1. Mahābhāratam
2. Addhyāltma Rāmāyanam 1870.

Mahābhāratam

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ ഗുരുഭ്യോ നമഃ.

ശ്രീമയമായരൂപം പൂണ്ടു പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ സീമയില്ലാതൊരു സുഖം നൽകേണമേ
തിങ്കൾ ... മങ്കക്കൊമ്പനായിരിക്കുന്ന നാരായണൻ താമരസാക്ഷൻ കഥ കേൾപ്പാ
നാഗ്രഹിച്ചു ഞാനങ്ങുള്ളതന്തര ഭക്തിപൂണ്ടെന്നോടു നേരൊടെ ചൊല്ലീടുവാ
നെന്നതോർത്തിരിക്കുമ്പോൾ കാരണനായകനാകിയ നാരായണൻ കാരുണ്യവശാ
ൽ ഇന്നു കാണാവുന്നതാമിപ്പോൾ പൈദാഹാദികൾ തീർന്നു വൈകാതെ പറക
കൈതവമകറ്റിക്കൊണ്ടുന്നുടെ കഥാഭാരതം ഏതൊരു ദിക്കിൽ നിന്നു വന്നതെന്നു
ഉണ്ണേ ചൊല്ലീടാദരവോടുമെന്നു കേട്ടു പൈങ്കിളി ചൊന്നാൾ.

മാമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരാം ശൌനകാദികൾ മേവും നൈമിശാരണ്യത്തിൽ
ചെന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീമാനാമുഗ്രശ്രവസ്സാകിയ സൂതനെയൊന്നു മാമുനിമാർക്കു കേൾ
ക്കാൻ ഭാരതകഥാമൃതം ആക്കഥയൊക്കെ കേൾപ്പോളത്ര പാപത്തിന്നാശനം ദുഃഖ
ങ്ങളൊക്കെ കേട്ടാൽ പിന്നെയുണ്ടാകയില്ല സക്തിയും നശിച്ചുപോം ഭക്തിയുമുറച്ചീടും ഉ
ള്ളിൽ വിരക്തിയും മുക്തിയുമൊന്നെ വരും ശക്തിയൊടു സദ്ജ്ഞാനം യുക്താനാം ശിവ
ന്തിരിക്കും വ്യക്തിയും ... വ്യക്തമായി കാണാകുന്നതും ഭക്തനായിട്ടുള്ളിവൻ
പരനോടൊന്നായ്വരും ഭക്തവത്സലനാം കൃഷ്ണന്റെ കാരുണ്യത്താൽ ഒക്കവെ ക്ക
ഥയെല്ലാമെന്നിനി കേൾക്കിക്കേണം സങ്കടങ്ങൾ പരം സംസാരത്തിനച്ഛമെവ
ങ്കജവിലോചനൻ തൻ കഥ ചൊല്ലാമെങ്കിൽ പങ്കജങ്ങളകന്നുപോം പണ്ടുപണ്ടുള്ള
തെല്ലാം ആദരവോടുമുള്ള നൈമിശംവനത്തിങ്കൽ ദ്വാദശസംവത്സരം കൊ
ണ്ടാടുമിട്ടിരുന്നൊരു യാഗപാത്രങ്ങൾ നേർ ശൌനകാദികളായൊരു ഗണമങ്ങേറ്റ

2 ത്തമന്മാരാകിയമുനിശ്രെഷ്ഠന്മാർ സൂതമുനിമാരെക്കൊണ്ടു വിസ്താരമായിട്ടുവെഗമെ

ത്താൽ പുത്രവത്സലനാകിയ സൂതൻ താനും ആഗതനായ സൂതനെ മാമുനിജനമെല്ലാരും

സൽക്കാരം ചെയ്താസനാദികൾ നൽകി ഇക്കലിമലമുള്ളവർ പറഞ്ഞാലുന്തങ്ങളൊ

ടു സൽക്കഥ ചൊല്ലേണമെന്നിയെന്നവർ ചൊന്ന നെരം അതിൽ വൈശമ്പായനൻ

ജനമെജയനൊടു ഭംഗിയിലരുളിച്ചെയ്ത ഭാരതം ചൊല്ലാമല്ലൊ ഭാരതത്തെ

ശ്ലോകങ്ങളുടെ ഭക്തരായിക്കെൾക്കുന്നോർക്കും പാരാതെ ഗതിവരുമെന്നരുൾചെയ്തു

ഇപ്പൊരുൾ ശ്രൂയാഖ്യാനമെന്നത്ര സത്യമത്രെ പാരമാർത്ഥികമായ തത്വമി

ല്ലത്രെ ഭഗവൽഗീതാശ്രീമൽസഹസ്രനാമാദികൾ ഭഗവാൻ വെദവ്യാസൻ ഭാ

രതത്തിലാക്കി. ഭഗമാദികൾ ചൊല്ലുമതിനാൽ വരുന്ന സകലപുരുഷാർത്ഥങ്ങ

ളുമങ്ങതിൽ നൂനം യോഗീശവാഗീശലോകെശാദികൾ ഞങ്ങൾക്കുമാകയായിതിന്റെ

മഹത്വം ചൊല്ലാമല്ലൊ. ഒരുക്കൽ പൌരുഷെയത്വമൊത്തിന്നതൊ സാമ്യ

ൽ വെദങ്ങൾക്കത്രെയെന്നല്ലൊ ചൊല്ലീടുന്നതിൽ പൌരുഷെയമായുള്ള

മായ പൌരുഷെയാംഗിയായുള്ളതുമെന്നെ ഭാരതം വന്നിരിക്കും ദ്വൈപായനെ

നാക്ഷ്യസ്മൃതി സ്മൃതമെന്നാകുന്ന ദ്വൈപായനനെന്നത്രെ ചൊല്ലീലല്ലൊ

ചതുരാനനമുഖസംഭവം വെദമിത്രവസ്തുമാത്മജമുഖസംഭവമെന്നെയുള്ളു

ബ്രഹ്മാക്കും വെദമിത്ര വിഷ്ണുക്കളെന്നാകയാൽ ബ്രഹ്മത്തെ പ്രതിപാദിച്ചീടുന്നതി

ലെല്ലാം സംഗമറ്റുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ നിവൃത്തമാകി മംഗലം വരുത്തുന്ന ഭ

ഗവത്സംഗീതംഗം കൈവന്നിട്ടുമിതകെൾക്കിലെന്നരുൾചെയ്തു വൈവണ്ണരെ

നാൻ ഭൂമിദൈവതങ്ങളെന്നുതൻ ദൈവഭക്തന്മാരായ ശൌനകാദികളൊട്

പാവനമായ സൂതഭാഷിതം കെട്ടുചൊന്നാർ വൈശമ്പായനനെപ്പൊന്ന ഭാരതന്തന്നെ— ൭

ചാൽ നിസ്സംശയന്തീരുമത്രിയിലില്ലാതെ മറ്റൊന്നിപ്പാപങ്ങൾ നശിച്ചു തന്നാശയന്തെളി

ഞ്ഞും കെശവചരിതപവിത്രമറ്റൊന്നിവ്വിഷ്ണുക്ഷെത്രം ശലങ്ങളും സാംഖ്യയൊഗാദികളും

ധർമ്മാർത്ഥകാമമൊക്ഷം സാധിപ്പാനുപായവും ഗുരുവരൻ വെദവ്യാസനെത്തിങ്കൽ പ്രയൊ

ഗിച്ചശെഷസാരമിതിലില്ലാതെ മറ്റൊന്നിലില്ലെന്നുകഥയൊക്കെക്കെൾപ്പാനൊരുവസ

രമിപ്പൊൾ സദ്ഗുണമിയെന്നുത ചൊല്ലുന്നിമ്മയന്തെ.

സത്യജ്ഞനായ സൂതൻ വിശ്രമാനന്തരം കളഞ്ഞു ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചുവന്ദിച്ചു

ഭക്തിയൊടു സത്യജ്ഞാനാനന്താനന്ദ ദൂതപയനാകും ഉത്തമൊത്തമൻ കൃഷ്ണൻ

തന്നെയും ധ്യാനം ചെയ്താൻ പാരാശര്യാഖ്യൻ പരമാചാര്യൻ വെദവ്യാസൻ തൃ

പ്പാദങ്ങൾ കൃഷ്ണനാകിയ ഗുരുവിനെ പാരാതെ വണങ്ങിനാൻ ഭാരതിദെവിയെ

യും വാരണാനനനായ വിഘ്നെശപാദങ്ങളും വാരിജൊത്ഭവനാദിയായ ദെവ

ന്മാരെയും ശ്രീശുകസമനായ വൈശമ്പായനനെയും ആശയത്തിൽ ചെർത്തു പ

ഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ നാലാകിവെദങ്ങളെ പകുത്ത വെദവ്യാസൻ പൌലൊമന്ത

ന്നിൽ ചൊന്നാൻ ഭാരതസംക്ഷെപവും ചിത്രമാം പൌരുഷം കൊണ്ടാവ്യാഖ്യാനവും ഭൃഗുകുലവി

സ്താരങ്ങളും വഹ്നിതന്നുടെ ശാപാദിയും ആസ്തീകാഖ്യത്തിൽ നാഗഗരുഡന്മാരുടെ

ഉത്പത്തി ദെവന്മാർ മഥനമുച്ചൈശ്രവസ്സുതൊട്ടും തക്ഷകൻ സർപ്പസത്രമെന്ന

ഉപക്രാരവം തക്ഷകനെ ഗ്രഹാംസങ്ങൾ കൊടുത്തതും പരീക്ഷിത്തുപണ്ടു

വെന്നലാമാസ്തികങ്ങളെന്നുരുചെയ്ത വെദവ്യാസനാം മുനിവരൻ സംഭവപർവ്വ

ത്തിൽ മുമ്പിലെ സൊമവംശ്യ സംഭവം ഏറെ പ്രൌഢ വാരപക്ഷം ദെവാസുരസംഭവം

4 ഋഷിതെപ്പൌമംശാവതരണവും അംശൌഷധിഷക്കാല സന്തതിസന്ധി ദ്ധിധാനവൊ

ഴ് ചിത്രക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൃഷ്ണൻ സാദവിഷ്ഷി ധൃതരാഷ്ട്രാദിപുത്രത്രയം മാണ്ഡവ്യ

സ്യ തന്ന മാണ്ഡവ്യശാപൊല്പത്തിയും ശൂദ്രയൊനിക്കൽ അവൻ വിദുരനായ വാഴും ധാർത്ത

രാഷ്ട്രൊല്പത്തിയും പാണ്ഡുപുത്രൊല്പത്തിയും പാർത്ഥിവനായ പാണ്ഡു താപസനാ

വബലാൽ മാദ്രിസംഗമം കൊണ്ടു മരണം പ്രാപിച്ചതും ശൂന്യയായതെഷക്കിയ പുത്ര

ന്മാർക്കെല്ലാം വാഴും പാണ്ഡവരുടെ നഗരപ്രവെശനാദിയും പാണ്ഡുപുത്ര വിജ്ഞാനവരെ

ഴുവർത്തിച്ച വാഴും ശാരദ്വതൊല്പത്തിയും ദ്രൊണാചാര്യൊത്ഭവം മത്സ്യസ്ഥാനമൊ

ല്പത്തിയും വിദ്യാഭ്യാസവും ഗുരുദക്ഷിണാദിയും തമ്മിൽ വിദ്വെഷം മൂത്തതും ധൃ

ഷ്ടദ്യുമ്നൊല്പത്തിയും ജതുഗൃഹദാഹം കാനനപ്രവെശനം മാത്രത്തിൽ കണ്ടുവാ

നന്തരാവം ഹിഡിംബവധം മഹാഹിഡിംബീസമാഗമം ഹിഡിംബിതന്നിൽ ഘ

ടൊല്കചനുണ്ടായതും ഏകചക്രാവാസവും ബകനിഗ്രഹാദിയും പിന്നെ വെദവ്യാ

സപ്രാപ്തിസംവാദാദിയും ദ്രൌപദീസ്വയംവരാകർണ്ണനയാത്രാദിയും താപസഞ്ചി

ങ്ങസമാഗമസല്ലാപാദിയും അംഗാരപർണ്ണോപാഖ്യാനത്തിൽ വാസിഷ്ഠാദിയും

തംഗാരരസപുഷ്ക്ഷം സംവരണാദനവും ഔർവ്വതാപസവരൊപാഖ്യാനീയാപ

ങ്ങിയും ബ്രാഹ്മണരാകിവന്നു പാഞ്ചാലയം പൂക്കവാഴും ധാർഷ്ടകന്യക്കു കൃഷ്ണനുത്സവം

ചെയ്തതും കൃഷ്ണാം ദിവ്യാത്ഭുതിക്കു ദ്രുപദനിൽ ബൊധവും യന്ത്രഭെദവും പഞ്ചെ

ന്ദ്രൊപാഖ്യാനവും പിന്നെ കുന്തീനന്ദനൻ രാജ്യസമ്പാദ്യം കൈകൊണ്ടതും ദ്രൌപ

ദീസ്വയംവരം വിദുരാഗമനവും ദ്രുപദന്റെ യൊഗത്താൽ അഭിഷെകവും

അർജ്ജുനവനപ്രസ്ഥാനം ഷ്ടിയന്ത്രസമ്പരന്ത്രീ നാരദനെ ഇന്ദ്രനെക്കുറിച്ച്

വാഴും സുന്ദോപസുന്ദോപാഖ്യാനാദിയും പാഞ്ചാലിയാം സുന്ദരി തന്നെ ചുഴ്ന്നയത്തെ ൭

ദൈവകിച്ചതും അൎജ്ജുനന്റെ തീൎത്ഥയാത്ര സുഭദ്രാഹരണവും അൎജ്ജുനസുതനഭിമന്യുവുടെ

ജാതവും പഞ്ചദ്രൌപദേയന്മാരുണ്ടായ പ്രകാരവും സഞ്ചിതധനം ദാനാദി ചെയ്തതും

ധൎമ്മാത്മജൻ ഖാണ്ഡവദാഹാദിയും ഗാണ്ഡീവലാഭാദിയും ഖാണ്ഡവശൌൎയ്യവുമാ

ഖണ്ഡവവിജയവും തക്ഷകസുതമയപക്ഷികൾ നാലുമൊത്തു സൂക്ഷ്മങ്ങളുകൂടെ ജീവി

യാതൊന്നിനാൽ ദീപിച്ചതും നന്ദപാലോപാഖ്യാനമെന്നിവ വൈശമ്പായനൻ

തരമാകിയൊന്നാൻ സംഭവപൎവ്വത്തിലുള്ള ആറെററുപത്തെട്ടദ്ധ്യായ

മുള്ളതെല്ലാം സരസമെങ്കിലും ഗിരത്തിൽ പറഞ്ഞുള്ളോരളവൊത്തെന്നു

ഭൃംഗദ്യുപക്ഷം മനോഹരം ജ്യേഷ്ഠൈകവൎമ്മത്ര സംഭവമെന്ന നാമം രണ്ടാമ

തല്ലോ സഭാപൎവ്വമെന്നറിയേണം ഇതിലുള്ള പലവൊട്ടും സംക്ഷേപിക്കാം

ഖാണ്ഡവപ്രസ്ഥത്തിങ്കൽ മയനാം ശില്പിശ്രേഷ്ഠൻ പാണ്ഡവന്മാൎക്കൊരു

സഭയെ നിൎമ്മിച്ചതും പാണ്ഡവന്മാരെ നാരദനെത്തി ചെന്നുള്ള പാണ്ഡവനോട

നൊടു ചൊദിച്ചപ്രകാരവും മാധവൻ മാഗധനെ മാരുതി തന്നെക്കൊണ്ടു

വധിപ്പിച്ചതിൽ കൊല്ലിച്ചപ്രകാരവും മാരുതിപ്രവരന്മാർ ദിക്കുകൾ ജയിച്ചു

മുതലൊരൊരൊ രാജാക്കന്മാർ കരങ്ങൾ കൊടുത്തതും ധൎമ്മജൻ രാജസൂയം

ചെയ്തതും ഭഗവാനാൽ ശിശുപാലൻ മുക്തിയെ ലഭിച്ചതും പാൎത്ഥിവേന്ദ്ര

വന്ദനമൊഴിച്ചുള്ളൊരാതാത്രീശ്രേഷ്ഠൻ കാടിയ ഗൊവിന്ദ

ത്തും സ്ഥലതമെത്തി കൊണ്ടു ചൂതുകളിച്ചതും ബലവാൻ ദുൎയ്യോധനൻ ചുത്തി

ൽ ജയിച്ചതും സൎവ്വവും ദുൎയ്യോധനനാകിനം വെക്കാവാതും ധൎമ്മപുത്രൻ

൩ ൻപൊരിനകൊണ്ടുള്ളത്തും ചൂതിങ്കൽ ചതിചെയ്ത നായൊക്കലെ ചെയ്തതും മാ

ധവൻ പാഞ്ചാലിയെ പാലിച്ച പ്രകാരവും ഗാന്ധാരൻ അജാമത്തും ചൂതിന്നുതളി

ഞ്ഞതും കൌന്തെയന്മാരുവനം പുക്കതും ക്ഷുൽവധവും ബകനെവധിച്ചത്

പയ്യന്തമഹാ ചൊന്നാൻ മംഗലസൌരാഷ്ട്രവും കൃഷ്ണനെകാ വെദവ്യാസൻ വന്നുധ്യാ

യമെല്ലവത്ത രണ്ടെന്നിഞ്ഞാനം പെട്ടാൾ നാരായണരത്തെജ്ജു പതി

നൊന്നും യാജ്ഞികൻ യജ്ഞാത്മകൻ കാനനം പുക്കശെഷം യെനമെത്രസവ ധെത്തൽ

സ്വയം തന്നെ സെവിച്ചവാഴുംസൌന്ദരമായ പാത്രം സൂര്യൻ നൽകിയവാഴും ദു

ർവ്വാസയതിജനഭൊജനം കൂട്ടത്തും കൃഷ്ണാ ഗീരാശരന്തന്നെ മാരുതി കൊന്ന

വാഴും യക്ഷജാതികൾ തന്നെ ക്കാഞ്ചനായ വിജെയ യക്ഷതജാംശുദ്ധ തൻ പിതൃ

ൻപന്നവാഴും യക്ഷസ്ഥാവനകരൻ ഗൊവിന്ദൻ നാരായണൻ ഹരി ഇലകൂശ

മയൻ ഉരിയൻ മായാമയൻ സമ്മയൻ കർമ്മസാക്ഷിരതി വൃത്തിയാദികൾ കൊണ്ടുയ

ജ്ഞനായകൻ പരബ്രഹ്മമാം വിഷ്ണു കൃഷ്ണ ജനാർദ്ദനൻ കന്മഷ വിനാശ

നൻ ശ്രീലൻ ശ്രീരൂപൻ കൃഷ്ണനെ കൂടെ നെഞ്ചിൽ സമൊദൻ യജ്ഞാത്മകൻ

പിന്നവരുടെത്തും പാഞ്ചാലാദികളായ സംബന്ധിസമാഗമം പാഞ്ചാലിതൊ

കാദിയും വെദവ്യാസാഗമനം പത്ഗുണൻ തപസ്സിനാകിരജ്ജമച്ചത്രം ചെ

ന്നെടുത്താം ഭഗവാനും പാർത്ഥ ദെവി താനും കാട്ടാളവെഷത്തൊടും പ്ര

ത്യക്ഷമായവാഴും പാടെമെന്ന യെതമ്മിൽ കലഹച്ചൊലയത്രം പ്രാശാനനാ

ശുപതമവനു കൊടുത്തതും ഉൾഭൂതകാലകഞ്ജാരവിദെ ചെന്നവാഴും ത

ജ്ഞനൻ വാസവനെക്കണ്ടു വന്നയൊഗത്താൽ നിഷ്ടുരാക്കൾ തമ്മെവധി

ഉപ്രകാരവും ഹരിത്തന്റെ വൃത്തിയുടെ ശാപമൃത്യുവായവാഴും ഗോത്രാന്തിഞ്ഞാനത്ര ൧

കിളിപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടു നിസ്സാരലോകം വാഴുന്നകാലം പാർത്ഥിവനെന്നെ

കാണ്മാൻ ബ്രാഹ്മണാഗമനം യജ്ഞം കൂടി പെരികിച്ചാൻ താപസന്മാരുമെല്ലാമലംഗന

ളൊപാഖ്യാനാദികളും മഹത്ത്വമെൻ പവിത്രചരിത്രമാം വിചിത്രകഥാദികളും കൃത

ഭാഷിതമപവാദാവിഹാരനവും ശക്തിനമതികളുമായിരിപ്പെട്ടി തന്നസ്ഥ സ്തുതിവിചക്ഷ

വേഷത്താൽ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടെ ഞങ്ങളെ പണ്ഡിതരെ ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണാഗനായിരുന്ന

വൈഭണ്ഡകന്റെ തപോബലവും മാഹാത്മ്യവും ജാമദഗ്ന്യനാൽ ഹൈഹയ

വധാദിയും കൊണ്ടുകമായ സുകന്യോപാഖ്യാനവും ചിന്ത്യവനോപാഖ്യാ

നവും മഹാവനന്തസ്ഥാനമായ വൃത്തകൊണ്ടുരൂപം നൽകി യപ്രകാരവും താതനെയക്ഷ

വക്രൻ സോമകനെ വെക്ഷിച്ചി വിവാദെ ചിന്തുതും സവ്യസാചി വൃത്താന്തവും

ഋഷ്യശൃംഗ മന്ത്രനക്ഷത്രാസ്ഥ മരെശക്രാത്മജൻ അമരാരാതികളെയും തിരിവെപ്പു

ത്തുതും അശ്ശനന്തനെക്കണ്ടു മാരുതിയാർ പ്രവേശിച്ചതും അശ്ശനാഗ്രജൻ ജടാസുര

നെവധിച്ചതും മാരുതി സൗഗന്ധികപുഷ്പത്തെ നാടിച്ചതും മാരുതിരൂപം കണ്ടു

മാരുതി പെട്ടെച്ചതും അസനാമസ്വാത്മജന്നന്ന ദെവെശാഷയാത്രഗന്ധർവ്വാളികളെ

തം ചെയ്സന മവർകളെക്കണ്ടിനനുനന്തനെ പിന്നു കൊണ്ടതും പിന്നെ നിസ്സാരാ

നമയമാം പാഞ്ചാലി ഹരണാർത്ഥം നിസ്സാരാജാവനനംഗന്ധർവ്വവാഹകൃതബെ

ന്ധനം കൃഷ്ണസുതബന്ധബന്ധനഹരം ദുർവ്വാസപുത്രനെ കാണ്മാൻ മാർക്കണ്ഡെ

യാഗമനം പണ്ഡിതന്മാർക്കണ്ഡെയൻ മാർത്താണ്ഡനാബയത്തിങ്കൽ കണ്ടെത്തിയ

ശക്തിരാമനാക്കിറന്നതും പുണ്യകളായ നാനാകഥകൾ മറവുണ്ടതാം പാ

൭ ണ്ഡവശൊകം തീൎത്താൻ അവൎക്ക ചെയ്തതും പിന്നെ ഗാണ്ഡീവധരൻ അൎജ്ജുനൻ മാധവങ്ക

ഗന്നാഥൻ പാണ്ഡവന്മാരെ കാത്തൊന്നെപ്പുണൎന്നുയ വാറും ശ്രീനാരദസ്യ സംവാദ

ങ്ങളും ശ്രീഹരിയുടെ ഏറ്റം പാവന കഥകളും ഗൃഹസ്ഥാശ്രമൻ കഥം കെവല കെട്ടുകൊ

ണ്ടിരിന്നകാലം കണ്ണ കൗണ്ഡവ പാണ്ഡവക്ഷെത്രമായ കുരുക്ഷെത്രൻ വിപ്രനാകിയ ബ്രാഹ്മണി

നെപ്രകാരമായതൽ പ്രസാദം മൊക്ഷഗതിനൽകിയ വാറും ഹരിണെ രൂപെണ കര

ണിയെഴുന്നുകൊണ്ടരണ്യം പുക്കാനെന്നൊരാരണ്യൻ ചെയ്തത് തീൎത്താൻ അവവിതര

ൽ തൈവന്ന പാണ്ഡവന്മാൎക്ക് രാക്ഷസ കാവാമൃതുക്കൾ ഉത്തരനെന്നും തമ്മിൽ അന്പ

ഷിപതിനാകി വെയ്യന ജ്ഞാനിരുപ്പാം തമ്മിരും കൂടെ ഷൊക്കമരിച്ച പ്രകാരവും

ധൎമ്മജന്താനും ചെന്നതങ്ങിർ കൊരിയശെഷം ധൎമ്മരാജനന്ദനം ധൎമ്മപുത്രാങ്ങ

ളെല്ലാം ധൎമ്മജൻ പരിഗ്രഹിച്ചുത്തരം പറഞ്ഞതും ധൎമ്മരാജൻ അജ്ഞാതവാസം പിന്നെ പ്രൗര

നമന്മാർ ധൎമ്മജന്മാരെന്നൊരൊന്നിച്ചുവസിച്ചതും കുന്തീസുതരായ പാൎത്ഥന്മാര

ണ്യന്തിൽ ചൊന്നാനാശ്രയ വ്യാസൻ എങ്ങൻ താപസരെപ്പൊയനൻ അവ്യ

യമതെന്നിരുനൂറ്റി പവരത്തൊമ്പതിൽ പദ്യങ്ങൾ പതിനായിരത്തു നൂറ

ന്തരമുവതുനാലുമെന്നറിയെണമുത്തമം പവിത്രമിതെത്രയുമാരണ്യകാണ്ഡ

ൽ പാരാശൎയ്യൻ മുനിനാഥൻ പവരത്തിൽ ചൊന്നാൻ വൈരാടകഥ ആരണ്യന്ത

ന്തിൽ ധൎമ്മജൻ ഒക്കെയെല്ലാം ഒരൊരൊനാമവെഷം കൈക്കൊണ്ടു ഛന്നന്മാ

രാകി ഒളിഞ്ഞുവസിച്ച നാളുകളൊരു കൊല്ലം രാജസെവകരുടെ തൊഴിലെ

ടുത്തൊളിയ വാറും വ്യാജമെന്യെ രാജം മത്സ്യനഗരപ്രവെശനം മറ്റെ

ഗംപിന്നെക്കീചകാദികൾ വധം ചെയ്തുകൊണ്ടുയൊധനന്താൻ ചെന്നുപെണ്ണം ഗൊ

ഗ്രഹണാഖ്യാനം വിജയവിജയവും ഫാൽഗുനനാലന്നുത്തരവിവാഹവും

വ്യക്തമാക്കി വിരാടപർവ്വത്തിൽ പാൎത്ഥന്മാർ ഉക്തിവൎദ്ധനകരം സത്യമായതു

ൾ ചെയ്താൻ അദ്ധ്യായമെഴുവത്തെട്ടെന്നക്കമതിന്നൊസാരം ചിത്രാംശം ശ്ലോകാഗ

രത്നാകുപപദ്യങ്ങളും ഒമ്പസാരമായ പ്രവൃത്തിവാങ്ങവദിരുന്നതും ശൌരി

യവരെച്ചൊൻ ദുര്യോധനൻ വന്നവാറും ശൌരികൂടിയെക്കൂട്ടു ഭഗവാൻ കൃഷ്ണ

നും ശൌൎയ്യമെതിരും പാൎത്ഥർക്കുകൂടെ നെവരിച്ചതും നാസിരിസ്യതൻയദ്ധ

സൈന്യങ്ങളെവരിച്ചതും കൌന്തേയർ പക്ഷക്കാന്തൻ കൊണ്ടുവിദുരരും ഉന്നതൊര

രവന്ന്യൂന്നൊപൊമ്പിം ഭാസ്യാം ധൃതരാഷ്ട്രാദികൾ ന്നായക വൃതവർത്തൻ പരന്തു

തിരാവരൻ നന്ദനന്ദനൻ നാരായണൻ ചങ്കൊമനസ്സിൽ സുന്ദരൻ ദാമൊദര

ൻ സുന്ദരിജനമനൊമന്ദിരൻ വാസുദേവൻ വൃന്ദാരണ്യൻ വാസികന്ദൎപ്പ

ജ്ഞൊഭരൻ ഹരനുസാംഖ്യജങ്ങൾക്കന്യുതഭൂതമുഖകന്ദനന്തിതൻ പത്മനാഭ

ൻ ശ്രീഗൊവിന്ദൻ ശ്രുന്ദനന്ദനമാക്കിച്ചെന്നഥ സമവർത്തനനന്ദനൻ തിരുകുരുക്ഷേ

ത്രാനന്ദം പുരുക്ഷേത്രം സഞ്ജയൻ വന്നു പുനരന്തികസ്ഥ തന്നെപ്പൊൾ അങ്ങെ

സാഹറഞ്ഞതു കെട്ടിയമന്ത്രജനം കഞ്ഞെനെന്താ ജ്ഞാനംകൃഷ്ണം ചെൺവിച്ചവര

ഞ്ഞതും സഞ്ജയന്ബെന്നൊധൃതരാഷ്ട്രനൊം ക്കെ 50 ലപഞ്ചരത്നത്തിൽ ധമ്മെ

ജ്ഞാക്തികൾ പകരാതെ സഞ്ചാരസ്ഥനായിജയമന്ത്രം പക്ഷവാദം ചരിത്രാ

ത്മാവായധൃതരാഷ്ട്രപതിക്രെഷ്ഠൻ ഹിദ്രയമിച്ചാണ്ണാതി മപ്പുത്തനിക്കൊ

രവും തന്നെരം വിദുരരെ പരുത്താനന്തിയിക്കൽ മന്നവനവനൊന്ന

നയങ്ങൾക്കെചൊല്ലാൻ അദ്ധ്യാത്മം സനൽകുമാരനുമിപറഞ്ഞതും മിത്ര

൪൦ നന്ദനന്ദന്റെ മിത്രമാക്കി പറഞ്ഞതും. അംബുജമിത്രാത്മജനന്ദനൻ പ്രാപ്തിക്കായി
ൽ അംബുജാസനസെവ്യൻ അംബുജനാഭനന്ദനൻ അംബികാവത്സലനംബുജശര
താതൻ ബിംബൊഷ്ഠൻ കംബുധരൻ അംബരചരനായകൻ അംബികാസുതാലയം
പ്രവിശ്യ സഭയിങ്കൽ സന്ധിക്കായ്പറഞ്ഞപൊഴുത് അന്ധാത്മാവായ ദുര്യോധനൻ
ബന്ധിപ്പാൻ ഭാവിക്കയാലസകൗതുകയായതൻ ബന്ധുരതരൈവരൻ ബന്ധു
കസമായെരൻ ബന്ധുരദയകരൻ ചെന്താർമാതൃമൊക്കാന്തൻ ബന്ധുലൊക
ആനന്ദകരനാനന്ദരായെരൻ തന്റെ വിശ്വരൂപം കാട്ടിയവാറും ഞാ
ന്ധസംഭാഷാവൃതന്നെരത്തിലെന്നു കണ്ടു വിശ്വാസത്തൊടും പറഞ്ഞവനെ
ക്കൊണ്ടു സെനാപത്യം ചെയ്യരുതെന്നു സത്യം ചെയ്യിച്ചവാറും പൃഥ്യമെ
ഴുവത്തൊടും തത്ര മംഗലമൊന്നവാറും വിശ്വനായകൻ ശരീരമ്പനന്ദനനെ
ടുത്തെശൈഷമായ നയമരുള ചെയ്തവാറും കുന്തിദേവിയെക്കണ്ടു മന്ത്രിച്ചുടയ
ന്തിർത്തു കുന്തീനന്ദനന്മാരെ പ്രാപിച്ചവാറുമെല്ലാം ബദവൈരത്തൊടവ
രുധന്തരെങ്കിലുമൊന്നു കൂടസന്നദ്ധന്മാരാക്കി സൈന്യം കൂട്ടിയവാറും ഹാ
സ്തമൊഴി മൂകൻ വന്നൊക്കെ ചൊല്ലുതു കെട്ടു കൌന്തെയ ക്ഷൊണിശകുല ചെയ്കയ
ചൂത്രമെല്ലാം ചൊല്ലിയാൻ മഹാരഥഗണത്തെ ഗംഗാദത്തൻ ചൊല്ലിയൊരു
ബൈധാവ്യാനന്തപര്യന്തങ്ങൾ വിദുരനാം വെദവ്യാസനുദ്യോഗപർവ്വ
ത്തിലുത്തമമരത്തം ഗുരുവരവത്താറത്തിൽ പദ്യങ്ങളുന്നദ്യം. വെണ്മയ
മെയ്യാക്കിരാം ഗദ്യങ്ങളാലെ ദ്വന്ദങ്ങളാനലപദ്യങ്ങളലക്കൊല്ലാ പിന്നെ ഭീഷ്മ
പർവ്വം ചൊല്ലുവൻ ശരുക്കിന്നൊൽധന്യനാം ഗാവൽഗണിതന്റെ കൂടെ വെദവ്യാസൻ

സൎവ്വദ്രൊഹപാലയ്യവശ്യഷ്ടിശനമെങ്കാൻമുവ്യമൊചനന്നൽകിയെഴുന്നെള്ളിയവാൻ

ൻ. സൎവ്വദെവിപങ്ക്തികളൊടുംസൎവ്വവാദികളും സൎവ്വവസ്തുതങ്ങളും സൎവ്വലൊകങ്ങൾ

ക്കും സൎവ്വാധാരൻ സൎവ്വാന്തൎയ്യാമി സൎവ്വചരാചരസൎവ്വമായമൂൎത്തി സൎവ്വരാജതന്ത്രി സൎവ്വ

രമിവയെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുന്നവനും പരമാത്മാക്കളും ഹിരണ്യദ്രാചാൎയ്യനു

ടും ശ്രീദെവെനകൎത്തൃത്വമുള്ളാൻ. യദുവംശവിദ്യുത്രാദിപത്രങ്ങൾക്കാചിന്തകൎത്തൃ

മെക്കൊണ്ടുത്രയം ജ്ഞാനശക്ത്യമിതത്തമരി സാക്ഷാൽ ഇങ്ങനെ മൊണ്ടുവന്നിരിക്കു

ന്നു. യദാശിവക്കിയ കെട്ടുപാൎത്ഥൻ തെരത്തിരുന്നപ്പൊൾ ഉത്രവ്യൎത്ഥഭാവവും

വെച്ചുദക്ഷവശനൻകൃഷ്ണൻ ഉത്തരമരുൾചെയ്ത സത്യമാം വെദാന്തരം.

ഇത്രാത്രിത്രാമെങ്ങാം വാഴ്കവതക്കശക്ത്യാത്മചൈതന്യവാൎത്ഥസത്യജ്ഞാനാ

നന്ദാനന്ദവും സത്വഗുണങ്ങളുടെപ്രകൃതിവിശ്വാസവും സത്വഗുണങ്ങളിൽ ജീവ

ഭാവമായിതാൻനിന്നിരുത്തം ക്ഷെത്രക്ഷെത്രജ്ഞഭാവവാക്യവടിവുകളും ശാസ്ത്ര

സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പഞ്ചാഗ്രമസാരമെദം തത്വഭെദം വിദ്ധത്വഭാവമയി

നക്ഷത്രയശ്ശവും സാംഖ്യായൊഗവെദാന്തികളും ദ്വന്ദ്വഭാവങ്ങൾ കളഞ്ഞുജയ

ശക്തിച്ചാനന്ദവുമവന്നരുൾചെയ്തതാനന്ദമുണ്ടിവിശ്വവിസ്മയകരസമരവ

ത്തനവിശ്വരൂപവും കാട്ടിവിശ്വാസം വരുത്തിനാൻ സാഗരകൊലാഹലം തുടങ്ങി

പിന്നെശെഷം ഗംഗാനന്ദനൻ ദെവവ്രതനാം ഭീഷ്മർ ഉടക്കൻ പതിനൊന്ന

ക്ഷൌഹിണിസംഖ്യയാം നാനാസെനാപതിനായകമഹാരഥനൊരൊരൊ ദിനം

പതിനായിരം കൊല്ലുംപതിനായിരമശ്വം പതിനായിരംഗജങ്ങളും പതിനായിര

ത്തിരം പത്തുമാക്കിയിട്ടുവൊക്കെയുമുൾക്കൊള്ളവനവയവാണ്ടതിമതിമാന

42 ക്കയാൽ ഞങ്ങളെ പെറ്റതിനായുള്ള [illegible] ർ മംഗളമായതിലെ

ന്റെ നാൾ നാരായണൻ [illegible] തൽ സംപൂർണമായിട്ടു [illegible] മെപ്പോൾ ഞങ്ങൾ [illegible]

[illegible] വത്സൻ [illegible] തന്നെ [illegible] വിജയ

[illegible] ർ ശരശയനെ [illegible]

[illegible]

[illegible] ഉപദ്രവ [illegible]

നാൾ പിന്നെ ദുര്യോധനൻ സേനാപതിയായ ഭീഷ്മം ദ്രോണാചാര്യർക്കു ചെ

യ്താൻ [illegible] സംശപ്തകഗണത്തോടൊരുമിച്ചങ്ങു ഏറ്റു കൊണ്ടു പോ

യാൻ വിജയൻ തന്നെ യുദ്ധം [illegible] നായ സൽ [illegible] സുഭദ്രാ [illegible]

[illegible] നായഗണത്തിൽ [illegible] പൊരു

[illegible]

[illegible] സംഭ്രമത്തോടു [illegible]

[illegible]

[illegible] വ്യൂഹം ഭേദിച്ചു [illegible] സംഭവാദി

[illegible] മാനസ [illegible] സംഭ്രമത്തോടു [illegible] മഹാരഥ

[illegible] ശോകം

[illegible] വേദവ്യാസനരുളിച്ചെയ്ത [illegible]

[illegible]

[illegible]

ജനങ്ങൾക്കും പത്നിമാർക്കും കൃഷ്ണസാന്ത്വനവചനാമൃതമിതെഴുപതും പുത്രവിഗ്രഹത്തിനക്കാ ൧൨

രണ്ടാമനായ നായശ്ശൗനകസ്വാമി പുത്ര മതിഭവതിൽ മമ പൻപ്രത്യക്ഷി ജയധനായ

സെസവന്തന്നെ മിത്രനാരദവന്നാ ഉദയന്നിമി ഷഷ്ഠിയെന്നെ മിത്രവർഗ്ഗായത്തിന

യക്ഷിവിനെന്നു വൃത്രനാശനപുത്രൻ സത്യവും ചെയ്താനല്ലോ എത്തിയെന്നാൽ

നെവിഷ്ണുമായിതിക്കൽ പരമാത്മ ലോകത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടിവനെന്നും ചൊന്നാൻ

സ്വപ്നത്തിൽ ജിഷ്ണു പരൻ കൃഷ്ണനെ കണ്ടു വാഴും ചിഷ്ണുമാനൊ പ്രകടമൈരാസം

പ്രാപിച്ചതും ശങ്കരൻ പ്രസാദിച്ചു സകലത്തിൽ വാഴും പങ്കജനേത്രവട പങ്കജ

ച്ചിത്തവൃഷ്ടിം ശങ്കരാജ്ഞാദാരത്തെ ക്കലെക്കാണായതും മറവുള്ളവ പന്മാരെയല്ല

ജരകാക്കാണിപി റെറന്നായിട്ട ഭത്തിന്നു കൃഷ്ണന്താ സംക്രമങ്ങും ദാരിദ്ര്യതന്ത

നെവമെ പാദു പൊരുതതും ത്തപിനാൽ കൃഷ്ണാങ്കിതച്ചും പെറ്റ മാനാദികളും ശ്രവസ

മലം പെസൻ ജലസന്ധ്യാദി കളും പൊതി ലെഴ ക്ഷപാപങ്ങൾ ഉദയം ചിറഞ്ഞതും

പിഞ്ഞുചക്രപൂജയകൊണ്ട് കൃഷ്ണനും പറഞ്ഞതും കൃഷ്ണനന്ദനനായ കൃഷ്ണതാൻ ജ്ഞാനി

ച്ചതും പുഷ്പകത്താൽ ജന്തുന്നത്ത ലാംഗ ണ്ണെങ്ങളെ പുഷ്കത്ര വ്യന്തരൻ

ഹൻത്തിലോകയതും അന്തിമക്ഷത്രിയ പെസത്യ ത്തെ രക്ഷിച്ചതും രാത്രിയ ച്ച

പ്പംപരദാക്കൽ പന്ന മരണവും പാതിപർ വൽപ്പൂജ്യ രാൻ തൊണ്ണെരെവക്കിച്ചതും

അംബസ്ഥാമാവക്കൊഷിച്ചു പുത്രയച്ചതും വിന്ധ്യാത്തക്ക രണമാക്കുന്നായ കൃഷ്ണ

ന്നതും ഷട്ശാസ്താക്കും തൊണപവൃത്തലത്തിൽ ചെയ്വാൻ കല്പിനന്ദനനായമാക്ഷി

വേദവ്യാസൻ അദ്ധ്യായമതിലുള്ള നൂറെറഴു വൃത്തങ്ങൾ വർണ്ണങ്ങളും പതിനായിര

ത്തിലും പുറം പിന്നെയും തെളിവാക്കിരത്തൊമ്പതെണ്ണായിരം പുണ്യവർദ്ധനം

൧൮ പരശുരൊത്തമശിലാപൃഷ്ഠം കൊണ്ടു പവിഴവും ചൊന്നാനെട്ടുമന്ത്രം ചൊല്ലാം ധൎമ്മപുത്രൻ

പത്തെയതിൽ ഇഷ്ടഷഡ്ഗുണമെക്ഷൊൾക്ക് പൃഭൂഷണം മാദ്രാനെൻ ശ്രവാദം ആരയന്നത്തൊ

ടൊരുവായസന്തൊററവാകും തരതൊസ്യതനൊടു മാരുതതൊററവാകും തരത്തിനുത

ശരൽലക്ഷ്മണനെററവാകും പാൎത്ഥന്നാൽ സംശപ്തകന്മാരൊടു ഞായവാകും പാൎത്ഥിവൻ

പാൎത്ഥനൊടു വരുഷം പറഞ്ഞതും ധൎമ്മപുത്രനെക്കൊൽവാൻ പാൎത്ഥനൊങ്ങിയവാ

കും പാൎത്ഥസാരഥി ചൊല്ലാൽ ധൎമ്മപുത്രനെ പാൎത്ഥൻ വെട്ടിക്കിന്നിയെന്നൊ

ആദ്യചൊന്നവാകും ആത്തനാകി പ്രാഞ്ജ്യാഗത്തനൊടെ പടുവാകും ആത്തിയെട

ഞ്ഞമൊരുത്തിക്കുന്നകൃഷ്ണചൊല്ലാൽ പാൎത്ഥൻ ധൎമ്മപുത്രനെത്തൻ പ്രശംസിച്ചവാ

കും ശത്രുഘ്നനങ്ങയമാരെയുമരത്തിട്ടു ദുശ്ശാസനകരൻ പൊടിഞ്ഞുരുധിരക്കുഴ

ത്തം ശൂരനാം പുകൊദരൻ ചൊരസംഗരത്തിങ്കൽ ചൊരനാം ദുശ്ശാസനൻ മാറ

ത്തിളച്ചന്ത്രം കണ്ടു മൽഗുണയുധം തന്നടെ കൊടുപ്പവാം കണ്ണനാഗാസ്ത്രപ്രയൊഗാ

ദ്യം ധനഞ്ജയൻ കണ്ടുനെ വധിച്ചതും മറ്റുമിത്തരമുള്ളൊരു പൎണ്ണം ആവെദുവ്യാ

സനരുളിചെയ്തിനൊരദ്ധ്യായമതിലവന്തൊമ്പതറുഞ്ഞൊല്ലം പദ്യങ്ങൾനാ

ലായിരത്തിൽ പരം തൊള്ളായിരം പാരത്തിൽ യുധിഷ്ഠിരൻ ശല്യരെ വധിച്ചതും

മാരുതി സുയൊധനനൂരുഭംഗംചെയ്തതും ബലഭദ്രാഗമനം തീൎത്ഥമാഹാത്മ്യങ്ങ

ളും അതിൽ വൊരുതുൾ ചെയ്തശല്യപൎവ്വത്തിങ്കൽ അദ്ധ്യായമതിലമ്പത്തൊമ്പ

തെന്നറിഞ്ഞാലും പദ്യങ്ങൾ മൂവായിരത്തിരുനൂറിരുപതും സൌപ്തികപ

ൎവ്വത്തിൽ ചൊല്ലിയതൊട്ടു ചൊല്ലാം ദ്രൊണിയുദ്ധരചെയ്യാൻ വെരയുമൊ

ഞ്ഞാലും കാലൊങ്ങ വെദനകിൽ ഷിന്നൊരു സുയൊധനൻ കാലവാശാനഗത്ത

ശുദ്ധകന്റെനെരം അബ്രഹാമാവാദികൾക്ക വിശ്വാസത്തൊടു കൂടെ വിശ്വാസം സ്ഥാപനന്ന
നൊടു ചെയ്കവാനും സ്പഷ്ടമായി കാരുകൈരുനസ്ഥമാക്കിട്ടും മമ്പെ കെട്ടിയകവചങ്ങൾ നശ്ശ
ക്കന്റിയെ എന്നവെട്ടന്ന സ്ഥാപ്യം ചെയ്യുരാത്ഥിക്കെന്ന ചെന്നവരും സ്വർഗ്ഗ വാലനസ
മണാങ്ങൾ ചെയ്യാതെ ചന്തിപാതസവമാറെ വെറെ കൊണ്ടു ചെല്ലിക്കൊണ്ടുവരും
ത്രാണസവപ്രിയനായന്റെ കരനന്ദ്രവാൽ പഞ്ചെ കെ്ഠാല ദെയമാത്തൊർ പാതൊയലനെങ്കം
പമ്പെ നമ്പെ ത്താരക്ഷ്ക ഞ്ഞെറിനവദയൊം അബ്രഹാമാവാദികൾ കൂടെ മന
നന്തനൊടക്രൂകൾ ത്രവശ്യക്രിയ ശൊശൂതയെന്നാർ മക്കളും സ്വയൊദനൻ പാതസ
വന്മാറുമഷൊർ ചരിപ്പുമരിയാതെ വൃത്തികൾ കൊട്നെരം ത്രത്തനാലനാനന്ദമിക്ക
ക്കുമരിപ്പതെന്നതിന്റെ കത്തൊടാരാധിച്ചിത്ത പാതൊം ശിക്ഷാദിമനം ഒരുനെക്ക
നെര മൽകൈലൂസുവാൻ ചെയ്യാൻ ഭൂമനെന്നെതൃപിമ്പെ മാധവപ്രക്കനമാരും
ചെന്നുകൊള്ളുപെരിച്ചബ്രഹാമാവുതാൻ മനെനരം പ്രയൊഗിച്ചൻ ശ്ലെഷാസ്ത്രവാ
ത്രൈത്തുമഷിത്രമഹാസപമാക്കിലമകൊന്ദു പിന്നയനാരായണൻ രക്ഷിച്ചാനന്ത
കന്നാചെസ്സകൾക്കുമകൾക്കൊക്കെ ചെയ്യുന്നെരം ആത്തിയും കണ്ണുമനന്തനെന്നചൊ
ന്നാൾക്കൽ പുത്രവമുത്തൈക്കൂസന്താപത്തൊടെ ഹന്ത ഭൂപന്തിച്ചു കണ്ണീയകളുംചെ
ക്കാർന്നശ്രദ്ധയംവത്തെനെട്ടു ഉത്ത്യാദിസൈന്യങ്ങളിൽ വന്ദ്യരെ ഉക്കൂറെക്കുവന്ത
കുഞ്ഞന്നചൊല്ലാം വതിനൊന്നാമത്തു പൊൽത്തി വവ്വമക്കാഹവിയവവന്ത. മാർവ
ദൈവനന്ദ്രു ഗൊസ്വാമിയുക്കൾക്ക ശൊവനൻ ക്രിയ വരും ഗൊസ്വാമിവത്ത ന്തര
ന്മാരെ പൽക്കിയവാരും ഹിന്ദു മയ സ്വയം മൊരുത്തനൻ ശ്രുവം ദെസ്മാക്കിലമണ്ഡ
ത്ര കമ്മലപ്പവന്നനാൽ സന്തിതനായകൃഷ്ണൻ നന്ദി ചെയ്കവാനും അത്മസാരവമ്പി

൧൭ അമ്മസ്സനഷ്ടമഞ്ഞുതരയശ്ശുദ്ധിയൊഗത്താൽഅവസംസ്കാരമൊക്ഷംതന്മനൊദുഃഖത്തൊ
ടുംചെയ്യുകഴ്ചെയ്കവാറുംഅദ്ധ്യായമിരുവത്തെട്ടിൽതന്നെഞ്ഞാനംപദ്യങ്ങൾമെ
ശ്ലൊമെഴുതുന്നൊറെപ്പവത്തഞ്ചശ്ലൊകശാസ്ത്രംശാസ്ത്രവുംപന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായംപിന്നെയുംതന്നെ
വൊക്ഷിമയത്തിൽഅതമൊക്ഷനാകിൽവഷ്ടിയന്ത്രങ്ങൾവനമന്ത്രമയന്ത്രങ്ങളുംപൃഥ്വീ
ത്വാദികളുംദാനയജ്ഞതപസ്സുംഉപവാസാദിയന്ത്രമാലമന്ത്രവുംപിന്നെഅവതാരങ്ങ
മാദിസാംഖ്യയൊഗാദികളുംമൊക്ഷയന്ത്രവുംപിന്നെശിവഗൊവിന്ദശ്ലൊകങ്ങൾസാക്ഷാ
ൽശ്രീനാരായണനെന്നദൈവയൊഗത്താൽഅദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനംകൃഷ്ണസ്തുതികളുംചെയ്ത
അദ്ധ്യായംമൂന്നിന്മെൽഅഞ്ചുത്തൊന്നതമന്ത്രപദ്യങ്ങൾപത്തിനായിരവുംപിന്നെ
ഴുംപദ്യങ്ങളുംതന്നെതിരുവനന്തപുരത്തെശ്ലൊകതത്വനാമതന്നതാസങ്കല്പവും
പഴമതിലുംയന്ത്രസ്ഥിതിപലവുംപരക്കെത്തൊഴുംദാനങ്ങളുടെദേവതകൾകൊണ്ടുകളെയും
ദാനയജ്ഞാദികൾപിന്നെവിധികളെയുംഅങ്ങുപിന്നെപാത്രദ്രവ്യംകാലദെശവുംഅതിനെയും
ശാസ്ത്രവിധാനത്തെയുംമന്ത്രകൃതികളെയുംഗ്രന്ഥതത്വാദികളെയുംതാന്ത്രിക
ദെവതകളുംചെതനയസ്ഥലദെവതമഹിമയുംസൃഷ്ടിപാലനഹാരണങ്ങളുംത
ത്തൽകർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനുപൂർവ്വമവതാരാദികളുംമൌനസത്രാദിദെവതകളുംവ
ര്യമാനസാനന്ദംവരുമാറുൾചെയ്തുകൊണ്ടുഅദ്ധ്യായമിരുപത്തൊന്നത്തൊ
ടുകൂടിനല്ലപദ്യങ്ങൾപദ്യങ്ങളായതുപത്തിരണ്ടായിരംപത്തിനായിരമതത്വമെന്നു
കവിയുമതല്ലൊമതിമാന്മാരായവർക്കുംഅതിനൊരുമാത്രസാരമൽക്കമൊ
അതുപന്തിരുപതുമൊരുമുത്തുചെയ്കപുണ്യസൽകഥകളുംനിരന്തരയൊഗ
ത്താൽപാടിവർണ്ണിക്കുന്നവൻവാഴ്ചയെസൌഖ്യത്തൊടുംശ്ലാഘ്യംനിത്യമായ

കാലം . ദ്രൌണബ്രഹ്മാസ്ത്രപ്രയൊഗമായപ്പൊൾ പ്രാണഹാനി നരമൎദ്ദിച്ചീറന്നൊരന
ന്തരം . പ്രാണികൾക്കെല്ലാമുള്ളിൽ പ്രാണനായിരിക്കുന്ന പ്രാണനന്ദൊക്കയെന്തന്ത്രതന്ത്ര
ഷ ഷ്ഠ ഉത്തരയെ പെറ്റു പരീക്ഷിത്തായ പിറവരനത്തെമൊത്തചൻ പൃഥുതൊത്തമദക്ക
നമ്മൊക്കിഉത്തരമറക്കിമരത്തൻ പുരാവെ ഷഷ്ഠിയക്കവൃക്ഷികളും ചെയ്തു ധരിച്ചു
റെറൊടെ പാണ്ഡവർ വരും പൊരിഞ്ഞുണ്ടാക്കി തന്ന്യനം ഗാണ്ഡീവധരനമ്പെന്നു
തിരുവാൻ ചെയ്യാൻ ചെട്ടുവാഹനനായ പുത്രനൊടെ റവുതൊറ്റു ത്തുതം പൃശ്നിയെ
നൃഗരക്ഷണം . പിന്നെ വൈഷ്ണവയജ്ഞം . ഹയമെധക്കൊനന്തരം . വാരെഷ്യയവിരചി
താദൃക്ഷമദ്ധം . നക്കലൊപാഖ്യാനമെ പലവൃത്തൊപാഖ്യാനപക്കിഷ്ടിക്കൊക്കെ
ഷൾപറവാനവയെല്ലാം . അദ്ധ്യായമൊന്നുനൂറുമുപ്പത്തുമൂന്നം . പിന്നെ പതിനെഴ്
നായകിരം . നാനൂറിരുപത്തഞ്ചുപതിനഞ്ചു ശ്രുതനശ്രമവാസം . പൎവ്വം . അവി
ടം മനൊഹരം . അജ്ഞാനമെ ഷഹരം . ഗാന്ധാരികൊന്തന സ്വൎഗ്ഗാന്ധാരിയൊ
ടു കൂടെ താന്തനാക്കി പുരത്തിങ്കൽ ഇരുന്നവാറും . പിന്നെ കുന്തിയും ഗാന്ധാരിയും
താനുമാക്കി ചെയ്തവാറും . അങ്ങിക്കെ വെദവ്യാസനെഴുന്നെള്ളിയവാറും . മരി
ച്ചവരെയൊധനനാളുകൾ തമ്മെക്കണ്ടുചിരിച്ചുപുത്രരൊക്കെൎത്തെളിഞ്ഞുചൊന്നവാ
റും . അം . പിന്നെ തനയനും കുന്തിയും . ഗാന്ധാരിയും . സംഭ്രമത്തിൻ പതലൊകം . പ്രാപി
ച്ചവാറും . പാണ്ഡുപ്രശംവസ്ഥൻ സമരാജ്ഞർ . നരിപാണ്ഡവർ കെട്ടുചെയ്തു
രുന്നവാറും . പിന്നെ വൃഷ്ണികൾ വിനാശനാനാരമ്മനരൾ ചെയ്തതുശ്രീശ്രീപാ
സത്തൊടും . കെട്ടുതിവയെല്ലാം . അദ്ധ്യായം . നാല്പനത്തിൽ പദ്യങ്ങളായിര
ത്തിനന്തരം . തെണ്ണൂറാക്കിരത്താറുമൂന്നുരണ്ടാമല്ലം . മൌസലപൎവ്വത്തിൽ

൧൭ പുഷ്കൽ വിനാശവും കംസാരിയാം കൃഷ്ണൻ സംസാരവിനാശനൻ ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്ക

ഗൈവെക്കണം പ്രവിശ്ചത്രം വ്യത്യശയനങ്ങളിൽ വക്ഷസ്സിൽ വെച്ചിരുന്നത്രം സ്ത്രീയനാ

ക്കെള്ളൊട്ടും പൊരുതൊടു മധ്യമാർഗ്ഗം പൊകിതനായവൻ തന്നൊടു കൂടെ മന്ത്രിമാർ

പറിച്ചുകൊണ്ടു ശനാനായിമാരെയും എല്ലാം പരത്തൊന്ന് പലകാലങ്ങളിൽ

ലയങ്ങൊ ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളൊന്നും വഴിയെ തൊന്നി പൊള് സർവ്വസാക്ഷിയായ

ക്കിപ്പച്ചാനെന്നു കെള്ക്കു സത്യജ്ഞാനാനന്തനന്ദവൃത്തനാരായണ സത്വാദിഗുണം

ആയാമ ചിതൻ പരമാത്മാ തപസ്സാദി മഹാവാക്യാർത്ഥം വസ്തുസ്ഥിതിയിലേതു

സകലിൽ ഉപാധ്യായൻ കൃഷ്ണൻ തന്നെ ഇത്ഥം മായാവിലാസങ്ങളും തിരുവി

ച്ചാൻ വെദവ്യാസൻ മാത്രം ജ്ഞാനവും ഉരുൾ ചെയ്തു ദിവ്യമായിട്ടുള്ള താമ്പന്ത

പരിപക്വൻ മുമ്പെ നൃപൻ ആത്മശക്തി വർത്തിയൊടു ശക്രനന്ദനൻ കൃഷ്ണനെ

ആമറിയിച്ചാൻ ഇക്കഥയെല്ലാം മല്ലൊ മൌസലമെട്ടു മധ്യായം മുമ്പെ നാശനകര

പദ്യങ്ങൾ മുന്നൂറു [illegible] സർവ്വം മുമ്പെ കേട്ടിച്ചു ദിവ്യന്മാർ പാണ്ഡവന്മാരുടെ

യെപ്പക്ഷിണം ചെയ്താനായി പറഞ്ഞുതാൻ എന്നതു കൃഷ്ണന്റെയാം നൂറ്റിരുപത്തു

ത്രിംശത്തും മഹാപ്രസ്ഥാനികമായിട്ടുള്ളവർ [illegible] അദ്ധ്യായങ്ങൾ [illegible]

പൊയതിനെവിടെ ചൊന്നൻ സാരമെയാകാരമം കൈക്കൊണ്ടു [illegible]

ങ്ങൊരു മിഞ്ഞൊരു ഗതി ഇഷ്ടതമവെക്ഷിയാൻ എന്നൊരു ദാവത്തൊടും കൂടെ

ക്കുന്ന നെരം ഉത്തമങ്ങളാം ഇക്കാലം ശക്രന്റെ യൊഗത്താൽ വന്നതുവി

മാനവും പൊരികെ വിമാനത്തിലെക്കുകയെന്നു മുമ്പു തൻ സാരമെയത്തെയും

[illegible]

കിംപറഞ്ഞപ്പൊൾ തൊററുദെവവ്രതൻ യമജൻ മായവതിൽ ശപഥം ചെയ്തനെ ൧൩
ഗാംയഷ്ടന്റെ ശ്രവണത്താലും പത്രനെവ്വൽ ക്ഷത്രിയരെല്ലാം സ്വർഗ്ഗം പൂക്കിട്ടന്മാരാ
രെക്കണ്ടെത്തിച്ചലൻ സ്വമഹിച്ചുവാണിരുന്നവാഴുമെല്ലാം പൽഗുനാദികൾ സ്വരമാതാക്കി
വാണാർ പിന്നെ ഇക്കഥയെല്ലാം സ്വർഗ്ഗാരൊഹണപർവ്വത്തിൽ ആദ്ധ്യായമഞ്ചു
തിൽ പദ്യങ്ങളിരുന്നൂറും അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നൊർക്കുന്നമെ മുക്തിവരും പർവ്വ
പന്ത്രണ്ടായിരവും ത്രസ്വഹസ്രറാക്ഷരം ഇപ്രതിദ്ധ്യായവുമതൊരുരണ്ടാകിതം
ശൌനകാദികൾക്കു സൂതനന്നെന്നു ചൊദ്യത്തിന്നു ഉത്തരമാനമൊരക്ഷൌഹിണിക്ക
ങ്ങിനെയെന്നുചൊൽ്കെ ഹസ്തിയന്തെരുമൊരൊന്നശ്വം പൂന്നടകാലാൾ പത്തി
ശ്ലാഘ്യരു പത്തിസ്രയൊൽ സെനമുഖം ത്രിഗുണിതം ഗണം ത്രിഗുണിതയ
ഷ്ഠാവാഹിനിയാകുന്നതും ത്രിഗുണിതയശ്ശെ പൃതനയാകുന്നതും ത്രിഗുണിത
ചമുവെന്നതിനെ ത്രിഗുണം അനീകം ത്രിഗുണിതയദ്ദൊ ചൊല്ലിവു മന്ദിരത്തെത്തുരു
ണിതയാകുന്നതു അക്ഷൌഹിണി പത്തൊന്തുകിലധിനങ്ങളും മെഴുവത്രാക
കെൾവെന്നന്നുരചവുമതവെണം മമനുഷ്യരുതലമ്പും കാലാരുമങ്ങൾ
ച്ചതമരെക്കിഷ്യാൻ മക്കളൊടു സൂതൻ വൈശമ്പായനമുനി ജനമെജയനൊടു
വൈവർഷി മുല്ല മഹാഭാരതമരെക്കിഷ്യാൻ എന്തുകാരണമതു ചൊൽകെന്നകെട്ടു
സൂതൻ ചൊന്മുണ്ടായതുകെൾക്കിമെന്നുചൊന്നാൻ ജനമെജയനാൻ ക്ഷന്ന
ജന്മാരുമാകിയ മൊരൊരു പുക്രുടക്കുരുക്ഷെത്രത്തിൽകന്നുകറി വൊളൊതുയാഗം
ത്രയങ്ങിയതകാലമന്ന ജാതംമാർ മഖശാലയാഗത്തിങ്കൽ പൊളെ സ്ത്രീത്രസാരമെയം
ട്ടവന്റെ രവന്മാരാൽ അന്നെരമതിഹതനായവനൊരമ്മയൊയാൻ തന്നുടെ മാതാവാ

൨൦ യസരമയുതകളെപ്പിന്നനക്കരയുന്നനന്ദനനൊട്ടുലൊന്നാൾഎന്തിനക്കരയുന്നു

ആനന്ദിഹരിച്ചതബെസമെന്തിനെന്നതൊട്ടവന്നരചെയ്യാൻപൃഥിവിപതിഞ്ഞന

മെഷ്യസൊദരഷർശ്രുതസെനനമൃഗ്രസെനത്തിമസെനൻഇവർകൾമൂവരു

ശ്രാഞാനഭിഹതനായെൻഅവരുമൃതത്തെട്ടുതനയനൊട്ടുലൊന്നാൾഎന്തെ

യവരൊഷിഴച്ചതെന്നചൊൽവിബെസമിഷൊരാഷിഴഞാൻചെയ്തിലെന്നാന

പൻഗസിച്ചതെല്ലഹപ്രം തൊട്ടിലനൊക്കിലഷൊഷിന്തിച്ചാന്തിതിനൊരു

ബെസമിഷ്ടത്രമംബൈസത്യമെന്നതുകെട്ടുസരമാമെഷ്ടതിസത്രത്തെപ്രാ

ഷിച്ചവനിശ്വരനൊട്ടുലൊന്നാൾഎത്രമെഷിഴയാതെബാലനെഹനിക്കയാൽ

ഹെതൃശ്രദ്ധാതൊതാപത്തുഞാകനിനയാതശാപത്തെത്തെപ്പുപതൊവത്തൊ

ടവനിന്നൻപറവശ്ച. സനമായയാഗത്തെസ്മഷിച്ചശാപത്തെയൊഷ്ടെ

നാതിനമ്മെവന്നതൊഭിഷെഴഷവാശ്യായനനെതെന്നൊനവൻഞന

ജിൽശ്രുതശ്രവാവാകുനമിയെപൈഷ. ഇന്ദ്രലക്കിൽചെന്നാൻമൃഗയാഷിത്രം

ന്നാക്കിഷന്നവൻശ്രുതശ്രവാഷിതകൻസൊമശ്രവാവെന്നതാവസങ്കമാരത്തെ

വളർത്തവെനരൊഹിതത്തിനെഷാൾഅവനിശ്വരനൊട്ടുപരമാത്മവംഷിതാ

ചൊല്ലിനാൻശ്രുതശ്രവാവെന്നപൈപുത്രനാക്കംബാലകൻസൊമശ്രവാവന്നാ

നാതിമതിതനിക്കുളന്നനായാൻശപ്രാത്മാതയെബലംകൊണ്ടെറം. ദ്വിഷിച്ചി

പും. വഹിക്ഷിവാസമതെജസാതിതെവവഞ്ഞെനഷം. പറഞ്ഞവാൻചൊ

ന്നമെനതിഞാഷം. എന്നെഷൊപരിയൊഴുമുഖനാമഗാത്രതം. ഇങ്ങുളതുതൊ

ണ്ടുശിഷ്യകൾക്കെന്നവരുമ്രുദെവയാചാദംഗം. ചെയ്തിട്ടുമാളെവൻമെത്തി

പണ്ടെന്നെക്കാളും നെസ്സഹിക്കാമൊന്നാന വനൊത്തവന്റെ മകൾ എന്നാൻ സത്യം ചെ
യ്തുപന്നവന്റെ മൊഴി വശിച്ചു കൊണ്ടും നല്ലോന്നത്താൽ കിന്നരീ പതി താപസഹൃ
ദയനോടും ഹരിനം പ്രാപിച്ചു നമ്മുടെ തത്ത്വര ചെയ്യാൻ നമുക്കുപരൊഹിതം തീവ
സവരതിനിസമന്ത കൊണ്ടു ദേവൻ മിത്രതിലൊളിയുന്ന വഞ്ചം പിന്നെ ഒരു ത്രക്ഷശിലൊദ്യം.
പുരത്തിൽ ചെന്നു മന്നവൻ യജ്ഞം ചെയ്തു ജയശ്ചാനമിവ സാമസന്ധ്യാദിതെ
ജ്ഞാപായനിതികൾ കൊണ്ടു സാമന്താദികളെല്ലാം അവെ വശമാക്കി തന്നെ
രാജ്യം പാലിച്ചാൻ അക്കാലത്തു പൌലോമ്യ തന്നെ പായനനായൊരു ധൌമ്യന്റെ
ൽ കാരുണ്യമുണ്ടു ശിഷ്യരുപമന്യു ആരുണി പാഞ്ചാലനും വൈദനും
ണ്ടായ്വന്നതറിഞ്ഞീടിത്തമൊഴു വൈദനായിയ ശിഷ്യൻ പലനാളൊരു പോലെ
ഗുരുശുശ്രൂഷ ചെയ്താൻ വൈദന്നന്ത്യശിഷ്യനുദങ്കനെന്ന. പിന്നെ വൈദനും
ഗുരുശുശ്രൂഷക്കാവനെറ്റുമല്ലോ അവനും പലകാലം ഗുരുശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവ
നക്കതിച്ചററം വൈദനും പ്രസാദിച്ചിതന്നു ശിഷ്യശുശ്രൂഷകൾ പോരുമെന്നരുളി
യ്യാതിനൊരും ഗുരുഭക്തി മറ്റൊരുവർക്കില്ലിങ്ങനെ എന്നൊരു പോലെ ഗുരുശു
ശ്രൂഷ ചെയ്വാൻ ഹന്ത മല്ലോരുത്താരുമെന്നരുൾ ചെയ്തു ഗുരുവതന്നത്യന്തം ഭക്തി
യുള്ളവൻ പ്രസാദിച്ചേനെന്നു തന്റെ ഗൃഹമിത്തമായി വസിക്കവിദ്യാകളും പിന്നയാമവ
ദൈവം ചൊല്ലിനാനൊരുനാളൊരുനാൾ കേട്ടിതന്നു ചൊല്ലിനാനുദങ്കനും കന്നാമ
ത്തും ഗുരുവിന്നു ദക്ഷിണ ചെയ്യേണമെന്നു ചൊല്ലി വിദ്യാകളും ഗുണവാന്മാരാകു
ശിഷ്യനുദങ്കനായിയ ശിഷ്യൻ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ശിക്ഷിതാവായ ഗുരു പിന്ന
യുമരുൾ ചെയ്തു ദക്ഷിണ ശുശ്രൂഷയിത്തന്നെ മറ്റൊന്നുമില്ല ദക്ഷിണയെന്നാ

22 ഇൽമററൊന്നും പലതും ചൊല്ലി ഏവമാചാര്യൻ ചൊന്നതാശു കേട്ടുടൻ കൌമാര

രാജപിനകുമാരന്മാരാചാര്യൻ തന്നോടു ചൊന്നാൻ സമസ്തകലകൾക്കും സമസ്തശ്രുതങ്ങൾ

ക്കും ശ്രുതങ്ങളെന്നിപ്പൊഴുതും ദക്ഷിണയെന്തൊരുളിൽ സമാപ്തിയാകുന്നതെന്ന

രുൾചെയ്ക വല്ലതും വേണമെന്നാരു ദക്ഷിണയെന്നതു നന്നം ചൊല്ലിൽ വന്നിട്ടു

ചൊരിച്ചൊല്ലവർ ചൊല്ലും ശബ്ദം കേട്ടു ചെയ്ക ദക്ഷിണയവർക്കതിനുള്ളവാക്കി

ക്കെന്നു ചൊന്നതു കേട്ടു ഗുരു വല്ലതാന്നെ വരിക്കുവനം ചെദ്യം ചെയ്താൻ

ത്തിമന്മെന്നു കേട്ടവരും ചെയ്താൾ ഹിതം പറഞ്ഞീടാമെന്നൊന്നായന്നാ

ൾതിച്ചൊല്ലും വൈരമുള്ളാനായ ദ്രുപതിപ്രവരനെ വല്ലതെയതിക്കുന്നുകുലലം

ക്ഷിണ്ടിരെന്നം അതുകെട്ടവർ അങ്ങുവരുവാം വൈരമുൽപ്പദത്താരന്നവനൃതിച്ചന

ഞ്ഞ കൊണ്ടുവെയ്യാൻ അന്നേരമൊരുകൂട്ടരന്നു കൈക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുന്നവ

ന്നെക്കണ്ടിത്ര ബദ്ധ്യമാഗ്നം ദക്ഷിണ്ടിരെന്നം കുത്തതല്ലമെന്നാനവൻ ദക്ഷി

ണപണ്ടു വൈരുൽപെട്ടിക്കുംകായബലംശക്തിയുടെ തവസന്തരമെല്ലാതി

രുംപക്വമക്കിട്ടും മംഗലംവന്നുകൂട്ടും ഉത്തരംമഹാശ്ശ്രരുത്തമവാക്യം

കെട്ടു ദക്ഷിണയൊട്ടുടൻ ദക്ഷിച്ചു പൃഥ്വമലം പിന്നെ ചൊല്ലി വൈരംഷുപ

ത്തന്നെയും കണ്ടുടനവൻ നന്നാക്കി സൽക്കാരം ചെയ്തിരുന്നു വൈരമുള്ളന്നാ

നം എന്തുകാം ക്ഷിതമെന്നു ദ്രുപതി ചൊതിച്ചപ്പോൾ ഹിതമുടൻ കണ്ടു ചൊല്ലി

നാൽപരമാത്ഥം മെമിരിവന്നെന്തവ പതിന്തൻ കുലശലങ്ങളാദരവോടു മമ

നൽകേണം മമയാതെ ദ്രുപതി ചൊന്നാനതുപതിയൊടവെക്ഷിച്ചാൽ താപ

സവരതവനൽകിട്ടും ഗുണമവർ അതുകേട്ടുടൻ കണ്ണാം വൈരമുള്ളപതിയെക്കാണ്മാ

നമ്മെക്കൊല്ലുക മൊഴുത്തിരഞ്ഞുകാണാഞ്ഞപ്പൊൾ ദ്രുപതി പെരുത്ത്യ ബ്രാഹ്മണരൊടു ൨൭

ചൊന്നാൻ താപസകുലവരകാണൊ ഇപ്പൊൾ മൂലം ചൊല്ലാം ഉത്തമതാൻ കാരണം പാർക്കുമെ

ദൊഷമില്ലത്തമതാനമന്ത്യക്കാണ്മാൻ മുമ്പനാത്രിയെന്നു നാം കെതാൻ ഉത്തമത്വങ്ങൾ

വൽപ്പള്ളുടെ ലെതൊരു തരത്തിലും കണ്ടുകൂടുകയില്ല എന്നുത്തമൊരൊ താൻ ഉണ്ടാക്കു

തഴവാനെന്നതൊന്നിട്ടുമെന്നു ദ്രുപതി ചൊന്നതെഷം ചിന്തിച്ചാൻ ഉടൻ കനൽ ഉത്ത

മിക്കവകാശമെന്തെന്നൊന്നു മനതുളിലെ തിരഞ്ഞപ്പൊൾ ഉപമനം ചെയ്യ

കാരണമെന്നൊ ഞാൻ ചമനായിക്കളും ചെയ്തവനെന്നനെരം ദ്രുപതി പെരി

തന്നെക്കാണ്മാനിത്തന്നെ ചെന്നു താപസെന്ദ്രനെ ഉപവന്നിസൽക്കാരം ചെയ്താൽ

കണ്ടില്ല പെക്കിച്ചനെരത്തു ഉരംജപന്തിടുണ്ടിസമെന്നിയെക്കച്ചൊതുടനപ്പൊഴെ

ചക്കൊൾ കണ്ടു ശിഷ്യ അനുയ ഉത്തമെക്കന്നതാനം ലെറുതുണ്ടമുണ്ടാകാതെ പൊയ്ക്കൊ

ണ്ടാളുമെന്നു ചൊന്നാൾ പണ്ടുതപസ്സെകന പെക്കിച്ചതെന്നൊടുതന്നെ ഉണ്ടവന

ക്കൊതിലൊഗ്രഹമത്തെന്നൊറ്റം തപസ്സെകുയമില്ലെന്നക്ഷണമുടൻ കണ്ടുക്ഷണമെ

ച്ചാൻ പരിഗ്രഹിച്ചുകരുഹായാൽ ദ്രുപതിപതിയൊടു കണ്ടിലമുത്തം വാങ്ങിതാ

പസവരൻ പെരുത്ത്യന്തന്നെക്കണ്ടുമനെരം ഉടൻ നാം കണ്ടൊഞ്ഞിത്തന്നപ്പൊ

ഴുതിലെപൂജിതനായ ഉപയാജനെന്നു സൽക്കാരവും ചെയ്തു അന്നുതന്നെ വൃന്ദം ചെയ്താ

ൻ ദ്രുപതിയെക്കണ്ടന്നിമിത്തമുമെന്നൊരു യൊജ്ഞുടനുടൻ അനന്തമുണ്ടാ

ക്കിക്കെതൊലെന്നുമുപചിന്തിച്ചു പെരുത്ത്യനപ്പൊളുടനൊടു ചൊന്നാൻ അ

ന്നതിന്നുത്തമനപ്പൊളിയ ഉപയാജനെ കണ്ടുപമായകെന്നുത്തമെ വരമെന്നൊ

ക്കുമൊരുത്തമവിക്കിപ്പെട്ടു യത്രമൂലം ബ്രാഹ്മണശപിച്ചതിനൊട്ടും.

൨൪ ശപിച്ചുഞാൻസന്തതിക്കുണ്ടാകായെന്നവകിപ്പതിലൊന്നാൻ അസ്ഥപെട്ടതന്നെ
ആയതെന്നതാവരും.പിന്നെയൊത്തനെരംതമ്പുരാൻതലമുറനന്നായിത്തിരു
ക്കാതെചിത്തമിയത്തുപലംനൊമ്പരംകൊണ്ടുചൊറിലെന്നതുമെല്ലാംഉദ്ധ
പാലകനയൊക്കയാലക്കപ്പെട്ടുപെതന്നുവിചാരമില്ലാക്കയാൽഇങ്ങനെവിചാരത്തര
നായമമശാപംതിർത്തരുളുന്നാൽമെശിഹവരത്തചൊന്നതുകെട്ടുമറവെറു
വാക്കെൾവാക്യമസത്യമാകക്കില്ലഅല്പകാലംകൊണ്ടുതിരുമെന്നതെവക്കിൽ
പാപ്പനന്നായവരുംവിശ്വാസംമൊരുമയൊവ്വതിർത്തരുളുന്നതിന
ന്നവൻവെറുക്കനത്രെ.ഇരുവരനൊടുചൊന്നാൻവിശ്വാസംസമംവാക്യമാത്മാവുവ
ഉണ്ടാവമം.വിശ്വാസമാത്മാവാക്കുക്കൾവഴ്ന്നാവമം.ഇങ്ങിനെയുള്ളതന്ത്രാക്ക
മാൎക്കം.ദിവസങ്ങൾമങ്ങിനെയാകയാൽനിന്നെദെശാവസ്ഥിരാമക്കളൊന്നവ
മറക്കെക്കയുമില്ലയെന്നുംഅക്രൊധാതെയാത്രപറഞ്ഞുനരക്കൊണ്ടൊന്റാൻഅറവഴിയെ
ലെയെലൊക്കിപ്പിറക്കിയഗംഭീരസംഭവവെഷംതകെസ്സ്കുന്ദവശംവെച്ചുദിവസം
ഉമത്തൊടുനിൽക്കിറങ്ങിപ്പൂമാക്കനംസംഗ്രാന്തൻകുന്ദലവും.തൊരൊഴവെൾ
യാതെപിന്നാലെമശിഹാനും.ചെന്നവരാജാക്കംവക്കാൻവന്നഗകുലവരൻതക്ഷക്കെ
നനഞ്ഞത്താവസന്നാഗങ്ങളെത്തിച്ചുനന്നെരം.താവങ്ങൾവെഴുതാറെ
പുരുഷനെന്നകാമ്പത്രത്തരത്തൊഹിവത്സരചകത്തൊടും.വെക്കെന്തിച്ചുതു
ഉക്കിക്കൂട്ടുമംകനംപ്രശംഷനന്നെരക്കിക്കൊട്ടരചെക്കാൻവരന്തൊപങ്ങൾ
ഇങ്ങോപൊക്കുവനെൻറിചെൊർതപ്പത്തിൽപ്പുക്ഷത്തിക്കുത്തകന്നതുകെട്ടു
വിശ്വാസംകൈകൊണ്ടുചെയ്തുമശിഹാനും.അവൻപ്രസംഗിച്ചതുമായി

ക്രുദ്ധമം സൃഷ്ടമുഖനം പരത്തിനാനെന്നു മെപാതൃക്ഷത്തിൽ പവനാശനന്മാരുമൊ
നാല്പിടലപററാർ പവനാശനപതി തക്ഷകനുതനെരം കണ്ടലയുദം കനകൊടു
ത്താൻ ഛയൊതെ കണ്ടശ്രിഷണ്ടമൊരുമുണ്ടമെനിയെപ്പിത്താർ എന്തിതമി
ന്നതന്നെ മക്ഷിണവെഛേണമെന്നെന്തിനൊരുക്കമവെന്നരുൾചെയ്തിട്ടെ
ണുത്തരത്തിങ്ങനെ പെൺക്കൊൾകൊന്നാലെന്നുമെന്നാർ പുരുഷനുത കെട്ടുക
രയെന്നാഷ്ഠിത്തരനായികകൊണ്ടു ഗ്രഹസതിപ്പക്കു ഗ്രഹപത്തിക്കു ചെത്തുമ
ക്ഷിണെ യുധിഷ്ഠിരനം പത്തിയം പ്രസാദിച്ചു ശിഷ്യനൊടുരചെയ്തരതമായത്രപുരു
ഷന്മാരിൽ വെച്ചുടവാന്തിക്കു ചെയ്വായ്കിൽ ഞാൻ ശപിപ്പാൻ ഇന്ദ്രപിച്ചുലൊ
യാചമിത്ത വനയ്ത്തവന്നിട്ടും ആചാര്യപത്നി തന്നൊടാശിസ്സും പരിഗ്രഹി
ച്ചാചാര്യപാദാംബുജമാദരാൽ വണങ്ങിനാൻ വൃത്താന്തമെല്ലാം കെട്ടു വിസ്മയ
പ്പെട്ടുവെദൻ പൊൽത്തിരുക്കിയൊജ്ജിനാനുതകനം വെളുത്തതായമെ
ചരിത്താണക്കിതൊരുത്തനെ പൊഴിനാനെന്നൊടവനരി ഞാൻ വൃഷമലംഗി
നല്ലൊരുപിത്തടക്കിപ്പാനെന്നപൊന്നാനെന്നുതകെട്ടു ഞാനം ടക്കിയെന
മെലംഗൻ എന്തിൻ ചലമെന്നമാരവനെന്നമെല്ലാം അറിയവയെയരുൾചെ
യ്യണമെന്നൊരിയൊൾ നാഗലൊകത്തുലെ നമനെരത്തു കണ്ടുപിന്നെവെഗ
ത്തിലൊരുക്കമാരന്മാരാൽ ഭൂമി ക്ഷൊക്കുംചകവൃന്തെക്കൊമയമായൊരുകുതിര
യാംതൽക്കാഞ്ഞമെശവൃനരുദ്രയം തെജസ്സൊടും ദിവ്യനാകിയെയൊരു.
പുരുഷശ്രേഷ്ഠനെയും സർവ്വമവനിതിൻ തപൊജ്ഞരുൾചെയ്കവെദവെ
ദാംഗജ്ഞനാം വെദനമത്തുകെട്ടു സാദരമുദങ്കനാം ശിഷ്യനൊടുരചെയ്തു

൩ ഖവുക്കുമായുള്ളക്ഷേത്രമൈരാവതം പിഷ്ടെമ്പരൻ മലമലിയാൻ ചൊല്ലിയതും

അമൃതമതിൻഫലമതുസേവിച്ചോർക്കെല്ലാം അമരത്വമുണ്ടാവതുമിന്ദ്രനെന്നാദിദേവ

ഷിപാതാളം പക്കനേരം ബാധകൾ വരാഞ്ഞതും വാസവദേവനനുഗ്രഹത്താലെ

ഞാലം ഷൾക്കുമാരന്മാർ തിരിച്ചിരാറാത്രമങ്ങുള്ളൊട്ടുമാകിക്കാണായതുവത്സ

രക്രമമെങ്ങോ അമ്പമായതുവന്നിതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളതും അമ്പയമരികൊകാ

ണായതുവക്ഷ്യന്നം അജ്ഞതമൈത്രയന്നിസംസിച്ചതറിഞ്ഞാലും സപ്തഷ

ന്മാരിൽനിന്നുമുപനയിച്ചവരികെന്നാൻ അക്കാലമുദങ്കനും തക്ഷകനെന്നകൊ

ൽവാനുള്ളൊന്നിൽ ഉരുപിച്ചുകളിച്ചു നപായമും ജനമെജയനൃപൻകുരു

ക്ഷേത്രത്തിങ്കന്നു മുനിമാരൊരുമൊരുയാഗം ചെയ്യുന്നകാലം പക്ഷിക്കൂട്ടങ്ങളെ

ത്തുമു. ജനപതിയായ സൽക്കരിച്ചുദ്വിജകൾ നൽകിയൊരനന്തരമുത്തമമെ

മന്ത്രയന്ത്രിചെയ്യുന്നയാഗമിതിനുത്തമമാകിട്ടുള്ള ഞാനെന്നുചൊല്ലിട്ടുന്നവുള്ളാ

തെജനകനെ കൊന്നതക്ഷകന്തന്നെ കൊല്ലുവാനുത്സാഹം ചെയ്തിട്ടുകിലതി

ന്നിതെന്നുമിത്തിപ്രത്തമത്ര ചൊല്ലുവനൊഞ്ഞാലും താപസബാലകനെന്നൊരു

വംശ്യമാനുജമാകി ഭൂപതിപ്രവരനെ കൊല്ലുവാൻ കാത്തുവനെ തട്ടുന്നു

പരീക്ഷിത്തുപട്ടുമൊട്ടുവെച്ചതാൽ കടിച്ചുദംശിച്ചു തക്ഷകുന്നതുകൊ

കൊട്ടുന്നരന്നാളികൾ തക്ഷകൻ കാത്തുവന്നു നടിച്ചു കടിച്ചതിന്നെന്തുകാരണ

മൊത്താൽ ഒട്ടുക്കിടെണമവൻ തന്നെ. എന്നുദങ്കനമൃക്ഷമൊട്ടുപറഞ്ഞു

രക്ഷിച്ചതനെരം മന്ത്രികളൊട്ടുക്കുമന്ത്രിച്ചുനൃപതിയും. ചിന്തിച്ചു മുനിമാ

രെവരുത്തിയുരചെയ്താൻ തക്ഷകന്തന്നെ കൊൽവാനൊരുയാഗം ചെയ്യാ

തൽക്ഷണന്തൊരഞ്ഞാനാർ സപ്തസത്രവുമവർ കാരണമിതു സപ്തസത്രത്തിന്നെന്നു സൂത ൨൧

ൻ ആരണരൊടു പറഞ്ഞു ശൌനൊരനന്തരം. ഇക്കഥ ശെഷമഞ്ചൊൽ പൌൻ പിന്നെയു

മെന്നെ വെണ്ടു മുഖ്യമാം ഉഗ്രവംശം ചൊല്ലെണമതിന്നു മുമ്പെ നമ്മുടെ ഗുരുക്കന്മാ

രവർ തങ്ങളുടെ ജന്മാദിഗുണങ്ങളെ ചൊല്ലെണം മറയാതെന്നു സൂതനവരൊടു

ചൊല്ലിനാനന്നെരം വൈസാപിൻ മകൻ ഉഗ്ര ഉഗ്രശ്രവനനാം ച്യവനന്റെ

ഗസ്യ തൻ സുപുത്രി മമവെരൻ അണവൻ പുലൊമകിൽ ഉണ്ടാകിനാനു രുരുനാമമാമൊരു പുത്രനെ

ഞ്ഞൊരു പുത്രൻ ശുനകനെന്ന നാമം കൊണ്ടങ്ങു ഖ്യാതമതി ശൌനകനവൻ മകൻ ഇതു

കെട്ടന്നെരം താപസന്മാർ ചെയ്തപ്രസാദിച്ചു ചൊല്ലിയെണം ചൊന്നൊരു ആവ

മെല്ലാം ഭൃഗുവിലൊമ്പലൊമാഖ്യാ ഉഗ്രപത്നിയും ഗർഭം ധരിച്ചിതെന്നൊ

ന്നാരുകാലത്തിങ്കൽ ചെന്നിതു പുലൊമാഖ്യനായ രാക്ഷസനന്നെരം അന്നാൾ കണ്ടതി

ന്നു ജകളും ചെയ്തിതന്നാൾ ഉഗ്രപത്നിയെ കണ്ടു രാക്ഷസപ്രവരനും മകരദ്ധ്വജ

പരവശനായന്നെരം കണ്ടത്തിലെരിയുന്ന പാവകന്തന്നൊടു വന്ദിച്ചു

ചൊദിച്ചിതു രാക്ഷസപ്രവരനും അപ്പൊൾ സപ്തമുണ്ടു വദനമായ പാവകനൊ

ടുത്തരം ഉത്തമസാക്ഷിയല്ലൊ തന്വംഗിയാകുമിവൾ ഉഗ്രവിൻ പത്നിയെ

ന്നൽ എന്നൊടു സത്യമരുൾ ചെയ്യെണം ഭഗവാനെ താവകം ഉഗ്രപത്നിയായ

ത്രിമിവളെന്നൊടെന്തിനു മന്നിൽ ഭഗവാനരുൾ ചെയ്തൊരു പെണ്ണിവൾ തന്നെ വെൾക്കാ

ൻ ഭാവിച്ചു വാഴു കാലം താനതിന്നു മുമ്പെ ഉഗ്ര പെറ്റു കൊണ്ടു കുലം കൊണ്ടു

പൊക്കെന്നെന്നു സ്വകരവെഷവും കൈക്കൊണ്ടു വന്നവളെയുമെടുത്തു നട

കൊണ്ടാൻ ഗർഭപാത്രസ്ഥനായൊരർഭകനതു നെരമത്രയും പിളർന്നു. വന്നെന്നെന്നൊ

൨൭ ക്കയാൻ കൊവന്നൊഖനെന്ത്രാണിതന്റുസിച്ചിരുന്നാന്റെ ചരൻ മാത്രാ

ണ്ട സമന്നായ പുത്രനെയെടുത്താവൎക്കുത്ത്യാക്ഷിപ്പിച്ചുവിച്ചു കരഞ്ഞു കരഞ്ഞുള്ള

ന്റിത്ത പെദനയൊടു മാത്രമന്നേരത്ത് വാണൊൎത്തുക്കൾക്ഷിണ്ണവന്ന്യസ്വരയെ

നൊരുനാൾ വിജ്ഞതമായതിന്റെ ഭൂഞ്ഞാക്കിത്തുകാലം വന്നൊരു ഉൗമഹ്ര

ത്താന്തമെല്ലാം കെട്ടുതന്റെ ശെപത്തിനൊടു പിന്നയും പൊരുന്നാം ചെയ്ക്കാൻ തന്നെ

ക്കിന്നവ ളുരുന്ന ചൊന്നതാരവനൊടു തന്നെ രാക്ഷസൻ വാനവക്കാശമുള്ള

തന്നാൽ പരശ്വത്തിൻ രാക്ഷസനൊടു നെരെ ചൊന്നവന്തന്നെ ശപിച്ചിട്ടുവ

ന്നെരെ ചൊൽ നിന്തന്നരെക്കത്തു വിചാരം ചൊന്നതു കെട്ടു ചൊന്നാൾ വന്ന

രാക്ഷസനൊടു പറഞ്ഞു കൊടുത്തതും ക്രുദ്ധനായനിതന്നെ ശപിച്ചു ഉൗഷര

ഋഷിയമൂഢഷിയുംദെവമെന്നിയെ ദെവൻ സവൃവും ദക്ഷിച്ചു പൊകെന്നതു

കെട്ടനെരം ഗവ്യവാഗനന്താനം ഭൂമിനൊടു ചൊന്നാൻ ആത്രായമെതെ

ദെവൻ തന്നെ ശപിച്ചതു ഞാൻ ഞായന്നരക്കുന്നു സത്യം പൊല്ലുന്നൊരിൽ സത്യ

ഞ്ഞെല്ലാ പെക്ഷ ചെയ്ക്ക സത്യം ചൊല്ലുന്നവൻ പുത്രസന്തതി കൾക്കുമില്ലൊരുനാ

ശം ഗതിന്താനറിഞ്ഞതു പറയാമല്ലൊ ദൊഷമുണ്ടാറിവയറിഞ്ഞതുപൊ

റഞ്ഞു മഹാഷിനെ പുത്രിവയയൊന്നെ കൊപെനശപിച്ചതു നന്നല്ലെ

ന്നെക്കുമ ശപിക്കാമെന്നെക്കൊപവിപ്രന്മാരെതുപിരെം ഹൃത്രമെത്ര തന്നെ

കഴിച്ചുശമിക്കുന്നെനൊന്നറിയവെയെണ്ണം ഞാനത്രെ പിതൃദെവന്മാരെ

സകലിച്ചുമാനവന്മാർ ചെയ്തിട്ടും കൎമ്മങ്ങൾക്കായാരാവും ഞാനത്രെ ദെവ

ന്മാൎക്കു പെലവിട്ടുന്നതും ഞാനത്രെ ദെവെ പാന്തമാം കൎത്തിനായാരവും

ജ്ഞാനത്തെ സൎവ്വലോകവ്യാപ്തനായിട്ടു ജ്ഞാനികളുടെ ഉള്ളിലെ ഇരുളാം. ജ്ഞാനം ഹൃ
ദയസ്ഥനും ജ്ഞാനത്തെ സൎവ്വസാക്ഷിയുംതനായിരുന്നതും ജ്ഞാനത്തെ ജന്തുക്കളെ സൃഷ്ടി
ക്കുന്നതും പിന്നെ ജ്ഞാനത്തെ ജന്തുക്കളെ വൎദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നതും ജ്ഞാനത്തെ ജന്തു
ക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നതാദ്യം ജ്ഞാനത്തെ ജന്തുക്കളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുമെല്ലാം ജ്ഞാ
നത്തെ ബവൈൎണ്ണവിഷയരസമുണ്ടാക്കിയിരുന്നതും അക്ഷരതത്വാദിക്കധ്യക്ഷയഷ്ഠ
ക്കത്തെ ഗൃഹദേവതപ്പട്ടങ്ങളാക്കമുമ്പെനിക്കത്തെ അജ്ഞാനമുണ്ടാകരുതെ
ന്നിക്ഷേപിന്നെപ്പോലെ വിജ്ഞാനസ്വരൂപജ്ഞാനനെന്നതൊത്ത്ഒന്നെൻ നല്ലത
ക്ഷമയപ്പൊഴുതവക്ഷ്ക്കൽ വക്കംകല്യാണമതിപ്പെരമിപ്പെന്നവ പടുദേവൻ ശാന്ത
നായിമമഞ്ഞത്തുകളെന്നൊരുമറയൊരും ശാന്തൂടിന്ത്രന്മാരായമായമെജനങ്ങളും
ആപത്തെന്നിഞനെന്നതങ്ങളിൽ തെരുപിച്ചുതെ വകളൊടുചൊന്നായണ്ടായപി
ശേഷങ്ങൾക്കുനിത്തന്നടാവത്താൽ മറ്റുള്ള ലോകങ്ങളും മഗ്നമാക്കുന്ന ലോകമാ
വട്ടം ആദിതന്നിൽ സൃഷ്ടികൎത്താവായിട്ടും ബ്രഹ്മനെയും ദേവയെല്ലാമെ മാറ്റും വൈ
കാതെ ചെന്നങ്ങണഞ്ഞ്കാൎയ്യം വേണം ക്ഷമെന്തിനൊരു കാരണമെങ്കില
നഷ്ടമായിട്ടു ഇതെല്ലാരുക്ഷ്ടാക്കിൽ പ്രപഞ്ചപുണ്ടപ്പെടുന്ന ദേവാദികളുതയെടുന്ന
നം ജിഷ്ണുമാനസന്മാരാകിസത്യലോകവും പുഷ്കരൾഗിഷ്ഠ. മാനാകും കൃതമൊരുതെ
ങ്ങമാരും ഷ്ഷവതെഞ്ഞ ആദ്യന്തനമസ്കാരാദിപതിതൃഷനായിട്ടും ജഗൽസൃഷ്ടാവി
നൊടു ചൊന്നാൽ ഉണ്ടായ വിശേഷം കെട്ടിനിയെ വിധാതാവും കൊണ്ടാറെചിന്തിച്ചു
ത്തിച്ചെയ്താനന്തരം നിന്നും ദേവഗ്ധാലാന്തികമായാല ശുദ്ധിമിപ്പൊന്നകൊ
ണ്ടുമെ ദേവാനന്ദമയിയുണ്ടായ്പരാ ദാക്ഷരഷ്ഷികൾ ചെന്നെന്നല്ലും ഞാൻ തൊഴുമെന്നാറെ

൩൮ ലൊകം പൊഴ്തൊട്ടവസ്ഥത്രയമാക്കി വരുത്ത മഹത്വത്തെ അറിയാതിരിക്ക ഉരുക്കൊലെ പെടുത്താനെ

ത്രിദേവൻ സൃഷ്ടാവ് ജനങ്ങൾക്കൊരൊന്നും പറവതിന്നു സർവ്വപാപം ഒക്കെയും ചൊല്ല മഹത്വ

ത്തെയൊ ഹവ്യവാഹനനായ തിണ്ണക്കെന്നു ഞാനൊരു പാവകനായ്: പതിന്റെ ദേവ

കളെപ്പൊഴും ക്രൂര പാവനമാരാം മുനിമാരു മാഷ്ട്രിച്ചുത ലോകവ്യന്തെ ഇഞ്ഞത്തു തേവ

സവരന്മാരെ ശൊകനാശനത്തിന്നു ചൊല്ലിദ്രാം കഥകിന്നും ഉല്പന്നനെന്നതു ഉല്പന

യെന്നാം മമവൻ ദധിച്ചിത്ര തത്വതന്ത്രമതിക്കുട്ടവന മനോഹരിയാ ഇയ്യുതംഷി

കിൽ തപസ്സായിരിയായ രുരുനാമാവുണ്ടായാൻ അക്കാലം വിശ്വാവസുതന്റെ

ഷിങ്ങളൊക്കെ മൈക്കൾ മെനകയും പെറ്റത്ത കന്യാരത്നം ശ്രേഷ്ഠവസ്തു

ഞ്ഞാനമഷിയാശ്രമത്തിങ്കൽ പൃഷ്ടിച്ചിട്ടും കളഞ്ഞവളും പൊയാളുണ്ടൊ പെത

ലെപ്പ വവനായക്കണ്ടു മുനിവരൻ പെമ്മാനികെഴ്തിത്തു വളർത്തു ഇയങ്ങനാൽ

പ്രമദ്വരങ്ങളിൽ പരയാമവർക്കളെല്ലാം പ്രമദ്വര പ്രമദ്വരയെന്നു പെരിട്ടുകൊ

ണ്ടുമ്മാരിയെക്കണ്ടു മഹാഹൃതരനായാഞ്ഞൊ ഷ്ടാം രുരുമുനി താതനെതന്നെ

ഉൻ അവളെവരുത്തൊരു മുനിയെക്കണ്ടു പറഞ്ഞവർക്കിരുവരും കല്യാണമ

ഹൂർത്ത മുഹൂർത്ത മാനസുഖത്തിൻ നക്ഷത്രമഞ്ഞൊനാളിനെന്നുറച്ചു കൈനിറക്കത്തൊടാ

രുക്കിയെനാരെല്ലാം കന്യകതാനും മരിച്ചിതെനാൾ പാമ്പുകടിച്ചു തന്നെ കണ്ടു മെ

യെന്നു ദുഃഖിച്ചാരെല്ലാവരും ഹാ ഹാ എന്നു ഹാ ഹാ പമാനെയമ്മ ഉണ്ടായയപ്പോ

ഹന്ത ഹന്ത ഹാ മിത്രാകലനായിരുന്ന കന്യകാശപാകങ്ങളൊക്കെ മൊഹാദിപ്പെട്ടു

വന്ന വെദനയൊടു മൊഹമൊക്കി വനാന്തരത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്ത തപൊബലം

കൊണ്ടവൾ ജീവിക്കെന്നു വാക്കെര്യൊൻ പൃഥ്വിയിൽ ചെയ്താൻ പ്രമത്തിതനയനും വന്നൊ

ങ്ങടെവൃത്തമെന്നൊരമര ചെയ്താനൊന്നതു യെണ്ണമാച്ചുസ്സ റവൾ്ക്കിവിശ്ശിലന്നെടൈ ന്ന

ശൊകങ്ങടൊന്നുണ്ടു ചൊല്ലുന്നതിങ്ങിനെ ഐശ്വൎയ്യ പായമില്ലെന്നതൊ വരായല്ലൊ

എങ്കിൽ ഞാനൊന്നുരചെയ്യുന്നു കൊൾ്‌ന്നൊരു മൂന്നാമ. വൾ്‌ സങ്കടം ഭവാനതിന്നല്ലെങ്കിലത്രചെ

ങ്കഎങ്കിനിന്ത്ര ചെയ്യാമെന്നുരുന്ദവ ചൊൾ്‌കി കൎണ്ണൻ ധൎമ്മരാജനൊടുത്തരമരുളി

ൻധൎമ്മരാജനുമന്നെരം ഞാനൽക്കിനൊന്നുമില്ലവ ഭൂതിയുമണ്ണെന്നിപ്പ തിറഞ്ഞു നെരം

കണ്ടിച്ചു ഭ്രമിത്തു കൊണ്ടവൻ. വെട്ടുകൊണ്ടാൻ ഞങ്ങൾ. ക്രൂരമാകിസ്വൈച്ചുമരു

മുന്നാൾ്‌പണ്ടു തൻ പന്തിതന്നെക്കണ്ടു കൊന്നതു ഇതുവൃന്ദംകൈകൊണ്ടു വൈരമവൻ

മുഴുക്കയാൽ ദുസ്സഹമാനസൻ നവ ഞങ്ങൾ സേവിക്കളെയെല്ലാം ദുസ്സഹനെന്റെ പരത്തിക്കൽ

ാക്കിട്ടു മല്ലെപണ്ഡിതനായ രുരുദുസ്സഹമൊന്നു മൊരുതുറാതുന്ന ശെഷമതനൊരുതി

നമവനൊടുരചെയ്താൻ എന്നെന്നാൽ പിഴച്ചു ഞാനൊന്നുമില്ലെന്നരചെൻ ഞങ്ങൾ

ഇല്ലാമൊക്കമൊന്നു കൊണ്ടുതല്ലാ ചൊല്ലി നാനതു കെട്ടു നല്ലമാമുനിരുരുകൊ

ണ്ടു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു കെന്നതെവരും എന്നൊടായ്തന്നെ കണ്ടിച്ചു കൊന്നാനൊ

രു പന്നഗമന്ത്രമൂലം ഞങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതാൻ ദുസ്സഹമൊ നാനലൊരു ഉൽ

മാനെരുവ്വഹാദുസ്സിച്ചിട്ടു നൊരെ ദുസ്സഹന്തന്നെ ദുഃഖിച്ചിട്ടു. വെ

രനരക ങ്ങളിലാക്കി പണ്ഡിതനല്ലൊ ഭവാനെങ്കിലുമിതുകൾ്ക്കമറൊരുവൻ

കൾ്‌ കണ്ടിച്ചു കൊല്ലുന്നതാം മുറ്റത്തൊനവരുടെ. വെഷമെന്നതെച്ചു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കൊരു

രുരുരുവൃത്താന്തം ഞങ്ങൾ പൊൾ്‌. ചതിയെന്നെയെന്നൊരരെന്നു ചൊല്ലിയെന്നാ

ൻ സഹസ്രവദനഹം. ഞാനൊരു മുനിശാപാൽ സഹിച്ചിട്ടു നിന്നഹ ദുസ്സഹവെഷാ

ദികൾ്‌ എന്നതിന്നിപ്പോൾ ചൊല്ലുക ധൎമ്മ നെത്രമിഹ ബന്ധമെന്നവരിനി ന്നനെന്നൊടുപറ

൩൨ യെന്നം കെൾക്കിൽ ഭഗവാനാം മാമുനിമെമസ്പിടെട്ടാഷ്ടുഭൊമമെചെയ്യുന്നെരത്തു
ശ്രീധാതാവ് മാർഗ്ഗത്തിണകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സപ്തമ ഭെദ്യത്തിട്ടെൻ ജ്ഞാനസ്വാതന്ത്ര്യമെ
ന്നതവനമയൊത്തെ പെറ്റമ്മ മാറിച്ചുടൻ മൊഹത്തിന്നുൾ ചെയ്താൻ മൂഢനാം
ദെവാനുമിവെ വെഷമാക്കി വരികെന്നാൻ അതൊന്നൊരു നെതൃത്തുമൊത്ത് ഉള്ളെന്നുദൈത്തി
യതൈന്നിക്കന്നറിഞ്ഞുവ മൊക്ഷം നൽകിടുന്ന വെക്കിച്ചെൻ ദാള്വ വസ്വതനായരു
ഭുമാമുനികണ്ടാൻ ഭൃഗു വാനായതിണക്കെന്നുദൈശാവന്തിരും എന്നതുൾ ചെയ്തുവമ
സഖിയാം ഭഗവാനും ഇന്നിപ്പൊൾ കാണാച്ചുന്നതിന്നിരുവരെ ചെയ്യും ശാപവത്തി
ൻമമതാവവുമകന്നിതുപാപവുമുണ്ടാച്ചുരും ഹിംസചെയ്തുരുതുള്ളൊ താവസന്മാർക്ക്
വിശെഷിച്ചു മതരുതെന്നു താവസശ്രെഷ്ഠ ദെവാനൊടുണ്ടൊഞ്ചൊല്ലിണമൊ
കൊപമാകുന്നതുള്ളൊ കൊറിയനരകങ്ങൾക്കു പതികൾക്കും ദുഷ്ടവധമെ ചെയ്കി
ടാവുസൽക്കിതിപതിവരനാം പക്ഷിക്കുത്തന്നെ തുഷ്ടകൻ കൈച്ചു കൊണ്ടറി
നാതൃമുലം അക്കിതക്കു മാർവം അഷമാക്കിട്ടു വാനാശിമുഖ്യനാക്കിയജ്ഞന
മെഴിയനവമകൻ ആരാതിച്ചു ഗുരുസദ്ധ്യാഗമെന്നിഞ്ഞൊലും ആരും ദാവിച്ചാ
ൽ മുടങ്ങാതെ രുസദ്ധ്സത്രം അതുകൾ പറഞ്ഞതു മാറിയതിഞ്ഞൊല്ലമെത്ര
യാരെദാഷക്കണ്ടു ഹിംസക്കെന്നിഞ്ഞൊലും സഹസ്രവദനൊടു ചൊദിച്ചു രുവ
ശൊൾ മഹാപുരുഷൻ നൈഷ്ഠിക ആചരിച്ചാൻ എന്തുകാരണമെന്നു മന്ദികരെ
നാഗെച്ചതിൽ ബസ്വമെന്നെതിന്നമരുൾ ചെയ്യണമെന്ന നെരം അതു കെൾക്കിലു
ൻ പാത്രമുള്ളൊന്നെന്നു ചൊല്ലിമൊൻ ഉരഗവെദനവരന്മാർ ഉരുമാമു
നിവരനുതകെന്നാക്കുലമുനിശൊകവും തൃഷ്ണകളും പറഞ്ഞാൻ പക്ഷെ രാഗം പിഴെ

ന്നപ്പൊന്നാശ്രമത്തിൽ വന്നു താൻ താതനൊടു ചൊന്നതു കെട്ടു പിതാവവനൊടു ഈ

ണ്ടു ചെയ്യാൻ ചൊല്ലു പനഷിലവം കെട്ടു കൊൾക ഒന്നതെല്ലാം ചൊല്ലിയ പൌ

ലൊമത്തിലെ നാലു പൈങ്കിളിമകളും.-

ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലി മഹാഭാരതം സുറാക്കിരം മംഗലഗ്രസമിതിഹാസരാജാഖ്യ

മതിൽ പൃഷ്ടിനാദ്യകൃതവൌലൊമാസ്തികപൎവ്വംതങ്കൽ മുമ്പിൽ പൌലൊമമത

ഴരുക്കിച്ചൊന്നെനപ്പൊൾ ആസ്തികപൎവ്വമിനിയൊക്കുന്നതു കെൾപ്പാനാഗ്രഹമു

ണ്ടുകിൽ പ്രയത്നം ചെയ്തുകെൾക്കൊള്ളാം ആസ്തിക്യ കഥകൾ സംബന്ധമായിട്ടുള്ളവൈ

ദനാസ്തിക്യം മാനസമുള്ളവർക്കു ഉച്ചാലെന്തുഫലം.- നാരായണായ നമൊ നാരാ

യണായ നമഃ.-

ഇതി പൌലൊമപൎവ്വം സമാപ്തം

ഹരിഃ.- പൈങ്കിളിപ്പൈതലെ ഭംഗിയിൽ ചൊല്ലിനി പങ്കജാക്ഷൻ കഥ പങ്ക

ങ്ങൾ തീൎക്കുവാൻ ഇതു ലൊകൈകനാഥൻ തപൊധനന്മാരൊടു സംക്ഷെപമായിട്ടുത

ങ്ങിനെ ചൊന്നപ്പൊൾ നൈമിശാരണ്യവാസികളാകിയ മാമുനിമാർ

ശൌനകാദികൾ ചൊദിച്ചു ജനമെജയനാന്നരപതി ദുൎന്നയം ചെയ്വാ

നവകാശം ആസ്തികനെങ്ങനെ മാറ്റിയതെന്നതും ആസ്തികനാരുടെ പുത്രനെ

ന്നും ദെവൻ പിന്തിരാൽ തന്റെ ദ്യൊതകപ്പെറയെന്നും തപൊധനന്മാരൊടു

നായരമായ ആസ്തികം തപമതെത്രകിൽ ശിഷ്യകനൊത്തമചെന്നിങ്ങിനെ

൩൪ ധർമ്മെച്ച രക്ഷിച്ചു സ്വതനത്തെ പറഞ്ഞുതരണമെന്നാൻ മന്നം ഗുരുക്കൾക്കാവുന്നാ

മമഹാ ഋഷിശ്രേഷ്ഠ ന്യായ ഹസ്താദ്ധ്യമാരത്തിലോക്കയാൽ നന്നാക്കിത്തപസ്സുകൾ ചെയ്തു

വനത്തൊടു മൊന്നിച്ചു മാരത്തിലുള്ള തെനടക്കുന്നവർ പാതാളലൊകത്തു വീഴുവാ

നാഴികലത്തിവൃതെററമയൊരു ബ്രാഹ്മണരുമായി പൽക്കൊഗതന്നയെന്റെമാ

ഗംഭമാക്കിക്കുന്ന തൃയമശ്ശത്തിൽ പെറുകൾ ഋഷികളെ ചെയ്യക്കാറവു ഗുരുക്ക

ന്മാരൊഷമിശ്രം തങ്ങൾ ഗുരുക്കന്മാരുടെ കൾ ഞങ്ങളാരെന്നാനവന്മവരൊ

ടു ഞങ്ങൾ ഹിതമതമൊരെന്നു ചൊല്ലിയാർ പുത്രനായവ ഗുരുക്കന്മാരുഞങ്ങൾക്കു

പുത്രനവനഞ്ഞായ ഞങ്ങൾക്കാരണം ദൃഷ്ടഫിണ്ഡൊദകമാരാക്കിത്തഞങ്ങൾത

ന്മാരെയൊരുതപസ്സു ദൃഷ്ടാഫലം ഞങ്ങൾ നരകത്തിൽ വീഴ്പാനും ഞങ്ങളുന്നമ

ംഗലനായതിയാരെന്നു ചൊല്ലേണം എന്നാൽ ഗുരുക്കന്മാരവരാദ്യത്തൊ

ന്നെ ഞങ്ങൾ മമഹിതാക്കന്മാരഞങ്ങളും സന്ധ്യാപൊക്കവാനെന്നു ഞാൻ

വെന്നുതുസംക്രിയാതെയരുൾ ചെയ്കുന്നു ചൊന്നപോൾ ചൊന്നാർ പിതാമ

ഹന്മാരവന്തന്നൊടു [illegible] തെപൊപൂതൃമാനയജ്ഞാദികൾ സന്തതിക്കുള്ളക

ലൊക്കവെവഹുലം സന്തതികൊണ്ടു ഗതിവരുത്തുവയം ആകയാൽ വെൾക്ക

ണ്ടിവെന്നുതുമനിനാൽ ചൊക്കവെക്കാതെന്നവർ ചൊല്ലിനാർ [illegible]

കാക്കിമൊഴാലൊരുവമാനെന്നൊടു കൈക്കൊൾക ദാരസ്യയയെന്നന

ൽക്കിടുകിൽ വെൾക്കാമവഞ്ഞെ സമയമെക്കുതു കൊൾക്കാമഹാവ്രതാഫി

നയമൊന്നുചെ [illegible] തെവെതാക്കിരിക്കണമെന്നു ഗുരുക്കന്മാരു

ചൊന്നൊരനന്തരം ചൊല്ലിയവഞ്ഞമെയൊഗംവരിക്കെന്നനല്ലൊരന

ഗഹനത്തിൽ കിടക്കുംന്നന്നായൊരുവനദെശെ വസിക്കുമ്പൊൾ പന്നഗനാഥ [illegible]

നാം വാസുകിയും കണ്ടു ചെന്നവരെ സൊദരിയാകിയ കന്യകാ തന്നെ വരിച്ചുകൊൾ

കെന്റു വാസുകി നാമമവൾക്കെന്നു ചൊല്ലുകെന്നുമവൻ നാമം ജരൽക്കാരുവെന്നത്രെ

വാസുകി പറഞ്ഞു ദെവാനന്തരം വാനായഴ്ത്തും കിരം ഷണ്ഡിക്കൊണ്ടുവന്നെന്നുമ

ക്കെന്റിവകിക്കൽ വിട്ടെക്കന്നു മാതൃശാപത്തൊണ്ടു പന്നഗവംശധ്വംസനമാ

മെന്നത്രെ ചെന്നു വിധാതാവിനൊടു വിശെഷമാർ ചൊന്നതു കെട്ടവർ ചെയ്തു

ന്നിബന്ധം മംഗലയായ ജരൽക്കാരുനാരിയെ ജരൽക്കാരുവിനു കൊ

ടുക്കെണം ഉണ്ടാമവൾ പെററവനൊരു നന്ദനൻ ഉരഗശാപ ദയ മെം ചെയ്യി

ടുവാൻ ഇത്ഥം വിധാതൃയൊഗമെന്നാൽ പ്രമദൊത്തമയാമിവൾ തന്നെ വെട്ടി

ടുക്കൊൾക പുത്രാ ഗിവൾ ഭഗിനിയെ ചൊന്ന ചൊൽക്കു വിലൊകനമുള്ള ജരൽക്കാ

രുവും വിലൊചനയാം ജരൽക്കാരുവെ ശ്രീപ്രഭ വിധിവിധിയാൽ വിവാഹം ചെ

യ്തു മൊക്ഷപരായണൻ വാഴുന്ന കാലത്തു സൌഭാഗ്യം വരിവെസ്യകാ വരുത്തുള്ള

വർ ചൊല്ലൊണ്ടു മസ്തീകനെന്നൊരു കന്യയിൽ പെറ്റു സർപ്പസത്രത്തെയൊഴിച്ചതവ

നങ്ങിനെ സൂതവാക്യം കെട്ടു മൊദെന ശൌനകൻ സൂതരെ വൊടു നാഗെശ്ശത്തി

ചൊല്ലെന്നാൻ ആസ്തീകചരിതം കെൾക്കിന്നു ദക്ഷമാകെ കാണ്മ വനാകം പ്ര

ക്കാപതി സൌരം ഭദ്രശിലാനിമാരായുള്ള ടാഷ്ടമാർ കണ്ടുവിനൊടും വിനത

യൊടും ചൊന്നാൻ ഭർത്തൃശുശ്രൂഷണം ക്കൊണ്ടും തിലവും ഷിന്ന വിദ്ധമിയാം

കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ഞാൻ വാഞ്ഛിതമായതു ചൊല്ലുവിൻ എങ്ങൾക്കു ചാപല്യ

മെന്നിവരന്തരാ നന്ദ്യെന്നു ഞാൻ തന്നീടാം തൊന്നുവിഷ്ണു ബലമുള്ള സന്തതി

൩൭ നാഗസഹസ്രമുണ്ടാകെണം എന്നു വരിച്ചിതു കദ്രു വിനതയും പിന്നെ മഹിമിസ്വരതെ

നാട്ടുപൊഴി നാൻ എത്രയും തെജൊബലവീൎയ്യവെഗങ്ങൾ കദ്രുസുതന്മാരിലെ

റെയുണ്ടാം വണ്ണം രണ്ടു തനയന്മാർ ഞങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകവെണമെന്നിങ്ങനെയാ

ത്രെ മുട്ടയാറായതു ഇതിയെത്രങ്ങൾക്കു പൊട്ടിപൊകാതവണ്ണം ദരിച്ചിതു ഭ

ൎത്താ മന്ദിരം ചെയ്തു മഹാമഹിമിസ്വരം കാനനം പുക്കു തപസ്സിനായി അങ്ങു സ

ഹസ്രം പ്രസവിച്ചാൾ കദ്രുവും താണ്ഡചയം പ്രസവിച്ചു വിനതയും അണ്ഡങ്ങളെ

പരിചാരകന്മാരെല്ലാം ഉണ്ടമൊഴിഞ്ഞു പരിപാലനം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങി സംവ

ത്സരം ചെന്ന കാലത്തിരഞ്ഞൂറ്റി നാഗപ്രവരന്മാർ ഉണ്ടായി തന്നുടെ മുട്ടകൾ രണ്ടും പിരി

യാഞ്ഞു വരുന്നൊരു താപാൽ വിനതയുമക്കാലം ഒന്നിനെ കൊട്ടിയൊടച്ചാൾ ഉട

കാലം നന്നായി ഇരുന്നിതു ചതുൎത്ഥശരൊകവും അങ്ങൊരു രൂപവാന്മാരു മരുണൻ

മുദ്രമുദംപ്രവെളിച്ചിതു സത്വരം അംബരമുഗത്തായ അരുണനമ്മംബയെയ്ത

ച്ചു കലൻ ചൊല്ലിനാൻ മുദ്രം ഹംസപുരവന്നെന്നിരുന്നതിനുമ്പെ മൊഹം വരുന്നി

തു ചെയ്തു കാരണം കദ്രുവാമം ബക്കയുമയാ ചൊകന്നി ദരിനായുണ്ടാമിതി മ

സൊദരൻ മുട്ടയുതു ന്നിയുടച്ചുകളയാക്കിൽ പെട്ടന്നു ദാസ്യം വം കിന്ത്ര മവനാചെ

തു നമ്മെ ഞ്ഞൂറാണ്ടു പാൎത്തിട്ടു ഉഴറാതെ എന്നാൽ ഇണക്കവനൊ ലെഗരിവരും എന്ന

പറഞ്ഞുയൎന്നാനരുണനാഹ്യന്ന മൊനിച്ചിരുന്നു വിനതയും കദ്രുവും മാത്താണ്ഡമെ

വന്നു സാരഥിയായുടൻ തെത്തും മക്കാനരുണൻ മഹാപ്രഭവൻ ആയതിന്നു

രിക്ക നകരിത്തി കലാദ്യതെയൊ സ്വരമ്മം തൊന്നിച്ചു കൊണ്ടാദരപൊട്ടുവാലാ

മെകഞ്ഞ നാൾ ചെന്ന വങ്ങ്തൊചുമാനസവെഗനാകിലിതൈച്ചത്ര വഞ്ചെന്നാലൊ

കലശനിയമനാദിസ്പഷ്ടമായുണ്ടായൊരത്ഭുതപ്രകൃതത്തിൽ വാദ്യങ്ങളാവിർഭവിച്ചതെന്നുപറ
ഞ്ഞൊന്നുസൂതനോടന്നേരം ചൊദിച്ചു ശൌനകൻ ചൊല്ലു ചൊല്ലുള്ളക്ഷീരാബ്ധിമഥനം
നിചെയ്യാമുത്തമമതിയുള്ളെന്നുസൂതനും ചൊല്ലിനാനെന്നാലമൃതമഥനവും ചൊല്ലു
വാനെന്തുമൂലമെന്നതെല്ലാമറികെക്കൊൾ വിദ്യാധരസ്ത്രീകളുല്പലപുഷ്പങ്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിമാ
ല്യമതിനൊരുത്തമഗന്ധസ്വാദഭദ്രതരമായൊരു മുനീന്ദ്രനാം ദുർവ്വാസാവി
ന്നു കൊടുത്തവരന്നുപോയാർ സന്തോഷസാധനമായുള്ള മാല്യത്തെ ഗൌരവത്തോടെ വെച്ചു
ങ്ങൾ കൊടുത്തു മുനീന്ദ്രനും ദേവകളുടെ ശക്രനോടു പറയുവെ ചെയ്യുന്നതിനും ഇന്ദ്രനാലയത്തു
ന്നുതന്നെ വന്നഹസ്തീന്ദ്രമസ്തകത്തിൽ മാല്യമാമൊരുമത്തകും ഗന്ധവും മവിന്ദ്രനും നെ
ത്രനാം മത്തഹസ്തിപെന്ദ്രനെ ഉത്തമമദം കയറ്റി കൂടനാക്കിമാച്ചതിരാവണ നൽകിനാ
ൻ പുത്രാദികളുമുൾപ്പെട്ടസകലത്തെയും ഭൂധരാദികൾ വിധ്വംസനം ആക്കിപ്പൊകെന്നാൻ
ഇന്നുതൊട്ടങ്ങു കേരാനരക്കുണ്ടാക എന്നതു കേട്ടു ഭയമേറിമഹേന്ദ്രനും വന്ദിച്ചശാപ
മൊക്ഷത്തെയപേക്ഷിച്ചാൻ നമിച്ചതാപസേന്ദ്രൻ വരവും നൽകിക്കനിവൊടു
നാലെക്കുപിഴച്ചു വസാരം ഗന്ധത്തിനുകരണമരത്തിൻ പൊന്നഗ്രാഭിഷേക
രവിന്ദമന്ദിരനോടു ചെർന്നത്രസങ്കടം ചന്ദ്രകലാധരനെന്നോടുണർത്തിക്ക മന്ദ
തരമമ്പന്നു നാമെന്നു നാന്മുഖൻ കൈലാസവാസിയെ ചെന്നുകണ്ടു ഉത്ത
ശലാതുകൂപതി താനുമുത്തമനെന്നും നിർജ്ജരന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങളോർത്തു സങ്കടമാനസ
നായിച്ചെന്നു നാരായണനൊടുണർത്തിക്ക വൈകാതെ കൈവല്യമന്ദിരം മന്ദ
രം പവ്വതം പാശമാക്കിക്കൊൾക വാസുകിതന്നെയും ഉത്തമ മഥനങ്ങളുക എന്നതെ
ൾനാഥനരുൾ ചെയ്തവണ്ണമൊരുമിച്ചു പാലാഴി മഥനം ചെയ്തനന്തരം ഉണ്ടായതു

൩൩ യുളളവു പദാൎത്ഥങ്ങളൊദരവെ വാഴിയ ചൊഷിതം കൈക്കൊണ്ടാർ എന്നതിയുമുച്ചൈ

ശ്രവസ്സാം കുതിരയെ പുരന്ദരന്റെൻ പരിഗ്രഹിച്ചിതെന്നാൻ ക്ഷീരാംബുരാശിയാൽ

അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പൊൾ ഉത്തരമായതുച്ചൈശ്രവസിന്റെ നിറമെന്തു ചൊല്ക എന്നാ

ൾ കദ്രുപാരതവെളുത്തതെന്നു ചൊന്നാൾ വിനതയും എന്നാലൊരു മുഴിയില്ലെന്നതു. വരാല

ണ്ടയം വാലിക്കെ കുറുത്തു കദ്രുവും ഉച്ചമുവതിനെന്നു വിനതയും ചൊല്ലിനാളതുകെ

സംശയം കൂടാതെ എങ്കിൽ ഞാനിന്നുടെ ദാസിയായി പൂവൻ ശങ്കയൊഴിഞ്ഞെന്നു

ചൊല്ലിനാൾ കദ്രുവും ഉണ്ടുകളുകമെന്നാകിൽ ഇതാസിയാകിക്കൊണ്ടാലുമെന്നെയും

മന്നു വിനതയും കൊളളിവാദമൊഴിഞ്ഞിന്നു ഞങ്ങൾ നാളുനൊക്കാമെന്നു ചൊ

ല്ലിനാൾ കദ്രുവും പിന്നെ സ്വന്തരൊഴിവെവെവ്വെറെ ചൊല്ലിനാളൊന്നുകളെ ചൈന്നു

ന്റെ മക്കളെ ഉച്ചൈശ്രവസ്സാം കുതിരതൻ വാല്മെൽ പൊയി കറുപ്പായൊരു തൊ

മമായ്ക്കുകന്റെ ഞങ്ങളിലെക്കെന്നൊരഞ്ജനവൎണ്ണത്തെ തങ്ങൾ പിടിച്ചെവാലിന്മെൽ

കിടക്കെണം ഞങ്ങൾക്കതുതെന്നു ചൊന്നാരവർകളും. മംഗലമല്ലചതിക്കെന്നതാര

രയും ഞങ്ങൾക്കുവെ ചെയ്ങ്ങളിലവരും. ഞങ്ങൾതിങ്കൽ പിണചാകെന്നാളും. ആയും

ശാപഭയമൊരൊന്നത്തിലൊരുവരുണ്ടെന്നതൊഴിതെന്നിട്ടും. കുളമ്പാകിമെയിനാൻ

പിറെറന്നാൾ ചെന്നവർ നൊക്കുന്നനെരം ഞങ്ങൾകറമുളളൊരുകുളംകമ്പൊകയാ

ൽ ദാസ്യഭാവമെന്നതിനാൽ കദ്രുവും ദാസ്യഭാവം പൂണ്ടുവാണു വിനതയാകുന്നു

രമാനസയായിക്കദ്രുവാലുത്തരമാനസയായാൾ വിനതയും. മാതൃദാസ്യം തെളി

ഞ്ഞു തിരിച്ചുതമെമാതൽ ഭാഗനെന്ന്യാത്തമഹാൻ ഉളളിൽ മാഴ്കിയിലയായുളള

വിനതയും. ചതുൎത്ഥ ഉളളൊരു കാദ്രവെയന്മാരെ സൊദരഭാവം കലൎന്നവർകളും

ദെവകീനം വസിച്ചാർ പലകാലവും അങ്ങു സംവത്സരമിങ്ങനെ ചെന്നനാളങ്ങു ന

സാധുനമസ്കരിപ്പിനതാരുമില്ലാവും കള്ളന്മാപാപകന്നെന്നമരെന്നലവും കണ്ടിച്ചുരിത്രാ

ശിവവരന്മാരുമം കൊണ്ടുത്രയമെന്നലൊകത്തിനെന്നൊത്തവരാത്രയാമന്ത്രി ചെയ്താ

ർവല്ലതരം മല്ലു ഉദയഷ്ഠു ഉദയഷ്ടാഷ്ടമിൻ ഗരുഡപ്രടയെന്ന രാവിൽ ചെയ്തത്രവ കനിവും അങ്ങയൊ

ഴകുറികളും ദൈവസമൂഹവും അന്നുതന്നെ സ്തുതികൾ സ്തുതിചെയ്താർ വെദത്രയമെ

ഴുദൈവത്രയമന്ത്രാപാരത്രയവും പദത്രയവുമിദ്ധ്യനാദത്രയവും വർണ്ണത്രയവുമിതൈ

ശ്ചയ്യൊതിസ്ത്രയവും അഗ്നിത്രയവുമിച്ചെശക്തിത്രയവും ഗുണത്രയവുമിച്ചെട്ടകന്മ

ത്തിപ്രദയത്തെ ഉത്തമ്പുലൊകത്രയത്തിന്ന ശൊകത്രയം തീർക്കവെ വെതബ്ഭദാദിദെവ

ക്ഷികളൊത്തമവിച്ചാരമ്പിച്ചുപൊകുന്നതിന്നു നമെമ്മ ദൈവഷ തെളുഞ്ഞു മൊട്ടര

ക്കണമെമെദാനവനാശനന്മാരും കുറ്റമാരുമെന്നതയൊഴിവും പകൽ പകഴന്നപ്പൊൾ

പക്ഷികളൊത്തവൻ ഉക്കപരായണൻ തൽക്ഷണം തെളിഞ്ഞു മെട്ടുപുരക്കിനാവ

ന്ത്രസന്തൊഷവും ഭുവനത്തിൽ പിന്നെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഗരുഡനും വന്ന

ഗമാതാപിതാക്കും ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു മാതാപിതാക്കളും വണങ്ങിനാൻ ഉണ്ണിച്ചവിടെ

യരുന്നപ്പിലുണനെമന്നൊരു നാളുരചെയ്തതു കൂട്ടുവും എന്നുടെ ദെഹത്തിനാമാറു

പൊവതിന്നിന്നെന്നെയെത്തുകൊള്ളണം പിന്നതെന്തിന്നു ചെയ്താൾ പിന്നെ

യുന്നനന്നൻ തന്നൊടു ചൊന്നാൾ മക്കളെ നമയൊതെ വന്ന ഗന്ധരയെടുത്തുകൊ

ള്ളുന്നീയെന്നും ചൊന്നതിക്കവതെന്നൊത്തു നാഗങ്ങളെയുമെടുത്തു പറന്നു

വെഗെനെ നസ്യക്ഷനഭൂമിപമാംവണ്ണംവ്രങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ വെഗെന പൊകുന്നി

ന്ദ്രജനൊടെന്നതൊന്നു മന്ത്രകന്മാർ ഞങ്ങളുരത്തികൾ കൊണ്ടു ഭുജഗങ്ങളെ

40 ഷ്ടങ്ങെററം തങ്ങൾ്ചമഞ്ഞതെപ്പൊൾ ആദ്യതെയൊന്നുമനായമരെവന്ദനെന്നുദരപൂർവ്വം
പകക്കുന്നതുകൂടുവം ആയാരമില്ലമറെറന്നവർകെട്ടപ്പൊൾ ആസാരവസ്തുക്കളിലെനാൻവാ
സവൻതാപവൃത്തിന്നവരാത്തുരമണകക്കിവപ്പം പൃക്കുസ്പർശിച്ചവംത്തിരെനാൻഞങ്ങൾ
കഷ്ടമാരൊരുനാരുകാൾം പക്ഷ്യാദികളാദിപത്തിനൊടുചൊല്ലിനാർ സ്വപ്നസമാ
നമാംചിപൊന്തരങ്ങളിൽ ഒക്കനവന്നുകളൂഷിതനെന്നുള്ള ഒക്കെയെടുത്തുവാ
ക്കെണന്നിയെന്നുചത്തിരിത്തവരന്മാർപറഞ്ഞതുകേട്ടൊരു ദുഃഖകലൻ മാതാവൊ
ടുചൊദിച്ചാൻ പക്ഷിത്തവരൻപരമാത്മവൊനായി കാരണമെന്തിവർചൊല്ലുന്ന
തുചെപ്പാനെനെരെപറയെണമെന്നൊടുമാതാവെന്നുമഹൽത്തിനെചൊദിച്ചതു
നെരമാത്മവൊടൊന്നൊടുചൊന്നാൾ വിനതയും കദ്രുചതിച്ചതിൽ ദാസിയാക്കിക്കൊ
ണ്ടാളെന്നുയും വിധിയാൽ ഇതുമൂലം അക്കഥയൊക്കെപറഞ്ഞുകേട്ടപ്പൊൾ
ദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടു വിനതതനയനും ദുർദ്ദിക്കൊന്നമന്മാതൊടുചൊദിച്ചാൻ അ
ന്നൊൻ വെന്നുതവമെയൊരുക്ഷത്തിന്നന്തരമില്ലാ സാധിപ്പതിന്നിഹ നിശ്ചയം
ചൊൽ പിന്നെന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ നിശ്ചയിക്കാതെ വന്നുവരുത്തുക വിശ്വാസ
മന്നൊരമയെന്നഞ്ഞിട്ടും എന്നവർചൊന്നതുകെട്ടു ഗരുഡനും ചെന്നു മാതാവി
നൊടുതുചൊല്ലിനാൻ പെരുമാഹവൃത്തിന്നുമരലൊകത്തിന്നു വൈരുധ്യമുൾക്കൊ
ണ്ടതിന്നവൊക്കെണം ആഹാരം വെണമിതിക്കൊന്നുമാതിരിമ്പൊ ആഹാരനാശനമൊ
ന്നൊരന്തരം മാതാവുമനുഷ്ഠിതനൂനുചൊല്ലിനാൾ മായവൻ വാഴുന്നപാലത്തിൽ
കരൈവാഴുന്നിഷാദന്മാരെത്തിന്നുകൊള്ളുക ദൊഷമതില്ലവിന്നയമൊന്നു കേൾ
ബ്രാഹ്മണരെത്തിന്നുപൊകാതെയിക്കൊണം ധാമിക്കന്മാരെ ഗിക്കരുതന്നിതും സൃഷ്ടി

സ്ഥിതിലയങ്ങൾക്കു കർത്താക്കളും സ്രഷ്ടാവുമായുള്ളനെത്രനാരദന്മാരും ദേവേന്ദ്രനാദിയായും
ദേവസമൂഹവും ഭൂവാതതോയാഗ്നിവായുഭൂതങ്ങളും ചെറുങ്ങനൊടുസമങ്ങളാകുന്നൊക്കയാ
ൽ ദേവന്മാരായ ബ്രഹ്മദേവന്മാരത്രെ ആധാരമിരെഴുലോകത്തിനുമവർക്കാധാരമായാ
രുമിരിക്കുന്നവരെന്നും ബ്രാഹ്മണരൊക്കും മഹാപതിമാർക്കുമെ സ്വാമ്യം മിക്കുന്നവർക്കുമറെറാ
ന്നമില്ലല്ലൊ വന്ദ്യന്മാരാകുന്നതും ഇവന്മാരത്രെ തിരിച്ചുപൊകാതെവരെയൊക്കെ
ഴും ദേവാദികൾക്കും പ്രവചിക്കുന്നവരും ദൈവതമാകുന്നതും ഇവന്മാരത്രെ ശാപ
തമാക്കിയവർ മാകുന്നതുമീശ്വരനാകുന്നതും ഇവന്മാരത്രെ ഹന്തയാളും ഇവന്മാർക്കുമാ
താപസന്തതിയക്ഷതാപവിത്രാദിലക്ഷണം സന്തുഷ്ടരാം ഇവന്മാരെ വിഴുങ്ങു
കിൽ ഈശ്വരൻ വെന്തുപൊമന്തരമില്ലെന്ന് ഉഗ്രനെന്നാകിലും ശുദ്ധനെന്നാകിലും വ
ക്ഷുദ്രന്മാർ വന്നെങ്ങനെയും ഇവരെക്കൊല്ലരുതാത്തപരാധം ചെയ്താൽ ഹിംസിച്ചത്താമൊ
രണ്ടെന്നതിന്റെ ശക്തൻ വധത്തമാംഗത്തിൽ പൊക്കിമൂർദ്ധാഭിഷേകം ചെയ്തു ഇത്തരമൊരും
കലൻ വർഷം പൊരിനാൾതിരിത്തുരിച്ചിത്രസാക്ഷിയിടെക്കു മാനമിയന്നവർ കികേൻ
യന്ത്രി മന്ത്രരാജങ്ങളും തിരന്നിവരിച്ചുകൊണ്ടാദരവോടുപറഞ്ഞു ഗരുഡനും ഉത്ത
ഖരങ്ങൾക്കു ഉയർത്തിപ്പൊയതിച്ചു ഋഷിയുമാകാശവുമൊരുമിച്ചും ഗവക്കലന്തു ഹാ
ദേവന്മാർ വാഴുന്നതിൽ നാരായണമന്ത്രമിരിക്കുന്നാൻ വിസ്തൃതമായ ഇഷ്ടാദികളെല്ലാം
വിസ്തൃതമായൊരുവക്ത്രത്തിലാക്കിനാൻ ഹന്തതചുട്ടു ഉദരങ്ങളും തിന്നതി
ശ്രവിച്ചുമാതൃവചനവും വിപ്രനും ക്രൂരതയക്കണ്ടുതെന്നതു കണ്ടിച്ചപൊന്നാൻ ഗരുഡ
ഡനും മനൊരം ചെക്കുവുകൾ തിന്നുകൊണ്ടുകയറ്റിതാൻ അന്നൽക്കൂടാതെ പറഞ്ഞ
വൊന്നിൾ കൈസന്ത്യജിക്കുകൾക്കാധാരഭൂതന്മാരുത്തമന്മാരായ ബ്രാഹ്മണന്മാരെല്ലാം

൪൨ ഇത്ഥം ഗരുഡൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടൊരു പൃത്ഥ്വീസുരൊത്തമനന്തരഞ്ചൊല്ലിനാൻ നിർമ്മലപ

ക്ഷീന്ദ്ര യശസ്വിൻ പരായണ മഹാത്മനൊ വാഞ്ഛിതം ചൊല്ലുവൻ കെൾക്ക നീ ഇന്നൊരു ദംഷ്ട്രയെ

യെവ ഞെരുക്കം കൊണ്ടു പൊക്കെണമെന്നിക്കൊന്നിക്കിനി കൊണ്ടു പൊയാലുമെന്നാനന

ന്തരം ദെന്നീയവനൊക്കിലും വിഷമമത്രെ നെത്രം ഞാൻ പറത്തവനൊരുമ്പെറപ്പെട്ടൊന്നാനിവച

നം ചെയ്തു ഗരുഡനും പൊയാൻ ദ്വിജവരൻ പിന്നെ ഗരുഡനും പൊയാൻ പിതാവിനെ

ക്കണ്ടു വണങ്ങുവാൻ പൈദാഹമെത്രമുണ്ടെന്നുടെ പൈതലൊന്നിച്ചുമെ ത്തെ

പൊഴിയെ കാശ്യപനൊടവനഞ്ഞിനെ ചൊന്ന പൊതാതുമൊട്ടു കൊണ്ടുവനമൊ

ട്ടെയൊൻ മുന്നം പിതാവെ സ്വവാക്യമിതയൊട്ടു തന്നുടെ സൊദരൻ മത്സരിച്ചീടിനൊനൊ

ന്നാനാം ശമെ ഭവാനതുപകത്തുകമിഷ്ടാം ശമിഞ്ഞു തരെണമെന്നാനവൻ നന്ദന

നെ ഹസ്തിദന്തുടങ്ങുന്നതെന്നാൽ നമിച്ചു പൊമിന്നൊരൊന്നിൽ പിതാവസ്വ

പാനത്തിനൊത്തെ പിന്നയുമെ റമെ സ്വന്തടങ്ങിനാൻ അന്നം ഭക്ഷിച്ചു ഗജമാ

യി പൊക എന്നു പിതാവ സ്വപൊദരന്തന്നെയും കൂർമ്മനെക്കുടപ്പിച്ചാനനന്തരം

ഒരുത്തൻ താവാലൊരുത്തൻ മഹാവൊരു സ്വപ്നത്തിൽ ഗജമാകിലും മഞ്ഞിനെന്നു

പൊയ്പിതാവസ്വഹൃത്തും ശ്രമായം വന്നത്തവെന്നശാവമെന്നതിവരുമിന്നം സര

സ്സിലും ശുദ്ധിയുക്കുന്നു മെൻ കൊത്തിക്കൊണ്ടു പൊന്നതിനൈ. വകാരെതിനായമെ

ഞാനുമെത്ര കൊണ്ടു പൊകിവാനൊനൊർ വൃക്ഷക്കൊമ്പിലുമവരാക്കൊമ്പു മാനമൊരെ

ടവനെകൊന്നാൻ ജനകനം വന്ദിച്ചതിനനന്തരം ഗരുഡനം മനെതരണ്ടെന്നനെ

രത്നകാണ്ഡമാകുന്നതിൻ വട്ടമൊരു ദശയൊജനയാമതിൻ പൊക്കവും ശയൊജനം

നശൊദ്വാദശയൊജനമിതിലുമുണ്ടൊരു മെരുമന്ദിരം പാർശ്വമുകുന്ദമൊ

രണ്ടു മെറ്റു ത്തുപറന്നൊരുരുക്കിനങ്കുണ്ടതയെന്നിയെ ചെന്നൊരുനെരത്തുകണ്ടു.

നമരമരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ക്ഷെത്രമുണ്ടതിൽ നല്ല വടമരമന്തതം ഫിന്താരമുണ്ടതയൊടു

നവഗ്രഹപത്രപ്രവാളങ്ങളൊടുകൂടി മെന്നൊഹരം പുഷ്പപ്രവരശാഖാന്തരെ വെച്ചിരുന്നു

ക്ഷിക്കാമെന്നതിനൊരു നെത്രിവൊടെ പക്ഷാവുടങ്ങൾ കുളിക്കുന്നതു കൊണ്ടു പക്ഷിശ്വര

ൻ ചെന്നിരുന്നൊരു നെരത്തു കൊടനവാടനമുണ്ടായതു മൂലമായതിൽ തെളിഞ്ഞു നാനങ്ങ

ത്തെൽ മലർ താപസെന്ദ്രന്മാർ മുഖവത്താകിരം താപമവക്കുവരുമത്ര ഖിഴ്മയിൽ

ക്കൊപവുമറന്നതിവക്ഷിക്കുമെന്നെ ശംശാപവുമെറ്റിട്ടുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടാൻ പത്രിശ

വരൻ വായനിട്ടുപിച്ച കൊത്തിപ്പെട്ടു താനെന്നൊരുകൊമ്പത്രം കൊണ്ടു കൂനക്കൊട്ടി

ക്കമിടം പക്കാൻ കണ്ടെത്ര നന്ദനൻ സക്ഷ്യം കുളിച്ചവൻ ദെണ്ണമെന്നിയെ പൊരിത്രമംകി

ക്കെന്നു പണ്ടിതൻ താപസവാരെ കിറക്കിനാൻ ഉത്തുക്കത്രിപ്പാതദെശമരുൾ ചെയ്കയി

ന്നിത്തിരിൻ ൦വതനം വരുത്തുവാൻ ഈറായിരം ചൊല്ലു നവഗ്രഹ ചെല്ലപൊഴ്‌തുതന്നി

ട്ടതെളിയുന്നവിടെയാം തത്രകൊണ്ടു കളഞ്ഞൊന്നമാമയും കൂട്ടത്തടക്കിട്ടുവാൻ

ഭക്ഷിച്ചനന്തരം ദെവലൊകംപുക്കുനെടുത്തിട്ടുവാൻ ടാമിക്കിത്രവനാരതനാശനൻ

ന്നയൊന്നുമരലൊകത്തു കാണൊക്കുന്ന മുഷ്ടൊട്ടുതിത്തങ്ങൾ വലെതരം ജ്ഞംദാരിസ്പ്ര

ളിച്ചവരുമക്കിത്രുതമ്പദാനം ദൈരുഭവം കുമ്പിട്ടു പൊരിച്ചുൻ വൈരമാറ്റുന്നിത്ത

ങ്ങൾ കാണായതിക്കാരണമെന്തെന്നരുൾ ചെയ്കയിപ്പൊതകെൾക്ക മഹേന്ദ്രതവാവരാ

യത്തിനാൽ ഒക്കെ മിക്കി പവതാവസന്മാരുടെ വാഴ്ചതപൊബലക്കൊണ്ടു ഇന്നാകിയക

ാത്രവപുത്രൻ പിനതാത്മജൻ പൊൾ വന്നിപ്പിടെക്കുമിച്ചു നമെങ്കി ചെന്നമൃത

വൻ കൊണ്ടുപൊനെഴ്വയം ഫന്നാരവനൊഴ്ക ഹന്തിനായൊട്ടുതന്നിട്ടുപിൻ കെണ്ട

44 ളെല്ലാരുമൊന്നിച്ചുദണ്ഡമെന്നാലും ഗംഗാക്ഷതിനെന്നത്രാപണ്ഡിതനായഗ്രഹവർക്ക്

പെരുമ്പൊൾ ഈ ദ്രുനഷ്ടതകലശം വാങ്ങികൊള്ളുന്ന വൃന്ദാരകാധിപന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ

പണ്ടുകൊടുത്തില്ലയാന പിന്നെയും ഇന്ദ്രു കെൾക്കുന്നതിനെ പിന്നെല്ലാവരും ദൈത്യ

ത്തിനനായകനായിപ്പൊരാവണനാക്കളെ ഒന്നൊടു പൊരിന്നാക്കിത്തന്നൊരു പക്ഷി

വരുമെന്നു കെൾക്കുന്നതെന്നു കൊൾവാൻ പണ്ടെന്നും പറയുന്ന വന്നിയും കാലനും

പിരന്നി. രുദ്രസൈന്യം വരുണൻ കുബേരൻ ദൈവനും ഈശസപിതാ ബ്രഹ്മിശൻ തന്റെ

നം ഗരുഡാത്മജനായ സെനാപതിയുമായി കൽക്കെണമാത്ര പ്രാ.മതിൽ ക്ഷീ.ക്ഷാ ദ്രാ

ക്കരന്മാരൊടു രുദ്രസമൂഹവും പാഞ്ഞെന്നമൊടരുതാരുമൊരുത്തരും അഷ്ടവസു

ക്കൾമരുത്തുകൾതമ്മൊടും തട്ടുകെട്ടുകൂടം തട്ടുത്തിരെണം അശ്വിനിദെവന്മാർ വി

ശ്വദെവന്മാരും പഞ്ചാൽ ടയത്തിൻ റക്ഷിച്ചതിൽക്കെണം വ്യൂഹമിളകുന്ന താരാനുക്ഷി

ക്കെണം ദ്രുദ്രസമന്വിതം ഹാഗാന്തരന്തരം പത്തുനൂറായിരം കൊളൊന്തസൈന്യന്മാർ ചിത്ര

രഥനൊടു മുമ്പിലെത്തുക്കെണം യക്ഷവീരന്മാരൊരുമിച്ചുതെക്കെണം പക്ഷഭാഗങ്ങളെ

ഇറങ്ങിച്ചിളകാതെ മാത്രിടട്രൻ പൃതനാക്കൾ സ്വവിരനന്ത്രാണന്റെ പെണനാക്കാൻ

ക്കു ഒട്ടനം ചാഞ്ചല്യമെത്ര മിക്കാത വിശ്വവാക്കൻ പാഞ്ചികനായ പടയാളിവീരനും

ചണ്ഡവരാക്രമനായ പിദണ്ഡകൻ ഭിണ്ടിവാലായുധനാദണ്ഡപരായണൻ നിശസ്ത്രാ

യരഗന്ധർവ്വകിന്നരകിമ്പുരുഷ രക്ഷോഗണയക്ഷഭൂതാളികൾ ഗ്രഹങ്ങൾ കവീര പിശാചപ്രവര

രും യുദ്ധത്തിനെത്രമൊരുക്കാറവെന്നിയെ പെരുവരെയെണ്ണതിൽക്കെണം ജ്ഞിക്കിളെ

ളും ഇതുമെവരുമ്പടക്കുടിമനെന്ദ്രനം പണ്ടിവരവർ വരുന്നതിന്മുന്നമെ എല്ലാമൊരു

പക്ഷിതാനെവരുന്നതിനെല്ലാവരും ഒയക്ഷുട്ടു സ്വരക്ഷനം എന്നസൃതൻ പറഞ്ഞിട്ടുന്നതെ

ന്നുമനുഷ്യത്വം ചെയ്തു ചൊദിച്ചതെന്തെന്നാൽ എന്നുമഹിഷിരതാവസിഷ്ഠന്മാരൊരുദ്രെൻ പിഴച്ചെ

ക്കുതെന്തവരവെന്നും ഇന്ദ്രാപരാധം പറഞ്ഞുതരാമെന്ന വസിഷ്ഠനുത്തരം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി

നാൻ മുന്നമൊരു സംഭവമന്ത്രൻ മഹിഷിക്കു സന്തുഷ്ടനായൊരു കാശ്യപതാപസൻ ഒരു പൊരുളാ

ഗം തുടങ്ങിയതിനായിട്ടുവരെല്ലാരുമൊത്തു ചേർന്ന് വഴിപൊലെല്ലാം ദാരിതനെന്നു ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോ

ൾ ഗൃഹത്തിൽ നടന്ന വഴിയെത്തിപ്പെട്ടു ഉമ്പരിൽ മുമ്പനാം വമ്പൻ ശതമഖൻ മുമ്പിൽ ച

മതയും കൊണ്ടു വരുന്നെരം അന്നു ഉഷ്ണമാത്രശരീരികളായ മനുഷ്യന്മാരാം മഹിഷി താപ

സൻ എല്ലാരും ഒരു ചെറിയൊരു വമതക്കൊലയിൽ മുട്ടുന്നതു കണ്ടു നമുക്കു മാറെത്രയും

വിസ്മയിത്തമെന്നു വരുന്നെരമുത്തമമാക്കും സന്ദേഹമുണ്ടായി വന്നതിതന്നെ ദൈത്യരതി

ഷിതൊരു ന്യായതായതെന്തെന്ന ചൊല്ലെണമൊക്കറവുകുഞ്ഞിലെ വെള്ളത്തിൽ പിണെ

റിക്കിടച്ചു മുഴുന്നാളുന്നതു നെരം ചെറുവഹിഹസ്തി ചൊടിക്കടന്നു വെള്ളിക്കുറന്നു കുന്ന

താരാതെ മഹെന്ദ്രനം വാരം പരിഹസിച്ചിട്ടുന്നവർക്കൊക്കെ ഘൊരനരകമെന്നല്ലൊ വെ

ദൊക്തികൾ എന്നതുപൊലിങ്ങുന്മാരെ പരിഹസിക്കുന്നതിന്നെന്തു നരകംഭുജിക്കെണം ഞങ്ങ

ളാമിന്ദ്രനെ വന്ദിക്കയെന്ന ഭാഗവതന്മാർ തപസ്സു ചെയ്കിനൊരുത്തമയൊത്തിന്ദ്രനം കാ

ശ്യപനെന്നൊടു ചെറുകവൻ പറഞ്ഞതു കെൾക്കയാൽ താപസന്മാരെ പിണച്ചതു

ചെയ്തതാവം മഹെന്ദ്രനവൊക്കുവാൻ കാശ്യപൻ നിക്കാവരുതാതു ഇന്ദ്രനെ നിന്ദിക്കയിനി

ക്കാം വരാ വിങ്ങുൾ ചിന്തിച്ചതു മൊത്താൽ പക്ഷീന്ദ്രനായിട്ടൊരു വനത്തു വമവൻ ശക്രം പ്രതാ

പം കെട്ടു കൂമ്മണ്ഞാല്യം പാരം വെരിച്ചുമതെന്നങ്ങിനക്കില്യം ന്യൂനം ദ്വിജന്മാരെ വി

ദ്യയാക്കെന്നതും കാശ്യപൻ വാസവനോടു ചൊല്ലിനാൻ കാശ്യപ വചനത്തെ

യിച്ചൊല്ലാം കൊണ്ടു ഉപകാരസാമർത്ഥ്യനികളാടൽ തെളിഞ്ഞു നമ്മിൽ കലൻ അവൻ

൫൩ ചന്ദ്രനെന്നാക്കിയപ്രതിഗ്രഹമൊട്ടുമാവണ്ടാത്തവരാം പൃഥ്വിവെന്നാൽ ചെയ്കയത്രെ

ക്രമം പൊൽ വാൻ പഞ്ചപഞ്ചൈതവമല്ലു പറയുന്നതെന്നെ ഏകാക്ഷരായുധ നായകരു

ധനമെങ്കിടമിച്ചൊരു ദെവസമൂഹവും ത്രിയംബകൊരു യുവ കൊരഹലം ബ്രഹ്മാദി

കൾക്കും ദയ പ്രദാനത്തിങ്കലും വജ്രവും ശക്തിയും ദണ്ഡം പാശം ചക്രവും വാളും ഖഡ്ഗവും അങ്കുശവും

ഗദാശൂലവും ബ്രഹ്മാസ്ത്രമാദിയായ മന്ത്രസമൂഹവും ചെമ്മെ ധരിച്ചാവലമ്പിച്ചമഞ്ഞതെ

സാക്ഷാൽ ജഗന്മയനായ നാരായണൻ തന്നെ ആകുന്നതിതില്ല സംശയം ഉണ്ടെപത്രെ

നഖാദികളെ ഒറ്റവാക്കുകൊണ്ടനാദികൾ മൊഹിച്ചു പിണഞ്ഞതെ തപിച്ചു ഭക്തം ദെവാശ്ശാപ

വെളിച്ചമൊൾത്തിയെ തിരിയുന്നതു കാണാഞ്ഞിതെറ്റവും തുക്കിരണകൊള്ള കൂവണ്ടുക്കുളം

ത്തിട്ടുവഴിയിൽ നമ്മകളെക്കൊണ്ടു ചെന്നിനിന്നാൻ തിരുവം പൊതിച്ചങ്ങനെ ഞൊടുനെ

രമൊരാകിരമാകിര മന്ത്രങ്ങളും ഇന്നൊരു ചക്രം ദയതരമാകി ക്കാണ്മെ നെരത്തു ഏക്കാന്ത

ക്രമനായവർ തിരുവടിയൊടു പിന്നെയും മരുങ്ങിടുന്ന നെരത്തു പന്നഗ ദ്രുമാദികളെ വരെക്ക

ണാകിൽ ആശ്ചര്യ വിദ്യാധരന്മാരവർ നൊക്കിയിൽ ആത്തുടങ്ങിച്ചുവൊമെ വരുമെന്നു പറയ.

പൂജിജാലം വരിച്ചിട്ടു ഗരുഡനും കാളസർപ്പങ്ങൾ നെന്നങ്ങൾ കൂടിയെന്നാൽ യന്ത്രവും

ദെവിച്ചു പിഷ്ടം പവനമക്കൊണ്ടൊരു അന്തരമെന്നിയെ പൊകുന്നത്രെ നെരം കണ്ടുവഴിയെ

ൽ ചെന്നപ്പൊൾ മുകുന്ദൻ വൈകുണ്ഠനാഥൻ നാരായണൻ പരൻ കൊണ്ടാടിക്കൊ

ണ്ടുൾ ചെയ്തു വരങ്ങൾ കൊണ്ടു കൊടുത്തു ഇന്നൊരു വെണ്ടത്ര നൽകുവൻ എന്ന

രുൾ ചെയ്തൊരു നാഥനെ വന്ദിച്ചു നന്നായി സ്തുതിച്ചു പറഞ്ഞാൻ ഗരുഡനും സർവ്വ

ലൊകെശ്വര കാരുണ്യവാരിധെ ഗവ്യ പിനാക നല്ക്കിപ തെഹരെ എന്നും ഞാ

ൻ മരണാദികൾ കൂടാതെ വന്നീടവെണം സ്വധാവാനം ചെയ്യാതെ എപ്പൊഴും നിന്നെക്കൊണ്ട

വർണ്ണം പറകെന്നു കല്യാണകൃത്തീശ്വനരനിച്ചിതു നാൻ എന്തെയ്യ നൊന്നവെണ്ടതരു

ളചെയ്കിൽ തന്നരമെന്തിയെ ചെയ്യനെന്നാനവൻ എങ്കിലെൻ അനിവാഹനമാകെണ

മെൻ കൊടെക്കൻ ആവതിപ്പോൾ തിരിക്കെണം. തപൊരാനെന്നറിവ കണ്ടിച്ചാലെവെ

ഷമാനെയരുക്കളിലൊന്നിനം ശംഭുവിരിഞ്ചാദ്യ ഷിരപ്രപഞ്ചവും കമ്പിതാക്കു വിലാ

സൊത്തുവന്താലെദെ നാരായണനാഗരുഡനന്തങ്ങളിലൊരൊന്നിവർണ്ണം പറഞ്ഞതിൽ

ക്കനെരം ററെഷ്യാവതാരമവെന്ദ്രൻ ഗരുഡനെ ചെഷ്യകാൻ തൻവക്രോപ്രയൊഗിച്ചാ

ൻതാൾ നമമെഷൊരവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ദാക്ഷ്യപെരിതാകയെന്തു ഇതന്നനിനൈ

ന്നങ്ങനെക്കെ മഹാതാമതിരുമം ഇന്നെനിക്കില്ലെന്നിങ്ങനെ രെമ്പെരുത്തമില്ലാതദൂരിപ

ത്തവണ്ണിനെ രത്തരഞ്ഞാൻ വരുത്തിടുകയാലൊരൊത്തമായാലൊന്നു പറഞ്ഞു

തെനാൻ ദെവെന്ദ്രനാക്കൊണ്ടു പക്ഷിക്കു വെമ്പരൻ ഉഗ്രൻ പവനാശനാശനൻ തന്നൊടു

മന്ദസ്മിതത്തൊടു ചൊല്ലിനാനതെന്നരാസഖ്യ ഷെന്നിനക്കിഷ്ടമാഗ. കിഞ്ചനം വിക്രമന്താ

വകം കെട്ടുകിടക്കും വെണ്ണം താൻ പിടിച്ചു ഷ മറാപിലനൊടു ചൊല്ലിനാനഷ്ട സാരങ്ങളുമു

ടൊക്കെൾ തന്നിന്നുത്തു ക്ഷംസമരണാലെ രമെന്നതാത്മാ വിഷ്ണുവെന്നു തിരിക്കെയും ചൊല്ലുവ

ൻ സഖ്യമുണ്ടാകയാൽ പണ്ടാക്കിത്തന്നായെയിക്കാരവും പൊകരുതെന്നാൽ ക്ഷുയം ദുർബൊസ

കുളവരൊടു ചൊല്ലാകിലൊ സൽബൊധമുണ്ടാകയാൽ വന്നതെന്നു ഷെസന്തൊഷലമു

ള്ളം സന്തൊഷമെകിക്കെന്നും സന്മതി വാന്നി സന്തൊഷങ്ങളും പക്ഷപടത്തൊണ്ടെഴുന്നു

പറന്നൊരു പക്ഷിപ്രവരനെന്നനന്നയെതിന്നിത്തെല്ലൊഴനായമൊടു ശതക്രതു

സൽപക്ഷിയെപ്രതി മൊഴിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ ഇന്ദ്രനെല്ലാം മഹത്വം വരുത്താൻ ദെവാന്നമെ.

ങ്ങമൃതം കൊണ്ടുകിം കിം ഫലം മാതാവിനടിമാഭാവമായെരൊശന്നിനെക്കുറി

47 തിരുമെനിക്കൊരുക്കാം ക്ഷിതം ചൊല്ലുന്ന ദാസ്യമിതു കൊണ്ടു പിന്നെത്തൽ പുനരാദരവൊടു മെന്റെ

ക്ഷമയെന്നിവെ വന്നും വരുന്തരുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നൊടു വെന്തൊ വിരൊധം മിന്നതൊ

ന്റെമെൽ ഇത്തരം വാക്കുകൾ കെട്ടു ഗുരുദനം ചിന്ത മൊദാൽ മരുഖാനൊടു ചൊ

ന്നിനാൽ ശുക്രശതക്രനൊമിക്കു മവാരിയെ ചക്രായുധ പാദങ്ങ നൊം ത്തമ ചക്തികളാകി

യധുസ്ഥിത ഞെന്നുക്കാൾ വക്രിലാക്കിയെ ഇളവർമക്കത്തും ദുഃഖം ഞെങ്ങളാനികൾക്കു വരുത്തുവ

ാനക്കുമരാരായ ചക്ഷുത്ത വണ്ണന്മാർ പക്ഷിശനാം മമ ദക്ഷണമതക്കണം ഫലാ തിണക്കെ

ാത്തവ ഞ്ഞമെന്തിന്നനം നല്ലവരങ്ങൾ കൊടുത്തതു ക്ഷിനാൻ ജം ഭാരിയത്തു ഭപിവെന

ൾ തൊണ്ടാൻ വപനാം താക്ഷ്യ നനാ ശാലയ നൃക്കാൻ കണ്ടു തെളി ബാല്യമക്ക തും ക്കല ശവും

തൊണ്ടു വന്നെന്ന മരവാരെ വെന്നതാൽ ശാസ്യ ഷായ ഇളത്തിയ മണ്ടെ ബഹുലം

സ്യാത്തവാരെ സാമ്യമെതിക്കെണം ദാസ്യമൊമിച്ച ത നെന്തിവെന്തുതു ശാസ്യ

മല്ലവറയുന്നതറിഞ്ഞാല്യം ഫത്രമിതില്ല രമൊന്നില്ല വെന്തുത്തം സാക്ഷിത്തത്തങ്ങൾ ഷി

ന്തിച്ചതെല്ലാം മെത്തഷൊൾത്രക്കിങ്ങട ഭരഞ്ഞിതു ദാസ്യപുമ ത്തത വിക്രമ വക്ഷിക്ക

ലാത്തമദട്ടിവിതിച്ചു സ്വധാകലശം വെച്ചു സമെച്ചു ഗുപ്തം കളിച്ചാൻ പുനലട്ടു തുഷനാ

പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ കളിച്ചാ ശിവിഷ ചാർ വരുന്നതിന്നു നമെന്തുത്തമി കൃഷകലശമെട്ടു

ത്തുകൊണ്ടാത്തുഗവെന്നാൽ മറഞ്ഞുമ വെന്ദ്രനം വാഞ്ചിതമാതായ നാഗങ്ങളും മക്കൂതാ

ഞ്ഞിതമായ ധരാതലം നൊക്കിനാർ കണ്ടതിന്നിവമാരായവരെക്കവെ സഞ്ചിതം ദ

ർശിതസ്ഥലം നക്കിനാർ ദർശനിയാരായാരന്ദൊഷ്ടമഞ്ഞിതു സമ്പുകുലത്തി നക്കിവിക്ക

മക്കായം ഇക്കൂട കെൾക്കയും ചൊൽകയും ചെയ്യൊൾ ദുഃഖമകന്നു ഗതിവരിക്കെന്നതും

വക്ഷികളൊത്തമന്താനരുളിച്ചെയ്തു പക്ഷ ദേമതത്തിലൊരുവൻ മെസ്യതിൽ വണ്ണപ

റഞ്ഞു കെട്ടതിമൊദം കലർന്നൊരു ശൌനകൻ ചൊദിച്ചു കദ്രുവിനാലുണ്ടായ പുത്രന്മാരെ
ശ്രവിക്കെണമവരുടെ നാമവും ഒട്ടു മതെ സൂത കെൾക്കയിലാഗ്രഹമെത്രയുമെന്നു ചൊല്ലുകിൽ
നന്നെടൊ ചൊല്ലുവാനാവതല്ലെത്രമെ സംഖ്യയുമില്ലവർക്കായതൊന്നു കെട്ടീടുമ്പൊൾ നൂ
റായിരത്തിൽ പുറമിതെന്നുമെറകൃത്തു കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനന്മാരിൽ ചിലരുടെ പെരുടെ നാമ
ങ്ങൾ ചൊല്ലുവൻ കുറിട്ടുവാൻ പണ്ടെയും മറ്റൊക്കവെ ശെഷിലനന്തനും വാസുകി തക്ഷകൻ
വന്നൊരൈരാവതൻ കാർക്കൊടകൻ മഹാപത്മനും പത്മനും ശംഖപാലാഖ്യൻ പുഷ്പനും കാളിയനെ
രാവതനുമഞ്ജനാഗനും പിംഗരൻ ഹെമഗുഹൻ ശിഖി മൽഗരൻ നഹുഷതയിത്ഥം പന്താനം
മനൊമുഖൻ ത്രിശിഖ പിണ്ഡകനും കുട്ടാക്ഷനും സപ്തപത്രനും ഗജവദനും
ശംഖണ ബനഷനെ ചെരൻ വാണസരൻ പുഷ്കരൻ ഭീഷണൻ കൌരവ്യൻ ശംഖപൃ
ൻ ശ്രീവഗൻ പുഷ്കലനും ധൃതരാഷ്ട്രനും കൃമികൾ ഇക്ഷൻ സുബാഹു ഹരിദ്രകൻ ശാബശിരസ്സും
മഹാപുഷ്പദംഷ്ട്രനും കഞ്ജരൻ പിഠരകൻ ഗജഓദ്രനും കുണ്ഡോദരൻ പൊണ്ണനാസൻ
മഹൊദരൻ വീരൻ പ്രഭാകരൻ ചാരുവിക്രായുധൻ പൊൻ മുഖരനെന്നിത്യാദി നാഗങ്ങൾ
അററമില്ലാതൊളമുണ്ടവർ സന്തതികൾ റമില്ലാതവരുഞ്ചിലരുണ്ടതിൽ ആയിരമെണ്ണ
ൂറുമഞ്ചൂറും നൂറും മെഴുതും നൂറ്റൊന്നും തലയുള്ളൊരാർ ആയിരം നാവുടെ മുകഞ്ഞ
വക്കെല്ലാർക്കും ആയതനങ്ങളും പെരുത്തുള്ള ഭൂമി അന്തരിക്ഷ സ്വർഗ്ഗഭൂമി പാതാളങ്ങളിൽ
സുരഭിവനവൃക്ഷാദികളിലുമിത്യാദികളൊഗരിക്കുമവർകളിൽ തപം ചെയ്യും
ഷരുദ്രരും ചിലർക്കെല്ലാം എന്നിത്ര സൂതൻ പറഞ്ഞൊരനന്തരം പിന്നെയും ശൌനകമാമുനി ചൊ
ദിച്ചു അന്നതിനാൽ പിഞ്ചാതകനെന്ന നാഗങ്ങളെ കദ്രു ശപിച്ചൊരനന്തരമെന്തവർ ചെ
യ്തതെന്നു മുനി ചൊദിച്ചതു കെട്ടു കൈ തൊഴുതാദരവൊടു ചൊല്ലിനാൻ ശാന്തനായ

50

൧൦ ഉജ്ജാവനത്തനനന്തരം ശാന്തതയൊട്ടില്ലാത മാതാപിനെ പിരിച്ചു പൊകിത്തപസ്സുതുട

ങ്ങിനാൻ പെസഹസൊക്ഷപ്രദൈദ്യാവലൊകാത്മനാ പുണ്യദെശഗതസമാഗമം പ്രാപിച്ചുനിന്നു

തവപ്പൊടനെകായിരത്താണ്ടു പിന്നെയവ്വണ്ണം പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ മെന്നസ്വനെന

തപസ്സുചെയ്താൽ പിരംപുക്കിതു ഗൊകണ്ണ്ട മൊട്ടുനാൾ പിന്നെയും വൃക്ഷരാരണ്യം പൂ

വതിഷ്ഠിതപിന്നെ ദുഃഖലക്ഷണം ഹിമാചലത്തിങ്കലും ഇരിക്കാനുസരിച്ച തപസ്സുചെയ്താ

നുലൊറം തങ്കിചെയ്യുന്നതുകിചതുരാസ്യനും വന്നിച്ചു ക്രിസ്തു ചൊന്നനന്തരം വന്നു

ക്കവെണ്ടുവരങ്ങളെന്നു ഞാൻ ഉഗ്രമായുള്ള തപസ്സിന്നു ത്രൈലൊക്യത്രയത്തിന്നു പു

ളിതദെവിവരതപൊബലത്തൊടു നൈതില്ലന്നാകുമനന്തനന്ദനെ സംപ്രാപി

നെന്നൊട്ടുതന്തുചെയ്യിതിനാൽ വൈരം പിന്നതയൊട്ടും ഗുരുത്വമാനൊട്ടും പാരമത്തും

ബലംഭ്രാന്തുജനത്തിന്നും അപ്പെട്ടുമനുഷ്യർക്കു ഉള്ളൊരുട്ടുംതികെട്ടു സഹി

യാഞ്ഞവരൊട്ടു മൊഹിച്ചിരിക്കാനതുതന്നെ കല്പിച്ചു നിന്നു തവനൊട്ടും ഉദ്യോ

ഗം ചെയ്താൽ സമ്പാദിക്കുന്നതു ഞാനെന്നു ചെയ്താനിന്നുള്ളത്തിങ്കൽ മാനസം

ദൃഢമൊക്കവെനിശ്ചയിച്ചിട്ടു കദ്ദ്യരനും ക്രിയനാശമിക്കുന്നതിപക്ഷിന്ദ്രനന്നിച്ചു

മൊഹിച്ചിരിക്കണം ശക്തിപതികലംശാത്മവന്മാർ തെരുൾ ദെശമിയാതെ മമാണ്ടം

ദഹിക്കുമെപ്പൊഴും ശങ്കിക്കിനിയെന്നനുഗ്രഹിച്ചിട്ടിനാൻ ശെഷനും വാതന്ത്യ ഇലെ

ക്കമകന്യക്കശെഷത്തെ ഇഞ്ഞിതു ലൊകങ്ങളെല്ലാം അഗ്രജൻ പൊയതഴിഞ്ഞൊ

രുപാസ്യകിവ്യാഴിചവരങ്ങൾ മാരെട്ടുചൊല്ലിനാൻ മതൃശാലന്നിട്ടുകൊമദ്യൊരു

ത്തനും ഭദ്രാനന്ദതയ്യതെയ്യാനുക്കായതും ഇന്നൊരു മാവത്തുവന്നാൽ നിദ്രവണ

മെന്നിയെ മറൊന്നമാവതമില്ലയൊരുക്കുമസാമ്യമായില്ലൊരുക്കൈയ്യവുമൊക്കപി

വെദമമങ്ങെന്നവരുന്നാകിൽ നക്ഷത്രത്തിനെന്തെയെന്നസന്തതമെല്ലാവരുമൊൎമ്മ
ച്ചിരിക്കെണം ൟവമ്പരത്തൊണ്ടുവംശംകരച്ചിട്ടും ഭൂപൻ ജനമെജയന്നമഹാക്രുത
നായുത്രയെന്നവ്രതക്കെണമെന്ത്രിലെകാമംവരുന്നയ്ക്കൊന്നത്രെണ്ടുയം ത്തന്നെരാക്കിച്ചെ
ന്നപെക്ഷിച്ചുയാഗത്തിന്നന്തരന്നാംവരുത്തിട്ടുകെന്നാർ ചിലർ മന്ത്രികളാക്കിച്ചെന്ന
സെവിച്ചുപക്ഷനാം ചിന്തിച്ചുടനെതന്നെ ചൊല്ലുകെന്ന ചിലർ ബ്രാഹ്മണരിക്കിയചെയ്യ
ന്നതാകയാൽ ബ്രാഹ്മണരാക്കിയെന്നശംമക്കിൽ പക്ഷനാം ധാൎമ്മികന്മാരരക്കിക്രിയക്കുന്നുടക്കു
ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടുചെയ്യുകൊണ്ടിട്ടുക മന്നവന്തന്നെയും പിന്നെക്കരിച്ചുകൊന്നെന്നെന്നു
പമെവന്നിക്കന്നാമെല്ലാരും ഭൂദെവന്മാരെവധിക്കരുതെന്നമെപെദമെന്നാലൊരു
നാളുമൊഴിഞ്ഞുമൊശാലഭയപരിഹാരംവരുത്തുവാൻ പാവകരണ്ടുന്നായുള്ളവൻന
ന്നുഞ്ഞൾശമനത്തിനതിനന്നുള്ളൊരുന്തമാക്കെണം കെലത്തിലതെനമ്മുക്കു
ൽ ജനമെജയനാനന്തരപത്തിൽ താപിച്ചിനാകലക്രിയ ചെയ്യുമ്പൊഴ്കൊണ്ടുപൊ
കണെന്നാം പാതാളലൊകത്തുകണ്ടുകൊള്ളാം പിന്നെയാഗവുമന്നെരം വെർലൊ
കിഞ്ഞാൽ മരക്കാക്കക്കിയ്യുന്നതികൊപികളാം ചിലരെടാകെട്ചൊല്ലിനാൽ കൂപ്പാ
ന്തക്ഷിച്ചുതകല്പവരനൊഴ്മക്കളൊട്ടുമലവിന്നതവൊലെ ഉരുമമാം വണ്ണമദ്ര
ന്നിറഞ്ഞു മറമരുന്നാദ്രമകുത്തുവിച്ചുകൊണ്ടുന്നാക്ഷരം വരിച്ചിച്ചുലാവ
കക്കിക്കിക്കെട്ടുന്നുടൻ തമ്മുടെശം വിഷവ്യാധിമാക്കെണമെന്നാൽ മടങ്ങുംമവം
സൎപ്പവരന്മാർ നാനാവിധം മതകിപ്രക്കാരങ്ങൾ പറഞ്ഞൊരനന്തരം വാസുകിയാ
ക്കിയനാഗാദിവന്പൊന്നാൻ തുസ്വരമായമതമിവയൊക്ക വെച്ചെല്ലാവരുമൊത്ത
ന്നിയുംന്തരുഷിക്കനക്ഷത്രമൊന്നവൊളമെന്നതെവെന്ദു ചെന്നിലെന്തിക്കിവയൊ

൭൨ ന്നമാവത്തിങ്കൽ തൊന്നുകയില്ലല്ലൊ നല്ലതൊഴവനും ക്രൊധരൂപമായ്യ ജ്ഞപിവെ

കവ്യം കാലാരിയൊടു പൊരുപറഞ്ഞാൽ വിധി വെലയത്രെ വിവെകം വിനാശത്തിങ്ക

ൽ മാലൊഴി ഷാൻ തിരുപിഷ്ടിനെനും തങ്ങൾ ഉള്ളിനെ വാസ്യ ചൊന്നൊരു വാക്കു

കൾ മംഗല മന്മൊചു കെട്ടാരനന്തരം എല്ലാവരും തൊഴുതൊന്നു ചൊല്ലിനാൻ എല്ലാവ

ർക്കുമിതെ ശ്ലൊകം കെൾക്കെണം വ്യാസിയെന്നു വെണം ഷിക്കാഷതിനെ തൊരുവൈ

വദ്യന്നമെന്നു ചിഞ്ചെന്തും ആപെ കൊപ ന്യൂനമെല്ലാം പിച്ചനാൾ തിമ്മ്ലന്മാരായ

ദെവകളെല്ലാരും ആരൊഗ്യസംഭവത്തെയൊട്ടുചൊദിച്ചാർ തമ്പുരാനെ തിരുവടി ഇള

ത്തിലെങ്കിലെ ശാപം കൊണ്ടു നാശമെല്ലാം അഗ്നിയിൽ വീണൊടുങ്ങീട്ടുണ്ടായ

ിതെയെന്തു തക്ക ക്രിയയിങ്ങിനെ നഷ്ടമായ്പൊവതൊഴിച്ചരുളെണമെ

എന്നതു കെട്ടരുൾ ചെയ്തു കമലജൻ അന്നുമെയൊക്കെ ഒട്ടീട്ടുമല്ലൊ ഞാൻ ദുഷ്ടർ കയ്യെ

കൊന്നീടുവലവെയും ചെയ്തൊടുങ്ങൊന്നമെന്നിട്ടതെന്നെയതും ശിക്ഷരായ ജ്ഞാനർ മരി

ക്കയില്ലതിനിഷ്ടമെന്നെന്നു ചൊല്ലാം വിശ്വസ്തരായ ദുർവ്വരക്കാതൻ ഇരൽ

ക്കാരുതന്നതൈവത്തിങ്കൽ കാരുവാക്കരും ആനമില്ലാതൊരു ഗുണങ്ങളൊടുമവൾ വെറു

ടന്തൊക്കുമന്തികനാം മുനിശ്രെഷ്ഠ തല്ല്യാ സ്വയരക്ഷ വരുത്തുവാൻ ദക്ഷനവനെന്നി

ക്ഷത്രന്മ രെവ്വനവരൊട്ടുങ്ങിനെ ചൊന്നതു ഞാനിന്നു തന്നെ വെണ്ടുതൈ

വരാതെ സൊദരിയായൊരു കാവുനാരിയെ സാദരം നൽകും രക്താരുവിന്നെയൊ

എന്നിതെല്ലാം പരവാക്യങ്ങൾ കെൾക്കയാൽ നന്ദിതമാരായിച്ചമഞ്ഞിതു നാഗങ്ങൾ വാഴ്

വെണ്ടു പാലാഴികടഞ്ഞനാൾ പാരം മായാനെന്നപൊ ബന്ധു ചൊന്നീട്ടു നാശമവന്നവ

രാക്ഷാനമരന്മാർ ശുദ്ധ വിക്രമതെച്ചൊന്നാനവനൊട്ടും ശൌനകൻ സൂതനൊടപ്പൊ

ഇങ്ങുചെയ്ത മാനന്ദകൃഷ്ണൻ തൻ വാക്കുകേൾക്കുന്നേരം എത്രജനങ്ങൾക്കാരുനാശത്തിന
യ്മെന്നത്തുവാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനിട്ടുഷണമായശരീരാദിനാം പ്രതിശോഷണം ചെയ്തു
തലസാമന്തരവൻകാരണം പെരത്തിനെന്നുവരുമെന്നു സാരനാം സൂതനുപറഞ്ഞു
അനന്തരം ചൊല്ലുശേഷകഥയെന്തു ശൌനകൻ ചൊല്ലിനാനാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു സൂതനും
ദ്രൗഷവപതിഗ്രഹണാഗ്രഹകൂടാതെ പാരിൽ ജനങ്ങൾക്കുരുസമ്പത്തിക്കും കാലം ഇന്ദ്രാത്മ
ജാത്മജനന്ദനൻ ദ്രുപതിചന്ദ്രാമ്പയൊന്നു വന്നായാദിനപൊയാൻ വൃഷ്ണ്യംഗങ്ങളെ
നഷ്ടമാക്കിത്തിക്കിഷ്ടരെട്ടും വിളയാടുന്നതുനേരം അമ്പകൊണ്ടൊട്ടും ക്ഷണത്തെ
തിരഞ്ഞെതിമ്പിവെനടന്നിതുസഭരാദ്രുപതിക്കാണാഞ്ഞുനിന്നിതിരഞ്ഞുഴന്നേറവും
ക്ഷീണനായ്ചമന്നിതു വൈദാഹമിയലാൽ കാണായതപ്പൊഴവിടെയൊരുകൃമതാനെങ്കി
ലിക്കുന്നതെന്തുമിളകാതെതൊവടിട്ടു വച്ചു ചെനാശനമിലനാനാതാപസനായ്ക്കമി
കൻ മൌനവ്രതൻ ചൊദിച്ചാനക്കുറിയൊപ്പു ഞാനെന്നതപ്പെട്ടുള്ള വെളയ്യത്തെ
ത്തയ്യണ്ടുകണ്ടു താപസനൊന്നുമരിയാരില്ലയെന്നാരം ദ്രുപതിപിരനമമ്മന്ദനൻ
ൽ കൊവെനസർപ്പശവമത്താപിൽ കൊണ്ടു ചുറ്റാവത്തിനാലിപ്പരുമെന്നതൊരാരെ
തനാവസശ്രേഷ്ഠൻ കഴുത്തിലിട്ടിട്ടുനാൻ താപവും ഈ നിന്നെനരപതിക്കുണ്ടായിപാവമി
തിനാൽ വരുമെന്നറിഞ്ഞവൻ ഓടതെട്ടും പൃതിവക്കിരുന്നിതുനാൻ അന്നറിയാതാ
പിനെക്കണ്ടു അത്ഭുതം നന്നായാലതിച്ചു സ്വരാലയം ഉടനൊരുശൃംഗിയാകുന്നശമിക്കന്ന
നൊട്ടുമംഗലാത്മാ കൃശനായമുനി സൂതൻ ചൊന്നാൻ പരിഹാസമൊടഥ ശൃംഗിക്കും
നന്നടെന്താതവൃത്താന്തമറിഞ്ഞപ്പോൾ നാലമൊട്ടാലമനാധികളും ചെയ്തുതാവ
മിട്ടിനൊൻ ദ്രുപതിതന്നെയും ഇച്ചൈതന്യമില്ലനായനരാധിപൻ തമ്പിയമെഴും

൭൪ ദിവസം ഷരിക്കെണം തക്ഷകൻ വന്നകര ഭെചന്നതുൾ ചെയ്തു തൽക്ഷണന്തൊതനെ കണ്ടു

വൻചൊല്ലിനാൽ ഞങ്ങൊഴരിഞ്ഞു ശക്തികളിവ ഷെയ്യാം ഉൾപ്പെ ഷിപ്പൊന്തു മകനൊടരുൾ

ചെയ്തു ഉണ്ണിചെടുപ്പതെങ്ങളെ ഷയ്യൊട്ടും വൃത്യവാനായുണ്ണവാൻ ഷിപതിസത്വ

സനങ്ങൾ ഉൾത്തരൂപമാക്കിനതയെൻ മൊക്ഷിൽ പ്രജകൾ പൊഴുക്കെണം ഉപത്തിനായുള്ള

സത്വസനങ്ങൾ ശൊഭിക്കയാല്ല ഇവൊത്ത മമാക്കത്തം ശ്രീസെവച്ചുതനായാട്ടുന്നു

ഠവാനം വാക്കൈ ഭാഷ്യവും ദെവപാരമ്യവും ഏഴാമതാമതും ഭൂഷണമാകുന്നതാമെ

ന്നതിൽ നായാട്ടുകൊണ്ടവൻ വൃക്ഷവന്നവികളത്തിറങ്ങിനെ വെച്ചാമൊന്നുരാ

ജാക്കൾക്കൊരുവിഴയുണ്ടാകിൽ നല്ലവരൊന്നു പൊഴുക്കുന്നതല്ലയൊ മന്നവനിങ്ങു

നമ്മൾമാകുന്നതു ഷെന്നടെ ദൊഷമല്ലെന്നിതുമുക്തിയും ഷന്നാവ്യമിതും ശഷിക്കരുതാരും

വന്നപൊഴെന്നാൽ തവസിന്ധുനാശവും ശിഷ്യനെയും ഗുരുവൃന്ദനെയും ഉരുശിക്ഷിക്കവെ

ണൊവരുന്നാല്യ മൊക്ഷിം എന്നരുൾ ചെയ്തു ശക്തികനന്തരാതന്നുടെ ശിഷ്യനാം ഗൌ

രമുഖനൊടു തന്നെ രഹസ്യമായിവെറെ അരുൾ ചെയ്താരന്യരായുള്ളവരൊരുവരിയൊ

തമന്നവനൊടെ വചെന്നിതി ചൊല്ലെന്നമെന്നയച്ചാനവൻ വെഗെന ഗന്തിനം ചെ

ന്നവക്കൊണ്ടുവന്തനൊടു ചൊല്ലിനാനെനൊടു മൽഗുരു ചൊന്നതു കെട്ടാലും ജ്ഞാന

മില്ലാത്തൊരു ബാലമമസുതൻ ത്താനറിയാതെ ശമിച്ചവരുക്തിനെന്നൻ മാരണമായൊരു

ശാപമിതെത്രയും ദാരുണമായൊരു ദൈവമതമല്ലാതക്ഷകൻ ആകിയശക്തിത്ര വണ്ണം

അക്ഷമനെത്രയും സൽക്ഷിതിപാലകൻ ഭൊസ്വവക്താനനദാസകാലെ പൃഥാമാ

സ്വവമ്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളവൈവരവും ഗാന്ധിലചാവലരാത്മജനെന്നതാസ്വവം

ചെയ്യേണ്ടതുള്ളിലവറിന്നാന്യകന്ന രക്ഷകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുക ദാഗവയൊന്നു

ദുഃഖിപ്പിച്ചിന്നേടം. ഏതിവ ചൊന്നൊരു ഗൈനരമുഖനൊടു മന്നവന്മാം വഴിക്ഷിഞ്ഞചൊ
ഷ്ഠിതനാൻ കൂൽ വിവാസനങ്ങൾ കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ട മഹാപത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുമാകക്കാരണം ദുർ
ഭൊരാതിരിച്ചൊനനന്ദ്രഹമക്കലുണ്ടാക്കിക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നം. തിരിച്ചുനാഗരരൂപങ്ങൾ സ്വതാ
ന്മക്കൾ രൂപാന്തരശക്ത്യാ മരിച്ചിട്ടുള്ള മൈമാതാവു തന്നുദ്യോഗട്ടപാത്രത്തിന്നിൽ മാധവന്റി
ച്ചുമൊട്ടു മകന്മാരെ പെറ്റ മഹാന്ത്രം തഴുത്തു രക്ഷിച്ചവൻ പൈതലാമെന്നെയും ര
ക്ഷിക്കയും ചെയ്തു ദ്രോണപുത്രബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു മൽപ്രാണനെ രക്ഷിച്ച നാരായ
ണൻ ജഗൽകാരണൻ കാരുണ്യവിശേഷവാരിധി ചാരുചരണാംബുജം ശരണം മമ നാ
രായണനെന്റെ ഭക്തവരദയണ. മൃത്യുനിവാരണ ഭക്തിമുക്തിപ്രദ ഭക്തിയക്തന്മദ്ദേവ തത്ത്വന്ന
മൊന്നുതെ സഭയിൽ പരബ്രഹ്മത്തെ പരമാത്മാവാം അച്യുതാനന്ദ ഗോവിന്ദ മുകുന്ദ മച്ചി
ത്തായ്യായാനന്ത കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ ഹരേ വിശ്വരൂപ വന്ദിക്കാമഖിലരും ജയം ചിൽ വസമാനം തന്തിരു
വടിക്കുമതൊരുനാൾ പാട്ടു വൃഷ്ണികുലമന്നാശം കൊണ്ടെന്നു ലപ്പ വിലയന്ത്രം വൈദവ
ന്മാവഷ്കാരം വന്നുമരിച്ചൊരെന്റെ മരണത്തിന്റെ ഭയമിന്നു നന്നായിരിക്കുന്നു
മമ്പെ മരണമൊക്കെച്ചുത്തരമറിക്കുമ്പൊൾ മാത്രനന്ദഗ്രഹത്തിന്നു ഭയം തുനന്ദവാക്കു
മൊട്ടും ഗൽഗദാക്ഷരവാണിക്കിളരാൽ തെരാമാമ്പ വം പൃണ്ടവൻ സഭയിൽ വരത്തുവച്ചി
രംഗച്ചയാനന്ദനിത്യലനാകിയ മദ്ദ്രുതത്തിന്നിനാനാൽ ചൊല്ലി ബ്രഹ്മസൂക്തിയാക്കിൽ
തിന്നുടനേ മരിച്ചിട്ടു ലോകത്തിനാച്ചൊരിന്നാൻ സങ്കടം കേട്ടുമക്കൾ ചൊൽഗതിക്കെ
ഷ്ടിപ്രപഞ്ചത്തിക്കുമുണ്ടു ജന്മതൈവിശ്രാമത്തിന്നരിൽ ചൊല്ലി നല്ലതെന്ന
ച്ചെതരങ്ങൾ ചൊല്ലിയും കൊണ്ടുള്ളൂ ചൊല്ലും സൌഖ്യവും കൃത്യവും ക്ഷേമവും സ
ഗ്നരകങ്ങൾ നരകത്തിതൊക്കും. ഇത്യാദ്യനേകവിധ സമ്പന്നങ്ങൾ ഭക്തിയാലെ

൩൩ ഹാ മായാഗുണവശാൽ അചലനവ്യയ ഷൾഗുണൈകപരൻ നിത്യൻ നിരുപമൻ നിർഗ്ഗുണ

ൻ നിർമ്മലൻ നിശ്ചലൻ നിസ്പൃഹൻ നിഷ്കളൻ അച്യുതനാദ്യനനന്തനാനന്ദാത്മാ നിഷ്കാ

രൻ നിരാകാരൻ (നിരാധാരൻ) നിർവ്വികല്പൻ നിരാഖ്യാനൻ നിരാമയൻ സത്യജ്ഞാനാനന്താനന്ദമൂർത്ത

ചിന്മയമായാകൃത്യകർത്താവുൽ ഗതിജ്ജഗത്സ്ഥിതാ വെദസ്വരൂപ വെദാൎത്ഥസാരാത്മക

വെദവെദാംഗവെദാന്തവെദ്യൻ പരൻ ശുദ്ധൻ പരമൻ പരാപരൻ ഈശ്വരൻ കൂടസ്ഥ

നവ്യക്തനാദിനാഥൻ ശിവൻ ശാന്തനാത്മാരാമനാത്മപ്രിയൻ ജഗൽകാന്തനാത്മപ്ര

ഭൻ വിശ്വപതി ഹരി കൃഷ്ണൻ യദുപതി സൽപതി മല്ലിപതി വൃഷ്ണികുലപതി പത്മായയാപതി

വിഷ്ണു ധരാപതി ദ്വാരകാപതി ഗോപികാപതി ശൌരി യജ്ഞപതി വിഭു യജ്ഞപതി പാണ്ഡു

പുത്രഗതിപതി സജ്ഞാനാനാം പതി ദെവൻ വസുപതി ഗൊപതി ഗൊവിജ്ഞനപതി ഗൊ

പതി ഗൊപകുലപതി പത്മവിലൊചനൻ ദെവകീനന്ദനനെന്നുള്ളിൽ വാഴുന്ന ദെവ

ദെവന്റെ തിക്കൊത്തതെല്ലാറ്റവരും പാപിയായൊരു വരാഗിയാമെ എന്നൊടു കൊവച്ചു

ന്നാക്കാതനുഗ്രഹിക്കെണമെ ഇത്ഥംകൂമാന മന്ത്രാരങ്ങൾ പിന്നെയും സ്തുതിപതയെല്ലു

യച്ചാനവനെക്കതകുതകൻ വാരാഴ്ചിതിന സ്തുപതിയും തക്ഷപ്രവരരെ യൊക്കവരുത്തി

നാൽക്കഞ്ഞിച്ചിതെക്കന്നുണ്ടാറെ ദൂരാണാഹരിഷ്ടപ്രാസാദവും തൽപ്രദേശങ്ങളി

ൽ കാകൊദരസഹസ്രശെഷശയങ്ങളും കൃത്യജ്ഞയകൃത്യ ദക്ഷവാരായമ്പള

സ്തുതിസ്വരമാരെയും കുതമാരെയുമാചാര്യമിതിത്ഥിയരെ മെനിരുത്ത പറഞ്ഞ

ക്കാലനാം വിഷ്ണുരാതാസ്ത്രൻ തക്ഷകദംഷ്ട്രനാകിവൃത്തവനും ഉഗ്രകാരകരനായ

ക്കാമിനെന്നുത്തൽക്ഷണെകെട്ടു ഉപവരഷിവനം രക്ഷിച്ചതിന്നുപറഞ്ഞുകൊ

ണ്ടവൻ സ്ത്രീയെവൊഴിനവെഷപാനൈക്കൊണ്ടു വത്സിതമദ്ധ്യ ഭുജംഗപ്രവര

നം താതനെ കണ്ടു ചൊന്നാനെ ഹിതെക്കിന്നയാതനായിട്ടു നാനെന്നരുൾ ചെയ്യേണം
ൃംഗിശാപം കൊണ്ടു തക്ഷകദഷ്ടനാം മംഗലഭൂപനെ രക്ഷിപ്പതിന്നു ഞാൻ പൊകുന്ന
തെന്നതു കെട്ടൊരു തക്ഷകൻ ചൊല്ലുന്നതെന്തു തടഞ്ഞിടുക നസ്സ സർവ്വവിഷഹരണത്തിന്നു ത
ക്ഷണ്ണോൻ ഉമ്മികര വിഷമെന്തു വാരത്തെ ഒന്നരുൾ ചെയ്തൊരു കാശ്യപൻ തന്നൊ
ടു ഹിനയമൊന്നു ചൊല്ലിനാൻ തക്ഷകൻ ഹെതുവല്ലന്തരത്തിന്നു നെരക്ഷിപ്പാൻ കി
ത്തതിനൊന്നരുൾ ചെയ്കയും വേണം ജീവനരക്ഷണത്തിന്നു സൃഷ്ടതക്കൊ ഓൎത്തവെ
ഷ്ടവും ഇതുമെതിക്കെ നാൽ സർവ്വജനത്തെയും രക്ഷിച്ചുപൊരുന്നൊരു വിപ്രവരൻ ത
നെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമ്പൊൾ സർവ്വൊപകാരകമായതുമെത്രയും ഉൽപ്രനമൊ സർവ്വ
സമ്പന്നനായ തമ്മിൽ [illegible] കളെ വരിവാരിച്ചു തൊളുക്കിൽ [illegible]
കൂടസാധിക്കാം തക്ഷകൻ താനെനൊട ചൊല്ലരുൾ ചെയ്തു രക്ഷിപ്പതിന്നു പതിയമ്പൊളെ
ന്നിയം ബ്രാഹ്മണശാപം തടുക്കരുതാത്തമെയാൎക്കുമാരെന്നിരിക്കിലും കെവലം ബ്രഹ്മ
നം വിഷ്ണുവിനും മഹാദെവനും സമസ്തദെവകൾ വരാദികൾക്കു സർവ്വലൊകങ്ങൾക്കു
മീശ്വരനായതു ഈശ്വരനെന്നറിക [illegible] വരന്മാരായ [illegible] ദ്വിജ
ന്മാരെ സരാശ്രയരുടെ തങ്ങൾ പിന്നെ വിശെഷിച്ചു തക്ഷകൻ താൻ വിഷമൊന്നു കൊണ്ടും തടു
ക്കാവതുമല്ലെന്നു [illegible] ഇങ്ങിനെ വനനെതെന്നാരാഞ്ഞു [illegible]
ന്നായതു [illegible] തക്ഷകൻ കാശ്യപൻ തന്നൊടു [illegible]
ച്ചു തക്ഷകനായതു ഞാനെന്നറിഞ്ഞാലും [illegible]
ന്നു പറഞ്ഞു കടിച്ചിതു തക്ഷകൻ [illegible] മഹാവടവൃക്ഷത്തെയന്നേരം തക്ഷകൻ [illegible]
[illegible] വൃക്ഷവും [illegible] ഭസ്മമായിച്ചമഞ്ഞിതന്നേരമന്നൊട്ടു

൭൨ തന്നെ ഋഷിശ്രിതപന്നഗേശ്വരൻ മുമ്പിലെ മാമുനിനന്ദനാക്കു ഉച്ചതകൃത്തിനുവെരയും

മുന്നെതിലെററവും നന്നാക്കിത്തന്നെരാത്രമുഖിക്കിച്ചതു നന്നെററമെങ്കിലും ആമുഖി

ക്കിത്തുങ്ങിവിക്കെന്നമിഴ്‌ച്ചൊ ഉൃമ വചൊ വിഷമഇഷസംയുതാ ഉവമരുഉയക്കു

മന്ത്രവ്യവിദ്യകം എന്നെ വിചിത്രമെന്നനന്നെത്രയമെന്നു പറഞ്ഞു കൊടുത്തതു തക്ക

കൻ ആനന്ദനാദികളുംമിഴ്ചോ ത്തൊക്കും യതമിളചൂൻ മുനിയുമുക്കനെരംകൂട്ടപരാശി

ച്ചൊരാമുഖം ഇങ്കപന്തി വാക്യാ ചെറ്റുസത്യമാക്കിടുവാൻ ഒന്നുമംഷക്കു മുനിശ്വര

തക്ഷകൻ കാശ്യപൻ വൊരയോടനന്തരാഷിതിച്ചാൻ എന്നൊരുവായനൂ പനെക്ക

ഷെതിനന്തരക്കൊപൊലടുത്തുചെല്ലാ വിത്ര എന്നതറിഞ്ഞു സ്വജാതികളൊക്കയുള്ള പന്ന

ഗവീരരൊടു ചൊല്ലിനാൻ തക്ഷകൻ ഇങ്ങു തദെവായനവെഷം ധരിച്ചിതിമെണ്ടി ആതൊ

അഫലം കൊടുത്തിടെണം സന്മാനമാക്കിയൊനതിൽ ചക്കിരുന്നകൊണ്ടു മുനിവര

നെയും കൈച്ചിട്ടുവൻ തക്ഷകൻ ചൊന്നതു ചെയ്താരവർകളും മുഖ്യനാം ഭൂപതി

പിരന്നുമക്കാലം ഭാർഗ്ഗവൻ കൌശികനെ വിശ്വാമിത്രനും വസിഷ്ഠ ഉരചാരങ്ങനെ

തമയാങ്ങതൽ ശ്രുതിസ്മൃതി ഏവ ന്യാസം വാനപ്രസ്ഥം ജ്ഞവരാശരദൈവ്വായനാദിയാം

താപസശ്രെഷ്ഠന്മാരും ഋഷികാന്ത്യന്മാരും ദിവ്യന്മാരായുള്ളവരുമങ്ങുനാളുംസ

ഖ്യസാമിപ്രിയപാദ ഭക്തന്മാരുമൊക്കവരികെന്നയച്ചു വരുത്തിനാൻ ചൊലഷ

ദാനങ്ങളുംക്രമത്താൽ ചെയ്തു ബ്രാഹ്മവസ്തിയെ ചെയ്തു മഹാദാനം തരാമിഴാതെ

ഉള്ള ചെയ്തു വിശുദ്ധനാകിഷത്രനെയും ഷണനെന്നറയ്ക്കൽ ബൊധമെടുംബൊ

ഷ്ടിത്വാഭിഷേകവും ചെയ്കമാരുത്യാചാരൻ ഉദ്യവങ്ങിതിനും കൈതവശിനാം

കൊടുത്താനഭിമതം ഭൂസുരന്മാരും മുനിശ്രേഷ്ഠരും ദാസവരന്മാരുമായുടൻ

പ്രസാദം ദാനിരതി ജ്ഞമധ്യസ്ഥമെന്നാൻ ഭാഗധെയഹാരമെയിഭാഗവതൊത്തമ ഇന്ദ

മൻ ചൊല്ലി പൊവകിൽ ചൊതവത്മാസനെ ചൊന പത്തിവ തെങ്ങമദ്ധ്യ

രാഗംചൊറുമിരുത്തിനാനാസനാദ്ധ്യങ്ങളിൽ മറുളുവരെപ്രഭാവൊഹ്യമമ്മി

ശൻ കുട്ടിവിരിച്ചവടക്കതിരിഞ്ഞിരുന്ന ഹൊഴനാശനറ്റിമിച്ച ശ്രുഘനാമിപ്പ

ത്വാപവിത്രം ഹ നരുവാസത്തിനെകൃത്വാപ്രക്ഷിന്നെം ക്രിത്വാമഹ്രസ്ത്രയംമാമറ

ശ്രമാരെവന്ദിച്ചുചൊദിച്ചാൻ ഭൂമിദൈവൊത്തമന്മാർക്കുനമസ്കാരം ജ്ഞമങ്ങളെ

റമിറ്റെപ്പുമണ്ടാകില്ല റെമ്മലന്മാരായ ഭൂമിദെവന്മാരിൽ ഉണ്ടാകരുതഞ മാത്രമ

വമാനമണ്ടാകവെ മിളുകാതെ ദക്ഷിയാം എന്ന തന്റെ ഫക്കണം ഫി. ശെക്ഷിച്ചെ

മാനമുഞ്ഞാനപെക്ഷിക്കുന്നു ഫിന്നയും മത്ത്യനായാൽ മരിച്ചൊൽ തുടങ്ങുന്നെരം

കർത്തവ്യമെന്ത മൊക്ഷത്തിനചൊല്ലെണം എന്നരാജാവുചൊദിച്ചതു കെട്ടമ

ഹാമൂർത്തനാറിനമാരൊക്കനം ചെയ്തവർകളും വെദവെദാന്തശാസ്ത്രാക്കൊളിൽ

തെരഞ്ഞെത്തനൽതെന്നൊതിരിക്കുന്നെരം ക്രിഷ്ണ പത്മാ ദയാകാണ്ണിതന്തി

കൈകൃഷ്ണതനൂജനാത്രിജ്ഞകത്തന്നെയും ബന്നാകമിതിസ്ഥാദംതലമനെരമന്ദ്ര

സദാനെന്തുഗസ്പതിസൽഗുരുവന്നതുപൊലെ മിളുങ്ങി. സ്ഥാദംതലംസുന്ദരരൂ

പൻ ഭഗം ഭരതിമ്മലൻ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടന്നനാളെ ഹരാമ്മക്കനായതുവി

ചൊരുതവൊയനൻ മന്നമന്മെഴുനെല്ലിയ നെരത്തു മണ്ടെതരം മനസ്സ്ഥാന

ഹന്നൽ ഇ. നാൻവാദ്ദ്യവമാചമനിയവമഴ്ച്വയമാന്മ്യമറമാസനവംമശ്രവക്ത്വം

വെദ്യമാം വണ്ണം വിസായതെളിഞ്ഞാദിവാദ്യവം ചെയ്തിന്നു എവെന്ദ്രാന്ധ്യനം

ഞങ്ങളൊടിന്നു ചൊദിച്ചു ചൊദ്യത്തിന്നി മംഗലാത്മാവെതെളിഞ്ഞു ചൊദിച്ചു

൩൦ ശ്രീ ഭക്തിതനായതവൊയനശ്രേഷ്ഠനൊടാതുകിരുംചെ ഉസാരശ്യമെവക്കുംമെതിൽ

കളിയുഗത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം നാലാംപുരുഷാർത്ഥസാധനമാകുന്നതു കാരുണ്യ

ങ്ങളെന്തു ചന്ദ്രശേഖരമെന്തെന്നാൽ കർത്തവ്യമായതും ശ്രോതവ്യമാകുന്നതെ

ന്നു ചൊല്ലുവാൻ മൊദാൽ അരുൾചെയ്ക വെണമെന്ന വൊദിച്ചെന്നു സനൽകുമാരനൊടെ

രയിനവന്റാ സപാദാരാജെങ്ങൾക്കണമെന്നാണ മൻ കൈക്ഷെതസാധനമായ

ഇതിനെ ഉഷഃപൂഴസാക്ഷാൽ ഭയൻ വചിച്ചീടണം ഹമെന്ന ഉപദ്രവം

ചെയ്തു സന്ദേഹത്തിൽ പവിത്രം മന്ദഹസിതനായി ബ്രഹ്മതനയൻ

ഗുരുവന്ദനവും ചെയ്തരുൾചെയ്തുത്തരം പ്രസന്നനാകുന്നതു വിഷ്ണുനാരായണൻ

ശ്രോതവ്യമാകുന്നതു പാവനം കർത്തവ്യമാകുന്നതു മധുസൂദനം

ങ്ങൾ കേൾക്കെന്നരുളി ചെയ്തിതു കാൽ ചൊല്ലുന്ന ഭാഗവതം കൈതൊരാശയം

കൂടാതെ നാരായണനെ ... ഞങ്ങളൊരാത്മാവിനൊടു കൂടെ കൊണ്ടുചെന്നു

ബ്രഹ്മലോകം ... വനപരശങ്ങളെക്കവെവങ്ങി ... ദേവസ

വമന്ത്രി ... ഭൂപതി ... നാമമാത്രൻ ... ഭാവമിളക്കിയെന്ന

ത്തും വന്നതാവസത്തിന്നു പാലമുവച്ചു വിഷ്ണുതാവകെട്ടുന്നാമെന്നതു കെട്ടവർവാ

നാക്കപാവനമെന്നു ചെയ്കെയൊൾ പാതിനനാഥൻ പതിക്ഷേത്രമാദരാൽ

വരുമെന്നു ചിത്തത്തിലെങ്ങനാർ സെവകന്മാർക്കൊരുത്തൻ നൃപതിയും താനമെട്ടു

ത്താനൊരുപാലം ... കാണ്മാനൊരുത്തവനൊരുമ്മയിൽ ബ്രാഹ്മണരെ

നാടുവതിലെങ്ങിനാൽ യാമിക്കാരാമമാത്രതൊടന്നെരം തക്ഷകനെന്നവെട്ടു

കൊണ്ടപ്പൊൾ നാം മിക്കതിനെ കൊണ്ടു തന്നെക ... ഭൂദൈവശംപമസത്വ

മറയും വരാതെ ദുഃഖങ്ങൾ വരികയില്ലെന്നുള്ളതെന്നു അവരുമൊത്ത കൂട്ടത്തിൽ ഷിന

ഷിതിനതമ്മോരുങ്ങാതിയും മന്ദമെയ്യുള്ള കല്ലിൽ അണച്ചപ്പോൾ ദുന്ദുഭി നാദിപനാദി

ഷതങ്ങൾ ചരിനാൻ ഭൂപതിതന്നുടെ ഒക്കവെ മറവുള്ളവർ ഉഷതൊടു ചെയ്തു

ദുനാൾ ഹാലാഹലാനല ജ്വാലപ്പാദ്ഭുപതി കൊലാഹലത്തൊടു നാടാലയ സൈന്യങ്ങൾ ചുംബി

തമാരാ മമാത്യരുമാത്മവെഷക്രിയ എത്രനെക്കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടു ചാൎത്തു ആര്യാദി

ഷകവരചെയ്യുന്നാനാ ജനസ്ത്രൊതാക്കൾ ജനമെജയ നൃപൻ കാലിൽ വീണു

പട്ടുമയൊട്ടു ഭൂമിയിൽ സ്ഥപിച്ചവന്മാരുന്നതു കാലം ത്രൈലൊക്യ മാരകന്മാർ കെരന്മാരു

മാമുനിദുർവാസാവ് വന്നാനന്തരം സഞ്ചരിക്കും ഷിയൊഗംക്കുവാസരി വരിച്ചതാൻ കൂടി

ക്കൊണ്ടുപൊകിൽ ഉദകത്തെ നൽകിനാൻ അശ്രുയും ചെയ്താൻ ചൊൽക്കര

ൽ ചെയ്കിൽ ഞാൻ അപ്പൊഴു വെക്കിക്കുമെന്നതു ചൊല്ലിനാൻ ദുർവ്വാസാവ് രതയാ

മവളൊടു ത്രൈ സ്വഭക്ത്യാ ഉരുമന്ത്രം മുനീന്ദ്രൻ ഉപദെശിച്ചിനാൾ കുന്തിയൊരനന്തരം

സത്യവരായണനായ മഹാമുനി കുന്തിക്കും ഭൊഗത്താലയും പെറ്റുണ്ടാകും പുത്രൎക്കു ഇക്കു

ന്നതു നെരം മിത്രമന്ത്രമില്ലാതുള്ളതു ലൊകം ദത്താ വൃണ്ണന്നതു മില്ലെന്നാക്കുംവൾ

ഷിന്തിച്ചു കണ്ടു ലൊകത്തെ ഉരുതന്നതും സന്ധ്യാമിലൊപം വരുത്തുന്നതെന്നതും സന്ദെഗ

മുന്നാൽ നെരത്തു തന്നെ ഉള്ളിൽ സുന്ദരി താനെ ജപിച്ചുകൊണ്ടു സന്ധ്യാ ലൊപത്തിനു

ദൊഷമെന്നതു ഉണ്ടാകും ചെയ്കയത്രെ പൊവുക്കാവതുമെന്നു കല്പിച്ചു ഉണ്ണി നിനാൾ

ആവസാനനെരമാത്രകൊപിച്ചു ചെറ്റിട്ടു നിന്നാൾ അന്നുണ്ടാവാനെന്നതു ചിന്തിച്ചുറച്ചിതെ

ന്നടെ ദുർവ്വാസാവിന്ദഗം വന്നതു അന്നനെന്നെ ചിന്തിക്കിലൊ കാലെയത്രം സന്ധ്യാവ

ന്ദനം പൊയ്പൊന്നവന്നാനെയൊരുത്തനൊന്നിനിയെ കിലാത്തിരമെന്നെ മാറിച്ചു വാക്കുമ

൩൨ തിങ്ങ്സാംഖ്യം ഞങ്ങ മഹത്വമെത്രക്കുള്ളതെന്തുമെന്നിന്ദമല്ലാഞ്ഞിന്നണെന്തിയകാരണം

ന്നെയ്യപെക്ഷിക്കയെന്നതും വന്നതിനെന്നൈ സത്യലൊവം വരുമല്ലൊ എങ്കിൽ എന്നതുകെട്ടു

കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ തമ്പുരാന്റെ ദുഃഖമിന്നയം ചൊല്ലിനാർ എന്നൊരവണ്ണമരുൾചെയ്തരു

തയ്യൊന്നിന്നദൈവമ്പ്ലൊവം വരുമെന്നതൊ ത്തോന്നിയൊതെണ്ണുണ്ണുമെന്നരവരാധം

എന്നെക്കുറിച്ചുവൊവുത്തുകൊണ്ടുള്ളമെന്റിട്ട താപസന്മാർതിന്നവെന്നെന്നചെയ്തെ

തിച്ചവൊൻ പത്തിയുണ്ടല്ലൊ ദുഃഖിച്ചവണ്ണം പറഞ്ഞുകരയുന്നതൈലക്കാണ്ണിയൊരുൾചെ

ക്കുമകിന്ദ്രനും സത്യവിരൊധം വരുത്തുകക്കില്ലെന്നൊരത്തമയ്യമിനിവെളിക്കയാവെണ്ടു

ത്തവാക്യം കെട്ടുടുടയാം പത്തിയും ചിത്തതാവണ്ണൊടു ചൊല്ലിനാർ പിന്നെയും വന്നിതി

ൽ പിരിക്കുന്നമാതാവു താൻ പണ്ടു പന്നഗന്മാരെ ശപിച്ചൊരു കാരണം അമ്പയനാദമൊ

ഴുഷതിന്നായൊരു നന്ദനന്മാരെന്തിക്കൊന്നു കല്പിച്ചു പന്നഗേന്ദ്രൻ മമസൊദരൻ വാ

സുകിഎന്നെ ഭവാനു നൽകിനാൻ തിണ്ണയം മുന്നെ പിതാവെന്റെ യൊഗവൃത്തം ഒപ്പൊൽ എന്ന

ദൈവം മുത്തന്നമുള്ളൊരുത്തമൊ കേൾ പറഞ്ഞെറക്കരയുന്ന മുഖംതിൽ തുപയൊടു

ചൊല്ലിനാൻ ദുഷ്ടപരായണെ ടമെക്കരയൊക്ക ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾ കണ്ടു തെളിഞ്ഞു

ഞാൻ അത്തനായികയെൽ ത്രട്ടക്കനിന്നദൈവ ടിഗന്മ്യൊവന്നല്ല നെരത്തൊണ്ടുത്തുവി

ച്ചിട്ടു ഉണവാനവനെന്നെ സന്തൊപ്പയമൊക്കെ രക്ഷിക്കയാവെണ്ടം ദുഷ്ടനല്ലവനൊട്ടു

മവനൊരു സന്തൊവമില്ല മറ്റൊക്ക മരഞ്ഞൊലും ബത്രൊതമഖ്യനാം സത്തൊതിനായ

കൻ നിദ്രന്റെ ദൈവാസ്വക്കിപിരരം ബ്രഹ്മവന്നിനെകാംക്ഷയുമ്മമവത്രന

ണ്ടായാൽ മതിയെന്നസ്മാത്രം നന്നെക്കുറിച്ചു വിരക്തനായ ദൈവ്യസമസ്തവിഷയ

വിരക്തന്മാൻ സത്യവിരൊധം വരുത്തുകയും വെണ്ടസത്യമത്രെ ഞാൻ പറഞ്ഞതിനൊ

ശ്ശംഭുക്കളുടെ കാലത്തിങ്കൽ സൈന്യം വരും മംഗലനായ മഹാത്മജനായ ഹരിഹര എന്നിവരെ

നന്ദിവാസുകിയെന്നു ചൊല്ലുന്നവർ ചെയ്യുന്നതെന്നു ഇന്ദ്രമഹേന്ദ്രനും വാസുകിയെക്കണ്ടു

വന്ദിച്ചു ചൊല്ലി വാസവനും ചെയ്തു നാഗപുരത്തിൽ നല്ല മുഹൂർത്തത്തിൽ പിറന്നു കുമാരനും

എല്ലാവരുമെത്തിഞ്ഞാൽ രക്ഷിപ്പിരനും അന്തികത്തിങ്കൽ തന്നെ നന്ദപൊയനൻ സത്യമായി

ചെറുന്നതുകാരണമായാൽ അന്തികനെന്നു വെടിട്ടു വാസുകിതന്നെ മൊട്ടെനവരു

ന്നിത്യപാലനം വേദവേദാംഗ വേദാന്താദി വിദ്യകൾ ചൈതന്യവാഹ പാലനാദ്ധ്യയനം

ചെയ്താൻ ആചാര്യനാക്കി പനസിന്ദ്രനൊടാദിവ്യാദം വാങ്ങി ദക്ഷിണയും ചെയ്തു

ൻ നാഗരത്നങ്ങൾ ധനധാന്യരത്നങ്ങൾ ദേവിഗിരി രാജ്ഞയാ വാങ്ങി നാനാ വൈദുര്യ

ന്റെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവനൻ പ്രസാദിച്ചു സർവ്വജ്ഞനായി വരികെന്നു ചൊല്ലി ദനാൻ സ്തുതിവ

ഞ്ഞം പറഞ്ഞൊരനന്തരം സാദരം ചൊദിച്ചു ഋഷിന്യാശൗനകൻ ഗായം ഹയഞ്ചാല

യാമുനിയാവത്താൽ കാലവശഗതനായ താതൻ കഥ മൂലമഞ്ഞവാറെങ്ങിനെ ചൊ

ല്ലി പാലകനായ ജനമേജയനവൻ ചൊന്നാലതു സ്തുതനെന്നുലതുകൾ ക്ഷിൻ മുന്നു

ദുതൻ പത്ഞ്ഞൊട്ടു ഞ്ഞെതു എന്നയാശന്നവതന്നമതു ഒരെടുന്നിൽ വരുത്തി മുദ്ദു

വൻ വിചാരിച്ചാൻ എന്നുടെ താതനുമായ വൃത്താന്തങ്ങൾ എന്നോടിങ്ങൾ മുഴുവൻ

പറയേണം എന്നതു കേട്ടു തൊഴുതവർ ചൊല്ലിനാർ നിന്നുടെ താതനുടെ ഗുണം ചൊ

ല്ലുവാൻ ഫണഗനാഥനനന്തനുമാവതല്ല പ്രരായവരെങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നു ഇന്ദ്രാ

ദിലൊകപാലകന്മാരുടെ ഗുണമൊന്നായിയാതെ ഏവനരുത്തിമ്മൊയം ശ്രീരാമനസമ

നതന്നെ പറയാവൂ പാർത്തിവപാലനം ചെയ്യുന്നൊരാവംവിധൌ വിഷ്ണുരാതാഖ്യനാം വി

ഷ്ണുദ്ദൂരാവരൻ വിഷ്ണുഭക്താഗ്രഗണ്യോത്തമൻ സത്തമൻ ശ്രീജ്ജനനന്ദനൻ വഴി

൬൪ ക്ഷിത്തുക്കളിലാനന്ദസിന്ധുമനാത്മകൻ വിശ്വംഭരാപതി വിശ്വംഭരൻ വിശ്വേശ്വര

ക്ഷാകരൻ വിശ്വനാഥൻ വാമനൻ വഞ്ചാശ്രമത്തെ നിയമേന സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നനാൾ പിന്നെ പറയുന്നു

ചെയ്തുട്ടതും വന്നക്ഷതിയെയുമാദിക്കളഞ്ഞിതു പിന്നയാരുടെയും ഉതമമറൊരുവവെ

തികെൾക്കൊക്കാതവത്രയാർപ്പുന്നധരണിയുമെക്കാന്നസെനവെൃന്തിന്തലക്ഷിയും ചെന്നവ

യസ്സമയുവരുതകാലം മന്നവൻ പള്ളിവെട്ടക്കെഴുന്നെള്ളിനാൻ അന്നവെട്ടാളരു

ൾ കൊണ്ടു വികല്പവും വന്നിതൊരു ദിക്കതുമില്ലെഞാം തദ്ദൂത്തനിശാവനം കൊണ്ടു തക്ഷക

ന്നെന്നസംരതിന്നിക്കരുതാതെ ചമഞ്ഞതുവിന്നെയുണ്ടായ വൃത്താന്തങ്ങളൊട

വാനൊന്നൊരുമിയാതെയ്‌ഞ്ഞൊള്ളോമെ വന്നം അന്തമൊതൃണർ ചൊന്നതുകെട്ട

പ്പൊൾ മന്നവൻ പന്നഗസത്രമാരംഭിച്ചാൻ ചൊന്നാനന്ദം കനത്തിൻ പ്രായങ്ങളും

വന്നതിക്കളുമാമെന്നു ചൊല്ലിനാൻ ഋഷിയെ ക്കൊണ്ടുന്നശാലതിമിച്ചത്തിനക്ക്ഷ

ളുവനൊരുലക്ഷണം ചൊല്ലിനാൻ അസമാനനാംശ്ചൊമ്മണനായൊരു വിഷ്ണുമി

ത്രനവനുമെന്നറിഞ്ഞിയും വാനുസംസ്ഥാനത്തിയാത്തരെ തൊന്നിച്ചുവാനവലക്ഷ

ണമെന്നവർ ചൊൽകയാൽ ഭൂസുരവാർതൊഴുതരഞ്ഞികൽനിന്നിട്ടു കപാത്താരുതിഞ്ഞു

വരാക്ഷതിനെന്നതും ശാസ്ത്രിയനാംകുന്നമെഴയൻ കള്ളെച്ചൊരാസ്ഥകലൻ്യാതം

ത്രടങ്ങിനൊൻ സംഭാരമൊക്കവെ സംഭരിച്ചിനൊർ സംഭ്രമത്തൊടു കമുത്വങ്ങന

ങ്ങളുംയത്തിസ്വരമ്മാരുവകരണങ്ങളും തീർത്തൊക്കിച്ചുതടങ്ങിമഹാത്രതന്ദിൽപാം

ത്തകയരമ്മാരാംകുന്തിമ്മാർകൊലാഹലെനവെദങ്ങളുകൊത്തിനാർനാരാംഗുതിങ്ങി

യചെയ്തുതടങ്ങിനാർ ദ്രൗവൊകവും മറഞ്ഞുവ്യക്തന്തിലെ ഹൊതാക്കൃതിതിലകൻ ച

ണ്ഡഭാർഗവൻ ചൊതന്തിൾ[illegible]ന്തിച്ചു ചൊന്നതൊരുക്കവാൻ പക്കവരാശക്തിഹൊമ്മാ

ഒക്കെളെല്ലാമൊക്കെഷരിക്കുമ്പന്നാദത്തിന്നാർശാസ്ത്രിനന്ദ്യാപദധ്വാരായസങ്ങൾ
ഞാൻ മന്ത്രപ്രയൊഗംങ്കൊണ്ടു ഹത്യക്കൊണ്ടുകത്തിച്ചെട്ടന്നൊരുപാവകജ്വാലയാദുഷ്ട
ഗാത്രംമനാഗത്താന്നരങ്ങളിൽഎണ്ടുമരിക്കരുതാഞ്ഞുതങ്ങൾ അവർ തങ്ങളിൽ
ഏറിതെളിഞ്ഞുഅറിഞ്ഞുവന്നതിക്കിൽപിന്നെപൊരിഞ്ഞുതങ്ങൾനാരദനിക്കമെദാം
തെളിഞ്ഞുപിളങ്ങിനാൻഞങ്ങൾ മെപ്പുംമുന്നമന്ത്രകമങ്ങളവരങ്ങൾ മാവുന്നമില്ലൊ
ത്തിപ്പിക്കയുംവന്നാശനക്കലഹാഹാനിനാദവുംവന്നസഭനെതിർ ഭ്രമന്നാദവുംദു
ദെവസത്തമവെദനിനാദവുംഓദനങ്ങമനസ്പാദനിനാദവുംഉപ്രഗവൃദ്ധ
ഗൃഹദാഹക്രിയാസപ്രസംഷണിമില്ലാത്ത ഗൃഹമാദക്കംസർവ്വലൊകംവരന്നൊരുസെന
ന്ദ്രാവുംഗവൃദമൃഗകരമ്മാർവിലാപങ്ങളുംപാർത്ഥിവെന്ദ്രന്മാർചതുരംഗസെനയൊ
ടൊത്തുവരുമ്പൊൾനടുങ്ങുന്നഘൊഷവുംദൊഷങ്ങൾകാമന്മാർഭ്രഷ്ടക്കുന്നുവെന്ദ്രനെവാ
ഴ്ത്തിസ്തുതിച്ചുപാടിട്ടുനിനാദവുംവാദ്യഘൊഷങ്ങളുംന്നാഗജനനംമുഖദ്യൊതമന്ത്ര
ങ്ങൾകൊണ്ടുവാക്കുംനിനാദവുംവെലാരലൊരംകെട്ടുപറന്നുനില്ക്കുന്നുംപാരമി
ളകിമറിഞ്ഞുകലങ്ങുന്നധാരാധരങ്ങളുമെന്നെന്നയൊണ്ണുമിരെത്തവമിതെവെ
ളിമയുണ്ടുന്നസാരനചെരദംതിരിങ്ങിളകുന്നസാരനാംനിംഗികന്നുമവുങ്കുന്ന
സുഗ്രീവാനിക്കൾകണ്ണുകലങ്ങുന്നദിഗ്ഗജെന്ദ്രന്മാർദയെനനടുങ്ങുന്നസത്വ
പക്ഷികൊണ്ടെനന്തനംചിത്തിച്ചുസന്തതംമായവന്തന്നെ.വണങ്ങുന്നശങ്കരൻഭ്രമ
ണനാശംവരുമെന്നുശങ്കിച്ചുപുന്നദേവാറിയെനൊക്കുന്നപാരെഴുരങ്ങുമമ
ന്നാമുഖങ്ങളുന്നവാദിങ്ങസംഭവനംചെവിപാൎത്തുനാരായണനമൃതക്കമണരു
ന്നനാരായണഹരെവിഷ്ണുയമെന്ത്രംസങ്കല്പദാവപ്രയൊഗംകൊണ്ടുന്ന

൧൩൩ ശ്രുതം പൂണ്ടു ഗംഗയാനികളെല്ലാം ഞങ്ങൾ മില്ലാതൊരു ദൈവഗതികൾ കിയിൽ ഷിണ്ണമായ്വന്നി

തെന്നെ പറഞ്ഞ വിത്തം വെന്തവൊറാഞ്ഞു തൽക്ഷണം തക്ഷകൻ ബസവ വാമിന്ദ്രനെയും

ന്നകണ്ടിതന്നാൻ പെരിയ ആക്കുമിപ്പൊഴെ ഒാൎക്കനി പൃഥ്വിയെക്ക വരികയുമില്ലെന്നും കി

ചസർപ്പങ്ങളൊടുങ്ങുമെന്ന് ഉരവൊന്നുമിച രല്ലാതങ്ങൾക്കാരുമില്ലെന്നും തക്ഷകനും സ

ന്ത്രാക്ഷനെക്കണ്ടു ഉഗ്രസർപ്പങ്ങളിലൊരുത്തനെ മരുവിനാൻ നാഗകാന്തം വക്ഷസ്സു മകലെ നായവാ

സുകിസൊദരി ഒാടുമൊടിനാൻ കൃത്യവൎത്തമാനത്തിന്നുൽ ലക്ഷണം ഉടൻ ഉടനെ

പിച്ചിതെക്കിളെപ്പൊൾ ഭാഗധേയം പൂണ്ട ഭഗിനിയെ നമുദൊതമൊ ശ്രമ വനെയെന്നു

നിസൊദരനെവം പറഞ്ഞതു കെട്ടു സൊദരമാത്തു ജരൽകാരുചൊല്ലിനാൾ മാതുലന്മാര

ല്ലാമാതുലരെന്മാരായതെന്തു മറഞ്ഞതുമില്ലെന്നിമമ ചൊന്നതി സർപ്പസത്രം മുടക്കിടാ

ക്കിൽ എന്നതന്നെ മറഞ്ഞിട്ടു കുലമെല്ലാം മാതാ പിവണ്ണം പറഞ്ഞതു കെട്ടപ്പൊൾ മാതു

ലനൊടു പറഞ്ഞനടക്കൊണ്ടാൻ യാഗവിഘ്നം കണ്ടു ജാതന്മൂന്നവൻ വെഗെനഗൊ

പുരദ്വാരമകാപ്പുകാൻ ആസ്തികൻ ബ്രഹ്മണരെയും ആക്കിക്കിടക്കുന്നതു നൃപകിടാ

രൻ പാൎക്കുറഞ്ഞൊരു നെരന്തവൊന്ന്യെ കാൽ ക്ഷണം കൊണ്ടുണൎത്തിച്ചു വരുഞ്ഞങ്ങൾ

ൾ ആനിവണ്ണം ദ്വാരപാലന്മാർ ചൊൽകയാൽ തന്നെ ഉള്ളിലൊത്തു കണ്ടു ആസ്തികനും വ

ച്ചു കൊണ്ടു ഹൃദ്യമായ സ്തുവതിനപ്രകൊരം പതിനഞ്ചു തരുനയം ശ്രുതം പിന്നെപ്പിന്ന

സർവരമസ്തികൻ പൃത്ഥ്വീശനെ സ്തുതിച്ചെ ഋത്വിക്കുകൾ യജ്ഞത്തെയും മുനീന്ദ്രന്മാരെ

യും നരപതിയെയും നൃപ ഭൃത്യജനത്തെയും ഒക്കവെ വെറെ കനക്കെ സ്തുതിക്കയാൽ

ഉൾക്കാമലർ തെളിഞ്ഞൊരവരെവരും ഭൂവൻ സദസ്യന്മാരുമങ്ങൊടു ചൊദിച്ചു താപസ

ബാലകൻ തന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ ലൊകം ആരുവരുത്തെണമെന്നവരെന്നവരെല്ലാം ചൊല്ലീടെ

ണമെന്നതു കെട്ടവർ നല്ല നന്ദ്രെകൂടത്തിക്കൊണ്ടു പൊകികെന്നെല്ലാവരുമൊരുപൊലെ
യവെക്ഷിച്ചാർ ചെന്നുകൂടക്കൊണ്ടുവൊന്നുമതിന്നനെമന്നവൻ പാഞ്ചാലസനാഥ്യാഗുനൽ
കിനാൻ എന്തൊന്നഭിമതമെന്നവരവർ സന്തൊഷമൊട്ടു ചൊദിച്ചൊരനന്തരം ജ്ഞാനി
കനന്തരമെപൊഴുന്നതിന്നുപെസന്ദരം ചൊല്ലിനാൻ ചന്ദ്രാംഗ്വൻ ദശകണ്ഠഹാ
സാദ്ധ്യമനവരായാക്ഷികൾ പൂരെ ക്ഷൊണന്നൊരുഫലം എന്തൊരുകാരണം ദശ
കൻ വാരാഷ്ട്രാഷിനിക്കനായെന്നതുകെട്ടനന്തരം ചൊന്നാൻ സദസ്യാദികളവരിന്ദ്രനെ
ച്ചെന്നാത്തിച്ചാനതിന്നില്ല സംശയം ദശകണ്ഠനെയുമിന്ദ്രനെയും കൂടതൽക്ഷണമാവാ
ഹിച്ചു ഭാഗ്യവൻ ദുർഗ്ഗരുദ്രവസുരുദ്ധമഖന്മാരാമാദിതെയന്മാരുമാശ്ചന്നവാസവൻ
തിങ്കൾ പദത്തിക്കലാംബാധുര ച്ചുത്രജിത്തുന്തന്നൊത്തിയം പൃക്കുതദശകൻ വിസ്മയം കൈകെ
ക്കൊണ്ടു ചൊന്നാൻ നൃപതിയൊരു ദത്തമാക്കിട്ടു കൈസെന്ദ്രമിന്നക്ഷകം എന്നതു കെട്ടരുൾ ചെയ്തു
മുനികളും മന്നവാനൽകിട്ടു കന്നികാവാഞ്ചിതം സൊമന്ത്രവാവാക്കമാചാര്യന ഉപിക്കൊ
മന്ദ്രദാനാചെക്കെന്നുഴറിതിനാൽ ചൊൽക്കൂവാഞ്ചിതമെന്നാൻ നൃപതിക്കന്നൽ
കുവൻ വെട്ടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞപ്പൊൾ ശുത്രമനസന്മാരാം മുനിജനം മെദിനിപാ
ലകനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ദിതിപുത്രന്ദ്രനയച്ചാനറിഞ്ഞാലും ചൊടിയെന്നൊരു
ദശകണ്ഠനെയും കൂട്ടാത്തപൊലെനാനന്നല്ല ശിഷ്യജനത്തിനെന്നും വരും ഗു
ണ്യം ദശകനതിക്കിൽ മിണ്ടാഗിച്ചിട്ടു മകൊണ്ടു സാദ്ധ്യവും വന്നതെന്നാരവർ ജ്ഞാനി
കനനെരമാത്രചൊല്ലിനാൻ പൃത്ഥിപതെവരന്നൽകിട്ടുക മമ ചൊല്ലിട്ടുക്കെന്നര
ചെയ്തു നൃപതിക്കു ചൊല്ലിനാനന്തികന്മാദിവാഞ്ചിതനാകുന്തിഷന്നഗസത്തം ചൂഢ
ക്കൊണ്ടന്നാസകൂടമുണ്ടു ജഗദാധികൾക്കെല്ലാം കണ്ണിതടംഗമവെക്ഷിച്ചത്രകെട്ടപ്പൊ

൩൩ പുനരവനൊടു നൃപഞ്ചൊന്നാൻ ഗ്രാമധനരത്നങ്ങൾ നൽകുവൻ കാമമവനിലെ

ന്തെന്നതു ചൊൽക കാമമവററിനാലെന്തുമെനിക്കില്ല ഭൂമിപതെ ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്ക

മാതാപിതാമഹ മാതുലന്മാർക്കു മുനിമാധ്യമന്തിൽ വർജ്ജിവനാം രക്ഷിക്കാം. പന്നഗസത്രെ

ത്തിങ്ങനെ മാറീടുകിൽ നന്നല്ലൊ ഞങ്ങൾക്കു പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ പൊറാം അന്തികവാഞ്ഛിതം

നൽകുകെന്നു ഗുരുസത്രപരായണന്മാരാം മുനികളും. മൌനനാരവാദമൊടെ ജനമെ

ജയൻ താനും മഖവരദക്ഷിണയും ചെയ്താൻ വഹ്നിയിൽ വീഴാതെ തക്ഷകനെന്നതുമ

നൊരം മൂന്നരു ചൊല്ലിനാനന്തികൻ സത്രപരനായൊരന്തികവാക്കിനാൽ അന്നത്ര

ഇന്ദ്രനൊന്നു വിട്ടിതെന്നാൽ തക്ഷകൻ മററുള്ളൊരുരഗങ്ങൾ മരിച്ചിതു മററില്ലൊരു

നാളുമൊന്നുതെ വെന്തു ഭുവനവട്ടത്തിന്നാനന്ദം ചെയ്തിതു താപവും തീർന്നു ഋഷിമാരി

കൾ കൊണ്ടാടി അന്തികനെ പിന്നെ സൽക്കാരവും ചെയ്തു പൃഥ്വീപതി തിരിച്ചു ചൊല്ലി

നൊരാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്ക അശ്വമേധം വേണമെന്നു പുനരിങ്ങനെ

എന്നു പറഞ്ഞു സ്വവംശരത്നാദികൾ മന്നവൻ വെച്ചു വാങ്ങി. കൊടുത്തിതന്നാൾ കൊണ്ട

ന്തെയമാരായ പാണ്ഡവന്മാരുടെ ശൌര്യഗുണമെല്ലാം ചൊല്ലാവതല്ലൊ. ഇ. സൂത പൌത്ര

നായുള്ളോരധിനരെ സന്തോഷമെന്നൊരത്ഭുതമില്ലൊ തൽകുലത്തിൽ കല്യന്മാരാ

ന മന്നവൻ സജ്ജനങ്ങളെ നന്നിയെ വരുമാറില്ലെ ഭക്തി വിശേഷ സൽഗുണനാരായണ.

ൻ ഭക്തിപ്രദനാം മുകുന്ദൻ തിരുവടി ദൌത്യസാരഥ്യാദി കൃത്യങ്ങളും ചെയ്തതൊൽ

ൽ വിചിത്രമതാക്കു മററുണ്ടാവതെന്തിൽ കഥിതം പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പൊഴുതന്നമനനാകും

ജനമെജയൻ ചൊന്നാൻ എങ്കിൽ പ്രപിതാമഹന്മാരുടെ ചരിതം മാഹാത്മ്യമാററെപ്പോഴും

ഗഹിക്കണം കേൾക്കണമെങ്കിൽ വേദവ്യാസനെന്തി മറന്നു പറയാവതല്ലെന്നതിങ്ങൾ

സത്യവതീസുതനൊടു ചൊദിച്ചതെ സ്വസ്ത്യസാംപ്രതമെന്നെല്ലൊ നെഞ്ചിനാൻ മുതല
ഗെഹമകന്മക്കിതിന്നു കൻ ബാസക്തിമ പറയനാഗമ്പ്രവരവർ അവർക്കിനെക്കൊന്നിഞ്ഞാളെല്ലൊ
ഷം ചെയ്തുമൽക്കത്തിക്കൽ മകൻ ചൊല്ലിനാൻ സങ്കടത്തൊരക്കിചിത്രപറഞ്ഞപ്പൊൾ
ഷത്രിയമന്ത്രമെന്നെ പറയാമൊ ഞെ ദേവാനൊന്നുണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊന്നുത്തമരു
ൾ ചെയ്താത്തരാം ചിന്തിതമൊന്നുത്തമ പറയാമെക്കാലന്തരം പിന്നെവരാതെക്കിലെ ഞ
ണൊ സന്ധ്യാകാലത്തിങ്കലെന്നും ചരിത്രങ്ങൾ ചിന്തിക്കയും ചൊല്കയും കെൾക്കയും ചെയ്താൽ
വന്നഗങ്ങൾ തികഞ്ഞാലവർക്കുമെ പിന്നെയൊരു ഭയം ക്രൊധിക്കെണം എന്നതിന്നിക്ക
ൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടപ്പൊൾ ദുർഗ്ഗതിക്കൊത്ത മമാരുമ്മരചെയ്താൻ ബ്രഹ്മചൊല്കയും കെ
ൾക്കയും ചെയ്യൊർക്കു ദുഃഖം വരാ വിഷമൊന്നുമകപ്പെടാ ജന്മനാകിഞ്ഞാരുമ്മിലെക്കൽക്ക
ഒക്കിലെന്നെടുത്തികൊങ്ങളിലെന്നും വിഷമെന്നൊ ഞെനനരഗങ്ങൾ തൊട്ടുള്ളവരങ്ങളും
നന്നാകിസ്വഭിച്ചവനിച്ചാരഞ്ഞൊല്ലും യജ്ഞത്തിന്മിഴ്കാതെക്കർൽക്കാരു തന്നെ
കൽനാഗെന്ദ്രസൊദരിയാകിയകില്പഗത്തിക്കരൽക്കാരു വെറുന്നഞ്ഞായതാപ
സനസ്തികനെന്നെഞ്ഞാൽ തിരികിന്ത്പാഠിക്കെന്നു ചൊല്ലിയാല്ലെങ്കാക്കകില്ലൊരു സപ്പ
ഭയമവർക്കിന്നെൽമറവു ഇളവക്കം പരാതിക്കുളയം ആശീവിഷഭയമുണ്ടാകയില്ലെന്നമാ
ശീർവ്വചനങ്ങൾ ചൊന്നാരുരഗങ്ങൾ അസ്തികന്മുനിന്ദ്രസ്വഭവത്തൊടുവന്ത്രവെന്ന
ന്നാൽ തല്പത്രമിത്രാദികളൊടു ത്തമക്കിൽ്യവസിച്ചുചിരകാലം മുക്തിയും വന്നവനരെ
നന്ദിത്താല്ലും ആസ്തികമാകിയപുണ്യകഥന്ത്ര മാന്തിനമൊടു ചൊന്നായും ഞവ
രും ഉത്തമവസ്ഥയനുമൊവാതാം കെട്ടു ദ്രവ്യവത്യാദികൾ പിന്നെയും ചൊദിച്ചുവന്നത
സത്രെജനമെജയനായമന്നവനൊടു മഹാമതി ചൊല്ലിയ ഭാരതത്തിന്നു കഥാമൃത

70

൧൦ പൂരിതം പാരായതെങ്ങളെ ഞാനൊക്കെച്ചൊല്ലുകെന്നു പരം പ്രശംസിച്ചു സൂതനെ വന്ദിച്ചു പാരമാ

ത്ഥ്യാത്മാ ചൊദിച്ചു ത്തനെരം സൂതനുമാദരവൊടു ചൊല്ലിനാൻ മെദിനീകാന്തൻ ജന

മെജയനവൻ വെദവ്യാസശിഷ്യനൊടു ചൊല്ലിനാൻ പാണ്ഡവന്മാരെന്റെ നമ്മെന്റെ സ

ദാമുന്നാം പിതാമഹന്മാർ മമ പാണ്ഡവർ ധർമ്മജ വൃകൊദരന്മാർ പൃത്ഥ്വീഗുണവാന്മാർ വിതൈ

കനാഥനാം വിഷ്ണു ഭഗവാനെ വിശ്വാസഭക്ത്യാ സമാരാധനം ചെയ്തു വിശ്വപവിത്രയാം കീ

ർത്തിവരുത്തിയോർ വിശ്വമെല്ലാടവുമെന്നാലവരുടെ സൽകഥയെല്ലാമരുൾ ചെയ്തുകെൾക്കേണം

ദുഃഖമകലുവാനെന്നതുകെട്ടൊരു വിഷ്ണുകലാഭൂതൻ കൃഷ്ണദ്വൈപായനൻ കൃഷ്ണകഥാമൃത

മിശ്രമാം ഭാരതം താഴ്ച്ചവാനാം ജനമെജയനെ നിശ്ചി കെൾപ്പിക്കയെന്നു വൈശമ്പായന

നൊടു കാരുണ്യപൂർവ്വം നിയൊഗിച്ചിരുന്നൊരുനെരം തൊഴുതു വൈശമ്പായന മുനിസത്തമ

ൻ നാരിയ വെദവ്യാസൻ പാദമലരയെ ചെയ്തു സമാധികൊണ്ടുദിച്ചു നാരായണനെയും വിര

ന്ന നരനെയും ഭാരതിയാം ദേവിക്കെന്നെത്തന്നെയും സാദരമുള്ളിൽ സ്മരിച്ചു രഞ്ജു

ഗമൊദ വെദാംഗ വെദാന്താദി വിദ്യകൾ ചെതസി ചെയ്യുന്നെങ്കിലും ഭാവത്തൊടു

മാരിയെ ചൊല്ലിനാനെന്നു തൃപ്തനം മൊദാൽ സ്വപിച്ചിരുന്നിതന്നൊരെവരും മൊദെന

ചൊന്നാരിതി കിളിപ്പൈതലും - ഇത്യാസ്തീകപൎവ്വം സമാപ്തം -

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ - അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീ ഗുരുഭ്യൊ നമഃ - ശ്രീരാമരാ
മരാമ ഗൊവിന്ദ ശിവ രാമ ശ്രീ മഹാദെവ കൃഷ്ണ മുകുന്ദ നാരായണ നാരായണായ നമൊ
നാരായണായ നമഃ - ഹരിയൊടൊരൊ തരമുള്ള ദുഃഖങ്ങളാദിവാരമുള്ളതിൽ വൃദ്ധു
ഉണ്ടെച്ചമരിച്ചതും പാരാതെ മനസി കൊൾവാനെന്തൊരു കഴിവ എന്നൊരു പാർശ്വിരെഴ്‌നം
മൂലമായിരിക്കുന്ന ദെവദെവ ഭാരതമായ കഥ കെൾക്കയും ചൊല്കയും പാരാതെ നന്നെന്ന ഗുരുവരു
ളി ചെയ്തു കെൾപ്പു പാരാതെ പറയെണമെന്നിങ്ങിനെ ചൊന്നൊരു ഭാരമി ചൊന്നതിനെക്കൊ
ച്ചരും പാദമല്ലൊ ഭദ്രാത്തി ദെവിയെന്റെ നാവിന്മെൽ വിളങ്ങുകിൽ പാരാശൎയ്യാനുഗ
ഹം കൊണ്ടു ഞാൻ ചൊല്ലീടുവൻ ഭാരതമൊട്ടൊട്ടൊന്നൊക്കിയ കഥയല്ലൊ പാരമാഗ്രഹ
മെങ്കിൽ പറക്കിൽ പറഞ്ഞിട്ടാൽ കെൾക്കെണമല്ലൊ മഹാഭാരതമിതിഹാസം വെദക്കെ
ണം ദുരിതങ്ങളെ ഒഴിച്ചീടും ഇതിനാലെ മൊക്ഷസാധനങ്ങളിൽ മുമ്പിതു എന്നതു തന്നെ സാക്ഷാ
ൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ പരമാചാര്യനരുൾ ചെയ്ത വെദവ്യാസൊക്തമായ വെദാന്തസാരാർത്ഥി
യാകിയെ കെൾപ്പിക്കെണമെന്നും വരുവാനിഞ്ഞുമയെ കെൾപ്പിനെങ്കിൽ ഭാരതമാ
യകഥ മൊടെ പറഞ്ഞിടാമാദിനായകന്റെ ഗുരുവും തന്നെ ശരണം വാത്തിക്കുമ്പൊഴുതും
ഗുരുകാരുണ്യത്താലെത്തുന്നൊക്കവരെ കുമ്പിന്നെൻ കരുണാവൃഷ്ടി പിന്നെ ധരന്റെ സുരവൃന്ദച
രണാരവിന്ദ ഹന്തെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നെൻ വന്ദിപ്പാൻ അങ്ങ് സുതപുത്രനന്ദനന്തന്നെ
വന്ദിച്ചീടെണമുള്ളിൽ വാല്മീകി മുനീന്ദ്രനം വന്ദിച്ചീടെണം മുത്തുകെട്ടു ഭക്തന്മാർ പരി
ഹരിച്ചീടുകൊല്ലാതുക്കതെ വിനാശനം ഭഗവൽഭക്തന്മാരെക്കൊണ്ടു ഇതു ചരിതവും ഭഗവ
ച്ചരിതവും തൽഗുണനാമങ്ങളും പറഞ്ഞു കെട്ടു മുള്ളിൽ സ്വാമിക്കു മുള്ളിൽ കാലാപര
മാനന്ദം പൂണ്ടു കഴിച്ചു കൊൾകനല്ലു ഭാരതമിതിൽ ചൊല്ലാത്തതൊന്നും കഥകളൊപ്പാ

൧൨ ശൌനകനൊരൃഷിക്കിലെശ്രെഷ്ഠൻ കറഞ്ഞിട്ടും ണക്കഥയൊക്കചൊൽവാൻ കാമ്പിൽ പിള്ള

പിക്കിൽ മുഖ്യനാം വെദവ്യാസനാം നൊൾമ്പിഞ്ഞൊരു ദിവ്യ സഞ്ചിതമായ മഹാഭാരതമിതാ

സമഞ്ചമതൊരു വെദമെന്നതെ ചൊല്ലി കൊണ്ടിനെയി ചെറാഭാരതകഥ

ചൊൽഞങ്ങിനെ ചൊൽവാൻ ഇങ്ങിൽ നാണമാകുന്നതചൊ എന്നായവരവർക്കൊവ

തക്കവണ്ണം നന്നായി പറഞ്ഞെന്നവനിട്ടു മറ്റെവർ എല്ലൊകെട്ടുകൊൾവിൻ ദൊഷ

ങ്ങളൊഴിയാ മറച്ചെക്കയ്യൊങ്ങൊരു ഗ്രന്ഥം കെൾവിൻ ജനമെജയ നൃപൻതന്റെ

യാഗത്തിങ്കൽ മുനിനായകൻ വെദവ്യാസനമെഴുന്നെ ഇങ്ങിതന്നെരം പൈതാമഹന്മാർ ശ്രൂണം

ക്കെട്ടുകൂലം മന്നവനപെക്ഷ ഭാരതം കഥകെൾപ്പാൻ വെദവ്യാസമെട്ടുമവനന്നെനി

കെൾക്കെണം വൈശമ്പായനനൊടു വെദവ്യാസനാം ചൊന്നാൻ വൈശമ്പ്രാ കൂടെ

മുനിവരിച്ചു നൃപനൊടു സാമയത്തിരും വണ്ണം സംക്ഷെപിച്ചും വിസ്തരിച്ചരുളിച്ചെ

യ്തിടെണമെന്നു നൃപഞ്ചിത്തകൌതുകത്തൊടു വിനയം പൊളിച്ചപെറ്റു സത്യജ്ഞാനാ

നന്താനന്ദാത്മകപരബ്രഹ്മതത്വജ്ഞനായ വൈശമ്പായനനരുൾചെയ്തു പണ്ടാവിനതനാ

യദക്ഷനമകളരാക്കി ചെന്നൊവാരിഞ്ഞൊരായ ദുർവത്തുണായതിൽ അദിതിവെറവൻ

ിസൃഷ്ടനെന്നറിഞ്ഞാലും അവനമകൻ മനുവവന്റെ മകനിളൻ അവനമൈദുവെണ്ണാ

ച്ചുമഞ്ഞു വിധിവശാൽ മഷിനാൽ വിരുപെന്തൻ പുത്രനാമത്രികഞ്ഞിൽ സാദമിച്ചതു ചന്ദ്ര

വൻ മകൻ ആയവൻ ഇളയാളും മഞ്ഞു ഞെഉതിലനെക്കണ്ടു കൂറ ബുധനടെ മാ

നസമത്തുകാലം ഇരുവെറവ് ഞൊഴിഞ്ഞ ചൊല്ലെപ്പും പുരൂരവാവിതയെവമ്പൊരെര

ച്ചിച്ചാനവനുന്നും അവൻമകനാകുന്നാകിയ നൃപവരനവനിഭരണം ചെയ്യുന്നാൾ പ

ലകാലം നഹുഷനായ നൃപതിശ്വരനവന്മകൻ നഹുഷന്തന്റെ മകനായ യയാതിയും വാ

തിരുപരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ നാരിമാരിലിവരെ പെരുത്തയയാതിക്കും ശു

ക്രാചാര്യനായ ശുക്രമാമുനിയുടെ സുതയായിട്ടും ദെവയാനിയെ വെട്ടുകമ്പിൽ അസുരാധിപ

നായ വൃഷപർവ്വാവിന്റെ കളത്തിൽ സുതയായ ശർമ്മിഷ്ഠ രണ്ടാമവൾ അന്തരംഗമായിട്ടും പുത്രന്മാ

രുണ്ടായി യദുതുർവ്വസുവും ദെവയാനിക്കു മക്കൾ ശർമ്മിഷ്ഠാത്മജന്മാർ ദ്രുഹ്യു രണ്ടാമനനു കനി

ഷ്ഠനായ പൂരുവായതും മൂന്നാമവന്റെ യദുവിൻപരമ്പരയായുള്ളവന്മാരായിവന്ന വൃഷ്ണികുലശാവതാ

ക്കളൊതാകിതു പൂരുവംശം പൂരുവിൻപരമ്പരയാതവൻ പെറ്റവന്മാർ പൂരുവിൻ ഭാര്യക്ക

ന്നു കൌസല്യയെന്ന നാമം അവൾ പെറ്റു ഉള ജനമെജയനായതവൻ അവന്റെ പത്നി

ക്കുവെ അനന്തയെന്നാകുന്ന മാധവിയാണെന്നവനവൾ പെറ്റുണ്ടായതു പ്രാചിന്വാം അശ്മ

കിപ്പാതിനാലതുനാമം അവന്തന്നുടെ പത്നി അശ്മകിയെന്നൊരുവളവൾ പെറ്റുണ്ടാ

കിതു ശര്യാതിയെന്നവൻ ശര്യാതിക്കു പിന്നെ ദൃഷദ്വതവരാംഗിയാം മയൽതന്നൊളെ

വിവാഹം ചെയ്തുവാഴും കാലം അവൾ പെറ്റ അഹംയാതിയെന്നൊരു പുത്രനുണ്ടായവനം

കൃതവീര്യതനയാതന്നെ വെട്ടാനവൾക്കു നാമം ഭാനുമതിയെന്നാകുന്നതു അവൾ പെ

റ്റുള്ള സാർവ്വഭൌമനാം നരപതി അവന്റെ പത്നി വസുന്ധര കെകയപുത്രിയവൾ പെ

റ്റുണ്ടാകിതു ചൊല്ലിട്ടും ജയത്സെനൻ തസ്യ പത്നി സുശ്രവയാം വിദർഭാത്മജയല്ലൊ തസ്യ

ത്തൻ നരാധിപൻ തൻപത്നി മര്യാദയും അവൾ പെറ്റുള്ള മഹാഭൌമനാം നരപതി അവ

ന്റെ ഭാര്യ ലെഖിവാലനാ ചെല്ലിയാരും ചൊല്ലും പ്രസെനജിത്ത് പുത്രിയാം സുമന്ത്രയെന

ന്നാം മഹാഭൌമൻ പെട്ടുത്രപ്രിയയൊരെന്നയശൊധരായാൾ സകലഗുണങ്ങളൊടുകൂടന്നാ

യന്നവനവൾ പെറ്റുണ്ടായവൻ തത്പത്നി പൃഥുശ്രവാത്മജകാമയല്ലൊ തത്പുത്രന

ക്രൊധനനാകിയ മന്നവൻ തത്പത്നി കരമ്പയാം കലിംഗാത്മജയല്ലൊ തത്പുത്രൻ ദെവതിഥി

൭൪ ദെവനായകസമൻതങ്ങൾക്കിവിടെനന്തൻ ഭൃത്യയാമള്ളൊരെയ്യം തങ്ങൾതൻ സുവനാഗഭൂപതിപുത്രി

യല്ലൊ തങ്ങൾക്കിവാമദെവിതങ്ങൾക്കു ഏകസുവൻതങ്ങൾക്കിപലരയാം തമ്പികളപത്നിയ. ല്ലൊ തങ്ങ

ൾ നന്ദിനാരൻ തങ്ങൾക്കി സരസ്വതി തങ്ങൾക്കു സുവൻ തങ്ങൾക്കി കാളിന്ദിയും തങ്ങൾക്കു നിഗ്രഹം

തങ്ങൾക്കിരവന്തി തങ്ങൾക്കു മാതങ്ങൾ പെർപ്പെട്ടന്തൊർകെളല്ലൊ വിശ്വാമിത്രൻ്റെ മക്കളാകി

യശക്കെന്തളല്ലുന്നമതിപതിതന്നുടെ ഭാര്യയായപ്പൊളവർ പെറവുണ്ടാകുന്ന ഭരതനെന്നവ

നൽ അവൻ്റെ പൌരമ്പര്യം ഭാരതമാകുന്നതും കൌശികിയായ യസവ്വസെനയാം സുനന്ദ

യക്കുമയാ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടെനാൻ ഭരതനും അവൻ്റു മക്കു വെന്നതുമായാനൊരു സുതൻ

അവൻ ദാശരഥിൻ്റെ മക്കളാം സുവർണ്ണയെ വെട്ടിത്തു സ്വഗൊത്രനെന്നതൊക്കി തനയനും

വെട്ടിത്തജയന്തിയാമൈക്ഷ്വാകി തന്നെയവൻ ഗന്ധിയും നരപതി പുത്രനായ ജനായവ

നെത്രയും ശ്രീനിധനായന്നമക്കിത്തിയൊടെ ഹന്തിതാൻ്റെ മൊഴിയൊരുവരമായതുമൂലം

ഹന്തിനവരമെന്ന ചൊല്ലുന്നതറിഞ്ഞാലും ഗാന്ധിനമെന്ന ചൊൽവാരതൊന്നിട്ടുമെന്നാകി

ല്ലാശാസ്ത്രികൾ ചൊല്ലിട്ടുന്ന ഹന്തിനമെന്നതന്നെ ഹന്തിയന്ത്രിഗൻ്റെ മക്കളെ വെച്ചു

കൊണ്ടൊനന്തിരത്തിൻ്റെ പെരായതുയശൊധരാ അവളും വിക്രണ്ണനെന്നൊരുവനെ

പെററാളവനും ദാശാർണ്ണൻ്റെ മക്കളാം സ്വരൂപയെ വെട്ടിതന്നവൾ പെററിട്ടുണ്ടായായ

ജിമിഡൻ വെട്ടിത്തനാരിമാരെക്കൊണ്ടു വൊട്ടിഞ്ചവരെ കൈകെകിനാഗാവിന്നെഗാന്ധ

ാരിവിമലയും മാധവാതരാമനന്തെട്ടു ശുക്രയും ക്രമത്താലെ ചതുഷ്ഷിംശത്തിന്നതശതമുണ്ടാ

കിയവനതിനാൽ പലവംശങ്ങളുണ്ടാക്കിനൃപന്മാരുമനന്തവിടെ വംശകർത്താവാക്കിയ സംവര

ണനവന്ന മാദ്രിൻ്റെ മക്കളാം തപതിയെ വസിഷ്ഠയൊഗത്താൽ വെട്ടിതു സുഖമെ

ത്താടെവസിക്കുന്നാളിൽ കുരു വാക്കിയ സുതനുണ്ടാകി ഗൌരവഗുണമെന്തിട്ടും നക്കുലങ്ങാ

തമ്മാരെ കൌരവന്മാരെന്നവർ മൂലമായിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൌരാത്മ്യത്താലും മഹാത്മ്യ

സ്ഥാനംഗയെത്തുശയാവെച്ചു കരുതന്ത്യതൻ വിസ്താരമായിട്ടുള്ള മാഗധത്തിൽ ക്ഷത്രിയാ

മഹാത്മാവ്യാതമ്മൂത്രൻ പരിക്ഷിത്തുതങ്ങളുടെ സ്വരൂപവും തത്പുത്രൻ ഭീമസേനനാകിയ നൃപശ്രേഷ്ഠ

ൻ തങ്ങളുടെ സ്വകന്യകയായ കൈകേകിയുടെ അവൾക്കു സ്വതന്ത്രവാവെന്നൊരു സന്ത

ന്നായവനെ പ്രതീപനെന്നും ചൊല്ലിട്ടുള്ള തന്റെ സന്തതിയും ശന്തനു നയപ്പോ

തൽപുത്രന്മാരാകിയ വൃദ്ധന്മാരായാൽ അവരെ ദേവാപി പുനരവശത്തെ ബാഹ്ലീകനും

ദേവാപി വനവാസം ചെയ്യുന്ന സോമവംശവും മെവിയ വനവാസം ചെയ്തു

ഗ്ഗമയെ രക്ഷിച്ചു ശന്തനു മഹീപതിത്വ വന്നീവതിയായ ഗംഗയെ വരിച്ചു

വർ പെറ്റുള്ള ദേവവ്രതനെന്നറിഞ്ഞാലും കാമിച്ചു വലഞ്ഞു ശന്തനു കന്യയെന്നിരു

ക്കിയായ ദാശനാരിയെക്കണ്ടു മൂലം അതിനാൽ ദേവവ്രതൻ രാജ്യ വഴിവെടിച്ചു മതി

മാൻ ബ്രഹ്മചര്യം ഭിക്ഷിച്ചു കൈക്കൊണ്ടവളെ വാങ്ങിത്തന്റെ താതനു നൽകിയതി

നവനെ ഭീഷ്മരെന്ന ചൊല്ലുന്നു മഹാജനങ്ങൾ അവളെ ക്കെട്ടും മുമ്പെ ഉൽകിനാൽ പരാ

ശരൻ തവളിൽ വേദവ്യാസനുണ്ടായിതന്നതന്നെ പിന്നെ ശന്തനുജന്മാരായവർ

പറവുണ്ടായവർ മന്നവൻ ചിത്രാംഗദൻ വിചിത്രവീര്യനും ശന്തനുവിന്റെ കാല

കഴിഞ്ഞൊരനന്തരം ശന്തനുപുത്രൻ ചിത്രാംഗദനായുള്ള രാജ്യം ഏറ്റു ചിത്രാംഗ

ദനായിയ ഗന്ധർവ്വൻ ഹനിച്ചു ചിത്രാംഗദനായ ഭ്രാതാവു ചെറുതെ സത്വരം ബാലകനാം

വിചിത്രവീര്യനെ ഭൂമിപതിയാക്കി വാഴിച്ചു ഗാംഗേയൻ കാശി കന്യകളാ

യ കാശിരാജാത്മജമാരാം അംബികതാനും അംബാലികയും അവനൊന്നു വരിച്ചു നൽകി

ച്ചു സൂപതിയുമവർ പുത്രരാജ്യവാൻ കിളർന്നു മൂലം സന്തതിയോടാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചു

ന്നു സത്യവതിയിൽ ജനിച്ചു വെദവ്യാസനാകിയ മുനീന്ദ്രനെ മാതാവിൻ മതമറിഞ്ഞിട്ടു വരുത്തി ഭ്രാ

താവിൻ ക്ഷെത്രത്തിൽ സന്തതിയുണ്ടാക്കിനാൻ ധൃതരാഷ്ട്രൻ അംബികെ പെറ്റുണ്ടായി

അന്ധനായും അംബാലികക്കുണ്ടായി പാണ്ഡുതാനും ജ്ഞാനിയായ വിദുരരുണ്ടായി ശൂദ്രിതന്നിൽ സാ

നന്ദം ധാർത്തരാഷ്ട്രന്മാരായിരുന്നൊരു നൂറ്റവരുണ്ടായി പാണ്ഡുവിനഞ്ചു മക്കൾ ധർമ്മജാദികളൊപ്പാ

ണ്ഡവന്മാരൈവർക്കും പത്നി പാഞ്ചാലി താനും അവർ പെറ്റുണ്ടായ മക്കളൈവർ കൂടെയുണ്ടായ

വർകളുടെ നാമം വെവ്വെറെ ചൊല്ലാമല്ലൊ പ്രതിവിന്ധ്യനും സുതസൊമനും ശ്രുതസെനനും

ശതാനീകൻ ശ്രുതകീർത്തിതാനും പിന്നെയും വെറെയൊന്നവെ ചൊല്ലുന്നു യുധിഷ്ഠിരൻ

കന്യകാ ശൈബ്യപുത്രി ദെവകിയെന്നവളെ യൌധെയനെന്ന പുത്രനുണ്ടായാനവൾ പെറ്റു

വാതജൻ വാരണത്തിങ്കൽ കാശീശതന്റെ മകളാം ബലന്ധരതന്നെയും കൊണ്ടുപൊന്നു

മകനായി സർവ്വത്രാതനുണ്ടായാനവൾ പെറ്റും ഫൽഗുനൻ ദ്വാരാവതി പുക്കുടൻ സുഭദ്രയെക്കൊ

ണ്ടുപൊന്നാനവൾ പെറ്റഭിമന്യു ഉണ്ടായി നകുലൻ വെട്ടുകരെണുമതിയെന്ന പെരാം

മകരനെത്രയായ ചെദിശപുത്രിതന്നെ പുത്രനും നിരമിത്രനെന്നവർക്കുണ്ടായ്വന്നു മാദ്രെ

ശസുതാ സഹദെവൻ മാദ്രെശതന്റെ മകൾ വിജയാതന്നെ വെട്ടാൻ പു

ത്രനാകിയ സുഹൊത്രനെന്നുണ്ടായാനവൾ പെറ്റും ഭീമസെനനും ഹിഡിംബി തനയനാ

കിയ ഘടൊൽക്കചനെന്നവനുണ്ടായ്വന്നു അർജ്ജുനൻ ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്കനെരത്തു

ത്രിവിക്രമ ഉലൂപിക്കുണ്ടായാനിരാവാനും പിന്നെയും മണലൂരപതി നന്ദനയായ ചിത്രാ

ംഗദ ഫൽഗുനനാൽ ... പെറ്റായാൾ സുഭദ്ര ... ബഭ്രുവാ

ഹനസുതനെ പിതാക്കിരുന്നനാൾ ... വെറെ ... ബഭ്രുവാ

ഹനനെന്ന ... നന്ദനമാരുമായി ...

പാണ്ഡവന്മാൎക്കു മന്നം ഹന്നതിൽ അഭിമന്യു വെട്ടിത്ത വിരാടന്റെ കന്യകയായ ഉത്തരയെ വേട്ടു മണ്ണാറയ ഒ

ന്നവരുന്നവളിമുണ്ടാക്കി ത്രിഗൎത്തന്മാ പരീക്ഷിത്താമവൻ പതിവിഷ്ണുരാതനാം വിഷ്ണുഭക്തൻ

ഗൎഭസ്ഥനാമാവിൻ ബാണമശ്വനാനക്കുമാരനെ അച്യുതൻ ചക്രംകൊണ്ടു രക്ഷിപ്പിച്ചിതു

മടൊനമഹിമാനമെല്ലാം പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങുമൊ ത്രിലൊകനായകഭഗവാനവന്റെ മകനായിട്ടു

ണക്കശതാനികൻ ശങ്കുവെന്നതും വെദനിണക്കുസമന്മാരാക്കി രണ്ടുപുത്രന്മാരുമാം

നാടെശതാനികന്തന്നുടെ പുത്രനായി പിന്നെയുമശ്വമെധദത്തനെന്നു ഞായപ്പെരും പുരുവിൻവം

ശമുടനന്വിയെയൊട്ടുണ്ടിട്ടും പൂൎവ്വന്മാരുടെ കഥ പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങാ പാണ്ഡിത്യമില്ലവർ

ണ്ടിട്ടുവാൻ കെട്ടുകൊൾക പാണ്ഡവന്മാൎക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോരാവും അന്നതൽ പുത്രമൂൻ

മക്ഷ്ച്ചടമിതതിൽതന്നെ ഹസ്തിനപുരത്തിങ്കൽ ചെന്നവർ പൂക്കുകാലം പതിനാറണ്ടായ

ഭൂപന്മാൎക്കു തിമനന്നു പതിനഞ്ചാം പതിനാറാകി പത്തുനാലു പതിമൂന്നാമി മാദ്രി തന്നുടെ

സുതന്മാൎക്കും പതിമൂവാണ്ടു പിന്നെ വിദ്യാദമുഭ്രാസിച്ച ധൃതരാഷ്ട്രരും ദുരിയൊധനാദികളും

മാനിപതിമാന്മാരായ കുരുശല്യാദികൾ വാണു പിന്നെയഞ്ചരക്കില്ലം വെന്തിട്ടു പുറപ്പെട്ടു

മന്നവരാവുമാസം കാനനന്തന്നിൽ വാണന്നല്ലൊ, എകചക്രത്തിങ്കൽ ദിതവിട്ടുന്ന

പിന്നെയൊരാവുമാസമെകചക്രയിൽ വാണു പാഞ്ചാലിതന്നെ വെട്ടാരന്നവരവളുമൊത്തി

പാഞ്ചാലപുരത്തിലൊരാണ്ടു വസിച്ചു പൊൽ ഹസ്തിനപുരത്തിങ്കൽ പിന്നെയുമൊരു

മിച്ചിടെത്രയം സ്വലന്തൊട്ടു മച്ചാണ്ടു കാലം വാണു പിന്നെയ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥമാക്കിയവർ

പുക്കമന്നവരിലിവന്നു മൂവ്വാണ്ടു കാലം വാണെഴുതുപതിനാറവിട്ടുന്ന പതിരാണ്ടടവിയി

ൽമെവിനിപാലകന്മാർ താപസരായ് വാണൊരാണ്ടു വിരാടന്റെ രാജധാനിയിൽ വാ

ണൊരാരുമെയറിയാതെ വെച്ചുന്നവരായെങ്കില്ലൊട്ടു ശത്രുക്കളെയൊക്കവെയൊ

൧൭ യുധിഷ്ഠിരൻ മുപ്പത്താറാണ്ടു ഭൂമിയടക്കി വാണ പിന്നെ മന്നവരായ പരാസംകൊണ്ടു ദ്രമന്നു ക്കനെമ

ന്നവനാക്കി വാഴിച്ചു മരവുരി പൂക്കാർ എല്ലാവരുമെഷവും മാവും മാസവും ചെന്നു മാററാർക്കു

ലക്കാലനായ ധർമ്മജനെ ദ്രോണർ കൃഷ്ണനിൽ മൂന്നു മാസം കൃത്തിക കൃഷ്ണൻ തന്നെ കൃഷ്ണനിൽ മൂന്നു

മാസം കൃത്തിക ബലഭദ്രർ കൃഷ്ണനായവതരിച്ചു നന്ദഗോപരിലകളും കൃഷ്ണഭക്തന്മാരായ പാ

ണ്ഡവർ കഥകളും വിഷ്ണു താൻ തന്നെ വന്നു പിറന്ന വേദവ്യാസൻ കൃഷ്ണനാം ദ്വൈപായന

ൻ ചൊല്ലിയ കഥ എല്ലാം ദൈവത്താൽ ഖ്യാനമാം ഭാരതം സംഗ്രഹിക്കിരം പട്ര്യാദംപത്തെ

നട്ടുപർവ്വമാകിതിത്തം ആദിസഭാ വനപർവ്വം സഭാപർവ്വമാരണ്യപർവ്വം വിരാടപർവ്വമു

ദ്യോഗമഞ്ചാമത്തെ പിന്നെ ഭീഷ്മപർവ്വമവര ദ്രോണപർവ്വം കർണ്ണപർവ്വം ശല്യപർവ്വം സൌ

പ്തികപർവ്വം സ്ത്രീപർവ്വം ശാന്തിപർവ്വമനുശാസനികപർവ്വം മൊദതെപ്പിട്ടുമശ്വമേധികപർവ്വം പി

ന്നെ പതിനഞ്ചാമത്തെ ആശ്രമവാസപർവ്വം പതിനാറാമതല്ലോ മൌസലമാകിയ പർവ്വം പതിനെ

ഴാമതു മഹാപ്രസ്ഥാനികമെന്നതപ്പോൾ പതിനെട്ടാമതിങ്കൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണമല്ലോ ഞങ്ങ

ൾ പ്രായത്തിൽ ചൊൽവാനെത്രയും വെളിവുമൊത്തുയെന്തിനു വെറ്റിയെന്നതു മഹത്വം

ഭാരതസംക്ഷേപം ഞാനെ പറഞ്ഞിവിടെ ചൊൽവാൻ തുടങ്ങി ഇളഭക്തന്മാർക്കു

വാനായി നല്ലതു ചെയ്യുന്നോർക്കു നല്ലതു വരുമെന്നു നല്ലതില്ലാതൊന്നെ ചെയ്തീടുന്നവ

ർക്കും. ദേവദേവനായ കൃഷ്ണനെ വഴിപോലെ സേവിച്ചാല്ലഹോ ഫലമായതു മഹത്വം

ട്ടാം ഇമ്മഹത്തുകഥ കേൾക്കുന്നതെന്നു ചൊന്നാലെന്നാലാവതു ചൊല്ലാമെന്നല്ലോ

ക്രമത്താലെ വൈശമ്പായനമുനി ജനമേജയനോടു വൈശമ്പായനുരചെയ്ത മഹാഭാരതകഥാസാ

രം. ഒക്കെ വെച്ചു കേട്ടാമംഗിവണ്ണം പറഞ്ഞതെല്ലാം കൃഷ്ണാംനരപതി ജനമേജയനപ്പോൾ നാ

ഥത്രയും തെളിവുകവുമൊത്തു കേൾക്കുന്നോരും വിസ്മയിച്ചരുളിച്ചെയ്തിടേണം മഹാ

തെന്നതു നരപതി ചൊന്നതു കെട്ടു സൂതനന്ദനൻ തെളിഞ്ഞു നാരദനെയ്യ ശ്രീകൃഷ്ണഭക്ത

നെന്നുതവാക്യം കെട്ടു ശൌനകമുനിയിങ്ങിനെ മൊദത്തൊടു ചിന്നും ചൊദ്യം ചെയ്തതൊ

ഹയെയ്യാറിങ്ങനെ കൾക്കാമിൽ പാദമെങ്കിൽ ഒന്നെങ്ങൾക്കു കെൾപ്പാനിക്കിച്ഛിയെന്നിശ

കരന്നാരായണനാദിനായകൻ വരൻ ശങ്കരപ്രിയൻ ദെവൻ മംഗലമൂർത്തി ശ്രീകൃഷ്ണൻ പങ്കജമിഴി

ചനൻ പങ്കജനാഭവൻ ഹരി പങ്കജമാതിൻ കുളുത്തൊങ്കി വൊഴുകിട്ടും കുങ്കുമവന്തന

നാലത്തിതമാകിട്ടു ദരംതൈത്തിട്ടും തിരുമാറു ഉളനാരായണൻ തങ്കഴൽ വമ്പവെലെസം

ഗ്രഹിച്ചു ഉളിൽ നന്നായി വങ്കണങ്ങൊക്കിനി പാവനമാരായ്ന്ന തികൾതൻകലത്തിങ്കല്യ

ഞായ ഭൂപാലന്മാർ തിങ്ങുമാരായുള പാണ്ഡവരുടെ കഥകൾ വ്യാസകൃതമായവാനൊന്നക്കിവ

റയെണമെന്നതു കെട്ടു സൂതൻ മൊദമൊടുരചെയ്യുന്നന്നെല്ലാവരിങ്ങവും കെൾക്കയും വ

രാണങ്ങൾ എന്നതിൽ വിശെഷിച്ചു ഭാരതമെന്നതു ഇതിഹാസം വെദസമ്മിത

മഷ്ടൊരു ഗ്രന്ഥം പൈങ്കിളിമകൾ തന്നുടെ വാക്കുകെട്ടു ചിത്തകൌതുകത്തൊടു ചിന്നയും.

ചാദ്യം ചെയ്യുവൊരു നാരായണൻ തന്നൊടു ഭാരതസൊപാഖ്യാനമാദരവൊടൊന്നു ഞാൻ മെയ്യ

നൊടു വൈശമ്പായനൻ ഇക്കഥ സൂതൻ താൻ ... ശൌനകാദികൾക്കി

കിച്ചുന്നതിനെയുരുക്കിനി ചൊല്ലെണം ശ്രീകൃഷ്ണ കൃതമാംസാരമതിലെന്നതു കെട്ട

നെരം മൈത്രെയനെയും വ്യാസനെയും കൃഷ്ണനെയും തൊഴുതു കിളിമകൾ പറഞ്ഞിതു

ദങ്ങിനാൾ പലർക്കു മിതമെന്നു രസമുണ്ടാകയാല്ലെ ചിലർക്കു പറഞ്ഞാൽ രസമുണ്ടാകയില്ല ...

ശ്രീകൃഷ്ണയല്ലയല്ലൊ നന്നായി ചിറതിലും പലർക്കു മെരുവെപൊലെ തൊന്നുകയുണ്ടാകും എല്ലാ

വിസ്താരത്തെ ഇന്നതാവത്തെ കെവലമതിന്നുലം പലർക്കുമാത്മജ്ഞാനമില്ലാ തന്നെന്നുമാം ജ്ഞാനമു

ണ്ടെന്നാകിലെ രമിക്കുന്നതിൽ ജ്ഞാനമൊന്നുമുവെകിലൊക്കും തന്നെ ഞാൻ കിളിമൊഴി ഒന്നാലും

൭൦ ചതുൎത്ഥിപാണ്ഡവന്മാരുടെ കഥ തിന്നാലാകുന്നവണ്ണം ചൊല്ലേണമെന്നാറപ്പോൾ പറകുന്നു തെ

ന്ദിയെണമെന്നിതിനിനക്കെങ്ങു ചിലർ തെക്കിക്കിലും മറിയുന്നതെ വേദ്രങ്ങൾ മെതെക്കിതയാ

ല്ലെക്കിലു മതെക്കിതു കെൾക്കെണം വെരിക്കഞാൻ ഗ്രഹമനക്കാമ്പിൽ വൈവസ്വതമനുകാലം പ

ഴുതെകളുയാതെ വൈകളുഞ്ഞുര വെക്ക ഭാരതകഥയെല്ലാം ഭാരതാചമതൈൎത്ഥ തുഷ്ടൈ

ദ്വാപരനനാം വരവാശാക്കിനെം കെമം ചൊല്ലേണമല്ലാമ്പിൽ ഫക്കിയൊമുന്നം ചെങ്ങിരാജ്യത്തി

ലൊരു നൃപൻ മംഗലനായ വസുവൃണ്ടായാനവൻ നണ്ണായഗ്രന്ദ്രനെ തെക്ഷ്മിക്കയാൽ കൊടുത്ത

വരങ്ങളും ഇന്ദ്രമാലയമൊരു വൈഷ്ണവമായദണ്ഡും ആകാശേനയ സ്ഥിതിന്നായൊരു വിമാ

നവും ലൊതയ്യത്താന്ത മെല്ലാമതിപാൻ വിജ്ഞാനവും കെക്കവെ കൊടുക്കയാലെത്രയും പ്രസിദ്ധ

നായി വിഖ്യാതകീൎത്തിയൊടും രക്ഷിക്കും കാലത്തിങ്കൽ ഉപരിചരനെന്ന നാമവുമുണ്ടായ്വന്നു

ഉപരിഭാഗത്തിങ്കൽ നടക്കായ്വന്നമൂലം വാസവദത്തനായൊരു വരിചരൻ വസു വാസവസമാ

നനായി വാഴുന്ന കാലത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായിച്ച ബൃഹദ്രഥൻ പ്രത്യഗ്രൻ കുശാംബനും വിജയർകാ

ലനായ മച്ചില്ലൻ യദുന്നാനും തനയന്മാരു മഞ്ചു ബാലന്മാരുണ്ടായതിൽ മണിവാഹനനെന്ന

ചാല്ലവൊർ കുശാംബനെ അവതരയൊരെനാട്ടിൽ വാഴിച്ചാരെ അവരെയാണ വിടെയ്ത്തു

ബൃഹദ്രഥൻ മാഗധരാജാവായാൻ അക്കാലം ചെദിരാജ്യന്നടെയരികത്തു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു

ശുക്തിമതിയാക്കിയനദി തന്നെ കാമിച്ച കൊലാഹലനാകിയ ഗിരിവരൻ പ്രേമത്തൊടവളെ

ഇച്ഛിന്നാശ്ലേഷം ചെയ്താനവൻ വേഗത്തിലൊഴുകുന്ന വാഹിനിക്കതു നേരം പൊരുതാതെ

വന്നവവൃത്തന്തുടൎക്കയാൽ വേതളവും മെല്ലടെങ്കൂവൊങ്ങിയനാട്ടിലെല്ലാം മുളപ്പവരുമ്പിൽ

കൈക്കൊണ്ടു ന്യായം ചെയ്കയാലെമന്നവൻ വസു താനുമന്നേരമതു കണ്ടു ചെന്നൊന്നുച

വിട്ടിനാൻ പവൃത്തവരന്തന്നെ പൊറഞ്ഞു ഗിരിവരന്നടന്ന നദി താനുമടങ്ങിതന്നിലത്തു

തെളിഞ്ഞു ജനങ്ങളും പൃഥ്വീശ്വരന്മാർ തെളിഞ്ഞു ഇഷ്ടമിത്രങ്ങളോടുംകൂടെ
പലതുമുരിയാടിക്കൊണ്ടു ഉപമാനത്തിൽ മറ്റെങ്ങും കന്യകയായി വന്നവതരിച്ചതിനാൽ കിടനാ
ടെന്നിതാനന്ദവൃന്ദത്തിന്നന്തരമായവതിയാമെഷുവനവൻ ഒരിക്കലും എന്നതന്നെ പെര
വർത്തിക്കുന്നതു പെരികമനോഹരിയെന്നതെ പറയാവുന്നവളുമൊരുദിനമുദയമിതെ
ത്തപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സൂര്യാദി ചതുഷ്ടനം ചെയ്തുകൊണ്ടു അന്നൊരു ഗന്ധങ്ങളെക്കൊണ്ടെക്കൊ
ണ്ടിരിക്കുന്ന മന്ദവന്തനോടൊരുമിച്ചു ചെന്നുപവിത്രങ്ങളും പൊയകന്നായാദിനദ്രുപതിയ
ത്തിനെറം പൊയ്കിലമനസ്സവർ തന്നോടുകൂടിരിഞ്ഞെത്തും സുന്ദരാംഗിയെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുവ
പവരൻ മന്ദമന്ദം പൊയൊരുക്കാനനം പുക്കനെരം മന്ദാരകുന്ദമാകന്ദാദി സനസൂനമക
രന്ദസാരസ്യമന്ദഗന്ധവാഹാദികളും കോകിലഹംസകപോത സാരസചക്രവാകങ്ങളെ
ടുപവനമദ്ധ്യപക്ഷികൾ നാദങ്ങളും സുകരകരിഹരിഹരിണാദിമൃഗാദികളെ ഭോഗമിലങ്ങളും
കണ്ടു മാനസമഞ്ഞിട്ടു സ്വവനവും വനിതപെലാലപ്പോൾ കന്ദർപ്പശരപരവശനായി
ത്തിനാലെ ഉൾപ്പൂസന്തിഷ്ടസ്വരാവലിക്കു ഉന്നിദ്രകന്തൻ സ്ഥിതിച്ചപ്പോൾ കൊമ്പത്തിരുന്നുമാത്തി
ടായാൻ വൃക്ഷപത്രത്തിലെ ഒറ്റകൊണ്ടു ഉപനരവരൻ പക്ഷിയാം പരന്തിനൊരിവക്ഷമരത
ലകാൻ കൈക്കനിപ്പിച്ചമയ്യോ ദയാമമത്വവെമലെ ദൊഷ്ക്ക് പിയൊ യൊതലക്കിലുമ
ത്തിൽ ഭരം പക്ഷികൾ പത്രയെ നിന്തിലുമയ്യോ തെക്ഷിപിക്കിലും ജനനാന്തരങ്ങളാമി
കൾ പൊൽ എന്നെഷ്യാത്രത്തിനു സ്തുതികളിലും ശോകമൂലം ഇന്നിതിദയനൃത്യങ്ങൊന്നും പെ
ക്ഷിക്കുന്നതാൻ എന്നെപ്പിടിച്ചുമിതെ പക്ഷത്തെ കളയാതെ കന്നൽ നെർമിഴിയാളാം പതി
ക്കൊപ്പുക്കനി എന്നയച്ചതു നെരെ പവരുന്നം കൊത്തിക്കൊണ്ടുമന്നവനൊയൊഗത്താൽ
കാണ്മെ പൊക്കനെരം മറ്റൊരുവനുന്നതു കണ്ടൊരുമാനസ്യമുദ്ധാതെ തെററന്നെ

൭൨ ചന്നലെഹിച്ചപ്പൊൾ പിന്നെവെറൊരു കാലനെരുദലിമാരത്താണ്ഡാ ആജമഹാനദി കാളി

ന്ദിതന്നിൽ വീണിതന്നെരം പിന്നെ വെള്ളത്തിൽ ബ്രഹ്മശാപവശാൽ അദ്രികയെന്നപെരാമപ്സരസ്ത്രീ

യുണ്ടതിൽ മത്സ്യമായിക്കിടക്കുന്ന പിന്നെ വാസവവീജമതിനെ ഭക്ഷിച്ചിതന്നാൾ അങ്ങവെറാം

മവെ മത്സ്യവെഷമാമദ്രികയം താവൾക്കു ഗർഭമുണ്ടായിക്കൊണ്ടു മത്സ്യവന്നാ ഒരുവലിയൊരു

ദാശൻ വലയിലകപ്പെട്ടനേരത്തിന്നാൻ വയറവനങ്ങൾ കീറിപ്പിളർന്നാറെ പിറെറു രണ്ടുമ

ത്സ്യവൊതങ്ങൾ കണ്ടാനപ്പൊൾ മത്സ്യത്തിന്നുദരത്തിൽ മത്സ്യവൊതങ്ങൾ കണ്ടു പിന്നെ ധന്യ

ന്നുപലരൊടുമനറിയിച്ചാൻ അത്ഭുതമിതുപണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നുചിന്തിച്ചപ്പൊഴെ തങ്ങൾ

വിനകൊടുത്തു കൈവന്നാൻ ശിവരനായ രാജാ വുവ രചെതൻവസു ശിവരൻ കൊണ്ടു

വന്നവൈതങ്ങൾ രണ്ടും കണ്ടാൻ മത്സ്യഗന്ധിയായ പെണ്ണിനെ നരവരൻ മത്സ്യജാതക

നായ ദാശനു കൊടുത്തിതു മത്സ്യഗന്ധിതന്നെ വളർത്തു കൈവന്നു സത്യവതിയെന്നുമവൾ

ക്കെന്നൊരു പെരുമത്സ്യനാഗനരപതിയായിതു പുരുഷൻ മത്സ്യാദ്രുപവൃന്ദങ്ങളെ ത്തിന്ദ്രികാ

താനൻ പൊയാൾ തരുണിമണി കാളികാളിന്ദി നദിതന്നിൽ തന്റെ വഴി പൊലെ കടത്തി

ത്തുടങ്ങിനാൾ തരുണിയായ യമുനാനദിതന്നിൽ തരണികടത്താനായിച്ചെന്നിതു പരാശ

രൻ തന്റെ ദെവതൃഷ്ണയുണ്ടായിത്തുപെട്ടു തരുണിമണിയെക്കണ്ടു വന്നൊരു മൊഹം പൂണ്ടാൻ

യരണിതന്നിലവൾ കൊണ്ടന്നൊരിക്കലിപ്പൊൾ യരണിപതിയുടെ വീജമായതിനാലെ തീരത്തു

ചന്നവൾ കാലമെന്തിവരൻ ഭൂരത്തുതുഷ്യമായിതിന്നിതു കാളിതാനന്ദിരവ മകനൊരു

മാമുനിവരൻ ചൊന്നാൻ ചാരത്തുവരിക നീ മററാരുമില്ലല്ലൊ നെരത്തുകടത്തെണം നീ

യെണം തൊണിമധ്യതിരത്തുവെന്നവന്നുത്തരം മെല്ലെ കൊടുത്തു മാമുനി കടാതിൽവ്ര

ച്ചുമുനിയിൽ പരിച്ചൊരാശ വന്നുറൊത്തു ചമഞ്ഞിതു ചൊല്ലി ചൊവനയന്നാൾ

ഷിറൊത്ത ഉലകങ്ങളും വെടിഞ്ഞൊരുള്ളൊന്നവൻ വിചാരിച്ചു കണ്ടനെരം കാററൊത്തുഴലാള

കാമത്തിലാറുമാറെന്മാറത്തു ചെർത്തുവാൻ യൊഗമുണ്ടെല്ലൊൾ തന്നെ നെരത്രെ പറഞ്ഞതു

ഞരനരൊമതം മാരധ്വംസനാബ്രഹ്മാദികൾക്കും നിങ്ങൾ മറ്റെ ചാരുത്വമുള്ള കാരുണ്യം ചൊല്ലിനാരു

ചൊരങ്ങിരത്തു മണ്ണു മന്ദിരമൊന്നും മാമറയൊന്നും ചാരിത്രദൊഷവുമണ്ടായവരും കന്യകാതാൻ

പാരിച്ച തപസ്സു ഉള്ളമാമുനി തന്നിൽ ദിവാൻ കുരങ്ങതിലെക്കെണ്ടുന്ന കൈവന്നാകിണൊനൊപാ

രത്തികാന്തിയായ പാരമാർത്ഥികൻ ഭവാൻ വിധിയെ ഷെധവുമയൊന്നതുദിനം പൃഥുരൊമാദികളും

വിചങ്ങാതികൾ തങ്ങൾക്കു മൈദാംസ്ഥ ജ്ഞാനവത്തരമതികളാകിന്നു തെന്താകാമ്യരാം താപ

സരുടെ തങ്ങൾ എന്തു പറവാനും തൊന്നിടുവാനമിപ്പൊൾ പിന്തിച്ചാൽ വചസ്സും ദൈവതമ

തവെന്നൊരുമെയ്യിൽ തെദൊഷവുമില്ല വരാം തെക്കിരിക്കിലൊ പൊന്നതു കൈക്കൾ

മല്ലൊ ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു പൊന്നതു കെള്ളാഞ്ഞാൽ മെങ്ങിനെ വന്നതായ മെന്നറിയരുത

ല്ലൊ എന്നതു കെട്ടു തെളിഞ്ഞനെരം മുനിവരൻ എന്നുടെ യപെക്ഷിതമൊക്കവെ വരുത്തിയാൽ

പിന്നെയും കന്യകയാകും തന്നെ വന്നിടുമെടൊ തെജസ്സുമത്രയല്ല നല്ലതെ വന്നിടും സുഗന്ധമുത്തി

ന്നു യൊഗമുണ്ടെല്ലൊ നിന്നെ വാത്സല്യം തന്നെക്കെല്ലുണ്ടാക വെണം ബാലെ നിരുപമെ നാണാ

പതിനന്നെരം തന്നെയവൻ ചൊരമായൊരു മഞ്ഞും തീർച്ചയായ തിരയല്ല മത്സ്യഗന്ധവും പൊക്കി

തന്റെ മനസ്സമാക്കി സത്സംഗം കൊണ്ടുള്ളയൊ നല്ലതു വന്നതായും നദിതന്റെ ദ്വീപവരത്തിൽ പവമുണ്ടാ

ചിന്ന മതിനെൻ മുഖിയാൾക്കും വിസ്മയമുണ്ടാക്കുന്ന എന്തിനു പറയുന്ന വെവ്വതെ വേദവ്യാസം വെസ

മൊക്ഷങ്ങളുടെ ദെവകൈകൊണ്ടു ശ്രുതി മന്ത്രങ്ങളെ നിത്യ ശുദ്ധയായൊരു യമുനയാൽ എഴുന്നരാം

കുളിച്ചു സന്ധ്യയെ വന്ദിക്കുമ്പൊൾ മത്സ്യഗന്ധിയായ കൈവന്ന കന്യക മത്സ്യകെ

തനശരമെറവുപൽക്കനാൽ മുനിദിവ്യതീർത്ഥ തികണ്ടദിവ്യാക്ഷനാക്കുമ്പൊൾ ദിവ്യനായിരുന്ന

൭൪

കൈവൎത്തകന്യകാന്തൻ കൊണ്ടുകൾ വണ്ണന്ത്രകന്യ കാതാന മെത്തംശക്തി ചിലത്ത നെരമ്പരപ്പ

ശിയല്ലൊഗട്ടവൃഷ്ടാദി ചൊൎദ്ദനെണ്ടാപ്പൻ തല്പൊഴെ ദ്വവി ച്ചിത്ര യൌവനം കുമാരനായ

നാസ്തിവക്ഷവന്ധ്യ നമാതകുലം ക്ഷത്രിയത്തൈ വായന നെന്നൊരു വെന്ദ്രമിട്ടാൻ ബദരക്ഷസംവെനര

യനലാതക്കൊണ്ടും മന്ത്രിമാനായുമവൻ ബാദരായണനായാൻ ഛിത്തക്ഷവജിയൊരു സത്യംവന്ത

ന്നരംഞ്ചകൈ വന്നവണ്ണം നന്തരമില്ലെത്ര എന്നയാത്രയും ചൊന്നാനംബയൊട്ടനവൻ

പിന്നെച്ചൊല്ലിതവന്റെ കൊണ്ടാൻ വഴി വൊലെ ചൊല്ലും പരാശരൻ വൊയഗുരുയ ഗാതാമം

നല്ലകന്യകയായാൾ കന്ദ്രരിഗന്ധിതാനംഞ്ഞന്നെ രമ്മുണ്ടാപ്പന്നയൊന്ത്രിതൻ ക്ഷത്രം പൊക്കിപ്പിന്നെ

കന്ദ്രരിഗന്ധാവൊയതിലൊരു നാന്ദ്രം നല്ലവരൊട്ടു ക്രൂദ്ധസാസംഗമുണ്ടാപ്പന്നാൽ നല്ലത്ത മാതാ

ത്തുത്തമുണ്ടാമെന്നിരിക്കിലും നല്ലത്തവൊക്കൊള്ളുവൊക്കുമാക്കുത്തതെല്ലാം നല്ലതിരെല്ലത്തം മറവുസത്ഭം

ഗത്തിന്നസമം നൊരൊരൊരൊക്കഗത്തികൽ ധൎമ്മത്തിരില്ലാതെ വൊതമൊരെ രൊവാദം പിന്നെ മാന

ഷത്ത വെട ലെന്നുകൂപ്പുമുസ്സാനവും ചൊല്ലിശത്തിക്കുമെല്ലാം വൊഷിട്ടുദശാം ശമെശെഷി

ഷ്കഗംപ്രത്തിഷ്ഠകയും ൽ വെദമൊക്കപഠിച്ചുക്രട്ടക്കയാൽ ഒൈ കകമാക്കി ഷകത്തിരനാൻ

ദ്വൈപായനൻ വ്യാസനെന്നൊരു നാമമതിനാലുണ്ടായ്വന്നു വാസവിതനയൻ പിന്നയുമത

ന്തരം വെദാൎത്ഥം പ്രകാശിപ്പാൻ ചമച്ചു പുരാണങ്ങൾ ഇട്ടു ദെവൊത്തമന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും

ഞ്ഞത്തനാലശിഷ്യകളതിൽ കെവലം പ്രധാനന്മാർ നാല്വരുമൊരൊരൊ വെദം വെവ്വെറെപഠി

ച്ചിട്ടു സ്വവന്തനാനം പിന്നെയുമതിൽ പൈലൻ സൂതൻ സാമന്ത സ്വത്രസ്സാഘ ണാദി വെദങ്ങ

ന്മാർ വൊൽ ദാരതമാക മണ്ബാം വെദത്തെപഠിച്ചു സാരനാക്കളെ വൈശമ്പായനമുതെ

ന്നെത്തഗാസജ്ഞൻ പുരാണങ്ങളെന്നിവമറ്റും മതിമാനാകുന്നൊരു ദൂതനെനക്കുറ്റെല്ലു

പിജ്ഞനെന്റെ ഷാഗമായത വെദവ്യാസൻ തൃക്ഷവഞ്ചം ചൊല്ലു ക്കുഷ്ണനെന്നാകിനാമമിധി

രനാം പരാശരനായതുമൂലമായതിൽ പാരാശര്യനെന്നു ചൊല്ലിച്ചുതാം കൃഷ്ണനാം ദ്വൈപായന

ൻ വ്യാസനാം പാരാശര്യൻ കൃഷ്ണദ്വൈപായനനാം വേദവ്യാസനുമെവം ത്രയെച്ചൊല്ലുന്നാമം

ബാദരായണനതിഗൂഢവേദാന്തതത്വജ്ഞൻ മുനീന്ദ്രസ്ഥാപരൻ പുമാൻ അമ്മഹാമുനികളുടെ മാഹാത്മ്യ

മാൎക്കചൊല്ലാം ഭീഷ്മനല്ലൊ മഹാഭാരതത്തിന്നാവെന്നാൽ മന്ദനൊലോഹസ്വാന്തകൃഷ്ണനാ

ശാലെയ്ക്കുതന്മഹാത്മാവൃന്ദൻ കാരുണ്യമെന്നതുനാം മുനിനായകനായ ദ്വൈപായനനെ

പ്പിജനമെജയനവൻ തൊഴുതു ചോദ്യം ചെയ്താൻ എന്തിനു പിറന്നതു ദേവകളവനിയിൽ

ബന്ധമെന്തിതിന്നുള്ള മൂലവും പറയേണം എന്നെരം മുനിവരനായ ദ്വൈപായനൻ വന്ദ്യ

മാനാരായണന്തന്നുടെ പാദാംബുജം ചൊല്ലിനാനെന്നാൽ കേട്ടുകൊള്ളുക നരാധിപ ഭൊ

ല്ലോകാം ജമദഗ്നിനന്ദനനായ രാമൻ മൂവെഴുവട്ടം ഭൂമിമന്നൊരെയൊടുക്കിയൊരു ക്ഷിപ

ഷുതൊന്നു മനായെഷ്ടവിപ്പുന്ന മഹെന്ദ്രത്തിന്മുകളിൽ തപസ്സു ചെയ്തിരിക്കും കാലത്തിങ്കൽ ക്ഷ

ത്രവംശനൊരുരാജന്മാൎക്കളെല്ലാം സന്തതിയുണ്ടാകുവാൻ ഉള്ള സന്താപമകലുവാൻ സത്രസ്ത്രീ

ചാരായുള്ളൊരുമന്നരൊത്തു ചൊന്നാർ വേദവേദജ്ഞന്മാർ ചിന്തിച്ചു ആലനാശംസ

ന്മാനമുണ്ടാക്കേണം ഞങ്ങൾ ഇന്നതിതു വന്നു ചൊന്നു ബ്രാഹ്മണർ

ദേവന്തൊഴുകന്നുർമ്മലപുൽകിനാരവർ കളിയുന്തൻ കാലത്തെക്ഷാത്രഗർഭധാരണം ചെയ്തു

കാലമുണ്ടായിവന്നു ഗുണമുള്ളവരെത്താനുണ്ടാകുന്നതാമാനുഷ്ഠിതിച്ചുള്ളകാലന്തന്നെ ധരിച്ചു

ചെല്ലുകയാമെന്യെ പണ്ടുമവരെല്ലാം ക്ഷത്രിയവീരന്മാരും വസിച്ചാരക്കാലം പൃഥ്വിയും പരി

പാലിച്ചിരുന്നൊൻ വഴിപോലെ ചെന്നിട്ടു ചെയ്ത സ്ത്രീരാഗരാസം വത്സരം ചെയ്തിട്ടു മനസ്സു

ധൎമ്മങ്ങളിലൊരുവനും താമസത്തൊടായി ഭയാരൊഷങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെ മിച്ച വണ്ണന്തന്നെ

വന്നിട്ടുമെല്ലാവനും പിഴുകിയതിന്നതക്കത്തൊരുരക്ഷയുമുണ്ടു പത്രക്കയാളുതളിലല്ലൊ

ന്നമെറാവപനം വെദവും വഴിപൊലെ പഠിക്കും ഇങ്ങിനെ ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ആദരവൊടു യമം ചെയ്കിലും

തപസ്സും മഴയും പെണ്ണമെന്നതൊന്നു പൊഴുതും എല്ലാം വഴിയെ തന്നെ നടന്നിടുമാറാകു

മില്ല പരനാരികളെയും പരദ്രവ്യങ്ങളെയും മാതൃനെരവർ മരുന്നിയിലൊരുവനം പക്ഷ

പാലനം കൃഷിവാണിഭം ഇവയെല്ലാം അവ ഉടമ ണയും തെ ചെയ്കിലും വൈശ്യന്മാരും ശൂദ്രരും

ദ്വിജന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചിട്ടും ഭക്ത്യാ ശൂദ്രജാതികൾക്കെൾക്കസ്വാദ്ധ്യായാദികളില്ലാതെ

കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്കയാലുത്തമനന്മാവില്ലാഴ്ച ഭാവപുമൂസത്യമന്നെല്ലാവർക്കും കളവു കൊല ക്രൂര

ഷെരുനാദിയും കളനായികളെ ഉച്ചാതനകിവക്കാൾചക്രത്തിലും കളവ മെന്നത്തിനു

ലെ ജ്ഞാനമില്ല ചൊൽ വാൻ കളവാക്കില്ല കളമാരിങ്കാരത്ത് വൊഴും സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാ

നത്തിൻ ശ്രെഷ്ഠമെല്ലാവർക്കും ആയമെന്നു മില്ല പിയശ്ശെരു മില്ലമറവുള്ളവർക്കും മറവില്ല

ജാതികളില്ല മറവും തങ്ങൾക്കു തങ്ങൾ കളവ കർമ്മമെയും തൊഴിലും നാരിമെരും കാലത്തെ

പെരുമയില്ലാപൃഥ്വിയും കാരണം ചെയ്കിലും മെമരണം ഉല്പത്തി വെച്ചു വൊരും വിരുന്ന

വഴിപൊലെ കളനത്തിനു ക്കാരിയിൽ പരദക്കിയും സൽപുരുഷന്മാരെ നിയാമില്ലാ വചനത്തി

ലും എല്ലാലക്ഷികളും ലൊകാതെ യൊരുത്തനും കത്തിതനു മില്ല സന്ദവനാരു ദൃഷ്ടിമൊട്ടു

ള്ള മത്സരാദികൾ ഇല്ലാതെ മന്നനാകയുള്ള കാലത്തിങ്കൽ തങ്ങളിൽ സൂരാസുരർ വൈര

മായിച മഞ്ഞിനു ദൈവകൾ പൊരിൽ മകിച്ചാരെ സുരകൾ ദൈവം കൊണ്ടു അവർ പിറ

ന്നാരവനാൽ നന്നായൊരിക്കത്തിൽ വന്നു അടിച്ചു സുരന്മാർ മാനസ വെരം പൂണ്ടു മെമരി

ദാരം കൊണ്ടുത്തെണ്ടുരവാരുകളുള്ള ദൈത്യ രൂപമതിയിൽ ദുഷ്ടതയൊഴിഞ്ഞു ചെയ്കിലും

കിളു പെന്നം നഷ്ടമായിച മഞ്ഞിനു യജ്ഞവരുന്ന കാലം പെട്ടവാടെ രൊതമാരെ മന്നത്തെ ഹവ

യും പ്രകൃതിനെ വരുവുള്ള വാസനകളെ സ്വകൃതമുള്ള വർക്കു നിക്കുവാൻ വെരയത്രെ ഞാ

പാലകന്മാരും മുനിമാരവരിലും ലോകകൎത്താവായുളളയന്മാം വന്നന്നെക്കണ്ടോർ വെദനയെല്ലാം
പശുശ്രുപമാക്കിയെന്നപൊന്നാൾ വെദനായകനായധാതാവുമന്തകാലം ദെവകളൊപ്പമു
ഷിശ്രെഷ്ഠന്മാരൊടും സുരഗുരുദെവദെവശനിശനിശ്ചരൻശംഭുവാമദെവനംബികപതി
ശംകരൻമഹെശ്വരൻത്രിനെത്രൻതിങ്കൾത്തൃക്കണ്ണൻ ത്രിപുരാരിവൈകുണ്ഠനമസ്കൃ
തീശാനൻവജ്രപന്നഗാഭരണൻചന്ദ്രചൂഡൻശംബരാരാതിവൈരിഗംഗാചൂഡൻഗിരി
പശുപതൻകാലാരാതിമന്മഥാരിവിരൂപാക്ഷസ്വരമന്ത്രനൽഭൂതാധിപൻത്രിലോക്യനായകനിവാസ
നന്ദികേശ്വരയൻത്രിപുരമഥനൻചാപനന്ദികൊണ്ടെന്നെന്തൽതുടങ്ങിവാണരുളീടും കൈലാസം
ചലംവക്കാർ ദാനവപ്രവരന്മാർ മാനവപ്രവരരായിക്ഷോണികൾ വന്നപിറന്നിതൊരുത്ത
മൂലം സംബന്ധം മറഞ്ഞുതപ്പിൽ ദുഃഖിച്ചറഞ്ഞുയജ്ഞവംശകാരഞ്ഞതറിക്ഷത്രിയാദയും വാഴ്ചമൂലമി
യും ദാരംകൊണ്ടുതങ്ങൾ ചമഞ്ഞുതസോമവെകരപൊറ്റികാത്തുതകാൾതന്നെവെണ്ടു
ന്നുവെങ്കിലിതുവത്സങ്ങളും ഭൂകൊല്ലാതെ ക്രിതുവരഹസ്യം തെളിഞ്ഞരുളി ചെക്കിട
നാൻവയത്തിനസ്വരഭൂപാലരെയെല്ലാമിന്നുമധ്യവെചിയെക്കൊല്ലിച്ചുമിക്കുന്നതുമന്നെവു
ഷനെവധം ചെയ്തീടുനെവതെപൊലെ വിഷുവത്തിങ്കൽ വെച്ചുരക്ഷിച്ചാൻ വെലചെയ്യും
സങ്കടം ദുഃഖംപാതിവെക്കുടനന്നത്തിലുന്നവംകങ്ങദവാകെൾനടപ്പിൻ മുമ്പിലെക്കൂൾമഠ
ങ്ങൾ മരുവീടും മലർമാതിൻ പൊൻ മുലത്തടവും തടവിനാം പൊകട്ടെ ദുഃഖംപൊയെന്ന
വർകളൊട്ടുമിപ്പൊൾ നാൻകടെ ചെല്ലേണ്ടില്ലെ വിവരാദവത്തിരാനെമാങ്ങളൾക്കണന്മനാ
ഥെന്നരുൾചെയ്തുഭുവനെശ്വരിയൊടും ശ്രീവെന്നതവിദ്ധ്യന്മാർ ദ്രുതസഭയൊത്തൊടും
ആദിദെവൻ സംഭവൻ മുമ്പനും മുനിമാരും തുംബുരുനാരദന്മാർ മാപെരന്മാരിതുംചെ
ന്നാലാശു കണ്ടുമകണ്ണുതുടങ്ങിനാർ വന്നതനയനനാം പരമാത്മാനം പരം പുരുഷൊത്തമനെ

൨൭ ഘനഭീകരാക്ഷ ഭരസ്വരൂപസ്വരൂപാതൻ സ്വർദ്ദേവാദരെ ജയ ചരണസരസിജയുഗളനതജന

ദുരിതവിനാശനകരുണാനിധെ ജയ വേദജ്ഞപ്രിയ ജയ വേദാന്തജ്ഞനെ ജയ വേദാ

ന്തവേദ്യ ജയ വേദവിഗ്രഹ ജയ പ്രകൃതിപുരുഷഭിന്നാത്മക ജയ ജയ സൽകൃതിമനോമതിമ

തര ജയ ജയ സൃഷ്ടിപാലന ജയ കാരുണ്യത്തെ ജയ ദുഷ്ടനാശന ജയ ശിഷ്ടപാലന ജയ ദയി

വനെ കൊന്ന വേദങ്ങൾ വീണ്ടു മുന്നം ഉദയത്തെതിങ്കൽ മത്സ്യവേഷമായവ ജയ ക്ഷീര

സാഗരമഥനാന്തരെ മുന്ന മന്ദരാമൊടാഴിയുന്ന മന്ദരമുയർത്തുവാൻ ഘോരമായൊരു കൂർമ്മ

വിഗ്രഹാധരിച്ചിട്ടു. ഭൂകണ്ടത്തെ ജയ കമലാപതെ ജയ ധാത്രിയെ അരക്കൂടൻ കാത്തിട്ടുയൊ

ളിച്ചൊരു ദംഷ്ട്രാവിൽ കൂട ഹിരണ്യാക്ഷനെ മുന്നം പോത്രിയായവതാരം ചെയ്തു ധാത്രി

കൂടൽ ധാത്രിയെ സ്ഥാനത്താക്കും ജയ ജ്ഞാനഗമ്യത്തെ ജയ ഹിരണ്യകശിപുവാം അസുരനെ

കൊൽവാൻ നരസിംഹാകാരമായി ചമഞ്ഞനാഥ ജയ ഭക്തിജ്ഞാനിവനായ ബലിയെ ക്ഷയി

പ്പിന്നതിന്നുതനായ വാമനമൂർത്തെ ജയ ധരണീസുരജ്ഞാനമെച്ചമിക്കുന്നാകാം ജയ ധ

രാപാലന്മാരെങ്ങുമൊന്നിച്ചു നാശിച്ചതിവണ്ണം ഭൂതദേവകിച്ചുതാപംതീർക്കും രാമ മൂ

ർത്തെ ഹരിവായിരവ ജയ ബലഭദ്രനെ നന്ദനമായവതാരത്തിങ്കൽ പഞ്ചസ്യന്ദനസ്ഥ

നായ നാലവ ജയ ജനനാദിവന്ദ്യനായവതാരത്തിൽ രക്ഷിക്കുന്നതുമരാരവിയെമ്പരജ

ജയ ക്ഷേത്രാധിപതിബുധരാമവതാരമൂർത്തിതുമ്പില്ലമാനായ ജഗതിപതെരമാപതെ ഭക്തന്മാ

രുടെ ത്രാണ ഭവന്മെൽ ദുഷ്ടകലിയായാക്കിപിറന്നമ്ലേച്ഛരായാൻ നഷ്ടമാകാത്തുയർത്തു

ശൈഷ്ഠമ ഘനൽ കൂട്ടൽ ധാരാകൊണ്ടു തങ്ങൾ ഭൂമിയൊപ്പം ശിരുവ്യതുക്കിയെന്നാക്കി

ഞങ്ങൾ ക്ലേശമൊന്നൊരു ശിവപരമാനന്ദമൂർത്തെ വിശ്വാസത്ത അവയവങ്ങൾ ജമകൊണ്ടാൽ

ചിന്തിക്കാവുന്ന രണമെ ഭഗവഞ്ജയ ജയ ദുരനാശനതാനാപരാധ്രതാദികളുടെ മൂടുക

ആദ്യന്മാം മുനികണ്ടാർ പലതരം മുനിശ്രേഷ്ഠന്മാരും കൊണ്ടുവേഷ്ടരൊരുവന്നനാശിവരുമൊത്ത

മന്ത്രന്നെയുച്ചരിച്ചാൻ വഴിപോലെ സ്തുതിച്ചിവണ്ണം നമസ്കരിച്ചനേരം ദേവൻ മധുവൈരി

ഖമണന്തരുളിച്ചെയ്തിതന്നേരം മധുരവാക്യങ്ങളാൽ വിരുന്തിതമൃതം മധുരാപുരിത

ന്നിൽ വസുദേവാത്മജനായി ദേവകീതനയനായി വന്നു ഞാൻ ജനിച്ചിടും ദേവകളെല്ലാവ

രും ഭൂമിയിൽ പിറക്കേണം അങ്ങനെ ജനിപ്പിച്ചിവണ്ണം പത്മജൻ ദേവകളോടരുളിച്ചെയ്തനന്ത

ലോകവും പക്ഷി ഒന്നാൻ ഭൂമിയും ദേവകളും താവസവരന്മാരും ആരുമൊരുമിച്ച് കൃതാർത്ഥം

തന്നാനന്ദരത്നാരോട്ടുകൂടിയെയമ്മാരെല്ലാം പിറന്നാരതുകാല മാധവനായനെ സേവിപ്പാനായും

വരുത്തുവാൻ ഭൂസുരന്മാരായിട്ടും ഭൂവരന്മാരായിട്ടും ഭൂതലേ പിറന്നിതു ഭൂമിയും വാഴ്ച്ചയായി.

യക്ഷകിന്നരഗന്ധർവ്വോരഗചാരണന്മാരും രക്ഷോഗുഹ്യകസിദ്ധവിദ്യാധരാദികളും അ

പ്സരസ്ത്രീകൾ നാനാമനുജന്മാരുംവണ്ണം വിഷ്ണുരൂപനെ സേവിച്ചരിക്കുന്നതുമായാർ കൃഷ്ണനാ

യി പിറന്നിതു മണ്ഡിതെങ്ങനെ നായകൻ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരെക്കസേവിച്ചവരൊന്നിച്ചാൽ ദുഷ്ട

രശിക്ഷിക്കയും ശിഷ്ടരെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്‌വാനായെല്ലാവർക്കും സൽഗതി കൊടുക്കയുമെന്നോ

ചെയ്തവർകൾക്കും (നല്ലതു ചെയ്തവർക്കും) ദ്വേഷമുള്ളവർകൾക്കും സ്നേഹമുള്ളവർകൾക്കും കാമിച്ച ജനങ്ങൾക്കും

മോഹിച്ച ജനങ്ങൾക്കും നാമത്തെ ചൊല്ലുവോർക്കും ശ്രവണം ചെയ്യുന്നോർക്കും ഭക്തരായുള്ള

വർക്കും സക്തരായുള്ളവർക്കും മുക്തിയെ വരുത്തുവാനൊരന്തരത്തിലെ പാരിൽ വന്നവ

തരിച്ചിതെന്നാ നാരായണൻ താനിൽ മാതാവിയായും പരിവാരങ്ങളോടും ശത്രുമിത്രനിട

യിനാം ദേഹമിങ്ങനാലും നിത്യനാമിശ നേരിക്കണ്ടുമൊരുപോലെ കേവലം ദേവ

കളെ സ്നേഹമോടിരാഷ്ട്ര ദേവവൈരികളെയും ദ്വേഷമിങ്ങോരു നാളും സർവജ്ഞന്മാരും

ടെഷിവനാകിലിങ്ങിതു ദിവ്യനാം നാരായണൻ താനെന്നു ധരിച്ചുള്ളം ഞാനൊക്കെ

നം 3 മത്തെ നാൾക്കു ഷിയ്യ റച്ചി ടാക്കുലപ്പനെ ത്രന്തൻ. മായാവൈ ചെട വരെ വെഷ്ടം. ഞാനിനു മില്ലാത്തവ

ൾക്ക ദെ. ദ മൂന്നെ ന്നതൊന്നം. ഞാനിറ്റ ജ്ഞാരൂപ്തമായ ഞങ്ങക്കില്ലു നാനംസമച്ചിത്ത മാരത്തൊ

ൾ സമനെ നത്തിരിത്തൊന്നം. ഷമസിദ്ധാന്തം തന്നെയക്ഷിത്തു ധരാവത്തെ വിഷമമിത്ത മാരക്കു

വിഷമമെന്നതൊന്നം. ഗ്രഷ്ടപാരക്കനാത്മാവെന്നത്തിനാലെ ദൂനം. എന്നതൈ വശനായിനമാകൂത

ചൊന്നനെരം. മന്നവനായ ജ്ഞാനമെഷ്ടയനരചെയ്യുന്നെന്നു മനക്കാമ്പിൽ തെളിന്നത്തെ

ത്തെയ്യൊൾ ജ്ഞാനത്രഗത്തിച്ചിട്ടു ചൊല്ലുവാൻ പണ്ടിനാനം. ശ്രീ ചൊദ്യമെന്നു തിരുവുള്ളമൊക്കെ

ഞാനാക്കിൽ ഇതൊക്കെ ഞാനത്തിന്നമൊന്നു കെൾപ്പതിനെപ്പൊൾ തിരുവടിയെയൊന്നെ

കിളെത്തമെന്നാൻ സന്തതം കെൾപ്പാന ഞാൻ ഭാഗ്യമെന്നതിങ്കൽ ദാനവ ദൈത്യദെവഗ

ന്ധർവ്വം ശ്രെഷ്ടന്മാർ മാനവരക്ഷരത്തൊടുകൂടിയും മറ്റുള്ള പക്ഷത്തങ്ങളിലൊക്കുന്നതൊക്കെ

വയറിന്നെതൊരു കുറവെന്നതിന്നു ചെമ്പനാൻ ഞാനത്ര കെൾപ്പാനുള്ള ഹൃത്തമെ.

തന്നിക്കലൊസാനനുമന്ത്രിച്ചെയ്യിട്ടുണ്ടു മെന്നനെരം നമന്ത്ര നാരായണനമന്ത്രജപനാ

നമന്ത്ര സമന്ത്ര ശത്രുനക്കെന്നരുൾ ചെയ്തതുകെട്ടു കൊണ്ടായ്യമെക്കിപാരമയെ ദെവകൾ

പാടമെന്നിയെ മുന്നമുണ്ടായ പ്രകാരങ്ങൾ ഞാനമ്പിട്ടുതവെത്തുമെന്നിയെ ലൊകമെല്ലാം

പ്രളയകാലത്തിങ്കൽ നശിച്ചാലും ഒട്ടൊഴുമൊരുലയമില്ലാത്ത നാരായണൻ ചിത്തമാ

നാഥിതന്നിയുണ്ടാക്കി തൊരുവത്മം ഞാസൃഷ്ടി തുടങ്ങിച്ചു ലൊകങ്ങളും. പരിപാലനം. ഞ

പ്പൊഴുതവനെ തൊഴുതൊക്കവെ സൃഷ്ടിച്ചാൻ ഹന്നതിൽ നടന്നടെയുണ്ടാക്കിയതു ശിവൻ

തന്നടെ മനസ്സിൽ നിന്നൊരു ത്രാവ സമ്പാദം പെറുകൾ മരീചിയു മത്രിയുമം. ഗിരസ്സും. ഇരനാവര

സ്യനം. പുലഹൻ ക്രതുതാനം. അവരിൽ മരീചിക്കു താതന്റെ പരണ്ടാ സൃഷ്ടിതവത്താൽ നിന്നനാ

നാശത്തുങ്ങളുണ്ടാകാതും. ദക്ഷനാം. പ്രജാപതി തന്നടെ മക്കളെരാം. മെക്കള്ളെ മാരിൽ പതിമൂ

ന്നിനെ വെടാനവൻ അദിതി ദിതി താനും കാലയും ദനായുഷാപതി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരിയ സിംഹി

കയും മുനിയും ക്രോധ താനും പ്രാധയും വരിഷ്ഠയും വിനതാ കപിലയും കദ്രുവുമിവരെല്ലാം ഇ

വരിൽ അദിതി കശ്യപനാൽ പുത്രന്മാരാകിയ ധാതാവും മിത്രൻ അര്യമാ ശക്രനെന്നും വരുണനംശ

ൻ ഭഗൻ വിവസ്വാൻ പൂഷാവെന്നും സവിതാ പിന്നെ ത്വഷ്ടാ വിഷ്ണുവുമിവരെല്ലാം ദൈത്യന്മാ

രമ്മാ ഹിരണ്യകശിപുതാൻ പുത്രന്മാരാകിട്ടു പന്നഞ്ചുപേരുണ്ടായ് പ്രഹ്ലാദൻ സംഹ്ലാദനും

അനുഹ്ലാദനും പിന്നെ ശിബിയും ബാഷ്കളനുമെന്നിവർക്കു നാമമൊരോന്നവരിൽ പ്രഹ്ലാദനു മൂന്നു

പുത്രന്മാരുണ്ടായവർ മൂന്നിൽ വിരോചനൻ കുംഭനും നികുംഭനും അവരിൽ വിരോചനൻ

തന്മകൻ മഹാബലി അവനു നൂറു മക്കളവരിൽ ജ്യേഷ്ഠൻ ബാണൻ ദനുവാമവൾ പെറ്റുണ്ടാ

യുള്ളവരുണ്ടായിമുന്നു കുമാരന്മാരവർ നാല്പതിൻ പേരും ചൊല്ലാം - വിപ്രചിത്തിയും പിന്നെ ശം

ബരനും നമുചിയും പുലോമാവും അസിലോമാവും കേശിയും ദുർജ്ജയനയശ്ശിരാവശ്വശങ്കു

വും അശ്വശങ്കു ഗഗനമൂർദ്ധാവെന്നും വേഗവാൻ കേതുമാനും സ്വർഭാനു ചിത്രഭാനു അശ്വനശ്വപതി

വൃഷപർവ്വാവുതാനും അജകനശ്വഗ്രീവൻ സൂക്ഷ്മനാതുഹുണ്ഡനും ഇസ്സൃപ്പുതാൻ ഏകചക്രനും

വിരൂപാക്ഷൻ ഹരനാഹരനനിചന്ദ്രനികുംഭനും കപടൻ കാപടനും ചന്ദ്രനും ചന്ദ്രാരിയും സൂര്യ

ന്ദ്രനചന്ദ്രനും ചന്ദ്രമാവെന്നുമിവർ നാല്പതു ദാനവന്മാർ സിംഹികാ പെറ്റിട്ടുളവൂ രാഹു വാതാപ

വിരൻ സുചന്ദ്രൻ ചന്ദ്രഹന്താ ചന്ദ്രമർദ്ദനനിതൻ ക്രൂരസ്വഭാവനെന്നും ക്രൂര പെറ്റുണ്ടായത്ത

അഷ്ടാരമ്പത്തും പറഞ്ഞീടുവാൻ പണ്ടെല്ലാം ദൈത്യപക്ഷത്തിൽ ക്രോധവംശന്മാരെന്നു കൂട്ടം

പണ്ടവെരുണ്ടു പിന്നെ ചൊല്ലീടാമവരെക്കം ഏകാക്ഷനമൃതവൻ പ്രബലനരകനും വാതാ

പി താനും ശത്രുതപനസദന്തനും ഗരിഷ്ഠനും ബന്ധനായുധ്വീർഘജിഹ്വനമേവമസംഖ്യമവരു

.ദേവതവെന്തന്മാരെല്ലാം ചൊല്ലുവാനനായുഷം തന്നുടെസുതന്മാരെ വിക്ഷരൻ ബലൻവീര

൯൪ ൻവൃത്രനുമെന്നു നാൽവർ മക്കളുണ്ടവർക്കുമെന്നും ബലവാന്മാർ കാലയാമവളുടെ മക്കളെന്നു

ഞാലും കാലകെയന്മാരവർ തമ്മുടെ പെരും ചൊല്ലാം വിനാശനൻ ക്രോധനൻ ക്രോ

ധഹന്താ പിന്നെ ക്രൊധശത്രു ക്രൊധവശവരെല്ലാം കാലകെയന്മാർ ദെവവൈരികളിവരെല്ലാം

ഉച്ചൊന്ന ദൈത്യപക്ഷത്തിങ്കലുളളവരെല്ലാമസുരാചാര്യൻ ശുക്രൻ ഉശനസ്സവന പുത്രന്മാരെ

ഷം ദെവാസുരന്മാരുടെ പുരൊഹിതന്മാർ ചെയ്യും പറവതിനാൽ ക്രമമെയ് അതെല്ലാം വിനതാതൻ മക്ക

ളൈവനതെയന്മാരല്ലൊ വിനതെവൊട്പെറ്റുള്ള താർക്ഷ്യനെന്നും അരിഷ്ടനെമിതാനും

ഗരുഡനരുണനും ആരുണിവാരുണികളും വിനതാതനയന്മാർ കദ്രുവിൻ മക്കളല്ലൊ കാദ്രൂ

വെയന്മാരെല്ലാം അനന്തൻ വാസുകിയും തക്ഷകൻ കാർക്കോടകൻ പത്മനും മഹാപദ്മൻ കുളി

കൻ ശംഖപാലൻ അഷ്ടവിഷകളുടെ സന്തതി ചൊല്ലുവാനരുതെല്ലാടവുമുണ്ടവരെ

ഞാലും മുനിയാമവളുടെ പുത്രന്മാർ മൌനെയന്മാർ അവർകളുടെ നാമമാത്രയെ കെൾക്കി

നെങ്കിൽ ഭീമസെനൻ ഉഗ്രസെനനും സുവർണ്ണനും വരുണൻ ഗൊപതി ധൃതരാഷ്ട്രനാമിതെ

ന സൂര്യവർച്ചസന്താനം പത്രവാനർക്കപർണ്ണൻ പ്രയുതൻ ചിത്രരഥൻ സർവ്വവിഖ്യാതനും ഭീമനും

ശാലിശിരാ പർജ്ജന്യൻ കലിപതിനാറാമതല്ലൊ നാരദനെന്നതും ദെവഗന്ധർവ്വന്മാ

രന്നിവരെ ചൊല്ലീടുന്ന ദെവകളൊടു തന്നെ തുല്യന്മാരവരെല്ലാം പ്രാവയാമവളുടെ മക്കളു

മക്കളനവദ്യ ദെവമെനകയുമൈയ്യാൾ നാമങ്ങൾ ചൊല്ലാമല്ലൊ അനവദ്യ മനുവംശ്യ മദിര

ക്ഷം മാർഗ്ഗണപ്രിയതാനുമാനവസ്സുഭഗയും ഭാഗ്യമുഥ മെഴുനാരികളുണ്ടായതുമ്പിൽ സിദ്ധനും

പൂർണ്ണനും ബർഹിയും പൂർണ്ണായുഷ്കനും ബ്രഹ്മചാരിയും രതിഗുണനും സുവർണ്ണനും മെല്ലെയും

വിശ്വാവസു ഭാനവും സുചന്ദ്രനും പുത്രന്മാരിവർ പത്തും പ്രാവെയന്മാരെന്നറികുത്തമമ്പര

സാം വംശമെന്നറിഞ്ഞാലും വരിഷ്ടത്തിങ്കലുളളരപത്യമാത്രം കെൾക്കിൽ ചൊൽവന

നല്ക്കുസയം ഭിത്രകെരിച്ചൊല്ലീട്ടും ഏതൃപ്പണ്ണാലാലനാഖ്യനമ്പാം പുനരതുകണാരക്ഷ ൯൭

ങ്ങളും ഇനിയും മനൊരമമാകുന്നിതാസ്യ വാഹവ്യാസപ്രതാസ്യ ഭക്ഷ്യാസ്യ ക്രിയാരൊതംബാ

ഹ്യചൊല്ലിട്ടും ഹാഹാഹാതാനം ദുഷ്ടവെന്നവന്തം ത്രാണ്യതവൈന്നവനം ഞങ്ങളെപ

തിമൂന്നുവൃത്തികൾ നാല്പുപുത്രർമംഗലഗാത്രിയായവരിഷ്ഠവെറ്റിട്ടുള്ളഗന്ധർവ്വമഹർഷി

കൾ ഗൊക്കളും ബ്രാഹ്മണരും ആമൃതാകപിലപെറവുണ്ടാകിനെന്നുകെൾക്കുന്നവർന്ന

ഋഷികളും ഗന്ധർവ്വന്മാരും അപ്സരസ്സുകളും ചൊല്ലീട്ടും ഗന്ധർവ്വന്മാർന്നുതന്ത്രമന്ത്രങ്ങൾ തൊക്കളും

ബ്രാഹ്മണരും ദേവകളും അസുരരും എന്നിവരുണ്ടാകുന്നതൊതൊട്ടുപറഞ്ഞുഞാൻ ഇതി

കളം പറഞ്ഞീടാം കെൾക്കെണമെന്നാരൊരൊന്മൂലന്മാരായാവുന്നാവസന്മാരുണ്ടായിബ്ര

ഹ്മാവിൻമനസ്സിൽനിന്നെന്നുംപറഞ്ഞുഞാൻ എന്നതുപൊലെ വിധിതന്നുടെതെക്ഷി

കൽനിന്നുടൻപതിനൊന്നുരുദ്രന്മാരുണ്ടായുന്നതൊന്നായുള്ളൊരെരൊദനം ചെ

യ്തുകൊണ്ടുധാതാവും രുദ്രന്മാരെന്നഭിധാനവുംചെയ്താൻ മൃഗവ്യാധനാം ശർവ്വൻനിരൃതിയും

നരകൻ ഏകപാദനന്നാരും അഹിർബുധ്നിയും പിനാകിയും ദഹനനാം ഈശ്വരനും കപാലിയും സ്ഥാണുവും

ദേവനാം ഭഗനും ഇവർക്കും കെൾക്കനടലൊന്നവരാം രുദ്രെവരാം ഏകാദശന്മാരും പുത്രന്മാരുണ്ടാ

യുന്നതുചൊന്നൻ ബൃഹസ്പതിസംവത്തനെന്നാലെപരാകി അത്രിക്കുപുത്രന്മാരുണ്ടസംഖ്യാതാ

വസന്താർപുത്രനായക്ഷിയാൽ നിന്നുണ്ടായിചന്ദ്രനും ദത്തനും ദുർവ്വാസാവും ദത്താത്രെയനു

മുണ്ടായുന്നപുലസ്ത്യന്തന്റെപുത്രൻ വിശ്രവസ്സവനുടെകുലത്തിൽ പിറക്കയാൽ പൌലസ്ത്യ

ന്മാരായുള്ളവാനരരക്ഷൊപിശാചരും കിന്നരരും കിംപുരുഷന്മാരും നാനാമൃഗങ്ങൾ

സിംഹങ്ങളും വ്യാഘ്രങ്ങളും ഇവരെല്ലാം പുലഹന്തന്റെമക്കൾ പതംഗസഹചരന്മാരായി

വിളങ്ങുന്നതസംഖ്യ ക്രതുവിന്റെപുത്രരെന്നറിഞ്ഞാലും പിന്നെയും വിരിഞ്ചന്റെവ

൩൪ വലത്തെ അംഗുഷ്ഠവിരൽതന്മേൽ നിന്നുണ്ടായ്‌വന്നു ദക്ഷനാം പ്രജാപതി ഇടത്തെ അംഗുഷ്ഠ

വിരൽതന്മേൽനിന്നുടനെ ഒരു മഹത്തരമാകിന യോഷയുണ്ടായായവളെ ദക്ഷനും

പത്നിയാക്കി അവൾ പെറ്റുണ്ടാകിയ പുത്രിമാരറുപതവരിൽ പത്തുപേരെ ധർമ്മ

രാജനു തന്നെ കൊടുത്താനന്നു ദക്ഷൻ ധർമ്മ പത്നിമാരുടെ നാമം കേട്ടുകൊൾകീ

ർത്തിയും ലക്ഷ്മി പുഷ്ടി മേധയും തുഷ്ടി ക്രിയയും ബുദ്ധി ലജ്ജ മതി ഇവർ പത്നി

വരെയും പിന്നെ ചന്ദ്രനും കൊടുത്തു ഇരുപത്തേഴു അവരെ കൊണ്ടു മൂവഞ്ചു രണ്ടും

ദക്ഷനാം പ്രജാപതി തന്നുടെ പുത്രിമാരൊക്കെ പോൽ കൊണ്ടു വസുക്കളുണ്ടായാരെട്ടു

പേരും ധരനും ധ്രുവൻ സോമനാവൻ അഹനും അനിലനും അനലൻ പ്രത്യൂഷനും അഷ്ടമൻ പ്രഭാസനും

ധ്രുവൻ പെറ്റുണ്ടായ്‌വന്നു ധരനും പുത്രന്മാർ സോമനും മനോഹരിയാമവൾ പെറ്റുണ്ടാ

കി രസയാമവൾ പെറ്റിട്ടും വന്നുണ്ടായാനല്ലോ അഹന്റെ ദേവനാം വായു സത്വ ശക്തി

ശാണ്ഡില്യ പെറ്റുണ്ടാകിത നലൻ അനലൻ പ്രാണ പെറ്റുണ്ടായ്‌വന്നാൻ പ്രത്യൂഷൻ പ്രഭാ

സനാം ശരവണത്തിൽ ശരത്തിന്മേൽ തനയൻ വീണപ്പോൾ രണ്ടാമൻ ഗുഹനവൻ മൂന്നാമൻ

ഹവ്യവാഹൻ ആവനാം വൈശാഖൻ ശ്രമനും ... ഇവരുടെ തന

യൻ കാലനല്ലോ സോമന്റെ മകൻ പേർ വർച്ചസ്സെന്നറിഞ്ഞാലും വർച്ചസ്സിയവനാൽ

ന്നുണ്ടായിതെന്നു കേട്ടു പിന്നെയും മനോഹരയാമവൾ പെറ്റുണ്ടാകി ശിശിരൻ പ്രാണ

ൻ പിന്നെ രമണനെന്നവരെല്ലാം അഹസ്സിൻ തനയൻ ജ്യോതി ... ശ്രമന്

ചൊല്ലും ശരവണാലയനാം കുമാരനും അനലന്റെ മകനെന്നതു ധരിച്ചാലും

നല്ല ... വതമ്മൽ ... അവൻ പിന്നെ വനവിശാഖനെന്നറിഞ്ഞാലും പ്രത്യൂ

ഷസ്സിനു സുതൻ ദേവലനായ മുനി ദേവലന്നിങ്ങു ... ഉണ്ടായി ദേവ [illegible]

രവരെത്രയമെന്ന കെട്ടു മടം മൻ പ്രഭാസനം ഗീ ഇതി ഭക്തിയെ പഷാകെണ്ടുകൊണ്ടു ൩൯

വെട്ടാനെന്നറിഞ്ഞാലും വിശ്വകൎമ്മാവെന്താനുമവൾ പെറ്റുണ്ടാക്കുന്ന വിശ്വയമവന ദൈ

കനശലന്റെശ്രുഷിക്കൽ ശ്രുഷാവിൻ വലമൂലതമൊതൽ തിരുണങ്ങളുയൎന്ന ധൎമ്മജ്ഞാനമാൎതമൻ

കാമനാഹരിഷ്ണനാ എന്നതിൽ കാമത്തിൻ വസ്തുഭാൎയ്യത്തിയല്ലൊ ചൊല്ലേണ്ടും പ്രാപ്തിയതെ

ഷാൻമതിൻ പത്തി കെട്ടതിനരുയൊമവരല്ലൊ ഹരിഷ്ത്തൻ പത്തി മന്നൊവൻ മഷിഷ

ക്കാരു/വൻമക്കനല്ലൊ കാരു/വസുനരരെയൊമനൊ ഞാൻ ചൊന്നെനല്ലൊ ദ്വാദശാ

ദിത്യന്മാരിൽ സവിതാവിൻ ഭാൎയ്യ ബൊധവഷിതിയും ബാന്തിയെന്നറിഞ്ഞാലും

അവൾ പെറ്റുണ്ടാക്കുന്നാരംഭിച്ച ദൈവങ്ങളും അവരിൽ നിന്നുണ്ടായി ഗൃഹകല്ലുരിഷ

യാംകാഷയിങ്ങളും പഞ്ചസ്പന്ദവമെന്ന കെട്ടു പിന്നെയം ശ്രുഷാവിൻ ഹൃദയത്തിങ്കൽ

നിന്നുയന്ത്രനാം ശ്രീഗുണിയഞ്ഞാജിതത കെട്ടുഷാൻ ഭൃഗുതനമകൻ കുമികവിതനമകൻ കാവ്യ

ൻ പിന്നെയും ശ്രീഗുവിൻ നല്ലൊരുകങ്ങളും കിത്രവരുനാമയെയും ചൃപനനെന്നാക

ന്നവൻ പത്തിമനതങ്കളൊഷ്ടിയല്ലൊ അവൾ പെററവനെന്ന മാമൂറിയണ്ടാ

ക്കുന്നമൃതിസുതനല്ലൊ ഗൃഷ്ടൃഷികനും ചൊല്ലുവൻ ജമദഗ്നിയായതമവനകൻ

നായപുത്രന്മാർ ജമദഗ്നിക്കുണ്ടല്ലൊ കുത്രകാലനാശനകിക്കുൻ രാമനമ്മചൊമവൻ

തിരുവറിനാനും ഭാൎഗ്ഗവഗൊത്രത്തിങ്കൽ സന്തതിയായുണ്ടായി ശൌനകമുനിയല്ലൊ

ഭാൎഗ്ഗവഗൊത്രത്തിൻ പരമ്പ ചൊല്ലീടുന്നാൻ വെദികങ്ങളവരെവരുമെല്ലൊനാങ്ങും

കെട്ടുകൊണ്ടമെങ്കിലിന്നും ചെയ്തുചൊല്ലുവഞ്ഞാനാമ്മുകെട്ടുകൊണ്ടു വൈരാഗ്യവ

ശുംകഥയല്ലൊ സൂതാവിവൊക്കൽ നിന്ന പിന്നയുമുണ്ടാക്കുന്ന ധാതാവും വിധാതാവും മ

നക്കുട്ടായാരമാകിന്നവർക്ക് തങ്കിവരും ഭൃഗുവിന്റെ ഷിദെ വിന്നവൾതനനസ്ലാൽ

൩൭ ഹിരണ്യാക്ഷിതനയന്മാർ ശംബരശകുനി കൂടാതെ മഹാ ജനങ്ങളവരെല്ലാം കാമയാനാത്മം മനോവേഗ

മുള്ളവരെല്ലാം വരുണന ദൈത്യരായുള്ള ജ്യേഷ്ഠനായുള്ളോ തനുമാൻ പിന്നെ നൂറു മക്കളുണ്ടെ

ററിൽ സുരയും പിന്നെ സുരാനന്ദിനിയെന്നും രണ്ടു വരനാരികളുണ്ടായുള്ളവ മക്കളത്രെ

ധാനായിൻ വാമസ്ഥനത്തിങ്കൽനിന്നു യക്ഷ്മാദി തനയന്മാർ വരുണന്മാരുമനുമന്നാൾ

അതുനാന്തം തച്ഛകൊന്നു ഭക്ഷിച്ചവർ നൂറു പെരും അന്ന യെന വൃത്രൻ മൂത്തനായിയൊര

യക്ഷനെ വൃത്രനെയവളെ കൈകൊണ്ടുനവർ വെറു നൈരൃതന്മാരായുള്ളതു രാക്ഷസ

രുണ്ടായ്‌വന്നു പിന്നെയും ഉയമഹാഭയനാം കൃതാന്തനെന്നു മൂന്നു യക്ഷ പുത്രന്മാരുണ്ടായാര

യൊരാ താമ്രയാം ശ്യേനാദികൾ പക്ഷികളായുണ്ടായി ക്രൌഞ്ചി ഭാസി ശ്യേനി ഗൃധ്രി ശുകിയും ശുചിയും

ക്രൌഞ്ചി പെറ്റു ക്രൌഞ്ചന്മാർ ഭാസി ഭാസന്മാരും ശ്യേനി ശ്യേനപുത്രന്മാരായി ഗൃധ്രി ഗൃധ്ര

ന്മാരും ശുചി ശുകികളും മക്കൾ ഹംസ സാരസ ഹംസ ചക്രവാകവും ശുചി പെറ്റിട്ടുള്ള കന്മാരും

പത്മസംഭവനിൽനിന്നുണ്ടായ ഗരുഡനാരുണന്മാർ ശുംഭ ക്രോധവശ ഒന്നായവളുടെ നാമം

ദന്തശൂകന്മാരെ സർപ്പജാതികളായുള്ള പതിനൊന്നു പെറ്റും പെറ്റവരൊരൊ ജാതികളെ

ഭൂമിയും മൃഗമന്ദഗരിയും ഭദ്രമനാ മാതംഗി ശാർദ്ദൂലിയും ശ്വേതയും സുരഭിയും ശ്വേതാതാ

ന മവരൊന്നുതനെ വെക്കുന്നാമം മൃഗി പെറ്റുണ്ടായുള്ള മൃഗജാതികളെല്ലാം മൃഗമന്ദയോടു

ഋക്ഷന്മാരുണ്ടായുള്ള സരിമാനവരുടെ മക്കളെ ന്നറിഞ്ഞാലും. ഹരികൾ വാനരന്മാർ

ഗോലാംഗൂലന്മാരെല്ലാം ഭദ്രമൻ്റെ മക്കളായുള്ളവർ ഐരാവതം മാതംഗി

പെറ്റുണ്ടായി മാതംഗങ്ങളിവ കൾ ശാർദ്ദൂലി സിംഹവ്യാഘ്രന്മാരെയും പെറ്റിതു ശ്വേതയെ

ത പെറ്റുണ്ടായ ശ്വേതാശ്വങ്ങളെല്ലാം സുരഭി പെറ്റുണ്ടായി രോഹിണി ഗന്ധർവ്വിയും സു

രസാ പെറ്റുണ്ടായി നാഗങ്ങൾ പലതരം രോഹിണി പെറ്റാതിൽ [illegible] [illegible]

ഗന്ധർവ്വിയുടെ മക്കളശ്വങ്ങളാകുന്നു. സുരഭിയെന്നും തിരക്കൊരാകുമനലപെറ്റുണ്ടായി സകല
സ്വാദുഫലമുളള വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം കദ്രുവിന്റെ മക്കളായ നാഗത്താന്മാരയല്ലൊ ഞെറിയാകുന്നത
വളരെ ഗുണപതിയായ്വർക്കവർ പെറ്റുണ്ടായതു സംപാതി ജടായു ഇവരുമവർക്കിരുവരും ആ
മക്കളാണാരങ്ങനെ താപസവരൻ വൈശമ്പായനൻ തന്നൊടൊക്കി ദ്രുഹ്യിവരൻ ജനമെജ
യനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ദേവദാനവയക്ഷരക്ഷസ്സുപരിഷകൾ കേവലമവനിയിൽ പി
റന്നതെന്നൊക്കിലൊ ഉണ്ണവന്നവനാഭൂതിനെയന്നതെന്നൊടു വഴിപൊലെ
അരുൾ ചെയ്കയും വേണമതു കെട്ടു കൊൾകതെക്കിധനനുവദിയരുൾ ചെയ്തു കെൾക്കൊണം. ദിനുഷ
യെകളിൽ ഞാനമൊന്നൊട്ടു ചൊല്ലാം. ദാനവൻ വിപ്രചിത്തിയായതു ജരാസന്ധൻ ഹിരണ്യ
കശിപുവാം ദൈതെയൻ ശിശുപാലൻ പ്രഹ്ലാദൻ താനും സംഹ്ലാദനശ്ശൊശല്യൻ വീരനാ
മനുഹ്ലാദൻ ദൈതെയൻ ധൃഷ്ടകേതു ശിബിയാമസുരെശൻ ദ്രുമനാം നരപതി ബാഷ്കളനായ
ദൈത്യനായതു ഭഗദത്തൻ ദാനവനയശ്ശിരാ വെഗവാനയശ്ശങ്കു ശിരനാമശ്വശിരാ ഗഗനമൂ
ൎദ്ധാ വെന്നിവരഞ്ചുപെരൊരുമിച്ചു കെകയരാജ്യത്തിങ്കൽ ഭൂപതിവീരന്മാരായി പിറന്നാ
രെന്നു കെൾക്കുന്നെതുമാമെന്ന ദൈത്യനമിതൌജസ്സാം നൃപൻ സ്വർഭാനുവെന്ന ദൈത്യ
നായതുഗ്രസെനൻ അശ്വനാകിയ ദൈത്യൻ പിറന്നാനശൊകനായി അശ്വസൊദരനശ്വ
പതിയാമസുരെശൻ ഹാർദ്ദിക്യനായി വന്നു പിറന്നതറിഞ്ഞാലും. വൃഷപർവ്വാവും ദീർഘപ്രജ്ഞ
നാം നരപതി. വൃഷപർവ്വാവിന്നനുജനാമജകൻ മല്ലനായാൻ. അശ്വഗ്രീവാഖ്യൻ രൊചമനാം
നരപതി. സൂക്ഷ്മനാകിയ ദൈത്യൻ സുമതിയായ ധ്രുവൻ കീർത്തിമാനായ ദൈത്യൻ ബൃഹന്തനാ
യ നൃപൻ. തുഹുണ്ഡനായ ദൈത്യൻ താനല്ലൊ സെനാബിന്ദുവ. ഇസൃപനസുരെശൻ പാപജി
ത്തായ നൃപൻ. ഏകചക്രാഖ്യസുരനായതു പ്രതിവിന്ധ്യൻ വീരനാം. വിരൂപാക്ഷൻ ചിത്രവർമ്മാ

ന്നു വന്നവൻ ഹരനാം ദൈവിവരനാമകനൈക്കാരസ്യമെന്നൻ പിറന്നാൻ സുബാഹുവായി ഭൂപതി

യായ്കനായി അഹരനായ ദൈത്യൻ ബാല്ഹീകനായ നൃപൻ ചന്ദ്രനായ ദൈത്യൻ കഞ്ചെ

ദശാൎയ്യനൃപൻ ഹിസ്വംഭമഹാസുരനായുള്ളൊരു വംശിപൻ ശരഭമഹാസുരൻ പൌരവനാ

യ നൃപൻ കാവഥനായ ദൈത്യൻ ദ്രുപതിസ്യ വാഞ്ഛ്പൊൽ ക്രമനാമസുരെശൻ പൎവ്വ

തയാഖ്യ നൃപൻ പിന്നെയും ശരഭന്റെ ഒരു മഹാസുരൻ മന്നവനായാനവൻ ബാഹ്ലി

കരാജ്യത്തിങ്കൽ പ്രഷ്ഠാദനെന്നതന്നെ പെരവനാകുന്നതും ചന്ദ്രനാമസുരെശനായ

ഋഷികനെന്നാൻ കൃതവായെന്ന പെരാമസുരാധിപനങ്ങൾ പശ്ചിമനൂപകനെന്നുള്ള

പ്പതൊരു നൃപൻ ഗവിഷ്ഠനായ ദൈത്യൻ ദ്രുമസെനാഖ്യ നൃപൻ ദൈതെയ മയൂരൻ വ

ന്നു പിറന്നതു യാതിയൊൽ വിശ്വനെന്ന പാൎത്ഥിവശ്രെഷ്ഠനായെ ദൈതെയൻ സുപൎണ്ണ

ഖാനായതു കാളകീൎത്തി നൃപൻ രാഹുവാമസുരെശൻ ക്രാഥനാനരപതി സചന്ദ്രനായ ദൈത്യ

ൻ ശ്രെയകീൎത്തിയുമായാൻ ദൈത്യനാം ചന്ദ്രഹന്താവു ശുനകനായ നൃപൻ ദൈതെയൻ

വിനാശനൻ ജാനകിയായ നൃപൻ വിക്ഷരനായ ദൈത്യൻ സുമിത്രനായ നൃപൻ വിക്ഷര

സഹൊദരൻ വാംസുരശ്രെഷ്ഠനായ ഗ്രഹൻ പിരനെന്നതന്നെ പെതായൊരസുരെശൻ

പൌണ്ഡ്രമത്സ്യകനെന്ന രാജാവായി പിറന്നതു വൃത്രനാമസുരെശൻ മണിമാനായ നൃ

പൻ ക്രോധഹന്താവാം ദൈത്യൻ ദണ്ഡനായ നൃപൻ ക്രോധവൎദ്ധന ദൈത്യൻ ദണ്ഡ

ധാരനമയാൻ കാലകെയന്മാരാകുമെട്ടു പെരസുരകൾ ഉഗ്രവന്ന വംശത്തിൽ പിറന്നാർ.

നൃപന്മാരായിന്നവർ അതിൽ കീൎത്തനാമങ്ങളെന്നും ചൊല്ലാം ജയത്സെനനമവരാജിത

ന്താനും പിന്നെ നിഷാധിപൻ താനും ശ്രെണിമാനെന്നവനും ചൊല്ലെഴും മഹൌജസ്സ

അഭിരുപനും പിന്നെ സമുദ്രസെനൻതാനും ബൃഹന്നാമാവുമെവം എട്ടു ഭൂപാലന്മാരും കാലകെയ

ഭാരതമ്മൊ ദുഷ്ഷരാം ക്രൊധവശഗണമാമസുരകൾ ദുഷ്ടഭൂപതികളായതു വിശ്രുതം ചൊല്ലാം. നന്ദ

നന്ദികൾക്കും വെച്ചൊൽ സിദ്ധാന്തൻ ക്രിയകനംഗിരനാം സുമിരനം ത്രരനാം സൎവ്വാഗ

ച്ചാംഗിരനാം മഹാപ്രിരൻ ബാഹ്ലികൻ ക്രഥനാനം വിചിത്രൻ സുരഥനം നീലനംഗിരയം

മാദ്രമിവാ വെന്ദ്രൻ മന്തപക്തനം ശുഷ്കയനം സുസ്ഥിയാം ന്റപഷനമെജയനാഷാഢനം

വായുവെഗനം ഭൂരിതെജസ്സമെകലവ്യൻ സുമിത്രൻ ചൂഡയനൻ തൊഴുമെറിവരെ

ഭ്യാംകാരങ്ങളായിപന്മാരും ഭൂപതിവീരന്മാർ പൊൽകെമധൂൎത്തിയും ഭൂമിപൊല്ലെഴും.

ശ്രുതായുവും ഉഗ്രവൎമ്മഹരസ്സെനൻ കെമമനസുകീൎത്തിന്മഹാമഹിതാനം കരിംഗരാജങ്ങ

ന്മാർ ഉഗ്രവനും ക്രൊധവരന്മാരായസുരാളികൾ ദെവകനായതൊരു ഗന്ധൎവ്വശ്രെഷ്ഠനെ

ഷ്വാഗുരുവാം ബൃഹസ്പതി തന്റെയംശമല്ലൊ ഗുരുവാം ദ്രൊണർ ഭരദ്വാജനന്ദനനെന്നെ

റരാത്തിൻ കാമവുമകാലൻ കൊപവും കൂടെയൊന്നായിച്ചമഞ്ഞുണ്ടായൊരശ്വ

ത്ഥാമാവസുക്കൾ ഗംഗാതന്നിൽ ശന്തനുപുത്രരായാർ വസിഷ്ഠശാപം കൊണ്ടു വാസവ

യൊഗത്താൽ അവരിലെട്ടാമനാം ഭീഷ്മർ രുദ്രന്മാരുടെയംശമായതു കൃ

പാചാൎയ്യൻ ത്രിഗൎത്താവെന്ന നൃപൻ പാവനനായാനല്ലൊ ചൊല്ലുവും മരുത്തുകളായ

ദെവകളുടെ വംശത്താലുണ്ടായിതു സാത്യകി യെന്നവീരൻ ഗണദെവകളുടെ വംശസന്ത

തന്മാരാകി ദ്രുപദൻ വിരാടനും കൃതവൎമ്മാവുമുണ്ടു അരിഷ്ടാസുതനായ ഹംസനാംഗ

ന്ധൎവ്വൻ ധൃതരാഷ്ട്രനെന്നറിഞ്ഞാലും കലിതന്റെ വംശം ദുൎയ്യൊ

ധനനൃപൻ വൈവസ്വതന്മാർ പൊൽമരുൽസുതരും വെരെയാവരും ശത്രുഘ്നരും വന്നെ

റന്നവിദുരനായി ധൎമ്മന്റെ വംശമായതു യുധിഷ്ഠിരൻ വായുവിന്റെ വംശം ഭീമ

നെന്നറിഞ്ഞാലും ദെവെന്ദ്രന്റെ വംശം ഫൽഗുനൻ മഹാരഥൻ അശ്വിനീദെവകൾ

൪൮ ത്സന്നാംശം മാദ്രെയന്മാർ അശ്വിനിതന്റെ ദെവാംശമായത്രെ ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ സൂൎയ്യന്റെ ദെവാംശം കൎണ്ണ

നെന്നറിഞ്ഞാലും സൊമനന്ദനനായ സുവൎച്ചസ്സ് അഭിമന്യു വിശ്വദെവകളുടെ ദെവാംശം ദ്രൌപ

ദെയന്മാർ ശിഖണ്ഡി രാക്ഷസമായിട്ടുള്ള ഗുഹ്യകൻ ശൈബ്യയും ശ്രീദിപാലക്ഷ്മിയുടെ ദെവാംശം

പൊൽ പാഞ്ചാലിയും ധൃതിയും കുന്തിയായും പൊൽ മതിയും മാദ്രിതാനും പ്രദ്യുമ്നൻ സനൽകുമാ

രനാമെന്നത്രെ ചൊല്ലുന്നു അനന്തന്റെ ദെവാംശം പൊൽ ബലഭദ്രൻ വിഷ്ണുതന്റെ ദെവാം

ശം കൃഷ്ണനെന്നത്രെ സൂനം മാധവനെന്നറിഞ്ഞാലും ഒന്നെങ്കൊത്തവമൊഴിയാൽ വാസവത്തിയൊ

ടം കൊണ്ട് അപ്സരസ്ത്രീകളെല്ലാം മാധവപത്നികൾ പൊൽ പതിനാറായിരവും ഭൂദാരമവരവ

ർ വൃഷ്ണികുലത്തിൽ പിറന്നത്രെ വിസ്തരിച്ചുര ചെയ്യാനെത്രയും പണിയത്രെ ഉരുനൂറാദ്ധ്യായമാം സം

ഭവപൎവ്വത്തിൽ സുരദാനവഗന്ധൎവ്വാദികളുടെ ജന്മാംശാവതരണങ്ങളിതൊ പതിന്ധ്യാ

യമുണ്ടു വൈശമ്പായനമുനി ചൊന്നതെന്നറിഞ്ഞാലും ജനമെജയനൃപൻ തന്റെ ചൊദ്യ

ത്തി വിരവൊടുര ചെയ്യാം കെൾക്ക നീ മെന്നാലൊ ഉരുവാനരപതി വീരനാം യയാ

തി തന്റെ പുത്രനെന്നെല്ലാം കെൾക്കിലെത്രയും പ്രസിദ്ധനായിട്ടിരിപ്പൊരു പരമ്പരത്തിലുണ്ടായിച്ചു

ഷന്തനം അവന്റെ മകൻ ജനമെജയൻ ഭരതനം അവിടന്നെയൊട്ടു പറഞ്ഞാൽ പ

റയെണമവന്റിമ്പരനായ ഭരതൻ കഥയെല്ലാം എന്നിലൊ കെട്ടുകൊൾക മൃദുവാന്നത്രെ

ധം പക്ഷ ഉസമമൃഷിയായ ഇയശതഋഷിപത്നിയായ്ക്കുന്നാളവൾ ദുന്നമക്കളെ ഷെറാമെന്നി

ൽ രൂപനല്ലൊ ശൂരനാം പ്രവീരാഖ്യൻ അവന്റെ പത്നിയല്ലൊ സൈരന്ധ്രി എന്നറിഞ്ഞാലുമവ

ൾ പെറ്റുള്ളൊരു നന്ദനമസ്യു എന്ന നൃപൻ രാജ്ഞി വഴിയൊലചനൻ നസ്യ ഉടയവൻ

ഉണ്ടിനെ മൂന്നുമക്കൾ നമസ്യു നൃപനൊരുവൻ അവൎക്കു ഉടയന്നൊടെ ഉതരമെല്ലാം സം

ബന്ധം വസുന്ധരയവൻ ഗാഢ്യം രമ്യത്താനം അവരിൽ നൃപന്റെ വല്ലഭ ദാരചന്ദ്രി

യവർവെററുണ്ടായ്വന്നു ശൂരനായുധന്മാവ വൃഷ്ണിയാൻറരുദ്രനം പിരനായ വിജയനാഗന്ധ്വജ്ജ്വ

ഷിയാനാം ഭൂപതി തൻറെ പത്നി സന്തതിയവർ പെററു മെച്ചപ്പെരുണ്ടായ്വന്നു ശൂരനാദു

ധയന്മാവ വൃഷ്ണിൻറെ രാജ്ഞാ നന്ദ വൃഷദന്മാ നാം ഹൃദന്മാനാഗ യമുന ഹന്തി വർക്കു

ൽ വെച്ചുരുദ്രാജാനായ നൃപൻ ഉന്നതശ്രിയായൊരു ഷുരസ്ത്രീയെ വേട്ടാൻ അവർ പെ

ററുണ്ടായ്വന്നു നല്ല നായ്വലെയും കക്കെ വൃദ്ധ പരിണെ വൃപിനെയ സ്മരശ്ശിലെയ നാല്

മൻവനെവൃഷ്ണിനെയ സ്മരലെയും തെ ഷുരരെവ്വ വാധമെച്ച സന്തതെ പ്പെഷ

ന്നവർ പത്തു പുത്രിനായകന്മാരുണ്ടായി ഹന്നതിൽ പൃചെവൃ വിന്ന ദനനന്തിനാരന്ത

സ്വംമെയൻ പ്രതിരഥനാം ഭൂമന്ത്രനാം ഞാതിനാരൻ ചത്രിഞ്ഞിനെ നായവെ

രുംത്രസ്സിൽ നിന്നുവനെ ന്നുണ്ടായ നൊരു നൃപൻ പത്തിയു ണ്ടായ്വന്നു പൊരുള്ളും

രഥന്തിരിൻ അവർ പെററമെ മക്കൾ ഗുണ്യന്താദിക ളെല്ലാം വൃഷ്ണനതൻറെ പത്തിലക്ഷണ

യെന്നായ ലക്ഷണരെ പെററു ജനമെഷയനെന്ന നൃപൻ പൊൽ ഞൊരു വിംബാദിത്യ

ത്രിയാം ശക്തന്തു മുഖ്യനായ വൃഷ്ണ തൻറെ കാന്തയാക്കു നാൾ വിനെ അവർ പെററുള്ളു

നല്ല ദരതനെന്നവിരൻ ഭാരതമെന്ന തവ നൂലമായി ചെയ്യുന്ന വാരത്തിൽ പ്രാജ്ഞരാ

ൾ ഭിനെയുധങ്ങനം കെൾക്കിന നരവിവ ചൊല്ലു വന്ദയെം തെദുഷ്ഷനം വെദസ്വതൻ മന

വും ഭരതനം പൃരുവം കുരുതാനം ഞങ്ങൾ ഡസരമിവരാവുവെർ പൊങ്ങൻ ഹിന്ദുണ്ടായ്

നൃപന്മാരൊരു നൂറ്റാകിരമ്മള്ള ജ്ജ്വല ഉളളൂനം പാർത്തിൽ ക്ഷത്രിയരും വസിഷ്ഠാ

രത്രുലം പഞ്ചകളായ കധാടെടങ്ങൾ കാലദെദം തിന്തിയു മൊരു വഴി ചൊല്ലുവനതു

കഴിവത്തുവെരുണ്ടാകുന്നം പ്രംഷിനബഹിസ്സകിക്രുധനാം പ്രചെതസ്സാൻ മക്കളാ

യക്കൈടൊമെയ്യഞ്ഞു തമ്മിലുരുംപീഴു മ്പൊളുണ്ടാകുന്നിതീ കരാകിക്കിൽ വിണവെ

൪൦൨ ന്നു പെറയൊല്പർ പൊൽ അവരിൽ നിന്നുണ്ടായി ദക്ഷനെന്നു ചൊല്ലുമവനറുപതിരിത്രികം

നാരിയെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചാൻ അവർ പെററ ഋഷിമാരായിരമായ്വന്നവർ സാംഖ്യജ്ഞാ

നന്നാരദൻ രക്ഷിച്ചാൻ അതിനാലവർക്കും മൈഥുന ധർമ്മ ചെയ്തുകൊണ്ടാർ മതിമാന്മാരായൊക്ക

ബ്രഹ്മചാരികളായി സന്തതിയവരിൽ നിന്നുണ്ടാകാഞ്ഞതു മൂലം പിന്നെ ദേവബ്രഹ്മഷിക്കന്നുചി

തിച്ചു ദക്ഷൻ അറുപതു പെൺകളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചാൻ അവരൊരൊരുത്തർ

പതിമൂന്നും കശ്യപന്നും ചന്ദ്രന്നിരുപത്തേഴും ധർമ്മന്നു പത്തും ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ന്നിക്കൽ മട്ടൊളും മൊഴിയാളുമായവൻ നടക്കൊണ്ടാൻ മധുരാധരിയുമായധരപാനം ചെയ്തു എന്നു

മധരപാനം ചെയ്തതും മറന്നവൻ ആയുവത്തായിരത്താണ്ടുമിതം മറ്റുമപന്ന

ത്തിലവസിച്ചു മരുന്നുമാൽ രമിച്ചുവസിച്ചൊരു ഇന്ദ്രിയവിരക്തിവരുമെന്നതൊരുത്തനെനക്കു

വസിക്കും ഇനം പ്രതിവസിയുമാജ്യസമിദ്ധാഗ്നിക്കു വെണ്ണവൊഴിഞ്ഞും പിന്നെയും ഹോമിച്ചൊ

രും ജ്വലിച്ചുവരുമത്രെ സേവിച്ചൊരു വ്യസനനായി വസിച്ചുവരും കാമം സേവിച്ചാൽ മ

തിയാമെന്ന ജ്ഞാനികൾ പറഞ്ഞിട്ടും ഞാ വൊരു മങ്കലത്തെ പെരുകെയൊരു നേരത്തു മാവതി

ഷനരാഗം വെടിഞ്ഞ് വണങ്ങിയെങ്കിൽ ദിവ്യമാം ദ്രയാദയൊരു വൃക്ഷകിരണംക്കുട്ടു സ്ത്രീനായകരെ

നന്ദനവനത്തിലുലം ചെട്ടു വന്നൂരവർ മലയാളത്തിൽ പെറ്റുവനാവു പുത്രന്മാരുടൊ

പ്പത്തിനെന്നൊരുഞ്ഞാലും ആയുസ്സസിമാനമറവസ്യ പ്രാപ്യഹായസ്സും അബോമൻ വനായുസ്സ

മാറാമൻ ദൂതായസ്സും ഇവരിലൊരുത്തിൻ നാലുപുത്രന്മാരുണ്ടൊരു കൃഷ്ണൻ മുമ്പിൽ പ്പൂവശ

ത്താവ്യരണ്ടാമവൻ ശങ്കരായിരം മനെനസ്സമെന്നവർക്കു പെർത്തവരിലുവനിശനാശ്വന്ന

നഹുഷനന്ദനവൻ പരാക്രമം പറക്കിലതിമെയയാതിയും വാനൊർ നാട്ടുമടക്കിവാണൊ

നവൻദ്രുമിദ്രവരനെന്നും പദുമമടക്കിനാൻ പെരലൊമികളുരുമുലകൽ ഭുവാൻ ഒാ

വിഷ്ണുലോമാമുനി മാരെരെക്കാം ശ്രുതങ്ങെടുപ്പിച്ചാനവൻ അന്നനഹുഷൻ രാശാപം കൊ

ണ്ടൊരു പെരുമ്പാമ്പായി യതി നാശജ്ഞനെന്നാരെന്നു രുംകിടന്ന പൊൽ അവനമാറു

മക്കൾ യതിയും യയാതിയും സംയാതിയെന്നും പുനരായാതിയായതിയെന്നും ഉദ്ധവനെന്നു

മവർ തമ്മുടെ നാമമെല്ലാം അവിടെയയാതിക്കു വന്നതു രാജ്യം പിന്നെ അവനാരണ്ട

വെട്ടാനെന്നകെട്ടിരിക്കുന്നു ഉൾക്കികൃഷ്ണകയായദെവയാനിയും പിന്നെ വൃഷപർവ്വാ

വിന്റെ മകളായശർമ്മിഷ്ഠയും അക്കാലം യയാതി ശുക്രന്റെ ശാപം കൊണ്ടു മൂപ്പെത്തിച്ചവ

൨൦൪ ശാൽ വന്നിറങ്ങുമാറാനരക്കെക്കൊണ്ടാനന്തരം പൂരുമ്മറ്റൊരും കൈക്കൊള്ളാഞ്ഞു

മക്കളിലനുജനാം പൂരുവിനായിരാജ്യം. മുഖ്യനായിയതാതപൊന്നതുകെട്ടു മൂലമക്കഥയെ

ക്കെപ്പോൽ ഇൽ മറ്റൊന്നിരിക്കുന്ന കാര്യം. സൽഗുണത്തിയെ മെന്മെ ജയ ഏറെ പൊങ്ങ സൽഗുണ

ങ്ങളെ കെട്ടു ചൊല്ലിക്കുറഞ്ഞിടാം. വൈശമ്പായനമുനിയിങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ സം

ശയമനക്കാമ്പിലുണ്ടായി പരീക്ഷിത്താലസകലവരരത്നമെജയ ജയതാപങ്ങളിവകെ

ട്ടാലുണ്ടാമെന്മനക്കാമ്പിൽ ശുക്രമാമുനി തന്റെ പുത്രിയാം ദേവയാനി മുഖ്യനാം യയാതി

ക്കു പത്നിയായ്വന്നതെത്താൽ മുനിതന്റെ പുത്രിയെ വൃത്തിയെല്ലൊ മല്ലയൊ. യയാതി നൈമിക്കു

ശർമ്മിഷ്ഠയുമസുരനാരിയല്ലൊ കൈക്കൊൾവാനവകാശമെന്തിതു നരാധിപനൊക്ക

വെച്ചൊരുക്കമായ വണ്ണം ചെയ്തിടെണം. അക്കഥ നമുക്കതിൽ കൌതുകമുണ്ടു പാരം. സൽ

ക്കഥ കേട്ടാൽ മതിയാകയില്ലൊരിക്കലും. അപ്രകാരങ്ങളെല്ലാം കെൾക്കണമിയെന്നിലെ

ടൊ അത്രെത്രമുണ്ടു പാരം മുമ്പൊന്നു മല്ലയെന്നും എങ്ങിലെം ദേവാസുര യുദ്ധമുണ്ടായി

മന്നാ സങ്കടമുണ്ടായ് മുന്നാവാനവർക്കന്നു ദേവകൾക്കു ബൃഹസ്പതി തന്നെയാചാര്യനായി

ദേവവൈരികൾക്കു ശുക്രൻ തന്നെയും കൈക്കൊണ്ടാർ പോർ ദേവകളൊടു പൊരുതിൽ മരി

ച്ചൊരസുരരെയൊക്കെ ജീവിപ്പിച്ചിടുമല്ലൊ ശുക്രമാമുനിവരൻ ജീവനം ദേവകൾക്കു ജീവനം

നൽകാതെ ദേവകളതുമൂലം തൊറ്റൊടുന്നറിഞ്ഞവരും മൃതസഞ്ജീവനിയാം വിദ്യ

യുണ്ടെല്ലൊ ശുക്രനതിനുളുപദേശമില്ല ദേവാചാര്യനൊ അന്നു ദേവകൾ ഗുരുതന്ന

ന്ദനനായ കചനെ വന്നായകചനെന്നൊടു ചൊന്നാരല്ലൊ ചെന്നിരിപ്പിക്കേണം

ശുക്രൻ, വിദ്യ ചെല്ലു മെന്നൊടറിഞ്ഞു ജയ നമുക്കെന്നറിഞ്ഞാലും. അന്നതിനു

മകൾ ദേവയാനിയെ നന്നായി സമ്മാനിച്ചിരിക്കെ വൃക്ഷികമറിയാതെ തമ്മിൽ പൊന്നതെ

ഉണ്ണാമൂന്നികൾ കഴിഞ്ഞു മുഖ്യമായ വിദ്യ പഠിക്കാമെന്നാലെ ദൈവകല്പനമന്ത്രങ്ങൾ വൃഷ

പർവ്വാവാകുന്നൊരസുരാധിപന്തന്റെ നഗരമകപൂക്കാൽ ത്തന്നെ ചെന്നുകണ്ടു വന്ദിച്ചാ

ഷീന്ദ്രനാം കൈക്കൊണ്ടു വിദ്യകളും നന്നായി പഠിച്ചു ശിഷ്യാൻ തന്നെ ദൈവയാത്രയാത്രി

യക്ഷമാരിക്കു മൂർക്കംപൂതങ്ങൾ ഇഷ്ടമായിരുന്നാനവന്താനും ദൈവയാത്രയാൽ വെണ്ടുതൊര

രാജരൊപരികൾമന്ത്രമെമ്മയാതെ ചെയ്തിട്ടും കല്പനന്തന്നെ അവർക്കു മന്ത്രമൂലം കല്പന

ലൊരുനാളുമിളക്കം വരാതൊരുരാഗവൃത്തൊക്കുന്ന കന്യകതാനും ബ്രഹ്മചാരിയം കല

ത്താനും നന്നായിരുപ്പു വാഴ്ന്നിരുന്നോർ ഒരന്തരം കാനനത്തൊഴും പക്ഷവൃന്ദത്തെമെ

ഷ്ടകലൻ നാനാവൃക്ഷങ്ങൾ പുഷ്പം സമിതാദികളെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമവൻ മിണ്ടാതെ

കിടക്കുമ്പൊൾ കണ്ണാർ കുഴിയിൽ ദൈവയോഗമായി കണ്ടുകാനനത്തൊടും നടന്ന

കളിച്ചിട്ടും കൂട്ടത്തൊടെ താൻ വിദ്യയും പഠിച്ചിട്ടും ധൈര്യമനമിവർക്കു മാരം

ഭക്ഷിക്കുന്ന ദ്രവ്യമുണ്ടാകയാൽ വൃത്തിയും രക്ഷിച്ചിട്ടും വെണ്ണതാനങ്ങളൊടു

താങ്ങളിൽ മെളങ്ങളും വീണാവായനന്നായി വക്രോക്തി വിശേഷവും രാഗങ്ങൾ പ

ലതരം ഭേദങ്ങളിവയെല്ലാം മംഗലമാകും വണ്ണം നന്നായി ഷ്ടകയും അത്ര്യാന്നുകൾ

ളിച്ചുവരുന്നോർ പലകാലം കന്യതാനും ബ്രഹ്മചാരിയം പിരിയാതെ പാർത്തിടുന്നവ

ളെമറ്റിടുന്നവരില്ലം ക്രൂരമാരനാരിൽ ദൃഷ്ടം മറക്കുന്നവരില്ലം ഉഷ്ണമായുള്ളവസ്തു

കൊടുക്കുന്നവരില്ലമിഷ്ടമായതു തന്നെ പറയുന്നവരില്ലം കണ്ടു ദൂഷണമെല്ലാമകറ്റുന്നവ

രില്ലം കണ്ടാൽ നല്ലവരില്ലം തെളിയുള്ളവരില്ലം ഉണ്ടാകുമല്ലൊ മധുപാനം കഴിക്കുന്നരാ

ഗമുണ്ടല്ലൊ കല്പനവയാരെയാം ഗുണമെല്ലാം അന്യൊന്യം സംവത്സരം കഴിഞ്ഞു കല്പനെവം

മഞ്ഞുളവാം ക്ഷമാധികം കളിച്ചു കാലമന്നാൾ അറിഞ്ഞൊരസുരകൾ കല്പനെ വരമാർന്നു.

൧൦൩ റഞ്ഞവൈരങ്ങൊടുകൂടിനാലുതകാലം കാണുന്നതിൽ വന്നു വൃന്ദത്തെ മെച്ചുകളൻതാ

നെറിഞ്ഞനെരം കൊന്നവനുടലെല്ലാം ഒരൊരൊതലത്തൊഞ്ഞൂന്നു കൂടിചെന്നു

പക്ഷിക്കൂപൊരാതെ കൊണ്ടുന്നിത്ര ദുഷ്ടരാമസുരകൾ വന്നു ദൃന വമമെ ക്കുന്നു തങ്ങളെ പൊന്ന

വന്നാർകളനെങ്ങാനൊഞ്ഞൊരു ദൈവയാനിയും ചെന്നു കിരങ്ങുപക്ഷി തൈപറഞ്ഞു മന

ത്തിൽ പറഞ്ഞു താതനൊടു വന്നിലരൂഢസ്വന്തൻ ബൊക്കള്ളൂം ഗൊശാലക്കൽ തങ്ങളെ വന്നു

റെക്കപൊക്കേണ്ടും നെരമല്ല സ്വച്ഛനമനസ്സിച്ചു അന്തിഹൊത്രവും വെണ്ടീലെന്നൊരുച്ച

ലംകചൻ വൈവസ്വതനവനൊരു സന്തൊഷം വരിച്ചിനിരന്തരം കചനവൻ മുകളിൽ മക്കൊം ഞാ

നന്തരമെത്ര മിക്കെന്നാത്മ ഷപറഞ്ഞെപ്പൊൾ എന്തിനവെറുക്കുന്നു മരിച്ചുംനെന്നാത്മിപ്ര്യം ഇന്നു

ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു വൻനിയടങ്ങുക വിളിച്ചു ഗുരുപത്നികളെ നം ചെന്നാക്കളെ ചെ

ളിച്ചുപറഞ്ഞു വന്നാനെന്തൊരു ചിത്രം എന്തൊരു ദൈവരാജ്ഞിയ്ക്കു വന്നുലമെന്നു സ്വന്ത

രഗാത്രി ദെവയാനി ചൊദിച്ചനെരം പുഞ്ചിരിപൂണ്ടു കചൻ ചൊല്ലിനാൻ പരമാത്മം വരിച്ചു

ദനങ്ങെന്മാർ ചെക്കുന്നുതയെല്ലാം വിന്നയമൊരു ദൈനംപ്രവൃത്തിന വനം വക്കാൻ ഞാനവ

നുടൽ പൊടിച്ചു ഭക്ഷിക്കിട്ടാരവർ കന്യകാ ദെവയാനി താതനൊടഭിക്ഷിച്ചാൽ ഇന്നും മാമുനിവ

രൻ വിളിച്ചു വരുത്തിനാൻ പിന്നെയും മൂന്നാമതു ദുഷ്ടരാമസുരകൾ മൂന്നാമതൊന്നുതവണ

വന്നുപൊകുന്നതെന്നാർ വധിച്ചു വറുത്തൊക്കെ ചൊടിച്ചു തരിപൊടിച്ചു ദുർബലം കലന്നൊരു

ച്ചൂർണ്ണമാക്കി വരുമാക്കിപ്പൊൾ മാമുനിഗുരുവിന സെവിക്കുന്നൊരു മദ്യത്തിൽ കലക്കിനൽകി

നൊരസുരകൾ ദെവയാനിയും കചൻ പൊരാഞ്ഞനെരം വിലിദൈവനം ത്രുടങ്ങിനാൾ താതനും

മനസ്സിൽ നിന്നു ദെവകളുടെ ഗുരുപുത്രനെന്നറിഞ്ഞിട്ടു ദെവവൈരികളുടെ ദുഷ്ടതയെ

നന്നായ്ക്കണ്ടു വിചാരിച്ചിട്ടുമിന്നു മെന്നതുകൊണ്ടു മൃതസഞ്ജീവനി വിദ്യകൊണ്ടുവിളിച്ചു

ദാശ്വനം വനിയകലനെന്റെ മകളെക്കൊണ്ട് ഫലം വന്നിട്ടു മതിനെത്ര മാവതുപെടങ്ങുന്നി
എന്നെല്ലാം പലതരം ദാശ്വൻ പറഞ്ഞതെപ്പോൾ കന്യകയാം ദെവയാനി കണ്ണുനീർ വാർത്തു
ചൊന്നാൾ ഞങ്ങടെ നെയ്യും ചാരുന്നാം ഗിരിഷ്ഠതന്നായ് ദുർദൈവത്താൽ കൊന്ന പാപി
കളാമസുരകൾ സന്തതിനാശം നേട്ടവരുത്തിട്ടവൻ ശപിച്ചന്നരമെത്രയില്ല ദൈവശാപിനെ
ഞാനിങ്ങനെന്റെ മകൾ നേട്ടിട്ടുവെഷ്ടിക്കുന്നെ നെന്നെല്ലാം ദെവയാനിയൊ
ന്നതുകെട്ടു ശുക്രൻ പിന്നെക്കും വിദ്വിഷ്ടതനന്നാൽ ദൃഷ്ട്യം ഉച്ചപ്പോൾ തന്നുടെ ഗുരു
ത്തിൽ നിന്നവൻ വിക്കിക്കൊടാൻ എന്തൊരുവഴിയെന്നി എന്നതിൽ പക്ഷിതന്നെ
താദരവൊട്ടു ശുക്രൻ ചൊദിച്ചനേരം കചൻ എന്നെക്കൊന്ന സുരകൾ വയറ്റിൽ നിന്ന
ച്ചുടന്തന്നെ മൃത്യുതന്നിൽ കലക്കി സേവിച്ചാനാൽ എന്നതു കേട്ടു ശുക്രൻ കോപി
ച്ചു ചൊന്നാനെന്തിൽ ഇന്നു ഞാൻ അസുരരെ ശപിച്ചു നശിപ്പിച്ചു വഞ്ചനമുള്ളവരെ
ദൊഷിച്ചു വാണിട്ടുവൻ എന്നതു കെട്ടു കചൻ ചൊല്ലിനാനതു തന്നാൽ വന്നവൊന്ത
പക്ഷിനാശമെന്നിയെ ഞാനിന്നു ശപിക്കുന്നതാകയുമൊരുവർക്കും ദൊഷമില്ലാത
നല്ല ഞാനും ക്ഷമിക്കുന്നു ദൂഷണമാകുന്നതു കൊപമത്രെ ആയാലും കാരണം കൊപം മാറ്റി
കളെക്കുമയാ ജഗൽ പാപൻ താപസനെന്നു ചൊല്ലുന്ന ബുധജനം എന്നതു കെ
ട്ടു ദുർന്നരുന്നവകളൊട്ടു ചൊന്നാനെങ്കിൽ നെവെണ്ടുതെന്നിച്ചു ചൊല്ലിണനിനിതാൻ
മരിച്ചിട്ടുന്നാതിൽ കലനെയ്യ ഞാനുംകുവൻ ഞാനുമിയാതെ കലന്ന ഞാനിക്കിനിട്ടു താരം
അതു കേന്നെന്നൊപ്പം ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതു പിച്ചയെന്നതു വനദെവതകളും
ചെയ്‌വാമല്ലൊ താമരിക്കൊണ്ടുത്തനെ രക്ഷിക്കുന്നാ മസ്സനന്തം നാഥരിയാതെ കണ്ടുമ
റൊരു പരാപരനെന്നെ വികചിട്ടുന്നതു സ്വാമതുമാകുന്നതും ജീവരക്ഷണത്തി

൨൮൭ നമെന്റെ പൈപലമുണ്ടാകുന്നതിൽ വിശെഷിച്ചു മാത്രതനമെല്ലാകൈച തിന്നാടെയൊരുമിച്ചു

നാകയുമുണ്ടു പിന്നെയശ്വനാം സഹസ്രപുത്രനാകയുമുണ്ടു എന്നിവ തീൎത്ഥപിഷ്ഠടൊത്ത

ത്രചെയ്കയെന്നാൽ തിരിതവരതന്നെക്കൊണ്ടു ഷിപ്പിച്ചാലവനെന്നൊരുപലമുണ്ടാക

പിച്ചെന്നമവൻ അശ്വനംകചനമൊരന്തരംവരാതെകെണ്ടുമുവന്നിട്ടുന്നാഴികഞ്ചം നമൊ

ട്ടുണ്ടുവരിഞ്ഞുകമല്ലാക്കിൽ ഞാ, ഷരിഷനെന്നതന്നെക്കെച്ചല്യംമലയാളാംദൈവയാറിയും

ചൊന്നാൽ ആജ്ഞവവയനകുങ്കസ്വതിപുത്രി ചൊന്നതാശ്ചൎയ്യമെന്നകണ്ടു ഭാൎവരുതരാ

നംഞ്ഞെഷൊഴെയപടെരിച്ചാൻ കൃതസങ്കടവറിസമുമാനായകലന്നതിങ്ങമറിയാതെ

ദക്ഷിണെവാങ്ങ്. ഒരിച്ചഷൊഴെയുറമ്പട്ടാൽ ദക്ഷനാകലൻ ജ്ഞിവിക്ഷിച്ചതന്ത്ര

നെക്യാദക്ഷിണാഗുരുവിനു ജീവനാനൽകികലനൊക്കുമെന്നതവഴിക്കിച്ചാനന്തി

നാലെവൃഷഭമസ്വരകൾ ചെയ്തതുംപകിച്ചിപതിങ്ങുരകൾക്കിക്കുതണ്ടുക്കൊപലങ്ങളും

ഗുണമുണ്ടുവരുടെഗുണത്തക്കെട്ടു സ്ഥാനാൎത്ഥിഗുണമില്ലാതജനംചെയ്കതിൽ പലങ്ങളും

ഗുണങ്ങളെയാവെവരും മെൽക്കമെൽഗുണികൾക്കുംഗുണങ്ങെടുത്ത ചെയ്യുന്നവരെത്രയ

കെട്ടുംവിദ്യകളുംപരിക്ഷിച്ചുകീൎത്തിമാനാകതിയെന്നെത്രയുംതെളിഞ്ഞവർ ചെയ്തി

ത്തന്ത്രനാനംഗുണമെന്നയെൽ നമിഷ്യതന്നൊട്ടു ചെയ്കമൂലാറിങ്ങളുമങ്ങനാറി

ങ്ങളാക്കൊവിനസ്വരരെഗുണമെറിഷിക്കുവന്നകാരണംമറയവകിന്നതൊടിറിലെ

റിൽ ചെയ്വാക്കസ്വാനവാനം ചെയ്തിട്ടുന്നവൻ ബ്രഹ്മഹത്യയുണ്ടാകുവൊലെങ്ങാരിട്ടു

ഷനമായിഹാവിയാഷ്ക്കിക്കെന്നാൽ ബ്രഹ്മശാപത്താലിന്നംമദ്യപാനത്തെചെയ്തിൽ ഉണ്ടാ

ഷ്ണവരാക്കിത്തപൊവിദ്യാപ്പത്തവരാകുംവിപ്രന്മാർപഞ്ചമഹാപാതകംപ്രാപിക്കുന്ന

വിപ്രശാപത്താൽ പലംപൊകക്കിഷ്ഠൊരുനാളും ആയിരത്താണ്ടു കലറിങ്ങിനവാസം

ചെയ്തിട്ടാചാൎയ്യനെയൊഗത്താൽ പൊവാനായിട്ടാവശ്യപ്പെട്ടുയതമിഴയൊ ഇതാദൈവയാന്ത്രികളുമല്ലൊ എന്ന

ഞാനുരയ്ക്കായാൾക്കു ചന്ദ്രന്നദൈവിയൊഗത്താൽ എന്നെദൈവ തുടങ്ങുന്നതെന്നിനി വെറയൊ

തെസന്തതമാകിരത്താ ഞെരുങ്ങിച്ചിരുന്നിട്ടും കണ്ടുരുളുന്ന ദാവകണ്ണിതന്നെ കണ്ടപ്പൊൾ

ഇങ്ങലെ ഞാനുകൊണ്ടുവാരമെന്നദൈവ ഇതിൽ ഇന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുനിന്നദൈവ്രതമെന്ന

നെന്നു ഇതിൽ നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞു ഞാനിതനാളും ഇന്നപ്പൊൾ നിയ്യൊ പൊവാനായല്ലൊ

ആവശ്യപ്പെട്ടു എന്നൊടു യാത്ര പൊലും ചൊല്ലുവാൻ ദാവിഷ്ടില നിന്നൊടു പിരിഞ്ഞു ഞാനെങ്ങിനെ

നപൊറുക്കുന്നു എന്നിനി വരിഗ്രഹിച്ചിടണം മയയാ തന്ദ്രഞൊത്ര വാവയൊരു പല

വത്സപിതൃനൊദയം നിരൂപിക്കാനമിലെരാനങ്ങളും ഇത്തരം കെട്ടുകല നന്തരമൂരവെ

ആനന്ദമകലസ്ത്രീയാം ദൈവയാനിയൊടപ്പൊൾ നിമ്മല ഇനാതരെനിതിസമ്മതവരെ

സന്തുഷ്ടകളെല്ലവരെ സാരസ്യവംശപാരെരക്ഷ്യകാംക്ഷനവരെ കൊണ്ടമനൊഹരെയല്ലെ

സെനകുല്യാരെകൊരകന്ദ്ര ടാരെ ബസ്വരതപൊധനെ ബസ്തകസമാധരെപ

ഭരവിലൊചനെ നിന്താനു ഇം ബൊകനെ ഹന്തനിവിതിശ്ചിത നന്തരം പെരികയങ്ങെ

ന്നതന്നരചെയ്യാം പന്തൊക്കും മലയാളെനിന്നെ ഞാൻ വരിഗ്രഹിച്ചിടുകയെന്നതു

ഇനനസ്ഥഗുരുപുത്രിയല്ലൊ നീ മനൊഹരെ ഏതുമെ ദൊഷമില്ലചെയ്താലുമെന്നാ

ഇവളെതുമെ പറയെന്നു ചെ കൊണ്ടിട്ടുന്നകചൻ നിന്നെപ്പൊൾ സുരകൾ രണ്ടുമൂന്നദൈ

ഞാനാരന്ന ഞാനല്ലാനിന്നെ സ്വീകരിപ്പതുമെദൈ ഞങ്ങളെനെകളെ ഇതരെ

നന്ദിസ്ഥലം വെറുതിൽ ഞാനെങ്ങിനെ പൊറുക്കുന്നു സ്ഥല കാട്ടി ദൈവാദൃഷ്ടതയല്ല

ചൊൽ പനൊ ദുഃഖ്യമുള്ള കെട്ടാലുന്നിമ ദൈവ്യം മൊദയാ ഇല്ലതന്നെ നിരൂപിക്ക

എന്നിനിയൊന്നു കൂവാൻ കാരണമെങ്ങിനെപ്പൊൾ എന്നടെ മാതാവെന്നും വന്നിട്ടുള്ളതെ

കൊണ്ടു പിന്നെ ഞാനതിൽ താതനന്നുടെ ഉദരത്തിൽ തന്നെയും പിറന്നതുമെന്നതറിഞ്ഞു

കിളച്ചാൽ എന്നുടെ ദുഃഖമൊഴിയുന്നതിനും മനോരഥ്യമൊന്നു കൊണ്ടു ചെയ്യരുതിന്നിവിപറ

ഞ്ഞതു നന്നായി കിട്ടുമെന്നു കല്പിച്ചിട്ടു കെന്നതെ വെണ്ടു എന്നെക്കാണ്മതിന്നു ഞാൻ വൈകാതെ

വന്നിട്ടുവൻ നാമിരിവരും ക്രമത്തിലെ വന്നിട്ടു തൊന്നാമിരിവരുമീ കാര്യത്തെ മറന്നു

മൊവെ ദേവമടക്കിനിയാത്രയാമയക്കേണം. ദേ. മാമുനി പിതാവിനെ ത്തന്നെ കൊണ്ടുക്കിനി

എന്നിവ. ബൃഹസ്പതി നന്ദനൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ കണ്ണുനീർ തൂകിയെന്നു ദേവയാനിയും

ചൊന്നാൾ കയ്യൊരനുരാഗത്തോടു വന്ന പെങ്ങളെ നീ അതിന്നഭിമതം നൽകാതവ

ർക്കെന്മാർ ചൊരമാനസത്തിൽ പിട്ടുവൊരെന്നു കെൾക്കുസാരനായിയതിന്നൊ

ടത്തിനുപറയുന്നു പാരാതെ വെറുഞ്ഞുനി തൂരവെ പൊയിട്ടുതിൽ പാരത്തിരുന്നതാ

പാരുമെന്നതെ വെണ്ടുപാരമായ ഇങ്ങാരനുരാഗവാത്സല്യാദികൾ പാരമാർദ്രവുമ

തെഞ്ഞ ചൊന്നിയകിക്കുന്നതു രവാർ മലപ്പണിനിട്ടു വാനിണക്കക്കതാരിവിട്ടു ഭൃത്യപി

യെന്നുവന്നിട്ടു നാമിൽ ക്ഷുദ്രപതാവമെല്ലാമാരൊടു പറവൃത്താൻ ചെരുവൻ വരലൊ

കത്തില്ലസംശയമെന്തുചാരുതകൾ നിൻ നിവിരതങ്ങളുമൊന്നായും ചാരവന്നാവുമതിമൂരതി

ല്ലാക്കസവെ ചെരാതൊരവസ്ഥ ഞാൻ ചൊല്ലുകയല്ലയെല്ലാ ചെരാഗ്രാനവകാശ

മെന്തിരുതിണക്കിപ്പോൾ സാരസംവിരിയുന്ന നെരത്തെപൊത്തഹത്തു ഹരാതെമയ

പാനാലെക്കിട്ടും മധുപന്മാർ വൈരസ്യങ്ങലെൻ വംഹരുഷ്യഹങ്ങളെ കെട്ടു സാരസ്യം

ഹരമുഇങ്ങിഷ്ടിസ്വതന്ത്രൈനാൻ തുലസ്യമുണ്ടാകെണ്ടു വൈവദൃഷ്യങ്ങലൻ നികാ

ദൃഷ്യങ്ങളുമെന്നാകാവ്യനന്ദനെ ബാലെക്കാമിച്ചിടരുതെ നാരിമാർ പുരുഷരെ

തമന്നാലെല്ലൊ നാരുമെവക്കും. വന്നുദയം. സത്ത്വാൎത്ഥകാമമൊക്ഷനാതിനും വിരൊധ

ണ്ടിതത്തിൽ വരാതെകണ്ടു സാധിച്ചുകൊണ്ട് കൊയ്യാവുയത്തെ ഞായപെക്കി ചൊരത്ത്കാ

മവ്വാവെണ്ടയത്തെ ഞൊത്തിച്ചത്കൊ മവ്വാ ഞ്ഞവെണ്ടയത്തു മനെട് ഞ്ഞത്തെ വൃന്നൊ

ഞെണ്ടയത്തൊഞ്ഞു ഞെവെഗ്ഗിഞ്ഞു ഞ്ഞകാമവ്വാവെരുതങ്ങളിൽ മിത്രസമാക്കി ക്കൂമ്മ

വനായ്യം മംഗലിൽ ഒര ഞി നൊട്ടെത്തി നവപറയു ന്നയത്തെ സാധിക്കവൊ ഞ്ഞത്കാമ

ങ്ങളും വൊം പെരുമ്കൊ മങ്ങളും വൊമത്തെ സാധിക്ക വൊട്കൊ മത്തെ സാധിക്ക

വൊഞ്ഞത്യത്തിങ്ങളും വൊനമിതിയെ യന്ത്ത്തിങ്കൽ പറഞ്ഞു ഞാനവരനെ

യെഞ്ഞവാക്കുന്ന ദൈവയാംശാന്ത്വതമായയത്തിന്നെയും പൊഴിഞ്ഞെണം ഞാനിത

ലെക്കകിഴു വൊയാവ്യമകത്തിൽ ചൊട് ഞ്ഞാനമൊഗിനൊഞ്ഞമിന്നൊക്കു മെഴിശ്ശയെ

ഴുവൊരുവ്വാക്കളഞ്ഞുനിശ്ചയമായാക്കി ഞെഞ്ഞൊസന്തതം താതനെന്നിത്രിഞ്ഞചെ

ഞ്ഞുകൊണ്ട് കപണ്ഡിതനായകലൻ വണ്ടിച്ചു പറഞ്ഞ ചൊട് കണ്ട ഞ്ഞവാഞ്ഞുംമിണ്ണ

കണഞ്ഞൊടെ വയം നിക്കണ്ടലമണ്ടി തമാനതണ്ടമണ്ടലവസത്തുണ്ടവ്വം മൃച്ചണ്ടമാമ

ന്നതൽ നങ്ങളും കണ്ണീർ കൊണ്ടു നനച്ചുന്ന വൊനിയത്ത വട്ടലണ്ടിനിരിയ്യ ടെമണ്ട

ലംവൊണ്ടും പൊവെലണ്ടികാമഷിണ്ണനെഞ്ഞതനെനരം പൊലെ തണ്ണ ടെമനൊനു

ഫം വരാഞ്ഞു കൊലംവ്വ ഞ്ഞിന്ന ദൈവിതൃയെഴുനിശ്ചലമാകയെന്നാട് മമചൂതരയാ

യന്നടെശാവക്കൊഞ്ഞയത്തലമനായൊരിഞ്ഞക്കഞ്ഞെതീർട്ടുന്ന ഫന്നെനിന്നുവി

ച്ചുതുംകെട്ടുഞാൻ പൊകക്കിള്ളിനെയമിന്ന ശപിച്ചിട്ടു വനെന്നചെൽവിന്നടെമ

മനൊരഥമിന്നയഷ്ടൊരു നാളും വന്നുകൂടാക്കയത്തമെഞ്ഞനെയെന്നതൊട്ടിനിത്യര

ണരായ്യതെയ്യാരും മാമ്മമൊരുംനിന്നെയൊരുമെകക്കൊണ്ടക്കായെന്നരചെയ്ക്കു

ചൽവിണ്ടവർവ്വരം ച്ചക്കവിതൃയ്യം ഫലിക്കിച്ചാൻവരുത്തൊ നമ്മതനെൻ താതനൊടെ

൧൧൨ വകളിലും വിശ്വവത്തുകാലം വൊരിന്ന കൊണ്ടിട്ടൊക്കവെ ചെന്നു ഋഷ്യപൎവ്വം തന്നുടെ രാജ്യ
ത്തിങ്കൽ കൊടുത്തന്നുടെയകത്തെട്ടു ത്തുവഴിയൊരു കാട്ടിൽ ചെന്നിരുന്ന ചെമ്പൊൾ കാനാക്കി
തെങ്ങാവക്കും കണ്ടു ചൈത്രയാനമ്പുകന്നു കാനനമെല്ലാം തങ്ങൾ പൊക്കത്തന്നിൽ ക്ഷണിച്ചവി
ലിതൊക്കെ ഭൊഗൎക്കുഴമികളെ സ്വരസ്ത്രീകളെക്കാൾ കണ്ടാൽ നല്ല വരങ്ങൾ കണ്ടു മറെറ
ന്നും തൊന്നും വസ്തുക്കൾ കളെച്ചതെന്നിരത്തവെച്ചു കളഞ്ഞത്യന്തം ഭയപ്പെറന്നങ്ങിനെ
കളിക്കും പൊൾ ചൂതസായകമെറവുവാസവനത്തകണ്ടു ചൂതവാർ മലമതിൽ കൌതുകമുള്ളാ
യിന്ന കാനനെണമിവരുടെ മദമഹൊരഹമെല്ലാം നാഞ്ചെ ചൊല്ക കല്യാണമഞ്ചു ചെല്ലുന്നാ
ൽ വായുവായു മദ്ധ്യവന്‌പൊക്കതക്കെൾ ചെന്നു മായയാ പടവകൾ വാതിയ ഞെരി
ഞെരുങ്ങിം പൃഥ്വി ക്ഷിച്ചുത്ത കണ്ടു വനത്തിൽ കന്യകമാൎമ്മാരെല്ലാം കൂടിയിരുന്ന ചെന്ത
ൽകരെ നെനൎത്തു ചൂഴ്ന്നു മിന്നുകൂടിച്ചു ത്തന്നെയവർ ദൂരമൊയൊരു വന്നുമൊ
ചെന്നുട്ടത്ത പൊൾ കണ്ടൊക്കാർ കുഴലാരെ കണ്ടു കൌതുകം പൂണ്ടൊരങ്ങൾ നായകന്മാ
ന്മിൽ പ്രൌത്രത്ത രാഗം പൂണ്ടു മിക്കപരവശ മാനസനായ്‌ വശ്യലത്താനം പരി
പത്തിതയെ യ്യെഞ്ഞൊട്ടും ഇന്നാല്ല്യ സ്ഥത്തിന പൊകനാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു രാജരൊഗ
ണം തന്നുടെ മൎമ്മക്കാൎമ്മു ഫലിയെ ഷിന്നെയെന്നും കാണാത്ത നെരമവർ കൂട്ടത്തിൽ
കാളിയമാക്കി വാകയെന്നൊ ത്തു ളിതു തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുളെളൊരു വസ്തുക്കളെടുത്തുത
കൊണ്ടു ഞെരുങ്ങി ഞെരുങ്ങിം നൊക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ മുന്ന നെരം സൃന്ദരിമാർ വയം തന്നുടെ
പടവകം മന്നെരമയൊനെ സംഭ്രമം കൊണ്ടു പൊൾ ചെന്നെടുത്ത ഉടുത്തുതുഷ്ടി
ഷ്ടയത്തകണ്ടു തന്നൊരുടെ വയാൻ പൊങ്ങിനാരുത്ത നെരം തന്നുടെ വസ്ത്രമതു നീക്കിയിട്ട
തുമൊട്ടാതന്നുടെ വസ്ത്രമിതാ മറെറതതന്നിടെണം എന്നു തൊട്ടിലെന്നു ഭാവിച്ചു

ശിഷ്യരും തന്റെ ദെസഭിക്ഷുമായിട്ടകൊണ്ടനെരം പിന്നാലെ ദൈവയൊഗത്തിലെ ന്നാമിതരു

തള്ളൊ തന്നിൽ കൈവന്നും മറ്റൊരുതരാമല്ലാ ഞങ്ങൾക്കു എന്റു ദൈവസ്പൃക്ക

രുതെന്നുതന്നിട്ടവെണമെന്നുതകെട്ടനെരം ശിഷ്യകൊവണ്ണൊദ്യൈ ചൊല്ലിനാരു

ടങ്ങൾ തിരുമഹിമകളെല്ലാം ഞാനറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനെന്നതൊ അന്തരെൻ കാരുണ്യ

കൊണ്ടാകയാ ഭിന്നൊറ ഞങ്ങളിയുന്നതിയെന്നതറിഞ്ഞാലും നെറിയപൂവയും ക്ഷ

യാകൊപ്പമെല്ലാമെന്നിങ്ങളിലൊപൊകെണം ഭയത്താവെണമെന്നാൾ ദെത്രമൂ

ർത്തവൊന്നിട്ടിനൊറ ചൊൽക്കുപിഴത്തിട്ടകൊള്ളുയെന്ന ഉത്തരമയി ക്ഷമിപ്പ

ചിത്രം ഭത്തിക്കയാൽ ഇളഞ്ഞിരിവർക്കുമ്പിന്നെയൊരനന്തരം ദുഷ്ടതവെരിയശ

ഷ്യയും ദാസികളും പെടെന്ന ഞൊരു ചൊട്ടക്കുപന്തിൽ തങ്ങി വിട്ടാർ ഷണ്ടെ

ക്കാണാഞ്ഞതിൽ ഃ ലം പൃഞ്ഞൊരുത്രിൻ അത്തൽ പുകരെങ്ങൾ ചെയ്തു യാത്രിയൊറു നെരം

കണ്ടിലകളി ഷ്ടാനായിപൊയൊരുമകളെ ഞാൻ കണ്ടുകൊപുകൾ തൊഴും നിചെന്നരു

രയെണം അന്നെരമവർ ഇഞ്ഞിരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ അന്നെരായയാത്രയും ചെന്നിരു

നായാട്ടിനായി ഭൂപതിരം ഹം കൊണ്ടു പാർയന്തരെയപ്പൊൾ കുവംഗിങ്കൽ ചാര

ത്താമ്മാർകണ്ടാനതിൽ കൊണ്ടിക്കിന്നൽ പൊലെകരുകാരത്തം തന്നെ ക്ഷൊണിപാല

കന്താനമെട്ടുത്തുകരയെറിക്കൊപമനസ്സയും ഇത്രയും വിനയവും ഭൂപതിതെറ്റി

ലനവാവും പിറയളും പ്രെമവും മന്ദാക്ഷവും ബാഷ്പപ്രലാപവും കാമതാപവും കമനീ

യവെഷവുമുള്ളിൽ പെരിയമഭിമാനസാദിയും ഃ വരുത്തും ക്രൊധത്തിന്നിട്ടുന്നൊരു

കന്യകാതന്നെ കണ്ടുകരവർ കലകായനാക്കിയമന്നപ്പൊന്നാൻ വാടരായകിക്കല

മന്ദിമാരികെച്ചൊലെ ദിവ്യരൂപമഴിയെ ചൊല്ലെന്നാ ഒക്കെൽക്കുമൊന്നൊഴും

൧൧൪ പത്തിന്റെ. മൂലവും. പിന്നെ അതിന്റെ. ശൊത്രവും. വെദം തവതാതനാരെന്നും. പരമാ

ത്ഥം. ചൊല്ലം. ചെയ്യാരാരുന്നതുമെല്ലാം. രൂപത്തിൽ വീണ പൊവാനെന്തവകാശമെന്നും

രൂപത്തെ ചൊല്ലെ ചൊല്ക്കെന്നു കൊണ്ടാനും ചൊന്നാർ അസുരാപായനായത്തിന്റെ. മകൾക്കാ

നൊമസ്യരാത്രനെ ദൈവയൊഗ്യമെന്നല്ലൊ നാമം. രൂപത്തിൽ വീഴ്വാനുള്ള കാരണം

ത്തം ചൊന്നാർ താപസകുലവരഭാഗികളുന്നതു പണ്ടിരിക്കലത്തൊന്നു കുമ്പിട്ടിട്ട

ന്നു ചൊന്നാർ ഞങ്ങൾ പിതൃമിത്രൊദൊഷമാണ്ടുഴുന്ന രൂപത്തിൽ പതിതയായി

ത്താപത്തിൽ മുഴുകുമെന്നാ പണ്ടു കെട്ടു ഞാൻ ദെവന്മാരായവർ ആരെന്നതിനെ

കേൾപാൻ ഗ്രഹമുണ്ടു ഹാരം നെരെ ചൊല്ലുക വെണമെന്നതു കെട്ടവൻ മന്നവാസവും

ചെയ്യുക കാരണമായ സുരഭിതനൊടനന്തരം ചൊല്ലി ഞാൻ ആധികളവര

നായിയ നരവരൻ നഹുഷന്റെ. മകനായിയയാതി ഞാൻ അതു കെട്ടാലും ചെയ്യ

സവം. പണ്ടു ചൊന്നാർ മന്നന്റെ മകളായാം ദെവയാനിയെ മകൾ അതറിഞ്ഞാലെ

ന്റെ. കൈപിടിച്ചതിന്നു മറെറാരു പുരുഷനെ കൊള്ളരുതെന്നവളെ വി

ധിച്ച വണ്ണം അന്ന വെട്ടു കൊള്ളു കൈവെച്ചു വിധിച്ച തൊഴഞ്ഞു ഞാൻ വന്ന

തുവിധിച്ചാൽ എന്നതു കെട്ടു അവൻ കന്യകയൊടു ചൊന്നാൻ മന്നവകുലമെങ്ങിനെ

ചൊന്നതെന്നൊ മനവാദ്യ ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അറിയും മന്നവൊ മൈവിധികളിൽ തവെ

ദത്തിലും. പ്രതിലൊമത്തിനെ അഷ്ടാവമ്മതെന്നു നൂനം. പരിപ്രവൃത്തി സ്വാപരമാണൊ

ത്തൊരെന്നെ മന്നരാഗം കൊണ്ടു ചെയ്തിതല്ലാതിന്നു ദൈന്യം തന്നെ ചൊല്ലുക

വണ്ണമല്ലാ പാവകരായ ഗുരുക്കളാകുന്നു ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം. ആചാരം. വെദത്തിന്നും. വിപ്ര

രെമന്നൊഹരെ ചൊന്ന വസ്തുക്കൾ ഒരു ത്താൽ ... തീർത്തു. ഇതുചെയ്യാം മറ്റു വരവും.

ശമെമുറച്ചിട്ടും നിഷ്ഠുറയക കൂട്ടിച്ചെയ്യാതും മുറങ്കാരനായകനായ കനായത്തിൻ ചെറു

താറങ്ങുവരും മരൈചെ എന്നിട്ടാമുരളെചെയ്തു മന്നവന്താനും വൊയാൻകുഴുകാളും: ഹിച്ചൊ

രുപ്പക്കുത്തിൻകീഴ്പുറന്നാൾ മുന്നമെഴിങ്ങനെന്നതെച്ചിശിഷ്ടവങ്ങും ഹെന്നനെരം ദെ

വയാറിതന്നെയും കണ്ടൊങ്ങളെ എന്തു ജ്ഞാനമക്കളെനിക്കുന്നെനെറിയുന്നതു മന്ത്രിയമഹി

താതൻകാണൊഞ്ഞുചെറിയന്നവെഹൊരെനിയെന്നക്കൊട്ടുദെവയാറിയുറഹൊന്നാൾ

ഹൊരുകക്കിട്ടുരനമാധിവപുരത്തിൽതൊൻശമിഷ്ടചെകൊരുടുക്കിമൂപമരെക്കിച്ചൊ

ർയശിഷ്യാകുകുഞ്ചസ്വറുതന്നദൈവകാത്തക്കലയൊക്കചെന്നഗുരുനൊടവർ

ചാന്നാർവും: ഹിച്ചുതൃന്തൊനുമക്കൊഴെഹെന്നവന്നാൻ എന്തയൊറിനെക്കുറച്ചു

സ്വരൂപായതൊരുബന്ധമെന്തിപറഞ്ഞുബന്ധകളെബരെബന്ധക്കളൊട്ടുപെ

രംഹിന്തിച്ചിട്ടുരുതമ്മൊപെറ്റെന്നർമെറ്റയാളെചൊഹിക്കവെകളെങ്ങും എ

ന്തിനതാതനെന്നാശത്തരം പറയുന്നബന്ധശക്തൊദാസിനാം ദൈവമൊടുപെ

ഞ്ഞാൻമഹിമക്കിട്ടുകുവമാക വൃത്തിയും പൊരസഹിയാനിരവുമെന്നുള്ളിലുള്ളവരു

ടെഗൃഹത്തിലിരിക്കയിൽ മരിക്കതന്നെനന്നുസഹിച്ചിട്ടുമൊറനൂ. വചനാഗ്രകളെല്ലാം

പാപികളൊട്ടും ക്രൊവന്നിച്ചിട്ടുന്നവർക്കുപാപമെയുണ്ടൊച്ചരും കെവലമറിഞ്ഞൊലുന്നു

ക്രനാഗദൈവയാറിയാകിയപുത്രിതാനും യുക്തികൾപറഞ്ഞതുഹിന്തിച്ചുരചെയ്ക്കിൽ

ഹിതയും പെരിച്ചുമരെക്കപകരിക്കഉടയക്കരുതൾമുദ്രകുന്നതന്നതിനികൊണ്ടെ

യകളൊട്ടുകൂടെഞാനെന്നതള്ളിച്ചുകൊണ്ടുകുറുപ്പുഷപവ്വാതെന്നാട്ടയാത്രചൊൽവാ

ൻചെന്നമച്ചു. ഇവൻതക ഇന്ദ്രാധിപനറിഞ്ഞന്നാൽ വെണ്ണന്നതെന്നെനന്നചൊര

യക്കാൽക്കൽഹിന്നാൻ എന്നദൈമകൾകൂടായഹിടെക്കരിക്കക്കിട്ടി ഇറിയവരുന്നാരൽ

മറ്റൊന്നും വെന്തിട്ടില്ലാതെ ന്റെ മനസ്സൊരുങ്ങാത്തന്നെ ദൈവമാതാവിന്റെ കാൽക്കൽ

വീണാൻ കാണ്ടു കൊടുക്കുന്ന തന്നെ അക്കാലത്തിൽ മക്കളായിട്ടുള്ള ശിഷ്യന്മാരുടെയും

ക്കൊക്കെ മാത്രം ദാസികളും ഇന്നതൊട്ടു പുതിയ ദാസികളായെന്നൊർത്തുകൂട

ത്തന്നെ ഞാൻ ബോധിക്കുന്നു കെട്ടു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു എപ്പോഴും എന്നറിഞ്ഞാലും

ദോഷങ്ങളെയൊക്കെ ചെയ്തു സഹിച്ചിട്ടാം അപ്പോഴെല്ലാം പൂർവ്വ വയസ്സുമക്കളെ

ദോഷക്കുറിക്കുഴൽവാന മക്ഷോഴെപൊന്ന പന്നീട് ദാസികളാകിരവും ഞാ സംഗ്രഹിലെ

പ്പുവക്കം ദാസികളെന്ന കാൽക്കൽ വീണ്ടെശിഷ്യം മുഖമേലക്ഷത്തൊരു തരുന്നിട്ടു

കാകിരത്താണു ഹിച്ചുദ പെച്ചതിൻ പ്രായശ്ചിത്തം മാക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്താലും

ദൈവ/ദാസനംപ്പനസ്ക്കാരത്തെ ഇഞ്ചക്കം പക്ഷത്ത് ദാസ/ന്നതിൽ ഉള്ളിനെ

എല്ലാ കാലം കഴിഞ്ഞൊരു നന്തരം അനുഗ്രഹിക്കയും എന്ന മറിയമ്മയുടെ ദൈവമാതാവിനെ ശിഷ്യ

മുതൽ ആയിരംസഹസ്രങ്ങളോടും കൂടെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശം പൊക്കിത്താരമത്തൊടും

മാധവമായ മഹാനവും ചെയ്തുന്നതിൽ ശിഷ്യരോടു മാറ്റൊരു വാങ്ങിട്ടുന്നേരം

ദാഹ മുട്ടിക്കൊണ്ടു കൃപയും പരിത്രമത്തൊടും നായകനായവർ കാരണം പക്ഷാന

ന്നും കണ്ണുകളിങ്ങു നകന്/കാണ്മന തന്നെ പൃഥ്വിയിൽ പ്രധാനിയായൊരു ത്തിയ

വളുടെ പാദ പൃന്തളെ ഭക്തന്മാർ ദരണ്ടാം മറിയതിരിയൊടും കൂടക്കൊണ്ടി

ന്നൊരുത്തിയെ പൊരുളുമാൻ പ്പവരന്മാരായിരിക്കുന്നവരും മൊദത്തൊടു രചെ

ഷ്ടദൈവമാതാവെ മക്ഷോൾ ശ്രദ്ധയൊടു ദൈവത്തൊൻ ദൈവമാതാവെ പൊൽക്കൊണ്ടു

നമ്മെന്നിൽ പൃഥ്വിപദ്ധതിയിൽ മക്കൾ ശിഷ്യന്മാരുമിവളെ നന്ദിദാസിയക്ഷോണ്ടെല്ലാം

തകെട്ടു മറവു ഉള്ള വരും ദാസിവളും മറവുമെന്നൊട്ടുക്കൂടെക്ഷോഷം മിന്നിവരെക്ഷാം...

മററൊരുത്തരുമവരികയില്ലെന്നു ചിലൎക്കുമൊക്കെയും ഇത്തരം കൊടുവന്നിരുന്നവരുണ്ടായിരുന്നു ചെയ്യാനതുടങ്ങി ൧൭൧

മുതലായവരെങ്ങിനെയെന്നാൽ ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാരായവരെങ്ങിനെപറകയൊ ഹാസ

മെന്നുത്രകെട്ടുദൈവകാൎയ്യവുംപരമാൎത്ഥമായ പരമതമെല്ലാമാക്കു പൊരവിയൊ വിതാഞ്ച

ശ്ചംതൊന്നിടുവാനെന്നത്രിത്രകാൎയ്യംകെട്ടൊക്കണമെല്ലാ ദേവാനാരെന്നതെന്നിക്കു

ഷാൎദ്ദൊഷ്ടുഷ്ടരാജശ്രേഷ്ഠനെന്നതൊന്നിടുകയാൽ കിലങ്ങെനെതന്നെദ്രവ

യെയാത്തൊൻവന്നവിചൊചനെനഹൃഷാനുമെനെല്ലാമരിൽവില

ന്നെവെട്ടുകൊള്ളണംമറിയാതെസകലമെല്ലാറ്റിനും സംശയമുണ്ടാകെണ്ടു മന്ന

വസ്ത്രകെട്ടുപിന്നയുമരചെയ്യാൻ കന്യകാതിലകമെയറ്റൈകെട്ടമനൊരത്ഥ

നിയമല്ലയൊന്നിനെക്കുറിച്ചുതന്നെമന്ത്രിയെന്നറിക്കെത്രതൊന്നിത്ര

ജ്ഞിഷൊഴെടെപതിതാവരാദെഷ്ടാദെവിസഗൊത്രവുംവിധവകുലത്തിലെ

യനാരിതാനംസൎവ്വസംഗങ്ങളിലുംപ്രവൃത്തിവന്നവരുംസൎവ്വലൊകങ്ങളിലും ദിവ്യാ

യുള്ളവരുംതന്നദൈവകൻവെട്ടരന്മാരുംസ്വതന്ത്രന്മാരന്നമെക്കൊള്ളുമാറില്ലെ

ന്നല്ലൊവിധിമതംപിന്നെഞാൻമെക്കൊള്ളുവാനെങ്ങിനെപറഞ്ഞുനിൎയ്യന്നതാ

സ്വയത്തിനുള്ളകന്യകയല്ലൊശിഷ്ടതന്നെകാണ്മമമമശരമെന്നുതന്മനമ

ഞെഞ്ഞൊരുമന്നവൻപൊന്നനെരംമന്നവന്തന്നെകണ്ടുമമപവിവശയായിരുന്നു

കദൈവകാൎയ്യപിന്നയുമരചെയ്താൽ ശ്രെഷ്ഠന്മാർ ഇവരെല്ലാമെന്നെവിട്ടുസമ്മത

മറിക്കമൊട്ടുപെടുകുമെന്നൊക്കൊള്ളുന്നമാടുമെന്നെക്കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതി

കൊണ്ടുനല്ലതുവന്നുകൂട്ടുമില്ലസംശയമെത്രംതകരിൽ പിന്നതുതന്നെതന്നാലാമെന്നു

വൻസങ്കടംവെണ്ട ദേവനാമെല്ലാവരെന്തുംകാവ്യനാംപിതാവിനെയുമെല്ലാമെഴവ

ഭക്തിനാൽ സെവ്യനാം ശിവൻ തന്നെ അനുസരിച്ചു ഐശ്വര്യം [illegible] വിശെഷങ്ങളുൾക്കൊ

[illegible] ങ്ങൾ കെട്ടു [illegible] വന്താനം [illegible] ജനങ്ങളിൽ

[illegible] ക്ഷെത്രങ്ങളിൽ [illegible] തന്നുടെ

[illegible] കയാൽ [illegible] വെക്കാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

മന്നെപൊഴൊഴുകാണത്തൊഴും മന്നവന്റെയശസ്സം പ്രസിദ്ധകളിച്ചുവന്നന്നതൻ ൧൨൩

നങ്ങളും ചെയ്തുവെന്നൊക്കിനൊക്കിദന്തശൊധനം ചെയ്തവസ്ത്രസമാധിപത്തൊ

ക്കം കൊന്നത്തിനൽക്കക്കമാപാത്തിഭംഗികിൽക്കചിച്ചുകക്കമത്തിലകത്തൊട്ടും

ഗങ്ങത്തഴപൊലെപ്പുക്കുഴൽഭ്രച്ചിട്ടുനിശ്ചലമാർക്കളെയൊരുവന്നുവമട്ടുത്തകൊ

ണ്ടാപ്പുക്ഷമിതക്കളിലങ്ങനൊചെന്നനന്നാകിക്കണ്ടിക്കിങ്ങമന്നംഗണ്ഡമണ്ഡലത്തി

ങ്കൽക്കണ്ടിഹന്നപൊലെപത്തിക്കിററും ചെന്നുസങ്ങിഭൂഷണങ്ങളുമൊക്ക

വെയത്തിങ്ങൊരുകണ്ണൊതനിൽ മുവപതൂവാനൊക്കിനൊക്കിനമ്മേൾജപങ്ങ

നെഞ്ചിതിച്ചുചിന്തിച്ചുളളിൽ ഉല്ലാസം ചെന്നൊരശൊകത്തെയും ഹരിതിന്നങ്ങിൽ

ക്കന്നനെരംമന്നവന്താനെന്നന്നെമയ്യക്കിയദൈവസിൽ ചെന്നുബലാലങ്ങ

ഴ്ഹന്നദെത്തുവാതെന്നവങ്ങമവെക്കിച്ചാഴ്നിന്നുവിഷണ്ഡനായിമന്നവന്താൻ

മക്കൊഴ്നിന്നൊട്ടുകരമിക്കന്നതിങ്ങന്നതന്നമന്നമൈദെവയാനിന്നൊട്ടുമെ

ന്നെനെങ്ങാസത്യത്തെലംഭിക്കുന്നതന്നതകൊണ്ടും പിന്നെയത്തംനായശൃങ്ങത്ത

നിലെപെറ്റെകൊണ്ടും ഇങ്ങനെമഹിതനിന്നൊട്ടുമനൊഹരെനിക്കിലുളനരാഗം

കണ്ടെന്നുംഇളതങ്ങും എന്നതകെട്ടുചെന്നാഴ്ശങ്കിച്ചയതനെരമൊന്നപ്പുറയു

ന്നത്തിചൊളളുംകെട്ടക്കൊരൊരൊനങ്ങളുമ്പറഞ്ഞുപാട്ടുവൊഴും നാ

രിമാരൊട്ടുപെളളവായെപൊഴും പിന്നെതന്നദൈവിവസിക്കൊഴ്ഹൊമെന്നത

താനെപൊഴുംഎന്നപൊലെയനമൊക്കെചൊല്ലിട്ടുപൊഴും എന്നിവനാഴിക്ക

ല്ലമസത്യംപറഞ്ഞിട്ടാമൊന്നുമൈദൊഷമില്ലായെന്നകെളിയുമില്ലപിന്നരി

ച്ചവഴ്പൊന്നതെന്നിന്നപായനന്നിച്ചാഴ്ഭൂപാലനെയവളെന്നതെവെ

൧൨൦. ശുശ്രൂഷക്കാരൻ തന്നെ ഗൃഹസ്ഥന്മാരായുള്ള മെല്പനായിട്ടൊരു പത്രൊസ മൂപ്പനായവന്റെ

ന്റെ തൊട്ടുടൻ പിന്നെ ശുശ്രൂഷനത്തിൽ പിത്തം നന്നാക്കിരക്ഷിച്ചു ത്രിഭുവനം ദിനം പ്രതിഞ്ഞ

ന്നൊരു ദിനം വന്നു ശുശ്രൂഷ തന്നെ ത്താഴ്മെൻ മന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ ഒരുത്തിയുടെ വയറ്റിൽ

ന്നു ചൊല്ലുവെക്കുമാരനെ കൊണ്ടുകിതെങ്ങുമെപ്പോഴും മുത്തത്തൊട് ചൊല്ലിവെററവ

നെങ്ങിനെന്ന് പെററവൾ അത്ഭവായാവത്തപ്പനരെയ്യം പുത്രയം ദിവ്യനായൊരാ

ദിവ്യനെന്നപൊലെ വന്നൊരു നരനെന്നമെല്പുവെ തഴുകിനാനെന്നതെയ്യഞ്ഞു

ഞാനെന്നവർ ചൊന്നനെരം നന്നായി തെളിഞ്ഞ പൊക്കിത്തദൈവജാതിപ്പിന്ന

ഷ്ണപവനവർ കാണാതെഷണ്ണിത്തനന്നവരും പാടെ കൂന്നു പെരുമ്പൊഴു നാര്ച

ന്ത്രാക്കാനത്തെങ്ങും തൃമെന്നപൊലെ കൃപവമനസ്സു പൂരു വെന്നതുചെയ്യുന്ന മുഖ

ഷാരാക്കുമവർ കൃപൽക്കാമരുളും അങ്ങിനെ ചെയ്തു കാലം ദ്രവാലനൊരു ദിനം

നരത്തമായ ദൈവയാത്രയും താൻ കൊണ്ടു മധ്യപാനം ചെയ്തു വഴിപൊലെ തന്നെ

ത്താൻ മറന്നിത്ത ദൈവയാത്രയുമപ്പൊൾ മധുപാനം ചെയ്തു മധുപാനം ചെയ്തുമട

നൽതെരുതെ വെവക്കുത്തുരപ്പെടും മനസ്സുമടം കാലന്റെരണ്ടഗം ചെയ്യും കഴി

വിനൊടുഗാഢം വച്ചർകൊണ്ടതുമിയും അനന്താമൃതവാരിരാശിയിൽ മുങ്ങിയുമാ

നന്ദമനാഗസ്വരൂപതെ മാറ്റുകിയും പിന്നവർക്കൊരുങ്ങളിൽ കണ്ട മൊക്ഷിയും

പാദ്യമാദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടാടിയന്നവർ വാഴിയും കൈനൂറഹലത്തെയും ശരപ്പട

ത്തിയും മദനൻ ചൊവമ്മാചിക്കിവച്ചികൊണ്ടെരിവങ്കം തുടർന്ന് ഒരു നേരം

ദ്രുപതിവിരനൊടു ദൈവയാത്രയും ചൊന്നാൾ തപസ്സു വെദ്യാമനുവ്യാകുലചെതര

സ്സൊടും അന്തന്നായ ഭവാനെന്തിനുവന്നിതെപ്പൊൾ ബസമെന്നു വിക്കിൽ വന്നവൾ

പറഞ്ഞാറെയും ചെന്താവൂരാണിത്തിദേവനെ കല്പിച്ചാൽ തന്നന്തരം പെരികയുദ്ധം ഉണ്ടാ

യാവായ്യ ഞങ്ങൾ ചെന്നെരത്തു പൊരുത്താൽ ക്ലിഷ്ട രത്നമയെ തെളിന്തതിങ്ങളായ

ചൈതന്യ ടം ഗംഗ വന്നാൽ പെരുക്കം വന്നമല്ലൊ ഭൂമിയത്രയും മാറ്റാതകുന്നർമ്മ

ലയൽക്കവാൻ വശമല്ല ഇത്തരം ദൈവയാനമെന്നത്രയെ ശ്രീ ഭുവൻ ശിവൻ മൂർദ്ധാവിൽ ഗംഗ

നന്മാരെക്കാവ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

422

ടെട്ടിപൊരുന്നതിവ്യാകുലതെജ്ഞസ്സൊടെ ഭീമിതനൊപൊകണ്ടു ഭാവവൈവശ്യം

പൂണ്ടവൈപരിച്ചൂസരടസംഘിന്നൊലെനടകൊണ്ടു ഖരദൈത്യകുലയോഗെത്തിവലയ

ത്തൊം വെഗത്തിലവർ ചെന്നതൃതനൊടകിച്ചൂൎത്തുകവെകെട്ടനെരംകൊപി

ച്ചുത്തുന്നൊനംഞ്ഞനൊരാരുപതിശം ചെവഥവണങ്ങിനാൻമന്നു കൈകൊ

ണ്ടുത്രക്കാദിതൊഴന ചൊന്നാൻഎന്നടെമക്കളെയുംപൊട്ടെന്നതു വെക്കി

ച്ചുമന്നവരുമിതെന്നകൽത്തിയനിമിത്തിസത്യസുരഷനല്ല മന്ത്രികൾതന

ത്തെസഖശൊവിശം തിണകൊട്ടികമിഴുന്നം വന്നുഥമതെക്യവെകിച്ചൂരുട്ടി

ഞായദെവംതിജ്ഞൊഴജ്ഞനരവസരയൊക്കസുരക്തി തനൊട്ടുംക്രൂരചെൻനന്നാരി

രമിത്തെണം നരച്ചുക്കരക്ഷിനിഎന്നരാവത്തെകെട്ടുമന്നവസരമെക്കാറി

ന്നുഞൊനയമ്മെത്തചെയ്തിട്ടിയെണം രമ്യൂൺകിടെവനരുനാരി വന്നചെക്കി

ച്ചാൽസമത്തെന്നവരുംയമ്മിഷ്കന്മക്കൾ നൂനം ദ്രൗഹത്യുഷകിവനങ്ങൊരു മല്ലു

ന്നാരിൽജ്ഞാനമിനിവയെല്ലാം നൊൽപറഞ്ഞിട്ടണമെടന്നെവയാമിനിയുമെൻകെന

ത്തകംപൊലി ചെരുംഞ്ജപൊളമൻഗ്രഹിച്ചിട്ടുകൈവെകീടാതെഎന്തിയൊഷതന്ന

ിലൊക്കാനംപകന്നദിംഗിയിൽവരിപൂണ്ടയെന്നവചനംകൈകൊണ്ടായുണ

എന്നുമാമന്നിവരൻ ചൊന്നതുകെട്ടുഴവൻതന്നുനക്കുന്നവനെന്നദൈരാ

ജ്യചെയ്തും പിന്നെമാറ്റിനാരി കൊപിയാതിരിക്കെണംമന്നവകൊപിക്ക

യില്ലഞ്ഞിനെതന്നെയെന്നാൻ ഭാഗ്യവതിവരൻ ഭൂപതിവിരന്താനം ഭാഗ്യവതി

യൊട്ടുംക്രൂരവെരാജ്യം ചെക്കാൻനിമന്ത്രരക്ഷനായയച്ചുവിനൊട്ടുവന്നാശ.

ത്തെച്ചിത്രജരായെന്നവചനവിനിയമംസ്വകൃത്യത്തെച്ചെയ്യാത്രിശനൊട്ടു

യദുദായക്ഷ/മൈതാരുതിതെന്നാല്യ/നാലെയ്ത ശെഷം മക്കളെ ക്രമത്താലെ വെവ്വെ

റെവരുത്തിട്ടു കൈക്കൊൾ പിൻ ജരാനരയെ അവനെ പെട്ടിഷ്ഠൻ ...

...ഞ്ഞിട്ടാ ... യകലൻ ... വെന്നവനൊടു ... അവൻ പറഞ്ഞ ...

... ന്നതകെട്ടു ... ത്തിൽ ... യം ... കുന്നതന്നാലെമെ

ന്നാനവൻ താതന്റെ ... യൌവനത്തെ ... തന്റെ ജരാനരകൈ

ക്കൊണ്ടാൻ ... തിന്റെ ... ഞ്ഞവൻ ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

൨൮ പറഞ്ഞൊന്നെ ശ്രോതാരം ഹന്ത ദൈവശബാധനന്മാർ ചെയ്യുന്നതു കേട്ടു മന്നവനായക

നമെക്ഷയൻ ചൊദ്യം ചൈത്രരഥത്തിൻ ഗന്ധമാദനത്തിൽ വക്കു സരസ്സിൽ ചൈത്രിയെ

മാവൊളം ചൂതക്കാനനക്കെട്ടു കൊണ്ടായ്യമെ ത്തിലൊടൊട്ടു ചെന്നുണ്ണ വാടമെല്ലാ കെ

ഇപ്പൊഴുമുള്ളതു പൻ ഉള്ളതിൽ ചത്രഭംഗം വാഞ്ഛിയാൻ രാജഭൊഗം ചെയ്തവാൻ പ

ിയവൻ രക്ഷിച്ച പ്രകാരങ്ങൾ കീർത്തി പൃഥ്വിക്കുന്നാൾ നായാട്ടിനായിട്ടു വൻ പുത്തനാലം

ഗതെന്നാട്ടും കൂട വെവനം പുക്കാൻ പ്രാപ്തൻ ഹരി മൃഗമാരവെയും കൊന്നുകൊന്നുത്തിഷ്ഠ

സ്ഥലൻ വിളയാട്ടുന്ന നേരമെററം ആശ്രമം ചപലിക്കുന്നതു ഇന്നേരമാക്കു മെത്താതെ

പറമെട്ടുന്നവഥത്തൊട്ടും ഭാസ്കരരശ്മിയെയും ചെയ്യാതവനന്തത്തിൽ നൊക്കിയും മൃഗ

ങ്ങളെ ക്കണ്ടു കൊന്നു കംപ്പന്നു വെവമെററിട്ടും മൃഗജാലങ്ങൾ വഴിയെ പൊയെ കാമിക്കു

യവസ്ഥയെ ക്കണ്ടം ചുഴന്നൻ അത്ഭുതസൗന്ദര്യം മഞ്ജുളമണ്ഡലനന്തരമത്ഭുതം വളർന്ന

പുമാന്ത്രമട്ടെശാന്തൊന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ തളിർത്തുകൾ പവങ്ങൾ നിറഞ്ഞൊരൊന്നായ് പൂത്തു

പിക്കതെക്കിക്കിൾ നാദത്തൊട്ടും വൃക്ഷങ്ങൾ തൊട്ടും ചുറ്റിപ്പറ്റിട്ടും വള്ളികളും യഥാക്രമം

നൽമൃഗസമൂഹങ്ങളും പക്ഷികൾ മൃഗങ്ങളെന്നുള്ള ജന്തുക്കളൊന്നും ഇക്കാട്ടിൽ

രക്ഷകമക്കളിൽ പൃഥ്വിയിൽ ദിവ്യസ്ഥലമാത്രാമെകളാണതെന്നും വാതവെതങ്ങൾ

ഇവ്വണ്ണം സെവ്യമന്ത്രമദൈശം ചിന്തപ്പെട്ടാൽ ആവതമെന്ന് നന്നത്തമനാ

യ്പവൻ വിശ്വയാവൃത്താനെററം മാറി നിന്നിയന്തിതന്നൈതിരത്തിങ്കൽ ബാലകന്മാ

രെങ്ങാനൊത്തമം മനൊഹരം സതതനന്ദനാരണ്യത്തെ ന്യായമന്വിഷ്ടും പെടുക്കുന്നമാന

നാതന്നാലെന്നതു പൊലെ മാലിനി നദിതന്നാൽ ശൊഭിതമെന്നു കണ്ടു മായകന്നൊരു

ന്നവൻ മറവുള്ള പടവെല്ലാം [illegible] നനച്ചാരത്തികൽ പൊക്കെന്നതിക്കൊണ്ടവൻ താനും

[illegible] ജ്ഞാനമെന്നതിനെ [illegible]

[illegible] മഹാമോഹങ്ങൾക്കു [illegible]

[illegible] വിജ്ഞാനാദിസമ്പന്നന്മാ[illegible]

[illegible] പ്രധാനന്മാ[illegible] സംഹിതപാഠങ്ങ

[illegible] സ്വരവ്യക്തിയൊടും [illegible]

[illegible] പലതരം [illegible]

[illegible] വിജ്ഞാന ജ്ഞാനാദികൊണ്ടു ജ്ഞാനമകന്നിട്ടും [illegible]

[illegible] സാമവേദ

[illegible] തൈത്തിരീയ

[illegible] സൂക്തങ്ങൾ [illegible] സൂത്ര

ങ്ങൾ [illegible] ബ്രാഹ്മണവേദങ്ങളും [illegible]

[illegible] സംഹിതാ [illegible]

[illegible] സംസ്കാരങ്ങളൊടും [illegible] സൂത്രവൃത്തി

കളൊടും ശിക്ഷാ വ്യാകരണവും ഛന്ദസ്സും നിരുക്തവും [illegible] ജ്യോതിഷ [illegible]

[illegible] വ്യാഖ്യാനങ്ങളും

[illegible] സവ്യാപസവ്യ [illegible]

[illegible] ക്രിയാ [illegible]

[illegible] വ്യാസ [illegible]

[illegible] ഇതിഹാസങ്ങൾ [illegible] വേദാന്ത [illegible]

൧൨൩ ഷഡംഗശാസ്ത്രാദികളും വെദാന്താദികൾ നാനാശാസ്ത്രങ്ങൾ ബഹുവിധം ചതുഷ്ഷ

ഷ്ടിം കലകൾ വെദശാസ്ത്രങ്ങളും മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും പദാർത്ഥങ്ങളും മന്ത്രതന്ത്രാദി

യന്ത്രങ്ങളും ഭക്തന്മാരും സ്വാമികൾ ഹരികളിൽ ഭിത്യന്തരം പവിത്രാദ്യങ്ങളും

വിചിത്രാസനങ്ങളും പവിത്രപുഷ്പങ്ങളും സുഗന്ധപടങ്ങളും അഷ്ടാംഗമൃഗപക്ഷി

ഷ്പൃഷ്ടിയുള്ളൊരു മനസ്സോടെ യോഗത്തൊടും ആചാര്യകളും ഇത്യാദി വൈരം

കളഞ്ഞിട്ടുള്ളവരെ ഇത്യാദികൾ സമിതലകൾ വക്കികളും ഇത്യാദി ഭക്തരായ

ആപരമാനന്ദത്തൊടും ഇത്യാസ്വസ്ഥികമത്യാ മഞ്ജുഭാഷിതരഗത്യാദി ഇത്യാസമ്മാന

ഇത്യാമനസ്സിലുള്ള ഭക്ത്യാ സ്വാദ്ധ്യായത്തെ വണ്ണ സന്തുഷ്ടനായി മരുമകൻ കാര്യവര

പെരുമാൾ മക്കൾ കൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളും മക്കൾ ഇനിമെൽ മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലൊരു പഞ്ച

ലയിൽ ചെന്നു മന്നവൻ അന്നെരം ധന്യനായ ചൊദന ചെന്നു കണ്ടില്ലയൊന്നു

മാത്രമിവിടെ ഇന്നെത്രയും താമസിച്ചു തൊടാരക്കം കാണണം വന്ദിച്ചു പറഞ്ഞു

ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടായനാതെ ആകെ തനെരം ലക്ഷ്മി താൻ തന്നെ ഭൊരുക്കത്തു ഹാരൂ

ത്തിരിപ്പു ചിത്രം ചെയ്ത ലക്ഷണം കാണായ്ന ഭൊൽ കൊണ്ടു കൊണ്ടൽ മനസ്സു

മിന്നുന്നിന്നൽ പൊലെ രൂപമൊരു പുരുഷ ഭൂമിലാഹാരാദി കൊണ്ടു ചൊദിതമായ

ദിവ്യകന്യകമാരാൽ മെല്ലെ സർവ്വലക്ഷണങ്ങൾ രൂപാദിഗുണമെന്നിട്ടു മുഖം തന്നെ

കണ്ടു മുഖാരവിന്ദത്തൊടും നാസികാഗ്രത്തൊടും ദൃഢസൗന്ദര്യത്തൊടും

പ്രെമസല്ലാപത്തൊടും ഭക്ത്യാ വെലനാജിവൻ സ്വാഗതമിതി പുനരാദരവൊ

ടിക്കുടവെന്നിലതിഥിപൂജകളും ചെയ്തിനാൽ ആസനമദ്ധ്യം പ്രാപ്തി സ്വാമി

നീ എന്താൽ ചെയ്തതെന്തെന്നവൾ പിന്നെയും പറഞ്ഞു ചെയ്താൾ കുശലമിട്ട ദൈവമെ

നനാമയ ഭക്തി വിശുദ്ധമതെ ദെവാന്മാരെന്നവറയെണ്ണം കാനനെ വരുവതെന്ന

കാരണമെന്നും മംഗല്യ ചൊദിച്ചതിന്നു മന്നവന്താനുമൊന്നാൻ ദുഷ്ടന്തനയ

നുപരിചിതനയത്താൻ പുഷ്കരവിലൊചനെ സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും രാജാവെ

ന്നതു കെട്ടു ഫലമൂലാദികളും രാജീവവിലൊചനനൽകിനാൻ ഭക്ഷണാനന്തരം

നം ചെന്തിരിയൊന്നു വെണ്ണന്നതെന്നപൊന്ന കന്യകതന്നെ നൊക്കി മന്നവന്താ

നും ചൊന്നാൻ കമ്പമാകുറിതന്നെ കാണ്മാനായി വന്നതിൽ പിന്നെ അങ്ങാമവി

ലൊചനെ മാമുനിയെങ്ങു ചൊൽക കയ്യാട്ടു പലഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടു വനാന്ത

ഹൊ ഗാത്രപിതാവൊരരൊരുന്നാരിക്കെ പൊന്നാൽ നായകനായ തിണക്കമെൊട്ടു കൊണ്ടാരെ

മന്നാ ഇതായതവിലൊചനയാൾ ത്വക്കന്യകയും കന്യകവരയൊ ഭ്രൂപ ശിലാദിഗുണങ്ങളും

മന്നവനുടെ വംശനായുടനരചെയ്താൽ തിന്നു ദൈവാധീനപിതാക്കന്മാരാരെന്നും വി

നറിന്നെയും മുഴുവങ്ങ മെന്നൊട്ടു ചൊല്ലിടെണം ഫലത്തെ ദെവവനത്തിൽ വാണി

ട്ടു വാഴുമളമെന്നും പെ സ്വരക്ഷകളെപ്പെരെചൊല്ലണം പരമാത്മം അറിന്നതു ദ്രുപദ

ണം കാണ്മമാത്രമെ മുലമെന്നതു മനസ്സിനെന്നിയവഹരി ക്ഷൊണം പൃഥുവാം താങ്ങ

ന്നുപവംശത്തിൽ പിറന്നത്താൻ നാരിമാർ കുലമെനിരത്നമെയതിച്ചായുള്ള

ത്തമെറിന്നൊന്നു മൊന്നുപവനപന ചിത്തമെന്ന മെമമചെൽക്കിളുയമിത്ര

ൽ ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീകളെന്നി മറ്റുള്ള നാരിമാരിൽ ചിത്തം താപമെറിക്കുമൊ വാ

ഴുമൊ തൊ ജനനനായ തന്തിയെന്നവൻ കൃഷ്ണപ്യാജമെന്നിയെ പറഞ്ഞിടെ

ണമെന്നൊട്ടു മഹാസക്തം ചെയ്തു സുന്ദരാംഗിയുമെപ്പൊൾ കന്ദ്ര സമനായ

ട്രുഷ്ണിയൊട്ടു ചൊന്നാൻ വൃത്താന്തങ്ങൾ ദ്രുപവിഷ്ണുനിവറയെണ്ണം കമ്പനാമ്മു

൫൨൭ മതാതന്നതന്നെക്കും പൈദക്കെണം ഞാനിഷ്ഠം സ്വതന്ത്രയെന്നുള്ളതു മറ്റെയെണം

മാറ്റിച്ചിടെണം വെദവിധിയാംയജ്ഞത്തെക്കുറിച്ചു ജനകനായകമ്പെതന്നെ പ്രാപിച്ചു

ലവനന്ദവാദത്താലെ ശ്രീലത്തെ നിശ്ചിതാനം മധ്യരസവും വിഷ്ണുവും ക്ഷീരലാവം

കെട്ടു മഹാത്മാവിനെ യൊട്ടു മന്നവനരചെയ്താൽ ദെവശ്രെഷ്ഠരചെയ്കയെന്നുള്ളതാങ്ക്

ട്ടുള്ളതു ബലെ കൃഷ്ണൻ നമ്മൊടു വെണം ചൊല്ലുവാനതുമെ ന്നിൽ ഉത്തമ ദെവതന്ത്രം

കൃതിതന്നുടെ യതിയാം തന്നെ ഞാൻ ശ്രീ പറയെന്നമെന്നൊടു ചൊല്ലുകൊണ്ടുമനൊ

വരെയെന്നതു കെട്ടു മുനി കൃഷ്ണ താനും ചൊന്നാർ നന്നു കെട്ടുകൊണ്ടതു തന്നെ

തെന്നതു നൂനം ഋഷിയൊ ഹാതവും കെട്ടാലും മമ മങ്ങും പക്ഷെ രസമനാഭി

യനൻ വിപഞ്ചിതൻ ബലമൊ ധനമെവിടെ കൊല്ലുന്നതു കണ്ടതു മമ വിത്തം വാങ്ങി

യമുനി ന്രുനെ കൊണ്ടാലെ പൊന്നും ചെയ്താൻ ദെവതന്ത്രം നൃപനന്നായ മക്കളുടെ

യജ്ഞത്തെക്കുറിയെണം ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതു കനിവാമവനൊടു ചെയ്താൻ നമസ്കാരങ്ങൾ

നമെ മെരുമെ മക്കിത്താം വിശ്വാമിത്രൻ തപൊ വിഷ്ണുമന്ത്രം വരുത്തുവാൻ വിശ്വ

മൊഹിനിയായ മെനകതന്നെ ശക്രൻ വന്ദനം വരും മായ വമാസാദിയെന്നു

ചൊന്നൊടു കൂടവെ തിയെ ഒളിച്ചാൻ മെനകനവളെ കണ്ടാ രയാ വിവരനാം

യാത്രയാമെ ചെയ്ത തപൊബലങ്ങളാലുള്ള കണ്ടായിതാ സാവതനം കീർത്തിച്ചുവന

ത്തൊട്ടു മായതപിലൊചനയായ മെനകയൊട്ടും നക്കാലം തപൊബലമൊക്കവെ നഷ്ട

മായാൽ ഉൾക്കാമിൽ തപൊബലം യശവും വന്നാൻ പുഷ്കരപിലൊചനതന്നെ

കൃഷ്ണവെക്ഷ ചെയ്തു മാന്തവമിനകൊ ഷ്ടിടാൻ പണ്ടെ പൊലെ വിശ്വാമിത്ര

ൻ ശിഷ്യം ശരിച്ചു മെനകയും നിന്നെക്കും ദെവകാര്യം സാധിച്ചു വൊന്നുന്നെ രമ്മി

മവൽപ്രഥമദൊനെമംതിന്റെതിരന്ധലെ കമലമിലൊചനപെറവാളെന്നറിഞ്ഞാ

ഉംതാപസപ്രിഷത്തിനനാശമില്ലെന്നറിഞ്ഞുതാപസംമറച്ചുപൊ്വാനലൊകവും

പക്കാൾവാഇക്ഷ്വാകുകന്ന്യകളിവളെ ഷൂക്കാലം പാലിഷ്യാനെനെൻകൈയ്യിൽനൽ

കിനാൽശകുന്തളെ ചെറ്റുശകുന്തളയെ അവൾക്കതിനാൽഞാൻപാലിച്ചു

മാദഞ്ഞാട്ടും മകളാക്കുകയുംനെൽനെരതെ പറഞ്ഞതെന്ന ചൊല്ലൊടുതാ

ൻപാരമാർഷികൻ ചൊന്നതൊക്കെഞാൻ കെട്ടതുലംഅന്നദുഃഖമെല്ലാമകൈ

ഞ്ഞപ്പൊൾ ഞാനുംഅന്നൊടുപരമർത്ഥപറഞ്ഞുനമഞ്ഞാലുംഅങ്ങനെകെട്ടു

തെളിഞ്ഞുതാലാറുഷ്ടനുംപുഷ്കരശരമെറ്റു കന്ന്യകയൊടു ചൊന്നാൻസ്വല്പ

ക്ഷണംമക്ഷുവൃത്തിയെന്നവനതിതെവ്യൂാക്കും ഏകിഴ്ച്ചിതൈനമിക്കിയൊ

ൾബ്രാഹ്മവുമാർഷം ദൈവംപ്രാജാപത്യവും പുനരാസുരംരാക്ഷസവുംഗാന്ധർവ്വം

പൈശാചവുംവൈവാഹികത്തെട്ടുവിധമിവരന്ധമിതിൽ ക്ഷത്രിയർക്കൊളള

ംരാക്ഷസംഗാന്ധർവ്വംദെവജ്ഞനായമനുവിവക്ഷംചൊന്നതുലം കെവലംഗാ

ന്ധർവ്വംകൊണ്ടെന്നിവർക്കെഞ്ഞം അനെരാശകന്തളെചൊല്ലിനാൾനൃപ

നൊടുമന്നവപൊമ്മത്തില്പമിവിടെയൊച്ചുംഭൂരുംവഹിക്കുമ്മവാജ്യായതാനമക

നൂഴിപിന്നെഅതിവയൊന്നതൊന്നുമില്ലവൈവശ്യമെത്തുംഅന്നാലുമൊ

തുമനസ്സാപാരവശ്യമുണ്ടാഞ്ഞാലും മന്നവടുവാനല്ലപെയെക്കന്നാംവരുമിപ്പൊ

ൾതന്റെമാക്കന്നതെന്നുനെരെൻപറയെണം പുത്രനുകാക്കിയെന്നതൊക്കാ

വൊന്നല്ലെന്നതൊപൊക്കാവൊന്നല്ലെന്നതെന്തൊന്നനപിന്നെ നൃപനൊ

ക്കൊള്ളെന്നറിച്ചാൽസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെയൊന്നുംചൊല്ലാസ്വാതന്ത്ര്യമൊമിവാലെ

൬൩ കൈവല്യമസാദ്ധ്യമെന്നാമൈക്കണ്ടിച്ചൊല്ലീടെണ്ടാതെന്നതുപരമാത്മം എന്ന
തെന്നറിയാഞ്ഞുസന്താപപ്പെട്ടാകെ ബുദ്ധിനിച്ചാൽ ഭക്തിസാദ്ധ്യമെന്നില്ലം കൈവല്യ
മല്ലൊന്നെന്നുടെ പുത്രനായിട്ടെത്തിച്ചേരുന്നവൻ തന്നെ നിരാകുലം വാക്കിപ്പിന്നെ
പാൎത്തിടാമെന്നു മെന്നോടു സത്യം ചെയ്തിലന്തെന്തിയന്താനം ദുഷ്ടതയെങ്ങും
വൃഥാമൈഥുനത്തിന്നെന്നതൊ സൽഗുണമെയ്ത വഞ്ചാൻ പറഞ്ഞിട്ടെന്നമെ
യാന്ത്രിനവൾ ചൊന്ന സത്യവും ചെയ്തു കൊണ്ടു ത്താസ്ഥിരയുക്തയുഗങ്ങൾ ഒരുവകാ
ചെയ്താൻ കന്യയാം ശകുന്തളതന്നെയും പുണൎന്നു തൊഴുവാൻ വിധിയാലെന്നി
ങ്ങു പൊന്നമ ചരത്രം ഇങ്ങിയ സേനയുമായി ഞാൻ വന്നതു കുതുകമൊട്ടിന്നെ
കൊണ്ടുപോയിക്കൊൾവതിന്നു സമയം ചെയ്തു അവൻ തന്നുടെ രാജ്യം വെക്കാൻ കെ
മലാകിയും തെട്ടം വന്നിച്ചാളുന്ന തന്നെ കണ്ടെ കൂടി തൊന്ന മന്നരമെച്ചന്നെത്തി
കന്യകാ പെറയൊരു നാളെ ചൂതിന്നാളെ ചെയ്തു ദിവ്യലൊചനം കൊണ്ടു സൎവ്വവും
കണ്ടു ഭഗവൽ ദിവ്യ മന്ത്രിയായ പുത്രിയൊടരുൾ ചെയ്താൻ എത്രമെതെ ഷമിച്ചുപെറ
ക്ക വെണ്ടുമൊ പാലെ സ്വസ്ഥിച്ചു മനസ്സിൽ ഞാൻ ചിന്തിച്ചതെന്നവന്നതു ലൊകവും
പകലും കൊണ്ടൊരു കുമാരനെ തൃണവത്സരം കൂടെ വെറ്റിതങ്ങളുന്തളൊ പുത്ര
ദുഷ്ടിയും ചെയ്താൻ കർകൻ പിറന്ന ചൊൽ അസുരന്തിരികളെക്കൊം തുടങ്ങിപ്പാട്ടുങ്കൂ
ത്തും മെവട്ടു ദ്വന്ദ്വങ്ങളും ചൊല്ലി പുച്ചെണ്ടുന്നതു വകയിവൻ ചക്രവൎത്തിയാപ്പൊരു
മെന്നാൽ ജാതകൎമ്മാദികളും ചെയ്തു ഭരതവരൻ ജാതനായ വനെത്രവിദ്യയും പഠി
ച്ചിട്ടുത്താപസിംശകുന്തളനന്ദനനെന്നും കൂടെ ഭൂപതി തന്നെ ചിന്തിച്ചാത്രരാജ്യം
പുണ്ണാർ തിരുസ്ഥരങ്ങളെ തിരിഞ്ഞപ്പൊരൊരുത്തരാകെ സകലംനമ്പൂതിരി

ഷടക്കവും വഴക്ക വിക്രമത്തോടെ ശത്രുക്കളെ [illegible] തങ്ങൾ [illegible] വർദ്ധിപ്പിച്ചു [illegible]

ന്നാമാണ്ടു സംവത്സരം ചെന്നിത്തല മാരാരെ പടശ്ശാലക്കു [illegible] ചെയ്തു [illegible]

ത്തതാന [illegible] വരൻ പുത്രിയെ [illegible] ചെയ്തിതു [illegible] ത്താവിനെ [illegible]

[illegible] പുത്രന്മാരെ [illegible] താതൻ താൻ രക്ഷിക്കേണം [illegible]

രം വയസ്സിങ്കൽ ഭർത്താവു രക്ഷിക്കേണം യൌവനവയസ്സിങ്കൽ പുത്രന്മാർ രക്ഷിക്കേ

ണം വാർദ്ധക്യം വയസ്സിങ്കൽ ദേവകൾ [illegible] ദേവതയെ [illegible] ദൈവങ്ങൾ

[illegible] ദൈവം [illegible] ബ്രാഹ്മണരെന്നു

[illegible] ഭർത്താവു [illegible] ദൈവം [illegible]

ത്താവിനെ [illegible] ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന [illegible] പതിവ്രതമാരായ സ്ത്രീ

സ്ത്രീകൾ [illegible] [illegible] വരും [illegible]

[illegible] പതിശുശ്രൂഷണം [illegible] പുത്രനും [illegible]

[illegible] [illegible] താതനെ [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible] ചെയ്തതിൻ [illegible]

[illegible] യാത്ര [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible] ചെയ്തു [illegible]

[illegible] പലനാൾ [illegible] വിരുന്നു [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible] തന്റെ.

[illegible] പറഞ്ഞോരനന്തരം

൧൩൨ ന്ദ്രങ്ങൾ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ചുറ്റും വിട്ടങ്കങ്ങളും സംവരിക്കപ്പെട്ട സംഹാരിതങ്ങളായ

കനകദ്വാരങ്ങളോടും മാളികകളോടും നേരം മാനസമേറും ചെയ്യുന്നവയായിട്ടുള്ള

വണ്ടുകളിൽ ഇന്ദ്രനീലങ്ങൾ വൈഡൂര്യം മരതകം മുതലായ രത്നങ്ങളാൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ട

ഷികളാകുന്ന മാനസങ്ങളാൽ തെളിയുന്നവയായി ദാന്തശൈലങ്ങളായിട്ടുള്ള

മഹാസൌധങ്ങളും സമൃദ്ധമായ സന്താനതരുക്കളാൽ സമാവൃതമായ ദിവ്യ ഉദ്യാനങ്ങളും

നരസിംഹങ്ങൾ നഗരവാസികളായ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നല്കുന്ന

ചിലർ ഗോപുരങ്ങൾ ചിലർ ധ്വജങ്ങളാൽ ശോഭിതങ്ങളായ അനേകം ഭവനങ്ങളും

തുണയായ ചിത്രങ്ങൾ മണ്ഡപങ്ങൾ വരെ ഉപവനങ്ങൾ നദികളും കുളങ്ങളും

ക്രീഡാപർവതങ്ങളും പിന്നെ നഗരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഗോപുരങ്ങൾ

ദിവ്യക്ഷേത്രങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവകളുണ്ടാകുന്ന മന്ദിരങ്ങളും അതിന്റെ ചുറ്റും മഹാ

ജനങ്ങൾ ഗോപുരദ്വാരങ്ങളും ഉയരമേറിയ അട്ടാലങ്ങളും ശോഭിതമായ പുരമതിലുകളും

മഹാ കിടങ്ങുകളും ശത്രുക്കൾക്ക് ഭയങ്കരമായ പലതരം ആയുധശാലകളും

ചിത്രങ്ങൾ പലതരം ശതഘ്നി ചക്രയന്ത്രശാലകൾ പലതരം രഥശാലകളും യന്ത്രശാലകളും

പലതരം വസ്ത്രപ്രാസാദങ്ങളും ഉപവനങ്ങളും മുല്ലപ്പന്തൽ വീഥികൾ സദാ

കൈലാസശിഖരതുല്യങ്ങളായ ഗോപുരങ്ങളും ദേവസന്നിധികളും വാപികകളും

മന്ദിരങ്ങളും ഉപവന മന്ദിരങ്ങളും വനസ്ഥലികളും വാപികളും മണിമയങ്ങളായ ചന്ദ്രികാ

ശാലകളും നാടകശാലകളും ദ്വാരതോരണങ്ങളും ശോഭിക്കുന്ന മൈത്ര മനോഹര

രമണീയമായ പറയാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിലുള്ള പലതരം പുഷ്കരങ്ങൾ പല

ഉദ്യാനവനങ്ങളും പുഷ്കരിണികൾ വാപികളും ധനങ്ങളും സ്വയം ശോഭിക്കുന്ന

വണ്ണാന്മികൾ സ്വതന്ത്രരങ്ങളൊടും വാണീടും ഗൃഹങ്ങളും ഉത്സവംകൊണ്ടു ശൊഭിച്ച
മന്ദിരങ്ങൾ സത്യതല്പരന്മാരാം വൈശ്യന്മാർ ഗൃഹങ്ങളും രത്നങ്ങൾ ധനധാന്യങ്ങളാല
സമൃദ്ധിയുമണിമൊന്ത്രികൾ നല്പപണ്ഡിതന്മാരായുള്ളൊരു ദാനശീലന്മാരായകങ്ങളൊടു
ംമക്കളും ദാനശീലന്മാരായുള്ള സ്വന്തമായ ള്ളൊരും സതതമക്കൾ എങ്ങും ഉളകളെവെളിഞ്ഞു
ള്ളൊരവസ്ഥിതിനക്കളിൽ സന്തുഷ്ടമായതാക്കും സ്വൎഗ്ഗം മതിനൊരു ഭൂതലമല്ലെന്നതൊ
ന്നാം സൽഗുണംവർദ്ധിപ്പിച്ച മൈത്രെയം ചിത്രം പത്താൽ പത്തനമന്ദ്യരാങ്കമന്ദിരം മ
നൊഹരം വിത്തസഞ്ചയപൂർണ്ണമുത്തമസഭായുതം ബ്രാഹ്മണശ്രെഷ്ഠരും ക്ഷത്രിയവീരന്മാരും
ധാർമ്മികന്മാരാം ധനപതികൾ വൈശ്യന്മാരും സച്ചിദ്ഭക്തന്മാരാം ഉത്തമശൂദ്രന്മാരും സ
ൽപുത്രന്മാരായുള്ള മുഖ്യവണിക്കുകൾ താനും സൂതന്മാർ മാഗധന്മാർ വന്ദികൾ ഗായകന്മാർ
പാദസെവകന്മാരും ഇന്ദ്രജാലകന്മാരും നർത്തകന്മാരും നല്ല നർത്തകിജനങ്ങളും മുത്തുമാ
ലകളെ വഹിക്കുന്നവർകളും ആനതെർ കുതിരകാലാളായ സൈന്യങ്ങളും ഉദ്യാനവും
ഹാരമഞ്ചോമല്ലരതങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ അന്യന്മാർക്കുള്ള നന്ദനനൊടും ഉദ്യമെന്താകുദം
വത്തൊളും മനം വൊലിയില്ലെന്നൊരു നരകുമാരനെ ഞങ്ങൾ വരെല്ലാവരും ഇന്ദ്രവൈഭവ
ന്കിവരിന്ദ്രനൊ കന്ദർപ്പനൊ സ്കന്ദനൊ മുകുന്ദനൊ ചന്ദ്രചൂഡനൊ ചൊൽവിൻ എന്നെ
ല്ലാമൊരൊജനം കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നൊരം പുഷ്പവൃഷ്ടമാനഗരപ്രവെശനമിങ്ങനത്തി
നയൊദ്ധ്യമല്ലെന്നതിനൊപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഛത്രചാമരവസ്ത്രങ്ങളുമായി സമൃദ്ധമായ ശങ്ഖങ്ങളുമായി
ത്തനൊടും ഗുരുവസിഷ്ഠവതിവാസിഷ്ഠസ്ഥാനെ ചെന്നതിന്നാൾ ചരിത്രം കണ്ടു ലൊകർ വെള്ളം
മന്ത്രിച്ചു വരാനൊരു വെന്ദ്രസ്വരൂപനാം ഉത്തമവൃതനെന്നു കണ്ടു രാഘവനായുള്ള വന്ദിച്ചീടിനൊ
ൾ ശകുന്തളന്മാരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണവൻ നമസ്കാരമിങ്ങുയയൊചെയ്തുപൂജിച്ചീടിയെന്നപ്പോൾ

൨൩൪ ന്നിനാൽ ചൊന്നതു കെട്ടു നമസ്കരിച്ചു ദൈന്യത്തൊടും നിന്നുരചിതാ വൃത്താന്തം പാദചൂഡാമണി

ക്കിന്നെവമതു കെട്ടു വിസ്മയം പൂണ്ടാരെ റാം നന്ദിവനെന്നതന്നെ ചൊദിച്ചിനാരെല്ലാവ

രും മന്നവനരചെയ്താനന്നെരം അവളൊടു നന്ദനനൊടും കൂടവന്നതാപത്തി കെട്ടിനി ചൊന്ന

തെല്ലാം വഞ്ചാതിച്ചു സംശയമെന്തിനി ന്നൈമനൊരഥം ചൊല്ലിനി മറയാതെ എന്നതു കെട്ടു

ചൊന്നാൾ അന്നെരം ശകുന്തള മന്നവന്തവ സുതനെ യുവരാജ്യഭിഷെകം ചെയ്തു മാരനമയൊ

വനാവാർദ്ധക്യത്തിൽ ഇതിനെ ചെയ്തിടെണം യുവരാജ്യാഭിഷെകം കൊണ്ടു ബെമാമതിനു ഭൈര്യ പദ്മം പല

ങ്കിൽ അന്ന മന്നവ സമാഗമമന്നു ഇളയത്തായനെരം എന്നൊടു ചെയ്ത സത്യം മറന്നിതൊ

യത്നനാകിയ ഭവാനെന്നെക്കിന്നന്ന പൊരെ എന്നതു കെട്ടു നൃപനന്നെരമൊരു ചെയ്തൊൻ അ

നൊടു കൂടയുള്ള സംഗമമതൊന്നിലെ തൃം ഇക്കഥ നന്നന്നതിനെ ഒത്ത വൈചിത്ര്യ ചൊല്ലാ

ൽ നിശ്ചയം കണ്ണിനെ ചൊല്ലും കണ്ണിന കൊണ്ടതു ചെയ്കനി ന്നൊകിനി ചിത്രം പറയാതെ

തളർന്നു മനസ്താപത്തിൽ തന്ന സത്യങ്ങൾ ദുഷ്യന്തനുപവരനിവങ്ങൾ അവളൊടു ദുസ്സഹമായ

വാക്കു ചൊന്നതു കെട്ടനെരം സ്ത്രീരത്നം പൂണ്ടവാരം ദുഃഖം വ്യഥം പൂണ്ടു കയ്യാൽ സാലട ഞ്ഞിത ചൊ

ല്ലിനിതു സ്വയമന്നെരം സാരാദ നരൊഷത്തൊടും താമ്രമാം നെത്രങ്ങളൊടും തസ്വര

രഞ്ജിതൾ പൊലെ തീക്ഷ്ണമായന്തെ അങ്ങൊടും പ്രസ്തുരമാണമായൊരൊഷ സമ്പുടത്തൊടും

പ്രസ്ഫുരിതങ്ങളൊടും കൂടെനൊക്കിട്ടു അന്നെരം ദ്രുപതദൃഷ്ടിച്ചു വൊയെന്നതതൊന്നിട്ടും വങ്ങും

താവനിനെന്നരണ്ടു നംശങ്കനെരം പിന്നെ സ്വാകാരം മറച്ചിത്തതെ ജെസാശങ്കന്തളതൊ

കമൊവക്കിശതന്നൊടു ചൊദ്ദി നാൾ എന്തിനിത്തരമിജ്ജാതന്നൊടു ചൊല്ലിടുന്ന

ചിന്തിക്കു ഉപവരമറന്നിതെന്ന സ്ഥനം ഞാത്വാവെ വഞ്ചിച്ചിട്ടു ചൊരന്നങ്ങളൊരു പാ

പമാത്മനാതിന്ദ്രപിക്കിൽ മറെറാരു വനസ്ഥരൊ ഞങ്ങളൊ തച്ചന്ദ്രമാദമനനാതിലമാൻ

മാതാപിതൃമിത്രം പൂൎവ്വന്മാരായമന്താനും അഹസ്സും രാത്രിതാനും രണ്ടുസന്ധ്യകളുമെന്ന ൧൩൭

വർപത്തിനാലുപെരുമരുന്നിഞ്ഞിട്ടുമന്നവൎക്കുന്ത്യത്തമെന്നതൎക്കിക്കെണം പ്രാകൃതപുരു

ഷനെക്കൊണ്ടെവിടസങ്കീൎത്തനം സ്വാകൃതിമറയ്ക്കുന്നെ സത്യംചെയ്യിട്ടുന്നാകിലുത്തമരാം

ഗവംപൂൎവ്വന്മൊക്കെ ചിട്ടതിണ്ണക്കുത്തമപുരുഷന്മാർസത്യത്തെലംഘിക്കമൊസത്വലംഘിക്ക

ന്മാരായതപക്കന്മാരായ്ക്കളെ ഇവൎക്കുത്തത്തെതിരുപിക്കപ്പെട്ടത്തതിൽ ഇപ്പൊത്തമപുന്നാ

മമായിട്ടു ഇങ്ങനരകത്തിങ്കൽനിന്നുതന്നെ പിതാപിന്റെത്രാണംചെയ്തിട്ടുന്നവൻതന്നെ

യെനാമമത്തിൽപുത്രനെന്നു ഇങ്ങിശപ്പെടുന്നമെ പിശാതാവുലൊന്നതെന്ന. ഇങ്ങിനെയും

പുത്രനാൽമൊന്നംപ്രാപിക്കപ്പിട്ടുന്നപിതൃക്കളും പുത്രപൌത്രനാൽ പിതാമഹന്മാർമൊക്ഷ

ക്കുന്നപൌത്രപുത്രനാൽമൊന്നംപ്രാപിതാമഹന്മാരും പാൎമ്പിപരിഷമനെവന്നുകൂ

ടുന്നുനം ഭാൎയ്യയാകുന്നതവളെവൾമതിരക്ഷഭാൎയ്യയാകുന്നതവളെവൾസൽപ്രജാ

പതിഭാൎയ്യയാകുന്നതവളെവൾവശംഭൎത്താണെഭാൎയ്യയാകുന്നതവളാകിപ്രിയായവൾ

പാതിവ്രത്യമനുഷ്ഠിക്കുന്നഭാൎയ്യയെന്നറിഞ്ഞാലും മെഭിന്നിപതതഭാൎയ്യാവതിയസമിയമ്മൊ

ധൎമ്മാൎത്ഥകാമങ്ങൾക്കും കാരണം ഭാൎയ്യയെന്തെന്നുകുറിക്കുന്നതും ഭാൎയ്യാവത്തുകളെ

ബന്ധമാനാകുന്നതും ഭാൎയ്യയുള്ളവനത്രെസന്തതം ഗൃഹസ്ഥന്മാർ ഭാൎയ്യാവത്തുകളെ

ത്രസന്തൊഷിപ്പിട്ടുന്നതും ഭാൎയ്യാവത്തുകളെതന്നെപത്നിമത്തുകൾ ഭാൎയ്യാവത്തുകളെ

ദൈവിവിക്ക വാസത്തിങ്കൽത്തന്നെയും ഭാൎയ്യയത്രെപ്രവൃത്തിക്കനകരിക്കുന്നതും ഭാൎയ്യയെ

ത്തന്ത്രാന്തം പ്രിയംപറയുന്നതും പറയുന്നതും ഭാൎയ്യയത്രെവിശ്വാസ്യനാകുന്നതും ഭാൎയ്യ

യുള്ളവനത്രെസാക്ഷിയായിട്ടുന്നതും ഭാൎയ്യയുള്ളവനത്രെമൊക്ഷത്തെസാധിക്കുന്നതും ഭാൎയ്യ

യുള്ളവനത്രെപരമ്പീക്ഷത്തെപ്പിടിച്ചിനെക്കുറിച്ചുകൾനരകം പ്രാപിക്കുന്നകുലപുന

എന്ന ശിഷ്യന്മാരും വരനാൽ ജ്ഞാനികളായുള്ള പുത്രന്മാരെ വരന്മാരെന്നു തന്നെ ചൊല്ലി കൈവെച്ചു

ജ്ഞാനപുത്രന്മാരായിട്ടുള്ള ശത്രുക്കളും വരങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ചൈതന്യം ചെയ്യിക്കും

ശിക്ഷിക്കയും ചൊന്നു വസ്ത്രമെടുക്കുന്നോർക്കു ദുഃഖവും വന്നിട്ടും വണ്ണം ശുശ്രൂഷിക്കയും

ക്ഷേമക്കാരുണ്യങ്ങളാകുവാൻ തങ്ങൾക്കു പണ്ടുണ്ടായ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ന്യായമൂലം എന്നതുള്ള

ഭിവനെന്നു മനുഷ്യവിവരനായ ദൈവം കൊണ്ടു മോക്ഷം മൂലമായി പെയ്യ സത്യത്തെ

സ്ഥിതിയോർക്കണമെന്നു നിത്യമായത്തെ മറക്കയാൽ മക്കൾ തങ്ങളുടെ പറഞ്ഞു പ്രിയ

പരംജ്ഞാനം ഭക്തിയിട്ടും ഭരതൻമാരായ പുത്രന്മാരവരെ കൊല്ലാതിരിക്കും വിശ്വാസം

കണ്ടും പിടിക്കയാൽ ഭിക്ഷുക്കൾ പൊഴും പുനരാവർത്തങ്ങൾ കളയാതെ സംഭരിക്കുന്നവരെ

കൊണ്ടുപോന്ന ദ്രവ്യം ഭക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള വയസ്സുകൾ മക്കളെ നോക്കി ചൈതന്യം വാത്സല്യത്താൽ

സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നിറങ്ങുന്ന ദൈവനാമ പുത്രൻ തന്നെ ഭരിച്ചിട്ടും ആരാധന

ത്തെ മലയോളം വലിയ ചന്ദനത്തിൽ മെറ്റമഹിമയും സ്വാതന്ത്ര്യം സത്യത്തെ മേൽ കൂടുന്നതും

സ്തീത്വമായ വസ്ത്രം ഒന്നുമിരവും സ്ത്രീത്വമാം വാസനാ രക്തമുള്ള മെന്നിട്ടും

ശ്രീ പുത്രദേവാദികളെ നമസ്കരിക്കയും സുഖമെന്നു പുത്രസ്വർഗ്ഗത്തിൽ പരം സ്വർഗ്ഗസുഖമെ

ഴുതായ രക്ഷയാൽ ശ്രേഷ്ഠം പൊന്നെന്ന പ്രാണനായ കാര്യമുള്ളവരിൽ ശ്രേഷ്ഠം ബഹു

വിനം തെരവുമുള്ളവരിൽ ശ്രേഷ്ഠം പ്രത്യക്ഷവിനം കാരുണ്യമുള്ളവരിൽ ശ്രേഷ്ഠം

ഷകനും സ്വർഗ്ഗവല്ലഭൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠം തനയനും സ്വർഗ്ഗസുഖമനുഭവിക്കുന്നവ

ഭൈക്ഷ്യം സ്വന്തം ശുദ്ധാവിങ്കൽ പ്രാണന്മാരെ ഭക്തന്മാർ ഭത്തനിച്ചിട്ടുള്ള പുത്രന്റെ

വാമത്തെ ജ്ഞാനകൂടത്തിങ്കലെ വെളിച്ചമന്ത്രവാതവനം മഹിമയോടു കൂടിയ സുഖത്തെ

ശ്രേഷ്ഠൻ പാർ ഭുജയാൽ വിവരനായത്രമത്തിങ്കൽ വന്ന സുഖമെപരിഗ്രഹിച്ചിരിയായോളം

ദേവാൻ ഉദ്ധരിപ്പ വൃഷിത്തി സഹാജാക്കന്യാവിനെ ഒവ്യയാറമെനക്കയറ വിശ്വാഷി
ച്ചതാചിയും അസ്സരത്തികളിൽ വെച്ചിവർക്കൊരുവെറിൽ അനുതാപികളുതിൽ
പ്പെടുമെനക്കയറ ആറാംപെയാണമെന്നി ക്കെ. ന്നുയതിക്കെണം. ഉൽപ്പന്നൻ നൻ കുശൻതന്ന
നൻകശനാദത്തന്നതനയ്യോഗംപിതന്നതൻ വിശ്വാമിത്രൻ തന്നതയയ്യോതൊരം
പ്പത്തിശതിലകമെഎങ്കിനെശകന്ത്രലപൊന്ന വാക്കുകളെയ്യോമെങ്കിനെ പറയുന്നു
കാലമൊ പൊരയ ക്ഷോണങ്കിനെപൊകതയ്യും ഗുഷ്ടനാകപിന്നെ മംഗലഗന്തിത
ന്നൊഴിവജ്ഞമരചെയ്ക്കാൽ ചൂത്ത് മെത്രയും പാരമുണ്ട നാരിമാരെക്കന്നകെട്ടുകെട്ടവി
യെയുളളങ്കിടിയ്യിവമെന്നം. കുലയായതിവന്നെനെന്നാരുകുറിനയെന്നസാല
പം ചെയ്തവിലുമലമലംസ്യവജ്ഞമക്കെതൊദരണവസ്ത്രാദികളുവന്നതരുവഞ്ഞ
ൻറെണങ്ങവെണ്ണവെളളം. ഷിന്നെന്റെണമെക്കാണ്ടക്കിനവെക്കൊണ്ടെന്നെ
ഷിനിക്കാലം. കളത്തി ചക്കവെവ്വത്തെന്നിപാത്തിവസ്ഥാതന്നിൽനാണം. കൂടാതെന്നി
ന്നവൽകളിവയൊന്നതൊന്നുതൊൻ. പൊവുതിനാവാമമാരെന്നെ ഷ്ടയൊമാമത്ര
കരെചൊല്ലുക്കാമതയ്യരമാരായുണ്ടാ ന്നാരിജനം. ഭക്തന്മാവരവശമാരെന്നമഗി
ണ്ണും. ഉൾക്കാമ്പ്പത്രൊയം. കൊണ്ടുമ്പതപലമാകിട്ടു ഈ സത്യവും. പറയുമാറുളളവരൊരു
നാളും. മിഥ്യാപപാദാകപ്പെ ന്നൊക്കിയ്ക്കുമകൊണ്ടുവ നഫകിയമയ്യാ തവജനനിമെന
ക്കയറസന്തതിയെമൃത്യു തെന്തക്കണക്കെയുമ പക്ഷിയ്ക്കുൾ കൊള്ളനാരിപൊലെതിപ
രത്തുകയയ്യോ പൊകവെകാതെന്നിന്നെ ക്കാങ്കപിടിച്ചിലുടെദാഹരെമുപ്പയായ
പ്പം. പതിനിയെന്നെന്നും. രാഗഷിന്നയൊടെരാജ്ഞാവ പറഞ്ഞമെഷൊൾസ്യന്ദരിശക്കു
ന്തളപിന്നക്കൂരചെയ്തുൾന്നിന്റവാ ങ്ങികെൾകെട്ടുമന്നാക്കഭാവതന്നാടുംകെട്ടു

൧൩൭ ശിഷ്ടമൎത്യസുഖത്തൊരുപരദൊഷമുടനെകാണുന്നതിന്നവരെദൊഷം പിന്നെകണ്ടാ

ലൂനതമാത്രംകാണുന്നില്ലെത്രമാത്രംപരസ്യതന്നൊക്കു(പൊല്ല)മറ്റൊരുവൎക്കുലമല്ലാതെന്നവരെജ്ഞാനത്ത

ക്കാൎത്തെറ്റുമെന്നവരെജന്മംമറ്റൊത്തനമ്മെന്നിന്നെങ്ങുമുക്കാമെന്നുദ്ധ്യവശ്ഷം

ഋമന്ത്രിക്കുമത്തിനാലുംദെവംക്രൂരതെന്നസന്ദിഗ്ദ്ധത്തിന്നക്കൊരുടെരുവംതന്നിയെത്ത

പാരമത്തൊക്കുന്നൊരംചെതസ്സിവിചാരിക്കുന്നുപതിതലക്കമെനെരുവംകൾക്കുമുഭതെ

രമഴ്ത്തനമ്മൽസാരജ്ഞനെന്നെക്കൂട്ടിമൊത്തുഭാഗ്യംശക്തൻഭവാൻമതാനാംവിചാ

രമഴെന്നായിലെന്നൊരുത്തുരെവെദ്യന്മാർക്കെല്ലാംചെൽവാനിച്ഛവകാശംതന്നുടെ

പ്രവൃത്തിതാമഹനാമായന്റാമതന്നൊരുജന്മഹസമുക്തായിട്ടുള്ളൊരുമവന്നവരെക്കുംമെ

ടടുലയൊപ്പെടത്തമഴ്മന്നമാഭിമയശാന്തരാമ്പായമാതനാമസിദ്ധിസമ്പൂൎണ്ണവാതരുത

നാകിടുവനവൃതിപെറ്റെടുക്കുംകിംമന്നതൊത്തുറമെക്കമ്മതവൎക്കുമമുക്തൻഭാഗ്യ

കൾക്കൊതുകരസ്ത്രീകൾപെറ്റെടുത്തമമത്തിമാരുംമാതുടെദൊഷമെന്നാൽതുലവ്യമാക്കാ

രുടെദൊഷമെന്നിപതനതവചേതസ്സിലുറപ്പിക്കുക്കൊകാണൊൻപറ്റതന്നുടെമവെ

മെറ്റംനന്നൊന്നുതിരിച്ചിക്കുമെത്രക്കാവിരുപന്മാർമറ്റുജനങ്ങൾക്കുകുറങ്ങൾ

പറഞ്ഞിട്ടുംമറ്റുനമ്മുടെകുററമൊന്നുമെന്നുക്കുമില്ലകുററമില്ലാതജനംകുറങ്ങമുഭവ

ൎക്കുമെചെറ്റുതിരിക്കില്ലതസ്സുഭൂണങ്ങളാൽമത്തെഭൻപാംസ്ഥാനംകൊണ്ടെഴു

സന്തൊഷിച്ചുതിത്ര്യവംപ്രശസ്തനതിലെക്കുച്ചാന്മാർക്കുമന്നതിനവരെന്റെസ

ജ്ജനംപ്രസാദിച്ചുസജ്ജനത്തിനെന്നാഴികളിൽക്കുന്നതെയുംക്ഷീരമാനസാഭൂതത്തി

ശ്രമമെന്ന്യത്തെഷാരാമതെട്ടുകളെണ്ണംസാരമെയിഞ്ഞതെങ്ങുംസത്യമർദ്ദിവെ

ഞെടിമനവരുമമെനക്കുഖനാംസജ്ജത്തെക്കാളെറവുംപെരുമെണ്ണംനാന്തികണ്ടാ

റായന്മാർ തങ്ങളുമെല്ലാം എന്നരാൻിക്കന്മാരൊ പറയെണമെന്നിശ്ചയല്ലൊ നാൻി

ക്കന്മാരായവരെല്ലാരസത്യവാദികളായി ലാസ്യമായിരിക്കുന്നതിനാലെന്നറിഞ്ഞാലും ഇല്ല

മനമെന്തൊരും യെശുചൊരിക്കളായെൾ തമ്മൊടങ്ങെന്നമുട്ടിട്ടുകിള്ളുകിട്ടുഷനാമവ

നൊടുപണ്ഡിതൻ ... വാക്യം ... ചെയ്താൽ ... ശിഷ്ടിട്ടും ... വും

ശിഷ്യം ... വെനൽക്കിറനാൽ തന്നിട്ടും ശിക്ഷത്തെ പറ്റിയെന്നറിഞ്ഞാലും നല്ലനാകി

ള്ളവൻ നല്ലതെത്രകിലും ഉ. വക്കണ്ണെ വെറിഞ്ഞുവാറന്നമെന്നതുപൊലെ ദുഷ്ട

നം ചൊല്ലിയുന്ന സജ്ജനത്തെയുമെല്ലാം ദുഷ്ടനമെന്നതെറിക്കെത്രയും ചിത്രമൊത്താ

ൽ സജ്ജനമാകുന്നതു തങ്ങളെന്നാക്കീട്ടുന്നമ്മു ദുഷ്ടനമാകാത്തവരെന്നറിഞ്ഞതുമൂലം ഉ

ത്തരം വക്കരങ്ങളെന്നെന്ന ചൊല്ലിയുന്നതു ... പറഞ്ഞിട്ടുവൻ കെൾക്കുന്നതിൽ ശ

ത്രുപക്ഷത്തിൽ വരം വഴിയെന്നറിഞ്ഞാലും തവാഴിക്കൽ പറയാമെന്നതു കെൾക്കും

തയാതത്തിലുരമൊരുപത്രെം ... ദനാശ തയത്രൊഷ്ഠദനത്തിൽ വരമൊരു സത്യ

സഹസ്രമപമെധത്താടൊരു സത്യം തന്നെ സഹസ്രപത്രൊത്ത വന്നുക്കിപറയെന്നക്കെ

ട്ടുതന്നെ ... സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലെ മന്നവ സത്യത്തെ കാൾവല്ലതല്ലൊ

ന്നമെത്താൽ സർവവെദവുമൊന്നിച്ചു ... സർവതീർത്ഥങ്ങളിലും ...

കളിക്കിലും സത്യത്തിലുരം സഹസ്രാശമില്ലറിഞ്ഞാലും സത്യത്തിലുരമൊരു ധർമ്മില്ല

യെന്നും എന്നതുപൊലെ തന്നെ കണ്ടുകൊൾക സത്യവും മന്നവ ... ഞാൻ പ

റഞ്ഞിട്ടെണമൊ എന്നെല്ലാം ... പറഞ്ഞൊരനന്തരം ...

തന്നുടെ വാക്യം കെട്ടു ... കെൾക്കതവ ... വെകാതെ ...

...

൧൪൦ യൊധ്യയെന്നതു കെട്ടുലം കല്യാണഘൊഷത്തൊടും കൈക്കൊണ്ടു ശങ്കത്തിൽ വച്ചു

ദനൊടും ക്രിസന്തൊഷം പ്രാപിച്ച ശെഷം ഭരതത്തെന്നാടുന്ന അഭിഷെകവും ചെയ്തു

പരിപാലിച്ചു രാജ്യം പലനാളുമുണ്ടത്തനം പിന്നെ ശൊകിപ്പിച്ചാൻ മെവിമെനതയൊ

ഗുണ്ടുളള മിണ്ണവർ വെന്ത്യമാരൊടൊപ്പം ഷെമ്മഷിനാൽ തദനന്തരം നാം ശങ്കപര

ഷിരൻ സദനം പ്രജകളെ ഷപാലിച്ചനന്നായി ഇന്ദ്രനെപൊലെ സൂര്യയാഗവും ചെയ്തു

മിത്രന്നായകഞ്ച ഷുതാതന്നെയും ഗുരുവാക്കി പത്മങ്ങളും ദൈസഹസ്രാതപം ദക്ഷിണയും

ചക്രൃഷ്ടിപരിപാലിക്കീർത്തിയും വർദ്ധിപ്പിച്ചാൻ അത്മജന്മാരെ ഷുതസ്ഥികളിലുള്ളാ

ച്ചാനാത്മനവിരഹിതവിഫലന്മാരാക്കിനാൻ പിന്നെയും പലപരയാഗങ്ങൾ ചെയ്തതു

ഷം മന്നവൻ ദുർമ്മതിവെന്നജ്ഞയാൻ പ്രസിദ്ധനായി ദുർമതിയനായി കഥരങ്ങാഴുന്ന

പ്രമദമാരിൽ സ്വഹൊത്രാദികൾ നാൽ വരുണ്ടായിതവരിൽ സ്വഹൊത്രനാമഗ്രജനായി

രാജ്യം അവനിയന്നചൈത്യപലക്ഷണയായ്സ്പഷ്ഠ ലൊകത്തിൽ നല്ലബൃഹൽക്ഷത്രനെ

മന്നാനിനാൻ മുന്ന് വൃഷരക്ഷിച്ചുകൊടിച്ചു ദ്രുലൊകവം ഥക്ഷ്യാന്തിരിയായരായുതനി

ലാത്മജരായ്രെജാഹ്യസാരായെ ശുവർത്തമുയുമ്പൂഭുച്ചനാൻ തജ്ജമിധനാം സദ്ദമിധ

നാം പുരമീഢൻ തജ്ജമീഢാഖ്യൻ ഇവരിൽ ഗജൻ വാണതാജ്യം അവനമാരൂമക്കൾ മൂന്നുപ

തികൾ പെറ്റിട്ടവരിൽ ശ്രെഷ്ഠനൃക്ഷൻ വാണതു പിന്നെ രാജ്യം ഋക്ഷതൻ തനയനാ

യിസംവരണനെന്നുണ്ടായി കൈക്കൊണ്ടു തപതിയാം മിത്രപുത്രിയെയവൻ അംഗരവ

ഞ്ജാവാഖ്യാനത്തിലുള്ളതെന്നും ഏഴ ഥഗവമതെ ജനമെജയ ചൊല്ലിട്ടവൻ തന്നെ

പെറ്റുണ്ടായി കുരുവാം നരവീരൻ തവസാ കുരുക്ഷെത്രം പ്രസിദ്ധതവനല്ലൊ ഷിബാവാ

പരീക്ഷരായതു പുത്രന്മാരവന്നജ്ഞവാന ഭിഷാനം പിന്നെവരിത്രരഥൻ ജനരഞ്ജന

കരനാക്കിയ ഷഷ്ഠിതാനം ജനമെജയന്നാനമ്മണ്ടായ ധൃതരാഷ്ട്രാദിം അവരിലമ്പെട്ടെന്നു

ത്രമാരെട്ടു പെരുണ്ടവർകളെങ്ങും വരും പ്രസിദ്ധന്മാരവാമാർ നാമങ്ങൾ പറിക്കിന്നു

ശബലാശ്വനം. അഭിരാജനഹവിരാജൻ മണ്ടാമൻ ബലാശ്വനം ആറാമൻ മിത്രവാ

വെഴാമൻ ശങ്കരൻ കിമ്പാനനെട്ടാമവൻ ധന്വാരവരെല്ലാം അവരിൽ പരീക്ഷി

ത്തിന്നെട്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായവരിൽ ഉഗ്രജന്മാ. ജനമെജയനല്ലാ കമ്പസെനൻ ഉഗ്രസെന

നം ചിത്രരഥൻ ഇന്ദ്രസെനനം സുഷെണാഖ്യനം ഭീമസെനൻ ജനമെജയന്നെട്ടു

പുത്രന്മാരുണ്ടാക്കി ധൃതരാഷ്ട്രനം പാണ്ഡു ബാഹ്ലികൻ നിഷധൻ അഞ്ചാമൻ ജാംബൂനദൻ

ആറാമൻ കുണ്ഡോദരനെഴാമൻ പദാതിയെട്ടാമൻ വസാതിയും ധൃതരാഷ്ട്രന്റെ പതിനു

ന്നു മക്കളുണ്ടാക്കിതിനിതെപൊമ്പല മുന്നവരെല്ലാവർക്കും അതിനാൽ വീരന്മാരാകി

വന്നാരവരെല്ലാം പ്രപുപിപതിട്ടാനം ഉൾമെന്നറക്കയാൽ അക്കാലം പരീക്ഷിത്തി

ന്റെ പുത്രരിലെപരജൻ വിഖ്യാതൻ ഭീമസെനൻ ദ്രുപതിയായാനല്ലൊ ഏതസ്വം പ്രശ്നകൾ ആവ

ഷിഷ്ഠവരും വണ്ണം തത്സുതനാകും പ്രതിപാഖ്യനമുണ്ടായ്പന്നു ദ്രുപതിപ്രതീപനമൂന്ന്

പുത്രന്മാരുണ്ടാക്കി ദെവാപിയെന്നും പിന്നെ ശന്തനു ബാഹ്ലികനന്നു ദെവാപി പൈശ്ചി

നക്കൊണ്ടിട്ടാൻ തപസ്സിനാകി ദെവസന്നിദനവൻ ദിവ്യലക്ഷണ്യാവരൻ സൊമവം

ശവം മെദിലവനായുണ്ടാക്കും ഭൂമിപാലകനാകി ശന്തനുവാണാനല്ലൊ ഭരതനര

പതിതന്നെ ടെന്റെ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുന്നലൊ കൾ ഭാരതമെന്നു തന്നെ ഭരതാന്വയ

ത്തിങ്കലുണ്ടായ രാജാക്കന്മാർ പെരിക പ്രസിദ്ധന്മാർ ദെവതുല്യന്മാരല്ലൊ സംഭവ

പൎവ്വത്തിൽ നാല്പത്തിരണ്ടായ്മിടെഷ്ടാം ഇപ്പമൊഴിയ ചെയ്ത കഥ ഒന്നും ശാകുന്തളം -

സന്തൊഷത്തൊടു ചെവിതന്നു കെട്ടിട്ടുന്നാകിൽ ശന്തനുവിന്റെ. ജന്മം സം

412 ക്ഷെപിച്ചുകൊള്ളാം. വിഖ്യാതന്മാരെത്തൊട്ടു മിക്ക ഭൂപാലവംശത്തിങ്കൽ മുഖ്യനായ നഹു

ഷനെന്നൊരു നൃപനന്നൊരു സഹസ്രശതസംഖ്യമഖമെയാദിക്കൊണ്ടു സഹസ്രാക്ഷ

നെപ്രസാദിപ്പിച്ചു നവനന്നായിട്ടതിനാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ സൽപ്പിച്ചുവസിക്കുന്നതിൽ

ശസ്ത്രാരും ഋഷിമാരുമായൊരുമിച്ചിനാ ചതുരാനനനന്തനെസ്സേവിപ്പാൻ ചെന്നനെരത്തു

ശനയിത്താൻ മവിടെക്കെട്ടുനെ ജ്ഞമന്ദ്രാക്ഷിദേവത്തൊട്ടും സുന്ദരിമന്ദാക്കിനി മന്ദമാ

ഷ്ഠനെന്നെരം മന്ദമാരുതനനെക്കൾക്കും പെരുംകളഞ്ഞതു കണ്ടു കാമുകന്മാരായും പെരാളും

ജനമിതുന്നാരതു നെരം അംബരരഹിതയായം ചെരനദിയെന്നും പെരംവവശനാ

ഷഹാദിഷൾക്കുവൻ കുതുകംപൂണ്ടു ശംകിച്ചുമതെനൊക്കി ഞണ്ടാൺപെതുതാനനത്താൻ

മന്നെരമങ്ങൾ ചെയ്താൻ മത്ത്യനായ്പിറന്നിതി മൊഹവമൊന്നതിങ്കൽ സൂര്യലൊകാ

കെളിൽ സഞ്ചരിച്ചിടാമെന്നെ യാതാവിൻ ശാപം വരിച്ചിച്ചു നൃപതിയും ഭൂതല

ത്തിൽ പിറന്നിട്ടുവാനാരംഭിപ്പാൻ അക്കാലം യാദികളൊക്കെയവസ്ഥകളെല്ലാ

പിതന്മാരായവരും ചൊദിച്ചു ഗംഗാദേവി വരത്രയും മഹത്വമെറിട്ടുന്നതുകളെല്ലാം

നിന്റെക്കന്മാരാകുന്നതെന്തിനെന്നുള്ളവസ്ഥകളെ ചൊല്ലുവിൻ ഹാമാതാമെന്നതു

കെട്ടനെരം ചൊല്ലിനാൾ വസിഷ്ഠശാപത്തിൻ കാരണമെല്ലാം മാനുഷസ്ത്രീകളുടെ

ഗർഭാത്രത്തിൽ പൂവ്വാൻ മാനസത്തിങ്കൽ മടിയുണ്ടെങ്ങൾക്കു ഹാരാം മാനുഷിയാ

കിടന്നെങ്ങൾക്കുശാപത്തിൽ ഷ്പാൻ മാനസത്തിങ്കൽ കൃപയുണ്ടാകവെണം നാഥെ

മാതാ ച്ചുമയെന്നെങ്ങൾക്കെന്നവെക്കിച്ചൊരാദിതെയന്മാരെത്തൊട്ടും ഗംഗയും

ഉന്നാൾ മാനുഷിയായിട്ടതിൽ നിങ്ങളെവന്നു സുതന്മാരായിട്ടുലകത്തിൽ പിറന്നിട്ടുവാ

നിച്ചിച്ചു ശന്തനുവാകും പ്രതീപാത്മജൻ ക്ഷിതിപതി സന്തതിയാവാൻ തെളിഞ്ഞു

തിക്കുന്നതിപ്പോൾ ഇന്തിരുവരു തന്നെക്കാ ശിഷ്യ മഹർഷി ഷഡ്ര വംശാധിപതിശ.

ന്നരുവായതിപ്പോൾ ഫൽഗുലിങ്ങിനെയാലെ നരു ഇലെ ക്ത ഗാംഗാശങ്ങിച്ചു വസ്സക്കൾ

ചൊല്ലിനോരു കാലം ജിതമന്ത്ര ഷാത്താക്കും തെരുളെ ചെയ്യാത്തവ പ്രസ്താതന്തിപ്പക്കെ

പണം ചെയ്യേണം മഹീതെ മാനുഷഭാവം പൂണ്ടു പിറന്നാളവനിക്കിൽ മനസ്താപ

ത്തോടും വാസുവാനരുതിക്കൊരാഗം ഗക്ഷത്തെ കെട്ടു ചൊല്ലിനാർ വസ്സക്കളൊടങ്ങിനെ

ചക്ഷണ്ണാനെ ഞങ്ങളുടെ ഞാനവെണ്ടു പുത്രാർത്ഥമായ കൽപം വ്യക്തമായ്പുരുഷിന

ത്തമനുവരുന്നാരു പുത്രനെ വിധിക്കേണം ഞങ്ങളുടെ വീഷ്ട ത്താന്തു ഷായാവും.

സ്വതസാരവത്തിനവെവ്വെറെനെൽകാമഷ്ഠൊശനുന പലന്നൊരു സന്തതിയുണ്ടാമെന്നാ

ൽ സന്തതിനുന ജനനാകൾ്ട താനും ഇങ്ങിനെ സമയം ചെയ്തിനോർ വസ്സക്ക

ളും ഗംഗയും യഥാകാമം തമ്മിൽ കൂത്തെന്നൊരു ചൊല്ലീടും പ്രതിവനായിട്ടു ന്നരാജ്ഞാ ഋഷി

കല്യാണശീലമുള്ളവൻ ഗതാതിരെ ചെന്തുനിന്ത്തു പുനരധ്യയനാത്ഥമയോൾ

സ്വർന്ദിന്ദു പണ്ടടെവലത്തെത്തുടതന്മേൽ സന്തമൊരുരു ത്രിത്തസുന്ദരവേഷത്തൊ

ടെശ്ശാംഗാരകൊണ്ടിപരംവെത ചെന്നപൊലെ അന്നേരം പ്രതിവനാം ചൊല്ലിനാ

നെന്തുനിന്ന ക്കെന്നാൽ വന്നു നന്നെ ന്നക്കെട്ടു ഗംഗയും ചൊന്നാർ എന്നെ ഞാനിപ്പ

ച്ചുവന്നോരെന്നിനി ഭരിക്കേണമെന്നല്ലോ വെദത്തിലും വിധിയെന്നതെയെന്നാ

കാമിച്ചു നാരിതന്നെത്യാഗം ചെയ്തീടുന്നവൻ കാമിച്ചതൊന്നും വരാ നരകാവരു

ത്താനാനെന്നെ വംപ്രതിവന്നാംഗം ഷൊട്ടുരച്ചെയ്താൻ പുണ്യമാവരുളുടെ സൂക്ഷ്മാ

ലൊകനത്തൊടും കാമാർത്തിയുന്ന ശുദ്ധൾ ചെയ്ക്കയുമില്ല കാമിയ്ക്കുന്നരസവങ്ങൾ

മരുതല്ലോ വലത്തെതുടതന്മെൽ ഇരിക്കന്നത്തമാകിഷകിക്കയില്ല മനോരഥമെ.

൧൪൪. മനോരഥമെന്നിക്കതെന്ന വത്സ്യ സ്നേഹാദികൾ ഞാനിന്നിയെ ദായാദന്മാരെ ബന്ധുക്കളെ

വന്നുദിക്കിന്നൊരു സൗഭാഗ്യമെന്നാൽ എന്നുടെ തനയനെ ദാക്ഷിണ്യാക്ഷന്മയമാകുമതിനിലിയായെ

ന്നാനമെന്നതുകേട്ടു ഗംഗാദേവിക്കിനി ഇതസന്താനാകിയ മകന വഴി ദയാവ

ഞ്ഞാനെനെവടനെ മറഞ്ഞിതു സന്തോഷൻ പ്രതിപാദം. സന്താനം കൂട്ടം വൈകുണ്ഠ സന്താപ

ഭൂമിതലത്തിനനാമത്തോടു. പുത്രമിത്രാദി കളത്രാദിസമ്പത്തോടു മ. ഞെരുങ്ങി

ത്തിയൊടെ വസിച്ചാൻ പ്രതിവാസം. ഇങ്ങനെ കുന്തിയെത്താന്റെ വാഴ്ച അത്തിനാൽ മം

ലംവസിച്ചിട്ടും. ധാർഷ്ട്യമൊത്ത ദൈവം സോമവംശത്തെ വംശാന്തിയ തങ്ങളെന്നേ

ഭൂമിയെ വഴിപോലെ പരിപാലിച്ചുമന്നം. ധൈര്യം. പുത്രരവം വാരിധിയോടു കൂടിമന്നം

രെക്ഷണം. കടിഞ്ഞൂൽ ശന്തനവെന്ന വീരൻ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു കുരുക്കൾ നായകന്മാരായ

കനായി വാഴുന്നകാലത്തിങ്കൽ വിടെയൊരു ദിനം ദേവിയെത്തിട്ടു ന്നൊരു ശാന്തനുവ

ത്തോടെ ഗംഗയെ മനുവരസ്യ ന്ദരിയാക്കിവന്നാൾ മന്നവൻ മോഹംകൈക്കൊണ്ടു

നേരമവൾതന്നോടെന്നുടെ വല്ലഭയാകിവിടെന്നിരിക്കെന്നാൻ ഭൂമിപതി കേളരിതെ

മാറിക്കെതാനമന്നക്കുലത്തയൊട്ടു ഭൂമിപാലനൊടരുൾ ചെയ്താൾ അപ്രിയം പറയുന്നാകു

ഷ്ണാശെവൊവണ്ണാതെന്നന്നുകരിക്കുഴലാളു മയൊഷെചൊന്നനെരം അപ്രി

യം പറയുന്നിലെനിക്കുമ മയൊതെമൽപ്രിയംവരുത്തുകെന്നു പൃഥ്വീശനുമൊന്നാ

ൻ അങ്ങൊഴെ അവൾക്കു പുരികുഴലാളു മന്നനോടിഷ്ടതെന്നിൽ വാ

ണാൾകൂടൽ വളരെ നിന്നും. വിരമതൊടു. ക്രൂരപുഷ്പബാണാർത്തിപൂണ്ടു വളരു

കുന്നാൾ അക്കരനതിലെങ്ങൾ അഞ്ചുതംവരുമാറു ഭൂതട്വമുൾ ഒഴ

ടുകനണാപ്പുന്നതുണ്ടായവൈന്നൽ തന്നെത്തണ്ടുകുട്ടുന്ന നെരം കണ്ടുവഞ്ചിനുണ്ടാ

മാറ്റുമാതാവുതന്നെ കണ്ടെത്തുകിരിച്ചുകൊണ്ടിനാളെന്നെ വെണ്ടുകണ്ടുപാരത്താരം. ൪൪൯

മണിതിളങ്ങുന്നമൊന്നും കണ്ടൊക്കാർ കുഴഞ്ഞിരുന്നായനാഗം കൊണ്ടുറപണ്ടുതാൻ പറഞ്ഞു

നന്തരം വന്നപ്പോഴും ഇങ്ങിനെ നമുക്കൊന്നും അവർ ചൊല്ലാ രെണ്ടു ചെറെ തിങ്ങിനക്കൊത്തി

കൊട്ടുമങ്ങാകിതെട്ടാമവൻ അക്കുമാരനെയവർ കൊല്ലുവാനൊരുങ്ങുന്നേരം അന്തസ

ഭമായതെങ്ങും കൊച്ചുമക്കയാലെ സ്വർഗ്ഗവാസികളും നാലെവിധിയമെന്നൊരുളി മർക്കതെന്നെവ

ഷിച്ചിടത്തെന്നു ഏവൻ അണെനാം ഗംഗാദേവി തന്റെ ദേവരമാത്മ മൊന്നൊഴിയാതെ

ദുഃഖത്തെന്നുട്ടു ചൊല്ലി നാൾ ജനജാമനാകി തിന്നൊനെദേവരെ ഹിമവത്തിവന്നു

ഉമതദേവകാക്ഷാൽ സിദ്ധാർ മാളികപവമുനി വരശാപത്താൽ വസുക്കളുംപുറ്റുവെ

തതവസുതന്മാരായതു വിചിത്രം ഷണ്ണാവൃത്തവരുണൊത്തുങ്ങൾ വസിഷ്ഠനാമമത

തപരാബലമെല്ലാമാപവന്നം തനകൊചലപറഞ്ഞ് വിഷ്ണിനെമനൊഹരെ മുനിസിഞ്ഞു

രയക്ഷഗന്ധർവ്വരിഷ്ഠ വിതെതൊരനമാരെയാരുനൽ പഞ്ചശാലക്കുതിത്തുതാപസന

നദിനാംതപസാപാഷ്ഠം കാലം മുക്കനന്ദനയായസുരഭി തന്നെയന്നുമുള്ള നാമാപവരങ്ങൾ

ടുത്തുകാണ്ടു വന്നം യാമുനനായ മുനിശ്രേഷ്ഠനാത്മമുനിഹൈമവയെന്നവിനൊളും പാദ

നകാലത്തിങ്കൽ ഹേമശൈലമെന്നുപ്രസ്ഥവസുക്കളൊരുദിനം കാമിനികളെത്തോടും

ക്രീഡിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ കാനനെവിതദയംസമ്പെ തിളങ്ങുന്നതും കാണാകിമുനിതെക്കു

തന്നുദൈവപുത്രവിനെതൽ ക്ഷണെയാവുമുഖെന്തരാം വസുക്കളെല്ലാം ലക്ഷണയുക്തയായ

യെന്നതെൻറെ ഗുണങ്ങളാൽ വിസ്മിതമിത്ത മാനക്കിതത്തിന്നിട്ടുനെരം സന്തോഷചൊല്ലി

നൊഴുതൽ കയ്ക്കുന്മുഖരിഭത്താവെക്കണ്ടു യൊമുന്ദയാപത്രവിനെമത്തു

ഭാഗത്തിൽ വെച്ചുക്കയല്ലെന്നതൊന്നുമം നൊവിനെക്കണ്ടനെരം ദ്യൊവിനെ

൯൩ നൊടാന്തക്കെക്കൊണ്ടിവഞ്ചം. പറഞ്ഞവളൊടുകൂടൻ ദൈവവും. ഒന്നാൻ കൊണ്ടിരുകൂല

മെനഞ്ഞിമാറിക്കെക്കെടാശുനിയം മനുഷ്യരുടെ ഹൊമതൊ പിതൃന്നനന്തത്തയൊവനമിരും

സത്യത്തെതന്നിന്നെനാങ്ങൾ. പിത്തമൊഹന്നങ്ങൾ പിതൃങ്ങൾക്കണ്ടിലെന്നിരുന്നമിരം

പാനംചെയ്യിട്ടും. ജനങ്ങൾക്കപിശാചൊരവരാപത്തകളുണ്ടാകയില്ലെന്നാരെ തങ്ങൾപിപാ

സാധിപ്രായിമരണം. ജരാനരാദൃഷ്ടത്തിന്നണാം പതിനായിരത്താണ്ടെക്കിപ്പിടെ പിങ്ങും

ദൈവവിൻ വാക്കിവഞ്ചം. കെടനെരം. ഉപവസമൊമതെണ്ണാട്ടും ഉത്താവൊട്ടുരച്ചെയ്യാ

ല്മാനുഷലൊകത്തിനുള്ളണ്ടാക്കൊരുസപിമാറിയാമൂലിനരഭൂപതതന്റെ. മക്കൾ

മാനുഷികളിൽ പെണ്ണുമസപിത്വം കൊണ്ടാങ്ങമാറിനിജരാതൊങ്ങിനയാഴ്ത്തി

ഷ്ക്കണം. മത്സരത്തെകൊണ്ടുകാംഫലമല്ലയാകിൽ മഹത്വം. ദേവാത്മാക്കം. ദേവിദുമ

ത്രസൂലം കൊണ്ടുവൊതെക്കണമിത്രകാരണം വന്നുവിതെനക്കഞ്ഞെതങ്ങടാതെക്കണ്ടില്ല സാശ

യമൊത്തം മൽപ്രിയമിതിലുനം. മറ്റൊന്നിപ്പെഞ്ഞാല്യം മല്ലും. ഞെന്ത്യ രവെഭയാക്കാ

മിത്രമൂലമൊത്തരംകളത്രത്തിൻ വാക്കകെടൊരുനെരം. സത്വരം ധൈര്യമുതാക്കം

ഭ്രാന്താത്മിളംപിം. ദൈവിനെക്കയറിട്ടുപറ്റെയ്ക്കനടന്നിട്ടു ദൈവവിനെമറന്നിട്ടുവെച്ചി

ഒന്നർവസ്ത്രങ്ങളും. വാരങ്ങൾ ഫലങ്ങളും കൊണ്ടുടൻവന്നിനെന്നാൻ ഞാനൊക്കാരൂൺ

ഭൂവികളിലപത്തുവിനെനകഞ്ഞെതുദിവ്യാമുതാപത്തുവൃത്താന്തമതൊക്കർ പണ്ടെതൻവരി

വസ്തുമൂലപിഴുവസ്ത്രത്തെമാനുഷ ഹൊന്നെന ജൂതിച്ചിട്ടുപിൻതിരുമുഖന്ന ദ്രൂനസദ

കാപതെങ്ങാട്ടുപിഴത്തിഞ്ഞതെക്കർ ജൂതമത്തികാൽ പിന്നും. വന്നുടൻവസ്ത്രങ്ങ

മാത്രയമിഴുമറ്റെന്നെങ്ങേശം കാൽക്കൽവീണാർക്കു. ഒരാവസ്ഥം കൊണ്ടുശാപ

മിതെന്നുവെക്കും. തിരുകർണ്ണങ്ങൾക്കിദൈവവിനമനുഷ്യനാക്കിവാസമൊക്കെ

ചിരകാലമെന്നതെന്നു വൎസനാനാദിനന്തിവ്യത്താക്കളിലന്നാനം ശത്രുവാക്യമനസരി

ക്കാതുനത്തിനു കളത്രമങ്ങാകാതെ തിരിക്കുന്നതുന്നം വസിക്കുന്താപമനട്ട. മിച്ചാനെന്നെ

പണ്ടു വസുക്കൾ സെമിച്ചതു കാരണം ഞാനമിഹ വരിച്ചു സാദ്ധ്യയാ നന്ദനത്തിവൻ വിദ്യാ

വസുക്കളെ ശിഷ്യൻ ദേവവ്രതനാമധെയൻ ഭാരതകുമാരെ കൊൽവാൻ കാരണമിതത്രെ

ദേവാലക ചിരകാലം കുരവം ഉപിക്കനെ ഹെതുവിൽ ഞാൻ കൊണ്ടു പൊകുന്നിതൃക്കും പറഞ്ഞു

സങ്കടമിത്തു വളൎത്തുതനൽ കുവനെ നാൾ ഉമ്പരിൽ പഴുതെട്ടും വസുക്കൾ ശാപം തീൎത്തു

നമ്പൊഴു വന്നതിന്നും പരമാൎത്ഥവും ചൊല്ലി മറഞ്ഞു ഗംഗാദേവി നരപിരന്നു കൂടെ തിരിഞ്ഞു

പരിതാപം വിരഹവും ഇതി കൊണ്ടു പറഞ്ഞവണ്ണം തന്നെ ഗംഗയും കുമാരനെ പറഞ്ഞു കൂടാ

തൊരു വിദ്യയും പഠിപ്പിച്ചുനിറഞ്ഞൊരു ശുദ്ധിയും ഭാഗവതത്തിന്നാൽ ചൊല്ലിഞ്ഞ കണ്ടി

രൊട്ടും കൊണ്ടു വന്നാക്കി തനിക്കെ മുറഞ്ഞു കളഞ്ഞെന്നെ പൊകുന്നതെന്ന ചെറ്റെ തെളിഞ്ഞു

കുതിതന്നിൽനിന്നു നെടിതൊരൊ ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു ഒഴുകുന്ന ചിറകെട്ടി നിറഞ്ഞ

ജനവനവും കലങ്ങിയിൽ കണ്ണെരം തിരഞ്ഞു തങ്ങൾ തൻ വഴിയെ ശന്തനു വാ വരുന്നനെരം

ഭാഗീരഥിയെക്കാണാഞ്ഞു കുറഞ്ഞ ജലത്തൊടും പ്രസന്നമനുതയൊടും തിരഞ്ഞാൻ നിന്നു

മന്നെരം കണ്ടൊരു പുരങ്ങളെ ജനിച്ചവൻ തന്നെ കുഞ്ഞന്നെ പെറ്റ ചിറന്നനെരം കണ്ടു

നന്ദനൻ തന്നെയന്നു ശരങ്ങളൊടു വില്ലും പൂണ്ടു ജനവനവും കണ്ടെഞ്ഞു തില്ല കല്ലൊലാന്ത

രന്നന്ദനനെന്നു മറഞ്ഞു കളഞ്ഞിതു താതനെ മൊഹിപ്പിച്ചാൻ കുറഞ്ഞൊന്നു ജളൽ ശങ്ക

തനുവിനു മങ്ങാകി വിരഞ്ഞു വെളിച്ചത്തു കൂടെ ഗംഗാദേവി ചിരഞ്ഞാന പെറ്റി

കുമാരനെ കൈക്കൊണ്ടു ദിവ്യരൂപത്തൊടും പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചുടൻ പറഞ്ഞു ഗംഗാ

ദേവിതന്നെ ദൈവത്രവൻ കുറഞ്ഞൊന്നു ശിശുവല്ലൊ ഗുണങ്ങളിവനുണ്ടു ചിരഞ്ഞീവ

ᵒᶠᶜ· തന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു വെച്ചു കൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു പൊക്കമുള്ളൊരു കൈ എളുതു എന്നു പറഞ്ഞു ഗം

ഗാരുഡി എന്നു പറഞ്ഞു ഏ പെരുന്നാം കൂറഞ്ഞു പരിതാപം തന്നുടെ തനയനു പറഞ്ഞു കൂടാതെ

ദുഃഖങ്ങൾ കാണുകയാലെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി ഗാരുഡനാകിയ സുതനൊടു മല്ലികമകനുടയ

ദാസ്യത്തിങ്കന്നാൾ അമിതഹാസ്യമൊടു പടയൊടു കൂടിയ സിരത്തിങ്കൽ വന്നതിൽ നാ

ഗങ്ങൾ നക്ഷിമത്തവാരണഹയപത്തികളൊടു ചെൻചിത്തകൈതുകത്തൊടു വിള

ങ്ങുന്ന നേരം മൈത്രകാമനൊഞ്ഞ മായാചിത്രമാകിയ ചൊവ്വ കന്ദ്രുരിഗസത്തിൽ

കാരണമെന്നു ചൊല്ലുന്നടക്കുന്നേരത്തിങ്കൽ ഉള്ള കണ്ടാനെന്നു മദ്ധ്യരുപിനമൊഴി

മർക്കലരത്നത്തൊന്നൈ ഹത്തിൻ ഗണം കണ്ടും പാപഞ്ഞ്യവരാക്കണ്ടും മൊഹിച്ചുനര

പതികന്യകയൊടു ചൊന്നാൻ ഒരു യൊജന പര്യപരന്നിരുന്നതിൻ തെരുമൈപരി

ഉംകന്ദ്രുരിഗസം ചൊല്ലിനെ രെന്നിപറയെണ്ണമാരെന്നു കൈ നേരം ചൊല്ലുതക്കാല

ന്നാൾ നാഭിക്കുമര ചെയ്താൾ ഉത്തൊരം കണ്ടു നന്നൈ വൽപിരത്തിൽ പക്ഷിഞ്ഞൊ

ൽ തൊഞ്ഞികെട്ടിട്ടു വാനവരെന്നാലാൽ എന്നൊക്കുമിക്കുഞ്ഞാൻ ചൂഴക്കരെയെന്നു

ചെന്നെയ്പുഷ്പവർണ്ണമൊക്കുറചെയ്താൾ മന്നവന്നുതകെട്ടു ടാശനെച്ചെന്നു കണ്ടു

കന്യകാതന്നെ മുമ്പനൽ മെണ്ണമെന്നു ചൊന്നാൻ എന്നുടെ മക്കൾ ചെറു ഉണ്ടാകുന്നതനയ

നമന്നവനം ഞാൻ വാഴിച്ചിടാമെന്നാൻ സത്യം എന്നൊടു ചെക്കൽനൽ കാമിന്നുക

ഇക്കാതന്നെ എന്നുടെ ഗാംഗാദത്തനു ഞൊനെകിരിക്കുന്നാ ഉന്നുതക്കു തമ്പി മെക്കി

നെക്കൊടുക്കുന്നാൻ എന്നുള്ളതന്നൊടെ മന്നവന്നരിപ്പക്കാ നന്നതൊടുരല നമാ

രമണൽ മുക്കയാൽ അന്നവൻ നവിന്നായമൊന്നമെ വെപ്പിതുള്ള ഗംഗകിൽ പുത്രിയെ

ങ്ങുലചിത്തമൊന്നു സന്തൊഷമുക്കത്തുളിവരനാരിതന്നിൽ അന്നുതകണ്ടു ഗംഗാദത്ത

നായകനായ പുത്രൻ മന്നവൻ തന്നെ തൊഴുതിവണ്ണം മന്നിൽ ഉഴന്നൻ അച്ഛനെ തന്നൊരു താപമ

ങ്ങളെല്ലാം അറിയിച്ചു. പിന്നെ ഭൂപാലനായകന്മാരും ... നേരമച്ച

നം മകനെ നിയൂഴിചെയ്യുമെന്നൊരാപത്തിൽ. കാരണം ... എങ്കിൽ ഉണ്ണി ...

തന്നെ നിന്നെ ... ... വിധിയെ ... മറ്റൊരു ... കാണാകയാൽ തന്നുള്ളിൽ

... താപമേറുന്ന നാളിൽ നാളിൽ ... ... കേട്ടു ...

... ...

... ...

... ...

... ...

... ...

... ... സന്താപമകന്നുള്ളിൽ സന്തോഷത്തോടെ

... ... ചിത്രാംഗദനായി ... ... വിചിത്രവീര്യനാ

... ...

... ...

... ...

... ...

... ചിത്രാംഗദനായ ഗന്ധർവൻ വന്നു ... ചിത്രാംഗദനായ നൃപനെ

... ...

... ...

൧൭൦ അപ്പൊളെ ഹിരണ്വതീരസ്ഥന്മാരായ വീരന്മാരുടെ ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു തന്നെ മറഞ്ഞു മിക്ക
കളും പരസ്പരം ഹരിപ്പെതയായ്ക്കിയന്റിതിരെന്നു അന്നു കുരുക്ഷെത്രത്തിങ്കൽ, മൂന്നാം ദിന
അയ്യവർ വൈചിത്ര്യം കണ്ടിരുന്നൊരു ജനമെല്ലാം ചിത്രമെത്ര ആശ്ചര്യമെന്നു കൊണ്ടാ
ടിനാർ. വിചിത്രവീര്യനെ പ്രാപിച്ചിതന്നാൻ നരപതിവീര്യത്തിൽ സമ്പ്രാപിച്ചിതന്നാൻ
ഗന്ധർവ്വനും ചൊരന്നാൽ ഇപ്പൊളൊരു വിചിത്രവീര്യന്തന്നെ രാജ്യം വൈകാതെ വാഴിച്ചിതന്നാ
ൻ ഭീഷ്മർ പിന്നെ വിചിത്രവീര്യൻ രാജ്യം ഭരിച്ചു. അന്നാരം വിചിത്രവീര്യൻ ഭൂമി ഭരിച്ചു
വാഴും കാലം കാശിരാജന്റെ അംബ അംബിക അംബാലികയെന്ന മൂന്നു പുത്രികളു
ണ്ടു കാശിരാജാവിന്നവർക്കായി സ്വയംവരം ആരംഭിച്ചു എല്ലാ വർക്കും എന്നു കെട്ടിട്ടു
ന്നാൾ കല്യാണമുണ്ടെന്നൊരു വാർത്ത കെട്ടു ഭീഷ്മർ ഉത്സാഹമൊടു തെരിലെറിനാൻ വി
ഷമാകിലും അവർക്കു കാശിനാട്ടിൽ ഗമിച്ചു തത്ര സ്വയംവരത്തിന്നു വന്നവരെ ഒക്കവെ ജയിച്ചിട്ടു
മൂന്നു കന്യകമാരെയും ഗ്രഹിച്ചു ഹസ്തിനപുരം പുക്കാൻ ഭീഷ്മനായവൻ അന്നൊരു സത്യവതി നന്ദനം
കെട്ടാൻ വത്സനെ കൊണ്ടു വെൾപ്പിച്ചു അന്നൊത്രത്തിങ്കൽ മത്സരമുണ്ടായ്വന്നു
അംബയെന്നവൾ ചൊല്ലീ സാല്വനൊടു ഞാനാകിലും മുമ്പെ തന്നെ ആത്മാ തൻ സാല്വൻ
എന്നെ ഞാൻ അതിന്നിക്കിരിക്കുന്നു മറ്റൊരുവനെയ്ക്കില്ലെന്നൊരു
കല്ലിൽ കൊത്തിവെച്ചൊന്നൊരവളെ വിട്ടയച്ചു സാല്വനെ ഭജിക്കതെന്നും ബാക്കി
കന്നിയും കൂടി സഖിപതിവ്രതന്നാരെയും ഭീഷ്മൻ വിചിത്രവീര്യൻ വെട്ടു
സുഖിച്ചു വസിച്ചിതു വിചിത്രമെത്ര രാജ്യരാജനവൻ വാർത്ത കെട്ടാൽ ചെന്നു സാല്വ
നെ കണ്ടാളവനവളെ വെടിച്ചാൻ വന്നു ഭീഷ്മരെ കണ്ടു വെവ്വെ ഞാനിതു പിന്നെ പുര
റ്റാടുസമയത്തുക്കിടന്നു കണ്ണീരിട്ടു ആറു വത്സരം ചെന്നാനായുതവൻ പിന്നെ

ന്നൂററിതൊന്നൾപ്പൂവൊടൊടനനാൾ പിന്നെ ഷൊഡിശാറായിരം തപസ്സുചെയ്തീടിനാൾ വഴിപൊലെന്നി 494

ഹാരാചലവാതെന്നു പറഞ്ഞുദെശെ തെളിഞ്ഞാഹാരാദികളെല്ലാം വെടിഞ്ഞീടിനാം പ്രതിവൊഹദാന

ഢികിരെമരുവിടെനകാലം ബാഹുലെയനമൊരുമാലയെ നൽകീടിനാൻ ബാഹുജന്മാവിലെകൻമാര

ലെയരിക്കുന്നതാഹവെകൊണ്ടാശ്ചര്യപ്പെട്ടിരെയവനൊടൊരുവണ്ടം വരനൽകീമാലയുംകൊടുത്താൻ

പാർവ്വതിസുതൻ പറഞ്ഞീടിനൊരനന്തരം ഒരൊരൊരാജ്യത്തിങ്കലും നടന്നാൾ മാലയുമായിട്ടുമെക

ലെങ്ങനെ ഉരഞ്ഞാൽ തിരിച്ചെഴുന്ന രൂപെ ചെവം ശബ്ദവസരം കണ്ടീടിനൊരനന്തരമഞ്ചാതതെ

ഞ്ചാലമാറാപിക്കയമകന്യകാൻ സൊമകന്തനൊടവൾപ്പൂത്തായന്ത ചൊല്ലുചെയ്യുന്നാൾ ദ്രുമിപൊലകന്താന

മാരകിച്ചിപ്പെത്തുംകൂപമെപ്പെരചാരിമെലയും കൈക്കിപിച്ചാൾ സപദിനടകൊണ്ടാളും ബെക്ഷമത്തനെനം

പിഞ്ഞാനഞ്ഞാന ബലിഷ്ഠാരിബലത്താലും യുക്തസെനനമവൾ പിന്നാലെ ചെന്നലെന്നാൾ മാല

നിക്കുടക്കൊണ്ടപൊക്കെന്നാൾ മപെണ്ണമെരുക്കുലമെന്തിവിടെ വെച്ചിട്ടുവാനത്രകാലം ബാലെന്നമ

നാരദമിത്തിനാൽ വന്നുകൂട്ടാകാലനും പെടെക്കുന്നാദ്രിഷ്ഠരെമകനാഹരരസൊമകപാത്രമനാ

ത്രമാലയന്ത്രകാമിനിക്കെപിഷവെന്തിൽ നടക്കൊണ്ടാൾ മാലയെ ബാധിക്കത്രൂപതിഷിരക്കാ

ലം ബാധികകിപെഞ്ഞിയെയാക്കുയരാജപുത്രിമെരലെരചെന്ത്രൂനാതന്താനയൊരതയമെഷൾക്കു

ടാകപെതിയെ വെക്കിത്തുട്ടിക്ഷർ ഉയാൽ ജനകത്രു ജയാകൊരവത്തുക്ഷികനെന്നറിവിനൊൾ കണ്ടുസെ

വിച്ചാൾ ദ്രുദെവനം പൊയ്തീനാൻ ഗംഗാമ്പാരെ സാദരാലെന്നനെരമപിടെക്കാത്തനാഷ്ട്ര നഗസ്വ

ഭ്രുവരമാകിവെർത്തിടക്കുന്നതന്തികെ കണ്ടനെരമെരുത്തൻ ചെന്നാനതിൽ ഗന്ധദെഷ്ഠിം

ഗഞ്ഞാൻ നിണക്കുതന്നിട്ടുവന്തിനടെന്ത്രി ഗംഗന്തി ചെന്തക്കുന്നതിടെണം ഞങ്ങൾപ്രാന്യം ഗിരന്തി

ഷമം ചെയ്താരിരിവെരുമന്നെതെവുടപ്ളെരുളുരുഷ്ഠനം ഷം വന്നക്കുകങ്ങൾ സെതയമര ശിഖെങ്കിലു

ഷാനലൊപ്രാഞ്ഞനാമവൻ ദ്രുപ്യാസ്ത്ര ശുദ്ധും പൊറ ചെയ്താൻ തന്നടെരു ജ്യാവുക്കുങ്ങനകന്ത

നെക്കുകിനെന്ത്രികിവ ഞ്ഞിഷം പൃത്താന്നമദെകിഷാൻ പെരക്കവെണ്ടിക്ഷർ തമെന്നാനമിനച

ന്നഗാധകൊന്തു കാമ്യ ന്നുസ്വമിച്ചാരവർകളും ഞ്ഞരാവന്തിരുന്നു കൊണ്ടവൾ മനാരാധം സന്ധി

ങ്ങമെന്നപിന്തിച്ചാമെനായന്തമെത്താവും പരശുരാമന്തനെനസെവിച്ചുക്ഷിക്ഷർ തമെന്നാദിവെതെത്ത

൧൨ ദ്രോണാചാര്യം പോലെ പരശുരാമൻ അസ്ത്രങ്ങൾ കൊടുത്തവനെയൊന്നു കാണും പരിക്ഷിത്തിന്നെയ

വനെന്നത്രെ കേട്ടു പണ്ടെയിൽ തന്നെ അവയൊന്നു മെസാധിയാ ഞാൻ വരവും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു പരശുരാമ

നോടു മരണം പ്രാപിച്ചു പിന്നെ അവസായൊന്നിനാൽ പുരുഷോത്തമ കൃഷ്ണനിൽ ഗുരുവിനോടു വാങ്ങി

തന്നെ ദൈവവും വേണം മരണമില്ലാതെ ഞങ്ങൾ നാഥൻ ഇങ്ങിനെ ഉത്തമനെ എല്ലാവെലയെക്കാൾ

ക്ഷത്രിയരുടെ വിചിത്രവീര്യന്നെ ശന്തനു കുലത്തിൽ ഞാൻ മറന്നു ടൻ പാരമാക്കിരമിച്ചു

ത്രൈലോക്യനാകിരുന്നതന്നമാരസംഭവശാൽ മരിച്ചതെന്നെ വെച്ചു രാജ്യങ്ങൾ വെന്നൊരു ദ്രോ

ണിയെ ഞാൻ കുലം രാജാവിനോടു വെറാകിവന്നു ഗുരുരാജ്യം ദുഃഖിച്ചു സത്യവതി മക്കളും മക്കൾ

തന്റെ ഞാനിൽ തിരുവിച്ചു ശ്രീ ധരവിലാസങ്ങൾ മറന്നവൻ ആചാര്യനെ എന്തൊരു കഥ എന്നു ഗംഗാ

നന്ദനൻ തന്നെ രഹസ്യമിരിക്കുടൻ ഞങ്ങൾ വന്നതല്ലൊ നമ്മുടെ കാലമെന്നതങ്ങളിൽ പറകക്കു

ഞാൻ രോഗിക്കയും നാരിമാരിരിവരും വൈധവ്യമകെട്ടു പരിത്രപരിപാലിച്ചിട്ടു വാനാരമ്മ

സോമവംശമിന്നു മുടിഞ്ഞിതെന്നു ചെന്നു നാമിരിവരും തന്നെക്കിരിയെക്കൊട്ടു ഉത്തമ സത്യാപ

തിസ്വരം ചൊന്നനേരമുത്തരമുരചെയ്തില്ലല്ലൊ ഗംഗാദത്തൻ ചിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമില്ലാഞ്ഞിട്ടു

മെന്നു ചൊൽ സന്തതിയുണ്ടാക്കുവാനെന്തൊരു കഥയെന്നു മാതാവു പറഞ്ഞപ്പോൾ ചൊല്ലിനാൻ

ഗംഗാദത്തൻ ഭൂദേവന്മാരാക്കളുള്ള നമ്മുടെ കുലം വർണ്ണന്തരനരെത്രെ വന്നും കാരണം നമ്മ ക്കെന്നാൽ

നാരിമാരിരിവരും ഇന്നാരണരെക്കൊണ്ടു പുത്രരതെ കുലത്തിങ്കൽ സന്തതിയുണ്ടാക്കുകാര

ണമതിന്നു ചൊല്ലിയ ധർമ്മത്തിൽ പ്രശസ്തമായ നന്ദനഗിരസ്സിനെ പരാശരസുതനെന്നു നാമമുട

യമഹാമുനി ഞാൻ വന്നിങ്ങു ഞാൻ അവരമ്മ മാതാമഹനായ അവൻ തന്ന വരങ്ങൾ ഇഷ്ടദൈവായത്തിൽ

ഞാൻ വന്നു മമതയാ പുത്രപത്നി തന്നിൽ വിവശനായാനെകം മഹാപാപികരമാം തന്നാമമമതായികൾ

ദോഷമകന്നു മുനിവന്നു ഇമമതാപറഞ്ഞതു സന്തോഷം ദൈവരാജ്യം വൃത്തിനരകത്തിന്നാ

ളുള്ള ദൈവരാജ്യം കൊണ്ടു പറകയന്നതു കൊണ്ടു ദൈവമായ കളഞ്ഞു മൊക്കണം മനസ്സാൽ

ദേവദേവൻ ചൊന്നതിപ്രകാരം തന്നെ വേദവേദാംഗങ്ങൾ മഹാമുനി ചൊന്നതിൻ ശിഷ്യന്മാരും

നയിച്ചിരിക്കുന്ന ത്രിഞാനമിക്കൊണ്ടു ദൈവികമായുള്ളവാക്കു പിന്നെ ഞാൻ നന്ദനാക്കുമ്പോൾ

നാങ്ങളുടെ ഭൊജനത്തെ കെട്ടു ബൃഹസ്പതിക്കു ഭരിക്കെണ്ടതിന്നായി മെന്നൊന്നായി ഞാനെന്റെ മതിയാവതു

ത്രിനായകന്മെമ്മയവിവശനായിയഷ്ടാദിയെയെല്ലാരെയുമെടുത്തു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഷൊഡശ ഗൃഹനായിട്ടു

ഇങ്ങിരർക്കനരചെയ്വാൻ തെരസ്യം സ്വാമിയെത്തിക്കെട്ടിക്കെണ്ണമിവരെയെല്ലാം മനമെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ

ൻ കൊണ്ടുകെട്ടിൻ ഇതിന്നവകാശം പൊരായെന്നിയെണം ഗർഭപാത്രത്തിൽ മെവുമക്കൾ വരുക

ളിട്ടുതം പൃത്തു ഉരുതിട്ടതിച്ചരുൾ ചെയ്വാൻ സത്തുവമിതപാരതിയെഷൊഷമൂത്തതിൽ ഉയർവിച്ചി

ട്ടുനാങ്ങളിലെന്നെല്ലാം വരുമെടൊരുമിച്ചു വിശ്വണം ഇന്നതെറയനുതിനാലെവുരിൾ മൊന്തവരുടെ

നെപ്രായിക്കെന്നതെന്നെരം മന്ത്രിച്ചു ദെവന്മാരുടെ ഋഷികൾ മാരനും തപിച്ചുകയുമില്ലവണ്ണമിട്ടെന്നതു

മിത്തമായിരുവരുടെ ചിന്തമൊവെന്നപെരുന്നായിതുമവനും പ്രഭൊക്ഷിയും ബ്രാഹ്മണിതന്നെ

വട്ടാൻ അവർ പെറവു നാഷ്ടന്നെതെ തമ്മെ കണ്ടില്ലാമവരും പ്രസിദ്ധന്മാരായ താപസരല്ലൊ

മത്രയൊരൊ ദൊഷയക്കം പ്രദൊഷിയതുകാലം ഭൊജ്ജനവെ കെരണ്ടിനെ നാരെന്നവെച്ചും

നിന്നിൽ ഉപെക്ഷിച്ചാലെന്നൊരു ഗതിയെറിക്കെന്നതു പറയെണമെന്നു കെട്ടു വളർച്ചെ

നാളുടത്താവും ഭായമയനും ചൊല്ലുന്നവർ തെളിതന്നുതങ്ങൾ തെറി ത്രിഷിച്ചുവെണമെ

നാളു ചൊൽവാൻ ഇന്നെയും കൂമാരന്മാർ തമ്മയാം പാഗ്രിക്കയായെന്നതിൽ പരിത്രമം നീയൊ

ഞ്ഞിലയല്ലൊ ഷാഡ്യസന്നെട തന്നെ വന്നു ക്രൂർ പൗരഷ ണ്ടൊരാന്നിത്ര മൊരു നെരമൊയി

നാഗല്ലിതാനും വ്യസനക്കിയ ഭവാൻ ഉച്ചിച്ചാലെന്നു ഫലം ഇസ്നമന്തപ്പന്നാൽ തങ്ങളൊ

ടങ്ങണം പ്രദൊക്ഷിപലതരമിവണ്ണം വറഞ്ഞാലുണർ മിദ്ധനൻ ത്രിഷ്ടമാവൃദ്ധൽ കൊണ്ടെ

പനചൊന്നാൻ ക്ഷത്രിയക്കും പ്രംപിച്ചതു മന്ത്രി ഞങ്ങളെ നന്ദമതമൊദനൻപറ

ഞ്ഞാരനന്തരം ശത്രുചെക്കിയതു തെന്നാൽ ഉത്തമമാമത് മെന്നൊ ഞാനതു ചെയ്യാമിനി

യെന്നൊരു പറയെണ്ടാ ഞാനൊ വെന്നു ചൊല്ലെന്തുരുഷിക്കുമില്ലുരുന്നയാളുക ഞങ്ങ

ത്താൻ കാലവുമില്ല എന്നാൾ ഒരു ചിത്ര മൊത്തുപനരന്നെരമവർ തന്നൊട്ടൊരു ചിത്ര

നായകന്മാരെ കൊമ്പന്തൊടർന്നു ചെയ്തു ഭത്താവെ വെറുന്നൊക്കൽ വൃന്ദ ലൊകം

൧൪൬ [illegible] കൊണ്ടു [illegible] പുത്രന്മാരെയും

ചൊന്നതു [illegible] നാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണം [illegible] വൃന്ദു

[illegible] താപസവരനായ [illegible]

[illegible] ഗനങ്ങൾക്ക [illegible] രം [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible] നാകിയ്ക്കുന്ന [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible] പിത്രാന്തനായ [illegible]

[illegible] സന്തതി [illegible]

[illegible] ദേവതതൻ [illegible]

[illegible] ചൊന്നാൻ മന്നവൻ സുദക്ഷ്ണയാം തന്റെ ദേവിതന്നെ [illegible]

വരൻതന്നെ [illegible] സന്താന [illegible] പറഞ്ഞ [illegible]

[illegible] ചെയ്തു വ്യസനമന്ധൻ [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible] യാത്ര [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible] കാലം [illegible]

[illegible] വിദ്യ [illegible]

[illegible] കുമാരന്മാരും [illegible] വിദ്യ [illegible]

[illegible] പൊലെ [illegible]

[illegible] പുത്രന്മാരെ [illegible] കെട്ടു [illegible]

[illegible] ചൊന്നാൻ [illegible]

[illegible] രണ്ടാമത്തും തന്റെ [illegible]

[illegible] ചെന്നു [illegible] കൊണ്ടു [illegible]

[illegible]

ശിവനെന്നും ശ്രുതിയുടെ റാത്രിയെക്കെന്നുതുല്യമറിഞ്ഞു ഞാൻ ഉഷ്ണത്തന്നെയ

ളെന്നു. നടെക്കുറ്റമില്ലമ്മാഗ ജരസന്ധിനിയെത്തമെന്നു അല്ലിത്താഗനാസം ചെയ്തു

ഭാര്യനാഗികളെല്ലാം. വെണ്മമെന്തിനി ഭില്ലു ദ്രുമിപായനെന്നിനി ചെയ്ത പൊഴുതനെതല

സന്തതിയുണ്ടാക്കുന്നു ആഗസ്ഥൽനം കൊണ്ടെഴുതുമെന്നറിഞ്ഞാലും അഗന്ന

ന്നൊരുസന്താനങ്ങളുമാനന്ദനായി ഇങ്ങിനെ പലപല എന്നവരുണ്ടാകുന്നു ഇങ്ങി

നത്തെ ജനങ്ങൾ പുരാണശ്രവണത്താൽ ഇങ്ങിനെ തന്നെ പരിവിധത്തിനൊക്കെ

ധർമ്മം ഗാനപുത്രന്മാരെയുണ്ടാക്കുമറിഞ്ഞാലും പരന്തപമൽപ്പന്നമൊഴിക്കിങ്ങനെ

നരഹരിയൊടും കൂടെ ഇന്ദ്രസ്വരൂപൻ മതാന്തര പൃഥുവ്യന്തെ കൊന്നതാകാശങ്ങൾ ഇങ്ങ

ഗന്ധാദിവിഷയങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വെടിഞ്ഞാലും ചന്ദ്രാദിത്യന്മാർ ഇതൊക്കെയും

വർഷിയ്യും വൃത്രനാശനൻ ഇന്ദ്ര വിക്രമം വെടിയും സത്യത്തെ വെടികയില്ലെന്നറിഞ്ഞാ

നൊരുനാളും തങ്ങളിൽ പലവും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു ഇങ്ങിനെ എന്നതന്നെ മുഖ്യ

കഥ കേൾക്കിൽ ഏതിൽ ഞാൻ വേദവ്യാസനെന്നൊരുണ്ടാകുവൻ ത്രിലോകത്ത

ൻ കുലമെന്ന മൊഴി നാട്ടിൽ സത്യവതി ദോഷമില്ലതിനെന്നു പലരും ചൊന്ന ശേഷം

യോഷമാരൊരൾ പെണ്ണ ഹ ഞ്ഞു സത്യവതി പങ്ങ ഞാനൊന്നിതെ കേട്ടിട്ടുന്നനെര

ത്തിങ്കൽ ഉണ്ടായി പരാശരമുനി ആ യോഗമൂർത്തി ദിവ്യനെ ത്യജമവന വരനെ വിളി

ച്ചാൽ സർവസംശയം തീരും സംശയമില്ല ഇതും ഇങ്ങിനെയാകാമെന്നവരും ചെ

യ്താർ സനാതനത്തിൽ കുലസന്തതിയുണ്ടാവാനായി അക്കാലം ജനനിയും വ്യാസനെ വിളിച്ചു

ച്ചിട്ട് ഇതിയൊരവൻ വന്നതൊഴുതുമാത്മാവിനെതന്നെ മറിക്കിച്ചാറും ചെയ്കമൂലനെ

രം കണ്ടുഷമകളെന്നൊരു മഹർഷിതാനും ചൊന്നാൽ സമ്മതമല്ലിതിലുമമ്മ ചൊന്നതുകേ

൧൫൯ ട്ടിൽ നമ്മ വന്നിട്ടു മരിച്ചിതു വിചിത്രവീര്യൻ യക്ഷ്മത്തിൽ ഗതിയെത്തമെ ദേവൻ വംശമു

കൾക്കുമുളവയെല്ലാം വന്നു എന്നതെ വെണ്ടു മന്ത്രശാലിമാർ കേട്ടു പെറ്റ നമ്മ ഞെട്ടി വെണ്ട

തിരുമേനിമാർക്കു മെമ്മെതിനൊട്ടു കൂടാതെ കെട്ടു പൊട്ടു സന്തതിക്കു ഞാൻ

സങ്കടം കേൾപ്പാനെന്ന മാതാവെ വഴിപ്പെടുത്താൻ കൃഷ്ണദ്വൈപായനനാം മാമുനിവെ

ദവ്യാസൻ വിഷ്ണു താൻ തന്നെ വന്നു പിറന്ന ദിവ്യമൂർത്തി സോദരൻ മുമ്പിൽ വെടിയാരം

ഭിക്ഷഗൃഹത്തിൽ ചുമര പൊട്ടു ചെന്നാനാകാതെ വെഷമത്തൊട്ടും വൈഷമ്യം

വരുമൊരു ഗന്ധവും സഹിക്കാഞ്ഞു കൊഷമാർ കണ്ണടച്ചിരിക്കയത്രെ നേരം കണ്ണടച്ചി

ട്ടിരുന്നൊരു ഉത്കാരണമാക്കി കണ്ണുകൂടാതെ പിറന്നിതന്നാൽ കുമാരനും പിന്നെയങ്ങാരി

ക്ക തന്നുടെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നാനന്നൊരു മകിനമവളുള്ള നേരം ഭയമുണ്ടാവല്ലൊ

ഞാനും ഞെട്ടിമങ്ങിതാലുതുകൊണ്ടു പാണ്ഡുവായിത്തന്നെയൊരു സന്താനമുണ്ടായ്വന്നു താനാകി

ദെവരസന്താനം ജനിക്കവെ റരുണ്ടാവാൻ അന്നൊരാശ കൂടി വൊരുത്തനും ചെതനിയൊ

ഗത്താൽ പിന്നെയുമൊരു ദിനം ചെന്നിതു വേദവ്യാസൻ അന്നവർ ദാസി തന്നെ

നാരിയെ കണ്ടു ചെന്നാളുമെന്നയച്ചാളവരും ശൂദ്രി തന്നെ വരിച്ചതുവൊ

ഞ്ഞു ഭക്തിയോടെ ചെന്നൊരു ഭക്തിഭാവിതയായ് ചെന്നാളതുമൂലം ദിവ്യനായൊരു സു

തനവൾക്കുമുണ്ടായ്വന്നു ധർമ്മദേവൻ താനാണ്ഡവ്യമുനിശാപത്താൽ ധർമ്മദേവനും

വന്നു പിറന്നു വിദുരനായി ധൃതരാഷ്ട്രൻ ജനമേജയനൊരു ചോദ്യം ചെയ്താനത്ര

മനായ വൈശമ്പായന മുനിയോടു സവ്യനായ മുനി ദിവ്യകൻ ഞാനൊരുവനെന്താ

സച്ചരിതങ്ങൾ പിന്നിട്ടു വാനെന്തു മൂലം എന്നതു കേട്ടു വൈശമ്പായനനരുൾചെയ്തു.

ൻ ഒന്നൊന്നിന്നെ സൂതൻ ശൌനകാദികളോടു ചൊല്ലിനാനെന്നില തന്നിഞ്ഞും

കൊടുക്കൊപിൻനിസ്സൽക്കഥ കേട്ടാൽ നാരകകുണ്ഡൊക്കൂത്ത പാപിത്വം കലന്നാ ഫലെ

ശുദ്ധദെവൻ പണ്ടു ചൊല്ലി വാസുദെവനെന്നുള്ള വിവിധശ്രുതനാമത്തൊടും വാനപ്രസ്ഥാ

ശ്രമവും പാലിച്ചുനാനാതീർത്ഥസ്നാനവും ചെയ്തു വാഴുന്നൊരാത്രമമുള്ള ഗ്രാമം കൊന്നദൈവ

തപൊനിഷ്ഠയാ ചിരകാലം മുനിവൃന്ദ വാഴും കാലമിമ്പരാജ്ഞയാ തത്ര സമ്പ്രാപ്തന്മാരാ

യ പ്രജാപതിമാർ വിസ്താരക്കിളമന്നെ പെരുപ്പിച്ചവിധൈവെന്നാർ വിപ്രന്മാരാ

യൊരുദ്യോഗങ്ങളിൽ മെല്ലെ ന്യസിപ്പാൻ ചെയ്തവിരാമം തന്നെക്കൊണ്ടു ഹൃദയം പക്ഷെ

മം തീർത്ഥയരിക്കൊണ്ടു വിചാരിച്ചുനിന്നൊരുനേരം കണ്ണുമൂടിയൊരു തന്നെത്താനെ

യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന തന്നെ തൊഴുതുകൊണ്ടു പുത്രന്മാരും കളങ്കമറ്റെ വഴിയെ

പാലിക്കുന്നവരുടെ അളവുമെയരുതെന്നുമെന്നവന്നാർ താപസൻസ

ഹായിച്ചീടുന്നിപ്പൊൾ ഭക്തന്മാർ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നുമെന്നൊക്കെയ

ൽ പിന്നെയുമവിടെ ചെന്നു കളങ്കമില്ലാതെ പിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാർ താപസ

ർക്കു മെല്ലെ വന്നീശ്വരൻ തന്റെ ഭൃത്യന്മാർ കൊണ്ടുവെച്ചു വൃത്താന്തമറിഞ്ഞുടൻ

കരമാർഗ്ഗം ശ്രമിച്ചു നടന്നൊരു പിൽ തന്നെയുള്ളതുകൊണ്ടു ഭക്തന്മാരൊത്തിരുന്നവാര

ണ്യവരെയൊക്കെ വെള്ളത്തിലെല്ലാം പിഴച്ചു കൊന്നുകൊണ്ടുപിൻ ഭക്തന്മാരും ചെ

ന്നകലെ ചുറ്റും ദിവ്യാശ്രമത്തിലെത്തി തീർത്ഥ പരന്നനായനന്തനെയുമെത്ര മഹത്ത്വമെ

ന്നല്ലാതെ ശ്രീലത്തിലെത്തി താപസന്മാരിൽ മൂത്തമാഹാത്മ്യമെന്നാകിലും മനമന്നാർ

ചെന്നിട്ടും മരിച്ചുതിരിച്ചെന്നതുകൊണ്ടായാലെ ചെന്നതുമതിലേറും തിക്കിൽ പ

ക്ഷികളൊക്കെയൊരുമിച്ചും ദേവന്മാരെനിന്നു പാടുന്നതുരന്തരം കൂടാതെ കണ്ടു

ളിലെത്തിയെന്നാൽ മെല്ലെ മഹത്വം ദേവതാപ്രവരന്നുള്ള തമ്മിലെന്നതുകൊ

൧൬൭ ടപ്പർക്കളും ലൊകിതമ്പത്താനങ്ങളും അറിഞ്ഞു രക്ഷിക്കും നായകനായ നരപാലകനൊ

ടു ചൊന്നാർ മന്ത്രികളൊട്ടു കൂടചെന്നിതദ്ര പാവനം തസ്സന്ധ്യാ ക്ഷമിച്ചു കൊൾകെന്ന

ദിവസം ചെയ്താൻ സുലഭമിക്കൊണ്ടിട്ടു ററത്തുഷ്ഠിച്ചിതുട്ടുണ്ടാകം ത്രിയെക്കുമെയച്ചുകന്നിട്ടു

നം ജ്യൊതിമാസ്സവ്യനെന്ന നാമ വച്ചതൊക്കിതുങ്ങളൊടതിയാം ഒററിപിന്നെ പ്രാപിച്ചു കാര്യം

തത്തകത്തന്നൊടന്നമൊഴി ഉച്ചമാസ്സവ്യന്മെ ഇതുകാരണമെന്ന കുലത്തിൽ കര

രവു വാൻ ഇന്നത്തിൽ കുട്ടിച്ചു കുന്നിച്ചുയെ തളുമെററിക്കെണ്ണ മതിൽ പാലമെന്ന

തിന്നെത്രെ ചെയ്തു ഫലമിപ്പൊന്നെ, യെണം ദാനം വയലെസ്സാളും സ്തുതി ധാരതന്മാ

രാജാവവർ ചെയ്യും തത്ത്വം ഒന്നിനം ഫലം പിന്നെയിവിടെ ജ്ഞാനസിദ്ധിമൊന്നു

ത്തളിയാക്കിൽ സൃഷ്ടിയൽ ജ്ഞാനപ്പു കൈവലം ദാനത്തകാരണം ശ്രീഗുരുവൊന്നെന്നസെ

ഷങ്കംപിറന്നു സ്സറാട്ടു വാട്ടു കയെന്നാൽ യത്നാജ്ഞാവതന്നെ പിറന്നാരവന്നാൽ

യത്രിക്കകളെടുത്തു മെന്തിനപറയുന്നു സൃതരാശ്രയനന്നു ജ്ഞാനസൃവാമനങ്ങനം സ്തുതി

ചെയ്തിട്ടന്നാനുവട്ടിരത്താനമാക്കിവരുന്നതുടങ്ങിനാർ സുഖരമെനമിച്ചവരുന്നു

സന്തൊഷവും ഫലം ഫലികൾ തെക്കും ഗാസ്വരതങ്ങൾ മക്കളാക്കിയുപിനതാ

കിതന്നെ വെട്ടു സൃതരാശ്രയമന്നാൾ പാതെട്ടും വസുദെവതന്നുടെ ദിവ്യന്റിയാം ഫലങ്ങൾ

കിട്ടിയതെണ്ണ ദാനങ്ങളും വെട്ടാൻ മാക്കിയാം മാത്രം രാജൻ തന്നുടെ മക്കൾ തന്നെ പാർത്ത

പവിരൻപാണ്ഡ്യ വെട്ടി തരണ്ടാമത്തം കൂതിയൊടുങ്ങൽ മകളാക്കിയ ജനിക്കുവണ്ടു

തണ്ണനായ ദുർവാസാവ താൻ പഠിച്ചിച്ചാൻ ആ മന്ത്രങ്ങൾ ആയിരിന്നവ

ഉപദിക്കിച്ചാൻ നെന്നെ അംനന്തിൽ സൃഷ്ടിദെവനെദ്ധ്യാനം ചെയ്താൾ കന്യകയെ

നാരികൾ മാദ്രിയാൽ പുണ്യൻ കൊൾകണ്ടനെന്നാരുമകന്നെ തങ്കം പെററാളല്ലൊ

പണ്ടു ഭാനുപുത്രകൻ പിറക്കുന്നേരത്തന്നെ കുണ്ഡലങ്ങളും കവചമതുമുണ്ടായ്‌വന്നു അവനു

ഭൂഷണമവർക്കുണ്ടാം യതുപോലെമന്നിതുകേട്ടുടനെ ചൊല്ലുവാൻ തുടങ്ങിനാനോമ

ഇളങ്കാടെന്നതവളും ഇന്ദ്രനെത്തിരുപിടിച്ചു വെക്കുന്നതിൽ കുറഞ്ഞൊരു തൈപെതലെ

ങ്ങനെ ഇരാമായാവശ്ശ ദിനായസൂര്യന്റെ മെയ്തു നിന്നുകൊണ്ടാദരവോടു തന്റെ മകനായിവ

ഇതിനാൽ കുണ്ഡലകവചങ്ങളുണ്ടു ഇവനൊരു കുണ്ഡലത്തിന്റെയും കവചത്തി

ന്റെയും വാസവമൊഴിയവനഞ്ചു നമ്മയത്താലെ വാസവത്തിൽ സൂതനെന്നവൻ വാ

ങ്ങികൊണ്ടാൻ മാന്താണ്ഡസുതൻ ദാനശീലരിൽ മുമ്പനല്ലോ കൃത്തു കൊടുത്താനവ

വയാറക്കൊടുത്താനന്നു നാഥൻ തങ്ങിനെയുള്ള വന്തനം ബ്രാഹ്മണനാം കുന്തിദേവിമം

ഗലം ശിഷ്യനാം മാരിയമ്മാകിപാണ്ഡുമന്മഥശീലപുണ്യവതിക്കും കാലത്തിങ്കൽ നന്മ

യെന്തിയെമറവു കൂടാതെ ചൊല്ലിയതും പൊൽക്കൊണ്ടു ദിക്കിൽ ചെന്നു ചെൽക്കൽ

നിളക്കാതെ കുക്കിക്കളക്കുഴിച്ചിട്ടു ജന്തുമന്മാകിയ ദ്രൌപദിയെ നന്ദിച്ചതിക്കും

കാലത്തിങ്കൽ ഉൾക്കാമ്പിലെന്നതൊന്നിപാണ്ഡുപിന്നാമത്തിനായിക്കാന്തിപെറ്റിട്ടു

ന്നാളുകാന്തമാരൊരുമിച്ചു ക്രൂരകാന്താരത്തിൽ പുക്കനന്നാകിരമിക്കണം പാണ്ഡവ

രെല്ലാം നായകൻ മിഴിമയം ഞാനെട്ടുണ്ണമിവന്നെന്നതൊക്കെ കേട്ടു ക്രോധമതിനെന്റെ

രക്തിവൊഴുകുമങ്ങനെയാതെ നിമവന്നതിൽ തെക്കുറെ ചെങ്കോടിൽ പൊങ്ങുക

സംപൂർണ്ണമരു പിള്ളകളുടൻ ഗുരുത്തം ഗങ്ങൾ തൊട്ടുമതിനൊത്തകൊത്താടെങ്കരിഞ്ഞു

ഗമദ്ധ്യഗതനായി ഷഡ്ദ്വേഷമതി ശിരനെ മെല്ലെ മദനപിപശനാകി തരിഞ്ഞിഗമ

നമാരാക്കിയ ഭാഷ്മാരാന്തരുപിമഞ്ഞിതുളക്കുന്തിയും മാദ്രിതാനും സരസിരുഹശരസമ

നാം കാന്തന്തന്നെ ശരക്കുണ്ണിരക്കരാളൊളും പലക്കരവാളരതനായിട്ടുരാസനക്കരന്നാ

160

4ൗ0 ക്കാണെന്നൊരുമ്പൊൾ സരസിജഗാത്രരത്നത്തെ പരവശതരമന്നസമ്മതിക്കെഴിനെന്നെരം

ഹാ ഹാ ഞാൻ ഹരിക്കരികിരിക്കെ ശാസ്ത്രപാദിക്കൾ ആരിക്കെതിരിമമഗന്തങ്ങളുരെക്കിക്കാണണമെന്നൾ

ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുപിണമരണഭയം കൊണ്ടു മരങ്ങൾ മറഞ്ഞു വെളിയിൽ നിന്നു നൊക്കിയിരുന്നതും

വിഷ്ണുരാജകൽ മന്നമിരുന്നിടെന്നെ പൊരെമണ്ടസ്ത്രീധകൾ കണ്ടു കൊണ്ടുവരുവെന്നൊരും

കമലരതിസ്ത്രീധാമിക്കൾ കണ്ണാനന്ദിച്ചും പൊൻകടങ്ങൾ കുനനറാം തൈതെ ക്കൊണ്ടൊ

ക്ഷിക്കണ്ടും കൊക്കിലെക്കിനൊക്കകൃതകളുക്കാദിസംതൊഗതെമുങ്ങൾക്കണ്ടും രസിച്ചു

മതിമറന്നു വെഗമൊടമ്പൊടു കൊണ്ടു മാർക്കിപ്പിരിഞ്ഞിരുന്നെരം ശൊകമൊഗണങ്ങളൊക്കെ

ണറിഞ്ഞൊരുന്നതും കരതകലന്തിൽ മെച്ചകളിച്ചതും കരിഞ്ഞികളെച്ചുങ്ങകൾക്കൾ

കളിച്ചതും ഇക്കൾ പിടിമതെ ക്ഷീരച്ചുപത്തിരുന്നതും പിടക്കെളൊടു ചെൻപക്ഷികൾ

കളിച്ചതും കണ്ടുകൊണ്ടു കാമ്യമുണ്ടു കണ്ണിക്കാർക്കുരികൾ കണ്ടൊരുല്ലാസവും ചെയ്തുകൊ

ണ്ടനന്തങ്ങളുക്കലികണ്ടക്കാനന്നൊരുമ്പോൾ രസിച്ചു കളിച്ചതും തണ്ടാരുവാണമ്മിപക്ഷെ

ണ്ടററംഹസിക്കയും മാകന്ദമകരന്ദബിന്ദുപാനവും ചെയ്തുകൊണ്ടുന്നപികകുലപഞ്ചമം

കെട്ടുകെട്ടും വണ്ടുകൾ മധുപാനം ചെയ്തു മത്തതയുണ്ടു കൊണ്ടുന്മദരങ്ങൾ കൊണ്ടല

ഞ്ഞങ്ങൾതൊറും ക്കണ്ടൊരുവവും നിക്കിസാന്ദ്രമിഴിയുന്നതും കണ്ടൊരാനന്ദമുണ്ടു മധു

രപാനം ചെയ്തു മദമുറ്റിതെകൊണ്ടു കാണ്ടെനമതമിഷ്ടിസമാഗമം വരുന്നതിൽ സമ്മൊദം

പെരുകിക്കം പമരമകരന്ദരസംകൊണ്ടു തപ്പെനന്മരാർ മെത്തനതെയിൽ ഉന്മെഷം

ഞുവാണും ഭാമിനിമണികൾ സാനന്ദമിക്കിയുന്നെന്നൾക്കാമനസമനായപാണ്ഡവനും

പരിരംഭലെയും മന്ദസ്മിതമൊണ്ടശരമെറ്റുകളിക്കുന്നതു കണ്ടു കൊടുത്തു

കാണ്മൾ വൈറിതെന്നെരം മൃഗവും മൃഗപക്ഷിനിരപാദകന്ത നെനുപിച്ചുമരിക്കുമ്പൊൾ

കനത്തഗുരുമാരെക്കൊണ്ടുതൊഴുന്നാട്ടിൽനിന്നെക്കമെന്നെപോലെപരിശുദ്ധിയെ
യിൽശപിച്ചുതന്നെതാനുംമരിച്ചാനതുകൊണ്ടുമരിച്ചുമരിയാതെപറഞ്ഞുവരുന്നപത്താ
നംഞങ്ങൾപറഞ്ഞുവരുന്നതിനുഗന്ധിനവരുംവഷളവൃത്താന്തംസത്യവതിതന്നൊടുചൊല്ലി
ച്ചൊരൊടുംചെന്നുക്ഷേത്രമറ്റുള്ളവർത്തമാനംചൊല്ലിമരിച്ചിച്ചുവെറുതെവെന്തുമരിന്നാരുമില്ലാഞ്ഞു
മുകളിൽകൊണ്ടുദാനവുംമറയവർക്കാവൊളംചെയ്തതിൽപിന്നെനാവരമത്താഴി
ദാഷ്ടരൊടുംകൂടിഇന്നതമായശത്രുഗണമാംമരത്തെമെൽസപ്താസപ്തത്തിയൊടെമന്ന
വരുന്നവക്കാൻതന്നെനന്ദനനിതിയെമകളാക്കിത്തീർത്തമന്നവൻപറഞ്ഞുകെട്ടിട്ടി
ത്തിച്ചുവാഴുംകാലംകതിയൊടുതപശ്ശസന്തതിയുടയകുവാൻവനത്തിൽവന്നുകതിരെ
വന്നമന്ത്രിച്ചനെരമവൾമന്ത്രത്തിൻബലംകൊണ്ടുധർമ്മരാജനെപ്രാപിച്ചന്തരംകൂ
ടാതൊരുനന്ദനനെപെറ്റാൾകതിക്കുനന്നായെൻസന്തതിയുണ്ടായതുമില്ല
ഭഗവാൻവിദുരൻകല്പിക്കനാൾതെദ്വൈമാരുടെസംഭവിപ്പാനിങ്ങുവീണ്ടിന്നുവന്നുപോലെ
വെദവ്യാസനവിടെചെന്നുപിന്നെസിംഹത്തെയൂന്നഭൂമണ്ഡലാക്കിക്കണ്ടിളെ
കൊണ്ടികൾതന്റെമാറ്റിഗെശിച്ചലൊകത്തെയുംകണ്ടിട്ടമന്ത്രംകൊണ്ടുമരുത
ദെവതന്നെചിന്തിച്ചുഫല്ഗുണന്റെശരീരംഭീമസെനനുമുണ്ടായിചെന്നവാനുമുന്നിവരാംസ
ഖന്ധത്തിലൊന്നവനെങ്കിലുവലാഹാപൊട്ടിപ്പറന്നുപറക്കൂട്ടിദുരിയൊധനനായതവ
നെഗൊത്രനെരംപിറക്കുന്നതിന്നുമുണ്ടായിതെന്നറിക്കുകപിറന്നാളൂടയം
പൊർക്കുതിയുണ്ടിതന്നെവെറുതമാമായിമരുവുംപണംകൊണ്ടുംതെരൊ
ഗാനാരൊടൊക്കെതെതെക്കുംദെവിമാരെമാനവാർഗാന്ധാരിക്കുണ്ടായി
നൂറ്റിയൊയനൻദുശ്ശാസനൻദുർദ്ധരൻദുർമ്മുഖൻവിവിംശതിസന്ധാനും

൧൧൨ സഹൻ സമനം, വിന്ദനനം, വിന്ദനം, ദുഷ്പ്രസഹൻ ചൊല്ലെഴും സുബാഹുവും ദുഷ്പ്രധ

ർഷണൻ താനും, ദുർമ്മർഷൻ ദുർമ്മുഖൻ ദുഷ്കർണ്ണൻ കർണ്ണൻ പിന്നെ കേട്ടു കൊള്ളുക വിവിംശ

തിയും വികർണ്ണനും, ശലസത്വനും, സുലോചനനും, ചിത്രോപചിത്രനും, ചിത്രാക്ഷനും

പിന്നെ വന്നാക്കിടുന്നൊരു ചാരുചിത്രൻ ശരാസനൻ ദുർമ്മദൻ ദുർവ്വിഗാഹനനും പിന്നെ

ദുർദ്ധർഷ്യന്താനും, വിവിത്സു വികടാനനം, ഊർണ്ണനാഭൻ സുനാഭൻ പിന്നെവൻ ഉപനന്ദ

നം, നന്ദനമായ ഉപനന്ദനനം, സേനാപതിക്കൊത്തൊരു സുഷേണനും, പിന്നെ കുണ്ഡധാ

രനും, ചൊല്ലുവൻ മഹോദരൻ, പിന്നെ വന്ന ചിത്രായുധൻ ചിത്രരഥൻ ചിത്രബാണൻ ചിത്രവ

ർമ്മനും, ചിത്രവർമ്മാവും സുവർമ്മാവും ദുർവ്വിമോചനൻ ചിത്രസേനനം സുചിത്രനം ചിത്ര

പക്ഷ്യപരാജിതൻ പണ്ഡിതകനം, പിന്നെയവൻ വിശാലാക്ഷൻ അപരൻ ദുരാധ

രൻ അക്ഷിതജ്ജയന്താനം, ജയത്സേനനം, പിന്നെ ദൃഢഹസ്തൻ സുഹസ്തൻ സുഹസ്ത

വാതവേഗൻ സുവർച്ചസ്സാദിത്യനും, കേതു ബഹ്വാശിതാനും, നാഗദത്തൻ ഉഗ്രശായി കവച

വഹിയും, നിഷംഗി, പാശി, ദണ്ഡധരൻ ധനുർഗ്രഹൻ ചൊല്ലീടും ഉഗ്രൻ ഭീമരഥനും വീര

ബാഹുനം, വീരബാഹു വലോലുപനം, രൌദ്രകർമ്മാ, പിന്നെവൻ ദൃഢരഥനുമനാ

ധൃഷ്യനം, ഞാഴുയഭ്ദ്ദൊക്കൾ വെന്നവരന്നാമം ശൂരവരെ ചൊല്ലുന്നുധം രഥകാരരെന്ന

ന്നെ പിന്നെ വന്നനാധൃഷ്യനവരൻ കുണ്ഡഭേദി ചൊല്ലും വിരാവി ദീർഘലോ

ചനത്താനം, പിന്നെവൻ ദീർഘഭുജൻ, പിന്നെവൻ ദീർഘരോമൻ, പിന്നെവൻ ദീ

ർഘ, ദീർഘബാഹു പിന്നെവൻ മഹാബാഹു വ്യൂഢോരസ്കനം, പിന്നെ കന

കധ്വജൻ മഹാകുണ്ഡനം, കുണ്ഡത്താനം, കുണ്ഡജൻ ചിത്രസേനൻ ചിത്രകനന്ത

നൂറൊന്നാമതു പിന്നെ ദുശ്ശളയെന്ന പെൺകിടാവൊരുത്തി മകൾതാനമുണ്ടായിവന്ന

ധൃതരാഷ്ട്രനും പിന്നെ വൈചിത്ര്യക്ഷേത്രെ പെററിട്ടൊരു സുതനുമുണ്ടായ്വന്നു ക്ഷത്താവെന്നവെ
രായിരുന്നിതു ദെവിക്കു പിന്നെ മൂന്നാമതൊരു കുമാരൻ നന്ദനനായിട്ടുണ്ടായ്വന്നു
ഞങ്ങൾ കൊമാരിക്കാലത്തു ദുർവ്വാസാവിതിനിക്കവെഷമെല്ലൊ യൊരുമന്ത്രം കുന്തിക്കുപദെശിച്ചവർ
ഞാനിതു ദെവകളെ പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചിതവർ തന്നെ വിശ്വാസത്തൊടു സെവിച്ചിരിന്നാളുണ്ടായിതു കാലം
നകുലസഹദെവന്മാരായ കുമാരന്മാരിരുവരെ ഉണ്ടാക്കീട്ടു മാദ്രിക്കുമുണ്ടായ്വന്നു വൈശം
പായനനെവമരുളിച്ചെയ്ത നെരം വൈശമ്പായനനെ ജനമെജയൻ ചൊദ്യം ചെയ്തു
പിന്നെയുമരുളിച്ചെയ്കെന്നിന്നുമെന്തൊ പാണ്ഡുപുത്രന്മാരുടെ പരമെശ്വരൻ തിരുവുള്ളത്തിൽ പരിപൊരെ
യെന്നതു കെട്ടു വൈശമ്പായനനരുൾ ചെയ്തു ഇന്നവ കെട്ടുകൊൾക പാണ്ഡുവെന്നുള്ള ഭൂപതിയെ
ശ്രീമാൻ താപസശാപമെറ്റു പാണ്ഡുവാകിയ നൃപൻ താപസർ കൂട്ടം തുടർന്നു ഹിമവാൻ സംപ്രാ
പ്തെ താപസവരഭൂമിയിൽ വെറ്റുകൾ കൊണ്ടും ഫലമൂലങ്ങൾ കൊണ്ടും വെഗം
ചെയ്തൊരു തപസ്സിനെ ജയിച്ചിട്ടു താപസവെഷം പൂണ്ടു വൈശ്യശതശൃം
ഗം പ്രാപിച്ചു ഫലമൂലാശനനായി വാഴും കാലം തപസ്വിവരന്മാരാം താപസന്മാരായുള്ള
സിദ്ധചാരണന്മാരുമൊന്നിച്ചു വസിക്കുമ്പൊൾ സിദ്ധനായി പാണ്ഡുവിൻ കാലം വാഴുന്നാ
ളൊരുദിനം മാമുനിവൃന്ദമാവസിപ്പാനായി ക്ഷത്രക്ഷത്രാമരസെവിത വനെ പൊകുന്നാ
ക്കൂറെ ചുറ്റു ചൊദിച്ചു പാണ്ഡു മുനിയൊടു ചൊന്നതു ഞങ്ങളെ കൂടെ കൊണ്ടുപൊകണമെന്നു
വാണുകൊള്ളുന്ന താപസെന്ദ്രന്മാരതു കെട്ടരുൾ ചെയ്തിതു നീ പുത്രപ്രവരന്മാരില്ലാ
ത്തൊരുവൻ ബ്രഹ്മലൊകത്തിനു പൊകുന്നൊരു മഹായൊഗം ഇവനെന്നു മുനികൾ ചൊന്നതു
ഹെതുവാക്കൊണ്ടു ദെവകൾ പിതൃക്കൾ ഋഷികൾ സിദ്ധന്മാരും സെവിപ്പാൻ വരും കമലാസന
ലൊകം ഞങ്ങളും പ്രാപിപ്പൊന്നാൽ സന്തതിയില്ലാത്തവനെ വരുത്തീടാ

൧൭൪ ലക്ഷ്യമെന്നൊത്തമ പാണ്ഡുവും ഗന്തുകാമനായി പ്രസ്ഥാനം ചെയ്താൻ പാണ്ഡിത്യമെവർക്കും

ന്നിരാമനൊടു ഉൾചെയ്തു ഹെത്രയും മുൻ മാർഗ്ഗം ദുർഗ്ഗമായ ഗൊത്രഗ്രാഹ്യ പൃഷ്ഠിയൊടൊത്ത

മഹൽ പൃഷ്ഠിസ്വർഗ്ഗം ശതശൃംഗം ഉത്തുംഗമുത്തമം ശൃംഗമുത്തരോത്തര ഹിമമുത്തുംഗ

ങ്ങളാം വത്തിമാരെന്നെ ചെക്കയക്ഷ രാക്ഷസ ഗന്ധർവ്വാരഗ സേവിതം പക്ഷിസ

ഞ്ചാരഹീനം രഹിതം മൃഗഗണം അപ്സരസ്ത്രീകളൊടും ദേവകൾ കളിച്ചിട്ടും പുഷ്പസൌ

ഗന്ധ്യം പൂണ്ട മന്ദമാരുത സേവ്യം നദികൾ തീരം ഖഞ്ചൾ ഗഹ്വരങ്ങളും വനരത്തിന്ന

ഇഹിമദ്രുമങ്ങൾ വെണ്ണാരണ്യ വനാന്തരങ്ങളായവയൊക്കെയും നിലനിന്നതിന്നും കടന്നുകൊൾവാൻ

പതിയതിയും ശതശൃംഗം തന്റെ ഉന്നതമെന്ന വരെ പക്ഷികളുമായി നിന്നു പക്ഷിമം

ഗയാത്മാവെക്കിത്തുകെട്ടിഞ്ഞു വസിച്ചയും എന്നതുകെട്ടു പാണ്ഡു പിന്നെയും തപം ചെയ്താൻ പി

ന്നമാനസന്മാരാം തപസ്വരന്മാരെ സന്തതി ഇല്ലാത്തവർക്കില്ലൊൽ പരഗതി സന്ത

തമിതു തന്നെ ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിക്കുന്നെൻ ഇങ്ങനെ പാണ്ഡു നൃപ വാക്കുകൾ കെട്ടശെഷ

മിങ്ങിതജ്ഞന്മാരായ താപസരതു ചെയ്തു ഉണ്ടാക്കൊ ദേവാനെന്നിൽ സന്തതി ദെവൊ

പമം കണ്ടിതു ഞങ്ങൾ ദിവ്യ ചക്ഷുസ്സാൽ ഞാനൊക്കെ വിഖ്യാതന്മാർ പുത്രന്മാരു

ണ്ടാകുന്നെൻ ദുഃഖവും തീർന്ന് പിന്നെ സന്തതി ലഭിച്ചിട്ടും എന്നു ചൊല്ലിനെഞ്ഞിതാ

പസവരന്മാരുമന്നേരമന്തരാൽ ചിന്തിച്ചു പാണ്ഡു നൃപൻ സന്തതിയുണ്ടാകേണ്ടും

കല്മെന്നൊന്നെമമചിന്തിച്ചായ്പായ വഴിതമെകണ്ടിട്ട ലെങ്കിൽ പിന്നെ സന്തതി

നായ വേദവ്യാസനെൽ പൃഷ്ഠി ചിത്രഗാന്ധാരിയൊരു ദിനം തല്ലസാദത്താൽ

വരം ക്രിയഗാന്ധാരി ക്കു ഗർഭവും ഉണ്ടാക്കി വൊലെ പെന്നെയൊ കെട്ടതിനെ പോർ ഹെന്റെ

ഗർഭാദാനം ചെയ്വാനായി മൃഗശാപത്തിനാൽ ശക്തനായിതെ വന്നിതു പിപി ബെലാൽനാ

ശ്ലാഘ്യനായുള്ള ക്രമമുള്ള നവൻ ചെയ്യുന്നനാളും പിടിയെഗതിവന്നിട്ടും ഭൂമിപ്പണവും ആശ്ചര്യ എന്ന
മൊഴിയക്ഷരം കൊണ്ടുള്ള വാക്കുകൾ സ്വാദ്ധ്യായത പഠ്യ കൊണ്ട ചികിൾക്കുള്ളവരുടെ രേഖ
ഉപദേശത്തിൽ പിതൃക്കൾക്കുള്ളവരാം മാനുഷർക്കുള്ളവരാം മാന്ദ്യശസ്ത്രാന്ന പിടിവെണം മൂന്നാമനോ
ക്കുസർഗ്ഗതിവന്നിട്ടു വാൻ എന്നതിൽ പിതൃക്കൾക്കു പിട്ടിലെന്നതു മൂലം എന്നുള്ളിൽ പരിതാപം
മെൽക്കമെൽ വഴികുന്നമിത്തരമൊരുന്നോത്തരഹസിക്കുന്നയോടു ചിത്തത്തിലുള്ളതാ
പലചെന്മ ഒക്കെയവൻ നന്ന പന്ത്രണ്ടത്രിക്കിള്ള മറ്റൊന്നു കൊണ്ടു മനഃശുദ്ധിലെക്കു തിരി
ന്തിരിപ്പിക്കവെണം ശാരദസ്വച്ഛീയം കൈ കൈയ്പലനരെ ദുഷ്യാത്ര തസെനാനള്ളൊ
ആകുന്നിന്നനെ വരിച്ചു പിശ്ചയോടു ശ്രുന്നമക്കളെ ചെറ്റാറ്റിയരികെന്നിയും ഗട്ടം ബ്രാഹ്മണ.
ഭീഷ്മത്തിനാൽ പുത്രന്മാരാൽ പിപക്ഷ എണ്ണു മൊ മനുഷ്യൻ മെത്രകാലമൊല്ലാമതിൽ ക്ഷേത്രജ്ഞ
നറിഞ്ഞോളും ഇങ്ങിനെ പരാശര വാക്യം കെട്ടു കുന്തി പെറ്റാന്നാൾ മംഗലമന്നെ മദിത്ത
വളരെ ഉത്തമം ഇന്നൊരിത്തരം കയ്യൊടു ദുതെന്ന നാഴികയ്ക്കു സംഗമമൊരുനാളും ഞാൻ
ചെറുകയില്ല പൂരുവംശത്തിൽ മുന്നം ചൊല്ലും പൃഥിതാംബൻ മാത്രൻ പരിപാലിച്ചിരി
ക്കും കാലത്തിങ്കൽ കൈയ്യെന്നാൻ കാം ക്ഷീപതിയാക്കിയെന്ന ചെയ്തസത്തിയുമതിലെയും
വശിച്ചവരസ്സരം ചെക്കരശക്തി സ്വന്തം ഉദരവെ നരാജ്യയക്ഷണ കർച്ചിത ഭൂപതി പ്രവര
നം പുത്രന്മാരുണ്ടായതുമിച്ചിരിക്കെ ചെറുപം ഉത്തരവചതിക്ക ചെയ്ത തെന്നെയമി
ചെയ്തു ഇത്തരം ദുഃഖം ഉണ്ടാകരങ്ങളെ വനദിരത്തിൽ മാമൂലിച്ചിട്ടും പതിയെ
ദുഃഖിക്കപ്പെട്ടു മൂഢരുത്തി ചൊന്നതിൽ ഉദിത്തു മല്ല്യന്മാന്നക്കിന്നുവ പുത്രന്മാരുണ്ടാകു
കും തിരിന്നിൽ ശരണം അകന്നതു ഉണ്ടാമെല്ലാളും തിരിഞ്ഞ യമത്രമമത പരാബലം കൊണ്ടു
ഷാമോമുത്തിനെല്ലാ സ്ഥാനം ചെയ്തു ടനമഷിചതുർദ്ദിയെന്നുള്ള ഒരുകെളിൽ എന്നെ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്കിച്ചെതന്നെതുവഴം പെരാതെന്നുടെ പത്നിയൊടും കൂടെയന്നു ഭൂപാലകൻ പറഞ്ഞു വദ്ധന

മായതെവസ്സു ചെയ്ക്കാൻ ഏറം പണ്ടൊന്നിമദ്ധ്യസ്ഥനാക്കിത്തീർക്കാമത്രെ ഞാനാരണ്യത്തെ മൃഗ

-പക്ഷം കാലത്തുണ്ടാനന്തിട്ടും ശ്രീനാരാഹത്തിങ്കൽ സമീപമദ്ധ്യത്തിന്നും വന്നു ഭെന്ദ്രിയനാ

ക്കിതവസ്വാഹാസ്തുകാലം പുത്രനും മാതാപിതാക്കന്മാരെ ഏകിച്ചു ചൈത്രയം പിന്നിതനാ

ക്കിമന്ദമിനെ കാലം വന്നതുവയൊപിക്കനായൊരു വിപ്രശ്രേഷ്ഠൻ നന്നായിപ്പൃഷ്ഠി

ത്തായ പസ്ത്രവരനം ചൊതത്തുമുവചനാസനം ഹന്താം മുഖ്യം ന്താശാക്കളൂലായാരങ്ങു

തൊണ്ണൂറ്റ്പ്പൃഷ്ഠിച്ചനെരം ക്ഷൂൽ ഏവം സാദരന്തിൻ വിത്രാന്തനായ വിപ്രനുമ്പന്നപ്രമൊദ.

ഭൂപാലകനൊടു ചൊന്നാൻ ഞാൻ സന്തൊഷത്തെക്കൊ വിഗ്രഹത്തൊടുതെളിഞ്ഞെങ്കി

നൊക്കിയ ബാലനാരെന്നു പറയെണം മുഖ്യം ത്തൊവായ ഭവാന്തന്നുടെ തനയനെന്നു

ങ്കാഷിൽ കാണ്മിക്കുന്നെൻ സത്യം ചൊല്ലുകവെണം ഞാനെന്ന രമ്യ ഭൂപാലകനവനൊടു

ചെയ്താനെന്നുടെ പത്നിയായ ശകുന്തളാമമ ശകാലെവന്നു ഗഹാത്തിലുത്തു നൊണ്ടു

ഞ്ഞ സത്തിമായക്കൂടാതെ ത്തുഷ്ടിപ്പൂവത്തിങ്കൽ കാലം ഏതു പൊലുള്ളത്തമമ പുത്രനായി നെ

തക്കെതു സൽപുമാൻതയെവിദ്യം ശ്രീവാഗുണത്തൊടും ഞാനെന്ന രമ്യ ഭൂപാലകനൊടു

ചൊല്ലിനാൻ ദ്വിജൻ എന്നെയുമിന്നു പിരിയ്ക്കനാണെന്നും ഭവാൻ മുന്നഞ്ഞാൻ

വിവാഹവും ചെയ്തു കൊണ്ടു പൂനതിന്റെ ക്ഷൊർക്കത്തനരപൃണ്ടു പ്പന്ദനമായെൻ കന്യാ

ദാനവുമാരും ചെയ്കകിപ്പൊരിക്കിയന്യനാകിയ ഭവാൻ കണ്ടനാമകിയ ചൊപ്പിത്തുമാ

ത്രം നത്തിങ്കൽ നിന്നു പെർ പെട്ടു തെന്നുഞ്ഞത്ത മലൊകല്യം ശൂലയണ്ടാക്കിട്ടുകവെ

ണം ത്താന്തവ പത്നി തന്നെ വന്ദിച്ചിട്ടുന്നെ നെന്നാൽ ശാന്തനാകിയ ഭവാൻ ക്ഷമിച്ചിട്ടു

കവെണം ഉത്തുക്കളാക്കുഞ്ഞാങ്കിനാം വെരയാം മവർത്തന്നെ സത്വന്താതരാം ഗൃഹത്തിൽ

൧൩൭ നാംഷിക്കൊത്തമൻമത്തനായിഭദ്രാഖ്യതസമക്ഷം ഭൃഗുപത്നിഹന്തവ്യ ഭവേദാന

ശ്രവാദരക്രൂടാതെക്രൂരനായിട്ടൈതന്നെത്രമാതാവു തനെൻമേറെദഹന്തവും ചിന്തിച്ചിവ

ങ്ങുമരണെചെയ്വാൻപ്രസന്നാംചിത്തായമക്രിമിരം മനൊഭവമത്തനാക്ഷമഞ്ഞതിൽ ചൊന്നു

ക്ഷത്രിയരെത്രമാതാവുമമവത്രിപ്രതയെന്നായെന്നാതെതന്നാക്ഷമാംപരൻ ഭൃഗുപിന്നെ

നമ്മൊടാപാനം പരിശത്തൻ ത്രഷ്ടി ഭാവത്തൊട്ടു തപസ്സിൽ ശ്രേഷ്ഠനെന്നതുതകൊ

ണ്ടുഭവാൻമാനംവിമുഖ്യെ മമമാതൃ വിഷ്ണു സർവരശമ്മമയ്യെന്നരമെയ്യാം ചൈതന്യ

ത്രപ്തിനൊമ്മിഭ്രസ്വരവരത്തെ ന്നാൻ ചൈതന്യത്തൊതാ ഞാനവരത്രാത്രിയെന്നകെട്ടി

ചെതസ്സിവികാരമില്ലായ്കയുമമ്മമതാതനെനത്രിന്നായ്യ ഞങ്ങിച്ച ഞാനായം നമ്മൊപെട

ഞ്ഞൊത്തമനുഷ്യൻപിനതസ്സുഖനവും ബൊധമെടുവാനെന്നറു ഞങ്ങളൊ വിശെഷി

ച്ചും ഏന്നെഞ്ഞായാൽപിന്നെ അമ്മെമാതാപിന്നെം കൈത്രയം വൈകാതെ ഞാൻ താ

യച്ചിട്ടുവന്നാനും ഞാനം വൃദ്ധിജൻ വാക്കുകൾ കെൾക്കുന്നൊരും കൃഷ്ണനായ്മ ഞൊ

ശപത്രനെഞ്ഞു താതൻ തൊചിത്തവെണ്ടുവൃന്ദാതനമാം പുത്രതാപസമ്മിളെവാ

ഒക്കുമതം മമജനകവചനം കെട്ടുഇവിൽ ചൈതന്യത്രമനസ്സിവാച്ചതൊ പരഞ്ഞൊ

ഞ്ഞരചെയ്വാൻ ഏങ്ങിൽ ഞാനിന്നെമതൽ മാനഷക്കൊള്ളുവൻ സകലത്തിലുവതിനെ

യൊതുമക്ഷാരയ്യും ബൊധിച്ചിട്ടുനിന്നെൻ ക്ഷെത്രത്തിൽ വിശെഷിച്ചും താപസന്മാരുടെ

വസമതമാക്കയാൽ പരത്രിവ്രതവ്യാവെണ്ണനാകിയ കൊള്ളുവൻ പനതമെന്നായ്ക്കെ

ക്കുള്ളൊക്കിലെല്ലാവർക്കും വെദവെദാംഗങ്ങളനായിട്ടാതെ ഹൊധനൻ ചൈതന്യത്രപാര

രാസെത്രബന്ധിച്ചനത്തിൽ ഹെതുപത്രമൊത്തു മിഴ്ത്തരങ്ങൾക്കിൽ ശിഷ്യന്റെ

കളൊലെയാഹാരമവിടെയും മക്ഷാരവെണ്ടുകൊമ്പമക്കിക്കലത്തെല്ലാ കൺവൃന്ദാദി

മാൎഗ്ഗടത്തുശാസനാസ്ഥനം പുത്രാത്മമഹിതം ഭക്തിചെയ്തീടേണം സൌദാസൻമരുമയെന്നു

ത്തിയാക്കിയഭാൎയ്യതന്നെവെയാപിച്ചകനായവനിങ്കൽ കുക്ഷിയിൽ നൽകിയവൈദികന്നായക

നിതന്നെവെച്ചീടും കൊണ്ടുമെയ്യില്പരിന്നെങ്ങുസന്തതിക്കുളക്കിച്ചാൻ കന്മഷമകന്നൊരു

നന്ദനനുണ്ടാകപ്പെറിതന്മകനായതൊത്രാവിശ്വരനികന്തിങ്ങെന്നാകാംക്ഷനനവും വെ

ദവ്യാസകൻ തന്നെമിന്ദ്രിയമൂലവണ്ടു മൈഥുനസൃഷ്ടിത്തുയൎക്കും ഉത്തരംപലപലകഥകൾവാ

ണ്ടുചൊന്നതുത്തമമായകൾ കെട്ടവണ്ടരചെയ്തോർ പാഥന്മാകെണ്ടോം പെട്ടുപിള്ള

ഷിട്ടുവാഴുന്നാശാന്തനാകിയതാതനെന്നെന്നയും നിയൊനിച്ചാൻ നികാരമൊന്തന്നം

കൃഷ്ണാസാവൎണ്ണമുനിക്കുൾക്കാനുതെങ്ങിഞ്ഞിതുകൃഷ്ണഭൊജനം കൊണ്ടുനാലുമന്ത്രവക

പദെശിച്ചാനെന്നിക്കയൊൾ ബാലെനിക്കുവാസിച്ചാൽ വെണ്ടാദൈവപുത്രൻവരും നി

ങ്ങളപരൎമ്മാരാമെന്നതുമരുൾ ചെയ്തുമുനിങ്ങെക്കുന്മെന്നുനെങ്ങളിന്നാലയഥാക്രമം

അങ്ങിനെയുള്ളമന്ത്രം കൊണ്ടുതൊന്നാവാഹിച്ചാൽ ഇന്ദ്രവന്നെന്നെന്നൊപ്രാപിച്ചിട്ടുമ

ദെവന്മനം ഇങ്ങിനെയല്ലഗുണസമ്പന്നനായുളളിളമനുമം തലടതിങ്ങനെകൊണ്ടുള്ളാ

ൾക്കുകൊന്നതൊം എങ്ങിനെവെണ്ടുമമരത്താവു പെവിധിച്ചായ്മനെന്നിക്കൊണ്ടിനു

മെപെഷമുമില്ലയല്ലൊ ദൈവതന്നു മിമാൎഗ്ഗത്താവുതന്നെയെന്നാൽ നാവകനി

യൊഗത്തൊൻ കെവലമനുഷ്യർക്കാം ദൈവംവാങ്കിച്ചുംവാടവതായപൊരുഷംദൈ

പസന്നിടതഥാകത്താൾ ക്ഷമാവതെ ദൈവത്തസ്ഥിതിഫലം സൃഷ്ടിഭവം മതിദൈ

വാൽസംഭവിക്കും കാലന്തരെ വിധിവശാൽ ആകയാൽ ദൈവകളിലാരെയാവാഹിക്കെ

ണ്ടുശൊകന്തിനെന്നാരുനുതനണ്ടുവാനെന്നചൊൽകടെത്തവിധതന്നെനിങ്ങൾ

യെയരുതെന്നിട്ടുതൃഹാത്തിതൊന്നമക്കമ്മത്തിനനാഥമായുള്ളിങ്ങളെനിങ്ങൾക്കിതി

170

൧൭൦. ൻ പറഞ്ഞു കെട്ടു പൈതൽ പരമാനന്ദത്തൊടു പാണ്ഡുപൌത്രൻ ധൎമ്മസംക്ഷ്യമത്തൊടൊന്ന്

ത്രെക്ഷമനുഗ്രഹമിന്നുതൊന്നു യതന്ത്രിണക്കു മനൊഹരെ നമ്മ ദെവംശമിയൊണ്ടുകൾ

ഷ്ടുന്നതതിൽ പെങ്ങൾ ദെവകിയെന്നുധൎമ്മനാപംക്തി വസുദെവസമഗാമനയെത

ത്തെന്നമഃ ശ്രുതനാഥാം ശൊരുഭവയൊഗതെങ്ങൾ സെനമ്മെയെന്നതെരുതെരാവണയ

ഭവിശുദ്ധാമിന്യമാനസാതാപത്തിൻ സന്തതിസന്ധിക്കയാൽ ധൎമ്മതത്വജ്ഞനായങ്ങൊക്കെ

ണ്ണുണ്ടാക്കിലെ ധൎമ്മത്തെ നിയമത്തിനൊന്നുപൊലെ ഇടവെണം ധൎമ്മരാജനെ വരിച്ചി

ട്ടുകരാജാവായാൽ ധൎമ്മിഷ്ഠനല്ലൊന്നതിൽ ഞാവനാലെന്തുഫലം കന്യയാദത്താവത

ന്നാക്കെയെഴങ്ങിക്കൊണ്ടു സന്തൊഷത്തൊടു കൃത്തക്കാല ഘെങ്കിനാനം ചെയ്തു ഞ്ഞുഭവ

ത്തുവംപ്രഞ്ജ സൃഷ്ടിവാം കുന്തിദെവി വിഭ്രമാകുല ന്നടൻ ഉൾക്കവശയാകി ഗ്രഹിച്ചലമനൊ

വഷാലം കരണങ്ങളൊട്ടും ധൎമ്മദെവനെ തന്നെയാവാഹിച്ചുതക്കത്തിംകൽ ഉണ്ടാകിരെ

ഷാദശവൃഷ്ടതലത്തിൽ വെന്നെപൊലെ ലക്ഷിയമയൊളുള്ള ദെഷതനായി യൊതമുത്തിനാ

ന്നായ ധൎമ്മരാജനെ പെറ്റാൾ ക്ഷിരാനവംമി കിവക്കും പുഷ്യ മായണ്ടാകുന്ന ഗൎഭാനവം ചെയ്തു

റഞ്ഞു ധൎമ്മദെവനല്ലൊ മെഘഗൎഭം ഞ്ചിച്ചി നാൾക്കുന്തി താനും പൈതൃത വൈരന്തരതാ

രക്കൊതാതമിതെൾ കുററമന്നിട്ടും കുമാരന്തന്നെ കുരുഗതാൽ ഭാഗ്യ്ക്കരെ ദെവസന്മ്മെയ്യു

സ്ഥിതെ സ്ഥതെങ്ങൾ സാഭാഗ്യ്ക്കരക്കുലനായ ഒരുക്കൻ പിറന്നപ്പൊൾ കെൾക്കാകിതന്നിൽ

ഹതു വൃമെങ്ങവക്കും ഉഗ്രഹതവൻ ധൎമ്മജ്ഞന്മാരിൽ ശ്രെഷ്ഠനല്ലൊന്നുവല്ലൊ യൊഗ്യ

ശ്ശരൻ പാണ്ഡ്യന്മമന്നവതൻ സാക്ഷാൽ കൃതനായ്യണപാദദക്കതലിൽ മുമ്പൻ ക്ഷൌവ

ണ്ണുമുണ്ടാകുന്നു കുഞ്ഞുങ്ങൾ സുതനെന്നു ദെവി ഗാന്ധാരി കെട്ടു ചുട്ടു പെട്ടുവാപ്പും കാലന്തരം

വത്സരമാകിതെനിങ്ങൾ ഗൎഭമെന്നുമുണ്ടാകിതുള്ളവതവെന്തതെന്നന്നസ്ഥാപൽക്കു

ഞ്ഞതെക്കെവിട്ടവളുദരംകൊണ്ടിനാലുണ്ടാക്കിസൌഖ്യലയാംമാംസപെരിയമല്ലൊ
ൾവന്തിരുയരുച്ചയാമാമുനിവെദവ്യാസനതന്നെരമന്തശ്ശിതംചെയ്കിനാൽഗാന്ധാരിക്കും
കലശങ്ങളിലായിപൃഷ്ഠമാക്കിവരുത്തുകസ്തിലംകൊണ്ടുമാംസപെരിക്കളെപ്പുകനൂറു
പുത്രന്മാരുണ്ടായതുവനെന്നമൂന്നുകുവലന്തിച്ചുപ്പതകലശങ്ങളിൽനിന്നുമിച്ചുവെ
ച്ചുകൊണ്ടുകുറേരണ്ടൾപൊട്ടുന്നതുംതൊരുക്കൊണ്ടുർത്തുകിവരുത്തുമൊൾകന്നാ
കിന്നന്തുൾചെയ്തവന്നിന്നെപ്പുറെന്നിപിന്നെഗാന്ധാരിതാനുംതെളിഞ്ഞു
മരുവിനാൽഉണ്ടായപുത്രരെക്കാംപാണ്ഡവുമൊരുമിച്ചന്നുകണ്ടുടൻ ജനംകണ്ടംചെയ്തു
ത്രയധാപിക്കിസന്തോഷംവൃണ്ടമരുമിക്കൊണ്ടൊരുമനംകുന്തിയെകൂട്ടിചെയ്ത
ണ്ഡുവാണ്ഡുപവനനെന്നൊരുകമ്മിപിന്നിരണ്ടുംമതൊരുസുതനന്തമില്ലാത്തബലമുണ്ടാ
ക്കുവാനെന്നൊരുക്ഷത്രിയവംശത്തിങ്കൽജനിച്ചിടുന്നതായിൽശക്തനാക്കിയെന്നെ
ന്നമെങ്കിലെപ്പെരുമുളവാക്കിമെയ്യന്തിനെന്നൊരുശ്രെഷ്ഠത്വംകുന്തിക്കതിൽതെള്ളു
സാക്ഷശ്രെഷ്ഠനായുള്ളനകുലൻജിപ്പെടാൻകലശ്രെഷ്ഠൻഭീമസേനനെന്നെ
ഹംലെവിജയശ്രെഷ്ഠനല്ലാതതുതദെവനെന്നൊരെന്നാൽനിങ്ങൾക്കുമെങ്കെവ
പനെയവാഹിച്ചുനന്ദനനുണ്ടാക്കുകബലവാനാക്കിട്ടിനുംദത്തവിൻപിയൊരത്ത
ൽകുന്തിക്കാനതെളിഞ്ഞുള്ളിൽദക്ഷിപ്പുണ്ടായവഹിച്ചപ്പൊമരുതദെവന്തന്നെമന്ത്രത്തി
ൻബലംകൊണ്ടുവഹക്കുവുമപ്പൊളെപ്പെന്നന്തിക്കെതിന്നതെനരംകുന്തിയുംനാണ
ത്തൊടെപുത്രനെവഹിച്ചപ്പൊൾഗന്ധർവാനതെളിഞ്ഞുത്തമകായവരെല്ലാ
ൻഗാനഗാനംതമ്മെപ്പൊക്കുതുള്ളാടിച്ചുഗർവ്വതികൾതമ്മപ്പൊൾതാങ്കൽപിറന്നിത
തെളിഞ്ഞുലൊകങ്ങളുംതന്നെരമശരീരിതന്നദൈവവാക്കെട്ടുന്നനവൻ

 ബലശ്രേഷ്ഠനെന്നെത്രയും ശ്രീമഹിതമനായശ്രീമഹെശനുമെവംവിധമിഹൊൽകൃഷ്ട

ശ്രെഷ്ഠനായുള്ളൊരുഹനുമാനപാറയിലങ്ങിരിക്കവിട്ടും മറ്റുള്ളകൂട്ടംകളൊക്കിറങ്ങിരുന്നുവീണിട്ടുണ്ടു

മലാമദ്ധ്യങ്ങളും കത്തിഷം പണ്ണാംദിനം കുളിക്കാൻ പൊയാൻതിരിച്ചു നന്ദനന്താനൊന്നു

തെ ചെട്ടുണ്ടാക്കൊണ്ടുടൻ കുളിച്ചുകുമാരനെയെടുത്തുകൊണ്ടു കാഴ്ചതന്റെ മൂയൊടു

മാത്രമത്തിങ്കൽ പൊകുന്നെരം വിരെച്ചുതാൻ വ്യാഘ്രമദ്ധ്യത്തുവെഗത്തൊടെ

ദുഷ്ടമെയും പാണ്ഡ്യകൊടുത്തുശരം കൊണ്ടു മരിച്ചുശാർങ്ഗി ശ്രീപരമയിവശാൽ സ്വർഗ്ഗ

ഷ്ടുഷ്ഠാസാപിൻവരത്തെകത്തിയപ്പൊൾ തന്റെ പെരുമെന്നൊരു പക്ഷിയെ കണ്ടുവൃദ്ധാ

മലമെൽ മെഷ തെക്കുവെറെച്ചു കരയെവും പൊൾ വീണ്ണ പൊയിരുന്നവൻ കീഴമെ

തെക്കുതുണ്ടുടൻ താണൊരു ദെവഗത്തെക്കുകൾമെലെ ശ്രകൾഷം കൃഷ്ണ് മാഷ്ഠമത്തിതുശി

ശ്ചയമതനെരം കൃഷ്ണ വിസ്മയപരമാനന്ദമൊടു വണ്ടുടഗവാൻ പരമാത്മാപരമെശ്വ

രൻ വിഷ്ണു ജഗതാം പതി പരിപാലിപ്പതിനു കൈകൾ കയെന്നാൻ സകലരും ഹസ്തതെന്നിം

ഹരമെഷം ന്തിതെ വിജയമുഗത്തിനെ മിനമദ്ധ്യതെസ്സു ഷ്ടവിറന്നു ദീർഘസെനൻ വിശാ

ത്രയൊരുദ്ധംറിറങ്ങിപാതിത്താകു മുമ്പിലെ സ്സയൊധനൻ പിറന്നാ നതനെരം കര

ഞ്ഞുകൂനരി ചൊല്ലിങ്ങു മെല്ല രുളും തപിരാവൃക്കിഷെ ലെവരുത്തി മിഴുന്നു ചെയ്യു

തരംശ്രുതുമഷെൾ വെരുത്തതാവത്തൊടു വിഷ്ഠരത്തെടു ചൊന്നാൻ മുനിമിത്തങ്ങ

ളുടെകാരണം ചൊൽക എന്ന പ്പൊൾ മന്നവൻ തന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ വിദുരരു ദെക്കത്തുൻതെ

ജ്ഞങ്ങായവന്നുടെ കുലാന്തകനെന്നുതൈവമെയൊക്കെ ചെയ്യുന്നതു നം ത്യജിച്ചി

ടെണമൊരുപുരുഷം കുലസ്യാർത്ഥെ ത്യജിച്ചിടെണമൊരു കുലത്തെ ഗ്രാമസ്യാർത്ഥെ

ത്യജിക്കാം ജനപദസ്യാർത്ഥെ കെവലം ഗ്രാമം ത്യജിക്കാമാത്മാർത്ഥെ തന്നൊടുമെ

നന്ദിയെന്നും ഉത്തരാധിരഥനും വിപ്രരുമരചെയ്തു ഉത്തരം ചൊല്ലിയെത്രം പുത്രന്റെ ൧൭൨

ഹത്താൽ നൃപൻ തങ്ങളിനെപ്പൊഴുതത്രെ ക്കുണ്ടായിരുന്നു മക്കൾ തങ്ങളിന്നപ്പൊളെത്തൊഴു

പിന്നെയും പാണ്ഡുനൃപൻ ലോകവിഖ്യാതനായിട്ടൊരു സുതൻ ഭാഗവത്തൊ

ത്തമനായുണ്ടാവാനെന്തു നല്ലൂ ത്രൈലോക്യാധിപനായ വാസവദേവശ്രേഷ്ഠൻ പെറ്റ

ലോകമിദൈവത്തെ സേവിച്ചാലവരുടെ വീര്യത്താൽ നമുക്കൊരു നന്ദനനുണ്ടാകും

ഷിയ്വാനായിട്ടെന്നു കല്പിച്ചു വഴിപോലെ തപസ്സത്രെ ചെയ്തരമക്കിരിപ്പിതല്ലൊ കുന്തി ചൊ

ഭോഗനന്ദനം പൃഥ്വിക്കു ദീക്ഷയൊടു ചെയ്താൻ വല്ലഭൻ മൂത്തിനു നന്ദനരുമൊരു തനയനെ പ്പ

ല്ലോകാധിപസമനായിട്ടുണ്ടാകേണമെന്നരുളിച്ചെയ്തിടുന്നതു കേട്ടു തന്നെ തന്ത്രിയും വ

രാത്രിവേളയിൽ കേണം മന്ത്രത്തെ ചൊന്നൻ ചൊല്ലാൽ ഉടനെ ദേവേന്ദ്രൻ മാനവന്ദ്യ

പാണ്ഡവന്മാരിനെ തന്നെയെന്നു കുന്തിയുമരചെയ്തൾ ഇരം തമാശയെത്തമനൊരു

കാൽ കൊണ്ടു ചെന്നപ്പൊരമക്കിരിപ്പിതല്ലൊരു തപസ്സു തുടങ്ങിനാൽ ദേവേന്ദ്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി

ദേവേന്ദ്രനും ഉൾക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു പൌരന്മാരുരചെയ്താൻ മൂന്നു ലോകത്തിങ്ക

ലും വിശ്രുതനായിട്ടിപ്പൊൾ ഞാനിന്നൊരു സുതനെയങ്ങു തന്നീടുവൻ എന്നതു

കേട്ടു തെളിഞ്ഞിതന്നാൽ പാണ്ഡുനൃപൻ ചെന്നു കുന്തിയെ വന്നിതന്നാൽ മഹേന്ദ്രനും തൃ

ക്കിയായ കുന്തി തന്നുടെ തേജസ്സു കണ്ടു ഉത്തമം പൂണ്ടു തെളിഞ്ഞിതന്നാരെല്ലാവരും ഞാൻ

തന്നിലുദിച്ചിതു ഫൽഗുനമാസേ പൂർവ്വ ഫൽഗുനനെന്ന തിരുനാൾ പെരുമയൊന്നാ

ൽ കേൾക്കായിതശരീരി വാക്കുമന്നേരം ഇവിസാക്ഷാൽ ശ്രീരാമസമനായ്ക്കുമിവനെന്ന

നാചെതസ്സിനെ തെളിഞ്ഞിതു പുരവാസികൾക്കെല്ലാം ഇതിയും വന്നിതു കുന്തിക്കു സന്തോ

ഷിച്ചാർ ദേവകൾ പെരുമ്പറയടിച്ചു നാദഘോഷമെവമെന്തിനിക്കിരിക്കെപ്പൊൾ ചൊല്ലുവാ

൧൧൬ നരകത്തിലുള്ള കഷ്ടതരമായതിങ്കൽ പെയ്യുന്ന മഴ പൊലെ പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടു വൃഷ്ടിയുണ്ടാം

യതെന്നെ ചൊല്ലു ദെവഗന്ധൎവ്വന്മാരുമപ്സരസ്ത്രീവൎഗ്ഗവും ദെവകളൊടും കൂട്ടം കൂടി വന്നു

ടങ്ങിനാർ ഇങ്ങിനെ ഇതു കുമാരന്മാരുണ്ടായ കാലം മംഗലശ്രീയായ മാദ്രിയുമൊരു ദിനം

പുത്രന്മാർ തനിക്കു താൻ പെറായ്ക കാരണമില്ലാക്കയാൽ ദുഃഖാവൃതയായവൾ രഹസി ചൊ

ല്ലിനാൾ ഭൎത്താവൊടു കുന്തിക്കു പുത്രന്മാരുണ്ടായതു മാനസമായ ദുഃഖത്തിനെ ഇല്ലാ

മിപ്പൊൾ പുത്രന്മാരുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യത്താൽ നിന്ദനമുണ്ടാകയാൽ ഞാനെ

നൊന്നു ചൊല്ലീടുന്നതു കേൾക്ക താതൻ പെറുപുത്രന്മാരില്ലെന്നാകിൽ ഞാ

നിനിയൊരിക്കലുമില്ലൊരു ശാന്തി നൂനം ദൈവമെത്ര കുറയുന്നൊരു സന്താപമ

ഇതിൽ പിന്നയുമുണ്ടാം കുന്തി സ്വസ്തത കൊണ്ടു താനും ഉത്തരം കെട്ടു പാണ്ഡുഭൂപൻ കുന്തിയൊ

ടൊരു ദിനം മാദ്രി ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കെട്ടു കുന്തിയുമൊരു മന്ത്രം ചൊന്നാൾ

ചെവിട്ടിൽ ഉപദേശിക്കുന്നതാരാ തന്ത്രമവൾ ധ്യാനിച്ചു തൊഴുതവൾ അശ്വിനി ദെവകളെയും

ധ്യാനിച്ചിതവൾ വിഖ്യാതന്മാരായവർ കൂടി വരുന്നൊരു പുത്രന്മാരിരുവരുമുണ്ടായവരുടെ

ദ്ഭുതവർ വിഖ്യാതന്മാരായ സമന്മാരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന നകുലനെന്നും സഹദെവനെന്നും

നാമം ... ലോകത്തിൽ ... മഹാരഥന്മാരെത്രയും അഞ്ചു പുത്രന്മാരൊടും രണ്ടു പത്നി

കളൊടും കൂടെ ... ഇങ്ങിനെ ... പഞ്ചസായകനെൻപ

സ്വഭാവമായുള്ളൊരു വസന്തകാലം ... ഇന്ദ്രപുത്രൻ പത്തിനാലു

പത്സരം തികയുന്ന ... ദിനമെന്നറിയിച്ചു ... മാദ്രിയുമായിട്ടു കൂ

ടി ... ലതാഗൃഹങ്ങളിൽ ... പുഷ്പബാണന സമനായി

... പുഷ്പിതലതാ വൃക്ഷങ്ങളിൽ ... കളിച്ചുകൊണ്ടുമന്ദമായി നടന്നു ...

മക്കൾമാരുംചിപതിന്നുതയൊഴിവൈവചരിത്ര്യമിഷൻസഞ്ചരിച്ചതവസന്താദയംതെന്നുമതുവ്വ
നംചഞ്ചലമാക്കിമനൊധൈൎയ്യവുംഭിക്കിബലാൽമന്മഥശരമെറവുന്നിഷ്ടനായകന്റെ
ഷവാസനവശാൽസമ്മൊഹംവന്നുകൂലംമാറ്റിയെങ്കിലുംഹിത്തംനന്നുകൃഷ്ണമക്കയാൽവാ
ൎപ്പതന്നെരുതതെരെവെത്തുംവശിക്കിയതെനരംസഷഹിശാപംകൊണ്ടുജീവനുംനഷ്ട
കൊണ്ടുമാമുനിമാരുംകന്തിദെവിയുംമുഃഖംപൂണ്ടാൎകാമിനിയായമാദ്രിക്കുവെന്തിഷ്ടിൽ
ചാടിമരണംസമനായകാമുകനൊഴുചെന്നാഴ്കുന്നമെഴാലന്നുക്കഴിഞ്ഞസംസ്കാരക്രിയക
ഴിഞ്ഞശെഷംനാംവസുദെവതന്നയെറിയൊന്നത്താൽവന്നിരിക്കുന്നതുന്നിവൃഷ്ടികളിഷെ
രാഹിതൻകന്നാംഭിയാതെവെണ്ടുംകൾജ്ഞുഴെചിച്ചനുംചിന്തയാവെന്നവെന്തുക്കു
ന്തിയുംബാലന്മാരുംസന്താപത്തൊടുവെണ്ടുംകൊണ്ടാട്ടംചെയ്താർബാലകന്മാരെയു
മിച്ചതൊഴംകുന്തിയെയുംകുതിച്ചെന്നൊരുമിച്ചുനന്ദിഗ്രാമത്തിച്ചുതാപസന്മാരുംകൊ
ണ്ടുഹസ്തിനപുരത്താക്കിതാപന്മാരച്ചവരവിടെയിരിക്കുന്നാൾഖെദവൃവൃൎമ്മസംചെന്നു
മെന്നിലെവിശെഷങ്ങൾഞ്ഞുമരവൊടുസത്യംഷിയൊടുതുഴെച്ചന്നുംചികയാകുമം
ഭാഗിക്കയാമവരൊക്കൊൾമംബയെംതാപസ്സിനാക്കിവനത്തിൽചെന്നഷക്കാൎക്കുവരും
പരലൊകപ്രാപിച്ചരമിതുന്നചെയ്യൊടെഭ്രമജ്ജിയചെയ്തതുതന്മാരുംനൂററ
ധാഴ്ത്തുംധന്നരാജ്യപുത്രന്മാരൊരുനൂററാവുമൊരുമിച്ചുകളിക്കുംകാലത്തിങ്കൽസ
ബംഗമെറകുന്നപാണ്ഡവന്മാരെതൊരുമസരളുണ്ടാക്കുന്നയാത്തതുകൂടുംതിന്മ
ൽതുടിമസെനനെക്കുറിച്ചെറകുണ്ടുവെരംദുരിയൊധനനാംദുരിയൊധനനന്നാ
ഴിരണ്ടുന്നെരംകൊടിഗംഗക്കിട്ടാരവതിറഞ്ഞിട്ടുവാൻവിഷംതൊട്ടുതാൻചെന്ന
ൽതന്നൊപ്പിനെകൊണ്ടുകളിച്ചുകൊണ്ടുവാനവരാംപതിചെയ്താരതവ.റ

൧൭൩ ത്താം ശൊട്ടിക്കിടാവെന്നുവാക്കിശങ്കവിഷ്യം കൊണ്ടവൎകൾക്കു തെങ്ങനയുണ്ടൊപ്പ

രന്തൊനമ്മുണ്ടെന്നു കാലം കുമാരന്മാൎക്കുള്ളപറഞ്ഞിട്ടില്ലെൻ ക്രമംപോലെതന്നെ ക

ല്പിച്ചിട്ടില്ലർ ചെയ്യൽ അന്ന ജാതന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിട്ടുള്ളവനെൻ കൊണ്ടുവാ. പറകയെന്നെ

ഉള്ളതകൊട്ടിക്കിടാവ പത്മജാതനയനാമവിരന്തിൽ കൊന്നതുവിളിച്ചിരുന്നവരെ

ത്രയം തലകെട്ടുകൾ ചെയ്യുന്നു ഹസ്തിസംപത്തുമാരെന്നതിലുള്ളതനയനായകരും

കില്ലിഷ്ടമാവവനെൻ സ്മതനതുഗൌതമതപൊധനനവനെൻ പുത്രനതിനാശരദ്വാന

നന്ദിതവനവെറുത്തീനവാസനങ്കരകയായവശചെയ്തു തന്നിലുളവാക്കിതുമി

ഷ്യനവെറുത്തെപറഞ്ഞിതു ജനകന്നിവിരന്നംകൊമദയന്നുസമനായവൻ

ചതുരനായനെറംമന്ത്രംകൾക്കു തുല്യമകിക്കൽ തിത്ത്വൎണ്ണമഹണ്ണ ശതമവൻ ശരദ്വാ

നവതെപൊമ്പിഷ്ടതെവതുന്നവൻ നരതെപ്പനംകൊശപതിയെയുളതപാന്ന

ധരനായിരിക്കുന്നതരദ്വാനന്തൊടയൊവെകാംബഹൊമവൻ തന്നെക്കണ്ടാൻ

ത്തശരന്മിക്കുതൽ വെച്ചതുതാംവിയെക്കൊടതുപൊഴ. വിശ്വമതം വീണവൊകി

തു ബലൊൽ ഉണ്ടായവികാരത്താൽ വെപമുശരി രനായിപുസ്പിതെന്നു പരവശന

ന്തിരിക്കിലും ധൈൎയ്യംകൊണ്ടാനന്ദതപൊബലങ്ങളുണ്ടാകയാൽ പൈസ്പരത്തെ ശുക്ല

ന്നന്നശരദ്വാനതനെ രംഗംകിൽ രെതസ്സതമനിഞ്ഞിവനെന്നും കുവത്തൊ

വിട്ടുനശമിച്ചാനതനെരംരണ്ടാകിശരൻ കംപത്തിതൽ വീണതനെരണ്ടാകി

മിഥുനവം തൽമസ്പിപത്തിൽ കണ്ടിതുനായാടിനായിട്ടവിടെവന്നനെരംകണ്ട

കാലനായശന്തനുസെനാനാഥൻ അവനുതുൽക്കൊനപവാനന്നുഞെട്ടു

മവിടെക്കാണാഞ്ഞന്നമിഥുനന്തെന്നയപ്പോൾ അവനിദെവാഹൃതമെന്നുനിച്ചിച്ചു

നരവരനീശ്വരനായ ശന്തനുമഹീപനവൻ കൃപവനം കൊണ്ടുപൊയി തന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്കൽ ഇരുവരെ ൧൭൭

വളൎത്തിതെന്റെ മക്കളായി ഇവർ എന്നു കൃപയാ വളൎക്കയാൽ കൃപനെന്നു പെരുമിട്ടാൻ ഇവനെന്നും പിന്നെയവ

ളെ കൃപിയെന്നും ഗൌതമനറിഞ്ഞിത്തന്നുടെ മക്കളെന്നു ഗൌതമൻ നൃപനൊടു ചൊ

ന്നപ്പൊൾ ശരദ്വാൻ ചതുൎവിധമായിയുള്ള ധനുൎവേദം സൎവ്വരഹസ്യസമം തിരിക്കപഠിപ്പിച്ചു പ

രമാചാൎയ്യനായാൻ അതിന്നുശെഷമപ്പൊൾ സൎവ്വാസ്ത്രസമന്വിതന്നുടെ മഹിമയൊഗത്താൽ സൎവ്വ

സിദ്ധിപതിസമനായി ഇവൻ മഹിസുരവൃന്ദാഗ്രസരൻ ധനുൎവ്വെദജ്ഞന്മാരിൽ മുഖ്യൻ കുരുവീരന്മാ

ൎക്കുമെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു കുരുരാജ്യത്തിങ്കൽ സുഖിച്ചിരിക്കും കാലത്തിങ്കൽ അവിടെക്കു

തെക്കിലൊരുനാൾ ദ്രൊണാചാൎയ്യൻ വന്നാനതു ചിത്തവിസ്മയമായിട്ടൊരുവനും ദ്രൊണ

രാകുന്നതാരെന്നെന്നൊടു ചൊദിക്കിൽ ഞാൻ നാന്നവണ്ണം കെട്ടുമതെങ്ങും ചൊല്ലുവൻ കാലം

രാദ്രൊണർ താനുണ്ടാകുമാറുമെല്ലാം വൃത്താന്തത്തിൽ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നു പരദ്വാജസംയുക്ത

കിം നല്ലൊരു ശരദിതന്നെ കൈവിടപ്പെട്ടു ദിവ്യമന്ത്രമായവൾ പെറ്റു

ണ്ടായതും ഭരദ്വാജനൊടുകൂടെ ചൊദിച്ചാൻ പെന്നവനും ഭരദ്വാജൻ താപസന്മാരിലുണ്ടു

കൊളുത്തും പണ്ടുകാലത്തൊരു ഋഷി തന്നെ വിണ്ണക്കുണ്ടായതും ചാണക്യവരയ്ക്കുന്നതിങ്ങു

വരാമപ്പൊൾ മെല്ലെ ഗംഗയിൽ വെണ്മണൽ തന്നിൽ മെല്ലെ സന്ധ്യചെയ്യുന്നവൻ ഒരിക്കലിന്നതു

മെത്രയൊത്തൊരിക്കൽ അന്നാൾ ഭരദ്വാജൻ ഗംഗയിൽ കുളിച്ചുനിൽക്കുമ്പൊൾ വിരവിനെ പിന്നെയും

കണ്ടു ഘൃതാചിയെ മാരുതസുതാം വരയായുമവൾ തന്നെ കണ്ടു മാരനുവശനായി കാമുകനായി

നെരം ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം വന്നതിനെ ദ്രൊണത്തിൽ അന്നെരമാക്കിക്കൊണ്ടതിൽ

നിന്നുണ്ടാകയാൽ ദ്രൊണനെന്നത്തന്നെ നാമധെയവും ഒന്നായവൻ സാനന്ദം വെദങ്ങൾ സാം

ഗവെദവും പഠിച്ചാൻ ഭരദ്വാജന്റെ സഖിയായ വൃഷതനും അഗ്നിവെശ്യസുതൻ കൂടെ ഉണ്ടു

൧൭൭ കാലം ദ്രൊണരൊടൊരുമിച്ചു പഠിച്ചു വിദ്യകളും സ്വരതൈകവും ഏശു വൃഷ്ണിതമന്തിപതിനൊ

പാലകനായിട്ടുപദെശിച്ചകാലം ഭാരദ്വാജനും ശരദ്വതിയെ വെട്ടിവിട്ടിട്ടു ഭരദ്വാജാത്മജനാമശ്വത്ഥാ

മാവുണ്ടായി പുത്രനെ വളൎത്തിന്നതിൽ മിക്കാഞ്ഞപ്പൊൾ അതിച്ചുരൊൾ വനൊടവൻ മതമെന്നരംത്ത

ൻമെമെൽത്തു ദാനം ചെയ്തതെന്നില്ലതിന്നെ അന്നു സംഹാരപ്രയൊഗാദികൾഷഷ്ടിക്കാംതന്നെ

ത്തുകൊട്ടുഭാരദ്വാജനും ധനുൎവ്വെദം നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നൊൾ വന്നതെന്നാട്ടെകൊൾ ദ്രുപദന്തെ

ന്നയെന്നകണ്ടിത്രസഖിയെന്നൊൽ അവനമഹിമയെ വിച്ചരയെക്കുത്തവാരം വിദ്യാൎത്ഥിച്ചു

തച്ചക്ഷണമെനഷ്ടാദിഗുണങ്ങൾകൊണ്ടും അവരൊടെസഖ്യമുണ്ടാവിതെങ്കിൽ വർക്കംപുത്രനും

വിദ്വഷനും തമ്മിൽ സഖ്യവുമില്ല അക്കാനാൾദ്രുപദനമിങ്ങിനെ പറഞ്ഞതെക്കെൾ പുത്രനുംശിഷ്യ

ന്മാരുമായിവൻ പുറപ്പെട്ടു ഹസ്തിനപുരത്തിങ്കൽ ചെന്നവൻ പക്ഷമെനരം ബാലന്മാർ പലരുമക്കി

ടയകളിക്കെണൊൾ കായെയാറുക്കിയകമസ്യനിൽ വിണതെങ്കിവിടയമതിനൊൾ ക്രൂവൊവി

ണ്ടുകലംകിട്ടിയയും വെച്ചുകളഞ്ഞതിനെയെടുപ്പാനായി അസ്യവിൻ കാരെസ്യക്കൊന്നാരാ

യെങ്കിവരും അസ്ത്രസാരുപായമില്ലാഞ്ഞതിൽ അന്നനെരം ആസന്നവൎത്തിനാകിയ്യാമനക്കി

ഇശാംഗനാദ്രസ്വതെത്തമഞ്ഞിരിച്ചവതെൾ രചെയ്തവിടയംമുക്കേകണ്ടാന്നൊഷികളൊ

ലെഷിഡിക്കാതെയെടുത്തിട്ടവൻ തിണ്ണമമെഞ്ഞനന്തസിദ്ധവനെന്നതുകെട്ടു യക്ഷ്മങ്ങനാ

നങ്ങനൊന്നാൽ കൃഷ്ണാഷ്ടിതരുവഞ്ഞാൽ അന്നെരകുഷ്ണകെൾ മെല്ലമെൽ പ്രയൊഗിച്ചിട്ടു

ഈാമ്യസമയൊഗാൽ വിടകുമെടുത്തു യന്ത്രനാംബ്രൊണാചാൎയ്യൻ മൂട്ടുമത്രനെരംവന്ന

ത്രകുമാരന്മാൎത്തുടമതുനെരം അഭിവാദ്യവും ചെയ്തു ചൊദിച്ചു കുമാരന്മാരഭിപ്രായത്തിനൽ

കാലിരെന്നപറയെണം ചൊദിക്കിതിങ്ങൾ ചെന്നുപിച്ചരെംവനെന്നാൽ ബൊധിച്ചി

ച്ചിട്ടുമെന്നെഴിഞ്ഞു അവരൊയെ ചെന്നവർ ചൊദിച്ചപ്പൊൾ പിതാമഹനും ദ്രൊണരെന്നാൻ

ചെന്നിറന്നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വെന്നിപ്പുവിൻ ചെന്ന കുമാരന്മാർ തമ്മൊട്ടും ദ്രോണാചാ

ര്യൻ നന്നാക്കിവന്നതെന്നു ചൊല്ലിനാൻ ഗംഗാസുതൻ വന്നകാരണം ചൊല്ലീടിനാനവ

നരം ധന്യനാം ദ്രോണാചാര്യൻ ചൊല്ലിനാൻ പരമാർത്ഥം അഗ്നിവേശാഖ്യനാകും മാമുനി തന്നൊ

ടു ഞാൻ അസ്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കുന്നാളിലെ ചെറുന്നതു കാലം പാഞ്ചാലരാജപുത്രനായുള്ള യജ്ഞ

സേനൻ വന്നവരോടു കൂടെ പഠിച്ചിതന്നാൻ മയാ പരാ സമ്പ്രദായികളാകും യജ്ഞസേനനാം ഞാ

നും സമ്പ്രദായികളാം അങ്ങുമൂലം എന്നെ പിരിയാതെ വിദ്യയും അഭ്യസിച്ചു മരുവീടിന കാലം ദ്രുപ

നായ നൃപസുതനെന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ ഞാനിനി രാജാവാകുമളവിൽ അന്നുടെ രാജ്യമൊക്ക

ത്താനിയായിനി നിണക്കു തരുവനെന്നതും പിന്നെ ഞാൻ വെട്ടുമുറ്റ നരേന്ദ്രനായവനന്തരം

ചെന്നവനോടു അവനെന്നെ ധിക്കരിക്കയാൽ ചെയ്താൻ വളരെ അവമാനമിച്ചൊല്ലുണ്ടായി

വന്നെയനാം ഭവാനതിന്നു കണ്ടാനെന്നരിഞ്ഞാനും അന്നു കേട്ടുകൊള്ളുക ത്വദീയന്മാർ തന്നുടെ പൌ

ത്രന്മാരെ നന്നാക്കി പഠിപ്പിച്ചാൻ ഇവിടെ വെച്ചുകൊണ്ടാൻ അക്കാലം ബാലന്മാരെല്ലാരെയും ഒ

ട്ടിച്ചുമിഴ്ത്താതികളിൽ ഇരുന്നു മഹീതലെ വാഴുന്നകാലം ഒരുനാൾ ദ്രോണാചാര്യൻ രഹസി വിളിച്ചുടൽ കൂ

ടുപിരന്മാരാകും ശിഷ്യന്മാരോടു ചൊന്നാൻ എന്നുടെ മനോരഥം ഒന്നുണ്ടു സാധിക്കേണമെ

ന്നതു കേട്ടുയർത്തുൽ ശിഷ്യന്മാർ മിണ്ടിയില്ലെതും അന്നേരം ധർമ്മപുത്രൻ തന്നുടെ മുഖമൊന്നു നോക്കിനാനെ

ങ്കിൽ വ്യസനിച്ചു ചൊല്ലിനാനെങ്ങിനെ ഞാനിനി വഴിയുടെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാന

രംഭിച്ചു സാധിച്ചീടുവനെന്നതു തെളിഞ്ഞു ദ്രോണാചാര്യൻ അതുകേട്ടു നന്ദനവചനം ഗാഢഗാഢം

ചേർന്നു ശിരസ്സിങ്കൽ അനന്യൻ അനുഗ്രഹത്തോടു മന്ത്രസ്ഥമായവനതന്നു മാനനീയൻ ആലിംഗനം ചെയ്തു

നാടുകാക്കിൽ നൽ മൂന്നു ഞങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു വരുന്നെന്നതു അമ്മയ്ക്ക് ചെയ്യാൻ അനന്തരം ശിഷ്യവൃന്ദം

ഞാൻ നിന്നോടു ചൊല്ലീടുന്നാൻ ദയയുള്ളതായ് അതു പുത്രന്മാർ തെളിഞ്ഞു ദ്രോണനും പഠിപ്പിച്ചു

൬൰ കൌരവപുത്രരെയെല്ലാം പാൎത്ഥനൊടു കൂടിൽ ദ്രൊണാചാൎയ്യനഭ്യാസത്തിന്നാൎത്ത

ശിഷ്യരായി ശിക്ഷിക്കയാൽ ഗുരുശുശ്രൂഷരതനായുള്ള വിജയനെ ഏറ്റവും സ്നെഹമുണ്ടായ്വന്നിതു

ആചാൎയ്യന്നും പാൎത്ഥൻ ഗുരുനിയൊഗത്താൽ കൊടുത്തതു തന്നെ അഭ്യസിച്ചു ഗുരുവന്ദനസാധകത്തെ

നാടനൊരുനിശി ഭൊജനം ഭുജിക്കുന്നെരം വൊൾവന്നു വിളക്കു കെട്ടുപൊയി എന്നാലും

ഭൊജനത്തിന്നഭ്യാസബലം കൊണ്ടു വാന്റെ വായ്ക്കൽ ചെന്നിതല്ലൊ എന്നതു കണ്ടു നിത്യവും

അഭ്യാസത്തിങ്കൽ താനെ ചെന്നഭ്യസിച്ചു അനെകായുധങ്ങളിൽ ഗുണമുണ്ടാക്കി ഗുരു

ദക്ഷിണസന്തൊഷത്തൊടു കൂടെ ചെന്നു നാളെ ദ്രൊണാചാൎയ്യൻ ആനന്ദമൊടു വിളങ്ങുമാറു

ചൊന്നാൻ ഉത്സാഹമുള്ളവരൊക്കെയും ധനുൎവ്വെദ സമനായി ഭവിപ്പാൻ സത്യമെന്നറിഞ്ഞാലും

തെളിവുള്ളതു നല്ലതു മല്ലം കുതിരയെല്ലാം പിന്നെ ആരിയന്നിന്നുയുദ്ധം ചെയ്യുന്നൊരു പ്രകാരവും

ആമനസ്സിൽ ചിന്തയൊടു മരപ്രാസങ്ങളിൽ സകലമായുധങ്ങൾ സകലങ്ങളും വൎദ്ധിച്ചു സുഖമെന്നിങ്ങനെ

ശിക്ഷിതരായ പലതരം നിഷധനാകുമാരന്മാർ ഒരു വ്യാജമെ പറഞ്ഞാൻ നിഷാദൻ അങ്ങിനെ

ഒരു വനവിരണ്യധനുസ്സിന്റെ തനയനെകലവ്യൻ അവിടെ നല്ലം കൂടെ പഠിപ്പിക്കെണമെ

എന്നു തൊഴുതു കെട്ടു ദ്രൊണാചാൎയ്യർ മനസ്സിൽ ചെറുതെന്നൊടു കൂടാതെ മന്ത്രിക്കയും വെണ്ടെന്നെ

ഞാനെന്നു ഉപദെശിച്ചിട്ടു വനെ നന്നാൽ മതി എന്നിട്ടു ശിഷ്യനെ അയച്ചു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു

ഹിമവൽ പൎവ്വതത്തിൽ ചെന്നു വെണ്ടുന്നവനവധി പെരിക്കവനമരങ്ങൾ തന്നിൽ ചെന്നുകൊണ്ടു

ഒരു ഗുരുതന്നെ പ്രതിമ പണിഞ്ഞുവെച്ചു ആ ഗുരുവിനെ ഭക്തിപൂൎവ്വം സെവിച്ചിട്ടും ആൎക്കും ചൊല്ലിക്കൊടുക്കാത്ത

കുവനായനെന്നതു വെണ്ടുന്ന കാലം നായാട്ടിനായി ഒരുനാൾ പാണ്ഡവന്മാർ കാട്ടിൽ ചെന്നു

ഒരു നായ് ഒരു വനം വെരിച്ചു കണ്ടു ഏകലവ്യനെ കണ്ടു കുരച്ചു അവൻ വായിലെഴു ശരമയച്ചു

മുഖം അടച്ചാൻ അതു കൊണ്ടു പാൎത്ഥൻ ആ കുതുകമായി ചെന്നു അതു വിവരം കുമാരന്മാരെ

പൂണ്ടുത്തനെരം ന്തുരെന്നതിരയ പൊരുളെ ഏകലവ്യനെക്കണ്ടു പിരക്കാർ ചൊദിച്ചിതു നീ ആരെന്നു

അന്നെരം ഹിരണ്യധനുസ്സിൻ തനയനെകലവ്യൻ ദ്രൊണാചാര്യൻ ശിഷ്യൻ ഞാനെന്നു

എന്നതു കെട്ടു കുമാരന്മാരും പുരം പുക്കാർ തദനന്തരമർജ്ജുനൻ ദ്രൊണരൊടു ഉരചെയ്താ

ൻ എന്നെക്കാൾ സമനാകിലൊരു ശിഷ്യനില്ലെന്നരുളി അന്നതിനു ഒരു സത്യമാക്കി വന്നതു ഇന്നു

വനത്തിൽ എന്നെ കലവ്യനെയവൻ കണ്ടിതു എവം ഞങ്ങൾ കൊന്നറിഞ്ഞാശ്ചര്യം ഇതു കെട്ടു

ഗുരു എന്നമർജ്ജുനനൊടും കൂടെ കുതുകാൽ വിപിനത്തിൽ ചെന്നാൻ ദ്രൊണാചാര്യൻ നമസ്കാരവും ചെയ്തു

നിൽക്കിൻ്റെ എകലവ്യൻ ഗുരുവായ ദ്രൊണൻ പറഞ്ഞാൻ ശിഷ്യൻ ഞാനിങ്ങൊരു നിന്റെ

വിഴച്ചിലെ തമ്പിനം ശിഷ്യനെങ്കിൽ ദക്ഷിണ ചെയ്കിലെന്നു ദക്ഷിണ വെണ്ടുന്നതെന്തെ

ന്നവൻ ചൊദിച്ചപ്പൊൾ ദക്ഷിണാംഗുഷ്ഠം മുറിച്ചു തരികെന്നാൻ ദക്ഷിണ ചെയ്തു

നാൻ ദക്ഷിണാംഗുഷ്ഠമപ്പൊൾ ദക്ഷനായുള്ള ശിഷ്യൻ തന്നെ പിന്നെ അപ്പൊൾ സത്യത്തിലുറപ്പും ഉ

ള്ളതും കണ്ടു പാർത്ഥൻ എത്രയും സന്തോഷിച്ചിതു ഗുരുവായവനെയും സ്തുതിച്ചു ചൊല്ലി പിന്നെയും

യാവരും നല്ല ആയുധങ്ങളെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു അവരം പുക്കാൻ ആയുധാഭ്യാസനയെ വിധനത്തെ

ലക്ഷ്യമായവാക്ക് കാണ്മാൻ ചെയ്തു ദ്രൊണാചാര്യൻ വൃക്ഷാഗ്രത്തിങ്കൽ ഒരു കൃത്രിമഭാ

സപ്പക്ഷിയെ വെച്ചു പിന്നെ ശിഷ്യരെ നൊക്കി ചൊന്നാൻ ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾക്കു യൊഗങ്ങൾ

ഞാൻ ചൊല്ലും വണ്ണം ലക്ഷ്യത്തെ എയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ ഒന്നൊഴിയാതെ ലക്ഷ്യത്തെ എയ്തുകൊണ്ടു

നിങ്ങളിൽ എല്ലാവരും ലക്ഷ്യത്തെ വധിക്കും എന്നുറപ്പിച്ചു അനന്തരം യുധിഷ്ഠിരനെ

നൊക്കി ചൊല്ലിനാൻ വൃക്ഷവും ലക്ഷ്യവും ഇരിക്കുന്നതു നിങ്ങളും കണ്ടീലയൊ എന്നാനെ

മറ്റെന്തു കാണുന്നു എന്നവരൊടു ചൊദിച്ചപ്പൊൾ ഒക്കവെ കാണാമെന്നു യുധിഷ്ഠി

രൻ ചൊല്ലിനാൻ അതുകൊണ്ടു ഇവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്നു നന്നായി അതിനെ

൧൮൨ ററയ്യൊരൊട്ടും ചൊദ്യം ചെയ്താൻ ഓരൊരുത്തരായിട്ടാൽ ദൈവമെന്നു ചൊന്നാരവരൊരുമെലക്ക

ത്രം സൃഷ്ടിക്കാൻ ശിഷ്യർ ചെന്നു പിന്നെയഥ ഗുണത്തെന്നൊട്ടിവണ്ണം. ചൊല്ലുകൊണ്ട് ഒന്നുമെ കണ്ടുകൂ

ടാപക്ഷമെന്തെ ചെയ്യുമെന്നാൽ പക്ഷമൊരു പക്ഷിരൂപമൊക്കവെ കണ്ടായെന്നി ചൊക്കവെ കണ്ടുകൂടാ

തിൽ ഞാൻ കാണാമെന്നാൻ എത്രയെന്തിനെന്ന ചൊല്ലി പാർത്ഥൻ സംപ്രയൊഗിച്ചാൻ ഭംഗംവന്നി

ത്തഗുണമുള്ളതകണ്ടൊരുശിഷ്യനും പിന്നെ ചെയ്യ നശ്വരനായി രിക്കെന്നു ചൊന്നാൻ മിത്രസ്വവന്നു

ചെറുപ്പക്കുതൂഹലങ്ങൾ കാണക്കാലം ഗുരുവരൻ ഗംഗയിൽ കുളിക്കുന്നൊരുനക്രം വന്നു ഘൊരത്തിൽ

എയ്യുന്നൊരു ദ്രോണരെക്കൊണ്ടു തന്നുടെ ശിഷ്യരൊരുമിച്ചത്തെക്കൊൽ വന്നു ചൊന്നാൻ മിത്രമ

വിശ്വസരായെല്ലാരുമത്തനെരം കൂഴപെ കിടന്നിട്ടും ഗ്രാഹത്തെ കൊന്നു പാർത്ഥൻ തൊഷ

വാപൂണ്ടിതന്നാചാര്യൻ അത്തനെരം താഴത്തും മെയ്യും സമത്തിങ്കലമൊരു ചൊല്ലമൊഷത്തെ

വെറുഞ്ഞു വെടിക്കാമെന്നത്തനെരം ബ്രഹ്മാസ്ത്രമുപദെശിച്ചിതന്നാൻ പാർത്ഥനെ ചൊല്ലി പിന്നെപ

നെന്നറിഞ്ഞിരിക്കാചാര്യനും തെരിച്ചെക്കയിക്കനായി പുത്രരൊക്കിരൻ മാരുതിസ്വയൊധന്മാർ

ഗദക്കയിക്കുമാർ ചൊന്നാരന്ധിയത്തിലക്കൈക്കികുമാർ അമിതബലവാന്മാരൊടുക്കമെ സുഖമായവരുംപ

ൻ ഞങ്ങ നന്നെങ്ങിനെ രക്ഷനായിട്ടമത്തിത്ര സജ്ജനമത്രകണ്ടുവന്നെല്ലമാറ്റി ചൂർ ദ്രോണ

രൊടസ്ത്രങ്ങളുമഭ്യസിച്ചെല്ലാവരും കാണെണം എന്നു ചൊല്ലി ചെന്നരംഗപ്പം പണിചെയ്ത വെവ്വെമ

റക്കമരന്മാരെല്ലാരും പ്രയൊഗിച്ചാർ സവ്യസാചിയൊട്ടു നെരെ ആരുമില്ലയില്ലയെന്നു ദിവ്യനംപ

റയൊടു കണ്ടും പൊന്നുവന്നാൻ അന്നെരം പൃഥ തന്റെ നന്ദനനെന്ന ചൊല്ലാൻ കണ്ണു

മജ്ജനന്നത്തുന്നിൽ പ്രയൊഗിച്ചാൻ അന്നു ചൊല്ലുകൂടു ഹസാചൂൻ ചൊല്ലി നാർത്തിന്ത മന്ന

ഖണ്ഡ ൽ തെളിയുന്നതെപറയാവുക്കവെവംമയിമയ്യും ഉടയവൻ തൊട്ടു കുലക്കിനതനായൊത്ത

ഭാസനെന്നുമാമൊരു ഭാസനെന്നവക്കുളിട്ടുസയൊദ്ധാവുഞ്ഞായുത്തിന്നിവനന്തരമ്പ്

ചെന്നാൻ അഭിഷേകവും ചെയ്താനന്തരം രാജാവെന്നപോൽ അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടു. ൻ ഒരുത്തിച്ചുമ ...

ത്തിച്ചെററം അഭിജനമുഖമെല്ലാ ഞാൻ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഭിമാനവന്തങ്കിലും കരിച്ചിത്ര

മിക്കൊൾ അജ്ഞനത്തെന്നെക്കൊൽവൻ ഭയം പൃഥിതോറെന്നു ജ്ഞാപിച്ചവനോടു കൂട്ട

ശുരചെയ്യാൻ കണ്ടിന്നവർ കളുമൊരൊന്നെ പറയുന്നവണ്ണമായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലഞ്ഞും

ചൊല്ലുമരെ പതിച്ചിരുത്തും നമ്മപറിച്ചവരുന്നന്ന നരച്ചു പക്ഷവാതമായത്രനകയും

കാഴ്ത്താൽ വിളവരാവിട്ടു തന്നു മേൽ നമം കൊടുപ്പാനിച്ചു ധനം ഹസ്യ പുത്രന്മാർക്കു നൽകും

ടത്തിരെണ്ട ഭക്തികളുള്ളവർ നന്നായ്ചരം കെട്ടത്തിലും ഭക്തികളിൽ പയ്യെ ഇല്ലയസ്സ

ഉദിതയൊന്ന് ഞ്ഞുന്തികളും പശ്ചാത്തലത്തൊരുമെററാക്കി ചെയ്തെ പറഞ്ഞവറ

ഞ്ഞവർ ഹൊയൊരു ശേഷത്തിങ്കൽ പറഞ്ഞാർക്കുമാരമാരാചരിച്ചതന്നെതന്നെ കൊടുത്തു

ണാകളിക്കെണം വൈകാതെയറിക്കിക്കൊൾ വക്ഷമാകുന്നതെന്നതന്നരു ഉറിച്ചെയ്ക

വെച്ചുതൽക്കണം ദ്രോണാചാര്യരവരൊരാൾ ചെയ്തു കൽപ്പിന്നവെണ്ണുന്നതു ചെയ്കതെ

നിരിക്കയെവണ്ണം ആശ്വലപ്പൻ സന്തതിക്കും കാൽ ഉണ്ടൽപൃണ്ടെ ടവികിരുന്ന

തലച്ചൊട്ടും മെനകതന്നെത്തു ക്കാണായി തൊടുദിനം മന ധൈര്യവും ഏകിതരന്ന

വശനായാൻ ത്രൂപവും ശിഷ്യ ഭൂമിയിലുതനെരാത്തു ക്കാലി വെടനായി തൃപ്തിക്കും

വൈസംപായനൻ തനായിത്തതത്തു പടനെന്നനാമമതിനാലുണ്ടായിതും അക്കൂറ

നയമെന്നതുന്നേം കയ്യിൽ നൽകിഷിക്കിച്ചു പഠിച്ചു വിദ്യകൾ തന്നാലും പഠിതാഞ്ഞ

ലനം തന്നടൈരാജ്യസിന്നെയൊക്കത്തക്കവെണ്ണൾ വിദ്യാഭ്യാസവും ചെയ്തഹാഞ്ഞ

ലനപരതനായൊരു നെരത്തിങ്കൽ താനെന്നരാജ്യവാഴിവന്നിച്ചു മനരവൻ നൃപ

തിക്കുലത്തെക്കാൻ ദ്രുപദനെന്നെന്നുള്ളതു കുഷിതനായി ചിരിച്ചു മുഖലനങ്ങൾ ചെന്നാൻ ഷി

൯൭൪ ശ്രുകെട്ടിയപന്തന്നെയെൻകാൽക്കൽ വെക്കിൽ മിട്ടുക്കമാരാംഞങ്ങളെന്നിക്കും മെൽനാ

ളെ നാൻ ധൃതിഞൊയന്തരംപടയാംശൂരപെന്നവെറുത്തതൊറ്റുപൊന്നതഞങ്ങളപാ

ണ്ഡവന്മാർ കൃപസന്നദ്ധമാരാഞ്ഞെന്നെത്തത്തനെരംദ്രു സ്രസാദനങ്ങളെയനന്തരങ്ങളും

കാണ്ടകെട്ടിദ്രൊണരാജധൃഷ്ടത്തൻ കാൽക്കൽ വെച്ചുഴകൊൾടപ്പിണ്ടൻ നമസ്കരിച്ചി

നാൻ സന്തൊദരംസന്തൊഷിച്ചു ഷൊദമാനംശ്ച നമ്മൾ ചെക്കവസനത്തിങ്കൽ നിന്നുമ

ശക്കൻ ധർമ്മപുത്രൻ നാണവും പൂണ്ടുനിൽക്കും ദ്രുപദൻതന്നെ നൊക്കി ദ്രൊണരുമരചെക്കാ

നെന്നൊരിക്കൽ പതിതൊന്നിസമരെ ചെല്ലെന്നെന്നൊടുള്ളയൊ ചൊദിച്ചതിനും നിസമനല്ലെ

ന്നുത്തിരിച്ചയമക്കിതിചൊല്ലിയുത്തരം പറഞ്ഞതിനുത്തരം പറയാതെ സത്വരമവൻ

ചന്നതല്ലരമതുംചൊക്കാൻ നിഷ്കളയ നാശയിട്ടു. ദ്രൊണരെ തൊക്കാൽ വഗനെനാരുനിഷ്ഠ

രവരസമനായൊരുതനയനംതപസ്തനത്തിങ്കൽ ഞാൻ നിരുവതനൊരുപെണ്ണും ഇങ്ങനത്തി

നലഭിച്ചിട്ടുവൻ തങ്കതൊരുയജ്ഞം ചെയ്യുന്നു. മന്നുമഹർഷിമാരെ നൊക്കി മിഞ്ഞാ

നകൃച്ഛ ഇലൻപറഞ്ഞൊരനന്തരം യാഗവസ്ത്രങ്ങൾ നാരിഗമമറിഞ്ഞവർ ആഗമിച്ചിത്

പിന്നൊ താഴത്തിച്ചിക്കൊണ്ടിക്കണ്ടു നിൽനിന്നനെരെപറഞ്ഞിനാനൊരുപമാനല

ണ്ടരാമപിൻനെത്തിയകാലം യൊട്ടും പട്ടിഗവ വെച്ചുക്കിടിനാസ്സുചമ്മങ്ങളൊടുമ

ൽഗമിച്ചുതകണ്ടുതെളിഞ്ഞൊരെല്ലാവരും രത്നാമതൊന്നപെ ജ്ഞാനങ്ങളാകിതവെട്ടണ്ടു

ൽ തെന്നൊർ മുമ്പിലെന്നകൊണ്ടുപറഞ്ഞിടാം. പിന്നയുമാണപെണ്ണുമുണ്ടാതയൊ

നങ്ങൊക്കിമുന്നം മണ്ഡലത്തിൽ ജ്യൊതിസ്സ്യുണ്ടായപൊരിപ്പുഷ്പവൃഷ്ടിനന്നുതുള്ളും

ശിഖണ്ഡികും പുഷ്പകൈനൃതകത്തൊടു വളർന്നുടങ്ങിനാർ കൃപരും ദ്രൊണരുമറ്റിക്കും

പിറന്നപ്പൊതിപിരനാകും പൃതത്തിനുംഗ്രഹണ ഇരിമ്പാതഴിത്തമെയധമ്മജനെതുയ

രാജാവാക്കിയശ്ശെഷം ചെങ്കൊൽ കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ വന്നപിഴനിമിത്തം ഒന്നാമനായവൻ കുലനാശം ചെയ്തു

നന്ത്രസഹിതം ഞാനും കുടിയൊഴിഞ്ഞ് ദെവസ്ഥാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും ശത്രുഭയം പിന്നെയുമുണ്ടാകുന്നതു

തിരുമനസ്സിലെ കല്പിച്ചത വന്നിനാൽ ക്ഷത്രിയർക്കും വൈശ്യർക്കും ഇതു ഭവ രെഫിച്ചു ഞങ്ങളെ തന്നെ

ഉദയവർമ്മൻ പിന്നെക്കൂടാനമക്കത്തു ചാവരെത്തം വന്നുകൂടുന്നവരെല്ലാം അതിനെക്കൊണ്ടു

പക്ഷെ കുറെ മക്കളൊതുങ്ങിയതാ തന്നെ രക്ഷിക്കപ്പെടുവിക്കാനവർക്കൊക്കുപ്പെരണ്ടു ചെയ്തു

ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ കൊടുക്കുമെന്നു ചൊല്ലി പരിചയം മഹത്വം മക്കൾക്ക് ഞങ്ങളെന്നും നൽകുന്നതാം

പിന്നെ ഇങ്ങനെ തിരുമനസ്സിലെ കുറിച്ചു സ്വയമെ ധനം നമ്മളിലൊക്കയൊന്നെന്ന ഐശ്വര്യമുള്ള

ഭയ പുരുഷന്മാർ ചെയ്തിരുന്നതൊക്കെയും ഒന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് വിനാശം വരുമെന്നു നിശ്ചയം മ

ന്ത്രിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ടു ഞങ്ങളിൽ ശത്രുവിന്റെ പ്രജാവഞ്ചനമുള്ള ധർമ്മാത്മകനോടു കൂടെ

പന്നിയൂർ ഭട്ടതിരി മന്ത്രികൾ ഇതെല്ലാം മത്സരമവർക്കുണ്ടായ നാശം തന്നെ ചെയ്തു

തെക്കും വടക്കുമായി വഴിയെ വന്നിട്ട് ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യൻ കൊന്നു ഭയപ്പെട്ടും അതുകൊണ്ട്

തൊടിയിൽ ഒന്നാം നാളിൽ തുടങ്ങിയിട്ടു പിന്നെ നാലാം ദിവസം ഒരു ദിക്കിൽ പോകുന്ന വഴിയിലും വൈരവ

ഞാൻ വന്ന വഴിയെ കുറഞ്ഞൊരു ദൂരം വന്നവർ എല്ലാവരും ചെന്നു വിടകൊടുപ്പിച്ചു

ഉത്തരാഖിയ വഴിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഉദയവർമ്മൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു പിടിച്ചു പ്രഭാതത്തിൽ

ജീവനെ വരുത്തി ദിക്കുകൾ ആഗ്രഹിച്ചു പുനർവചനം തന്നെ ആദിയൊപ്പിച്ചവൻ അത്

ഷം വെച്ചു വെച്ചും കൊടുത്തിട്ടവൻ ഒക്കയും വാളുമായി ചെന്ന് ഉദയവർമ്മൻ വന്നിട്ടു

ഉന്നതിയുടെ വചനം തന്നെ നെഞ്ചു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ദേവാലയത്തെ കണ്ടപ്പോൾ

നടി ഞങ്ങളും അവിടെ വന്നിരുന്ന വർമ്മൻ ഇടത്തു മഹിഷമാർ മന്ത്രി വിടവാങ്ങി

ഭവന ശ്രീ സ്വരൂപത്തിൽ പരമമെന്നവനെ ദൈവജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു ഞാനൊന്നു

ഴ്വന്നു ഇമ്മന്ത്രിച്ചൊല്ലുന്നൊൻ എന്നതുകൊണ്ടും ഉള്ളതാം ശത്രുസംഹാരം വരും തിരുമനസ്സ്കൊണ്ടറിഞ്ഞാലും

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ന്മാരുംവഴിപെപിഴ്ചംചമെക്കാൻ പിന്നാലെകൂടിച്ചുംവെച്ചുപൂമെനാംനടന്നിത്തന്നുപുരംവെക്ക. ൪൯൧

ന്നെതമുച്ചുരംവെക്കുമ്പൊൾപ്പെമുക്കാരുന്നിറഞ്ഞിരിതൊന്നെത്തച്ചഷ്യംവെന്തിച്ചവുംതന്തുയ്യാം.ക്കു

ന്നിതാഞ്ഞായക്ഷൃക്കനാൾകളുംതന്മനമുൽപൃണ്ടുഹാതാഞ്ഞുടെപൊന്നമ്പൊൾ.ഹസ്തസക്യാം

ഹസ്തിതിശ്ചരന്നുടുക്കിട്ടുമിശ്ചരവിദ്യാസന്തുഭാഷ്പൊൽതുഷ്കാരച്ചന്റിടെഴുംവിലന്നുടെ

കാരകംചൃക്കാരവർപാരടെവെന്തെരിഞ്ഞിതുജ്ഞാതുഷകയഗെഹംവെന്തുമറഞ്ഞവുംചെട

ചക്രുതെയവർതൊടകംചൃഞ്ഞനെരംനടന്നിതുപക്കക്കുയാൽഞാംഭയെപ്പകൊരരൻഷമറിതെ

കുഞ്ഞിതുയമ്മപുത്രനെയുംഹാൎത്ഥനെയുംതൈകൾതൊഴുംതമ്പിമാരെയുമവന്തുളിക്കൊ

ണ്ടാഞ്ഞതമെൽസൂമടുരതെവനകിരിടിൽവനത്തുടെചെട്ടുന്നഴിത്തതൊപ്പുംനടന്ന

വെനതെത്തടെനടന്നതെഞ്ഞാൻമുൾക്കിരിക്കുന്നതുനെരംകുന്തിയുന്തനയരും.വെന്തി

ലയക്കിയെന്നപിന്തിച്ചുപരമാത്മമഠൻവിദുരരുംബന്ധുവായിരിക്കെരുദ്രുതനെഞ്ഞ

യച്ചിതുവെന്തിരെന്നറിഞ്ഞുഞാനിൽസന്തൊഷമുണ്ടാക്കുന്നസന്താവമെന്നതുപറമെ

ഭാവിക്കയുംസന്താവഞ്ഞാരെയവർനംഗകുംകടന്നിട്ടുബന്ധുക്കൾചെയ്തതെല്ലാം.ചിന്തിച്ചുവ

ാട്ടുംകാലംകുന്തിയുംപുത്രന്മാരും.വെന്തുവന്നുകണ്ടുപ്പതരാക്കുന്നുമക്കളുംവാഴ്കയും.തൈ

കണ്ണൊന്നുമക്കിയചെയ്തുവന്നിതുപരന്നതിൽസന്ദെഹമുണ്ടാകിതുക്കൾമെന്നിഷയെ

യന്നദുനന്മാരുംവെന്തുക്കിടക്കുംശവംകണ്ടുനിരുച്ചുവന്നുന്നസക്ഷനംഗാന്ധാരിതൻനന്ദന

ന്മാരെയുംതാതനെയുമതുകാലം.തന്ദനാന്നുപനറിഞ്ഞൊല്ലുന്നമറിഞ്ഞന്നാസന്ത

.തംഭിവന്നിച്ചിട്ടുന്നതുമഹാജനംഹാണ്ഡവന്മാരും.ഗംഗാകടന്നുനടന്നുമാൎത്താണ്ഡനെഞ്ചെ

ഴുംകാണുന്നിക്കൂവനത്തുടെവൈരാഹതെക്കൊണ്ടുമതെകാൎയ്യന്തുരുന്നപൈതൽക്കൂ

യമഞ്ഞുതന്നടെസ്വന്തന്നക്കും.ഹന്നതുമതിടെവിചൊന്നതുകെട്ടുമിമൽവന്നവെദനയെല്ലു

ഹിഡിംബ മം ചെയ്തു രക്ഷിപ്പാൻ വഴിയൊ അയാള്ക്ക ഇവിടെക്കാണാ കുന്നു സമീപത്തിരഞ്ഞു കൊണ്ടു

ണ്ടു കൊണ്ടുവരുവാൻ ജ്യേഷ്ഠനരുളിച്ചെയ്തു അംബയുമിത്തണങ്കിൽ വാഴുമെന്നിയെ കുറ

ഞ്ഞൊരു നേരം വാഴുകെണം എന്നതു പറഞ്ഞവൻ. കുറഞ്ഞവഴി ചെന്നിലെന്നതു നെത്തമാരു

താമരയെക്ക കണ്ടാൻ കുളിച്ചു തണ്ണീർ തൊട്ടു കുടിച്ചു ദാഹം തീർത്തു വിളിച്ചു വിളിച്ചുടൻ വന്നു

തു വേഗത്തൊടെ താമരയിലക്കുമ്പിളിൽ തണ്ണീരും കൂട ദാഹം വന്നു മാതൃതണ്ണീർ കൊണ്ടു

വന്നാൻ ഉറങ്ങുന്നവരെയും വിശപ്പും ദാഹവും ഉറങ്ങുന്നവരെയും ചെയ്യയാത്രവരവെ പൊഴുതു ൻ

ഇടനെ നെറഞ്ഞുന്നതു കണ്ടു വരുന്നു: ഖെതെകരത്തൊ നെഞ്ഞു പെരുത്ത

ടിൽ വെടു പത്തു ടങ്ങുന്നവരുടെ ദൈവം വെറുതെ ഉള്ള യെന്നു ഉള്ള വമഴ്ൽ

പൂണ്ടു ഖിന്നനായി വെള്ളം മവർ മെഴ്ത്തിൽ തെളിച്ചു മെവുന്നെരം ഹിഡിംബനായ

നിശാചരൻ തന്റെ ത്താൽ ഹിഡിംബി വന്നവൾ കൊണ്ടു കൊണ്ടു ചെല്ലാൻ മാരു

തനുതന്നെ ക്കണ്ടിട്ടു നിശ്ചിച്ചു മാരമനൽ പൂണ്ടു മോഹിച്ചു രക്ഷചനെരം വെറ്റിയനെ

രം വന്നു ഹിഡിംബൻ വെഗത്തൊടെ കൈക്കുത്തു വളെ ഒാടട്ടു ഭീമസെന

നം ചെയ്തവനെ ത്തച്ചു കൊന്നാൻ ഭീമനാടങ്കൾ ക്കൊടുത്തു അവർകളും തണ്ണീരും

കുടിച്ചു വരെ ഉണരുമൊക്കയിച്ചു സന്തോഷത്തൊടെ വെഗം അവരുടെ കൂടെ വെദവ്യാ

സനെ കണ്ടു അവർ വഴിക്കുന്ന വെദനാപ്പറകയും ദുഃഖവും കരകയും ആകുലത്തൊടെ

പാണ്ഡുപുത്രന്മാരെയും മാതാവുതന്നെയും കണ്ടു കൂടെ ചെന്നു വെള്ളം വെണ്ടുന്നു

ഷ്ടുവരും മെനിൽ ഹെതുച്ചിത്ത വെണ്ടു ഹിഡിംബി തന്നെ കൊണ്ടും കുലത്തു വരു പാണ്ഡവർ

ൽ മൃഷ്ടകായസംവത്സരം കാലം സന്തോഷിക്കയും വെണ്ടു താപത്ത ഇവനിപ്പ ഭരണെ

വചെക്കതന്മാരാന്തം പൊരുളിലക്കുത്തു യശൊപറഞ്ഞു വണ്ണം പറഞ്ഞു ഹിഡിംബിയും

തിറഞ്ഞാരാശംപൂണ്ടുപണന്ന്ഡ്രിമത്തന്നെപിറന്നുടെയ്ക്കൊലനായിയെതനയനംതിറഞ്ഞു

സന്തോഷവുമതിന്നാലെല്ലാവർക്കുംതുടങ്ങുംശേഷിയൊത്രത്തന്നെയാശ്രമത്തിൽഒരുനാളുവിട്ടുന്നു

വെടുവ്യാസനെക്കണ്ടുജഡഷംവക്കാലുംധർമ്മ്യണ്ടവന്മാരുവിക്കളുമ്പലനമിയൊഗുരുക്കളും

കടന്നുപൊരുമ്പൊൾനെകലയിയാംഗ്രാമംപൂക്കാർനടന്നാരവിട്ടുന്നുംതിക്ഷയെറെട്ടുകാലംപുത്രനും

പത്തിതാനംപുത്രദാഷിയുംകൂടിയെട്ടുയുംമുമ്പിക്കുന്നവിപ്രന്റെഗൃഹത്തിൽകുന്തിയുംപെന്ന

തൊട്ടായെന്തിനശൊകമെന്നുസന്താപത്തിന്റെമൂലംബ്രാഹ്മണനൊടിച്ചാൻബകനെന്നൊ

രക്രിലരനുഞ്ഞവൻവന്നുസക്കജനത്തെയുംഭക്ഷിക്കുന്നൊരുനെപടുംതിന്നതിനാൽഗ്രാ

മത്തിലുള്ളൊരുത്തരെഴുന്നംതിരിക്കിംമുമ്പുംപൂണ്ടുസമയംചെയ്തുനംഒരുനാൾതെ

ന്നയൊത്തുകൾക്കുമ്പെന്തുപെരിക്കനായൊക്കുവുമെപ്രൊതുയുണ്ടാക്കിട്ടുംഒത്തൊരൊന്നം

ഞെട്ടിക്കുവാട്ടുംവനത്തിങ്കൽഒരൊരൊരൊപുരുഷന്മാർതണ്ടുവന്നിട്ടാമല്ലൊമന്നുതുടങ്ങു

ടുമ്പകനെന്നൊരുമരലെഷ്ഠാനന്നവർവണ്ടിയെന്റുകാക്കിരംനായിയൊവെച്ചെനുരുവ്കൂടംനൽ

കെണംരണ്ടുഇയുംപലവാംസവുവെണ്ടിരുണ്ടുകൊത്തുതിരുംമുൻഷമാരുമ്മൂതുതൊടുണ്ടുവന്നൊ

രുപമാൻകൂട്ടാതെതന്നിട്ടുതിൽമതിയെന്നുഞ്ഞൊഴുംഎല്ലത്തിനെയുമെന്നവനുമരലെഷ്ഠസം

ഭവത്തൊടെഞ്ഞുഞ്ഞുതിനെചെല്ലുന്നൊയുഞ്ഞന്നലയെുദിവസംചെയ്കിതുമട്ടാതെതെക്കിരി

തിക്കിവിടെതിന്നൊരുവൻചെയ്തിടെണംഭക്തവുംരസാഇല്ലംപൊത്തുമണ്ടാക്കിതിരിച്ചുതന്നെ

ണയതെക്കിതാമത്തിറംമുമ്പ്ചന്താനംഞ്ഞാമെഷയിവൻമില്ലാനയമെത്രംമനക്കാനലിവു

ഇളഴലൊതുചെൽവതദൈവമല്ലൊപൊകാഞ്ഞാൽഞാനുമഹാഗ്രാമവുംമുടിഞ്ഞുപൊം

വെകന്നചിത്തമെന്റെഞാൻവയ്യെഹവംപ്ലുദവൻപറഞ്ഞൊതുകെട്ടിങ്ങതമ

ഷെതുങ്ങാതരയായായൊണ്ടൊതാരുഞ്ഞമെവുക്കയാൽപൊതിക്കിവിഷയമുഴെങ്ങാരനുമവനെ

[illegible]

ക്കുന്നോയെന്നാരിയപ്പോയാൽ രാജാക്കന്മാരെ കൊല്ലത്തിരിക്കുമാറു ചന്ദ്രന്മാർ വെന്തുപോയാരെന്ന

പ്പോകെട്ടത്തൊഴ്ച ക്രൂരന്മാരെക്കൊൽവാനാകിട്ടുന്നുയെപ്പൊഴുതു കംസം കണ്ണനെയെന്നതെ വെണ്ടു

കവലമത്രമിനിയത്തഞ്ചുമുത മാരുവിക്കുമുന്നു ഹെയൊന്നു കണ്ടിട്ടു പഞ്ചവർത്തിലൊരുക്കുതിമ

ഇച്ചെയ്കാം തിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നിന്നിപ്പുന്നയത്തിനെ വരുന്നിനെ നമ്മിതന്നതെ ദൈവത്തി

ൽ വിള്ളുകുലചെയ്തുമതിലവന്നെന്നെ വഴിയെനാകുന്നതക്കു കണ്ണെന്നു കെട്ടിട്ടു

ക്കിലുന്നുമതിന്നൊതൊക്കെ പവൊക്കിട്ടു നമ്മെ അവർക്കു മാറാക്കിത്തെ കണ്ടുന്നതെർക്കു

തിരകാലെ ഇരയപടക്കു മുന്നാനകങ്ങടയാ വിവേന്ദ്രയൊഷവൃമുന്നു നന്ദനം വരും മാപ്പിതൊങ്ങനമ്മും

ത്തിട്ടും മാനസത്തിതൽ തിരുവിച്ചവയൊക്കെക്കിട്ടും മള്ളത്തിതന്നെ കൊണ്ടെണ്ണുകപ്പെന്നു

പാലെ നെന്നോരും ചൊല്ലീടുന്നതെന്തിനനമക്കുതുകല്യാണം കണ്ണെവെണം പൊരുതിൻ

പക്ഷെപറിഞ്ഞുതിള്ളൊരുക്കൊഴയെന്നു മിങ്ങിതെയെന്നവരും ഇരണന്തനയൊവും പാദ

വരത്തു കെട്ടു കാരണമറിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടാൽ വന്നതു വെദവ്യാസനന്നെത്ര

വിടെക്കുനന്നത്തു തൊന്നിയതുലെന്നാലും മറ്റൊന്നു നല്ലതെ വന്നുകൂടും പാണ്ഡവിത

നെന്റിഞ്ഞ പെട്ടാരും ക്രമവെച്ചു കൊണ്ടുപിനെതന്ന വെണ്ടു പണ്ടൊരുതരം പെയനന്തന്ന

ദൈവത്തിതറിഞ്ഞു ഞാഴിലെ ഒരുടത്താവന്നവൾ മഹെശനെ സേവിച്ചു മഹെശനം പ്രത്യക്ഷനാ

യിപ്പൊന്നാൻ ദേവകമഭിമതമെന്തു ചൊല്ലുകെന്നരുൾചെയ്തൊരുവരം വെണ്ടുതെന്നു ദൈവ

ഇപ്പൊൾ സന്തോഷം പൂണ്ടു ചൊന്നാൾ സംഭ്രമത്തൊടു പെവം ദത്താരം ഭൈമിയെന്നഞ്ച

ചൊന്നമൂലം ഭർത്താക്കന്മാരുമഞ്ചെ ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുമെന്നാൻ യക്ഷെ സനൽ മക്കളാക്കി

റന്നതുമവൾ വിഞ്ഞാനം പറത്തിക്കു ഞാനാകെ മണ്ഡപരം ഇത്തരം പലവക കഥകളുരുൾ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതുപ

വന്തിൻ പൊഹാക്കിതൊഴിച്ചാൻ നൃപൻ പാണ്ഡവപാലെക്കു മറഞ്ഞു മുനിവരനാതു ഹാനസവന്നുരും

൨൩ മതാവസ്ഥസകൊണ്ടാൎച്ചം ഷണ്ണരവരൊട്ടു ചൊദിച്ചു നരത്തനെരം ധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരെന്തെന്നു.

ദ്രുപദെന്നവന്നു കൈചക്രത്തിൽനിന്നു വരുന്നതെങ്ങിനെ പൊൾ പൊരുന്നു ഹൊബലമാം വിഷ

യം കാണ്മൊനെകൊണ്ടങ്ങു ഇന്ദ്രാദ്യൊരുമൎമ്മന്മാർ മരു ഷഡകൾ താന്നതെങ്ങളെ ദ്രുതെ കൊണ്ടു

പൊകെണം പകെയങ്ങൾ തങ്ങിനെ തന്നെങ്ങൾ പൊകുന്നതവൈദ്യയങ്ങൾക്കു ത

ങ്ങൾത്രന്തങ്ങൾക്കു ത്രന്നിങ്ങൾ ദ്രുങ്ങിനെ ഹാ ഞൊരു ഭൂമെവന്നു തും പൊകിമാഗരഷി

. തന്മാരാം ധൎമ്മപുത്രാദികളൊം ചന്ദ്രവംശം . ആവെഷാൎഗാഗം തിരത്തുതെചന്നാർ ചന്ദ്രനമന്ത്രി

ക്ഷരത്രിയാദി തിലെന്നത്തെങ്ങനവഷിയൊരുതകാളുളിക്കംമ നമിത്തിങ്ങരന്ദ്രികെടന്നിട്ടുവ

ൻതുടങ്ങുമൊൾ മങ്ങനം . ചെക്കുതെന്നാരുഗന്ധൎവ്വന്തന്നെ കണ്ടാർനിങ്ങ് തപിപതനയാമി

കഴിന്നനെരം തംഗങ്ങനവ്യമായംഗങ്ങവശനാകിഞ്ഞംതാരരസന്ധ്യങ്ങളും ഗാരമയാൽ.

സമൻഗംഗകിൽസൊമന്ത്രവായന്മെനീയ്ഞ്ഞതൽ തംഗാരവങ്ങ്കന്നാംഗന്ധൎവ്വൻക്രിമിങ്ങ

ളെന്നൾകൊലവ്യംതരയെനിതവ്യംകാലയെനിദ്രുവതിവിരന്മാരാം ഹണ്ഡവതെട്ടു പൊന്നാ

ൻ പൂൎവ്വതന്ത്രാദികിൽകൽ പൊറരന്മകൂളളസന്ധ്യാകാലത്തുമനുഷ്യർക്കു സമ്പെരിങ്ങതുതഞ്ഞയക്ക

ത ക്ഷസഗന്ധൎവ്വാദികൾക്കുളള കാലം ഷിങ്ങകിച്ചതിലൊഭം നിതങ്ങൊന്നുനടക്കിലൊടക്കിക്കു

മനുഷ്യരെ രക്ഷസാംഷികൾ രക്കിട്ടുൻ പെ.ഹ ത്തമെക്തിലെന്തുമെമിനിങ്ങണ്ടുതും ഗാര

വൻനെന്നഗന്ധൎവ്വപ്രവരത്താൻ തംഗാരവങ്ങ്മമനമത്താൽ വനമിത്തും രൂക്ഷിഷ

നാകുന്നതായധനദാസഖിതാനംരൊഷവുമെന്നാ ഷമിക്ക്കുമെന്നമിഞ്ഞാശ്ശും കെനണ.

ഹരികൾ പൊല്ലകിഷിടെവന്ദ്രഷിവ്രമണെനവെങ്ങുവന്തിട്ടു വമനന്തൃങ്ങൾ മന്നതൃ

കാട്ടുമൊന്നനന്നെരംക്രികിഭങ്കനനന്നനെത്രക്ഷിചെന്നതനന്നുവരംഷിമവൽഗി

കിംഗാസമമെവനികൽ പകല്യംത്തവ്യം സന്ധ്യമെനരവന്നട്ടിട്ടാം ചെല്ലുമൂം ഗമിച്ചിടാതെ

ഷ്ഠാനെരവുമെന്നഇതെല്ലാരുതുവെത്രം. ദുഷ്ടഇന്ദ്രക്കളായവെതന്നെല്ലാമമറ്റവരനായിരിക്കെ എന്നു

വദ്വ്യാസൻ ചൊല്ലിയതസത്യമല്ലെന്നറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടന്മാരങ്ങളെങ്ങനെ തങ്ങളെ ചെ

ഗ്രഷത്രിനദിസാഗരത്തിയും ദൈവെഷൻ ദിവ്യാന്ത്രത്താൽ മുഖ്യലന്മാരക്കിട്ടിതന്മാത്തയമനുഷ്യരെ

കണ്ടുതങ്ങൾക്ക് വെഗഷിച്ചുകൊണ്ട് തെന്നെവരും. മൂന്നാം കലന്നൊരുനസ്വരൂപിരനയെല്ലാമെല

തരങ്ങളാം ശരീരനലം ഭയെപ്പെടുത്താൻ ഇന്ദ്രനാകം ചൊല്ലുന്നതിനിഗനാൻ ഇതിരിക്കുന്ന ചൊന്ന

യമായരച്ചനതന്നെയും ദഹിപ്പിച്ചാൻ അജ്ഞൻ ഭയെപ്പെടുത്തുന്നതെയാണ്ടതാരതെല്ലാസഭ്യ

രനാരെച്ചൊഹിച്ചുമിതെഉഗന്ധവനം കൊണ്ടിതം ചൊല്ലിഷിച്ചതെല്ലാമെവയിപ്പാനായിരുന്നു

ൽഗ്രന്ഥത്തിങ്ങളെങ്ങുവൻ ഭാഷാസ്യനുദിക്കുമിടിനസിയമ്മനരുനമ്മാൽ അതൽഭ്രദനം ചെ

ഇതിങ്ങരണം പ്രാപിച്ചെഷൊട്ടിന്നായൻ പതാഹിതൻ കിത്തിക്കിനനമായിമാനവും.

വെണ്ണവന്തന്നെന്നിക്കൊണ്ടൊരുത്തരെയും കൊണ്ടുതെന്നുയമ്ളൻ ചൊന്നനെരമഭിമതെ

കടകുചനക്ഷത്രനൻ ചൊല്ലിദനാൻധമ്മാത്തായത്താത്മജനദയതന്നമൂലം ഭമ്മലനായമിനെ

കൊച്ചുന്നിഹിതഞ്ഞാനൊചെക്കൊട്ടുവെഗണ്ണങ്ങിഷിതെയെന്നനെരം കാൽക്കൽവീണു

രചെക്കാൽഗന്ധവപ്രവരരാം അംഗാരവങ്ങെന്നന്നവെദെഹിക്കിന്നുവെണ്ടു സംഗരത്തിങ്ക

ൽതന്നാൽ ജിതനായിന്നമൂലം മാറിയാറിങ്ങനെത്താൻ ചക്കുക്കിയെന്നവിദ്യാദാനം ചെയ്തു

നശിച്ചിപ്രാണനെരക്ഷിക്കയാൽ മാമഗരചരാചെന്നനായധാദികാളൊന്നാം സൌമ്യം ശൌ

ര്യതനാറിണക്കുധനങ്ങളുക്കത്തമം ഗീതാത്മതിലും വിദ്യായുത്തമൈത്രമായതൂടാതുനതെര

ത്വമിത്രകെട്ടിപ്രാണരക്ഷണത്തിനങ്ങുതിവാരുളുകകിളുതന്നിതുളായപ്രപഥിരനാവിക

നിഷദ്രൌപതിയമന്ത്രമെന്മുങ്ങ. പരിഞ്ഞതെണ്ണമെനക്കൽതിന്നൊന്നം വിദ്യാഹങ്ങിതൊട്ട

തയും വെണ്ണം സഖ്യമിന്നാരിൽ വെഗൌരത്തിങ്ങനെം വിഖ്യാതയായകിത്തിവർദ്ധിക്ക

൧൩൪ ശൂരംവെണം ഗസ്വഭാവത്തൊന്നവൎക്കു മനൊരാജ്യം പറഞ്ഞുകൊൾക എന്നു നമ്പ്യാരവനൊടു പറഞ്ഞ

ക്കാൻ വരുന്നൊരു മൂലം ഉവൻ ഞങ്ങളെ വിതെയി കൂടെ കൊണ്ടുപൊയ തങ്ങൾക്കു കൊടുക്ക എന്നുള്ളം

സങ്കടമൊന്നുമെൽ നാമൊന്നും കാണാതെ എന്നാകിലും ബ്രാഹ്മണപുരസ്കൃതന്മാരാകിട്ടിരിക്കേണം ധാ

ൎമ്മികന്മാരായിട്ടും മറ്റുള്ള ജാതികളെല്ലാം ചക്ഷുസ്സാക്ഷ സംഗസ്വഭാവം ധരം പിശാചാദികൾ വന്നു

നൽകും പരരക്ഷയുണ്ടെന്നാകിലും തെളിയ മഞ്ഞ മഞ്ഞ ഭയങ്കരമല്ല സദ്വിധാൾ നന്മയെ ഉള്ളതി

ല്ലൊരു ഭയമെന്നും നല്ലൊരു പുരത്തെയ്ത്തൻ വെണംകൃഷ്ണകുമാരൻ അങ്ങൾ ദുഷ്ടന്മാരെ

കൊന്നുകൊള്ളും അവർക്കിനി സ്വകീയ ധാമം മനസ്സിലെ ഒരു ദൂതുവൽ ഗാന്ധൎവ്വമെന്നു പറഞ്ഞു

മന്നനെ താവകന്മാരെ രക്ഷിക്കുമാറു ഉറങ്ങിക്കിടക്കേണം താവകന്മാരെ എന്നതു കേട്ടു ഖേദിച്ചു

കിങ്ങിണി താവകന്മാരെ എന്നു ചൊല്ലിവന്നു മലയിൽ നിന്നു ചൊല്ലി പഞ്ചരത്നം കിണ്ണാൻ കേൾക്ക

നിയന്ത്രിച്ച ചെല്ലും മന്ത്രം ചെയ്തു ശക്തിയുള്ളവന്നു സാവിത്രി കാണുന്ന കാലത്തു മാനം

തെളിഞ്ഞു കളുമവൎക്കു എത്ര വ്യവഹാരമില്ലാതൽ കാലം കഴിഞ്ഞു പിന്നെ തിയ്യസംവരം എൻ

ന്നവരെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കാലം തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം കൊണ്ടു ജാതൻ മന്നവർക്കു

ഇന്നാതിയ സംവരം അതിൽ ഹന്ത ദൈവമാകട്ടെ നന്ദനൻ എന്നു ഉൾ തോന്നി കാര്യം കണ്ടിരിക്കു

ന്നുവയസ്സിലെന്ന കാലം ആയിത്തീരുന്ന വനിമന്ദിരം ആയിരുന്നു വിട്ടു തന്നെ രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായ

നാരദനെന്നും ലക്ഷ്മി സ്വന്തം കൃഷ്ണൻ കിരണം പിൽ ഷഷ്ഠിവനത്തിൽ വിനയന്ന രണ്ടു രാജാ

ന്നെരാജാണായന്ന കാര്യകാരന്തന്നെ മന്നവന്മാർ അതു തന്ന കൊമ്മതു എന്നതാണ് നാമധേയ

കളെ ചൊല്ലുന്ന രക്ഷ മലയിൽ നടന്ന അരംഭയാം അതമൎന്നത്രെ എന്നും സംഗതം

നക്കായിൽ ഒന്നാമതു കോകിലം മന്മഥവിവശനായ ആശ്രമം തന്നെ നിരന്തരം

മൊഹനനായ് തീരുന്ന തിരുവയിൽ ചൊന്നവനായി മടിയാനുണ്ടാം പുരുഷ മന്മഥനായി ഏറെ മലചെന്നു

വരുന്നൊരു വെദത്തെ ജ്ഞാനം ശ്രുതിവിഷയങ്ങളും കണ്ടതെഴുതിയ വെദവ്യാസൻ സന്ത

മഹാത്മാവാം ഭവാനൊട്ടും തപസ്സിനെന്നു മനസ്സാക്ഷ്യത ചതിഞാൻ തപസ്സാധനം തന്നെ ചെയ്ത

അവിടെ ചെന്നു മനസ്സിൽ ഭവാനെ തന്നെ നൽകുന്നതിൽ അനുവർത്തനം ചെയ്യുന്നു

മെമഞാനം ജ്ഞാനക്രിയ ചെയ്തെന്നൊരു അർത്ഥം വെദിച്ചു ജ്ഞാനവശിഷ്ഠമതെ

മറ്റുള്ള ജ്ഞാനം എന്നരുളിച്ചെയ്തു തപസ്സും ജന്മവർത്തനം പിന്നെ മന്ത്രവിവ

രനാക്ഷിതവതി തപസ്സ ചെയ്യുന്നയിക്കം ഹിതവാൻ പവിത്രൻ ഭൂവിപതനം ചെയ്യുവൊരു

ൾസഭിപന്തിരണ്ടുവന്നവനിശനെ കണ്ടു മുശരൊ ക്ഷിതികൾ കൊണ്ടും ഭിലെവഹാര കൊ

ണ്ടും ഉണർത്തിരാജാവിന്റെ സന്തൊഷമൂന്നം കണ്ടു ശെഷം ചിതൊണ്ടു കഴിച്ചു സമിപനം

ക്ഷ്രത്തിന്നയച്ചതിനെ ശെഷമെ സൈന്യമെല്ലാം പൃക്ഷ്യനാം വസിഷ്ഠനെ ചെയ്യുന്നതെന്നും

ഭാഗവതിനം കൊണ്ടുവന്നു വസിഷ്ഠനം സാദരം വന്നു നമസ്കരിച്ചു സ്വയം കൊണ്ടും മെഭക്തിയ

രക്ഷിതനെന്നു മനൊരഥമാകിതിന്നു പതിന്നായ ചെയ്തനെരം ചെതസി വിചാരിച്ചു

ഭൂപതി വതിതാപം ഭാഗശാസ്ത്ര വിമലകൾ മുലമെന്നു തന്ത ചൊല്ലിതൊക്ക്കു സംഭവം നതാന്തിയ

വസിഷ്ഠനം ജ്ഞാനം സംഭവന്തനെ സ്തുതിച്ചാനതു നെരം പിതൃഭാഗവെദമഃ സൃഷ്ടി യക്ഷ

ന്താന്നായ മിത്രായ ദിനെശനായ ഭാസ്വതെ നമഃ വെദത്രയായ വെദ വെദവ്യാസന്ന

വെദാന്താർത്ഥ ജ്ഞാനധർമ്മായ ജഗന്നായകായ നമഃ ഇത്തരം നാനമരുൾ ചെയ്തു വന്നി

ച്ചൊടൊരു ഹന്തനെ, പറഞ്ഞിട്ടുകമലൊക്ക തതഃ എങ്കിലെ ചൊല്ലിട്ടുവൻ പന്നകാരണമെന്തു

സന്തൊഷമുണ്ടു ദണ്ഡം ചെന്നു വാഴ്ത്തിതാനം ത്രികൾ തങ്കലന്തിക്കൽ വന്ന വരണനവ ന്താങ്ങ ശര

താപമാരണ്യൽ ചിത്തമൂലം അവനിശരനായ സംവരണൻ പുനരവനെ കൊണ്ടു തന്നെ

മന്ത്രമെല്ലാൽ വാൻ വന്നെൻ സന്ദെഹമെന്തു ഭവാൻ കഴിച്ചു ചെന്നു മന്ദനന്ദനെ തപതി തിരിവാ

കെണം വെക്കീട്ടതെന്നുന്നമെ കഷ്ടിച്ചൾ കുന്നിത്രമക്കളെത്താൻ തന്നെ സാവരണന

കൊഴുക്കാമെന്നു തന്നെ വസിഷ്ഠനരുൾ ചെയ്യും വണ്ണം നിദ്രമതന്തിൽ വസിക്കപല കയ്യം സ

ഷിച്ചു ദത്താവ്പമാക്കിക്കുന്നിക്കാതനയ സംഭവ വസ്പനിസ്നാകിന്നിണ കുഗുണങ്ങളും വർദ്ധിക്കാ

നന്തൊ. ഹ്രിം ററവണ്ണമന്ത്രഹിച്ചുയച്ചുകനക്ക സംലാവന്ത്രാംത്യംപരിച്ചനവാദവും ചെയ്താ

ട്കൊച്ചുക്ക കൊണ്ടും ക്രിയാത്രയം ചൊല്ലിമുനിമന്നവൻ വസിഷ്ഠിട്ടും താനനഭൂപിവന്നതാഷ്ഠ

ലാലനയായതപതിതന്നെ കൊണ്ടന്ന ഷ്ട നാശനക്കുലനായനന്തൽക്കിനിന്നാൻ തോഷ്ട സായക

രസാപൂണ്ട വനദേവിയിൽ തോഷ്ടകാന്താഷ്ടം വസിച്ചിരുന്നാനവളുമക്കിഷിനെ വൈരിക

ഉയ്യമൊക്ക വെന്നിഗ്രഹിച്ചുതന്നദൈനാട്ടുന്നിക്കടങ്ങിയ്യത്ര കാലം വസിഷ്ഠന്നെ പുരോഹി

തനാക്കിക്കയാൽ വസിച്ചു രാജ്യം വാണപയനാട് സംവരണൻ വസിക്കുമുനിയുടെ വകിഷ്ഠഗു

ണമെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമെന്നതൊഴിഞ്ഞിക്കപറയാമൊ വാസ് വിധൌ ദ്രുത്യസ്സുന്ന

ന്നൊടെ കൊട് വസിഷ്ഠമഹാഖ്യാനം കൈട്ടെന്നു മെനിക്കിൽ വിശ്വസ്തനായ നംവിശ്വാ

മിത്രനന്തിൽ വിശ്വാന്തരണമും വൈരമുണ്ടാവാനുലം നിശേഷം പറയണമെന്നു

കെടനേരം വിശ്വയനസ്ശരതന്നൊട് ചൊന്നാനവൻ ഫക്കിലൊക്കന്യാകുഷ്ഠനാമ

യ്യനൃപശ്രെഷ്ഠൻ മംഗലശീലൻ ഗാധിയെന്നുണ്ടായവൻ തന്നുടെ പുത്രനായ മന്നവൻ വി

ശ്വാമിത്രൻ ഉന്നതനൊരുദിനം മൃഗയാവിവശനായി ചെന്നുപെട്ടൊരിട്ടും വസിഷ്ഠാശ്രമത്ത

തിൽ ചെന്നു സൽക്കാരം ചെയ്തു നൃപനെ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ അമരാവതിയെ വെല്ലമഞ്ഞിതടവി

ഷം തത്ര തപൊവനമായ ഭൊജ്യവെയ്യാദികളും നൽകിതനായ നൃപൻ വിശ്വാമിത്രനമതെക്കുട്ടനി

ന്തിതന്നെമമനൽകെണമെന്നു ചൊന്നാൻ രാജാവിനെ ത്രെവെണ്ടും രത്നങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കാം പൃ

കൊനായ നങ്ങളെതാപസന്മാർക്ക് വെണ്ടുകന്ത്രു സംശയമത്ര പറയെണമെന്നൊരു മൌൻഷിത്തിച്ചു.

ശുതന്നെ ചൊൽവാനിപ്പൊളാരുമില്ലെന്നരുളി തന്നെ കൂടെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടു പൊവാൻ മനുഷ്യന്മാ

ജ്ഞന്മാർ നൃപതിയുമാർത്തരായ്തുടങ്ങുമ്പൊൾ നന്ദിനിയുടെയവയവങ്ങൾ തൊറും നിന്നു നാനാമ്ലെച്ഛ

വംശങ്ങളുണ്ടായ്വന്നു പഹ്ലവന്മാരും ശബരന്മാരും ശകന്മാരും യവനന്മാരും കിരാതന്മാരും പൌണ്ഡ്ര

ന്മാരും സിംഹളന്മാരും ദ്രവിഡന്മാരും പുളിന്ദന്മാരും ഖസ്സരന്മാരും ബർബ്ബരന്മാരും ഇതെന്നവ

രും വിശ്വാമിത്രന്റെ ദൈവപശുവായവളിന്നുണ്ടായ്വന്നവരുടെ സൈന്യത്തിങ്കൽ നിന്നൊരുത്തനും ഒഴിഞ്ഞൊ

ഴിഞ്ഞു നൃപസൈന്യം പൊയന്നനന്തരം താനും ദൈന്യത്തൊടെ ബ്രഹ്മതെജസ്സ്ഥിതി കണ്ടു വിശ്വാമിത്രൻ ചി

ത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചാൻ ക്ഷത്രിയബലമതിനെക്കാളുമെന്നതു ബ്രാഹ്മണതെജൊബലം ബലമെന്നു

റച്ചവൻ താമെല്ലെ തപസ്സിനു കൊപ്പിട്ടു നന്നായി മാർഗ്ഗം ബ്രാഹ്മണത്വം തൻ കൈവന്നിതു

പാദനെന്ന യശസ്വി രാജാധിനായകൻ പൊയിട്ടു വരുന്നെരം ഏതുമെതിരായ് നിന്നു വസിഷ്ഠാത്മ

ജൻ ശക്തിയെന്ന മഹാത്മാവു മുനീശനാം നെരിടപ്പെട്ടു നമ്മൊടിതിങ്കൽ വഴി വിട്ടീടുകെന്നു

നൃപശ്രെഷ്ഠൻ നിന്ദിച്ചു പറയുന്നതു കെട്ടു മുനിശ്രെഷ്ഠൻ മാർഗ്ഗം ബ്രാഹ്മണന്നുള്ളതെ

ന്നു ഭൂപാലകൻ കെൾക്കാഞ്ഞിട്ടു സനാതന ധർമ്മമെന്നതൊരാതെ കൊപിച്ചു കൊണ്ടു

ന്നതന്നെ ശക്തിയെ ഭൂപാലകൻ താനെ ശപിച്ചു വാനിഷ്ഠനാം രാക്ഷസനായിതെന്നു കിരാത രാക്ഷസൻ

തന്നാൽ ആവിഷ്ടനായ് ഭൂപാലകൻ മുനിവരൻ താനെ രാക്ഷസനായ്ക്കൊള്ളുകെന്നു കൊപിച്ചു

നെരം കൊണ്ടുതാൻ നൃപതിയും സ്ഥിതനായ് തദനന്തരം വിശ്വാമിത്രൊപായത്താൽ കിങ്കരനാ

യ രക്ഷസ്സുളവായി കെന്നുകൊണ്ടു നൃപതി മനസ്സിങ്കൽ അവതരിച്ചതൊടു കൂടിയെന്നാലും

തന്നിലും വിപ്രൻ ഭൂപതിയൊടു ചൊന്നാൻ നല്ല മാംസവും ചൊറും വെണ്ണമെന്നിവ

ഭുജിച്ചീടുവാൻ തരെണമെന്നാൽ ചൊല്ലിനാൻ നൃപതിയും തരുന്നുണ്ടെന്നിങ്ങനെ ആ രാജാവും നൃപതിയും

ശെഷം താപസൻ പറഞ്ഞതു മറന്നു പൊയി ചെന്നാൽ രാത്രിയിലൊരു നെരം പാചകനൊടു

ചെയ്തു പോന്നാൻ അന്തിക്കൊരുനാൾ താപസൻ ഭിക്ഷാർത്ഥനായി വ്യഞ്ജനമാംസാദിയായൽ ഭ

ക്ഷണമുണ്ടെന്നിരുന്നവനോടു പറഞ്ഞു ഭക്ഷണമരചനോടു ചൊന്നാൻ കറിയുണ്ടാക്കുവാൻ

ശാന്തിട്ടവരെന്നുനരപാലകനോടു മാംസമില്ലെന്നു ചൊന്നാൻ മനുഷ്യമാംസം തന്നെ

കൊടുക്കെന്നരചെയ്താൻ മനമഴിഞ്ഞരചൻ അക്കാലം സ്വതന്ത്രമതു ചെയ്താൻ അന്നേരം

ക്രമമായുണ്ടാക്കി നരമാംസം തന്നതിനാലിനിയിവനേ രാക്ഷസനായി വരുമെന്നരശാപി

ച്ചാനെന്നു ഭക്ഷിപ്പതിന്നായി കൊണ്ടുവന്നൊരു രാക്ഷസനായിട്ടു നടന്നു മറ്റൊരു കാലം

തന്നെ ശാപം തന്നെ നന്നായി പരിക്ഷിച്ചു മനം തപിച്ചു പറയുന്നു ശക്തിമുഖ്യന്മാർ

ആയുള്ള വസിഷ്ഠന്റെ പുത്രന്മാരവർകളെ ഒക്കെ കൊന്നാനവൻ പിന്നെ ശോകത്താൽ

മഹാമുനി വസിഷ്ഠൻ ദേഹമുപേക്ഷിപ്പതിന്നു വസിഷ്ഠൻ അഗ്നിയിൽ ചാടി പിന്നെ

സമുദ്രത്തിൽ ചാടി വിഷം പാനം ചെയ്തു മലമുകളിൽ നിന്നും താഴത്തു വീണു

കടിഞ്ഞൂൽ ... [illegible]

വസിഷ്ഠൻ ... [illegible]

... [illegible]

... വസിഷ്ഠനും ആശ്രമത്തിങ്കൽ ...

... [illegible]

വസിഷ്ഠനും ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

ച്ചിൽ വെറും കണ്ടു [illegible] നടം വിധിച്ചു [illegible] കൊണ്ടു ശാപമൊക്ഷവും വന്നതാണു [illegible]

ന്തെ [illegible] ത്താപവശമാക [illegible] രവാസികൾ ക്കെല്ലാം [illegible] പാദത്തെ കൊണ്ടു [illegible]

[illegible] ക്ഷെത്രവാസികൾക്കും [illegible] പതിവ [illegible] വാഴുന്ന [illegible]

പരിത്രാണാൎത്ഥമായി [illegible] ദ്വാദശസംവത്സരം [illegible] പെറ്റ [illegible]

[illegible] ത്താൽ [illegible] ബ്രാഹ്മണ [illegible]

പതിയവനാകുന്നായ [illegible] തപസ്സിനാൽ [illegible] ഉത്തമനായ

[illegible] തെന്നെതാതൻ [illegible] ഹത്യ [illegible] ചെയ്യവൻ [illegible] ത്താൽ

സൎവ്വലൊകാനുഗ്രഹം [illegible] പിതാമഹനാം വസിഷ്ഠനും [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible] പതി [illegible]

[illegible] വന്ന [illegible] പൂൎവ്വ [illegible]

ചെയ്താനവൻ പിന്നെ [illegible] സ്വൎഗ്ഗലൊകം പ്രാപിച്ചതശെഷം [illegible]

ബ്രാഹ്മണർ [illegible] വെച്ചു [illegible] വന്നതിനൊ

[illegible] ഞ്ഞു [illegible] വെച്ചു [illegible]

[illegible] വെന്നൎ [illegible] മഹാ [illegible]

[illegible] ബ്രാഹ്മണ [illegible] ഭൂസുരന്മാർ [illegible]

[illegible] വൃ [illegible] ത്തിൽ [illegible]

[illegible] വൎഷം [illegible] കാലത്തിങ്കൽ [illegible] പവിത്രന്മാർ

കൊൽവാൻ ചെന്നാർ [illegible] പിറന്നകുമാരനും [illegible]

[illegible] ചെയ്തവനായ

൨൦൦ നെക്കലെ ധെനുത്തിന്റെ തെങ്ങൾക്കു കണ്ണുണ്ടാക്കിത്തരികെന്നവർക്കും കാൽക്കൽ വീണു തൊഴുതു
നൽകുവനനുഗ്രഹം. ദെവൎക്കാലകണ്ണുകളുണ്ടായിതു ഉപവാസം ഇത്രമന്ത്രപങ്ക്തിത്തക്കൊരുങ്ങി
നൗഷ്ഠാനം നിഗ്രഹിച്ചിട്ടും ലൊകമെല്ലാമെന്നതു തൊന്നി ഭാഗ്യവശാത്തമെനവ്യന്തന്നെട
ഷിതുക്കൾ വന്നാഖ്യാനം ചെയ്താൽ അമ്മക്കും നന്മയുള്ള തെങ്ങും കമ്മത്തിൻ ഫലം ഭാവിയായി
വന്ദഭയിച്ചിട്ടും സത്യഹാമണ്ണാം കാമക്രൊധങ്ങൾ കൊണ്ടുമെമെൽ ഒരുമെ തൊഴുകക്കിട
രെഖമൊക്കുന്നാക്കിൽ നെഞ്ഞൊട ചെരുപ്പിക്കിലെന്നാശ്ശങ്കിച്ചവരം ശാന്തിയെന്നസ്തുതുള്ള
നമ്മകൂപിരെക്ഷിച്ചും ഭ്രാന്തിയെക്കാളുണ്ണുനിശമത്തെപ്പാപിച്ചാല്യം ഒന്നവുമാത്രത്തെക്കൾ ഷി
ക്കളെത്താടുചെന്നാൻ ഉദ്ധാരമായുള്ളതിൽ ക്രൊധത്തെ ചെന്നു ചെയ്യ ലൊകൈവകാത്തതുമാകി
ഞങ്ങളിക്കിലാക്കിട്ടുകസാഗര ഭ്രമണയാമാക്രമിയാതെ കൊഴ്വാൻ സമതം ഷിതുക്കൾ ചെന്നു
കൈടുവഷ്ടാനം സമുദ്രത്തിലാക്കിതന്നെ ടെക്കൊയന്തിയെശമത്തെപ്പാപിച്ചു തപസ്സും
കൃപയാലെ സമജിച്ചെന്ന ഞ്ഞാനവരനായുള്ള കാലം സമന്ത ലൊകങ്ങളുമാശ്രയിക്കായല്ലെ ശു
രമിച്ചിട്ടുകവരമാത്രമിക്കുമാരന്നുതാവപസമാത്രം നമ്മക്കൊള്ളണയും ക്ഷമിക്കണം ദൈവമാക
ത്തൊട്ടുമാകാതെ നന്ദിഞ്ഞൊല്യം എന്നതു കെട്ടു പരാശരനാം കുമാരൻ. പിന്നെ രാക്ഷസസ
ത്രങ്ങടങ്ങിയതിനാലെ ഖെദികാരക്കൊരണം. മറിയൊരന്നന്ദം. ഭൈരവിയൊഗത്താ
ഷലന്തു നെയ്യനെല്ലാ സാമട്ടൊക്കികൾക്കൊണ്ടവദെശിച്ചിദ നാന്താമസന്ധിലെല്ലാം
വൈരാനുബന്ധന്നൊണാം കാമക്രൊധാദികളെത്യജിച്ചിടുകവെണം ലൊകമുകത്തു
മാവെന്നു വെണ്ടിലെല്ലാമക്കൊല ഞാനെന്നായുള്ളൊരു ജാതിയെങ്ങൊരു രാക്ഷസാംശന
വാത്സല്യമില്ലെങ്കിലും നല്ലതില്ലെങ്കിലും. സക്കതുല്യമായൊന്നമെന്നചൊല്ലുവാൻ വന്നെന്നെ
സമജിക്കെണം. സത്രം ചെയ്തെന്ന്യാക്കിൽക്കൊണ്ടും കഴിപത്രനമുതൽ. മതമെൻ

നെതന്നെയെന്നാൽ അശിയെകിമവാനും താമ്പുരാൻതങ്ങളാക്കി ഞങ്ങൾക്കു വരുത്തിയ ൨൦൪

നാൽഹൃദയതൊഴുതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനമ്മെന്നു പറഞ്ഞാലും സഹിച്ചിടേണം കോപം താപ

സന്താപം പൂനാൽ ഒന്നെല്ലാം ഗന്ധവൈര്യം ഒന്നെന്നതിനെ രാമാ ത്വൻ പിന്നെയുമവനെ

പ്രഹരിച്ചു ചെന്ദ്രം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നായ്വരുവശിഷ്ടമെന്നതുമൂലം കോപക്ഷ്പിതിതന്നെ ദ്രോഹി

ച്ചതെന്നാലുമവന്നതിൽ കെട്ടാലും യത്നങ്ങളെയൊക്കെയും സൂക്ഷ്മം പ്രയത്നം ആപ

ത്തിൽ കാമക്രോധം പരമ്പരം സ്നേഹം എന്നെരം തമ്മനാവധ്ദിയായ ദുഖാരുന്ദ്ര കൂട്ടായും

പിന്നാലെയും ബന്ധുക്കനതെന്നു ക്ഷമ ചെയ്തനന്നാക്കി പിക്കുന്നതു സ്വരമിപ്പനത്തിൽ

രക്ഷതന്നെ കൊന്നതിന്നു കണ്ടു പത്തിവരിതാപത്താൽ ശപിച്ചിടനാള്ള പെന്നനെ

കൃത്തിപത്തിതന്നെ തൊഴുതിൽ മകിക്കെന്നാൾ തിരിച്ചിൽ പറഞ്ഞു മരിച്ചിട്ടുവഴിത്ത

നംത്തക്കെ ചെയ്ത വംശം മരിക്കമെന്നു കണ്ടൊരാളിലെ ശവത്തുള്ള നല്പുത്രിതന്നെ

ടൊതന്നടെസ്വതന്ത്രമെരെക്കൊണ്ടിച്ച വിശ്വാമിത്രൻ തന്നൊടും കൊന്നതിന്നു കന്ദർപ്പ ദേവ

നാലുകണ്ടാകി പൊരുൾ കോപം വസിഷ്ഠനു കൃഷ്ണമഞ്ഞായിതവർ കളിൽ കാരുണ്യമന്നൊ

ല്യം എന്നമുനി തന്നെ ഗുരുവാക്കിയുമുലം വർദ്ധസംവരണന്നഭൃദയങ്ങളെല്ലാം അങ്ങനെ

ൽ ഗസ്വഷ്ടനൊടന്നെരം ചൊദ്യം ചെയ്താൻ ഇങ്ങനത്തിനതെങ്ങാരു ആത്മാരാമന്മാര്യായത്

ഞാരാക നക്കു ചൊല്ലിടെന്നതു കെട്ടു ചെന്നാൻ ഒരുനാൾ കലൈ പെണ്ണിഞ്ഞു ഹരമെന്നതിങ്ങ

ാധ്യം കല്ലച കാവ്യ നിയംത്തിൽ കല്ലണ്ടിരിക്കുന്നിതുള്ളടത്തെ ബലമഞ്ഞുമുനി പെരുമാൾ

ദേവലസഹോദരൻ ദേവന്മാർ സമസ്തസെവിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവനെയെന്നാലവൻ സാധി

ച്ചിരിപ്പു മല്ലെന്നെങ്കിലും കലെ പെണ്ണതെല്ലാം ചെരിക്കെ പെണ്ണുപോകെന്നവനു മരിച്ചൊ

ൻ അവിടെ തമ്പിൽ പലകഥയും പാടുന്നഹായ വിദ്യക്കണ്ടുക്കി ദൈവമന്നാം പഥത്തെന്നിരിക്കാ

൨൦൨ ആരിൽ പിന്നെ നമസ്കാരവും ചെയ്തവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിരുന്നവരും വന്നവരും സ്വാഗതമെന്നു

ചൊല്ലി കുശലപ്രശ്നങ്ങളും വെവ്വെറെ ചെയ്തു ഉദയസൂര്യതെജസ്സിനെ നന്നായി ചിന്തിച്ചു ശൌര്യത്തോടും

പാണ്ഡ്യഭൂപനെ പിന്നെ നമ്മൾ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വന്നു കൂടുന്ന യാത്രയിൽ ആയവരും ഒരുമിച്ചു

പരങ്ങൾ കൊണ്ടു യാത്രക്കൽ വെഷങ്ങൾ നന്നായി സഞ്ചരിക്കുന്നവർ ആനക്കുതിര പരിവാരങ്ങളും

ണം കാണുമാറു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ ഉടൻ ആരുമറിയാതെ പറഞ്ഞയച്ചു ചെന്നിരുന്നവരെയും വരുത്തി

ക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ സന്തതം സന്തോഷിച്ചിരുന്ന അവരെയും വരുത്തി ആ നിന്തിരുവടി

തന്നെ അങ്ങുന്നു കല്പിക്കുന്നതിനാൽ ഒക്കെയും അന്നേരം ആ തിരുമനസ്സിലെ അങ്ങുന്നു

കൊണ്ടുവന്ന ആ ദിക്കിലെ മഹാരാജാവു തന്നെ മെല്ലാം അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു സംശയ

മില്ലാതെ അങ്ങുന്നു കല്പിച്ചതിൽ പിന്നെ നാട്ടുകാരും ഒന്നിച്ചു കൂടി കെട്ടി നാട്ടു

ചെയ്തവർക്കും ബ്രാഹ്മണരെയും മറ്റു സകലവരെയും കൂട്ടി പുണ്യകാലമായ നഗര

മദ്ധ്യത്തിൽ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഒരു കാര്യത്തിൽ കല്പിച്ചു പറഞ്ഞു ആ തിരുമനസ്സ

പുരക്ഷണം വന്നവരൊക്കെയും രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരോടും ഒരുമിച്ചു

പുഷ്പം ചൊരിഞ്ഞു പൂജിച്ചു ആചാരവും വരുത്തി വിശ്വാസം ചെയ്തു ചിരകാലം

വരുത്തി വന്ന ഭൂപന്മാരെല്ലാം കെട്ടി കൂടി തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു ആ ദിക്കിൽ പാർത്തു കൊണ്ടു

ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ക്ഷേത്രവും ഒക്കെ വന്നതിൽ വല്ലവിധം അനുഗ്രഹിച്ചതിനാൽ

അങ്ങുന്നു പലരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു തന്നെ വരുവാൻ ഇവരെ വരുത്തിയ ഭൂവനങ്ങൾ

തോറും ഉള്ള പലർക്കും എന്നരുളിച്ചെയ്തു പിന്നെ ആ ദിക്കിൽ ചെന്നു വന്നവരെ

ക്ഷണിച്ചു വന്നവർ കാണാൻ അതിശയമായി കണ്ടു ഇതു

തോന്നി വന്നവരെല്ലാം ചെന്നു ആദരിച്ചു ആനന്ദിച്ചു പ്രസാദിച്ചു

നാളൊംയുതമക്കളെന്നിവൎക്കിത്ഥൈപാമാവൃതാനം ബൃഹന്തമഞ്ഞിതാനം രുഞ്ഛധാരനംജ

ഖത്തെസനനം സഹദെവൻ മാഗധമെഘസന്ധിയിരതാം വിത്യനരാം ഖനമുത്തരനം മായത

ഘത്രന്മാരും സെനാവിന്ദുവും വാളും ക്ഷമിക്കം സ്വവച്ചസ്സും വസുവും സുവച്ചസ്സും മായതഘത്രന്മെരും

വസുദാമിവനാശുമഭിദ്രുപദനെക്കാൺ സുമിത്രൻ സുകുമാരൻ വൃകനം സത്യധൃതിയെമാനനം

സൃഷ്ടധന്വജനം ചിത്രായുധൻ ഒന്നെന്മനനം ശ്രമാനം ചെകിതാനൻ കുന്തിഭൊജൻ സമുദ്രസെനപുത്രനായ

ചന്ദ്രസെനൻ സമത്ഥൻ ജരാസന്ധൻ താനന്തപുത്രന്മാരും രുഞ്ഛനം സുരുക്മനം പൌന്ദ്രകവാ

സുദെവൻ മാതഭിക്ഷനം ഭഗദത്തനം കലിംഗനം പത്തനാഭിപതാനം മദ്രരാജാവായ ശല്യവും ശ

ല്യരുമക്കിക്കെകാണവരെൻ പുത്രന്മാരും രൌരവന്താനം രുമാദനാത്തനയനം അവന്തിരാജ

നമരിതെരുമരഥൻ ഭൂരിയും ഭൂരിശ്രവാശലനമെന്നവ പുത്രന്മാരെയും കുരുക്ഷെത്രത്തെ

മടത്തൻ കൊം ചൊജൻ സുദക്ഷനം ദുഷ്യന്താവൃതാനം കൌരവൻ ബൃഹൽബലൻ ശിഷ്യും

സുഷെണനം ശ്രുതനാമെനഷിനരൻ സെന്നവൻ ജയദ്രഥൻ ബൃഹൽക്ഷത്രനം വൃഹദ്രഥനം

ചൊളിക്കനക്കിതവൻ ഭഗീരഥൻ പിച്ചവനശ്യകനം കൊസലരാജൻ വത്സരാജനക്കുതായുസ്സും

അരികെചിത്രാംഗദനാമെശ്രുതത്ഥവും ശരനം ഗരാജാവുകഷ്ണൻ തനയകൻ വൃഷസെനൻ ബൃഹൽ

കീൎത്തിയും ബൃഹൽബലനം മൂഷിയനം ബലവാൻ ചെദിരാജാവായശിശുപാലൻ ദമഘൊഷജ്ഞാ

ത്തിവനൊടും തൊരാത്വം നൽകിതൃന്നം പൌരെരക്ഷിണൊശംഖി ശമ്പർ പാഞ്ചാലാക്കെ

രജനം ചെജനം മുട്ടകാൺ പൃച്ഛികളായ നരപിരന്മാരെക്കണ്ടായെൻ കൃഷ്ണനായനമനം

മിതക്കവരെല്ലാം തുകവജ്ഞവർ യവന്ത്രവും പരിച്ഛത്രാസഞ്ഞിമനനന്തതെയൊമയൻ കാമഹ

ലൻ മദ്രപനവും ചൊപ്പുമത്തനാക്ഷിമധുരരഭിത്താവുമെതുഷവർ തമ്മകം ചെൌഭവൻ വജ്രപി

വജ്രദനാം മല്ലാക്കെദ്യം നൊത്തുതൃപ്യമിഷാതരനവൃഷഭൻ വസുദെവൻ സാംബനം ചാരുദക്ഷ

204 ൻ സാരണൻ ഗദൻ താനും അക്രൂരൻ സത്യകനും സാത്യകി ചാരുദേഷ്ണൻ പൃഥുവും വിപൃഥുവും ഹാൎദ്ദിക്യൻ

ഉദ്ധവൻ കൃതവൎമ്മാവും സളികനും സാരി മെഷയന്താനും ത്സിള്ളിയും ദൂനവതി പിംഗരക്കനും പിന്നെ

ക്കീൎത്തിമാന്മാരായിനോർ ഹാൎദ്ദവൻ വിപൃഥു രഥൻ മറ്റുംകൊണ്ട് പലരുമവന്മാരിരിക്കുന്നതിവൻ മാറു

ന്നൻ ഗുണംകെട്ടുവന്നവരതിഞ്ഞാലും ഏവരിലെ വന്നായത്ര ഞങ്ങൾ മറിക്കുന്നതവരെ നമ്മാലകിട്ടു

കൊണ്ടുണ്ടാകിയും. ബാലെ പൃഷ്ടന്നുകന്നമിരമ്പറഞ്ഞു മെഴവിചിച്ചു വെടെന്നു മുല്പട മെടുത്തു

പിൻവാങ്ങിനാർ അന്നേരം കാണാക്കുന്ന കന്യ മതിമത്ത മാനിമന്നവർ കാറ്റിനൊരു തൊങ്ങിക്കൾ

വറക്കയൊട്ടുന്നവരെയൊക്കാം മരിവേനെയരിഞ്ഞാവവൻ തിരഞ്ഞുവൾ തന്നാൽ വെണ്ടുന്നതവൎക്കു

ള്ളാം മക്കുടമണിമഷക്കുണ്ഡലം ഗദഹാരകടകാംഗദ സൂത്രവലകാഞ്ചികളാകും അരുമയില വിഭൂഷണ

ലക്ഷണം ചരണങ്ങളാൽ വരിനെം ഭിതന്മാരാക്കി സ്വരൂപം വൎണ്ണിക്കുക സൂത്രമരവ്യങ്ങനാദി

കൾ കൊണ്ടു ശോഭിച്ചുത്രയും മനോഹരമായി വെഷം പൂണ്ട തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ളൊരു ചിത്രം

വാദ്യങ്ങളും ചെംകിടാതൊരു ചത്വരം ഗവാക്ഷിതെയും ഹൎമ്മ്യെ പെന്നമാതെരുമമാതായാകൊ

ണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ കീൎത്തിയാ വന്നതും ചൊല്ലുക കല്യാണം സാധിക്കുന്നായി സ്വയംവരം വൎദ്ധിക്കു

ന്നൊരു വൎത്തമാനം പ്രത്യക്ഷമായി ഒരു ഒരു വന്നിച്ചു മനന്താനമിൽ കൃഷ്ണിച്ചാനൊക്കി തന്നൊരു ഹൃദ്യം

പഞ്ഞെക്കൾ ശിഷ്ടിസന്മാരായ ഉദ്ധവൎത്തങ്ങളും മറ്റുള്ളവരും വിദ്യാരിഞ്ഞ ഋഷി തന്നെ സ്വനന്ദ

ക്ഷൗദാക്ഷസാരസ്യാദിഗുണങ്ങൾ വെവ്വെറെ പറിഞ്ഞു തന്നെ രാജന്തിവെളിക്കുന്ന രൂപമെന്ന

തെന്നെ വന്നുകൂടിട്ട് മൈത്രെയി കണ്ടയ മെല്ലാ കൊണ്ടും കാലവും മഹിമയും വിദ്യയും പത്രക്രമ ബലവി

ഗാത്രത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയുണ്ടാരവും ശ്രേഷ്ഠത്വ നല്ലതിനെ സനകപ്പടവിട്ടു ശൊഭയും ഗുണങ്ങളമൊ

രൊന്നേകാണത്തൊരും ഹരഞ്ഞാഗിനക്കാൻ ശ്രൂവഷന്നതിനെന്നൊരു ഉൾച്ചവല്യമുണ്ടായതാര

ശുക്കനായ ഞങ്ങൾക്കും അദ്യൈന്ദ്രി സ്വഭാവം മന്നമെക ഉദ്ധവൎക്കും കന്യകാ മറിഞ്ഞിത്ത മാക്കൾ

ൽവാഴിത്തൈവൈരംസമ്പൂൎണ്ണമായ്പെരികിയ്പെൺവാണപൊഴ ആയവൃക്കരുക്കതന്നെകൊണ്ടുപൊയി ൨൦൯

ണാൾവന്നിളിച്ചൊൾഫന്തൊരുമിപ്പൈവെന്നതൊഴിഞ്ഞുനൃപന്മാൎക്കുംനൽകിയുംമഹാസന്തതംമനക്കാ

ഫിൽദൈവകൾവിമാനങ്ങൾതൊഴുമ്മാകാരന്മാൎന്റെദൈവക്കളൊടുംവന്നറിഞ്ഞുമറികളുംഹരിയും

ഹരിയുംവൃഷ്ണിസ്ഥകാദൈവജന്മാരുംഞരിക്കയ്യുകൾനൃപതിയൊടുന്തുത്തതന്നുള്ളിൽമെവും

കനൽകടകൾപൊലെയ്ദെവന്മാരായെവംപാണ്ഡുനന്ദനന്മാരെമാധവനറിഞ്ഞുതന്നെഉജ്ജനത്തെ

ന്നക്കാട്ടിചെതസ്സിസന്തൊഷമുണ്ടായിപൃഥുസമ്പിഞ്ഞുംഹസ്തിനാരണ്ടുകൊണ്ടുപൊകവുംമുഴങ്ങുന്നു

ൎമ്പിപന്മാരുംമദനാൎത്തന്മാരായവരെല്ലാംവിളിച്ചുത്താൾകുലക്കാരിലനൃപന്മാൎവല്ലാതെത്തിൽ

തങ്കൽനൊക്കിയങ്ങടങ്ങിയാർചെയ്തിശനായുധമപൊഷജൻശ്രീഹരിയൻമെരുപൊഷിപ്പിരൻ

വെഗമൊടെഴുന്നെറ്റുവിളിച്ചുത്താഴുകുലച്ഛിട്ടുവാനൊരുത്തെപ്പെട്ടുമെല്ലവെമന്ദമന്ദമട്ടു

ത്താരനന്തരംകുലച്ചുകൂടാഞ്ഞാംഗംവിയത്തുവശാതകൊട്ടുതലത്തുവെച്ചുവാങ്ങിപ്പൊയവനാ

ങ്ങിനാൻവമ്പനാംക്ഷുരാസന്ധൻകൊപിച്ചുചെന്നനെരെഗംഭീരദാവത്തൊടും വില്ലുതന്നു

ലക്ഷനാംകിംകെട്ടുത്തുവഇല്ലെന്നുകെട്ടുവിങ്ങിരത്രമട്ടുത്തനെരാമൂരെമറിഞ്ഞുവീണിതന്നു

ൻഫല്ലെന്നുപുഞ്ചിത്താൻമുഴങ്ങാലത്തുംപൊട്ടിവല്ലെന്നുഇതിവനൊരുഘൊരകുംതൃക്കി

വില്ലുംവെച്ചുതന്നെരംനാഭിച്ചുവാങ്ങിപ്പൊനാൻഅച്ചൽപൂണ്ടതമ്മിൽതന്നെപൊയവൻപരി

പക്കാൻശല്യൻചെന്നുകുലച്ചിട്ടുവാരുമ്മാത്രംമെല്ലെവെച്ചിട്ടുത്താൽസാമ്യമുള്ളെന്നുകണ്ടു

വില്ലുംവെച്ചുടങ്ങിനാനന്നെരംവൈകൎത്തനൻഎടുത്തുതൊമത്രമട്ടുത്തുഗുണമപ്പൊൾവെ

ട്ടുപൊകുറഞ്ഞവൻമറിഞ്ഞുവീണിതനാൻഇത്തരംവില്ലാളികളായുള്ളനൃപെന്ദ്രന്മാരത്തൽ

പൂണ്ടെല്ലാവരുംപിന്നെയങ്ങടങ്ങിയാൎദ്രുസ്വരങ്ങനംപൃത്ഥ്വിനായകന്മാരെവരിപൊസത്തെ

ടൊതെതരംതിങ്ങിച്ചുനടങ്ങിനാൎദ്രുപെനൃപന്മാരിൽകെവലമൊരുവനംഹാവമെമിമ്മെ

൨൦൩ അവന്തിപട്ടണത്തിൽ ചിത്രം വിചിത്രകുലജാതി രാജ്യമെനിയപ്പെട്ട രാജാവരെല്ലാരുമൊത്തു പൊരുവ

ന്നതുനന്ദനനന്ദനപുത്രന്മാരത്രെ അവരെല്ലാരുമൊരുമിച്ചവർ ഒരുവഴിയത്തനാകറവിളിച്ചൊരുവർക്ക

മടൊളങ്ങൾ കനകമയമെന്തിനെന്നു മെക്കുന്നതങ്ങൾ പൂണ്ടെല്ലുനമുങ്ങിട്ടു വന്നതിന്നെയന്നെ

തെകിതുങ്ങരാസന്ധൻ നാണമും കേട്ടു ദന്തം തെയ്തമഹാജനങ്ങൾ ഒക്കയും പൊങ്ങാൻ ഞാൻ

രം ബഹുവിധം ബ്രാഹ്മണരെത്തൊടുത്തപ്പൊൾ ശമൊരെശ്വരം സിദ്ധരെക്ഷപിക്കുന്നെരം

ഉത്തമനായവൻ നരനാഥനും ചെയ്തതൊന്നും പൃത്ഥ്വീദെവന്മാരെല്ലാം കെട്ടെന്നുമെന്റെ

വാക്യം ക്ഷത്രിയനീതിരക്ഷിതവിചിത്രകുലജനൊരുത്തൻ കൊണ്ടുയത്രം തെളിച്ചുനരുതെന്നി

ൽകന്യകതന്നെ വിവാഹം ചെയ്കയുമില്ലതിന്റെയൊന്നുവന്നാൽ നന്നില്ലതൊന്നു കൊണ്ടും

മന്നവന്മാരിൽ സാമ്യമില്ലെന്നവരിക്കിൽ നാമൊന്നുമവെണ്ടുവന്നെരെ തുമമെയൊ തെന്നു

ജ്ഞാനരെഴുത്തുവിൽ കുലയ്ക്കു യന്ത്രം തെളിച്ചിടുമൊ വിവാഹം കഴിക്കും വെണം തിങ്കൾരവതി

സുതനക്കുനനതന്നെരം വിക്രമമനസ്സിനാണൊ സന്നസന്ന്യാസം കൽക്കും സഞ്ചനസദം വന്നിച്ചു

സ്ഥാനം ചെയ്തിന്നൊന്റെ ചെറിച്ചനിക്ഷാസാസമ്പരം തെങ്ങുതെനിലെ വിപ്രന്മാരതന്നെ

രം മെൽവെവയം ശിശുവിപ്ര മംഗിജനമാരതന്നെതാനവനെ നാരന്തകൃത്യ മിടമംഗലത്തു

മെന്നുമിങ്ങനെ തന്നെയും പ്രകൃത്യാ ചെറിനനാമിവൻ വില്ലും പാലകനനാഗതങ്ങളും വാവിപി

നകാലമെണ്ണിവസ്ഥാപിതെമൊഴിഞ്ഞിക്കാലിൽ ദശരൂത കണ്ടാരെക്കാൽ സാമ്യമില്ലെന്നെങ്ങളവി

ചിത്രകുലനെ യന്ത്രത്തെമരിക്കാനായിവിളിക്കുന്നതും തൊടുത്തുകൊണ്ടു മിടവൻ

ട്ടുക്കുന്നതിന്നു മൈത്രെയമന്ദമാരം ആർക്കുമന്ത്രം പരമൊദരാഘവരാമനരിക്കുന്നിയ

പിതമാർക്കവരിഹാസത്തിനുള്ള നമ്മളുരാതെ കണ്ടുകിം പാസാദൃശം നിന്നിട്ടും ദൂർമതിമെഴുന്നു

ഷമാലകന്ദ്രാന്തികമല മംഗുലമഹാവല്യാവയതെന്നതുതൊഴുന്നാദമിന്നുവാദിക്കുമരത്തെ

രക്ഷിപ്പതിന്നു വെണം സാധിക്കുമൊ വന്നതിന്നൊക്കൊ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞാർ വസിഷ്ഠൻ നമ്മെ പുനരെന്തിന്നു വെണ്ടി ...

യത്നം ചെയ്കിലെന്നിവൻ തിരിച്ചു കൊള്ളുകയില്ലയൊ എന്നു വിശ്വാമിത്രൻ ചൊന്നനെന്നാൽ ഇല്ല എ

ന്നു ചൊല്ലുന്നതിന്നും മെച്ചമുള്ളതു നമ്മെ ചെയ്യുമതുകൊണ്ടു ഭൂപതി വിരഞ്ഞു പറഞ്ഞ

ളവിൽ പറഞ്ഞിതന്നെരം പുനരത്യാരമ്മതിൽ ചിലർ സത്വരം മെല്ലവെ നാൽ വെരുങ്ങൾ

ക്കൊണ്ടു സാധ്യമല്ലാതെ തന്നൊന്നുമില്ല വെരുങ്ങളെ ചുരുക്കി ചൊന്നതിൽ കാഴ്ചയിൽ സാദ്ധ്യമക്കിഷത്രിയം

ക്ഷിപ്രം ചെയ്തിവൻ നാശനെൻ സമനെന്നൊ അസ്സമരെന്നൊ കിന്നന്തമന്നാർ ശൌര്യവാൻ വിശ്വാമിത്രൻ

ബലൽ പ്പറഞ്ഞാരുചന്ദ്രധരൻ ശക്തിയാൽ ബ്രഹ്മക്ഷത്രാതെജസ്സിലുപാവെറം ശക്തിയില്ലെ

ന്നിതു മൂവിതകിയിലുമെന്നും സിദ്ധമല്ലൊക്കതന്നെയല്ലന്നു ശപിച്ചാലും ബ്രാഹ്മണന്റെ സാദ്ധ്യമാകില്ല

അക്കാലങ്ങളും സൌമ്യമില്ലവരുമപ്പാമത്യത്തി നമ്മെ തന്റെ ബലമന്ത്രതപൊബലസൂര ഗാരന്മാർ ബലിയി

നവരതക്കൊണ്ടന്നിന്നിന ഞങ്ങൾ ബലമാകുന്നതെല്ലാം ബ്രഹ്മതെജസ്സിൻ ബലം പൊലില്ല ബ്രഹ്മ

തെജസ്സിന്നാം ബലം അക്കും ബ്രാഹ്മണനെന്നന്തക്കൊണ്ടുമവമന്ത്രമന്യൻ കാണ്കവെ ദെവപദെശ

ങ്ങളുമവർക്കു തെററവല്ലെന്നു ചെറിവിശ്വാമിത്രൻ പറയുമ്പൊൾ കാഴ്ചയിൽ ഹൊമാശു ഈശ

ന്റെ ദെവെന്ദ്രാത്മജൻ അപ്സരസ്സുകളൊടു ദെവവൃന്ദക്കൊണ്ടുമാരുടെ ഗുരുജൻ കനിഷ്ഠന്മാർ തമ്മ

ഴും കൂടാതെ ചിലർ രംഗത്തെല്ലാം വെളിച്ചു ചെയ്തുടൻ പ്രമക്കിണം ഗന്ധർവ്വജാതരശിഷ്യശിഷ്യന്മാരും

ഒന്നൊരുചാരത്തൻ കഴിഞ്ഞെദത്തു വരിച്ചു നമസ്കരിച്ചും ഗജൻ കരിവൃന്ദമെല്ലെ നിന്നു ... കുലയെ

വിശ്വാമിത്രൻ തൊട്ടു തത്തതുരഗൊലപന്മാർ കാഴ്ചിക്കലിച്ചിതത്തിതമെന്നു ചൊല്ലിട്ടു

നെരം പറഞ്ഞു ചാവം തന്റെതുടക്കു കൂലചൂടൻ തൊട്ടുത്തും ചൊന്നമന്ത്രം വചിച്ചു വിശ്വാമിത്രമഹ

ഷി തിത്രമം വെച്ചിട്ടു നന്നനെരം കവുന്നതുമുഖം നാനാ ദിക്കിൽ നിന്നൊക്കിലും പുഷ്പവൃഷ്ടിയും

ചെയ്തു തിരന്നിടവനന്നമല്ലൊ ചൊരിയുന്ന ശബ്ദമിതു നെടിഴ ചൊല്ലിതു അക്കാനന്ദവാൽസ

൨൦൭ ൟപ്പരുഷെന്ദ്രൻ ഹസ്തിൻ ക്ഷമിച്ചു. ദേവകളൊടും ബ്രാഹ്മണരൊടും കൂടെ ശ്രീക്ഷെത്രരംഗത്തിങ്ക

ൽ ചെന്നുടൻ അവൎക്കു വംശക്ഷെത്ര വെപ്പിച്ചു വെച്ചു വൊടെ കുശലൻ വരവൊടും കൂടി അസഹായ

മായി വാഴുമാറാക്കുട കഴിഞ്ഞ ശെഷം വിവാഹകല്യാണത്തിന്നതെ വരുത്തി സ്വയംവരരുചെയ്യ്

ഉം ചെയ്തു ... അവൻ വിപ്രകന്യാരത്നം കൊടുത്തിട്ടു തന്നെ വിപ്രനെ വരിമ

ണമെന്ന ക്ഷെത്രമതെ സൽക്കാരവൃഷ്ടി മെവരുത്തി സ്വയംവരയിങ്ങനെ ൧൦ ൭ ...

ശാലന്തന്നെ ... പൃഷ്ഠനാം ... തന്നെയും വരിക്കണം ... മെത്രയുമവൻ ...

യത്താചാരം ചെയ്യും കൊണ്ടു മെവാൽ ബ്രാഹ്മണൻ ... നമ്മുടെ ...

... കൊണ്ടും നമ്മുടെ ... സന്തതി ... ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ് ... ഞ്ഞു ...

... വന്നമന്നവരെ ... അതിന്നു ... തന്നെ ...

വിശ്രാന്തനായിട്ടു ... നെരം ... കണ്ടു ... ചെന്നുടൻ ...

... കണ്ടു ... ഞ്ഞു ... മന്ത്രിമാർ ...

പിന്നെ ... ഫല്ഗുനന്തന്നെ ... അവൎക്കു ...

... മൈ ... ൽ നല്ല ...

... ശ്രീവിഷ്ണു ... സൎവ്വലൊകവും ... കെട്ടു ...

... പറഞ്ഞു ... തന്നെ ...

... നെരം ...

... ഫലങ്ങളും ...

... പിന്നെ ...

... വിഷ്ണു ...

ങ്ങളെല്ലാം മിക്കവാറെ കണ്ടെങ്കിൽ കരങ്ങൾക്കുറ ലെന്തപപ്പോണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നു

തെളിതെരെ വന്ദിച്ചു എവരെ രെദസഗസ്സൻ പുരത്തിങ്കലാക്കിയുന്നുണ്ടു ദസ്യ

ഷ്ഠനെക്കതിനെ ഫെന്നിങ്ങളെല്ലാം ഇന്ദ്രമന്ത്രനപ്പറഞ്ഞിരിന്നൊരനന്തരം വ്യവത്ത

ന്നുത്തിതുമിത്രനനന്ദൻ കൈങ്ങൾ തുടങ്ങി ഒരങ്ങളാൽ വർഷം വിജയനനവ്യഞ്ജിത്ര

വനവും ചെയ്യുന്നോന്നോ മികളൽ ശുദ്ധന്നോടന്തകന്തൊനക്കുണ്ടാമെന്നൊരെ മാർദ്ദാമി

പതിശ്വര്യൻ മിമനൊടുത്തിതുമനു ഇളയിപ്രമന്നും യാത്തതുഷ്ഠന്നു തുമ്മകിം മനാസ്സൈ

ഷറിഞ്ഞു മെയ്തൈ ഷുതിന്നതിൻ സ്ത്രീതങ്ങളിൽ വിസ്തരിച്ചെന്നിനെറയ്യ റയന്നതുപൊരി

ൽ മിത്രപുത്രനെ ങ്കകിഴിനൊനന്തനെരം ശിവ്യരെ ക്ഷീയമും ചെയ്തുനന്തപുത്രൻ

കാഴ്ചതെക്കൊന്നാനതകണ്ടുമറവു ഇള എവരെല്ലാം ഭയപ്പെട്ടുപൊങ്ങിനാർ മറയവൻ

ഷ്ടാലൊകവും ങ്കകിക്കാമവർ വല്യതക്ഷൊതൊറിതു വിശ്വാമിത്രൻ വസിഷ്ഠനൊടു ഷന്നം

തൊറിതുതങ്ങാക്കന്മാർ പരതുത്തമനൊടും തൊറ്റുകറമല്പഭ്രസ്വരന്മാതൊടുന്നാമെ

റതൊരവിവെക്കമെന്നൊത്തു വാങ്ങിനാർ മനുഭാവവും പൂണ്ടു ദ്രൊണർ തിങ്കളങ്ങമന്തിര

മന്നുണ്ടുവന്ദിച്ചു യഥാപൂർവം വിജയ തന്നൊടും ദ്രുപദാത്മജയൊടും ക്രിവിജയപുത്രൊടുരവി

രന്മാർന്നുകൊണ്ടാർ കന്നിയും ദൈക്ഷകാലെക്കാണാഞ്ഞു സ്വന്തന്മാരെ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിനാ

ഇന്ദ്രാദികളെല്ലാം യാത്തഷ്ഠന്മാർ ബ്രഹ്മാദിഞ്ഞു വഴിച്ചനൊരാത്രിപൊകിൽ മന്നുകൊ

ണ്ടുരിച്ചന്നൊരാവാത്തിവെന്നന്മാർ പരിഭ്രതന്മതാകയാലെചിത്തമത്സരം പൂണ്ടുവാത്തി

രിച്ചൊരൊത്തിയും ദൈക്ഷമെറവു വരുന്നനെരമിന്നൊരത്തിരിനെരമുണ്ടുകയിഞ്ഞ

കണ്ടിന്നും ശക്തിപുത്രകവാതും വൃത്തംകിവന്നിടുമൊ സത്യവാദികളിൽ വെച്ചുന്ന

മൊത്തമനെങ്ങൊതവ ഞാൻ സത്യവ്രതപുത്രനെന്നതുനുമിവമൊരൊന്നെ കന്നിചി

൨൦ ത്തത്തിലെ ക്കു നൊരംഗത്വാ ഭാക് വക്ഷം ശാല്യതന്തെ വത്തെ പൃഥാംനത്വാതാം യാജ്ഞനെസ.

ഭിമജ്ഞനവൃക്കൊദതരാലബ്ലെയമന്ദിക്ഷെത്രുക്ഷ്യാഥവെദെയതാംതത്രൈവക്രം

ഗതസ്നാനബനഷിക്ത്യകന്തിവത്രാൽ ഉ ഭക്ഷബഭിത്തിലെംവൊ സപ്രമെദം വത്വാതസ്നാ

കന്തിപ്രസമിക്ഷ്യകര്യകാംക്തഞ്ജ്ഞാം തഷ്ഠാംഭിരകഷ്ഠംമയാഭംഭിതഭിതൃബലസായമ്ലീ

[illegible]

[illegible]

സൃക്ഷയ ഫൊഴിതിംതൽകഥാംതിതമ ഭങ്ക്ഷബഥമിതൃക്ഷ്യം ഷയാനാ ഗൃതമക്ഷ്യം മഥാവൃത്യൈ

വക്ഷംഭവെൽമനവത്രെഷ്ണബ്ഭിഭ്രുവദാത്മജ്ഞാഭിമാംതധഷ്മാനലെപവതെന്തനഭൃത

പൃഷ്ഠസ്യമ്യതഷെവിഭിന്ത്യാതൃമൃത്ത്മതം മതരാസമഥബസ്യഭംതരസ്ഥനഞ്ഞയംസ്വാ

ദരംബഭംഷെവാക്യം പരമിദന്തദാഭവതാജ്ഞാനാവന്ധ്രുവദാത്മജ്ഞാഷെയം ഭവതാതെ

ഷിഷ്യതിംഫവകംപ്രജ്ഞാരൃതം ഗൃയതാമസ്യാഃവഞ്ഞാംവിധിവൽഗൃഹണാബം ഭാഷ്യെ

ഷംതവൈവെവതിഭ്രുതബാപൂർവ്വജ്ഞ വാക്യം ജ്ഞർതജ്ഞം പ്രൊവാഷെ തമം ഷ്യക്ഷ്യം വാക്യം

തൃഷ്ണേയംഷയാജ്ഞെ ലക്ഷവിവാന്ത്രൂണഭുവാൻമന്നമാമവജ്ഞഭാജ്ഞം തഥാഹ്യയഷ്മയംഭ്രുതിപാ

ലെന്ദ്രഭവാൻബ്രഹ്മവാംതെവെന്ത്യദനവൃക്ഷെദരഃപൃഷ്ഠജ്ഞഃപുനരഥംതദനുമന്ദിസ്ഥതതര

നകുലസഹദെവൌമഭിരെക്ഷണാംലെയംഭവതസ്സ്വെവയംയൽകരണീയമന്തിവംതതെ

ദവാധിഹതൽതൃജയെനമ്യംയശസ്യംവിധാഷ്ഠാതൃണിതാംയക്ഷീയംഭവെദ്രുവദസ്യരാജ്ഞെ

സ്സ്യവാതൽബ്ഭിഷൈഷ്ഠദസ്ഥിതാന്ത്വദരെയധിക്ഷിരം ഭൈരവദ്രുഷ്ഠാത്രിഷ്ഠിത്തു

ചിന്തിതാംഭ്രൂവതിപ്രവതംണാദംവഞ്ചാനാവാണയവാനാമന്ധപ്രകൃതാന്തിമാനസെധൈഷ്ഠാ

ന്മനാംസമന്തെഭീയന്താംവിഭിതാസ്വയംഭൂവാതെഷാമഞ്ജിതാകാരഭ്രാവഞ്ജെതായധി

ഷിരൊക്കൊക്കമെങ്ങനെ വെദവ്യാസവചനമനുഷ്ഠരൻ അഭ്രമിത്സ്മെതാൻ ഭാഗ്യഷിപ്പൊടെ ഉദയാദ്രി

ത്സപ്പിയം സവെഷ്ടമെന്നൊ ഭാഷെയം ഭവിഷ്യതി എന്നൊഭിതം കഞ്ചെബരാപാഞ്ചാല നൃപന്മങ്ങൊതെ

പത്രിമനൊഹരിസ്വനന്തിക്ഷ്ടസതീവ്യവഷപാഞ്ഞത്രതെടുസ്സൊദരന്മാർമെവതമെന്നറവള്ളു

ഷിടെയാഖം കാലം ദെവകീസുതൻ ജഗദീശ്വരൻ വാസുദെവൻ ഒരവതരമണനന്മായ്ക്കാനെ

ഉതെങ്ങളെ ഭാൾവകയ്ക്കശാലതനിൽ ജ്വാണിടുന്നൊരു ഭാഗ്യതൃഷ്ണാത്തം പാണ്ഡവന്മാരെ

ങ്ങളെ എങ്ങനെയറിഞ്ഞവനെന്തുകൊണ്ടിരൻ അങ്ങനെയറിവെണ്ടതാനന്തരമക്ക

നന്ദനം തങ്ങളിൽ ജ്യുഷ്ട മൊചനവൃത്താന്തവും തങ്ങിനസന്തൊഷത്തൊടുതെയാചാര്യം പറ

ഞ്ഞുടൻ കല്യാണം മെതിൽവരെന്നും പ്രകാരവും ഒന്നരെത്തൊരാരിക്കളെഞ്ഞുചറഞ്ഞയത്തെ

ഷീവെതെനൃക്കുനന്ദനം രാമനമെയ്യുതെങ്ങളിലൊകഫാലന്മാരൊടുതുല്യരാം പാണ്ഡവന്മാരും

ൾവരികെതനെവന്നിച്ചാരഷിയെയും മാൾമഷിഭിക്ഷയെറുകെങ്ങളുദിവസവും ഭാൾവക

ശാലാസന്നിധൌ നമെന്നറിന്ന ഭാഗ്യവാൻ പൃക്കൃഷ്ണൻ രാത്രികാലവന്നുടെ ഹാങ്ങകെട്ട

ഞ്ഞിതു പാണ്ഡവന്മാരെന്നുള്ളിൽ വഹയ്ക്കുമാനനും വൃത്താന്തനൊടെ ഷ്ടാം ഹൊന്നാൻ ഹഞ്ഞു

ലഭ്യപെദ്രനം തന്നുള്ളിലുണ്ടാമെതൊരു ചാപല്യമകന്നാനന്ദകലനായാനെ ങ്ങൊത്തനെരമ

ഹൃദയത്തെന്നെയഞ്ഞെയത്തമനവൻ ദ്രുപദനമതൊൻവരമാത്രം ചെന്നുപാണ്ഡവന്മാരെ

കണ്ടൊരുതുവിപ്രന്മനെനന്നായി വൃക്ഷഭീമൻ യശ്ശ ജയയൊഗത്താൽ ദ്രുപദുപുത്രെതി

തനാകിയദ്രദെവനം എപതിക്കലപതിയാമങ്കൊതാരാദിയും അദ്യൊന്യം വൃത്താന്തങ്ങൾ

പറഞ്ഞുവന്നിക്കതൊഴ്മന്യനായികിരീടൊൽവൃഷ്ണിൻവന്നാനെ നഷ്ടൊഷിന്നെയും പാഞ്ചാല

ഭൂപാലകനിയൊഗത്താൽ കന്യാത്ഥം ദ്രുപദുനാല്പസം സ്തുതമായൊരന്നവും വിവാഹഗൊത്തെ

രമിവഷിച്ചവൻ ചൊല്ലിനാൻ പിന്നെയൊങ്ങൾ വൈകാതെ യൊരണം ചൊൽഷൊരാതുങ്ങരെ

൨൭൨ ജയന്തിക്കുമയാതെ നന്ദനതെക്ഷേത്രവസ്യധാമിവയൊഗ്യമിതികല്യാണംകൊണ്ടൊണമെന്നവണ്ണം

നനെരംപാരാതെപെരംഭിതന്തന്നെയാമയക്ഷിട്ടുമിരന്മാരായഹാസ്യനന്ദനന്മാരുംതെരുത്തി

ൽകരയെപ്പിവെക്കാതെനാടക്കൊണ്ടുകാലത്തെപൂർണ്ണകന്തിതന്നൊട്ടുകൂട്ടങ്ങളൊട്ടുംധർമ്മമതമെ

ഷ്ഠാമനെരംപെരൊഹിതൻസമൊദംകൊണ്ടുവന്നുവരനെയ്ക്കൊന്നാൻതിരുവുള്ളംകൊണ്ടാൻ

യാഹാഞാലൻഷോഡശവിധംദ്രവ്യംദാനംചെയ്താൻഹാസ്യവന്മാർക്കൊക്കെയൊരുമത്തഗന്ധികൾ

മനൊവെതകുങ്കുമങ്ങളുംചിത്രമാരഥംകാലാൾമാനികൾദാസന്മാരുംസനയനയാന

ങ്ങളുംവസ്ത്രങ്ങൾഭൊജനാസനങ്ങളുംചന്ദ്രകരംപൊൾഗരങ്ങളുംതന്ത്രശസ്ത്രങ്ങൾപലതുലങ്ങൾ

കല്യങ്ങളുംവസ്ത്രങ്ങൾനല്ലനല്പട്ടുകൾപാദുകങ്ങൾവെണ്ണക്കൊറകൾതയ്യവെണ്ണമതികൾന

ല്ലകൊമ്പുമലയൻകസ്തൂരികളൊടെവയംകൊടികൾനല്ലകൊണ്ടെറകൾവാദ്യങ്ങളുംകുടകളാലവ

ട്ടംമുഷ്ടനംചെങ്കുങ്കുമങ്ങളുംമുത്തുമാലകൾമുത്തുമാലകൾമുത്തുകുടമണങ്ങളായമെലാപ്പുകളുംതിരശ്ശീല

ങ്ങരങ്ങൾപീടാദികൾപലതരംസ്വഹാർദ്ദസമന്വിതൻപിവാനങ്ങളുംതുടങ്ങി

ഒട്ടംകൊട്ടായങ്ങളുംതൊഴികളുംസൌഗന്ധൻവൊന്നിൻപാത്രങ്ങൾപശുക്കളുംധനധാന്യങ്ങ

ളൊക്കെമവഴികളൊതൊഴുംമനസ്സിൽകരിവെച്ചുകൊടുത്തഹാഞാലനംചെയ്താമെപരിത്രയി

ച്ചാനന്ദമിയന്നുടനങ്ങൊസമക്കൊട്ടുകന്യെദെവിയുമൂതനെരംപൃക്ഷരമവിലൊചനക്ഷിതൊഴുക്കെ

യാട്ടംപെക്കിതങ്ങന്തക്കുരത്തിൽപാംബാവുമെതാൽസവ്യലക്ഷണയൊടാന്മായഹാസ

വരെമെവ്യവെഷണ്ണൊടുകണ്ടിട്ടിനജനമെല്ലാംതന്നുതംപൃണ്ടുവന്നാർപിന്നെയലമാത്തി

തകൽക്കിതസഹാദമിദാസനെയഹാവരംഇതന്നാർപിന്നെന്താനംകൊടുത്തവഴിയെ

ചെവിത്തണംവരിഷിച്ചശനംകഴിഞ്ഞചെന്നൊൾകൊടുത്തുഹാഞാലനംതിങ്ങളുമാ

ദെന്നനെരപൊയിരുഷിച്ചിടവെണംതെങ്ങളെയിതിക്കിയൊൾ

ചെന്നിലൊകെട്ടികൊൾകചൊല്ലിടാംപരമാത്മംശംകായംകുഞ്ഞ

ഒല്ലമെന്നയച്ചുങ്ങളെന്നാൻചന്ദ്രവംശത്തിൽഭൈരവന്മാരാമിവാസ്യനന്ദനന്മാരത്തി

ഞങ്ങളൈവരുമൊരുമിച്ചന്നത്രെ ജനായിട്ടുത്തൊൻ ഭീമസെനനനുജനെന്നെ ഫൽഗുനനായ്ക വാക്കും സന്ന [illegible]

പുത്രനെന്നതാകുന്നതാനം സഹദെവനും മാദ്രിപുത്രരകളിലൊന്നും പൈശാചസഖ്യമെന്നറിഞ്ഞൊരുദിവസം

ശിൻ വാക്കുകെട്ടു സന്തൊഷത്തൊടും ക്രുദ്ധമ്മലർപന്മനലനം ചൊല്ലിനാനതിൻ ശെഷം യുധിഷ്ഠിര

നിശ്ചയപ്പന്മാരെ [illegible] ഫൽഗുനനിരിക്കുമ്പൊൾ മൈകളുടെ [illegible] ഗൃഹങ്ങൾ

[illegible] മനൊരഥമവരിൽ [illegible] ത്തിതെന്നാൽ അക്കഥ കെട്ടു യുധിഷ്ഠിരനും അനന്തരമെന്തൊന്നു

ഗ്രജന്മാരായിരിക്കുന്നവരിരിക്കവെ ഫൽഗുനൻ വിവാഹം ചെയ്കെന്നതു മര്യാദയല്ല [illegible]

[illegible] പിൽ ഞാൻ വെഴ്ക്കെന്നതെന്തു [illegible] മനൊരഥം ചെയ്തു സന്തൊഷമത്രെ

[illegible] മനൊഹാസവും ചെയ്തു യുധിഷ്ഠിരൻ [illegible] തവനന്ദന

തന്നെ ഞങ്ങൾക്കൈവരും കൂടെ വിവാഹം ചെയ്കെന്നതെന്തു ദൈവകല്പിതമത്രെ [illegible]

[illegible] മാഹാത്മ്യം ഞാനതു [illegible] പുരുഷന്മാർക്കിട്ടു [illegible] സ്ത്രീമൎയ്യാദയും [illegible]

[illegible] പുരുഷമത്രമൊത്താൽ [illegible] ഞങ്ങൾ [illegible] ഒരുത്തനൊന്നും [illegible]

[illegible] വെദത്തിൽ വിധിച്ചതെന്നെ [illegible]

ലൊകങ്ങൾക്കെട്ടാൽ [illegible] വെദത്തിൽ വിധിയുള്ള [illegible] മെന്നു

ൽ നരകത്തിൽ [illegible] ധൎമ്മത്തിന്നു ജനനമരണം [illegible] വിരുദ്ധമെന്നുള്ളത്

[illegible] പറഞ്ഞതും [illegible] മിത്രമാം

വസിഷ്ഠന്താനും [illegible] മാകയ്ക്കൊണ്ടു [illegible] ധൎമ്മമല്ലെന്നവരാരുമില്ല [illegible]

[illegible] നെരം [illegible] ചൊന്നാൻ [illegible]

[illegible] മെന്നെ [illegible] അന്നാളുള്ള [illegible]

[illegible] നെരം [illegible] സ്വരം [illegible] പൃച്ഛരവർകളും

[illegible] നാരദനൊടു [illegible] ചൊല്ലി [illegible]

[illegible] വെഴ്ക്കെന്നു [illegible] കൂടത്തിൽ [illegible] വരും

[illegible] വെഴ്ക്കുന്നതും [illegible] വിശെഷിച്ചു

244 സന്തോഷമത്രെകൊണ്ടുപാരമതെന്നവൻ ചൊന്നതുകെട്ടനെരം മന്ത്രിയാമവർ ചെയ്യുന്നിന്നതെടുക്കുമാറമല്ലയമ്മ

ങ്ങൾ നിന്നൊന്നും ഭ്രഷ്ടിയൊടെകയ്യും മിഴിച്ചുമതിവരൻ തെളിഞ്ഞിട്ടും മണിപ്പറയിലകമ്പുക്കരഹസ്യ

മായതെളിഞ്ഞായശംഞ്ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതുമഹാത്മ്യമെല്ലാം ഭഗവാൻ കെട്ടുകൊള്ളുക പെണ്ണിന്നുമെകുമ്പ

ൾ തന്നെ പെട്ടവുകളും നിന്നൊൾ ചൊല്ലും മഹിഷാല കതിലകമെത്രൊഷ്ടഞ്ചുകനാത്രായണിയെന്നുപെൺ വൾ

ഞങ്ങളെ ഞാനൊടുള്ളനന്നാമം ഭർത്താ വിനയിഞ്ഞാലും മാത്രയും വൃഷൻ കൊപമിലനാകയുമുണ്ടു ഭർത്ത

വ്യന്നൾ തെല്ല്യം ഞാനാകൊണ്ടും ചൊൽകിംഷം കൊണ്ടൊന്നുമരണക്കുമ്മരുണ്ടെ സം ഗ്രഷ്ഠര

മായവനുമ മാറമില്ലതെയുണ്ടുകരയുന്ന രയമില്ല വൃക്ഷങ്ങൾക്കു മറവു കരയുന്നാരമുണ്ടു ക്രമമിദയുമ

ണ്ടു ളുകസമെ തുകയാലടുത്തു ചെന്നുകൂടാതെ ത്രക്തുരുപമിയതനാം വിപ്രന്തമവർത്തിക്കും കാല

മൊരുദിവസമങ്ങനെന്നെരം ഭൂതത്തിലഗ്രഹവനമതെണ്ണുമിണ ബലാൽ കുക്ഷികാരുണ്ടനെരം

ചൊരത്തിൽകൂടനൊരം ഗ്രഷ്ഠവതകണ്ണുമക്ഷി വിഷ്ണവിവത്തിശെഷം ശക്കൂടാതെ തയവരുണ്ട

ത്രമെല്ലാറവുതകൾ പൽതലൊട്ടു വന്നു ചെന്നതിൽക്കുന്നനെരം ഭാഷ്കൊട്ടു രചെയ്യു മെന്നല്ലൊ

ൻ പതിവ്രതമാരായനാരിമാരിൽ നിന്നൊഴുന്ന നാളുകളും ഹന്തൊരുവരത്തിണക്കിൽ ചൊന്ന

രചെക്കാലന്തരമെത്രമില്ല തരുവതിളൊൾ തന്നെ വൃഷനക്കൂട്ടുകണ്ടു മിഷ്ട്യന്തളെ ഹന്താകൂടന്തൾ

ട്ടുനിശ്ച മല്ലത്തനെ പെഷണതലംകണ്ടിനെരമിങ്ങെന്നും നിന്ന കൊണ്ടുതുചെന്ന നാലജനിനെ ഭമിഷൻ

ഞാനില്ല സംശയമെത്രം കല്യാണമിലെമനൊവല്ലഭനൊഞായതെ പുല്ലകക്കുമവിചെയ്തു നിർന്നൊരാത്മം

ഭക്ത്യാവാക്യങ്ങൾ മുഖരിത്തരാകെട്ടനെരമുത്തമമിലതാൻ മുത്തരമുരചെയ്താൾ പവെയാവിടെ ഭർത്താരമയ

ചമഭഗവാൻ പഞ്ചസായകസമരൂപലാവണ്യനിധിയായ മെന്നല്ലൊ ന്നതുകെട്ടുകാമരൂപനാമ്മുഭാൾമിത

നിക്കനെന്തിയന്നിന്ന ചൊൽകം ന്യൂഗ്രമങ്ങളിൽ തപൊധനനായ നഭാവിച്ചവാശ്രമവൾ കുചെത്താ

നന്ദിച്ചു മനസിൽ നിന്നലയം പ്രാപിച്ചു മുത്താഹാരം ചെയ്തു മരുന്നരസമൃദ്ധയും വിച്ചു മന്ദവിന്നാനെ

പതെലാമിയാഴ്ചം വൃക്ഷമാനനാക്കിത്തുകിരണകാലസഞ്ചരിക്കുന്നാളിൽ ഗ്രസെന്നു സ്വകാംശു

ഭിതെയാ ഗൃഹപ്രാപിച്ചു രമിക്കിച്ചാൻ ന്യൂഭിത്രസ്ഥംപൻ മരുഹ

ജലംപിന്നെമെല്ലാ രത്നാഭരണവിത്രമെതുവിത്തലമനാനു ആകാശ

ഗംഗാം ഋതുമാല്ക്കുത്താനായാസഹസ്രാക്ഷാക്ഷസമം പരമാനന്ദിച്ചു നന്നായില ഉഭ

ദ്രന്മാരിൽ മദ്ധ്യവസിച്ചു പുരന്ദരനുമാരുതവൈപക്ഷം കൈക്കൊണ്ടുള്ള കാലം ഞ

ഗ്രിയാക്കുമഞ്ഞിത്രമൈനശ്ല്യൻ നാരായണൻ തന്ത്രവിക്രമഗമനാരഭിച്ചിരിക്കുമ്പോം

ഷ്ടിതസാമന്ത്രപാപ്പഞ്ഞിത്രമൈനശ്ല്യനം ആ ഒരോരോ ത്രരൂപം പൂണ്ടു വെച്ചിച്ചൊരു

പഴയതൊന്നുരൂപം കൈക്കൊണ്ടുള്ളഞ്ഞിത്രമൈനശ്ല്യനം താങ്ങിയായന്നിട്ടുമന്നനാ

രായണീയം ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയനെന്നും മക്കളായുമവർ തന്നെ നന്നിച്ചയമെന്നു ജ്ഞാനനരു

ൾ ചെയ്തുവന്നെരം എന്നതെമകളായന്നിട്ടുവാരനന്ത്യപൂർവ്വം എന്നതുമൊന്നാവരുൾ

ചയ്തെന്നമെന്നിവണ്ണം ചൊല്ലിച്ചപഞ്ചാലനൊരുനെരം വെദവ്യാസൻ കെത്തുക്കു

ള്ളകൊണ്ടുകൊണ്ടു കൈയ്യെന്നരുൾ ചെയ്താൻ ചൊല്ലുമിന്ദ്രസെനയായിയ നാരായണന്മ

ംഗനായമെനശ്ല്യന്തനെന്നതുശ്രൂമിച്ചുപരനാൾ കഴിഞ്ഞിത്രദിവ്യദെവഗണങ്ങളൊ

ട്ടുമലസാഹം ഗ്രിതനെരമില്ലിച്ചുനാന്തരതം പിരത്തിവന്നകാമദെവഗസൌഖ്യങ്ങ

ളെല്ലാം പരിത്യാഗവും ചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുതപസ്സിനായിക്കന്നെരനാരായണന്മെന

ശ്ല്യനൊടു ചൊന്നാൾ എന്നിവെയ്യൊത്തെട്ടാവെയെന്നിക്കിച്ചൊൾ നൃത്തിവന്നി

ൾകാമദെവത്തിലതിനാൽ സന്നദ്ധയായിലമഞ്ഞിത്രഞ്ഞെന്നതകെട്ടനെരം മെനശ്ല്യ

ല്യനരുൾചെയ്തും ക്രൂരതതയെന്നൊരുഗ്രഹം കൊണ്ടു ചൊന്നതെന്തിച്ചൊ

ഉവക്തവ്യം മത്താഹൊ വിഘ്നം ചെയ്വാൻ കാമസായകമെറ്റുമത്തായാച്ചമഞ്ഞിന്നി

ഭൂമിക്കിൽ പിറക്കഹൊകിംനാസ്വപവൃത്തായായികാമദെവഗണങ്ങളെല്ലാം മസ്വാതിന്നി

ട്ടുവൊഹം ഭജിക്കയപൊരുഷാമ്ഭുവരുസ്രപതിതന്മകളാക്കിത്തത്രതപസ്സപതിഖിര

മ്പരായണൊട്ടത്താങ്ങന്മാരും ഉണ്ടാകെന്നരുൾ ചെയ്തുമെനശ്ല്യമഹാമുനിവണ്ടാൎത്തു

൨൭൩ ആഴ്വാഞ്ഞാറ്റവസാനം ഏക്കാൾ തണ്ടുവർ ഷണ്ണം വൈഷ്ണവന്മാരെ വരന്നിട്ടു കണ്ടു

നം പ്രത്യക്ഷനായരുളിച്ചെയ്തിതെന്നാൽ ഭക്തിയൊടുകൂടവർ ശ്രേഷ്ഠനമക്കുളിതിനൊമ

ഉദ്ധരിപ്പതിന്നായിട്ടിവിടെക്കിന്നിങ്ങും ഞാനെടുത്താക്കാമവരുടെ ഗിന്നക്കാണുവെന്നുതാഴ്പിരിക്കു

ത്തമന്മാരാമവരെറ്റവുത്തമഗുണങ്ങളുള്ള ദൈവകാഴ്ചവും സാധിപ്പിക്കുന്നിയെന്നിവണ്ണം ദേവ

ദെവെശനരുൾ ചെയ്തതുകെട്ടനെരം പരമ്പുടത്താക്കളൊരുനാരിക്കണ്ണാമെന്നാര

പഞ്ചാനനാരെയതുയശ്ശുമധ്യെന്നകെട്ടുവാമദെവനംപിടിച്ചരുളിച്ചെയ്താനതെന്തു

ർവാമലൊചനെക്കെട്ടകാരണമതിന്നല്ലൊ ടത്താരം ദെവിതിരുവായ്മൊഴിയുന്നെ

മയാസ്വരമന്ത്രാർഗ്ഗവാഴ്ചയും സുപ്രാപ്തിയായൽ ടത്താക്കമ്മാരത്തെ വെണ്ടുന്നാവനവനാ

ശംഭുദെവനിതുമതിനെന്തുമെദൊംഷമില്ല ചൊല്ലിനാർ ന്യായതിരുശങ്കരന്തന്നെ

യെപ്പൊഴുതുമുള്ളൊരു പിഴയതുവെട്ടത്തിലെന്നു കെട്ടു ഞങ്ങടെക്കൊതുടത്തിന്നെഴുന്നു

പിഴിച്ചുകില്ലൊരുത്തനനെകം നാരികളെക്കൊണ്ടലാന്തവനം വാമലൊചനമാക്കു

നാവലെന്നുവരം കൊന്നുമാരമാക്കിട്ടു ഇതുകൊണ്ടിതുമെന്നാക്കന്നപുത്രാൽ ഭക്തരായിരൊ

ഗാലാപഖിതെകാളുമാമത്തെ മറെറാരുത്തൻ കെവലമല്ലാതൊരു താൻ പൂന്നാമതൊരുവനെ

പ്രാപിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം മന്ത്രന്മാർ പിഴിച്ചവണ്ണം ചെയ്യെമതിയാവനാലാമതൊരു

ത്തനെ പ്രാപിച്ചാൽ പതിതയാംതില വെണ്ടിക്കൊണ്ടുതിങ്ങയമതിന്നാലും പറഞ്ഞിട്ടു

ച്ചുന്നിട്ടു മന്നാമതൊരുത്തനെ പിന്നിച്ചാലെന്നാലും മതെന്നു കെട്ടിരിക്കുന്നാൻ

ആകയാലനെകം ടത്താക്കന്മാരുണ്ടാകെണ്ടെന്നുതിക്കമല്ല നൂനം വൈദികമതമല്ലസം

കരദൊഷമെതിക്കുണ്ടാമെന്നതു കെട്ടു ശങ്കരന്നായ ഇതായതിനെയൊരുൾചെയ്താനെ

വംപഞ്ചനാരികളെന്നപ്രതമാരതെതിന്നെങ്ങണ്ടാകയില്ലതെദൊഷമതിന്നാലെന്നതുകൊണ്ടും

ഷെങ്കിലുമെന്റിക്ക ബ്ഭൂതത്താക്കന്മാരുണ്ടായാൽ സഗരവംശ്യന്മാർ പിതൃക്കന്മാരം ഭവിക്കെണ്ടു ൨൭

ശ്രുശ്രൂഷ കൊണ്ടു സിദ്ധിയെപ്രാപിച്ചെങ്ങാൻ എന്നെത്തന്നെ മെന്റിക്കെന്റിൻ ഭക്തിയുമതിനാൽ

പ്രസിദ്ധിയും രതിയാം കൊള്ളുവൊം ഭൂമിക്കകിഴ്ത്തമെൻ പിതൃക്കളിടാം പൂർവ്വയായാൽ

സിദ്ധിക്കും രതിഹന്നാം സ്വർഗത്തെന്ന ജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കും. പിരെയാശമില്ലെന്തുമെന്റെന്നതെ

കെന്മാരമത്ത്യ ഭൂതത്താക്കന്മാരെ രക്ഷാ ജ്ഞാം പ്രാപിച്ചുമെടാം വൃന്ദമിനാല ഭഗീരഥയാക്കിട്ടവി

ഷന്റെ ചെന്നിട്ടു ഗംഗാജലത്തിങ്കൽ നിന്നു കൊണ്ടു നാൽക്കാണം ഷ്ടന്നിട്ടു മൊരുവൃഷാന്തന്നെ

യന്നറിഞ്ഞാലും. വി. ജ്ഞവർനാഥനാക്കുന്നതവനെന്നിയെന്നടെഷമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു

മഗനെ തെന്നെ നേരം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു വന്ദിച്ചു പൊയക്കന്യകതാനം ഗംഗാതനെന്നു

ംപിച്ചാളെല്ലാമന്നാരെ ദേവകളെല്ലാം നെമിഞ്ഞരണ്യത്തിങ്കൽ നിന്നൊരു സന്ത്ര

രംഭിച്ചിതു നരപതെ നല്ലൊരു വത്തിയെ കൃണ്ടാക്കി വൈവസ്വതൻ കൃപ്യാണാവന്ദി

ഷ്ഠവാൻ നവസെന്ദ്രന്മാരൊട്ടും യാഗവക്ക് ക്ഷിച്ചിതന്നിരനാന്തുകാലം തൊട്ടാഗെമര

ണവും മനുഷ്യത്തിൽഷ്ടാതെയാക്കി മത്ത്യനാക്ക് വന്നിക്കിൽ മരണമില്ലാക്കയാൽ വന്ദിച്ചുമ

ഞ്ഞിതു ദേവകളുമൊക്കൊണ്ടു സ്വത്രാമ്മവാദികൾ പെഷ്കി ബ്രഹ്മനെ ചെന്നു കണ്ടും തെരുമ

ഭയമകപ്പിച്ചമഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം മത്ത്യരുമമന്ത്യരും ദേവകളെല്ലെന്നവന്ന സത്രവംഷിതു

ദെവഗകൾക്കില്ലെന്നായ്തും സന്താപമെന്തു കൊണ്ടു മെൽ ക്കമെഴ്വങ്ങും കന്നറിന്തു

വഗയെന്നിരുരണം ഞങ്ങൾക്കില്ലെ ശക്രാദി ദേവഗണമിതൊന്നാതു കെട്ടും പക്ഷെര

ഭവനന്നവം പ്രഞ്ഞിരിപ്പൂണ്ടു ചൊന്നാൻ അമരന്മാരെ നിങ്ങളെന്തിന വെഗക്കന്നുമ

നവരന്മാരാമരനക്ഷങ്ങളെ ഞന്നതന്റെ ണ്ടുയാഗംകൂ ക്ഷെച്ചുവസിക്കയാലന്നംമ

സഷങ്ങൾക്കില്ലെല്ലാം ഞങ്ങൾതുന്നറിഞ്ഞുന്നറിഞ്ഞുട്ടെഷിച്ചു കൊണ്ടുവന്നപൈയംമ

൨൨൯ ആലിടപിച്ചിട്ടു കൊള്ളുവിൻ മനുഷ്യരെയൊക്കെ പിന്നരുളുമാറ്റങ്ങളെന്നൊക്കെ ശിഷ്യ

മാരിതെയ്യക്കാരെല്ലാം ചൊല്ലിയൊരങ്ങത്തിങ്കൽ വന്നിട്ടു നേരം സപ്തഞ്ഞ്വഞ്ഞ്ത്തൊരെ

ദാരുവന്ദർ കത്തെങ്ങൊർ പിത്രമെത്രയമിതെന്നോർത്തവരെല്ലാമെത്രയും

രനായസുത്രാക്കവത്തനേരം തത്രയെന്നിട്ടു നേരം കാണാക്കിതൊരുത്തിയെപിത്രാ

നവിനതെനേരത്തിയതെങ്ങനെ സ്വൊട്ടും അന്നേരം ഇവരൊത്തിരിക്കയെററം തിരക്കുന്നതുമ്പം

ഗ്രൊണ്ണമിതും പിഞ്ഞെത്തു ജലന്തരിൽ അവിടെയുണ്ടായൊരു താഞ്ചെനവൻമ്മം കണ്ടിട്ടു

വളൊടുമരെന്നൻ ചൊടിച്ചു മധുരമാകിയുരരെടൊ നീ കിന്നെന്നൊടാദരാൽപറ

യെണം നെരെ ദൈകരപ്പത്തെ തത്തിനെന്നതു ചൊല്ലിനി ഫന്നതുകൊട്ടനേരമവ

ളും ചൊല്ലിനാൾ എന്നിക്കിയൊരുന്നത്തില്ലയൊ ദൈവപരന്ത്രിട്ടുവന്നിക്കയൊ

രന്നദുഃഖപ്പെട്ടൊളുകിൽ നാനക്കിതാമെന്നൊട്ടുകൂടെനന്നാൽ തുമ്പിൽ വന്നു

മഞ്ഞഞ്ഞിനിവൊന്നിട്ടു കൊടുക്കിൽ ഞാൻ നടന്നിട്ടു മെത്തുമെമഗളെ ഞണ്ടും പൊകിതാപത്തി

നെം ഗുൽപമതിത്തിരം കൽ പ്രിയമതും വരുമെന്നവൾ ചൊല്ലിനാൾ അന്നേരമവളുടെ

പിന്നാലെ ചെന്ന നേരം പിള്ളവർ നായകനവും കണ്ണാക്കുന്നിതു നേരെ ദിവ്യനാകിയ

ഷൊരുമരുഷത്തെന്നപ്പൊഴ് ചൊവ്വനത്തൊട്ടു മെന്നുമപ്പവർത്തിരത്തെന്നൊട്ടും പരൂത

ഫിരസിനിഹാസനത്തിന്മെൽതിഗന്ധെണ്ണപ്പൂത ചൊരുത്തിട്ടുന്നതന്നെ ചൊല്ലുന്നു സൊന്ന

ദിപസ്ഥാരണ്ടു ചെയ്യുന്നക്കൂട്ടമതൃ ഭവനന്നിൻ കൊവിൽചുള്ള പ്പുപിരുപന്നവൻ മനുഹാസവും

. ചെയ്യ ഉള്ള ഉത്തെ നേരം ഉന്നതമിങ്ങാതതൊന്നിന്നു ഉറങ്ങാന്ന ദൈവനമക്കു

ത്രിപക്കാമിത്തൊരനന്തരം ദൈവിയൊടുരുൾ ചെയ്തിനി ഷിനിക്കൊന്ന വെണം ഉദ്ദെച്ച

ഷഹരന്തരം ഉള്ളത്തെങ്ങളെയെണം പിലൊട്ടു നന്നായുന്നുകിള്ള സംശയമെതും ദൈവിയാൽസം

ഷ്ടനായൊരു നെരത്തു തന്നൊടെ വെന്നർവീരന്റെ ഞാനമ്മം തംഗ ഞൊടുംവീഴന്ന
തെട്ടമിതന്തിലന്നെരം പത്രക്ഷിവാനവർകൊ നൊരസ്ഥമരുളി ചെയ്കിനൊൻപവ്വത
തൊത്തമന്തന്നെ ക്ഷൊക്ഷിവത്തിനം ചെക്കമൃഷ്ടിയ്ക്കു മുളുദൊനന്നെരം കാണൊമല്ലൊന്റി
നൊട്ടുതുല്യന്മാരാകിനാവൃയൊ മൃമവർപ്പികളുവർ നായകന്മാരെ രന്നതെന്നറികിൽ
പന്നത്തകെട്ടും ഭുജൻ വവ്വതൊത്തമന്തതന്ന ചെന്നാൻ പ്പിവത്തനം ചെയ്തതെത്ത്കാ
ണാൾ തന്നുതുല്യതെജസനാതിന്ദ്രന്മാരെ ഒയാരുഷൊലെ സ്പഷ്ടം കനാചന്താനം വെ
വഴപ്പണ്ടം നമ്മൾ ഞാനമി തിവർ തന്റെ ചൊലെക്കാഷ്ഠമണ്ടിട്ടും തന്മെന്നൊ
തുടയള്ള ദിതുവ്യരനരൻ വജ്രായുധയെ നൊക്കി ഷിച്ചിരിണുഭുജ പതിച്ചെ
റയ്ക്കി ചൂണ്ടു നരന്മാർ ചെയ്യവിക്രമിച്ചതു മൂലം ശക്രന്മാരായതിഞ്ഞ ൽ പിന്റെ തൃതിയാകുന്ന
ഷയൊന്റികിൽ ജനിക്കെണം ഭൂമൌ ഞാനുമിവർ ണിഞ്ഞെട്ടെ വത്സം കർമ്മികാക്കുളു
ടവവുന്തിങ്ങ ഞാൽ നൊതിക്കുന്നം ഭവ്യശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങളാൽ ദുഷ്ടരെ ചെയ്യുന്നം വധിച്ച
ച്ചിട്ടാരവന്തിതുവരുവിൻ ഞങ്ങളെല്ലാം പൃഥ്വിന്ദ്രന്മാരുമത്രകെട്ടരുൾ ചെയ്തിതന്നൽ
ഹവിസ്സി പതെ മൊക്ഷ ഞങ്ങൾക്കുതന്നിടെണം ഭൂമികൽ ഞാങ്ങൾ നരാകി വന്നിരുവെ
ണം യശ്ശൃതാരുമതിലന്തിന്ദ്രനം ഭസന്മാരും പിന്നെയും വജ്രായുധം ചൊല്ലിനാൻ ഭഗ
വാനൊടൊന്നനുഗ്രഹിക്കെണമിനിയും ഭയനിയെക്കാൾ കാരണാതിയിത്തൊനൊരു ഷ
ഷനെലിയും ഒന്തെങ്ങ് ഞാങ്ങൾ വന്നതിന്നൊന്നു ചെന്ന വെഞ്ചവഞ്ചമം മസ്ത്രസ്തമാക്കെണമി
വരിൽ വെച്ചഞ്ചിതനൊരു ഞാവലവീഷ്ടി കീർത്തിയൊടെ ഞാനുതയൊടുവരെ ചൂട്ടം ശ്രൂവ
ചെശരഞ്ചെന്നമയ്യദ്ദനന്ത തന്നെ പ്രാപിച്ചു വൃത്താന്തവം അറികിച്ചു തന്നൊട്ട നരനാ
രായണന്മാർ പിറവിക്കടയതു മെന്നാതിന്ദ്രൻ ശിഷ്ടിജനരനാന്ദയം മന്മാതെയക്കാളത്താ

൨൨൦ മത്രയല്ല നരകത്തെ വെന്നുകൊണ്ടു യുഗങ്ങളാംശവമതൊക്കെ കഴിഞ്ഞു കൂട്ടമറവങ്ങളെല്ലാം മറ്റെ തത്ത

ങ്ങൾ വഷ്ടംതൽ കൊശയുഗങ്ങൾ തൽ ക്ഷേത്രങ്ങളാകുന്നതും അവരുംയദുകുലനാഥന്മാരെ

വന്നിട്ടു മവൎക്കുന്നമ ധൈൎയ്യം അൊക്കിഞ്ഞ ദൈവത്തിങ്കും അവരിൽ തന്നും ബലദേവനായിട്ടവി

ച്ചിട്ടും അവനിപ തന്റെ പിന്നെ ശൈവൻ തന്നുംശവം ഉത്തമ ക്ഷേത്രന്മാരുടെ ഇങ്ങിനെമാനം

ശംവന്ന പൃഥ്വിയിൽ പാണ്ഡവന്മാർ രാജ്യത്തിൽ നരപതെ രക്ഷിതന്നംശം വ്യക്തിയുടെയാത്ത

ങ്ങൾ താനും ഉൾക്കിതിൽ നിൽ തവ പുത്രന്മാർ ഉണ്ടാകുന്നതും വ്യക്തമായിക്കാണുന്നൽ ദിവ്യ ബോധനം

നൽകിട്ടു വന്നൊരു വെതിരുന്ന വംശമെന്നായി കേൾപ്പിക്കാനു തെളിയുന്നമെന്ന

തുൾ ചെയ്തു മന്ത്രിമുഖ്യനും ദേവ ചക്രസ്വവനനൽകി ഗന്ധർവ പഞ്ചവേദന്മാർ തന്നുടെ

മാനാംശം വന്ന പഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരുടെ ആയി പറഞ്ഞാലതും ഒരു അമ്പലരായിട്ടു

തിരുന്നതുമെന്നു ഞാറൾ മനസി പറഞ്ഞാലതു മത്ത നേരം പറവ. അങ്ങിൽ വണങ്ങി

ചൊല്ലിനാൻ വെദവ്യാസനെ നൊക്കി തെളിഞ്ഞു ഉരക്കിയൊരു ജ്ഞാനമില്ലാതങ്ങ

ളെന്തിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയാൽ യത്നങ്ങൾ ചൊന്നതു കേൾക്കയെന്നി എല്ലാമതി

രുവരിക തൃപ്തി ചെയ്തവങ്ങൾ എല്ലാ തങ്ങൾ മറ്റാരുമാരാത ചൊന്നിയെ മനുഷ്യ

ണമന്ത്രി പിന്നെ കമരുൾ ചെയ്തു സാദരം ദ്വൈപായന നെരാതുനെരം കേൾക്കേണം വൃത്ത

പൂൎത്തം ചൊല്ലുവന്നു താപി പടാഗ്രവാരിയെ വിഷാദിക്കൊണ്ടവെ മുത്തിനി പരഞ്ഞൊരു തങ്ങ

ളെ പിന്നി നന്ദവെന്ന ചൊന്നൊക്കിയെന്നായവ നന്ദ പുത്രന്മാരുണ്ടായ്വന്ന സാലെയി തവന്ന

ശ്രീരസേനനും ശ്രുതസേനൻ ബാല്യങ്ങളാംനി കഴിഞ്ഞു സാരന മതി സാരൻ അമ്പ ഭ-മയാ

ദികങ്ങും ചെയ്തല്ലൈ രവരുമക്കിവിശ്വാസമതെ ഗാഭ്യം പൃഥ്വിയിൽ മാനസന്മാർ അക്കിവിട്ടു

തക്കിത്തിക്കൊണ്ടു മൊരുമിച്ചു ചെന്നുനം വിശ്വപാലനം ചെയ്തു മരുപി ഗന്ധൎവ്വം ദൈമന്ത്രി

യെന്നവളെ വെട്ടിത്തെവളുംകൂറ്റനെന്നാരാവയസ്സിങ്കൽ സമ്പിച്ചുടൊക്കയൊഴിം. പഞ്ച

ഭൂതങ്ങളൊ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളൊ പഞ്ചപ്രാണങ്ങളൊ പഞ്ചമാരുതന്മാരൊ പഞ്ച

മൂർത്തികളൊ ഭൂപാലന്മാരെന്നവർക്കിഞ്ചനമെന്നുമില്ലഞങ്ങളിലൊരുനെരം വിഖ്യാതഗുണം

കണ്ടുലൊകരും പ്രശംസിച്ചു ദുഃഖവുമകന്നവരെവരും വാഴ്ത്തിനാർ ഞങ്ങളാൽ മൈവ

ർമ്മായജ്ഞനന്ദനന്മാരും വിഖ്യാതന്മാരായ ഞങ്ങൾ ആശ്രയരാപതെയൊക്കുന്നനെനത്ത

ന്തവന്മാരെന്നു നാമമവർക്കുള്ളു ൾ മെതരാത്മജ്ഞം വെവ്വെറെയുണ്ടാക്കുന്നു ഭൂമിയിങ്കൽ

നെതൃത്വവന്മാരുമെ പാരമ്പര്യം ഭൂമിപാലകപഞ്ചമത്സ്യന്മാരറിഞ്ഞാലും നല്ലസാല്യയന്മാ.

രും ശ്രുതസെനന്മാരെന്നും ശ്രുതസെനന്മാരെന്നുമവർകളെതിനസാരന്മാ

രെന്നുമതിസാരന്മാരെന്നും ഇന്ദ്രസമിതസമജ്ഞാതാക്കൾ ന്മാരാകിന്നും ഓരൊരൊ മൃ

ലമിവവെവ്വെറെ തിരുഷിച്ചുലാരാല്യം ആട്ടുക്കാവെന്നാൽ തിശ്ശരമതം പന്നൊദരങ്ങ

നമരുളിച്ചെയ്താളിവർ തന്നുടെ പൂർവ്വജന്മത്തിങ്കൽ സെവിച്ചുമൂലം പിന്നെയും പിന്നെയു

ന്തീട്ടാരം ദെവിയെന്നതെന്നൊടന്വയവുമൊളിച്ചിരുന്നൊരു കാരണം അഞ്ചുമഞ്ചത്താക്ക

ന്മാരുണ്ടാകെന്നൊരനുഗ്രഹം പഞ്ചബാണാരിതാനും കൊടുത്താനതെന്നുമന്നും ശ്രീകൃ

ഷ്ണവൾ നിന്നുടെ മകളായതനവദ്യാംഗിയാക്കുമെന്നുത്തമമറിഞ്ഞാലും എന്നിവ ചൊല്ലുന്ന

മൊത്താൽ പാഞ്ചാലരെ വരുമാകിയിവർ തന്നെ വെട്ടുകൊള്ളുക്കമരിഷ്ടതെ വൈവ

ാസനും പാഞ്ചാലനും അന്നെരാണ്ടു പറഞ്ഞതുമെതൊക്കയില്ലെന്നാക്ഷു വറഞ്ഞുട്ടു കുന്തി

പുത്രന്മാരുമൃഷ്ടദ്യുമ്നനും വസിഷ്ഠം മന്ത്രശാലയിൽ ചെന്നവറഞ്ഞു വൈവഹികതെ മൈവ

ഷ്ടിതമൊഴിച്ചിട്ടതൊരുവർക്കുമവരുംകൂടി വെട്ടുകൊണ്ടാലുമെന്നവൾ കാഞ്ച

ടരണ്ടാളെന്നവസ്ത്രാദികളാൽ ഷാഞ്ചാലിതന്നെയലങ്കരിപ്പിച്ചം നന്നായർ മൊഹനമന്ത്രങ്ങ

222 ഇവെഷംപൃണ്ടവൾതന്നെരാമിണിയൊടുംചെന്നുമിത്താരത്തുമഞ്ചവന്നുൾസപ്രസാദി

ക്കംകൊണ്ടുകന്റെഷ്ണനരുംകൂടെവെപ്പവെക്കത്തെകൃഷ്ണഭഗവാനെക്കണ്ടുചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നം

ഭക്തരൊഷിതന്നസന്തൊഷത്താൽകാര്യംഎയ്യയൊഹണതിന്നുഹണംകൊണ്ടുമണ്ണാലെസ്വിപ്പ

വണ്ണംചെയ്തുവന്നിട്ടിനെകായ്ംകൊതിച്ചവണ്ണങ്ങീഷാഗാവന്നു്തുല്യംസ്ത്രീധനംകൊടുത്ത

ത്തഞ്ഞപ്പെനനവരിതൊയനയാത്രവചന്ദ്രാസ്തുംക്കാരസ്വായനാഞ്ചിതദാസദാസിമാരുമ

കളുംമൊടെനവരിപ്പിമ്മിട്ടിനൊൽപ്പിച്ചുഅപ്പൊൾസന്തൊഷംകൈക്കൊണ്ടുരഞ്ഞിവ്വചന

ങ്ങളുംചൊന്നുകൊണ്ടുംഭദ്രവദക്കചൊന്നിന്നുവരരെശംകരംതെത്തെരഞ്ഞിതപ്പൊഴം

ങ്ങൾപരഞ്ഞില്ലതിൽഭദ്രനാരനനംപൃണ്ടസ്വബിപ്പന്മാരുംകാലരിഷംസ്യദെവൻജഗന്നാ

യകന്നാരായണൻദെവദെവെശൻദക്കവത്സലൻജനാർദ്ദനൻകാമ്മഞ്ഞൻകാരുണ്യ

ശാലിമയപൻഭ്രിതിപൃണ്ടുമാവെദത്തംധനരത്നമുത്തുസഞ്ചാരംചെയ്തുപട്ടാമ്പരവംന്നു

ദരണാദികളുംഷട്പ്പത്തഴകളുംന്നാന്തുപൃന്നാദികളുംവസ്ത്രവാഹനാദികളുംവെള്ളണ്ടു

ളുംകൊണ്ടുകൾതൊരണങ്ങൾചാമരങ്ങളുംമറ്റുംപാത്രിവെച്ചിതങ്ങളുമായങ്ങളുവ

പരതരംന്ദുസ്ഥയാതൊരുത്തുവെത്ത്മാനന്ദത്തിപാത്രന്മാർഭക്തിയൊടെവന്നിനാ

രവയെല്ലാംചിന്തിതെരത്തകൈത്തൊഴുവറഞ്ഞുപാഞ്ഞാഗിയാകന്നിവത്രമാരുടെപാമത്ത്

ങ്ങൾപരിവെച്ചിക്കുറിഞ്ഞെടെക്കൾഞാന്നന്ദ്രവരംപൃണ്ടാർവെന്തുപൊയവരെല്ലാമിഞ്ഞ

നെപലമഞ്ഞവറെന്തൊരുമ.ക്കമിതചിന്തിച്ചാൽഹൃഷ്ടംകഷ്ടംനമ്മിതഞ്ഞതകൊണ്ടുസ

ങ്കനങ്ങളാലത്തിരിക്കുന്നതുദരാക്കിയാത്തദൃഷ്ടന്മാരെക്കംചിന്തിച്ചുകണ്ടിഗാന്ധാരാദിക

ളൊടുംചെന്നുമന്ത്രവൃന്ദങ്ങളിനാർദുരിയൊധനാദികൾഞാന്നെരംശകുനിഞ്ഞുപറഞ്ഞു

ഇവരെന്നാംഇന്നിതിയൊടുകൊണ്ടുമെത്തുമെതെവെക്കിയാതെഷെനത്തുംഷിയമ്മതൃന്മ

ക്കെന്നൊക്കൊല്ലം കീർത്തിക്കുകണ്ടാല്ലതവൎക്കിതിനിത്രമൂലം ഞങ്ങൾ ചിക്കിൽ ഹനായഹഞ്ഞങ്ങൾ

നാത്രയമാക്കിയെല്ലാല്ലാണ്ടവന്മാരവിടെ ഇരിക്കുന്ന ഹാഞ്ഞാരവ്വാരമെല്ലാം തകൎത്തു ഹാണ്ടവ

രെഹാഞ്ഞാലനൊല്ലും കൂടവധിക്കവെന്നിവെൾ ഉത്തരം പരഹന്നാശമുനിഹഞ്ഞമെല്ല

ഉത്തരം സൊമദത്തപുത്രൻ മരണ്ടെക്കാൻ ഹൈന്തെ ഷാംപഞിയത്ത സാമ്യമല്ലിവെൾ തന്നാൽ

ശക്തന്മാരായ പാണ്ഡവപുത്രന്മാരെല്ലാം കൊണ്ടും അൎത്ഥമിത്രാൎത്ഥസമ്പത്തികളുണ്ടവൎക്ക്

നാൽ ശത്രുസംഹാരം ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ മതിയൊരും ബന്ധത്തൊക്കളുമായിവർ

തങ്ങളിലിന്ന സന്ധിയെ ചെയ്‌വിക്കയൊ കൈനമതെ തന്നെ ഹന്നടെമതമിതെതിങ്ങി

നെ സൊമദത്തി ഖൊന്നുകൊടുനെരം ക്ഷേത്മരണം ചെയ്‌വാൻ ഇത്തരംതങ്ങൾ ഹൊ ഉ

യാം ബലാബലം കൊണ്ടുപടങ്ങൾ കൂട്ടുകയൊയാതെക്കൊങ്ങൾ ഞെപ്പറഞ്ഞി ഒന്നൊരന

ന്തരം പിന്നെയും സൊമദത്തപുത്രൻ മരണം ചെയ്‌വാൻ കൃപനാക്കിടുന്ന ഞാൻ ചൊല്ലുന്നവ

ചനങ്ങൾ കെൾക്കെണം മഹത്തായ ഇതിഹാസങ്ങളെല്ലാം ശത്രുമാരെ ടുഹാരം മത്സരങ്ങളും

അംഗുന്യമൂലങ്ങളിലെയും ദുൎഗ്ഗന്ധത്തിന്റെയും വിദ്യൎദ്ധിഷ്ട ഷിത്തവൃത്തങ്ങളെനദാക്കാന്തമി

ത്രൂഹാദിഗണക്കിത്തിനിക്കൾ കണ്ടതൊവും മനസെ സഹിഷ്ണുസായ്യ മക്കൾക്കളെല്ലാ ഗണഗാ

നിയെ വരുത്തുഹന്നെന്നൊവതെ ന്നുതന്നെ സന്തതപിനിഞെ ഇംസാദ്ധ്യമല്ലന്നതങ്ങൾ

ഞന്തരം ഹത്തുഹത്തുമന്ദുമിനെന്നകായം ചരിതുമെതാന്റം കാണാഷ്പ്പിനിട്ടു മല്ലെന്നൊ ഉറാംമ

ന്ദ്യാഗം കൈക്കൊണ്ടു സാഹസം ചെതന്നൊട്ടും തന്നെക്കാൾ വഴി: ഞ ബന്തനെക്കൊടെ

ദിക്കിലുതന്നെത്താൻ മുഖംനിലുങ്ങളന്യായകൎമ്മം ചെയ്‌വാൽ തന്നടെ മിത്രത്തൊടു കൂട

വെതാനം ഷീണങ്ങൾസാമാപിട്ടു മല്ലെ പിന്നെയന്നതൃത്യനം വന്നുമഹദൈശമുഞ്ചെ

മന്ത്രിയെണം വന്ദ്യന്മാരായുള്ളൊരെ വന്ദിക്കെ കൊൾക ഹല്ലുനിന്ദ്യന്മാരായുള്ളാരെ

225 ന്നരുളിച്ചെയ്തതാനം നിന്ദ്യമാകുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ആമെയെന്നാ ശിവൻ നന്നാ കൈക്കൊണ്ടു മെല്ലെന്ന

തമ്മിലെഞ്ഞായം ഉത്തരം ചൊല്ലിടുന്നതു തെളിഞ്ഞിട്ടുത്തരമുരചെയ്തിതാരുമെന്ന

ത്രിഗർത്തന്മാരും നിവാതകവചന്മാർ കൈകൊണ്ടുള്ള ത്തിന്റെയെത്തം പറഞ്ഞതെത്ര

ങ്ങിനെ മറ്റും വെന്നതുനേരം സന്നാഹത്തോടു പടക്കൂട്ടമൊന്നിച്ചു

ഭീമനും ക്കൊണ്ടു ന്റെ സൈന്യങ്ങൾ നേരെ പാഞ്ചാലരും

ഷ്ടദ്യുമ്നനും പുത്രന്മാരും വെട്ടുന്ന

[illegible]

ലക്ഷ്മണകുമാരൻ

പാഞ്ചാലപുത്രന്മാരും ധാർത്തരാഷ്ട്രന്മാരും

ന്റെ പാഞ്ചാലന്മാർ ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനും ശിഖണ്ഡി സുമിത്രനും യുധാമന്യുവും

ഉത്തമൗജസ്സും ചിത്രകേതുവും സുകേതു ദ്രൗപദീപുത്രന്മാരൈവരും

[illegible]

പിന്നെ നായൊരു മറഞ്ഞിരുന്നാൻ സുയൊധനൻ മനസിലെ ഒരു സൈന്യം പറഞ്ഞാൽ പുരമെല്ലാം
പലരൊടെ പറഞ്ഞതെല്ലാമുള്ളു പാണ്ഡവന്മാർ വൃഷ്ണികളൊടുംകൂടെ ദെവാദ്ധ്വരത്തെയും
കൃഷ്ണനൊടും പൃത്ഥാനന്ദനന്മാരെയും ഇക്കാൻ രാമകൃഷ്ണന്മാരെ കെട്ടുവാനൊരു വന്നു
ൻ മൊഴം പൃഞ്ഞു ചത്തരംഗ വരമിനിയൊടും ധൃതരാഷ്ട്രന്മാരെല്ലാം സാദ്ധ്യസന്മാരാകിവ
രന്മാർ പൃണ്ടൊക്കത്തക്കപാത്തിന വരാംക്കൾ പൊക്കമൊരു ദുശ്ശാസനനുന്നൊടു സു
യൊധനൻ കുലമെല്ലാം മനം മനമെ തന്നെ പൊന്നാൻ കുന്തിയാം പുത്രന്മാരും ഉത്തമ
ഗെഹെതന്നം വെന്തിലെന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഭയം വന്നവെള്ള ബന്ധുക്കളുമൊക്കിയെ
ന്നൊടി പറഞ്ഞാലനന്തം അന്ധക വൃഷ്ണികളും രാമകൃഷ്ണാദികളും എന്നൊന്നു പറഞ്ഞാൽ
ചെയ്തദെൊഷവും കൊണ്ടെന്തിയെല്ലാം വരുംമെനി എന്നിഞ്ഞില്ലെനിക്കു പെരു
ഷവുമെറം ഗിക്കരിക്കണം എന്മലഗാത്രിതന്നെ കൊണ്ടവൻ പൊയാരത്തെ ഉത്തരം പറ
ഞ്ഞവൻ മനപൊയ കമ്പക്കുഹാന്തിന ലർത്തിക്കൽ ബന്ധുവർഗ്ഗങ്ങളൊടും പാർത്ഥന്മാർ പാണ്ഡ
വിയെ വെട്ടതും ജകിച്ചതും ധൃതരാഷ്ട്രർ താനും കെട്ടുപൊന്നതുമെല്ലാം കെട്ടു സന്തൊ
ഷം പൃണ്ടു വിദുരർ ചെൻ ധൃതരാഷ്ട്ര ഭൂപതി തന്നൊടു വഞ്ചിയിൽ ചൊന്നനട ട്ടില്ലള്ളവ
ർക്കും സന്തൊഷം വാഴ്കും വർദ്ധിക്കും പെട്ടതന്നതശിപതിനാദെവ ത്രന്മാരിൽ ജ്യെഷ്ഠനായി
വൻ കുലദാത്മജതന്നെയിക്കെട്ടുവാടമെന്നിയെ കുരുവംശവും വർദ്ധിച്ചിടും വിദുരവാ
ക്യം കെട്ടു ധൃതരാഷ്ട്രർ മതികുതുകം പൂണ്ടു ദൈവാനുഗ്രഹമെന്നതെ പൊന്നാൻ തനയന്മാരി
ൽ ജ്യെഷ്ഠനെന്നതു കെട്ടു സുയൊധനനെന്നൊരു ക്ഷുദ്രനരസ്സന്നമര ചെയ്താൻ ചുവരഞ്ഞ
ങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തീടിക്കവെണം ദ്രൗപദിക്കുലങ്കരിച്ചീടുവാൻ വൈകിപ്പൊതെവാ
ണരയാമത്ത സന്തിരുവിൽ ദുര്യൊധനനൊടും പാഞ്ചാലിതന്നെക്കൂടക്കൊണ്ടുപൊന്നീടണം

൨൩൩ ഷൊഷ്ടിനാൽ മനുഷ്യിതം ചെയ്യുന്നവിമൂരതം ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്തി ഇൽ പെടാതെ എന്നല്ലോ

കട്ടിസ്വാതന്ത്ര്യരതന്നാൽ പ്രതിതങ്ങളെ മെൽ ഭാഗധെയം വാണ്ടെവന്മാർ ഷിവിച്ചു

ഉമെന്നാൽ കാന്തിയും ഐശ്വര്യവും പാലനത്തെസംബന്ധിക്കുന്നതായിന്നത നന്നാ

യിതെന്നുചൊന്നാൻ കഞ്ജനം സൌഭാഗ്യാനന്തരം കൂടിസ്തുതർ ചെയ്യുന്നതുകണ്ടു

ഷന്നമന്നവനൊടു ചൊന്നാൻ ഞങ്ങൾക്കും തിരുമനസ്സിൽ വിമൂതങ്ങൾ കയ്യാൽ ഞങ്ങൾ

വന്നണത്തിൽ പൊയിട്ടുള്ള തപസ്സരം ശത്രുക്കൾ വധിച്ചതും നാമെല്ലാം കണ്ടിട്ടുള്ളതും ക

ത്താവിനുള്ളിൽ കെട്ട മെന്നുമറിഞ്ഞിതൊക്കൽ നന്ദനന്മാരെ വൈകാതെ ചൊല്ലി

ക്കവനെന്നെതൊക്കയും വെന്നപരമെന്മാരുടെ പ്രീതിക്കവെണ്ണമെന്നെ മനസ്സിന്നു

ക്കെല്ലാം സന്തൊഷം വരാമന്നരുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞും കഞ്ജനം ശക്തിയും പുത്രൊദയന്മാ

മയികളെല്ലാം ശ്രവിച്ചൊരു മന്ത്രിച്ചാർ പലതരം തുടർന്നെന്നരത്തിൽ തന്നൊടു മുക്തിക്കായി

ഷന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നുട്ടി ഷൂദ്രർക്കു വംശത്തിങ്കലെ പൊത്തുവക്ഷസ്സാനത്തി

ശൂരരിക്കുമണമ്മ ഇങ്ങനെ അന്തരത്തിന്നു നാഗരാജന്മാരെന്നും ഇപ്പൊഴെന്നും വിമൂരതങ്ങളെ

വതിയായപ്പൊതത്തെന്നൊടു സാരം യമ്മായ പുണ്യമുണ്ടിതിയെന്നെല്ലാം കഞ്ജഗാസ്വരഗാ

സ്വാമിതന്നയന്മാരെയും പുത്രിയും ഷൊധവരത്തിൽ പെണ്ണെത്തുകൊണ്ടു മന്നവർ പൃതത്തിന്നു

നമ്മുടെ ഇല്ലിൽ ചിത്രപിള്ള നന്ദന്നു മഹത്വാമാദരിയെണ്ണത്തിന്നു കൊള്ളെന്നെ ശൈത്യം വെള്ളച്ചു

കൂടിത്തുണിയിഞ്ഞാനെന്നൊടു വെണ്ണുമുള്ളുണ്ടാം ചക്രമാക്കെന്നാതിഷ്ഠം തങ്ങൾക്കു നാശം ചെയ്യി

ക്കുന്നതിവെക്കുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ മെചിന്നിലെ നാൽ ഞായിരെ ക്കൊള്ളും ചെങ്ങൊന്നകൈ മരത്തി

നനഞ്ഞ ചൊല്ലിട്ടുന്നയച്ചിട്ട് ആർവമക്കൈകെത്തൊട്ടുന്നതെയുള്ളൂ ഉണ്ടായെന്നതുചിതി

ച്ചവരൊടുര ചെയ്തു സ്വാന്തനം ഞങ്ങൾ തക്കുള്ളമെന്നെ ചൊല്ലിപ്പുവരൻ ദക്ഷകന്നു

ഷെക്കുന്നിവിടെനമ്മ ക്ഷെത്രവിവരന്‍ ഉദ്ധവശൂര്‍ന്നിങ്ങള്‍ പിന്തിച്ചുകളിക്കുന്നതുത്തമത്തെന്നുമ
റെറഷ്ടനമെന്തുനാളും വത്തിച്ചിരിക്കില്ലുണ്ടാനെ നമ്പരിച്ചതും തപവും മറച്ചുള്ളിരുന്ന
മസന്തൊഷവാദ്രുവതിദാ വിദുരവരൊ ഉത്തമൊന്നമനരം കുന്തിയും വിദുരരും ദ്രിഷ്ടദ്യുമ്നനും
വരുമാറിക്കിന്നെ ശൊചനനമ്യനുവനൊ ദുര്യൊധനന്‍ വിരയവരുത്തക്കപാണ്ഡവന്മാരെയെ
ന്നാല്‍ വെകിനെനാശമില്ലയഷ്ടാക്കില്‍ മഗത്തിലും ഭക്തിയൊവ ദുരര്‍ ഭെക്തിവരുത്തിച്ചുകൊണ്ട
നുസത്കാരം മറച്ചു ധൃതരാഷ്ട്രരും ചൊന്നാന്‍ വിദുരരുത്തകാലം ദ്രുപദപുരം പുക്കും പൃഥയും
പുത്രന്മാരും ഭൊജികെന്നരവെച്ചാന്‍ കൃഷ്ണനും വിദുരരും കുന്തിയും ദ്രുപദനും കൃഷ്ണയുമാണ്ടു
സുതന്മാരുമൊക്കിത്രിവിഷ്ടപന്തിനവരുമക്കളുണ ദൊഷത്തൊടു മെത്രയുമെന്തിക്കിഞ്ഞുനഗ
രവാസികള്‍ക്കും പാണ്ഡവന്മാരു നല്ലവത്തിയാങ്കിനതിയ്യും പാണ്ഡുപുത്രന്മാര്‍ നാശിയായയപസുക്കരെ
ഇയ്യും വന്നെങ്ങിനൊരുമിച്ചു പാണ്ഡവിന്‍ പ്രപന്തനില്‍ ഇന്നങ്ങു മെൊഴിഞ്ഞും സ്വൈവിച്ചരിക്കും
കാലത്തിങ്കല്‍ വരുത്തിയകിഷ്ടിരന്തന്നെയും കൃഷ്ണനെയും നിരത്തിച്ചുവാനായിപറഞ്ഞു
ധൃതരാഷ്ട്രര്‍ എന്നെയെനങ്ങനാം പാണ്ഡവന്മാരെന്ന വെരുമെ മന്നവനായിവാഴ്കിയെന്നുമെ
ധിഷ്ഠിരനെന്നുപെതനയമാരെല്ലാരും മൂന്നമക്കള്‍ എന്നമെ ദൊള്‍ കെക്കില്ലെന്നുപറഞ്ഞവ
യുഷ്ഠി പാണ്ഡവന്മാരെ ഇങ്ങള്‍ തങ്ങളില്‍ മിണങ്ങാതെ പാണ്ഡവപ്രസ്ഥത്തിങ്കല്‍ നാഴുവാന്‍
തക്കൊപ്പെറ്റിനാല്‍ എന്നരഭിഷെകവും ചെയ്കമായവന്തന്റെക്കൂളത്തില്‍ ചെന്നെതൊ
ഴെഭിക്കെണം എന്നുകൊണ്ടു ദൊര്‍ മന്നവര്‍ ചെയ്തു മന്നവകണ്ണത്തില്‍ ഇക്കെളുമെന്ന
ഞ്ഞാലും വരണാവതത്തിങ്കല്‍ ചെന്നിരുന്നു ഒന്നെവാര്‍ത്ത പാര്‍ത്ഥിവര്‍ പാര്‍ത്ഥിച്ചുവന്ന
പൂജ്യം എങ്കൊമാനന്ദമെന്ന ക്കെളെങ്ങളും പൊടമുള്ള കില്ലള്‍ മമതമിയൊന്നനമതൃ
ലം മന്നവന്മാരെന്നവര്‍ക്കുമഭിഷെകവും ചെയ്തു ചെന്നിന്ദ്രപ്രസ്ഥം പുക്കു പാണ്ഡവ

227 ശംനാരദനുതുകാലംപക്ഷെ ജന്തന്നെക്കണ്ടുനാരിഖെക്കാണ്ടതള്ളിൽപിണക്കമുണ്ടാകാഴ്ചനൽകൊ

രൊരൊസംവത്സരമൊന്നെത്തന്നെ പൂംകൂടാരൊട്ടും ഭെദമെന്നിക്കിളിക്കുന്നയെന്ന

ച്ചുമറെറാരുത്തനമാക്കി വാഴുന്നകാലത്തിങ്കൽമറെറാരുത്തനംചെന്നാനവിടെയെന്നാ

ഇവൊന്നക്കൊ പെഴിയിൽ ക്ഷത്രപെക്ഷണമൊതണ്ടുവന്നുക്കൊലയിലുള്ളനാകിൽ

ശ്ലയന്നാശമുണ്ടാംസുന്ദരിയായവളൊത്തമകാരണംമന്നംസുന്ദരക്കാരൊക്കൊരുസു

നുവസ്യനുക്കാരുംതങ്ങളിൽതച്ചുമരിച്ചിതെനരിതുകാലംതങ്ങളിലുത്തമെക്കയ്യണ്ടാ

ഭിക്കെണംനന്ദിച്ചുപൈതൃതംനാരദനൊടുചൊന്നാൻസുരെന്ദ്രാവസ്ഥയൊവാല്യാ.

നച്ചുമക്കൊഴിക്കെണംമനഃസാസ്വകംചെച്ചുനാരദൻപിതൃവതിനനനക്കെട്ടുകൊണ്ടകണ്ടു

മരമാരൊടുപിന്നിറഞ്ഞു കരിവന്നൽജലത്തിൽവന്നമന്നംപിറന്നുവിക്കുംഭന്നാമസുരന

വനപൈനനുനന്മത്യണ്ടാക്കിതിരിപ്പിരമൊതാൽസുരെന്ദ്രാവസുന്ദക്കത്തക്കിരവരസുരന്മാർ

വൃന്ദാരകാരാതികളുമഴുന്നമുണ്ടാകുന്നസുരെന്ദ്രാവസുന്ദക്കാരുംവയസ്സ്ക്കാരെയെന്ന

ന്റെംന്റെംഭാതക്കത്തയവരിവരുമൊന്നിച്ചുതങ്ങളിൽപിരിയാതെവാഴുന്നകാലംമന്ത്ര

ലൊതുംഞങ്ങൾക്കെണംനമ്മക്കെന്നവച്ചവർചെയ്യാമുന്നായവിസ്മൃതന്നടെമകളിൽചെ

ജിസന്തതംപിതാമഹൻതന്നദൈവാദാംചെയ്ങുംപിന്നിച്ചുപൊരമയതവസ്തുതാങ്ങൾനാരദാ

ഷടക്കുന്നംചെയ്തുവാദാംപുഷ്പവൃന്ദികായവംമലരാപൂണ്ടുജയംവക്കലയംധന്മിച്ചുക്കിത

താഴുനക്ഷികളിങ്ങുക്കാതെയെരന്തുശക്കത്തിതുവൃന്തത്തൊടെരുതൊലെയെന്നിതകാ

പമക്കൊഴിയൊങ്ങിയമ്പുമംകൊണ്ടുനന്നാക്കിവിരച്ചിതുവിസ്മൃതാംമലചെയ്തുംഉഗ്രമാന്നപ

ഷ്ടുകൊണ്ടക്കാലംദെവകളുംവ്യതിച്ചുമയക്കട്ടുപിന്തിച്ചുവലതരംതന്നൊന്നുകൊണ്ടു

തയൊവിഷ്ണുവെരുത്താവപന്നെക്കുംമലമാതയെതുമിങ്ങുമുപലംശ്രയവമൊക്കു

യൊരുരാക്ഷസനവ്വിത്രകാലനെന്നപ്പൊളെദെവന്മാരുടെമായകൊണ്ടെന്നുദെവസ്വന്മാരാലുള്ള

മനുഷ്യരെല്ലാംതങ്ങടെസ്വന്തമത്രെരാക്ഷാദികളെയുംജനങ്ങൾപെടച്ചുവരിപാലിച്ചിടെണം

മനംപൊഴിച്ചിയൊടപ്പെന്നുകണ്ടുമിണ്ടിവരെന്നുംജനംകൊണ്ടുമെനപ്പെരുവിഷ്ണ്ണെ

ത്തചെയ്തുകൂടുഞ്ഞിന്റെദെവകൾമക്കൾപെട്ടുശെഷംമുമ്പിലുള്ളറതെണ്ടുനെഞ്ചിൽസാൻ

ഷിതാമഹനമൊഴിവെച്ചുംവരംനിവനെന്നപൊന്നാൽവന്നിച്ചുനന്ദെവസ്വന്മാരുമരഷി

നനനുനന്തെന്നൊടത്യാനന്ദമയ്യരചെയ്താൽതിരുവടികൾകുരഞ്ഞുമുണ്ടാകിൽഞങ്ങൾ

ക്കന്തരംവരാതൊരുദെവന്മന്ത്രിടെണംഅന്നെരംവിഷ്ണുതാവുമവരൊടുള്ളപ്പെട്ടുത

ന്നിട്ടുപൊഴുമെമവപ്രപഞ്ചങ്ങൾക്കൊക്കെയുംമറവുവെച്ചുന്നതെല്ലാംനൽകുവനരചെയ്തിൽക്ക

റമങ്ങമരന്മന്ത്രങ്ങൾക്കുതന്നിനൊൽഅന്നുകെട്ടനെരംസ്വദെവസ്വന്മാരുംനന്നാക്കി

ക്കിതൊഴുതങ്ങനൊടവൊച്ചിവർസ്ഥാവരങ്ങംഗമങ്ങളുംഞ്ജൂത്തങ്ങൾതൊണ്ടുവിദ്യാതെരു

നാളുംമരണമങ്ങതക്കളൊലൊകങ്ങൾകൃതികുശലുതെളിവുകൾകുലകാമ്യത്തുദ്വീപിച്ചി

ടത്തിരിവങ്ങംഞങ്ങൊന്നുമൊണ്ടുമനരുതുമൊരുനാശംവന്നിട്ടുതവങ്ങംനൽകെണ

മനസ്സംയാതാവുനാശംഞങ്ങൾതങ്ങിയൊഴിഞ്ഞവരുടെതങ്ങളാലുംവന്നിട്ടായെന്ന

രചെയ്താൻകൃപയാമറഞ്ഞാൻഅനന്തരംവിരിഞ്ചനംദൈത്യന്മാർവസുമനൊരുത്തസ

മർച്ചവർസവ്വജനങ്ങളാലുമവദ്ധ്യന്മാരായതിന്ദ്രിതന്മാരാക്കിഅമരരിരംവക്കാരവൽസന്തൊ

ഷമുണ്ടായ്വന്നപ്പൊൾക്കൊള്ളാമത്തിലിരുന്നിട്ടുവങ്ങംവരുത്തിട്ടുകതിമിത്തമായിതാപസ

വെഷംധരിച്ചിരുവ്വരുമാരണാദികളുംയതിച്ചുപിച്ചെറംസൽക്കാരംചെയ്തി

നൊരത്ഥംസ്വജനംതങ്ങൾക്കുമവരൊക്കൊംസാധിച്ചുനടിനംദുഷ്ടതാംവനരഷി

ഭുജ്യതാംയഥാസുഖംവക്ഷ്യതാംഷഡ്വിധംരമ്യതാമിതിദൈവമെഷിച്ചുതായഥാകാമംഗി

230

൨൨൫ യതൊരു ശൈലെന്ദ്രാംശിയുതനായി. തിഗൈഗൈകൊള്ക്കാലിവാനന്തതത്തെവഹാനമഞ്ഞാചിത്ത

ഹൃദയമനൊത്രയം. വിഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞുപലകാലം. ഹിരണ്യകശിപുതൻ മരത്തിൽ വന്നുമ

ന്നം. പിറന്നതിലും ദന്തജന്ത്രമാതാക്കളായ സ്വന്തൊപസ്ത്രാൎത്ഥാൎത്ഥംതൈദൈത്യ പാലിയുമാപി

ഞ്ഞവർമുരം. പക്ഷദെവെന്ദ്രാദികളെയും പെന്നു. നാട്ടിക്കൊണ്ടിതനാരവൻ കണ്ടും. ചെ

ന്നംപക്തിത്രവിധാതാവതന്നൊ. ലൊകം. ദനുജകന്മാരെയും. ജയിച്ചുഹത്താക്കുവരുംപെന്നവ

ൻ ജയിച്ചു. ഉസമൃദ്ധിവണ്ടും. ശൈലജാതികളെയും ജയിച്ചുവശത്താക്കിവാഴുമൊരുഞ്ഞെ

ദ്രുമിജയിച്ചുമനൊൽപ്പെട്ടാൽ യാഗാദികൾ ഞെട്ടുമെന്നവെമൂക്കിയൻ തെ ഭാംപൂണ്ടിതു മനുവ

ൾ പൊരുളും മറ്റും ഇരിനൊരമാരിയും മുക്തിതുവാഹിനമൃഷികൾ തമ്മെവധിച്ചിതനാർ

തുഹതിനപിതൃക്കൾ പും. ദെവപൂജയുമിന്ദ്രാദിദെവജാവന്മാരക്കിട്ടുപിതൃപും ദെശകവ

ഹികളെയും ക്കൊക്കപെണ്ടികളെഞ്ഞെകമാനസന്മാതായവർ കണ്ടുവന്നും. പലതരം തുമ്പനത

രക്ഷിഹാന്തർ സവ്വൊദ്ദിവ്യംഗനമാരുമാരുമിക്കി കൊക്കാരതന്ദ്രതത്ത തെളിച്ചുമരക്കിതൊണ്ടു

ദൈവപത്നികളെയും മാരിച്ചിഗണ്ട കൊണ്ടുരത്തൊതാവസിപ്പമാരുമംഗലവാസികത്താപ

മുഴ്കൊണ്ടുമത്ത്രതാദിദെവകളും. സത്യലൊകത്തെപ്രാപിച്ചെത്രയും ഖിന്നമാരായിചിത്ത

താപമുണ്ടെററമത്താലയാലവത്താക്കൾന്നും. പെ ജസ്വാദവതനാഭിക്കിച്ചുതനെരമം ജനലനി

കളൊരുമിച്ചെയ്യുദെവൻ വിഷ്ണുസിദ്ധൃയും മമവചനം വൈകാതെ ഞാൻ ചെയ്യെഷം വരി

താലന്തിങ്ങൾക്കുതിൽ വിഷ്ണുവൻ വിഷ്ണുകത്താവതാനമഴ്ക്കാംഹിൽ ഇതുപിച്ചുവിഷ്ണുകൾക്കാവുന്ന

ന്നെപിരിച്ചുനിഷെ ശ്രുതിമ്പലസ്വരൂപവാവന്നു തൊഴുകിമെഴ്വിളിക്കവെണമെന്നു

ത. തൊരെതത്തെത്തിൽ വിഷ്ണുകൾക്കാവുന്നമന്ത്രിച്ചുധാതാവിനെ വിഷ്ണുമൊഹനമയന്നാലിച്ച

പവൃത്തിയുള്ളതകലന്നതൊമൊഹനവന്നു കണ്ടിൽ നൊതെതതിലത്തും ഉമെയ്യു

സാരാംശത്തെ ചെൎത്തുകൊണ്ടു ലൂക്കൊസിന്റെ സുവിശെഷം പറഞ്ഞത [illegible] മഹാനത്വ
രമക്കൊണ്ടുതന്നെ പദാൎത്ഥങ്ങൾ സംഭവിച്ചതിലുള്ള സാരാംശം കടന്നുപൊകുന്നതിന്നു
മായൊ തൊത്തിൽ മന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു കല്പിതമായ രൂപം വ്യൎത്ഥമായി തന്നെ രംഗങ്ങളെ [illegible]
ലൊന്നമല്ല നിൎത്തി വെച്ചു മൽ ഭാഷിതങ്ങൾക്കു ഉൾ ഉപവൎണ്ണനം പ്രത്യൊൽകങ്ങളെ [illegible]
അംശങ്ങൾ [illegible] രക്ഷ [illegible] ഭാരതീയ [illegible] കല്യാണ [illegible] രത്നം ദൎശ
[illegible] മഹാത്മാ [illegible] സമ്പ്രദായം [illegible] ഗംഗാതീരം [illegible]
[illegible] വിശേഷങ്ങൾ [illegible] വിശേഷത്തെ [illegible]
[illegible] കണ്ടു [illegible] പരവശം [illegible] പൂൎവ്വ [illegible]
[illegible] നെരം കൊണ്ടു നെർവഴി [illegible] കൊണ്ടു [illegible]
താവന്തി [illegible] പ്രസന്നമായ [illegible] വചനം
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

222 ശരിവനാശ്രയ [illegible] ചൈതന്യ [illegible] മോഹന [illegible] വേഷത്തോടും ചിത്ര [illegible]

സമ്പ്രദായത്തോടും [illegible] മറച്ചുനടന്നു [illegible]

[illegible] മതങ്ങൾ [illegible] വെക്കാതെ [illegible] പിന്നെ [illegible] നോക്കി [illegible]

[illegible] മോഹന [illegible] സ്വരൂപ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നംഗമയെപ്പുത്താനൊരുകയ്യാൽക്രൊധമൂൎഛിതവുമതെന്നറിഞ്ഞുംശൂലംകൊണ്ടുവന്നു

ഷിൽവമരവെളൊലെഷിണ്ണാരണ്ടുംസൃനനമലസൃന്ദനമത്തനെരംഞ്ഞതകലരിച്ചക്കാരണ്ടുമെടെ

ഷാരികൾസന്തൊഷംവന്നജഗന്നാഥനിക്കൾക്കുമൂലംസന്താപത്തൊടെഹരിഹരകണ്മരുംമെ

ഷായർസന്നിപ്പിച്ചതിരെത്തമസൊംദെവകാഷ്ഠംഷാതംഗുംപക്ഷികെനെർമറവുള്ളതെന്തു

ന്നതുംപാതൊംക്കെവനനമിന്ദ്രാദിദെവകളുംസ്തുതിച്ചുണ്ടനുഗ്രഹംകൊണ്ടുതിരിതൊത്തമക്കാരു

നാൽസൃഷ്ടിപദംപ്രാപിച്ചുഇവർതാന്നാതന്ദ്രനമൊക്കെപഞ്ചിനാൻതിഭുവനംനരിച്ചസത്യ

ലൊകംരക്ഷിച്ചുവിരിഞ്ചനംസൃഷ്ടിതിരെത്തമതാരണംമരിച്ചിതുസൃനൊപസൃനന്മാരുമ

ന്നൊന്നുംകലഹത്താൽനിഞ്ഞുള്ളതുഷെപലപഞ്ചാഗ്നിതിമിത്തമാകിതങ്ങളിൽകലഹമുണ്ടാ

കാതെഇരിക്കണംഞങ്ങളെന്നിംസുഹൃൽഭാവമുള്ളവരെന്നാകിലുംവെണ്ണിണ്ടുൾമൂലംതെ

വരംവന്നിച്ചവരുമതെങ്ങളെങ്ങനെക്കചെയ്യിൽനിന്നഗമെചുകയാൽഞാൻഇങ്ങിനെ

വന്നതെന്നെൻതിങ്ങളെംപറഞ്ഞപ്പൊൾഉത്തരമരുൾചെയ്തുനാരദനെഴുനെറ്റുപുത്തി

ഷാലകന്മാരുമപ്പൊഴെവന്നുകാലംകഴുത്തുന്നിതിനെരുധിരത്തൊടെവെന്ദനപെരികവരുത്ത

തെളക്കളുണ്ടാർകൊണ്ടുവെച്ചാർഞ്ഞതുമെന്തിന്ദ്രപ്രസ്ഥഗൊപുരദ്വാരത്തിങ്കലതിവെട്ടനെ

ഷാട്ടുംപറഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നംഞങ്ങളെപ്പൊഴെയനങ്ങുയന്നാശനിച്ചിച്ചാപിന്നതെപെട്ടുകാക്കു

ധണ്ടുതെളുപ്പുഞാൻചെന്നനെരംന്നുയതമിഗ്രയാളുംധർമ്മപുത്രരുംപഞ്ചസ്ഥായകരസന്നുണ്ടുമക്ക

വന്നതുകണ്ടൊൻഞ്ഞുയധരാലതനിലക്കുന്നനവന്നാനംവെയാനതെന്നരന്നതെന്നുകൃസ്നതെ

ത്തമനൊട്ടുംനനകരമാരെകൊണ്ടുമെഗിക്കയുംചെയ്തുസൽക്കരിക്കയുംചെയ്തൊൻവിപ്രനപ

ഗ്രഹങ്ങളെഷിന്നെത്താൻപുരുഭൂതന്മാരെയുംവണങ്ങിച്ചുതന്നുടെസമയത്തിനന്തരംവന്ദിച്ചു

നാഗിസന്നാഹമൊട്ടുകിയ്യുംഞങ്ങളുടങ്ങിനാൻപിന്നാലെക്രുദ്ധയൊയാർവിപ്രാധിനാഥന്മാരും

224 സാഗരസന്തിൽ സരൊവരെവെനരെയഞ്ഞും മഞ്ഞുവെഗെനഗംഗാജലരെ ചെന്തിരുന്തിരുവന്ത്

ന്ഗംഗയിൽ മുഴുകി നാൻ മംഗലമനന്തനായി ഞാൻ ഗംഗാജലപാനവും ചെയ്തു വന്ന ഗതങ്ങൾ ഒന്നിയും വെള്ള

ത്തിൽ താഴ്ത്തി കൊണ്ടാരു ഉണർവും താഴ്ത്തി കൊണ്ടാരു ഉണർവ്വ ഞെട്ടു ഹൃഷീകമായൊന്നുമില്ലി

ഞാനാൻ ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നാത്മജനവർ ചെറുതങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സമനായ്യ ഞങ്ങൾ വന്നി

ന്നെ ഹിമാലയത്തിൽ പാഞ്ചാലക്കാനഗന്ധവും കണ്ടാൻ ഹിമവൻ മുകളിൽ വിന്ധ്യസരസ്സുകൾ ഉപാന്തൻ

ട്ടെ ഉരുണ്ടവും കണ്ടാമ്പലർന്നങ്ങൾ ചെയ്താൻ ഭഗവൽ അങ്ങനായ്യമത് ഗുനൻ വാണ പുത്രൻ ഹരി

ദ്വാരവും കണ്ടു വിന്ധ്യമെട്ടു കുഴിയിരുന്ന വിന്ധ്യവിൽ പിന്തിരിഞ്ഞു തെക്കോട്ടു വെച്ചതങ്ങു

ളും കണ്ടാൻ പഞ്ചക്ഷേത്രങ്ങൾ കണ്ടാൻ ദിവ്യങ്ങളായ തീർത്ഥങ്ങളിലും മുഴുകി നാൻ അവിടെനി

ന്നു നേരെ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു ഭുവനപ്രസിദ്ധമായ [illegible] ചെയ്കണ്ടാൻ നൈമിശാരണ്യം

കണ്ടാൻ പുഷ്കരവും കണ്ടാൻ വൈകുണ്ഠവും ഗന്ധമാദനവും കണ്ടാൻ നല്ല കൈലാസത്തെയും

ഗംഗയുമായിട്ടുള്ളതു മഹാവനങ്ങൾ പലവും കലിംഗവും കണ്ടു ക്ഷേത്രമഹാത്മ്യവുമറിഞ്ഞു

നം ചെയ്താൻ ക്ഷേത്രമഹേന്ദ്രമാം പർവ്വതം ധനഞ്ജയൻ ചൈദ്യപുരം തൈദാവരിയായൊൻ കണ്ട

വർഷം കല്യാണാലയ മകരംഗവും വനങ്ങളിൽ നാൻ സഞ്ചരം മണ്ണുരങ്ങൾ ഇയപുരി പൂക്കാൻ ചിത്ര

ഹനനായ രാജാവു തന്നെ കണ്ടാൻ അവന്റെ ചിത്രാംഗദ എന്നൊരു മക്കളും ഉണ്ടവളെ വെട്ടുകൈ

ഞാനവിടെ ഇരുന്നതു അശ്വരഥത്തിൽ നിന്നു കൈകൊണ്ടു പറയുടാൻ അങ്ങോട്ടു പഞ്ചതീർത്ഥ

ഞാൻ വെളിക്കിറങ്ങി അവരുമായി സംഗിക്കുന്ന മന്നായ്യദാസികളൊപ്പം മത്സരസ്ത്രീയായൊരുവള

യമെന്നുശാപത്തിൽ നക്രരൂപിണികളായ്പ്പതിനഞ്ചു തീർത്ഥങ്ങളിലും പക്കവാസ്തവ്യമോഹം തീർത്ത

ന്നാട്ടുമക്കൾ ദേവഗണ ശക്തി ഇട്ടുമെന്നു ഉള്ള ഉത്തമപൽഗുനനെന്ന കേട്ടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ട

ത്മകിപഞ്ചതീർത്ഥങ്ങളിലും കുളിച്ചു ശുദ്ധമായപഞ്ചനക്രങ്ങളെയും പഞ്ചതും ചെയ്ത

ച്ചാറിനുക്കും സമയിലെങ്ങൾക്കും ശാപമൊക്ഷവും വന്നവരിച്ചുവാണവനെന്നുരചിച്ചുമെഷെന്നാർ ഉലൂ

പിയെന്നും ചിത്രാംഗദയെന്നൊരാളുതിന്നും ഷഷ്ഠെ ന്തത്രമണ്ണഷുരമുരിക്കിരിക്കുംപുത്രൻ വിദ്ര

മംകയന്നവളൊഴു ചെന്നിരിക്കുമ്പൊൾ ബഭ്രുവാഹനനെന്നൊരർക്കനെന്നുംഷ്ഷനുപണ്ടൊഴിമെസ്

ഉദ്ധിരത്തുക്കൂടവെഷിന്നെ നസ്വകൂമാംഗ്രടാസ്തിത്വം തിങ്കൽ ചെന്നവക്കാൻയാദവനായഗമൻ

പറഞ്ഞു കെട്ടനന്നമായവരെയൊയൊന്നുഭദ്രഗ്രന്നമെല്ലാം പണ്ടിതനായവാണ്ടുനന്ദനനവർ

മുലംമുങ്ങിതനായാൻ കണ്ടിയായത്രട ണ്ടിയുമാക്കിയക്കുമല്ലു ഗ്രഹിയ്ക്കയൊഗദാരവും വഹിച്ചക്കി

കണ്ടച്ചത്തിരുവ്യമായ്യാനത്തൊടും പൃക്ഷെശനായവടകൊടരശ്ചായത്തിങ്കൽ പക്ഷിലക്ഷ്മീ

പതിയാക്കിയവാസുദെവൻ പുഷ്കരനെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചുവലമുനംപുഷ്കരവിശിലെനം പൃക്കുത.

സന്നദ്ധനായിങ്ങവ്യയന്നാത്തയണനവ്യക്തനുക്കാലംദിവ്യങ്ങളെന്നെനകണ്ടു സവ്യസാചിയെ

യമെക്കൾ സത്യടാമയമാക്കിതത്രമൌലിപിട്ടിനെരം നൃപൻനായത്തിരക്കുന്നടക്കതനെക്കണ്ടുകൃഷ്ണൻ

ആനന്ദവിവശനായെററവും ചിരിച്ചപ്പൊൾ മന്നിനി സത്യടാമചൊതിച്ചതുത്രന്നൂലം ഞാൻ

ഞ്ഞിരിച്ചതിനെന്തുകാരണമെന്നാട സത്യമെന്നൊടു പറഞ്ഞീടെണമെന്നിവണ്ണം സത്യ

ഭാമ ചൊദിക്കെ ഭഗവാൻ പങ്കജെക്ഷണൻ സത്യസ്വരൂപൻ സകലെശ്വരൻ സനാതനൻ സത്യ

ഭാമ ഞങ്ങൾക്കുത്തമവളൊടരുൾചെയ്തു സത്യഭാമെ കെൾ ധറമനന്ദനം വരുത്തമെപ്പൊൾ പഞ്ചവാന്നെയും

ഞങ്ങളെന്നാൽ ജഗന്നാഥൻ ഞാനൊന്നു ഗംധാരിക്ഷെഷവും ചെയ്തുപിന്നെ രൈവതാകാല

ചലംപുക്കിരുവന്നിട്ടുനാഥിദൈവതസഹായനായി ചലമജ്ജവിജയനെപിന്നെ രക്ഷിക്കുമാവ

തിരുക്കിത്രഭഗവാനും വന്നിട്ടും മനൊരഥമെന്നായിതിരിക്കും ഞാൻ കാലം രൈവതകമലപത്തി

ങ്കൽ ചെന്നുകൊണ്ടുമഹൊത്സവം കഴിച്ചു വാസുദെവൻ ദെവകീവൃഷ്ണിസംഘരെരക്കച്ചെന്നൊടു

കിച്ചു ദൈവജ്ഞനാദികൾ മഹാദാനങ്ങളാൽ പൂരിച്ചുവാദിത്രാദികൾ നാദമെററവുമലെലാഷിച്ചുമെദ

൨൩൭ ഞങ്ങടെ ദൈവവിദ്യാമെഞങ്ങൾ മെത്രിച്ചിച്ചുവൃക്ഷംഞങ്ങൾ ഉദിപ്പാനവ ചെയ്യണ്ടപ്പിച്ചി

ച്ചുവൃക്ഷത്താൽ കനികൾ കൊടുത്തിട്ടാദവംഹവിച്ചിച്ചു ദൈവ തിയൊഴിക്രുഗങ്ങിന്നനാംബലദേവൻ

സവർത്താതു ആയിച്ചുമഞ്ഞുതിന്റിനെൻ ഉറസെനനം നായി സഹസ്രസഹിതനായിഞ്ഞങ്ങടെ വരുതല

നുത്തംഗവാഹിനിയൊഴിപ്പെട്ടു കൻ സാംബൽ വരക്രൂരൻ സാരണം സത്യകൻ സഹവാൽ സാത്യ

കിടംഗക്കാരൻ ചാരുദേഷ്ണം പൃഥുവിപൃഥു തവഷ്ക്ക മീരനാം വിപൃഥുമൻ നിശഠൻ ദാഗദനം മ

റ്റുമിങ്ങിനെയൊരു ഉഛിതയാതെ ജനത്തിന്ന വൃക്ഷത്തവൃക്ഷത്താ ഛനത്സവനായിച്ചുനായി സന്യാസ

ത്രുവനപ്പെണ്ടയതുംനാംഫൽ നെടുംനന്നായുത്സവം കണ്ടുനടന്നിതെ ഞെങ്ങ്യാകയ്ക്കവരെക്കത

ന്നരെസമിമയെ മിന്നലെന്നതെയെകൊണ്ടായി സന്യാസിക്കുന്നതെന്ന ത്തുമതുസന്യാസി

കന്യകയും പിന്നെയുണ്ടായകുഴച്ചുങ്ങൾക്കും ഞെന്തെ ചെഷ്ണം വായുദൈവനമുവലെച്ചിച്ചനവാ

ഷങ്ങൾ ഹസവതന്ദുനമവൃക്ഷമാരാഷിച്ചാൽ ഉത്സവം കണ്ടതൊക്കവൃക്ഷി കളെഞ്ഞവരും

തത്സഭാവദനം ഛയിതൊക്കവെ ഛനച്ചുടാൻ സുഭദ്രതനം പിന്നെ ദൈവതകൃഷ്ണനെ

സദക്കുംവയത്തുവെച്ചു ഭിച്ചുവരിച്ചുടൻ ദൈവത്ത ഭദ്രവെന്നത്ത ദക്ഷാവ ണ്ണിഴ്കൈവരെ

ണമെമമങ്ങും കൂതമെന്നന ഞ്ഞിത്രിമവുരക്കാംവലിപ്പുവാനാച്ചുരമടുക്കിമസെനാനങ്ങളും

പക്ഷത്തെമയെ ക്കിംസുഭദ്രവാംസഭദ്രയെച്ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുവൻതിരുയുംവെരഞ്ഞവന്നിച്ചും

ഗവനരെരമ്യകാനനമെശെൻ്റിൽ മയിലിതമെമവുവിവശനാംലച്ചിക്കാനജൻമക്കാൽ

ഞങ്ങനസാലന്ദ്രചക്കുതമാലങ്ങൾ ഞ്ഞവക്കങ്ങൾ ചെമ്പകം ശൊകംപുന്നാഗങ്ങൾ കെ

തകാംവലങ്ങൾ കഞ്ചികാരങ്ങൾ നല്പൂതങ്ങളും കൊലങ്ങളും മെങ്ങ കങ്ങളും ഫുൽഗീച്ചുക്ഷ

ങ്ങൾ കൊണ്ടെത്രയുംമനൊഞ്ഞമാം സുസ്ഥലെവസി ക്കുന്നസന്യാസിയുടെ ബന്ധം ചെയ്കുന്നവൃ

ക്ഷിമീരന്മാരെല്ലാം പറഞ്ഞിതു സാകം നടെച്ചുമന്ത്രാം ഞങ്ങൾ ചെന്നിതിക്കെണം ദൈവതിത്സവ

സംസാരബന്ധപ്രവൃത്തരും സംസാരണങ്ങൾ ഉതവക്കുചാരുന്ദങ്ങളുംഗാദൽദാനവും വിപുരഥൻതൊറ ൨൨൧
ൽ വിപ്പഴുവും പുഴുവമിത്യാദികളുംക്രിയവൃഷ്ടികളും ചൊല്ലിനാരു മസന്യാസി തന്നെ കണ്ടു മ
ന്ദുകാംപൃന്നുനമസ്കരിച്ചുരണ്ടിയൊരെ മൃദുപല്ലവങ്ങളിന്നൊരേഴുവരും കുശലപ്രശ്നങ്ങളും ചെ
യ്ക്കിതു സന്യാസിയും കുശലമത്രെയെന്നുപറഞ്ഞു മുസഭിയും ഫന്ദക്കൊക്കമൊചെ ചാറാംകൊണ്ടു
ഷ്ണോമൊസം ഫണ്ടുവി എന്നു ഒന്നുടെ ആന്നത്രം കൈട്ടിട സംന്ദിന്തിരുവടിമണ്ടപഞ്ഞുരെശഞ്ഞ
ഞ്ഞേശമന്തരം കൂട്ടരെതകൈന്തുള്ളിലെഷ്ടിടത്താം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പവിത്രങ്ങൾ വനങ്ങൾ നദികളും
ത്ഥങ്ങൾ ദിവ്യന്താന്തരെങ്ങളുംഴൊക്കയൊന്നാൻ മൊമ്മയമ്മങ്ങൾ ഉഴേശവ്യാനം ചെയ്താനവ
ൻ സാക്ഷാൽ ജ്ഞാനാത്മ ദിക്കുമുമുക്ഷുത്തെഷ്ഷനന്നാൽ സന്യാസിക്കുംവംകൂടതെവസിഷ്ഠ
നിന്നാ തൊണ്ണൂറും കളിച്ചിരിക്കണം എന്നുവൃഷ്ടികൾ ചെലതൊടുമൊന്നുതന്നെരംവന്നി
ട്ടുവസ്ത്രവനന്തനന്നാരായണൻ വെരികസന്തോഷിച്ചു ചെലരിട്ടും മൊന്നാൻ വരികെ ഉള്ളവ
രിതൊന്നചൊല്ലുന്നതിലൊപ്പ് ദിവ്യനായിരിക്കുന്നു സന്യാസിയായവൻ പ്രയോഗം ചെയ്ത
ങ്ങെണമിവനെന്നൊരെഴുത്തും ഇവിടെ മാത്രം മാസ്യമതിലുമതിനൊക്കുളതെമൊഴിയിടെന്നുള്ളതെ ന്ദുക്കിതി
ച്ചുപറയെന്നവന്തിരുവടിക്കുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞമെദശന്തമന്നസന്തോഷമുറെറുകുട്ടും ഫന്നു
ഉവിചാരിച്ചാൻ ഞാനതെശ്ശരമെശവണ്ണൻ നരഞ്ഞനെന്നൊടിപ്പിച്ചതിച്ചുകൊമവരൽ ഉള്ളതൊ
ടുൾ ചെയ്തുത്തമത്തിലല്ലതെകൊമ ഇല്ലതായുതെന്ദിരനാംസന്യാസിക്കുവസിഷ്ഠൻ സ്വപ്ന
ഉള്ളതൊരുക്കണത്തിനകന്യാപുരമുണ്ടുതെന്നാൽ ദെ ഋഷിക്കനവാമനി കൂടെക്കെട്ടിക്കടന്നൊ
ൾ ചലതരവെക്കിക്കെട്ടുപറഞ്ഞു മാധവനം ചെയ്വാനിവന്തിനന്ദനൻ വാങ്ങിയവരുകന്യകാമ
രസിവന്തിക്കെളക്കിട്ടുവാൻ ഇതവൻ യോഗ്യനല്ലെന്നെന്നുടെ മതം ഫിന്നൊശാസ്ത്രങ്ങൾ ഉള്ള
ധർമ്മജ്ഞന്മാതമനെതാവായംശാസ്ത്രി തിരുവടിതെങ്ങൾക്കിന്നെളുപ്പവക്കും ഭവതാസ്ഥമുക്കമെയ

൨൨൭ തിനെവിരൊധിച്ചതിവിടെ മനൊരമിക്കിത്തപൊന്തിട്ടുപിന്നെ ചിന്തിച്ചതിൽ ഭാര്യമരിക്കവൊ

നൊരുത്തൻ താൻ തിന്നത്തുവരക്കുനെരിയെന്നുധരിച്ചപ്പൊഴും ഇത്തരം ശുദ്ധവാക്യം കെട്ടുതന്നും

ഞാനൊൻ സത്യവാൻ ഇതെക്കുറിയൻ ധൃതിമാൻ വിനയവാൻ ഉത്തമനായ ഭിക്ഷുവിനെന്നെത്രയു

മിവൻ ഭക്ഷ്യാന്നിക്കുടിക്കൊണ്ടുപൊകെണം കൃത്യാകൃത്യഹെതൊപദെശം ചെയ്യുന്നതിനെന്നെ

യണം ഭദ്രനായിരിക്കുമൊരു സന്യാസിപ്രവരനു ഭക്ഷ്യങ്ങൾ ഭൊജ്യങ്ങളും ലെഹ്യങ്ങളും ഇവയെല്ലാം

നിത്യവും ഭിക്ഷയായി ഭിക്ഷുനൽകീടവെണം അത്യാദരത്തൊടും ഞാൻ ചൊന്നതെന്നും

ചൊൽകൊണ്ട മഹാനായ ഋഷീന്ദ്രനങ്ങിനെതന്നെയെന്നൊരു മഹാത്മാവിനെ ഇത്രയും കൈകൊണ്ടു

വരിയൊടെ സന്യാസിയായ മഹാത്മാ തന്നെ ഭക്ഷ്യം വിശുദ്ധാന്നങ്ങൾ കൊണ്ടു സുഖം പൂണ്ടു ചൊല്ലുവാൻ

ഞാൻ ശുദ്ധിയൊടും സത്യധർമ്മത്തൊടും പത്മയൊനിയെ ഞാൻ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുകൊൾവാൻ

ഹന്ത നാഗനായ മഹാത്മാക്കൾ വർക്കതും പുത്രിയാം ഭാര്യയെന്നു സന്തൊഷം പൂണ്ടാർ

സന്യാസിയൊടും ഇടകലർന്നു ഗൃഹം പുക്കു യജ്ഞം ഭക്ത്യാ ചെയ്വാൻ ഉപദെശം

ചെയ്യെണ്ടുന്നതിനെ ഗന്ധിഭദ്രനായിരിക്കുമൊരു സന്യാസിവരനവൻ ഭക്ഷ്യഭൊജ്യാദികളെ

ൽ ഭിക്ഷനൽകീടവെണം ഭിക്ഷുവിനന്നുഗ്രഹം നിശ്ചയം നൽകൊള്ളും നിത്യവും ഭിക്ഷുവശവർത്തി

നിയായ്ക്കവെണം നിശ്ചിതമദ്ഭുതമെന്നാൽ നിശ്ചയം ഞാനൊരുമന്നൻ വന്നവൻ സന്യാസിവരൻ

വരുന്നതിനെ പൊൾ ദാസ്യൻ ധർമ്മദൈവതങ്ങളാൽ കന്യകാഗൃഹങ്ങളിൽ വസിച്ചുന്നവരായെന്നും

ചിത്തകളിച്ചിട്ടു നിത്യം ഭക്ഷ്യാന്നങ്ങളൊന്നും ചൊല്ലിച്ചിട്ടുമായവനെത്രനെ ഞാൻ സന്യാസിയെ

ഗൃഹാന്തരത്തിലും പൊക്കാനക്ഷരമൃഗതൃഷ്ണയെ കണ്ടു മന്മഥവിവശനായി ധർമ്മസഹൊദരനെന്നു

യന്ത്രാവം പൂണ്ടാൻ ഭദ്രകുമാരിയും അവിടെ ഇല്ലയെന്നു വന്നതിന്നുവും ധ്യാനത്തിന്റെ ഇഷ്ടയമം പൂണ്ടാചുന്നു

മറ്റൊരു ചിന്തയുമില്ലാതവരില്ലും ഇദ്ദെഹം മന്മഥശക്തിയെന്നെന്നെന്നും ഉവെന്ദ്രിയം കത്തൊലിം

കെട്ടികൾ കൊല്ലപ്പെട്ടും ഇളമനൊഹരരാവങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടും വന്നിട്ടുന്നതകണ്ടും വരക്കാ

ഇക്കണ്ടും ചിന്തകൾ പാടുന്നതും ചന്തമായ് നിന്നതും ചാതുൎയ്യങ്ങൾ കണ്ടും വെണ്ണീറൊടെ കെട്ടിൽ ശീലമായുഷ്യം

കണ്ടും രൂപവും വന്ന്യം കണ്ടുകൊണ്ടും രാവഗന്ധികൾ കണ്ടും നെത്രകാന്തികൾ കണ്ടും ചേതം വൈഭ

വം കണ്ടും ഹാസ്യം സെനാകാന്തികൾ കണ്ടും മരവൈഭവങ്ങൾ കണ്ടും വെഷസൌന്ദൎയ്യം കണ്ടും തത്സ്വഭാവ

ന്യം കണ്ടും വൃത്തിദാക്ഷിണ്യം കണ്ടും ഉജ്ജ്വലകാരുണ്യം കണ്ടും നല്ല താരുണ്യം കണ്ടും ദ്രാവവൈഭവ

ങ്ങൾ കണ്ടും ഇത്ഥം സവ്യസാചിക്കു മെന്മേൽ ഉല്ലാസം സന്ദൎശനം മാധവനൊടു ശൈശവത്തിങ്കൽ ത

ന്നെ മാധവസഖിയായ ഫൽഗുനൻ ഗുണങ്ങൾ കെട്ടറിവെച്ചു മന്മഥമാത്രയായ് ഭഗവാൻ സ്വരൂപതാന്ത

മപ്പോൾ കണ്ടവർ പറഞ്ഞു കെട്ട ശ്രീകൃഷ്ണരൂപഗുണം കണ്ടതു പോലെ തന്നെയുണ്ടല്ലൊ സന്തോഷിക്കും

ണ്ടു കൈകൾ കൂപ്പി ഞങ്ങൾ ഭക്തിപൂൎവ്വം കൊണ്ടു മങ്ങാതെ സന്ധ്യാസമയത്തിൽ കൌതുകം കണ്ടിതെന്നൊടും ചിന്തി

ച്ചിരിക്കെ ഇതിൽ സന്ദേഹമുള്ളതായാൽ വന്നൊക്കുമല്ലയൊ ഇതം മാധവിയൊടു ദിനം കൃഷ്ണെ ദൊഷങ്ങൾ

ഒഞ്ഞിഷ്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ പുഷ്പകൌതുകത്തൊടു മതുരയിലും മഥുരയിൽ ഉത്സവം നടന്നിരിക്കുന്നതിഷ്ടനും

യതിയൊടു കൂടെ മെന്മേൽ രക്ഷിക്കും മല്ലന്മാരെ ഒന്നിച്ചാൽ വധിക്കുന്നതു കൊണ്ടു കുട്ടികളും ഭക്തിയോടും

കൊണ്ടൊട്ടും മറച്ചിട്ടു ഇന്ന വഴിവിചാരിപ്പോൾ ചെയ്തുവന്ന പൊരുൾ ഒക്കെയും ഉപകാരവെന്നു

തെളിവൊടും ചെയ്തിതെന്നതെ വൎണ്ണിതൻ പ്രസിദ്ധമെ ഭഗവാൻ പ്രസിദ്ധമെന്നു തത്വമല്ലൊ മഹാഭവ

സംഗമമിപ്പോൾ ശൈശവം കൊണ്ടു ചില കൌതുകങ്ങൾ കാണ്കയാൽ വൈശിഷ്ട്യമെപ്പൊഴും ഭവാനൊടു കൂടി

ന്നു ചെയ്യുന്ന ദെശങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ദെശങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഗ്രാമങ്ങൾ നാനാജനപദങ്ങൾ നഗ

രങ്ങൾ ആശ്രമങ്ങൾ ആരണ്യങ്ങൾ ഇതൊക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു അപ്പോൾ ഭഗവാനൊന്നും കണ്ടിവെ

ള്ളൊരുങ്ങി ഞങ്ങളിന്ന ദിക്കിൽ എന്നിവ ചെന്നമത്തിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ഇന്ന ദിക്കിലിന്നവയെന്നു മെ

ഷ്ടാം അതു ചെയ്തീടെണമെന്നു ഭവാന്മാരവൎക്കു മാനാമമന്ത്രിവൎഗ്ഗം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

൨൪൦ ണെതരകുലജാതനാത്രിയഹാൎസ്തകൎത്തന്നാരസപരവശമാനസനായെസന്തൊഷബഹുമാനത്തെ

ഹരിനെത്രകരാഗമനാക്ഷവാത്സല്യാനന്ദാകുലദയരസപ്രണയസ്വയംവരമാനിയുമെല്ലാംചൊന്നാൻ

പ്രണയാഗ്നിയൊടുസകലവൃത്താന്തവുംഅന്യൊന്യസല്ലാപവുംചെയ്തുമെവിടുന്നെരമന്ദ്രനതെ

ത്രഹരിപ്രൌഢസ്വഭാവസ്ഥിതികൊണ്ടുംസന്ന്യാസിതനെന്നൊന്നിഹന്നെയുംസ്വദ്രൂപാനന്ദകാമസ്വരൂ

ഗരുംമെല്ലവെചൊന്നുംചെയ്താൾഅന്ന്യായമല്ലെരഹസ്യഭാവന്നമ്മിൽഭുവനൻധന്യനാകയാലതുംമെ

ന്നുമെന്നതെവരുന്നന്യമംഗിരിപ്രൊജവൃത്താന്തംപൊട്ടുന്നതെന്നുന്നെന്നുപറമന്ത്രംചൊന്ന

ള്ളചെയ്തിടെണംഖാണ്ഡവപ്രസ്ഥത്തിങ്കലെന്നെന്നുതന്നെയമാഹാണ്ഡവമന്ത്രവയസ്ക്കന്തിയെയു

ണ്ടാകണ്ടുഅന്നുടെഷിത്രസ്ഥസൌഖ്യന്നതറിഞ്ഞിരുന്നമന്നവൻഎഷിക്കിരന്തന്നെയുമുണ്ടാക

ണ്ടസൌന്ദര്യമാനമഹിമൈശ്വൎയ്യമെല്ലാമന്നൊരൊവാതനന്ദനയാഷ്ടിമരസ്വഭക്തിഫല്ഗുന

നവത്സയംപൊക്കഹൻതിരുത്തന്നെത്തെള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നതൊക്കെട്ടുവെരമ്പിളക്കാരമെന്ന

ഭിക്കൽസഞ്ചരിക്കുന്നതവൻമുഃഷിഷ്ടൻഹത്രമസ്ത്ഭാഗ്യവാനമ്മെഹന്ത്ൻണവനെയുമങ്ങ

കണ്ടെത്തെക്കിതൊന്നിശെഷങ്ങൾവിവശഭാവത്തൊടുമങ്ങിനെചൊല്ലിച്ചചൊൽഅവരെ

ട്രചെയ്തുമന്ദഹാസവുംപൂണ്ടുഭവനാന്ത്രജസഹൊദരനാംവിജയനംസ്തുഷ്ടിയുംകാന്തികരുതി

ത്രത്തിരിക്കുന്നതെന്നെവരക്കെഗള്ളവിശെഷിച്ചെതമെന്നക്കെട്ടുയല്ലുജ്ജ്വലമണ്ണജനങ്ങളി

ദ്രുപദനന്ദിനിഹരിച്ചിരിക്കുന്നുത്രണാലെഭ്രാതാക്കന്മാരുംകാന്തിയുംക്ഷിപ്രജനയുംചെ

ന്നുമെയ്ച്ചുപ്പുതിയജ്ഞനവിശെഷങ്ങൾബാഷ്പിക്കെണ്ണതിനൊരുത്തുംവരുത്തിക്കുംക്കെട്ടെൻകാ

ലംചെക്കിതെത്തുമമണിംരഹസ്യംചൊല്ലിടരുതംഗനമാതെതെന്നമഹാത്സവരമെ

ന്നാക്കിയുംഞാൻചെല്ലിട്ടുവൻമാരക്കുരിതന്നൽസന്ന്യാസവെഷംപൂണ്ടുമാരമാൽക്കിനി

രിക്കുന്നിതുധനഞ്ജയൻകൃഷ്ണനൊരരിയായസ്വദ്രൊതനലെത്തിൽപൂണ്ടിരിക്കുന്നൊനങ്ങ

നനെന്നുകെട്ടു മന്ദാക്ഷരാവം കൊണ്ടും പ്രെമാനുരാഗം കൊണ്ടും സുന്ദരി സുഭദ്രക്കും കമ്പിട്ടുള്ള വൃ

ക്ഷൊർ തന്നെ കാൽവിരൽ കൊണ്ടു ഭൂമി വരച്ചു വരച്ചുടൻ കൊടിമിഴിർ കൊണ്ടു ചെറ്റു വിറച്ചുമ

റ ചെവംറിൽ കൂന്നു സുഭദ്രക്കു തൽ ചെയ്യുന്നവിത്തന്ന തെന്നറിഞ്ഞെന്നു വിലക്കിട്ടു പിന്നെയും ചൊ

ന്നാനവൻ ഞാൻ തന്നെ ധനഞ്ജയനാകുന്നതറികില്ലാതെന്നെവർ കൊന്നെമെന്നെ

ന്നറിഞ്ഞാലും പിന്നെ ശൊകവ്യതാഗ്രഹം കൊണ്ടു ധനഞ്ജയൻ കന്യകാസുഭദ്രക്കും മമമ്മാത്രരയാ

യൊരിളമന്ദിരിക്കൊരുവൃക്ഷതല്ലത്തിന്മെൽ ചെന്നതുതാം ഗ്രിഷ്മം വിണ്ണ മെകിച്ചുതന്നെ

രംകന്യകാഗ്രഹത്തിന്നുയുണ്ടായവൃത്താന്തങ്ങൾ അച്ചൊ ഭഗനെന്നർഭവ ചക്ഷുസ്സു കൊണ്ടു കണ്ടാ

ൻ വണ്ണസംഭവയായ വിരുട്ടവ്രിക്ഷംകം രുക്ഷിതന്നെറിയൊ ഗച്ചിത്രഭഗവാനം ഭിക്ഷുവിൻ

ഭിക്ഷാർത്ഥമാകിന്നെന്നതൊട ശ്രീകൃഷ്ണനനുഭക്ഷ്യ തൊഷ്യാദികളിൽ വൈരാഗ്യമുണ്ടായുള്ളനുഭ

വമയല്ലാതവന്നുഭദ്രയാ സുഭദ്രയമെത്രഷാന്തുശാം ഗ്രിയാക്ഷിവഞ്ജ്വദനയാകിലൊ കചിന്നാ

കൊണ്ടുറിഞ്ഞാസമുണ്ടാകയും ഭൊഗസാധനങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യമുണ്ടാകയും താമ്രകൽ ക്രിയകന്ന

ഞാഷ്ഠവും വാർത്ത വാർത്ത കൊണ്ടുകർക്കമ്മകതൊട്ടുഭവതിയെന്നാർട്ടും ഷിക്കവെ ഞങ്ങളെ

കൈക്കൊൾക യെശ്ശമിക്കൊർട്ടർക്കാമിൽ ഭിക്ഷിച്ചുതെക്കവെ സായിക്കിഷൻ താമരക്കണ്ണനാ

തുടങ്ങാം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും കാമത്തെ വന്നത്തുവരില്ല സംശയമെന്നും ഉത്തരം പറഞ്ഞവർട്ടുംകൊ

വമൊട്ടു ഞെകിസഭ രാവവസുദേവതൊട്ടു ദെവകി ചൊന്നാർ വസുദേവന്നു പുനരക്രൂരൻ തുട

ങ്ങും വസുദേവാത്മജനാം കൃഷ്ണനും സത്യകനും ഉഗ്രസെനനും ശിനിഗദനമൊരു മിച്ചതുമി

ഞ്ഞിസത്യഭാമതെവാഷിഞ്ഞിദെവകിയും ഒന്നിച്ചു ഷഷ്ഠിതന്നെന്നു കൂടിമെത്താണ്ടു നന്നായിരുന്നു

പിച്ചു കഴിച്ചു വിവാഹവും ഉദ്ധവർതാനും ബലഭദ്രനുമറിയാതെ സത്വരം കഴിഞ്ഞ മന്ത്രനിയാ

യവ്വനന്നെകാന്തമന്ത്രിക്കു സവമുണ്ടാക്കിണ്ണമന്ത്രിപതി കൽനാനാൾ നാൾ വെച്ചുകൊണ്ടെ

൨൪൨ പുത്രമിത്രാദികളായുള്ളവരൊടെല്ലാമിച്ഛ ചിത്രമായുള്ളവൎക്കെല്ലാം ഉപകാരം വെണം പൊഷണ

ണ്ടാരിതൃഗ്ഗങ്ങളും മഹൊത്സവം മുതലായുള്ള ദിവസത്തിന്ന വെണ്ടുന്നതു കൃഷ്ണാത്മാവായ സ്വൈരം

കുസന്യാസംഭവം വൃദ്ധികളൊക്കത്തക്കവിക്രമത്തൊടും കൂടെ തൊന്നൊക്കെ വിചാരങ്ങൾ പരിചിന്ത

ൾ പദവികൾകൊണ്ടു പൊകാതവണ്ണം കഷ്ടപ്പെട്ടതുവരെ ആയതിനു ഒന്നും മാറാതെ ആചാരങ്ങളും മനൊഹരമ

ഉപകാരങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും ഭൊജനാദികളും ഇച്ഛനെരത്തു സ്വഭാവം ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനൊടുകൂടി

വെളിപ്പെടുത്തി നിൎദ്ദാരണദിനം ചെന്നു സന്യാസിവൻ തന്റെ ദ്രൊഹാവെ വെണ്ടുന്നതാകുന്നതു

ൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭക്തിയും വിനയവും ഭക്തിയും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കാലം ഉള്ളത്ര

ൽ കൂടെ സൊദരി തന്നെ നൊക്കി മനൊഹാസവും ചെയ്തു സൊദരമാൎക്ക് ചെയ്തു മാധവൻ തിരുവടിയെ

ത്താൻ സന്യാസി തന്റെ തീൎത്ഥമെന്നപോലെ അനന്തരം വന്നതെന്തിവശമായത്തിൽ ഒന്നും അത്രെ

സന്യാസികൾ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവൎക്കും തിന്നുന്നവൎക്കും കല്യാണമായുള്ളമെന്നതു കെട്ടി സന്യാസിവരൻ

നെന്നുറച്ചിരിക്കെയും ചെന്നിരുന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചിരിക്കുന്ന ചിത്തകൃഷ്ണൻ ചിത്രകല്യാണദിവസം

ആഭരണങ്ങൾ ചിത്രമായവണ്ണം സാദരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതും വിളിച്ചു ചൊല്ലുന്ന ഭഗവാന്റെ നെരം

കളിച്ചു വിളിച്ചെന്നുള്ളതു ഉപദ്രവം ഇട്ടാൽ ഒളിച്ചുകൊണ്ടു ഭഗവാനെ നൊക്കിയിരിക്കയും മുഖച്ഛായ

നൊരവുംപൊൽ സ്വഭാവം വിപുലംതന്നെ നെരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു മധുരിമ തന്നെ തങ്ങൾ തമ്മിൽ

ലമതൽ ചെയ്തു ഹരിപാഴിച്ചുകൊൾക തന്നാൽ നീ വഴിപൊലെ വന്നവൻ വെക്കാതെ ഞാനെന്നില

ഞ്ഞിനെ ചെയ്യാം കൃഷ്ണനെ വരന്റെ ചെറുക്കനെ വെച്ചാലുട്ടാർ വൃദ്ധികൾ മഹൊത്സവം ഘോഷിക്കുന്നതുകാ

ലം സ്വഭാവം തന്നെ ചൊല്ലി വിളിച്ചു ചൊന്നാൻ ഹസ്തൻ സ്വരൂപം ഭവിക്കെണം നമുക്കുമതുപൊലെ

ജനകൻ ഭ്രാതാ മാതാ മാതുലൻ പിതൃവ്യൻ എന്നിവരൊക്കെ കന്യാദാനകൎത്താക്കന്മാർ എന്നു ദൈവി

ന്റാദികൾ പുത്രമിത്രാദികളൊടും കൂടെ ജീവമതത്ത്വമെന്നു മന്ത്രിപ്പുവരും ഉപകാരം എന്നു ദൈവസ്വരൂപ

റപ്പിടെപ്പെട്ടു അില്ലത്തിന്നും ദെന്നുണ്ടെ പറയുന്നുണ്ടാനന്തരം ഗാന്ധർവ്വവിവാഹമങ്ങനെ തന്നെയും ൨൭൩

മക്യം കൊണ്ടലൊ പനെ പനരെത്തെമെമറഞ്ഞൊണ്ടാം മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളെല്ലാമറിഞ്ഞ് അസ്ത്രാഗം കൊണ്ടെന്നി

ദ്ധിക്കും സന്തതിയുണ്ടാമന്നതല്ലൊ ചൊല്ലിമനുപക്ഷവും മാസം ത്രിംശത്കരണമയനവൃക്ഷവും ഋതുഭേദം

ത്തമെന്നിവ വെണ്ണന്താനൃത്തൊത്തരായനമിങ്ങനെ രണ്ടുവത്സരമല്ലൊ മാസം തത്തക്കം നക്ഷത്രവും

ത്രലിപക്ഷവും വന്നതിങ്ങനെ തിഥികൾ വാരണക്കാരണവും മഴയും ആയില്യം മന്നി മെന്നാഗിരിഗിരിക്കെ

ലെമകരമല്ലൊയനം പെരിക്കത്തൂട്ടുമകരവിളെചനെ മകനുമണ്ടായിവരും അന്നമിഴിത്തുള്ള്

നട്ടുത്തുമദ്ധ്യങ്ങളും ഉത്തരമ്പറയുന്നെങ്ങു തത്തമെന്നുഭക്തിമെന്നനാരവാദത്തൊ ഒന്നുതന്നുട

ട്ടയും മനനെസങ്കടനെയ്യു ആത്മജ്ഞാനിയും വന്നതുശപിദെവിതനെന്നും വിങ്ങെർ നാവുൽപി

ന്നെയുമുണ്ണുളെദെവസ്ത്രീകളുമൊക്കവന്നാർ വസിഷ്ഠനവു സുതതന്നൊഴിമെല്ലാനെല്ലിവന്നിച്ചുടെ

വമ്മുനി നാരദനും നംവനുദയെമെനെരഥമറിഞ്ഞിടെഴുനെള്ളിഭഗവാൻ ചെറിയഭക്തരക്കം

വ്യക്തശൈഷം ദെവകിവസുദെവസുതന്മാരികളൊക്കും ദെവദെവശനെഴുനെള്ളിഷെരനന്തരം

കാമുവമഹാമുനിശെഷതവായതുവിന്നൊക്കും ത്രിപിമെഴവ ശൌനകന്മാർ വരികെയ്ക്കുമ്പൊരൈത്താർ സദസ്യ

ൻമാരികളൊക്കൊനുദാരികളൊക്കും ദത്തുതരം ഭക്ത്യാ സ്വയംവരം മംഗലസ്ത്രീകൾ വെണ്ണും

കമ്മങ്ങളുമുനസുതമാംഗല്യദെവതയും ഹെമമൊമിദെവകിയും ദെവകനൊടും ലൊകവാലന്മാരൊ

ടും കൂടെ ദെവെന്ദ്രൻ വിഭവെക്കം ചെയ്തിതനെയം ദെവനാരികൾ വന്നുമ്മാടവും തുടങ്ങിനാർ ദെവകൾ

സ്തുതികളും ചൊല്ലിച്ചു നാദം വൃന്ദമകുടാംഗദഹാരകുണ്ഡലകടകാദിമകനുശതമാചനങ്ങിഞ്ഞു

നനവധിരരവങ്ങും സ്വയംവരമുണ്ടായിട്ടുള്ളയെന്നുദെവകൾ ചെല്ലുമൊക്കത്തുതിച്ചാരുത

നരം ദെവദെവശനായ കൃഷ്ണനെന്നും ഗംഗത്തായിൽ ദെവെന്ദ്രാദികൾ ചെന്നുനാകം വൃന്ദ

ൻ ഞങ്ങനവു യമ്മന്നാനനുമൃത്തിക്കൃഷ്ണൻ വിജയമനാഴ്മെക്കൂ രഹസ്യമൊണ്ടിരുന്നതുരി

244 കമികിവത്തുരണ്ടുനാളെക്കുഷിന്നെവരുത്തിക്കുവണ്ണാതനനവെരുഹഷിന്നെസമ്പരമന്നത
ന്നെഗമിച്ചിടെന്നാൽനിന്നൊവെത്തുക്കില്ലതട്ടത്തിട്ടുവഹവനൊരുത്തരുംപിന്നെഞാൻബന്ധുക്കളു
ക്കയട്ടുത്തൊരുദിനമിന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിങ്കലെക്കുമാറുവന്നിട്ടുവൻകുന്തിനന്ദനന്മാരൊഴിവണ്ണമതിളു
ചെയ്കന്തശിവത്തിനെയ്ക്കുനെഞ്ഞിനാൻഭഗവാൻകൃഷ്ണൻരാമതിരുവടിസിതയൊടെന്നപോലെപ്പെൺ
രവൻസമ്പട്ടയൊടൊന്നിച്ചുമരുവിനാൻവിറയ്ക്കൊപരദിനംശ്രീധന്യാപെൺതിരിന്ന്സാദൃശമില്ലൊ
കവെണ്ണനാമിന്നുതന്നെവിപ്രരൊക്കനംവെണംശുശ്രൂമാകെനവഹമ്നശ്രുഷലനെതൃയായസ്വര
ദ്രയൊട്ടുചൊന്നാൻ വിപ്രരൊക്കനന്നൽകിസ്വട്ടവാംസ്വർഭൂഷംപിദ്രമത്തൊട്ടുകൊട്ടിടയൊരെ
ഷനക്കാൻ്റെമാംവ്രതസമാക്കിക്കവൊതെണമതിന്ദ്രസെനൻറെരഥംവെണമെന്നപെക്ഷി
ച്ചൻരക്ഷികളുനെരാരഥവുംയൊക്കിച്ചുതൽക്ഷണന്നൽകിനൊർകന്യകതാനമപ്പൊൾ
ഭർത്താവുതന്റെമുമ്പിൽനിന്നിട്ടുമഹാരഥംവന്ദ്യാമന്ത്രാലയനദാനവുംചെയ്തനന്നാക്കി
തെളിച്ചിടെണാന്തെരിന്നെറിക്കുസ്വഭദ്രനിയൊളിച്ചുകൊണ്ടുപൊയിതെന്നതുമരുത്തളൊ
വിളിച്ചുപറയെണംവിപ്പൃതന്നൊടുഞാൻകളിച്ചുയാത്രംചെയ്യുന്നതുനികണ്ടുകൊൾകമായ
വിമന്ദസ്മിതംചെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുനിന്നുമധ്യക്ഷ്മരവഹാവസ്വഭിയൊടുചൊന്നാൾപെയതാലുമാകും
വക്കാംക്കന്ദം ഞാൻഹന്ത്രമതെചെതന്യമൈത്രമെന്നക്കിളെന്നൊനിരൂപിച്ചുബാഹ്യ്യവാരം
തന്റെലക്ഷ്യയൊപിറന്നഞാൻബാഹുവിക്ഷമരമൃജെളക്കുമൽദ്രൊതാക്കൾക്കുംബാഹുലെയൊപമനാം
ഭർത്താവെയ്ശ്വരവാഹനസ്യമന്നഹവണ്യുനന്ദനകുന്തിസുതഭാഗത്താൽസമരംഹയൊഗത്തിൽ
നാത്തവക്കുംവെഗത്താൽക്കൂട്ടിട്ടുവൻകാട്ടിക്കൊണ്ടൊട്ടുംശൌര്യംഎന്തമെക്കുറയുന്നിതെൻ്റ കുപ
ശെഷതെൻഭ്രാതാവാകിയകൃഷ്ണൻമാധവനഹിഞ്ഞൊളുംഎത്തരംസ്വഭദ്രതൻവാക്കുകൾകെട്ടുഹന്ത
ൻസഖരതന്തരിലെയൊതയ്യവമാഷ്ടട്ടുമാധവഭഗിനിയൊംകന്യകയൊരുന്നെരംകുതിരചമട്ടിയ

മെയ്യുന്നുടത്തിലുൾമെല്ലന്നിപ്പോഷം പൊലെതെതുവൾനാദംകെട്ടുവെഗത്തിലുട്ടത്തുവരൈപാൎപ്പ

ലേഹാരപ്പെട്ടുമിഴുങ്ങുകൊടുന്നവനെവനെന്നറിയെണംമറ്റുള്ളവൈവകാതെനാതെമാതൃമിപ്പെത്തത്ത

ത്തെടുത്തമുമ്പിൽപൊക്കുത്തിരിച്ചുനടത്തിലൊഫിപ്പിച്ചുകൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുകലക്കുദാഫിക്കലൊതെകൊടുത്തവെ

ടുംകുത്തുംകട്ടുക്കൊണ്ടിരിയെന്നും നരച്ചപെന്നശരാഭൊഗപ്പെരത്തനെരംതട്ടുന്നുശസ്ത്രങ്ങളാ

ൽമുറിച്ചുകളഞ്ഞവൻവയ്തുപമൊഴുശരം ഫെരിച്ചുതടഞ്ഞുനാൻപ്രാസാദമ്പെഴുന്നതും ഉഹാസ്യമെ

ഹങ്ങുൾതൊടുത്തസാരത്തുടങ്ങിനാൻ ഭാണങ്ങൾ കൊണ്ടുപരന്നുകൊള്ളയൊന്നിജ്ജക്കിനാൻത

ച്ചുരമുത്തനെരംവക്കിനായകന്താകൃഷ്ണനാമ്പുഷിയെന്നവെ ദെതെരെവതക്കാളുമ്പാരംപുക്കിത്തുയ

നഞ്ചുഷൻ ദൈവതാജ്ഞയാകൂട്ടദെവനായകസുതൻ വിഷ്ണുഷ്ണുപന്മാസുതൻപിറക്കെപ്പെന്ന

വൃന്ദാരിഷ്ടതംവിഹംരങ്ങളവനപ്രതയാപ്രിക്ഷാൽയന്ത്രങ്ങൾവസ്രുഹഞ്ഞുമ്പിഷകൾഷഗങ്ങളുംഭ

ത്തനം ചെയ്യാൻ ഉദധിക്ഷസ്സന്നസൃഷ്ടിങ്ങളും ഭൂഗരണാഭിളുമായുധക്കാരങ്ങളും ഒക്കെയെ

കളഞ്ഞിതു സവ്യസാചിയുമക്കെട്ടുവിധനക്കുഷ്ടുമക്കിരഥംസു മാക്കിവിധിക്കലവരാതുവിതക

വലക്കുരുമാകിവരഞ്ഞിച്ചുവടപ്പെട്ടും വിഷ്ണുഫിന്നെച്ചെന്നവാങ്ങുംകിന്നരപ്പെഷ്ഷൻമായവ

നിയൊഗങ്ങൾതെത്തുദേവന്റെ താമസന്നതറിഞ്ഞു ഹ്രംഷരത്തെ ദേവനന്നൽകിട്ടുവന്നരുൾപെ

ത്തുവാസവതനയനും വന്നുച്ചുവരങ്ങിക്കൊണ്ടുവാസുദേവൻ തെരിശുഷ്ടമുകരെതിന്നാൽഹന്ത

വിക്രമംചെന്നതൊററവന്തിക്കിക്ഷുർഹത്തൊത്തുസദംഹാരൻ ധൈരിയമക്കിച്ചാൻവന്ദിച്ചപെ

രുഷനാദത്തെകെ: നെരംവമ്പരാം വൃക്ഷസമകൊഞ്ഞുമൊരുവന്നാൾ മായവനവരെക്കും

പറഞ്ഞുപൊഴിക്കിച്ചാൻ മായവിയൊടു കുരുവാസവിതാനം തെയ്യൻ ദൈവതകവൃംഷരൊ

ദ്വാനവുംകടന്നുവിവ്യനാം സവ്യസാചികടന്നാൻ തിരിക്കുംഉക്ഷപിക്രിയുകവവനങ്ങൾവ

നങ്ങളും ത്തിക്കുതലയത്തൊക്കുമനന്ദ് വിഷയവുംസഞ്ജനമ്പെരുമാരംഭങ്ങളുംപലവുംക

24൹ ജ്ഞാനസെനമതിയാക്കിയതിൻ കണ്ടു മജ്ജനം ചെയ്തതൃവിന്നെയന്നടക്കൊണ്ടാൻ മുക്കന

കുലകാലൻ മുക്തനൈരാക്കന്നി [illegible] രവരസ്വതൻ വിജ്ഞവരലെതന്നെ [illegible] സജ്ജ മാംധന്നെ

[illegible] സഖരം [illegible] നേരാകക്കൊതന്നു [illegible] ൻ വിനുപൽ [illegible]

[illegible] ക്ഷത്രിയൻ [illegible] മദ്ദികൾക്കണ്ടു തം [illegible] ത്തൻ [illegible] രവതിന

[illegible] കടന്നവൈകിസാലയ [illegible] ഞ്ഞും [illegible] വിഷയവും [illegible] മാം ദൈവ [illegible] കണ്ടു

[illegible] വന്നസൽക്കാരം ചെയ്താർ [illegible]

[illegible] കൌരവ വിഷയം [illegible] വിചിത്ര [illegible] ൻ [illegible]

ത്തിൽ [illegible] മാത്രമാത്ര [illegible] ണ്ടൊ [illegible] ജനമവിടെ [illegible]

[illegible]

[illegible] നരനാത്രി [illegible] മാത്രം [illegible] ഗൊഷാല [illegible]

[illegible] ഗൊഷാല [illegible] കന്യക [illegible] വന്തിച്ചു

വളെറ [illegible] ഗാന്ധാരി [illegible] ൽ [illegible]

[illegible] പെത്രം [illegible] വൻധ [illegible] മഹാ [illegible]

[illegible] ഞങ്ങൾ [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] വെത്തൻ [illegible] വന്നെങ്ങിനാൽ [illegible]

[illegible] വന്നെങ്ങിനാൻ [illegible] മാനസ [illegible] വൽ [illegible]

മാനസ [illegible] ഭൈമ [illegible]

[illegible] പെത്തൻ [illegible] ചെയ്തു

സുഖിച്ചുമരുവിനാൻ അക്കാലം ബലഭദ്രനാദിയാം യദുക്കളും പുഷ്കരവിലോചനനാകിയ ഭഗവാനും വധു-
ശ്രീധനം കൊടുക്കനായി പാണ്ഡവന്മാർക്കു ദിവ്യസ്ത്രീധനാദികളൊടും വന്നിതു സന്തോഷത്താൽ വേഗ-
മുപൊയങ്കിൽ അവൻ പിന്നെയും വന്നവരെ പൂജിച്ചു മോദം പൂണ്ടു വേഗത്തോടെതിരേറ്റാർ അന്തി-
കെ കൊണ്ടുവന്നൊരു രത്നത്താൽ നന്നിതും ബന്ധുവാം കൃഷ്ണനെ നോക്കി ചിരിച്ചു വണ്ണം തന്നെ സന്തോ-
ഷമകന്നുള്ളിൽ സന്തോഷം വാർഷ്ണേയൻ വണ്ണം സന്താനന്ദം പൂണ്ടു കുന്തീനന്ദനന്മാർക്കു സഹസ്രം രഥ-
ങ്ങളും സഹസ്രം ഗജങ്ങളും സഹസ്രം അശ്വികകൾ സഹസ്രം ദാസികളും ശ്രീധനത്തിൽ ക്രിയശേഷം പിന്നെ-
യും കൊടുത്തിതു ഓരോ ചേതരികളും അനവധി വസ്ത്രങ്ങളും ധനങ്ങളും പലതരം ഉത്തമപാത്ര-
ങ്ങളും പ്രയതനന്മാരായ മന്ത്രികളുമുണ്ടു ഉത്തമോത്തമമായ ഭൂഷണങ്ങളും പല രത്നങ്ങ-
ളും നല്ല ആയുധങ്ങളും വിശേഷങ്ങളുമായി രമ്യങ്ങളായ സ്വർണ്ണപാത്രങ്ങളും മാല്യങ്ങ-
ങ്ങൾ ദിവ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ ബഹുക്കളും സർവ്വവിസ്മയകരകാഞ്ചനപാത്രങ്ങളും തന്മക്കൾക്ക്
ന്നർ മഹാധനരത്നൌഘങ്ങളും ഗോമഹിഷം ശോഭിതനാം ഭൂമിപാലനൻ നൽകി ചൊല്ലിയുമക്കാല-
ത്തു കൃഷ്ണനും പിന്നെ പാണ്ഡവരെ നമസ്കരിച്ചാൻ അനന്തരം ജനങ്ങളുമായി ഭോഗ-
ങ്ങൾ കൊണ്ടു മാനിച്ചു ദിനം കല്യാണഘോഷത്തോടും കൂടി അനന്തരം ആ ഭീമയദുക്കളും.
അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞവൻ പിന്നെ നാട്ടിലേക്കു പരിവാരങ്ങളും ചെയ്തു ദ്വാരകയിൽ പോയി ചെല്ലുകെ
കാലം കഴിയുമ്പോൾ സുഭദ്രയും ഗർഭം ധരിച്ചു പിന്നെ പുത്രനെയും പെറ്റാളല്ലോ
ഭീമന്റെ ദ്വാരാവതിയിൽ ബലഭദ്രനെ ഉടനെ വിലോചനത്തിൽ മനസ്സായ നൽ ഉത്സവത്തോടു
കൂടിനാൾ ഗുണനൊടും കുരുശ്രേഷ്ഠനായ അർജ്ജുനൻ സുഖത്തോടെ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്ത്
വാണിതു കാലാന്തരത്തിൽ അഭിമന്യുവിനെയും പെറ്റു സുഭദ്രയും ദ്രൌപദി പുത്രന്മാരെയും
അഞ്ചുപേരെയും പെറ്റു യജ്ഞസേനി പ്രതിവിന്ധ്യനെന്നറിഞ്ഞു ആദ്യം ശ്രുതസോമൻ ശ്രുതകീർത്തി ശതാനീകൻ ശ്രുതസേനൻ

൨൪൭ സോമൻ മഹാവീരൻ പുത്രാത്മജൻ ശ്രുതകർമ്മാവുതാനും നകുലതനയനാകുന്ന ശതാനീകൻ സഹ

ദേവന്റെ പുത്രൻ ശ്രുതസേനനും മറ്റുള്ള ഏകവത്സരാവധിസംവത്സരമുണ്ടായതിൽ ഉണ്ടായി നാനാവിധ

ദാനങ്ങളും യുധിഷ്ഠിരൻ സദ്ഭാവിവാഹവും കഴിഞ്ഞു ധനഞ്ജയൻ തീർത്ഥയാനവും സുഭദ്രാ

ഹരണം കാലത്തിങ്കൽ ഉൾക്കാമലത്തിൽ വാഴും യവനനോടും കൂടെ ഖാണ്ഡവവനത്തെയും

ദഹിപ്പിക്കയോടും ചെന്റ ഭാഷ്മാനത്തോടും കൂടെ കാ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിങ്കൽ കെട്ടിപ്പൊന്തിരിക്കുന്നു

ത്രിലോകവസ്ത്രവും ധരിച്ചെത്രയും തേജസ്സോടും കൂടിനാതെപ്പറഞ്ഞിനോ നൊരുവിധം

പണ്ടെത്രയും ബഹുദൈന്യാവെന്നതെന്നെ ധാർമ്മികന്മാരെന്നും ഉണ്ടാകുന്നു വെണ്മതുക്കൾ

കുനാം ഉൺമെക്കു ശിവനുമായുള്ള മമതരുവിനൂക്കിവരു ധൈര്യവുമന്നറിഞ്ഞുംകൊണ്ട ചൊല്ലുന്നു

മന്നാളത്രക്കമുണ്ടാക്കിടാ മെത്രയും വെക്ക ഉന്നവരും ധൈര്യം ചെയ്താർ എങ്ങിനെ ഞാനറിയ

ഉള്ളവാസവരം വനത്തെ കത്തിച്ചുകഴിയ വെക്കയിൽ തന്നെ മറ്റെല്ലാം തക്ഷകന്റെ തിരിക്കുന്നതു

നന്മാകകൊണ്ടു രക്ഷിച്ചിട്ടുന്ന ശക്രൻ സവ്യസാചിയോടു യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റുപോയതു തന്നെ വർണ്ണിച്ചി

പ്പിന്നെ മഹത്വമുള്ളവറിഞ്ഞുള്ളതിനെ ഞാനും ഹവ്യവാഹനനും കൂടെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവനെത്രെ

ഒവ്യാസന്മാർ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു ഉള്ള സവ്യസാചിയും മറ്റു കൂടെവനൊത്തുള്ള

ന്നാൻ ഒവ്യാസന്മാരിൽ ചിലതെന്നെയും കല്ലെറിഞ്ഞുള്ളതും ഉള്ള തെറ്റും വിട്ടുപോവനാഗ്നി കയറ്റുന്ന

ള്ളവാക്കുകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ നേരിട്ടു ഞാൻ എന്നോടും ധനഞ്ജയൻ എന്നതു കേട്ടു നേരം ഒന്നൊ

ധനഞ്ജയൻ പ്രാർത്ഥിച്ചവന്നതെവിടെ വന്നുവന്നെന്നു അവനോടറിഞ്ഞു ചൊന്നാൻ ഇതന്നാലുമാകും

പിന്നെ ചെയ്ത ത്രിഭുവനെ ഞാൻ കപിലക്ഷണമുള്ള ശരവും മനോവേഗമുള്ളവങ്ങളായ സിതതുരഗ

ഗവരങ്ങളും ശരങ്ങളൊടുങ്ങാത്ത തൂണികളും ഗാണ്ഡീവമായ ധനുസ്സുമായുധങ്ങൾ

ങ്ങളും ഗാണ്ഡീവമായ ധനുസ്സും രഥവും കൊടുത്തു ഞാനും ഹവ്യവാഹനൻ ധനഞ്ജയനുമായി തെക്കോട്ടു പോ

നൽകാമെന്നരുളിച്ചെയ്തിനാൽ വരുണനും പക്ഷങ്ങളെന്നാലുമവറ്റിനാൽ ഇരിക്കും രഥത്തെയും പൂന

ർക്കിണാം ചെയ്തുകൊണ്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു പിന്നെ സ്രഷ്ടാവു മഹാദേവൻ ദൈവതന്മാരെയും

കൈവശം വെറെ വെണങ്ങിട്ടു ദേവതകളുടെ ജനങ്ങൾ തന്നെ തിരത്തിൽ കരയെ വെച്ചൊരു ഭാഗ്യഗതി

ത്രയക്കനായി വന്നു സന്നദ്ധകവചിയായി ബ്രഹ്മനിശ്ചിതമായ ലോകങ്ങൾ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നോ

ളം ഘോരനന്ദനനായകന്റെ ത്രിപുരാന്തകനിൽ ഉദിച്ചുവല്ലോ ഘോരവ

ഹാരങ്ങളെന്നാൽ പക്ഷങ്ങളെന്നൊരു ഗോവർദ്ധനം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു ദഹിച്ചുതുടങ്ങി

നാൽ ദിക്കിലും തുടങ്ങിത്തുടങ്ങി പക്ഷികളെല്ലാം ഘോരവർഷങ്ങൾ വിലാസവും ഘോര

ഹാരങ്ങൾ ഗതനവർക്ക വിലാസവും പന്നഗപക്ഷിമൃഗജാലങ്ങൾക്കു ദഹിച്ചൊക്ക സന്നദ്ധരായി കരുതന്നെ

രങ്ങളായ വിലാസവും പക്ഷികൾക്കു കരഞ്ഞു തളർന്നു ചെയ്തിട്ടു നേരം പക്ഷങ്ങൾ കരിഞ്ഞു വെ

ന്തിരിക്കിൽ പതിക്കയും വൃക്ഷങ്ങൾ വെന്തു പൊടിയായി വീഴുന്നതു വൃക്ഷങ്ങൾ ചാടി ഓടി

ഞ്ഞു കെട്ടുന്നതും ഒടുങ്ങാതെ കണ്ടു രുഷ്ടനായി ശത്രുവിനെ മെയ്യഞ്ചൊടും ഇന്ദ്രനോ

ടത്തൊടും കൃഷ്ണൻ കൂടിവന്നിട്ടു ദേവന്മാരൊക്കയും നക്ഷത്രക്കൂട്ടങ്ങളും തന്നെയും കണ്ടുകൊ

ണ്ടിൽ നന്ദനനെന്നാൽ ഇന്ദ്രനെ വരുത്തി എഴുന്നള്ളി മേഘവർഷം സംശയമെന്തു

ന്നെ രമ്പയത്തിൽ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു തന്നെ സേനാപതികൾ ഉദ്ധതനായി വൃത്രാസുരനോടു കൂടെ

പുറപ്പെട്ടു സേനാനായകനൊടും കൂടി ഘോരവർഷം വരുത്തുവാൻ ഇന്ദ്രൻ ഘോരതരമായി വെ

ള്ളം ത്രിഭുവനം ഞെട്ടി ഘോരം വെന്തുപോയി കാനനം ഒരു തീക്കു കിന്നരന്മാർ

ഷ്മകയും ഭയമെന്തോ എന്നു ജനങ്ങളും ഘോരമായ വഹ്നിയൊ

ടു കൂടെ കണ്ണും തിരിയാതെ വന്നു ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യുന്നതു സഹിക്കയും ഘോരന്മാരായ മനുഷ്യന്മാർ

ക്കും വൃന്ദാവനത്തിൽ കൃഷ്ണൻ ഭക്തന്മാരെ കൈവെടിയാതെ സഖ്യത്തോടു കൂടി കാത്തുകൊണ്ടു

൨൫൦ ദുഷ്കൃപിടക്ക ന്നഗന്ധവാഹനമന്നിതന്നിക്കും ദൈവെന്ദ്രനും ബന്ധുവാക്കിനാൻ വിദ്ധ്യാധരന്മാരങ്ങിനെ

ചരണ്ഡ ലൈവെതൊ ന്നമഷകണ്ടനെര ത്ത്രൈലൊക്യം ചൈതന്യംവരുത്തിക്കൊണ്ടവൻ ചൈതന്യമെന്ന

ചൊല്ലു കൈതവമൃത്തിക്കന്നതന്നുടെ വൈഭവത്താൽ കൈതമെന്നിത്ര കാമമെഴുന്തു കൊണ്ടു

മഞ്ഞുപൃഥനാല്പുഥൗ സ്വതനൊഴ്ചെയ്ത മരെന്ദ്രൻ പൃഥനെന്നെറവു വൃഥാവാഴമാഷ്ടമങ്ങാരുന്നു

കൃഷ്ണസാരഥിയായിക്കിന്നുദിവ്യ ന്ത്ര്ഞ്ഞാൽ ഭക്ഷണമുടമടക്കിനിന്നെനതു ന്നെരം ഭക്ഷണം നന്ന

വച്ചിനൊൻ ധനഞ്ജയൻ ഭക്ഷണം വെന്നതിദിവ്യാദികൾ തൊറ്റതുമൂലം അന്നെരമശരീരിവാണി

ചൊല്ലുന്നതിന്നവർ കൊന്നിതി ചെയ്യണ്ടിക്കൊടുക്കനല്ലതക്ഷകൻ കുരുക്ഷെത്രം വക്കത

ന്നിക്കിന്നു സഖ്യത്തിനെന്നതുമൊരുവിഷ്ണുവുംവന്നിയെ ദൈത്യക്ഷ്മാണ്ഡവമാരെല്ലായിപ്പൊനരു

നാശം കൃഷ്ണനാരാജ്ഞകളിൽ വന്നിച്ചുകൊടുക്കനല്ല നരനാരായണന്മാരെദാദിമുനിക്ഷ്ണനെന്നതു

കാരണമതുമന്ത്രമുമനസ്സെന്നതു കെട്ടുവാങ്ങിപ്പൊയിതുമദെന്ദ്രനും പാണ്ഡവന്മാരിനെ

നന്നായിയുദ്ധിച്ചതുമങ്ങിനാൻ വാരണവ്യാഘ്രഹരിസൂകരസഞ്ചയാരണ്യജന്തുവർമാരണ

കാരണമാംവനവഹ്നി ജ്വാലാമാലകൾകത്തിപ്പൊങ്ങി തെളിച്ചുഭുവനവും ഫല്ഗുനകൃഷ്ണ

ന്മാരും തെളിച്ചു സമുദ്രത്തിപ്പിടിച്ചവനമെല്ലാം തക്ഷകാലയത്തിൽ മാളിരുന്നമയാസുരൻ തൽക്ഷണ

ണഭയപ്പെട്ടു മണ്ടിനാൻ ഭയത്തൊടെ ദക്ഷിണമെക്കിനായകന്റെ നന്ദനഭക്ഷണത്തെ

നമനുചെന്നിതു ജലഭക്ഷയാന്തകൃഷ്ണനും വഹ്നിയും പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നെരം കൃഷ്ണൻ ന്നൃചക്രവും

മയന്ത്തിയ്യഥാതരക്ഷണന്തിന്നാരെയും കാണാഞ്ഞുമയാസുരൻ ന്നക്ഷിണാഭയം ചെന്നശ

രണാവൃക്ഷിടുന്നാൻ ഹാഹാ ഹാ ണ്ഡവ പാർത്ഥ ഹാഹാ ഫൽഗുനജിഷ്ണൊ പാഹിമാം ദേവനദൈവ

ഹിമാം ഭഗവനദൈവ പാർത്ഥനഞാൻ നാദംകെട്ടു ദൈന്യത്താൽ ദാനാസുരപെടുക്കണ്ടു നീയെന്ന

തുടന്നടൻ നമുച്ചിഭ്രാതാവാകും മയനാരെന്നതജ്ഞുൻ ഞങ്ങളെ ദൈന്യഭാവത്താൽ നടയന്നൽകിനാൻ

വഹ്നിയുംദഹിപ്പതിന്നിച്ഛിച്ചിലതൂലംപിന്നെയുമത്ര ജനമെജയൻദഹിപ്പാതെന്തെന്നു സെനനൻ

ന്നനാഗശാഖകളുംഹരിഷംദഹിച്ചതുഖാണ്ഡവംമറെറഞ്ഞിമെമുനിനായകനായവൈശമ്പാ

യനൊടുജനമെജയനൃപനന്നെരംചൊദ്യംചെയ്താൻശാൎങ്ങപക്ഷികൾനാലുംകാനനംദഹി

ച്ചപ്പൊൾവെന്തില്ലയെന്തിനെന്നുകാരണംദയയൊടെചൊന്നതുകെട്ടുമുനിവൈശമ്പായനൻ

ചൊന്നാൻമന്നവശാൎങ്ങങ്ങൾവെന്താഞ്ഞതിമൂലംകെൾനീയദ്ധൎമ്മജ്ഞരിൽമുഖ്യനാകിയന

ന്ദപാലനെന്നുമന്ദപാലനാകിയമഹാമുനിബ്രഹ്മചൎയ്യവ്രതിയായിപ്പണ്ടുചിരകാലംബ്രഹ്മജ്ഞാനകാ

ംക്ഷയൊടുലൊകാവുംപൊക്കാൻതപംചെയ്തുസ്വൎല്ലൊകംപൂകിയെന്നതുകണ്ടുദുഃഖിച്ചുമന്ദപാലൻ

ദെവകളൊടുചൊന്നാൻഞാനെന്തുതപസ്സിന്റെഫലമെന്നുംവരാത്തതെന്നൊതുകമിങ്ങനെ

നെവന്നതൊൎത്തൽദെവകൾവിചാരിച്ചുചൊല്ലിനാനതുകെട്ടുഭവാനൊയദുഃഖകാരണംകെട്ടാലുമി

പ്പുത്രന്മാരെക്കൊണ്ടുതാനവൎക്കൊന്നുമില്ലന്നംപിണ്ഡവുംകൊടുക്കാൻഇല്ലായ്കകൊണ്ടുമാത്രമെ

ന്നതുകൊണ്ടുംതിരുയജ്ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടുംതല്പ്രജകൊണ്ടുംപിതൃണാമൃണംതന്നിൽനിന്നും

മൊചിക്കിലെന്തിനുദെവന്മാരെന്നതുപിതൃക്കളെയശാകനതുഗതിയില്ലായെന്നതിൽഞാൻഭൂമിയി

ൽചെന്നിപ്രജകളെസൃഷ്ടിക്കെണ്ടുവന്നപ്പൊൾപക്ഷിയായിട്ടുകുറഞ്ഞകാലംകൊണ്ടുവളൎന്ന

ഉല്പ്രജകളെപെറ്റുപക്ഷികളെതന്നെതുനിനച്ചുവൻപക്ഷിവൎഗ്ഗത്തിൽശാൎങ്ങമായിജരിതയെന്നു

ള്ളൊരുപക്ഷിയിൽനാലുമക്കളെപ്പെറ്റുതൻലപിതയൊടുംകൂടഖാണ്ഡവത്തിൽനിന്നുപാൎക്കുമ്പൊൾ

വഹ്നിഖാണ്ഡവംചുട്ടുഖാണ്ഡവംവനന്തന്നിൽനാലുപുത്രന്മാരെയുംജരിതെച്ചതുകാലംബാലന്മാരെയു

മവൾതന്നെയുമുപെക്ഷിച്ചൻലപിതയൊടുംകൂടവന്നിച്ചുമന്ദപാലൻവഹ്നിയെസ്തുതിച്ചുബാലന്മാരെരക്ഷി

ച്ചുജരിതയുംമഹാവഹ്നിതന്നൊരുഖാണ്ഡവംദഹിച്ചനായിപ്പൊവതുകണ്ടുമന്ദപാലനതുചെയ്തു

ദെവകൾക്കെല്ലാംമുഖമായിരിക്കുംഭഗവാനെമഹാവഹ്നിദെവദഹനനൊന്നചെയ്യെണ്ടിയെപ്പൊൾതന്നെ

൨൩൨ ടെന്നതന്നാരെ ദഹിക്കാതിരിക്കേണം എന്നുടെ മാതാവു ഞങ്ങളെന്നതു കേട്ടനേരം ഞങ്ങളിനെ

തന്നെ ചെന്നവൻ വകനരുൾ ചെയ്തു മംഗലാതകാന്തിയൊടെ നന്ദഗോപനം ആരണ്യന്തരത്തിൽ പി

[illegible]

[illegible]

ഞങ്ങൾ ചെന്നാരപ്പൊൾ അഗ്നിക്കഞ്ചരിതാവിശാരിസൃക്കനംവിന്നെ ചെനൽ കൊണ്ടുംനതംചമിത്രൻ ഉമ്മു

ദ്രോണനുമൊരുമിച്ചനാലുപെരുമൊരുമിച്ചഗ്നിയെ സ്തുതിച്ചീടിനാലവരാലമലങ്ങൾക്കണ്ടാകുലങ്ങൾ ടനെരം

ഹിരണ്യരെതസ്സിനെ സ്തുതിച്ചു തുടങ്ങിനാർ ജരിതാരിയും തൊഴുതുഗിരംഭക്തിയൊടെ ലൊകങ്ങൾ

ക്കെല്ലാം പ്രാണനായിരിക്കുന്ന വായുതന്റെ കൈക്കാൎയ്യം വായ ചെയ്യുന്നു കണ്ടവനായ്ക്കൊ ജീവനമായൊര

സ്ഥതത്തിന്റെ യൊനിയായിപാവകനാകുന്നതിരുവടിയെല്ലൊം താവകമഹിമാനങ്ങൾ ചൊവ്വനായ

പക്ഷിരൈവെത്തങ്ങളായതെങ്ങൾ ഉഛൈശ്രവസ്സതെരക്ഷിച്ചീടുകവെണം കാരുണ്യമൂൎത്തെ ചെയ്തെറെന്ന

വള്ളിംഞരിതാവിദൈവനെസ്തുതിച്ചപ്പോൾ ഞ്ഞു വെഹ്നി ശക്തിപൂണ്ടു തത്സഹൊദരനാകും ശാരിസ്യ

കനും വഹ്നിദൈവനെസ്തുതിചെയ്താൻ ഹരിച്ചഭയന്തി ആഹ്ലാദിച്ചുകൊണ്ടുവനായി ഹവ്യവാഹനനാ

യതിരുവടിയെല്ലൊ ഹവ്യമായിടുന്നതും കവ്യമായിടുന്നതും ഗവ്യം ശുചി ബഹുവിധദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നതും

ദ്രവ്യങ്ങളിലുള്ള ഊരസങ്കാരങ്ങൾ നീക്കി ദ്രവ്യം ശുദ്ധമാക്കും ആനാത്മകനാകിയതും ഭവിച്ചീടും

അവ്യയാനന്ദനായൊരവ്യക്തനാകുന്നതും സുവ്യക്തം സകലലൊകവ്യാപകനാകുന്നതും രവ്യാകാര

ത്തെപ്പൂണ്ടതിരുവടിയല്ലൊ ആധാരം ഞങ്ങൾക്കു മറ്റാരുമില്ലത ചുൾഭവനായൊരമൂൎത്തെ വഹ്നി

പാലയകാരുണ്യാബ്ധെ നിന്തിരുമിത്രനും വരുണനെന്നെരം സ്തുതിചെയ്താനം ചെയ്യാമീടുന്നതും താനായി

ടുന്നതും പ്രകൃതിയാകുന്നതും പുരുഷനാകുന്നതും സകലാത്മാവായിടും തിരുവടിയല്ലൊ തെ വെദമായി

ടുന്നതും വെദാത്മാകുന്നതും ബുദ്ധിയായ സ്വാന്തതെയതിരുവടിയല്ലൊ ഹവ്യകൃപാലയപാവക

ഹന്താത്മകൻ പാലകനന്തനനാലം ചെതനമൊന്നുതെ ദ്രോണനും വൈശ്വാനരദെവനെസ്തുതി

ചെയ്താൻ പ്രാണസങ്കടത്തൊട്ടുമത്യൎത്ഥംഭക്തി പൊങ്ങിക്കൊണ്ടാമാധാരദൃഢനായ ചെയ്താരാൽ ഷട്കിശാഖക

ൾ സാക്ഷി ദൈവതരണായതെ നമസ്തനമഃ കത്തെ ലൊകൈകകൎത്തൃ സാഹത്തെ നമൊനമഃ കന്ന

വെവെത്തിവരമാത്മനൃപായനമഃ മത്ത്യാൎത്തിഹരദെവാദികളെല്ലാ സങ്കല്പിച്ചതന്ത്രവനാൽക്കിടു

284 നാഥനെയും ബ്രഹ്മിച്ചത്താൽ തിരുത്തിൽ ഉവക്കും ശ്രുതിയെവണ്ണം ഇഷ്ടം ഗുരുവായ ജഗൽപ്രഭുവായതെ

ജസെ നമഃ സത്യസാക്ഷിണെ പവിത്രായ ഭാസ്വതെ നമഃ തത്വരൂപായ പരമാത്മനെ നമോ നമഃ ജനിട്ടു

ജരിതം ശിശു തിസ്സൃഷ്ടനായകിന്റം ചെയ്തിനാൽ ഓണനാനമ്മ യെന്നു ചൊല്ലുവക്കിഷ്ടങ്ങളാൽ അവാ

ലപുത്രന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിതനെന്നറിഞ്ഞു തന്നെ രണ്ടവൻ സന്തുഷ്ടനായി നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട്

ചൊല്ലുന്ന സന്താപമില്ലാത്തെങ്ങൾക്കുണ്ടാകയില്ല മനം സന്തോഷം പൂണ്ടു ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ കാണുന്നതെന്തും സന്ത

താവസിച്ചാലുമിവിടത്തന്നെ ഞങ്ങൾ അന്തർഗ്ഗമനമൊ പരമാനന്ദത്തോടുകൂടി മന്നോടിരിക്കുന്നവർ

ച്ചുകൊൾകെ എന്നാലും മെന്നാൽ ഞങ്ങൾ വെന്തുപോമെന്നോർത്തു ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടാകെ ബന്ധുക്കൾ

നമ്മുടെ ഞങ്ങൾ അതിന്നുകൂടിപ്പോരും ഇതുമെന്തു ദുഃഖിക്കേണ്ടതാവമുണ്ടാകയില്ല ജാതവെദസ്സു ഇത്ര

നൽകിനാൻ അനുഗ്രഹം കാനനം പൂകിനോർ മനുഷ്യരെല്ലാം മാനസതാപമുണ്ടു പുത്രരെന്നെ

നമ്മുടെ ജരിതാതാനമെന്നും ചെയ്യെല്ലത്തങ്ങളുമെന്നും കേൾപ്പിതെന്നു ദുഃഖിച്ചിരുന്ന

നേരം ഹനങ്ങൾ ലപിതയാകെയുന്ന സവത്തിയും പറഞ്ഞു ലപോദഹിക്കുന്നതിലില്ലുന്നവനിലങ്ങളും

വൃന്ദാരെന്നെയും ചൊല്ലി ഭവാൻ ദുഃഖിക്കുന്ന അവകാശമെന്തിരിപ്പതുമൂലം സാവത്ര്യന്നൊന്നി

ച്ചൊരു ലപിതാതനിലെങ്ങൾ താവസന്തോഷം നിറഞ്ഞു വെന്തുമുണ്ടാകുന്ന ജരിതാതാനും വന്ന

വൈതങ്ങൾ തന്നെക്കണ്ടു മെൻകി സന്തോഷിച്ചുമനം ഹവ്യം വന്നു ഇഷ്ടമുണ്ടുകൊണ്ടു കടന്നിത്തവനത്താരം

ഗുരുത്തോം ഇതെന്നു ഭവാൻ കാര്യാലമിതനാശിപ്പതുക്കളുടെ ത്രാതാനും ഒഗംഗനനമെ ശ്രുത്തമ ഹൈന്ദ്രം

പദവും മെയ്യങ്ങളും തങ്ങൾക്കുചമഞ്ഞിതു പാൽകനമപങ്ങളും തങ്ങൾ വെത്തതുക്കണ്ടു മെവെന്നന്ദ ഗോ

ഷം കൃഷ്ണനെ തുതിച്ചാൻ പലതരം ഭഗവൽപ്രസാദത്താൽ ഭുജൻ ജിതയോടെ ഭഗവൽപ്രീതിമെ ഭഗവൻ ജയ ജയ

ഭഗവൻ ജയ ജയ വൈകുണ്ഠ ജയ ജയ ഗോവിന്ദ ജയ ജയ ശ്രീ കേശവ സെവ്യ ജയ ശ്രീപതെ ജയ ജയ ശ്രീ

വാസുദേവ ജയ മുകുന്ദ ജയ ജയ ശ്രീ വത്സചിഹ്ന ജയ ശ്രീരാമ കൃഷ്ണ ജയ നാരായണ മാഹാത്മ്യം തുളസി

വനം പുക്കു മൂത്തുമലമെത്തിക്കൂടുംകൂടുംപ്രതിജ്ഞയാതന്നെ കാത്തിട്ടുവാനരുതത്തിന്റെ ഇല്ലമാതാക്കളുമായി ഉഗ്ര

വരങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനുശേഷം അന്നായത്തിന്റെ രാജ്യങ്ങളും മഹാവൈരികളായ രാക്ഷസന്മാരും എല്ലാം. പിന്നെ

വടക്കുള്ള മലയിൽ പോയി തപസ്സു ചെയ്തിട്ടു ബ്രഹ്മാവിൽ നിന്നു വരം വാങ്ങി വനത്തിങ്കൽ സുന്ദരി

ജനങ്ങൾക്കും മറ്റും സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു വംശധരന്മാരായ അനേകം പേരെ ജനിപ്പിച്ചു ആനന്ദ

നനായിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഭാഗ്യം വർദ്ധിച്ചു പെരികെ വിജയം ഉണ്ടായി ജനങ്ങൾ വരം വാങ്ങി

വിട്ടും ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു വരിക്കുന്നതൊക്കെ വെടിഞ്ഞു അവരെ ഒക്കെ രക്ഷിക്കുന്നു ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു

മഹാരാജനായ ചന്ദ്രവംശത്തിൽ ഭരതന്റെ വംശത്തിൽ മഹാരാജാക്കന്മാരും ഉള്ളവരായി മഹിമയോടു കൂടി

വസിക്കുന്ന മഹാരാജാക്കന്മാരെ സേവിച്ചിട്ടുവരുന്ന മന്ത്രിമാരും ഗംഗാദേവിയും ശന്തനുവും ക്ഷത്രി

യരും നമസ്കാരം ചെയ്താൽ ഭീഷ്മർ ചെയ്ത ധർമ്മത്തിന്റെ അനന്തരം മഹാരാജാവായ പാണ്ഡുവും ധൃതരാഷ്ട്രരും

ഇങ്ങനെ സകലവംശങ്ങളെയും കൊണ്ടുവരുന്നതിന്റെ ഒക്കെയും വിസ്താരത്തോടു കൂടി പാണ്ഡവന്മാരെ

നമസ്കരിച്ചു അതിന്റെ അനന്തരം ചെയ്ത വസിഷ്ഠ ദേവൻ കൊടുത്ത ധനഞ്ജയനാകുന്ന അർജ്ജുനനും ഭീമസേനനും

യുധിഷ്ഠിരനും ധനഞ്ജയൻ ഇന്ദ്രാദി ദേവഗണങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകും പാണ്ഡവന്മാരുടെ ജനനം

കർമ്മങ്ങളും അവരുടെ ഇന്ദ്രാദി ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതിന്റെ ഇന്ദ്രനന്ദനനായ അർജ്ജുന

ന്റെ ജയങ്ങളും കീർത്തിയും പാണ്ഡവന്മാർ എന്ന് ഒക്കെയും പ്രസിദ്ധമായ കഥാ

കൾ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ശേഷം ചൊല്ലുവാൻ പക്ഷേ അവസരം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു വൈ

ശമ്പായനൻ പറഞ്ഞു.

ഇതി മഹാഭാരതേ ശതസാഹസ്ര്യാം സംഹിതായാം സംഭവപ

ർവ്വം കഥാസാരം സംക്ഷേപം സമാപ്തഃ — ശ്രീ വരഗുരുഭ്യോ നമഃ — പരാപരഗുരുഭ്യോ നമഃ — പര

മേഷ്ഠിഗുരുഭ്യോ നമഃ — ശ്രീ വേദവ്യാസായ നമഃ നാരായണായ നമഃ —

൨൭൩ ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെ നമഃ - അവിഘ്നമസ്തു ശ്രീഗുരുഭ്യൊ നമഃ ചതത്തെ വർക്കരി

കത്തിരിമമ ചിത്തശുദ്ധരവി തെളിഞ്ഞിത ശ്യാമളയൊന്തരൽ പാമടക്കും കന്റിപിനൊത്തൊപ.

തെങ്ങുരചെയ്കനീ നാരായണകഥ കൊണ്ടാളുവമതിലെയും ചിക്കിളി ശൈഷതലെ ചൊല്ലുതിം

ത്രാണിക്കൊന്റിങ്ങുതലെക്ഷം പറവതിനാരുമഞ്ഞെവർ ഭാഷിക്കായി എത്രയും പരമ്പരക്കില്ലം ഭാ

രതം ചൊല്ലുവാൻ അത്രം മടുക്കാക്കനിങ്ങും ദുരിതങ്ങൾ നാരായണകഥ കെൾക്കയ മൊക്ഷം പരി

ൽ അവനായി പിറന്നാൽ വരെ എത്രം താഴ്ക്കമതിയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഞെങ്ങൾ കെൾമിൻ കഥ പറഞ്ഞിട്ടു

വൻ ചെറുഞാൻ നാരായണനും നരനാം വിജയനും അരിമാരെയും ജിഷ്ണുവരന്മാരെയും പരെ

ശുരശ്ചെറിഞ്ഞമുകിട്ടുമ്പൊൾ തെരിലെറിന്നവന്ന ചുരിക്കമന്ന്യമയ സാക്ഷൻ ധർമ്മനന്ദനനാ

യ ചെഞ്ഞൊന്നു സഭമെചിച്ചു നൽകിനാൻ മെയ്യപുഷ്പ സ്ഥലാന്തികളായിയാം മൊഹനശില്പ ആയുധാങ്ങ

പറയാമവരാസ്യ ദെവനിജബന്ധുക്കളുമാകി വാസവനുണവിനൊടു മെന്നളിച്ച വാസവം ചെയ്തായ

ശിക്ഷിരഞ്ഞൊഴ്തലെ വാസവപ്രസ്ഥമാകുന്ന ചരിതത്തിൽ ആസവമഞ്ഞാറു ചൊഷിതഞ്ഞിവാസം

ചെയ്യമൊളെ പിന്നെ മാധവൻ നാരായണമ്പരൻ ദാമൊദരൻ ഇന്ദ്രനാരദനാദികൾ കന്ദിതയൊത്ത

വൻ നാരിങ്ങനമനൊമൊഹനൻ കെശവൻ നരകനാശനൻ നാഥൻ അസവൻ വിഷ്ണു ഉൽത്തു

ണൻ ഇച്ചല നിശ്ചലൻ ഇക്ഷ്വാകു. ഭക്തിമതങ്കൻ ത്രിഭുവനത്തിന്നിതമയ ഭുവനനിരാകാരൻ ദമ്മിളി

യൻ ചമൻ ഉക്തിമുക്തിപ്രദൻ ഭക്തിസാധ്യൻ പത്മനാഭസ്വരൂപൻ അവ്യയനവ്യയനവ്യക്തനജ്ഞ

തനന്ത്യയനന്ത്യയനാകിയ ഗൊചരൻ ഭവഞ്ഞൈശ്വര്യത്തെ ആശ്ലമ്മയവൻ സത്യസങ്കല്പൻ സകല

ജഗന്മയൻ സച്ചിൽ വിൻ ബ്രഹ്മമായ സനാതനൻ അച്യുതനെകനാത്മാത്മ നിശ്ചരൻ ആനന്ദപൂർ

ണനന്തൻ ജന്മമൃത്യുവിന്നിൻ മായയിവിപ്പിങ്ങരഞ്ഞ നൻ സനാജഗൽക്കെല്ലാം ഞ്ജൻ സ്വാമിയവൻ

സ്തുനാദിശൈത്താവിക്കിനന്ന് ജനാർദ്ദനൻ ഗൊവിന്ദൻ ഇന്ദ്രനൻ ജന്മമകന്ദൻ ഹരിദെവൻ ഗുനായിപ

ചന്ദ്രവിലൊചനൻ ഉതവണ്ണമാകൻ ഉത്രപ്പോഷിതൻ ഉതണ്ണന്ന്നിക്കി പെങ്കിവനാകുന്നവൻ ഉമ്മ

തന്നെതന്നെ പെങ്കിവനങ്ങളവൻ ഉതൻ പുരാണം ചൊൻ പുത്രഷൊത്തമൻ പന്നഗപ്രാതശനത്വജന്മം

ഗർപന്നനൊപസയനഖരമാത്മാഎന്നവെയ്കുന്നിൽ വിളങ്ങുന്ന തമ്പുരാൻ തന്നന്ദ്യെരണ്ടുസ്ഥ

ശ്രീഷ്ഠവൻ ഹരിസ്തരൊളും ഉപരാജങ്ങളൊടും ശത്രുശംബൊധിപുറപ്പെട്ടുതതമെവെയൊടൂഴങ്ങ്

ഷനെരത്തുഹംസവൻ നെത്രാംബുഷംവത്ൻദ്ധൃതയം ചെയ്താർമനരത്തിയെംവന്നതണ്ടെ

ന്നതിസാരസ്യമൊടത്തിൽ ചെയ്തുസത്വരം ദൂരരവതിക്കിലെരൂതന്നെത്തിയെവിനാൻ ദാരങ്ങളെ

പുരമിച്ചുനിരന്തരം കാതുന്നുവാരിധിയെക്കണ്ടുനിന്നു ശംഖരകവാനിക്കുന്നുസ്വഛിതെനൻ മിള്ളനാ

ത്രിയശ്ശതനയനംപെച്ചംഷിയയാതെഭൂമിയെരക്ഷിച്ചുതമ്മുതങ്ങളുംചെയ്തുകീർത്തിയും പൊങ്ങിച്ചു

രമ്യങ്ങളായരൊഗങ്ങളൊടുംമദംസമാശ്ലേഷരിതജ്ഞാക്കിമരുപിടിനസമത്തിവീരരാംമന്ത്രിജ

നത്തൊടുംഖിച്ചടെന്നവെൺകുലത്തിന്നുയശ്ശരാജ്യൊപമസുരാജ്ഞിളങ്ങുന്നസൊദരന്മാരെ

രാധ്യകാത്മജന്മാരൊടുംസുദരമെയ്യെരാമിത്രിതന്നൊടും യാദവവീരനാംകൃഷ്ണമകനുടെൻ ഹരിഹ

ത്തിലെറച്ചമനന്ദനൊടും നാടുവെട്ടിന്നുമൂലമായുള്ളുവൻ നീലവിലൊചനൻ ഹിതം ബന്ധര

ൻപാലായിരുത്തിൽ കൊള്ളുന്നദേവനെൻ മിലക്കിചിന്തിച്ചുസത്യഷനായവൻ നാശമില്ലൂക്കു

മക്കെകനായകനായുനാലനവ്യം ചെയ്തുബന്ധുക്കളുമായികാലമൊഞ്ഞവസ്ഥകൾ കണ്ടുവെണ്ണകാ

ലാത്മജനാമഞൊതശ്ശുപ്രഭുരാജപ്രവൻ നായിരുന്നകാലത്തുരാജസ്യയംവെണമെന്നെ

ന്നിയുള്ളിൽ തങ്ങിവലൊചനതനെൻ തിരുവുള്ളംവ്യാജമെന്നെഞ്ഞായ്യണ്ടും

ലെന്നമെദണ്ഡ്കണ്ടാകണ്ണിന്നുന്ദിമിച്ചുമണ്ഡധരാത്മജൻ വാഴുന്നനെരത്തുപണ്ഡിതനാ

രിഷമന്ത്രിനാരദൻ ചണ്ഡദാനപ്രഭന്നാനമെത്തുനെഞ്ഞിൽ മണ്ഡനനമസ്കാരവും ചെയ്തു ഭൂവതി

മണ്ഡനമൊതൃന്ദ്രനൊമ്പിങ്ങളും നൽത്തിപ്പുണ്ഡരികാക്ഷനവചനത്തിയെഗെനവുമൊന്നിച്ചുയ

൨൭൧ ഞാൻ നനനനൻ ഗൃഹസ്ഥാനമഞ്ചപെസിംഹാസനെവന്നിച്ചാസനമെയും ഒരുനൊക്കൊടുകൾ പറഞ്ഞു

പോൾ അഞ്ചുതെക്കുപ്രവരന്തു പൊന്നിൻ കിരീടം ചൂടിപാണ്ഡവന്മാരെ നൊക്കി പൊരിച്ചു കണ്ടിടുന്നൊരു യൊക്തി

ചൊല്ലുവാനത്ര വൃന്ദം ഉഴറി ചിത്തമുവൻ വെല്ലുവെന്നു ത്രയം തങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചും ചെയ്തനാശമശുമെന്നു

രാജാവ് മൊഴി ചൊല്ലി പറഞ്ഞപ്പോൾ തെന്നെ കണ്ടിരിക്കും തന്റെ പിൻ ഭൃത്യന്മാർ കണ്ടതിൽ നാര

മൻ ശിര മൊഴിത്രു തങ്ങൾ തന്നെ ശുഭകാര്യ സിദ്ധി വരുത്തി വന്നതു മാനവ വീരന്മാരൊടു ചേർത്താൽ

മാനസത്തിൽ നിറഞ്ഞൊരു രക്ഷയും ആയിരമാനനന്മയുള്ളവൻ പൊൽത്തിലാം പിന്തുണ മന്ത്രിതം ചെയ്തു

പിന്നെ തന്റെ തിരുവിരൽ കൊണ്ടു മെല്ലെ തിരുമേനി നാൽ സന്തോഷമെല്ലാവരും വന്നു വെച്ചു തൊഴുതു

സൃഷ്ടിച്ചു എല്ലാം എന്നതിലും ഷോഡശമെന്നെ സ്വഭാവമെ പറഞ്ഞതു നന്ദിയുമന്നവൻ ആനന്ദ ചൊല്ലുവാ

ൻ വന്നതും പിന്നെ ശ്വേതതനയം ഹംസവും വാതിൽ തന്നെ നെഞ്ചു ചെല്ലി നിന്നു ചൊല്ലിയെന്നു ചൊ

ല്ലുവാൻ രാജഗൃഹം പുക്കു ചെന്നു തെളിവൊടു തങ്ങൾ സൃഷ്ടിയും ചെയ്ക കാരണമായതെല്ലാം തെളിഞ്ഞു

മയനാകിസുരമുനിപുംഗവൻ ആകാശ ഗംഗാ സമ്മിതം വാതിൽ സ്ഥാപിച്ചു വന്നിരുന്നു

തന്നതും തൊന്നാദരവൊടു കണ്ടു തന്റെ ഉൾ ഭരണമഴകാം ഗോത്രത്തിൽ ഫലം തന്നു മാനസെന്നി

യും വന്നിരിക്കെ തെറ്റവും കണ്ടു തിങ്ങും പരവശതയിൽ ഒട്ടും നമസ്കാരം ചെയ്തു ഒരു രാജകന്യ

മെന്നതമകനായിനിന്നൊരു ചൊല്ലുവാൻ നരേന്ദ്രൻ ചൊന്നതു ചൊന്നെന്നവകാശിയാക്കുമ്പോൾ

നരപതി ചൊല്ലി താരാവത്തിൽ പ്രകാരങ്ങൾ കൂട്ടം ചെയ്തു കൊണ്ടും തൽസമയെന

ഹരിശ്ചന്ദ്രാഖ്യാനമെന്നു മെയ്യർപ്പിച്ചെയ്തു നാരദൻ ഹൃദയമെ സംശയിച്ചിരുന്നു

യം സാക്ഷിയാമെന്നൽ ചെയ്തു വിശ്വസ്തതന്മയവശത്തിന്നെ വരുത്തുവഞ്ഞാനെന്നു സൃഷ്ടിയും

ചെന്നു വീണയും വാങ്ങിച്ചു നാഥമശിവ ഭൂമഹരെ ജയനാരദനാഗമനതാലാളയാപര

ന്തിരജനെതിരെ ഞങ്ങൾ ഹിമശിരവിദേഹ പിന്നെ വാനായണം വൃക്ഷങ്ങൾ ഒലി വച്ചു തന്നു

ഗന്ധയവിശെഷാദികന്ദമാമൊദരതൊവിന്ദ ജിഷ്ണുഹെമവക്ഷിതസ്ത്രിപതെ ജിഷ്ണുപ്രിയങ്ങൾ ഉണ്മ

മംഗലഗൊപതെ സക്ഷിവിനാശന രക്ഷപത്മനാഭ യക്ഷരമാനരക്ഷത്രി ലൊകിപതെ രക്ഷജ്ഞ

നപ്രിയ ഭക്തിമുക്തിപ്രദ ശക്തിയുക്ത പ്രീഡാവാഹിതിരന്തരം ഉത്തരം നാമസങ്കീൎത്തനവും ചെയ്തു

സന്തരം ഭാത്തവരിക്കെ കന്യകമാൻ എന്നവർ സാത്വികി ഉണ്ടെന്നതുടങ്ങളിൽ ഉത്തമമായൊരുകൃ

ഷ്ടാന്തരെ മായാമയനായ്ത്തുവന്ന ഗൊവിന്ദൻ മായാരഹിതൻ മനൊഹരൻ ഗൊവിന്ദൻ കയ്യാ

ത്മവിന്റെ തിരുമുഖം കെശവൻ മായാപരമ്പരൻ കാരണമാനുഷൻ മെവുന്ന നെരത്തുദെ

ദാമൊദരദെവകി ശ്രീമയൊമന്നരം ധാവശ്രുത്തൊടു വ്യാപിച്ചുകാണാകിദെവനും

വിഷ്ണുപദത്തിങ്കൽ നിന്നു കിഴിവ്വിശെഷത്തെ ബിംബമെന്ന ദെവദെവൻ ജഗദീശ്വര

ൻ ശംഖചക്രൻ ദെവകിനന്ദനൻ വാസുദെവൻ വിഷ്ണു ഗൊവിന്ദൻ തിരുവരെക്കണ്ണനച്യുതൻ കാ

കാൎവ്വൎണ്ണൻ നന്ദിക്കെനാരദനെക്കണ്ടു ഭാവിച്ചു രക്ഷാമന്ത്രം കരിച്ചിരുന്നാൻ വരിച്ചു നാൻ സ

ദയിതാം ഉള്ളൊരു ഞാനും നമിച്ചിരുന്നരുളി മുനിശ്രെഷ്ഠനും നന്ദഗൊപൻ ദ്വാരകാവൃന്ദാവനം വന്നു

നാമനുകൂലൻ തിരുവാനന്ദൻ നാരായണൻ താനും നാരദനന്തരം മെവിശെഷങ്ങളു

ണ്ടായിരുന്നെരമിരുന്നവരെപ്പൊഴ് നാരദൻ നെപറഞ്ഞിതു തങ്ങളെന്നമ്പതാകിലയം

ന്നു ദെവകരിൽ മുമ്പനായുള്ള ഉവൻ മനവൻ മന്നവനായ കുക്ഷിരൻ തന്നൈ ചൊല്ലിനാൻ

നവിയെക്കണ്ടാൻ വന്നതിനുള്ള കാരണവും ചൊല്ലു ഉണ്ടൊരു യൊഗം കഴിക്കയാൽ

ഹം കൊണ്ടുകൽ നെരവൎജ്ജനെക്കണ്ടു പറഞ്ഞാൽ കിതരഞ്ഞതിനാൽ മായിരുന്നിതെന്നു

നൊൎഷണ്ഡതയൊടവൻ ചൊന്നതെഞ്ഞൊഴും അതെന്നൊഴിലെല്ലാം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നിതു

ദെവ്യൊരത്തനൻ വന്നതു കാണാകി ഇതെല്ലാം ൻ പ്രീക്ഷിസ്പതത്തമൻ സത്തമൻ വൃക്ഷ

ഷൻ ബന്ധിക്കനെന്തയും വണ്ടൊരുനാളുമെങ്ങും യൊക്കിലും കൊണ്ടു നെരവൎജ്ജനെക്ക

൨൩൦ ഭുവനെഞ്ചാളിനാൻകണ്ടാൽമനൊഹരമായൊരുരൂപമുൾക്കൊണ്ടുപിറന്നവൈവകണ്ട

യാറിയെസാധ്യജനങ്ങൾക്കൊരാധാരമാകിയമാധവനെജ്ജയനാഥയനെജ്ജയവെധാപി

നംപിരാരിച്ചാൽതിരിയെത്തവെദാന്തവെദ്യവെദാന്തമെന്നുമുദിരപ്പാശരനന്ദനവന്ദി

തതെന്നെച്ചെല്ലാഹത്തഹാക്കചതുൾജ്ഞരസുരാസുരവന്ദിതസുന്ദരവീരപ്പാമ്പാവി.ശംഭര

വരഭൂമിധരാധാരാദിശയരഹരെരമെശരശ്ചയൻഭൂതഭൂതാത്മകസുരാസുരവന്ദസുതാത്മക

പുരൊമരാശത്രുരാനൊപിതവല്ലഭക്ഷീരരത്നാകരാവാസപൂർണ്ണകെശക്ഷീരരത്നാകരതന

ന്ദനാവല്ലഭസാരസസംഭവമാതാഹരമുനിവാരവിദ്യാധരാചാരണസെവിതധാതാവധാരാധ

രാധരനൊപതെധരാധരവാഹനാതാസിതജ്ജയചാരുതനുമതെകാരുണ്യവാരിധെ

സാരചെനാഥചക്ഷുപതെരാധാവപ്പൊധരാധാരമാകുന്നുമ്മാറാധാരമായൊരുസാരസമ

റിതാത്മായി.തിരിത്തിമരുന്നായരാകൃത്തിശിത്രമണ്ഡലത്തുല്യമാമനന്ദിനനായമ്പഹം

ദാസനാമാപ്രതിഷ്ഠിനരയാറിയെ.ചെറിഞ്ഞുജ്ഞാനംമനകാമതെക്രായലൊദമൊഹഗന്ധമാ

നവന്മാരങ്ങെഴാമംനഷജ്ഞാതികൾമുഷ്ണാമാഗധനായജരാസന്ധൻഇഷ്ടന്മാരുംതത്ഥ്

ങ്ങളെയെല്ലാംകൊല്ലിക്കിട്ടിഗസൻകാര്യഗൃഹത്തിൽവെട്ടുനാളുണ്ടുവരിഞ്ഞുനെവാഴുന്നു

കങ്കമരിവതിനാകിരതെങ്ങുൾശിഷ്യന്മാരുംഇവവരന്മാരവർനപ്പാശുനസ്ഥാനമാ

ടൊതൈഗെരമ്പിള്ളിഷ്ണന്മാത്തപ്പലഞ്ഞിട്ടുനിതെത്രയുംപെല്ലാവരുമവരൊത്തനിരപ്പിച്ചി

ട്ടുൾക്കെട്ടുതിനെമന്നാട്ടുചെയ്യ.നാർമല്ലമൊരൊപ്പുംകവിവരതന്നൊപ്പുംകൊല്ലവാൻഭാ

പിചെകംസനെക്കൊന്നവൻമല്ലിശരവീരമ്പനങ്ങൾക്കൊണ്ടുക്കൊണ്ടുമൽപൃതെറമഴുന്ന

ചമഞ്ഞൊരുവല്ലഭകറിതിമരുദൈസന്താവമെല്ലാംകള‍ഞ്ഞുസുഖെനരക്ഷിച്ചവൻപുല്ലും

പുണ്ഡരീകാക്ഷനനമവൃത്രല്യൻസുകുമാരസുന്ദരവിഗ്രഹൻകല്യാണതെവരയായവത്സല

ശവഷ്ടന്നാരായണ മധുസൂദനൻ കൃത്രിമകാമുകൻ കാമാരിസെവിതൻ ശാന്തൻ ശംഖചക്രാദ്യ

ജഗദാധാരൻ ത്രിതത്വൻ അഷ്ടൈശ്വര്യൻ മാക്കെവിനെ ഈശ്വരനാകിയ ദയാനിധികൊണ്ടു

ലെശമില്ലാതകിലിത്രകാരമെന്നുനന്മക്കുതന്നെക്കാൾ ദൈവമെന്നൊരുനാം മഹത്വൻ തിരിച്ചയംപ്രസാദിച്ചു

ഹാരം വലഞ്ഞന്നംഗഹസ്രംഭവതെങ്ങിനെ പാപികൾ നരകത്തിൽ വീണൊരു ജനങ്ങളൊക്കവു

കരെറെണ്ണമെന്നെ തിന്നെങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതെന്നതുമല്ലുന്നക്കിക്കയെന്നൊരു

ചൊല്ലിയൊരുഗർവ്വംകലന്ന രാസസദ്ദൂപതിമുഖ്യിക്കുമെന്നൊരാങ്ങൾപൂർണ്ണഗുണം ഈശ്വര

ന്മാർ പറഞ്ഞതുകാരണം ഇതൊരുമാനസനാകയാൽ ഇങ്ങിനെ തിരുനാമം ചൊല്ലി വന്ദിച്ചതെല്ലാം

മഹസ്വരൂപനാത്മകനാം തിരുവടി സർവ്വജ്ഞനാകയാൽ ശൊക്കമൊക്കെ ദൈവീകരെ ഭയ

നാരായണ പറഞ്ഞിതെന്നു വിഷ്ണുനെ തൊടു ഭക്തവത്സലൻ ... വിക്രമൻ ചൊല്ല

ദാവപ്രകാശാത്മകൻ കൃപാനിധി പരമാത്മൻ വിനാശനൻ പങ്കജമംഗലൻ കൊണ്ടത്തിൽ

തങ്ങുന്നമാമകമലകരിച്ചെങ്കൽ വിളങ്ങുന്നവർ ഈശ്വരൻ ശംകാവെടിഞ്ഞതിലെ

കാന്തിവർണ്ണം ഹംസത്തിലുണ്ടു രാസസങ്ങിക്കാരം ക്ഷേമംകൊണ്ടുതെളിഞ്ഞു ഇന്നൊരു സൽക്കാരം

തീർത്തതിൽ സംശയം ശങ്കരന്തന്നാണ ചൊല്ലുമെങ്കിലൊ എന്നതു കെട്ടു തെളിഞ്ഞവനം

ചെയ്താൻ വന്നമഹാമുനി നാരദനും ചൊല്ലി വിന്നുമകന്നാനന്ദ മൂലൻ നന്ദനന്ദനൻ ദൈവ

വിനയമില്ലാഞാനൻ എന്തിനി വെറുതെ തന്നിൽ നാമെന്നതു ചിന്തിച്ചു കണ്ടിക്കറിഞ്ഞിതിതെ

നാമത്രികളൊരുങ്ങുചെയ്തവനെന്നൊരമന്ത്രിസമനാകുമവർ ചൊല്ലിനാൻ രണ്ടെന്നദാവ

മല്ലനതലൊകെശവെങ്കണ്ണൊൻ കണ്ണനെന്നാകില്ലം ചൊല്ലുവൻ രണ്ടുമൊന്നാകിന്നതുകൊ

മതിന്തിചൊല്ലു ഞങ്ങളും ഹൃദയവും കണ്ടിട്ടും ചൊല്ലാം രാക്ഷസകുലത്തിനുദയം ചെയ്യുമൊ

ദുരാജപ്രവരനാകുന്നു രാസസൻ രാജീവനെത്ര വൈരവനയെന്നതെന്നാതങ്ങളിൽ

൨൭൨ തൊററാൻപല വടക്കാക്കയാൽ പിന്നാംതിറ കൊടുത്തിട്ടു കക്കിള്ളു ചൊല്ലു കൊണ്ടിട്ടു യാഗം കൊ

ടുക്കുന്നതും അവരും നമ്മുടെ തൊന്നിയ തങ്ങിനെ തന്നെയെന്നിട്ടിരാവള്ള ദത്താനമതുകൊ

ണ്ടു ഇന്ദ്രാദി വൃന്ദാരക വൃന്ദാരക വൃന്ദ വന്ദ്യനാമിന്ദ്രാവരജനിൽ ശിവരൊചനൻ ഇതുകൾ ആ

വഴിഞ്ഞൊ. ബ്രാഹ്മണൻ നന്ദനൻ സുന്ദരൻ ദെവകിനന്ദനൻ നാരദകഥാ ജൊസനകാദി വന്ദിത

ൻ മന്ദസ്മിത ശ്രീകെശവ നന്ദ മുനി ദർശന കമ്പു വൈദ്യനാഥൻ തന്റെ ദ്രവ്യാത്മജൻ പ്രിയ ദിവ്യ

സ്വയം പ്രകാശൻ ശുദ്ധ സ്വരൂപൻ അവരജ ജന്മമായി സദ്ഗുരു മുഖ്യ ശിഷ്യരുടെ വന്ദിച്ചവർക്കു ഭക്ത

മാശാരൂഢ തനാം മിത്ഥ്യ ലങ്കാ മഷനാശന സൃഷ്ടി ദൃഷ്ടി നാൻ ആശ്രയന്തിൻ വരെക്കാ വന്നാലും

ദെസ്ത്രാവവും ചെയ്തിരിക്കുന്ന നെറത്തു മല്ലാരി കൊടുക്കുന്ന തീർച്ചയായി ക്ഷീരൻ കല്യാണത്തിലിൻ

കയൽ തൊഴുതാ മത്താൽ മുഖ്യ ദമയ വിഷയത്തിൽ മാനസമെല്ലാവനും ചെയ്യ മശൊദയാദി യെന്റെ

ശ്രീക്ഷുനായ ഞാൻ ചൊല്ലുന്ന കാര്യം വല്ലായ്മയായിൽ ക്ഷമിച്ചു കൊണ്ടു ഇന്നു മരാജനവമര

ണ്ടിക്കെന്ന മെനഞ്ഞ്യം കൊണ്ടു രാജസ്യൂയം ചെയ്യുവാൻ യിട്ടി യെന്നൊതാൾ ചെറിക്കുമുണ്ടു

ഇളയ ണ്ടാകുന്ന കെശവ കൃഷ്ണ കൃപായ ദൈവമെറിക്കറി വെട്ടിയ നെടു കിടെന്റെ കൊ

രുസക്കാമയ ഇളവൻക്കായ തൽക്കരശങ്കാ ദതകരെറാമ നൊതവ ദിങ്കര നാകയാൽ

സൊവൃവദം മമകാര്യവർക്കാമത്തിൽ യെന്നാകിലൊം കണ്ടിൽ പിന്നെ ആയും കണ്ടെ നാളിലും

ഞാൻ പല ബന്ധുക്കൊത്തുവന്നാദികൾ മുതൽ ലക്ഷണം മനസാരമശൊദവല്ലുമാം കണ്ടിന്നുതരി

ത്തു ചൊന്നതു കൊണ്ടു രാജ ചെണ്ടാമരാജ്ഞാൻ പിരിച്ചെരുത്തു ചെയ്യു എന്തിന്നു സന്താവമുണ്ടു

മുണ്ടാകുന്ന വിന്തുണ്ടായ്‌ ഞങ്ങൾ നന്ദനനൃപന്മാർ രാജസിംഹമതെയായി ഇതു ഇന്ദ്രിയപ്പെട്ടൊ

അജസ്രയം ചെയ്യാനെന്നും മടിക്കെണ്ടവൃം ഞങ്ങൾ മൊഴിഞ്ഞു വെണ്ടുന്ന കല്പിക്കുന്നതങ്ങു

വരരഭിമമ്പക്ഷിചെയ്യം. എന്നെവിഷ്ണു മായ്ക്കു ഇളനമുക്കതു മിന്നതെന്ന പൊഴു ചൊല്ലുവണ്ടാനെ

ചണ്ഡകൌശികമുനിയെച്ചെന്നു മാഗധൻ കണ്ടു സെവിച്ചിതു സന്തതിയുണ്ടാവാൻ അശ്വത്ഥമരത്തിന്റെ ഉന്നു

ലക്ഷ്മീദെവനിമിത്തമായാമ്രഫലമൊന്നു വീണുവന്നതെടുത്തു കൊടുത്തിട്ടു ചൊന്നാൻ പുത്രരത്നങ്ങ

മെന്നനൽകിമഹാമുനി ഭാൎയ്യമാരുമുണ്ടിവരവർകൾക്കന്നെരം പകുത്തു കൊടുത്തിതു ഭൂപ

നപ്പൊഴുതിയാക്കളുടെ ഗൎഭമായെയവർക്കു പൊറാതിരിവരുമവരെക്കൊണ്ടെപ്പൊ

ത്തുകളഞ്ഞതിനെ ജരാ കണ്ടെടുത്തിട്ടു സന്ധിച്ചനെരത്തു രണ്ടുമൊരുമിച്ചു കൂടിത്തുട

ച്ചുമങ്ങിപ്പിഞ്ഞിപ്പിരിച്ചിക്കുമാരനും ജരാസന്ധനെന്നു പെരുണ്ടായിതിന്നുമു

നതിൽ വമ്പനവനെത്രയുമുഗ്രനെന്നൊരു ഹെതുവെത്രയുമുന്നതനാകിയ

ചൊല്ലൊരുമിച്ചു വന്നാൻ പതിനെട്ടുവട്ടമതിന്നൊന്നാൻ വന്നവരൊക്കെക്കൊന്നൊഴുക്കിട്ടു

നെൻ ഞങ്ങളിനെക്കൊണ്ടൊരു വൈരമങ്ങെന്നൊട്ടു നിങ്ങൾക്കു മെന്നും തിറതരിക്കില്ലവ

ൻ കൊന്നു കളഞ്ഞു യാദവകുലത്തെ വന്നിട്ടു വതിനെക്കുറിച്ചു നമ്മൾ ഞാനും ഭീമനർജ്ജുന

ട്ടുപോന്തെഞ്ഞും വെതംതെട്ടു മിഥില തൊട്ടു വിടനൽകിട്ടു കെന്നവൻ ഭയം വിടനൽകിനാൻ

വിപ്രരായ്ക്കൊണ്ടു മൂവർ വെഷമിട്ടു ചെന്നു വരവുന്തകത്താരൂപമെങ്ങുചെന്നു മാഗധനെ

നഗരമക്കരക്കാർ അശ്വത്ഥാദികൾക്കും ഭവർത്തങ്ങളെ സൽക്കാരവും ചെയ്തു ചൊദിച്ചു

മാഗധൻ നിങ്ങളിലെകനാരെന്നു മൂന്നാം നിങ്ങളും ഇവണ്ണം പറഞ്ഞിട്ടു ഭീമനെന്നവനൊടു മാ

ധവൻ ചൊല്ലിനാൻ ചെന്നു ചൊല്ലിനാൻ മാഗധനായ ജരാസന്ധഭൂപ തെളിയിച്ചിട്ടുംകൊണ്ടു

കൊപലന്തങ്ങൾ വിളികളും മെന്നുള്ളതും ചൊല്ലുന്നതുമുണ്ടും യുദ്ധമതിനില്ലതൊന്നെ

കളിച്ചു മെഴിഞ്ഞതും വെറയെന്നും ചൊല്ലിവിൻ വാക്കുതന്നിൽ ഞാൻ വന്നിങ്ങുത്തും ചൊല്ലി

ന്നവരെന്നെന്നെ ഒരാൾ പൊരിനെയും തുരുതൊന്നു ചൊല്ലിച്ചു മാഗധൻ ചൊന്നാൻ തന്നിൽ കൊണ്ടു

ഗതമായിരിക്കും വല്ലൊ, ഭീമനും മാഗധനും വാദിച്ചിട്ടു തുടങ്ങി തമ്മിൽ യുദ്ധം കണ്ടു തൊന്നുന്നതും

൨൬൭ ഇന്നിലെത്തുന്നിന്നെന്നതുമിന്നനാളെന്നതുമെന്നതൊന്നിത്തമില്ലമെന്നാലവകൊടു

ത്ത് ചെയ്തിരുത്തുകന്നമെന്നാൽ മെനക്കുമതിന്നു അവകാശവും ഉണ്ടുമഗ്ധ രക്കുന്നുകൊന്നൊടു പടകൊണ്ടു

ചെന്നൊരു നാൾ മണ്ടുന്നനേരത്തുകണ്ടതിൽ കുന്നിൽ ത്താനമെന്നാകിലും കണ്ടിട്ടു വാനവ

നവകാശം ശത്രുവതെന്നതു കേട്ടു ഭീമനാൻ ജരാസന്ധനമ്മമ്മ ബലം കണ്ടിതില്ലേര

വാൻ ഭീമനെഴുന്നെറ്റു പൊരുന്ന കൃഷ്ണനും പാർത്ഥനെയും അങ്ങു കണ്ടത്തു കണ്ടീലെ കണ്ടെന്നു ന്നാ

ണ്ടു ത്തൊരു നേരത്തു കൊണ്ടൽ നെർവണ്ണനും ഭീമനും ബ്രാഹ്മണരെന്ന മെയ്

ചതാരെന്നു ചെതിരഞ്ഞവനെന്നതും തിരിഞ്ഞില സംശയമുണ്ടൊ ഭവാനുള്ളിലെ

ലൊ സംശയം തീർക്കുമന്നുണ്ടായതും കെട്ട കെട്ടവും കെട്ടാക്കിയുമെന്തിക്കിന്നിയും

ക്കുന്നതിലെ സംശയം വെട്ടിത്തെളിച്ചവകാശം വരുന്നനേരൊങ്ങവെന്നിരും പറവി

നാരെന്നതും ഞങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തത്താമെന്നതുമിങ്ങിനിട്ടുമ്മാത്ത് സത്യം ചെയ്തതന്നാകിൽ

ഞങ്ങളും സത്യം പറയുന്നതുണ്ടെന്നുമംഗലദൈവതകാമുകനും ഭീമനാൻ ജീവനത്തന്നെ

തമെണമിതിക്കൊന്നവനന്നാക്കെരുട്ടിസ്വരൻ ചൊല്ലിൽ ഇതും മദ്ധ്യമനൊൻ കൊടു

ത്തിട്ടു വൻ ഭൂതെശ്വരനായ ശങ്കരനന്നാണെ സത്യമിതെന്നതു കെട്ടവാറെ വെണ്ടുമൊത്തമ

നായിയതുള്ളനും ചൊല്ലിനാൻ നേരെ പറയും ഞാനത് മെയ്യിലെ വീരൻ പതിനെട്ടു

ന്നെന്നെത്തൊഴിച്ചതു കൃഷ്ണനും ഭീമശക്രാത്മജൻ ജിഷ്ണു തന്നഗ്രജൻ ഭീമസേനനല്ലൊ

മന്നവനാകിയ മുഷ്ടിയെ ആൽ വന്നൊരു വെളിപ്പെട്ടവന്നതും ദൈവികയാന്നുപ

ഭീരഭിമാനം മൊഴുമതിങ്കൽ ഞങ്ങൾ ഒന്നിനു സംഹാരം ചൈന്നാരെയവശ്യനൊ

വൃകോദരനെന്നൊരു യശ്വന്തുള്ള ഞങ്ങൾ ഭീമനൻ ഗോപൻ ദേവൻ ജിഷ്ണു തെളിമുണ

ന്ത്രയും കൊപ മൊഴിക്കുന്ന വൃകോദരനാകിലാം എന്നു പറഞ്ഞൊരു മന്നവൻ മാഗധൻ ചെന്നു

ടനായകശാലയകന്യകമാരുടെഗദകളെയുംകൊണ്ടുവന്നവരൊടുംവെണ്മതെളുത്തകൊൾട്ടിമന്റിഎന്നുണ്ണി

വന്നൊന്നുപൊൾമാധവൻട്ടിമനെവെന്നായമെന്നെന്നുതടികാരന്നെന്റെപിന്നെയുണ്ടായവിള

ശമീ.പറവത്തിഎന്നാൽവഞ്ചിപഞ്ചിത്രസ്രുപിക്കൽവട്ടത്തിൽനിന്നുലക്ഷ്മിയും.ഗുതളിയും

തങ്ങളിൽകളിപറയാതെതങ്ങൾപലതുകൾനൊക്കിയമെത്രയും.കൊല്ലക്കാരന്റവരത്തുതമ്മം.വ

ള്ളം.കുടരവൈരികൾതന്നെകടമ്പസ്സുംകൂർനഴുന്നുപൂണ്ടായവൈർമഹാലെട്ടിമനൻട്ടിമന്നു

ക്കം.ക്ഷരാസന്നസനം.ഭൂമിനഴുന്നുമറ്റെന്തിവീഴുന്നതും.നിങ്ങളെക്കുറകളും.വാങ്ങിച്ചതുങ്ങളും.

ത്രങ്ങിയഴുക്കയും.നിങ്ങൾതന്നിൽക്കയും.ചാരവെഹാതനൊക്കാവുനടിമണ്ണഷാലനാലെടകന്നു

ലെപനംമാറ്റങ്ങളുംമൊരൊതൊഴിലുകൾകൊളുന്നനെരത്തുവീരന്മാരുമിവർകണ്ണുകളുകളു

ന്നവാരിങ്ങലൊചനന്നം.വിജയമുഖവാരിങ്ങന്നത്തുംകൊണ്ടുപിരിക്കുന്നുമുഷ്ക്കരമായഗദകൾത

മ്മിൽകൊണ്ടുമുഷ്ക്കരം.വൊച്ചുമാവുള്ളൊരുശബ്ദവും.സിംഹവമ്മനയമെററപൊലെതമ്മസിം

ഹനാദങ്ങളും.ചെയ്തുചെയ്തങ്ങിനെഹാരമടിക്കയും.ചൊരയൊഴിക്കയും.വിരൽതൊഴിൽക

ണ്ടകണ്ണുകളുംകൂടുകയും.ക്രൂടരെക്കുത്തുകയും.മുടിത്തുമ്പുകയും.ചാടിത്തിരിക്കയും.കൈതൽപടിക്കയും.കൊടി

യൊഴിക്കയും.നിങ്ങൾനൊക്കനൊക്കന്നൊന്നുമെന്തതാം.തല്ലുവരകണ്ടുതുള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു

വട്ടം.കൈകൊണ്ടുവെശാലെറ്റക്കയുംചൊല്ലികൊണ്ടുതെറ്റാമ്മാത്രമാഷിക്കയുമിങ്ങിനെ

നചെന്നപതിനഞ്ചുനാളുമൊഴുകെങ്ങനെവന്നണയമെന്നുസാശകാതങ്കന്നണ്ടാകി

ത്തുള്ളിയതെനെരമച്ചുതനൊടുചൊടിച്ചതുകൊണ്ടുതൻകൊണ്ടുതൻവനമുണ്ടായപടുശവം

ചൊന്നാൽരണ്ടാചെയ്യുള്ളവുംചെല്ലുവാനകൊൾവട്ടികൾകിമൊഴിട്ടാനമ്മനൻവിച്ച

യാക്കുതന്ത്രിഗംഗയതന്നെയും.തച്ചുതിലത്തിലതിച്ചിചൊൽവടന്നുസമമാകച്ചവിഭിന്നമതൊ

മെമറെച്ചരണം.പിടിച്ചുണ്ടായിട്ടുതെററന്നുചിന്തിനൊമാരുതപുത്രനുംകണ്ടുകൊണ്ടെ

൨൩൩ ററവംശത്തനായ ഞെങ്ങാതുഗന്തിവരൻവനഷിന്നതു ധൊമല്ലുസതന്മൊത്രിശക്കന്നാദിമനം

മൃത്യുഘരത്തിന്നയച്ചാനവനെയും മുഷ്ടൻപിടിച്ചു കൊട്ടിനെ നഘന്നരെ പെടെന്നശ്ചുപിട്ടിനൊ

ൻകൃഷ്ണനംനാരായണഗഗരെന്നാഘജയജയ നാരദസെവിതനാം തക്കനാശന നാരീജ്ഞണമനൊമൊ

ഘന്നാഗജവഗതെതുഴുവങ്ങനം ക്രൂരന്നെനജയദുഃഖമൊദരജയദമൊദരജയ നാമസഹസ്രമിയ

ന്നവനെജയ അമരമാരമണക്രിയെങ്കിത്തുത്തമ ലൊകാഭിരാമക്രിരു ശെംഘരവിഷ്ണൊജയ

ജയ വിശ്വംഭരത്രയ തെന്നുഷ്ടിക്കലാപിവതംസാന്ത ജയ കൃഷ്ണമഹന്മസസ്ഥയവന്ദിതപ്പാദുവ

യസ്യമക്കുന്ദജയജയ കുന്ദപ്രസൂനമന്ദസ്മിതാസ്യം മുകുന്ദ ഘാഗിവന്ദിതഘാദാരവിന്ദ ഗൊ

വിന്ദാരവിന്ദവിലൊചന നന്ദനന്ദന അരവിന്ദമന്ദരസുന്ദരകന്ദശ്രീ കെശവ ജയജയ ഇന്ദു

ശ്രീയ വന്ദാമഹെ വടമന്ദിതാവാസവക്ഷസ്ഥലസന്തതമിന്ദിവരക്ഷണ വന്ദാമഹെ വയം ശ്രീ

ന്ദിതാ ഇന്ദുവൃന്ദാരതമായ വൃന്ദനിഷെവിതചന്ദ്രകംതൊട്ടവഗന്ധസുഗന്ധലസതതമന്ദരവിന്ദമന്ദ

ര വന്ദ്യജയ ഘരമാനന്ദവനം തുവൃന്ദമന്ദാരതതെ ജയ വൃന്ദവനവാസവക്ഷസുന്ദരകന്ദപ്പ വിഷ്

വകനദ ജയജയ വിന്ദുസാദര അക്രൂരകൃഷ്ണ ജയജയ മുരവൈരി ഞങ്ങളൊരു ഞങ്ങളെ നെത കവലം

മറൊരു വഴി ഇല്ലാ ത്രിതവാ സ്വല്പം താമസ മായഗുണൊത്ഭവമായ ഇക്കാമമൊഹക്രൊധതതൊ

മനാദിയും ഭ്രമിഹാരിദ്ര്യമാലിന്യകാരഭാവവും കാമിനിമാരിലുള്ള ഞെങ്ങാരതഗവും മായവതമെഹാ

മായ തൻവൈഭവം ബൊധിക്കരുതിനി ഞങ്ങൾ ഇദൈവമെൽഷനിഷ്ഠമതിനാംപെത്തിക്കുള്ള

ഘാദിസെവിതം സെവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ കമഷനാശനനിന്നാലെകൊണ്ടുഞ്ഞങ്ങൾ നമ്മെക്കുറിച്ചു

നമ്പൊഴിരിക്കെണം ദുഃഖസ്വഭാവമുള്ള ഞങ്ങാക്കരുതു ഞങ്ങളിനിമുന്നാഗിന്നയൊട്ടു ചെയ്തുകൊ

ള്ളുന്നതു ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിസ്തുതിച്ചുമതളിഞ്ഞവർ തിങ്ങിനാരൊക്കെയും നമസ്കരിക്കുന്നെരം

മംഗലദെവതാവഴി ഭൂമംഗലാന്നാഴിങ്ങു ഇതിയെത്തി വൈകാതെ പൊയാലും തങ്ങൾതങ്ങൾ

ക്കുഞ്ഞുങ്ങൾമക്കളുംമംഗലത്തൊടെവസിച്ചായ്യമെവന്നും ഞങ്ങൾക്കെനസന്തോഷനാൾകളുണ്ടാൽപി ൨൭൧

തന്നെമംഗലതവസ്ഥാധൊറ്റുവന്നിദ്വെന്നം ഉത്തമസ്ഥലങ്ങളാംജനങ്ങൾക്കുസത്രത്തിനാശ്രുതക്കൊണ്ടുവന്നി

ട്ടുവിൻമായവന്തന്നെവണങ്ങിനൃപന്മാരുമാദരവൊടുനമസ്കരിച്ചിനാർ ബ്രാഹ്മണരൊടൊത്തമഗധ

ത്തെക്കുവെഗത്തൊടൊരുസഹദെവനെക്കൊണ്ടുപിന്നാൽമായരക്ഷിതിയ്ചെയ്തിച്ചുപ്രവർത്തിപതി

യായഭിഷെകവുംചെയ്തുകന്നാംജനമെറിരുസഭാരതന്മാരുമന്നവന്മാരുംസൽക്കരിച്ചുനവ

ൻതദ്യംഗന്ധനാദിവസ്ത്രാഭരണങ്ങൾവിളിച്ചുകൂട്ടുംശരനംകഴിച്ചാരത്തൽയാത്രയുംചൊല്ലിചുകരു

നമ്മംനന്ദഃയിപസ്ഥിവണങ്ങിസ്തുതിച്ചവരും ധൊയാൻമാഗധത്തെന്നയുംകൊന്നരുടയതെത്ത

ടെഷവന്മാർവന്നമന്നതെന്നുംകണ്ടുകൊൾകനാമിവ്വണ്ണംതെരന്നുമാറ്ഉഗ്രയജ്ഞ

പരമെടുത്തെക്കെണം മക്കളും മറ്റു ഇഇ ബന്ധുക്കളുമായിഷ്ടവ്യന്ദലെനവന്നുനന്ദരുമണ്ടാണൻ

ഉസ്തമരുഷ്ചെയ്തുമുമ്പിലൊചനന്ദതന്ത്രനിതരെഷ്ടനിശ്രുണ്ണ വിവരംച്ചുമ്പ്വാംബ്രത്താൽ

തിരുമകൾവള്ളഭൻഭക്തന്മാരിൽവന്നനാമെന്നൊനെറ്റിമാത്രനുനത്തരമുക്കുജ്വായുതിന്നാത്ത

നാലംഗബലെനയൂടാൽമെമ്പമഹാമല്ലന്മാരുവാലെന്നവൻനെരരെവഭരജിച്ചിതിരമെ

ക്കാഞാൻവെഗെനചെന്നത്താർകുരുരാജ്യവുമാകമ്മക്കിച്ചുരത്നങ്ങൾവാങ്ങിനെന്നന്ന

റമിഴ്ത്തൊതാഇംഒവ്യരത്നങ്ങളെക്കൊറവനായപ്പലനതൽക്കിനെസഹദെവൻകിഴക്കൊട്ടുപൊ

യിപരയുമക്കിട്ടിഭരൊസ്മാരെകൊണ്ടജയിച്ചവൻനന്ദമനെകംധമയ്യിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്തമനാം

പശ്ചിമക്കുനകുലനാൻതെക്കുദിക്കിസഹദെവനംപൊയെരൊരുഷ്കരന്മാരായനാജ്ഞാക്കളെവെ

ന്നാൻലെക്കുഷിൻചെന്നവിടിയത്തന്നൊടുംകൂടാതെയവൊഴിചതെങ്ങിനാൻപണ്ടെരി

കെട്ടണ്ണാൻഉപയന്നാകകൊണ്ടുയക്കിള്ളരനാകുന്നുനവൻതള്ളിസ്ഥലത്തിനകൊണ്ടി

ഒതുങ്ങാമലംപൂജാതനായിരിച്ചുതിറനൽകെണംകൃഷ്ണനാമംകെട്ടുദക്കൻവിടിമസെനൻരത്ത

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ദുൎയ്യോധനാദികൾ കൎണ്ണൻ സൌബല ചിത്രസേനരാം ഭീഷ്മരും ദ്രോണരും വിപ്രവിഖ്യാതരായുള്ള കൃപർ താനും

നം അശ്വത്ഥാമാവുമന്യവരന്മാരും വിശ്വാസമുള്ള വിദുരരും വൈരാഗ്യത്തെ ശേഷമായ പാണ്ഡവന്മാ

രാൽ മൃത്യുശാസനനൊടു വെറെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണനെ തിരുമുമ്പിൽ യാഗം കണ്ടു

നൂറൊന്നാൻ നകുലസഹദേവന്മാരും വരുംവണ്ണമെവരും ദ്രുപദൻ വീരന്മാർ ഹാ ബാഹ്ലീകഭൂപനും മദ്രപതി

യന്മാർ വീരൻ വിരാടനും സൃഞ്ജയവീരരും മത്സ്യരാജാക്കളും ജ്ഞാനഭൂപരും കൊങ്കണമന്നനും പ

രനടക്കുന്ന സമർത്ഥന്മാർ മാഗധൻ കമ്പിളി തൊഴുകൊണ്ടുവന്നാനും അംഗരും പാഞ്ചാലരും വീരൻ കലി

ങ്ഗനും മാഗധനായിയ പൌണ്ഡ്ര നൃപന്മാരും കന്നഡവീരരും കാശ്മീരഭൂപരും സിന്ധുരഭൂപരും കേരള

യവീരരും കോസലകേകയ ചേദി നൃപന്മാരും മൈഥിലന്മാരും വിരാടരാജാക്കളും മാളവൻ ചോളനും

കേരളൻ പാണ്ഡ്യനും കേളി ചെറിയ നാമരായുള്ള നൃപന്മാരും നാരദവ്യാസ മൈത്രേയാദികളായുള്ള

ബ്രാഹ്മണ തപോധനന്മാരും ശിഷ്യരും ബ്രാഹ്മണ ക്ഷത്രിയ വൈശ്യ ശൂദ്രാദികളും യാഗം കാണ്മാനായുള്ള

കൂട്ടന്നരെല്ലാം യാഗത്തിനു വന്നു നിറഞ്ഞിരുന്നു ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥമായ മഹാരാജധാനിയിൽ തങ്ങളുടെ

യുമാവാസ സൽക്കാരവും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ള കോപ്പുകളും ഭാവം തെളിഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നവരും ഇടകൊ

ണ്ടു മണിഞ്ഞിറങ്ങിയ കിരീടമുള്ള രാജാക്കളും ഭൂപന്മാരും അന്നേരത്തിങ്കൽ ചെന്നണഞ്ഞിതു വന്നു

ള്ളവർകളൊക്കെയും മണിയുടെ കനകാലങ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ചൊല്ലി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുണ്ടു

രകൾ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്രീമതിവീരരും കാണ്മായ മെയ്യുകന്മാരും ഭടരും കളിക്കുന്നവരും

ന്നതു കണ്ടു ഇരിക്കുന്ന ഇങ്ങിനെ പുള്ളുവെണ്ടു പട്ടംവകൾ തെളിവെന്നപോലെ ദുന്ദുഭി നിനാദങ്ങൾ

ളുകൾ കൊമ്പും കുഴൽ താളം തംബുരു വീണകൾ തമ്പുരാനെ വിവശരാക്കിയെന്നതെ ചൊല്ലു

ന്നതിന്നായി ഘോഷം വിരുതിച്ചാലെല്ലാരെയും ഒരു സൽക്കാരവും ചെയ്യുന്നാൾ വെണ്ണീറിട

തൊഴുതിരിക്കുന്നൻ കല്യാണമൊടുകൂടി യാഗത്തിനു ശ്രമിച്ചവരായ മഹത്തുക്കൾ വെണ്ടുവെന്ന മഞ്ഞ്

270

൨൭൦ ശൊഭകയുന്നൊരു ഒന്നും ഭെകൊണ്ടു ഇക്കര ഭാരങ്ങൾ വെണ്മതൊറ്റ ഒരു വാൻ സന്ധ്യമൊഴിവ

ദിക്കൊരവക്കു മെ ഇവസ്ഥാവങ്ങൾകണ്ടുകൂ വിചിത്രക്കമ ഉത്തമം ഒന്നു രുധതൃ ജ്ഞാനസംപൂൎണ്ണമെ

ഷത്തുപറഷിതു ശാന്തസ്വരൂപ്പ ഭാവങ്ങളിതൊക്കയെന്നാൽ തിട്ടുതല്പാദപത്മങ്ങളിൽകൂ വിനാ

ക്കിനാൻ പൊഴൂ വിഷ്ണുവിന്റെ തൻ വിഭൂഷണവും ഉൽപല നെത്രാധിനസമങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇതെല്ലാ

വിധെയന്മാക്കി തന്റെ ശ്രീയം ശാന്തനായ ഉന്നൂകുയി ശ്രീരനന്നരം ശാന്തനവന്തന്നെ വന്നിച്ചു

ചൊല്ലിനാൻ താതവിദുര സുയൊധന നിന്നെ ഇന്നാദരവൊടെ ദുൎയ്യൊധനം കാണ്മതിന്നു തുടയ

ഭിവയൊക്കന്റെ യമങ്ങൾ വെണ്ടുന്നതു വെക്കയൊക്കെണം അച്യുതെ വയൊക്ക സുക്ഷ്മി ഷി

രിക്കെണം വെല്ലൊരുകാഴ്ച ചെയ്തു സുയൊധനൻ മന്നവൻ വെണ്ടുന്നതു സഞ്ജയനൊടന്നൊ

ഭിയൊതെയൊരു ദിക്കൊഴ്തെണം ഉദ്യമത്തിന്നൊരു ഉത്തമമെന്നതു വൃഷ്ണി ഷിരും ശ്ര

ണരും പൊരുള്ളണം അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ ഞ്ഞം ഭിഷ്മാരെല്ലാരും സന്തിലഷ്ടത്തിക്കിൽ ത്തൊ

ള്ളണം ഷഷ്ഠിലെഴു ഷിപ്പിച്ചു തത്ത്വ ഷിച്ചു നിന്നെ ഉപഹ്രതി വരുത്തുകയും വെണം സജ്ജനമ്മ

ങ്കളെല്ലാം നമ്മെ ചെയ്യണം അച്യുതൻ വിഷ്ണുവരെ കാൽ കഴുകിക്കണം ഫലകന്ദതൊടുക്കു

ഇക്കിൽ വെണ്ടുന്ന ചിലതിടെണം ഭീമൻ മദിയൊരെ തസ്ഥ ഗ്രാങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഉദ്യാനങ്ങൾ വെച്ചെ

ണം കണ്ടു നമ്മചെയ്ക നായ ഉവരുമാകിലന്നു വെണ്ടുന്നതുംപൂഷ്ടതെ ചെയ്യരും ചെന്നങ്ങു ചെയ്യു

ചു കൊള്ളെന്നതെ വെണ്ടു ഇന്ദ്രനിയൊഗിച്ചു ധൎമ്മനന്ദനാനുത്തമനന്ദനായി വന്നു

പുറൻ ക്ഷിതികൾക്കു സമസ്തങ്ങളെല്ലാം പ്രിയാബന്ധനമെയെക്കൊണ്ടുകമ്മത്തു ഭക്തിനാൻ വെദവ്യ

ചിതെരുതു ഗുരുക്കൾ വെളിയിൽ വന്നു ഇങ്ങു പെട്ടും ഫൊമധൂമങ്ങളും പാവകജ്വാ

ലയും ന്മഗാനങ്ങളെ ദെവപ്രചൂരവും വെറവലെ തരമൊതെതരങ്ങളിൽ പൊഴുംകൊക്കെ

ന്നുകണ്ടെങ്ങൊരു കൊൽ വാദ്യഘൊഷം ചെയ്തു രംഗസെനാരവം പൊന്റെ ത്തരം കൊണ്ടു സംബ

സ്വശക്തിവും യൊഗ്യവസ്ത്രങ്ങളുമഹാത്തുരക്ഷിച്ച ദെവകളുമനുഷ്യരും പണ്ടെ ക്രിയങ്ങളുമ ൧൭൭

ന്ത്യക്കരണവും പഞ്ചജനാദിതെതത്ത്വത്തിരിക്കണം ശ്രീതിവസ്ത്രന്തുരങ്ങളിനെം പ്രകൃതിയിൽനിന്നെങ്ങിനെ

കല്പനക്ക് ചെയ്കകൊണ്ടു മുഖ്യത്തനായ്മ്മസംകെട്ടെതൊട്ടുംവൊരത്തുതരാജ്യസ്യഷ്ടാന്തക്രിയാന്തരത്തെ

ഗ്രാക്കുന്നതാരത്ത്വപ്യംകൊണ്ടു യൊഗ്യന്മാരെല്ലാരും ഗുരുതിരുപിച്ചതൊറ്റിയരുന്നവർ തൃക്കളും

ഗുരുവാത്മതിന്നൊരെന്നുരുംതിരിച്ചിരിക്കുന്നതനയനാകും സഹദെവനും തൃക്കടമനത്തെ മൊഴുശാന്തന

ഷ്യത്തനങ്ങൾ പരമാത്മാക്കെഗമയൻ വെദ്യനക്ഷത്രനാരായണൻ വൈകുണ്ഠന്മുന്നലൊകത്തിലും

മൂലമാമീശ്വരൻ കൃന്നായകൃത്തികളൊന്നായിരിന്നവൻ താന്തിരിക്കെയെന്തുസംശയമുണ്ടാവാനും

നമവന്തന്നെ യൊഗ്യനാകുന്നവൻ ശാസിമരച്ചുനനച്ചാൽമതിയല്ലൊ ശാസികൾ തെളിവും നനഞ്ഞു

മെല്ലൊരുപാധനായ ഞെളുരുതൊവിദ്യകൃത്തിയെമിരാത്തിമെൽവെച്ചുകാലും കഴുകിച്ചു പൂജി

ച്ചു വഴിച്ചുമിണ്ണനമസ്കരിച്ചാചാരവും ചെയ്യുരാജാവ്തന്നെമൊഴിക്കുമ്പനായൊരുശിത്തുപാലമന്ന

വൻ ഉത്ഥാനവും ചെയ്തിച്ചത്തിൽ ചൊല്ലിനാൻ കണ്ണിനെന്തിൽനിന്നുണ്ടായതൊക്കെ യൊഴ്

കുന്ദന്മാരായ ഇളഹാണ്ഡവന്മാരെയും കണ്ടുതൊന്നുന്നിതെന്ന ഇളെഗിന്നതുനന്നതുചെ

ത്തില്ലെന്നിങ്ങയമെമ്പും ഉച്ചിലിവിധ്യാനൊരുവനെ ഇക്കള ഇനായതെളുരുമെശപാലക

ന്തന്നെ കാലും കഴുകിച്ചുപൂജിച്ചതൊക്കെയൊർ ഷാമന്മാരെ പലഭൂപന്മാരുടെയുംഇന്നവനെ

ന്നമിച്ചിയുമിവനെന്നമൊരുഗുണമില്ലതിരുപക്ഷിൽ മാതൃമിന്നവരെന്തിലുദൊഷിച്ചാ

ൻ മാതുലനെക്കൊന്നപാതകവുമന്നവെന്നുളയും ചെയ്തുസാധ്യക്കുണ്ടായൊരശന്മാരും ഗുരുതെരം

ന്തൊന്തിയായവൻ ബ്രാഹ്മണത്രെഷ്ടനും പിന്നെ ഭവചനം സൌമ്യമതിയവനുള്ളയൊക്കുംവി

ധെനത്താക്കളും തെക്കുള്ളൊക്കമിവന്തന്നിക്കാൾ മധൈവതപിവന്മാരെൾ ഇള്ളൊത്തുണ്ടാക്കുമുള

ത്തിൽനാക്കും നമ്മുകാക്കുത്തും തെരുമിതുന്നുംവന്ന് വിശെഷവുമിച്ചിവനെന്നുമൊപ്പുമുപാപങ്ങളും

൨൭൨ എന്തിക്കകിഴിവൻ തിക്കിഞ്ചെന്നയിയന്തിയ്യങ്ങളെന്നെയും കുഷ്ഠരാഗാതനാം തിഷ്ഠാമനെ തിണ്ടൽ

ആദൃശ്യന്മാരൊക്കവെ വന്നെഴുന്നള്ളിരിക്കവെ ഐശ്വര്യമുള്ള ഉത്തമശ്ലോകത്തിങ്കൽ ശ്രീയും വ്യാസനായ ഭഗവാനെ

യന്നം തൊഴുതങ്ങും അവനെ നേരുള്ളതെന്നറിഞ്ഞു മഞ്ഞിതൊഴുത്തരം കൈകൂപ്പി പൊത്തി ചെവിചിലർ

.ഭവിലൊച്ച നന്നെ ഉത്തമശ്ലോക പാർത്ഥിവനായി ചെയ്തുവന്തതെന്നോടു ചിത്തകൊപത്തോടു വാഴ്ന്നും

.ചൊല്ലിനാൻ ഉത്തരം ചൊല്ലുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഉത്തരം ചൊല്ലിത്തായും പിന്നെ മന്നവൻ യ

മുത്തുഉത്ഭവിപറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ കായവുന്നാനതിന്നെ പറഞ്ഞവൻ പെരാക്ഷപൃഥ്വിശുത ഹൃദന്തന്നെ

.രം പെരിന്തതെതിൽക്കരെ തെറ്റിനാൻ കണ്ണും ചുവത്തി വിഷ്ണു നാരായണൻ സന്നദ്ധനായ

ഉക്കണ്ണും കിഴിരൻ സുറായിരം കൊണ്ടമാത്രം സ്വമണ്ഡലമെ തെയൊതാരാകലന്തിക്കാം വഞ്ചം

ന്നുള്ളതെന്നെ കണ്ടുതാനെതു തന്നെയും ഉൾക്കരിക്കണ്ടുതാനെതു ദിവ്യരൂപവും കൈക്കൊണ്ടു കണ്ടു

.ഭഗവത്സ്വരൂപത്തെയുൾക്കൊണ്ടു ചിന്തിക്കവന്നുള്ളവയിഴിരൻ ചുതിവനായുള്ളതെന്നെ ദേവന്മാരാകെന്നവാ

രാതെ ദൈവത്തെ തൊഴുതു ചൊല്ലിനാൻ ഞാനെന്നെ വെടിഞ്ഞായതാതൊരു നാഥയെന്നങ്ങനെ

തനവ്യയൻ ഉപമിക്കയൊതായന്നതാന്തെ നിറഞ്ഞിച്ചെയ്യും മദ്ധ്യ കൈഭമാരവർ തന്നൊടുതന്നെ

കലഹത്തിന്ന് ചെന്നുകൊന്നാനവരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നുള്ള മെദസ്സുതന്നെയുരച്ചു ചമഞ്ഞിതുമെ

ദിനിയായതുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടുമിനി നാഭിസരോജത്തിലുണ്ടായ നാന്മുഖൻ നാനാവിധ മായസൃഷ്ടിചെ

ഷ്ടിനൊൻ വെദങ്ങൾ കട്ട ഹയഗ്രീവനെക്കൊന്നവെദങ്ങളെ വീണ്ടുകൊടുത്തതിനായതുമിവൻ സർവ്വം

ശത്രുതനാം സർവ്വെശ സമിതൻ തന്നെ കലന്നെങ്ങും ദിവ്യ സാമവും നിശക്രമനൽകിയമായ ചെയ്യുന്ന

ക്കരവിരൻ ചവിട്ടിക്കളകയാൽ ക്ഷുദ്രനാകമ്മനിശാവവന്നതിനാൽ വൃത്രഹന്താവിനെയും സരമാ

രെയും വൃദ്ധശ്രവസ്സായ ഇന്ദ്രതയോ വർദ്ധസ്വന്തമുകിഞ്ഞതാനരക്കൊണ്ടാക എന്നതു കെട്ടു നൊടുതമ

വന്ദനം പിന്നെ വരവും കൊണ്ടു ഞാൻ മഹാമുനിക്കിരിത്തം പൊരുത്തങ്ങളുകൊണ്ടുണ്ടായതിനാൽ തന്നെ

ഷിണ്ണയെന്നാൽ സുഖം വരും വശ്ശിതുവാൽ ബ്ദ്യപാത്രവരന്തരൻ പുഷ്കരനെന്നതിനൊടൊത്തൽ പറഞ്ഞതൊ

ഴ്മൂത്തികൾ മൂവരുമൊന്നിച്ചു കല്പിച്ചു ദൈത്യകളൊടൊരുമിച്ചിട്ടു ദേവകൾ പൃത്ഥിവശമാക്കിയുദരം

മന്ത്രകമാക്കിയുദരം വെച്ചു കടഞ്ഞു തുടങ്ങിനാർ താണതു ഞങ്ങൾ ഉടരാഗമമെന്നെരം താനൊരു കൂർമ്മമായി

പൊങ്ങിച്ചതുമിവൻ കല്പവൃക്ഷവും അശ്വരത്നവും അത്ഭുതമായുള്ള കൌസ്തുഭരത്നവും ചന്ദ്രക്കലയുമമൃത

വും ജ്യേഷ്ഠയും ചന്ദ്രസമാനനയായുള്ള ലക്ഷ്മിയും നാഥനാമച്യുതനു മൈത്രവാസവും ഭൂതദാ

ത്രാനൊരു ഹയഗ്രീവരൂപവും സാക്ഷാൽ പരാംശമാം ധന്വന്തരിതാനും ചെങ്ങിങ്ങിങ്ങു കളങ്കമില്ലാ

ത്തികളും തുടങ്ങി ഉണ്ടായതൊക്കെയും ഉണ്ടായതിൽ പിന്നെ തന്റെതന്നെ തെളിവാർന്നു വലിയ മായയായി

കളാമസുരകളുടെ കാലം വിഷ്ണുവും കട്ടു കൊണ്ടുപോയി നിന്നെ മോഹിപ്പിച്ച മഞ്ഞതും

മായാമയനവൻ വിഷ്ണു കൊണ്ടിട്ടു നാൽ വാരാഹമായൊരു രൂപം ധരിച്ചിട്ടു വീരനായുള്ള ഹിര

ണ്യാക്ഷനെ കൊന്നതും ഹരി തന്റെ വിഷ്ണുവും യജ്ഞാംഗനായുള്ള കാരുണ്യവാരിധി നാരായണനിവൻ

ദുഷ്ടനായുള്ള ഹിരണ്യകശിപുവെ നഷ്ടമാക്കുവാൻ നരസിംഹമായതും ശ്യാമളസുന്ദരനിന്ദ്രാവ

രജനാം വാമനനായി ബലിയെ ചതിച്ചതും ദുഷ്ടരാം ക്ഷത്രിയരെ കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ജാമദഗ്ന്യ

ഭൃഗുരാമനായി വന്നതും രാമനായി വന്നു പിറന്നവൻ പിന്നെ രാവണനെ കൊന്നതും പാരം കെട്ടുത്തതുമാ

മനാകുന്ന ബലഭദ്രനായതും കാമപാലനായുള്ള ബലഭദ്രൻ വന്നു പെരുമലയെടുത്തതും പാരിൽ തക്കത്തി

ലും ബാലനായിക്കളിക്കുന്നതും ബാലകന്മാരൊടു കൂടിക്കളിക്കുന്നതും പാലൊടു വെണ്ണ കട്ടുണ്ടു

കളിച്ചതും അംബികയെ കൊണ്ടുപോയതും കാളിയമർദ്ദനമായി വന്നതും അന്നു

വൃന്ദാവനം പൂക്കാനനമാക്കി തീർത്തതും നന്ദനനായ നാരായണനിവൻ കേശിയെ കൊ

ന്നു ഹാകിൽ കൊന്നതും കേശവനായിരുന്നു നാരായണനിവൻ കാളിയനാൽ പിന്നെ

ഗോപാനായിക്കളിച്ച മെൽപ്പന്നതും കംസനെ കൊന്നതും സുന്ദരിമാരുടെ ചേലകൾ വാരിച്ചു കൊണ്ടുപോയ

ഷിരം കണ്ടെൻസിച്ചതും ഇരണ്ടാമതു ദേവപത്നികളുടെ ഭക്തിയെ കണ്ടു അനുഗ്രഹം ചെയ്തതും ഗോ
വൎദ്ധനം കുടയാക്കി പിടിച്ചതും ഗോപികമാരൊത്തു ക്രീഡിച്ചതും അക്രൂരൻ വന്നിട്ടു രാമനോടുംകൂടി
മധുരാപുരത്തെ എഴുന്നെള്ളിയതും കംസന്റെ രജകനെ കൊന്നതും മാലാകാരന്നനുഗ്രഹം
ചെയ്തതും ചെന്നു രജകനെ കൊന്നതും സന്നദ്ധനായി വില്ലെടുത്തു ഒടിച്ചതും പിന്നെ
കുവലയാപീഡത്തെ കൊന്നതും മുന്നതൻ മല്ലരംഗം പുക്കു വെളിച്ചതും ചാണൂരനോടും മു
ഷ്ടികനോടും യുദ്ധം ചെയ്തു പൊടിച്ചു കൊന്നതും പിന്നെ കംസനെ കൊന്നു കളഞ്ഞിട്ടു കെട്ടുപെ
ട്ടിരുന്നൊരു പിതാമാതാക്കളെ ഉഗ്രസേനനെ മുക്തരാക്കിച്ചതും സാന്ദീപനിഗുരുവിങ്കൽ
വിദ്യ പഠിച്ചു ദക്ഷിണയായി മൃതനായ ഗുരുപുത്രനെ കൊടുത്തതും പഞ്ചജനനായ അസുരനെ
കൊന്നു പഞ്ചജന്യം വന്നൊരു ശംഖം പാഞ്ചജന്യം കൈക്കൊണ്ടതും ശംഖം വെച്ചു ചാമ്പ
ലാക്കി ചെയ്തിവെക്കൊണ്ടു വന്നതും ഉദ്ധവനെ കൊണ്ടു വൃന്ദാവനത്തിലേക്കു വിട്ടു ഗോപികമാ
രുടെ ദുഃഖം തീൎത്തതും ഗോപികൾ കൊണ്ടു ജരാസന്ധനായ വമ്പനെ കൊല്ലാതയച്ചക
ളഞ്ഞതൽ പിന്നെയും വന്നാൻ പതിനെട്ടുവട്ടം കൊന്നൊടുക്കും വണ്ണം വേണ്ടി വെച്ചായവൻ
പിന്നെയവൻ പതിനെട്ടാമതും വന്നും കാലയവനൻ വലവശമായിരുന്നു കൊടുത്തയച്ചു
ത്തു കൊന്നതാൻ മുചുകുന്ദരം പാടിപ്പുകത്തമരിരം തന്റെ ദൃഷ്ടിയാൽ വെന്തു കാലയവനനും ചെന്നു
മുചുകുന്ദനെ ചെവിക്കൊണ്ടു നേരെ വന്നിട്ടു വന്നവൻ നോക്കിയനേരത്തു ദഹിച്ചവൻ നേരം
മുചുകുന്ദനായിരുന്നാൻ പിന്നെ മുചുകുന്ദനു ഭഗവാൻ ഭക്തി ദിവ്യം തന്നെ കൊടുത്തതും നാരായണ
നവൻ ജരാസന്ധൻ പതിനെട്ടാമതും ജരാസന്ധൻ മധുരാപുരിയെ വളഞ്ഞപ്പോൾ പാ
ലിപ്പാൻ വെക്കിച്ചവൻ ദ്വാരകാനാൻ ദ്വാരവതിയാം മഹാരാജധാനിയും സ്ത്രീജനങ്ങളായി
കളും കൊണ്ടുവെച്ചു പിന്നെ ബലഭദ്രരാമനും താനുമായി ജരാസന്ധന്റെ സൈന്യം മുടിച്ചതും മാറി

യാം മാഗധനെക്കൊല ചെയ്യാതെ ഓടിച്ചപ്പോൾ കരെ ഗിക്കുറഞ്ഞതും. ചുറ്റുമവന്തിക്കൊണ്ടത്തി

യനെൻ ത്തുമരാരാരുമെയ്യോതെ ഖലനമാക്കിവന്നെങ്ങിപ്പുരിയെക്കുവൻ ചുതും നന്ദനന്ദനം

ദാമോദരനവൻ ചെന്നു നരകാസുരനെയും കൊന്നു കണ്ടപതിനാറായിരക്കു കൊടുത്തതും. പാരി

ജാതം കൊണ്ടുപോന്നു കൂട്ടിഞ്ഞതും. പാരിജാതം നട്ടു നാം. പാരുടെ ലയവൻ ഭാമക്കു തന്നെ പതി

നാറായിരത്തെട്ടു നാരികളെ വിവാഹം ചെയ്തു കൊണ്ടതും. ശംബരൻ തന്നെ പ്രദ്യുമ്നൻ കൊല്ലിച്ചു

ട്ടു ഗ്രാം കൃതിപ്പുണ്ടോ തൻ പോന്നൻ കരഞ്ഞു രുഗ്മിയെ ദുരിതനായനെ വീഴ്ത്തു കൊണ്ടതും. വെള്ളെ

ജാതുരായനാരായണനവൻ മറവും പലപലവിതമം ചെയ്തിട്ടു മുറവും ജഗതിയരക്ഷാകരനവ

ൻ കത്താവാകുന്നതും. താരണമായതും. മയ്യെ കരണമാകുന്നതു താന്തന്നെ എല്ലാരിക്കും വര

ണവരിഞ്ഞുവന്നതവമാക്കുമ രഞ്ഞു ഞാൻ പോൽ പാൻ മായമയനായ നാരായണനെ പൗണ്ഡ്രി

ചെത്രണ യെന്നിരിക്കി കിസന്തതം. ശംഖുവഹാ ക്ഷയന്തനെൻ. ചരിത്രങ്ങൾ ഗ്രാം. ഗെയന്റെ

നെ ചെന്നൊരനന്തരം. ശിസ്ഥിത്ത ബുദ്ധന്നും. ചത്രകണ്ടു പമന്നവന്നാരുമത്തെന്നൊട്ടുപ

ദ്വിപ്പദന്തിരികാരണമെന്നതു കെട്ടാത്തചിന്തിച്ചു നാരദനാനമരുൾ ചെയ്തു ചെട്ടിവനായി

ശ്രീപാലനെക്കണ്ടമാധവൻ കൊല്ലമതിന്നു ഇഴലക്ഷണം. കാണായതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കെ ത

ന്നെക്കാണാഞ്ഞിതെരിൽ മയ്യെ വെറ്റി തന്നെയും. ശ്രീയുദ്ധിയെ ഗണങ്ങൾ തമ്മില്ലന്നായതു വിൻ

തിചെറവനഞ്ഞായലൊച്ചും മെന്നുല്ലവനവണ്ണന്മാർ വൊരുമന്നാലെയും. മെലന്റാരുംജ

കൃഷ്ണ ചെട്ടിശന്മാർ തന്നു ശ്രുതമെട്ടു ത്തു തൊട്ടു ത്തവതിച്ചയ ചിത്രയും. വെരമായിവന്നതുക്യ

വും. ശക്തകനാദിയും. നാരദനാദിയും. ഭിക്ഷലന്മാരായ ദേവസമൂഹവും. നാൽദിക്കന്നങ്ങൾക്കു ഭദ്രസ്വര

ജാലവും. വീരന്മാരെവും ഭൂപതിശിരതും. പാരില്ലു ഞ്ഞാരെല്ലാമയോധനാകണ്ടനാരം

യണഹരെനാരായണയെന്നാൻ മിത്രമതഷിയാ. വിഷ്ണുജഗന്നായൻ ചക്രമെടുത്തു മയ്ച്ചോന

൨൭൩

വന്നശെഷം പാത്രമതിൽ വീണിതു തന്നെ നെരം ദെവിയും ആയവൾ ദെഹമക്കണ്ടു ദെവകൾ പൂമഴ തൂകി

ത്തുടങ്ങിനാർ ദെവനെ വന്ദിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാലവും ആദെവഹൂതനെ ... ഞ്ഞുലഞ്ഞിരുന്നു മെരുവിനെ പോല

കണ്ടിരുന്നവർ കൊണ്ടിച്ചാർ യശ്ശ ഞ്ഞൊളം ലെശമക്രിയകളും നല്ല നാമവന്തലെൻം മകൻ ചെ

യ്താൻ ശെഷം മഹാക്രുതലെയുള്ളവരെ ഒക്കെ വിശ്വസിച്ചു യശ്ശ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഇന്ദ്രൻ വന്നു നമസ്കരി

ച്ചു നിന്നു വന്ദനം ചെയ്തു പൂജനത്തൊടും ഇന്ദ്രൻ സ്വയശ്ശക്തിയിലെന്ന പൊലെ

ന്ദ്രനായി സ്വർഗത്തെ വസിക്കുന്ന നെരം മായാമയനാം ഭഗവാൻ പണ്ടിലെ കൊണ്ടു തൊഴുകയറി

യമെന്നതിരുപിച്ചവരാകെന്നവൻ വാക്കു കൊണ്ടു ചൊന്നാൻ വാക്കിൽ വച്ചു കൃഷ്ണൻ തന്നെ

ൻ അരുൾ കൊണ്ടെ ഒഴിച്ചിതെല്ലാവരും ഹരിയെ ഭക്തിമനത്തൊടെ നാരദവും പൂജി

ച്ചു നമസ്കരിച്ചത്തൊടും ആനന്ദമാർന്നു സ്തുതിച്ചു എന്നാക്കാതെ പൊക്കിസ്സയായ നന്നത്ത

രഞ്ചിട്ടു കായം മെയ്യിഞ്ഞുലഞ്ഞിയും പിന്നെ തെമ്മന്നവരും പിന്നെ മറ്റുള്ള ഇവർകളും വന്നവരെ

ചെയ്തൊഴിതഞ്ഞുള്ളവം വൃക്ഷാർ വൃഷ്ണികുലജാതൻ വിശ്വംഭരൻ പരൻ വിഷ്ണു വെദാന്തവെദ്യ

ൻ വെദവിഗ്രഹൻ കൃഷ്ണൻ മഹാവപ്പനാരകവൈരിതൻ കൃഷ്ണൻ തനയപ്രിയവയസ്യൻ ഹരികൃഷ്ണനെ

അവരെയശ്ശ ജനത്തൊടും കൃഷ്ണാപൃഥാസ്വരൂപമെകെട്ട ഭക്തരും വിഷ്ണുവിനൊടും മറ്റുള്ള ജന

ത്തൊടും ഉള്ളതരാം തുണ്ടിം ബന്ധനന്മയവൻ ശുശ്രൂഷയാവാത്സല്യം കൊണ്ടു സാദരം ആത

യം ചൊല്ലിവെഗമന്നാരെപ്പൊരുതള്ളിപ്പനിനം വൃക്ഷപുതരാജപുത്രനമത്തൽ ഉള്ള തുടങ്ങു

ദിനം പ്രതിയശ്ശ ജനങ്ങൾ ധന്യം പ്രഭാവം ധന്യം കണ്ടു സഹിയാഞ്ഞു കാലം താനെ ബന്ധി

തങ്ങളുടെ ശാപമാക്കി ഒന്നു രക്ഷ ഒളിച്ചു തെ കാത്തു ചെന്ന ശകുനിയൊരെള്ളാമമറ്റു കർണ്ണ

ന്നു കൌരവരും വന്ന പൊൾ നാൻ പൊരുവന്നതെ ദുഃഖം ഞാൻ ഒക്കവെ ദൊഷ്ഠനി

യെപറഞ്ഞിട്ടും വൈകാതെ യശ്ശ ജനവിൻ പ്രഭാവമത്ഭുതമാനന്ദം കണ്ടു പൊറുത്തിടാഞ്ഞി

ക്കൈയ്യാകററമല്ലാത്തമത്ത്യരൊമരാമന്നിവനിവന്മാർ ശോഭിച്ചതൊരിക്കലുംഎത്രമാത്രംകൊണ്ടു

ഉപേക്ഷിക്കവെണ്ടതിച്ചൂതുപൊരുതുള്ളതിച്ചവനന്നുടെനാട്ടുനഗരവുമത്‌വന്തിനനുടെപാണ്ഡവ

വെക്കുന്നതുമിത്രിക്കയ്യംഅച്ചനെക്കൊണ്ടുപൊരുതിച്ചവരുത്തുകത്തിച്ചയനാൾപറയുന്ന

തെങ്ങിനെഎന്നൊരുവാക്കുപറഞ്ഞതുകേട്ടപ്പൊൾചെന്നവന്മാതനെനാഥതുപൊരിച്ചുടനാമന്ന

സനാന്ദ്രവൎഷഹത്തുമുള്ളിൽപിന്നിച്ചനരനന്തന്നൊടുപൊരിനാൻഅസക്കാരങ്ങൾതിരു

പിച്ചുമാനസെപിന്നുമുള്ളതുമുള്ളതിനംതിരെസന്താപമൊടാച്ചുതെണ്ടുവരംകൊട്ടുസന്തതംതെളി

ച്ചതിനെന്തുകാരണംബന്ധമില്ലാത്തതിന്തുപൊള്ളച്ചബന്ധുക്കളെയുമതിനെന്നുനന്നല്ലതെൾ

ഞാനംവരുമാത്രമല്ലതന്നെരമ്യമിന്നുണ്ടാരുംതന്നെക്കിട്ടുകെട്ടുമത്തിക്കളിച്ചുംപറയുംചിലർ

വരന്തരമില്ലകൊള്ളിക്കുമതൊക്കെയും കുന്തിസുതന്മാർതങ്ങൾക്കതിനാൽവരിചന്തികൾക്കുംവരുംപര

ണ്ഡവന്മാരുടെബന്ധുവാകുന്നതാരെന്നതൊന്നിനൊടുംഅസമ്മവുംഅഴിവന്നരക്താന്തകൻഎന്നെ

ന്നാഗതെല്ലാംപറയുകപാതിയുംമന്നവരുന്നതിന്നെവാച്ചകപിച്ചുമെന്നാംഭിക്ഷുതന്ന്പറഞ്ഞ

തുകേട്ടപ്പൊൾതമനക്കാമ്പിൽവെച്ചുള്ളതുസുയൊധനൻതിരിച്ചുകൊണ്ടുപൊൻപൊരുന്നതുണ്ടുഞാൻ

പത്തിവിദുരവരുന്നതല്ലെന്നുംതാതനനങ്ങുമിവ്യതെളിവാനുവാത്സല്യംചെതസിയെപ്പൊതന്തു

ത്വയ്യമെങ്ങൊതാതനുകമിണ്ടാതെകൾനൽകുവാൻഇപ്പൊപാണ്ഡുസുതന്മാരുംമിണ്ടുകയുംതാനി

തുടെശാന്തരംതന്നെയുമ്പൊൾമതിമനംതവകഷ്ടമതിലുമന്നവനെന്നതുകെട്ടുവിദുരര

രമണന്നവരുന്നുതൊന്നാനവന്നവന്നിശ്ചയമാക്കിഞങ്ങൾതെയ്യാവരുമെന്നുക്കൊന്നുംപിച്ചുമ

പ്പിച്ചുകാര്യംഎളുതവണ്ണംധരിച്ചൊരുവിദുരരുംപൊങ്ങിനാനമ്മെപ്പൊൾപൃതത്തുഷ്ടരെനൊക്കി

നമ്മതിനെച്ചതുമങ്ങുന്നതിമകൻനല്ലതെല്ലാത്തമെമതിയതുമൂലംഞാനൊതാപൊതും വൈശ

മശെഷവുംവളൎച്ചുമിക്കുച്ചുടക്കുകതിതന്നെഎവംവിദുരർപറഞ്ഞതുകെട്ടപ്പൊൾന്നവതന്നു

ടെ ചെമഞ്ഞു ധൃതരാഷ്ട്രർ പുത്രവാത്സല്യത്തിന്മൂലമായ [illegible] ഈശ്വരമഹാമായാബലവശാൽ ദു

ർയ്യോധനനാശനത്തിന്നു [illegible] ദൈവവൈഭവമാകുന്നതുകൊണ്ടു പാണ്ഡവന്മാരെ ചെന്നു നിവ

ർത്തിച്ചുകൊണ്ടുവരികെന്നതു കേട്ടു വിദുരരും പാണ്ഡവപ്രസ്ഥമാകുന്ന [illegible] നേരം പാണ്ഡവന്മാരുമെതി

രെന്നു പൂജിച്ചാദരേണ [illegible] ചെയ്തു

ന്നോരു അവസ്ഥ [illegible] ചെയ്തു

നേരത്തു [illegible] വിദുരരും [illegible]

[illegible] ധൃതരാഷ്ട്രർ താനെന്ന [illegible]

[illegible] സമ്മതി [illegible]

[illegible] സമ്മതമെന്നു വിദുരരോടു [illegible] ചെയ്യുന്നതു [illegible]

[illegible] ചൊല്ലി [illegible]

[illegible] കൊടുത്തവനായി [illegible]

[illegible] വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടു [illegible]

[illegible]

[illegible] ചെയ്തിട്ടു [illegible]

[illegible] ബലാൽ [illegible]

[illegible] സങ്കടം [illegible] വിശേഷങ്ങളും

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നേരം [illegible] ചെയ്തു നേരൽ

[illegible] പാണ്ഡവർ [illegible] വിദുരരും [illegible]

[illegible] പാണ്ഡവരും [illegible]

ഷപുത്രനെയും തൊഴുതപ്പിനൊടുചൊൽക്ഷമാരെയും വന്ദിച്ചനർ [illegible]

ഞ്ചുപിശ്രമിച്ചിനെറനൻഹ [illegible] നെത്തൊഴുതു [illegible]

ഞ്ഞുറങ്ങിനെനർപിറെറന്നാളുനെരത്തുന്ത്രുക്കളുംകഴിഞ്ഞുറെവരൊരുമിച്ചർ [illegible]

പൌരുഷൻപിള്ളിക്കതെന്നപിതാവാമുദരപൂർവ്വംപറഞ്ഞൊരനന്തരംപൃഥ്വിയപറഞ്ഞൊ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

മന്നവൻവംശമശെഷം മുടിപ്പൊനാകിലുളളൊരു തിരുശങ്കയിലെ തിക്കായാലുളളതെളിവുളളയച്ചു

ജന്മമിനെയുളള പൊരുളുടയ ക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാർ പൊൽ ഉളളതെല്ലാമതെന്നതെഞ്ഞ

ചുനിൽക്കുന്ന സുയൊധനൻ പൊകയിവിടുന്നു പാകാതിരിക്കെണം മറ്റുളളവരെല്ലാം പാണ്ഡവരിൽനി

ൻ വൈകാതെ തിട്ടതല ഭാഗം പറഞ്ഞാൽ ഫലമില്ല മന്നവനെന്നു വിദുരർ പറഞ്ഞതു കെട്ടപ്പൊൾ

മന്നവനായ സുയൊധനൻ പൊയിനാൽക്കണ്ണിൽ കെട്ടിലെന്നു വിദുരർ പറഞ്ഞതെന്നു ചൊദി

ച്ചിവൻ പറവ പരിശും കൃഷ്ണരുടയ ദൈവതാൽ ദാസിസുതനായിക്കൊണ്ടിൽ കൊണ്ടു വളത്തതിന്നു

ഫലം സുകതൊന്നെന്നു ചിവിടുന്നതല്ലൊ കിവാക്കുതിരിക്കുന്നതിളഞ്ഞ തെണ്ണങ്ങുന്നതിളക്ക

തെല്ലാം വെളളിചെത്തിടുന്നെല്ലാതാൻ കിക്കരികാൽ പിഴച്ചിടുമെല്ലാവനും പറഞ്ഞുന്നതെ

ന്തിതെന്നിലകാഴ്ചകളൊരു രെൺകെട്ടിവന്നു മൊയക്കിക്കിരൻ പൊട്ടിയാൽ പാണ്ഡവതന്നെവി

ളിക്കളിതെയതും പറഞ്ഞവൾ വെണ്ടാകിതെന്നു സുയൊധനൻ ദുശ്ശാസനൻ കന്നിരുറമതൊക്കെ

നുണ്ടിച്ചതിന്നൊരു മുട്ടാനൻ പൊന്നാൻ ദുശ്ശാസനൻ പെന്നവളെക്കൂട്ടം തൈവിട്ടുകൂട

സനം ചെയ്തതെന്നെരത്തുക്കുട്ടം വെരുവനന്നു വിഷമമെന്നതെന്നു വാരിജലൊചനതാനുമ

രചെയ്തായിതന്നിരജസ്വലയായിരിക്കെ തന്നെ പെന്നതലമുടിപിടിച്ചു പെട്ടു സഭക്കക

ലുമൊന്തും നൊക്കിയിരിക്കവെ ദുശ്ശാസനൻ ദുശ്ശാസനൻ പെരൻ കച്ചൽ മൂലയത്തിളിച്ചു

സഭയിങ്കൽ സ്വച്ഛമായെറ്റം കൃതമാക്കിയ വസ്ത്രമൊരുതലച്ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു പെട്ടിന്നിത്തന

തും മതെയാതഞ്ഞുമൊർ നാരിമതെയും മറ്റുതടഞ്ഞു നാർനാത്തയുന്നവരൊരു മദ്ധ്യാഹ്നവി

ദ്യൊതതെന്നതെ വൃഷ്ണികുലൊത്ഭവ കൃഷ്ണതൃപതെ പാഹിനമൊനമഃ ശ്രീവാസുദെവ ധരണീധ

രപതെ ഞാനവനൊനരസിംഹ നാരായണ പത്മനാഭ കൃഷ്ണ മധുരഹര ദൈവദെവ നമൊ ദൈ

വകിതൈവ ദുഷ്ടാരി നാഥ ഹരെ തതതമൊ നമഃ ദെവകിനന്ദന പാഹിനമൊനമഃ ഇത്ഥം പ്രലാപം

ത്തുടന്നൊരു നെരത്തവന്റെ മക്കളെല്ലാരുമൊന്നിച്ചു പിന്നെയും എറെയൊരുപായവനങ്ങളുമിട്ടും
ക്രൂരയരക്കില്ലവെറൊക്കിരയില്ലത്തും ക്രൂരരവിനൊക്ഷനങ്ങളായുള്ള ഒരു കാരിയമവരെനെവ
ന്നഞ്ഞായമെയൊരിഞ്ഞർ നായകനവനന്നായ്കിയൊരഞ്ജനങ്ങളും കെട്ടികൊണ്ടുതൽകുന്തിപിച്ച
ഴവരുടെയെച്ചംതിരുഷിക്കിൽ അച്ചുതന്നന്നടെമായാബലവശാൽ ദ്രുക്തിമാനക്ഷയവ
മവത്തമിനൊക്കിൽ മനുഷ്യരാൽ വരാതെയുള്ള ഇക്കാഞ്ചികൾ കൊണ്ടുമവർക്കിക്കിടന്നൊ
രുപാഞ്ചാലിതന്നുടെ സ്വയംബരം പലയന്നെരം മറ്റൊരു പുരുഷൻ പിടിച്ചെടുക്കുന്നതും കൂറമൈ
ഉഞ്ഞവർ കണ്ടുനിന്നിടനാർ സഭ്യത്തെലംപിക്കതു തെന്നു പിന്നിച്ചു സഭയ്പരായിനെ
ഷാരണ്ടിതപംധാർത്തരാഷ്ട്രമാരെന്നിങ്ങുള്ളൊരൊരുസംഹത്തിൽ പനന്തനയായപാഞ്ചാലിയെവല്ലാ
യാക്കിവരിച്ചു കൊൾകെന്നതുപൊള്ളി നാൻ കണ്ടിന്നപ്പുച്ചമപ്പുത്തവർ കൊണ്ടുകൊൾകെന്നെപ്പൃത
രാഷ്ട്രമന്നവർ കൊണ്ടുകൊൾകെന്നിഗാന്ധാരി മാതാവെ കൊണ്ടുകൊണ്ടിട്ടു പിൻ ഭീഷ്മരും ദ്രോണ
രും കൊണ്ടുകൊൾ പിൻ സഭാപാലന്മാരെന്നിങ്ങൾ ധർമ്മരാജാവെ ജഗൽപ്രാണന്മാർ തുരയർ പ്രയാ
നനായുള്ളൊരു വായുപിവന്നവസ്ഥിതി ദൈവകളെവന്നറിഞ്ഞുംദുഷ്ടസന്തതദുഃഖമകംപൂവിൻ
അതെയാകിഷ്ണിരിട്ടി മദനഞ്ഞയതൈ വെടിഞ്ഞൊന്നിങ്ങൾ മാദ്രീസുതന്മാരെന്നുത്തായിങ്ങൊ
നെലെത്തുമാക്കിട്ടു പാർത്ഥിവനന്ദനന്മാപത്തിപ്പെന്നായ് ധാർത്തരാഷ്ട്രരെന്നുള്ള ശതത്തെയും
ഹന്തലത്തിതന്ന കൊല്ലുകമാറു തിരിപൊരവച്ചെയ്തിതന്നാനായ കണ്ടിന്നെ പൊരിലെതുത്തായ
നഞ്ഞയൻ കൊല്ലുകയില്ലു കെട്ടത്ത ശകുനിയെയും പൊരിൽ വീരനാം പൊരു സഹദേവൻ കൊല്ലുക
ശാപവുമിടുവൾ കെല്ലുന്ന നെരത്തുകൊവെണമിട്ടുടും ദ്രോണർ വിദുരരും പെന്നപൃതരാഷ്ട്ര
രാജ്യപറഞ്ഞിതു നന്നല്ല മക്കൾ കുഞ്ഞു പൊഴിയുമൊതെ ഞാനൊക്കു പാഞ്ചാലി തന്നുടെ
പ്പുണ്യയാളുന്നല്ലപ്പുത്തെലപ്പയെയൊരു പാഞ്ചാലിയെന്തിയെതാൻ വന്തനെന്നിങ്ങൊന്നാൽ

ക്ഷിക്കയെന്നതുകെട്ടപ്പൊൾ ഗാന്ധാരിയൊടു പറഞ്ഞു ധൃതരാഷ്ട്രർ വാഞ്ഛിതമെത്രഞാൻ തന്നു

വൻവരം ചൊല്ലുകവെണ്ടുന്നതെന്നതുകെട്ടവൾ ചൊല്ലിനാൾ തൊഴുതുവിറച്ചുകൊണ്ടാകുലാൽ

ദത്താക്കന്മാരുടെ ദാസ്യവുമെന്നുടെ ഭർത്തൃപുത്രന്മാർക്കില്ലാതെയാക്കണം താല്ക്കാല

ത്തിങ്ങൾക്കിന്നതൊരുകുലമില്ലെന്നചൊല്ലി ധൃതരാഷ്ട്രൻ താനതുനെവന്നിച്ചുവാച്ചൊ

ദിപാഞ്ചാലമാരുമായി പുത്രസ്ഥിതന്മാരൊവന്നാൻ അപ്പൊൾ മനുജൻ ദുർയ്യൊധനനും

ശകുനിയും കർണ്ണനും ക്രൂരന്മാർ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളുവാർ ഇന്നുമൊരു നായകർ വല്ലതായ്ക്കു

മെന്നാൽ നമുക്കുള്ളിൽ ഭീഷ്മാൻ പറഞ്ഞതെന്നെയിന്നുമൊരിക്കൽ ഭീതിച്ചു പൊരുകൊണ്ടില

ന്നതനവരിച്ചു ധൃതരാഷ്ട്രരും വന്നുകിന്നമൊരുവരവെചെന്നാർ വന്നപൊക

ണാം കുലനാശമെന്നാണത്ത് ഇന്നിങ്ങണയമാകുന്നതതൊറവെടി ന്നതനെവനവാസം

തുടങ്ങുണം ദ്വാദശസംവത്സരം കഴിവൻ ഗതസാദം വെസ്സാവനത്തിൽ വസിക്കണം

അജ്ഞാതവാസവുമൊരാണ്ടുചെയ്യണം പിന്നൊരിക്കലുമിന്നുദിക്കുന്നിപ്പു

മതെന്നുയറിഞ്ഞുപൊയ്യിട്ടിൽ പിന്നെയുമതെല്ലാം ത്രയൊദശമിണ്ണിനെവാഴണം എ

ന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതൊരുത്തമമന്നവൻ സത്യജ്ഞനിന്നെയും തൊഴുതു പൊൽകുന്തിയു

ത്തമാർ ധൃതരാഷ്ട്രതന്നെയും കുന്തിയൊടൊത്ത ഗാന്ധാരിയെത്തന്നെയും ദ്രൊണരെയും

കൃപാചാര്യനെത്തന്നെയും താനതൊഴുതുവിദുരരെയുമന്നായി പിന്നെനമസ്കരി

ച്ചാർ ഋഷിമാരെയും കൈതൊഴുതിന്നാർ പെണരജനങ്ങളും ത്തുവസ്ഥാമാവാദിയാ

യുള്ളവരൊക്കും ആശ്വാസിപ്പിക്കൊണ്ടുയാത്രയും ചൊല്ലിനാർ പാണ്ഡവന്മാർ ഇഷ്ടം

ദൈവമെന്നതിന്നിശ്ചയം നായകന്മാരെരക്ഷചെയ്യാൻ പരിപാലിക്കാരുന്നുതും

ണ്ടിക്കണം നെരത്തണഞ്ഞുവരുന്നതും ദുഃഖം കർമ്മവശത്താൽ വരുന്നതൊ

ധ്രിക്കാമെയശ്രുസ്സതയെന്നവർക്കുഞ്ഞും ചെയ്തിക്കു നാർനാറ്റും നഗരവും വിട്ടു കുപെത്തിച്ചു
കാട്ടുകാംപ്പൂവാൻ ജടാവലക്കലം പൂണ്ടുകൂടെ പെറ്റിതയെന്തു നവരൊറ്റും ഗ്രഹസ്തന്മാ
രിചമഞ്ഞുപ്പയൊഗനന്ന്ത്രാഹ്മണർക്കു മനങ്ങൾക്കും ഭാഗ്യം ചാത്തി കനാക്കിയ ഗൃഹസ്ഥനായ
നംപൊരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുസാധുജനങ്ങളും വെകുംപ നജ്ഞാതകൾ നിരുംവാത്തങ്ങളിൽ
തങ്ങളിൽ നൊക്കാതെക്കിട്ടുതെതിന്നു നവെ ഉന പൊങ്ങിയെല്ലാവരും തിലക്കുന്ന
നരന്ത. സൽഗതിയുണ്ടാവാൻ പ്രകാരം രക്ഷിയിൽ പാടുവരുമെന്നെ —

ഇതി മഹാഭാരതെ സഭാപൎവ്വം കഥാസാരം

സംക്ഷെപവാസ്തവം —

൨൮൪:

ഹരിഃ- കാലത്തെക്കുറിയാതെ ചൊല്ലേണം ക്രിയകളെല്ലൊന്നിലത്തെ വന്നിറ

ഷ്ണൻ ഗോവിന്ദൻ തന്റെ ലീലകൾ കേൾക്കൽ മതിയാകയില്ലൊരിക്കലും. പാലെഴുപഴം

പഞ്ചസാരയും തരുവൻ ഞാൻ മാലോകർക്കിഷ്ടമായവന്തന്റെ കൃഷ്ണകാലമൈവെ

ക്കാതെ പറഞ്ഞീടിൽ കേൾക്കുന്നിങ്ങൾ പാലാഴിതന്നിൽ മങ്ങുന്നം കൊങ്കയിലിടുക്കു

ന്ന മാലയും പൂണ്ടിരുമാറു ശ്രീനാരായണൻ പാലാഴിതന്നിൽ പള്ളികൊള്ളുന്ന

പരൻ പുമാൻ കാലദേശാവസ്ഥകളിൽ പെട്ട നാഞ്ജ ഗന്ധർവ്വ നാലായ വെടങ്ങൾക്കുമി

രെഴുലൊകങ്ങൾക്കും മൂലമായിരിയ്ക്കുന്ന മുകുന്ദൻ ശ്രീരവൈരി കാലനാശന സേവ്യൻ കാ

മദൻ കമലാകാന്തൻ കലികൾ മെച്ചകാടിൽ ക്രീഡിഗനദേവൻ വാലരിനാശന

സൃഷ്ടികൾ ചെയ്യും ദേവന്റെ നിലാവൊടൊരു ഹാലഹലം ലോചനൻ കൃഷ്ണൻ ഹൃന്നള

ൽ വിളങ്ങുന്ന തത്വരൂപൻ തന്റെ വേദം തന്നുള്ളിൽ ചെന്ത് കൊണ്ടുയശ്ശ്രീജ്ഞരുവദ

കാനനമകം പൂക്കും സോദരരൊരുത്തന്റെ മാനസന്താപമൊടും മാതൃജനത്തോടും തൊ

ന്നവർ ഗംഗാതീരം പ്രാപിച്ചാരെല്ലാവരുമന്നതമാകും പ്രമാണാഖ്യമാം വടത്തിങ്കീഴ്

ഇരുപ്രസ്ഥത്തിങ്കൽ നിന്നെത്തൊങ്ങും ഗിരവും പതിതൃപ്പഹസ്തഭാരാക്രിയദ്ദേ

ദേവന്മാർ സന്നിധൗജനങ്ങളും പതിനായിരം വന്നുമന്നവന്തന്നെക്കണ്ടു ദുഃഖിച്ചാര

വരെല്ലാം ഞങ്ങൾ നിയമവാസം ചെയ്തിട്ട സമന്മാരും ത്രയം തായം പൂജ്യശ്ശ്രീജ്ഞത

മൂലം ധരണിയന്മാർ തമ്മെ ദ്വേഷിപ്പാനപായമെന്തെന്നചിന്താരമ്പവന്നഞ്ചിയായ്യെക്കാ

ൾത്തങ്ങും ആഹാരത്തിനപത്തിയയെന്നായുധിഷ്ഠിരൻ മോഹനാശനനായ ശൌന

കനൊടു ചൊന്നാൽ ശൌനകൻ തന്നൊടു ചൊന്നാരൊ ധൗമ്യൻ ചൊന്നാൻ ഭാ

നദേവനെ സ്സേവിച്ചീടുവാനുപദേശം കുന്തിനന്ദനൻ തന്നൊരിന്നേരം ധൌമ്യൻ കുല

മന്ത്രപൂർവ്വവദേശം ചെയ്തത് സാംഗമായപ്പോൾ ഞാനന്തകതനയനും ദ്രൌപദിക്കുതെ

നരംഭിന്നതച്ചെയ്തുപദേശം ചെയ്തത് പഴംപോലെ സേവിച്ചു പാഞ്ചാലിയും

കൊറുത്ത പാത്രംമേലൻ. മെപടക്കത്തുകൾക്കും സങ്കടമുണ്ടാകുന്ന ദേവന്മാരും പി
ന്നെ ത്തങ്ങടെണ്ടും വാചോലിയംശ്രീതിയാവൊളങ്ങളെ ചൊറിതിപെഴുന്നീട്ടു കാത്തുകാ
വനംചെയ്യാർക്കണ്ടിതിന്ദിട്ടുരരെ കാര്യമായതവരുമെന്നിതിന്ദിട്ടുരരും പണ്ടുരക്കിപ്പേത്തി
ഷിട്ടിട്ടു ചുറ്റി ഒരുന്നാതിങ്ങുമയ്ത്തു: ഖമെത്താമിന്നെ ഡംസുഖമല്ലോ നൃപ ദു:ഖങ്ങ
ളിട. തുടരുക്കുടമ്പുട സകലജന്തുകൾക്കുമുണ്ടെന്നു ധരിപ്പവാഴേ സത്യശക്തിഇകളൊരിക്കലിപ്പോ
പാരുന്നവക്കു ത്തലവണ്ടാകയില്ലതിശയമൊന്നു കാണ്ടും അഗ്രന്തന്നാനന്തരന്ധ്യങ്ങളല്ലോ
നിങ്ങൾക്കെന്നാൽതിശയം ഇതുജയമുണ്ടാമന്നിനെകൊണ്ടു കഷ്ടത്താഴെ ശത്രുമങ്ങനാ
ന്മുന്നിരുന്നതിത്തരം പറയുമ്പൊഴന്നംബികാസുതന്മൊഴിപ്പാൽ പ്രേമമെന്നെടുക്കത്രേഷ്ഠ
ന്ക്രിയമിട്ടുരരെ ശ്രുതന്നാംഗവൽഗമിതുകളെ കൊണ്ടുണ്ടുപൊയാൻ ഫന്തിനാമും
ളെന്നു ചക്കിതിന്ദിട്ടുരരും പുത്താന്നമരവനൊടെ ഉവ്വരുമറിഞ്ഞിപ്പാൽത്തന്നെരംനൃയൊ
ധനന്തന്നൊഴുശ്രീമൈത്രെയൽ ധന്യനാം ശത്രുജെൻരാജ്യംനിക്കൊഴുക്കന്നാൻത്തന്നല
ഫാൽതൊടുംതുടമെൽകൊടിയാത്താൻമനവൽനൃതരാജ്ജനന്നൻ മൈത്രെയനംദ്രി
മദെൻ തപ്പറിൻ തുടമെൽകൊണ്ടു ധാകദൃഷ്ടിപാലകകുലനാശകനായനിതൃം ശാപമു
മരുൾചെയ്തമറഞ്ഞുമഹാമുനി താപസ്വവെഷം പൂണ്ടെ ശത്രുജനിട്ടുകളും കാനനത്തുടവെ
രുന്നെരത്തു കുട്ടീരനാം മാനകുളരക്കനെന കൊന്നിതിട്ടുമപ്പെന്നൻ താസകപ്പുക്കികളും
പഞ്ചാലമ്മാരുമന്നപ്പെ സൃപാം തുഷ്ടന്നാനും പാണ്ഡവന്മാരെക്കണ്ടു ശത്രുജെൻകുശലപ്ര
ശ്നാദികൾചെയ്തശെഷമംബുജാക്ഷിലൊചനൻ തുഷ്ടനായരുൾചെയ്തയാഗവും കഴിഞ്ഞുതാ
നങ്ങുചെല്ലു മ്പൊൾമണംപ്രാഗത്തുമെഴുന്നൊരുസാലവനംപാടുക്കമട്ടെത്രീമതുപാരെക്കാ
വനവനത്താരജെൾണാനംപാമെത്തംപടുക്കമെട്ടിലെന്നവനെയുംകൊന്നെൻതന്നെര
ത്തെന്നരുൾചെയ്തപെറ്റിതണ്ടുവർകളും ലൊരമൊംമൈതാടിപിച്ചിതപാണ്ഡവരും
അന്നെരം മാത്തണ്ഡെയനാകിയമഹാമുനിതന്നെയുംകണ്ടുതൊഴുതാശിഷ്ഠാമപൂം കൊ
ണ്ടാർത്തിച്ചങ്ങത്തുമായി വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ പാഞ്ചപനൊഴുട്ടിമപ്പെന്നശുരരെ

ഛക്കാൻ ഞാനമജ്ഞാനമായി ശത്രുക്കൾ തന്നെക്കൊണ്ടോം മാനമൊടവന്ന വാണിരുന്നി
ത്തിങ്കലൊരു കാലം പാർത്തിരുന്നതു കാരണമത്രെ പെയക കാലനന്ദനനായ ക്രൂരൻ കുല
കാലദുഷ്ടരെപ്പോലെ ദൈവം ദുഃഖിക്കേണ്ടുന്നതെല്ലാം കഷ്ടമെന്നതു കേട്ടു ശത്രുക്ക
ന്നാണം ചൊന്നാൻ ദ്രോണർ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ ഇതിനെ കൊല്ലുവാൻ പണിയുണ്ടെന്നുമെ സത്യം
പാലിച്ചിരിക്കയെന്നതു ന്യായം മത്സരംകൊണ്ടൊരു ശാന്തരം ഭയം ചെയ്യാം മത്സരമിക
ത്താം കൌരവന്മാരെയെല്ലാം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞവതിക്കിത്തിരിക്കുമെന്നുത്തമൻ
വെട്ടുവാൻ തിരിയിടെ കേട്ടു നെഞ്ഞു ഞെട്ടി പാഞ്ചാലരാജൻ പുക്കിതു വന്നിതൊരു
ദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടിയൊരു യജ്ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതെല്ലാം കാരുണ്യം പൂണ്ടു ചെട്ടുപാസനാമിതാമ
ഹൽപൊരുന്നി ദുഃഖിച്ചതെന്നെന്നു ചെയ്തതെകൊലാസത്തിൽ ചെന്നു കാല
തന്നെ ചൊല്ലിപ്പോലൊരു കഴിവു വന്നിരുന്നു ഇങ്ങ് കൊന്നതിൻ കുലമന്ത്രമഹാ
ഗിളുമ്മതിവരൻ കാലനന്ദനനത്തിക്കവൻ തിരുയോഗത്താൽ അജ്ഞാനവശ്യ
ക്ഷിതിനാഥപാശനെന്തിങ്ങു നാട്ടം താനും കാര്യജ്ഞനായി വന്നാൽ പന്നിയായ്ക്കാ
ന്നവൻ പാർത്തനെ കൊൽവാൻ എന്ന പണിയെ തന്നുമൂലം കാര്യജ്ഞനായ മതിമന്നവ
നൊരുയജ്ഞം ചെയ്യവതിനം പെരിക്കിതിന്നെ പുത്രകാമനായി നൽകിനാനന്ദഹാം
യാജൻ ഉപയാജൻ നൽകി പാർത്ഥനായ്ക്കൊന്നാൻ ക്ലേശമെല്ലാമൊഴിച്ചവരന്മാരെ
യൊക്കെക്കൊന്നാൻ ഉഷസ്സിൽ ശമിപ്പൊരു ശാപമൊഴിച്ചുകൊണ്ടു മെവെളുന്നക്കൊടു
ത്തൊരു വരവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മഹാ ജ്ഞാതവാസത്തോടുകൂടത്തിൻ
കുണ്ഡേ ഭാവപൂർവ്വം പൊയ്ക്കെന്നതും ചെയ്താനന്ദൻ രാമദശതന്നെക്കണ്ടു പറഞ്ഞ
ഞ്ഞു യജ്ഞിതഭൂമിയിലെ ചെന്നു താനെത്തുന്നതയവിഷ്ഠാൻ ശാപശക്തിയും ശര
ശക്തിയും വേണമെന്നൊരു പാലന്മാർക്കു ശത്രുസംഹാരം വേണമെങ്കിൽ ശത്രുനിഗ്ര
ഹം ചെയ്യാഞ്ഞാനിഞ്ഞു മെവകളൊടു ഞാൻ ശക്തിയെയും പാലിച്ചുഞ്ഞു വന്നിരുവൻ
തിൽ ജ്ഞാനാദികൊണ്ടും കേവലദൈവവാസം കൊണ്ടും ബ്രഹ്മയശാപശക്തിസം

പാട്ടിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ട ശത്രുനാശനത്തൊടു കൂടെ പൊലെ കണ്ട ശനങ്ങളയൻ തിരുപനായ മുനിശ്രേഷ്ഠ
ന്റെ യൊഗിശ്രെഷ്ഠൻ പുത്രരിൽ ചൊന്നതെല്ലാം നെശ വാക്യങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളും മെല്ലാം ശ
ക്ഷത്രിയരെ ഞാൻ ഒരു മെശ മഹാക്ഷത്രിയ താനരുൾ ചെയ്തിതു നാൽ ഭൂമിപാലന്മാരെ ശ്രേഷ്ഠ നെവ
ന്നങ്ങിനാൽ തലക്കാലെ ശിഷ്ടരിൽ ഭൂമിയുദ്ധത്തിങ്കൽ ചെയ്ത ചാൽ കൊണ്ടിതിക്കണ്ണുകൾ മാറവാ
ഴുന്ന കാലം ശത്രുക്കന്നവനുമവർ കണ്ണിതല്ലാത ശബ്ദവും ശത്രുജൻ ദുഃഖങ്ങളും മഹാഷി യൊഗ്യ ചൊ
ന്നാൽ ശ്രുതിവരന്താനം ദുഃഖതെക്കളവാനിന്ന ശത്രുക്കളൊടു നന്മാവാം ധ്യാനമിരിക്കു
ൻ ദുഃഖങ്ങളിലിതു മുൻപിൽ പണ്ടു നന്നെന്നു ഞാൻ കെട്ടിരിക്കുന്നു ദുഃഖങ്ങൾ കല്പവാൻ ചെ
ൽക്കൊണ്ടുമിട ദ്രുപാലനന്ദനയായ ദൈക്കണ്ണൊർ കുലമെന്നു ദയയിതിയുമായി സന്തി
മായതിന്മെ ശിഷ്യവക്ത്രവു ദൊഷനെ പറഞ്ഞിപ്പൊഴും കലം പൃഥ്വീതല നൊടു കൂട
യൊരു പൊന്നിവനം പുക്കാൻ ഒക്കാവെ ഭൂമിക്കു തന്നെ ലക്ഷ്യത്താൽ പുഷ്കരവിലൊ
ചനയാകിയ ദയയിതു ദുഃഖിക്കുന്ന ദെവനവന്നും കൊടുത്തതെല്ലാർ രാത്രിയിലെ
രുപെരുവഴിയമ്പലം തന്നിൽ പാർത്ത് വൻപതിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നെനെന്നും ഭർത്താവാം
ന്നുമവൊ സംഗതിമന്നിൽ കനിഞ്ഞുത്തമാംഗവും ചെത്തിട്ടയും പൂണ്ടൊരവൾ മിത്ത
ഭൂമം കൊണ്ടു മത്തനാം നളൊന്നൊത്തമൻ തിട്ടാണിയായിട്ടുന്ന ദയയാം ദൊഷം തന്നെ രാത്രിയി
പ്പൊൾ കണ്ടിരിക്കുമിന്നെയും പൊയാനവനാൽ ആയവർ കരഞ്ഞു പുന്നസ ഭരുമൊൾ
ദമയന്തി പുലർന്നിട്ടൊരു പെരിമ്പാമ്പിനെക്കൊന്ന രക്ഷിച്ചാനൊരു വ്യാധനൊരുക്കാർ ദമ
ന്തിയെ വശാൽ ഉടനെ നൊട്ടു ഗന്ധമിങ്ങിറങ്ങിക്കൊണ്ടാൾ തന്നെ ഞാൻ ദമയ
ന്തി കൊണ്ടുവന്നെന്നും ചൊല്ലി മന്മഥവശനായിട്ടുള്ള കാർവർണ്ണനന്ന് തിരുപാദം ശമിച്ചു
വനെക്കൊന്നിതാൾ വാണെ പാവൊരു ദുഷ്ടനെ ഉത്തരന്ത്യത്തിൽ ചെന്നതാന്തയാത്ര
താമസിയാതെ കൈമരുവിനാൾ വാസിനെ രക്ഷായവയാൾ പതിയെയുമവെ കണ്ടിരിപ്പൂ
പാലെന്നുൻ മഹാരണ്യാന്തെ പൊക്കുനെരം കാട്ടുതീയിൽ ഒരു പന്നഗത്തിലും മഹാൽ
കാഷ്ഠമുണ്ടിതെന്തു ദെലങ്ങനെ തിരുതെക്കു ഉൾ ഇരുന്നു കാൽ കൊണ്ടവൻ കരയുന്നതു കെട്ടു

൨൯൭ [illegible]

[illegible]

ശ്രീപാൎത്ഥൻ താപിതരെഷങ്ങളൊക്കൊടും വരുമാറു യത്നങ്ങളൊടു ചൊന്നാൻ ദൈവെന്ദ്രനിയൊഗം ചെയ്ത

തിലവരമായൊരു ഷഷ്ഠിതിഥിയിൽ സ്നാനം ചെയ്യാതെ നന്നൊരു രംഭ ചെയ്താർ - പൊരിതപെട്ടവരും രൊമശനൊ

ടും ക്രമെ - പൊരിതചൂതി തങ്ങൾക്കായി മഹാവന്തിന്റ ഗംഗയും സരസ്വതിയും നാരുരുക്ഷെത്രം സംഗ

നാശനായ പുഷ്കരപ്രഭാസവും ഗൊനാദരമിട്ടുന്ന കണ്ടുതട്ടിന്തന്നെ കൈകൂകൂത്തി രുഷെണമായ

വനങ്ങൾ ചെയ്തുവൊരിതങ്ങിമിട്ടുന്നവരൊമെശനൊടും ക്രമെ മായവെരിട്ടുന്നി പറഞ്ഞു പ്രരാണങ്ങൾ

നരനാരായണാശ്രമം പുക്കു മിട്ടു ഇങ്ങ വെരിയവദത്തൊരു ആശ്രമവും പ്രക്കാരവർ - കണ്ടുതവലെ

ദാക്ഷായണന്നെ നെടുകിരെ തന്നെ സന്തൊഷപ്പെട്ടന്നെരം പക്കനടനുമക്കളുമുണ്ടെ

ദിവ്യമായ ഗന്ധത്തൊടും ചന്ദനം പനിനീർ കസ്തൂരി ഗന്ധം പൊലെ വന്നാനതൊരു വായു ദിക്കിനൊടു

നെരം സുഗന്ധി പഞ്ചാമിഷ്ടം ചൊല്ലി നാളൊരു പുഷ്പം തന്നെ പതിലക്കായിട്ടതമത്തിനെന്ന്

ചെന്നുകൊണ്ടുന്നുമന്നൽ കെന്നെഹെരിക്കന്നാൾ - കമിതെ പാഞ്ചാലി തൻ വാക്കുകൾ കെട്ടനെരം

മാമൊദത്തൊടു നന്നി ഗെനാൻ ഗദയുമായി - സമുദ്രവരനായി വനങ്ങളൊക്കെ പ്രെമത്തൊ

ടുള്ളതായനന്ദവെശ്മങ്ങൾ മാൎഗ്ഗം പുക്കു വന്നിരിക്കുന്നെരം ഭീമൻ - മാൎഗ്ഗം നൽകുകയെന്നിൽ

ന്നു കെന്നരമെയ്താൻ നിന്നു വാനരത്തെ തൊഗമയാൽ നിക്കുവാനും തന്നാതുചാടിക്കന്നിടക്കു

ചാക്കിത്തി നിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചിട്ടും നിന്നൊരൊന്നൊരനന്തരം നെരത്തിൽ നാൽ തരക്കയുമതുതന്നിരുമ

ചാടിത്തുക്കുടാതന്നി പൊരുതൊരു വീരൻ നിന്നി തെക്കുകുട്ടി ക്കിരുട്ടു തന്നെൻ വാലൊഴിയുന്നാത

ശ്രമെന്നൊരാരവത്തിടെ പവനചെന്നുള്ള വാൽ നീണ്ടുകൊണ്ടിരട്ടുക്കും വന്നാക്കയാൽ സ

ന്ദെഹം മനക്കാമ്പിൽ പുണ്ടൊരിട്ടവതൊന്നു പറ്റു വാനരനായിവൻ സുന്ദരമായ - ചൊന്നൻ

സൌഗന്ധികം പറിച്ചുകൊണ്ടുപൊന്നാൽ തന്നെ കൊണ്ടു കൂടുതൽ ക്കുന്നിതിലെചരൻ

മന്നിതിന്നവരെല്ലാം ചൊല്ലുവാനിരുന്നതൊന്നെന്നതു കെട്ടനെരത്തിൽ മനം ചെയ്തു നിന്നു ചെയ്തവ

ളിനെയസ്സുരന്മാർ തങ്ങളെ വെച്ചുന്നുതമയിനെ സൌഗന്ധികം കൊണ്ടിങ്ങു പൊരെണ്ടു

താങ്ങിനെ വെണമെന്നു ചൊല്ലിട്ടൊന്നമെന്നനെരം ഗദമനതെയിരുട്ടി വനത്താരം

ചാന്നാൻ - ചെയ്യുന്നതിലെയിരിൽ ക്കുന്നതുള്ള സഹൊദരചൊല്ലിട്ടും ക്കായ വഴക്കാതു

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ന്ദിമുഖപങ്ക്തിയും ദൈവനാം ഷിയാതൃഎദൈവതെക്കാളും ദൈവ ദൈവനാം നാരായണൻ പാദങ്ങൾ വ ൧൩൭

ഴിച്ചിത്രദൈവജ്ഞ്രാവചനകൃതിയ ശുദ്ധിമികൾക്കെല്ലാം നാമവാനാന്ത ന്നെ ഒക്കൊന്നസതാം ഒക്കെ ഭുജ്ഞ

നായിദ്യനവാംശത്തിൽ ഷഷ്ഠിവിക്കാംദശരഥതനയനായിവന്നുപിറന്നു ഭഗവാൻ അവ

ക്ഷത്രിയരെ ഒക്കെ വരെ നന്നായിട്ടും മനസ്സിസ്വയം ഒത്തൊരു രൂപത്തും കാലത്തിങ്കൽ വിശ്വാ

രക്ഷാർത്ഥം തതവന്നിതു മഹാപൂരുഷ വിശ്വാമിത്രനുമയൊദ്ധ്യ എഴുന്നള്ളത്തും എക്കവിശ്വനാഥന

യമെക്കിവൊരുതനെരപ്പിൽ വിശ്വാസത്തൊടുകൂടെ കണ്ടുനയനാരെ ശിവൻ അയച്ചതു

തൊട്ടുമവരും വന്നിപ്പൊക്കാർന്നയഞ്ഞെൻ വിശ്വാമിത്രനാകിയതപൊധനനുമുമ്പെ ദൈവിദ്യാന

ത്തിലും ബലമുമനുവതിന്നുതന്നതിനുടെ ദാഹാകെട്ടുമുനായിതയ്യംപരിതത്തിൽ

താടകതന്നെ ഒടുക്കിക്കൊണ്ടു ഗൗതമിക്കു അഹല്യയാരും ശിലതന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുയാഗം ര

ക്ഷിയാഗവുംകാത്തുസന്തോഷിച്ചു നാൽസ്വൈഗിയമുരാരാജ്യംമിഥിലാനാട്ടിൽ ജനകരാജ

നവനൽ ദിവ്യനഗരത്തിൽ കാണ്മാനായി ചെന്നു കൂടി സന്താനവിയാഗത്തിങ്കൽ ചെന്നു

ലും ജനകരാജാവിന്നു വൈഷ്ണവചാപം തൻ ആജ്ഞാപിച്ചുമനുഷ്യരുംകണ്ടുമുമ്പെ ദാനത്തിങ്കൽ

വില്ലുമുറിച്ചതുംചെയ്തു സീതാവരണായയോദ്ധ്യ ഭരതലക്ഷ്മണ ശത്രുഘ്നന്മാരൊടുകൂടെ നാലുപേരും

ഉത്സവംവസിഷ്ഠനാൽ തന്നെ വന്നതു ഒക്കെ അന്നുകൂടിയവരും വിവാഹംചെയ്തുകൊണ്ടു അയോദ്ധ്യ

നഗരിക്കുപൊരുകയുംചെയ്തു ഒരു പൊക്കുന്നവഴിയിന്നു ഭാർഗ്ഗവരാമനെ വെന്നു വെ

ളെയൊദ്ധ്യക്കിരുന്നു പന്തിരാണ്ടും ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ മാതുലരാജനെ കാണ്മാൻ

പൊയ വാഴുകയും ചെയ്തു അക്കാലം ഭാവിച്ചു ദശരഥൻ അഭിഷേകത്തിന്നൊരു

വട്ടം യോഗത്താൽ മന്ഥര ചൊല്ലു കെട്ടു കൈകേയിവരത്തിനാൽ രാമൻ

നാടുവിട്ടു വനവാസം ചെയ്തു ലക്ഷ്മണനോടും സീതയോടും കൂടെ

ശൃംഗിവേരപുരം ഗംഗാകടന്നു ചിത്രകൂടം എത്തി ഭരതൻ വന്നു പാദുക കൊടുത്തു

ദണ്ഡകവനം പുക്കു അഗസ്ത്യാശ്രമവും കണ്ടു പഞ്ചവടിയിൽ ശൂർപ്പണഖയുടെ മൂക്കു ചെവി അറുത്തു

ഖരദൂഷണാദികളെയും ചെയ്തു നരവാനരകൾ വാഴും പഞ്ചവടിയിൽ വന്നാർത്താ

ദ്ധ്യാനം ചെയ്തു രാക്ഷസജ്ഞന്മാരും പെരുകിക്കൊണ്ടുവെന്നും കൽപ്പനക്കൊക്കെ ചെയ്താർ ദൃ

ഷ്ടികൾകൊണ്ടിത്തക്ഷി നേരിൽ ഭരതനെ സോദരന്റെ മെയ്യിൽ ഭരതാഗ്രജനെ കണ്ടു കുളിർച്ച പൂണ്ടി

ന്നിക്കൽ പലനാനാം രഘുവരൻ ദുഃഖത്തോടെ നൽകി ഭരതനെ നന്ദനയോടെ തഴുകി

നേരിൽ നേരെ കണ്ടു ശരഭംഗ തന്നാശ്രമ ഗതി കണ്ടു കാനനത്തൂടെ പോയ്ത്തെ ഗന്ത്യസമഹോദര

ന്തന്നെയും കണ്ടു പിന്നെ രഘുനന്ദനൻ ഹാദാ എല്ലാം വന്നു ജാനകി കൗസല്യ വിസ്മ്യയത്തെ

പാദാം വിയദൂരേ ലക്ഷ്മണൻ വിന്ധ്യപതി പുഷ്പകവിമാനത്തിൽ ചെയ്തു വിശ്വസിച്ചത്തെ

ശബരം കണ്ടു ഗുരുജനങ്ങൾ കൂടെ സംഭവം ഓർമ്മിച്ചു രഘുവരൻ സർവ്വരാക്ഷസ വധ

ത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ ദേവേന്ദ്ര ദത്താശയം ശ്രീ ചാപാദികളും ദിവ്യങ്ങളായിട്ടുള്ളവ

ആയുധങ്ങളും ഓർത്തു ദിവ്യ ജനങ്ങൾ വർത്തമാനം രഘുവരൻ പറഞ്ഞു വിമാനത്തിൽ

ഏറി നിന്നു വന്നു ഗുരുജനങ്ങൾ അതിഥിയായി ഭക്തജനം ദേവപൂജനാ പരിസരത്തിൽ വന്ന

ദുഃഖങ്ങളെയും വാനരപുംഗവന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നു രാക്ഷസ

ഭിരാക്ഷസ വിഭീഷണൻ സഹായിച്ചു സമയം ലക്ഷ്മണനോടു കൂടെ കാൽ കൊണ്ടു കൊന്ന

തത്ത്വമാകുന്ന ധർമ്മ ദേവകിരീടം ചൂടാൻ സോദരനായ രാത്രിഞ്ചരനായകനെ ചൂടിച്ചു ശോകങ്ങൾ

ഒഴിഞ്ഞു നന്നായി ഹനൂമാനോടും വാനരന്മാരോടും ചേർന്നു പാപം പോക്കി പാവന

ചരിതം അരുളിച്ചെയ്തു രഘുവരൻ പിന്നെ ജാനകിയോടും ലക്ഷ്മണനോടും കൂടെ കൊണ്ടുപോന്നു

കൊണ്ടു കരുണാനിധി വന്നു നന്ദിഗ്രാമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ലക്ഷ്മണനോടു തന്നെ ചൊല്ലും

തമ്പിതാനും മയക്കം ഒഴിഞ്ഞു ഓരോന്നേ ഭക്തിയോടെ വന്നിത്തന്നു തന്നെ കണ്ടു കൊണ്ടതി

ലെന്നും ഭരതനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു ശത്രുഘ്നനോടും കൗസല്യയോടും ചെയ്തു വന്ദനം

യും അവനവനോടു വിശേഷങ്ങൾ ചൊല്ലി ശിവപൂജ ചെയ്തു നിൽക്കും താപസമുനിയെ

വെച്ചു രാഘവൻ ഏകാന്തത്തിൽ ചെന്നു താനും കണ്ടു തൊഴുതു അനുഗ്രഹം വാങ്ങി

പുരവാസികൾ ലക്ഷ്മണനോടും ഭരതനോടും കണ്ടു പറഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു വന്നു

നന്ദിഗ്രാമം വന്നു പെരുമ്പടവിൽ ചെന്നു അക്കരെ കടന്നു അയോധ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചു

[illegible]

ക്കിസ്വാനഗരിയെ ഷൊന്നകൊണ്ടുഷെരെദമിയുന്ന പ്രകൃതിക്കൊണ്ടും· തിരുവടികളെ കണ്ടുകൊള്ളുകയുള്ളിയെന്ന
തനക്കിപ്പൊഴികൊടുത്തുകൊണ്ടുസുഗ്രീവൻതിരുമുമ്പിൽ വരുവാൻ വൈകിയിരുന്നതിന്നുമഹിളകളെ
മന്നിശരണമില്ലപ്പൊഴുതെങ്ങൾക്കുദയാനിധെ യെന്നുചൊതികെട്ടക്കുചായല്പം വെണ്ടതെല്ലൊവാ
നരപ്രവരയാർവന്നുസുഗ്രീവകൊണ്ടും വാനരവീരൻമാരെക്കൊണ്ടുക്കൂട്ടത്തിന്നിഷ്ടെപ്പൊൾവാനരന്മാ
രെക്കൊണ്ടുകഴിപ്പൊന്നൊരുത്തരമ്മാനവവീരനൊടുണർത്തിച്ചുയെന്നുമെയെന്നും· സൗമിത്രി തന്റെ
ക്രൂരമെത്രഭ്രഷ്ടവിധാസമ്പ്രംസാരനാംവീരൻ കണ്ടുരക്തിയെന്നൊരനന്തരം കിഷ്കിന്ധകം ...
ക്ഷിണകൊണ്ടുമഹൽരാഘവന്തന്നെപരത്തിന്നാരതാരും ചാതിന്നിമാതെരാഗിരൈചെന്നവാനര
വീരൻമാനവവീരൻകഴൽകൂപ്പിനാൻ വെഗയൊരൈവൈഗത്തെ വെണ്ടുവാനമെന്നെന്നിയെ
ന്നതകൊണ്ടുംവൈഗത്തെ വെണ്ടുപതെക്കു ഷരദവനെയക്കൊപ്പെട്ടക്കാര്യം ചെയ്വുതുമെന്നക്കു
ട്ടുണ്ണിൻവിക്കാരങ്ങളുകളെന്നുവരിയിക്കാനാഴന്നമിക്കിസ്വാരങ്കത്തിൻമന്നാൾതരന്നി
തിങ്കൾവന്നാഴ്വാമിക്കും ദശ്യതെന്നുന്താന്നുമ്പക്കിൽ ചെയ്കിപറഞ്ഞുനന്നിന്നരുവിന്നുപ്പെ
ററതുഷമന്നെമിക്കുന്നതുമറിയെന്നും· ഒന്നുന്നാരക്കും ചൊന്നക്കനെറവന്നു തിന്നപ്പെടുവാൻ
തന്നെമിന്നപറഞ്ഞുതുരതക്ഷതാൻവന്നവാനരന്മാരുമയെന്നാരന്നുസുഗ്രീവനുവൻകുപ്പുരത്ത
ന്നെന്നുമെപ്പൊൾകൂപ്പിതമ്പാനിമണിയായുക്കാന്തിക്കിരിക്കെ· വരമെന്നുമചൂടിനിന്നു ൨൦൩
പെടന്നൊഗത്താൽ വാനരത്തെന്നാരനുമാത്രിയെഴുതുപറനാൽ വാനരന്മാരെയൊക്കെവന്നുചൊന്നി
യൊന്നുക്ഷമാന്തെപറഞ്ഞുക്കൊഴ്ത്തീരക്കും ന്യക്ഷന്നുമാരുതിങ്ങനെകനാം കെസരിവീരന്താരും
അംഗദൻഗജൻഗവയൻഗവാക്ഷനുംമിന്നതാംന നാനിലന്നുമൻമൈന്ദപാഷാണമുൻതുടങ്ങി
ശരഭെമിന്നുകൂണ്ടുമാമിഷ്ടം അറിക്കൊപ്പെൻവെതമെല്ലം കൂട്ടമനം വൈദുനിമിഷമനം
ങ്ങൾ വൈവാൻനുകൂലന്താഗസ്വഷമുനന്താനംമസൃഷിവമെന്നുമുമവാനരന്മാരെയൊക്കെനായകന്മാ
രാമുകളുകൾഷാനമൊരാമെമ്പനത്തുകൾവന്നിനാൻ അരുമ്പതെ ഴുകൊടിവാനരരാജ
ക്കൊന്നിരിവന്നൊന്നു വെള്ളവും പെരുമാരക്കുന്നാർക്കുവന്നു· നന്ദ്രുഗന്ദ്രിപദ്മങ്ങൾ

൧൩൧

ഭിടവനിവതിയിര യെഴുന്നെള്ളി രാജെന്ദ്രൻ വാനരമുഖ്യ ഹൃഷ്ടാവിലക്കുന്നെക്കൊണ്ടു രാമന

രവിരൻ കഴൽക്കു കൂപ്പി നിന്നുള്ളതെന്നെ സ്തുതി വചനം ചൊല്ലിയ വാനരപ്രവരന്മാരെ ക്കല്പിച്ചുടനെ

തെരുതെരെ കഴൽ വണങ്ങി നാലുകരക്കവിയെ ചെന്നു ചെല്ലുവാം തൃക്കാക്കൽ വെല ചെയ്യാൻ തക്കവ

റെന്നറിയുന്ന കൂട്ടത്തിലെറിയെണം. അതിൽ നന്ദനൻ മൊഴി കെട്ടു രാഘവ ദൈവൻ മക്കൾ പ്രവരരെ

നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന നാല്പതിറ്റിക്കിടപ്പു കൂട്ടി തിരെണം കല്പിതമെന്നു വാക്യം ചൊല്ലി യൊയമിതെ

യയ്യ വെവരിപ്പാൻ ആരാഞ്ഞു നിന്നതെന്നെ ക്കാഞ്ഞാനായച്ചിതുവാരാന്ന കപികളെക്കൊണ്ടു നാല്പതിറ്റിക്കി

ടാന്നീക്കുന്ന അവരെ ചൊല്ലാം കപിവീരന്മാരെ രെരിക്കിൽ ത്രുവരായ രാമനന്ദനാരെ തൊഴുതുടനെ ചെല്ലു

യാർ മനം തിരിഞ്ഞു തെക്കും ദിക്കിനായി കൊണ്ടു നടക്കൊണ്ടാർ അംഗദൻ വിടൻ വീരന്മാരായ ജാംബവാ

ന്നു തന്റെ തനയരായ അഞ്ജനാത്മജൻ മാരുതി വരെല്ലാം അന്നെരം ദക്ഷിണ ദിക്കു ചാടിത്തിരിക്കയിൽ ത

ന്നുടനെ പോന്നിതവായു പുത്രന്റെ അംഗുലീയം അനന്തരം വാനരന്മാരോടു രാമചന്ദ്രൻ ചൊല്ലി അന്നാൽ നെർനിത്യ

ഉന്നതസായംകാലത്തിൽ വാനരവീരരെല്ലാം വന്നു മറ്റു വൈകാതെ വഴിയെ കെന്നു വെവരെ വെഗനവർ

ഞെനൽ കിരിഗിരി അംഗദനും വന്നാൽ ജാംബവാനാദി സംഘമമന്നായം ദക്ഷിണ ദിക്കിൽ നൊക്കി

നൊക്കി ഉന്നത മഹാ ഗിരി യെ കപിവീരന്മാർ തിരഞ്ഞു നടന്നു മെയ്യും വളർന്നിട്ടും മലകൾ ക്കുൾ ഗുഹയും

നൊന്നവർ തിരഞ്ഞു നടന്നെല്ലാ സങ്കടം സഹിച്ചു വന്നു തന്നെ സന്തതം തന്നെ കൊണ്ടു നാർ വനങ്ങളിലൂടെ

ചെന്നു ചെല്ലുന്ന കപികളും വാനരസൈന്യവും അവർ പിന്നെയും നടക്കുന്നൊടുവിൽ ദാഹമുണ്ടാക്കൊണ്ടു വിരണ്ടു

ചാലിൽ പ്രവെശിച്ചു ദാഹവും പൊയിതു തന്നെ നടന്നുള്ളവർ വന്നു വന്നെല്ലാം ദക്ഷിണ സമുദ്രതീരത്തിനാലെ

ത്തുവാൻ ദാഹത്തിൽ തീരുമെപ്പിരമ്പാർന്ന ലങ്കാപുരി തന്നിൽ ദൂരം ദക്ഷിണ ദിക്കിൽ നൊക്കി നിന്നിരുന്നു പ്രാപി

ച്ചു സമ്പാതിയെയും. പക്ഷി ശ്രെഷ്ഠനായ ഗൃധ്രം കൊണ്ടു സന്തൊഷ ത്തൊടെ ചൊന്നതിനെ കെട്ടു ചൊല്ലി

ത്തിരയുമെപ്പൊൾ വാരിധി ലംഘിക്കുവാൻ ആരെന്നു ചൊദ്യമുണ്ടായി കം നായകന്മാരെല്ലാം ന്യൂനതയും ചൊ

ല്ലിയാർ അപ്പൊൾ വൈഗെന നാലുപക്കം തന്നൊപ്പം വന്നു തുള്ളി മൈനാകം ചാടി നന്നായി സത്തു തന്നെയും

ശരം മൈനാകത്തെ നെന്നു ചൊല്ലി പൊയിട്ടു നെന്നു മായയെ തിരിഞ്ഞു ലങ്കാപുരം തന്നിലെ

ക്കുവാൻ ബിതന്നിൽ തിഷ്ഠം ചെയ്യിച്ചു ചാടി ഗന്ധമാദനൊ സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തികെ വന്നു ലക്ഷ

ണാം വാക്കു കൊണ്ടൻ വാനരങ്ങൾ എല്ലാം കണ്ടെൻ ലങ്കയിൽ അയൊദ്ധ്യ എന്നെന്നിൽ പറഞ്ഞു തങ്ങൾ എന്ന്

തിഷ്ഠം ചെയ്യാൻ താമസം ചെയ്യാതെ മാത്രവഴിയിൽ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നാരെ വാനരങ്ങൾ എല്ലാം

രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ലക്ഷ്മണനൊ സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തികെ ചെന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം

വിഭീഷണൻ ലക്ഷ്മണനൊടു ചൊദിച്ചു പറഞ്ഞതു കെട്ടു

നിന്നപ്പൊൾ വിഭീഷണൻ തന്നൊടു ചൊദിച്ചാൻ കൊണ്ടുവാ എന്നു ചൊല്ലി

എഴുന്നെള്ളുന്നതിനു വിഭീഷണൻ വന്നു നായകനെ കണ്ടു

തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു ചെയ്യിച്ചു ശ്രീരാമനൊടു പറഞ്ഞു

ഉടനെ ലക്ഷ്മണൻ ചെയ്തു വന്നതും പറഞ്ഞു

[illegible]

രാമൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടു വാനരന്മാർ കൂടി

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

വിശുദ്ധപത്രൊദ്ധരിക്കുന്നതിനായിട്ടുകൊണ്ടാൽ വമ്പനായകമ്പനത്തെ പ്രകൊപിച്ചിട്ടുകൊണ്ടതായി
ത്തൊരംശപാശസംഭവത്തെൻറ കെട്ടാൽ നിലനിന്നപ്രവഹത്തെ കൊന്നുകൊള്ളയാമിട്ടാൽ നിലയത്തെ
പാലെത്തവത്താൻ പറഞ്ഞിട്ടാൽ രാമനൊടെഴുതെഴുതുവാനാൽ എതിരെക്കാൾ ഇട്ടിമനുഷ്യരുടെ
ഭക്തിതെനക്കുണ്ടിന്നാൽ അവനൊടെപാന്ന വസ്തുരാമസായകമെറിട്ടവന്നിതന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു
ഇതനെത്ത കൊന്നിതനമുത്തകൻ തന്നെയും പൊടിപ്പിച്ചതിൽ വന്നൊരു മെപത്തെ കത്തനെയൊരു
ത്തി കൊന്നാൻ പൊരുളുപൂരമൊരുരത്തന്നെമിലത്ത ഒന്നാൻ വലുതായെഴുന്നിട്ടൊരാക്കിന
പതമായ്വന്നവർ പ്രവരനക്ഷത്രത്തന്നൊരു രാവണൻ പടയായ്വന്നാൽ കൊണ്ടതവാക്യത്തെ
ത്രൽ പന്തികൾക്കസുരന്മാരെൻ നന്ദനന്ദകായൻ തന്നതകമ്പിതമക്കളുടെ കൂട്ടത്തൊടുംകൂടെ
കണ്ടെയൊരുമനുഷ്യർ കൃഷ്ണൻ തന്നുടെ പിറവിപ്രവൃത്തും കൊണ്ടുപൊയി കമലകൾ കിളിപ്പാൽ പ്രഭു
നന്ദനനായ കൂടും വെവ്വാറിയൊഗത്താൽ ഇത്ഥം നായകാധിമതങ്ങളെ നാട്ടിൽ മാനികൾ കൊണ്ടുവന്നതിനു
പടവാകലവെപാതിൽ വിളിച്ചവരൊത്തവെട്ടിപ്പിടിത്തവനാവൻ തന്നെൻ പദ്യത്തതാഴ്ത്തിപ്പിടിച്ചതു
തിരുമെവന്നിട്ടിവിടുന്നതാരൊദൈവമെപ്പെട്ടതും കൂട്ടരായാനരപ്പെവരമാർ പൊടിയും ഉറക്കെട്ടുകൊണ്ടവ
ഷ്ടമതിത്തൊണ്ടിതാക്കവിശ്വപാതകം നംപൂപാതകം നശമയ്യാപ്പെങ്ങൾ മംസമിച്ചാൻ തന്നതനവാനരപ്പവര
ന്മാർ തൊന്നക്കൊന്നവരൊരുപൂശാനിശ്ചാന്തരക്ക പൊലപഴമർപ്പെടെ തറവമനെത്തിത്തിരുമുടനെ
മതനെരംസൃതിമനവനെയും ഇത്ര കിളിത്തയെയാൽ ത്രക്കൾ ഇച്ചമെപൊളക ഇത്താനികുംടന്നത്ര നാംമെ
യുപത്രന്മാനെങ്ങെ പെയ്താൽ പരമനന്ദനമക്കാറക്കന്നും പെറങ്ങിട്ടാൽ പൊരുതുതരാമശരമെഴുതുപൊരിക്ക
പക്രമപക്കാൻ പൊരുമെറിയു നെനൊരുമെച്ചനാമസ്വമെട്ടുപിടിമായാസിതയെത്തൊന്നാമാരുകിക്കൊണ്ടുത്ത
നരാമപമതന്നുതുമാമതിക്കിലൊൻ ക്കപമെട്ടുരാമമെവേന്ത്തനെന്നം ഞെളിതമതിപ്പ കമലായത്തതിട്ടി
യണാൻ ഞങ്ങളെ ചെന്നരമനെന്നൊ ഴുതന്റെന്നിലുപാൻക ണ്ടതാപിതുക്കിത്തി മായമർക്കലികളെ കണ്ടവർക്കു
ഴപിയെകൊണ്ടതമെയത്ര തന്റെൻ മാതിയൊക്കും. കൊന്നതുക്കിക്കുപണ്ടെചാവപ്പുത്തുംപാനരമ്മാർക്കു
ന്നം. തക്കത്തിൽ തികഞ്ഞ പാലകിക്കെട്ടുമെല്ലാ നാട്ടിൽ കക്കാവെക്കുമിഷ്ടം. തന്നവരെമെമമനാൽ മിന്നാ

[illegible]

[illegible]

൩൦൩. ആറുപതിയും തമ്പിമാരിലിവരും വന്നതിന്റെശേഷം സാമ്രാജ്യം ... ജനങ്ങളെ

ചെയ്തതിനാൽ ഒട്ടനവധി ജനങ്ങൾ ചിതറി പോയിക്ക ... കിട്ടുന്നതൊക്കെ ...

ഒരു ...ത്തിൽ ... കടകണ്ടനു ... ചാഹിച്ചു ... കൊണ്ടുപോയി ... കെട്ടുക

...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഇതി മഹാഭാരതത്തിൽ [illegible] പർവ്വം

[illegible] സമാപ്തം —

൩൦൭ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] വന്നു ചൊന്നാൻ.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

തെരത്രെ- കൊഴിപ്പോൾ മത്തനായുത്തരത്തിരമെ ഉയർത്തമത്തെ ടെനാമിനിപാഞ്ചാലി കെട്ടുകൊ

ണ്ടിരിക്കു ന്നപൊഴിഞ്ഞവർ ചൊല്ലിനാർ ദൂത്യാലൊരു കൃഷ്ണ പാണ്ഡുക യൊരെല്ലാം പാന്ഥനത കെട്ടു

പാഞ്ചാലി തന്നൊടു വന്നതമായു കള കൈവാങ്ങു രചെയ്താൻ തെൻ തെളിവു പിടുവാനുള്ളത്തൊരഞ്ഞ

ത്തസ്യ തനിപ്പുണ്ടു പുലപാക്കെന്നചൊല്ലുന്നിതു ഒരു ക്കാരം പറഞ്ഞിനാർ ദ്രൗപദിയും കൃഷ്ണനും

അമെയതാൻ അതുതചെന്നുപറഞ്ഞു കെട്ടിട്ടുതപാരാതെ തെറ്റക്കളെ പിന്നെ കൊണ്ടി ഉപവാദത്തെ

അരചൊന്നത കെട്ടിനി തന്നത്ത രയെവുചൊൽ കൊണ്ടിത കണ്ണനും തന്നെ നന്ദരായൊടു പറഞ്ഞ

ക്ഷേമക്കാരാചൊൽ കെട്ടു പുത്രനിരൂപതമ്പുരാംകോഷിഞ്ഞ കണ്ടതുകളെ ദുഷ്ടതെരമപെയതെ

പരിനമെവാതെ സഭയമൃത്തതന്നെ പരിക്കേണ്ടിനാൻ പുത്രനിരൂപത്തൻ തെളിവിനാൽ

ദുഃഖിതന്മാരൻ സഭയരുചൊല്ക ചൊല്കുപുരക്ഷന്മാരയതൊരു ചൊല്ലിനാർ ശത്രുട്ടുപാപരക്കൊ

നിന്നുപൊരുചൊൽ വന്നുത്ത നല്ലുമത്തെതു തന്നൽ കൊണ്ടും ഞങ്ങെനെ തന്നെയൊരന്നക്ഷ്മിയു

യന്നാംഗനമാരൊടു ചൊല്ലിയ പുറന്നെ ഒരക്കിത ചൊന്നതരുക്ക ത്രയനൊരൂപരുണ്ടിപുണ്ടയ

റയെയുത്തൻ വന്നവന്നെ നാരഞ്ഞി ഒരക്കളപെന്നു ഗാനത്തെന്നമതിന്ദിയും ദ്രോണരും ക്രിപക്കും

യാത്തന്ദ്രനരുംദ്രോണി പുരക്കേണ്ടനമായെ പനന്നിമൽ പുറമെ ഏയതിച്ചായാതയരെന്നെ

നൊരുപൊചനെനലക്കുന്നു തെങ്ങിനെ എന്നതതെയ്യാതുചൊൽ നമന്നൊരം പിന്നെയും തെര

ത്തുകനൊക്കരചെയ്യാൻ കുറുക്കപിന്നൊക്ക മന്നാരന്നതുൽകൊണ്ടുമന്നൊ ക്കരുണ്ട നമ്പി

നെയ്യും പെറുകിവിരിവിഷാനതകണ്ടു പെറെക്കൊടുവായെന്നപൊന്നാൻ ഭിവിയും കാര

ഞെരിൽ തന്നെത്തരനന്നെനരുംപറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ചെയ്ത വിനിരനാൽ ക്ഷത്രം കൊണ്ടു പുറത്തുവെ

വൻ തെളിന്നപെറ കണ്ണനെനരുക്കനൻ പെടുന്നനരം കരഞ്ഞെല്ലാം ചൊല്ലുകയെ കൊണ്ടിനാൻ

തരിൽ ഗദാരപൻ പിത്രന്മനാക്കിയൊരുത്തരനന്നെരും പുത്രനിരൂപത നെറത്തചൊല്ലിനാ

ന്നച്ചുന്നാഗരമക്കത്തഞ്ഞ വഞ്ഞാൻ കാട്ടുന്നതെൻ തിരിചെയ്യാക്കവെകാതെ തിരിചെന്നി

പഞ്ചരുതാഞ്ഞുന്നതെന്നെ ഗന്ധയെയെന്നിക്കെനെയരുയെക്കാനെന്നും എന്നത കെട്ടുകൊ

കല്പന്തി, കല്പന്തി സമുദ്രവും [illegible] ന നാഗ [illegible]

[illegible] വനത്തെ [illegible]

[illegible]

[illegible] പറഞ്ഞ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പറഞ്ഞ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ട്ടന്നം തന്നെ വെച്ചിട്ടങ്ങൾ പാൎത്ഥൻ തന്നോടെൽക്കപ്പൊരിന്നിങ്ങു, തിങ്കളുദിക്കുന്നതിൽ നന്ദിക്കുംഷാപ്പും

പപപപഷിക്ക മൊക്കപ്പൊൾ കുറ്റം പറകയെന്നങ്ങു പിന്നെ ക്കാരിക്കൈ ഞങ്ങൾ തന്നെ കേട്ടിട്ടു കൊതി

ച്ചകജ്ഞിന്ന ഉത്തരം ചൊന്നാൻ ക്രവച്ചുത്തു നൊറങ്ങിൽ വെയ്യ പാക്കകൾ ചെറിച്ചു ചൊല്ലു

ക്കപൊയൊര രക്ഷ ന്നൊ കുക്കിമൂലയാതെ ത്യാഗാദി കൾ ചെയ്തതെന്തോ തകി ലൈ പൊക

ഷിരചൊല്ലിടികയ യെന്നിട്ടു പാൽച്ചുട്ടായണം കൽഞ്ഞിരുവാം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഷിരൊന്നുമന

ശപ്പൂരുഷ കൊഷിച്ചു തം താപ്പന്ത നന്തക ര്മ്മവൽ തച്ചിട്ടുതങ്ങൾക്കിൽ കൊടിയാതെ കനക്ഷേ

ജ്ഞിഗനാൽ പിന്നെയും ചൊന്നാൻ പലിപ്പൊപെതിച്ചു നന്നം കജ്ഞ തഞ്ഞതിങ്ങൾ പയിനി

ച്ചം തെന്നെ കൊഷിച്ചു ചൊന്നാൻ സ്വയംവരൻ മന്നവരാജ്യാ കൊൾക്കിതന്നുരത്താൻ

പെരിന്നൊഴിച്ചു പാൎത്ഥൻ വരുന്നതിൽ പൊരുതരിച്ചുപഗ ക്കൊജ്ജ്കൂട്ടുക വ്യൂ ഹംചമച്ചു

വ്യൂഹത്തിട്ടിങ്ങും പാഹിനിപെരി ദിവ്യത്തങ്ങളെതാങ്ങി പൊരുതങ്ങിൾ വന്നവന്നെ

ഉ-ത്ത ചെതുനാര ദനാരുങ്ങളും വന്നതതു തങ്ങാ അൎജ്ജുനന്തരൻ പെരിനിന്ന സൌരശങ്ങൊ

ഞ്ഞു തെന്നും നടിന്നാൽ പരത്താൻ ഗത്തട്ടുതയാരെത്താ പച്ചിച്ചു ത്ത ശരത്തരുക്കിൽ ങ്ങിനാൻ

ശംഖപചരയും ചെയ്യുന്നൊന്നൊഷി ക്കളും ഹ്രാങ്കാരവങ്ങൾ കേട്ടു തങ്ങൾ ദ്യവരന്നെത്ത ഷ്കിച്ചു കന്ത്രി

ഗൊക്കളെക്കൊന്നൊഴിച്ചു ശങ്കാരമിച്ചു ത്താൻ കിരീടിയും പാൎത്ഥ സ്വത്തരത്തിനൊടു ചൊല്ലി

നാൻ പെത്ത കൊടിയയാളെയും കൂടാതെന്നെ ശൊന്നെ വായുവേഗം തന്നിൽ ഷിക്കിച്ചിട്ടും ഉയ്യാതെ

രുക്കൈഞ്ഞെത്തെലയ്യ യാളുംക്കണ്ണൊന്നെ നൈപൊഴ്യവെട്ടിത്ത സന്നിധ യന്ന കാണായതു സ്പഷ്ടമായ

പമഹാരവം ഉടനൊത്തുങ്ങൾ സിംഹനാദം സ്തുതി കെട്ടുമാൻ പൊണ്ണു ശന്നദ്ധിക്ക് തൈക്കുന്ന

ൽ കൊതികമൎദ്ദിച്ചു ഞ്ഞാക്കളൊടു സഞ്ജ്ഞപിനാൽ ചെയ്തിട്ട ചിക്കിത്തരണം

ഭൂഷണാക്കു ശ്ലൊക്ക ണൊയവൻ തുങ്ങൾ സ്വൎണ്ണ കുട കൈ ദൎഷ്ശനക്ഷത്രൻ ഭീഷങ്ക് കൊപൊത്തട്ട

ഷാന്തിനു ഷെപര ഗണ്ണൻ തങ്ങൾ ചുന്നിതിത്തിക്ക ഷ്ഠാരവത്തൊക്ക ഭിട്ടാകു ദ്വത്ര

ത്ത്രൈ നെജ്ഞാനക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുരസം ശയം സ്പഷ്ടം കൊണ്ടെ ശങ്ക ക്കൂട്ടു പതി ദ്ധിതൃതന്ന

൩൨൦. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഇതി [illegible] സമാപ്തം.

[illegible] പാലിച്ചോന

[illegible] പറയെണം. [illegible]

[illegible] കാലം [illegible]

[illegible] നായകന്റെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] എന്നും.

[illegible]

[illegible] വെണം. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

സുയൊധനൻ കണ്ടു ചെന്നു ചൊല്ലുന്നതെന്നൊത്തം പ്രതാപര ഗുരുവാം ദ്രൊണർ ചൊന്നതെന്നത്രെ

ഭീഷ്മാദികളെന്നതും രാജസിംഹാസനപ്പെട്ട തലക്കൽ വെച്ചിരുന്നരുളി സൈന്യം കണ്ടു

ദെശവാസികളൊന്നെന്നതും നാഗപ്പെട്ടകൻ വന്നു പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നൊരു ശക്തിയുള്ള

രാജാക്കന്മാർ വൊരൊരൊ വരുമെന്നു ചൊല്ലി നിന്നതെന്നതും നാടുകളെല്ലാം വരുത

ചെയ്താർ യാത്ര [illegible]

[illegible]

രക്ഷിതാക്കന്മാർ കൊള്ളണം. [illegible]

തെറ്റി വരുത്തിയുള്ളവരെ [illegible] പാപികളും [illegible]

വിളിക്കുമാറ് [illegible] എന്നു ചൊല്ലുന്നതു കെട്ടു സഞ്ചയൻ [illegible]

തന്നെയും വന്നു കണ്ടു പാതിരി വന്നത നെരം സഞ്ചയ [illegible]

കുമ്പസാരം [illegible]

നെഹിയുതാദികൾ എല്ലാം [illegible]

നെയുസഞ്ചയൻ [illegible] ചൊന്നാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

നെത്താകുമിത്ത [illegible] സന്യാസികൾ [illegible]

നന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. [illegible]

[illegible]

[illegible]

സ്വ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ബ്ര [illegible]

വി [illegible]

[illegible]

[illegible]

൩൨൩ കിട്ടുമെന്നതു [illegible] കേട്ടൊരു സഞ്ജയൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടു ധൃതരാഷ്ട്ര [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സഞ്ജയൻ പറഞ്ഞൊരു [illegible] പറഞ്ഞതുകേട്ടു സഞ്ജയൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സൌഖ്യം വന്നു [illegible]

[illegible]

[illegible] സഞ്ജയൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സഞ്ജയൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സഞ്ജയൻ [illegible]

[illegible]

ച പുത്രന്മാർ വിദുരർ തന്നെ നോക്കി വെന്തുകനാഥ [illegible] ത്തിൽ നൃപനാൽ നല്ല
തചൊല്ലി [illegible] നിന്നവരെ ഒക്കെ കെട്ടാലെ ദുഃഖശോകങ്ങളിൽ ഉഴന്നെഴുന്നേൽക്കയും [illegible]
ശോകങ്ങൾ കൊണ്ടു [illegible] മനസ്സു ഭ്രമിച്ചു വെന്തിനെ [illegible] ചെയ്തു വിദുരർ
[illegible] ധൃതരാഷ്ട്രമഹാരാജനോടു [illegible] മായ [illegible] നൃപ
[illegible] വെച്ചിന്നു [illegible] സായനമിഷിന്നു [illegible]
[illegible] ശോകങ്ങളെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

തന്റെ പുത്രന്മാരായിട്ടുള്ളോരായുള്ളവരും [illegible] പരമാത്മാവ [illegible] കന്നിത്യന്ത്യന്ത്യ

ശബ്ദങ്ങളായ [illegible] ഇപ്രകാരം [illegible] ചെയ്തിട്ടും [illegible]

[illegible] പാപങ്ങൾ [illegible] ആകുന്നവൻ [illegible]

[illegible] സാദൃശ്യ [illegible]

[illegible] ആകുന്നവൻ [illegible]

[illegible] ഇപ്രകാരം

[illegible] ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

വാണിട്ടുള്ളവൻ [illegible]

[illegible]

[illegible] സ്ഥാനത്തിങ്കൽ [illegible]

[illegible]

[illegible] വാണിട്ടുള്ളവൻ [illegible]

[illegible]

[illegible] വാണിട്ടുള്ളവൻ

[illegible] സകല [illegible]

[illegible] സകല [illegible]

[illegible]

പ്രത്യക്ഷം ദ്രോഹത്താനുരാഗയാം വഞ്ചിക്കുന്നു താനന്തരസംന്ദി നാത്രക്കെനമ്മായ്മയൊടുരിത
കസന്ദിഗ്ദ്ധാത്ഥ്യാപാരങ്ങളുള്ളവൻ മഹാപാപി ദുഷ്ടൻ അത്ഥ്വാക്കിപ്പം പെടാതെ ലൊകത്ത
ഷന്താക്കിപ്പം പിഴയാക്കിപ്പം തന്റെ കെറിയൊന്നുമൊഴുന്നാൽ മത്രയും പിന്നെ തനാക്കിസ്ഥ
ന്നടനമായപിടാനസ്ഥനാക്കിട്ട് ഉപ്പിടാമാറാൻ അത്തൊ ന്തുരിദ്രനായുള്ള പെക്ഷാ
കനജ്ഞന്മാരുള്ളവനാത്ഥം സ്ഥന്നടൻ അത്ഥാശപാരപ്രവൃത്തിക്കിട്ടുന്നത
നമൈത്ര്യ ക്രൂദ്ധനവനെന്നല്ലൊ ഉപയൊഗം അത്ഥത്തെ തിക്കുക്കതയില്ലാപരാത്ഥ്വാക്കി
മിത്രാത്ഥം മിദ്ധ്യാചാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ക്രൂരൻ തന്നെ കാക്കിടാതനാറിയെ കാക്കിക്കയും
തന്നെ കക്കിച്ചവക്കുകന്താൻ പഠിത്തിക്കയും തന്നെ കൊൾപെടവാനൊരൊ തസക്കിക്കയും ത
ന്നാറിയാതെ ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ക്രൂരൻ മിത്രത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നായമിത്രത്തെ കാക്കിപ്രത്യ
ഹസ്തക്കഷ്ടം ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ക്രൂരൻ തൊട്ടുകൂടിക്കൂടങ്ങളെക്കൂടും ശിക്ഷിച്ചവന്നാന്തമിക്രാത്ഥ
കഷ്ടം പിരാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ക്രൂരൻ അന്യ ശരീരത്തിങ്കൽ പൊള്ളാതെ ചെയ്യുകയും തന്നൊ
ടു ചൊദിയാതെ താനെ പറകയുമുപദെശത്താലുമുള്ളവനെ നമിക്കാതിരിക്കയും പെരുമൊദന
ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ മഹാപാപൻ അന്യദൊഷങ്ങൾ പറഞ്ഞെററവുമാക്കെഷിക്കും തന്റെ
വത്തമാനമറിഞ്ഞിട്ട് തന്നെ താനം പിന്നെത്തൊനൊരു ഭക്തിശനപ്പൊരങ്ങളുള്ളാനന്ദം
കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ക്രൂരൻ തന്റെ ദൊഷപമറിയാതെ ദ്രൊത്ഥം മിന്താതനാമൻ സ
ത്യമഷ്ടിയാതെ കള്ളങ്ങൾ ചൊല്ലുവാൻ അന്നന്നത്തൊടങ്ങിയവന്നാസ്ഥതൊടങ്ങിയും പിന്നെയുമതിന്നാ
രംഭിച്ചിരിക്കുന്നവൻ മഹാക്രൂരൻ സ്ത്രീയും നഷ്ടത്തവനെ പെരുന്തൊറാനിക്കുക്കുമെന്നുപനായകുള്ള
വനെ പിഴക്കാ സെവിക്കയും മൂഢരെ ഭജിക്കയും തിരുന്നെറിന്നിക്കയും കഷ്ടപ്പൊരുത്തുകയവനെ
ത്യജിച്ചവൻ ക്രൂരൻ സംവാസമാകും വഞ്ചനത്തിന്റെ കൂട്ടുകെട്ടൊരും ഭയാക്രാന്തത്തിങ്കൽ വാസ
മം ചെയ്തിരിക്കും തന്നൊടു പത്തിത്തകളത്രാദികളൊന്നെ പൊഴുതിക്കക്കൊടുക്കയി
ല്ലാത്താനം അത്രയെ നയുള്ളനരന്തന്നെ ഉരുക്കുന്നൻ നടിക്കുമപ്പുരം പിഴച്ചവാൻ മിഷ്ടിപ്പാ

൩൩൦. ത്താലും അവന്മാർ പാപകൎമ്മം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിൻ ഫലം പരത്തയുള്ള മഹാജനങ്ങൾക്കൊ. ത്ത
ത്തും കാലത്താൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു മാവത്ത മറ്റുള്ളൊരാൾക്കും ഉദിത്താം തന്നെയനുഭവിക്കും
ചിരകാലം വെത്തനവിശ്വാസികളായാൽ കൃഷ്ടകാലത്തിൽ പൊണ്ടുന്നകനെ പാപ
ത്തിൻ ഫലം പറിയാതിരിപ്പാൻ തന്നെ ദയാ സ്വാമിനെ തങ്ങൊരു ഉപാചിക്കിലൊ സൎവ്വ
ജ്ഞനായം സൎവ്വജ്ഞൻ കണ്ടിരിക്കും രാജ്യമെല്ലാം ഒന്നിനായിട്ട കൊടുന്നം തന്റെ ദിനത്തിൽ
ഫലം പിന്നെയും നിനെ നാം പാൽ വശത്ത വരുത്തെണം. അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ കിട്ടുന്നു
നെയ്തിട്ട വഞ്ചനാദികളെല്ലാം പെറുത്തു വഴിയെ പോലെ ഫലം നിന്നെയും
വെക്കുമല്ലൊ. സൎവ്വത്തെ ചെയ്യിക്കണം. ഒക്കെയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വസ്തുതയാൽ പറിയി
ൽ ഫലം കനെ പരിചയിച്ചു മറ്റൊരുവകയൊരു രസം ഫലം കനെ ഞങ്ങൾ ന്നയൊരു ഭക്ത
ഫലം പറിച്ചിട്ടും അന്നേരം ഉത്തമമിട്ട് സംശയം സൎവ്വജ്ഞം തന്നെ പന്തലിന്റെ പാപം തങ്ങൾ
നെയും പറിച്ചിട്ടും ഫലം നായതിന്റെ പാപ്പു ഭക്ഷിച്ചിരുന്നതൊ ഞാൻ അലക നാശത്തിൻ
കൽപ്പിക്കുന്നതൊരു കാൎയ്യം ഫലം നാടുകളിൽ വഴിയെ പൊകയും അതിനെ പോലെ ഫലം കൈവന്നു
വിപരീതം ചിന്താദികളെ പോലെ ഫലം നായതിനെ പൊന്നിൻ ഉൾ ഇരുത്തുകളെക്കൊണ്ട് കഷ്ടി നി
ഷ്ഠയെന്നാൽ ഭൂപാലിൽ പാൎത്തൊണം ഫലം കൈയ്യേറുകളുടെ നിനെ രണ്ടു മക്കളിൽ പൊയി
ൻ നാഗലൊകത്തിനു ശൊഭാനമാകുന്ന പദത്തെ സത്യമാകുന്ന ഉള്ളവന്തന്നെ പൊലെ
പലപ്പൊഴും ശിക്ഷമിത്രം പ്രവൎത്തുലത്ത ഫലം കൈവെളിച്ചങ്ങളുള്ള സന്തതം ദുഷ്ട
പാപം ലൊകരൂപം കനെന്നു ഒരു വൊതൊട്ടു പൊന്നാൽ ഫലം കഷ്ടാന്ത സൎവ്വരത്ന്യപശ്ച
ക്കുന്നതു തിന്നാൽ ഫലം ഒക്കെ കൂട്ടാകുന്നിയായതു തന്നുന്നു ഫലം ഒരു കൈവശിയ്യാവത്ത
ലുള്ളിയെന്നിപ്പൊളൊക്കെ പിറസാധനത്തിനു ജന്മപാപം തങ്ങൾ കൎത്തുക്കളുടെ ചൊല്ല
കൊണ്ടിവിട ലൊകത്തിങ്കൽ കണ്ടുവർ കൊണ്ടു പൊവാൻ കാരണം എന്തിപ്പതൊ പാതൃ
പാക്കു പറയുകയും പ്രഷ്ടം പാതെ ദൈവമെന്നു നമ്മച്ചിരാതെ കൺകൊണ്ടു

ജാതികൾവരപ്രത്യയക്കാരികളായവ്യത്യസ്ഥങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നരപതെ കേൾക്കണം,

എല്ലാം ചൊന്നതാകിലും കാരിയൊർക്കുമ്പൊൾ എല്ലാം ഷാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ കേൾക്കാർ

സ്വസ്ഥരത്തെ ചൊല്ലിക്കൊടുപ്പാനായി കണ്ടുകൊണ്ടിക്കൾ കെൾക്കണമെന്ന പറഞ്ഞു

തന്റെ മനക്കാമ്പിൽ കാലമസ്വാമികൊണ്ടിക്കേണം ഉത്തരിച്ചു ചൊല്ലിയവൻ കെൾക്കണമെ

ന്നാൽ ഭീഷ്മരുമെന്തു പെരുത്തു സ്വപ്രസ്ഥത്തിനു ഒക്കെ പൊരുക്കൊണ്ടുതന്നിക്കിരുന്നിട്ടു

ള്ള സന്താനം പ്രഭുവായിട്ടുള്ള രക്ഷമാപരന്മാരിൽ നിന്നും വിഭവത്തിനാണ്ടാനാൽ

ഇരിക്കുമ്പൊൾ അത്താഴത്തിന്നു തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയിരുന്നു പ്രത്യെകമായി പിന്നെ

ഒന്നിരിക്കിലും പ്രതിപക്ഷമായിരുന്ന കാൽപാദത്തിങ്കൽ അവനെ എല്ലാവരും

നമസ്കരിച്ചു മന്നവരാജകുമാരന്മാരാകുന്നതു പറയാൽ മന്നവരെല്ലാമിവരെ

വിട്ടു ചൊല്ലാമെല്ലൊ പുത്രന്മാരാകുന്നവനും പതിയാകുന്നവനും അതു തന്നെയാകുന്നവ

നെന്നും ഉള്ളിട്ടു ഭർത്താവുമുള്ള ജനങ്ങൾ വൈരങ്ങളിട്ടുവന്നാലും പതിമാരാ

യുള്ളവരിൽ നിന്നും അനന്തരമാരെയും വിശിഷ്ടമാരെയും എല്ലൊരുമുകളവ

നാരെല്ലാം ഉപചാരത്തോടും ക്രിയയെക്കൊണ്ടും അത്യന്തം ചെയ്തിട്ടു താഴ്ത്തിയിരുന്നു

വിട്ടുമാറുവതിനുമെന്നാൽ നരപതിയെ ഭരിക്കുന്നതു മാതാവിനെപോലെ പൂർണ്ണമായി,

കൾക്കു വെയ്യപരാക്രമമുള്ളിരുന്നൊരു ധർമ്മവനതിശാന്തനായുള്ളിരിക്കിലും നീതിമാ

ൻ കുലശ്രേഷ്ഠനിശ്ചയമായിവരികിലും അതിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസാദിനയും ദിനസൌഖ്യത്തെ

ന്നും ദരിദ്രനായി വരികിലും അവനെയും പണ്ടുമെത്രയും നാടുവാഴുന്നാൾ ഹാസ്യത്തിലെന്നാ

ലപമാനം ചെയ്തിട്ടിന്നുള്ളതാകുന്നു. ദേവതാസങ്കല്പം ചെയ്തു പിതൃക്കൾ കന്ദർപ്പവനി

ദാനത്തിനു പൊറാവും വിനയവും പ്രാപകത്വവും പിന്നെ ശത്രുക്കൾ വന്നാലും താപത്തെയ

നയാതെ കുളിച്ചിട്ടുള്ളവരുള്ള അതിലെ ഉൾക്കരുത്തിക്കും കീഴ്പെടുത്താനതിനും

വെള്ളപ്പെടുത്തിട്ടു കെട്ടുകുളിക്കരുതായ്ക്കയാണെന്നതന്നെ നമ്മൾ ആഹാരത്തിന്നാ

൧൨൨. ശ്രീതനെഷെചാൎന്നമഞ്ചിതതെന്നറിയെണം. അഞ്ചാമത വെതമൊം പ്രസാദിമിന്നയിഷ്ടങ്ങൾ

ൽ സഞ്ചിതംയശസ്സനെന്നറികയല്ലി വന്തെട്ടുത്യാഗൻ സന്ന്യാസികൾ ദൈവകല്പിതങ്ങളും

ത്യാഗകിച്ചിരിക്കിലും ഞങ്ങൾക്കും ദൊഷങ്ങളാകുന്നു കൈപക്കൽ ചെയ്യുന്നവ ദൊഷ

ങ്ങൾ ത്യജിച്ചുമിപാപകതകെട്ടിയെന്നം ഹൃദയം ത്രിവിധയം ക്രൊധമാല്സൎയ്യം ഹിന്നെവൃ

ത്യഹംകരിച്ച സ്വതന്ത്രമനസ്സും ത്യജിക്കെണം. ഷഷ്ഠി മാനിവരാകുമൈതൃയും ത്യജി

ച്ചിരുച്ചെയിൽ ജ്ഞാനം ഭിന്നയം തറിയെണ്ണം ചെതന്നയപ്രവർത്തയമോചാൎച്ചനയം സ.

ദാനം ചമ്പിയപാടിരിയായി ഗനമ്പതിയെയും ആശ്രയനം ചെയ്യാതത്തിഷ്യന്മതനയും

സ്വയംവരക്ഷിതാപായരാജ്യംഹിതനയും ഗൊപാലൻ ഗ്രമകൃമനായി പെപരനെയും നാരി

തൻവനകാമനായിപെപരനെയും ആയുസ്സു ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വെക്കിക്കാതെയും സ്വന്ത്വാകുതെട്ട

ക്കൂയൻ സ്വന്തം ദാനമ്പക നാല്പത്തും അനസൂയയും ക്ഷമമാട്ടുന്നിയമിവചെയ്യുംപക നസ്മരിത്ത

ചെയ്തയതില്ലകൊൾക വെണ്ണം ആവുമെതുസ്സുജീവിച്ചിരുന്നിതന്നാരതങ്ങൾവെൽ

പ്പം ഹിന്ന മങ്ങമതാങ്ങിപ്പിതെന്നരൻ പ്രമത്തങ്കൽ വൈദ്യൻവ്യാധിതകലെം.

ചൈതന്ന്യമാരെപ്പൊഴും കാമയം ന സ്വതിതുംഗവ കമരെസ്പൊഴും പരജ്ഞാനങ്ങൾ

ഷം രാജ്യവപ്പിഹിയാമയനസ്മരതത്വമവരിച്ചും ഹിദ്യമാരെപ്പൊഴും ഗ്രന്ഥം കൂടെ മാൎത്തി

പ്പമെട്ടെ ത്യാഗങ്ങൾ വിദ്യാനന്ദമെപരതി ചാമണെ ദൊഷങ്ങളുമെല്ലാമത്ത

ന്നുന്നവർക്കും ഹിന്നമെഴുന്നു സന്തൊഷം സനങ്ങളെന്ന ചൊല്ലിപ്പെട്ടന്ത്രി

ങ്ങനസെവാമവനം ക്രമയമ്പം ഹിതക്ഷിവരാതെ ആത്മത്യാഗനമ്പമനം പക്ഷ

ംഗങ്ങളം ദത്തെ പാതിത്യമകന്നതം വാങ്ങിയ ഉത്തമത്ത്യമനം ചെതൈക

ന്നതം നാമം വന്നുതിരിക്കുന്നതം ഞാനെന്ന ഭിക്കാത്മമതി ചെകാന്നാമെട്ടിക്കാ

രണങ്ങളും പ്രാപ്തനളെപമക്കൽ ജ്ഞാനഹിതരൊധമും ചെയ്തെ

. ആളുകുമവമെന്നചെയ്തിട്ടുകയും പ്രാപ്തനായെന്നെന്നും സിദ്ധിക്കുമായിരുന്ന

ബ്രാഹ്മണനാതിനാൽ ഹേതുവായിട്ടിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണപ്രസാദത്തെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതി
ഷ്യം ബ്രാഹ്മണനെക്കൂടാതെ കണ്ടുതീർക്കാറാകുന്നു ബ്രാഹ്മണനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനു ദുഃഖം
ഷ്യം ബ്രാഹ്മണശാപത്തിനു കാരണമായിട്ടുള്ളതും ആയുസ്സും ഐശ്വര്യവും ഇല്ലാതാകും
യെന്നു വരുത്തിക്കൊള്ളുകയെന്നും പിന്നെയും പരശുരാമൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ബ്രാഹ്മ
ണരെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ പരിപാലിച്ചു കൊള്ളുന്നതിനു തന്നെ രാജാക്കന്മാരെ കല്പിച്ചു
തന്നു പിന്നെ ആ ഭൂമിയെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നായന്മാരെയും കല്പിച്ചു
ക്ഷത്രിയ സന്താനമായുള്ളവർ പരശുരാമനാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടവർ
അങ്ങിനെ ബ്രാഹ്മണർക്കു രക്ഷ ചെയ്‌വാനും തന്നെ ഏല്പിച്ചു
കൊടുത്തു ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു സത്യ
ധർമ്മം പരിപാലിച്ചു പോരുമ്പോൾ നായന്മാരെക്കൊണ്ടു രക്ഷിച്ചു
പോരുന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളെ വകയായിട്ടു ഏല്പിച്ചു ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു
അവകാശികളായവർ ക്ഷേത്രങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു
പെരുമ്പടപ്പ സ്വരൂപത്തെയും തൃക്കണ്ണാപുരം ക്ഷേത്രത്തെയും
ക്ഷത്രിയർ ബ്രാഹ്മണർക്കു കൊടുത്തു ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു അധികാരം
കൊടുത്തു ബ്രാഹ്മണരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു
താൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ധർമ്മങ്ങളെല്ലാം പരശുരാമൻ കല്പിച്ചു
ന്നതിനെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക എന്നു കല്പിച്ചു
അതിനെയും തന്നെ ആയത്തിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പരിപാലിച്ചു പോരുന്നു
കൊണ്ടു കരുണയും ധർമ്മവും ചിന്തിച്ചു ബ്രാഹ്മണരെ രക്ഷിച്ചു
ൽ ക്ഷേത്രങ്ങളെ പരിപാലിച്ചു പോരുന്നവർ ധർമ്മം ചെയ്തിരുന്നു
രെന്നു കല്പിച്ചു ധർമ്മസങ്കടം തീർത്തു രക്ഷിച്ചു ഐശ്വര്യം വർദ്ധിച്ചു

൩൯൬ ക്ഷീ൦ ക്കണംട്ടുപതിമൂവിഷ്ണനെയും ഇത്തനവർ [illegible] മൃത്തരം പൊറയെവരുത്തുമന്മാരെയു

നാക്കിയിച്ചനാത്തക്കണം - സായ്യ്രമൃംവിപാമാവും വ്യാപാരമൃം തനിക്കൊക്കെ

മാടിറിക്കൊതുചെന്നവരൊചുവെണം - ഷിനമാരൊചുമൃഗിജ്ജം സജ്ജമരുതൊട്ടും [illegible]

[illegible]

[illegible]

ഭക്ഷിച്ചവർക്കുമിക്കും അപ്പോലെ ഉപവരതനെ ഒപ്പൊളുമഹിം സയാതൽഷെകങ്ങൾ തന്നാങ്ങിക്കൊണ്ട

മത്സ്യമൊറം ഫിറിഞ്ഞു ഫിറിഞ്ഞു വർണ്ണക്കൊള്ളുകയാപ്പ ഫിറഞ്ഞുകൂലമൊദ്ദം ചെയ്യന്നതെന്നിക്കും

അരുമത്തിങ്കൽ പെസ്സാപ കാരതനെ ഒപ്പൊ പെറ്റാ അകൃലത്തിയാങ്ങും ഗാരതാരതൻ കാരിയം കെട്ടി

ൽതെന്നമെനരുപതിസാരനെ ന്നിരിക്കിപ്പെ ന്നറിത ങ്കങ്കം പതെ അനന്തപ്പെങ്കൾക്കപെരുത്തന്നി

രുഷകൻ തന്റെ കൊരത്ത് ലാഭം വെണമെന്നി ട്ടേതാനും കന്റെ നാൾട്ടു പാലനെയാങ്ങു മെവെട്ടിലെ

നാൻ ഷെജനാം ഭർത്താഫിനെ നനി മാക്കിന്നപൊലെ ബിച്ചുകൾ കൊണ്ടും നെങ്ങ കൊണ്ടും ദാങ്കൾ

കൊണ്ടും സമ്പാദിക്കിപെരുങ്ങു പൊകന്നതിങ്കൽ ഫിസ്സിച്ചിരുന്നാങ്കിൽ പെരിങ്ങളും

ളങ്ങളും വെഗത്തിപെടും ഗംഗ്യായനെങ്ങാണ്ടെ നെതങ്കൾ ഉപായരാദ്ദുകൾ നമ്മൊപെതന്നെ

ഉത്രമം ഷെത്രദുഷ്ടം ന്നങ്കാഫിനാൽഷെത്രതനെ നന്നായിട്ടും ബാലകനെ നന്നായിട്ടും സമ്പത്ത

യസാരവാങ്കൾ കൊണ്ടും വെളുത്തിക്കനെ ഉപ്പയുന്നതെ കൊണ്ടും വെളുപ്പ കത്തിൽക്കി

ടങ്കന്നതിങ്കൽ തിട്ടുന്നാം ഗൊക്കളെ രാഗസ്സു കൊണ്ടും ബ്രാഹ്മണൻ വെദം കൊണ്ടും ദൊഷിപ്പ

ചാരവരെക്കൊണ്ടുട്ടുപാപമാർന്നാക്കി താണ്ടനത്തന്റെ കൊണ്ടു മഷ്കളുടെ ചെനങ്ങളെ പൊ

സ്സയാതങ്ങളും ഭൂമാ പെരുമാർഭത്തൃപൊസ്സവമാരായുങ്കൾ നാരികളെക്കൊണ്ടും വെദപൊസ്സ

വമാതായങ്ങളും ദെവമാർ ഷെദിനിയമൊതൊ അൾവങ്കെ ന്ന്യപൊസ്സവമാർ സത്യത്തെ കൊണ്ടു

യതിമച്ചാസം കൊണ്ടു വിദ്യാ മൃതത്തെ കൊണ്ടു കുലം മങ്ങെനം കൊണ്ടു ബ്രഹ്മമരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു

കവെണം ഫാനങ്ങളെ കൊണ്ടു യാത്ര രക്ഷിക്കാമനുഷ്കം കൊണ്ടു വാങ്കികളെക്കും ഒന്നിനെ

ഷിപൊകനം കൊണ്ടു ഗൊക്കൾ ലക്ഷസന്തനം ഷെശക്കൾ കൊണ്ടു നാരികളെയും പുത്രന്മാ

നങ്കളെ പൂപ്രമാണം പൊൽനപ്പ വൃത്തം ആനെന്നിലനു ഓതനന്നതാ അപെരക്കാർ

ഫിഞ്ഞുവർദ്ധിച്ചു പെണ്ണുന്ന്യഭക്തസൌഭാഗ്യസുഖസൽക്കൾ കെൾക്കണ്ടൊൽഫിങ്ങിലസുഖ

വർദ്ധിച്ചിട്ടും പെരുതമനുഷ്യ വ്യമാവി പെരിങ്ങെന്നുയതിക്കെന്നും ഉത്സാഹംശാം ന്യത്ത

അഭിന്നിയെന്നും ചൂതാഗനമെതൊള്ളാഗൊരതസിങ്കനനും അധമാശനം ലവനൊന്നരമെ

൩൩൭ അന്നു വിശുദ്ധമായുള്ള ഭൂമിയെ കണ്ടെന്നതു പോലെ സ്വര്‍ഗ്ഗരാജ്യ ത്തിന്റെ മഹിമകള്‍ കണ്ടാല്‍ ഭയം വിനാശമില്ലാത്ത

മാര്‍ഗ്ഗത്തിങ്കല്‍ നിന്നു തെറ്റിക്കുന്നതിനെ പൊറുക്കുമൊ പൈശാചികന്മാരില്‍ വെച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ടവര്‍ക്കു

ഏറ്റം ചെറിയവരായുള്ള ആയവര്‍ക്കു ഭയങ്ങളുടെ ഒക്കെയും ദൂരത്തിങ്കല്‍ കൊള്ളുന്ന സമാധാനമായി

ഉള്ള ഈ ദയയുള്ളവരെ ഉപദേശം ചെയ്തിട്ടു മരിച്ചുള്ളൊരു മനുഷ്യര്‍ക്കു ആത്മാവിങ്കല്‍ ഉള്ള പരിശുദ്ധി

കള്‍ ആയുള്ള ഗുണങ്ങളെയും പിന്നെയും എല്ലാം സങ്കടനാശത്തിനാല്‍ സത്യങ്ങളുടെ സങ്കടത്തെയും

ചെയ്യുന്നതാകുന്നതിനാല്‍ ആ സത്യങ്ങള്‍ സല്‍ഭാവമുള്ളവര്‍ക്കു ഉപദേശമായുള്ളവനാല്‍ ആ

തിരുവുള്ളത്തിന്റെ സദാ സന്തോഷത്തിന്റെ ഹേതുവായി ദൈവമുപദേശം ചെയ്തതിന്റെ ദര്‍ശനാനുഭവമായ

ശുദ്ധമായ സത്യങ്ങളെ കൊടുത്തു ദൈവത്തിന്റെ ദയ ഉള്ള പ്രധാനമായുള്ള ആനന്ദം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള

ആത്മാക്കള്‍ക്കുള്ള ഫലം ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദത്താല്‍ ഉണ്ടാകുന്ന ദൈവപ്രസാദ

ത്തിന്റെ ഉപദേശമില്ലായ്കയാലും പാപങ്ങളുടെ ഭാരം ഉള്ള ദുഷ്ടമനസ്സായിട്ടുള്ളവരെ പരിത്യജി

ച്ചിരിക്കുന്നവരും സ്വര്‍ഗ്ഗത്തില്‍ വരുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്നവരാകുന്നവരായിരിക്കയും

വേണം അങ്ങിനെ ദൈവത്തിന്റെ ദയയുടെ ഉപദേശങ്ങളാല്‍ ആത്മാക്കള്‍ക്കു ഉള്ള

നന്മയും സ്വര്‍ഗ്ഗരാജ്യവും ദൈവത്തിന്റെ സന്തോഷമായിരിക്കുന്നതു ആത്മാവിന്റെ

ഗുണങ്ങളെ കൊടുത്തു ജ്ഞാനങ്ങളാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദത്താല്‍ ഉള്ള

ആത്മാക്കളുടെ ശുദ്ധിയായുള്ള ഗുണങ്ങളെ ദാനം ചെയ്യുന്നവനായ സത്യദൈവത്തിന്റെ ശുദ്ധി

മഹിമയുള്ള ആനന്ദം ആകുന്നു എന്നുള്ളതു കൊണ്ടു ഇതാകുന്നു പരമാനന്ദം

വേണം കേവലം മനുഷ്യരാല്‍ കിട്ടാത്ത ആ നന്മയെ ആകുന്നു ദൈവം

ഉപദേശിച്ചതിന്നാലും ആയതിന്നാലും പരലോകപ്രാപ്തിക്കുള്ളവരാകുന്നതും

വിശ്വസിക്കാതെ ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നവരായ ദുഷ്ടന്മാര്‍ക്കു പരലോകമില്ലാത്തതാകു

ന്നു ദൈവത്തിങ്കല്‍ നിന്നു ദൂരമാക്കപ്പെട്ടു ശിക്ഷയെ ലഭിക്ക

പാപങ്ങളാല്‍ കൊല്ലപ്പെട്ടവനായ മനുഷ്യന്‍ ആയതിനാല്‍ ദൈവദ്രോഹി

ള്ളതിൽ [illegible] ദുഃഖങ്ങളെ [illegible] മിത്രമായെന്നതൊൽ [illegible] ങ്ങളെന്നും സ
[illegible] തന്നെ [illegible] ദുഃഖങ്ങൾ [illegible] ഉള്ളവന്മാർ [illegible]
ല്ലാം [illegible] പ്രതിപാദിക്കുകയാത്ത സൌഖ്യം വന്നാൽ [illegible] വരും [illegible]
ത്തിൽ [illegible] ഭൂമിയിൽ [illegible] വാസം [illegible]
നൽ [illegible] സംബന്ധം [illegible]
[illegible] സംരക്ഷ [illegible] തന്നെ
[illegible] ഉള്ള [illegible] വർത്തി [illegible] ഹിച്ചിരുന്ന
[illegible] എല്ലാം പ്രത്യ [illegible] വഹിച്ചിരുന്ന [illegible]
[illegible] വഹിച്ചിരുന്ന [illegible] വഹിച്ചിരുന്ന [illegible]
[illegible] ഗുരുവായും [illegible]
[illegible]
[illegible] തന്നെ [illegible]
[illegible] ശ്രദ്ധ [illegible]
[illegible] ഭഗവാൻ [illegible]
[illegible] ചൊല്ലിനിന്നു [illegible]
[illegible] ചൊല്ലിയവൻ [illegible] സൌഖ്യം [illegible]
[illegible] ചൊല്ലി. സ്തുതി [illegible]
[illegible]
[illegible] സ്തുതിപ്പാൻ [illegible]
[illegible] സ്തുതി [illegible] സ്തുതി [illegible]
[illegible] സംസർഗ്ഗം [illegible]

൩൨൯ ാം. പ്രത്തിശ്ശിലെയെമൈതൈടാഷ്ടമിവയൽ വാസത്തിങ്കൽപ്രവൃത്തിക്കിപെരാന്ത്രെ
ഷിനെവരസംചെയ്തിവരിതന്നുചെയ്വായെന്നവനെഷട്ടുമാസമെംപ്രവൃത്തിക്കിപൊഴ
നരഷിപുഷ്പിമാസങ്ങൾനാലുംപുഷ്ടമാക്കുന്നിക്കാരപ്പുയെനവനത്തിങ്കൽപ്രവൃത്തിച്ചെയ്ത
കണ്ടാക്കിപെചൊല്ലൊരെപാക്ഷത്രത്തിൽപുഷ്ടമാക്കുന്നിക്കാരപ്പുങ്കിലെവല്ലുന്നതുംപ്രവൃത്തി
ക്കിലെപ്പെഷിപ്പരാംമൊഴിപൊകാരിങ്ങിനിൽപ്പെരുമാക്കുന്നിക്കാരപ്പു. ആചാരങ്ങനാഥായതും
ശാസ്ത്രാഷ്ടരാജനാംരാജാവെശാസ്ത്രാഷിനെപ്പറഞ്ഞവരാജാക്കന്മാരെല്ലാംഅതതൊന്ന
നെശാസ്ത്രായകുന്നതിഞ്ഞാലുംഎന്തിന്നുവകുരുതാഞാതരെപറയുന്നുതാപസന്മാരു
ടെയുംവാഷിന്നിമാരുടെയുംശൊദതെപ്പിടുംമഹാത്മാക്കൾവാസത്തിൽനിന്നുംഞ്ഞുരുവ
സ്ഥാനമെശിക്കെണ്ടുപ്രാണക്കിയ്യത്തിയൊരംമെഷന്നതെരെത്തിന്നുനാര
പതെപ്ര്യാപ്തതെക്കാർ്ശ്രുചിക്കുന്നതുപ്ര്യാപ്തതപ്ര്യാപ്തംരണ്ടുഷതസൂത്രത്തെ
ഷിക്കെണം-പ്ര്യാപ്തനാഷിന്നെപ്രിയനവർകൂന്നാഷതപ്ര്യാപ്തംഷിശ്രംവരിക്കുന്ന
ത്രാഹ്മണത്രഹ്മണരെവെണം. സെവിപ്പതൊരുമാനംപ്രെമഷാരെക്കാല്ല
കാലെസെഷിക്കെവക്കുസെഷിച്ചിരുതമഷാരെയൊതിക്കയുംഭൊമിച്ചിരുതു
ത്വബരൊരിപ്രൈയ്യംപൊലുംമാനസത്രായംകൊണ്ടുപെലഷംതീരവുംഞാനനക്ക
ക്ഷമിച്ചുപൊരുംപ്രത്തിയൊവുകിച്ചിയുംപെതികമിയുമ്പമെൻപതിയെപ്രാഷി
ഷെവന്ഗുരുതല്പതൻപുഷിപതിയാകുംമിങ്ങൽഞാനാഗതമെനതഷ്യവതിവ
രെല്ലാംതങ്കിരെംഞാനംപ്രെഷിഗന്തായിനെനതുപ്ലൊനമൊഴിച്ചുംപ്രിയംപറവ
ന്നവർവചഷണുപ്രിയമാനത്തെയുംപത്ര്യത്തെചൊല്ലിയിൽസമ്മതുരുഷ
ത്രിമിപ്പകൾമാനമാഷിപ്പുണ്ണാഴനകുളങ്ങനമൊഴിഞ്ഞിരിയൊരെന്നാ
ദക്ഷാഷിൽഷിഷാമിഷാനെപെഷിയാതെയിത്തനരമിഞ്ഞുകൊണ്ടുപ്രിയമെന്ന
ദകൊഷുംസത്രത്തെചൊല്ലുമാത്രിൽവെണം. രാജാവായാൽമതതെയുംമ

[illegible] ഭയത്തെ [illegible] രക്ഷിക്കേണം [illegible]

[illegible] രക്ഷിക്കേണം. ഗ്രാമത്തെ [illegible] രാജ്യത്തെ രക്ഷി

ക്കേണം. ഗൃഹത്തെ [illegible] രക്ഷിക്കേണം. [illegible]

[illegible] രക്ഷിക്കേണം. [illegible] പുത്രനെ [illegible]

ത്തെ രക്ഷിക്കേണം. [illegible] ത്തെ രക്ഷി

ക്കേണം. [illegible] രക്ഷിക്കേണം.

[illegible] രക്ഷിക്കേണം. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] രക്ഷിക്കേണം. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൩൪൦ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നെങ്കിലശെഷം താപമുള്ള ... [illegible] ... ൩൪൧

ആഴകെട്ടിത്തെട്ട ... [illegible] ... തന്നെ ... [illegible]

തിരുവനന്തപുരം ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ശ്രീരാമനെക്കണ്ടിട്ടു ഭരതനെ വെച്ചു സാരസഖിലൊലഞ്ഞ് ... ന്നുള്ള സകൽ സാരനാം. ൩൪൭

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ചെക്കൊടുക്കുന്നതിൻ വിശെഷം ഞങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ പണ്ടു ത്രുകൂടി ഞങ്ങളുടെ പാത്മാ

നയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ പാത്യക്കാർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞതൊക്കെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

നമ്മുടെ നാട്ടിൻ്റെ പാത്തുകളുടെ മേൽ പതിഞ്ഞ മാപ്പ വന്നിട്ടുള്ള പാത്രത്തിൽ

ഈ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെയും പത്തുനൂറു ക്രിസ്ത്യാനികൾ വന്നിരുന്നതിൻ്റെ ശേഷം

തൻ വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മാനസന്മാരെ കണ്ടു നാനാ പ്രകാരം പരീക്ഷിച്ചു

നാട്ടിൽ വന്നവരോടു കൂടെ പാതിരിമാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പൊതുവായ വിചാരം

ഇതു ചെയ്തവരെല്ലാവരും ഒരു വിധം ആയി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ

മുൻപിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ ഇതിനെ പറ്റി കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവുകൾക്കു

ഇതു പ്രകാരം തന്നെ മറ്റുള്ളവരും പൂട്ടുന്നതു കണ്ടതിനാൽ പാതിരിമാരുടെ

നമ്മ പാത്യക്കാർക്കു ചെയ്യേണ്ടതു എല്ലാം ഞങ്ങൾ ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നു

ഇതു പ്രകാരം ഞങ്ങളും ചെയ്യുന്ന നേരത്തു എന്നതിൽ കരേറി വന്ന ഭയത്തെ

കണ്ടു നാം എത്ര കണ്ടിട്ടുള്ള ആളുകൾ എന്നു ചോദിച്ചു

സന്തോഷിപ്പാനുള്ള വഴി കണ്ടു പിടിച്ചു ആളുകളുടെ കൂട്ടം പറഞ്ഞ സമയം

അതിൻ്റെ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു നാം മാപ്പു ചെയ്യുന്നതും ഇല്ല എന്നാൽ

നയതന്ത്രം അവർ തന്നെ ആരും അറിയാതെ വിചാരിച്ചു ആരും ഇല്ലാതെ

അവരുമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കണ്ടതിനാൽ ശങ്കിച്ചു കഴിഞ്ഞ

പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞതു കേട്ടു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾക്കു

ശേഷം പാശത്തിൽ പണ്ടുള്ള ആചാരമായിട്ടു മൂലം ജനങ്ങളോടു ചോദിച്ചു

കണ്ടതൊക്കെ പറഞ്ഞ ശേഷം പിന്നെ പ്രകാരം അവർ തന്നെ വാഴുകയും ചെയ്തു

കീർത്തി ഇല്ലാതെ മക്കൾ മാർ പണ്ടു പോന്ന വഴിക്കു എന്നിരിക്കിലും പാപങ്ങൾ

മതം തന്നെ ഭാവിച്ചാൽ വന്നിട്ടും എന്നതു കേട്ടിട്ടുള്ളവരെ ചെയ്യുന്നു

തന്നനന്ദരെരക്ഷിതനയാനിചെയ്യേഷു. യയാതിയാം ദ്രുപതിതന്റെഷണ്ഡകത്വയൊച
ട്ടുകതൽനാൽപക്ഷികൾക്കൊപ്പംവർഷയൊംഞ്ഞുപതിനപതിയായതൊരക്ഷെറിയാര
തയക്കിഷ്ഷികിക്കുന്നു. നന്നന്റെൻകെട്ടുകൊണ്ടിഭവപൃയൊധനതിന്നൊരൊന്നുണ്ടുപ
റയുന്നതൊരുത്തുകെട്ടൽക്കിൽപ്പുഞ്ഞുനാകിൽപുഗണെയൊരുനായ്യകുരുപന്നരശ്ശുത്തിൽ
ഷിയുമുള്ളുയെന്നതുകൊണ്ടപ്പൊഴൊന്നത്തരെതാതൻപുത്രരിഷ്ഠൻതാനിരിക്കവെമനു
വനാലിഖണപാണ്ഡുവെന്നിക്കിനിൽക്കെപോരെപാണ്ഡുപത്രനാലുമയമവിഷ്ഠരത
നയ്യൊരുക്ഷമർക്ക്വാണിദുകയക്കൊവെണ്ടുപാണ്ഡുവിൻപത്രന്മാരെയൊക്കുവരെന്തിൽ
ചൊല്ലാം. പാണ്ഡുവമ്മനിൽപക്ഷവാദിതിന്നൊഷികൊണ്ടാചാരുതശാപംകൊണ്ടു
കാനനത്തിൽപാണ്ഡുടർമ്മിതങ്ങനഞ്ഞൊഴുവെഴുവെട്ടിക്കുന്നോർമദ്രുകണ്ടുവർത
ർക്കുകക്കുകാഴുന്നൊക്കാൽപറ്റുചെരാഞ്ഞും. പാഴുപൊനെന്നിനിപറഞ്ഞാലും. ക്കില്ലൊ
തെൻ്റാതനംഷെകാമ്യതന്താരന്തൊക്കുതൽകപങ്ങാതനപ്പനയഭിപ്പായം
ഷമിതുഷ്ടിയുഥമനിച്ചശെഷത്തിക്കൽമഷിചിത്രചെരിത്രെഷിറന്നൊരുപ്രകാര
മുംതുങ്കാംകനമക്കന്നെണക്കൊക്കള്ളുകൾതെങ്കിയിക്കാലാപാതിരാജ്യാപരുത്തക്കൊ
ക്കിൽകൊടുക്കിൽരാജ്യാപതിതൊരനന്നകാണ്ടുംകൊടുപ്പാനവകാശമില്ല
പക്ഷിത്തൊലുംഷിച്ചിപൊരന്മെയക്കെന്നിഷ്ടാൻകൊടുക്കിൽസക്കാരമാക്കുംവെ
ണ്ടാനാരമ്മുമണ്ടൊരക്കൊണ്ടൊഷിഗ്രഹാപാരയാതെവാക്കുണ്ടയാൽഷിനെന്നയാൽനാ
റകൊടുക്കണമെന്നുപടത്തണെൽതെരാജ്യംഷംപുരാഗ്രാമരാജ്യങ്ങൾവെണ്ടയെ
ക്കിൻ്റാജ്യമല്ലുപരെന്നതിന്നുകൃപയാലെവസിപ്പാനഞ്ചുഗ്രാമംചമച്ചുകൊടു
ക്കിൽവസ്പക്കൾയാനങ്ങളുംവക്കത്തകൊടുക്കണ്ടംതിന്നുപഗമൈക്കിലൈവക്കു
റ്റുഭയൊരുസദനംനടിപൊരമൊൎഹത്തകൊടുക്കിൽതനസകരുപങ്ങാതനന്ന
കാതകരൈവുൻതന്നമഷംരെമ്മിക്കാതവൻപരമ്പുമാൻവെസുകസമരാലമൊന്ന

ഭിരഗ്യമത്താൽ ധൈര്യ ശക്തിയുള്ളൊരു ധൈര്യവാരിധി ക്ഷത്രിയൻ ധൈര്യരത്നമവൻ

പാണ്ഡ്യരാജനന്ദനനായ ശുദ്ധധൈര്യവാനായൊരു പുത്രനാം മിത്രവാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അരചനായ നരപതി

നന്ദനന്ദനദ്യോതം നന്ദിയുൾപുതരക്കിത്തിനെ പരശ്യന്തു കന്തിതക്കളകന്നുള്ളു കൊണ്ടു

ത്രൈയക്ഷിസ്യചതനായത്തെൻ റവാശക്കൾ ക്കൈശ്ചന്ന ഷ്ടുപ്പഗതൻ ക്രനക്കൊണ്ടു ക്ഷത്രവ

ര ത്തളങ്ങളും കൊഴുക്കുന്നൊരു നന്ദനത്തിന്നുള്ളിലേറ്റവും പക്ഷപാതത്താൽ കണ്ടു

പാതൈനെന്നന്നെന്നന്നുപസ്യയൊധനനാശങ്ങളുണ്ടായി വരുംപൊഴുവൽ പരാക്രമങ്ങളുമാ

റായക്കിന്നിളപ്പോരുദെക്കിന്നിക്കാരുഷെന്നറിഞ്ഞൊരുമനസ്സുതപൊരി ദ്രോണധികൃതം

ചെയ്യുന്നതെന്നും കാമദശാവഷ്ടാഭം സ്പഷ്ടമക്ഷത്രമംഗളപാഷാണത്തിലുള്ളദൈന്യമൃദ്യപ്രാബ

ല്യമും ചൊല്ലെഴുന്നൊരുക്കമും പരിവാരം പരിശ്രമത്തോടും അഴകൊടുകൂടിയപോരിലകപ്പെട്ടി

രേണം കൊടുത്താർ കൊണ്ടു പാണ്ഡിത്തിൽ മനസ്സിലും ഉന്നം ചെലുത്താൻ പായുന്നൊരു ഭൂതഗ

ക്ഷിപ്തത്താൽ പിന്നെ ഉറക്കത്തോടെ കാഴ്ചാതരമായി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നാ ശക്തി

ചെറിഞ്ഞെത്തും മാറ്റാനൊത്തൊരു തപസ്സോടും കൂടി മൃദിനനന്ദനാമരക്കിഷ്ടത്തിലിട്ടുകൃത്താവി

നെന്നിങ്ങു കൂടിയതാവനായുധ്യതമം പക്ഷപാതം കണ്ടുകൊണ്ടതിൽ പരാക്രമന്നെയും

ചെയ്തിരിങ്ങെൾ യുദ്ധന്നാൽ ശ്ശുഷ്കാസനൻ ചെയ്ത സദ്ഭാവങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടായാകും പാണ്ഡ്യ

ഷിതപക്ഷികളുള്ള വഴിയുളൂതത്തിത്തിരളായുധ്യത്തൊഴു പക്ഷഭേദങ്ങളെ കളഞ്ഞതും

ഇങ്ങനെ പരാക്രമമായതങ്ങെൾക്കൊണ്ടാം - ഏതും പിൻഭവക്ഷണദേവത്തിബന്ധം

ശിന്തുവം കാട്ടിനങ്ങെൾ ചെയ്തപതഞ്ഞാകളിൽ ശക്തനാടിമസേനൻ ശരണക്കി

ദിക്കനു - കൊടുക്കപ്പൊരിനൊവിന്നൊരു മുന്നിട്ടിയാത്തി ചൊല്ലുക ശിഷ്ടമസേനന്നിങ്ങു

ഉളവെച്ചാൻ കൊണ്ടും ശൂഷി ചെയ്തിട്ടും ചെന്നെക്കൊ സഹതം ചെക നായ്ക്കനാടന്നെ

വംഗ ചൊക്കെത്തിലിരുന്നതാ മാഗധനായ ബുദ്ധവീരനെ പരിദ്ധതം ചെയ്തി

ൽ മുഴക്കം ഉണ്ടൊരു അപ്പൊഴെ ശത്രുതം ശക്തനാമത്തീരനെ ക്ഷത്രിയരുടെ തൃഷ്ണങ്ങളുടെയാ

ള്ളാം. ഒരു പത്തി തന്റെ പൊക്കാൻ കൂട്ടാണെന്നു ഗന്ധി കാണ്കൊണ്ടു പൊരുന്ന ഒന്നത്രെ

ാ ഭൂതങ്ങൾ ഗന്ധപൃഥിവിരന്മാരെ ഞങ്ങൾ ആചാരം തന്നിയ ജയപ്രേമം താനെ മാൽ പെരുന്തുമൈ ഒത്തു

ാ വിശ്വത്തുള്ള ചന്ദ്രൻ നവവിച്ചാരം കിചകനാദികളെ തലന്ദർ യച്ചാരം ഏതു ഗന്ധതന്നാ

യിമനെന്നറിഞ്ഞൊരു ഏം കൊടുക്കയെയവന്നിതു തുവു പെരെത്തയെ ഒരു നക്ഷത്രവാതിനാ

ദുക്കൊട്ടുക്കയന്റെ യായനവിതെയ്യുന്തവർ ഇതിൽ നക്ഷനാസനങ്ങളുയനക്ഷയയാവാതാ

ചനാരം - മനുനെബന്ധിച്ചാരം ദത്തിയിൽ പെറ്റത്തൊരു ഗന്ധവന്തനെ വെന്നാൻ വാ

ത്തനക്ഷയയാചന്ദ്രമൈ ത്രാൻ കൂട്ടുരാമെ പൊരുക്കാരുക്കിച്ചു യൊക്കവെ ജയാചാരം

ടാ ഷ്ണുപ്പെ വെടവനാദിയാം ഞങ്ങളുള്ളതും ജയാചനാടിട്ട യെതക്കാണവൻ പൊന്ന

കൊണ്ടും ൻ ഞെണിച്ചാൻ വധിച്ചവനൊരു ശക്രനെയും ഭാഗ്യവന്മാർ ഇച്ചാൻ ശങ്കുരത്തെ

ചൊല്ലഗംഗിവം ഭാഗവതെ ഗന്ധനന്നിയൊരു ഭൂലം ഉത്തമയായി ശ്രമമാക്കവെ ജനിച്ച

വന്നതമായതൈ ഐശ്വര്യങ്ങൾ ചെന്നുകൊണ്ടൊർ തന്നൊടു പൊരുന്നതും ചാതെ

ഋതകളെക്കൊണ്ടു വേദവന്നം. വനപൊരുത്തവെന്നാൻ ദൈവപൈതികളെ തന്നിതുവിച്ചിടുന്ന

ദൈവകളെ കൊട്ടിന്തു ഷോക്കവെ പാരിജ്ഞൊണ്ടാൻ തന്നെയും കൊടിക്കൊണ്ടു പൊയൊരുമി

ത്രുവാൻതന്നെയും വെന്നതിന്നെ വിണ്ണുതുമവനല്ലൊ പൊരുക്കാരുക്കിച്ചുനിന്നതിനെള

യൊക്കവെന്നവൊക്കളെ കവിഞ്ഞു കൊണ്ടു പൊയ്തുമവനല്ലൊ - ഇന്തരം വചവചമി

ഭൂതങ്ങളെക്കൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തുതന്നെ മിക്കതൊഴുകിതും തർക്കനന്ന നായകന്മാരെ

വിശേഷിച്ചും ശക്രനന്നനന്തനെ കൊല്ലുമെന്നിയെന്നും തന്റെ നന്ദിവിച്ചുകൊ.

ദിക്കിൽ ച വദിദൈവം വെല്ലു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൃഷ്ഠ ദുഷ്കനനമൊരുമി ശ്രേയാർത്ഥരാണ്

തന്നെക്കൊണ്ടിട്ടുമവന്നു നാഗിച്ചയാൾ വധൊക്കട്ടി ഷ്ണു വെവല ചിതിയും ഗന്ധ

ദയവിഷ്ണിരൻ കൊടുമൈന്നിഞ്ഞൊരു കൂട്ടനാംഗ കഥയെക്കൊന്നിട്ടും സവാ

ദൈവൻ ഷെട്ടുകളെന്നു കളിത്രാമക്കളും കഥവിഷ്ണു തും. പറവർ കാലൻ ഭാരതം വാഴെ

വരൊപ്പത്തിലും നക്ഷത്രപന്തിനാപ്പതൊപ്പത്ത സുയൊധനൊ നക്ഷത്രവരിക്കിടപ്പെട്ടാക്കി
പൊന്നതൊ ദുർമ്മുഖിവാസുദെവന്മാരും ഗന്ധായകന്മാരും പെപ്രാമാധാരിമർക്കൈലത
വാക്കുകൾ കെട്ടതെഷം തൊണ്ടികാസ്വന്തന്താസന്ദിപ്പിക്കുന്നമാവാക്കു നടമയുക്കളുമല്ലു
കളവൻ തന്റെ ഭൂരവൈരികൾ കളഞ്ഞാരർ ചെന്നവൈപാന്തുകൾക്കൊരാതെനിയതുമില
ചയവെട്ടെ കെട്ടുക്കൊന്നാരെല്ലാവരും സഭയാഭിരുന്നവരെല്ലാരുമൊരുപൊര്
തുടമായുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞു കെട്ടനെരം നിറന്നിപ്പെതമുഖിൽനിറഞ്ഞ കൊണ്ടാ
പ്പിൽ സുയൊധനനാസനാൻവെഗത്തൊടെ ചെന്നിഗാന്ധാരിയും പരഞ്ഞു ഉള്ളിലെ
ൟ ജനങ്ങളിവർ ചൊല്ലുകൾക്കനിസുയൊധനൻ എന്നു പറഞ്ഞതകെട്ടതെയെവർ വൊ
ലികന്നുന്നം തെറ്റുമായിട്ടു ദ്രൊഹിച്ചാൻ തൊപാലനായകന്റെ വിരൊധഭിക്കൽ
ഭൂപാലരായുള്ളവർ നാം സിനമാകെറിയൊടും ഇരുന്നതയെ ദൃഷ്ടന്യം ചിലർ തെ
ന്നുടരക്കയറിയാതെയെയാനരൊചതമുപണ്ടിതൊൾത്തുയാരവദൃഷ്ടാതെന്ന ദ്രൊണ
ർ വിദിപാതകൃഷ്ണു കൊന്നാപതിനഞ്ചു പായവും വിഗച്ചുകൊട്ടിടെന്നും വിന്നപ്പാ
ണ്ഡവർ വന്നവിപ്പുപരികത്തിൽ പെന്നതമറിയെന്നും ഇപ്പൊക്കും ചെയ്യുകാർക്കുവിതിതെ
ഷുണ്ണം ഉണ്ണിനെ വക്കഭാവിക്കുന്നതാരെന്നറിയെണം. വപ്പുപെണ്ടപ്പുവന്ന
നിങ്ങൾക്കനുഗ്രഹം തൊക്കവെണം കാതൃവഹിനിന്നുവന്നവൻ ഇങ്ങനെരവാ
ദ്രൊയതങ്ങളിൽ ഉത്തരിക്കുന്നതിനിന്നു ചെന്നിച്ചു സാത്രുമിത്രതനൊനാപൊകനമിതി
ദ്ദുന്നവെകന്നതിനിരെപ്പറം പൊർകന്തിലഷ്ടനമിതിഭിക്കുവന്ന സന്ധികന്നാതു
ഷ്ഠുക്കാരസ്ത്രൃതിയുണ്ടിച്ചുവാന്നെട്ടതെന്ന ഗൊവിന്ദനിരൂപിതരക്കാ
ദൃഷ്ടിപൊംവതിനാമിരന്നുളി യൊദ്ധമിച്ചുളെളായതുന്നത പൊലെ കണ്ണാ
കരദെയവൻ മെചവിപ്പൊചനൻവിരവൊരെ ഷുനിസ്സുമൈതികക്കൊപന്ത്
ഷും വന്നികാവിദെക്കൊടൊക്കെല്ലുവാൻ സുയൊധനൻ പിരികവെന്തികൊണ്ടുവ

ളെല്ലാ വന്നിട്ടുണ്ടാകും. അസംഖ്യങ്ങളായുള്ള ക്രമസംഖ്യാ ബോധകങ്ങളും അസംഖ്യമായുള്ളവ

ളസംഖ്യാ ചെറങ്ങളെൾക്കാൻ പിറ്റിയാനമിട്ടും. ദൈവകൃത്യം പകലെയിലൊചന

ന്നതല്ലെ താന്നെ പുന്നരെ ചെങ്കൾ തൊഴുമെക്കാവാന വരായിവന്ന കൊള്ളുകായായു

യാകെരെ [illegible] കാണുന്ന പിഴപിൻപിമ്പു [illegible] ഭക്തന്മാരും. [illegible]

ഗായിന്നു പരമരഹസ്യത്തെ പൊക്കിരമ [illegible] യെഴുപത്തൊന്നു

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ദീനാരികൾ മഴുങ്ങളൊടുംകൂടെ സ്ഥാനായകന്മാരൊടുകൂടി സ്ഥാനത്തിന്റെയും പാലിച്ചുകൊ

ണ്ടും റൂഹാദശിഷ്യം ചമഞ്ഞുള്ള തെമ്പുഷ്ടരായുള്ളവരെ നമ്മൊടു കൂടെ കണ്ടിട്ടും അതി

ൽ പെടുന്നത ക്ലിപ്തങ്ങളും പിന്നെ പിന്നെ പെടുമാറൊ മുമ്പിൽ ഉള്ളവർ തൊഴുതുംകൊണ്ടു

ൾ പെടുവാൻ തന്നെ പറയാവത അറിവുചിലപ്പൊൾ ദിവ്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയെ

പെടുന്നതാണെന്നതിനാൽ പുഷ്പങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു പരമാനന്ദത്തിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ ദർശനം വരി

ചൊദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പെറ്റിട്ടിരിക്കുന്ന കന്യകയാകുന്ന കന്യാസന്താനത്തിന്റെ

ത്തുകൾ കണ്ടിട്ടും തൊഴുതൊണ്ടിരിക്കുന്നതാരെന്നറിയാതെ പുരയൊക്കെ കൂട്ടമായി നിരന്നു നില്ക്കു

ന്നതിനെക്കണ്ടും കണ്ണീരൊടുകൂടി അപെക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മൊടു പൊരുന്നതിനാലും ആ

ത്മാവിന്നു സന്തൊഷമായി ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം വന്നിട്ടുള്ളതുപൊലെ തൊന്നിയതിനാൽ

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട സ്ത്രീയായ ദൈവമാതാവിനെ കണ്ടു സന്തൊഷിച്ചു കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു

കണ്ടവരൊക്കെയും പാടുപെട്ടു സന്തൊഷിച്ചു പാടുന്ന സ്തുതിഗീതങ്ങൾ കെട്ടു ആ പരിശുദ്ധ

ക്ഷെത്രത്തിങ്കൽ നമ്മൊടു കൂടെ ഇരിക്കുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾ സന്തൊഷത്തിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യു

കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ പെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടുവാൻ വന്നവരൊക്കെയും കണ്ടു

കൊണ്ടിരിക്കുമ്പൊൾ നമ്മൊടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർ ദൈവമാതാവിനെ കൊണ്ടുപൊകുന്ന

നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സന്തൊഷം ഉണ്ടാകയും ഒരൊ ഉത്സവങ്ങൾ കണ്ടിട്ടും ഇതു എന്തെന്നു വിചാരിക്കുകയും

ചെയ്തതിന്നു കാരണം എന്തെന്നു ചൊദിച്ചപ്പൊൾ പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പൊകുവാൻ പറഞ്ഞു

നാൽപത്തെട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു കന്യാസ്ത്രീകളും മെത്രാന്മാരും ദൈവമാതാവിന്റെ

തിരുനാൾ കൊണ്ടാടുവാനായിട്ടു അന്ന തന്നെ കൊണ്ടുവന്നു സന്തൊഷിച്ചു പാടിയതിനാൽ.

ചിലർ മൂപ്പന്മാരും മെത്രാന്മാരും ഉത്തമന്മാരായ പട്ടക്കാരും ഇരുന്നു. പിന്നെ ഇങ്ങനെ

വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളിൽ ദൈവമാതാവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കായി വന്നവരായ ജനങ്ങളും സന്തൊഷത്തൊടെ

ചെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു ആ പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കഴിക്കയും

൩൫൭ ന്ദ്രമിത്തന്നെ പാഴുതെന്നതൈവെപ്പേണ്ടുംകാത്രക്കും ചൊല്ലി ഇങ്ങിനെ നായന്മൂഴറി
ഷേത്തിപ്പെത്ത് സന്ധ്യസ്സാഷാതന്നതേ ഹൃദയം കാൺമെ വിന്ദസേനാപതിയായ
തിരികെന്ന് വിരനായി പിതൃത്വയ്യുമായവനെ പെക്കിയ ആനിപ്പെസ്സ നായകി
നമ്പുസ്സ ദയാപരായന്ന വിമ്പനായകമ്മാർ നാരദ ഞങ്ങളെ ഒരുങ്ങി ചെയ്യ മുതൽ
ചക്രമിട്ടു തൊഴുന്നു ചൊന്നാൻ ഇത്യാദിഷ്ടാൎപ്പതും നായകന്മാർ ചെയ്തവാ
രാത്രിയേറ്റ ഹരിയാമ്പരന്ത്രുപദാനന്ദനൊരൊരു ഹിതൈഷിങ്ങൾക്കു യതെ
ഉദ്ഭൂതമായതിന്നെ തൃത്വീകവൈക്കിരാതെമിത്തോട്ടതിനി വാഴതൈയാമി
ക്കമന്നതിൽ ചെയ്യതെശേഷം പാമ്പവർമ്മസ്സ്യകളെ ചെന്നതിക്കിച്ചപദത്തിന്നാർ
പതക്കെ പം നായകൻ സ്യഷ്ടു കന്നെന്നഭിഷേകം ചെയ്ത നായകനായതിക്കൻ പറ
ത്ഥസാരഥിയായാൽ അക്കാലന്നാളെ പങ്കെൽവമ്പനാം ദിക്കിൽ തന്നെ സൽക്കാരം ചെ
യ്തു പനായക നാക്കിവെയ്ക്കാൻ തൽക്കരടിക്കിത്തരാപദാതിയെ ത്രതിപെരാതെ
ദിവസം കെൽപനെന്നാൻ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചതിന്റെ പാക്കത്തെ ഷേത്രത്തിന്റെ
ബലപത്രമുക്കാണിൽ ഒരുമിച്ചാൾ ഞാൻ പൈവിതിന്നതിൽ ക്ഷേത്രമായതെ
ന്റേം ചൊൽക്കൊണ്ടിത്ഥമാരാതെ നെയ്യു ചെക്കിലിന്നാൽ പക്ഷെ തന്നെ ത്തന്നെ
ഷേത്രക്കാണിൽ ഒപ്പം മിച്ചം കൂട്ടുസ്ഥമാക്കിത്തിരിയോടനവധി അങ്ങേത്
ന്നെക്കൊണ്ടുകിട്ടിയ തിരിതൈക്കാപ്പത്തി കല്പാലൊന്നു കൂടിയതിന്നാൻ
പത്രക്കാത്തുകളെക്കൂട്ടിവിട്ട് നിറിച്ചാൽ നമ്മുടെ ചെസ്സ്ത്രപൊടെ പൊക്കത്തെയും
പാത്രത്തിൽ ഭക്തന്ന നൽ പൊരിവിൽ വിൽക്കുന്നതിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഭാവനമി
ൽ ഷൊക്കാരന്റെ തിന്നതിൽ ഞാൻ ഷാന്തെ നേരായനങ്ങളെ ചൊല്ലി നാൽവിട്ട്
ന്നായിന്നൊരു നേരെ തിന്നതിൽ ഷൊരുമാറിത്തിരി പാത്തിൽ നിന്നു ചൊല്ലിക്കൊള്ളാം
പലൻ തന്നെയും ഷൊക്കൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഉയർന്നതു കേട്ട് നേരം വിട്ട് ചൊന്നതിയായ

നന്ദനെക്കണ്ടു വിരുമ്പി നന്ദഗോപിയും വന്നാസ്യത്തോൽ പിന്നെ ഗോപന്മാർ കണ്ടു ഗോകുലത്തിൽ

ത്തിവിടെ നക്ഷത്രവർണ്ണ ഗോരോചനാ യൊന്നാക്കിത്തിരുവടി കൃഷ്ണൻ ഞാനും കൂടെയുണ്ടെന്നിങ്ങ

ക്കായെന്ന നമ്മയാൽ പിരിച്ചുകളെന്നയച്ചു ഇതനെന്നാംഗങ്ങൾ വന്നിരിക്കെ പൊഴിക്കയ്ക്കു തിരിച്ചു വാക്കിൽ

വന്നിങ്ങു മറിച്ചു കൊണ്ടുപിന്നെ പൈക്കളെ അപ്രകാരത്തെ മേലിൽ വന്നിരിക്കുന്നതെടുത്തു പോരെപ്പിടിച്ചു

സനന്ദനൻ തകണ്ടു ഗോവിന്ദ ജോതി തീരെ വിദ്യുൽ വിഷ്ണുകണ്ണം ഗോവിന്ദ ജയ ജയ എന്നാർ

ചെയ്തു വായാൽ ജാവനം കരുണ ക്ഷേത്രം പങ്ക നിഗിരീശോ വരപത്ര കെട്ടുതിരിയൊയന്നത്ര

നരം പൊയ്ക്കുളത്തെ തുരങ്കിക്കളത്തിങ്കൽ തിരിച്ചു പൊക്ക കെന്നതു കെട്ടുപോക്കി നാൽഗംഗ

രങ്ങൾ പരത്തിനൊന്നകെ ചേർ ഹരിവഴക്കുന്ന നക്ഷത്രത്തിൻ പതിയെപ്പോൽ മനങ്ങൾ ആരതം ഗിരികളിൽ

ഗണങ്ങൾ മനം സ്വാഗതം പരം തിരിഞ്ഞ് സംകുരങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്ക്രൻ സ്വർഗത്തോട് തൊഴുന്നും തയ

ശ്രീഗോവിന്ദ മന്ത്രം ശങ്കരം പുഷ്പവൃഷ്ടി നൽ ചെയ്തു പരമേശ്വരി കണ്ടിരിക്കുന്നു തങ്ങളെപ്പോഴിന്നെ

പരമൊരു തന്നിൽ ഭഗവാൻ നന്ദനന്ദനൻ നാരായണനെന്നിവയൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ മനസ്സിലോർത്തുകൊണ്ടു

വനവിഭ്രമനെയോർത്തിരിക്കു കണ്ണനെ വേണുവൊലിയാൽ കണ്ണൻ സ്വതക്കെട്ടു പിടിച്ചു ചെയ്തുവരെ തന്നിലെത്ത

നല്ലരമണന്മാരുടെ ചിത്തം നിർത്തി വരും ഗോപികളെയും പുത്തൻ പൊൻമയക്കളെയും പോഷി

ച്ചു ചിക്കളും മക്കളും ഗന്ധന്ത നമനമെങ്ങും നിരന്തരം ചെയ്തു തിരുനാളിൽ തിരുനെക്കാത്ത

വണ്ണമെന്ന ചൊല്ലാൽ മനം പൊന്ന് വൈശാഖമാസത്തിങ്കൽ വിളിച്ചിരുന്നവരെ തെരുതിക്കളയരുതു

ജനത്തിന്നു യജ്ഞങ്ങൾ തീർന്ന പാർത്ഥൻ നക്ഷത്രത്തിൽ സ്വാമിയെ പൂജിച്ചു തരായുധങ്ങളെ പിന്നെ

മാത്രം പിരനായ പുഷ്പവൃഷ്ടിയിൽ ഉപാരനാം മാധവൻ ചിത്തമലർ വിരന ചന്ദ്രമണ്ഡു സ്വരനാം സൂര്യനെ

പുരുഷനായിരം ശംഖൽ ക്രൂരനാം പായെ പരം പൊരി നന്ദപാരവൻ പൊരുൾ ചെന്നിത്ത

പൂർവ്വ പൊരുനാഥ വരെയ്ക്കു പൊരി എന്നതുനം കാരണം പുത്തിക്കലെ കൃഷ്ണനെന്നു

ശ്രീ തിരുത്തിൽ ഭവിച്ചിനൻ വരമെന്നരുളാൽ കിട്ടി തിരിച്ചുവന്ന പൊഞ്ഞു

നാൽ വിരനാം ദേവപ്രമാണൻ മൂർത്തിയൊയന്നു നാരായണന്മാർ വാങ്ങി വന്നു പോക്കി

നാൻ എന്നുടെ മരണാനന്തരം പിന്നെയും ഉള്ളയാൽ എന്നത്തിനം ഒന്നു പ്രയാണത്തെ ചെയ്തി

രിക്കുന്നതാകുന്നു ... ഇങ്ങനെ വരുന്ന ... കൊള്ളാ

തും വരയെയും ... നിന്നിൽ നിന്ന് ഉള്ള ... ഒക്കെ നരവരത്തിന്

ന്തിൽ വരുന്നതാകുന്നു ... ദൈവം ... എല്ലാറ്റെയും ...

... നന്നായ് ...

... സാരത്തെ ...

... വരുത്തുന്ന ...

... ഉള്ള ... എന്നപോലെ

... വിളങ്ങുന്നു ...

...

...

... വിളങ്ങുന്ന ...

...

...

...

...

...

... വന്നു ...

...

...

...

ണ്ടുകണ്ടെത്തും വെളിച്ചെയ്യപ്പെട്ടൊരുനല്കിനാസകലാഭരണങ്ങൾ ദിവ്യാഭരണം കൊടുത്ത

ആചൊല്ലിനാരർജ്ജുനാദികളും ദേവപ്രസാദവും ദൈവതാപ്രസാദവും സാദരം ചെയ്ത

ചെയ്തൊരു രാജ്യധർമ്മങ്ങൾ കേട്ടു ഇതിന്നകത്തിരിക്കും മറ്റുള്ളവരും ഏറ്റം ഭക്തരായ

ആയത്തിനെന്നാൽ ഭക്തിയുള്ള ഭാർയ്യാപുത്രന്മാരെയെല്ലാം ചിത്തത്തിൽ വിചാരിച്ചു ഗുരുവാം പര

ബ്രഹ്മത്തെ മനസി ധ്യാനിച്ചു പരമശിവൻ നിത്യം ആശ്രയിക്കുന്ന ഭക്തജനങ്ങൾക്കു ഏകന്ത

നിന്നൊന്നു കേട്ടുകൊണ്ടുനിന്നവരൊക്കെയും സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഭക്തിയോടും ചൊൽവാനെന്നാൽ

ലഭിക്കയെന്നാൽ നൽകിനിൽക്കുന്ന ഭക്തവത്സലനായ കൃഷ്ണനാ-

ഇതി ഉദ്യോഗപർവ്വം സമാപ്തം.

വെണ്ടാത്തതും. ഇങ്ങനെ പൊഴുതുകളെ തന്നെ [illegible] സങ്ക്യന്നാത്തിനാൻ [illegible]
നും. പൊഴുതു പോൻമറ [illegible] മനൊരുതു [illegible] പതിന്നു [illegible] ശ്രെഷ്ഠ [illegible]
ഴുറഞ്ഞു നാൻ [illegible] ഭുവനമൊ സങ്ക്യയിൻ [illegible]
നാൻ [illegible] പൊഴുതു [illegible] നാലുപൊഴുതി നാൻ [illegible] പതിന്നു സങ്ക്യ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ഭുവന [illegible]
[illegible] ഭുവന [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ഭുവന [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] കാണ്മതിന്നു [illegible]

[illegible] നാരായണൻ [illegible] അരവിന്ദനയനെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] നാൽ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] നാൽ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] നാൽ [illegible]

[illegible] നാൽ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

360

൩൱൦.

ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ നൊമ്പുമരിക്കയും [illegible] കണ്ടവർ [illegible] ക്കയും മേനാട്ടരയന്റെ

[illegible] ക്കയും [illegible] ക്കയും [illegible] കൾ [illegible]

[illegible] ക്കയും [illegible] ക്കയും [illegible]

[illegible] ക്കയും [illegible] ക്കയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ക്കയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൩൩൩· [illegible] സുയോധനമഹാരാജനെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

സുയോധനൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സുയോധന[illegible]

[illegible] സുയോധനൻ [illegible]

[illegible]

൩൬൪. ക്ഷിതൌ രൊഷാകുലിത്തിലൊരിക്കൽ വന്നം. ഫലങ്ങളെരഹിതമായ പൊഴുതുമി
ഗതഭയമക്കുന്തൽ ഫിരന്നാൾ ഭിക്ഷുക്കളെനെരെനാഥ നാഥൻ സന്നിധി യരതകെര
ചിന്തമഴമെ പൊശിഷ്യമപങ്ങൾ. സായകെന ഷാപ്രമെ ശിഷ്യാരിഭിവരുംനമെക്കൽ
ക്കുമെപൊഴുതുമെപ്പതകൊവഴിക്കയാൽ നാരായണനം നന്ദനമെഴു ശരാത്രിടം
പതിസുതനമ്പാവിൽക്കറിക്കിള നാൻ പിരന്നാൾ ഭിക്ഷുക്കൽ മരെറാരൊ നെലിത്തിശ
നാൻ കമലദളനയനസമീപയായം പനങ്ങയൻ ചൊല്ലിച്ചതിനൊക്കെ ആണ്ടുതന്നെ
ഘുതം ഫിരപിനെവളം ഷന്നരവനമൊരുപന്നരനന്തരം പിരന്നാൾ ഭിക്ഷുരെപ്പിറ്റി
നാൻ ശരതരെപിലിപതനശക്തിതിൽ പിരനായി ശക്രാത്മകെനതക്കനിർമ്മ
ല്ലുതെ സമരദുഫിരവമമപിച്ചുന്നിത്തി നാരായണെന്ദ്ര ചക്രന്തിരിച്ചുമുക്കുന്നതക്കാ
ണാതിൽ ജെപാധുമഷത്തുഫലങ്ങളെയുമയ സകലഭുവനപാലയജെമനാശങ്ങളിലുപാത
ങ്ങളെ ദൊങ്ങളെകമലദളനയനങ്ങൾ കമലഭവസുരനരാൾ ഭൂമക്കൾദവാ
നിങ്ങളിപാത്മകങ്ങളെകമലവദനങ്ങളെയുമയ പരമമല നരങ്ങാസ്യപ്രണാദ
നതാഫിമാംതാഫിമാംങ്ങളെഫിമെപ്പുതന്നിതച്ചരണെ സരസിജഹങ്ങാ
ത്യഭിമാനാദികളിനങ്ങളെ ദൊതിയെങ്ങളെ സകലഗുണങ്ങളെയുമ ഫിലപതി
ഗുണമയങ്ങളെ നിശ്ചക്രിരുദ്ധിപതെ ഗാപതെങ്ങളെ നിരിച്ചനതചരണെ
ങ്ങളെസകലതന്റ ഭുവനങ്ങൾ ന്നതൃപ്പ ഒരുമ്പൊടെ ദെവാന്തഗക്കളിക്കലി
ചെയങ്ങളെനസ്സുദയതെപനനമൊന്നുതതെകിൽ നന്ദ്യാനഷാത്രന്തി
മംഗളിഫിലെങ്ങളെപിങ്ങളെ രചനപ്പടവരഗതിവരുത്തുമൻ ചെയ്യ
മുതന്നിതിനെന്നുംമഗിനെ ഞാപാവലി നവലിത്തി സമരമുരണൈട്ടയമിച്ചു
ചൈപാസുരമെങ്ങളെ ന്നിതിഡ്ഢിപിട്ടതും രങ്ങസമയചപനമിതിനന്ത
രംപെരുകിലംങ്ങളുടെങ്ങ സത്യത്തെരക്ഷിക്കമെതമാപ്പിതയൊടൊൽവ്വ

[illegible]

൩൭൨ ഷരഭൂഷിവന്നതൊ മൊന്നുങ്ങൾക്കു പൊരുന്ന കഷ്ടിച്ചെതാവരുവഷമെന്നിവകൾ

പെരിയ ഷിങ്ങയനൊരുവെഞ്ഞുഷ പൊരാന വംസ കമായവന്തെന്നൊടുപൊ

ഷിമയൊടു സ്വമരഭൂഷിഷിവിപമയാവൃ യം പൊരിന്നയ ത്തങ്ങളെന്നൊരുത്ത്

ഷ്ടും ഷിഷെയപതിന്നയനൊടു ഷിഗതിടയമാദരാൽ ഷിറെ ഷുമന്ത്രങ്ങളൊ

ക്കപ്രയോഗിച്ചാൻ പ്രണയമങ്ങളിരിൽ മൂഹരഷിവകരുമായുടൻ പ്രത്യന്ത്രമെ

ചതുത്യത്തിരിയും പൃഥാനചൂതരതകൾ ശങ്കരരവരനന്ദനൻ പ്രത്യക്ഷമന്യ

കുഷ്ഠാതിയൊഗത്താൽ അഷിതക്കരപൈപരായരഷിങ്ങൾ വർത്തങ്ങളിൽ ത്തു

ശസ്ത്രങ്ങൾ വഷിച്ചു പുത്രൻ തിരിന്തരഷിരിപ ഗണ്ഡുനാനയച്ചു പൊ

ത്തൽ പെരുമ്പരെഷങ്ങൾ തൊഴുന്നു തം വരതവഹ കുപ്പശമനകരതിരി

വരുത്തമ്മിൽ വന്നുതുനാതിരഷൊത്തങ്ങളിനാർ പരവശത്തൊടുങ്ങിയൊ

തുവരയുമതങ്ങൾ പൈവാറവർ പൊഷങ്ങൾ നിതമറ്റുള്ളൊൾ ഷിതിഷത

പൊഷ്ടതങ്ങൾ പൈവർന്നു സന്നിധൌ ദുഃഖങ്ങളെന്നൊഴിഞ്ഞൊമുഷ്ടി

ത്തുതരസ്വമരഭൂഷിതഗതികൾ പൊന്നുമുകൾ സനനൊടുപൊങ്ങിനി

റവണ്ണം അമരകുലവരസുതനഷിതപൈപസായുതമഷ്യാമയുതവ

ന്നുപന്നിതനിരദപഷിതന്നി കരണമതിഭയരുഷെതയും നിഷി

തദാണ്ഡവപന്നിതന്നൊനൊരുദാനകണ്ണെസൃഗ ശങ്കരന്നികരവു

തെനുമരെവഹപ്പമൊക്കൈപൈ കാണ്ടെഷുതെണ്ണും ഷുഗഷിരതൊടുമാഷി

ഷിറിയവരയൊക്കൈ പഷൊവഷൊറിഞ്ഞിങ്ങിഷിഷിക്കങ്ങിൽ ത്തുസുര

സുരസ്വമരസഷിതകരുതമാങ്ങിൽ മറവഹപഷിങ്ങിനെ കണ്ടുഷുഷിച്ചൊ

ൻ അഷിതകുലവരതൊയഷെതപൊരുതതൊറുകൊണ്ടു ഹന്തകണ്ടു

ഷ്ടിച്ചുന്നൊന്നിച്ചെയും പന്നിരിയഷൊരുമയൊടുമരവകഷിണങ്ങൊരതെ

പൊരിൽമരിയാതിരിക്കണമെന്നപ്പൊ ചൊല്ലിയപ്പൊൾ വഴിയിതുപതിയെന്നു
വവരൻ സാദരം ദൊഷമാറെന്നുള്ളൊർ നാട്ടുനൽകിയവൻ ഹിതവചനങ്ങളി
ഷിഷിയതരമായവിതാമഹനിത്ഥം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും കണ്ടു
മരുഭസതരമരമമയൊടു ചെയ്യുന്ന ചെയ്യാത്തതുൾക്കൊണ്ടുവൻ ഭൂമിയിൽ വീണു
തെളിഷിയതരനിതിന്നു ഗുരുമതലെകുന്നെന്നു കയാൽ ഷിണ്ണതനെരമവൻ
ഇത്തിരി ചങ്കൾ പുഷ്പദത്തനായിൽ നൂവവരകളൊഴിതിംമെയ
പുഷ്പശരശയനത്തിന്മെൽ ശരമാനസരണസരസിരമായ ഗംഗാജലം
ചൊവകണ്ണവൻ ഷിക്ഷിതുടിച്ചും ദശദിവസസമരമിതിക്രമിവരനന്ന
ഗുഹാൽ സഞ്ജയനിതു പറഞ്ഞൊരനന്തരം അംബികാസുതലകലമങ്ങി
സഖിവചനമെന്നകെട്ടഞ്ഞസാമൊഷിച്ചു ഷിണ്ണുതരൊൾക്ഷികുഷ്ഠി
തങ്കുതചെംപുധരണിപതിനന്ദനമൊഹവും തിൽവൻ ഷിന്നെയും
ചൊല്ലിനാൽ ഉത്സുകമനസ്സ് കലയമതങ്കളിലമവനിവതെക്കെയ
മന്ത്രമെന്നുകുന്നി കന്നിരെഷിചനൂപകുപവരതുഷിതമെപ്രയം
ചുതം നിന്നുടെ മക്കളുംകൊന്നിതനയരും തദനന്തരം ചെന്നുകരെ തൃക്കു
ഭുജൊക്കെനയനരാമമയുകുകപെസ്യുകനഞ്ഞുകും ജഗദഭിവനജന
ചലജങ്ങും മന്നിഷ്പ്പന്നമൃം ചെയ്തുതുടിച്ചുരുകുതെന്നികന്നഞ്ഞുമഗയെ
പുകനത്തിരിമവരവർകരഞ്ഞൊ ഗുവനന്തരണ്ണൊരു ബെസ്യകളെക്ക
ണ്ണുഷിനയമൊരുകൾ പുഷ്പദത്തിരചനന്നാകെ പാൽ ഷിണ്ണൊരിൽ ചുവ
ൻവസൂമവരൻ ഭിഷ്മർ നരകവിചെന്നുതിനദലനയനനെന്നു മൊത്തുകി
ൽനക്ഷത്രമെളവരൊഴും പറഞ്ഞിനാൻ ശുഭദഷമശുഭദമമനയനയമഷി
വനവൻ ചൊല്ലിനാന്ന ഷിന്നെയുമക്ഷൂപൊരതെത്തൊ സദയമഷിയുമമമെ

൩൭൮ തരമചാമെൻപൊരുതാനെപോയൊരുതപെയ്യത്തിപ്പുവാൻപരിചെവകി

ക്കുപതരമപിപൊരുന്നതമെന്നരുവയാനമെന്നതമെകൾക്കയാൽക

ഷതികളുകളപതിസുയൊധനൻമെനൊമൈപട്ടതപെവണ്ണകൊണ്ടു

ചന്തിഗനാർസ്ത്രനമിതമെസ്തിതളതപൊഴുതപൊക്കിനെനാൻപൊടനെ

ത്രെന്തിസുപൊഃധനമ്ജേയതമിനകരകളപരെകനനമിഹാപിപെലമെ

പതെഞ്ഞിവതളതമെചപാപെരുമെഞ്ഞതംകരുണമെയാപൃമിഷെയ

പതിതനയപിരവൊപുതികണ്ടുനിലോതതലയുത്തിനൊൻവിശുദ്ധര

സ്ത്രമയനചാമികെയനതിങ്ങനാസ്ര ദാരകാമിവനന്ദനനഞ്ഞനൻവനങ്ങ

ദചാന്തനസമിവാസവരൂമാരെവന്ദിഞാഗാജ്ഞിവമായപൊഴുതുദന്തിവ

ചതരമചാവചപൊഴുതുക്രുന്നസ്സകൊണ്ടുനാതൊവുതയത്തിനാമെട്ടുപെവര

ഭുയരകുതിവരനസ്സഗനാംതീർഥരമംപാതന്നൊനാരുചിരിചെയ്തുതിചെന്നു

ശമമയാമിനാനഗുണവാരിയെശത്രുക്കൾകിന്നൊരുമാരുമറിഞ്ഞിടസ്ക

ചങ്കനകളപിഹിതപിവിയഞ്ഞുകളവരുയഞ്ഞുകളുംതികപൃനിന്നു

യംചെയ്പതരമിതകചകെവറസ്സളുവാദത്തൽമെനാകവന്നാൻഗികി

തപെയ്തിപ്പുവാൻഅതിനവന്ദവർകളെകവിചക്കിനനാദരാൽക്ഷേമ

ൽവിരാചിതപ്പെട്ടില്ലകെന്നാംശുദ്ധമരണസമയമയനന്നെത്തികിഞ്ഞുതത

ശാഭയിൽവന്നെമകിക്കാവശ്യഞ്ഞാനയംതവരവർകളെതികെചപ്പകൊണ്ടുനമ്മി

ച്ചകൊണ്ടാമുളത്തുസ്സാവസിച്ചിനൊരെവരുംപികെമെപൊഴുപിക്കയക്രയ

പതനയമൈസെന്യരസ്സുക്കിപ്രവരതമതിത്തിതകൈമെനിയവ്യചായുക്രൂരര

യമമചകൊളമമയതങ്ങളുംചിക്കാതമെന്നുംപിരിഭവചാവന്നതാകരുതി

യൊഴിനനയനസമിപെമാപുമൈനിചകൊരമ്പസെനയുംമമകിരു

നിന്നാർക്കെന്നിപ്പനരവർദ്ധിനമിരിക്കാറ്റുക്കുന്നവരുമറ്റുത്തിന്നാർശന്തന ൩൭൯

പുത്രനെതക്കമിനിഹാമിരമിനൊപ്പുക്കമക്കമാദത്തൽദുംഹാക്കുന്നെന്നുറ്റമെന്നാ

ന്നിനെന്നൻമിരപ്പതരസമിരക്ഷാപ്പമിമിയരസദുക്കുരം മെതെനക്കൊണ്ടു

മെന്നാൻപ്പൂരിയൊയനൻമിമാഷിട്ടമുത്തടമരുത്തക്കുത്തദൂരിയൊയനമിരമി

ക്കയമിരിയിനിനൽതെന്നാൻപ്പനരമനമ്പാസമയമമരമാർപന്നെത്തിനാൻ

മെരത്തിപ്പെരുന്ന്യമസ്ത്രാംപ്രയൊഗിച്ചാൻഗഗനസരിദമഷാംക്കാമരക്കൊപ്പുകൊ

പ്പുത്തുവൻഗംഗാതനയനദൗഹമതൊമൊക്കിനാൻമക്കൾപെരിയപ്പുക്കമക്കൾ, ദി

യ്യപ്പരനനരപ്പത്രഭക്കുമെപ്പെടുക്കളുട്ടുപാമകസ്പമിരമരന്തിക്കിപമികന്നുമ

മൊപ്പുപനിക്കിനിസ്ത്രക്കമിപ്പക്കാഞ്ഞെസ്പയൊയനന്ത്രക്കിപമിരമിനൊപ്പമൊരു

മയൊടുമരുപ്പെരിറ്റരഞ്ഞെക്കു വെന്തൊമിരുദ്ധംനരിക്കെപാപംപരുക്ക

ത്തനക്കൾപതിഷ്ടമനവാദുമക്കൊയക്കയാൽ അഞ്ചുമിന്നും മിരിഞ്ഞൊത്തപാൻമിറ

നാർക്കൊത്തരണിതനയനഗമപറിഞ്ഞൊപറഞ്ഞു. നാനംപൊപ്പുഗംഗാതനയന

യ്യൊപ്പിനാൻതപസഹക്കത്തിലപ്പുറയുരിതനയത്തകയാൽതാപംക്കുക്കഞ്ഞുനി

യഞ്ഞുമെന്നിരെരാമൊക്കുക്കത്തിദിപ്പിതമിത്രമരിപ്പമയാഗാസ്ത്രി

അത്രരെമെറിയുന്നിട്ടൊതാൻസമരഭമിക്കയമത്തിനത്തിവെരുക്കാത്തമെസന്ത

പനാഗനമനന്തനനനഭ്രമമിതമെരുമത്തിനമിരക്കമക്കത്തഭാസ്ക്കരെന്ദ്രാതാക്ക

ക്കവയാചെയ്കയുംമെസ്ത്രീപാമൊന്നമെന്നാക്കിൽ പ്രൊക്കത്തമിപ്പ സൊക്കം

മിരാവരിഞ്ഞൊന്നെക്കനതെമെപ്പുന്നൊഴുത്തവനനക്കക്കംവാക്കി, പ്പാഞ്ഞി

നൊൻമൊപ്പുപാനാപമതൊമിനെന്നമെന്നാപെനസ്ത്രാസമമാറിക്കുന്നാ൪

പെപ്പെക്കിക്കിരിക്കുക്കു—

ഭീഷ്മപാതതൈതിക്കിവമ്മസമാപ്തം—

൩൧൩ ഹരി ൭. വൈശമ്പായനൻ ജനമേജയനോടു പറഞ്ഞു ... കൂട്ടുക്കൾ വറക

നിന്നെയും തങ്ങളെ ... കൊടുത്തപോൽ വമ്പ സാരമെ ... കൊ

ഴയാക്കി ... കളിച്ചു ... ഞാൻ ... ത്തിന്നും

ഷിത്തി ... ശർക്കരയും ... ൽ വെള്ളിങ്ങളിൽ ...

... ദ്രോണ ...

... ചാവുകളുന്നിത്തും ... പ്രമായെറും

ഭീഷ്മസ്ഥാനത്തിങ്കൽ ... ഭീഷ്മർ ശരശയനത്തിന്മേൽ പിന്നെ

ദുര്യോധനനാദി ... ചെയ്യേണ്ടതു ...

പാണ്ഡവന്മാരെ ... ഞാൻ ...

... ദുര്യോധനനെയും സേനാപതിയാക്കിയെന്നാൽ ...

... ചെയ്യേണ്ടിന്നാൽ ... ഞാൻ ...

... വൈകുന്നേരം ...

... ഭീഷ്മാദിവൻ പിന്നെ ...

... ചാതിയായുള്ള

... ദ്രോണരെ സേനാപതിയായി അഭിഷേകം ചെയ്താൻ ...

... നാശം ...

... ചെയ്യാൻ ...

... ശക്തി ... ഞാൻ ...

... നിന്നെയും ...

...

... ചെയ്യാതെ ... ചൊല്ലിനാൻ ...

ട്ടുതന്നെതക്കെട്ടു ചെയ്യേണ്ടുന്നതിലും മനസ്സോടു കൂടിയവന്തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷത്തു

ചാകുന്നവൻ കൈവല്യാനന്ദത്തെ കൈക്കൊണ്ടായതു എന്നു അച്ചനാർ ഉറപ്പിച്ചു ചൊല്ലി എന്നെയാകട്ടെ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൩൭൨ നെററെട്ടാണർ ശെഷിച്ചതകണ്ടിട്ടു കൌരവസെനയുമററത്തു പെരുമ്പിളളിയനാർ

കുരുനായകനായ സുയൊധനനതന്നൊടു ഭാസ്കരനന്ദനൻ ചെററും ചൊല്ലിനാൻ

ഇങ്ങനെ ഞാനും പറയുമാറു ചൊൽകൊണ്ടു പാണ്ഡവന്മാരെ ജയിക്കെണ്ടതിന്നു

കാൎയ്യം വെക്കെണ്ട മാൎഗ്ഗത്തെ ഇക്കാലം ചൊല്ലുകെന്നു പൊരുതാത്തതിന്നു എന്നു

പറഞ്ഞുനിന്നിളന്നെരത്തു വന്നിറങ്ങി പാണ്ഡവസൈന്യവും സാത്യകി

കൈകയ പാഞ്ചാല വിരാടരും പാൎത്ഥനയനമ്മിട്ടുന്നയത്തും ദ്രൊണനായകനെ

ദ്രൊണരെത്തിന്നു തുടങ്ങി പാരമുളള അതുകണ്ടു കൊണ്ടു ഭയത്തൊടും കൂടി രഥമായ

യുധിഷ്ഠിരൻ കൊന്നുമെങ്കും പടകൊണ്ടു പൊരുതുവാനെന്നു ഭീമസെനനും

ശരങ്ങൾകൊണ്ടു കാണപ്പെട്ടിലും പാഞ്ചാലനാൎക്കും പാരം പൊരുതു ചൊല്ലു കൂട്ടമായ

കൂടൽ ചൊരകൾ കരുപൊങ്ങി ഭൂമിമെൽ ചൊരി പൊരു കുലംകെട്ടു

മറിഞ്ഞുനഷ്ടരാരെ പൊരിൽ വീഴ്ത്തുന്നനെരം ദ്രൊണന്മാർ പൊരു തുടങ്ങി

മാനമെറിനാർ കൌരവരന്ന്യാനെന്നു തെരിൽക്കരെറിനാർ ദ്രൊണരെ ഞാനെന്നു

ചെവിപൊട്ടി പൊരുക്കൊരുമ്പിട്ടുയൊധനസൈന്യം പൊരുതു കണ്ടു പടയിൽ ഭഗദത്തൻ

പത്തുസഹസ്രം ഗജങ്ങളിൽ മെൽപുകളുളള മത്തഗജങ്ങളിൽ കഴുത്തിൽ കരെറിനാൻ.

അന്നെരം ഭൂമിയുമതിർത്തു ഗൊപുരമെൻ പത്തുനൂറാന്തം ഞാനൊന്നിയുദ്ധം തുടങ്ങി

നാൻ ഭീമസെനൻ പടനടുവിലുളള പൊരിയെത്തവൊരുത്തും ശബ്ദം ഹസ്തിനെന്നു

കൾ കൊണ്ടു നിന്നു ആകാശം കണ്ടിതു കാണം കൈകെ ഒക്കെ കൊണ്ടു കാടെങ്ങും ചരിക്കുന്നിതാകാശ.

വഴിച്ചു പാഞ്ചാലം മെഘവർണ്ണന്നരകം ഗ്രഹിക്കയും ഭഗദത്തൻ കെട്ടുനിന്നു കണ്ടപ്പുനെര

ത്തുടങ്ങി പാണ്ഡവരും പ്രകാരം കെട്ടു കണ്ടു കാണവാനും വാദം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിതു കൊ

ന്നുതാൻ ഭൊഷ്കുറുതന്നു കൂടകളും മറ്റും നരസിംഹം പൊലെ കുത്തിയും

പിന്നിൽ പുറപ്പെട്ടു മറ്റും പൃഥ്വിക്കു നാം ഭഗദത്തനെ നെരിട്ടുന്നു. ശത്രുക്കൾ

൩൮൦

മറിയാതെമെനൊരുവിഷ്ണുഭക്തന്മാരിൽ നാരായണനൊന്നു ചൊല്ലുന്ന ഭക്തന്മാരാ

നാമം ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങിയപ്പൊൾ കൂട്ടമായ പാരഷദന്മാർ നാരായണ ശരണം എന്നു നാരായണൻ

തന്റെ പെരു ചൊല്ലിയപ്പൊൾ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരായവർ തന്റെ ദൂതന്മാർ ചെന്നു ദാസന്മാരായവരെ

കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊകുന്നതിന്നു യമദൂതന്മാർ തടുത്തപ്പൊൾ വിഷ്ണുദൂതന്മാർ ചൊന്നതു

കെട്ടു വന്നവർ ചൊല്ലുകൊണ്ടു ദൂതന്മാർ കൊടുത്ത മറുപടി എന്നു പറഞ്ഞു ചൊദിച്ചപ്പൊ

ൾ അന്നെരം നാമം ചൊല്ലിയ മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുപൊന്ന നാരായണ ദൂതന്മാർ കെട്ടി വിട്ടിട്ടു വിഷ്ണു

ദൂതന്മാരുടെ വാരണം കൊണ്ടും പിന്നെ ഭയം ഇല്ലാതെ ഭക്തന്മാർ ഒക്കെയും അവർ പ്രസാദിച്ചു

നാരായണ സ്മരണ ചെയ്കകൊണ്ടു പാപം ഒക്കെയും നീങ്ങി വിഷ്ണുലൊകത്തിൽ ചെന്നു ചെരു

ന്ന പുത്രനും ഭക്തന്മാരുടെ ചരണങ്ങൾ ചെർന്നു മുക്തി പിന്നെയും പിന്നെയും തങ്ങളുടെ

പിതൃക്കന്മാരായ പെരുംപൊന്ന നരകം കൂടാതെ കടന്നു കൊണ്ടു ഭക്തന്മാരുടെ

സംഗത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പൊൾ ചെന്നു എത്തി തന്റെ കൊടുമ നീങ്ങി വിഷ്ണുഭക്തനായി

ട്ടു കൊണ്ടു ഭക്തിയിൽ നാരായണനെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ചെരുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെരു

ന്നു പിന്നെയും ചൊല്ലാം ഭക്തിയിൽ ഉള്ളവർ നാരായണൻ വാരണം ചെയ്യുന്നു

വിഷ്ണുഭക്തന്മാർ ഭഗവാന്റെ കഥ കെട്ടു ദുഃഖം നീങ്ങി വന്ന ഭക്തന്മാർ

ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ചെർത്തു ചെന്നു നാരായണ ഭക്തന്മാരായ്

തന്നെ ഇരിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ കൂടി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു ചൊന്ന ഉപദെശം

ഇങ്ങനെ എല്ലാം ചൊല്ലിയതിന്നു പൊരുൾ അറിഞ്ഞു ചൊല്ലിയത് ഇതു എന്നു സ്തുതി

ച്ചു നാരായണൻ കൃപയും കരുണയും കൊണ്ടു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഭക്തന്മാർ

ക്കും തന്നെ ഒക്കെ ചെയ്തു ദൂതന്മാർക്കും തങ്ങളുടെ വിധം

പറഞ്ഞു നിയമം ചൊല്ലി നാരായണൻ ദെവന്മാരൊടു പറഞ്ഞു എല്ലാം

ദൂതന്മാരെ ഒക്കെ ഇങ്ങനെ പൊന്നു ശരണം പ്രവർത്തിച്ച പാർത്ഥനും

൩൮൫

പാവങ്ങളെന്നാൽ അവൻ പാതകങ്ങൾ പൊയി വചനം കണ്ടെന്ന പിന്നെ പാപിയെന്നോർ കണ്ണോനും

പാൎത്ഥനം തന്നിലെ ഉത്തമങ്ങളെ കണ്ണൊ ന്ധകെങ്ങളെ കൊണ്ടിത പാൎത്ഥനം അജ്ഞാനത്തിൽ

മറഞ്ഞിത സ്വൎഗ്ഗനം കണ്ടു രക്ഷകൻ തന്നെ ചൊല്ലിയ പ്രകാരം മുമ്പിൽ ചൊന്നഗുരുവ

നന്ദനനായ തങ്ങൾ പിന്നെ പുത്രിയായ പന്നവൻ ചെന്നു കണ്ടായ ഭഗവാനൊരുവൻ

തൻ പിതൃക്കൾ ഗുണങ്ങൾ പൊരിൾ ഒരു പാപമായി പൂൎവ്വത്തിൽ ഉത്തമായ പാപങ്ങൾ

ഇപ്പൊഴനെ പിന്നിലുള്ള പരിധിയായ പറഞ്ഞ പുത്രിയായ പന്നത്തിൽ പൊയാൽ ഗുരുവിന

ത്ഥൈചൊല്ലനായ വയനനം നരനായ പിന്നെയും തന്റെ പൊരുളായ ഉത്തമ പാപരെല്ലാം

ഗുരു പിന്നെയുള്ള അന്തരാത്മാവിനെ വരിഷ്ഠ പരമാത്മാവിന്റെ പ്രകാശമായ ഉപമ

തന്നെയല്ലാതൊന്നിലൊന്നും പൊരുളായ അനുഭവിച്ചിട്ടുവൻ നാമങ്ങളെല്ലാം അനുഭവം

നശിപ്പിച്ചവൻ നമ്മെ കൊടുപ്പാൻ നല്ല ദിവ്യമായ പരമാത്മാവിനൊടു കൂടെ

പരമാത്മാവിന്റെ പ്രകാശങ്ങളെ തന്നെ നിന്ദിച്ചവനെങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പാപർ

കൎമ്മപ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടുള്ളവനാം ശത്രുക്കൾ സൈന്യമൊക്കെ വഴിയെ

അനുഭവിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ നാമങ്ങളെല്ലാം ഉത്തമനായി ചൊല്ലിയ പന്നയം

ന്യായത്തെ ദുഃഖമായി പിന്നെ സന്താനം അജ്ഞാനത്തിൽ പൊരുളായ പന്നവൻ

ചൊല്ലിയ പരമഹംസനായിട്ടുള്ളവൻ അങ്ങും പരമാത്മാവിനെ ആശ്രയിക്കുന്ന

ഉന്നതനായ പുത്രി പന്നയം ഉള്ള പരമാത്മാവിന്റെ പ്രകാശങ്ങളെ

അന്നവനെ കണ്ടവൻ പുത്രനായി ഉരക്കെ ചൊന്ന പാൎത്ഥനെ പിന്നെ

പൊരുളായ പ്രകാശങ്ങളെ നന്നായി സന്തോഷമില്ലാതിരുന്നവർ തന്നെ സന്താനമെല്ലാം

പരമാത്മാവിന്റെ നാമങ്ങളായ പാൎത്ഥനം പരമാത്മാവെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനെ

ഒന്നിച്ച് ആശ്രയിച്ച് പരമാത്മാവായ ഗുരുവെന്നോർ തന്നെ കൊണ്ടു സത്യമെന്നിയെ

ഉപാൎത്ഥനം ഇങ്ങനെ പരമഹംസനായ ചൊല്ലിയ പ്രകാശമെല്ലാം ഉള്ളതെന്നിതിനാൽ

൩൮൭

വന്ദ്യയെന്റു പൊരുത്തനെരത്തു പാഞ്ചാലർ തൊറ്റതു കണ്ടു വിജയൻ ചൊല്ലിനാൻ

മായവന്തന്നെൻ മരുമകനായ ദിവ്യ വാസവനന്ദനപുത്രൻ ഭദ്രമന്നു മരുവ മാർഗ്ഗനായ

നായൂത്തുന്നെൻ പൊലകളകൾ വന്നവൻ തിയൊക്കുരുക്ഷൂയ മഹിമകൾ മായുകളാന

തിൽ പെരുകസാഹസത്തൊടു പാർത്തുകൊണ്ടു പൊൻകുലവത്തിൽ ചുതരനാകും മെഹാ

ഹനനനുനൽ ദ്രുതയക്കെട്ടി വീരകുമാര കുമാരനനെരായ ശൂരനസ്യ കുമാരനുനരെ

സൗഭദ്രനെ നൊചൊല്ലിൽ വളഞ്ഞതിൽ കനിനിൽ പൊരുതുകൂട്ടി നിഷ്ക്കരുണം

തലാംപാർത്ഥസുതനാകുന്നിയെന്നൊയർത്തി കെട്ടുകുകിളിവളകി

യൊഴുഞ്ഞൊരെരയം കണ്ടു മരുഞ്ഞൊൻ പൊരുതുകൂടിനാപാർത്ഥനന്ദനമൈ

പച്ചകൻ ചൊന്നതുകെട്ടു ഭദ്രനും മുടച്ചകൻ തന്നൊരതുമൂതു ചൊല്ലിനാൻ

ഇന്നിയെന്നതന്നെ കിളിക്കുമവൈമന്ദമമാറ്റപ്പെരുമ്പറവർ കുളിത്താപൊന്ന

സൗഭദ്രാ കെന്നെച്ചുമിത്തന്നെത്തിരിഞ്ഞു പച്ചാകൻ ചൊല്ലിനാൻ ഭീമനാലെ

ദ്രിതന്നു ദ്രുതകുംഭീമാ കെനാംപടെക്കു ചരിരന്നകൈയിനാരുക മറ്റുകള

വായുമായിപൊക നിതെർനടത്തനു സുമിത്രനാം സൂതനായൊരു സുമിത്രനതനെരം

നിത്തിൽ സൌഭദ്രനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ദ്രോണനും കിരനാം ദ്രോണിയും

കൃപനും ഭയം കൂടാതെ പൊരുതകർ ദൊഷനും മറ്റുമഹാരഥരായവൈരികൾ

കാരണം തീയൊർ ചെയ്യുന്നതെനരുക്കുതറാനായു കൊരുതിന്നാമെ

മറ്റുകിളിക്കാൻ പണിയെന്നത്തിയം എന്നു സുമിത്രനാസാരമിചൊന്നതു

തിന്ന സൗഭദ്രൻ കെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ തൊന്നിപൊല നരകത്തെ നിന്നാ

ഉംമാതെയാമെനരയൽ തെയൊക്കിനിന്നെ മിത്രസുതനുഗ കൊമാരതി

സന്നദ്ധനായ പുരാക്കു ചെത്രാമം ചുതകനായമായവനെന്നുവാസവക

ത്തുകുനാകുന്നതെന്നിൽ ഞാനെത്തുതാൻ ഹിദയായെൻ മനസ്സും പ്രാണൻ തുക

വാൻപതിയായിവരുമെന്നാഷിണെപരിഭവിച്ചിട്ടുവാനൊത്തുകളെക്കണെക്കൊച്ചുവരു
ഞെന്നിക്കിഃമന്നതെപ്പൊവർകാരുണ്യെത്തുക്കിൽഇന്നസ്വന്തരെയുംകെൾപ്പിച്ചിട്ടുവൻ
വൊതാപ്പെറമെപ്പട്ടുകൊണ്ടവാത്ഃാത്ഃകെൻവെഗെനത്തെകിൽകരെറിനാൽവിട്ടുമായി
പാഞ്ചെവാസെനയുംചെന്നിതഷിന്നാംപെഗാഞ്ചിവായമ്പാവൃതൻമക്കത്തനൊപ്പംശു
മാവരിലൊമുസഭാവൃന്ദത്രയംവെവൊട്ടുവെഞ്ചെഴുക്കന്നാംഗദകളുംതുള്ളുന്നയെ
ാരുകൊച്ചുകൊണ്ടുമന്നിട്ടതുംകൈത്തിപാവാളുകൾമിന്നിച്ചുരിചകൾമല്ലുംശങ്ഖും
ക്കുന്തിരമൊട്ടുകവചമുണ്ടികമാപ്പതിയുംപ്പൊട്ടിശൊഭിച്ചയൊദ്ധാക്കളുംകണ്ടാകരി
കൾനല്ലവരികളുംകഴിൽപിരിച്ചുകളുംകാഴുപ്പാവട്ടങ്ങളുംപായുംകുതിരകൾപ്പട്ടിനാ
നാവിധമായധരൊക്കത്തിരഷ്ടുക്കളുതെരുകൾതെയാക്കരമഷിനിട്ടുനതവൊപൊവാ
യുമൊരൊനവരുന്നതകാണാമിപൊന്നന്നിത്താനക്കൾക്കൽത്തറിമൈകൊണ്ടുപൊ
ന്നിതലക്കിനാനവരുംചൊല്പൊഴുകത്തിപ്പെതിരെതക്കുന്നതമൊപ്പെതക്കി
ക്കിക്കുന്നമെളകുകതിരകൾക്കുമിൽകതിക്കുന്നകാലാൾമാക്കളുംമറഞ്ഞാടിച്ചു
പടവാവുംദെരിച്ചുംവൽക്കാൽവൊപ്പെവരനതെതമ്പ്രാക്കൾരവൊട്ടുമട്ടുകന്നത
നിഃംക്രകളെക്കാക്കാണിട്ടുപൊറികൊണ്ടുചക്രത്തിനിന്നത്തകൊണ്ടരവരസെ
റ്റുംപില്ലൂക്കിഷിരനാംദ്രൊണനതകണ്ടുനിലൊവനകൊന്നരചിനാൻചൊല്ലി
നാൻഷൂവുള്ളകവരെതിതകാരുണ്യംനല്ലൊവരമുടയകരചെത്രയുംഎന്നൊവരുമറഞ്ഞി
ച്ചനിന്നിട്ടുമിൻനജ്ഞാഗക്കെളെകൊമിൽനിന്നിട്ടുമിൻവക്ഷാതെയുക്കിയുടയക്കി
ട്ടുമിൻവല്ലാഭകളുകവരെന്നിച്ചുടുമിൻഞാനംചൊല്ലിയാച്ചുഭരദ്വാജപുത്ര
നാംദ്രൊണരൊരുമിച്ചുനിന്നാൻമെല്ലെമെൽമരിച്ചൊരിയുന്നതമൊപ്പെതക്കിത്ത
ക്കിശരങ്ങളുതനെതമമെയെയതുട്ടുത്തുക്കനനന്ദനൻചെയ്തുകളുക്കെനത്തെ
യൊട്ടുക്കിനാൻശരങ്ങളുകവരെത്തിയെത്തുനല്പതാമതിന്നുമൊരിച്ചുതു

ങ്ങിനെ ർചെല്ലചെക്കുമെത്താ പവിത്രമുത്തുകളാൽ പവിഴം പെരുകുന്ന കണ്ടെങ്ങും ചേർത്തു പ
ത്തുവാക്കുകൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങൾ കത്തിച്ചിനാൽ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നിട്ടുമഞ്ഞ
ളുകൊണ്ടവരെ സന്യസ്യമാന്നതായുള്ളതു കാവ്യം കരണ്ടും ഉന്നതായുള്ളത
ട്ടു നക്ഷത്രം ഷിം ബലം ഷിന്നതായുള്ളത്താചാര്യൻ ചിത്രമേം സന്നതായുള്ളതെ
കാഴിരം പശുപ്രാചാരായുള്ളത ഇവരുടെ കളും ധനിയായുള്ളവർ മനു ശരങ്ങളാൽ
ഉണ്ടാകുമുന്നിലുന്ന രൊഗികളെയും ചണ്ടാലി പിഷ്ടതക്കണ്ണെരോഗികളെയും തണ്ടെ
ത്തങ്ങളിൽ പാരാവശികളെയും പൊന്നം പൊശികളെയും കാണെക്കശികളെയും പൊരുട്ടു മുകൾ
പചവായൊഷികളെയും പാലിയിലകൾക്കു ഉച്ചവക്കളെയും പൊരിൽനിന്നുള്ള ബാണാഗ്ര
ഷിപ്പക്കളെയും നാരായണങ്ങളെയെന്നശേഷികളെയും നാരകൾ കൊണ്ടു മൂന്നുപിടിക്ക
ളും നല്ലുമുള്ളൊന്നുപറഞ്ഞോളുകളെയും നല്ലശരഹാർത്തിരിഞ്ഞാൽ കളെയും ഒരുകാലം
ചൊന്നയിമാനവചനങ്ങളെയും പൊകാതവർ പാഞ്ഞു പൊയവരെല്ലാകളെയും തള്ളിട്ട
തിഞ്ഞു കാണാഞ്ഞു ചെതികളെയും കുരുടിയെന്നു കണ്ണിരൊഷികളെയും ഏനകളെ
കൊൽക്കറിഞ്ഞുള്ള കളെയും കാതികൾക്കുള്ള കം ഞൊണ്ടൻ കളെയും കൂനികൾ കുടുമിട്ടത്തി
ഇക്കളെയും കാലിന്നുമിരം കരിച്ചു മുതുകളെയും ചിങ്ങൾ കൊണ്ടുകഴുത്തിനെറിക്കളെയും
ഷിതമെമക്കവർ വെട്ടിന്നുകളെയും ഷിയ്യാതരായവർ നൊകിത്തുകളെയും കുടക്കു
ത്തളുമുവരെ രെനറിക്കളെയും ദീനം കൊണ്ടു വായു ശകളെയും ദീനങ്ങളെല്ലാം ഒക്ക
ളെഷാഗക്കളെയും വാങ്ങിക്കളെക്കുവയെക്കുറക്കളെയും വാൾ വരെ കഷ്ടമുള്ള പിടിക്ക
യും വമ്പർക്കൂട്ടത്തിൽ വഷൊപ്പുകൾ കൊണ്ടു മാർക്കൊന്നതന്നെ നടന്നത്തിൻ മകൻ
കന്നവരാത്തിച്ചു ചെയ്യൊരു നെരത്തു തവകപറ്റുപ്പിയൊല നന്നാൻ ആഷാ
ഴുന്നരചന്മാരെല്ലാം മന്നിച്ചു കൂടാതെന്നിന്നവൊർ ചെയ്യൊരു നെരത്തു സെ
മിത്രാവതിയൊപ്പം വഞ്ചം സൌദട്ടനാൽ ഞെട്ടുത്തൊന്നുതന്നെ തങ്കെട്ടു

തിരുമുൽത്തവസ്ഥയെന്നതും വെടിഞ്ഞുള്ളാനങ്ങൽ തിരിഞ്ഞിനാൽ പാടുകില്ലാതെ

യ്യോദ്ധാക്കന്മാർ ഒക്കെ ഒരിക്കൽ ഇവനെ നായ്ക്കനാൽ ഇനി ഭാനുസക്തി കൊണ്ടതു കണ്ടു

ഇന്നൊരു ദുശ്ശാസനനും ഭീമസേനനും കൊണ്ടു കഴുകെ വെകാത്തിരുന്ന അവനെ ഒ

ന്നു ചൊല്ലിയടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു മന്നവൻ ദുര്യോധനൻ പതിക്കവാ ശല്യാര

ജനുതണയുധിഷ്ഠിരൻ പാഞ്ചാലിയെ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു

പലയാൽ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടവൻ ഇടിമേൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിനാൽ വരാതെയായി വന്നി

നെഞ്ഞോൻ കൊല്ലുകിൽ മന്നവൻ ഞങ്ങൾ ശരങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞു വരുന്നതു കണ്ടു ദു

ശ്ശാസനൻ തന്റെ സാരഥിയെയും ചൊല്ലി കൊന്നിങ്ങനെ കൊണ്ടു ചൊല്ലി

നാൻ അവനെക്കൊന്നിരിഞ്ഞതു കണ്ടു അവനൊടുങ്ങിയതൊരു കൃഷ്ണ ഓർച്ചയറിഞ്ഞു

ദുര്യോധനൻ കൌരവരും കണ്ണും കാതും കൊണ്ടു ഞാനൊരു ജയകൃഷ്ണന്റെ

രക്കൊന്നാൻ പടയൊരു പാർത്തു ആചാര്യനായ ദ്രോണനും ദുര്യോധനനും

ശിവനെ പടചാർവാക നിപാത്തിരിക്ക നടന്നതെന്നു ശങ്കരൻ

തന്റെ പ്രസാദത്തിനാൽ ശക്രസുതനെയുമത്രെ ജയദ്രഥൻ വന്നു വന്നിരുന്നവാറെ

ഷിയെ കണ്ടു കൊണ്ടു പൊരുന്നതിന്നൊരു ജയദ്രഥൻ മന്നവനെത്തെ ആ

ന്മകളെയണഞ്ഞു ചിറകുവന്നവനെ കണ്ടു ഹരി പാർത്ഥിയനെ രഥം കണ്ടു

ന്നൊരു ദിവ്യാസ്ത്രങ്ങളെ ചൊല്ലിനാൻ കൊല്ലാതെ നാളും കെട്ടുന്നതിനും

ൽ പുത്രനായ ജയദ്രഥൻ വാങ്ങി വച്ചു ദന്തനെ തവസ്യ ചെയ്യാനവൻ ശരങ്ങൾ

കൊടുത്താനതിനെ വിഷ്ണുക്രിയാം പാർത്ഥനെന്ന യമനന്തകനാരെന്നോ യാം ജയ

ദ്രഥനിരിക്കെ നുകങ്ങളെ പൊരുത്തതു ജയദ്രഥൻ ഇങ്ങനെ പൊഴിഞ്ഞു

പാർത്ഥനതിനെ വെട്ടി കരിത്തവാങ്ങി വച്ചു സൈന്യവും വെടിയൊഴിഞ്ഞു

തിന്നാൻ ഭീമസേനനും വന്നു കെട്ടുമടിയുന്നതിനെ രഥം പന്തളങ്ങളിൽ കൂടെ കണ്ണാ

നന്ദനന്മാരവനെയും ധൃഷ്ടദ്യുമ്നനെയും ഘടോൽകചനനന്തരം ഭഗദത്തനും ശൈന്യനും ദ്രോണാചാര്യനിതത്ഥ

ഘനായുള്ളോരു പാഞ്ചാലന്മാരെന്നെയും പാണ്ഡവന്മാരെയും പോർചെയ്യുന്നതാരെന്നവർ

കളെല്ലാം പൊരുതങ്ങനൽ താനെനെയും ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ അർജ്ജുനൻ ഭീമൻ തന്നെ

നൃപന്മാരെല്ലാവരും കണ്ടുനിന്നിട്ടു ഘടോൽകചൻ ശസ്ത്രങ്ങൾ വന്നാനവനെ

യാവോളവും കൊന്നാൻ കൗരവന്മാരുടെ പാർത്ഥന്മാരോടു ചെന്നിതു ചാപവുമേന്തി

പടക്കുന്ന ഘോരന്നെയും അങ്ങെന്നാനഭിമന്യുവും പാർത്ഥനും ദുര്യോധന

ന്നാനന്തു പോർ ചെയ്തിതു പാർത്ഥന്മാരും കർണ്ണനും ശല്യരുമെല്ലാമങ്ങ

നാൽ നാലുടെ കണ്ണാനാർത്തനായുടെ കണ്ടാൽ ദുര്യോധനൻ മറ്റുള്ള പരമാത്മ

ചാപന്നതെരെയിൽ നിന്നവനെ വധിക്കേണ്ടുകിൽ ക്ഷമയാൽ ഉറപ്പെന്നുകളായു

ള്ള തെരുക്കിൽ പടവെട്ടുമെന്നവർ ചെയ്യുമായിരുന്നാർ അങ്ങിനെ തൊട്ടെല്ലാം

ശസ്ത്രങ്ങളും വാറ്റെ തെന്നിയൂന്നുന്നത കണ്ടു കെണ്ടിയമ്പുകൾ ഭദ്രന്മാരും

നാംഗസ്വർഗ്ഗം ക്ഷയിപ്പാനത്ര നേരം തന്റെ പിരിപോക്കുന്നതെപ്പോൾ

സപ്താപാർത്ഥന്മാരും ക്ഷിതികൾ നോക്കിയുനോക്കി കടന്നു ചെയ്യേറ്റവന്മാർ

ഭാരതയുദ്ധമാഹന്ത വെക്കമ്പെവെകിൽ ആപ്പിൽ പെട്ടുകൊള്ളേർ പൊരം

ഭിന്ന ഭദ്രന്മാരും നന്നായ്‌ക്കണ്ടു വരമ്പായനന്തരിൽ ചെന്നിനി

പടവെട്ടുവെപ്പോകെ കൊന്നുകൊന്നൊക്കെയൊടുക്കുന്നത കണ്ടു ചൊന്നയോ

ധനപുത്രന്മാർ പക്ഷൻ ചെന്നാനത കണ്ടു ഭീമന്റെ കൊഴിച്ചിന്നാക്കി കണ്ടുതന്റെ

കുന്തിനിന്നെ ന്നുടെ കർണ്ണൻ വിലിടുന്നതൊന്നുമിന്നെയമ ഘരത്തിന്ന

യക്ഷിയവൻ പണ്ടുപാണ്ഡു ദുര്യോധനപുത്രൻ ദുശ്ശാസനന്മാരോടുതന്നെ

യതിഗാനാൻ ചൊന്നവർക്കുള്ളന്നെയാൽ തേരിൽ ഘടിമിൽ കൊന്നു വീഴ്ത്തിനാൻ

ലക്ഷണന്തന്നെയും ചൊൽ ദുര്യോധനന്റെ ക്ഷേത്രഘോരത്തിൽ പ്ലവന്നാനത

കാൎയ്യമായാൽ അജ്ഞാനം. ചൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിജ്ഞാനം പൊരുതങ്ങളുടെക്കുന്നതനെത്ത
കണ്ടിട്ടുക്കൊണ്ടുത്തു ക്കളുടെയെല്ലാം. കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുമ്പെ യൊരുത്തിനാർ കണ്ടാൻ
ഉയർത്തയഷ്ടാംഗപാർശ്വപൽ ചന്ദ്രികയാം ഒന്നരും ഒരാണ്ടിയുമെന്നിവർക്കു
ചരാചരാനന്ദകാരകനു ഷിറൊ ഗുരുത്തപൊരുതാരത്തനെരം എല്ലാവരൊടുത്ത
ഗുരുപൊർ ചെയ്യാൻ ഷ്ടൊഞ്ചിഷിരൻ സ്വൎഗ്ഗൽ ചെല്ലനെക്കൊന്നാൽ ദൈവ
ത്താം ഷിന്നെ വിഷ്ണുരായാകലാൽ അദ്വൈതിവതിവയെന്നകന്നിനൊർ പാ
ൎത്ഥനെയനം ഭാസ്കരപുത്രനാം വെൽ ചുത്തപൊരുതാർ ഭയങ്കരാത്മകൾകൊണ്ടു
കൊണ്ടാം ഗം ഷിതൽയാൽ ചെമ്പരത്തിപുവുപൊലെ ശരീരമാം വമ്പൊരുചൊ
രത്തിൽ ഉഗതിരിവത്തും ഉത്സവത്തും കണ്ടു തെക്കിഞ്ഞിതാ യൊധനം. കണ്ട തദ്ദെനായ
കന്മാർ ചെന്നപൊരുതാരവുവരവരെയും കൊന്നാനതകണ്ടു ത്തിത്തഷ്ടായൻ
താന്നാനവനെക്കണ്ടു നന്ദനൻ ഇത്തൽ ചുത്ത കണ്ടിവ ക്ഷമന്നാർ പൊ
ചൊരുത്തരൊടിയൊതെ ചന്ദ്രതിഷ്ടമുളത്തമക്കൾകൊണ്ടു ത്വർ അന്ന്യവൈർത്തി
നാരത്തി യൊദ്ധം ഷിതയനു. കണ്ടന്നു യൊധനമൊന്നൊരൊടൊരുകൾ കണ്ടിരിവ
ൎത്തനൽതിൽ നൊക്കിനാർ അക്ഷൊഹിണിത്തുത്തമനുതെൽ ഷിഷതിൽ ഉളള
ക്കരെനമക്കാമന്നൊക്കയെഴുതിനാൽ അച്ചാൎയ്യനാം ഗരുതനൊടുചൊല്ലിനാൻ നാ
ശകിഷ്ടചെത്തിഷ്ടഷിക്കണം. നൊരൊടവനെച്ചൊരു തക്കുക്കിഷ്ടതിന്നാമുകത്ത
താക്കചാകായിവത്തിന്നനാം. അജ്ഞാനനന്ദനനെക്കലചെഷ്ടതി പെജ്ജനത്തിന്ന
ചണ്ഡിപ്രതിജ്ഞയാം ഗുരുജ്ഞനയത്ഭതനന്നവത്തും നമ്മസജ്ജനാം തന്നിക്കയിൽ
ഉദാരസംശയാംസഞ്ചായായ യഥാർത്ഥങ്കിത്ത കൊണ്ടു ജ്ഞനവർജ്ജമാനക്കണം.
കെഗത്രയം ദിക്കയാം കൊർക്കിച്ചുമാതുമഹാരഥന്മാരിൽ ത്രാപൊരാംഗമിത്തി
പ്രമാദമെവജ്ജനകാൎയ്യങ്ങൾ ചെയ്യാതിരിക്കണം. ഗജ്ജനം ചെയ്തൊർ ദുരിത

൩൭൭ ചതുരംഗപ്പടയാളികളോടും പക്ഷിവർഗ്ഗങ്ങളോടും ഒരാരവം വർദ്ധിച്ചു പോന്നതാക
ഗ്രഗുഹവരൻ വന്നു പുത്രവൃക്ഷങ്ങളായം പോർക്കു കാരണങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചു കണ്ടു
ഉറ്റിരുന്നാൻ എന്നാൽ പക്ഷിന്നിനിഗ്ര ഗോചരനെ കാട്ടിത്തിന്നു തത്രൈവ കൊണ്ടാ
ട്ടോൻ കർണ്ണം മിന്നലുമൊന്നിച്ചൊരു മാനമായ ഉണർന്നു വരിക തത്രയങ്ങൾ
കൈനിന്നൊഴിച്ചതും ഉത്തമനെക്കൊണ്ടു കൂടെക്കൂടി നരമാദ്രിയെയോടി വരുന്ന
തനയനും വാക്യമൊഴിച്ചയും കണ്ടു കൊണ്ടുപിറന്നു ചിരിക്കുന്ന വൊരുത്തനാനാ
ഗമിച്ചതിൽ വെട്ടുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ വരികൾ കൂട്ടിക്കെട്ടുന്ന രാജ്യപരായമ്പ
റിവെച്ചുട്ടു നൊക്കിയാരെന്ത ഗതിയെന്നു വെച്ചുട്ടിന്നിതെന്നരയസെ
ന്യമും വാക്യമൊഴിച്ചയുമെയ്ത കണ്ടിട്ടു വാളികൾ കൊണ്ടു ഗുരുക്കളും
ശോഭനമായുള്ള രാജ്യങ്ങൾ പട്ടണങ്ങൾ കടന്നിട്ടു ഗുരുനാഥനായവൻ ചൊ
ല്ലിച്ചോദിച്ചു തൽ വിക്രമം കൈക്കൊണ്ടു ചതുരംഗസൈന്യം ചേർച്ചുകൂട്ടുന്ന
തനെരചക്രായുധനായ പരമപുരുഷനായ രാമചന്ദ്രനിരിക്കുന്നതു കണ്ടു
തന്റെ രാജ്യവും കളഞ്ഞു പോരുന്നവനായ ഗുഹൻ ഭരതനെച്ചെന്നു കണ്ടാൻ പിന്നെ
യാത്രഗമനം കണ്ടുകൊണ്ടു കൂട്ടി മന്ത്രിയോന്നാൽ ഗംഗാതീരം ഗമിച്ചു തന്റെ തോണിയുടെ
ചൊവ്വത കണ്ടു രാജ്യങ്ങളുമെല്ലാം തന്റെ ചെറുക്കന്മാരായവൻ ഗംഗാതീരത്തെ
ച്ചെന്നെന്നാളുകൾ ഗുണനാൽ തന്റെ തോണിയിൽ കൊണ്ടുകടത്തി ഗുഹൻ നാലുദിക്കിലും
ചെന്നന്വേഷിച്ച ഭരതനും പിന്നെ തപസ്വിയെന്നാരൊരുത്തിയെന്നാൽ പണിഞ്ഞരായ
ശരങ്ങൾ വരുവരെന്നൊരു ഗമനം തൊടുത്തിട്ടു ചുറ്റാൽ പാഞ്ഞു ചെന്നൊന്നായ് വന്ന
നമ്മുടെ തമ്പുരാനെ ചോദിച്ചു ഗമനം കൊണ്ടു ചെയ്യാൻ കൈ തൊഴുത് പോരുന്നോൻ
ഭരതനുമത്രത്തോളം ചെയ്തു ചെന്നു ഗംഗാതീരത്തിൽ പിന്നെ ഗമനം കൊണ്ടു
ചെയ്തപോലിരിക്കുന്നു എന്നവനെ വാൾ പണിവാരാം പരമ്പിൽ വന്ന

[illegible]

൧൩൦.

അപ്പൊൾ ദിഷൻ ശരണിന്നടുക്കൽ ചെന്നു മെയ്യൻ ഭരതൻ ഇന്ദ്രഭാഗ്യവൻ തന്നെ

ഇപ്പൊൾ എന്നെ കൊല്ലുക മറ്റു എന്ന ചൊല്ലി ചെയ്ത തന്നൊടെ കല്പിച്ചു നാരദ

നെവം പറഞ്ഞു മറഞ്ഞു പൊന്തിരിമഹിപതി തന്നെ ദൈവം പിന്നെ ഇക്കഥകൾ

ശത്രുക്കൾക്കു പരിചയറിയാതവയക്കൊന്ന ഇന്ദ്രിയം എന്നവർ ചൊല്ലി പറഞ്ഞു

ചൊല്ലി മന്നനെ ശാന്തമാക്കി കൂറത്തിരുമെയ്മണി വെച്ചിതിരിക്കുന്നതാം

മയിലെ പോരാളി ന്തങ്കൾ പൊഴിക്കുകൊണ്ടവൻ നെഗനസായാഹ്നനേരത്ത

പറിനാർ പൊക്കെന്ന ചൊല്ലിത്തിരിച്ചൊരു അതനേരം കണ്ടവർ കണ്ടവർ ഒക്കെ

ന്നതു കണ്ടും കണ്ടു കരഞ്ഞും കൂടെ കണ്ടും ഇരുണ്ട കതിർ പുണ്ടൊരുത്തൻ കൊണ്ടു

തൊട്ടെൻ നേർ വന്നു നാഗത്തെ നെഞ്ചിൽ നാൻ അഞ്ചു പഞ്ചി യൊർക്കുന്ന

ശംഖിന്നൊലിതൂകം ഗളം പൂണ്ട് മൃതി പൊച്ചയ ഭാവം എപ്പൊഴും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന

ചക്രവർത്തിയും ചെന്ന പൊല്ലിനാനപ്പൊഴും തന്നാമം ഉണ്ടാകുന്നൊരു അണ്ണത്തി

കലങ്ങിയും നാശം വന്നതെത്രയും ഇന്ദ്രിയം ഹതാകർന്നും വാ

ഞ്ഞുതിരിച്ചു വാരാതെ നെപ്പൊഴും അന്തരം പുത്രനിവർത്തന പു

ത്രൻ ചൊരിയുന്നത്ര ആകെ കൊഴുക്കെട്ടു എഴുത്താണിപ്പണ്ടൊയപ്പു

ഞാൻ അവിടുന്നു ലോകത്തെ കൈലാസം മാത്രമെ പൊയ്മൊഴിച്ചു ഭൂമിയിൽ

അങ്ങിനെയും ചൊവ്വൊട കന്നാശനം ആതു കല്പന്നം ചെന്ന പരവശനാ

യവന്നൊരു ദേഹം ചെയ്തു കൂടു കണ്ടു ഞാൻ കെഴുന്നിതപ്പൊൾ

ഞാൻ കാൽ വീഴുന്നിതല്ല തൊഴുന്നിതല്ല ലർത്തെക്കുതാപിച്ചു

വിചിത്രം ചിത്രം അതിനെ സത്വം കെഴുന്നുതന്നെ കണ്ടുകൊണ്ട് ചിത്തം

അയച്ചു വിഞ്ഞവർ കൊണ്ടുകൾ കെഞ്ചുത്തിനാൻ അക്ഷമകനെ

മാരചരിതത്തിനെ പാൽ സമാനസു കുമാര സുന്ദരങ്കരാസു ഭദ്രാച്ചു ജാതഭൂമി

രഹായായപൊഴുക്കന്നതെന്തു. നെറിന്നതാ/ദെഹമെൻ കയ്യെന്താണ്ടു കാണൊന്തതൊ

റിഹഹായായൊരക്ഷതെ തന്നത്തൊൽമൈപതപൈയായായൊഴ്പാഷപകരിതെ

ശ്രൈഷമെപെട്ടിപൊറിക്കിനിയൊക്ക വൃംരെങ്കൃ/ഷ്മപെട്ടിഷ്ട്രമെയാൽവാക്കു

ഇന്നിത്തൊൽപ്രാണൻ കരുയന്നതന്റെനൻ ഫൽകുനൻവിണ്ടുറങ്ങിട്ടനെരുത്തു

ഷ്ടനഷ്ടഡരെമ്മാക്കാപടയന്നതെന്തുനിതെദെഷായായവല്യ്/ശെതുമ്മെമന്ദവക്കു

ശത്തിൽ ഏനൊക്കിയെഗാപഴിത്തിശക്തിയെറിയുന്ന ശത്രുക്കളെകൊന്നാഷിൾ

പരഷനായക്കളതയാണകൻ ഷിതൃഷംപക്കാനെന്നറിഞ്ഞിരുന്നിതൊ

ഴിതെന്നത്തൊതയൊന്നൊരവദെശമിന്നുകലരെയായിതൊഫൽഗനകൊന്നാ

യാൽകൃതനായൃതനായവൻ കൊതനമിനെകൃതയഷ്ടം. പരാകിട്ടിവസ്ത്രങ്ങളുമെക്കി

ഷ്യമാനമഷർ വൃക്കശൊഭനവവസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുകുന്നു. കിട്ടിദെഹാകളത്തെഷക്കാ

ദെഹിക്കുംഷക്കൊശൊഭനവദെഹങ്ങൾ കൊണ്ടുകുന്നതാകെയക്ത്രങ്ങൾനിശ്ചയിക്കി

ന്നിവ്യ്യഭെനെയകളെപൃഹത്തിപായൊരുഷാപനെയമ്മൊഴുപെർജ്ജയൊരു

ഷ്ടകൃപാഷരത്തിനായജ്ഞാനവകാശ. അന്നകവെദിവാരപ്രസാദത്തിനാൽ

സിന്ധുപതിയാം ഗ്വവനെക്കൊ. കാരണം. പെട്ടിതുളകളെഷ്ടാപൊല്ലും വിധി

യാതെതിക്കൊമ്മുതങ്കെക്കൂദഹന്നുതാ/കണ്മമുഷ്ടതതക്കതിറയെന്നകൊ

ണ്ടൽനെർവട്ടിനക്കുമെയത്തനെഷപാത്ഥനയനങ്ങൾമെങ്ങമാത്തിതെ

ഷ്യാരം.പൽകിം.ഞ്ഞിറഞ്ഞുവകുത്തിതപാരംവിദ്യ. ചമഞ്ഞുതിരുമുമ്പൽപൂര

നായൊരുകിൽഗിരികിരി/ഷംസൃഷ്ടപ്രഭവപൊലെപി, ഞ്ഞികുതിതപൊം. റിക്കര

നായകനന്ദനനാത്തിയൊരഷ്ടനന്നതാ/കൊവപെവരുഞ്ഞുകാൽരക്ഷപി

ച്ചകുളങ്ങാരതെങ്കെഷ്യകണ്ടിട്ടുസങ്കൊചമ്മാരാക്കിചമഞ്ഞിതപൊക്കതു. നാനാ

ജനങ്ങളും കെൾക്കുമാറങ്ങിനൽമാനമൊരാ/വം പ്രതിജ്ഞചെയ്തിഗനൊൽസ

൩൩൭ ദ്രുമിതെപ്പോലവും കെട്ടഴിനെത്തിപ്പെൺമിത്തിൽ ചെയ്യുന്ന [illegible]

മഹാപൊൽത്താരഗയാണെയാണാപ്പൊളിയുന്നു സത്യവ്രതനാകുമഗ്രജൻ തന്നാണ

ഗുരുന്നാം കേശവന്തന്നാണ [illegible] വായുതനയൻ ദുര്യോധനനത്

[illegible] ൽ [illegible] കയാൽ [illegible]

[illegible] ൽ [illegible] ചെയ്യുമാറന്തപ [illegible]

[illegible] ചെയ്യുന്നതും [illegible]

[illegible] ചാപമതിങ്ങനെ [illegible]

[illegible] ശംഖനാദം [illegible]

[illegible] ശംഖനാദം [illegible]

[illegible] ശംഖ [illegible] നാദങ്ങളും [illegible]

[illegible] വാദ്യം [illegible] വരാത്തത്

[illegible] പ്രതിജ്ഞ ചെയ്താനെന്ന വാക്യം [illegible]

[illegible] ചൊല്ലി പറഞ്ഞിതിനാൽ [illegible]

നായിതുര്യോധനൻ [illegible] വർ [illegible]

[illegible]

വാക്കിൽ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിതിന്നാ [illegible]

[illegible]

[illegible] ദുര്യോധന [illegible]

[illegible] ദുര്യോധനൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] യുദ്ധം [illegible] ചിത്രകവിരന്മാർ [illegible] സമസ്ത [illegible]

സന്നാഹം [illegible] കണ്ണിന്നു [illegible] ഇതിനെ രക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങനെ

ജ്ഞേയം [illegible] കണ്ടിട്ടു [illegible] അറിഞ്ഞിട്ടു [illegible] നായവൻ

മറ്റു [illegible] നിന്നാർ [illegible] സേനയുമായിട്ടു

[illegible] വരുത്തി [illegible] സന്തുഷ്ടരായി നിന്നാർ [illegible]

[illegible] പത്തിലെ [illegible] ഭാവം [illegible]

[illegible]

[illegible] നിന്നാർ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൩൩൬

പുത്രനെ ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിച്ചു കരഞ്ഞാൾ വിലാപനന്തരം ആയവൾ ചോദിച്ചു എന്റെ

ദിവ്യനാഥനോടു കാഴ്ചവെച്ചീടുവാൻ തെളിഞ്ഞ മനസ്സാലെ അവിടെ ചെന്നു കെഴുവാൻ

ഇവൾ മനസ്സു ചെയ്താൾ അവിടെ ദൈവമാതാവും കൂടെ ചെന്നു നിന്നിരുന്നവൻ പുത്രന്റെ

പുത്രന്റെ ശരീരം കുഴിച്ചിടുവാൻ എത്രനേരം ആയ്തേ എന്നിട്ടു പുത്രന്റെ മൊഴി

അവൾ കാണുന്നതിൻ പുത്രനെ കാട്ടി വിഷാദപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവളോടു പറ

ഞ്ഞു എന്റെ മകനേ നീ ഇത്ര ദോഷമായി എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നതോ എന്നു

അവൾ കരഞ്ഞാൾ അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു നീ ദുഃഖിക്കേണ്ട ഞാൻ നിന്റെ പുത്ര

ന്റെ ആത്മാവു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്നു എന്നു വിശ്വസിക്ക ഞാൻ അതിനു സാക്ഷിയാകുന്നു

എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു അവൾ സന്തോഷിച്ചു ദൈവമാതാവി

ന്റെ കൃപ കൊണ്ടു ആ പുത്രന്റെ ശരീരത്തെ ഒന്നിച്ചു മറവു ചെയ്തു

ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദുഃഖം ഒക്കെയും നീങ്ങി

ചെയ്തിട്ടും തന്റെ സ്വന്തം പുത്രനെ അവൾ ഓർത്തു എന്നും ദൈവമാതാവിനെ

വന്ദിച്ചു എന്നാൽ ആ സ്ത്രീ നന്ദിയോടെ ദൈവമാതാവിന്റെ തിരുനാമത്തെ

സ്തുതിച്ചു അവളുടെ പുത്രന്റെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവമാതാവിനോടു

അപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ സേവിപ്പാൻ തുടങ്ങി അവളുടെ ശേഷം ജീവകാലം മുഴു

വനും ദൈവമാതാവിന്റെ സേവ ചെയ്തു പോന്നു ഇപ്രകാരം ദൈവമാതാവിന്റെ

കൃപയാൽ ആ സ്ത്രീക്കു ഭാഗ്യമായ മരണം ഉണ്ടായി എന്നു കേൾക്കുന്നു എന്റെ

പുത്രനെ ഓർത്തു വിലപിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരെ ദൈവമാതാവു ആശ്വസിപ്പിക്കും

ഇപ്രകാരം ഭക്തന്മാർ ദൈവമാതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഭഗവാൻ വിധിച്ചപടി

വരുത്തും നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷ അവൾ തരും എന്നു നിശ്ചയം

അതിനാൽ നമ്മൾ എല്ലാവരും ദൈവമാതാവിനെ സ്നേഹിച്ചു വണങ്ങേണം

കുപൊതടവനാക്കിയക്കിക്ഷ്ടരവും കണ്ടുതസങ്കടം പൊം വഴിശത്രുക്കളെങ്ങിട്ടിട്ടുവാന ൧൩൭

ൟശനാം കൂട്ടങ്ങളെയനായ തദ്രണെവനിസ്സാൻ പൊഞെന്നവരയെന്നരന്നവെനായി

വെംഗനങ്ങളും വിവെച്ചരുതിലെയുന്നാനാനഗനന്മ്ഗ ഷരാജങ്ങൾക്കാനനൊന്നുള്ളും

നരിങ്ങാലവും വിന്നിട്ടുകൈപാസഷാക്കിയതെ ഷൊഷരിഷെന്നിപക്കാൻകൾ

ക്രൂഷിസ്തുതി ചെയ്യുപാത്തുകന്റിരപാൾത്തിവഷ്ടുടമിട്ടു നൈവരിദ്രുഷം ണ്ടുവിത

സമ്പ്രണെസ്യപൊക്കെസമ്പ്രനങ്ങൾ ക്കനസ്സംതെഷഹാദെവദൈവെശ്വരഗംഗാപ

രവാരദൃക്കലായദത്താംഗങ്കസ്വാദാരകാന്ദുഞ്ഞവന്റിയെദുസ്മരിച്ചിപെവനഗദെയ

ൟവഹഷിണ്ടയാനഌന്നദ്രിയന്ത്രം ഷെകെലും കരസ്വാനൊംഗിടിശമരവാദരഷെങ്കനൽ

ക്കുഇന്നവാഷവിവെയന്തകണ്ടുമാവാഷാരകുടെയരാന്നകചെയ്യവരമാവിതപ

തെഷ്യങ്ങൾക്കുശുലവത്തകുമായ്യടിഷണന്നാപ്പിമെമൂട്ടാന്നകൊങ്കന്നനാചനന്ന

ന്നികൾമൂത്തപ്പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങൾക്കുണ്ടാനെമാതിയകൃഷ്ണന്മാർക്കുഷൊങ്ങൾഭണ്ഡാരംകൊണ്ടു

ക്കുമാഷ്ടിഷിരാള്ളിത്തുകൃത്യങ്ങളെചെയ്തിമങ്ങളെയെരഷമഹാരക്കാളിയുമാരകാര

ണുശുദ്ധഷവാദണ്ടങ്ങനചാരണസെവിതസാരസാക്ഷ്യത്രിവവാണിനമൊനങ്ങ

ഷിനിൻഷൊന്മാരെമിവത്തവമാനനുശാന്തദൃതിത്രിയനപ്രദതിവദനങ്ങ

ദൃതെന്തനമൊടുതക്കീത്തനമൊടുതദത്രെനമൊടുതവമുത്തന്മാരശാന്തായക

ഷ്ഷാരായരാന്തായശ്ശുരായകാന്തായിപ്പുദായദൃക്കായശല്യായദക്ഷദന്തായ

രരക്ഷകരായങ്ങളിത്രനമൊനങ്ങൾത്രംനമൊനമ്മദൃദ്ധിപ്രസിദ്ധ്യം

വണ്ണിത്രിക്കുതിലെ യാദ്യവാസ്ഥാക്കൾമത്ഗനമോദെഷ്യുശംതരൻടങ്ങളിയൻ

വരമൊരനിഷ്യൻടുതക്കുന്ന്കൻപഷാനന്ദകൾക്കൊണ്ടുകന്ദുക്കിതംഷെ

യൊനിക്കപെചുൽക്കിട്ടിച്ചുകവായരതെവകൾക്കെചെയ്യുന്നപ്പ്ന്ത്രിക്കുത

ന്നെ ഗഷിപ്പിവാനന്ത്യപൊശായതെന്നുന്നുമൊഷിഷ്ടിപ്പിൻകൃഷ്ണവിപൊചന

ഉണ്ണാൻ കൂടെ പ്രകൃതിക്കു ഒത്തായ്ക ക്രിസ്ത്യാനമതജ്ഞാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു സേനാപതി

കളൊന്നും ഇല്ലാവണ്ണം ഇതുപടി മനുഷ്യ വായക്ഷാരത്തെ നന്നൊന്നാക്കി നടത്തിക്കളെ

യൊക്കെ വെക്കെ നോക്കിട്ടു പാതകത്തൊടു ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു ദൈവാങ്ങെ

ന്നു വാക്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഗണ്യതെ ഒരു ഭയത്തൊടു കൂടിയിരിക്കുന്നു

ണ്ടാകാത്തക്കവണ്ണം പഠിച്ചു നടപ്പാൻ പ്രമാണമായ വേദവാക്യം കൊണ്ടു

തന്നെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇവന്നു ദൈവം ദയയാൽ മനസ്സ

ലിഞ്ഞു കൊടുത്തിരുന്നതു ആയാസപ്പെട്ടു മാറാതെ ശത്രുക്കൾ പെട്ടെന്നു തങ്ങളുടെ

സിദ്ധനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു എന്നു കണ്ടു മനോരഥത്തെ താന്നു പോകുന്നതിനാൽ കൂടെ

തുണയായിരുന്ന ഒരുത്തൻ വിശ്വാസികളുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ കല്പിച്ചു വചനങ്ങളെ

കൊണ്ടു അറിയിച്ചുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ പ്രസിദ്ധനായി വിശ്വാസം ലഭിച്ചവന്നു സ്വഭാവ

ത്തിങ്കൽ വിശ്വാസികൾ പറയുന്നതിന്നു ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്ന വരെയും

പെട്ടു പോകാതെ കണ്ടു പരിപാലിക്കുന്ന ജ്ഞാനം പരിശുദ്ധ നിത്യവചനത്തിൽ

കൂടെ ആശ്രയിച്ചു യഥാർത്ഥമായ വചനം കൊണ്ടു താന്നുപോകാതിരിക്കും പൊന്നി

നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ജ്ഞാനത്താൽ പൊലിവുള്ള സ്വസ്ഥതയിൽ ദൈവത്തെ

ഓർത്തു പഠിച്ചു നടക്കുന്ന വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന

ദൈവത്തിന്റെ വചനം സാരമായ ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുന്നവരെ പരമാർത്ഥത്തെ

ക്കുറിച്ചു കൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കുന്നവരെ നോക്കി മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ദോഷങ്ങളെയും

പുത്രന്റെ മരണത്തിന്റെ ശക്തി കൊണ്ടു ഇല്ലാതാക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ

ഉയർത്തി ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളും ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളും

ശത്രുക്കൾ വരുത്തുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളെയും സഹിച്ചുകൊണ്ടു പെരുമാറുന്നതിനാൽ മംഗ

ലമായിരിക്കുന്ന സന്തോഷം കൊണ്ടു നിത്യജീവനെ പ്രാപിക്കുന്ന ദൈവഭക്തന്മാർ

പറങ്കിപ്പടക്കാരവരെ വെക്കുന്നതുമായ [illegible] ഇച്ചനമ്പ്രാക്കെട്ടുകെട്ടി ൩൩൭

ട്ടുന്നതെന്നു [illegible] ഭക്തിയും [illegible] കൈക്കൊണ്ടു [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൧൩൧ ചൊക്കെയൊന്നുമില്ലതകൈന്റിപെരുവഴിമെൽ ചെല്ലുന്നെ ഞാൻ കൊണ്ടുകിടക്കു

ന്നൊരുത്തൽ ഇരിക്കുന്നെ ഭാവങ്ങളും വഴിപ്പൊകുന്നതിന്നു മുൻപെ നന്ദിമഹാനായകൻ

കരുതാതക്കവെണ്ണിനാൽ കൊണ്ടു വരായന്ന പട്ടണെ രക്ഷിപ്പൊന്നെ ഉണ്ടായവ

ർന്നൊക്കുസമസ്തരും തിന്നാർക്കു ... മെന്നതെവരും തെളിച്ചിരുന്നവർ നരനാ

രായണന്മാരും ദെവന്മാരൊടു ഗന്ധർവ്വ ... യക്ഷഗന്ധർവ്വകിന്നരന്മാരും മനുഷ്യ

രുമൊക്കെയും രാക്ഷസഗണങ്ങളും ... ഉത്തമസ്ത്രീകളും

... നങ്ങളെല്ലാവരും ... ദെവി

... ശൂരന്മാരായവർ ... നാദം

... വാരണങ്ങൾ ... നാദവും ...

... നാദവും ... പൊങ്ങി

... സമസ്ത

... നാദവും

... പരന്നു ... സരസ്സിൽ ...

... ന്നായ ... നിന്നാൻ ... വരുട

ചിത്രമായൊരു ... വാമദെവ ...

മാലകളും ... നാളെ

... മായൊരു ... ശൊകം ...

... വരുന്നതും ...

... പൊങ്ങി ...

... രായ ... ആയവന്ന

... ന്നു ... കൾ

[illegible]

ചൊരകയായ [illegible] പ്രവാഹവും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

മനുഷ്യ [illegible] വിചിത്ര [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ശ്രുതരായ രാജ്യ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

400.

നിച്ചു ചൊല്ലി, ഞാൻ കുത്തുകെയുദ്ധംവൻ തന്നെ യുദ്ധെ എന്നെയും പാണ്ഡവരെയും ജയിക്കും

രക്ഷിക്കുമെന്നെ ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടു നാരായണന്തന്റെ പതിനെട്ടാമതിൽ കിരീടങ്ങൾ

ഛിന്നങ്ങളെന്നതു ദ്രോണർ കൈയും കെട്ടിച്ചു കൊടുത്തു ഗാന്ധാരിയുമെന്നു

യുധിഷ്ഠിരനന്നേരം ചൊന്നവാറും ഭീമനും പാണ്ഡവരെന്നെ ഗോവിന്ദനും വന്നുപോയി

നമസ്കരിച്ചു ശകുനി ഗാണ്ഡീവധന്വാവും ചൊല്ലി തൊഴുതു പിന്നെ ചെന്നുകൂടി

ദ്രോണനെ കണ്ടു കൃഷ്ണനും വാസുദേവൻ തന്നെ കണ്ടു നിന്നൊരു നേരം

തന്നായ ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ പാഞ്ചാലൻ ചൊല്ലി യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവർ പലരുമെന്നു

ദ്രോണർ ചൊന്നതു കേട്ടു ധർമ്മപുത്രൻ പറഞ്ഞു പാർത്ഥൻ വീരന്മാർക്കു

ഏകൻ പെരുമ്പട പടക്കുന്നതു പോലെ പാണ്ഡവർ ഭയപ്പെടുന്നതെന്തു

നന്ദനൻ ദ്രോണനെ വന്ദിച്ചു പറഞ്ഞു ശല്യനും വാസുദേവനും ധർമ്മപുത്രരും പാണ്ഡവന്മാരും

കുന്തീപുത്രനാം യുധിഷ്ഠിരനും പാഞ്ചാലന്മാരും കണ്ടുകൊണ്ടു നിന്നു പിന്നെ

ത്രിഗർത്തന്മാരും മത്സ്യന്മാരും കേകയന്മാരും പാണ്ഡുപുത്രന്മാരും ചുറ്റിനിന്നു പടയോടു

പൊരുതുകൊണ്ടിൽ ദ്രോണാചാര്യൻ കൊല്ലുന്നതിന്നു ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ

പിന്നെ കർണ്ണനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു അശ്വത്ഥാമാവു ദുര്യോധനനെയും

ദ്രോണർ യുധിഷ്ഠിരനോടു പിന്നെ ചോദിച്ചു സത്യമായ് ചൊല്ലീടുക നീ എന്നു ചൊല്ലി

നാനാവിധമായുള്ള പടയെല്ലാം നിന്നു കൊണ്ടു ധർമ്മപുത്രനോടു ചോദിച്ചു ദ്രോണൻ

ഭീമൻ കൊന്നിതു ഗജത്തെ അശ്വത്ഥാമാവെന്നു പേരുള്ള ആനയെ എന്നു പറഞ്ഞു യുധിഷ്ഠിരൻ

ഇതിനുശേഷം ശസ്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചു ദ്രോണർ ശസ്ത്രങ്ങൾ താഴെ വെച്ചു

കൃഷ്ണൻ ചൊല്ലിയവണ്ണം ധൃഷ്ടദ്യുമ്നൻ ഖഡ്ഗമെടുത്തു കൊന്നു ദ്രോണരെ

നാനാവിധമായുള്ള യുദ്ധം ചെയ്തു പിന്നെ പാണ്ഡവരും കൗരവരും

ഭീമൻ കൊന്നു ദുശ്ശാസനനെ അർജ്ജുനൻ കർണ്ണനെ യുദ്ധത്തിൽ കൊന്നു

[illegible]

മരക്കാഴുതകണ്ടുതൊണ്ടാഴനാർ കണ്ടുന്നവരൊക്കയെവാതുറവരിച്ചും
കരക്കൊണ്ടുവരും ചിലനരെ പാങ്ങിനൊരാതകൊരച്ചിട്ടിയാൽ ചിറ്റുക്കയോനെ
ചക്കചാത്താനരെ പാരപ്പെസൻചത്തയും പാത്തിരതൈനരവർ നന്തവാരത്തും
കവുക്കുതന്നെതിച്ചിരരൂനെത്തും വരിയാത ഞങ്ങളെ പൊരുത്തനേരം പൊങ്ങൽ
ഉറഞ്ഞിതിൽനിന്നാക്കുന്നപൊരിച്ചും പാക്കന്നവാരെ കൊന്നുതിന്നുനാരു
മുമ്പെചാണ്ടെഴുത്താക്കളെല്ലാം പറകെട്ടുമ്പെ പനായിയസത്യത്തിചി
രനുപൊരിച്ചുകൊള്ളുന്നുവാർത്തക്കയും വരുത്തുവാൻ തന്നെനായക്കമാചാച്ചുറ
തെക്കന്തൊണ്ടെച്ചിപ്പെത്തകണ്ടുതിൽനിന്നെക്കണെന്നിട്ടിനെ ചിന്തിച്ചുമെന്നാ
ഞ്ഞിതനരവാരസ്സനസങ്കൽപ്പത്തൊരാകെക്കിക്കെ പൊരിച്ചു കുച്ചുനന്നതിൽ
ചരിത്രങ്ങൾ എന്നതിനിന്നുതയെപ്പൊന്നതകെട്ടുതുമമാപെയ്ക്കണ്ണൽ ചിന്ന
ഷം പൊക്കിനാൽ എന്നിക്കുന്നിച്ചൊരുവാത്സല്യം പുണ്ണ്യത്തെ പൊന്നപെരുക്കു
ധനങ്ങെയമ്മാരതിപൊന്നിതെന്നുകുത്തിച്ചു സമരത്തകെട്ടനൊരമാതൈ
ചമനായസത്യത്തിലൊമാര്യമുക്കാപുതുകാണിപ്പൊനെന്നെപൊരിനനൈ
ഉറക്കിട്ടുചെറ്റും പൊരുമകാറമുതൈയെയക്കലായെയപെറ്റുമെക്കുക്കാ
ചാത്തനെത്തിത്തുന്തിനാൽതൊഴിലുമവരനെന്നെ പറയെയ്തുപൊറ്റി
ചിക്കിച്ചത്തതൈങ്കെനരെടനാമാനധനായിയസത്യസന്ധതപൊചുകാതെ
വൃത്തയെണിക്കിച്ചിട്ടുപൊരിക്കുനതെൻ കാലൊരു മതിരക്കായൊക്കമാനമെന്നി
ദീനസത്യത്തിൽ തൊന്നക്കൊന്നാനൈഷ്ഠിക്കത്തിക്കനൽത്തന്നാരെ ചിരിപ്പിച്ചുക്കു
ടരച്ചാങ്കൊത്തനുക്കൊന്നകാപെരുംവരിത്തിക്കുരുതപൊലെക്കെപ്പൊഴുപൊ
ണങ്കുരുക്കിത്തുറുക്കിനാൽ തുപ്പധനത്തിനനെരായപൊരുവിത്തെപ്പെയ്യ
ത്തിനുപൊണ്ടിത്തിനെട്ടുന്നം കെട്ടിച്ചെഴുത്തകാപെനയും കാരിയുംനിക്കിയും

നടക്കുന്നു ഞാൻ ഒന്നത്തെ ... കണ്ണു ... രൻ ചൊന്നതു ...
കണ്ണുടെ ... ച്ചു സാത്ത്യ ... നെഞ്ചും ... ചൊല്ലി
ച്ചതെരത്തിൽ ... നിന്നു ... ത്തിൽ
രാജാനെ ... നരത്ത ... നത്തുകൂടെ
യത്തിയെ ... വൻ കണ്ണുക്കു ... ചൊല്ലി
ച്ചൊല്ല ... സനൽ ... ത്തിൽ
... സത്യ ... കണ്ണു ...
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇത്യുദ്ഭമിയുടെ വക്കം ഒന്നൊന്നാസക്ഷം വന്നതു കൈയെയുടെ ഒന്നിൻകൂട ൪൦൯
ൻപുണ്യവിശ്വാസമെന്നതു ഉറങ്ങിക്കിടന്നിട്ടുള്ളതൊന്നുമില്ലെന്നുമ
തെന്നെ കൈക്കൊണ്ടിന്നും വെളിപ്പെട്ടുത്തം വരാത്ത പഴയമാതിരി വെക്കാ
തെ പൊക്കിരി മാറ്റത്തിനനന്തമായി ചെയ്യുന്നതിനാൽ ദിവ്യതക്കുള്ളൊന
ന്നരമിശിഹായുടെ ഉപകാരങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പാർക്കുന്നവർക്കു സന്ത
ന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതുമൊത്തവരായിത്തീർന്നാത്മാക്കൾ ഒന്നുമെന്നെ
ത്തുക്കളുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഏതിന്നു എന്നാൽ ഒത്തിരി നമ്മുടെ ത്രയ
ത്തു ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ നാമും കൂട്ടാളികൾ ആയിരിക്കെണ്ടതിനു
ൻകൂറയായിരിക്കണം എന്നതിനെന്നൊരു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ കൂട്ടുക
ന്നിന്നാലും നിന്നെയുന്നായുന്നിച്ചു പൊക്കി തെളിന്നായന്നു സൊദ
രൻ പൊയിട്ടു പാപത്തെ കൊണ്ടു ഉടെ സൊദരന്മാരോടു ഒന്നിച്ചു
ഞ്ഞൊന്നതൊസാദ്ധ്യം കേട്ടു കൊണ്ടതിനെ ഒരു വിശ്വാസ പാപത്തിൽ നിന്നു
നുരയുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം കണ്ടു വരികയും ഇരിയതിനാൽ ദൈവം കരുണയെ
മരിച്ചവർ അരാതെ ദിക്കിന്നു വാഴ്ചമാറി പൊകൽ കൂറതന്നിൽ ഉടക്കം എക്ക
ലിക്കളുകയിൽ ക്കുന്നതു ഉപവിശിഷ്ടനാൾ ചെയ്ക ഉപന്ത
ര പെറുവാനരന്മാർക്കു ചൊല്ലിനക്ക കൊടുക്കും ഒന്നിച്ചു വന്നു ന
രക്ഷയുടെ വഴിക്കുകൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായ ദൈവത്തിനു ചെയ്യേണ്ട
ഇച്ഛയിൽ കളിക്കും ഒന്നെ ചൊല്ലിനാൽ നമ്മുടെ നാഥൻ വരുന്നെന്നു ചെന്നിരി
നാത്തിയ ദൈവദാസന്മാരെന്നു മനസ്സാക്ഷിയാൽ ഓർമ്മക്കയിൽ നിന്നാൽ അതു
ചൊല്ലുവാനും ഞങ്ങളുടെ ഞാൻ ദൈവ വചനമെന്നു പൊയതിനാൽ നമ്മുടെ ദൈവ
സ്തുതിയൊടു കൂടുന്നതിനൊത്തു ദൈവ വരുത്തി ചെയ്യുന്നതു പൊലെ ചൊല്ലുന്ന

൪൦൩. പ്രണാമ ശാന്തരെന്യാദരെന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടെഴിച്ചെ വൃത്താന്തമെല്ലാമെപ്പൊഴും ചൊല്ലി

കരങ്ങൾ കൂപ്പിതൻ രക്ഷാപരൻ ദശകണ്ഠനെ വെന്നിട്ടു രാമനെയും കണ്ടു കൊ

ണ്ടിച്ചെ വൃത്താന്തമെല്ലാമെപ്പൊഴും മന്ത്രിയന്നെഞ്ചു കൊണ്ടു നമസ്കാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ശയമെന്നിയ്യുണ്ടാകുന്നതെല്ലാം ഒക്കെയും നിശ്ചയം കെട്ടി കൂടനെ ശപൊലെ ഉള്ള
ചിത്തമെപ്പൊഴും അൽപാരംപരം പണ്ടിത കർത്താവ് കൎത്തനെ അയൎത്തൃയൊടന
ന്നവിക്കാർ ചെന്നാനൊരെഴുപെർ ദിക്കിനവർ കൂടെയൊന്നിച്ചു കൂട്ടിയത് ഉപദെശ
ചിത്തം വിന്നെക്കിരിഞ്ഞു പൊകാക്കുന്നെന്ന് അപ്പം തന്നെയറിഞ്ഞുപറഞ്ഞു
ദൂരരെന്നനെന്നരശൊത്രനയായ ശനന്നൊനപ്പൊൾ കർത്തനിലും വൎണ്ണശങ്കി
ത്തയെപ്പൊഴും കർത്താവിനെറെറാതെന്നെന്റെ വത്തൃതനൃസ്ഥിവശ്ശക്കപ്പെട്ടിട്ടു
നസനായാകൂട്ടക്കൊണ്ടു പ്രത്യനയത്താൾ വാരെപാരെ പെയപറിച്ചു ക്കെ
പൊൾ കർത്താവ് ഏവത്തിയനെഞ്ഞു ഉപകാരരൻ വഴങ്ങിക്കുംതെന്നു പൊന്നു
ഉരൈതെത കർത്താവ് ഇഷ്ടം നിൻ്ന്നെ റെവും ഭൂരണതകൃസ്തിരിക്കുന്നയൊ
ശനനംതെശനെ അപ്പെചെയ്യ ചെമ്മത്തിചെയ്തുവിന്നതുപശ്ചമായെന്നിതവൊ
ട്ടിന്നതവിമാനെപ്പുനരരിവൽനന്നാകുന്നെപ്പൊൾ അവർക്കുളളനെരം നമ്പിതക
ളതയ്യുതെന്നുദിക്കുംമെന്നാമനാതെഴിക്കൊണ്ടന്നുകനെരം കർത്താവണ്ണ
തക്കൊയവരവരിതിന്നുയതെക്കുതെപ്പൊന്നതിൻ്റെയും ദിക്കനൊരെനുണ്ടു
നൃത്യായങ്കൽ പെട്ടെമ്പൊ പെശരത്തുക്കിന്നാൽ വിക്കൂട്ടിച്ചുതെങ്ങാക
കണ്ണാനയനച്ചനം ഫാരതിപ്പിന്ന്യാഹ്സാന്നാൽ എളുപ്പം വിചെയ്യം കരഞ്ഞാ
ജ്യെത്തപ്പൊൾ വാളി ഒരുകൂടുകളിൽ ഇടാനിഷ്ടം വാരാളുതൊഞ്ഞാനെന്തിത്തി
ഗനെൽ ദിക്കിൻ കെട്ടുകർമ്മപൂജതിനെന്നുക കർത്താവും കൂറാനഴയെറ്റു
പാകന്നതയൊപ്പെ കാററിനകൽ ശരമായിരിപ്പൈറെറ്റ നവ്യപെട്ടിട്ടാന്നെന്നു
തരഞ്ഞുവമ്പായെടെന്നു നിൻ്റെ ഏത്പ്രഭാമസർവശക്തി കല്പനത്തി
വാക്കും പവിത്രം ഉത്തമവരഗുരുവഞ്ചൊൾ കനഞ്ഞുക്കൻ കൊണ്ടു
കൂറയിവിച്ചിത കർത്താ നെമിത്രാ നൃകെനെയവ ദറെയും ഖന്ദിച്ചു

൪൦൯ - ഷഷ്ഠകൊവതൊട്ടുചൊല്ലിനാൻ ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലുന്നാരിരൊപാഷിതാദരെ

നനികൊണ്ടക്കരൊകല്ലെന്നെന്നെനപ്പകൊദരനൊക്കബെകനച്ചുതക്കിരന

ഭൊതൊൻപൊൽഷിസിൻബെങ്കാഗധനക്കുണ്ഡരൌക്കരിനൊക്കഞ്ഞുയാരമെ

നാമിപ്പെചൊല്ലുകെതിവരാക്കിരിയെന്നൊരവെക്ഷപനത്തിന്നവെറ

തെക്കൊൾകവെള്ളുന്നുടക്ഷണ്ണുങ്ങളുടക്കൊല്ലുമാമെരൊപച്ചാതെന്നുമ

നിന്നെയുനെകൊക്കെരൊകൊണ്ടുനതിസ്സുതൊനെന്നുമതിങ്ങിനുയഷങ്ങിക്കിഴ

ക്കയുംവെന്നൊമ്പിഗയുംകൊണ്ടുൽനെൽവജ്ഞനമെന്നിതവക്കരൊഷിന്നിനെ

ഭദ്രാഞ്ജപ്രകൊളുങ്ങനൈചൊപ്പാഷിയെന്നുനിവഷാദുംപിന്നിഗനായാൽ

നംമതെന്തൊരാമിസ്സുതിങ്ങൊന്നുപറയുന്നതൊന്നതൊക്കുഗയറിയുതെന്നു

ഞൊയൊൽക്കുറാപ്പങ്ങൾവാസ്യംപറയുതയൊരുമപൊരുമാതൊക്കന്നിനെ

കയാമതിന്റെവിരൊക്കഷിച്ചുഷങ്ങിതുചന്നുമെനുന്നതുതാട്ടുവാനൊടെ

വാൻഇക്ഷാംപറയുന്നപൃത്ഥ്വിപ്പതിനംഷിതനയനംതങ്ങിൽചൊരുത

മൊരെതൃപ്പാംവാരഷുത്തയനങ്ങളുനച്ചചന്ദ്രപ്രഭമായശരങ്ങളെതെ

ത്തൻകപെരുത്തിലെഗെച്ചാനതനെരംകാൽതെന്നുംനൊൾതടെക്കളുമ

ന്നിവമൊഗനപങ്ങിച്ചുപങ്ങിച്ചുങ്ങുകാനയാമ്പിതളെക്കപൊചെയ്ത

ട്ടിതാപൊപകളെപ്പഷാപ്പാരാമൊപൊംതൊപ്പാപലതൊ

ടട്ടുഅന്നസന്ത്രക്കിദ്രുരുത്തകഞൊരുകൊങ്ങിരിയെങ്ങാപെയിരുന്നാദൂര

ശ്രുവാവരിക്കിഗനാൽകൊന്നൊരുമതെന്നുമയരുന്നതികടിനിതിനെന

ഞൊമനസ്സാതമനുപനാക്കിയുദ്ഭൂതിശ്രവാവണതെന്നെയെതൊരുതനെര

ത്തപ്പരിഷിതസ്യകൊണ്ടുംകാരഷിചിരിയുംപുത്രൻഷിത്രസ്ഥാനവൊ

പെയൊരുമരുംഭയക്കരമാക്കിവന്നിതെന്നൊരംശംഖവപമാഗിചൊന്നു

ഷം ചൊദിച്ചു ശംകര പെരുമ്പ്രാനൊ പറയൊച്ചുന്നാൾ കൊരന്തുമന ചൊൽഷ
പൊന്നൂറവെന്നും കന്യ്രട്രാതവെന്നും പൊരുന്തിനൊർഷിതെട്രീതപൊൾ
ചുതെരും മകെഞ്ഞിത്രച്ചുത്യതയൊടവരളവ്വ് മന്നെരം പടപത്രണ്ടുതും ക
യെക്കാരുതിവരും പടിപ്പ്കളെപ്പോലെ പുഷ്പരെ പൊന്നിനാർ കന്നുവക്കാന
നു ചാത്തുററിവരും മുന്നായ സംഗരമെത്രമന്നൊഹരം പെറുന്നവാഴ്ചുററിത്തിഗ
ന സൂത്രികൾ പുഷ്പിച്ച പുത്തിനെത്തിച്ചിരിക്കിനൊൻ പുഷ്പിച്ചരുമിത്തെരുതെരകുത്തി
ഷം കെട്ടിയൊകാച്ചം കരഞ്ഞുതും തഞ്ഞിത്തിൽനിഷ്ഠ രമം പതഷുഗിഷം പൂതുകൊണ്ടെപ്പം
തലെക്കുതല കൊണ്ടുടിക്കയും എറുപ്പിടിച്ചുമഗച്ചുമയച്ചുമഞ്ഞറഷിഗച്ചും കഗ
ച്ചം പൊഗച്ചുമച്ചുററപെരന്തകന്മാരായിമരുപിനക്രുറണ്ണർ കഞ്ഞിത്തുപൊററുപൊരുതന്നെരം
ഒരുക്കനാം ഭദ്രശ്രവാമിഞ്ചെയിട്ടുകൊണ്ടാക്കം കുറഞ്ഞുവിന്നിഗനാൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിചെന്നത
പഴഗച്ചന്നിച്ചിരിച്ചിതമന്ദിത്ത കരം കൊണ്ടുമറെന്നിൽ പാത്ത്യപ്പൊത്തടൽ ത്തിന്നിച്ചി
ഒച്ചുനൽ മെളും കൊണ്ടുഗള്ള വിശെട്ടുവാൻ ഒരുമ്പുന്നനെരത്തുമ്മള്ളന്തിരുവഗശൊ
ശീ പരാച്ചു യന്നാരാമണമ്പരൻ സംഭ്രമത്തൊടുകൂടി ചെന്നിതു പാൎത്ഥനൊടു പറഞ്ഞൊ
ന്ന തുനവിരമിക്കയിസാത്യകിയെ കൊപ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു പൊരുവിവന്നാർ
യിട്ടുരിശ്രവാവെന്നൊ വെട്ടുന്നൊ കിശുതതെട്ടിമന്ദഗ നൽകുടിന്നനെര ചുതിഷാ
ന്നൊരെന്നിനാൽ പാൎത്ഥൻ കരവുമായി വിച്ചിനിതക പലവെവാളൊട്ടു ന്നാനതതന്നെ കിരി
സുതൽ ഭൂരിശ്രവാവിന്നെ പയുത്തിഗനൊൽ പൃക്ഷി കൊമ്പരിയന്നൊരു സാത്യകിക്ഷ
യവന്നെന്നും പാൎത്ഥനെയും നന്നായൊരു പൊഴ്പുലക്കുത്തിനാൽ കണ്ടവർ നന്നാമ്മഞ്ചു
രച്ചെന്നനൽസാത്യകിവന്നുത്തനെതതനെരത്തു കണ്ടെനം തഞ്ചത്തിത്തന്നെ ശരവഷ
ഷം ചെയ്യാരഞ്ഞിനിച്ചൊരുകുസുമതപൊരം പരുഷംതനിട്ടിമെന്നസാത്യകിയി
രനം കുത്തിക്കൂട്ടു പൂഷ്പങ്ങളെന്നപൊലെ ശൂരന്മാർ ശരങ്ങളും തൂകിയാപുത്തമ്പൊക്കൊ

4.70

വലിയ രാജാവെന്നു അന്നു കുറിച്ചു നായന്മാർ ഒന്നിച്ചു തമ്പുരാക്കന്മാരെ കൊണ്ടുപോയി
കുറവങ്കാൽ ചെറിയ തെരുവിൽ വിശേഷ വാഴിച്ചു പാർപ്പിച്ചു ഗുരുവായം ചെയ്ത
തിരുനെല്ലി തമ്പുരാൻ ... പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

രണ്ടരാത്രിയിലിപ്പോൾ പുത്തരത്തെ ദാനപാത്രങ്ങളും ചെറുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നായിരിക്ക
നാടത്തൊരു പുത്തിയിലിരുന്നിട്ട തന്നുടെതെ തന്നെ പുണ്ണിനാൽ ഉത്തരനായി തീ
ർത്തുന മെതയാരിട്ടിരിക്കുമ്പോൾ സുയോധനനെ സന്ധ്യാവന്ദനം സൊമകന്മാരിവിവരങ്ങ
ൾ ചൊൽ ചൊൽക്കുടത്തെ പുത്രാവധം ചെയ്താൽ എന്നാണെന്നും കണ്ടതുമിതു
ത തിന്നുന്നതിനാൽ സാത്യകിയിരുന്നു ചെന്നാനന്തരം കൃഷ്ണനാലിരുന്നയൊ
പുനം തോയുമെന്നൊരു അർജ്ജുനന്നെൻ അനന്തരം സ്വരൂപങ്ങളും ചെയ്തൊരു അനന്തരം ചൊന്ന
ചെയ്യൊഗവും കണ്ടിട്ടുന്നായുത്തിത്തു ചെയ്തവരാതൈത്തു രെതൊരെന്നായുണ്ണിനാൽ
ഭീമസേനനും ഉത്തമന്മാർ അവനെന്നും ചൊന്നത്തരവുമെന്നും ഇതിനാൽ ഉള്ളതിന്റെയും
ഇതിനാൽ അവരൊരുത്തൻ ശൊഭിയിൽ ചെന്നതെന്നൊരു അവരുടെ ഒരുക്കങ്ങളും
പാനായകരും ഒട്ടുമാകായിരുന്നിതയുവും പാത്രങ്ങൾ ചെയ്തൊരുക്കി
നടന്നതെന്നൊരു നാനാതുണ്ണിനാൽ കാണികൾ ചൊൽകൂത്തനെ
ചെയ്തൊരു കുട്ടികളുടെ കുടിൽ മഠത്തിൽ മുത്തലനിന്നതിനാൽ സുറവു
പർവ്വത്തിലനായ സുയോധനനാറുത്തൂ പുഷ്ടവുമൊരുത്തനെരം കണ്ണിനെ ചൊല്ലിമിലി
യനാകലാൽ കണ്ണനൊട കൃഷ്ണൻ തിങ്കൾ ചെയ്തിനാൽ ഇങ്ങിയുമപാണ്ഡവന്മാരാൽ കുട്ടിക
ന്നെനങ്ങും ചൊല്ലിയപ്പോൾ നാൽക്കണ്ണൻ ചൊന്നതുമെല്ലാം കുപ്പായങ്ങളെന്നെ
പിശെഷമെന്നിതിനെ ചെന്നു കരങ്ങളിൽ പടിക്കൽ തിയെന്നിതു കെട്ടുമിത
ഷു സുയോധനനൊരു കൊല്ലുകപാണ്ഡവന്മാരെയെന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലു കയ്യിന്മേലാണിപ്പു
കണ്ണനാൽ കൊല്ലുന്നതിങ്ങു ക്ഷത്രിയന്മാരെന്നതിനാൽ ചൊല്ലുന്നതിതാരമെന്നതുകണ്ണു
നും കൊല്ലുന്നതുണ്ടെന്നാറിഞ്ഞു നിന്നുപോയതും ചൊല്ലുമതിനെയെല്ലാം ഉപരനായ
ടാ ചൊല്ലുക ഇല്ലിക്കിരിതെന്നിൽനിന്ന് ചൊല്ലുകിൽ ഇന്നുപൊരുകയ്യിലെല്ലാം ഇ
ന്നുപൊരുന്നാൾ ക്ലിചനവന്നിന്നെയും കൊടുനാൾക്കിരുമതിനിപ്പു സംശയം ഉണ്ടാ

നാളുകളാക്കുന്നു പാർപ്പനന്തെന്നറ്റതൊററതൊട്ടിട്ടുഞാൻ കണ്ടില്ലല്ലൊ ഇന്നെ
പാപ്പാമാരുടെ ശൌര്യങ്ങളുംശുദ്ധിയൊതാ ഉപവാസംചെയ്യുന്നതു ഭവനങ്ങളിൽ സത്യ
ഗമറിയമാമപ്പസ്തൊലന്മാർ ദിശാശമദൈവാനതയെ പാപശക്തിക്കുന്നു ഇവർ പാ
പ്പാവമ്മാരെ ദൈവശക്തനെന്നുമറിയാതെ വെറ്റിണക്കുന്നു ദൈവത്തിനുപായം പാപ്പാ
പദാർഥംവും പൂജിക്കുന്ന തൈലപ്പലവും പ്രകാരവും ഒത്തരച്ചിരുകളിലുള്ളതും പൈശാച
ൽ കുറുഞ്ഞയന്തനെന്നാട്ടും പറഞ്ഞിട്ടും ഇതുപാതകപാപവായിട്ടും ഇതര
പലിശയായിട്ടുള്ളതൊക്കെ കാട്ടി ശെയിപ്പാനായിട്ടും കഴിഞ്ഞതു കണ്ടില്ലെ ഇതു
പാം ഒക്കയും പറയാതെതിനു കണ്ടിട്ടു നാമിരിഞ്ഞതു പറ്റിത്തരമ്മനൊതുകൂടെ പറഞ്ഞു
ഇല്ലെന്നതു കണ്ടിട്ടു നമ്മുടെ ലന്തനെ മുപ്പത്തതുകൾ കായാൽ ക്രൊധം മുഴുത്തു
നിറഞ്ഞു നശിപ്പിപ്പാൻ മാകപ്പലനാക്കിയതിനാൽ അപ്പോൾ തന്നെ ഇത്തിനുമുക്കുവനെ
നുഗ്രഹമില്ലാതൊത്ത ക്കനെ ഒക്കെ ഒപ്പം പെരുവഴിയിൽ പൊതന്ത്രപക്ഷക്കാർ തിരിയെ
ശനന്തരം കണ്ടവർ ചെന്ന പാതിരിക്കാരവും പിറ്റെയുള്ളതുണ്ടായ പ്പൊഴും പറയായ
തില്ലെ നം കണ്ടുപൊലുള്ളതൊട്ടിക്കാരമെന്നതു കണ്ടിട്ടു കർമ്മ പാതിരിക്കാരമെ
ന്നതും പണ്ടും പുരുഷന്മാർ പാതിരിക്കാരർ ഇങ്ങനെയും കണ്ടുകൊണ്ടു മതിക്കാലമെ
ത്തിലെ കണ്ടിരിക്കുന്നപാതിരിക്കാരൻ ഇങ്ങനെയും കണ്ടിട്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാല
മെങ്ങനെയും നിപ്പില്ലെ പറഞ്ഞതിനിപ്പില്ലെ പറഞ്ഞതിനിയടങ്ങി ടങ്ങിനിയടങ്ങി
ഞ്ഞനിപ്പിറയാതെപിന്നിപ്പിറയാതെപിന്നിപറഞ്ഞാലെന്നതിനിപറഞ്ഞാലെ
ന്നിട്ടുമെന്നെങ്ങനെയുള്ള മടങ്ങുകന്നിട്ടുതന്നെനെങ്ങളുമ്പിഞ്ഞെനെയല്ലാ
യെയാ പറഞ്ഞത് ഞങ്ങൾക്കുകൂറപൊന്നു കണ്ടതുമെന്തുകൊണ്ടു പൊന്നഞങ്ങൾക്കു കണ്ടു
തും പിന്നിൽ നിന്നിൽ പറയെണമെന്നുമവപെട്ടിൽനിന്നി നതകാത്തതെന്തെ
എപ്പൊൾ ഞങ്ങൾ പിറയാതെ പൊക്കും മാരെതെയും നിങ്ങൾ നിന്നിൽ കിടക്കുന്നു

പറെരക്കൊന്നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യണമെന്നതിങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കുറിങ്ങൾക്കൂടാഞ്ഞാൽ
പണ്ടിതന്മൊം ന്യായം പലരും പലവും വിചാരിച്ചിരിഞ്ഞാം കലങ്ങിച്ചുമഞ്ഞിതെപ്പൊ
വരും ക്രൂരവും വെടിക്കായത്തുകളും ഇട്ട പാർവ്വതങ്ങളും ന്യായത്തനെരം ശെഷങ്ങളും നടച്ചു
ട്ടതിന്നാ നംഗെശൻ വൈരത്തിനങ്ങളും ട്ടതുകിരീടവും കൊത്തുമുന്നം പണ്ടുംചെ
ന്നതെതൽതെര കൊണ്ടുന്നപ്പൊണ ഞാനൊരുമ്പെട്ടായക്കയാൽ പൊണ്ടുപറഞ്ഞിവരെ
രനനുനന്ദതുന്നുട്ടിയപ്പൊ പൊഞ്ഞിതിനാൽ കണ്ടെസമിട്ടുരിയൊയണനന്നെരം ചെന്നു
ഗുരുസ്വതന്നെന്നൊടപെക്കുമിച്ചാൽ തിത്തകന്നകുടെ സന്യമൊഴിയാതെപ്പുതിരിച്ചതിനെ
കൊല്ലുകവെക്കാതെ ചൊല്ലുപൊറുത്താല്ല മെന്നുഗുരുസ്വതൻ തെറന്നുതന്നുതകണ്ടുരെ
നരത്തു പാഞ്ഞു പലിരരുത്താർ പടയുമരിച്ചു പാഞ്ഞുപെരിഞ്ഞതരഞ്ഞിരിവമത്തതും നിരൂപം
കിട്ടുന്നും തരുക്കിയും ദാഹവും ശത്രുങ്ങൾ കൊണ്ടുമറിഞ്ഞു ഞങ്ങതാപവും കയെക്കാരഞ്ഞൊ
പിച്ചുതാഞ്ഞു പെരും പടവെക്കമുട്ടിതുപൊട്ടികനന്നെരം ഗ്രന്നായുരഞ്ഞാരുസ്വാ
തൃക്കിവെക്കാതെനിഗ്രഹിപ്പാത്തനസ്സുത്തിനാൽ പന്തപ്പാകത്തിച്ചിതെറാമുയരെ
പചന്നമൊഴടപ്പൊവരും പടക്കുതുയൊംഗ്രഹതയൊംഗത്തിൽ മരിയാതെവെഗമുട്ടു
ഞാടക്രൂരമുഹാബലം പൊരും ടിയകരമരിച്ചുമഞ്ഞിതു പൊരും പറഞ്ഞിതു ക്രൂരതയെ
റനവെരും പെരിമുപ്പകരെണ്ണർമരിച്ചിതുക്രൂരസ്വമം ബരമുടങ്ങിമുടരിച്ചുടുക്കു
രനന്ദനനാരിയ കണ്ണുനം പൊക്കൊണ്ടെമിച്ചുപരിനാർമെനിന്നെയും വമ്പടചെ
ത്താമിയ്യന്നതുകണ്ടു പൊതുമ്പർ കൊൻപ്പതിനെവം പറഞ്ഞിതിനാൽ ഉരുതുരു ശക്കുഷാഹ
ഞാപലച്ചുഞ്ഞതിലെ കരെഗംഗണിച്ചിട്ടു ന്തൊക്കി പൊഷട്ടുമൊട്ടുക്കിയെന്നിച്ചക
ൽ കൊണ്ടുഞാനിമുഷച്ചഞ്ഞൊനിശെഷമൊട്ടുക്കുവൻ സൂക്ഷ്മതനൊം വരവക്കൽച്ചില
യൊതെർ തെണ്ടിച്ചിട്ടുകതിന്നനെരെ ദിവാൻഞായമാം ഞ്ഞുവൻ കണ്ണനൊയെപ്പ
തിന്നാം പൊട്ടിതൊക്കിരിക്കുന്നിതകെണ്ടവാകാലമഞ്ഞുതച്ചിരിക്കിയുന്നു

൫൪൩ ൩) കാലത്തുവന്നപ്പൊൾ ജഗദീശ്വരൻ കാലാന്തരമവലംബനമവനുംകാലത്തെ

യും കാലത്തിലവിടുത്തും കാലാന്തരമവലൊകനംകൊണ്ടെല്ലാകാലാവല

ലൊകനംകാക്ഷിത്വാത്സ്യം കൂടാം കൎത്തൃത്വമായകാലമെന്നിയെ കൊടുപ്പാൻ ചെയ്തു

വന്നിപരമെശ്വരനമെദൈവമെന്നുമെത്തമായൊരുവൽപൊയെഴിഞ്ഞാ

വരിപ്പെട്ടതുമവനെപ്പറ്റിയുംകൊണ്ടതങ്ങൾതന്നെയതവന്നിതിനന്നാരെതാന്നവാ.

റെന്നെപറയാമെ. സൎവ്വജ്ഞനായവൻ സകലജഗന്മയൻ സൎവ്വരക്ഷകമെന്നിന്നൻ സ്ഥാ

തനൽ സൎവ്വഗുണപ്രധാനാത്മകനപ്പൊൾ തന്റെമായയെന്നൊരുവസ്തുവരമാത്മാവി

ന്റെനിരാകലൻ നിഷ്കലൻ നിൎമ്മലൻ നിത്യൻ നിവാസൻ നിരാമയൻ നിൎഗ്ഗുണൻ നിഷ്ക്ക

ളനിശ്ചലൻ നിഷ്ക്രിയനായവൻ നിൎല്ലക്ഷണം കാന്തിരാതം കനെകൻ പരൻ തന്നെ

ആദ്യന്തനനന്തനനാദിതൻ എന്നിങ്ങനെ പരമാനന്ദമെന്നുമെൻജ്ഞാനസ്വരൂപന

കൃതമയനങ്ങൾ മറിയാമജ്ഞനനൊടുക്കിച്ചെയ്യുന്നിങ്ങരെന്നാമങ്ങന്നവി

മാനമെംപലങ്ങളുമാകുംപറ താനനാം ദെവാദികൾ ചെന്തുമരങ്ങൾ നാല്ലതെത്തിച്ചി

തുപഞ്ചികൻ ജൊവമനായ ലൊകങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളാവെതനിങ്ങളെങ്ങനെ

രത്നമിപ്പദിവത്തിൽ പൃത്ഥിയിൽ എങ്ങിനിന്നിചെൽക്കെന്നയെല്ലാരവൎക്കും വക്കൽ

വൊലെയഞ്ഞാനസ്വരൂപംതെചിത്തിരെന്നുകനാകലപ്പെട്ടൊരു സങ്കാരപ്പെട്ടെങ്ങ

കണ്ടുതുയൊഗനനൽ ഇവ്വക്കുണ്ടാരക്കരും കൃതിലക്കുമെന്നൊരു രാക്ഷസനാകുമലംബം

സന്തനൊരുമാരുതിഷെത്തനെകൊൽക്കെന്ന ചൊല്ലിനാൻ സൃഷ്ടിസ്ഥിതി പലമിൽ

കീൎത്തിപ്പവാൻമായയിൽ ശാരദമാരായരാക്ഷസരായൊഗനിത്തിന്നുമെത്താരുമെന

രത്ത്രപായന്നതെററമെംപാങ്ങപനൈസൃഷ്ടം ഭയമായ്പതിസ്ഥതനൊന്നവി

ത്തിനനാൽ മായാമികളെ വിപ്പിഞ്ഞുപൊലക്കൽ മായമൊഴിച്ചുപൊരുതൊ

ട്ടിഗനാൻമായയാമയനാകുമായർകൊനരന്നരം പാദ്യസ്ഥതാത്മങ്ങന്തന്നൊട

അതുചെയ്യ സംഗരത്തിങ്കൽ [illegible]

ന്നെയും [illegible]

[illegible] ഭാരതം [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഇവനെന്നെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

നെത്ര [illegible] നയനം [illegible]

[illegible]

[illegible] കളും [illegible] കളും [illegible] കളും [illegible] കളും [illegible]

[illegible] കളും [illegible] കളും [illegible] കളും [illegible] കളും [illegible]

[illegible] കളും [illegible] കളും [illegible]

[illegible] കളും [illegible]

[illegible]

[illegible]

൪൬൨ വിത്തിവിശെഷൻ കുത്തുകൊണ്ടുകാൎമ്മാപുത്രി യെയും മങ്ങല ചൊൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് യെയും

വെട്ടുകൾകൊണ്ടു തന്റെ ച്ചൊല്ല യെയും ഒട്ടുമണ്ടു പൊൾ മരിച്ചുപതി യെയും ആ അമ്മയെ [illegible]

നം കൊണ്ടുകൊ [illegible] കാൽതട്ട കൂർത്തുതെറ്റി യെയും ചതുരെറിഞ്ഞുക

ട്ടു തച്ചറി യെയും [illegible] കൊണ്ടു ഗാത്രങ്ങൾ കുത്തൽ യെയും [illegible] യെയും [illegible]

[illegible] യെയും [illegible] യെയും [illegible]

[illegible] യെയും [illegible] മാർ [illegible]

[illegible] സംഹാരങ്ങൾ [illegible] തെന്ന [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്ഷേത്രാദികളെകാവൊരുത്തൻ ച്ചുപ്പ ഷി ഷ്യം വരണെന്നു ഷിച്ചവസിച്ചിരാ ഇതാ പറകയുംചെ

നെരുക്കൾ കളിയും ഉത്രാദി പുത്രൻ ഷികിയാട്ടു കണ്ടൊരു ഷിത്തന്നെ ഇണ്ടു ഗുരു വഴുത്തി ദിനാൽ

അമ്മെക്കൊഴുത്താൻ ഷിരാ ദ്ദുവ ദത്ത മെക്കുരെത്താനാൻ ദെവദാസ ഷത്രുഷിച്ചു

ആവൻ ഷൻ അമ്മൊത്തൻ ചെയ്യിനാൽ പ്രവാദത്തൊഴു പാത്രം നൊരു നെത്തക്കൽ

ഷാംദെവലാരെന്നു തന്നെഷ്ഷിന്ന തന്നെ കാലദെവക്കൾ ചെയ്യുന്നു നമ്മുടെ പൈതലെതൊന്ന

ക്ഷിത്തിക്കിൽ ചെക്കെയ്യ ദ്വാനഷ്ഷി വരായത്രാ ഷുംപാലദ്യക്കൾ ചെയ്യെന്നെത്ത

ദെവകിന അൻ സ്വഷ്ണി അവഗദെരാ ഷുദെവ പുത്രൻ ഷിരാവസ്തുക്കൾ ചെ

താദകലെന്നു സവസ്രാം ഷു തന്നെ തിഷു ആതു തന്നെ കാണാതിമനുഷ്യ ഷാന്ദം തെളിഞ്ഞു

തന്നെരാലൊ സിംഹ വക്ത്രം ഷയാദി യൊഴു തദാ സസ്യ നഷന്തരാരവും ചെയ്തിതൊ പാരണ്ടു

ഷുകളിശിര ശസനയാപാദത്തെ ഷനഞ്ചു നന്നത്തെതിം ഷംരാരാ ആഷുഗതുല പെരെ

നന്നാതിനാനാചാന്തു തെവഷിഷ്ടു പാനതെരും ഗന്ധ്യ വാപതിരാദി പൊത്തും ചെയ്തു

തെന്നതി അന്നന്നെത്തെ ത്തലെ ദിപൊപൊപരത്തിത്രി ഭൂമികളും മാധവരദെവ ഷ്യം രാജ്യ

തന്നെ ഷിംപാഷ്യം നന്നാഷ്ടറണ്ടു ഷഷണ്ണിതു ഷൊംഗിഷുഷ്ണു വനഷു തന്നെ ഷൻ

വരൻ ആദിവെഷ്യാദ ഷഷ്ഷിതന്നാദി കുക്കന്ന നന്നത്തനാ കപാൽ ഷിവഷ്ടിഭൂവ

തിദെഷണ്ഡ ഗഷ്ടി ഗൊവതി ചക്രവതി ഷിസൽ ഷഷ്ടി ഷ്ണുഷ്ണി പതികൾ ഷനാഷി

ശ്രീദെവിയതൊ പതിഷി സഷ്ടി ഷഷ്ടിയതെ ഷിദാംവതിയതൊ കയൻ വരൻ

ശ്രുദയ പനഷ്യ യനാരായണനായ ശ്രുലക്ഷാം ഷാചാത്തൊ പൊരുളും കണ്ടിട്ടു ദ്ധം

ഷ്ണി തൊ ചെതിവ ഷ്ണി കൽ ചെയ്തു ശ്രുപരനാകനാ യുഗൾ ഷിതെ ദെവാഷുര

ഷാംദെ ഷിചെത്തു ഷിപ്പൂ ഷാവതിഷ്ഠാം ഷ്ഷും ഷതിസ്രാതിരിആൾക്കൊൽ പാനവാ

ഷ്ഷഷി ചെയ്യാനെന്ന ചൊൽ ഷിൻ ചെയ്തി പറഞ്ഞാ ചെന്തുന്നു ഷണം ഷിവ

തഷ്ഷണ സ്രാചൊൽ കയെന്ന ഗാദെ വഴുതി ശ്രീരാമാക്കും ഷഷെ ഷിക്കെന്നു

[illegible]

[illegible]

൪൨൨

ചൊന്നതു കണ്ടു ഗുരുവരൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

കൻറെ നരൊത്തമരെന്നതിനായ ത്രിത്വത്തെ ദൈവമതമെന്നെയെ സംതയാത്ഥമായ

ഭക്തിപ്രാപ്തിയെഹവിയം ഇത്താക്കൂ യഥാന്തങ്ങളെപ്പൊരുൾ പാർത്തിച്ചു തൊഴുതുപൊയ

നരകാദികളാൽ പാർത്ഥൻ നാർപാഞ്ചാലരും പാണ്ഡവരുമെല്ലാം നടന്നൻ ശെഷ ദെവൻമാ

രും ചെല്ലരും ദെവതമാരൊക്കെ താനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദെവകൾ ചെയ്യുന്ന പുഷ്പമഴയെ ചൊരിഞ്ഞുതുട

ങ്ങി ചെമ്പൊതി കുതൂഹലം വളർത്തു പുഷ്പനിറൃതരൻ പൊകുന്ന നെരത്തു പുഷ്പങ്ങളെല്ലാം

ശംഖശബ്ദവും പാത്രങ്ങളൊക്കെത്തൊഴുതു ചെന്നതിനെ കൃത്തിവന്ദ്യം ചെയ്തുള്ളവർ

ക്ഷത്രിയർ സ്ഥിതിചെയ്യാൻ തുടങ്ങിനാം ചെയ്താൽ സന്തതമെന്നും കൃഷ്ണ സ്മരണയിൽ വാഴ്വതും

ചെയ്ത ദെവന്മാർ പതിനെട്ടു ദിവസം ദെവൻ പാണ്ഡവനിവഷദെവഗണങ്ങൾ ചെയ്യ

ഞ്ഞു ശൂദ്രനും പൊരാടുകയാൽ തെറ്റിന സെവിതൻ തെറ്റതിവാഹനൻ ശെഷിച്ചു

വന്നു മൊയതന്നാലൊക്ക ൧൮ം ദെവദെവന്തിരിച്ചെ ശ്രീരാമ സംശയാ ഭാവനയാ പൂരിച്ചെങ്ങി

പുഷ്പങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞും സെവിച്ചു കൊണ്ടുവന്നെന്നരുൾചെയ്തൊരു വെദവ്യാസൻ

ചൊല്ലി കെട്ടു തെളിഞ്ഞവൻ വൈശമ്പായനൻ ഗുരുവരനൊടു ജ്ഞാനം പാർത്ഥനാദികളും

കെട്ടു സെവിച്ചിരുന്നു കളിച്ചു സന്തൊഷിച്ചാരെന്നു ശ്രുതിയായിരിക്ക

ഭക്ത്യാ വായിച്ചവർക്കും മൊക്ഷം.

ഇതി ശ്രീമഹാഭാരതെ ദ്രൊണപർവ്വം സമാപ്തം.

ന്നെ പന്ത്ര [illegible] ടി [illegible] ക്കാരെന്നും [illegible]

[illegible] അവർക്കു [illegible] തന്നിലുള്ള

പരിശുദ്ധം [illegible] അറിയ [illegible] നാം [illegible]

[illegible] സന്നൽ [illegible] നായകൻ

പരമ [illegible] കണ്ണിൽ [illegible]

[illegible] നിന്നു [illegible] അവരെ [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞതു [illegible]

[illegible] വരുന്ന [illegible]

[illegible] സഹി [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞതു കേട്ടു [illegible]

നാൻ പറക [illegible] മരണ [illegible] പറയാ [illegible]

[illegible] പരമ [illegible]

നൽ [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞിട്ടു [illegible]

[illegible] സ്ഥാന [illegible]

സഹി [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു

[illegible]

[illegible] അവർ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ൪൨൧

[illegible]

[illegible] പതി [illegible] പതി [illegible]

[illegible] പതി [illegible] പതി സത്യം പതി സുരപതി [illegible] പതി [illegible]

[illegible] പതി [illegible] പതി [illegible] പതി [illegible]

[illegible] പതി സുരപതി [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൪൨൭

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്കാശം ചൊല്ലി പറഞ്ഞ [illegible]
പറഞ്ഞ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
പറഞ്ഞ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

൪൩൦.

വമനവറഞ്ഞതകാമ്പാരം ഗതയെന്നിയൊന്നുതന്നുമെന്നമാത്തിലതാവത്തായതനയന

ളെവൃന്ദവയയിവയൊം ഹിതന്നരെ കരെളെന്നഭയപ്രകാരങ്ങളെക്കുന്നിച്ചരെന

ന്നകമെപ്പെണ്ടാക്കുവൻവൊഴുത്താചൃഷവക്കിവിമ്പോറാഴ്പംതിവനാരവെന്നിരെ

യപ്പെനത്തതക്കെട്ടുപ്പെരന്നറാമെക്കീഴക്കട്ടിതനാൾവെന്നതിങ്ങെക്കാന്തനെന്നു

തെച്ചതക്കെട്ടുതെതിങ്ങെയുൎത്തുനംചന്ദ്രിച്ചരുഴ്ച്ചെയ്യവഹിച്ചവയ്യാക്കൊണ്ട്യി

ന്നുരവരയംരെന്നുമെക്ഷിമെയ്വിൻകുരുമിച്ചെപ്പാരും ഉണ്ടുവാനെന്നി

രക്ഷോഴ്സ്വമക്ഷിയെന്നരുൾതചെയ്യതെക്കിടാരെഴ സ്വമെന്നാങ്കുന്നിതക്കണ്ടിൽതെ

ഞ്ഞുകൊണ്ടിയുരമ്മാരാപൃതങ്ങുമദ്രുമത്തിനാൾത്തിടുവനതെച്ചുന്നി

ച്ചുരെമെവലതാവരെന്തിഹിച്ചഭയംനൽരക്കന്നമയിപ്പരപ്പോരക്കശ

രണെ ഷെഡെക്കാഴ്ചും ഞങ്ങൾകെട്ടുരെമനരുൾചെയ്തിനാനവരെത്തുമെയ്യിരി

നാരുവസ്തുവിപ്പെയുരുക്ഷനാഗികളുതുകെട്ടുചൊന്നാൻമരുണ്ടാരെവമിച്ച

ത്തുകൃപാന്തെക്കിടാഴ്കണക്കമെപവങ്ങൾമമിച്ചാത്തിക്കപക്ഷണാത്തിനങ്ങ

ത്തവാന്തിമഴ്ക്കാക്കുന്നതവരന്നാരായണൻമറകൾനാപൃണ്ടുകരെങ്കിൽ

ജ്ഞാഴ്രവിത്തിമെഴ്തെരുത്തുകളാക്കാമവന്തെത്തീയുംചിത്തുവന്നു

തൻകലവാണിരെനന്തുകാറവിന്നെയെന്നവചോനന്നാവിധയരർചൊന്ന

രജ്ഞാതൃതിംപെക്ഷാരെയെരെങ്ങാരെന്നൊരു ക്കുമാനിശന്തിദംശാത്മക്ഷാമിവജ്ഞം

രമെക്ഷിട്ടാർമറനനരുദ്രെക്ഷ്യപരുന്താകൈലടമെപാന്ദമഹിളിച്ചാനവ

നന്ദിച്ചടനെ ഹരഹരരുദ്രപരമമൂരതരരവരാവരപരവരരുഗാകിരതിവൽ

വരിമകരതിപാഞ്ചകഭവന്നാഥ്തിഭുവനയഹാരജയജയജയനമോനമഃ

രെയന്നു ജെവിച്ചുസെവിച്ചുസ്വരമിച്ചാരമെടുംതിങ്ങിസാരഥിവിരയോ

ത്തക്ഷരൻതെൻന്ധരാന്തമിതാനജയൊരുവടനനായകൻമക്ഷാകാരുകൾ

കുപലയുദപനയനമ്മാവൻ കറപ്പുത്തപാസവഷിക്കസാരഷിരഷിതനയ
നഷിങ്കനെവെൽവാൻ രചംഷിനവൊടുന്നാത്തകദവാൻ ഞാനമ്പഴിച്ചു
പ്പം കറപ്പവാരാ ചെന്നനസരിച്ചചൊല്ലിനാൻസ്സയൊയനൻ ഋഷിചെ
ന്ധം കണ്ടുപറഞ്ഞുമാരെഴുതൻ ഋത്തികുപദാവം കൂതത്തെനെഞ്ചിൽ ഞാൻര
. ഷിതനയനരുഷിത്സാകം വണ്ണം വവനമെതെഗനമ്പാന്തുവടൻ ചെരികണ്ടു
ജൻഷിഴകൂകണ്ടാൽ ഞാൻതരത്തിനനുനന്തിനരകൊഷിക്കാ ഞാതിനത്തെ
ക്കിചെപ്പുതഷിമ്പും പെരുവ ങ്കയം വന്മതഷിറിഞ്ഞാപ്പം ഞാനതകട്ടുനാഗമ്പ
ജനാകണ്ടു നൊടതിനകൊഷിയാതെത്തൊസവെനിപ്പം വാതെയെസാരച്ചും
വഷിക്കഷെണ്ടിപൊഷിഴകൂ കാണതൊറ്റു പനതൊതെചപ്പാ. ഞാനിനതകൊ
ഷിപ്പെന്തെക്കന്നകണ്ടു ഋതിമപ്പാരെഴുതൻ രചമൊറ്റു ദ്വിനാൻക്കെഷി പ്പുദ
ക്കരസ്സതൻ ശരണ്ഞ്ഞ കപഷ്യ കാരതുപ്പിമ്പവം ധരിച്ചുദൻ നഗ്രിപ്പ തെരഞ്ഞാൽതര
യെനിഗനൊനടുത്തമഷുക്കുഷിതരംഗങ്ങും ഞെഞ്ഞു ഗാന്ധരിതനയൻതെ
രതിൽ ഷിക്കുത്തും കണ്ടനൊഗവണ്ണം ചൊല്ലിനാൻ കഷിപ്പുപരതനെന്നവഷി
ത്തവെതൊതെപ്പഷിച്ചിരന്തന്നൊട്ടിഗപ്പതെകട്ടുകരിചെമ്പുഷന്മക്കുപവതി
പതെവെരം കഷിപ്പുപരതിപ്പൊ തിരക്കഷെണ്ടുതൊടു ജയിച്ചവെകൊതെമ്പരികെ
നയത്രയപ്പതെക്കരയവരത്തെനെരം ഞാൻ പുത്തരാക്ഷസഷിശാചരുത്തണ്ടു
ത്രിഗർത്തഷിനെന്നഷിപ്പുമിപ്പും കൂപ്പുനിരിക്കും കരഞ്ഞിതവാനനമ്പും
ചൊരാവാരം ചൊരിഞ്ഞു ചെപ്പുതെഴുപഴിയം കാറ്റും ഋഷിക്കപ്പാഷി
ട്ടുമറിവന്നിതെകാറ്റുതായൊറവും തുക്കാതാ കനം പാന്നിതചെടെയൊ
പ്പുതികണ്ടനിർക്കതിരകട്ടെക്കാ. തന്ന്യെഷി ത്രിതഗന്ധപദാദികളും
ഞ്ഞുതണ്ടക്കിൽഞിക്കപം ചെരുത കരഞ്ഞിവയൊക്ക കാഴ്ചകണ്ടു നാനാന്ത്രി

477

ത്വഷിത്ത്വമാം ജ്ഞാനം സ്വാൽ കന്ദർപ്പപരൊട്ടുമമ്മെം ഭഗവാനെന്നെ

നെഷിരുത്തുമ്മാം ഗെഡൽ നരനാരായണന്മാരിവരുമെന്നൊരൊന്ന വർക്കന്റെ

തൊഴാപറമ്പിൻ മെപ്പെക്കായെത്തുവന്നൊട്ടുകൾ നകരം ശ്രമം ഞങ്ങൾ തുരഗവാര

ഞരാങ്ങൾ നക്കവൽ പൊരുതുമായ്പ്പൊന്ന ലപാപെയ്യുമ്പൊഴിൽ പൊരു

തുവന്ന ഗന്ധർവൽ ക്കാവൽ മഷിട്ടുന്നൊൽ മത്ത മനഷിട്ടുന്നൊൽ ക്രുദ്ധൻ

ബൊധിരം ചെയ്യിട്ടുപറമ്പിൻ കണ്ണാതിൽ കമ്മെന്നൊരുതമപതിന്നെന്നരെ

ചിതം കുതിപക്കെഴുട്ടുന്നതിഷ്ഠപ്പൊ പപരൊട്ടുതിമപറഞ്ഞിതു കൽമ്മ

പലപക്ഷ നാവാഞ്ഞു ശല്യൻ പാപനത്ത്യുംന്തെൽപൊപന്നരും തുകാരണ്ടു

കലഹം കണ്ടുന്നൊൽ ക്രിയപ്പ കന്ദർപ്പ പസ്വാമിത്വം പറന്നെന്നരിലം

പൊചത്താപ്പഷാനെഞ്ഞു പായുഷാരക്കുതുത്തിനെ ഭക്താജ്ഞ നെന്നു

പൊട്ടുതാവന്നുതന്നുകണ്ടുന്നൊൽ ഭവനെയപ്പ മായുന്നകാരണമെന്നു ഞ

വന്നെട്ടപ്പൊഞ്ഞാ ഷിതൊഴുന്നിൽ പൊന്നരക്കിത്തിന്നം ചെയ്യുന്ന ഭുവനത്തിങ്ക

പന്നിന്നുതപ്പെന്നി നരസിംഹത്തിന സ്ഥലമനങ്ങൾ പൻനനിയൊരൊന്നു

സിയപനെയൊന്നു പൊട്ട പെരി കനാന്നിട്ടുപ്പയൊന്നെന്നു കുതിൽ പൊരു

പതിന്നവനൊടു സൂത്രാപ്പ പനതുക്കെട്ടുപറഞ്ഞു കന്ദർപ്പനം മനന്നിതൊപം

വന്നതുപൊറക്കയാൽ മതിമതിപൊമതിക്കെഷിപ്പുതമതിമാന്ത്ര രാജന്റെ

തുര ബ്രഹ്മപ്പ പെരി കനന്നെഷ്ടാഭപാനിൽ മനിക്കിൽ വന്നിഷിക്കുന്നത

പക്ഷവാദ്യം പെരുപനിപൊന്നും അഷ്ടിപഞ്ചനെ കരബലം കൊണ്ടു

ഷിരൂപ ഷൽത്തിപമറയപരൊട്ടു പനിപ്പകൊണ്ടു കമ്പം ഷിമകളെന്നെ

യാതുവന്നിട്ടപൊഴി കൊണ്ടെ പൊരുക്ക മലപ്പുത്രൻ കെട്ടുപൊരുമ

പൊകുതിക്കുമെഷഞ്ഞിനെ കപടഭെദങ്ങൾ കുമനികമിപ്പാതു കപലില

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഷ്ഠിച്ചിട്ടെന്തിരിക്കുന്നതിന്നു നിത്യത്തിലും ദൈവമേശരന്മാരുടെ പക്ഷഭാവിച്ചു

റമെഴുന്നള്ളി പറിച്ചതു ശരീരത്തിൽ കൂടെ പ്രസാദം ശാസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു

നരകത്തിൽ പെട്ട ഇവന്മാരെ കൈയ്യേറ്റുകൊണ്ടു നരകത്തെ തന്നെ

കാണുന്നവരും ഇഷ്ടമുള്ളവരുമായിരിക്കുന്നു പിന്നെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു

വിചാരം തന്നെ തിരിച്ചു അവർ പറഞ്ഞു അവിടെ തന്നെ പായുന്ന കൂട്ടമായിട്ടു

മനുഷ്യർക്കു കൂടെ ഞാൻ ഗുരുവായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ

ടുക്കൽ കണ്ടുകൊണ്ടു പിന്നെ കരയുന്ന ദുഃഖമുള്ള ആത്മാക്കൾ

ചേർന്ന ഭക്തന്മാരായി നമ്മുടെ പരത്തിൽ ചെന്നു പരക്ഷയിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നവർ

തിരിഞ്ഞു കൂട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ വചനത്താൽ വരുന്നില്ല

ത്തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെയും വന്ദനം ചെയ്യുന്ന മക്കൾ

പുത്രന്മാരും യുദ്ധത്തിന്നു തന്നെ തിരിച്ചു പലരും കർത്താവിന്റെ

അമ്മയുടെ പാദത്തിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു ഞാൻ

ഉപവാസത്തോടു പറഞ്ഞു ശത്രുക്കൾ പിടിക്കയും ചെയ്തു കരഞ്ഞു വരുന്നു

പിതാവിന്റെ വിധിയാൽ വരുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ പിന്നെ ദുഃഖത്തോടു പറഞ്ഞിട്ടു

ചെയ്തു പരത്തിൽ നിന്നു കന്നിയെ വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നു

ഷിക്കുന്ന ശരീരം യോഗം ചെയ്തു പിന്നെ ദേവനും അന്നു ഞാനും

ഞെട്ടി പിന്നെ പറഞ്ഞു നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ തിരുവചനത്താൽ

ൻ പിതാവിന്റെ തിരുവചനത്തെ കൈക്കൊണ്ടു പിന്നെയും

പരിഷ്കാരം തന്റെ കർമ്മത്തിൽ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ തിരിഞ്ഞു

നരകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ കണ്ടു കഷ്ടത്തോടും ദൈവത്തെ കൂടാതെ

ഷമിച്ചു പോയ നരകത്തിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു

ഉപ്പൊഴെ കല്പനെത്തിൽ കരയെറിയിരിക്കുമ്പൊൾ അവിടെ കെവിപ്പെറന്മാരും
നമ്മിലെക്കൊട്ടുകൂടെ നെന്നവരെ [illegible] അന്യന്മാരും പിരിച്ചി
ത്തകരം [illegible] മുടക്കൊപ്പൊയവരും [illegible]
തനിക്കിൽ [illegible] നിന്നു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ന്ന ഞാ൯ നമ്മുടെ മിശിഹായോടു പാപക്കുമ്പസാരിച്ചവനെക്കാൾക്കയാൽ
പാപക്കുമ്പസാരത്തിങ്കൽ ശുദ്ധമായെങ്കിൽ പാപമായ പാപം ചെയ്തവനാകുന്നു
ശ്ലോകമാകുന്ന ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമത്തിൽ മിശിഹാ വലിയ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നു എന്നു
തന്നെ പാപികളുടെ മേൽ കരുണയുള്ള തിരുമനസ്സു പോലെ പരമ ഗുരുവാകുന്ന
ഗുരു പറഞ്ഞതു ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടു പറയുന്നു കർത്താവെ ഞങ്ങൾക്കു ശിക്ഷാ സം
ശയം കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ മനസ്സാക്ഷിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നവനാകുന്നു
സ്തോത്രമാകുന്ന പാപത്തിൽ നിന്നു മനുഷ്യർ വിശുദ്ധരായി കൊണ്ടും പാപം
കൂടാതെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു പാപം പോക്കുവാൻ കൊണ്ടു
നൽ അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞതിന്റെ അറിവു കൊണ്ടു പറഞ്ഞിരുന്നവൻ
അവരുടെ ദുഃഖത്തിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അറിഞ്ഞു
കൊണ്ടു പാപമോചനം പറയുന്നതു കർത്താവിന്റെ കല്പനയാൽ ക്ഷമിച്ചു തന്നു
ആയതു കൊണ്ടു പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ. ദൈവം കരുണയാൽ കൂട്ടി മനസ്സാക്ഷി
കൾ ശുദ്ധമാക്കുവാനായി അവരുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്ന ദൈവ
ത്തിന്റെ കരുണയാൽ പാപവും ശിക്ഷയും നീക്കി ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ
നാം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു പാപം ചെയ്തവനെ കൂടാതെ രക്ഷിപ്പാൻ
പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ വന്നവനാകുന്ന മിശിഹാ
നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നവനാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും ദൈവം സർവ്വ: ശക്തനായവനാകുന്നു.
മനസ്സിൽ നിന്നു പാപം. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ
വിരോധിച്ചു ചെയ്ത പാപങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കി രക്ഷിക്ക
ഉണ്ടാകയാൽ അവരുടെ ആത്മാവിനെ രക്ഷിപ്പാൻ കർത്താവു വന്നിരിക്കുന്നു

ഇതി ശൈനിപസ്ഥാനായം പാതന്നാരായതൻ പസൂകളെ പാത്തശ്ശസ്യ.
തന്നാശനൻ ത്തൈരന്ന കേട്ടിൽ കൊടുക്കാഞ്ഞ. വസ്സവന്നതകൊണ്ടു
ജ്ഞാനിയും കരത്തിൽ പകുമായപുത്തി, ഉജ്ജനൻ ഭയപ്പെട്ടു പോനായ
തകണ്ടെങ്ങേ ഉരദേവതിമാർ ഒരുനാൾ തൊഴിച്ചിട്ടു ൻ കയ്യുമുത്തൻ
ൽ കരത്തെയും ചെയ്യുന്നതാരാണി ചെയ്യുക പിശേഷ, ആൾ ചെയ്താനാണ്ടൊരു
ഉജ്ജ്വലതയുള്ളതൊടി കേതങ്ങളെയും വൈരം വക്കുന്ന പുരുഷൻ
വധമത്തിനും തൊഴി കേന്ദ്രൻ ക്ഷത്രിയൻ കാണാതെ കൊണ്ടുപോരിക്കുള്ളു.
മനുഷ്യർ ചിന്തിക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ വരുമാനം ആയതു കുറച്ചുതന്നെ
ാണിട്ട് പരന്നേക്കാൾ കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല കൊടുക്കട്ടെ ചെയ്യുന്ന
കൊണ്ടുപോയി ആയതു ശത്രുക്കളെ കാണാതെ കൃത്തിലെന്നു പോവു
നടത്തിച്ചതിനാൽ കഴിഞ്ഞ വിഷ്ണു ഭക്തന്മാർ അതു സമൂലം
നടന്നതകൊണ്ടു തിരുവടിയെന്നു തകർന്നു ദേവന്മാരായ ശത്രുനാശം
ഭേദിച്ചതിനാൽ അവർ ചെന്നു പറഞ്ഞിതെന്നെന്നാൽ ഞങ്ങൾ ത്രിവി
ക്രമനെന്ന ക്ഷമയൊടു ഞങ്ങൾ ക്ഷത്രിയൻ കരമൊഴിച്ചു ചൊല്ലി
നിന്നത കരങ്ങളെന്നു ഒരു ഭൂമി വെക്കാൽ കരങ്ങളെന്നു ഒല്ലന്തരിച്ചു
തിങ്ങൾ. കരങ്ങൾ ദിവ്യ സമുദ്രങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അത്തുതിചെയ്യുവ
ചെങ്ങന്നൂർ അറിയപ്പെട്ട കശ്യപ മഹാ ഗുരുവും സന്നിധാനത്തു
ദ്വൈപത്തിൽ വന്നതു ഒന്നുമിച്ച രാമനെ കണ്ടു ഞങ്ങളെ
ഒരു കഴിവത്രെ ചൊല്ലുക കാൎയ്യങ്ങൾ ഒന്നും പറകയില്ല എന്നു തൊഴുത
വഴിപാടും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു എന്നതിനാൽ ചെയ്യുന്നവർ
തപസ്സിനിയെന്നു അവനെ ചൊന്നവർ പറഞ്ഞു ചെയ്യുന്നവൻ.

൪൪൦.

[illegible]

[illegible] എന്നെൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠ [illegible] ഭഗവാൻ [illegible] എന്നു

[illegible]

[illegible]

[illegible] എന്നെൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠ

ഭഗവാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

[illegible] എന്നറിഞ്ഞു [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൪൬൨ [illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

[illegible] അവനെ [illegible]

[illegible] ഉപേക്ഷിച്ചതും [illegible]

[illegible] അവനെ [illegible] പറഞ്ഞതും [illegible]

അവനെ [illegible] അവനെ [illegible] പറഞ്ഞു

[illegible]

[illegible] ഉപേക്ഷിച്ചതും അവനെ [illegible]

[illegible] അവനെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

തനയനെയപ്പോൾ അനുഗ്രഹിക്ക [illegible]

[illegible]

[illegible]

ഷിതമൊരമൊഴന്നഞ്ഞുകൊന്നവർതെപഴിക്കഷിതതെഷിയതെന്നരംകുത്തപായ്
നൊദുരമെഞ്ഞദിമനൊദുക്കിദെന്നംകണ്ടൊനെതെഷൊന്നിപടക്കിക്കക്കുന്നുകൊണ്ടത്
ഭവാനദുക്കൾകൊണ്ടുതിയെമണ്ടുത്തിൽ ഒരുത്തഷിപ്പവൊവുക്കിഷിപ്പവാൻതരുത്തരായുള്ള
ർക്കിഴഷിരിക്കനുമരത്തഭാസിൽശരത്തിനായൊക്കത്തരക്കൊദുതെന്നഷിരിക്കരിക്കിട്ടെ
തെക്കുമണൊട്ടുതകുഷിന്നിട്ടുള്ളതനക്കുതെന്നതകിരക്കമെന്നിയെവഷിരിക്കകണ്ടെ
നയവതിതകുലപഞ്ചതിക്കംനമെയന്നവഷിരിക്കെന്നംകുക്കന്നിനിരാമെന്നവൊ
ഷിന്ദൻഅമയെനംമെക്കനയനക്കാഴപർതഅക്കിതെയ്യിതവനനനനരത്ത
തവൊവൊപലതമെട്ടുള്ളതവെരിഞ്ഞിതശതികമെങ്കുനൽവെച്ചിഞ്ഞിതമൊര
രഷിതനയനംകരിഞ്ഞിതഭാഗംകുതുവമാക്കുംപരിഞ്ഞിതനടുതരംഗങ്ങളുംവൊ
രിഞ്ഞുകിക്കനൽതെറിഷിപ്പും പഞ്ഞോം തെരിഞ്ഞുപൊനങ്ങളെകൊഷിതകണ്ടെനരംകരഞ്ഞുമ
ണ്ടുന്നക്കിവരഷാത്തുംവഷിരിഞ്ഞുകെട്ടുന്നവരനകാലാതും തിരിഞ്ഞുതിട്ടവരവയവ
ങ്ങളെയരിഞ്ഞരിഞ്ഞിട്ടുനടന്നവരാമ്പനംകരഞ്ഞിലൊതമെതവഷിന്നതൽവെവാണം
ചുറിഞ്ഞുവഷിന്നവഷിന്നൽക്കുതമെപ്പും തിറഞ്ഞുഭാനമയെലമെമന്നതുമഞ്ഞുമി
ക്കക്കൾതിരിക്കാഷിലാക്കും ചുറിഞ്ഞുവഷിഴുന്നമക്കളെങ്ങളും തിരിഞ്ഞുമണ്ടുന്നതരഗ
പഞ്ചിയുംശരങ്ങൾകൊണ്ടുതിഴുവഷ്ലുന്നതുക്കുവഷിഴുന്നരപങ്ങളുമെല്ലാം
തറിച്ചുവൊരുകന്നകൊറിമരങ്ങളും കരുമുത്തിന്നിക്കക്കണ്ടൊനതെതക്കതമെഷി
ശ്രീതപയെപ്പാംപടക്കനാശാവന്നതകണ്ടുകണ്ടൊൻഅതുത്തനാഗസ്തുമെട്ടു
ത്തവൊക്കതെതെതുത്തവാണ്ടവഷിക്കരുത്തനെനെരവുതമെട്ടുശക്രരു
മരമെഷുപിഴക്കമപതയെക്കാപാകണ്ടൊകഴുത്തിനനെരനെരെതുക്കന്നശക്രർ
പറഞ്ഞതക്കെട്ടുപറഞ്ഞുകണ്ടൊനം പറഞ്ഞതനന്ത്വിതഭവാനിട്ടുള്ളതൊട്ടുത്തവൊ
ണംതൊനെനുത്തിതഷിണ്ടുതൊട്ടുക്കിട്ടുന്നശരിക്കയുംവെണം ക്ഷമിക്കാ

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചൊല്ലി ഞങ്ങളിലെ ശ്രീ ഒത്തതു കേട്ടനന്നേരം ഒരു കാലം നന്നിപറഞ്ഞ
ഭക്തിനിന്റെ പൊരുൾ പറഞ്ഞതെന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു ഞാനതൊന്നറിഞ്ഞില്ലെന്നു
കൊണ്ടു മതിയും ഉന്നരുളിച്ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞാനൊന്നു പറഞ്ഞതിന്റെയും
എല്ലാമൊരുത്തനായി ഉണ്ടായതിനൊക്കയും എല്ലാം അവനെന്നു
ചൊല്ലാം ഒന്നിച്ചു പൊരുളുള്ള കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഭക്തന്മാരെ
ഭക്തികൊണ്ടു വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു പതിവ്രതയായ ഭാൎയ്യയെ
പരികൎമ്മം ചെയ്തിട്ടില്ലേ എന്നും അറിഞ്ഞിട്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ഭക്തി
ആചാരം ചെയ്തെന്നും പറവാനുള്ളതു ചൊല്ലി കേട്ടുകൊണ്ടു വന്നതു
തിരിച്ചു ചൊല്ലുന്നതും അരികത്തു വന്നു ചൊല്ലിയതിന്റെ പൊരുൾ
പറഞ്ഞതിനും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ചൊല്ലി ഉണ്ടാക്കിയതൊക്കയും
പറഞ്ഞുതന്നിട്ടു പറഞ്ഞു ചൊല്ലിയ ഒന്നും ചെയ്യാതെ ഉള്ള
ചൊല്ലിത്തന്നും കേട്ടതു ചൊല്ലി അതിനെ ചൊല്ലി പൊരുൾ അറിഞ്ഞതിന്നു
നെടുവീൎപ്പെട്ടു കാൎയ്യം പറഞ്ഞു അരികത്തു വന്നു പറഞ്ഞതു ചെയ്തതി
കൊണ്ടു ഭക്തന്മാരുടെ ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകയാൽ ഭഗവാൻ തന്നെ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു
നിന്നു ചൊല്ലിയതിൽ പാതിയും ചൊല്ലി തന്നു എന്നു കേട്ടു ഭക്തന്മാർ
നന്നായി ചൊല്ലുന്നതിൽ അവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ ഭഗവൽകൃപയാൽ ഉണ്ടായി ഗതി
വരുത്തി ഭക്തന്മാരെ ഉദ്ധരിച്ചതു പറഞ്ഞു ഭഗവാനെ തൃക്കാൽക്കൽ വീണു
ചൊല്ലി കൊണ്ടു കേട്ടതിന്നു വന്ദനം ചെയ്തു ഭൂമിയിൽ വീണു ഭക്തന്മാർ
ഇരുന്നുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിലെ ഭക്തി വിശ്വാസം പറഞ്ഞു തീൎത്തിട്ടു
പിന്നെ ഉണ്ടായ ഭക്തന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളെ ചൊല്ലി ഭഗവാനോടു
ചൊല്ലുന്നതും ചൊല്ലി പറഞ്ഞു കൊണ്ടുവന്നതു കേട്ടു ഭക്തന്മാരുടെ

൧൭൧൪ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ള്ളു.

ഇതി കർണ്ണപർവ്വം സമാപ്തം.

൪൭൩ നഷ്ടംവരികൊല്ലതന്നൊടുമുന്നതഭയപ്പെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ സഞ്ജയൻ നയനയന

രഹിതനരപതിതിലകനൊടഖിലമിന്നാശംഭവിച്ചു നൃപകെൾക്കനീ ഞാനുമന്ത

പതനയനരെതിർപൊരുതുതവവിഷയപരിപാലനെ വിനാർത്ഥായം കടുഞ്ഞിതു പാണ്ഡു

സുതന്മാരും ദ്രുപദനുമപരന്മാർ ദ്രൗപദീപുത്രന്മാർ ദ്രോണനെക്കൊൽവാൻ പിറന്ന

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ത്തും പൊരതിൽ നിന്ന തെക്കൊട്ടു ഇന്നൊറവരെയും കൊവെ ഇഗ്രെജയുമിതു ഒരു വന്നതും
ക്കുറ ചൊല്ലുവാൻ നിന്റെ തിരുമനസ്സാകുന്ന ദിവ്യകാരുണ്യം പൊന്നതു
നന്ദി തന്നാമിട്ടു ചിക്ക മനസ്സിദവാതിരിച്ചു ജനങ്ങൾ പുലയനായമനവഴി
ക്രിസ്തിയാനികളെല്ലാവരും പൊന്ന സഭക്കരികെ പൊക്കിൽ തിരുനാൾ പൊവാന
ഒരൊ പൊന്ന മുമ്പൊന്നു പൊതിരാഞ്ഞ വൈരൻ കുമ്പനരെ വെവനിവാവെച്ചു കളഞ്ഞൊ
ചൊല്ലിനാൽ കുർബ്ബാന ... ന ന ന ന ഭിയാണ്ഡി സഭയിൽ ക്കും നിന്റെ കൂട്ടങ്ങൾ
ത്തും ഒരുവെട്ടൊതന്നതെ ചൊല്ലി തിരു പ്രെക്കെൽ മെത്തികനായരൊ നെറ്റ് ശ്രുതകെട്ടി
കവർ കിളക്കുട മെയ്തിതെ ചൊന്ന നമ്മുടെ ഈ പവനക്കുന്നാരം ചൊല്ലിനാനായ
പൻ നൂവെ തെയ്യുന്ന തന്റെ വാതിലു വാഴെത കെയ്യതത്തിന്ന കൊട്ടാ കഴിഞ്ഞു
ആ ചവവിഴക്കുവകൾക്കൊട്ടു ചെയ്തു പൊയെനാറം പറയതു തനിന്റെ ദിനിയിലെ
ചൊന്നുമെ പൊരുതിക്കുലത്തെ തൊൽക്കാനൊരുങ്ങിയവർ പൂജവാശത്തിലെ ചൊല്ലി
ന്നുവയാ വാവിന്നിനായക ക്രൊഞ്ചൊമ്മ മഹാവു ഹാപ്പാം കൂടിനിന്നു കസവരാ
ന്നതുകെട്ടരെ ചെയ്തു ഗുരുവാതിൽ നിന്നു മൂപ്പതലനായ മദ്ദ്വിവൻ നന്നൊവൊനെന്നും
ദിരുച്ചിത്തിവാൻ വന്നു കുട്ടം ജെയമെന്നതു ഇന്നയം തെളിനകുരു പതിമനാട്ടി
വൽപം യത്രാന്മ ജാതികളെല്ലാം യത്ത നാമിന്നാനാഥന്നു തനിന്നു പൂതങ്ങൊരുവ
പ്രവരെ സെനാപതിയായ ദിവൈഷകവും ചെയ്തു കൊടുത്തു ചൊല്ലുന്നതും കെട്ടാൽ
പൊയ്ക്കളുതായെ പൊരുന്നതും കെവലൻ കെശവൻ കെശിന്നിന്നു മനൽ കൊന്നിയെ
ദിവ്യനായത്തെ തന്നൊടു കെട്ടിത്തവമതുൾ ചെയ്തു തന്റെ ചൊല്ലു വെടം കളഞ്ഞു
ഞാൻ ചൊൽവതു കെൾക്കണം സകല ജനത്തിനു വരരൊ തെളുതത്തിലെ ചൊല്ലി
ക്കുതല്ല രാജിച്ചു മററാരുമെ യതിനവ നപൊവപലം കൊണ്ടു കൊല്ലാശ്ശരും യതാ
ഒമന്നാരും ഭക്തരിത്താലയൽ ജയജയ ഒക്കുനിന്നു ചൊല്ലിയാലെന്നും

460

൪൬൦ കൂടെ പത്തിങ്കിൽ ചെന്നിട്ടു കൊണ്ടുപൊയിരുന്നതിൽ ദാനത്തിൽ പാർപ്പിക്കൊണ്ടു.

ക്കിടന്നാൽ കൊല്ലിക്കു ശിഷ്യന്മാർ ആകത്തി തന്നെയല്ലാം കൊടുക്കയൊല്ലതൊരുത്തരുടെ

ശ്രുതങ്ങൾ തൻ മാത്രം തിസ്യത്രത്തിൽ ഹാനെപ്പാപവിരത്വം കട്ടിതന്നെയരുതെ ഏറ്റു വരു

ന്നുതെശരമെക്കരഗകപ്പിതശിൽ രനാലി ശിഷ്യന്മാർ. ശങ്കനസ്സുതമെ നാലു കൊല്ലിച്ചു

ട്ടുകിടന്നാൽ വിശ്വം വെച്ചവും തെരക്കം കുഞ്ഞിതശിഷ്യർ രതക ന്ത്യവിക്കുന്നതൊത്തി

ശിഷ്യർ തൻ വിശ്വം വെച്ചവും തെക്കരെക്കൊ പുറിച്ചിതന്ന ക്രൂശരങ്ങൾ കൊൽ വാക്കും

പരിചയം. കൈക്കൊണ്ടു ശിഷ്യർ പൊരികരെക്കുന്നതു കിടന്നാൽ ദിവസം അങ്ങുമെ

പ്പാതു പൊല്ലതുത്തവ്വിളി രൻ കൈക്കൂട്ടു കൊല്ലിച്ചു നാലു കൈകൾ വെച്ചതാൻ പിശ്രു

ഷാവിന്ന പൊലെ പൊരു കൊണ്ടുവന്നെന്നെ കൊല്ലാവിശ്രാവിച്ചു തന്നെ കല്ലിച്ചു

നമന്ത്രിച്ചു മായപ്പാവിന്നെയും വെക്കയെത്തന്നെന്തു ചെയ്കയാൽ ദൈവിന്റെ ഇന്ദ്രിയ

സ്വരപ്പെട്ടിച്ചു പറൽ പെരെതനക്ഷെ നാലുവെൽ കൊണ്ടുപ്പുത്തും പക്കിതമൊ

നരെ പൊക്കു പെന്നെന്നൊരു ചവിക്കനവന്നിതു ശിഷ്യർ സമൊന്തുതൽ പൊരൊതെവി

ന്നു പെരെ കെന്നെ കന്നയച്ചിത പൊരിൽ മഹാരാച്ചനായ പരിശുദ്ധിരൻ

ക്ഷമിക്കേണ്ടെ നാഷിതയെന്നാൽ തിക്കിയു തിതമാദ്രാവിച്ചൽ പറഞ്ഞക്ഷെ

ഗമിയരെതയൊപ്പുക്കിന്ന ഒരൊന്നിനെ നൊക്കും. പരിശുദ്ധിത കാലത്തും പിന്നെ

റ്റുകുഞ്ഞു വരെയുന്നതെന്നതു പിന്നൊ പെതശിന്നിതു ദിവ്യവര്യം. തന്നെ ക്കിച്ചുവ

രന്തിനന്നു ക്കത്തു വരെന്നതു പൂമയായ നൻ ഒന്നതതക്കു തിരിഞ്ഞു ചാവരാതി

നിന്നൊരിരിവന്നൊരൊക്കിരി കാപ്പാലെ ഉന്നതയൊരെയൊട്ടു ക്കിനായ

തിരിന്നൊന്നു സാവച്ചെ നൊരരന കല്ലു തെറിവന്നു തൊതു കണ്ടു ക്കിതപൊയ

പൻ കൈ നാൽ ഗമരെ കൊണ്ടുപെച്ചു ക്ഷിപ്രനെ കൈ തിരുസാന്ത്വ കിസാപ്പനെ

പ്രശക്ഷിപ്പിനന്നതനെന്നു പക്കൽ തിന്നാരെ പരം. തുത്തിട്ടുന്നതുതെ പിതാവുമൊ

൪൬൭ ഉപകാരമായി പുത്രന്മാരെന്നെക്കുറിച്ചും തന്റെ ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിനാൽ പോലെ ഉപദേശിച്ചു

വാക്കുകളെ കേട്ടു നടക്കുന്നവരെ കൊണ്ടു കൎത്താവിന്റെ വേലക്കാരെ

പോലെ ചെയ്യേണ്ടുന്നത ഒക്കെയും ചെയ്തു നടന്നാൽ കൎത്താവിന്റെ

ശിഷ്യന്മാരായി ഇരിക്കുന്നതിനാൽ കൎത്താവിന്റെ കാൎയ്യങ്ങളെ

നടത്തുവാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പെ ദൈവത്തെ വണങ്ങി കൊണ്ടു

തന്റെ വചനങ്ങളെ പറയുന്നവരെ പോലെ പുത്രന്മാരും

ഒരുമയോടു കൂടി നടക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവരോടു പറഞ്ഞു

എന്നാൽ അവർ കൎത്താവിനെ അറിഞ്ഞു ഒരുമിച്ചു കൂടി

വരുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനം പറഞ്ഞു കൊണ്ട ഇരിക്കയും ചെയ്തു

നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു പിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ അറിയിപ്പാനായി

പോകുന്നതിനു മുമ്പെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതിനാൽ അവൎക്കു

കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നു

എന്നാൽ അവർ തന്റെ വാക്കുകളെ കേട്ടു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു

പിന്നെ അവർ വിശ്വസിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസംഗിച്ചു നടന്നു

പിന്നെ അവരുടെ ഉപദേശം കേട്ടു പലരും വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു

യാത്രയായി ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസംഗിപ്പാനായി

പോകുന്നതിനു മുമ്പെ ദൈവത്തെ വണങ്ങി പ്രാൎത്ഥിച്ചു

കൊണ്ടു പിന്നെ അവർ പോയി പലരെയും കൊണ്ടു വന്നു

ഒരുമിച്ചു കൂടി ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു പുത്രന്മാരായി ഇരുന്നു

വന്നവരെ ഒക്കെയും കൂട്ടി കൊണ്ടു പോയി ഉപദേശിച്ചു

അവരുടെ ഇടയിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകളെ ഒക്കെയും അനുസരിച്ചു നടന്നു

പാരമുറിഞ്ഞിടരൊരു വംശം കെട്ടുപൊരുമൊട്ടു വരും തങ്ങളാൽ തങ്ങളൊക്കെ

സഹായമെഴുകാതെ പൊരുതിനെ പൊരുളെന്നൊത്ത് പൻ കാൽനടയെതൻതട

തെളിയും തൊന്നായ് തന്നെ നന്മയൊത്തു ധൃതരാഷ്ട്ര വംശം കെട്ടു പൊഴുതു പൊഴുതെന്ന

തിനൊക്കുന്ന പൊ. മുറ്റു പിഴച്ചു മുറ്റു പിഴച്ചു നാശം നാശവും മൃത്യുക്കളും

കഴിഞ്ഞിട്ടും പിന്നിട്ടും കണ്ടു കൊന്നനന്നാവിനെ വിണ്ടുകളിൽ പ്രാണ

ദയത്തൊരു പറഞ്ഞു പാരെന്നെത്തരംഗിന നായികമാരായൊരു സ്ത്രീയൊട

നൽപൊരുതന്നനെ തന്നുകൾ ചൊരു സഞ്ജയൻ ദൊഷിച്ചു കെട്ടൊരു കണ്ടു

പൊരുതിനാൽ തങ്ങളെയൊട്ടു പടക്കളം വരുത്തും തന്നെ വീരന്മാരെന്ന

ഉണ്ടു തന്നെയും തന്നെ താനും ദ്രോണനും കുരുക്കളുടെ വർഗ്ഗങ്ങളുടെ

ചിര പാണ്ഡവന്മാർ തെളിഞ്ഞത് കുളിക്കയും താപം പാരപക്ഷികൾ പരിക്കയും

കണ്ടുതാൻ തിക്കനരനെരത്തു കാലത്ത് ചെയ്യു വന്നെത്തു പിഴച്ചിതൊട്ടുവാൻ നൃപ

രാജനന്ദനനാഥൻ താൻ കൊണ്ടുതാൻ ചാരവർ തങ്ങളെന്നെയും പൈതലായ്

തിരിയെ തം കൊണ്ടു ചെന്നു പിഴയൊരുമയും കണ്ടു കൈയാൽ ജീവനിടയ

നിക്കപെരുത്തും ദൈവവിശ്വാസന്തകെ നമ്പൊരുതാപെരിയൊരു

നരയൻ നായകൻ താൻ പാരുപൈദേയരായവനെ തിരിച്ചു തൊഴുതൊടെ

നാഥന്മാർ കണ്ടെത്തിരുന്ന സഞ്ജയനെന്നവൻ പൊന്നാൻ സൽഗുണം

പെരുമ്പൊഴുതു കണ്ടു തിരിതാനെ തൃപ്തിയും പൊരുളിൽ തെളിയു

നിശ്ചയിച്ചു നന്ദനൊക്കെ കുളിച്ചു തിരിച്ചു പിതാവിനെ നാശത്തിനായി

ദൈവത്തിനെയറിയവൻ പൊയാക്കാര ഭൂമണ്ഡലത്തിൽ കുരുക്കൾ

ൾ ദ്രോണനും ദ്രോണനുമത്ത ന്നാ ഈ പാരമായ്തൊക്കെ പതിനെട്ടിരങ്ങുകളിൽ

നാൾ പൊരികെ പൊരിനത്തെണ്ടു കൂട്ടത്തിൽ പെരിയവികളെ കൊന്നൊരു കൂട്ടുവാൻ

൪൬൮ പൊരും വിഷാദം കലന്നതു വതെ വൈരിൽ മരിഷ്ടാമയുടെ നാട്ടാരിൽ

നെരെ വരശത്തിയില്ലെന്നറിഞ്ഞീയം പൊരായ്കയില്ലതിനെക്കിൽ നാമാരുമെന്ന

ല്ലായ്കിൽ ഞങ്ങൾ പൊരുതു മരിക്കുമിന്നില്ലൊരു സംശയമെന്നറിഞ്ഞിരുന്നിതു

നു പറവാനരുതെന്നിക്കെന്തുമെ യൊന്നു കൊണ്ടും ഞാനിന്ന ചൊല്ലുന്നതു കെൾ

ക്ക വെണ്ടുന്നതിലൊന്നു നെരം കിടന്നാൽ മറ്റു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു താപമെന്നുമൊപോം

മിന്നനാം ചെന്നെയ്യും ചെയ്തു വൈരികുലത്തെയും കൊന്നൊടുക്കാമതി

നില്ലൊരു സംശയം പെട്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടതിന്നിതെണ്ണൂ പൊയിസാദവും

ദാഹവും തീൎത്തു വന്നിട്ടു മിനി എന്ന പറഞ്ഞവർ തമ്മെയെല്ലാടൽ ചെന്നുതെണ്ണു

ത്തിൽ മുഴുകിസ്സുയൊധനൻ ഭീമസേനനുമായം കൊണ്ടിരുന്ന ഭീമപരാക്ര

മമുണ്ടാരും കാട്ടാതെ നാന്നനായ്ക്കൾ നിലക്കമതിക്കരെന്നുമിടെ

യകഷ്ടം തന്നെരം കണ്ടൊരു നൊന്തുള്ളൊരവൻ മുഴുകുന്നതു കണ്ടു വന്നിങ്ങിതി

ല്ലാനവസ്ഥകൾ കാട്ടാതെ നാൽ പുത്രരാഷ്ട്രഞ്ഞൊടുന്നവയും കെട്ടു സംസാരിച്ചുപവ

ന യയല്ലാവമാരുതി ചൊന്നാ ധനിപതി തന്നൊടു മാരുതിരായൊരവരഞ്ഞു

രൊട്ടും കെശവനൊടെത്തുമിതുയുദ്ധങ്ങൾ കെട്ടുമഥനമല്ലാതരുളി

ചക്കു പൊകനാമെങ്കിലമിടെക്കു വെകാതെ ചാക്കിലും കൊൽക്കിലുംന

ന്നിരിഞ്ഞീയം വെഗെന പാണ്ഡവന്മാരും മുകുന്ദനം മിത്രപുരുഷനാകുന്ന

പാഞ്ചാലനും ദൈവാനുകൂലമിയന്നവടക്കുമായി ദ്വൈപായനുമുണ്ടും മുക്കാ

രവർക്കുതിരിരദെശ ചെന്നിതന്നൊരനന്തരം ധീരനാനാരായണൊക്കെ

യാസ്ബരം ചൊക്കി മാനാകിയ യുദ്ധതനയനുണ്ടെന്നു ജ്ഞാനിയായ വിളിച്ചങ്ങി

ഒന്നാൽ മജ്ജനം ചെയ്ക കൾ കുല മന്നവന്മാർക്കു നാഥെസരൻ മുഞ്ഞയാ

മിക്കുമൽ സങ്കുല ലന്നാലയൻ സങ്കുല രാമാപലൻ നിശാലഭാവ

[illegible]

ഖണ്ഡാംഗമുട്ടുകയും. പാകൃഷ്ഠവാസിക്കയും. ചക്രമൂലങ്ങളിൽവാഴിക്കൊണ്ടിക്കയും

കൊയ്യാൻ വെൽക്കയും ദെഹാഹം വിറക്കയും. വഷ്ടക്കുറക്കയും. കണ്ഠങ്ങളെ നക്കയും. എന്നവർ കാൽക്ക

വെറിയാക്കം. വഷ്ടാം ചായ്ക്കുന്നതിന് ഇക്കുന്നതെന്നരതസാക്ഷാൽ നരസിംഹമൂർത്തി കൊം

തെറ്റുവൊൾക്കു വിരണ്ട കഠിനമായി നെക്കണ്ണുള്ളിക്കുറച്ചു കുന്നതെന്നരെ താന്നിവെട്ടാലാക്കി

ക്കാമങ്ങൾ വുതനമെന്നങ്ങനം. തിരുമുടി. ഒന്നും പൂത്തിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ പ്രതാപമദ്ദാവാക്കം

ന്റെന്തതനെന്ന മൊഴാന്നും പറഞ്ഞതല്ലിരാതിക്കൊന്നെ. ഗാഢമങ്ങളങ്ങളെന്നിരത്തിരുവൻ.

മൊഴിൽ തൊനെന്നന്മയൊലനൽ ചൊന്ന മുഖത്തുനെരഗന്ധം കൊണ്ടു ചെറുതിരുമിത്ത

തക്കത്തിൽ കൃത്തൊന്നതഴി ഗന്നൽ ചൊല്ലുക്കുകയെന്നു വൻ പാണ്ടുത നയനനിരിക്കും. തന്റെ

തിരിയുന്നതിന്റെ നടുന്തെരുവിൽ കാണുന്ന പക്ഷങ്ങളിൽ വാഴുക്കം. പതെച്ചിത്തിരുമിത്തരിച്ചുതരൈ

തന്നെ ലക്കുച്ചതിലെച്ചൊലെ പൊന്നിൻ മൊതെൽ ക്കയാൽ തൊട്ടു, താൻ കൂടിച്ചിരിക്കുന്നതിനൊലക്കി

രിക്കുന്നതിനിവ്യതനന്മണം ചലനവാതമനൊസ്സായവനന്ദ്രുക്കണങ്ങളിൽ ഉത്തരത്ത കൊപ്പാമിമങ്ങ

വിമിവരും. ചതുരാഗങ്ങളുമുള്ളതൈലശങ്ങളിൽ തിന്നമൊശ്ശിലിതൊഴുകിഴുന്നുതമെന്ന

ആയാക്കുടുമ്പിലതിലെ ചൊരങ്ങം കൊയാതിരെക്കൊലപ്പെടുന്നതാദ്ദെവും അതെന്നുതന്നു ദിക്കി

ലങ്ങാങ്കനന്ദപെരുമയും ആചാരപ്പെട്ടും കുലഭിന്നമെന്നാമയും. കൊന്നാലുകമ്മിലപ്പ

ങ്ങാതനൊദമവും. കുനമൊച്ചെയ്യെ ഭയൊൽ പിടിച്ചു വലിച്ചയ്യഭക്ക്നുഭക്ഷ്യം ഉന്നതമൊത്ത

സ്നേഹതൊമവും. പെട്ടിടാമൊന വക്ത്രാണ്ഡു സംശയാദയം. ചിത്തെക്കലങ്ങി വരൈ

ഇമവൊളുമനൊം. ചിത്രം. വിചിത്രം. വിചിത്രമെന്നങ്ങനം. തൊണ്ടുകൊണ്ടു വച്ചിരുന്ന

തച്ചുറിട്ടുവാൾ വരെളങ്ങളായുമിട്ടുന്ന കണ്ണുറ്റു കൊടുമൽ തന്നുതിലെങ്ങളാവരാടു

ഗമഷവും. മെഷപ്പ്യന്റനാം. ഗൂഢ തിരുമുഖത്ത്തിത്തുവയ്മാതൃ തൈമുതന്തുടെവും. ക്കുക്കരിക്ക

യ്യകൊന്നയമിരഞ്ഞശമൂസ്റവെന്നക്കയും. കണ്ണുകന്നൊ കൂലൈപ്പിട്ടൊരുവെട്ടു ഗന്നൽ

കാണുൽ തെർവച്ചിനെനൊരുത ചൊല്ലി ഗന്നാൽ പെൻറദ്ദുഗവാനെന്നു നിലയറ്റിടെയ

[illegible]

[illegible]

നാരായണനെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഹരിഃ- നാരായണനെയും നാരായണനെയും നാരായണനെയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നമ്മുടെ -

[illegible]

ശ്രീ [illegible] -

ഹരിഃ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

യുതാതെ ഗുക്കവെയാകരിച്ചി. പട്ടാത്തിലെ ടം. പൊരുത്ത കല്ലിപ്പത്താനാരുക്കും ൪൩൩

നരകൊന്നതു പറയുന്നിതന്നെക്കിന്നെയ്യം നപ്പുതത്തൊന്നത്തിൽ നന്നെയെങ്ങനെ

മാക്കവെയവെച്ച കുഞ്ഞിവെട്ടിത്തിൽ നപ്പത്തെപ്പും കത്തിപ്പുകാരാഹാരുമൊക

ങ്ങളുടെ കാക്കളുത്തെതിടാഹമതപ്പിയനക്കിയാപ്പുകാരത്തം തെപ്പെ പടമാളെമുക.

നന്നനപ്പാരുമാക്കിയെ വെരാ കുഞ്ഞുന്ദക നാക്കിതിക്കണ്ണൊം സമ്മെ നസെയ്യന്നല്ലു

തൻപാക്കി നാൽച്ചക്കയക്കിതമൊപ്പ ടസ്സനായ്ക്ക ദുമ്പനം. പിന്നെ തുമ്പന്നെ തപ്പുകി

നായക്കളെ പിന്നടമയം. കുഞ്ഞിഗിനാമെലെ വരും കണ്ടാവിലൊചനന്താനക്കാക്കിമാ

ജ്ജവർ ശാസ്സാലിയെ തൊഴുമാൻ നാടിൽ ഗനോൽ അരജ്ജിമ്പപരാശരമ്മ തുനാംല്ല

ാസനംകുമ്പാട്ടു ഗാസ്സാലിയെക്കണ്ടു പൊടത്തി ഗനാൽ രാമപാ. കൊട്ടുക്കാപ്പാമാജ്ജ

വന്നപ്പുനിതായപ്പൊവരുക്കത്താപ്പാ കെതിപ്പമെതമെക്കൈപ്പെമാളുകുക്കുമെപ്പിതണ്ണന്നി

യെന്നം. പറമ്പെമാള്ളുകുക്കമരമെരത്തിന്നൊടാന്നിൽപ്പെടുന്നാരായ പക്ക ജ്ജനമാളിക്കൽപ്പെട്ടതുള്ള

വർതന്നതൊക്കളെ നഞ്ചെയൊരെ യതിച്ചിട്ടുക്കറിതക്കുമതെക്കരണ്ണെന്നിതിക്കരി

യം തിൽ പെരുമാനസയക്കിയതെങ്കിതിക്കരമന്തിൽ പാമ്പപായമ്പംപെന്തിച്ചു യക്കമി

തെയ്യവരാതെതിരത്തരം പക്കങ്ങളും പൊതുവെതന്നുളനതെമ്പിടട്ടു കുളതിക്കു

മെയ്യം പൊരുന്നനതുമായ ത്തൽകുഞ്ഞുമ്പന്നി കൊണ്ടമ്മിതിനെ സത്യപത്തിസ്സതന്നാ

യതമൊപായനൽപ്പെട്ടിത്തമെമെമാമുംകുക്കൊതണ്ണമനത്താ. മന്ന മണെമുനാർ പക്ക സ്സത

ാളികൾ നന്നായണെത്തമെ ജ്ജാതൃക്കിഗനോൽ ശാസ്സാലിതന്നെ ദുമ്മിപതിച്ചുകുതന്നാ

ത്തംനം കുന്നമ്പിയാള്ളിനിതക്കിയെയ്യം മൊഴുതിഗനാരാമരൽപ്പെട്ടിത്തം തെക്കിണ്ണ

വക്കും പൊന്നിൻ ഗനാൽ ത്തതന്ന മക്കാക്കമെത്തെട്ടുതൊ. ഗുട്ടപാമ്പിമിവരാക്കയാംമെന്നു

പമ്പെന്നിതമുളുന്നടിട്ടുകുതുനരമ്പം കരണ്ടു റമെ. തക്കിയനതിൽ ഞനങ്ങളുംപെരുമിയെ

ചുമിയും തൈപ്പെട്ടു കുരമെ മിച്ചാതൈ തുട്ടുമെക്കുമുണ്ടമെ ഇൽ റാമെ മെരെച്ചതുമ്പിയെ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം [illegible] ശരണം

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible] ശരണം. [illegible]

[illegible] ശരണം. [illegible] ആയതിന്നി [illegible]

[illegible] ആയതിന്നി [illegible] ആയതിന്നി [illegible]

[illegible]

[illegible] ആയതി [illegible] ആയതി [illegible]

[illegible] ആയതി [illegible] ആയതി [illegible]

[illegible] ആയതി [illegible] ആയതി [illegible]

[illegible] ആയതിന്നി [illegible] ആയതിന്നി [illegible]

[illegible] ആയതിന്നി [illegible] ആയതിന്നി [illegible]

[illegible] ആയതിന്നി [illegible] ആയതിന്നി [illegible]

മയത്തിന്റെയും പരമമായതിന്റെയും പൂൎണ്ണമായതിന്റെയും തന്നായതിന്റെയും സ്വ
തന്ത്രമായതിന്റെ ശുദ്ധമായതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായതിന്റെയും സൂക്ഷ്മമായതിന്റെയും
നിത്യാത്മാവാം നിൎഗ്ഗുണം സാക്ഷി നിൎമ്മലം എന്നിവ ... കൂടസ്ഥനായതിന്റെ
ശക്തിയായതിന്റെ പ്രത്യക്ഷനായതിന്റെ ശക്തിയായതിന്റെയും ജീവനായതിന്റെയും
ആനന്ദമായതിന്റെയും മോക്ഷമായതിന്റെയും ബന്ധമായതിന്റെയും ഗുരുവായതി
ന്റെയും ദൈവമായതിന്റെയും ദേവിയായതിന്റെയും ക്ഷേത്രമായതിന്റെയും ക്ഷേത്രജ്ഞ
നായതിന്റെയും ക്ഷേത്രിയായതിന്റെയും ശാസ്ത്രജ്ഞനായതിന്റെ ... ആകുന്നതു
... ആകുന്നതും ജ്ഞാനം ആകുന്നതും സൽഗുണം ആകുന്നതും സ്വരൂപമാകുന്നതിന്റെ
യും സ്വരൂപമായതിന്റെയും യോഗമായതിന്റെയും യോഗിയായതിന്റെയും യോഗജ്ഞനായു
ള്ളതും ... നായതിന്റെയും ജീവനായതിന്റെയും പരനായതിന്റെയും പരമാത്മാവു
ആയവൻ ... പരമം പരമ ... സത്യങ്ങളെ ...
... അനേകം ... ആകുന്ന ... ഇല്ലാതെ
... സത്യങ്ങളെ ... ൽ ...
ൽ ... സാക്ഷി സമ്പൂൎണ്ണനാകുന്നവൻ ഇതു ... എന്നിരുന്നതു
... എന്നും ... ഒന്നെന്നുള്ള ... നിൎമ്മലനായിരിക്കുന്ന
... നിരൂപിക്കേണ്ടുന്നതിന്റെ ... പ്രകാരം ...
... ബ്രഹ്മം ... തന്റെ ... രാഗത്തെയും ശക്തിയാം
... ഇല്ലാതെ ... ഇതു ...
ൽ ... സൎവ്വ ... സമ്പൂൎണ്ണനായി ...
... ആകുന്ന ... എന്നിങ്ങനെ ...
... ഉറച്ചിരിക്കുന്നു ... കൎമ്മങ്ങളെ

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

510

3/70

[illegible]

പെരുമ്പൊളു സങ്കടകരത്തിൽ പക്ഷവും മഹത്തങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളും ശിഷ്യന്മാരും ശത്രുക്ക
സ്വന്തമുള്ളവൎക്കും സങ്കടമകന്ന പൊരുത്തവുമില്ലാതെ നന്മ ചെയ്വാൻ നാം ഇച്ഛിച്ചു. ഇ
തുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതിരിക്കെ ദുഃഖങ്ങൾ സകലവും ഭഗവാന്റെ യോഗത്താൽ ദു
ഃഖനാശം വരുത്തുമെന്നിട്ടു അവരെത്തൊട്ടു തന്റെ പൈതങ്ങളെപ്പോലെ ചൊല്ലി ഇ
പ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു പെരുത്ത ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നതിൽ ഭാഗ്യവാനെന്നു
ആവതെന്നെക്കുറിച്ചു നന്നായി അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു ചൊല്ലി തിരുവായ്മൊഴിക
ളിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേരം സന്തോഷം പൂണ്ടുകൊണ്ടു സംശയങ്ങൾ എല്ലാം നീങ്ങി
നിന്നത്രെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ എന്നെപ്പോലെ ആകുന്നവർ നിങ്ങൾ സകലം ശത്രു
ക്കളെ കൈവിട്ടു തന്നെ സന്തോഷത്തോടു കൂടെ നമസ്കാരം ചെയ്തു
ചെയ്തപ്പൊഴെ അവരെല്ലാം മനം തെളിഞ്ഞു കൊണ്ടാടി ശത്രുക്കൾ വന്നു
ഭയപ്പെടുത്തിയപ്പൊൾ ഞങ്ങളെ വിട്ടുമാറാതെ ആ ദിവ്യവാക്യങ്ങളെ ഓൎത്തു
നിന്നിട്ടു പ്രാൎത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു ചൊല്ലി മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചു കൊണ്ടു
ചെയ്തതിനാൽ അവരെ എല്ലാവരെയും ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച
ഭയമെന്നിയെ നടത്തിയ ശിഷ്യന്മാർ ചൊല്ലിയപ്പൊൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ
ചൊല്ലിയതു ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും നിന്റെ കാരുണ്യം
കൊണ്ടത്രെ എന്നു പറഞ്ഞു ശിഷ്യരെല്ലാം സന്തോഷിച്ചു ഉണ്ടായതിനെ ഓൎത്തു
നിന്നപ്പോൾ ഗുരുവായവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. പരമാത്മാവു ശിഷ്യന്മാരെ കാത്തുകൊ
ള്ളുമെന്നു ഉപദേശിച്ചു എന്നറിഞ്ഞു അവിടെ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിലും
ഭയം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരാരും
കൈകൊടുത്തു നടന്നു പോകുന്ന ശിഷ്യന്മാരെ ചേൎത്തു കൊണ്ടു വിട്ടയച്ചു
അവിടുന്നു ഒരു ദിവസം ഇവിടെ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ പകൽ സന്ധ്യയായി

[illegible] ന്മാരെയും [illegible]

[illegible] ന്മാരെയും [illegible]

രെയും [illegible] ന്മാരെയും ശക്തന്മാരായ സെനാനായകന്മാരെയു

[illegible] ന്മാരെയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ധനവും [illegible] ദാനം [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ദിനകലശങ്ങളിൽ തളിച്ചുൾഷ ഞെളരെന്നുഷയങ്ങൾ കൊണ്ടുവൃക്ഷിക്കുന്നവനായുമിരിക്കുന്നു

സകലകൊമ്പിൻ ഭൂഷണം കൂട്ടുകുളങ്ങളിൽ വടക്കുവാട്ട, ഞങ്ങൾ ഒട്ടുംകിടക്കരളുത്തന്മാരായ

ന്ത്യചാരന്മാരൊട്ടും നന്മയിൽ കേമരെ ഖരമന്നൊട്ടും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും വണ്ണമ

രക്ഷ വെള്ളൊറ്റകടയൊട്ടും. ആലയപട്ടിവൃം കൊട്ടിക്കുറുകളൊട്ടു മാനതെർക്കത്തിരക്കാലങ്ങൾ

യടയൊട്ടും മെസനാനായകൻമാരാം പിരന്മാരെയും ചെന്നതിൻ. ഹാസനത്തിൽ മെലാ

ഷ്ഠമിരുന്നതൻപക്കയവാഴമ്പാരയെത്തിലിം. മിക്കന്നായാൻ ശത്രുക്കൾ വരാഷ്ട്രതി

നാമയാരകൊട്ടുചമഞ്ഞു തങ്ങളെ പ്രാമങ്ങളെ, തിക്കിയും വെണം. ഒക്കകൾ

തന്നുറിവൃക്ഷക്കളുടെ ശ്രുപചിത്രമായെഴുതിവൻമാരിക്കണക്കുവെണം. പ

ഴുതവെന്നങ്ങനപ്പുറത്തു മാഹിനി വെണം. ചെന്നാക്കയുന്ന പൂഷകളും ഇരുന്നു

കുന്നുകളിലെല്ലാം തലെച്ചുള്ളം. തിറങ്ങിയിലെഴുകൾ ഇങ്ങനെനാനായവിധം. ഷകങ്ങൾ

ഹത്തുക്കൾ, തങ്ങൾ ആയ ചെത്തരൊത്തുഷ്ട്രമ്മാനന്തരങ്ങളും. കരികൾ കുതിരകൾ കളകൾ

തികൾ വെണം. പത്തിങ്ങുമതിൽ തെങ്ങും. മനുഷ്യരുടെ വെണം. മിത്രങ്ങളിൽ തെളിച്ചു

പലപ്രകാരത്തെൻ പുഷ്പങ്ങൾ ശബ്ദങ്ങളെറ്റുനടക്കൽ ശാലകളും. പന്തലൊരുത്തും ഉപരം. ച

ത്രിക്കാമങ്ങളെയും. സ്ത്രീകളും ഗന്ധവസ്തുക്കളും അറ കണ്ണാരപ്പുതഗന്ധികൾ കൂശലപലെ

സകലമൃദംഗങ്ങളിൽ മങ്ങളെയാരം നന്മകളുടെ വർഷങ്ങൾ ചിത്തങ്ങളെകളെയും പ

ഷിക്കരുളെ ഹങ്ങളെയും തീരങ്ങളും ഷണ്ഡിങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു വസിക്കണം. തീരത്തങ്ങ

ന്നെ തുടക്കിക്കെമെഷിയെണം. സത്യമൊസൊലയാനകൊടുക്കുങ്ങളെക്കൊണ്ടുശത്രു

മിത്രദാസിക്കിനത്തെ യെങ്ങും പശ്ചാത്തിലെഷം കൊണ്ടുവായങ്ങൾ നാഥിന

ഷൂതഭേദം തന്നെ ഇച്ചറിഞ്ഞു തൻ ഷത്രികൾ പൊരുളും വണ്ണം. പൊരുളിനയത്തെ

നാട്ടുക്രമം. ധിയയാതെ ത്തേച്ചു തെങ്ങെസാമ്പത്തികങ്ങളൊരുത്തിരിവിയെണം. സമുദ്ര

ഷം. ഷിദ്ധാന്തം. യാനകൾ താസനരും. അന്തരാന്ത്യമുനന്തരാഷിരക്ഷിതം

൧൪൩ പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു ചെയ്തിട്ടായ പാപത്തിനെയും നിവൃത്തിക്കെണം. ഒന്നാമത് പ്രവൃത്തി

ഹൃദയനാശപാപങ്ങൾ ഒക്കെയും മാറ്റി കളകെക്കൊണ്ടു കാണിക്കെണ്ടതാകുന്നു

മനോവിചാരങ്ങൾക്കു ഒത്തു പാപമാകുന്നവയെ കാണിച്ചു വരികെക്കെണം. അതു കൂടാതെ

ആയവ ഒക്കെയും ശുദ്ധമാക്കുവാൻ ചെയ്യെണ്ടതിന്മണ്ണം. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒക്കെയും ദൈവത്തെ

ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും ദൈവകൽപനകളെ അനുസരിക്കുന്നവനായിരിക്കെണം.

തന്റെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കയും അവർക്കു നന്മ ചെയ്കയും വെണ്ടുന്നതാകയാൽ

ഇതിനു ഒക്കെയും ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സ കൊടുക്കെണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയും

ചെയ്യെണ്ടതിന്നു ഒരുക്കം കാണിക്കെണം. വെറെ ഒന്നു ചെയ്യെണ്ടതാകുന്നതു

ദൈവത്തെ കാണ്മാൻ തക്കവണ്ണം ഹൃദയശുദ്ധിയായിരിക്കെണ്ടതിന്നു

ന്യായമായവയെ ചിന്തിക്കുന്ന ഒക്കെയും ചെയ്തവനായി ... ഉപവാസത്തെ

ത്യാഗം കൂടാതെ ചിന്തിച്ചതിനാൽ വിട്ടുപോകാതെ ഇരുന്നു ചെയ്യെണ്ടു

ചെയ്യാതെ ഇരുന്നാൽ വിശുദ്ധമാകുന്ന പുണ്യപ്രവൃത്തികളിൽ ഗാഢമായി

ശ്രദ്ധിക്കയും അതിനാൽ ദൈവത്തെ ഒക്കെയും സ്നേഹിച്ച കർമ്മങ്ങളിൽ ഇഷ്ട

പ്രവൃത്തികളെ മാറ്റുന്നതിന്നു ചെയ്യാതെ സകലവും ഒന്നായി തകർത്തു

കളയെണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കെണം. ആകയാൽ ഇതിനാൽ

മാറ്റത്തിനെ പരിഗണിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു ഒക്കെയും ചെയ്യെണ്ടതാകുന്ന

ഇതു ഒക്കെയും ശുദ്ധമാക്കി പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവത്തെ ശരണം ചെയ്യെണം.

ഇങ്ങനെ സ്നേഹത്താൽ മനസ്സു ശുദ്ധമാക്കി അതിൽ സന്തോഷത്തെ പ്രാപി

ച്ചു ഹൃദയത്തിൽ ഉറച്ചിരിക്കുന്ന സകല പാപത്തെയും ജയിച്ചു

ശുദ്ധിവരെണം. പരമാനന്ദത്തോടും കൂടെ എന്നെന്നേക്കും ഇരിക്കുന്ന

ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനാൽ ഒക്കെയും നന്മ ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ദാസനായി [illegible]

[illegible] ചെയ്യുന്നു [illegible]

[illegible]

[illegible] കൊൽക്കയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സൽഗുണങ്ങൾ [illegible]

[illegible]

[illegible] അക്ഷരാന്തി [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഭാവിച്ചു [illegible]

[illegible]

[illegible]

ഹൃദയ(ത്തിലെ) ജ്ഞാനമായതിനാൽ സാക്ഷ്യം പ്രത്യക്ഷമായിക്കണ്ടിരിക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ
രണ്ടാം പാദം പിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ ചാപലത്വം. ശ്രീത്വം നൈമിഷികത്വം പിന്നെ തന്നെ
ഒരെയൊരു വൈശിഷ്ട്യം ഒന്നും പൊൽ ഉണ്ടായതിനാൽ പരിപാലനത്തിനൊരു
നാൽ ദിവ്യഗുണങ്ങളും സംപാദിച്ച് ഇവയാൽ മക്കളെ ശിക്ഷിച്ചു പാപ്പരാക്കിയിരിക്കുന്നു
മക്കളോടുള്ള വാത്സല്യത്താൽ പിന്നെയും ദൈവത്വത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിച്ച്
അവരെ രക്ഷിച്ചു ദൈവത്വം സ്വന്തമാക്കിയ ശക്തിയുടെ പ്രതാപത്താൽ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.
സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ദിവ്യാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സമ്പാദനത്തെ
കുറിച്ച് പലവക പാപങ്ങളും പരസ്പരം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാൽ
അവരുടെ പാപത്തിന്റെ വൈരാഗ്യത്താൽ കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടവരുടെ
വൈദേശികനായ ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യഗുണങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കൊണ്ടുവന്ന്
പാപങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യനായ ശക്തിയുടെ മുമ്പിൽ
ഇരിക്കുന്നവരായ വൈരാഗ്യമുള്ളവർ. സാധനപ്രയോഗങ്ങളെ
കൂടാതെ സാധാരണ മനുഷ്യർ നിന്നിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
ശേഷവും പരിശുദ്ധതയുള്ള സമ്പാദനത്താൽ പിന്നെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെ
ജ്ഞാനവും പിന്നെ പ്രകാശമുള്ള സത്യവും പരിശുദ്ധവും സാക്ഷ്യവും
പിടിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ശക്തിയോടുകൂടെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്
[illegible] ഇടയിൽനിന്നു വന്ന ഗുണങ്ങളെ ഉപദേശിച്ച് പ്രകാശിപ്പിച്ച
കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ശേഷം പിന്നെയും ഒരുമിച്ചു
നായകനായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനം പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു
പണ്ടുള്ള സിദ്ധന്മാരും നിന്ദിതന്മാരും കല്പന തന്നെ
അനുസരിച്ച് പ്രയാണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം കൊണ്ടു

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

തൽസ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന [illegible] കൊണ്ടാകുകെസാധിക്കത്തതെക്കൊണ്ടുംഅനംഗത്ത്വനെധരിക്കുവ ൫|൨൭

ടിക്കയിച്ചനന്നായമനുഗ്രഹിക്കഗന്ധപ്രകാരവുംഅതുപോലെ [illegible] പ്രയാണംകൊ

ണ്ടെ [illegible] തൽനമസ്കാരംചെയ്യു [illegible]

[illegible] സഹസ്രനാമത്തെയുംകൊ

[illegible] കാരണം [illegible]

[illegible] പ്രകാരത്തെയുംകണ്ടു [illegible] കാരണത്തിന

[illegible] പ്രകാരവും [illegible]

[illegible] പ്രകാരവും [illegible]

[illegible] പ്രകാരവും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സഹസ്രനാമത്തെയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ാസങ്ങളെ ആ. ഒരുവന്നെ ദൈവപുത്രൻ മറിയെ ... ാദ്ദനെൎത്തം. ഫിരിദൈവനന്ദനെ ... (
ഹനായിക്കുമെൻ ദേവി ഗാന്ധൎവ്വത്തെന്നെയും. തദാനന്ദദൈവസ്യ തരാജ്ഞം. കൎത്താവിനാൽ
ദൈവനദിയായ ഗംഗയിൽ നിന്നവർ ദൈവപുത്രനെ ദക്ഷിണയാദെചയതാൎത്ഥം സത്യ
ഓകുമെൻ ... ണമെന്നും ... നായദേവൻ ... രാജ്യങ്ങളെ
സകലലോകത്തിനും ... ആത്മാവിനെ ... ഇതിൽ
... ശക്തിയെ ... മായാവിനെ ... പാപികളെ
ആത്മാവിന്നും ... ന്നെ ... ഒന്നുപോലെ ...
... ദൈവപുത്രനെ ... ാസ ... നന്ദനെ ... യുഗങ്ങൾ
വന്നവരുടെ ... ദൈവവൎഗ്ഗത്തിൽ ... ാസക
കാരണത്തെ ... കാലത്തു ... ആയതിനാൽ
തിരുവടിയും ... പുത്രനെ ... കൎമ്മങ്ങൾ
... ദേവന്മാർ ... ഭഗവാന്റെ ... ദേവന്മാരെ
... ദേവന്മാർ ... ആകാശത്തിലും ...
... ദേവന്മാരെ ... നന്ദനന്മാരെയും ...
... ഗംഗയിൽ ... ഇന്ദ്രന്മാരെയും ...
... ദൈവം ... മൂന്നു ... ലോകങ്ങളെ ...
രാജ്യങ്ങളെ ... ദൈവപുത്രനെ ... ദൈവത്തിന്റെ ...
... നന്ദനെ ... ദേവനെ ... ദൈവനന്ദനനെ
... ഒന്നത്രെ ... ദൈവത്തിന്റെ ... കൎത്താവായ ...
... ദേവകൾ ... ഒന്നത്രെ ... രക്ഷ
... രാജ്യങ്ങളെ ... ദേവന്മാരെ ... ദേവന്മാർ

[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

൫൩൨.

ഷിച്ചാം പൊഴിഷാം ക്രിസ്തുകൊണ്ടയെ സന്തൊഷ സന്തൊഷ സന്തൊഷ സന്തുഷ്ട സന്തൊഷ

നാശന സന്തൊഷ കാരണമഹിതം [illegible] പാദങ്ങ ശരണം

ശരണം ശരണം [illegible] ക്രിസ്തു ശരണം [illegible] ശരണം

[illegible] ശരണം ശരണം [illegible] ശരണം

[illegible]

൭൩൨. [illegible]

൧൩൫

ടു ചൊല്ലിനാൻ വൃദ്ധന്മാരുടെ പിതാവും ജനനിയും കൃത്തിനവാത്രമല്ലെന്ന
മടങ്ങിവരുവതിന്നു സ്വതന്ത്രനല്ലൂക കവെകാരതെ വൃത്രൻ തടവിൽ ചൊല്ലിനാൻ
ന്നെരംഭടത്വരവ്യപേക്ഷിവിയാരതയിൻ തെവതാനപേക്ഷിവിതയെ നൂതിന്
ല്ലെല്ലാദാനംചെയ്യുന്നതടെ ഭാഗമതിൽ തക്കനാനെന്നു ചൊല്ലുവതിന്നു നെരചൊല്ലി
നാൽ തല്ലി വണ്ണമതെ ചന, ചെറതെഞ്ഞാ കുയർച്ചുരായർച്ചെയ്യും ഭൂകമ്പിച്ചതെ
ളും വിഷ്ണുഭക്തിലുള്ളൊരവർക്ക് ചൊൽവാൻ വശമില്ല അതുകൊണ്ടു കാലം ചെയ്തു കൂട
ൽ അതിനുതകുകളുടെ ഭാഗം പുതുമതിന്ന് സ്വർഗമവനില്ല ഇച്ഛ കാലം ഭാവം തെ
ഒന്നുമില്ല ജനനിയും സംഭ്രമത്തിന്നുടെ ഭാഗവും കൂടനൽകി നാൾഹക്കിട്ടും
വനില്ലയിച്ഛ കാലം ഭാവം മെന്നവാറെ മകനും ചെയ്തതിനാൽ നന്ദനൻ
പതിയും വെകാതെതന്നുടെ ഭാഗം തെളിഞ്ഞു നൽകി ഭക്തിയുമുള്ളനായ
ചമനാളികളും ചെയ്ത ആത്മനാഥവശ്യ ചൊല്ലുന്നിതു ന്നിത്യം ചെയ്യ മാല്യമുള്ള
ഭക്തിപൂർവ്വകന്നു ഭാഗ്യമതു യോഗം വന്നതതാകിൽ വിചാര ജന്മ സാഫല്യ
പൂർത്തി വന്നു മഹൽ ക്ലേശസാഫല്യ, പൃഥ്വിയിൽ ജ്ഞാനി യാത്ര യാർത്ഥ
ദേവാദികൾ നമുക്കതുമിന്നിവരലെന്നിക്കതെ സ്വർഗയ്യ, വാഹനം വരൊത്ത പറഞ്ഞി
തു ജംവിധെനവന്നതാങ്ങളെ നിഃസംഗന്മം വിമാനവുംഇവൻ ഒക്കെ ഉത്കൃഷ്ടമിതാം
പരമന്റെ ഹാരകിരീടകടകങ്ങൾ ചേർത്തു പൂർവ്വരത്നമകരാവതും ലം ചാർച്ച
ചതുർഭുജം ശംഖചക്രായുധമാളികൾ പൂണ്ടൊരു വിഷ്ണുദൂതന്മാരും മഹാഭക്തിഗാഢ
ല്ലി വാചാവതഞ്ഞുതസാദരം വന്നിട്ടു വിമാനമേറിനാൻ നാല്പരു മക്കളെ
കൂടെ ചൊല്ലി പോകുമെടാ കലെ നാലരെയും വിഭ്രമോത്സുക കരേറിനാൻ
മിതാനന്ദിച്ചെയ്ത ചൊല്ലുവിൻ തെ വെകുന്നു ലോകത്തത്വവെകാതെ തൻ
കൊരവന്മാർക്കില്ല രഥയാത്തിന്ന ഞങ്ങൾക്കു ലൊനാഥിക്കുന്ന സ്വാമി

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

അമ്പാവതികം.

[illegible]

[illegible]

൭൩൯. ഭൈത്യമായവരവരവർക്കൊന്നുമൊരുതുല്യമല്ലാത്ത ഗുണങ്ങളെല്ലാം [illegible] ചെയ്തുവരു

ത്തുകയതിന്നുകാരണം. പാർത്ഥിവന്മാർക്കും ഗുണമായിത്തീർന്നവർ ചെയ്തതൊ

ന്നുംതന്നെ മഹാസുഖം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ സാധുസജ്ജനങ്ങളോട് ചേരുന്നവൻ ധന്യൻ

തന്നെ. [illegible] കാരണമായിരിക്കുന്നു. ഭക്തിയുള്ള

വരെല്ലാം [illegible] ഭഗവാന്റെ പാദങ്ങളെ

നമസ്കരിച്ച് [illegible] ഭഗവാൻ [illegible] മഹാത്മാക്കൾ [illegible] ഭുവനത്തി

ൽ [illegible] മായാവിലാസങ്ങൾ [illegible]

[illegible] ഭഗവാന്റെ

[illegible]

നായകന്മാരെല്ലാം [illegible]

[illegible] ചൊല്ലിനാൻ.

സാരസംഗ്രഹമായ [illegible]

[illegible]

ഇതി ശ്രീമഹാഭാഗവതം [illegible]

സാരസംക്ഷേപം സമാപ്തം —

[illegible] ഗുരുക്കന്മാർക്കും [illegible]

[illegible]

[illegible]

൫൪൦. കവന്മാൎക്കും വെറുതെ വിത്തവും ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടില്ലുള്ള ഉദാരത്തെക്കുറിച്ചും പറികയും

കഷ്ടാവസ്ഥയിലും കുളകവ തെറ്റെ കലിയുഗത്തിലുള്ള വസ്ഥകളിൽ വല്ലതുമില്ലെന്നെ പറയുന്നവൻ

ഞാൻ വെറുതെയില്ലെന്നും മവനിയെ വിനിയൊഗപ്പെടുകയെ വണ്ടുമവെ വകാരണത്താൽ ഉദാസ

ഹാടെവൻ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടതുകല നാശം തുടങ്ങിയെക്കൊയി ഇവളും തായ സന്തൎഷ്ണ

ചെയ്യുനെരം അവനിനായകൻ തെരുത്ത ചൊദിച്ചു കിമപി വിസ്തരിച്ചു കളിചെ കെ തെക്കൊം

മലനെത്തന്ന ടെലൊകപ്പെട്ടു യുദ്ധകലമെല്ലാം ചൊട്ടെന്ന വാറും കരുകമാം വെള്ളമൎഷ്ച

ക്ഷിയണം തെളിഞ്ഞുവെവ ശമ്പായനനൎഷ്ചെഷ്ണ കളികൾകെൾക്കെങ്കിൽ കമലാക്ഷൻ

തന്റെ വിളയാട്ടം ഏം യാഷ്ഠി ഷഷഷെഷ്പം ഫിതക്കിട്ടും ഞെഞെയ പ്രവൃത്തിയും യ ര

ത്തിവപ്പെട്ടൻ തരുണെ പാരിധി സരസിജനെത്രൻ തെരുവമ്പും ഫിതങ്ങളും ദ്വാരകാം

നിധി പാഷ്ചാമു തെളിഞ്ഞുവഴുന്ന ഉത്കൊഷ്ഠമി ത്തിചൂടാൻ കരുപൊഷ്ണം ദ്രുമിടരം തെ

ഞെഞാൻ ചെറിയ ഭാരത സമുദ്രപൂം കെ ഞാൻ ഭക്തൎയും ഭക്തിമുക്തി കൈപ്പെടൊരു

ക്കും മുക്തിക്കൊരും വന്നമന്മനൃത്ത്യരായ വന്നൽ നാരും ശമനമാരലും വരിത

പാഷിച്ചു അവരെയും കുടയൊവുകൊടാനെ ത്തൊരവക്കാരം ഷത ന്നതിരു നന്നത്തുളൊ

ൾ ദ്രുഫടരതു പാഷെ വന്ദിച്ചു കാരുണ്യ പൂജ്യ ചെലെ തയപസരൊക്കി പെട്ടകവുമ്പടെനയാതെ

ഞാഞാനെഴുതെ തെക്കു ഉന്നതഭഗവ ഭക്തന്മാർ പലരുമെം നിച്ചാം തെളിതെതെ തെണ്ടു

ചന്ദ്രമതിന്മുള ഞൊപതെനാം പലതെ ഞാൻ മിട്ടൊൾ സ്വഗ്രതി സ്വാ ചെനെ ചെയ്യാ

[illegible] തെട്ടെണ്ണി ചൂഷണും നെഞ്ചിൽ കണ്ടെത്തി ഉന്നതരമതു ൾ ഷെണ്ണി ഗന്നാർ അപ്പുത്തി

ക്കത്തിലൾ ക്കെവെറിഞ്ഞൊൾ ക്ഷുദ്രഷെറി ചൊരിന്നു ചൊല്ലുകയത്തെനാലെകല്പം

ഉഗ്രമ്പം തെഞ്ഞൾ കൂടതെ നത്തിട്ടിലെന്നവർക്കും ചൊന്നാർ കൃതിമ്പമതിൽ ഞ്ഞുചൂഞെ

വരമ്പാതും ഷിരതെ ഞെഴുതെന്നു ഗന്നാർ സകലലൊകനായകനെ പൊ കണ്ടുഭഗവ

തങ്ങ[illegible]ഞാൻ മാഞ്ഞെതതൊ ചൊല്ലിച്ചു ഭാഗിച്ചു നസന്തഷ്ണ പൂജാർ ഫിച്ചു സാമ്യ

[illegible]

[illegible]

൧൯൨ [illegible]

[illegible]

കാണുന്നു [illegible]

[illegible]

[illegible] സകലലൊകനായക സനാതന ഭഗവാ

നെ [illegible] ശരണ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സ്വരൂപമായി [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ജയ [illegible] ജയ ജയ [illegible]

ദ്വിരാമാ ജയജയ ദേവാ കരുണാവാരിധേ ജയജയ ഹരിമുകുന്ദ വന്ദ്യദേവ

ാ ത്വജ്ജയ ജയാദ്യ കനാദെ ദേവകീപുത്രനേ ജയജയ ജയനന്ദനന്ദന ജയദേവ ഗോപി

ന ജയ ജയ മൈഥിലീരമണ നന്ദന ജയ നാരായണ ജയ ജഗൽപ്രസിദ്ധ ശ്രീധര ജയ മാധവ

ജയ ഹരി വിഷ്ണോ മായാമയ വിഭോ ജയ ജയ ജയ പുരന്ദരവന്ദിത ജയ ജയ ജ

ഗൽപവിത്ര സൽകീർത്തെ ജയ ജയ ചരിത്ര പവിത്ര കേശവാ ജയ ജയ ജയ രാഘവ രാഘ

രാമ ഭദ്ര ജയ ജയ ധരാധര ധരാധരാ സ്ഥിര ജയ ജയ ജയ ധരാധര രാക്ഷസകുല രാജ്ഞ

ജയ ജയ ധരാധര ധര ജയ ജയ ജയ ജയ സ്വരസ്വര രാമ ചന്ദ്ര ദേവ ജയ ജയ ചര

ചര ഉത്തര ജയ ജയ ജയ ജയ പരമാത്മ സ്വരൂപ ജയ ജയ ഭാവ പരാത്പര

ധര ജയ ജയ പരാപര മഹാവിഷ്ണോ ജയ ജയ ചരിത്ര പവിത്രമായ ദേവ ജയ

ജയ ഹരി ശ്രീകൃഷ്ണ വൈരി സംഹാര ജയ ജയ ദേവ ഭക്തകര ജയ ജയ

ത്രിജഗദ്ഭയഹര പദ്മനാഭ പരബ്രഹ്മ ഭക്ത ജയ ജയ നാരായണ നാരായണ

രക്ഷ ജയ ദീനജന പരായണ ജയ ജയ നാരായണ ഗോവിന്ദ ദേവകീ നന്ദന

മഹാത്മ്യമായ ചൈതന്യ സ്വരൂപ നന്ദനന്ദന കുലവര രഘുപതിയായുള്ള ശ്രീരാമ പരിപാലിക്ക

ഇന്നഭിഷേകം ചെയ്തു സ്ഥിരമായി വാഴുമാറായി വരാഹശംഖ ചക്രാദി ധരിച്ച ആയുധങ്ങളും കൂടവെ ഞങ്ങളെ

വരവും ശ്രീരാമ ഭഗവാൻ ദേവന്മാർക്കും വരങ്ങൾ കൊടുത്തു ഞങ്ങളുടെ മനോരഥം പെട്ടെന്നു ഭവ

ത്സ്വരൂപം ഉണ്ടായി ഞങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹം വന്നു ഞങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞു ഞാനും

യശസ്സായി ഇരിക്കുവാനായി ഇത്ര അപ്പോൾ കല്പിച്ചു ശ്രീരാമൻ സഹിതം ദിവ്യ രാജ്യപരിപാലനം

ചെയ്തു വിളങ്ങി പതിനൊന്നായിരം വർഷം ശ്രീരാമൻ പവിത്രമായ രാജ്യമാകെ പാലിച്ചു

വിസ്താരം പോൽ വാനവർ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടാടി പോരുന്നു ചെന്നു എന്നു എന്നു കിളിമക

ളോടു ചൊല്ലി മകൾ കേൾക്കയും ചെയ്തു. ൩൭.

ഇതി രാമായണ യുദ്ധകാണ്ഡം സമാപ്തം.

൭൭൬. ഹരി: ശ്രീ പോലെ ക്ഷിതിപന്മാരുടെ കഥാശേഷവും കാലെ പറകെന്നി സാനന്ദമോടെല്ലെ

പാലാഴിവർണ്ണൻ പരമൻ പരാപരൻ പാലാഴിമന്ദിരൻ വല്ലഭൻ ശ്രീശ്വരൻ കാലസ്വരൂ

പൻ കരുണാകരൻ ഭാരങ്ങൾ തീർപ്പാനായി ഭൂമിയിൽ വന്നിരുന്നരുളീടിനാൻ ഭൂഭാരം തീർത്തായതല്ലോ ചെ

യ്തവൻ ഭൂലോകവും പരിപാലനം ചെയ്താൻ കാലം കഴിച്ചു വൈകുണ്ഠമകം പുക്കു

കാലെ യദുക്കളിൽ നാശമുണ്ടായതും കൃഷ്ണലീലകൾ പിന്നെയും സർവ്വവും ചൊല്ലിയല്ലോ ബാലന

രാജ്യാദിഭോഗവും ചെയ്താരു ശേഷമന്നൊന്നുമില്ലാതെ നന്നായി ചൊല്ലീടു ദേവാത്മ

ശേഷമകലെ വരാഞ്ഞു കാണും ശേഷം കഥ പറഞ്ഞീടവനെങ്കിൽ ഞാനെന്തു പാപം

ചെയ്തിട്ടുള്ളതെൻ വൃഷ്ണികുലത്തിൽ വൻ കൃഷ്ണന്റെ സാരഥി കൃഷ്ണസഹോദരനെന്നിത

ൻ മാധവൻ കൃഷ്ണൻ തിരുവടിയും ബലഭദ്രരും വൃഷ്ണികളും കലികാലമദ്ധ്യത്തിലെപ്പോൾ വി

ഷ്ണുലോകം ഗമിച്ചീടുമെന്നു കേൾക്കയാൽ വിഷ്ണുഭക്തന്മാരിലഗ്രേസരൻ ആയവൻ തന്റെ

തരാംശുകുലസന്തതിയായ വിഷ്ണുരാതന്നാദി ഭോഗവും ചെയ്താരു കൃഷ്ണന്റെ ശ്രീസങ്ക

ലൻ തിരുവുള്ളം കൃഷ്ണനെ ധ്യാനിച്ചിരുന്നീടിനാൻ വിഷ്ണുപദം പോയവരാർ എന്നിവ

വരും കൃഷ്ണയും ശ്രീ ഗുരുവിനെക്കണ്ടിട്ടു നന്നായി ഭൂതലവാസം നശിച്ചിതു വനങ്ങളിൽ യോഗ

ചെന്നതിന്റെയും രാജാവും യദുക്കളെന്നേവം പറഞ്ഞാൻ പ്രാജ്ഞ വത്സാ ഇതു യോഗ്യമിക്കഥയും ചെ

ന്നാൽ കേൾപ്പിപ്പതിനാരാരോ വിചാരിച്ചയതിന്നാധാരമായിരിക്കുന്നു സനാതനം ഇതി

ശ്രീലാത്മാ മഹാപ്രസ്ഥാനമാത്രം ഉള്ള സദസ്സിൽ പറഞ്ഞു വ്യാസപുത്രൻ സനാതനൻ അച്യുത

നപ്രിയൻ അവ്യക്തനാദ്യൻ നിശ്ചലൻ ലോകമറിഞ്ഞുകൂടാതവൻ നാരായണൻ നരസ

ഖി ചിന്തിച്ചവർ നാരദനെ സ്മരിച്ചവൻ നാനാജഗന്മയൻ നിരുപമൻ ഗുഹൻ നിരഞ്ജനൻ ചൊല

ന്നിന്നിരഞ്ജൻ ഭവാകാരന്മാർ കൊള്ളുന്നതുണ്ടെങ്കിൽ നിർമ്മലൻ നിർമ്മലൻ

ത്രിവിക്രമൻ പ്രകൃതി പരാത്മകൻ സർവ്വാദിമൂർത്തി സനകാദി സേവിതൻ തമ്പുരാ

നുവൻ സകലലോകേശ്വരൻ വിഷ്ണു ഹരി ശ്രീ പരിപാലിക്കയുമിതുണ്ടെ

നനെകജ്ഞിപാത്മകൻ ഭെദാംശ ഭിന്നകൃത്യാത്മകൻ ശാശ്വതൻ വെദസ്വരൂപൻ ത്രി
ത്വൊന്നിവന്നിതൻ വെദാന്തവെദ്യൻ അനന്തൻ അനാമയൻ വെദജ്ഞാനാത്മമനാദ്യനനാ
ദ്യനന്ത്യാനന്ദരൂപൻ അകൃതാത്മകൻ വിഭു ചെതനാദ്ഭുതൻ ജ്ഞാനാത്മൻ വൈകുണ്ഠൻ
വരെകളഞ്ഞതിന്റുണ്ടി. ഭാനനന്റിനുകളെല്ലാരുവന്നിന്നകലമുറുധവന്ദ്യൻ മുകുന്ദനാ
നന്ദപ്രദൻ മുകുന്ദപ്രിയൻ കൈടഭാന്തകൻ ഗൊവിന്ദൻ നന്ദജൻ ദെവകീനന്ദനൻ
യാദവൻ വാസുദെവൻ ദെവദെവൻ മുരാന്തകൻ നാരായണൻ എന്നെന്നാമങ്ങളിലു
ന്നിച്ചുവിരന്നാം ശത്രുക്കൾ നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാൽ സൌന്ദര്യമാകും രൂപമതങ്ങളെയും ഭൂദരം
കൂടപിടിച്ചെന്നു കൊണ്ടുൾ ഉത്തമന്മാരായ ശത്രുപക്ഷത്തിങ്കലാത്തവരായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ
നാക്കാരെപ്പൊൾ കൃഷ്ണപക്ഷാപ്രവെടിൻ പുത്രകളരുവെന്നെങ്കിൽ അവനൊടരുൾ ചെയ്യുകന്നി
വൊടെ പാഞ്ചുതനുജമഹാവീരപാൽ ഗുണശാലിവമായ ശരീരത്തിലെ പൈയമൂഷ
ന്നായകന്തങ്ങളിൽ നൽകിപ്പുസാദത്തെ പൊയ്യെക്കാൾ പിന്നാക്കലം കൂടാതെ എന്നരുൾ
ചെയ്തൊരു വചനം ദെവൻ പാദം നന്നാക്കുന്നതിന്നു വഴിയില്ലയാത്രയും അരുളതമാകി
യശാസ്ത്രിവചാവഷമറ്റെതിക്കൽ കൊടുത്തനാകൊണ്ടാൻ ശത്രുരാജെന്ദ്രന്മാരെ
നപരിക്ഷിച്ചിട്ടാൻ ശത്രുരാജന്മാരെന്നമാതുപൂരാലട്ടാൻ ഭാവായനഗമനം ചെയ്യുന്ന
കൂടാഭാവപതമാരാം കക്ഷിളത്തിട്ടിനെതിന്റെ പ്രവയും ഭാവിച്ചു ശത്രുമാനവിഗ്രാദ്
ദൈവനാംപ്രിപെനാകൊണ്ടി തക്കാലാം അങ്ങിനെ പൊകുന്നനെരത്തുമുക്കണ്ണയമെ
ങ്ങിനെയെന്നാം അങ്ങ് പരിപിഞ്ഞിട്ടെന്നാൽ അതെപ്പൊൾ കൊദരസശ്രുജെന്തനൊരാര
ദുടംപൂണ്ടുചൊദിച്ചുഴിന്നാൽ ദ്രൌപതിയിപ്പിണ്ടിനെന്നൊരു കാരണം ദ്രു
പതെചൊൽകെണ്ണതുകെട്ടു ശത്രുജൻ പിന്നിൽ നൊക്കാതെ പറഞ്ഞാനടിവർ തന്നുണ്ടി
ലചെണ്ടാൾ ദൊഷമതു കെട്ടിവല്ലഭന്മാരെവരുമുവരെവരും തുല്യമല്ലെന്നതാനുണ്ടു
ദെദം തദാവകമ്പാതെമവർക്കഞ്ജനൻ തകലമുണ്ടു അന്നിലെന്നതിന്നായിവർഷിക്കി
ത്തുംപിന്നെ ജഗദ്ദെവനം വല്ലിദിനാൽ ചൊന്നാനതിമൂലമെം ശത്രുനന്ദനൻ വാതാത്മ

ഞാൻ പറഞ്ഞൊരു സഹദെവ വാൎത്ത അറിഞ്ഞ നെരം യുധിഷ്ഠിരൻ ശാന്തനായി
കൊണ്ടെന്നത്താൽ ഒറ്റിന്നിന്നു വാൻ ധാത്രിയിലൊക്കിലൊ എന്നൊരു ഹാംഭാവം ഉ
ണ്ടായിലുണ്ടാകയാൽ പിന്നെ സഹദെവനുതുവപ്പൊന്നു ധരിക്കവാതൊഴുമിന്നെ
ഷം മെല്ലെ നടന്നാരതനെരം പിന്നാലെ പൊകും നകുലൻ പതിച്ചിതു പൊന്നാന്ന
ന്നുവന്നതിനൊരു ഭീമസേനൻ മന്നവനൊടതിൻ കാരണം ചൊല്ലിനാൻ ഇരുമെ രൂപലാവണ്യ
മൊക്കുമില്ലെന്നു വരിലെന്നൊരു ഗർവ്വമായവനില്ലെന്നുമാനിനൻ കുലനപാരത്തെ
ന്നുമെപ്പൊഴും മാനസത്തിലിതു കൊണ്ടവൻ പിന്നെ ഉത്തരിച്ചതം പിന്നാലെ മ
ഹാഭുജൻ പതിയെപ്പൊൾ ചൊന്നാൻ പൃഥ കൊണ്ടൻ കാലാളുകൾ കൊണ്ടും പിന്നെതു കെ
ട്ടൊരു കാലം മറഞ്ഞു നെരമില്ലയെന്നതുമുണ്ടൊരവൻ പിന്നതിൻ കാരണമെ
ന്നതു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി തന്നെ നൊ ഭീമസേനൻ ഉണ്ണമനാകിയ ധൎമ്മതനയനുത്തരം
ഭീമനൊടാശു ചൊല്ലിനാൻ തന്നുണ്ടു കൊണ്ടെന്നൊടൊത്തവരില്ലെന്നു ചിത്ര
ലെപുത്രനങ്ങൊരു ഹാംഭാവം ഉണ്ടുതു കൊണ്ടവൻ പിന്നെ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചിതിന്നവെ
വാരമെമ്മുമ്പിൽ തുടർന്നും ശക്തനാകുന്നതൊന്നെന്നൊരുതിനു മുന്നിയാലെ
ന്നുറ്റിനക്കുറിടക്കുന്നിതു മമത കൊണ്ടു പിന്നെ മറിച്ചുവെപൊം വായുസുതവരിതാ
വമ്മൊതാകെ ചൊല്ലവെ ഭൂമിയിൽ മരണമെല്ലാവരും ഉണ്ടാകവെണ്ടുമിക
ടമതിന്നെതും ഇതരം പറഞ്ഞു മിഴിക്കൽ നൊക്കാതെ പൃഥ്വീപതി നടന്നിതിനാൻ
പിന്നെയും ഉത്തരം ഭക്തനൊത്തിനടക്കുമ്പൊളുന്നമനാം ധൎമ്മപുത്രനഭിമുഖെ
വൊകുന്നു ഭീമസേനൻ പിന്നെ മറിച്ചിതു പൊകുന്നിതു വടക്കൊട്ടവൻ പിന്നെയും സാരമെ
യം പിരിയാതെ വഴിയെക്കൂടാതെ സഹാവം നടന്നാനതു നെരം ഭൂമിമൊലുഗതിങ്കൽ
ഒക്കെന്നൊരു ഭാവം നെരെയുള്ളതു നൊക്കിക്കൊണ്ടു ഭാവിച്ചു കൂടനടക്കുന്നതു ക
ണ്ടു ധൎമ്മജൻ ഉരുവെപ്പെട്ടിട്ടു ഉൽക്കാരമൊററെ ഖഞ്ജം മുഴ അംബരത്തിൽ നിന്നൊന്നൊര
മണിക്കെപൊന്നയമായ വിമാനം ഉടനൊരിഞ്ഞിതിൽ ഇലനാകിയ ദൈവദൂതന്മാരും

ശത്രുനനയനെകൊണ്ടുപോവാനായിട്ടിനെയന്റെ വിശെഷങ്ങൾ ചൊല്ലു

വാൻവനഗനായകനും വരിഷ്ഠന്റെ നനനാമിപറഞ്ഞിട്ടിനാൾ ശത്രുക്കനാ

-മഹാത്മാ മൊന്തൊത്ത വിന്നെയും ചൊല്ലുക പതിനിയണെണ്ടം നിന്നുൾ കൊണ്ടു ചൊല്ലുവ

നെന്നു ചൊന്നാൾ വെങ്കിളിമകളും-

ഇതി മഹാഭാരതെ ദ്രൊണപർവ്വം സമാപ്തം-

ഹരി: ശ്രീ: ചൊല്ലു ചൊല്ലിങ്ങനെ നല്ല സല്ലാപ ചെയ്യും കല്യാണംവരുവാനായ

നൊട്ടുതിരിമുല്ലെങ്ങ നല്ലവൈവന്തെന്താപാലും പരമംശത്ത ഭക്തം ചൊല്ലുവം

വെറവെന്വെസാരസ്യം തണുവണ്ണാൻ ചൊല്ലിനാതെതകെട്ടു ചൊപവത്തിക്കിളിമകൾക്കു

ഭക്തിയെ ദക്ഷവാത്സല്യം കെട്ടിരിൻ നിന്നുൾ ഭക്തരെയുള്ള കൂരവർ പൃഥ്വീശൻ ധൃതരാഷ്ട്രർ

പൃത്ഥ്വീപകസാത്ത്വൊല്ലി നാൻ ദൊയ്യൂതന്നെ ചൊല്ലുക എന്നൊപവണ്ണതൊണ

ദ്രൊണർ ചൊല്ലത്തിക്കളെ കാണ ചൊല്ലിക്കെയെന്നും- വന്നാൽ വിരാനരിനുകൈ

പൊത്തതെക്കണ്ണെന്നെ ചെറുത്തുന്നൊന്നതകൊണ്ടെന്നെന്നൊരു ധൃതരാഷ്ട്രന്നൊ

ദരന്മാരും ശിഷ്യനാത്മയായെ കണ്ടായ്കയും ശിണ്ണൊതെഞ്ചൊറിന്നയും ചിരിച്ചു

തെപൊന്നിതെന്നാൽ ധൃതരാഷ്ട്രൻ ചൊല്ലിവന്നെ നാശ്ശൂരമെൻ കളിച്ചു പിണ്ണൊയർ

ദുഃഖിതരായി കൊന്നനെ ചൊന്നു ഉടനെ ചൊല്ലി നെതന്നൊരല്ലെയെന്നു ചെ

ൽസഞ്ജയൊനക്കയച്ച നല്ല പുരാണമിതൊരു പുസ്തകനായി ചൊല്ലിതന്നെന്നു

ഞങ്ങളൊന്നു ചൊല്ലിക്കെട്ടിത്തുര സഹദെവൻ പെണ്ണിനാലിതാമയെ കൊന്നൊരു

നാണുകൊള്ളൊ കെട്ടുരുട്ടി ചൊല്ലിതന്നാ ഗതെനും ഞാൻ ചെകതിലു ശാന്തരെയു

-ശ്രീ ചെമ്മിനെ ചൊല്ലുന്നു എന്നിയും കൊല്ലിയിൽ ചൊല്ലെന്നെന്നൊതിചൊല്ലിന്നെ

ശൊഭാമിവന്ന നാശം കാ. ചൊല്ലുമന്നതെ കെട്ടു ചെയ്തിനൊടതിനാൽ ദൈവത്തിൽ മനൊക

ഷ്ട ചെയ്യാൻ മനതിര ചൊല്ലിട്ടു വാൻ ധർമ്മപുത്രനെ കുറിയന്നതു ചൊല്ലുന്നതു ധർമ്മനന്ന

൭൫൧ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

560

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഇതി ശ്രീമഹാഭാരതെ അഷ്ടാദ

ശായാം സ്വൎഗ്ഗാരോഹണപൎവ്വം സമാപ്തം

Addhyāltma Rāmāyanam

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു. ശ്രീരാമ രാമ രാമ ശ്രീരാമചന്ദ്രജയ ശ്രീരാമ രാ

മ രാമ ശ്രീരാമ ഭദ്രജയ ശ്രീരാമ രാമ രാമ സീതാഭിരാമ രാമ ശ്രീരാമ രാമ രാമ ലൊകാഭി

രാമജയ ശ്രീരാമ രാമ രാമ രാവണാന്തക രാമ ശ്രീരാമ മമഹൃദി രമതാം രാമ രാമ ശ്രീരാഘവാ

ത്മ രാമ ശ്രീരാമ രമാപതെ ശ്രീരാമ രമണീയവിഗ്രഹ നമൊസ്തുതെ നാരായണായനമൊ നാ

രായണായനമൊ നാരായണായനമൊ നാരായണായനമഃ ശ്രീരാമനാമം പാടിവന്ന പൈങ്കിളി

പ്പെണ്ണെ ശ്രീരാമചരിതം നീ ചൊല്ലീടു മടിയാതെ ശാരികപൈതൽ താനും വന്ദിച്ചു വന്ദ്യ

ന്മാരെ ശ്രീരാമസ്മൃതിയൊടെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ കാരണനായ ഗണനായകൻ ബ്രഹ്മാത്മകൻ കാ

രുണ്യമൂർത്തി ശിവശക്തിസംഭവൻ ദെവൻ വാരണമുഖൻ മമ പ്രാരബ്ധവിഘ്നങ്ങളെ വാരണം

ചെയ്കീടണമാവൊളം വന്ദിക്കുന്നേൻ വാണീകനാരതമെന്നുടെ നാവുതന്മെൽ വാണീ

മാതാവെ വർണ്ണവിഗ്രഹെ വെദാത്മികെ നാണമെന്നിയെ മമ നാവിന്മെൽ നടനഞ്ചെയ്കണ്ണാ

ക്കാനനെയഥാ കാനനെ ദിഗംബരെ വരിജ്ഞൊരു വമുഖ വാരിജെ വാരസ്ഥാലെ വാരിധിത

ന്നിൽ തിരമാലകളെന്നപൊലെ ഭാരതീപദാവലി തൊന്നെണം കാലെ കാലെ പാരാതെ

സലക്ഷണം മെന്മെൽ മംഗലമ്പിലെ വൃഷ്ണിവംശത്തിൽ വന്നു കൃഷ്ണനായ്പിറന്നൊരു വിഷ്ണുവി

ശ്വാത്മാവിശെഷിപ്പലനഗിരിക്കണം വിഷ്ണുഞ്ഞൊരു വസ്തുതന്നെ നൽപുത്രൻ വ്യാസൻ വി

ഷ്ണു താന്തന്നെ വന്നു പിറന്ന തപൊധനൻ വിഷ്ണുതന്മായാഗുണചരിത്രമെല്ലാം കണ്ടു ക

ണ്ടു നാം പുരാണകർത്താവിനെ വണങ്ങുന്നേൻ നാന്മുഖനാദിനെരായ രാമായണം ചമക്കയാൽ നാ

ന്മുഖനാൽ ബഹുമാനത്തെ വഹിത്തൊരു വാല്മീകി കവിശ്രെഷ്ഠനാകിയ മഹാമുനി താനു

മവരം തരികെപ്പൊഴും വന്ദിക്കുന്നേൻ രാമനാമത്തെ സ്സദാകാലവും ജപിച്ചീട്ടും കാമനാശ

നനുമാം വല്ലഭൻ മഹെശ്വരൻ ശ്രീമഹാദെവൻ പരമെശ്വരൻ സർവ്വെശ്വരൻ മാമകെ മന

൨ സിവാണ്ടിയ്യവാൻ വസിക്കുന്നേൻ വരിങ്ങൊരുടെ വനദിയായിരിയ ദേവന്മാരും നാരദപ്രമുഖന്മാ

രാകിയ മുനികളും വാലഖില്യശരാരാദി പ്രാണനാഥയും മമ വാലിജമകനായിയ ദേവിഷ്ണു

നക്കൊണ്ടും കാരണേന്ദ്ര തൊരാം ബ്രാഹ്മണരുടെ ചരണാരണ്ടും ഷഷ്ടിനപാദ്യ സന്ധ്യയമമ

ചെതൊദുഃഖങ്ങളിലും മാലിന്യമെപ്പൊഴുതില്ലാതെ ശാശ്വതനൈശ്വര്യവാനാവൊളം വന്നിരിക്കു

ന്നെൻ ഗുരുദാസനായൊരു ഗംഗയിനാം ഭഗവാനും വെദമെന്നെപ്പൊഴും ഉണർത്താനുള്ള ചെവ്വ

വെദത്തിന്നായൊരു ഭൂതനാഥൻ ക്കാണായൊരു ഭൂദേവപ്രവരന്മാർ തപശ്ശാവാദികൾ യത്ന

ശങ്കരവിഷ്ണു പ്രമുഖന്മാരും മതം വെദങ്ങൊത്തമന്മാർ മാഹാത്മ്യങ്ങളാകും ചൊല്ലും വാദ

സെവകനായ ഭക്തനാം ദാസൻ ബ്രഹ്മവാദജനങ്ങൊത്തിനാമദ്യനായുള്ള ഞാനൊരുത്തൻ

വദസിദ്ധിമൈത്ര്യസുഖങ്ങൾ രാമായണം ബൊധഹീനന്മാർക്കിയാംവണ്ണം ചൊല്ലീടുന്നു

ൻ വെദവെദാംഗ വെദാന്താദിവിദ്യകളെല്ലാം ചെതസ്സിലറിഞ്ഞുണർന്നാവൊളം തന്നെ

ക്കണം സ്വരസംഹിതിപതി തുനസ്വാഹാപതി വരദൻ മിത്രപതി നിദ്രതിങ്കലപതി തെരസാ

സദാഗതിസദയന്തിപതി കരുണാനിധിപശുപതി നക്ഷത്രാപതി സ്വരവാഹിനിപതി

നനയൻ ഗണപതി സ്വരവാഹിനീപതി പ്രമഥാഭൂതാപതി ശ്രുതിവാക്യാർത്ഥാദിനപതിവെ

ദാനാംപതി ജഗതിചരാചരാജ്ഞാതികളായുള്ളൊരു മഗദിയായൊരദിവ്യനനുഗ്രഹ

ക്കണം തങ്കളെ സ്വപ്നെ ജ്ഞാനനിശം വന്നിക്കുന്നേൻ അംബുജ ജന്മ സന്താപിദുഃഖാമദൃശ

രൻ സൽഗുരുനാഥനെന്നെ കാത്തവന്നികളെല്ലാം ഉൾക്കണ്ണിങ്കൽ വാഴ്കരാമനാമപാ

ദ്ധനം മുഖ്യന്മാരായുള്ള ഭൂതന്മാർ മറ്റുള്ളൊരുത്തർ രാമായണം പുരാവിദിഞ്ചിമിര

ഇതിനാം ശ്രുതകൊണ്ടുമൊക്കളുള്ള ഭൂമിതന്നിൽ രാമനാമത്തെ ജപിച്ചൊരു കാട്ടാള

ൻ മുന്നം മാമുനിപ്രവരനായുള്ളത കണ്ടുയാതൊരു ഭൂമിയിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കു മൊക്ഷാർത്ഥം

ശ്രീമദദ്ധ്യാത്മരാമായണം ചമക്കെന്നതിൽ ചെക്കുമിണ്ണാ പാതിവ്രത്യമുപദെശിച്ചു രാമായണം വാഞ്ചി

ച്ചു പാൎത്ഥിതൻ നാരദമഹൎഷി വാത്മീകി നാൾ പാൎത്തു കല്പങ്ങളെൻ നാരദമെൽ ഏവം ചൊല്ലുവാ

ൻ നാന്മുഖാദികനന്തനനമതിനെന്നാവതില്ലെപ്പൊൾ വെദശാസ്ത്രങ്ങൾക്കതിനു കാരിയക്കൊന്നതൊ

ൎത്തു ചെതസി സൎവ്വം ക്ഷമിച്ചീടുവൻ കൃപയാലെ അദ്ധ്യാത്മപ്രതിപാദകമത്യന്തം രഹസ്യമിത

ദ്ധ്യാത്മരാമായണം മൃത്യുശാസനപ്രൊക്തം അദ്ധ്യയനം ചെയ്തീടും മനുഷ്യൎക്കു കൈക്കൊള്ളാം മു

ക്തിസാധിക്കും മസൃതിയും ചിക്കുമംഗൊന്ന ഭക്തിയൊടെ കൊണ്ടുകെട്ടുകൊള്ളുന്നതിൻ ചൊല്ലി

ട്ടുവെന്നത്രയുമൊഷുക്കിതാൻ രാമമാഹാത്മ്യമെല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ടു കെട്ടുകൊള്ളുവൊരു കഥകെൾക്കു

ന്നൊരിൽ പെടുനാരീകുലകുടൻ മുക്തനാകുന്നതും ധാത്രി ഭാരതത്തിങ്കൽ ബ്രഹ്മാദിദെവഗ

ണം പ്രാൎത്ഥിച്ചു ഭക്തിപൂൎവ്വം ക്ഷീരാബ്ധിചെയ്തകാലം ദുഷ്ടാത്മക്കളായ ഭോഗിസത്തമനാ

യീടുന്ന മെത്തമെൽ യൊഗനിദ്ര ചെയ്തീടും നാരായണൻ ധാത്രിമണ്ഡലത്തിൽ മാൎത്താണ്ഡ

കുലത്തിങ്കൽ ധാത്രീന്ദ്രനായീടിന ദശരഥനു തനയനായി രാത്രിഞ്ചരന്മാരായ രാവണാദികൾ

തന്നെ മാൎത്താണ്ഡാത്മജപുരം പ്രാപിച്ചീടുവൊരു ശെഷം ആദ്യമാം ബ്രഹ്മപദം പ്രാപിച്ചവെ

ദാന്തവെദ്യനാം സീതാപതിതൻ പാദം വന്ദിക്കുന്നെൻ കൈലാസാചലെ സൂൎയ്യകൊടി

ശൊഭിതെ വിമലാലയെ രത്നപീഠെ സംവിഷ്ടം ധ്യാനനിഷ്ഠം ഫാലലൊചനം മുനിസിദ്ധ

ദെവാദിസെവ്യം നീലലൊഹിതം തന്നുടെ വാമഭാഗെ പരമെശ്വരം വന്ദിച്ചു വാമെ സംഗെ

വാഴുന്ന ഭഗവതി നന്ദിനി ഹൈമവതി ചൊദിച്ചു ഭക്തിയൊടെ സൎവ്വാത്മാവായ നാഥ

പരമെശ്വര പൊറ്റി സൎവ്വലൊകാവാസ സൎവ്വെശ്വര മഹെശ്വര ശൎവ്വ ശങ്കര ശരണാഗത

ജനപ്രിയ സൎവ്വദെവെശ ജഗന്നായക കാരുണ്യാബ്ധെ നാഥ അത്യന്തം രഹസ്യമാം വസ്തുവെന്തി

ങ്കിലുമെത്രയും മഹാനുഭാവന്മാരായുള്ള ജനം ഭക്തിവിശ്വാസ ശുശ്രൂഷാദികൾക്ക

4 ാണമെന്നൊട്ടും ഭക്തന്മാൎക്കുപദെശം ചെയ്തുമെന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയാകയാൽ ഞാനതിനൊന്നു തിരുവ

ടിതന്നൊടാകാംക്ഷാപരവശചെതസാ ചൊദിക്കുന്നു കാരുണ്യമെന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടെങ്കിലെന്നിക്കി

ച്ചൊല്ലീ ശ്രീരാമദെവതത്വസ്വരൂപമെല്ലാമിനിയെണം തന്മൂലമുണ്ടാം വിജ്ഞാനജ്ഞാനവൈരാഗ്യാദി

ഭക്തിലക്ഷണങ്ങൾ സാംഖ്യയൊഗഭെദാദികളും കൎമ്മത്തൊടു വെവ്വെറെ ഫലം യാഗാദികൾക്കു ഫലം തീ

ൎത്ഥസ്നാനാദിഫലം ദാനയജ്ഞാദിഫലം വൎണ്ണധൎമ്മങ്ങൾ പുനരാശ്രമധൎമ്മങ്ങളും മറ്റുമവയെ

ല്ലാമെന്നൊടൊന്നൊഴിയാതെ പറഞ്ഞു തിരുവടിയരുൾചെയ്തു കെട്ടതുമൂലം സന്തൊഷ

മകതാരിലെറ്റവുമുണ്ടാകുന്നു ബന്ധമൊക്ഷങ്ങളുടെ കാരണം കെൾക്കമൂലം തത്വം തീ

ൎന്നു ഗിരിശ ചെന്തിങ്ങൾ ചൂടുമീശ്രീരാമദെവന്റെ മാഹാത്മ്യം കെൾപ്പാനെനിക്കു പാരമാഗ്ര

ഹമുണ്ടെന്നതിൻ പാത്രമെങ്കിൽ കാരുണ്യം പൂണ്ടെന്നൊടരുളിച്ചെയ്തീടെണം ഇങ്ങിനെ തി

രുവടിയൊടുണൎത്തിച്ചതുപൊൽ വാൽമീകി കാത്ത്യായനി പാൎവ്വതി ഭഗവതി ശാശ്വതനായ

പരമെശ്വരനൊടു ചൊദ്യം ചെയ്തതുകെട്ടു തെളിഞ്ഞു ദെവൻ ജഗദ്ഗുരു നീശ്വരൻ മന്ദ

ഹാസം പൂണ്ടരുൾചെയ്തു ധന്യ പത്നി ദെവി മനൊരമെ പാൎവ്വതി ഭക്തയൊന്നുണ്ടാക്കിലെങ്ങനെ ഭഗ

വൽഭക്തി നാശം ശ്രീരാമദെവതത്വം കെൾക്കെണമെന്ന മനതാരിലാഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നതു മഹാ

ഭാഗ്യം മുന്നമിതിന്നൊരാരും ചൊദ്യം ചെയ്തില ഞാനെന്നൊണം കെൾക്ക ഭക്തിപൂൎവ്വം ശിവെ

നാഥെ ഗുഹ്യന്തരം ഗുഹ്യമാകുമിതറ്റം പരമാത്മാതത്വാൎത്ഥമിതുവന്നാഗ്രഹമുണ്ടായതു

ഭക്ത്യാതിശയം പുരുഷൊത്തമൻ തങ്കലെറ്റം ഉത്തമ പംക്തികാണ്ടിൽ വിരിക്കുന്നതിനെ

മുമ്പിൽ ശ്രീരാമപാദാംഭൊജം വന്ദിച്ചു സംക്ഷെപിച്ചു സാരമായുള്ള തത്വം ചൊല്ലുവൻ

കെൾ ശ്രീരാമൻ പരമാത്മാ പരമാനന്ദമൂൎത്തി പുരുഷൻ പ്രകൃതിതൻ കാരണനെ

കൻ പരൻ പുരുഷൊത്തമൻ ദെവനനന്തനാദിനായകൻ കാരുണ്യമൂൎത്തി പരമൻ

൧

പരബ്രഹ്മം ജഗദുൽഭവസ്ഥിതിപ്രളയകർത്താവായ ഭഗവാൻ ശ്രീമന്നാരായണൻ ദേവാ
ത്മകൻ അച്യുതനായ നിജജനപ്രിയനാം ആത്മാരാമൻ തപോത്മാ സച്ചിന്മയൻ സകലാത്മകൻ ശർമ്മ
സ്വരൂപനെന്ന കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പരമാത്മാവിനെ മാനസമായ ആത്മസംവൃതമാകും ശ്രീരാഘവൻ
ഉൽപ്പന്നസംഹാരം മോക്ഷസാധനം ചൊല്ലുവൻ നാടകക്കൂത്തെല്ലാം തെളിഞ്ഞിട്ട് ഉണ്ടല്ലോ
ശ്രീമൻ ജഗന്നായകൻ രാമദേവൻ പങ്കജത്തിലൊല നൽപരമാനന്ദമൂർത്തി ദേവകളുടെ നായകൻ
കണ്ണനെക്കൊന്ന ദേവിയും അനുജനും വാനരപടയുമായി ആസ്ഥാനമയോദ്ധ്യ പുക്ക് അഭിഷേകവും ചെ
യ്തു മിത്രപുത്രാദികളാം മിത്രവർഗ്ഗത്തോടുമൊരുമിച്ച് ആരാമം സഹോദരന്മാരോടും കൂടി സാമ്രാ
ജ്യഭരണം ചെയ്തീടുന്ന കാലം ലോകേശാത്മജനായ വസിഷ്ഠാദികളാലും സേവ്യനായി
ഗുരുക്കന്മാരെ സമ്മാനിച്ച് സാമ്രാജ്യമാം പരിതാപം കെട്ടകന്നു ഇരിക്കുന്ന കാലം
സിംഹാസനത്തിന്മേൽ തന്നുടെ ദേവിയായ ജാനകിയോടും കൂടി സന്തോഷിച്ചിരുന്നരുളുന്ന നേരം പരമാ
നന്ദമൂർത്തി തിരുമുമ്പിലാമാറു ഭക്ത്യാ വന്നു തൊഴുതു നിൽക്കുന്നൊരു ഭക്തനാം ജഗൽപ്രാണനന്ദനൻ തന്നെ
തൃക്കൺ പാർത്തു കാരുണ്യമൂർത്തി മന്ദഹാസവും ചെയ്തു സീതയോടരുൾ ചെയ്തു സുന്ദരി ഹനുമാ
നെ നീ കണ്ടായോ എന്നിലുള്ള ഭക്തിയും വിശ്വാസവും ഇവന്നു ഇല്ലാതെ ഭേദമായ ജ്ഞാനങ്ങ
ൾ ഇല്ലാതെ ഭക്തിനാൽ സന്തതം പരമാത്മജ്ഞാനത്തെയും ഗ്രഹിപ്പാൻ ഒരു നേരവും ആശയ
ങ്ങളെയൊന്നിലും ആത്മജ്ഞാനത്തെയും അറിഞ്ഞവൻ പാത്രമെല്ലോ ഇവൻ ...
പാർക്കിൽ നിന്നെപ്പോലെ ... വന്നെത്തിയില്ലെന്ന് ... തന്നൊരു ജ്ഞാനം
ൽ കേണം ... തന്നുടെ വഴിവന്ന ... ജഗന്മയേ
യേ മായാമയെ ... ശ്രേഷ്ഠജ്ഞാനത്തിന്നു ...
മൊന്നുമനൊട്ടും ശ്രീരാമദേവനെ ... അന്നേരം മാരുതി തന്നെ ...

ഇതെല്ലാക്കുളെമ്പിരിരന്മാർ ഹൃദയം കടത്തിൻ നായകന്മാരെല്ലാ ശ്രീരാമപാദഭക്തപ്രവരന്മാർ

[illegible]ന്നി സച്ചിദാനന്ദമേകമദ്വയം പരബ്രഹ്മം നിശ്ചലം സർവ്വോപാധിവിനിർമ്മുക്തം സത്താമാത്രം അ

ഗോചരിച്ചുകൂടാത്തൊരു വസ്തുവെന്നിശ്ചയിച്ചുകൂടത്തിൽ ശ്രീരാമദേവനെന്നറി

ർമ്മലം നിരഞ്ജനം നിർഗ്ഗുണം നിർവ്വികാരം സ്വയം ശാന്തം പരമാത്മാനം സദാനന്ദം ജ്ഞാനശാലി

ത്തൊരു വസ്തു പരബ്രഹ്മം ശ്രീരാമനെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും സർവ്വകാരണം

സർവ്വവ്യാപിനം സർവ്വാത്മാനം സർവ്വജ്ഞം സർവ്വേശ്വരം സർവ്വസാക്ഷിണം നിത്യം സർവ്വാ

ധാരം സർവ്വദേവതാമയം നിർവ്വികാരം ശ്രീരാമദേവനെന്നറികനീ എന്നുടെ തത്വമെന്തെ

ന്നു ചൊല്ലീടാം കേൾക്ക ഞാൻ മൂലപ്രകൃതിയായതെന്നറിക എന്നുടെ പതി

യായ പരമാത്മാവിനെ സന്നിധിമാത്രം കൊണ്ടു ഞാനിവ സൃഷ്ടിക്കുന്നതത്രെ സാന്നിദ്ധ്യം

കൊണ്ടെന്നാൽ സൃഷ്ടമാമവയെല്ലാം തൽസ്വരൂപത്തിങ്കലാക്കിയുന്നതുമയങ്ങനം തൽസ്വ

രൂപത്തിന്റെ അജ്ഞാനാദികളെന്നതുമാത്രരൂപത്തെയറിഞ്ഞവനെയറിയായ്പു ഭൂമിയിൽ

ദിനകരവംശത്തിലയോദ്ധ്യയിൽ രാമനായ്സർവ്വേശ്വരൻ പനാടൻ പിറന്നതും ആയിരമതെ

ന്നിക്കളെവധിച്ചാനായിക്കൊണ്ടുവിശ്വാമിത്രനൊടും കൂടെ എഴുന്നെള്ളിയവാറും കൂട

യായവനൊരു ദുഷ്ടയായ താടകയെ വധിച്ചതും കൊണ്ടു സമ്പാരംഭിച്ചാശ്രമം ചെന്നമൊ

ദേനെ യാഗരക്ഷ ചെയ്തതും [illegible] കൗശികമുനിയൊടും മിഥില

രാജ്യത്തിനായെഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ അന്നേരം ഗൗതമപത്നിയായ അഹല്യ ശാപത്തിങ്കൽ

പാദപങ്കജം തൊട്ടുതന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു മോക്ഷം കൊടുത്തു പരമകാരുണ്യം [illegible]

വില്ലിനെ [illegible] മൻ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്തെഴുന്നെള്ളുന്നനേരം വഴിയിൽ

തടുത്തൊരു ഭാർഗ്ഗവരാമന്റെ ദർപ്പമടക്കി വന്നയോദ്ധ്യയിൽ പന്ത്രണ്ടു വത്സരം

വസിച്ചിരുന്നസുഖത്തൊടെ താതനഭിഷെകത്തിന്നാരംഭിച്ചാനന്തരമാതാവു കൈകെയി

ചം പ്രാർത്ഥിയതുമൂലം ഭ്രാതാവായിയ സുമിത്രാത്മജനൊടും കൂടെ ചിത്രകൂടം പ്രാപിച്ചു വസിച്ചു

കാലത്താതൻ പുത്രവിരഹം സഹിക്കപ്പെടാഞ്ഞന്തം കെട്ടശെഷം ചിത്തശൊകത്തൊടുകൂടി

യാത്രിയായിരിക്കുന്ന ഭക്തനാം ഭരതനെയയച്ചു രാജ്യത്തിന്നായി രക്ഷയെ കാരുണ്യം ചെയ്ത

കാലത്തു വിരാധനെ വധിച്ചു കുംഭൊദരവനം മഗസ്ത്യനെക്കണ്ടു പഞ്ചവടി തന്നാരാം ചെന്നു

മാരൊടു സത്യത്തെച്ചു ദുഷ്ടമെന്നിയെ രക്ഷൊവംശത്തെയൊടുക്കുവാൻ ചിന്തിതവത്ത

വഗതത്ര വാണിടുംകാലം ചുറ്റും ശരവരവശയാക്കുന്നാളെപ്പൊ രക്ഷൊനായകനുടെ

സൊദരി ശൂർപ്പണഖ ലക്ഷ്മണനവളുടെ നാസികളെ ഛെദം ചെയ്തുവന്നതനായ ഖരൻ കൊപിച്ചു

പടുത്തിന്നാ ക്ഷണിതപതിനാലു സഹസ്രം പടയൊടും കൊന്നതുകൂന്ന മുക്കാൽ നാഴികകൊണ്ടു

തന്നെ പിന്നെ ശൂർപ്പണഖ ചെന്നു രാവണനൊടു ചൊന്നപ്പൊൾ മായയാ പൊന്മാനായി വന്നൊരു മാ

രീചനെ സായകം പ്രയൊഗിച്ചു സൽഗതി കൊടുത്തപ്പൊൾ മായാസീതയെ കൊണ്ടു രാവണൻ

പായശെഷം മായാ മാനുഷൻ ജടായുഷിന്നും മൊക്ഷം നൽകി രാക്ഷസവെഷം പൂണ്ട കബന്ധ

ന്നിക്കാരുമൊക്ഷവും കൊടുത്തപ്പൊൾ ശബരി തന്നെക്കണ്ടു മൊക്ഷദാനവളുടെ പൂജ ചെയ്ത

കൈക്കൊണ്ടു പരമൊക്ഷദാനവും ചെയ്തു പക്ഷിതപമ്പാതീരം തത്രകണ്ടിതനിന്നെ ഹനൂമാന്നെ

ന്നെയൊടുംകൂടെ മിത്രനന്ദനനായ സുഗ്രീവനെക്കണ്ടു മിത്രമാക്കി തന്നുടെ ഹൃദ്യം സഖ്യം

ചെയ്തു പുത്രൻ ഇന്ദ്രപുത്രനായ ബാലിയെ വധം ചെയ്തു സീതാന്വെഷണം ചെയ്തു ദക്ഷിണജ

ലധിക്കിൽ സെതുബന്ധനം ചെയ്തു ലങ്കാമട്ടനം ചെയ്തശെഷം പുത്രമിത്രാമാത്യ ഭൃത്യാദികളെ

ന്നൊടുംകൂടെ ലക്ഷ്മിസന്നദ്ധനായ ശത്രുവാം ദശാസ്യനെ ശസ്ത്രേണ വധം ചെയ്തു രക്ഷിച്ചു ലൊ

കത്രയം ഭക്തനാം വിഭീഷണനഭിഷെകവും ചെയ്തു പാവകന്തങ്കൽ മറഞ്ഞിരുന്നൊരെ

൨൭ പിന്നെ പിന്നെ പാവനയെന്ന ലൊകസമ്മതമാക്കിക്കൊണ്ടു പാവകനൊടു വാങ്ങി ശെഷം

കിംകരരെയും ദെവകളൊടു മനവാളം കൊണ്ടയൊദ്ധ്യയാം രാജ്യത്തിന്നഭിഷെകം

ചെയ്തു ദെവാദികളാൽ പൂജ്യനായിരുന്നരുളിനാൻ ജഗന്നാഥൻ യാതൊരു നാമം നാ

രായണൻ ഭക്തിയുള്ളവൎക്ക സായുജ്യമാം മൊക്ഷത്തെ നൽകിനാൻ നിരഞ്ജന

ൻ ശിവമാദികളായ കൎത്തൃത്വങ്ങളെല്ലാം മായയാൽ ഉപിഷ്ടമെന്നെ കൊണ്ടു താൻ ചെയ്യിക്കുന്ന

തും രാമനാം ജഗൽപ്രവൃത്തിക്കുന്നൻ ജഗദഭിരാമനദ്വയനെകനാനന്ദാത്മകനാത്മാരാമനദ്വ

യൻ പരൻ നിഷ്കളൻ നിൎഗ്ഗുണൻ ശ്രീരാമനച്യുതൻ വിഷ്ണു ഭഗവാൻ നാരായണൻ ഗതിക്കെന്ന

തും പുനരിരിക്കെന്നതും ഇങ്ങിനിൽ ഭൂമിക്കെന്നതാതൊരു നിൎമ്മിക്കെന്നതില്ല നിൎവ്വികാരാത്മാ

തെളിഞ്ഞമയനായ്ക്കൊണ്ടൊരു ഗൃഹം തനൊരു വസ്തുവെ ശക്തിയൊരു ജ്ഞാനം നിൎമ്മലൻ പര

നായിരിക്കുന്നനന്തശക്തി വിഷയൻ മായാമയൻ തന്നുടെ മായാദികൾ ചെയ്യുന്നതാ

നെന്നതെന്നിക്കുന്ന തൻ മായാഗുണങ്ങളെ ത്യാനന്ദസക്തിയാൽ ത്യജിക്കുന്നതനയനൊരുങ്ങി

നെന്നിതാദികളുള്ള ലൊചനതയും ഉപദെശിച്ച ശെഷം ഞങ്ങൾ സാരമമദൈവൻ മനുഷ്യ

സ്വരൂപം ചെയ്തു മങ്ങളുള്ളവാചാ പുനരവനൊടു ചെയ്തു പരമാത്മാവാകുന്ന ബിംബത്തിന്റെ പ്ര

തിബിംബം പരിധിയിൽ കാണുന്നതു ജീവാത്മാവ് പരിക്കൈവൊ തെളിഞ്ഞു ബുദ്ധിയായ്ക്കുമെന്നു

ദെമായത കൽപ്പാംശമെന്നിയെ നിഴലിക്കുന്ന കവിവരാകാരൊരാരൊ ജലാശയെ കെവലം

മഹാകാശം നെരെന്നി കാണ്കിലും ഘടാകാശം പൊലെ സാക്ഷാലുള്ളവരുടെ പരബ്ര

ഹ്മമാം പരമാത്മാ സാക്ഷിയാകുന്ന ബിംബം നിശ്ചലമതസ്വൈതന്യമൂൎത്തിയാം മെഹാവൃക്ഷാ

ത്വം കൊണ്ടു മമതയെ തെളിഞ്ഞിട്ടു മാചാൎയ്യ കൊടുത്തു താൻ മരുക്കനായുള്ള

വരിഷ്ഠമയെപൊൾ മരുഭൂവം പ്രാപിച്ചിട്ടുമില്ല സംശയമെന്നും മരുക്കവിഷ്ഠവന്മാ

ർശാസ്ത്രങ്ങൾക്കെല്ലാം സൽഭാവംകൊണ്ടു ചാറ്റപ്പിന്നുമെറിയിട്ടുള്ള ഭക്തിഹീനന്മാർക്കു ന

ഗൂഢമായിരം ക്ഷേമംകൊണ്ടു നിഷിദ്ധമായിരിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനപ്രദം കൈവല്യപ്രദം പരമാത്മാവാം മമഹൃദ

യരഹസ്യമിതൊരുനാളും മൽഭക്തിഹീനന്മാരായിരിക്കുന്ന നരന്മാർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്ക

രുതെന്നു പരമശിവനുപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഇതെയൊന്നു മഹാദേവൻ മഹാദേവിയോടരുൾചെ

യ്ത രാമമാഹാത്മ്യമിദം പവിത്രം ഗുഹ്യതമം സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമപ്രോക്തം വായുപുത്രനായുള്ളൊരു

മോക്ഷദം പാപഹരം ഹൃദ്യമാനന്ദോദയം സർവ്വവേദാന്തസാരസംഗ്രഹം രാമതത്വം ഉള്ളനാം ഹ

നുമാനെന്നുവരെയില്ലാതെ എല്ലാം ഭക്തിപൂർണ്ണനായിരതം പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ മുക്തനാകുമെ

ന്നു സംശയമില്ല നാലെ ബ്രഹ്മഹത്യാദിദുരിതങ്ങളും ബഹുവിധം ക്ഷേമങ്ങൾക്കെല്ലാമുള്ള

ച്ചതുവയെന്നാകിലും ഒക്കവെ നശിച്ചുപോമെന്നരുൾചെയ്തു രാമൻ മകൾ പ്രവരനായുള്ള

സത്യമല്ലോ ശൂലിയെന്നുതൽ വരുത്തി ധനഹാനി പാതിമനുഷ്യാതകൾ മിത്രഘാതകൻ ഏതെ

ഹത്തായോഗിപ്പരമാവകരിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തെ ഞങ്ങൾ ലോകത്തിങ്കൽ തന്നെ എന്നുമവൻ സത്യം

രാമനാമത്തെ ജപിച്ചിട്ടുള്ളൽ ദേവകളെല്ലാമൊരുമിച്ചും പൂജ്യനാകുമെന്നുള്ളതി യോഗീന്ദ്രന്മാ

രാൽപോലും മലദുർമ്മായയിൽ ലോകത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുമില്ല സംശയമുള്ളതും തന്നെ എന്നു മഹാദേ

വനരുൾചെയ്തതു കേട്ടതിന്റെ ഭക്തിപൂണ്ടു മനസ്സുതെളിഞ്ഞു ദേവി മംഗലാംഗാവെമമ ഭക്താ

ജഗല്പ്രഭ ഗംഗാകാമുകൻ പരമേശ്വരാനുയായിനി ദേവ പന്നഗഭൂഷണൻ തന്നെ നന്ദിച്ചിട്ടി

സ്വസ്ഥയായിരിക്കുമ്പോൾ യാതൊരു പാപവും ഇല്ലാതെ പരമായിരിക്കുന്ന മമസന്ദേഹമെ

ല്ലാമിപ്പോൾ സന്നമായിതു മോഹമൊക്കെ നിന്നനുഗ്രഹാൽ ഇതൊക്കെയും ശ്രീരാമതത്വാമൃതരസായനം ത

ന്നെപോൽ ഗണിതമാവെന്നും പാനം ചെയ്താലും എന്നുള്ളിൽ തൃപ്തി വരികെന്നുള്ളതില്ലയെ

ല്ലോ ഇനിയും മഹത്തുക്കളെന്നു ചൊല്ലുന്നതാൻ സംക്ഷേപിച്ചരുൾ ചെയ്യണമെന്നതിയ

10

ഷ്ക്കിം ക്ഷണങ്ങൾക്കു വിളുമ്പുണ്ടാകയില്ലയെല്ലൊ ക്രിം കണ്ണന്മാരായുള്ള ഇക്കിൽ ത്ഥപൃഥ

ണ്ടാക്കുരാക്കി കൃഷ്ണന്മാർക്കു ഇത്ര പെരുമ്പുഴുണ്ടാക്കുരാക്കിം ദൈവന്മാർക്കു ഗതിയും പുനരുത്ത

പോലെ ഉത്തമമായ രാമചരിതം മനോഹരം ഭക്തിയിലുള്ളൊരു ചൊല്ലീടേണം മറയാതെ

ഗരംചരൻ ദൈവൻ പരമേശ്വരൻ മഹേശ്വരൻ ശ്രീപാർവതിയുടെ ചെല്ലപ്പിള്ളക്കുന്നെ നേരം

മനുഷ്യാൽ പുരചെയ്യു ചന്ദ്രശേഖരൻ പരൻ നന്ദഗോത്ര കൊണ്ടുകൊള്ളുള്ള കൊണ്ടു ചെയ്തു

വശാപുശനമെ കൊണ്ടുമ്പന്തിസ്താരം പുരാതെ മനസ്സിലെ ചെയ്തു രാമായണം വാല്മീകി

പുനരിവ പത്തനാലായിരമായി നാലുമതിയോഗത്താൽ ഗ്രന്ഥമാകുന്നു ആകുമായിക

നത്തിന്നു പുത്തിരാമദേവൻ നമ്മൾക്കുമുപദേശിക്കുന്നാനെന്നവും ഉരചെയ്തു രാമാ

യണമെന്നപേരിതിന്നു ഉമയാകുന്നിനിം ചെയ്യുന്നോർക്കു സുഖമേകണും പുത്രസന്തതി

ധനസമൃദ്ധിയും ആയുസ്സും കീർത്തി രോഗശാന്തിയുമുണ്ടാം ഭക്തിയും വർദ്ധിക്കും

മുക്തിയും സിദ്ധിക്കും ഇത്രയും മാഹാത്മ്യമിതെന്നിലൊക്കെ കൊണ്ടാകണ്ണി പക്ഷികൾ സകരമായ രാക്ഷ

സന്മാർഗ്ഗമാർഗ്ഗസന്തോഷത്തോടെ ഭൂമിമേലീ ഗോരൂപം പൂണ്ടു ദേവതാവ

സജ്ജനത്തോടും സാരസാസനലോകം പ്രാപിച്ചുകരഞ്ഞെഴുന്നെറ്റം വേദനയെ ചൊല്ലാം ബ്രഹ്മാവ്

നൊടറിയിച്ചു ദേവസമയം മുറിക്കൊണ്ടുരിപ്പിച്ചു ശേഷം വേദനായകനായ നാഥ

നൊടുവചൊന്ന വേദനം ചെയ്യ യെന്നുമറിയാമുള്ള സാരസാൽ ഭവനെ നവം

ദേവന്മാരൊടൊരുമിച്ചു കണ്ടു ക്ഷീരസാഗര

തീരം പ്രാപിച്ചു ദേവമുനിമാരൊടും കൂടസ്തുതിച്ചീടിനാർ ഭക്തിയോടെ ഭാവനയോടും

കൂട പുരുഷസൂക്തം കൊണ്ടു ദേവദേവനെ സേവിച്ചീടിനാർ പോലെ

ൽപതിന്നായിരമായി

ന്നിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്മലൊചനനായ പത്മനാഭനെ മൊദാൽ ഭക്തന്മാരായുള്ളവ

രാൽ സിദ്ധയൊഗികളാലും പൂജ്യനായ ഭഗവദ്രൂപം മനൊഹരം ചന്ദ്രികാമന്ദസ്മിതസുന്ദരാന

നം പൂൎണ്ണചന്ദ്രമണ്ഡലസദൃശാരവിന്ദലൊചനം ശ്രീവത്സാങ്കിതലാഞ്ഛനം പരിഷ്കൃതം മനൊരമമന്ദരവ

കമ്പുകണ്ഠം വന്ദ്യമാനന്ദമയം വത്സലാഞ്ഛനവത്സം പാദപങ്കജം ഭക്തവത്സലം സമസ്ത

ലൊകൊത്സവം സന്തൊഷിതം മെരുസന്നിഭകിരീടൊജ്വൽ കുണ്ഡലമുക്താഹാരകെയൂരാംഗ

ദാകടകാംഗുലീയം വലയാംഗുലീയ കാഞ്ചീദിവ്യഭൂഷിതകരം കനകപീതാംബരം കമലലൊചനം

ഹരം കൌസ്തുഭകരം കംബുപരമാനന്ദം പൂൎണ്ണസരസിജഹൃദയ ചതുൎബ്ബാഹുരൂപം സൎവ്വാല

ങ്കാരാൽ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളിനാൽ പരമാനന്ദത്തെ ഭഗവാൻ ജയജയ എന്ന ഭക്തന്മാരാ

ൽ ചിന്തിതയൊഗീന്ദ്രന്മാർ സാക്ഷാൽ കാണ്മതിന്നരുതാതെ ആ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ നിത്യം ന

മൊക്ഷത്തെ സമസ്തങ്ങൾ പലതെളിവിൽ ദിവ്യമൂൎത്തി നിത്യം നമൊസ്തുതെ നിത്യങ്ങളാന

ന്താനന്ദ പൂൎണ്ണതയായ എകം നിത്യം നമൊസ്തുതെ കൎത്താവെ ലൊകപരിപാലനത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു

രക്ഷിച്ചു സംഹരിച്ചും വിശ്വനായകാ പൊറ്റി നിത്യം നമൊസ്തുതെ സ്വാമി ഭക്തപ്രിയ ദെവാ

ദാനയജ്ഞാദികൎമ്മങ്ങളാൽ സാദ്ധ്യമല്ലൊരു വരം കൈവല്യമൊക്ഷ സായൂജ്യം ഭക്തിയെ

ന്നിക്കൊണ്ട ചെല്ലി ലൊ ഭഗവൽ പാദഭക്തികൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനാൽ സാധ്യമല്ല

നിന്തിരുവടിയുടെ ശ്രീപാദാംബുജങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണുന്നതിന്നിങ്ങിനെ ഭാഗ്യ

ശാലികളായ തപസ്വികളായ താപസശ്രെഷ്ഠന്മാരാൽ നിത്യം ഭക്ത്യാ പൂജിക്കപ്പെട്ടൊ

രുന്നിൻ പാദപങ്കജങ്ങളിൽ ഭക്തി സംഭവിക്കെണം എന്നിൽ സദാകാലം ഭക്തവത്സ

ലാ പൊറ്റി സംസാരമായ പരിതാപമാനസന്മാൎക്ക് പ്രസാദാൽ ഭക്തിയൊടെ ഞങ്ങളെ

ഭെദങ്ങളെല്ലാം മരണമൊക്ഷമമ മനസ്സ് പരിതാപം തീരുംവണ്ണം ഇതറിയെ പെറ്റികവളരു

-൹ ൪൨ ന്നുമരണകാലെതവതിരുനാമങ്ങൾസമാചരണസന്നിജെന്ദ്രരണമുതൃാവാനന്ദി

രിക വരംനൽകാമെങ്ങൊകാരാൽവേന്ദംശരണംദൈവരമാരമണാധരാധര പരമാനന്ദമൂർത്തെ

ഭഗവൻജെയജെയപരമൻപരമാത്മൻപരബ്രഹ്മാത്മജെയപരചിന്മയപരാപരഭക്താ

ഭീഷ്ടജെയവരദനാരായണവൈകുണ്ഠജെയജെയചതുരാനനന്ദിതസ്തുതിചെയ്തൊരുനെ

രംമധുരതരമെന്നിപ്പിശദ്ധിന്ദ്രപ്രസ്ഥംതന്റെതിരുചിത്തനാഥനെന്തിനെല്ലാപരംഭര

ദിമുന്നെ ഞാങ്ങൾവിടെക്കഴറ്റൊടെവന്നുവാൻചലമരലൊകത്തെന്നതകെട്ടുസുര

ന്നിമഹാദെവന്റിവങ്ങൾമനത്തിനുനിന്തിരുവടിതിരുവടിക്കലൊരാതെകണ്ടുര

ന്നൊരുവന്നുലൊകത്തിങ്കലുണ്ടായിപ്പൊരാംപങ്കജാക്ഷമനത്തിക്കാംമൂന്നുലൊകത്തിങ്കലും

സങ്കടംപൂണ്ടിരിക്കുന്നതിക്കാലംനായകാപൌലസ്ത്യതനയനാംരാവണൻതന്നാൽമിക്കുവും

ത്രൈലൊക്യംനശിപ്പിക്കുന്നതിനായിജഗൽപതെമെട്ടുത്തവരബലമുള്ളതന്നെതിന്റെ

ഷംമുനികൾനിന്ദിച്ചെത്തെല്ലാമർത്യലൊകപാലന്മാരെയുംതള്ളിക്കളഞ്ഞവനെക

ശാസനയാക്കിഞ്ഞമല്ലലൊകമെല്ലാംപാകശാസനനെയുംസമരെകൊടികൊണ്ടൊരാകശാസ

നവുംചെയ്തിതാനാൻദശാനനൻയാഗാദികൾക്കുഞ്ഞങ്ങളുംമുടക്കിന്നതെയല്ലയൊഗിന്ദ്രന്മാ

രാംമുനിമാരെയുംഭക്ഷിക്കുന്നുമുപവിത്രകളെയുംപിടിച്ചുകൊണ്ടുപൊയാൻധർമ്മവുംമറ

ഞ്ഞിതുമുനിഞ്ഞമക്കൾക്കുയുംമർത്ത്യനാലൊഴിഞ്ഞുവനില്ലമറ്റൊരാലുമെന്നുവെന്നതാംമൂ

ന്നുകഴിഞ്ഞിതംജഗൽപതെനിന്തിരുവടിതന്നെമർത്ത്യനായ്പിറന്നുവെങ്കിൽകസ്വരന്തന്നെ

കൊല്ലേണംകൃപാനിധെയെസന്തതംനമസ്കാരമതിനുമധുരവൊചെന്തിരുവടിക്കെന്നിത്തി

ക്കായപരെണമെപത്മസംഭവനിതകൃഷ്ണന്തിരുവടിതന്നെരംപത്മലൊചനൻമന്ദസ്മിതം

ചെയ്താനെവംചിന്തിതക്രിയൊവെന്നെസ്വീകരിക്കാലംപുത്രലാഭാനന്ദംപുത്ര

കാശ്യപപ്രജാപതിക്കു തന്നമാത്രിത്വവരം സുപ്രസന്നനായ അച്യുതൻ സത്യം കൊടുത്തുമത്ത്യംശങ്ങളെ ൧൩

വരമെ കാശ്യപൻ ദശരഥനാകരാജെന്നേന്ദ്രനായി കാശ്യപിതപെതിഷ്ഠത്യശനാപിദാതാവെ

തസ്യവക്ഷ്യഭയ്യാകമഭിത്തിക്കൌസല്യ്യയാതസ്യമാതൃജനായെവന്നതൊൽജനിച്ചിട്ടുംചൽസ

പൊഴരമ്മാരായിതീർന്നവെവരുണ്ടാമെക്കൊംചിന്ത്യശ്രുതിമായാശക്തിയായിമിതിംഭവശൂരി

യൊഗമായായാദെവിയുംജനകമ്പലയെവൻകികസാത്മജകുലനാശകാരിണിയായായെമെന്ന

തിന്നിലയെയാന്നിഷെയായുണ്ടാകുംകുമാരിതെയമ്മാർക്കമിബ്രരമ്മാരാശ്ശിരാക്കണംമെന്ന

തിദെവിക്കതിഭാരംകൊണ്ടുണ്ടായൊരുവെടനിതിക്കുനെന്നാപെന്നരുഴ്ചെയ്യുനായകൻവെട

നായകനെയുമയച്ചമറഞ്ഞതെക്കൂഴ്വെധാവൂംനമസ്കരിച്ചിരിന്നാൻഭക്തിയൊടെനമ്മുതെ

യമ്മാരെല്ലാമാമിനിത്തെന്നെ രം ന്വൃദിനായകൻമറഞ്ഞിതിനൊരാശതന്നിക്കവെട്ടവ

മകനുണ്ടായിതിരിപ്പുണ്ടാനുടൻമെദിനിതന്നിൽപിന്നെനമസ്കാരവുംചെയ്താർമെന്നിട

പിയെയുമായ്യന്നിട്ടിളശെഷംവെധാവുംതുവക്കുതൊടരുതിചെയ്താനെവംഭൂനപാരതി

കണ്ണാനിധിലക്ഷ്മിപതിമാനവപ്രവരനായ്യന്നവതരിച്ചിട്ടുംവാസവാദിശാന്ത്യയെസാദര

മയൊദ്ധ്യയിൽവാസവാദികളായനിരുത്തുമൊന്നവെണ്ണംവാഴുതെവനെപരിചരിച്ചു

കൊഴ്വാനായെഗസഭാവെനദ്ദിമജലെപിറക്കണംമറിയാംദശാനന്ദ്യന്മാരാ

യിർന്നായതൃധാനപിരമ്മാരെരുഷകൈഞ്ചെയ്യുതിനൊരൊകാനന്തിതിഗഹചാരെല്ലാ

കുരങ്ങുഴ്തൊട്ടുംവാനരപ്രവരന്മാരായതുംചെയ്കിരാതെന്ത്യാമാദികളൊഴുപത്മസം

ഭവൻതിങ്കെഭക്ത്യശാസനമരുളിച്ചെയ്തുതാൻനായിസത്യലൊകവുംപൂക്കസ്ഥരംസ

തിതിയുമക്കസന്താവമതിസ്പൃസ്യായാലുരുവിന്നാഴ്നൽക്കാമെഹരിക്ഷുബന്മാരാംകൂടി

പിമ്പയന്മാരൊക്കവെഹരിരൂപധാരികളായാതെക്കുംമാനുഷഹരിസഹായാർത്ഥമാ

ഷിതതക്കൽ തൊഴാനുഷഹിസമവെഗമിത്രമന്തൊടെ പഴുതപ്പെട്ടാപലായെയും

കണ്ടാക്കുന്ന തപഴുതതുല്യശ്രീരാമരായനാരതം ററശരപ്രതിജ്ഞാണന്മാരെ [illegible]

ഗളുംഎന്നുള്ള പരന്മാരുംഭൂമി സമ്പിച്ചുവാണാരെക്കൊണ്ടാത്മിതഗുണവാനാംനൃപതിദശരഥന

മലനയൊദ്ധ്യാതിലപതിയധൎമ്മാമ്മാപിരൻ തമ്മരകുലവരതുല്യനാംസത്യപരാക്രമനംഗജ

സമൻകരുണാരണ്ണാകരൻ കൌസല്യാദെവിയൊടും ഭൎത്തൃശുശ്രൂഷക്കെററംകൌ

ശല്യമെറീടും കൈകെകിയും സുമിത്രയും ഭാൎയ്യമാരവരൊടും ചെന്മന്ത്രികളുമാ

യി കാൎയ്യാകാൎയ്യങ്ങൾ വിചാരിച്ചുഭൂതലമെല്ലാം പരിപാലിക്കുംകാലമനപത്യം

കൊണ്ടുപരിതാപെന ഗുരുചരണാംബുജയുഗ്മം വന്ദനം ചെയ്തു ചൊദിച്ചിതന്നനെ

ന്തു നല്ലു നന്ദനന്മാരുണ്ടാവാനെന്നതു ചെയ്തീടേണം എന്നു [illegible]

രാജ്ഞാ [illegible] നംവരിഷ്ഠ തപൊധനൻവസി

ഷ്ഠനതു കെട്ടു [illegible] ദശരഥനവനൊടരുൾചെയ്തു [illegible] പുത്രന്മാരുണ്ടാ

കുമതിനുള്ള [illegible] ഋശ്യശൃ

ംഗനെ [illegible] ചെയ്ത [illegible] പുത്രകാമെഷ്ടി [illegible] ഗുരുവായവസി

ഷ്ഠനിയൊഗത്താൽമന്നവൻ വൈഭാണ്ഡകതനയനും [illegible] ശാലയും പണി

ചെയ്തു സരയൂതീരത്തിങ്കൽ ഭൂലൊകപതിയാഗം [illegible] ദാനതാലം [illegible]

ലാനന്തരം താപസന്മാരുമായെ [illegible] ദശരഥൻ [illegible] പാലകന

ലതാരം ചെയ്യുവതിന്നായെ [illegible] യൊടും പുത്രകാമെഷ്ടികൾക്കും ശ്രദ്ധാ

[illegible] ചെയ്തു [illegible] ആഹുതി [illegible] ദെവഗണം [illegible]

ദം ഹൈമപാത്രസ്ഥമായ പായസത്തൊടും [illegible] ഹൊമകുണ്ഡത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി

ഞ്ഞിനാൽ വഹ്നിദെവൻ താവകം പത്നിമാൎക്കു പായസം കഴിക്കെണ്ടിക്കുന്നിതെന്ന ൫൭൭

പറഞ്ഞു പാവകനും ഭൂപതിപ്രവരനെക്കൊണ്ടുണ്ണ മംഗല്യതായസം ഞാനയം പരിഗ്രഹിച്ചു

നൃപതിക്കും ഉതകൂതിന്നച്ചെയ്തു നമസ്കരിച്ചു ഭക്തിപൂൎവ്വം ദക്ഷനാം ദശരഥൻ തൽക്ഷണം

പ്രീതിയൊടെ കൌസല്യദെവിക്കൎദ്ധം കൊടുത്തു നൃപവരൻ ശെഷിച്ചു ൎദ്ധപാതിനൽ

ത്തിനാൽ കൈകെയിക്കും അന്നെരം സുമിത്രക്കു കൌസല്യാദെവിതാനും തന്നുടെ പാതി

കാരുണ്യത്തിനാൽ മറിയാതെ എന്നതുകണ്ടു പാതി കൊടുത്തതു കൈകെയിയും മന്നവനതു കണ്ടു

സന്തൊഷം പൂണ്ടു നെറ്റം തൽപ്രിയകൾക്കു പരമാനന്ദം വരുമാറു ഗൎഭം ധരിച്ചിതു മൂവ

രുമതുകാലം അവൎക്കൊക്കെയുണ്ടായിതെന്നുകെട്ടിതു നാം ദശരഥൻ പിന്നെ ദീൎഘ്ഘമാരെയെല്ലാവ

രുമിത്തുണ്ടായിനാൽ ഗൎഭരക്ഷാൎത്ഥം ഉപപൊഷാദികൾ ചെയ്യിച്ചു ഉപലാളനം കൾക്കവാ

സരാക്രമത്താലെ ഗൎഭചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നൊരു ഉദരം കൂടക്കൂട

വൎദ്ധിച്ചു നൃപെന്ദ്രനും തൽപ്രിയമാൎക്കു ഞാനൊടരങ്ങൾക്കു പൊലെ പിന്നെ ദിവ്യ

ജനങ്ങൾക്കും ഭൂമിക്കും ദെവകൾക്കും അപ്പൊഴെ ചമഞ്ഞിതു സന്തൊഷം ദിനന്തൊറും അത്ഭു

ദൌഹൃദങ്ങൾക്കു വൎദ്ധിച്ചതെല്ലാം ഏറ്റം തിന്മന്തൊഷം സാവനാദിക്രിയകളെ

ചെയ്തു കാമാന്തം ദാനങ്ങളും ചെയ്തു നരപതിരൻ ഗൎഭം പരിപൂൎണ്ണമാസമായതു

കാലം അൎഭകന്മാരും നാലർ പിറന്നാരന്നടന്നത്തിൽ പഞ്ചഗ്രഹം നില്ക്കുന്നകാ

ലത്തിങ്കലുച്ചന്തന്നെയൊ ത്രീയിൽ കൌസല്യാദെവിനായൻ നക്ഷത്രം പുനൎവ്വസുനവ

ത്രാമമിതിഥിപൊന നക്ഷത്രാദിവരൊരും കൂടലെല്ലാം ... തികഞ്ഞിട്ടതത്തി കലത്തു

ച്ചസ്ഥിതനായിരെക്കുമ്പൊൾ അൎക്കൻ ... ഉദയം കൎക്കടകം അൎക്കജൻ തുലാത്തി

ലും ഭാൎഗ്ഗവൻ മീനത്തിലും വക്രനംമകരത്തിലും ... കരരാശിതന്നിൽ നില്ക്കുമ്പൊ

ഉപവീതിയില്ലിഗനൊൻ ജഗന്നാഥൻ പെററിതുകൈക്കൊണ്ടിട്ടും പുഷ്യനക്ഷത്രംകൊണ്ടു
മിഥുനൊന്നാൾ നൃമിത്തുഷ്യം പെററിതുഷുതുചുയം ഭഗവാൻ പരമാത്മാക്കുന്നൻ നാരായണൻ ജ
ഗദീശ്വരൻ ജന്മരഹിതൻ വന്നെക്കണ്ണൻ ഭവനെശ്വരൻ വിഷ്ണു തന്നുടെ വിഹനത്തൊ
ടും ഞാലവതാരം ചെയ്യതപ്പൊൾ കാണായിതൊരു പ്രത്യക്ഷം സഹസ്രകിരണന്മാരൊരുമിച്ചു
ച്ചുദിക്കുന്നെരം സഹസ്രമതെമെഉദിക്കുന്നതു പൊലെ സഹസ്രപത്രൊദ്ധവനാരദസന
കാദി സഹസ്രനെത്രകവിഷ്ണുയെന്നുമ്മാരാലും കാണുന്നാകൃതരസസ്യങ്ങ്നയനമെമ്മാ
ങ്ങ്യാംബരവതിശൊഭിതജഘനവും ശംഖചക്രാഞ്ജഗദാതെശൊഭിതഭുജങ്ങളും
ശംഖസംഞ്ചിതഗളരാഞ്ചിതകൌസ്തുഭവും ഭക്തവാത്സല്യം ഭക്തന്മാർകണ്ടുവെവാ
നായിവ്യക്തമായിയിരിക്കുന്നൊരു ശ്രീവത്സവും കുണ്ഡലമകുടാഹാരകാഞ്ചിയുമ്മ
രതുഹമഞ്ജനങ്ങളുമിന്നുമഞ്ജുലവദനവും പങ്കജലൊചനങ്ങളുമെല്ലാമെന്നുവാടാങ്ങ്
ഷും കണ്ടുകണ്ടുങ്ങായെയാരുപരമാനന്ദത്തൊടും മൊക്ഷദനായജഗൽസാക്ഷിയാം
പരമാത്മാസാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻ തിരുമെതന്നെ ഞാങ്ങൾ സ്വപുരഗാത്രിയായ
കൌസല്യാദെവിതാനംവന്നിട്ടു തെങ്ങതെരഞ്ഞുനില്ലുതൊഞ്ഞി നാല്നമതങ്കെദെവ
ദെവശംഖചക്രാഞ്ജധരനമെതങ്ക വാണദെവമധുസൂദനഹരെനമൊസ്തനാരായണ
നമതങ്ക നരകാരെ സമസ്തശ്വരശൌരെനമതങ്കജഗൽപതെതിഞ്ഞിടുവഗമാ
യാദെവിയെക്കൊണ്ടുമിശ്വം സന്താനമുണ്ടാക്കിരക്ഷിച്ചു സംഹരിക്കുന്നന്നാന്താകാ
ന്തകപ്പെഷ്യഭക്തവത്സലാദെവൻ സ്വന്താഭിലെണ്ണതുയമാക്കി ചെയ്തിന്നെതന്നെ
ഞാമന്മാർ പൊളമിവാൻ വെലയതെലരമൻപരാപരൻ പരബ്രഹ്മാത്മൻ പ
രൻപരമാത്മാവുപരമാനുഷൻ ഹരിപ്പുങ്ങൾ ഞായ്യതനന്തനയ്യയനെകർന്ന

ശബലൻ ത്രിഗുണമൻ ത്രിഷ്ടാണ്ഡപതിൻ ത്രിശ്രൻ ത്രിഭുവൻ ത്രിധാമയൻ ത്രിഷ്ടികാരാമ്മെടെ

വൻ ത്രിഭുവൻ ത്രൈരാക്കലൻ ത്രിരഹംകാരമൂർത്തി ത്രിഷ്ടജ്ഞൻ ത്രിവർണ്ണൻ ത്രിതീർത്ഥൻ ത്രിവിഷ്ടു

ദ്ധൈൻ ത്രിപുഷ്ടജ്ഞൻ ത്രിഗമ്മാണവേഷ്ണു ആപ്തവേദ്യൻ നാഥൻ ത്രിക്ഷേത്രിയൻ ത്രിരാജാരൻ ത്രി

ലോകൻ ത്രിപ്രേരിതൻ ത്രിഷ്ടാമൻ ത്രിധർമ്മി നാംഹൃദയത്തിലയനൻ ത്രിയമനകമന്തൃതഥനൻ

ൻ നാരായണൻ മിത്രാത്മാനൻ വത്സമഹവൻ മഹഭൈവിശ്രുതജ്ഞാനാമ്മാസമതൊക്കാശ

രൻ സ്വനാതനൻ സർവ്വഗത്വയശ്ശിവൻ സനകാദിഭിരചിത്യൻ സർവ്വഷ്ഠബോധഗുരുവൻ സക

ലങ്ങശൂരയൻ സത്താമാത്രകനെന്റൊരിഞ്ഞിരുവഗനാഥന്തിരുപഗിര്യവൈരൈരന്തി

ക്കൽ ത്രിദ്യന്തമിസ്ഥാതെങ്ങും ഇപ്പോളെന്നുമൊഴിക്കുന്നതെങ്കിൽ തെക്കുള്ള ദേവാനെ

ന്നുടെ ഹൃദയത്തിന്മിങ്കിലെ വസിക്കയിന്നെന്തു കാരണം ഭൊറഭക്തന്മാർക്കിഷ്ടമായി

ള്ള ഈരൂപ വാരവത്സ്യാ വ്യക്തമാകുത്താണാഷ്പ്നമുപ്പ്യയാമി ത്തിക്കിലെഷ്ഠൾ ഉള്ളപത്രാൽ

കുലസംസാര ദുഃഖാംബുധൌ നിത്യംതിമഗ്നായ്രത്വം ഭ്രമിക്കുന്നേൻ ത്തന്നുടെ

മഹാമായാതന്നുടെ ബലക്കിനാൽ ജ്ഞാനത്തിൻപാദാംബുജങ്ങാകാണ്മാനുംയോഗം വന്നു

ചൽകാരുണ്യത്താൽ ത്രിദൃഷ്ടക്കാമ്പിൽ വസിക്കേണമിക്കാണാകിയരൂപം ദൃഷ്ടിത

മൊഴിഞ്ഞുവാൻ ഭിശമമാഹിതയായതിന്നവ്വ മഹാമായപിശ്രേശബൊധം ശ്രീ

ശായകമ്പം ലക്ഷ്മീപതെ കേവലമചൈതന്യകമെൻ ജ്ഞാനമായ രൂപം ശൈവശമറക്കെ

ന്നം മറപ്പുള്ള ഞാൻ കാണാംഷ്ടബലമൂന്നാതൊട്ടുരോമ്പ്രന്തരൂപമാക്കിക്കൊള്ളുകബാല

ദ്ദ്രാവന്നെത്തുമമകാമ്പ്ണ്ണാംദ്യോകിരസപ്ത്രവാത്സല്യവ്യാജമായൊരുപരിചരണങ്കത്താ

ലെകുടക്കേണം ദുഃഖസംസാരാബ്ധൌവം ഭക്തിവൃദ്ധിഭവിപ്പിണവണ ന്നൊന്നത്തിൽ ഉളതു

ഭക്തവത്സലൻ പുരുഷോത്തമനരുൾ ചെയ്തു മാതാവെ ഭവതിക്കഭിഷ്ടമാകുന്നതെ

ഷ്ടന്നാലെത്രമന്നരഷിഷ്ടരിത്തിട്ടവങ്ങൾ വരും. ദുഷ്ടും തലതൊരുമായ അന്നന്നെ
ക്കാന്നസത്തം ലൊകങ്ങൾക്കു പരുത്തിക്കെഴ്വാൻ മുന്നം ബ്രഹ്മശങ്കരപ്രമുഖന്മാ
രാം പ്രവരന്മാർ ത്രിദശവരങ്ങളാൽ ത്തി ഷ്ഠസെവിക്കയാൽ മാനവവംശത്തി
ങ്കൽ തിങ്ങൾക്കുതനയനായി മാനുഷരാവെഷം പൂണ്ടു ഭൂമിയാൽ വിന്നങ്ങൾ വന്ന
നാട്ടിരക്കെണം ഞാനെന്നിങ്ങനെ തെന്നു ചിന്തത്തിൽ തിരുമിഷ്ടപ്പെട്ട മിഷ്ട
മിരക്കാലം പൃഷ്ഠ ജന്മനിതിങ്ങളുളകാരണമിതെല്ലാൾ ഏവം ഭൂതമമായവെ
ഷത്തെ ക്കാട്ടിത്തന്നു ദുഷ്ടദമദൃശ്യം മൊക്ഷത്തിന്നായിട്ടുള്ള ഉപായമിച്ചുള്ളൊ
ഴിന്നെയൊരു ജന്മസംസാരദുഃഖം ഉണ്ടാക്കുന്ന വഴിദുര്യൊഗം പ്രാപിച്ചുകൊൾ
കെനാൽ വന്നിട്ടും മൊക്ഷമില്ല സംശയമുള്ളതും യാതൊരു മനുഷ്യൻ ഭക്ത്യാനമ്മിലെ
സംബൊധിതാക്കരാൽ പഠിക്കതാൻ കെട്ക്കതാൻ ചെയ്യുന്നതും സാധിക്കുമവനസാദ്ധ്യ
ദ്ധ്യമെന്നിങ്ങൊലം ചെതസ്സിൽ മറിക്കുമെപ്പൊഴുമൽ ശ്രീരാമവൃക്ഷങ്ങൾ ഉത്തരമുള്ള
പക്ഷപാലഭാവത്തെ ക്കുണ്ടു സമ്പരം കാലം കഴ്യം കടങ്ങുക രയതെന്നാൽ ആഗ്നിലാദപൂണ്ടു
ദുരത്രവനരമിദമന്ത്രമുദ്ധാരക മുദ്ദുവന്നിതെൻ ഭൂമിവ ദുവതാരം ചെയ്താൽ നന്ദനനായതെ
ന്നാശ കെട്ടൊരു പക്ഷി ന്യൂനസ്ഥാവരമാനസാകുലനായാൻ ഹന്ത ജന്മത്തെ ചൊന്നകൃത്യവശ്
ത്തിനെല്ലാം പത്രുഭൂഷണാദ്യംപിലാംബരം നങ്ങൾ ചെയ്താൽ പുത്രവത്സാങ്ങളും ക്കൂടുതലൂന്നാ
ഷ്ഠാശുദ്ധശുദ്ധനായി ജ്ഞാനം ചെയ്ക ഗ്രഹമിൽനിയൊഗത്താൽ കൊതകഷ്ടം ചെയ്യുമാനം
ചെയ്യുപിന്നെയാതനായിക്കൊണ്ടിടുന്നതിന്നെയ്ക്കാൻ ഷിറെന്നാതും നമിതുപുത്രന്മാരായുണ്ടായി
ത്തിവെരുമഹിത്രാണാക്കൻ ദശരഥനായ ഭൂപതി ചെയ്തിരുന്നൊതക്ഷം പൊലന്മാരെല്ലാവരും
പെതിനസന്തൊഷം തൊണ്ടു ശ്രൂകൾ ജനങ്ങൾക്കും സുജ്ഞരതെന്നുപവക്ഷിഗ്രാമാദി

പദാൎത്ഥങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവരെയും ദാനം ചെയ്തു ഭൂദേവന്മാൎക്ക വിഷ്ണുവൎദ്ധിപ്പിച്ചതിനു ഒന്ന

ഗൊസഹസ്രം കന്യകാസഹിതം ഇത്യാദിമഹാദാനങ്ങൾ സമസ്തലൊകങ്ങളും മറ്റുമാവശ്യമുള്ള

കളെല്ലാം ചിലവിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ധൎമ്മങ്ങളും ശ്രാദ്ധങ്ങളും പൂൎവ്വകൊടികൾക്കുമാറാക്കരാഭ്യന്തര

ന്നൊരുത്തിക്കുമാറായിട്ടുള്ളതൊക്കെയും ദിവസം പകൎന്നു കൈക്കൊണ്ടു തന്റെ ഭരതനെന്നവരുമാ

ത്രിലൊകത്തിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ നിന്നായ സ്വമിത്രനായ ലക്ഷ്മണനെന്നുമുള്ളവരുമായി

ശത്രുഘ്നനെന്നും പറിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു ശത്രുഘ്നനെന്ന സുമിത്രാത്മജരവർകളും നാമ

ധേയങ്ങൾ പുത്രൎക്കു ചൊല്ലി ഭൂമിപാലനം ദശരഥമഹാരാജാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷയൊ

ടു പരിപാലിച്ചു ബഹുകാലം രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ഭരതശത്രുഘ്നന്മാരും

വിളങ്ങുന്നവരായി പരിചരിച്ചിരുന്നവർ വാസസ്ഥാനത്തിനു സ്വഭവനങ്ങളിൽ വീരന്മാരായൊരു

മഹിഷ്യാദികൾക്കും പുണ്യലൊകാദിരാമദേവൎക്കും പുത്രദൎശനം ദംഗതികളാകൊ

ണ്ടും സ്വാമിപ്രത്യക്ഷവചനപ്രകാരം വിശ്വാസം കൊണ്ടും ബന്ധുക്കളെന്തെന്നറിഞ്ഞാൻ സ്നേഹം കൊണ്ടും

സ്വയംവരവിധാനകൎമ്മങ്ങൾ പാദസേവ കൊണ്ടും ഭൂതലവാസികളായ ജനങ്ങളുടെ ഉപായം കൊണ്ടും ചെ

ന്തൊമ്മയാനങ്ങളാം ചെയ്തിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും താതനമസ്കാരം ചെയ്തും നഗരവാസികൾക്കും

പ്രീതിനൽകിനാൻ സമന്ത്രികളായവൎക്കുമെല്ലാം പാലകൻ ശാന്തനൃപന്മാർ സ്വന്തവഞ്ചകാ

രമായി ഭാര്യമാരിൽ അതിൽ പതിവിട്ടും കുലരാജവംശജന്മാരമരന്മാരിലും ജനങ്ങളായ

രാമാദികൾ ശക്താവലൊകനങ്ങളും കല്യാണമങ്ങളും പരിചരിപ്പിന്നിട്ടു ന്യാസങ്ങൾ ദ്വിജന്മാ

മഹാമഹിമന്മാരായ ഋഷികളും ശാർദ്ദൂലനവങ്ങളും പെട്ടെന്നു മഹിതങ്ങളും വൈരം തീർത്തപരമഹി

ൾ മന്ത്രമന്ത്രം ചൊല്ലി പരിചരിച്ചുന്നൊരു കഞ്ഞരഞ്ഞാരെപ്പൊൾ മുത്തുമാലകളിട്ടു വനമാ

ലകൾ കൊണ്ടു ഭൂഷിച്ചു ഭൂഷണമണി ചാർത്തും ഉണ്ടായ തൃപ്തങ്ങളും ശങ്ങളും വലിയ

20

൨൦ ങ്ങൾ കങ്കണങ്ങളും അംഗുലീയങ്ങൾ കൊണ്ടു ശൊഭിച്ച കരങ്ങളും ക്ഷൌമവസ്ത്രശൊഭി

താരഹാരൊപവീതങ്ങളും കാഞ്ചികൾ നൂപുരങ്ങളെന്നിവ പലതരം ആലങ്കാരങ്ങൾ പൂണ്ടു

ചെന്താമരദലത്താരത്തെ പൊലെ ത്താൻ ഭൂമിയെ മെതിക്കുന്നവൻ ഭക്താഭിനന്ദിവാ

സകലജ്ഞാനയൊഗയൊഗ്യതയിൽ പൊൽത്താർമകളിളതാനം തിരുമ്മിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ

ഭൂതലത്തിങ്കലെല്ലാമന്നൊരു നാളിനം ഭൂമിയും പൊൾ കഥകൾ മാനിച്ചു ഉമ

ത്തിമാരെ ഭൊല്യം കൊണ്ടെഴുന്നെള്ളിച്ച സന്തതിക്കെ മാർഗം പ്രസിദ്ധിമെല്ലാ

പിന്നെ നിന്ന നായാൽ വസിഷ്ഠമഹാഋഷികൾ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്ന ബാലന്മാരെ ശ്രുതികളെ

ഗംഗനരാഗങ്ങളും പാൽ ങ്ങൾ ശ്രുതികളും വൃശ്ചികങ്ങളും എന്നിവയെല്ലാം പാറമായൊരു

ത്താലെ തന്റെ വരങ്ങളും വടവമെഴും നിജശ്വാസങ്ങൾ തന്നെയല്ലൊ സകലചരാചര

ഗുരുവായൂരിലും ഭഗവാൻ തിരിക്കൊണ്ടു ഗുരുവായൂരമ്മയൊടു സഹസ്രവരൊരുവ

പതിനാറുവനിതകൾ മഹാബലമെഴും ഭാഗ്യമന്തലെല്ലാം പതിന്നാൽ ധനമെല്ലാം ഉദാരം

ത്തിലിപാരഗന്മാരാകുന്ന തനയന്മാരെന്നതകൾ ഒരു ദശരഥൻ മന്നവനെന്നൊരു പരമ

നന്ദം കൃഷ്ണൻ നായകനെയും മാനിച്ചിരിക്കുന്നവൻ തന്റെ ഗൊകുലവൃന്ദാവനത്തിൽ പ്രിയ

സെവകഭാവം രാമലക്ഷ്മണന്മാരും കൈകൊണ്ടു രഥത്തെ പൊലെ കൊമളന്മാരാകയും

ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ സ്വപ്നമിട്ടു ത്രികഭാവം കൈക്കൊണ്ടു രണ്ടിനം രാഘവനന്തനെ രമെ

കാട്ടാകെ കൌശലാൽ വെഗമെറി നെരിട്ടു നഗരത്തെ മെറിയ ധന്യസ്മിതനായി ലക്ഷ്മണ

നൊടും കൂടെ ബാണങ്ങളും തീരബാണാസനപൃത്തികൾ പൂണ്ടു കാനനമെരെ നന്ദിഗനാൻ

നായാടി നിന്നും കാണായി ദുഷ്ടമൃഗസഞ്ചയം കൊല ചെയ്യാൻ ഹരിണം ഹരികരികരി

കിരികിരി ഹരി ശാർദ്ദൂലാദികളിൽ വന്യമൃഗം വധിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു ജനകൻ കാക്ക

ൽവെച്ചുമിരിക്കുവരും നമസ്കരിക്കുവന്നതിനാൽ ത്രിപുരസുന്ദരിയായകു

ളിച്ചുള്ള ഭക്തികൈക്കൊണ്ടു സപ്രാവന്ദനം ചെയ്ത ശെഷം ജനകജനനിമാർ പരന്മാം

ബന്ധം വന്നിട്ടുള്ളവരെയും ചെൻപെരുമാക്കന്മാരെല്ലാം മിത്രം ഭജിക്കുന്നിടത്തും തെ

പാകത്തിങ്കൽ സന്തതം രക്ഷിക്കിള്ള യജ്ഞ പാലനം ചെയ്തവസ്ത്രങ്ങൾ പുരുഭ്രതന്മാരെയും

ചെൻസന്തൊഷിപ്പാനായ്ക്കൊണ്ടൊരു ജനം കവിള്ള ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ പുരാണെതിഹാസങ്ങൾ

കറ്റിട്ടുള്ള ബ്രാഹ്മണരുമിനവെ തസാന്നിദ്ധ്യം പരമൻ പരാപരൻ പരബ്രഹ്മാവുൻ പരൻ

ൻ പരമാത്മാ പരമാനന്ദമൂർത്തി ചെങ്കൽ പരമരക്ഷ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായവതാരം ചെയ്തവം

ഭൂമിപാലകരുക്തികൈക്കൊണ്ടു വാണിടുന്നാൽ ചെന്നിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പരമാ

ത്മ ചെയ്തു ചെയ്യുന്നൊന്നരിയുള്ള ഉപകാരവും മിത്രത്തിൽ പരിണാമമിച്ചു തൊരാത്മാവായെൻ

ഉണ്ടൊരു മഹാമായ വൈഭവം മിത്രം മിത്രം നന്നൊക്കാലം സ്വാമിത്തനാക്കിയുന്നിരുല

ഷുഡ്രന്മാരെയൊട്ടു കൊണ്ടാറെഴുന്നെഞ്ഞിനാൽ രാമനായവതരിയിൽ മായയാൽ നിലൊ

രുക്കൊണ്ടമായ രൂപം പൂണ്ടൊരു പരമാത്മാവസ്ത്രജ്ഞാനാനന്ദാനന്ദമൂർത്തം കണ്ടു കൊ

ള്വാൻ മിത്രത്തിൽ നിറഞ്ഞൊരുപരിഞ്ഞ ഭക്തിയൊടെ കെട്ടുകന്നെന്ന കണ്ടു ഭൂപതിട

ശരഫൽ ഭൂശസംഭ്രമത്തൊടും പ്രത്യുത്ഥാനവും ചെയ്തുമിവിന്നനന്തരമെന്നും ചെന്നിതിരെ

റ്റുയപരിവിയ പൂജയും ചെയ്തവരുള്ളന്നിന്നു ഭജ്യാന്മിതം മുനിവരൻ തന്നൊടു ചൊ

ല്ലിനാനന്നുൽജന്മവഷമിന്നവന്നിത സഫലമായിന്നിതിരുവടിയെക്കണ്ടതിനാലെ

താതൻ താരാന്മാവായിരുന്നൊരിഷ്ടവെപ്പിയെ ഞങ്ങളിന്നെന്തു ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു

ദ്രുതെശം മഞ്ജുളമായുള്ള നാശസമ്പത്തും താനെവരും ഉണ്ടൊന്നു മിത്രമെല്ലാപ്പിന്നതിലെ

തന്നിലെപ്പൊഴുന്നതിരുവടിയങ്ങൾ ചെയ്യേണം ദയാനിധെ എന്നാലാകുന്നതെല്ലാം

൨൨ ചെയ്ക ഞാൻ മറിയാതെ ചൊന്നാലും പരമാത്മം താപസകുലപതെ വിശ്വാമിത്രനരി

തനായങ്ങൾ ചെയ്തിറന്നാൻ വിശ്വാസത്തോടും ദശരഥ നൊടതന്നെ രാംഞാനമാവാസ്യത്തോ

ടും ചിത്തദേവാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചു ചെയ്തുന്ന പരമാത്മാവ്ക്കുടങ്ങുന്നൊർ മറ്റിവ സൃഷ്ടാ

ഹൃദയ്യമാരാം നക്ഷത്രരാശിവരുമനുഷരാക്ഷസരായുള്ളെന്ന ജ്ഞാനം അവനെ നിഗ്രഹി

ച്ചു യാഗത്തെ രക്ഷിച്ചു നായ്വനിവനെ രാമദേവനെയ്യ് എന്നെ പക്ഷെ ഒരുവ

പുത്രൻ തന്നോടും നിന്റെ ലക്ഷ്മണനെ നയും കൂടനൽകെണം മടിയാതെ നല്ലതല

ന്റിക്കരിസക്ക മടിവതെ കല്ല്യാണമതെ കരുണാനിധെ ധരാപതെ ഇന്നവണ്ണം

നായവണ്ണിൽ ജനനായകൻ മന്ത്രിപ്രവരന്മാരോടും കൂടത്തന്നെ ചൊല്ലിയനാൻ എന്ത ചെയ്യു

തു ഹരെ നജനന്തന്നെ മമ സന്തോഷിച്ചിട്ട് വന്നില്ലല്ലൊ ശക്തിയെന്നും ഹൃദയം

കൊതിച്ചുകാലത്തിങ്കൽ ദേവവശാൽ സിദ്ധിച്ചതനയനാം രാമനെ പിരിയുമ്പൊഴി

ല്ലൊരുമറിക്കുംഞാൻ രാമനെനൽകീടാഞ്ഞാലഞ്ചുയനാശംവരുംതാപസനൃഷിയിൽ

എന്നൊന്നനല്ല തിരുവുള്ളത്തിന്നിരിക്കുവഹിച്ചിച്ചുതിരിച്ചിരുന്നതചെയ്തി

ട്ടകവെണം എങ്കിലൊരു ദൈവഗൃഹം കെട്ടുചതിയൊല്യം സങ്കടമുണ്ടാകെണ്ട സന്തതം

രാഘവനെ മാനുഷനല്ല രാമൻ മാനവവംശ ധാമത്തെ മാനിച്ചു പരമാത്മാവ് സനാത

നൻ പത്മസംഭവൻ മുന്നം പ്രാർത്ഥിക്കമൂലം ലക്ഷ്മിപൊർവതിനൊടു ഭൂമിഭാരത്തെകള

വാനായിട്ടിന്നു ഭവതനയനായി കൌസല്യാദേവിതന്നിൽ വന്നവതരിച്ചിതു വൈകു

ണ്ഠൻ നാരായണൻ തന്നെ പൂർവജന്മം ചൊല്ലുവൻ ദശരഥ മുന്നം നീ കശ്യപൻ ജന്മം കാ

ശ്യപപ്രജാപതി തന്നുടെ പത്നിയാകും അദിതി കൌസല്യ കെട്ടാലും വളരെക്കാല

ന്നതിയെ ദേവാവാൻ ദേവദ്വാദശവത്സരം തപസ്സുചെയ്തു മുരാരാത്രിയിൽ പൂജാദ്യം

നാട്ടിയെയും ഭക്തവത്സലൻ ഉലവൻ വരദൻ ഭഗവാനും പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ചീടിനാൻ വാങ്ങിക്കൊൾക വര

മെന്നാൽ പുത്രനാകിയ ഞങ്ങൾക്കിനിക്ക ഭവാനെന്ന സ്വരമപേക്ഷിച്ചു കാരണത്തിനാനാ

ഥൻ പുത്രനായിത്തീരുമെന്നരുളിച്ചെയ്തു അന്തർദ്ധാനം ചെയ്താനന്നിലകൾക്കുണ നായകനാ

ത്തും ശംഖചക്രങ്ങളോടെ ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ ശംഖചക്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും ലക്ഷ്മി

യുമിതിയോഗമായാദേവിയും തിരിയൊച്ചിമിലക്കിൽ യാഗപലയാമരയാതിജയായ

ണ്ടായവന്നങ്ങുഗതനായാൻ വിശ്വാമിത്രനുമവർതമ്മിൽ യോഗം ക്രുദ്ധിച്ചു വരിനെന്നറിഞ്ഞ

ടെണ്ണാതിപതിയും ദശരഥ പുത്രന്മാരെ ആചാര്യം പുത്രന്മാരെയുമിച്ചു കാമഗയാതെന്ന

ന്നുകത്തായ ദശരഥനും കേവൽകനെ പറ്റിച്ചു യാഗാമിസിദ്ധിക്കു ഭക്തിപൂർവ്വം രാമല

ക്ഷ്മണന്മാരെക്കൊണ്ടുപോയി കൊണ്ടുപമെന്നാമൊടും പൃഥ്വിനൽകിട്ടു പതിപരിവൃ

തരവരിക്കരാമരാമലക്ഷ്മണവരിക്കെയെന്നറിക്കെ ചെയ്തു മാറ്റി ലങ്ങളും ഗാൽംഗാ

ധാപൂണ്ണൻ പോന്നു ദിവ്യമകന്നവിരക്ഷികൾ ഗണങ്ങളും വരുവാനാകി പോയിനെന്നാര

ചെയ്താൻ ജനകജനനിമാർ പുരന്നാം ചാരും ശ്രീമുനിനായകൻ ഗൾവാദപും വ

ന്നു ഷട്വിശ്വാമിത്രനെ പൂജിച്ചു പരിച്ചുകുമാരന്മാർ വിശ്വരക്ഷാ ത്ഥം വിധിഗവി

ച്ചു മുനിരുന്നും പാവക്കുൾ ചൊന്നാവ് പുവാക്കിക്കുന്നായ ഭൂപതികുമാരന്മാരെ

ദും കൊതിക്കുമുനിയാത്രയുമയച്ചിച്ചു പിഴ്ചാദങ്ങളും ചെയ്തിട്ടിൽ പാദന്മാരെയും

ന്നു വിശ്വാമിത്രൻ പുഞ്ചം പൊക്കിലദേശം കാനനാരണ്യം മഹാസം ചെക്കുന്ന

ള്ളെയുമുനിപരൻ രാമരാഘവരാമലക്ഷ്മണാ കുമാരാ കേട്ട് കൊള്ളുക ഞായ കുണുവാ

ചന്മാരെക്കൊന്നിങ്ങ് മഹാമെന്നെ നരിഷേശഷെന്നെ നൃപ ഭിയോത്താദേഹാങ്ങളുമെ

ക്കാനിങ്ങ് കണ്ണന്തുച്ചിമ ദ്വേഷ് മഹാപരിശുക്കുണ്ടാകാതെ ചിറിച്ചാനാമിമാ

ഹാരവും മെഴുന്നൊരുമിച്ചു ദൃക്കുതി വരുത്തും ബലവാന്മാരെന്നിങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചാ

ലംബലയും പിന്നെ അതിബലയും മറ്റായുധങ്ങളും ദിവ്യങ്ങളെന്നുരാമ

ലക്ഷ്മണന്മാർക്കുപദേശിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരുത്തരിൻ ബാലന്മാരുമ

ങ്ങിനെ പോയി ഗംഗാ കടന്നിട്ടു മുനിയും താടകാവനം പ്രവേശിച്ചനേരത്ത

രം ഘോരരാക്ഷസി പറഞ്ഞു വിശ്വാമിത്രൻ രാഘവ സത്യപരാക്രമ രാഘവ

മനോഹരം ഇവൾ വധിക്കുമെന്നിതു കാലം താടക എന്നിവൾ

യായതാടകയിവൾ വാഴുന്നു ഗതമെല്ലാം പലരെ വധിച്ചാളുന്നതിനാൽ

നടക്കുന്നിതു വനവഴിയിലും ഭുവനൈശ്വരാ ഇവളെ കൊല്ലണമെന്നു പറഞ്ഞു

ങ്ങളിവൾ ദോഷമെന്നു മുനി പറഞ്ഞപ്പോൾ മെല്ലവെ യോദ്ധ

ചെയ്യുന്നതിന്നു ശ്രീരാമനെപ്പോലെ അമ്പെയ്തിതു താനും

ചതുരംഗത്താൽ കൊന്നിതു നിശാചരിയെ വേഗത്തിലുമരുതു

ങ്ങി ശ്രീനാരായണനെ പാടേ രാഘവനും ചെന്നു താടകാവനത്തിൽ

ത രാമബാണം പാരത്തിൽ പതിച്ചു തറച്ചിതു ഘോരരൂപിണിയായ താ

ടകയിങ്ങനെ മരിച്ചുവീണു ഗൗതമപത്നിയായ അഹല്യയായ

ശിലയും കാനനത്തിൽ ശാപത്താൽ നടന്നിരിയാതെ ശിലയായി കിടന്നതും ഭവിച്ചു

രഘുവരപാദം രാമദേവാനുഗ്രഹാൽ കൗശികമുനിയും പുണ്യന്മാരുമെല്ലാം

ഹാരരാഘവനവലോകനം ചെയ്തു ജനകൻ മിഥിലയിൽ കുമാരന്മാരും

ദ്രുതം നടന്നു വസിഷ്ഠ രാമാത്മജ രാത്രിയും കഴിഞ്ഞവർ സന്ധ്യാവന്ദനം

ചെയ്തു യാത്രയും തുടങ്ങിനാരായണ പുലർകാലെ ചെന്നിതു ഗൌതമാശ്രമം

ശ്വാമിത്രനമുനിമുഖ്യന്മാരെത്തിരെഴുന്നെള്ളിച്ചാരതന്നെരം രാമലക്ഷ്മണന്മാരും വന്നിരുന്നിളതെ ഷി

പ്രെമമൊടെക്കൊണ്ടുമുനിമാരുംസൽക്കാരം ചെയ്താർ മിശ്രിച്ചനന്തരം രാഘവന്മാരുവഗതിശ്വാ

മിത്രനെനൊക്കിത്തിരുവുള്ളത്തുൾ ചെയ്തതാവണ്ട സാത്ത്വമെ ഭവാൻ ദീക്ഷിക്കയാഗമിന്നിതാലംകൂടാ

തെരക്ഷിച്ചിട്ടവനെനതുചെയ്താം ഉച്ചരാംനിശാചരരെന്മാരെത്താടിതന്നാൽ രക്ഷമാക്കുവൻ ബാ

ണംകൊണ്ടെന്താൻ ത്തെവാനിയെയാഗപത്തികളിലിതകൊണ്ടുകനതുകാലം ഭുഗഭിക്കുതനത്ത

ഞ്ചരന്മാർ വരുമന്നെരത്തു ആകാശത്തിൽ നിന്നതുരക്തപുഷ്ടിയും തൂ

ന്നിയെനാരതുകാലം പാരക്കെരണ്ടുശരം തൊടുത്തു രാമദേവൻ മാരീചസുബാഹുമുഖ്യന്മാരെ പ്ര

യൊഗിച്ചാൽകൊന്നിതു സുബാഹുവാമവനെയൊൽബാണമന്നെരം മാരീചനും ഭീതിപൂണ്ടൊടിനാ

ൻ ചെന്നിതുരാമബാണംപിന്നാലെ കൂടക്കൂടപിന്നാലെ തിരിയൊരുയൊജനപാഞ്ഞൊനവൻ ത്ത

ജ്ഞ്വാലത്തിൽ ചെന്നുവീണിതു മാരീചനവൻ തന്നെ അവിടെയും ചെന്നിതു ഭീതിപൂണ്ടായവിടന്നെ മ

റ്റെങ്ങുമെ ഒരുശരണം ഇല്ലാഞ്ഞവനെന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന ഭയംപൂണ്ടിനാൻ ഭക്തവത്സല

ന ഭയം കൊടുത്തതുകാലം ഭക്തനായിന്നാനന്ത്യമിന്നു മാരീചനും പരാലർകുലകാലനാകിയ

ശെഷിച്ചിയും മറ്റുണ്ടായവരെയെല്ലാം കൊന്നതുശരങ്ങളാൽ ദെവകൾ പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തിതപ്പൊ

ഴൊളം താൻ ദെവദുന്ദുഭികളും മുഴങ്ങീടിനതന്നെരം യക്ഷകിന്നരസിദ്ധചാരണഗന്ധ

ർവ്വന്മാർ രക്ഷണങ്ങളും സ്തുതിച്ചൊരുമാനിച്ചാൽ വിശ്വാമിത്രനവരമാനന്ദമാണ്ടുപുണ

ർന്നുകൂട്ടുകുലനെതപങ്ങളൊടും ഉത്സാഹചെയ്തുപരമാൽപ്പാദവും ചെയ്തവ

സന്മാരെയും ഭക്തിച്ചിതുവാത്സല്യത്താൽ ഞൽ നമ്മുടെ ഭിനമെതരാമരാഘവരാണഞ്ഞുട്ടു

പറഞ്ഞു അവിടെ കെൾക്കനവരുമായിന്നു ആശ്ചര്യനാലാം ദിവസം പിന്നെയുമിയ

ൾതപ്പൊകാലം കണക്കെന്നതൊതും ജനകമഹാപതിതന്നുടെ മഹായജ്ഞത്തിലിവെ

൨൭ കാതെ കാണ്മാൻ പോകെട്ടൊ വത്സന്മാരെ കൊള്ളെഴും ഇന്ദ്രസുതകന്മാരിയ മഹേശ്വരം

മിക്കുന്നുമിതു മഹാരാജ്യത്തിങ്കലിരിക്കുന്നിതു മഹാദേവൻ തന്നെ പെറ്റിരിക്കുന്നവരാ

ഭൂമിപോലെ ക്ഷമാരാശിയിതു തമനദിനം കൊണ്ടിപോലെ ഗുണശാലജാതനായിരിയ ഭവാൻകാ

ണെണ്ണം മഹാതപമായിരിയ ശന്തത്തം തപസെന്നുമാതെ ബുദ്ധിവണ്ണം മരുൾ ചെയ്തു ഭൂപതി

ബാലന്മാരും കൂടെ പൊയി വിശ്വാമിത്രൻ പ്രാപിച്ചു ഗംഗാതീരം ഗൌതമാശ്രമം മന്ത്രശൊ

ഭിച്ചുണ്ടൊരു പുണ്യദേശമാനന്ദപ്രദം ദിവ്യ പാദവലതകുസുമഫലങ്ങളുതാൽ സമ്മൊഹന

കരം ജന്തുസഞ്ചയവഹനം കണ്ടു കൌതുകം പൂണ്ടു വിശ്വാമിത്രനെ നൊക്കി ചൊദിക്കെ കമന

ന്തിവണ്ണം മരുൾ ചെയ്തു ആശ്രമവരിതു മാർക്കു ഇതു മനൊഹരമാശ്രമമെയൊഗ്യം നാനാജന്തു

സംയുതം താനാവതെയമാർഗ്ഗമദ്ധ്യ ആശ്രമമെന്നതുമെന്നതരുൾ ചെയ്യുന്നം

ദയാനിധെ കെട്ടാലും പുരാ പണ്ടുമെങ്കിലൊ കാമാരിനിവാസിയിട്ടാത്തപസ്സു ചെയ്ത ഗൌതമ

മുനി ഗംഗാതീരെ ഗാഢമാസ്സൊരാശ്രമത്തിങ്കൽ തപംഗലാവസ്ഥിതും തപസാ വാഴുംകാലം ലൊ

കെശൻ നിർമ്മിതയായ സുന്ദരി അഹല്യയാം ലൊകസുന്ദരിയായയിവ്വുകന്യകാരത്താം ഗൌ

തമമുനിക്കു നൽകിയിതു സാദരം കൌതുകം പൂണ്ടു ഭാര്യ ഇവൾ കാമനാരാമവർ ശുശ്രൂ

ശ്രൂഷാ ആചാരശീലാദി ഗുണങ്ങൾ കണ്ടു പ്രസാദിച്ചു ഗൌതമമുനിയും തന്നൊടെ

വത്സയായ അഹല്യയൊടും ചെന്നു പർണ്ണശാലയിലവസിച്ചിരിക്കും കാലം മിശ്ര

മഹേന്ദ്രനായി അഹല്യാരൂപം കണ്ടു കുതുഹനനം ആസ്മായശവശനായാൻ ചെന്നൊ

ന്നിവർഷ്ഷ ലതും വന്നൊരു കൂടുംകളകങ്ങളും ചന്ദ്രനെറ്റുംതെക്കായുമാമ്പതിച്ചതിനെ

ന്നൊരു കഴിവെന്നു ചിന്തിച്ചു ശതമഖൻ ചെന്നാച്ചാശ്രമത്തിനുണ്ടു സന്താപം മുഖ്യമായ

ൽ സന്തതം മനക്കാമ്പിൽ നിരഗാത്രരൂപം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു നംഗാസനം ഗ്ലാനനെ

ല്ലൊ ഞാനാരാജ്ഞിവിശ്വസെക്രനമതിന്റെ ആന്തരം വരാതെയൊരന്തരമെന്തെ ൨൭

ന്നാൾ ത്രലൊകെശാജ്ഞസ്വതന്ത്രന്നന്റെ രൂപം നാകനായകൻ കയ്യെക്കൊണ്ടുന്ത്യമാറ്റിക്കൊ

ൽ സസ്യാവസ്ഥ നത്തിനഗൌതമൻ വൊയ ഗൌതമൻ വൊയനെരംഞാന്നരാവകാനടക്കൊക

ണെവരവശാൽ സ്വത്രാമാവഹാസ്യായപ്രാപിച്ചസസംഭ്രമംസമ്പരംപംമട്ടനെരന്തുഗൌതമ

നംമിത്രന്നന്നുമയമൊൾപൂർത്തിലെന്നകണ്ടുവെസ്സന്റെവഹംചെന്നനെരന്തകാണ്ടാക്കനൃ

ത്രാരാതികക്കനിശ്രെഷ്ഠനെന്നപ്പാലമ്പൊൾപിതൃക്കനായെതൃപ്പവെവസൃഷ്ടുപ്പെന്നാൻ

തന്നുടെ രൂപം പരിഗ്രഹിച്ചവരുന്നവന്തന്നെകരുതിക്കൊയംവൾച്ചതിന്നുരുംതിക്കൊ

ച്ചാരുകുന്നതെന്തിനുപൂജ്ഞാദാവെവചൊല്ലുചൊല്ലുന്നൊപ്പിന്നിപ്പൊമെവരമാർത്ഥംവല്ലാതെ

മമരൂപംകയ്യക്കാൾവാനെന്തുകുലംനില്ലുണ്ടുനായഭിവാദനത്തൊരുമഹാപാപമിസ്സത്യമെന്നൊപ്പുവരക

ന്നെനെല്ലാംതവപ്പഞാനംപറയാഖിൽ ഭിന്നമാക്കുവതിപ്പൊൾ ചൊല്ലിനാനതുനെരംതാവസെ

ന്ദ്രനെനൊക്കിനൃപശ്ലോകിൽ പനായകാമതിക്കരനാഹം പല്ലായുമയെല്ലാമകളെഗിതകൃസംഭൃംകൊ

ണ്ടെല്ലാംനിന്നിരുവരുമൊളിഞ്ഞകൊണ്ടെണ്ണമെസഹസ്രഭഗനാമി ദ്വീപക്കാടവാളിനസഹി

ച്ചിട്ടവൻചെയ്തകുറ്റക്കാരനലമെല്ലാം തപസ്വിശ്വരനായഗൌതമൻതന്റെവെന്നുനെശിച്ചശ്ശ്രമക

കംപക്കനഹാരഹസ്യംവെവപൃപ്പന്തെനില്ക്കുന്നതുകണ്ടുതൽ ചെയ്താവസൊന്തമനായ

ഗൌതമൻകൊപത്തൊടുകഷ്ഠമെത്രയന്നവദുഷ്ടഞാം ദുരാചാരദുഷ്ടമാനസെതവസാമ

ത്ഥ്യംനന്നവാരം ദുഷ്കൃതമൊട്ടുണ്ടുവാനതിനചൊല്ലിയവൻ ദുഷ്കൃതിയംചയളെഞാരുദുർമ്മഹാ

പ്രതാകാമകതിക്കരെശിലരൂപവം കയ്യക്കൊണ്ടുനിരാമപാദാബ്ജംസ്യ നിച്ചിഹിടെവരിക്കെ

ണംനിവാരാനവവായവർഷാദികളെംസഹിച്ചാഹാരാദികളെന്നുംകൂടാതെദിവരാത്രം

നാനാജന്തുക്കളെന്നാൻമിമിടയന്റാജ്ഞതക്കാനനമൊരുദേശമതിയാശ്രമമെന്നൊഹരെന്തു

ങ്ങിനെ പലദിവ്യപത്സൻ കഴിയുമ്പൊഴിങ്ങെത്തു നെഞ്ഞും രാമദേവനമനങ്ങൾക്കു ശ്രീരാമ
പാദാംഭൊജ ധൂളിമൂലമായിട്ടും നാരിയായിരുന്നൊരിന്നു ദ്ധീതന്നെയുണ്ടു ക്ഷൊമമെന്നറിഞ്ഞൊളും
മിന്നെന്നിടക്കിളിയൊടും മൃത്യുവഴിപൊലെ നന്നായി പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കുമ്പിട്ടു
ശ്രീനായകനെ സ്തുതിക്കുമ്പൊൾ ശാപമൊക്ഷവും വന്നു മൃത്യമാനസയായ ചെന്നൊളം ശുശ്രൂഷി
ക്കാം എന്നരുൾ ചെയ്തു ഋഷിമവൾ വാഴ്വും ഷക്കാനന്ദ തെളിവിടെ വാണിനാഥഹസ്തം
നിന്നിരുമലരടി ചെന്നതിൽ പൊടിയെല്ലാം എന്നൊരു കഴിവെന്നു ചിത്തെചെമ്പിത്തിമ്മുഞ്ഞ്
ൽ സന്താപം പൂണ്ടു പൂണ്ടു സന്തതം വസിക്കുന്ന സന്തൊഷ സന്താനസന്താനമെയിന്താമണെങ്ങു
നാലും കണ്ടു ക്രൂരാത്മൈരൽ പാഷാണമായിട്ടിന്നു ഘോരമാം തപസ്സു ചെയ്തു മിയിവ്വെ വസിക്കുന്നൂപ്പന
നുന്നായ ഗൌതമപത്നിയുടെ കന്മഷമശെഷവും ഇന്നുടെ പാദങ്ങുതാൻ മൂലനാശം വരുത്തി
ട്ടിങ്ങിനിന്നതന്നെ ഇത്രചെയ്യാമിവൻ വാഴ്ക മഹാത്മ്യം ദിമയെന്നാൾ ഗാഥിനന്ദനൻ ഭൂശാദിയൊ
ടെവം പറഞ്ഞാശു തൃക്കയ്യും പിടിച്ചു ടക്കാങ്കണം പുക്കാൻ ഉഗ്രമാം തപസ്സു ചെയ്തിരിക്കുമ്പോൾ
പുത്രപൂജ പ്രക്കാരണെന്ന കാഴ്ചകൊണ്ടുത്തമൻ വരൻ ശ്രീപാദാംബുജം ചെയ്ത വെള്ളിതരാ
മദേവൻ ശ്രീപതി രക്ഷാപതി സല്പ്രതിജ്ഞ ഗച്ഛതി രാമൊഹമെന്നു പറഞ്ഞാമൊദം പൂണ്ടു നായകൻ
താൾ മുത്രവൻ ഋഷിപത്നിയെ വണങ്ങിനാൻ അന്നേരം നായകന്നെ കാണായി ഭക്തൌസല്യങ്ങളും
വന്നൊരാനന്ദമെത്രം ചൊല്ലാവതല്ലയെല്ലാം താപസശ്രെഷ്ഠനായ കൌശികമുനിയൊടും
താപസജനത്തിനും മാറ്റുപൊരുനെതാം ശാപനാശനകരനായിരിക്കുന്ന രാഘവനെ ചായബാ
ണങ്ങളൊടും പീതമാം വസ്ത്രത്തൊടും ശ്രീവത്സവക്ഷസ്സൊടും സുസ്മിതവക്ത്രത്തൊടും ശ്രീവാസാം
ബുജ കുല സന്നിഭനെത്രത്തൊടും വാസവനീലമണി സങ്കാശഗാത്രത്തൊടും വാസവപൂജിതന്റെ
പല്ലവതുല്യപാദത്തൊടും പങ്കജലക്ഷ്മീമൊദം നിറന്ന കാന്തിയൊടും ഭക്തവത്സലന്ന

ന്നെ കാണായിതഹല്ല്യക്കും തന്നൊടു ഭർത്താവായ ഗൌതമ തപൊധനൻ തന്നൊടു കൂടെ നമസ്കാരം ചെയ്തു ൨൩

തദനന്തരം അഹല്ല്യ ഭക്തിയും ആനന്ദം പൂണ്ടു ജഗന്നാഥനായിരിക്കുന്ന ശ്രീരാമനെ ലൊചനങ്ങൾ കൊണ്ടു

മനൊഹരമായി ഇരിക്കുന്ന ആനനം അശ്രുപൂർണ്ണങ്ങളായ നെത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു

കണ്ടിട്ടു സന്തൊഷാശ്രുക്കളൊഴുകിയും നെത്രങ്ങളൊടും സന്തൊഷത്തിൻ ഉദ്യോഗമായ്

തൊഴുതു ചെയ്തു പറഞ്ഞു രാമഭദ്രനെ എഴുന്നെള്ളിയ പാദത്തിൽ അർപ്പിച്ചു പ്രണാമം ചെയ്തു കൊണ്ടു

ഗദ്ഗദത്തൊടും വ്യക്തമല്ലാതെ വചനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൊഴുതുംകൊണ്ടു ഭാഷയായിട്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു ഭഗവാനെ

സ്തുതിച്ചു. ആനന്ദമയനായ ജഗന്നിവാസിനെ കൈതൊഴുതു ഞാൻ ഒരു പുരുഷൊത്തമനെ ജഗന്നാഥാ

നിന്നെ കാണായ്കകൊണ്ടു ഇത്രനാളും ഇവിടെ വാണു നിൻ പാദപത്മങ്ങളുടെ പരാഗം പൊടി

സംലഗ്നമായി നിന്നുടെ പാദസ്പർശനത്താൽ പരിശുദ്ധയായ്വന്നു ഇന്നു ഞാൻ

ബ്രഹ്മാദികളും കാണ്മതിന്നു ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന പാദം എനിക്കു കാണ്മാൻ ഭാഗ്യം

ഇരിക്കുന്നതു വൈഭവം നിൻ കൃപയാൽ തന്നെ മഹാത്മാക്കൾ ഭക്തന്മാർ നാരദാദികൾ കാണ്മാനാഗ്രഹിക്കുന്ന

പാദം ദെവന്മാർ പൂജിച്ചിരിക്കുന്ന പവിത്രമായ ഗംഗാതീർത്ഥം ഉത്ഭവിച്ച പാദം

യൊഗികൾ ധ്യാനിക്കുന്നതും നിൻ പ്രസാദത്താലെ ഇവിടെ വന്നതും കണ്ടു ഞാൻ പരമാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു

പറഞ്ഞു ഞാൻ ചെയ്ത പുണ്യമെന്തൊ എന്നു വിചാരിച്ചു ധന്യയായെൻ ഞാനിന്നു

ജഗന്നാഥനായ പരമാത്മാവായ പുരുഷൊത്തമൻ ദെവാദിദെവൻ രാമനായി ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചു

മനുഷ്യരൂപം ധരിച്ചു നിന്റെ സത്യസ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന പരമാത്മാവായ നിത്യശുദ്ധനായ്

ഇരിക്കുന്ന ഭക്തവത്സലനെ ഭജിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു മൊക്ഷം കൊടുക്കുന്ന നിന്റെ പാദം ഞാൻ

വന്ദിച്ചു അനാദിയായിരിക്കുന്ന നിന്നെ നാമസ്മരണം കൊണ്ടു തന്നെ മഹാത്മാ

പലർ ചെന്നു മൊക്ഷം പ്രാപിച്ചു എന്നു കെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള മഹിമ പറയുന്നു

30

നു [unclear] നും ഭാരതീരമണനും ഭാരതീദേവിതാനും ബ്രഹ്മലോകത്തിങ്കൽനിന്നു [പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നക]

[ല്മഷഹരരാമചരിതം] രസായനം കാമരാഗാദികൾക്കിതിസ്ഥാനവും [വരുവാനായിരുന്നതെന്നെ]

ഞാനും ശരണം പ്രാപിക്കുന്നേൻ [unclear]

[നാശം ചെയ്യുന്നവൻ] പരമൻ പരാപരൻ പരമാത്മാവു വരൻ വര ബ്രഹ്മാവു പരമാനന്ദമൂർത്തി

[നാഥൻ] പുരുഷൻ പുരാതനൻ കേവലൻ [unclear] സകല ചരാചര ഗുരു കാരുണ്യമൂർത്തി

[ഭുവനമനോഹരമായൊരു രൂപം പൂണ്ടു ഭുവനത്തിങ്കലനുഗ്രഹിപ്പാനായി] [unclear]

[unclear] രാമചന്ദ്രനെ സദാകാലം [unclear] ഭക്ത്യാ ഭജിക്കുന്നേൻ മനസി ഞാൻ [unclear]

[unclear] ഗുണങ്ങൾ [unclear] ജഗദു

[ത്ഭവസ്ഥിതിസംഹാരാദികൾ ചെയ്യുന്ന] [unclear] ബ്രഹ്മാവിഷ്ണു [unclear] നാമങ്ങൾ പൂണ്ടു

[unclear] വേദാന്തവേദ്യമമലം [unclear] രാമ

[unclear]

[unclear] ലോകമാക്രാന്തം ജഗത്രയം [unclear] കരഞ്ഞു

[unclear]

നം കന്മഷവിനാശനം [unclear] പരമാത്മാ [unclear] ജഗത്രയൻ ഭവാൻ ജഗ

ത്തായതും ഭവാൻ ജഗതാമാദിഭൂതനായതും ഭവാനെന്നല്ലൊ സർവ്വഭൂതങ്ങളിലുമസക്ത

നെന്നല്ലൊ ഭവാൻ നിഷ്കാരണാത്മാ സാക്ഷിഭൂതനും ഭവാനെന്നല്ലൊ [unclear] ഭവാ

[unclear] വാച്യവാചകമായതു

[unclear] വാച്യ [unclear] കാരണ [unclear]

[ദേഹം മായയാ] [unclear] കേവലനെന്ന [unclear]

യതു സെവകന്മാൎക്കു പൊലുമറിവാനരുതല്ലൊ ത്വന്മായാവിമൊഹിതചെതസാമജ്ഞാനിനാം ൩൪

ത്വൽപാദതത്വങ്ങൾ നെരെയറിഞ്ഞുകൂടയല്ലൊ മാനവെ സച്ചിദാത്മാവാം നിന്തിരുവടി തന്നെ

മായയെ തന്നുടെ ചിത്തിൽ പൊരുത്തികൊണ്ടു പരമാത്മകമെല്ലാടവുമൊക്ക നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന

തത്വത്തും നിന്തിരുവടിയല്ലൊ ശുദ്ധനദ്വയൻ സമൻ നിത്യൻ നിഷ്കലനെകൻ ശുദ്ധനവ്യക്തൻ

ശാന്തനസംഗൻ നിരാകാരൻ സൎവ്വഗുണത്രയയുക്തനാം ശക്തിയുക്തൻ സൎവ്വജ്ഞൻ നിൎഗ്ഗുണൻ ൽവ

ഗ്രഹം ജീവാത്മാവായനാഥൻ പ്രകൃതിഭെദവശൻ തന്നെ തു. ഭക്തനാം മുക്തിപ്രദൻ യുക്തനാം യൊ

ഗപ്രദൻ വിദ്വാനാം വിദ്യാപ്രദൻ സ്വാധ്യായ രാമ്യാദെവൻ തപങ്ങൾ നിരുപമൻ നിൎമ്മലൻ

നിരഞ്ജനൻ നിൎഗ്ഗുണൻ നിഷ്കളൻ നിൎമ്മലൻ നിരാകാരൻ നിൎവ്വികാരൻ നിൎവ്വികാരൻ നിരഹം

കാരൻ നിത്യൻ സത്യജ്ഞാനാനന്ദാനന്തമൂൎത്ത്യാത്മകൻ പരൻ സൎവ്വാത്മാ ബ്രഹ്മം പരമാത്മാ സൎവ്വാ

ത്മാവിഷ്ടനായിൽ പരമാത്മാം നമസ്കരിൻ സൎവ്വെശ്വരൻ സൎവ്വലൊകൈകനാഥൻ ദെവൻ സൎവ്വദെവത

മയൻ നിന്തിരുവടിയായതെന്നുമെകാത്മാവായ സ്വയം പ്രകാശാനന്ദനെന്നറി

യുന്നു നിന്തിരുവടിയുടെ വെദാന്തമായ ജ്ഞാനം ഭൂയൊ ഭൂയൊ നമസ്കരിക്കുന്നെൻ നമസ്തെ

ഭക്തിക്കിതുവിധി ചൊല്ലുമെല്ലാനാളും പൊൽത്തളിർ കാൽ കൂപ്പി വരം തൊഴുന്നു ഭക്തി

യുണ്ടാക വെണമെന്നരുളിഞ്ഞ വരം ഞാൻ അൎത്ഥിച്ചിടുന്നതല്ലൊ നമസ്കരിക്കുന്നെൻ നമസ്തെ നമസ്തെ

രാമരാമ പുരുഷൊത്തമ ലക്ഷ്മീനാഥ നമസ്കാരം രാമരാമ ഭക്തവത്സല രാമ നമസ്കാരം കൃഷ്ണ കെശ

രാമ രാഘവ രാമ നമസ്കാരം നാരായണ സന്താന നമസ്കാരം തെ സമസ്ത ലൊകാധിപ ശ്രീ വെങ്കടെ

ശ്വരം സമസ്തമവരാശം കമലാക്ഷ പാദങ്ങൾ പദതളിർ നമസ്കരിക്കുന്നു ദെവ ദെവ വാം ജഗന്നാഥം ലൊക

നായക കൊടിസൂൎയ്യ പ്രഭം രാമം കരുണാസാഗരം സൎവ്വ ഗന്ധ സ്വാഗതം ശരചാപം കരുണാകരം കാരുണ

ഭക്തപ്രിയം രാമം കനകകിരീട ദിവ്യാംബരധാരം രമാവരം കനകൊജ്വലാംരത്നകുണ്ഡലാ

൨൨ ഞ്ചിതഗണ്ഡം കമലദലലൊലവിമലവിലൊചനം കമലൊൽഭവനതം മനസ്സാരാമത്തിലെ

പരതത്വമിതം സാക്ഷാല്‍ ശ്രീഭരതാഗ്രജനാം രാമം പുരുഷൊത്തമം ശ്രീകൃഷ്ണന്‍ തിരുവടി ഭക്തിയൊടെ

ലൊകൈകനാഥമജം രാക്ഷസഹന്താരം നാരായണം പിന്നെ ലൊകെശ്വരാനന്ദജ്ഞാനയായവൊന്നിതവഷിത

യായി ഗൌതമനായതങ്ങെള്‍ വതിയെ പ്രാപിച്ചുടന്‍ ശ്രീരാമന്‍ തിരുവടിയിലിരുന്നാ മഹാഭാഗ്യം

ത്തിരി ഭക്തിയൊടും പരിചിട്ടുന്നവരമാം ശത്രുഘ്നനായ ശിലാപാലഞ്ചെയും നശിച്ചുടന്‍ പരമാനന്ദ

ഘാനവും പ്രാപിക്കുമല്ലൊ ശ്രീരാമവചനം നൈഹികസൌഖ്യം പുരുഷാര്‍ത്ഥങ്ങളും ഭക്ത്യാ നാമവുമെന്നു

ദിവ്യസ്ഥാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവര്‍ക്കൊക്കെ സാധിക്കും സകലവും പുത്രപൌത്ര

ങ്ങളൊന്നും പുത്രദാരങ്ങളും തൽപ്പാദങ്ങളില്‍ ലക്ഷ്മിയെ രാമങ്ങളും ഗുരുതല്പഗന്‍ക

നകരെങ്കില്‍ ഈശ്വരപ്രായി ശരണ്യനായ രഘുനാഥന്‍ ശ്രീമാന്‍ മഹാഭാഗ്യം പുരുഷാധമനെന്നാലും

ശ്രീരാമവന്ദിതം പുരുഷൊത്തമം ഭക്തവത്സലം നാരായണം ചെതസി രാമചന്ദ്രം ധ്യാനിച്ചു

ഭക്ത്യാ ജപിച്ചാലൊരാള്‍ വന്നെങ്കില്‍ സാധിക്കുമല്ലൊ മൊക്ഷം സത്യത്തിനെന്നായിരുന്നാല്‍

ണമെയും മൊക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചും ഭജിച്ചും സന്ദേഹമില്ലയെന്നുമിഷ്ടത്തിനം പരമാനന്ദം

ബ്രഹ്മലൊകപ്രാപ്തിനായകതന്നെ വന്ദിച്ചവര്‍ക്ക് ചെയ്താന്‍ ബാലകന്മാരെ വൈകുണ്ഠലാ

പരിഷ്കനാം കാലം കൂട്ടുപാതകങ്ങള്‍ ഭക്തിയായതകൊണ്ട് ശംഭവം മഹാദേവവചനവും കണ്ടു

ന്നെവെഗമൊരൊ യൊദ്ധ്യ പൂകുന്നതെക്കൊണ്ടും ഉത്തരമായ ചെയ്ത ഗംഗയും കടന്ന

പര്‍സരം ചെന്നു ശ്രീപാദപരമക്കാം പുക്കാര്‍ ശ്രീനായകനായ കൌശികന്‍ വിശ്വാമിത്ര

ന്‍ ശ്രീരാമനും പ്രാപിച്ചുതെന്നതിന്‍ നെരം മനസ്സിനനന്ദയൊരു പരമാനന്ദത്തൊടും

ജനകമഹീപതിസന്ദെശമനുസരിച്ചിതം പൂജാസാധനങ്ങളുമായി ചെന്നു ഭക്തിയൊടു മഹാചാര്യ

നൊടു കൂടവെ പ്രാപിച്ചു നെരം പൂജയെ ചെയ്തു കൂപ്പിച്ചു പൂജിച്ചു ചാരം ചെയ്തിരുന്ന രാമ

ക്ഷ്മണന്മാരെക്കാണ്മാനായിട്ടുവന്നും ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരെന്നപോലെ ഭൂപാലേശ്വരനന്ദനന്മാരെക്ക

ണ്ടു ബോധിച്ചുപ്പെട്ടെന്നും കൗതൂഹലൻ കണ്ടുവന്നിട്ടു ജനകൻ ജഗദേകസുന്ദരന്മാരായിവരാരെന്ന

കേട്ടിട്ടിക്കണം നരനാരായണന്മാരാകിയ മൂർത്തികളൊ നരവീരാകാരം കൈക്കൊണ്ടു കാണായിതൊ

എന്നു വിശ്വാമിത്രനമതു കേട്ടു ചൊല്ലിനാൻ വിശ്വനിലയം മമവാക്യം നീ നരപതെ കേട്ടാലും

ദശരഥന്റെ പുത്രന്മാർ ശ്രീരാമൻ ജ്യേഷ്ഠനിവൻ ലക്ഷ്മണൻ മൂന്നാമനിവൻ എന്നുടെ യാഗം രക്ഷിപ്പ

വാങ്ങിവരുത്തിയാൻ ചെന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നിതന്നെരം കാട്ടകം പുക്ക താടക രാവണനൊക്കുന്ന

ശാപമേറ്റ താടകതന്നെയൊരു ബാണം കൊണ്ടു കൊന്നാൻ പെരിയ തിരുവാശ്രമമകം

പുക്കതുപോൽ കൂടാതെ യാഗരക്ഷിച്ചു വഴിപോലെ ദിവ്യാസ്ത്രം ബലാതിബലകൾ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പാദത്ത

ൻ പാദപങ്കജം തൊട്ടിട്ടു പാവനമാക്കിനാൻ പരമേശ്വരമായ ചാപത്തെ കാണ്മാനായിട്ടു വാ

രമാഗ്രഹം പൂണ്ടിരിക്കുന്നു എത്രയും ഉത്തമം വിശ്വാമിത്രന്നുടെ വാക്കുകളെ കേട്ടു സന്തോഷം പൂണ്ടു ജനകനും

ആദരവോടു വഴിപോലെ സൽക്കാരങ്ങൾ ചെയ്തു രാജപുത്രന്മാരെക്കണ്ടു ചിക്കെന്നു തിരിച്ചു

വിളിച്ചു ജനകനും തന്നുടെ സചിവനെ മന്ത്രിപ്രവരനെ ചൊല്ലി ചെന്നവർ കൊണ്ടുവരിക

ശൈവചാപം എന്നതു കേട്ടു മന്ത്രിപ്രവരന്മാർ കൊണ്ടുവന്നനേരം ജനകനും കൈകൂപ്പി കാണിച്ചു

ചാപത്തിൻ ബലം നന്നായ് ബാലകന്മാരിവർ രാക്ഷസവീരന്മാരെ ഒക്കെ നിഗ്രഹിച്ചു ശൗര്യം

ഉള്ളവർ എന്നാലും ഈ ചാപം വളച്ചു കുലയേറ്റുവാൻ അത്രയും പണിയുണ്ടെന്നും ഈശ്വര

നെന്നെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു വിശ്വാമിത്രനോടു പറഞ്ഞിട്ടു എന്നതു കേട്ടനേരം കിങ്കരന്മാരെ

വിയോഗിച്ചിതു മന്ത്രിവരനും പ്രാകാരത്തോടു ചെന്നു ചാപം ബാഹുക്കളാലും സത്വരമെടുത്ത

രം കിങ്കരന്മാരും കൂടി ശാസനം ചാപമെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാർ ഉടനെ സഭാമദ്ധ്യേ വെച്ചാ

ർ ഭൂമിപന്മാർ കണ്ടോളം ത്രൈലോക്യം ചകിതമായിതു മന്ത്രിവരൻ ചന്ദ്രശേഖരന്നുടെ വില്ലു

മിത് കണ്ടു രാമചന്ദ്രനമാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു കൈകൂപ്പി ഗമിച്ചാൻ മിഥിലയ്ക്കു താമസം കൂടാതെ ഗുരുവൊടുമൊ

വഴിക്കാമെന്നൊലൊച്ചു ഒന്നൂതകെട്ടു ചെന്നു നാൻ മിഥിലാമിത്രൻ കെട്ടുവമവക്കുന്നതു ചെല്ലവും

മഗിക്കൊണ്ടു കണ്ടു ചാഞ്ചിതമൂലവവനങ്ങളും മലകളും മന്ദപവനനും കൂടും രാജവീഥികളും മ

ന്ദിരങ്ങളും പൊയ്കകളും നിന്നു കണ്ടു തപോവനം പോലെ മനോഹരങ്ങളായുള്ള ഉദ്യാനങ്ങളൊടു കൂടെ

കൊടിക്കൂറകൾ കെട്ടി തോരണങ്ങൾ തൂക്കി നിരത്തി എഴുന്നള്ളത്തു കണ്ടു കൊള്ളേണ്ടതിനായിട്ടു

കാത്തുനിന്നുള്ള പുരജനം പാർത്തുമോദം ചെന്നു ചമഞ്ഞു വന്നൊരുങ്ങി വീഥികളിലെല്ലാം

മംഗലങ്ങളും ചമയങ്ങളും തോരണം മുതലായ പലവകയും നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള മന്ദിര

ങ്ങളും കണ്ടു കൊണ്ടു സന്തോഷം കൈക്കൊണ്ടു മിഥിലാപുരം പ്രവേശിച്ചു വാഴുന്ന

വഴിക്കൊണ്ടു തൊഴുതു കണ്ടു ജനകൻ ശുദ്ധമതിയായി ഭഗവാനെ ജനസംസ്ഥി

ഗാഢാശ്ലേഷം ചെയ്താനന്ദപ്പൂർവം വന്ദിച്ചിട്ടു തൊഴുതു കൈകൂപ്പി നിന്നു

രാജാ ജനകൻ ഗുരുവിനെ പൂജിച്ചു മിഥിലയിൽ ശ്രീരാമൻ പോലെ സന്തോഷം

പൂണ്ടു താനും മന്ത്രിമാരും ചേർന്നു ഭക്തിപൂണ്ടു മുനിയെ മിഥിലാപുരിയിലേക്ക

യാത്രയാക്കി വരവേറ്റു സൽക്കരിച്ചു പൂജകൾ ചെയ്തു ശുശ്രൂഷിച്ചു

മിഥിലാപുരിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമായുള്ള മന്ദിരത്തിൽ ശോഭയോടെ പാർപ്പിച്ചു രാമലക്ഷ്മണന്മാ

രുമൊന്നിച്ചു ചെന്നു ശതാനന്ദൻ എന്ന ഗൗതമപുത്രൻ വിനയത്തോടു വന്നു

ചമ്പാലകൾ ചൂടി പൂജിച്ചു നിന്നു വരമാരുളുന്ന അഹല്യാനന്ദനനായ ശതാനന്ദ

നിലൊപ്പം അവിടെ ബാലകന്മാർ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ കണ്ടു

കാനനപ്രവേശം ചെയ്തതും ഭൂമിപാലകന്മാരായ അവരെക്കുറിച്ചും ചോദിച്ചു

വിശ്വാമിത്രൻ പറഞ്ഞു മാനവബാലന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകളും ചൊല്ലിനാർ

അന്നേരം വിശ്വാമിത്രൻ താനും ജനകനും വന്നുള്ള ചൊന്നാർ നിന്തിരുക്കാലത്തെ കാണയാ

തെ പത്രവും കൊടുത്തയച്ചിടേണം ദൂതന്മാരെ സത്വരം ദശരഥഭൂപനെ വരുത്തുവാനായി.

വിശ്വാമിത്രൻ മിഥിലാധിപന്താനും കൂടി നിരൂപിച്ചു താനന്നു തന്നെ എഴുതിയയച്ചിതു വി

ശ്വാസം ദശരഥന്തിരുവടിക്കു വരും പത്രം വിചിത്രമത്തോടും തൃക്കൈകൊണ്ടു തന്നിതു ദൂതന്മാരും സന്ദേശം

കണ്ടു പറഞ്ഞു പ്രസന്നനായാൻ ചിത്തസന്തോഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവൈയാതിഗന്മാനവാസ്യയ

നായിയ വസിഷ്ഠനും പത്നിയാമരുന്ധതിതാനമാത്യ രാജപുത്രകൌതുകം പൂണ്ടു ചതുരംഗവാഹി

നിയൊടുംകൂടെ സൽക്കാരികളായ ഭാര്യമാരോടും കൂടി ഭരതശത്രുഘ്നന്മാരായിരിയ പുത്ര

ന്മാരും പരമൊത്സവത്തോടുമാസ്യവാദ്യഘോഷങ്ങളോടും മിഥിലമകപുരമകം പുക്കിതു

ദശരഥൻ മിഥിലാധിപന്താനും ചെന്നതിരെറ്റു കൊണ്ടുവന്നുള്ള ശതാനന്ദൻ തന്നോ

ടുംകൂടെ ചെന്നു വന്ദ്യനാം വസിഷ്ഠനെ ത്താൻ ദനപതിയെയും ന്നാശു പാദ്യാദികളെ കൊണ്ടു പൂജയാ

മിതിസല്ക്കരിച്ചിരിയെയായ ശതാനന്ദൻ താനും രാമലക്ഷ്മണന്മാരും വന്നുള്ള വിതായിനെ സാമൊ

ദം വസിഷ്ഠനായ മാതാപിതൃപാദാബ്ജേവും തൊഴുതമാതൃജനങ്ങളെയും യഥാക്രമം തൊഴുതു ശ്രീരാമലാ

ദാം ഭോജമനജന്മാർ തൊഴുതു ഭരതനെ ലക്ഷ്മണകുമാരനും തൊഴുതു ശത്രുഘ്നന്മലക്ഷ്മണപാദാം

ഭോജം വക്ഷസി ചേർത്താനന്ദരാമനെ പുണർന്നു പുലക്ഷ്മണനെയും ഗാഢാശ്ലേഷവും ചെയ്തു

നൃപൻ ജനക ദശരഥന്മാരൊക്കെയും പിരിച്ചു അന്നൊത്തൊഴുതു ചെയ്തുതന്മധുരമാനാലക

ന്യകമാരുണ്ടെനിക്കു കൊടുക്കണമായിനാലു പുത്രന്മാർ നിനക്കുണ്ടല്ലൊ താനും ആകയാൽ നാലു കുമാ

രന്മാരും വിവാഹം ചെയ്യാതിരിക്കൊന്ന നിരൂപിച്ചു ചൈത്രമാസമൊക്കെന്നു വസിഷ്ഠൻ താനും ശതാനന്ദനാ

കെന്നിങ്ങനം വിധിച്ചു മുഹൂർത്തവും നാലൊയഥാക്രമം മിത്രമായി ഇക്കൊക്കമണ്ഡപമതിൽ തൃ

ത്തമാലകൾ പുഷ്പഫലങ്ങൾ തൂക്കി നിനാൽ രത്നമണ്ഡിതന്തമ്പും വിതാനങ്ങളും നാട്ടിരത്നമണ്ഡിത

൨൭. സ്വർഗ്ഗവാസം പെട്ട ഭക്തശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞനന്തരം ദേവിയും സുഗ്രീവാദി വാനര

ഘോഷങ്ങളൊടും ഹോമവും കഴിച്ചു തന്റെ പുത്രിയാം വൈദേഹിയെ രാമനു നൽകി ഗമിച്ചാൻ ജ

നകമഹീന്ദ്രനും ചെൽപാട്ടിൽ ഭരതനെ രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു സുഖകാംഗത്തൊടെ മിഥിലയിൽ ജ

നകനും യാത്രയും പാട്ടിൽ ഭരതനെ രക്ഷിക്കുന്ന ഭദ്രശയനിമിത്തം കൊണ്ടു ഭക്തിയോടെ

ഊർമ്മിളയെന്നവൾ ലക്ഷ്മണകുമാരനും മാണ്ഡവി കുമാരരാം ശ്രുതകീർത്തിയും മാണ്ഡവിയും ഭരതശത്രുഘ്ന

ന്മാർക്കുടെ ഭാര്യമാരായും രാമനു വന്നു വസിച്ചാരെല്ലാവരും കൗസല്യാദികളോടും വസിഷ്ഠ

നാലും ക്രമശ സുഖിതമായും പറഞ്ഞു ദേവകൾ ... നാരദനരുൾ ചെയ്തു കേട്ടിരിക്കുന്നൊരു

ന്നുടെ മക്കളായിരിക്കുന്നതാമെല്ലാം ഭാഗ്യദൈശൻ പിതൃ ... മായ ... ലക്ഷ്മണകുമാരനിതാ

മൈത്ര്യ കാണിച്ചു ... രതാം ... ആയതിന്റെ ... കനകതിരിക്കുന്നൊരു ... നയെന്നൊരു നാമം

ത്രിലോകനാഥരൂപം പുത്രിയായി വന്നിരിക്കും കാലത്തിങ്കൽ തന്നാരദനെഴുന്നെള്ളിനാനൊ

രുദിനം എന്നൊട്ടു മഹാമുനിതാനരുൾ ചെയ്തിരുന്നതിന്നുടെ മക്കളായിരിക്കുന്നതാം ...

പരമാനന്ദമൂർത്തി ഭഗവാൻ നാരായണൻ പരമാത്മാ പാമരൻ ഭക്തവത്സലൻ നാഥൻ ദൈവകാര്യാർത്ഥം

പങ്ക്തികണ്ഠൻ പ്രഹസ്തനാദി ... വരുന്നിരിക്കുമ്പൊൾ ... ക്കയാൽ ഭൂമിയിൽ ... ജായെ

വനവാസത്തിങ്കൽ രാമനായി ... മായാമർത്യവേഷം പൂണ്ടു ... ലോകശരണ്യനായി

ട്ടെന്നാരൊരു കാലം യോഗമായയാ ... വേഷത്തോടെ ... വെച്ചു

നിതൽക്കൂരണാൽ ... ശ്രീരാമനക്കെട്ടുക്കൾ ... നാരദനരുൾ ചെയ്തു മ

ഞ്ഞിതു പുത്രിയെ ... കൈകൊണ്ടുണ്ടാം ... ശ്രീരാഘവനെന്നിന്നെ

കാട്ടുകുന്ന ... തിരിച്ചാലെ ... നെയ്യ ... എന്നതെത്തിരിക്കുമ്പൊളൊ

ന്നുമാനസം ... വന്ന ഭൂഷണന്നന്ദഹാസ ... ശാസനലാവം ... ക്കിട്ട്

നാഥന്മാർ ഭക്താവാകുന്നതുമൽപ്പത്തിക്കെന്നാരുപണം പിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചവരുത്തിയവ

ന്മാരെശത്രുഘ്നിച്ചിതെന്നെന്നുപൂർവ്വപാലകന്മാരുംജപിച്ചിട്ടുംകെട്ടുപൊയ്യുങ്ങടങ്ങികൊണ്ടാരെ

ച്ചാ ജ്ഞാനതപരുഷനാമശ്ലപനെന്തതന്നെയൽപ്രസാദത്താൽപിന്നിട്ടുള്ളൻ ദൈവവശാൽ

ദുഷ്കസമനായ്പ്പിൽപരുഷനെന്നെക്ഷമിയിൽ ഷാഹുതെളിഞ്ഞുവരെപ്പെട്ടത ജനകനും ആദ്യമെന്

പലതാച്ചുന്നതുമാനഷങ്ങളും വരെത്വയനസഹൊദരോതൃതരുപതിഞ്ഞാലും പെരുദ്രതാമ്പവഷി

റസൊരുനിന്നുതപഗമിച്ചുൻ സംയതനായ്ക്കുതനെന്നപൊരചെശത്രുഘ്നംമദ്ദിയെയും

ത്തനാക്കുവാഞ്ഞുകൂലംഭക്തവത്സലമതിനിച്ചുമനൊരുപംരക്തവക്കുകളുഷരണ്ണാപ്രസന്നതംമമ

ഭക്തിസംഭവിക്കണംകമ്പിയുംനിയ്ക്കണംതൽപ്പാദാംബുജങ്ങൾതൊഴുതിട്ടുക്കർ

ശരിച്ചുള്ളപൊരുവടിവാൻകാഗതന്നൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതൽപാദാംബുജങ്ങൾതൊഴുതാര

ണംകൊണ്ടുസമ്പ്രേഷണൻജഗത്താക്കസംഹരിക്കുന്നതൽപാദാംബുജങ്ങൾതൊഴുതാ

രണംകൊണ്ടുസൽപ്പുമാൻമഹാബലിനിച്ചുതെന്നുംപാദംതൽപാദാംബുജങ്ങൾരക്ഷിക്ക

കൊണ്ടുമക്കൾക്കുയിൽ വിഷതൊഴുവെർവെപ്പിന്നിച്ചുലയായ്ത്തിരുവടിയുടെനാമങ്ങ

ൾനംകൊണ്ടുപെസപമകന്നമൊക്ഷത്തെയുംപ്രാപിക്കുന്നസന്തതംയൊഗന്മാരാകിയ

മുനിശ്രമാർമനിന്നിക്കാച്ചുരണംതെവാദവക്കുരുചയഥമൊരൊന്നലൊകച്ചുത്തി

ച്ചുജനകനംഭക്തികയെക്കാണ്ടുകൊടുത്തിഗനാമഹാശനംക്കിതെളിഞ്ഞുപുഷ്പതിനൊത്തെ

രുംതരഗങ്ങളെയുംനൽകിഗനാൽനൂറായിരംപത്തിയുമൊരുലക്ഷംമൂന്നുറ്റുമ്പതിന്നും

വസ്ത്രങ്ങൾഉചിതങ്ങളായത്തംഭഹാസംകുത്തമാലകൾമുപരത്നങ്ങൾപലതത്തെ

കാണ്ടുകൊടുകാഞ്ചനഭാരങ്ങളുംനിതാമൈക്കുമൊടുത്തിഗനാൽജനകനംപ്രിയകയെക്കാ

ണ്ടുപരിഗ്രഹിച്ചുരാഘവനനിവിന്നനുനന്ദുഷമന്മാരാംക്ഷനിക്കളെ വിധിപൂർവ്വകംഭക്ത്യാ

൨൭

പുക്കിളുംവണ്ണംഞ്ഞിനാൻ സുമന്ത്രാദിമന്ത്രികളെയും പൌരന്മാരെയും കണ്ടു ദശരഥ

നം ചെറാച്ചുകൊണ്ടുമഹാമകരൊടാരു ജനകനും വെറുന്നം തനൂകന്യയായസീതാതന്നെയും പൂജിച്ചു

നിൎമ്മലഗാത്രിയായ പുത്രിക്കുവസ്ത്രാഭരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിച്ചുവരിച്ചുപൊലെ ചിന്തയൊ

യാമയനായ രാഘവൻ നിജയശസ്സൊടുംകൂടെ ചെപ്പൊം കൂട്ടി ദംഗനകാർ ഭീതിയൊ

ഷാഷണ്ടങ്ങളൊടും ദ്രുതനാഭങ്ങൾ തൊടും പിണങ്ങും അഴകുൾ ഗംഗാകാരങ്ങളും മറ്റുമാ

ങ്ങകൾ ശൃംഗാരരസ പരിപൂൎണ്ണ വെഷങ്ങളൊടും ജനതെർകിനാകാലങ്ങളായവയൊടുമാ

നന്ദമൊടുചിത്രഭൂഷണമുക്തകങ്ങളൊടും കൌശികവസിഷ്ഠാദികളായ പുരുഷന്മാരായ ഭെരിക

ളാരൊടും ഭൂത്യാമാത്യാദികളൊടുംവെഗമൊടയൊദ്ധ്യക്കാഴ്ചറങ്ങി ഇളയൊർതുകാ

ശമാക്കിയതാനങ്ങളുംനിറഞ്ഞിതസന്നാഹമൊടുനടന്നു പൊർജനകനും പിന്നാലെചെ

ന്നയാത്രയയച്ചൊരനന്തരം വെണ്കൊറ്റക്കുടയും വെണ്ചാമരങ്ങളൊടും തിങ്കൾ മണ്ഡലം

തൊഴുമാലവൎണ്ണങ്ങളൊടും ചെങ്കൊടിക്കൂറകൾ കൊണ്ടുള്ളതുജങ്ങളും കുങ്കുമമല

യജകസ്തൂരിഗന്ധങ്ങളൊടും നടന്നവരൊടു കൂടെ ജനപദികൾ നനെരം കണ്ടുകൂ

ന്നിമിത്തങ്ങളെല്ലാം അന്നനെരം വസിഷ്ഠനെ വന്ദിച്ചു ദശരഥൻ ദുൎന്നിമിത്തങ്ങളുടെ

കാരണം ചൊദ്യകൊണ്ടാൻ മനവാകുറഞ്ഞൊരുദിക്കിൽ ആയുഷ്ഷണ്ടായിരിക്കുമ്പൊൾ പിന്നെ ഭയ

ഷഷണ്ടാചെന്നിഞ്ഞാലും ഭൂതമെപെറ്റതൊരുനങ്ങളെ തവന്നുകൂടെ പൊദഷഷണ്ടാ

കെണ്ടതില്ലെന്നുവസിഷ്ഠൻ അന്നരം ഭീതൻനരുളിച്ചെയ്തന്നെരം പത്തിമെ

ൽ കണ്ടാൽ ജനദംഷ്ട്രവനെയും നിലതിരുതിരുമിപ്പിലപക്ഷത്തൊടും നിലപൊഹതിര

ഷ്യൻ ബാലബാലപ്രഭൻ കുറുനാകുരഘുബാണാസനങ്ങളും ഒണ്ടുപടുതിമെതെ

വന്നിന്നപ്പൊൾ ദശരഥൻ ബദ്ധസാദ്ധ്വസനാകിന്നമസ്കാരവും ചെയ്താൻ ബദ്ധിയും

കേട്ടിന്നുമറ്റുള്ള ജനങ്ങളും ഉത്തമനായി പണ്ടൊരുവൻ ഭാർഗ്ഗവരാമനെന്നവൻ്റെ പത്തുംവഴിച്ചു

ട്ടിരുന്നുംകീർത്തിച്ചാൻ പലതരംകാർത്തവീര്യാരെ പവിത്രമിതാന്തവൈരിയെമാർത്താണ്ഡകു

ലംപവിത്രമിതാക്കുന്നു ഭൂമിയെ ക്ഷത്രിയാന്തകാ പവിത്രമിതാംജമദഗ്നിപുത്രമാംപവിത്രാ

മിരെണുകാത്മജാംനിദേവപരശുപാണെപവിപാലയാക്കലംമമപരമേശ്വരപ്രിയപരിപാ

ലയാനിത്യംപാർശ്വവസമുമായരക്തത്തിന്ദത്തിൽകുളിച്ചാളായാമിത്രഗണതർപ്പണംചെയ്തനാ

ഥകാത്തുകൊള്ളുകതവപാദമിയെഭൃഗുപതേകാൽത്തൊഴിന്നെനവശരണംമമവിഭൃഗു

ത്തരംദ്ഭാരമൻപൊന്നതാമിയംതെമ്പുരമാമെതന്നവഹിച്ചാലപൊൾസ്യംവണ്ണംപ

ഷംമത്സ്യാഹാരൽമണ്ഡലംപൊലെട്ടിസ്യാസമ്പംസ്രീരാമനൊട്ടൊത്തുളിയത്തിനാൽത്തന

നാമിത്തുതെരാമന്ത്രിഭുവനത്തിങ്കൽമാനവനായഭവാൻക്ഷത്രിയനെന്നാകിലൊന്നിച്ചു

ഷ്വരകൃഷ്ണമെന്നൊഴിയ്യതുംചെയ്യാൻമിടുക്കൽതിണ്ണക്കറ്റംവക്ഷ്ട്രക്ലന്ദേക്കിൽനി

യക്ഷ്യാത്മലാൻശൈവംചാവംവഞ്ചിച്ചതെന്നെൻകള്ളിലങ്ങൊരുചാപംതെപ്പെണ്ണഷമ

ഹാസാരക്ഷത്രിയകുലങ്ങളാതെനക്കിൽനിന്നിതുകൊണ്ടുസമ്പരംപ്രയൊഗത്തിൽനിന്നൊഴിയ്യ

തുംചെയ്കൽത്തക്ഷ്യാക്കിൽക്കൂടത്തൊടെസംഹരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളസന്ദേഹമെനിക്കുണ്ടായ

തിച്ചാലംക്ഷത്രിയാകുലാന്തകൻത്താനെന്നതറിഞ്ഞില്ലെശത്രുസംഹാരത്തിൽപണ്ടേവണ്ടയ്യ

തെന്നൊക്കിരെണുകാത്മജനെവംപറഞ്ഞൊരനന്തരംതെക്കമ്പിയുംപാരമെന്നരുളിച്ചു

ഗിരികളുന്നാസൽക്കാരംകൊണ്ടൊക്കത്തെറിഞ്ഞുടുക്കുകളുംനീസ്യവാരിയതെന്നുകലങ്ങിമ

തെയന്നവഎന്തൊന്നവരുമെന്നെന്നൊത്തുതെവാളിക്കളുംമിന്നപ്പുണ്ടുംമടകുന്നതാവസ്വരമാ

രുംവങ്ങിസ്യന്ദനനിർമ്മിതികൊണ്ടുവെഷപ്പൂണ്ടുസന്താവഷ്ടുഞ്ഞാലുന്നപിരിഞ്ഞതനയനും

കഷ്ടുഭാവവുംപൂണ്ടുരാമനാംകുമാരനുംകൂടിനായ്യ്യരശുരാമനെന്നൊട്ടുകൂട്ടിച്ചെയ്തുചൊ

40

160 ക്ഷുദ്രാമഹാനുഭാവന്മാരാം പ്രൌഢാത്മാക്കൾ വച്ചാതെ ബാലന്മാരെ ഗ്രഹിച്ചെന്നതു ട

ങ്ങിയാൽ ശുശ്രൂഷമവർക്കൽ ചെന്നൊന്നങ്ങുതന്നെ പൊറിയെന്ന്യാശ്രമകുലധർമ്മമെന്നിങ്ങനെ

പാലിക്കുന്നതിന്നിരുവരെ തിരുവുള്ളത്തിലെഴുന്നതിന്നന്തരമങ്ങൊരിക്കലവരുന്ന

തിരുമിഴിയാൽ ആസനത്തിന്നിരിക്കുന്നൊരു ബാലകനങ്ങുഗ്രസംബന്ധനം ഭവിക്കുന്നസന്താനത്തിന്നു

വിളിച്ചാൽ ക്ഷത്രിയകുലത്തിനുള്ള ക്രിയയും ചെയ്തുടൻ ശസ്ത്രാസ്ത്രപ്രയോഗസാമർത്ഥ്യമില്ലെ

ന്നുള്ളവനാം ശത്രുവിനെ ജയിക്കുന്നതിന്നവകാശമില്ലാത്ത ശത്രുസംഹാരം ചെയ്വാൻ ശക്തിയുമില്ല

യെന്നുള്ളവണ്ണം കാന്തകാന്താരം പലം ഗ്രഹിച്ചീടുന്നതല്ല നിന്തിരുവടിയുടെ ചിത്തമതുമൂലം

മിഴിതുഞ്ഞെന്നാലും ആനന്ദിച്ചലോകലജ്ജിതാം ത്രാസ്യാമത്തിൽ തിരുവുള്ളക്കേട്ടുണ്ടാക

വണ്ണം സുന്ദരൻ സുകുമാരൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ അനുജൻ കളഞ്ഞു ബഹുരൻ കണ്ടാലുമന്നവര

ൻ ചന്ദ്രപ്രസാദം മിഴിയമരുമ്പോൾ പാരക്കെ ദുഷ്ടനിശാചരനെ വധിച്ചതിൽ മഹാവഹാ

സംഹാരം ചെയ്തുവരുമ്പോൾ മറ്റുതരം നന്ദിയുള്ള ദശരഥനന്ദനൻ മിഴിക്കും വാതങ്ങൾ തന്നിരുന്ന

നേരമിരുവരുലോകങ്ങളുമൊന്നിച്ചു നിറഞ്ഞൊരു തെജസ്സാകുംശോഭയുള്ളവനായ കുലച്ഛായാ

ങ്ങളെക്കമഴുന്ന തൊഴുതോരു വഴിച്ചുനിരച്ചുടൻ നിന്തിരുവടിശ്രമം ചൊല്ലുള്ളതു

പതിനൊന്നു രക്ഷാപതിമൊഴിഞ്ഞാവശ്യം ചൊല്ലിക്കാണും ഭയമൊഴിയെ മാർഗ്ഗം നിശ്ചല

ചുമതലമാർഗ്ഗവരാമചന്ദ്രം കാഴ്ചതന്നിൽ വെണ്ണം ശ്രീരാമവചനം കൊണ്ടന്നെ

ഞം ഭാഗ്യവനമാരുഢാനന്ദമതിനന്തരമങ്ങു ചെയ്തു ശ്രീരാമരാമ മഹാബാഹോ ഹാ ജാനകീ

പതെ ശ്രീരാമാത്മാരാമ ലോകാഭിരാമശ്രീനിധെ ശ്രീരാമ സീതാഭിരാമാനന്ദാത്മകനിത്യ

ശ്രീരാമ രാമ രാമ രമണാരമ്യ പതെ ശ്രീരാമ രാമ രാമ പുരുഷോത്തമ മൂർത്തെ ശ്രീരാമ

നിത്യനിർമ്മല ഗുണമയ ചൈതന്യ ശ്രീരാമ ദശരഥനന്ദന ജയ ശ്രീരാമ രാമ രാമ

ദുഃഖാവസ്ഥ്യാത്മജൊപാരെ പൊക്കിലൊപ്പം ... ത്തം കെട്ടു കൊണ്ടാല്യം മമ വചനങ്ങളിലൊരു
നമൊരുണ്യവാരന്റിയെ ചക്രതീർത്ഥത്തിങ്കൽനിന്നെത്രയും ബാല്യകാലെ ചക്രപാണിയെത്തന്നെ
തവസ്സുഖെ കൊണ്ടിരം ഉഗ്രമാന തപസ്സുകൊണ്ടിന്ദ്രിയങ്ങളെയെല്ലാം നിഗ്രഹിച്ചു ന്ദ്ര ദിനം സെ
വിച്ചെൻ ഭഗവാനെ വിഷ്ണുവെ കൈവല്യമൂർത്തിയെ ങ്ങെൻ നാരായണനെ ക്ലിഷ്ടം സെവിതൻ ജഗ
ൽ മംഗലൻ ജനാർദ്ദനൻ മാധവൻ പ്രസാദിച്ചു മൽപുരൊഭാഗെ വന്നു സാദരം പ്രത്യക്ഷനായ്‌ വന്നി
ച്ചെന്നെനൊൻ ഉണ്ണിയെച്ചാത്തിച്ച ശുശ്രൂഷ്യതെ ച്ചൊഹം തവ സാദതെനിക്കിച്ചു സെവാഫലം തിന്നാ
ക്കനറിഞ്ഞാലും മത്തെ ജൊയക്കൻ ഭവാനെന്നതറിഞ്ഞാലും കാൎയ്യം പലവുണ്ടു ഭവതദ്ദു
ഹപതെ കാലെല്ലുന്നം മിത്രഹന്താവാകിയ ഹൈഹയനെ ചൊല്ലേറും കാൎത്തവീൎയ്യാൎജ്ജുനനാം
പെരുനെ വല്ലു ജാതിയുമവൻ മൽ കലാംശജനെ ല്ലൊ വക്ഷ്യ ഭസ്മമെയ്ദുത്തിന്നവനെ ന്റ മല്ലൊ
ക്ഷത്രിയവംശമിവനൊന്നു പരിപൂൎത്തിയുമെനി ഗ്രഹിച്ചു കാര്യവശാൽ ദാനം ചെയ്ക പൃത്ഥി
മണ്ഡലമൊക്കവെ നസിയ്ക്കാതെ ബ്രാഹ്മണൎക്കു ... വിശ്വയാവൃത്തി ച്ചാലും പിന്നെ
ഞാൻ തെ താഴ്വശെ ഭൂമിയിൽ ദശപന്തനുടെ തനയനായ്‌ ക്കുന്നവതരിച്ചിട്ടാണന്നു കണ്ടിടാം ന
മിലെന്നാലെന്നുടെ നെഞ്ചുമുത്ത ... നം ദാശരഥി തങ്കലാൎജ്ജിക്കിന് പിന്നെയും തപസ്സു ചെയ്ക
ശുഷ്കരൂപയാ ... ത്തെന്തരമെന്നെ സെവിച്ചു വസിച്ചീടുക മഹാമുനെ ഫണ്ണരുൾ ചെയ്തു മാഞ്ഞി
ടിനാൻ നാരായണൻ തന്നിയൊഗങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുഞാനും നാഥനിത്തിരുവടിതന്നെ
വന്നവതരിച്ചൊരു വസ്തുസ്യന്ദനന്തനെ ക്കണ്ടീൻ ജഗൽപതെ ഫക്കൽ ഭക്തന്മാരും മഹാ
വൈഷ്ണവന്മാരെ ല്ലാം നികലാൎജ്ജിച്ചു വാനാൎത്തിത്രിദശ രാസനം ബ്രഹ്മൊദ്യാദെവ
കന്മാൽ പ്രാൎത്ഥിക്കപ്പെട്ടു ഞെങ്ങാരു കൎത്തുണ്ടു മായാബലം കൊണ്ടു സംസിദ്ധിക്കിന് സാക്ഷാ
ൽ ശ്രീനാരായണൻ താനെന്നല്ലൊ ഭവാൻ ജഗൽ സംക്ഷിയാക്കിലും വിഷ്ണു ഭഗവാൻ ജെഗന്മയ

൪൨ ൻ ഞങ്ങളിപ്പൊൾ സഫലമാക്കുന്നിതു മമജന്മം ഇന്നം പെരെക്കൊരു തപസ്സാചര്യമെല്ലാം

വന്നു ഭ്രഷ്ടദുഷ്കൃത്യസമാപലും കണ്ടുകൊണ്ടു ഭാഗ്യത്തെ അറിവില്ലമായ ശ്രീരൂപം കാണാഞ്ഞിന്നതിന്നു ലം

ഗന്ന രാമനാഥനായിരിപ്പ ഭവാനെ വന്ദനെ നെഞ്ചൊറിന്നടെ ശ്രീപാദത്തിങ്കൽ സന്തതം

വസിക്കണം ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞൊന്നൊടു വരുണനാം ജ്ഞാനികളായവൎക്ക് ഭാവങ്ങൾ സ്വജ്ഞാനസ്വരൂപ

നാം നിങ്ങളിൽ എപ്പൊഴും പെറ്റെന്നിട്ടു കാരണമായി പരിപൂൎണ്ണമായിരിക്കുമെന്നറിഞ്ഞാലുമ്പു

ത്തെപ്പൊഴും നിന്തിരുവടിയെ പാൎത്താൽ വന്നിട്ടില്ലൂഴം പൊലെ പാദങ്ങളിൽ നമ്രമൊട

ല നിന്നുടെ മഹാമായാവൈഭവം ചിത്രം ചിത്രം യാവൽ പക്ഷം മായാസംസ്കൃതം ലോക

മൊൎത്താൽ തവ പൽപക്ഷം അതിയാമക്ഷു ഭവത്ത്വം സൽസംഗം കൊണ്ടുലഭിച്ചിട്ടുണ്ട

ങ്ങളെയും ത്വൽസേവരതന്മാരാം മാനുഷൻ മെല്ലമെല്ലെ ത്വന്മായാരചിതമാം സംസാ

രപാരാവാരം തന്നിൽ കരയെറീടുന്നിതു കാലം കൊണ്ടു ത്വൽജ്ഞാനപരന്മാരാം മാനുഷ

ജനങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനത്തിന്നു വെറു സൽഗുരുലഭിച്ചിട്ടും സൽഗുരുവരങ്കൽ നിന്നെ

സ്വാത്മാവായ ജ്ഞാനങ്ങൾ കാണ്മാൻ ലഭിച്ചിട്ടും ത്വൽപ്രസാദത്താലെപ്പൊൾ കൎമ്മബന്ധങ്ങൾ

നിന്നൊഴുവെർ വസ്തുഭവൽ സൃഷ്ടിയപദങ്ങൾ കലാഹന്താലഭിച്ചിട്ടും ത്വൽഭക്തന്മാരായ

ഞങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു കല്പകൊടികൾ കൊണ്ടും നിത്യക്കത്തിലൂയയെപ്പൊഴും ജ്ഞാനജ്ഞാ

നസ്വരൂപമൊക്ഷമെന്നറിഞ്ഞാലും അജ്ഞാനത്തിങ്കൽ ത്വൽബോധം മമ സിദ്ധിക്കണം

ത്തുകയാൽ ത്വൽപാദപത്മങ്ങളിൽ സദാകാലം സകലം ക്രൂരാദിതെ ഭക്തിസംഭവിക്ക

ണം നാഥ നമസ്തെ ജഗൽപ്പതെ നമസ്തെ രമാപതെ നമസ്തെ ദാശരഥെ നമസ്തെ സീതാ

പതെ നമസ്തെ ദെവപതെ നമസ്തെ വെദപതെ നമസ്തെ മഖപതെ നമസ്തെ ശരാവ

തെ നമസ്തെ ശക്തിപതെ നമസ്തെ സീതാപതെ നമസ്തെ കാരുണ്യാബ്ധെ നമസ്തെ പാദത്തു

ന്ന നമശ്ശേഖരായ ചന്ദ്രനമശ്ശേഖരായ രാമനമശ്ശേഖരായ ഭദ്രനമശ്ശേഖരായ രാമസന്തതം നമൊന്നു

തെചിന്നയെ ഭവച്ചരണം ഭജെ നമൊന്നു തെന്നുള്ളതിക്കാണ്ടിട്ടെനാൽ സഞ്ചിതമായ പൊന്നു

ത്തിനിൻ പൊന്നത്തിന്നല ക്ഷമയിൽ ഭാസിച്ചുലും എന്നതു കെട്ടുതെതിഞ്ഞതെന്നരം രാഘുനാഥൻ മന്ദ

ഹാസവും ചെയ്തു ഭാൎഗ്ഗവനെട്ടുപൊന്നാൻ സന്തൊഷം പ്രാപിച്ചു പഞ്ഞാൽ തിന്തിരുവടിയുമതി

ൽ പരന്തൊന്നു ചിന്തിച്ചു തെന്നാല വരെല്ലാം തന്നെൻ പ്രീതികയെക്കാണ്ടുജെമ്മ ഭവ പുത്രന്മ

ക്കൊൾ സാദരം ദശരഥ പുത്രനൊടൽ ചെയ്ത ഏതാണ്ഡ മനുഗ്രഹങ്ങളെന്നെകൊള്ളുത്തു

ൽ പാദഭക്തന്മാർ പൊലും പൊലപുഞ്ഞുത്തുമ്പം ചെതന്ന സദാകാലം ഭക്തിസംവൎദ്ധിക്കണം

മായവരഷ്ഠുലതൊരാമ കാരുണ്യാം ഭജ ദൈത്യശത്രും ദയാകുമ്ഭം ഇരുന്ന ഉമയാൻ ഭക്ത

നരിക്കിതപഞ്ജനായി ഭടന്നം ചിരശങ്കിച്ചും പുത്ര വന്നടക്കപൊൾ വൻ പാദാം തൊഴുന്നു

തിരിഞ്ഞെത്തസംഭ്രമിച്ചതിന്നായനുഗ്രഹിക്കേണം നാഥ നിന്നെ തന്നെ യെന്ന വരപ്പം കൊ

ടുത്തുതിരിഞ്ഞിന ഭക്തിപൂണ്ടൊരെണകത്തനയനം സാദരം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു കൂപ്പിക്കു

ഇപ്പിതനായി തെന്നമപെരുമാളാലം പൂക്കിഗനാൻ ഭൃഗുപതി മഹെശ്വര മഹെന്ദ്രതിസന്ദൎശനാ

ഥിയായ പുകകന്ന തൻ പുത്രന്നാം രാമന്തന്നെ ഗാഢമായാശ്ലെഷം ചെയ്താനന്ദാശ്രുക്കളൊ

ടും ഉപ്രനാഥാജ്ഞയായ് പിന്നിന്നു നരെന്ദ്ര ക്രുദ്ധപുത്രന്മാരെയും പടയൊടും ചെന്നയൊദ്ധ്യ

യിൽ പുപ്പുരമാനസനായ്പുക്കിതാനൻ കീർത്തിയൊടെത്രി രാമാദികൾ നിജ ഭാൎയ്യമാരെ

രാത്രം ക്രുദ്ധരമ്യരമിച്ചു വാണിതാനൊരെല്ലാവരും വെവ്വെകം ഗൃഹത്തിങ്കൽ

ഭഗവതിയൊടും വൈകുണ്ഠൻ വാഴും പൊലെ രാഘവൻ സീതയൊടും കൂടെ സുഖിച്ചുമാ

യാമാനുഷ വെഷം കയെക്കൊണ്ടാനന്ദം പൂണ്ടു ചിന്തിച്ചിനാൻ അന്നൊരുനാൾ കെകയാനരൻ

വനാകിലയ്യ യുധാജിത്തു കെകയി തനയനെ കൂട്ടികൊണ്ടു ചെൽവാൻ വന്നാനെ

44 യയുധാജിത്തെന്നൊരു ദശരഥൻ സൊദരനായുള്ളവിടും ശത്രുഘ്നനൊടും കൂടസൊദരം ഭരതനെ

പൊവാനയച്ചിതിയെല്ലൊ ഗുജ്ജാൻ മാതുലനെന്നെകൊണ്ടു ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ മൊദമുൾക്കൊ

ണ്ടുവസിച്ചിതിനൊരുതകാലം മൈഥിലിയൊടും നിങ്ങൾ സൊദരനൊടും കൂടകൈകസ്സ്വ

തെളിതാനം പരമാനന്ദം പൂണ്ടു രാമലക്ഷ്മണന്മാരാം പുത്രന്മാരൊടും നിങ്ങൾ ദുഷ്ടിതിമാതാ

ര്മാനന്ദിച്ചു ദശരഥൻ സാകെതത്തിങ്കൽ സുഖിച്ചു വാണീടിനാൻ പാകശാസനനമരാ

ലയെ വാഴും പൊലെ നിർമ്മലകാരുണ്യാവാസനായ പരമാനന്ദമൂർത്തി സർവ്വലൊകാനന്ദാത്മം മന

ഷ്യാകൃതിപൂണ്ടു തന്നുടെ മായയാകുമീയഖിലിതയൊടും ഒന്നിച്ചു വാണാനയൊദ്ധ്യാ

പുരിതന്നിലന്നെ । ഇതി ശ്രീമദദ്ധ്യാത്മരാമായണെ ഉമാമഹെശ്വരസംവാദെ കിളിപ്പാട്ടാ

ഗാനെ ബാലകാണ്ഡം സമാപ്തം. ശ്രീ: ശ്രീരാമജയം । ശ്രീ- ശ്രീ- ശ്രീ- ശ്രീ- ശ്രീ.

പിരിച്ചു- താൻ മകൾക്കനുഗ്രഹത്തെ ചെയ്തുകൊടുത്തു താമസിയാതെ മകൾക്കു മംഗലം ചെയ്തു ൪൯

മെഴുകൻ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും സാമോദമെന്നോർത്തുകൊണ്ടു സരസമായി ഭക്തിയോടെ

ജ്ഞാനികളായുള്ളവർ ചൊല്ലുന്നവൻ പങ്കജമെല്ലാം പകലും പലരും സങ്കടമൊഴിവതിനാ

യഷ്ടിക്കുള്ളൊരു പങ്കജനേത്രൻ കഥകൾ കേട്ടിനാൾ ഭാഗ്യമായ കീർത്തനം തന്നുടെ ദ

ഗ്രജനായിരിക്കിയ രാമചന്ദ്രൻ ദാശരഥി താന്നുടെ ദുഃഖം തീർക്കുമാറ് വരമരുളിയോ

ത്രാണി ചെയ്താൻ താതനോടും നിജ മാതൃജനത്തോടും ലക്ഷ്മണൻ തന്നോടും ഭരതനോടും

ഭാഗ്യങ്ങളോടും പടയോടു മൈഥിലിയോടെ ഇനി പത്നിയാം ഭൂമിതനയോടും വനത്തി

ലെത്തീട്ടങ്ങു പൗരജനത്തോടും പഞ്ചമഹാരാജ്യ ധനികൻ ലോകവന്ദിത സൗഖ്യം

ജഗത്തിനും രാജ്യവന്നന്നുടെ നാരായണൻ ഗന്ധം കാണ്കയാൽ ശ്രീപരമേശ്വരൻ ജഗദീ

ശ്വരൻ കല്മഷ കന്ദന ഭൂഷിതൻ ഭൂഷണൻ ലക്ഷ്മീവനമാലയൻ ശ്രീനിലയൻ പരൻ ഭക്തപ്രദ

ൻ ഭഗവാൻ ഭവഭഞ്ജനൻ ശുഭ ഗുണിയായ കീർത്തിയുള്ളോൻ രാമഭദ്രൻ കമലാക്ഷൻ നിസ്സാരം

കൊടുത്തൊരു പാർത്തിഭക്ത മനുഷ്യ ധനി ഗോവിന്ദൻ മധുസൂദനൻ മാനുഷ ഭവശയനൻ

ദുഷ്ടപാതക പ്രണാമം ചെയ്യുന്നവർക്കുള്ള ഭക്തിയെയും പുനരവൻ മക്കൾക്കു ചെയ്യുന്നോരു യത്നം

നന്ദനായ തപോധനൻ നരസിംഹൻ നാരായണൻ മാധവൻ നാരദസേവ്യൻ നന്ദനൻ

സൽപ്രിയൻ നരകാരാതി നന്ദനൻ ശാർങ്ഗധരൻ നാഥൻ നരസഖൻ നാനാജഗന്മയൻ ന

ദസിദ്ധാത്മകൻ നാമസഹസ്രവാൻ നന്ദികരൻ വാമനൻ നരകാരി നന്ദികപ്രാസവ

വംശസംഭവൻ ശ്രീരാമദേവൻ പരൻ പുരുഷോത്തമൻ കാരുണ്യവാരിധി കാമപാല

പ്രദൻ രാക്ഷസവംശവിനാശനൻ കാരണൻ സാക്ഷാൽ മുകുന്ദൻ നാനാ പ്രദൻ മഹമാൻ

ഭക്തജനങ്ങളൊന്നായ ഭക്തി മുക്തിപ്രദൻ ശക്തിയുക്തൻ ശരണാഗതവത്സലൻ വ്യക്തന

൪൩ വ്യക്തനനന്തനനാമയൻ ശക്തിയുക്തൻ ദിവ്യഗുണപൂർണ്ണൻ നക്തഞ്ചരെശ്വരനായ

ദശാസ്യനെ മുക്തികൊടുത്തവനതൽ പരിത്രങ്ങൾ നക്തഞ്ചരവംശമിതാവലികൊടുത്തും

ഭക്തിവരാമമവെണ്മല മുക്തിയാഞ്ജനം ഭഗവതിയെന്നിമ മഹെശ്വരി ഭക്തപ്രിയ വരമെ

ശ്വരനെന്നുചൊന്നതെ ഹാ മനുഷ്യത്വം ചെയ്തമനുഷ്യമനാശനൻ സ്വയമിരിക്കുന്നു കൊണ്ടുകൊ

ന്നതു ചെയ്തപ്പൊളൊരു ദിനം ദാശരഥി രാമൻ പങ്കജലൊചനൻ ഭക്തവരദായക

ൻ മംഗലദെവതാവല്ലഭൻ രാഘവൻ ത്രൈംഗജനാശനവക്ത്രൻ കെശവൻ ത്രാംഗജൊമ്പില

പൂർണ്ണന്തഃപുരത്തിങ്കൽ മംഗലഗാത്രിയാം ജാനകിതന്നൊടുംകൂടിലൊപ്പവമുണ്ടായുമ്മ

ഗ്രഹത്തിലൊപ്പമുടലൊചനനിനിലാച്ചലാഭർന്നിരുവമനിമ്മൻ

നിലഗണ്ഡ്രയിൻ്റെ രാമയൻ രത്നാഭരണമിഭൂഷിതദെഹനാനാരത്നസിംഹാ

സനത്തിന്മെൽ നാകലരത്നാദ്യങ്ങളും പൂണ്ടു വെണ്മാമരംകൊണ്ടു പത്നിയാൽ വീശിതനായ

ത്തിക്കൊണ്ടും ബാലനിശാകരഫാലമുദെശലസമ്മാലെയപങ്കമലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നൊരു

ലാക്കൽസന്നിഭംകൊണ്ടു ഭഗസ്വരൻ പ്രാലെയഭാനുസമാനനായാ സംശീലയായാം ഞ്ച

ലാചഞ്ചുണ്ണാദൈന്യരത്നവെലംബിനൊടുകൂടിരിക്കുന്നതുകണ്ടന്നരം ലൊകനാഥൻ മഹാ

മുനിനാരദൻ ഭ്രമലൊകമതിങ്കൽനിന്നുവന്നാൻ മുനിശ്രെഷ്ഠൻ തന്നെ ജ്ഞാ

നംഗുരുക്കൾകസങ്കാശശരീരനായ സ്വരമാംബരത്തിങ്കൽനിന്നാദരാൽ തന്നെ വ

വെഗാലവതരിച്ചിതന്നാൻ ശ്രീരാമദെവനും സംഭ്രമം കൈക്കൊണ്ടു നാരദനെകണ്ട

ഴുന്നിറ്റു സാദരം നമ്രമതിയായ ജാനകിതന്നൊടും പാദങ്ങൾ വീണാശുനമസ്കരി

ച്ചിതന്നാൻ വാത്സല്യം ചാലമതിയരുളി പൂജകളാദ്യന്തം ഞ്ചിതനായൊരുനാരദൻ

തന്നെയൊഗത്തിലിരുന്നൊരുരാഘവൻ മനുഷ്യത്വം ചെയ്തന്നിപ്പൊ സാദരം മുനി

ഷറിവരൻതന്നൊടരുൾ ചെയ്തുവരെന്നുപദംകരുണ്ടായിടെസാൎവ്വതാനാനന്ദിഷയസംഗം
പൂൎണ്ണമെന്നിനമാനസത്തൊടുസംസാരികളായജന്മമാനവന്മാരായത്തൊണ്ടുൾക്കുണ്ടിത്തി
ച്ചാൽ ജ്ഞാനിയാകുംതവപാദപത്തെശഹംകണ്ടുകൊൾവാനിതുമുല്ല്ഭംഎന്നിരിയം
പണ്ടൊൻചെയ്തൊരുപുണ്യപലൊദയംകൊണ്ടുകാണ്മാനവകാശവുംവന്നിതവ
ന്ദിതകൊണ്ടവപുത്രാമഹാത്മനെഎന്നുടെവംശവുംങ്കമവുംരാജ്യവുംഞാനിന്നിത
ന്ദമാക്കുന്നതലൊടിയെഎന്നിയിത്തിയെന്തകാക്കുമെന്നുംപുനരെന്നൊടരുൾചെയ്ക
വെണംഭയംകൈവിടെഎന്നൊരുകാക്കുംനിരൂപിച്ചെഴുന്നള്ളിന്നൊഷൾക്കൊ
ണ്ടരുൾചെയ്കയുംവെണംമന്നെന്നംകിവുംകാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽസന്തുഷ്ടിയുസതി
ക്കുഷനെക്കാമെണ്ടമാകുന്നൊഷവരന്തന്നൊടുക്കുമഹാസേനമുനിവരനാക്രിയനാരു
നാംഭിക്കവത്സലനാംമന്നി രനെനൊക്കിപ്പുരസമരുൾചെയ്തുഎന്തിനിതെന്നമൊഹ
ക്കുക്കുതിന്നിസന്നതാലൊകാന്തകാളകളായുള്ളൊരുകുമളെജാരുഷക ഞ്ഞ
ണാവുംമായ്പ്പുക്കുമൊഴുചൊല്ലിന്നിതിഞ്ഞിനെരുക്കുഞ്ഞുണായുളെവാക ഞ്ഞളെക്കൊ
ണ്ടുമിത്തമൊഹംവരുന്നതുംരഷ്പതെലൊക്കികമായുള്ളവാക്യങ്ങളെന്നാലും
ലൊകൊത്തമന്മാക്കുവെണ്ടിവരുമക്കൊയൊഗെശനായകന്. സംസാരിതൊന്നെ
ലൊകെശപൊന്നതുസത്യമെന്നുദ്ധംസംഗങ്ങഞ്ഞനംകാരണമൃതയാംങ്കിസൂക്ഷ്മതാം
വായമായാഭഗപക്കിസഷ്ങ്ങൾമിതാവാക്കിയനിന്നുടെഉിപ്പപ്പഹായാകുന്നതിന്ന്
യാരരൊരെഴുലൊകവഷത്തിൻംഗൃഹമക്കൊൾചെരുംഗൃഹസ്ഥനാകുന്നതെന്നുള്ളതു
നിന്നുടെസന്നിധമാത്രേണമായക്കിതിന്നജെനിക്കുന്നനാംനാപ്രജകളും ഞ്ഞങ്ങളും
ജസംഭവനാഭിന്നാന്തമായൊന്നൊഴിയാതെപരാചരജന്തുക്കൾക്കവെനിന്നുവ

427 ത്യം പുനരാകയാൽ ഒക്കും പറഞ്ഞതസംസാരം എന്നതും ഇക്കണ്ടലൊകങ്ങളൊക്കെ

സൃഷ്ടിസ്ഥിത്യന്താകാം ഹിതായായതിന്നിയല്ലൊ ഗൃഹസ്ഥരകൾസിതവസ്തുഭെദം ബുദ്ധിസ്വഭാവങ്ങ

ളാലൊനാമഗുണത്രയയുക്തനായിട്ടിനിവിഷ്ണുമഹാമായശക്തിയല്ലൊതവ പത്നിയാകുന്ന

തും തവ ഞങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമവൾ സത്യമായൊക്കവെതിനില്ലസംശയം പുത്രമിത്രാ

ൽ കളത്രവസ്തുക്കളിൽസക്തനായുള്ള ഗൃഹസ്ഥൻ മഹാമതെലൊകത്രയംമഹാമെ

ഹത്തിനം ഭവാൻ ഏകനായെൻ ഗൃഹസ്ഥനാകുന്നതും നാരായണന്നിരമാതുമിജ്ഞാന

ശ്രീമാരാമായന്നിയ മാതുമിജ്ഞാനകി സാരസാസംഭവനായതിന്നിതവ ഭൂർത്തമി

യാകുന്നതുജാനകി സൂര്യനല്ലൊ ഭവാൻ പ്രഭ ജാനകി ഇത്തിരണ്ടെറെ രാഘ

ജാനകി ഗുണമെയാഭവനിജാനകി ജാനകി മെവമുഞ്ഞിന്നുഹാമഴാ

ണകൽജന്നിമുജ്ജന്നിയംജാനകി രക്ഷാവരൻ ഭവാൻ താമസിജാനകിഷഷ്ഠി

രെന്ദ്രൻ ഭവാൻ ഭാഗ്യമിജാനകി ശക്രകൃത്തിസൌഗന്ധജാനകി രാജരാജൻ ഭവാ

ൻസമ്പത്തിർ ഹിതാ രാജരാജന്നിവസ്യസ്വരാജ്ഞാനകി രാജപ്രവരകുമാരരക്ഷ

പത്നീരാജ്ഞിവലൊചനരാമമയാന്നിയെതുനല്ലൊ ഭവാൻതുട്ടാജാനകി

സ്ത്രീമസിലതയുമിജ്ഞാനകി പിമ്പത്തൊലെന്തിനെറപ്പുംതൃത്തി പുനസ്സത്യവരാ

ശ്രീമസത്ഗുണവശ്യയെയാതൊന്നയാതൊന്നപുല്ലിംഗവാചകംവെട്ടാന്തവെട്ട്യ

തത്തൽസർവ്വമെവനീചെതൊവിമൊഹനംസ്ത്രീലിംഗവാചകമായാതൊന്നതൊ

ക്കയുംജാനകി ദെവിയും ഞങ്ങൾക്കിവരുമെന്നിയെമറൊന്നമെണ്ണമെകളെ

ചക്രെഷ്ടാപിക്കുന്നല്ലൊ നാഞ്ഞിനെയുണ്ടാക്കുവിന്നെന്തിനിഞാനിഞാഞ്ഞി

നെ സെവിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടുകൽ പതമായയാൽ മൂഢമതികളെങ്ങനൊരുനിയല്ലൊ

ദൂനമവ്യാകൃതമായതും പിന്നെയതിങ്കൽനിന്നുണ്ടായ മഹത്തത്വമെന്നതിങ്കൽനിന്നുണ്ടായിച്ചന

സൂത്രം സർവ്വാത്മകമായലിംഗമതിങ്കൽനിന്നുണ്ടായിവരുന്നതുണ്ടായിവിലമജ്ഞാതം

എന്നതഹംകാരങ്ങളിൽ പഞ്ചപ്രാണേന്ദ്രിയങ്ങളാല സംയുക്തമായിട്ടൊന്നെല്ലൊ ജന്തുക്ക

ളുടെ ചുടുവാടിക്കുന്നുന്ദ്രിയമാർഗ്ഗിവരെന്നതൊപോലെന്നതും ചൊല്ലുവാനുള്ളനാമരൂ

പിത്യാത്ര്യയെ ചൊല്ലുന്ന കാരണൊപാസിഎന്നുംപ്രിലർ സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവും കാരണമെ

ന്നതും സ്ഥൂലമാം ഇത്തിന്നജ്ഞാനവാസിത്രയം എന്നിവററാൽ വിശിഷ്ടനിർജ്ജീവനായ

തത്വന്നുവരതൻ തത്വവ്യക്തൻ വിഭോസർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിനും സംബന്ധതയായിസ

ർവ്വവസ്ഥിതനായിരിക്കുന്നുതങ്കലതെപലിക്കുന്നതമൊക്ഷിർപെററൻകണ്ടിയ

ക്കിന്നതൊക്കയൊക്കുംപിയൌകാരണമെല്ലാററിനും തിങ്ങയം നാരായണനരകാരെ

നരകിവർജ്ജിവനാരഞ്ജകങ്കിങ്കൽ സർവ്വമെന്നങ്ങൾ ഭാവനകൊണ്ടുദയത്തെവഹിക്കുന്നു

നരെപരമാത്മണൊനെന്നറിയപ്പൊഴിതിരും ഭവഭയമുള്ളുദുഃഖാദികൾഭ്രാൽക്കും

നാമശ്രവണാദികൊണ്ടുടനുഴ്ത്താമിപ്പൊഴൊള്ളതും ക്രമാൽ ഭക്തിയും തൽപാദപങ്ക

ജെ ഭക്തിമുഴുക്കുമ്പൊഴുതൽബൊധവും മനക്കാമ്പിലുണ്ടായിടും ഭക്തിയുള്ളജ്ഞതബന്ധാ

നമുണ്ടായാൽ മുക്തിയുംവന്നിടുമില്ലൊരുസംശയം തൽഭക്തഭക്തപ്രിയന്മാരിലൊക്ക

നന്നുജ്ഞാനാമെന്നെയും കരുതെണമെമായയാലെന്നെമൊഹിക്കയാതെയുഗന്നാ

യകാന്ത്യമനുഗ്രഹിക്കേണമെഷനാദിപങ്കജങ്ങൾക്കൽനിന്നെകമൊഴുന്നതുണ്ടായ

ഉത്തമ്മവൻവൽമിതാന്നിനടവൌത്രനാക്ഷകന്നാമെല്ലാമിതനാരെന്നെയനുഗ്രഹി

ക്കേണം വിശെഷിച്ചും പിന്നെയും പിന്നെയും പിണങ്ങമന്ത്രിലതെല്ലനന്ദിനെ

പറഞ്ഞിനെനാരമൽത്തുണനുവൃഷ്ടപരിപ്പുതമെനത്രനാണ്ടിണാശരമുനിയിന്നെ

൩൦ ഷം ചൊല്ലിനാൻ ഇപ്പൊഴിവിടെക്കു ഞാൻ വന്ന കാരണമൊക്കവെ സംഭവന്തന്റെ

യൊഗത്താൽ രാവണനെക്കൊന്നു ലൊകങ്ങൾക്കു പരിപാലനം ദെവകളൊടുകൂടി ചെയ്യുതകാ

രണം മൂത്തു നാമുണ്ണിയൊന്നു ദശരഥപുത്രനായെന്നതൊന്നു ബാല്യമെങ്കിലും പ്രൌഢനായെം

ൽ ഭവാനെ ദശരഥൻ രാജ്യരക്ഷാർത്ഥം അഭിഷെകിക്കാചം ചെയ്യുമാറെന്നൊരു ബുദ്ധി

കുന്നിതിന്നിപ്പൊൾ അതിന്നനുകൂലമാകുന്നില്ലം പിന്നെ ദശരഥനെക്കൊണ്ടു കൈകെയിയാൽ ചെന്നു

മവകാശമുണ്ടാക്കുരായ്കല്ലൊ സത്യത്തെ രക്ഷിപ്പാ കൊള്ളുകെന്നൊന്നൊരു പുസ്തപരംചെ

ന്നുപറകെന്നതുകൂ ചെയ്യുസ്ത്രസ്സൻ ഭവാനെങ്കിലും മാനസെ സ്മത്തുക്കിനം കൊണ്ടു പിന്നെ

തനായുള്ളതും ഞാനതു നാരദനിൽ ചൊന്നതകൾ തിനന്തരമായതു ചെയ്തുതരാജ്യവൻസത്യ

ത്തെ പാലിക്കയില്ലൊരുവനമതും ഞാൻ പിത്തപിഷൊദമുണ്ടാക ചരിതമൂലം കലഹിനം

ഭനമെന്നിനെന്നൾക്കുമൂലമതിന്നതും പറഞ്ഞു അവൻ കൈകയിക്കാക ലൊകനാം കാർ

സാധ്യ ഇന്നാം കാലച്ചാരുവനല്ലൊ പരമെശ്വരൻ പ്രാരബ്ധ കാർപ്പ പലൊന്നുലക്ഷയം

വരുന്നെരത്തൊഴിഞ്ഞു മറ്റാവതല്ലൊ കർമ്മകാരണം മാത്രം പുരുഷപ്രയാസമെന്നാരു

മറിയാതിരിക്കയുമല്ലല്ലൊ നാരദവനത്തിന്നു പൊകുന്നതു ഞാൻ നാഥികപൊ

ചനൻ പാദങ്ങൾക്കു തന്നാണ പിന്നെ പതിന്നാല സംവത്സരം വനം തന്നിൽ മുനി വെഷമെ

ടുവാണ്ടുവൻ പിന്നാൽ നിശാചരവംശവും രാവണനെയും നിന്നെയും കൊന്നൊടുക്കുന്ന

തുണ്ടല്ലൊ സീതയെ കാരണഭൂതയാക്കി കൊണ്ടു യുദ്ധ ധനായ്പായനാശം വരുത്തുവൻ സത്യ

മിതെന്നൽ ചെയ്യു രാഘവ പതിപ്പിത്തല്പ മൊദെന നാരദനന്നെരം രാഘവനെ പ്രദക്ഷിണം

ചെയ്യ വെഗെന ദണ്ഡനമസ്കാരവും ചെയ്താൻ ദെവമുനി ഗൗനനന്ദത്തൊടും കൂടിക്കൊണ്ടു

ദെവലൊകം ഗമിച്ചിതന്നാരം രാൽ നാരദരാഘവസംവാദമിതെന്നെന്നെരവി

ക്കതാൻ കെട്ടുകൊണ്ടാനൊക്കിൽ താൻ ഭക്തികയെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നമനുഷ്യന മുക്തിലഭിക്കുമല്ലൊ

തിനില്ല സംശയം ശെഷമിന്നും കെൾക്കെണമെങ്കിലൊ മൊക്ഷമകപ്പവാൻ ചൊ

ല്ലുന്നതുണ്ടു ഞാൻ എങ്കിലൊ രാജാ ദശരഥനാദരാൽ സങ്കല്പിതാനന്ദമക്കുറിക്കുമ്പൊൾ

പങ്കജസംഭവപുത്രൻ വസിഷ്ഠനാം തൻ കുലാചാര്യനെ വന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ പൌരജന

ങ്ങളും മന്ത്രിമുഖ്യന്മാരും ശ്രീരാമനെ പ്രശംസിക്കുന്നിതെല്ലാവരും ഒരൊരൊ ഗുണഗണം കണ്ടവ

ർക്കു കാതലിലാനന്ദമതിനില്ല സംശയം പുഷ്യനാൾ ആകുന്നിതു ഞാനുമൊർക്കയാൽ ഇന്നി

ൽ ജ്യെഷ്ഠനാം രാമകുമാരനെ പൃത്ഥ്വീപരിപാലനാർത്ഥമഭിഷെകമെത്രയും വൈകാതെ

ചെയ്യണമെന്ന ഞാൻ കല്പിച്ചിതിപ്പൊഴുതിങ്ങനെയ കുലത്തിൽ മുന്നിലൊത്തിതി

യാഗിക്കയും വെണം ആരംഭങ്ങൾക്കുള്ളന്ന രാഗമവകല്പനെക്കൊഴുമുത്തമൂലതൊന്നുകണ്ടു

ലപൊമാതുലനെ കാണ്മതിന്നായി പൊയി ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ വന്നില്ല ഇന്നുമെ

ത്തുമിന്നും തന്നെ പുഷ്യമതിവൃഷ്ടിം നക്ഷത്രം എന്നാലവർ വരുവാൻ പാർക്കയില്ല

നിയൊന്നുകൊണ്ടുമതിനില്ലയം മാനസെ എന്നാലതിന്നു വെണ്ടുന്ന സംഭാരങ്ങളും ഇന്നു

തന്നെ ബത സംഭരിച്ചിടെണം രാമനെ ആരിതിരുപടി വൈകാതെ സാമൊദമിന്നു

ഞാ ചെന്നറിയിക്കെണം തൊരണ പങ്ക്തികളെല്ലാമുയർത്തമൊരുപതാകകളൊക്കുമ

തു നന്നാം ഘൊരമായുള്ള പെരുമ്പറനാദവും മൃദംഗങ്ങൾ കളൊക്കെ ഴുകഴങ്ങെണമന്ന

വനായ ദശരഥനാദരാൽ പിന്നെയുമന്ത്രരെ നൊക്കിയരുൾ ചെയ്താൻ എല്ലാം വസിഷ്ഠനരു

ളിച്ചെയ്യും വണ്ണം കല്പിക്ക ഞങ്ങൾ ... കൊണ്ടുതാൻ ... വെണമതു

തളിരമ്പിയാക്കിക്കനെത്താനാരെ രാമനിതിങ്കിലനന്ദിതനായിതു മന്ത്രിതമനൊരം വന്ദി

ച്ചു ചൊന്നാൻ വസിഷ്ഠനൊടാദരാൽ എന്തൊന്നതു വെണ്ടുന്നതെന്നരുൾ ചെയ്താലുമന്ത

൧൨ രമൈന്റിയെ സംഭീൎപ്പിച്ചവൻ ചിത്തെന്നിരുന്നിപ്പുകണ്ടു സുമന്ത്രരൊടിതം വിളിച്ചു

മന്ത്രിയുമരുൾ ചെയ്തു കെൾക്കനാളെ പുലർകാലെ ചമയിച്ചു ചെൽക്കന്നിമാരായ കന്ന

കമാരെല്ലാം മുല്ല്യ കുതൂഹലം പതിനാറു പെർ ഇലക്കണം മത്തഗജങ്ങളൊന്നിച്ചു

ങ്ങണം ചെരാപതകലയാതനാം നാൽക്കൊമ്പനാരാൽ വരെണമല്ല കിഴക്കണെ

പ്രാനാനത്തിൽ വാരിപൂരങ്ങളായി ധാന്യങ്ങളും മുത്തുമാണിക്യമാണിപ്പൊങ്കലശ

സഹസ്രം മലയജപങ്കങ്ങൾ കൊണ്ടുവായെന്നുവെച്ചിടെണം പത്തൻ ചൂതത്തൊ

ൽ വരുത്തകമൂന്നിഹാരത്തിം സുവൎണ്ണമയം മണിശോഭിതം ചൊക്കമണിമാല്യരാഗിത

ഗ്നിതപവന്നങ്ങൾ മാല്യങ്ങളാഭരണങ്ങളും സൽകൃതന്മാരാം മുനിജനം പതിഹതിൽ

ത്ത കുശവാണികളായുഷ്ടിയിരിക്കെന ത്രിമാരെല്ലാവരവഹുജനം നൎത്തകഗായക

വൈണികവൎഗ്ഗവും ദിവ്യവാദ്യങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗിക്കണമിപ്പൊൾ പൗരാംഗനകളു

ന്നുമിനോഹരം ഹസ്ത്യശ്വപത്തിരഥാദിമഹാബലം വസ്ത്രാദ്യലങ്കാരമൊടുവന്നി

രെണം ദേവാലയങ്ങൾ തൊറും ബലിപൂജയും ദീപബലികളും വെണമഹോത്സവം

ഭൂപാലരെയും വരുവാനിയൊഗിക്കശാഭയൊടെ രാഘവാഭിഷെകാൎത്ഥമായി

ഞ്ഞാൻ സുമന്ത്രരെയും നിയോഗിച്ചു ത്വരം തന്നിൽ ഗുരുവസിഷ്ഠനും ദാശരഥി

യെ ഹരിമൈത്ര്യം ദ്രാഷ്ടരമന്ദാശുസന്നാഹ്യ സന്തോഷത്താൽ വസിഷ്ഠനത്രെനരമതി

ങ്ങാരക്ഷവരൻ ചെന്നാൻ ഉജ്ജനമസ്കാരവും ചെയ്തു രത്നാസനവും കൊടുത്തിരുത്തി

ത്തൂപാദ്യവും മധുപർക്കാദ്യുപചാരങ്ങൾ പൊൽക്കലശസ്ഥം തീർത്ഥജലവാരിണാ

ക്ഷാൽക്ക ഴുകിച്ച പാദാംബുജം തന്ന് ഉത്തമാംഗേന ധരിച്ചു ചിത്തനായി

ത്തമൊദെന ചിരിച്ചു ചൊല്ലി പുണ്യവാനായെനഹിയനിവനിന്നം

പാതെറാമത്തിൻ്റെ ശരിക്കയാൽ എന്റെ ഞ്ഞങ്ങളെ രാമചന്ദ്രവാത്ര്യം കൈക്കൊള്ളുന്നനമസ്കരിക്കുന്ന ഉപ

വസിഷ്ഠനരുൾചെയ്യുന്നന്നന്നെന്നുത്ഭവംതിന്നാടെ വാക്കുത്തൊന്നൊന്നംബ്ബാപൊല്ലിസ്തിരിക്കുമ്പോൾ

ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പാപകരങ്ങൾ തിന്മസഹിക്കയാൽ മുക്കരവൈവരിദ്ധ്യം യന്ത്രനാഥിനാൽ

പൽപാപത്തിൽ പിതൃ അന്നാക്കുന്നിതൽ പിതാവായ പിതൃഞ്ഞബാനമ്രൂപമഞ്ഞങ്ങളോട്

മഹാജനങ്ങൾക്കു പരമേശ്വരൻ്റെ മരുന്തതിരിക്കമപൊന്നതിനായെട്ടാനന്നായപണ്ടിരിക്കു

ന്നുതന്റെന്നഞ്ഞാൻ ഇന്നവനാകുന്ന തെന്നതുകിന്നെടാ സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മമാം പരമാത്മാ

വൈമൊക്ഷമരൻ നാനാജഗമയനീശ്വരൻ ലക്ഷ്മീഭഗവതിയെയും ശക്തിയിലിരിക്കാമ

ത്രജനിമിത്തം വിശ്വയം ദൈവകാര്യ്യാത്മനിത്യത്വം കരുണയാരാവണ്ണനെ കൊന്നതാല

ംകൈക്കൊള്ളാനംഭക്തജനങ്ങൾക്കു മുക്തിസിദ്ധിക്കാൻ മുഖമവതരിപ്പിനൊൻ ശ്രീവരനെ

ദൈവകാര്യാത്മതിവഗ്രഹ്യം വനരെവരവെന്നിപ്പത്തിടാഞ്ഞതുഞ്ഞാനിട്ടം കാര്യ്യങ്ങളെ

ക്കുമനുഷ്യർക്കുമസാധിക്കപ്പായ യാമായാ മനുഷ്യനായിത്തിരുപ്പതെന്നുര്യ്യനക്കാദേവാനാലാ

ക്യനെഷഞ്ഞാൻ ശിക്ഷിക്കവെണം ജഗത്തിൽ താഴ്ചാ പ്രഭൊ സാക്ഷാൽ ചരാചരങ്ങളുക്കു

നെക്കൊ ദേവൻ ഒക്കെത്തിൽ മിത്രങ്ങാ മിന്നൂ മഹാനം ദേവാൻ സർവ്വേശ്വഗാചരനായന്ത

ക്കാമിയായി സൃഷ്ടജഗദ്ഭ്യന്തരവാഹകനായനിത്യസത്താബാഹകമായൊരുവിഗ്രഹം

പൂർവാനിങ്ങൾക്കിനസംഭവനായുടൻ മഞ്ഞ വൈഷ്ണവ ദശരഥപുത്രനായിപ്പിറന്ന

ലെയൊഗമായയാ ജൊതനാം ഏന്നതുമന്നെ സഹിച്ചിരിക്കുന്നഞ്ഞാനെന്നൊടു ശാതാം

പതാനരുൾ ചെയ്കയാൽ എന്നതറിഞ്ഞന്നെതൃ ഷ്ടാമ്പയത്തിനമന്നെപതരാ

ഹിതനായിരിക്കുന്നമരാഞ്ഞാനം ദേവനൊടുസംബന്ധകാംക്ഷയാ ഇന്നാപ്പരൊപ്പിരക്ക

ക്ഷമനുഷ്യരിന്ദ്രമായജ്ഞങ്ങളെച്ചെയ്താലൊടുക്കത്തുനന്നാക്കുർക്കിലത്രംതിട്ടയ

൫൬ ഷ്ഠയൊ ഇന്നസ്വഛന്ദമായുള്ളൊരു മനൊരഥമൊന്നവെക്കിലാകുന്നതുണ്ടൊന്നിന്നിയും

യൊഗെശനെ മഹാമായാ ഭഗവതിയൊടൊക്കെ കണ്ടെഹിതമെന്നുള്ളിയം യക്ഷമാം ഞ്ജ

ചൊല്ലിയുള്ളതി കാമൻ ഭവാനെങ്കിലാശയം മായയാമെന്നിൽ ഇല്ലായ്ക മെമ്പൽ പ്രസം

ഗംഗെവക്ഷകൾക്ക് ഉള്ളിൽ ദമപ്രവക്ത്യം മയാരാമകൻ ത്രമിൽ രാജാദശരഥൻ ചൊന്ന

തു കാരണം ദൃഷ്ടിവനെ ത്രവനെന്നിനിമ്മിവെക്കു ഞാൻ ഉണ്ടുഭിക്ഷ കമ്മന്നാനാഞാനൂത

കണ്ടുചൊൽവാനായുഴറവെന്നെനഹം വൈദെഹിയൊടുകൂടവവാൻ പൊംചെയ്തുമെ

ഇതിന്നിൽ ശുശ്രൂനവം ചെയ്യേണം ഭൂഷപത്രം ഞാൻ ഗിരിക്കിൽ ഞാനൊരൊക

ണ്ടുചെന്നഞ്ഞാരുകുവൻ വൈകാതെ വന്നുപൂഷിക്കുന്നിൻ വയനാടുചെയ്തു

ചന്ദ്രകാന്ത മുത്രശ്രെഷ്ഠനം പിന്നിത്തമനം ലക്ഷ്മണനെന്നൊട്ടുതന്നെപ്പിൽ

ച്ചരുടുചെയ്തു രഥെന്ദ്ര മാത്ത താതന്ന് ഇക്കഭിക്ഷ കൽകിണമയിക്ക മൊടെന്നചെയ്യു

മയ്യന്നാലുനിജ്ഞയം നത്രത്തിൽ ത്തമാത്രം ഞാനത്തിന്നൊരു കൽ പാവന്ന രാജ്യ

ദൊകാവന്നിയ ത്രെവസാമമ ചൊം പൊഹം പ്രാണനാകയാൽ ഉത്സവത്തിന്നകൊള്ളു

ന്നുകൊണ്ടു കാശന്നിമത്സമനാകുന്നതും ഭവാൻ നിജ്ഞയം മത്സരിപ്പാനത്രനൂനമ്മെ

ടരും ഉത്തരമെമെന്നരുളചെയ്തിക്കുമ്പൊൾ പുത്തിശഗെഹം പ്രസിദ്ധവന്ന

ഷ്ഠനം പൂത്താനമെല്ലാം ദശരഥന്നന്നൊടു പൃഥിത്തമൊ ദ്വാപര ശ്ചസമക്ഷം ദൃഷ്ടി

പസംഭവനന്തനത്തനെന്നൊട്ടു രാജാദശരഥനാനന്ദപൃഷ്ഠകം ദൃഷ്ടിവനെത്രാഭിക്ഷെ

കമ്പത്താനത്തണ്ടുപൃഷ്ഠാമിയാനെനചൊന്നതു കെട്ടു കയ്യാൽ കൈകെസൂര്യയൊടും

മി. ത്രയൊടും ചെന്നു കൌതുകമൊടു ക്ഷിച്ചാനൊരു പമാൻ സക്കൊദച്ചുകൊ

ണ്ടുതകൊണ്ടെനരത്തന്നിക്കലമായൊരു മാശ്ചപൻ കിന്നാടു കൈകെസൂര്യംതനയാഭൂദ

യാത്രയിക്കൊന്നുകമൊട്ടുമുണ്ടില്ലതലക്ഷ്മിയെനാലെമഹാലക്ഷ്മിയെന്നുണ്ണായെന്ന

കെട്ടിൽദുഃഖാവണങ്ങിവാണിഗനായിസത്യസന്ധനായവീരൻദശരഥൻവരംതാഭിഷേകംകഴി

ച്ചിട്ടുമെന്നമെക്കെകയിപുത്രിവശാഗതനാകൃയാൽക്കുകുലമുത്തുക്കിൽവന്നരുന്നിതെ

ഷ്ടുമങ്ങ്ഭഗവതിലക്ഷ്മികെഷ്മാവെട്ടുഗ്ഗതിൻ്റെഅത്താണിപ്പുമമാതാവെക്കാമക്കനെല്ലോ

നുവതുദശരഥൻകല്പിന്നിതെകൈക്കിയിൻിത്തമെന്നിശ്വരനപ്പവഞ്ചംവരുത്തെണമെന്നു

ണ്ടിനെചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടിങ്ങുന്നുകാലംവാനവരെല്ലാരുമൊന്നിച്ചുവന്നു

ഭഗവതിയൊടവെക്കുമില്ലതലൊക്കമാതാവെസരസ്വതിഭാരതിവെഗാലയൊപ്പുണ്ടെന്ന

ണ്ണുകവെണംരാമാഭിഷെകംവിഘ്നംവരുത്തുവാനമവരാരുംമനസ്സിലുറപ്പിച്ചാൽ

ചെന്നവൾമന്ഥരതന്നുടെനാവിമെൽതന്നെവന്നിട്ടുവണ്ണക്കൊണ്ടുചൊല്ലിച്ചുവിണ്ണൊരശെ

ഷിച്ചുകൈകെയിയെക്കൊണ്ടുതന്നെപറയിച്ചുകൊണ്ടുംമടക്കെണം[illegible]

നെന്നാൻമറക്കരുതെന്നമരന്മാർപറഞ്ഞൊരനന്തരംവാണിയുംമന്ഥരതൽവദനാന്തരെ

വാണിഗനായിചെന്നദെവവാക്കാലമ്മയിന്നെമ്മതിപക്വയുംകൊണ്ടുമാനസെകളിച്ചു[illegible]

ടൻപ്രസാദമെറിനായിവെഗെനചെന്നൊരുമന്ഥരയെക്കണ്ടുകൈകെയിതാനുമവളൊ

ടുചൊല്ലിനായിമന്ഥരെചൊല്ലിൻരാജ്യമെല്ലാടമെന്നൊരുകൂലമലകൾ[illegible]വാൻനാതികലൊ

ചനനാകിയരാമനനാളെയഭിഷെകമതെന്നറിഞ്ഞുയംദുഃഖമെല്ലാമഹാകുളത്തിക്കി

ടന്നെല്ലുമില്ലനിയുറങ്ങാതൊനറിയാതെപൊയാരാവതുവന്നുത്തിനാക്കാലമൊരു

ബസ്സുമില്ലെന്നറിഞ്ഞുയംരാമാഭിഷെകമതുതന്നാളെന്നുടെകാന്തനിമ്മാർകലമെന്നു

മന്നിതുളെന്നമവൾചൊന്നതുകെട്ടു[illegible]ഭ്രമിച്ചു[illegible]താനവുംചെയ്തുകൈകെയിയവർക്കും

[illegible]യൊരുചന്ദ്രികരത്നഹാരംഇത്തമൊദെനനൽകിനാനാദരാൽസന്തോഷ

൩൭: ഭരിക്കുന്നകാലത്തുകളെന്തൊരുതാപമുളവാകതമെന്നുചൊല്ലുവാൻകാരണംതാ

നറിഞ്ഞിലതിനിക്കൊരവകാശമെന്തുംനിരൂപിച്ചാൽ എന്നതുരാമകുമാരനൊതുംപ്രി

യമെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുമറാരയുമൊക്കിന്നതുയമെല്ലൂ ഭരതനെക്കാൾമമപുത്രനാംരാമ

നെക്കെവിശിനിക്കെല്ലുംരാമനുംകൌസല്യാദെവിയെക്കാളെന്നെക്കഹമെല്ലുംഎ

നിക്കൊരുസംശയംഭക്തിയുംവിശ്വാസവുംബഹുമാനവിശ്വസ്തമറാരയുമിക്കുന്ന

തിനിക്കിന്നല്ലവസ്ത്രങ്ങളിറിക്കതന്നെമാറുവല്ലവക്കുംകൊടുക്കുമമനന്ദനൻറെയമല്ലൊ

തൊരുവസ്ത്രാക്കുപാക്കിരിക്കുമ്പൊഴുമെദെവമതിരിപ്പൊരിക്കലുംഞാനമെന്നെ

യന്ത്രമെറക്കാതെശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നതായുംപ്രതിപൂൾക്കുംരാമധനിക്കെന്നുരാമന്റ

ൻറിനൊരുവെറിയുന്നവാനവകാശമായതുംനിങ്ങൾപ്രിയനരല്ലൊമമാത്മജൻറെ

തെളുമാനസൻശാന്തൻദയാപരൻകൈകയാപുത്രിതൻവാക്കുകൾകെട്ടവസ്ത്രാകുല

ചെതസാപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൾവാവെമഹൽഭയകാരണംകെട്ടിന്നുഭവതിനിന്നെ

വഞ്ചിച്ചതറിഞ്ഞിലെബൽപുത്രനായഭരതനെയുംപലാൽതൻപ്രിയനായശത്രുഘ്ന

നെയുംഅവൻമാതുലനെകാണ്മതിന്നായയച്ചതുചെയ്തുകള്ളിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയതും

രാജ്യാഭിഷെകംകൃതംരാമനെങ്കിലൊരാജ്യാനന്തരമെസൌമിത്രിക്കുനിഞ്ഞയംഭാ

ഗ്യമത്രെസുമിത്രക്കുതകുന്നിട്ടാവൃഷാധൊരുന്നദാസിയായിനിരുപംകൌസല്യതന്നെ

പരിചരിച്ചുകൈകൌസല്യനന്ദനൻതന്നെഭരതനുംസെവിച്ചുകൊണ്ടുപൊഴുക്കെന്ന

തുംവരുംഭാമിക്കയുംവെണ്ടരാജത്വമെതമെനാഗിൽനിന്നാദികളെങ്കിലുമാമൊരുവാ

ഠംവരാതെവരിച്ചിട്ടിലെല്ലാംസാവത്ന്യജാതപരാഭവംകൊണ്ടുഇതാവഹംപുണ്ടുശരീ

രിൽവാഴുകിൽനല്ലുമരണമതിനില്ലസംശയംചൊല്ലുവൻഞാൻതവനല്ലതുകെട്ടിന്നി

ഉത്സാഹമുള്ളവനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ കാലം പാൎത്തുതന്നെ പാഴിക്കും നരവരൻ രാമനിരിക്കുന്നു ൧൧

കാനനവാസവും ഭൂമിപാലാൎത്ഥം ചെയ്യുമാറാക്കണം നാട്ടിക്കാം ഭരതനവരുമത്രപ്പെടുന്ന

ക്കിന്നും ജനങ്ങളും പതിക്കാം ചിരം വെന്നമനസ്സിൽ ഒന്നൊരുപായവും പ്രാണസമ

നവചൊല്ലിത്തരുവാൻ ഇന്നൊന്നു രാഘവരക്ഷയ്ക്കു ദശരഥൻ തന്നെയുള്ളാൎത്ഥം മഹാരാജ്ഞിക്ക

യാൾ മന്നവൻ പാവപ്പെണ്ണുങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു തന്നുടെ ഐശ്വൎയ്യം എന്തിനെന്നാൻ

റിന്നൊരു കൂടെ പെറ്റില്ല ലോകം ഒക്കുന്നു നന്ദനായിട്ടു നന്ദനരൊരാൾ ഒറ്റയ്ക്കു വാഴ്കയിന്നു ചൊല്ലു

നരനായകൻ ഇല്ലം പൊയിലെന്നതിന്നൊത്തവില്ല ദശരഥൻ സ്വപരം കിലരസ്യത്തിങ്കൽ

നിന്നുടെ മനസ്സിൽ ദുഃഖം സമാവേശ്യയെ ചെയ്യുന്നിതിന്നിത്ര മതിയെ പത്തിപ്രാണരക്ഷാൎത്ഥമാ

യിക്ഷിതം കഴിവെള്ളമങ്ങു നിന്നെന്നതും ശത്രുക്കളെ വധം ചെയ്തു പൂൎത്തിയാകുന്നയ്യുമൊന്നു

ത്തനായ യൊരു ദശാന്തരെ നിന്നിന്നുൾക്കണ്ടു നിസന്തോഷമൊത്തവൊ ചെന്നിൎമ്മെന്നു

ഞാൻ ഉണ്ണൻ ചൊൽ പുത്തിരി പൂജ്യ പറഞ്ഞതു ഭൂപനത്തിഞ്ചിതം നന്നെന്നുന്നിന്നുള്ളിലുള്ളൊ

ൎണ്ണുവരം തരാന്നിയെന്നെ രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുതച്ചൂലം പരികൊണ്ടുഴൻ നിദ്രേവം

ക്രം കൊണ്ടുനിയ്യും മന്നെ രത്നാദി തന്നെൾ കൊട്ടും കലൻപൊഴിന്ന നാൾ ഉത്തമായയൊരു വരങ്ങ

യം സൌദരാന്നുള്ള ദിവസമയ്യാനുവിൻ ശ്വാരണാനൊരു വസരത്തിങ്കലവെകുവൊള്ളുവാളൂനം

പരാതെതിരി കെന്നതെവെന്നു പന്നുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുമയിനിന്നവെക്കുമിച്ചുകൊ

ളളുന്നും മറിയാതെന്തൊന്നാമറന്നിരിക്കിത്തനെ മൌനസെന്തെന്നി ബെലാഷി ശ്വര

ൾയം ചിരനെയുള്ളിനിക്കുളിപൂവിയ്ക്കും ഴക്രൊധ ഗാന്ധപ്പെറ്റു കൊവെന്നിടക്കുന്നുടെ

രണ്ടുന്നും വെറ്റിലപ്പെറ്റിഞ്ഞിരിശൊടപ്പെണ്ടൊരുകാൎക്കു നലങ്ങളിട്ടു പൂമെന്നിയും

പൊറ കൊണ്ടുഞ്ഞിഞ്ഞിപ ഭൂമിയിൽ തന്നമലിനാംബരത്തൊടു കൊണ്ടുന്ന ശയ്യയെ മഹ

൩൧ ഷംകലങ്ങളും നന്നാക്കി നല്ല നനല്ലകരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കു കൊടുക്കവരച്ചു യംഭൂപതിസ

ത്തും പറഞ്ഞാലുറങ്ങില്ലുമാനസംമത്സരപൊസപൊലെയതിനെതുമൊരന്തരംകൂടാതെ

ചെന്നതെകെകൊണ്ടും പത്തിമിതൊക്കതന്നെ തെന്നകള്ളില്ലതിത്തമൊയെനക്കൊ

പാലയം മെപിനാല്കെകെകൊണ്ടമത്സരയൊടുചൊന്നാത്തിരാളവൻകാനനത്തിന്ന

പൊവൊളംപഞ്ഞൊതിമിങ്കിരിക്കുവനല്ലായ്കിൽ പ്രാണനെയുംകളഞ്ഞിടുവൻതി

ങ്ങൾ യംഭൂപതിത്താണത്മിനിടരതന്നെഭൂപതിചെയ്താനധിമെകമെങ്കിൽ ഞാൻ

പെരെതിനങ്കരഭൊഗാൽമാച്ചൽക്കവൻപുവുമദശഞ്ഞുതന്റെക്ക സംശയാളെന്നി

തിനൊരിണക്കം പരായ്കിൽതിൻചെത്തകള്ളില്ലകാളും വരുംദുഃഖംതന്നുപറഞ്ഞു

പൊഴിതനാല്മന്ധരാഷിന്നെയച്ചങ്ങ മനക്കിള്ളരാജ്ഞിയും പിരനാവെറ്റം ദയിത്ത

തനാമിനസിലനായ ശയ്യശുദ്ധനാക്കിദുരിരതനായിവിഷ്ണുനായുളളതപനന്നുജി

രിക്കിച്ചുമദുഷസംഗംകൊണ്ടു കാലാന്തരത്തിനാൽ സജ്ജനനിന്ദനാളുന്നകൂടുംക്രമം

ജ്ജനസംസർഗ്ഗമെന്നമകലവെവക്കുക്കവെണംപ്രയത്നെനസൽപുമാൻകഞ്ഞതാവ

ലിയാൾപച്ചപംതിഷ്ഠ ഭംപിക്കിചെതാജ്ഞാദശരഥനാദരാൽ പക്കലെന്തുദു

ദയംനിമിത്തമാമെന്തിപ്രകൃതികളൊടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടുന്നുഃ പരമെകം പഞ്ഞതി

ഗനാൽ ത്തന്നെരമാത്മപ്രിയതമയാതിയതന്നുദെവപത്നി യകാന്തായകളെരണ്ടാൾ

പതിയുംമിപഷ്പനായൊരുഭൂപസംചിത്തതെളിഞ്ഞിൽ തിരുമിഴ്ച്ചിട്ടുശമന്ദിര

ത്തിനിൽഞാൻചെന്നുകൂടും മിരശമന്ത്രിതംചെക്കിയകൈയവരും പരാസ്തുതിയാമി

പതിന്നഞ്ഞുപൊഴിനാല്മന്ദമാക്കുന്നതുഷഷമെന്നെ സ്പൊള്ളിൽമരിക

ളദവൾപുമിനിനികല്ല്യാണഗാത്രമയെഞ്ഞുപൊഴിനാല്ഏവം നരപതിനെ

ചാത്രിഴനെരത്തമെമ്പിതന്നാത്തമാരും പറഞ്ഞിനാർ കൊയാലയം പ്രവെശിക്കത്ത ദ്ന

സ്ഥലമെതമറിഞ്ഞില ഞങ്ങളുമെന്ന വത്രുഗ്നൊറിഞ്ഞിരുവരുമെമ്പിതൻ മിത്തമന്ദിരി

ക്ഷിദ്ദക്കവെകാതെ എന്നതുകെട്ടു ഭയെനമസ്ഥിപതിചെന്നങ്ങിരിക്കത്തിരുന്ന സസംഭ്ര

മം മന്ദമന്ദം തലൊടി തലൊടി പ്രിയെ സുന്ദരി ചൊല്ലു ചൊല്ലെന്നു വല്ലഭെ നാഥനെ

വഴിനില്ലത്തുമെപൊഴിയണഞ്ഞൊ തങ്കമെഴുതിടക്കുന്നതെന്തിനിലെ തൊമ്പമൊഴന

രുപെഗണ്ണിൽ ലെവെമമ്മയായതെന്തെന്നൊടു ചൊല്ലെടൊ മൽപ്രജ്ഞപ്പുനമായുണ്ണവരാ

രുമെപ്പിപ്രിയം ചെയ്കയില്ലന്നിഞ്ഞക്കെടൊ നരകത്തെനരന്മാരാഭലതിയൊടൊരെ

രുപ്പിപ്രിയം ചെയ്യുതു വല്ലഭെ മമ്മുന്നെന്നാകിലും വന്നെന്നാകിലും മമ്മെമിറിക്കാത

നില്ലെന്ത്രുപിഴ്ചാൽനിട്ടനനെതരുമിഷൻനിണകെക്കിൽ അൎത്ഥം പതിയായിവെങ്കനവ

നെഞ്ഞാൻ വന്നെനുമ വന്നു നാക്കിവൻ വന്നു നാക്കിടാമ വന്നു നെവെണ്ടുകിൽ ജ്ഞനം

നിണക്കയിനം മമമങ്കിവനം മാനിനിവെടിഞ്ഞതെന്തുകാരണം മൽപ്രാണനെകാൾ പ്രിയകര

നാക്കിനിമെഷാഴനിക്കുമൽപുത്രനാം രാഘവൻ അത്രനെയുണ്ണരാമൻ മമനന്ദനൻ മം

ഗലശീലനാം ശ്രീരാമനാണഞ്ഞൊൻ അംഗനാരത്നമെ ചെയ്യുൻ തവഹിതം ദുഃഖിക്കയായ്ക മാം

പക്ഷദെ കെൾക്കൊടൊരുന്നാം ദശരഥൻ കൈകെയിതന്നൊടു സത്യം പറഞ്ഞതു കെട്ടിതെ

ളിഞ്ഞവർ കണ്ണീരും തുടച്ചു ധ്യാനവും ചെയ്തുമന്നവന്തന്നൊടു മന്ദസ്മരം ചൊല്ലിനാർ സത്യ

പ്രതിജ്ഞനായവനുണ്ടാവാൻ മമ സത്യം പറഞ്ഞതനെൎകിലെ അദൈവത്തെ മായവനത്തി

നെപറഞ്ഞുവൻവ്യൎത്ഥമാക്കിടായക സത്യത്തെ മന്നവ എങ്കിലൊ പണ്ടു മെ മെവാസരാ

മെയാധനെ സക്താടത്തു ദെവാനത്തൊൾ രക്ഷിച്ചെൻ സന്തുഷ്ടമിത്തനായന്

ഭവാന്മമ മിന്നിച്ചു രണ്ടു വരങ്ങൾ നൽകിലയൊ വെണ്ടുന്നനാളുമെപെക്ഷിക്കുന്നതു

60

൬൰ ഞെങ്ങളെവെണ്ടും പറഞ്ഞുടൻ തിരിക്കെന്ന ചൊല്ലി ഞാൻ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭവാങ്കലുള്ള രണ്ടു വ
രങ്ങളിന്നു വാങ്ങുവാൻ ഭാവത്തെ എന്നിലെ ഒന്നു രാജ്യാഭിഷെകം ഭവാനിന്നു ഭര
തനെ ചെയ്യണമെന്നതും പിന്നെ മറ്റെതു രാമൻ വനവാസത്തിന്നു തന്നെ ഗമിക്കെണ
മെന്നതും ഈ രണ്ടും ഭവതി എപ്പൊഴും ജടാവല്ക്കലം പൂണ്ടു താപസവെഷം ധരിച്ചു വനാന്ത
രകാലം പതിനാലു വത്സരം വാഴെണം മൂലഫലമൂലം ഭുജിച്ചു മഹീപതെ ഭൂമിപാലിപ്പാ
ൻ ഭരതനെയാക്കണം രാമനുഷസ്സി വനത്തിനു പൊകെണം എന്നിവരണ്ടു വരങ്ങളുമിന്ന
ൽക്കിതിന്നു മരണമെന്നിക്കിപ്പൊളിതില്ലയം എന്നു കൈകെയി പറഞ്ഞൊരനന്തരം മന്നവൻ
മൊഹിച്ചു വീണാനവനിയിൽ വജ്രമെറ്റു വീഴുന്ന പൊലെ ഭൂമിസഞ്ചാര ചൈതന്യമൊ
ഹിച്ചു ഭുവനം പിന്നെ മുഹൂർത്തമാത്രം ചെന്ന നെരത്ത കണ്ണുനീർ വാർത്തിരിക്കുന്നരാ
ജിവൻ ദുഃഖഹാവാക്കുകൾ കെട്ടായതെന്തെയ്യൊ ദുഃഖമായാനകാണ്കയൊത്തൊ
ന്നു ഹാ ഹിന്നു ഭ്രമം പെലാ കുണ്ടാകയൊ മമ ഹൃത്തുസമയ മുവന്ധിതമാകയൊ ക്രൊധി
മെതൽകൃതം ശങ്കരദെവതമെ വക്ത്രമെലൊചനഹാ പരന്ത്ര ഹമൈ പ്രാപ്തിയെന്നൊ
ലെ സ്ഥിരെവ വന്നിങ്ങു നന്ദുക്കമതിയായ കൈകെയി തന്നുഖം നൊക്കി നൊക്കി ഭയം
പൂണ്ടു ദശരഥൻ ദീർഘമാംബിനിശ്വസിത്തു വക്രരചെയ്തു എന്തിവണ്ണം പറയുന്നതു ഭദ്രെ
നീ എന്തിന്നു ഉപ്പൊ ദ്രുതരാഘവൻ മൽപ്രാണഹാരികരമായ വാക്കുകളിങ്ങനെ ചൊ
ല്ലിയതെന്നു കാരണം എന്നൊടു രാമഗുണങ്ങളുടെ വർണ്ണിച്ചു മുന്നമെല്ലാമെവ
രങ്ങളെല്ലാം കെട്ടു ഞാൻ എന്നെയും കൌസല്യാദെവിയെയും അവൻ തന്നുടെ
പ്പാദസെവകൾ തന്നെ എന്നല്ലാതു നാം പറഞ്ഞതിന്നു നന്ദിനിയൊന്നുവാനെ
ന്നൊരു കാരണം നിന്നൊടെന്തിനു രാജ്യം തരാമെല്ലൊ എന്നിലെ രാമൻ പൊക

ണ്ടമെന്നതെന്തും രാമനാലെന്തും ഭയം ഇന്നൊരുങ്ങുക ഭൂമിപതിയാക്കുവതിന്നു നാളുംഎ

ന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു പോകുന്നവൻ കാൽക്കൽ വീണു മഹീപാലനും നെരഞ്ഞും ചെവിക്കൊ

ള്ളുക കൈകെയിയും ധാത്രീപതി ചരണെ വീണു ചൊല്ലിനാൾ ഭ്രാന്തനെന്നാകയൊ ഭൂമിപതെ

ഭവാൻ ഭ്രാന്തിവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതെന്തിങ്ങിനെ വിചാരങ്ങളായ നരകങ്ങളിൽ ചെന്നു

ചെരുമസത്യവാക്യങ്ങൾ ചൊല്ലിനാൻ പക്ഷെ നിന്നാം രാമനഭിഷെകം നിശ്ചയിച്ചീടിനാം

വനത്തിനു പൊകായ്കിൽ എന്നിക്കു ഭവനം ഞാൻ കണ്ടീടുവൻ മന്നവൻ ഇക്കാലിൽ ഇന്നിനി

ക്കൊരു സംശയം സത്യസന്ധൻ ഭൂമിരാജൊരു ശപഥം നെരിയമെന്നാണെ ഇക്കീർത്തി രക്ഷിക്കെണം സാ

ധുമാർഗ്ഗത്തെ വെറഞ്ഞു കാരണം യാതനാദുഃഖം പൊന്നു ഭൂതിപരമത്തെങ്ങു രാമൊപരി ഭവാ

ൻ ചെയ്ക ശപഥം ഭൂമിപതെ ദുഷ്കാമി ഇത്യാദി ചൊല്ലി കൈകെയി തന്നൊരു ഇങ്ങു സ്വവാ

ക്യം രാജ്യവനൊരുമിയൊഗം പകന്നതും ഇല്ലിക്കു ദുഃഖം വസിഷ്ഠൻ പ്രാഗെ ഗമനായ സന്താപ

മെറ്റമൊടിച്ചിരുന്നീടിനാൻ പിന്നെയുണർന്നു തിരുന്നം ക്രീടനം മകൻ തന്നെയൊന്നും പറഞ്ഞു

കരഞ്ഞും തത്ര രാമരാമെതി രാമെതി പ്രലാപം വെനയാമിനി പൊയിതു വത്സരതുല്യയായി ചെ

ന്നാരുണൊദയത്തിങ്കൽ സാദരം വന്ദികൾ ഗായകന്മാർ വകയെല്ലാം മംഗലവാദ്യത്തി

ജയശങ്ങള സംഗീത ഭെദങ്ങളെന്നിവ പറ്റെ കൊണ്ടു പണ്ടു കഴുകുന്നെത്തി ഗാനാ

നെരക്കുന്നു ലൂണ്ടായ കൊപെന കൈകെകെയിയും അക്കി പ്രമവരെന്നു പാരണവും ചെയ്ക

ൾമി ഭ്രമം കൈകൊണ്ടുനിന്നാരവർക്കും ഞങ്ങളുമുഴ ഭ്രീഷകകൊലാഹലാത്മമാക്കി

തക്കുരമൊക്കനിറഞ്ഞു ജനങ്ങളാൽ ഭൂമിദെവന്മാരും ഭൂമിപാലന്മാരും ഭൂമിയിൽ ശൊഭ്യ

പാർത്തിജനങ്ങളും നാവസ്വപ്നം കാവ്യരൂപം ശൊഭിതെന്നു പെണ്ണുങ്ങളും കൂടതഴ

ചാമരന്താലവൃന്ദം കൊറ്റിക്കൊരണം വാരണവാജി രഥങ്ങൾ പദാതിയും വാരനാരിജനം

൩൨ ഉപഹാരങ്ങളെന്നിവകളും ഹേമരത്നാങ്കിതദിവ്യസിംഹാസനം ഹേമകുംഭങ്ങളും ശാർദ്ദൂ
ലചർമ്മവും മറ്റും വസിഷ്ഠനിയോഗിച്ചതൊക്കവെ കാലമെ ഞാനോ സംഭരിച്ചി
നാർത്ഥി ബാലവൃദ്ധാവലിയും പൌരന്മാരും കൌതുകാലസ്യമെഗരായരാഗിയ
ൽ ഇടയം തങ്ങളിൽ പ്രമാനസെട്ടിത്തമ രമാനന്ദത്തോടുമെന്നാർ നൃപന്മാം രാജ
കുമാരനെന്നുള്ള രത്നകിരീടമണിഞ്ഞിരിക്കുമരിയമണികുണ്ഡലസംകുലശോഭി
തഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങളും മഞ്ജീരകാരമലൊചനദീർഘയും മഞ്ജീരകാരാമമഞ്ജുലത
ജ്ജലം പക്ഷികാന്തരമന്ദസ്മിതാദിയും കുന്ദമുകുളസമാദന്തങ്ങളും ബന്ധുകസ്തനന്
മാനാധരാദിയും കംബുരാജത്തകൌസ്തുഭരണവും സ്വര്ണഭൂഷണഭൂഷിതാംബരാദ
യും വൃന്ദമാലമിതൈമിതങ്ങളിണിന്നിടുന്നകാഞ്ചനകാഞ്ചികളും തണമദ്ധ്യവും കടിക
ലൊത്തമതന്തികരം കഞ്ചുകമിച്ചുക്കുമിച്ചുകരകാഞ്ചങ്ങളും കുടിരുമസ്തകസന്നി
ഭജാനവും ഞാനൊടാജത്തുല്യമാമിള്ളിതലങ്ങളും കംബുകലന്തകമറപ്രവരനംകുമ്പ്
നൊരുപറവഗിശോഭയും ജോഭിതന്താം തൊഴുംതിരുമെനിയും ഹാരകങ്കവല
യാംഗദിയകലപാരുതരാദരണവഭിയും ഏണുവാരണവീരൻ കഴുത്തിൽ നിന്നണു
ഗൌരമതവത്രസ്തിപ്പിതെന്നുജലകച്ചനൊന്നാകിയപൊടരന്തനെന്നുപലക്ഷിന്ന
പാസനാം രാമചന്ദ്രൻകൂടെ കാണൊക്കുരുന്നന്മക്കിന്നെന്തിനുമാനസതാരിൽകൊ
തിച്ചുനമ്പത്തക്കലും കൊണ്ടുപതിസ്തനായിയരാമനെ കാണൊക്കുരുംപ്രഭാതെ
ബന്തിങ്ങുമ്യം രാത്രിയാം രാകുകത്തിപൊകുന്നതെല്ലുന്നൂമിത്തിപ്പാടമൊര്യ
ത്വഞ്ചകൊണ്ടുമാത്താങ്ങുദേവനെകാണാഞ്ഞെനെഞ്ഞിപാത്താനന്ദപൂണ്ട്
ത്താന്നുമിൽപിണങ്ങിവിഷ്ണുപിന്നെയും പൊങ്ങിയും വാങ്ങിഗനാർപുരവാ

ന്നികളൊരുവരാൽ അന്നെരമാദിത്യനുദിച്ചിരുന്നാൻ മന്നവൻ പരിതാപിക്കുമ്പൊളന്നിവ

ലന്നം വെളന്തൊരുച്ചലമതിനെന്നുമാനതെൻ മിത്രിച്ചു മിത്രിച്ചുമന്ത്രമന്ത്രാദിമന്ത്രി

പ്രവരന്മാരുന്ന സുമന്ത്രസുമന്ത്രപുരമുഖം പുക്കാനതിലുടം രാജ്ഞിവസിഷ്ഠ ഗൊത്രൊത്ഭൂത

ഭൂപതെ രാജെന്ദ്ര രാജെന്ദ്രപ്രവരജയ ജയ ഭവാൻ ഭൂപതെ ന്നരുളിച്ചെയ്തു നമസ്കരിച്ചീടിനാ

നവം ചൊല്ലുവതിന്നു പിന്നെപ്പൊൾ ഇത്രയും ചിന്തിച്ചുമഴുങ്ങിനിരുന്നുവാത്തുള്ളവ

ശാൽതനൊന്ദിക്കും നരെന്ദ്രനെക്കണ്ടുകുലതയാകണ്ടു സുമന്ത്രരും സംഭ്രാന്തനാകെ

കയ്തൊഴുതു ചൊദിച്ചാൻ ഉവനാരിസമെ രാജ്ഞിയായതമെ ദെവികൈകെയിജയ

ജയ സന്തതം ഭൂലൊകപാലൻ പ്രകൃതിവികലനാൻ കുലമെന്തൊന്നു മഹാരാജവല്ലഭെ

ചൊല്ലുകെന്നൊരുടനതുകെട്ടു കൈകെയികഴിയം ചൊല്ലിനാളുസുമന്ത്രരൊടന്നെരം യാ

ത്രിപതിന്നുനിദ്രയുണ്ടായില രാത്രിയിലെന്നതുകാരണമാകയാൽ സ്വസ്ഥനല്ലാതെ ചമ

ഞ്ഞിതന്നുടെ ചിത്തത്തിനസ്വതന്ത്ര്യംഭവിക്കയാൽ രാമരാമെതി രാമെതിജെപിക്ക

യും രാമനെത്തന്നെ മനസി ചിന്തിക്കയും ഉദ്ഭൂൽപ്രജാഗരസെവയാലെയകായാലത്യന്തമാകു

ലനായിതമന്നവൻ രാമനെക്കാണാഞ്ഞു ദുഃഖം പൂണ്ടുവെന്നുമ്മ രാമനെ ചെന്നുവരുത്തുക

വെകാതെ എന്നതു കെട്ടു സുമന്ത്രരും ചൊല്ലിനാൻ ചെന്നു കുമാരനെ കൊണ്ടുവരാമ

ല്ലൊ രാജ്ഞിവചനമാകിലൊ ഞാനിഹ രാജവചനൈ പൊക്കുന്നതെന്നിനെ എന്നതിനെ

ക്കുഭൂപാലനും ചൊല്ലിനാൻ ചെന്നിതെന്ന വരുത്തുക രാമനെ സുന്ദരനായൊരു രാമകുമാ

രനായിന്നു ഞാൻ സുഖം വെകാതെ കാണണം എന്നതു കെട്ടു സുമന്ത്രരും ചെന്ന് ചെ

ന്നകൌസല്യാസുതനൊടു ചൊല്ലിനാൻ താതൻ ഭവാനെയുണ്ടെല്ലൊ വിളിക്കുന്നു സാ

ദരം വെകാതെഴുന്നള്ളുകവെണം മന്ത്രിപ്രവരവാക്യം കെട്ടുരാഘവൻ മന്ദതരമവൻ

തന്നൊടുകൂടവെ സൌമിത്രിയെയും കണ്ടൊരവസ്ഥാവിവശനാം താതൻ
മക്കളിലും മരുമകളിലും ചെന്നണച്ചിതാമെൽ പാദപത്മം വന്ദിച്ചിതന്നു മനക്കാമ്പിളകിനാൻ
രാമനെച്ചെന്നു ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്താൻ ദുഃഖിതനായി സന്താപമായ സംഭ്രമാൽ ബാഷ്പങ്ങൾ
നിറയവെ കരഞ്ഞു ദുഃഖെന മൊഹിച്ചു ഭൂമിയിൽ വീണിതു ഭൂപൻ രാമരാമെതി വാഞ്ഛ
മൊഹിച്ചൊരു ഭൂമിപനെ കണ്ടു വെഗെന രാഘവൻ തന്നെ എടുത്തുടൻ ആലിംഗനം
ചക്രസാഗരം തന്നിലെ വീണിൽ തിരുത്തിനാൻ നടന്നു ജനങ്ങളും കരഞ്ഞു തന്നരമാരുടെ
ശൊകം പിലാപം ചെയ്തങ്ങു നാർ രൊദനം കെട്ടു വസിഷ്ഠ മുനിയും പെടെനകളും
കുലഗുരുക്കളും രാഘവ ദൈവം ചൊദിച്ചു തന്നെരം കൌസല്യ ചൊന്നൊന്ന താതൻ
വത്സനെ നൊക്കി പറഞ്ഞു കൈകെയിവചനം കെട്ടു വിരഞ്ഞു തെകെകയ്യാൽ ഉണ്ടാക്കി
രണ്ടാം താതനും വത്സൻ തന്നെ പാരിൽ വച്ചു ചെയ്തു ചെന്നൊന്നൊന്നാം ചെയ്തു
നിന്നെ പിരിഞ്ഞു ഞാൻ എങ്ങിനെ താൻ ഇരിക്കുന്നു പിന്നെ വനവാസം ദുഃഖം വാ
ശാന്തിയുള്ള കൈകയി ആകത്തെ പൃഥ്വിയൊരു കർമ്മം എന്നുള്ളൊരു സത്യവാദി ശ്രെഷ്ഠ
നായ പിതാവിനെ സത്യപ്രതിജ്ഞ നാക്കി കൈക്കൊള്ളിച്ചു യത്നം ചിത്തെ ഹിതം പറഞ്ഞു
ശ്രീയം പുത്രരിൽ ജ്യെഷ്ഠനാകുന്നതിനായ ചൊല്ലാരണ്ടു വരം മമ ദത്തമായിട്ടുണ്ടു പണ്ടു
നിൽ താതൻ താൻ സന്തൊഷ ചെതസാ നിന്നാലസ്യമായ് എന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നവരെ
നന്മ എന്നതിൽ കെകയി ചെയ്യുന്നു ഇതൊന്നു താൻ പറഞ്ഞു വാൻ നാണിച്ചു പൊയി
നാൻ നില്ക്കുന്ന നീ സത്യപാശെന സംബദ്ധനാം താതനെ സത്വരം രക്ഷി
ച്ചിടണം എങ്കിൽ ദിവസം പന്നാമ മാസം ഒരു കാലത്തിൽ നിന്നു താൻ ഇന്നു താതനെ
ധന്യനാം ചെയ്കയാൽ പുത്രനെന്നുള്ള ശബ്ദം പിഴിച്ചു ശതപത്ര സമ രുചിയനെ

കിന്നു മാതൃവചനശ്രവണാദിഹതനായമെങ്ങിന്ന വാലകുമാരനാം രാമനും എത്രയുമെററം

പ്രീതനായി ചൊല്ലിനാൻ ഇത്രയെല്ലാം വാക്കെന്തു മാതാവെ താതാജ്ഞമായിട്ടു

പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും പിന്നെയത്തനെയും ഞാനവെക്ഷിച്ചു നടത്തിക്കൊള്ളുന്നു

ശയം മാനസ്സത്തെ വെട്ടി നിൽക്കില്ലു തന്നെതും രാജ്യമെന്നാകിലും താതന്റെ യൊഗിക്കിൽ

ത്യാജ്യമെല്ലാമെന്നിരിക്കുന്നു മാതാവെ പക്ഷണന്തന്നെ ത്യജിക്കുന്നു ചൊൽകിലും ത

ൽ കണം ഞാനവെക്ഷിച്ചു നടക്കുന്നു പാവകൻ തങ്കൽ പതിക്കുന്നെങ്കിലുമെവം

വിഷം കുടിക്കുന്നെന്നാകിലും താതന്റെ യൊഗിക്കിലെതുമെ സംശയം ചെതിസ്ഥ

ചെയ്യുന്നിക്കൊന്നിരിക്കുന്നു താകൊ ത്യജിക്കുന്നു ഞാനതിനന്നാകിലും പൊയെനവ

ചയ്യുന്നനന്തനനന്തരമൽ പിതാവിന്റെ കൽനായിട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ മദ്ധ്യമനായുള്ള പുത്രൻ

ഞങ്ങളും ഉത്തമന്നാകിലുമിക്കാൎയ്യമെന്നാലെ കത്തവ്യമല്ലെന്നു ചൊല്ലുന്നവൻ പിത്രൊ

ടുലമെന്നു ചൊല്ലുന്ന സജ്ജനം ഇതമെല്ലാം പരിജ്ഞാതാം മയാ സുനാ ഞങ്ങൾക്കായാൽ താത

ന്റെ യൊഗത്തിൽ ചൂനാക്കൾ ഒതുമെന്റിക്കൽ ചെയ്തു സത്യം കരൊമ്യഹം സത്യംകര

മ്യഹം സത്യം മയൊക്തം മദ്ധ്യെ രണ്ടായ വതാരമ പ്രതിജ്ഞയെക്കൊണ്ടാശു കൈകെയിയും

സന്തൊഷമാശു ചൊല്ലിനാൾ ഞാനാ മരാൽ താതന്റെ ഇങ്ങഭിഷെകാൎത്ഥമായ് സ്മരാമതാൽ

സംഭരിച്ചിരുന്നുള്ള സംഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടഭിഷെകം ഭരതനവെയ്ക്കണം രണ്ടാംവരം

നിന്നെയൊന്നങ്ങു വെണ്ടുന്നു ചതിനാലു സംവത്സരം കാനനെ താപസ്സവെഷണവാ

ഴുകയും വെണം നിന്നൊടുതന്റെയൊഗിക്കാൻ മഹിയന്നു മന്നവൻ നിന്നൊടു ചൊല്ലുകയും ഇതും

എന്നതു കെട്ടു ശ്രീരാമനും ചൊല്ലിനാൻ ഇന്നതിനെന്തൊരു വൈഷമ്യമായതും ചെ

യ്കഭിഷെകം ഭരതനു ഞാനിന്നു വൈകാതെ പൊവൻ വനത്തിനു മാതാവെ യെന്ത

൬൩ തെന്നൊടു പറഞ്ഞു പിതാവത്ര മിത്തിച്ചു ദുഃഖിപ്പതിനെന്തു കാരണം രാജ്യത്തെ

ക്കുറിച്ചതിന്നു തിരിയവൻ രാജ്യമുപെക്ഷിച്ചതിന്നൊ അസംമതിച്ചു ഞാൻ ഉമതൊരാജ്യാഭി

രാഘവിച്ചതൃഞ്ജനാവാസത്തിന്നായി ഖെദിച്ചു ബോധിക്കാമെന്നെക്കുറിച്ചുമഹാ

ത്തെരഹമാത്രം ഭരിക്കെന്നതില്ലകയാൽ ഞാനും ശീഘ്രം ഗംഗയെ പാത്രാഞ്ചെലാക്കത്ത

വെഗെന കൊണ്ടുപൊന്നാക്കിട്ടൊഗിരന്റെ അവിടത്തിൽ വൃക്ഷ കാട്ടിൽ പുരുഷം

നാക്കിയനാൽ താതൻ തന്നെ ഭരതയെന്നു നമ്മൽക്കാശ്രമം അശ്വമാർ വന്നുകൊണ്ട് ആ രാജ

ർ പിതൃപ്രസാദത്തിനാൽ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടുന്ന കാര്യം നിശ്ചയിച്ചു മരിപ്പിച്ചു ദുഃഖി

ത്തിരിപ്പവകാശം രാഘവവാക്യമെവം കെട്ടു ഭരതൻ ശൊകെന നന്നുനന്തന്നോടു

ചൊല്ലിനാൻ ശ്രീരാമനായ തിരുകാകനായൊരു രാജ്യശമനാകുമെന്നെയും വെകാ

തെ പൊകെ ശനിച്ചു രാജ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ ദോഷം എന്നുണ്ടാം നിന്നുമകന്റെ

ഭാഗ്യമെന്നാലുമ്പ്രതൊഷം പറ്റുമല്ലൊ കുമാരഗുണം ഖെദരാഘവാപുത്ര

പിതൃഞാൻ ദശരഥനം പൊന്നു പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു തന്നിനാൽ ഹാ രാമ ഹാ രാജ

നാഥ ഹാ രാമ ഹാ രാമ ഹാ ഹാ മമ പ്രാണവല്ലഭ എന്നെക്കരഞ്ഞു പൊവുക

ന്നതെന്തിന്നെ എന്നെ ഉപെക്ഷിച്ചു ഘൊരമഹാവനത്തിൽ പൊവുകുന്ന

തങ്ങളെന്നെനൂനാ എന്നിത്തരം പലവും വിലപിക്കയും കണ്ണുനീർ ധാരയായി

രകയും നന്നായിച്ചുകചുകത്തുകിയും പിന്നെ ചുടുവിശ്വം മന്ത്രിക്കൊണ്ടി

ന്നായൊരു പിതാവിനെ ഞങ്ങൾ തന്നെ കൈയാൽ കുത്തിജലം കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞും

കുവെച്ചുതുടർച്ചരച്ചു തന്മൽ ഭൂമൌ പിണ്ഡം വിവാദെ വൈവദാനങ്ങളാലാപിത

ച്ചിടാൻ നയകൊണ്ടുന്നുദാചരിന്നിനെന്താതൻ ചുടു വൈഭവ ദുഃഖിക്കുന്നതെ

ന്നൊരു ദുഃഖിതനാം മഹീപതെ സത്യത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ശക്തി
പൊരായ്കയില്ലിപ്പൊൾ ഭരതനും സൊദരൻ നാടും ഭരിച്ചിരിക്കട്ടെ സൊദരന്മാരാരും
ത്തിലുമായിട്ടവൻ ഒരിക്കലും രാജ്യഭാരം ചെയ്യെണ്ടതില്ല സൌഖ്യമെല്ലാം വനത്തിങ്കൽ
വാണീടുവാൻ ഏതുമൊരു ദോഷമില്ലാതകണ്ടും മമ മാതാവുമൊരു ദുഃഖമില്ലാതെ നിന്നെ
ദൊഷമാതാവു കൌസല്യ തന്നെയും വന്ദിച്ചു മൈഥിലിയൊടും പറഞ്ഞിരിക്കവെ
തന്നെ പൊവതിന്നായി ഒരുങ്ങുന്നനെരത്തു ലക്ഷ്മണനും ഇതു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു ലക്ഷ്മണൻ
യഥാ കൌസല്യയെ മാതാവു സസംഭ്രമം ബ്രാഹ്മണരെയൊക്കയും പൊയി മഹൊത്സവത്തിനു
രയത്തിനായെല്ലാം ചെയ്തിട്ടു പിന്നെ മറ്റെല്ലാം അങ്ങൾ ചെയ്തു ദാനം ഭക്തിയൊടെ
കൊണ്ടു ഭഗവൽപാദാംബുജങ്ങൾ ചിത്തത്തിൽ നന്നായി ഉറപ്പിച്ചു കാനനത്തിന്നായി
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുമ്പൊൾ ചെന്നാശു ലക്ഷ്മണനെയും കണ്ടു തന്റെ അന്തികെ ചെന്നു
കൌസല്യയൊടന്നെരം സന്തോഷമൊടു സുമിത്ര ചൊല്ലിനാൾ രാമനവതാരനായകൻ
ലക്ഷ്മീപതി എന്നൊർത്തുകൊള്ളെണം പതിവ്രതയായ ലക്ഷ്മണൻ രാമകുമാരനെ അനന്തരം
[illegible]
പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു വരദുർഗ്ഗാദേവിയെ മന്ത്രജപം തപൊവിശെഷങ്ങളും ചെയ്തു ഇതെല്ലാം
മൊക്ഷസാധനം വരുവാൻ ബ്രഹ്മജ്ഞാനയജ്ഞം ആരംഭിക്കയൊ വനത്തിന്നു ഭക്തിയൊടെ
തിന്നായി എന്നു മാതാവു പറഞ്ഞൊരനന്തരം വന്ന ശൊകം ഒഴിച്ചു ഇരിക്കുമവ
രൻ തന്നുടെ മാതാവിനൊടു ചൊല്ലിനാൻ എന്റെ ഭക്തി ഇല്ലാതവരൊക്കയും
ഇങ്ങനെ പ്രയാണം വാസത്തിനു പൊകെണം ഇപ്പൊൾ കൈകയി ചൊല്ലിയ വചനം
തന്നിരണ്ടു വരം കൊടുത്തു രാജാവു ഭരതനെ വാഴിക്കയെന്നും എന്നെ വനത്തി

൬൩൧

നയമെക്കണമമൊറ്റം തത്രപത്തിനാലു സംവത്സരം വസിച്ചു തിരുവന്തിയവൻ പിന്നെ

ഞാൻ വൈകാതെ സന്താപമെത്രം മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകാതെ സന്തൊഷയാ വസിച്ചീടുക

സന്തതം ശ്രീരാമവാക്യമെവം കെട്ടു കൌസല്യ പാദത്തിൽ മൊഹിച്ചു വീണിതു നന്ദന

ാകുലാൽ പിന്നെ മൊഹം തീർന്നു നന്ദനൻ വാത്സല്യം തന്നിൽ കൂട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊ

ണ്ടാൻ തന്നൊടെ നന്ദനനൊടു ചൊല്ലിനാൾ ഞാനിന്നി കാനനത്തിന്നു പൊയീടുകിൽ

എന്നെയും കൊണ്ടുപൊകെണം മറയാതെ എന്നെ പിരിഞ്ഞാൽ ക്ഷണനാഴികപൊലു

ക്കമൊടു ജകാരണ്യത്തിനാഥനി പൊകിൽ ഞാൻ ജ്ഞേയരാലയത്തിന്നു പൊയീടുവ

ൻ പയ്യമൊവെറ്റുപൊയവത്സനു ഞാൻ പറഞ്ഞെപ്പൊളിച്ചീടുക തന്നെപ്പൊന്നു

പാഴെണം ദൂരത്തെനെ നാകിൽ കാഴുവാഴെ ഞാൻ മനമ്മൊഴി മതം എന്നിവ

ച്ചതു കൈകെയിയൊട്ടുമിണ്ടി ഭദ്രവനൊടും കുമാരാബലാൽ താതനാണൊൻ

മൊക്കും ഗുരുത്വം കൊണ്ടു ദെവം നിണക്കു ചെറ്റല്ലുന്നിരുണ്യം പൊകെണമെന്നു

താതൻ നിയൊഗിക്കിൽ ഞാൻ പൊകതന്നെ ചെയ്യുക്കുന്നതുണ്ടു ബൊധ ഞാൻ വാക്യ

ത്തെ ലംഘിച്ചു ദ്രുപതത്തിനെന്നൊടെ വാചാംഗമിക്കുന്നതു കണ്ടെക്കും കിലൊ ഞാനമെന്നു

ാണെന്നു ഞാനൊത്തൊളിച്ചീടുവൻ മാനവവംശവും പിന്നെ മറഞ്ഞു പൊരാതെ കെട്ടുസ

ല്യാവചനങ്ങൾ തന്നുടെ നെഞ്ചിത്താതാവെനകെട്ടാലുസെന്മിത്രിയും ശൊകരൊ

ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നെത്രങ്ങിനാലൊ കണ്ണുനീർ ഒഴുകി പൊക്കും വണ്ണം രാഘവ

നെ നന്നെനൊക്കിപ്പറഞ്ഞിതെന്നാൻ കുലത്തെ ഇത്ര കാരണമുണ്ടാവാൻ ഭ്രാന്തചിത്താ

ത്മസംപ്ലുത്ത്യം വസ്ത്രങ്ങിനിം ശാന്തതരം ത്രപഥാനം ശക്തിയം ബസിച്ചു താനനെ

ക്കുമിനെ ഞാൻ പരിവസിക്കണ്ണാ യുദ്ധവരെയമൊക്കവെ തന്നുകൻ വിട്ടു

നയച്ചഭിഷെകമൊരന്തരാങ്ങളതെസൎവ്വകൊന്തന്നുവൻബഹുസന്മിയ്യെന്തിന്ന

ത്തിന്നശെശക്തിച്ചതിന്നന്തക്കുമാവസ്ഥിപ്പുകമരതാഷംനുച്ചഷതാഭിഷെകംകഴിച്ചു

ടുവാൻശെശക്കുമെന്നിക്കതിനശെങ്കനംനിഷ്ചയംകാക്ഷമയൊത്തുതചെയ്യുന്നതാകു

ലാചാൎത്തുനശാസനംചെയ്യെന്നതെവഴുതൊംപറഞ്ഞുലൊകത്രയവുംതദ്ദുഷാദ

ഷ്ടമാക്കാമുസ്സെന്ന്ത്തിനിലകളെന്നവുംമനുഷ്യാസംചെയ്യുമെന്ദുതരംചെന്നനന്ദിച്ചു

ഗാഢമായവിചിംഗനംചെയ്യുന്നുരന്നിരമ്മന്നിരാവസ്ഥാനന്ദ്സ്വന്നുവന്നിരവി

ഭവാൻഇവിടരാക്ഷസന്ദ്രാദികൃഷ്ണരകല്പനകളെന്നാംച്ചിയഷമാതിനിൻപൃത്ഥ്വൈപഴുതെ

ംബൊനനതിങ്കൃസപ്രിയൻവന്ദാരുകൃന്മനാരദാരുവമൻവത്സസെന്നിത്തൈക്കമാ

തന്നെക്കൾക്കണംമത്സരാദ്യംവെറഞ്ഞന്നടെവാക്കുകൾനിന്നദ്യസ്ഥപമറിഞ്ഞി

രിക്കുന്നതുമന്നമെഞ്ഞാനെനടൊന്നന്നതിലെതൊഴുമെന്നക്കുറിച്ചുതളവാ

ത്സല്യപൂരവുംനിന്നൊതമില്ലമറാക്കമെന്നതങ്ങളുംനിനാലസാദൃശ്യമായിച്ചൊരു

കാൎത്ഥ്യവുംനിശ്ചയമെങ്കിലുമൊന്നുതകെൾക്കന്നിദുഃഖമായതെന്നൊരുരാജ്യംമെഹാ

ദിയംനിശ്ചയവുംനിശെഷയാത്രയനാദിയുംനിത്യമെന്നാതിലെന്തൽപ്രയാസംതവ

ഷകമതല്ലാക്കിലെന്നിതിനാൽഫലംഭൊഗങ്ങളുംഇതെല്ലാംകൃഷ്ണപ്രദമഞ്ചെലവുംവെ

ഗെനനഷ്ടമാമായുള്ളമൊക്കനിവന്നിസത്തഉതലൊഹനൂറാംചെന്നിരുന്നാസനിടം

മന്ത്രജാംചുംകൃഷ്ണാടംഗ്രരംചക്ഷുശ്രവണഗന്ധംമാംദുദ്ദൂരംടികൃഷ്ണഞ്ഞിനതല്

കൃഷ്ണക്കുന്നതുപൊലെകാലമിനാവൻഗ്രഹമാംലൊകവുംഞ്ഞലൊലചെത

സാഭൊഗങ്ങൾതെളുന്നപത്മിനാശ്ചകളത്രാദിസംഗമവെതയമദ്ധ്യകാലത്തിത

മൊക്കൽടെപാനഫൽവെളുവരിയമ്പലംതന്നിലെതൊന്തരായുഷ്ക്കന്നിരിയൊഗം

൭൦

൧൦ വരുമ്പൊലെ നദ്യമൊഴുകുന്നകാഴ്ചകണ്ടു പൊലെയമെത്രയും പഞ്ചപമാലയാ

സംഗമം ചക്ഷുരിയമസ്ഥി ശയക്കൊമണ്ഡപത്തിൽ കുമെശയെയവ്യാനവും പുനരർത്ഥംപം

ബ്ബന്ധസ്ഥാനം ഗുണഗുണം പൊന്നുന്നാനന്ദമായ ജ്ഞാനിരുന്നിതപക്ഷനാരാഗാദിസങ്ക

പമായുന്നതസംസാരമാകനിരുന്നിതപ്പുരുതലം സവൈരാഗ്യസപ്തനഗരസമ

ത്തിൽകൃത്യമാത്രത്തെ മനവത്തിൽ ഉറുമ്പുരുഷൻ ദിനമുതൽ പെഗനയാദ്യ പ

ത്തിൽമറിഞ്ഞിതസമ്പരം നിദ്രയും വിത്തവും ശൈശലൊപതി ചിത്തം വന്നിത

ദാനത്തിൽ ജനിത്തുമതി ഭ്രമം പൃത്ഥ്വാ രാജ്യങ്ങൾ ചിത്തെ ചിവരിച്ചു

തിച്ചകാലാന്തരം ആയുസ്സും പൊരുന്നതത്തിൽ ചിലമായാസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി

ത്തിടത്തിയാൽ പുഴുക്കൃമൊഴിയുമാനരകുണ്ടത്തിൽ ചിന്തയൊപൊന്നുമരിക്കുന്നതും ചി

ലർ തന്നെ ഇന്ദ്രിയം കൊണ്ടുകണ്ടിരിക്കെ പറന്നൊന്നിച്ചിലമായ [illegible]

പെരുവും ത്രയപ്പൊഴുതുപക്ഷങ്ങൾ [illegible] ത്തിയും [illegible] ചിന്ന [illegible]

ആയുസ്സും നമ്മകാരം ഇരിക്കുന്നു മൂഢന്മാർ [illegible] ഗതിയെ ആത

മറിയാതെ കാലപുരുഷൻ മാമ്പരത്തിന്നു [illegible] ഉണ്ടാന്ന

തരാ ഏകായതിൽ [illegible] ഭോഗ സമാനമായ [illegible] പൊമതെത്രം [illegible]

ഷ്വാരമെ ദ്രോഹങ്ങൾ ആയുള്ള ശത്രുക്കളും വന്നുദേഹം [illegible]

ന്നിന്ദ്രിയം [illegible] കണ്ണുകളും രക്ഷപ്പെട്ടു വന്നു [illegible] ശരീരത്തെ

ന്ദ്രിയം [illegible] നർഹിച്ചിരിയാതെ [illegible] പൊന്നുപാത്തുള്ള

ചിരിക്കുന്നദേഹം ചിത്തമഹാംജ്ഞകൾ കൈക്കൊണ്ടു മൊഹം കാലന്നു

ന്നത്തിന്നിരിക്കും ബ്രഹ്മജ്ഞാനം നരെ ദ്രോഹമാദ്യൊഹമെന്നാരു

ഹിതം കല്പിന്നിപ്പിംഗ ഘാന്തരെങ്ങത്തക്കു ഉദിക്കിച്ചുകാംക്ഷിച്ചു പൊക്കിലും വെന്ത

വെള്ളിറാംച്ചു മണ്ണു പെയ്യിഗിലും മണ്ണിൻകീഴാച്ചുമികണ്ടാൽ പൊക്കിലും നന്ന

ഷ്ടദേഹം നിൎമ്മിത്തം മഹാമോഹം ബഌം സരക്താംശ്ഛവിണ്മൂത്രരേതസ്സാം സൎവ്വ

ജ്ഞനം പഞ്ചഭൂതൈകനിൎമ്മിതം മായാമയമാക്ഷര ജാൎമ്മിയായെയാങ്കായം നികാ

ശിയായുണ്ടെങ്ങാന്നത്സ്ഥൂവം ദേഹാഭിമാനം നിൎമ്മിത്തമായുണ്ടായമൊമോഹനലൊ

കാം ഉപിച്ചതിനാരിൽനിലാനസ്തരിൽനിന്നിരുമിച്ചുതും ബന്ധപഞ്ചാനമിച്ചാതെകെ

ന്നറിക്കിൻ ലക്ഷണം ദേഹച്ചുണ്ടാകുന്നവദേഹാഭിമാനിനാം ദെഹങ്ങ

ലന്നുഉദിക്കുന്നതൊക്കിൻ ദേഹമെന്നുണ്ടു ബുദ്ധിമനുഷ്യൎക്കമൊഹമാത

വാമവിദ്യയാകുന്നതും ദേഹമദ്ധ്യേക്കിൽ തൊണായതാത്മാവെന്നതമാതൈഹ

കപരിയാകുന്നതുമിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരകാരണിയായതവിദ്യയാം സംസാരനാശി

നിയായതവിദ്യകൊണ്ടു കയാൽമൊക്ഷകാരണിയാകിൽവിദ്യാഭ്യാസമെകാന്ത

തപതസാപെയകവെണ്ടുന്നതും തത്രകാമക്രൊധലൊഭമൊഹാദികൾ ശത്രുക്കളാ

കുന്നതെന്നുമറിക്കിൻ ചുക്കിൻ ഇവറ്റിൽ പക്ഷത്തവാനെന്തും ശക്തിയുണ്ടാന

തിൽക്രൊധമറിക്കിൻ മാതാപിതൃ ഉദരമിത്രസഖികളുടെ ക്രൊധാനിൎമ്മിത്തം ഹ

നിക്കുന്നിതുപെമാൻ ക്രൊധമൂലം മനക്ഷാവകുണ്ടായവരും ക്രൊധമൂലമാനൊണാം സം

സാരബന്ധനം ക്രൊധമല്ലൊനിജസ്കൃതക്ഷയകരം ക്രൊധം പരിത്യജിക്കെണം

ബുധജനം ക്രൊധമല്ലൊയമനായതും നിഷ്ഠയം വൈതരണ്യാഖ്യയാകുന്നതു

ഷ്ണയം സന്തൊഷമാകുന്നതാനന്ദനം വനം സന്തതം ശാന്തിയെകാമസുര

ഭികൾ മിത്തിച്ചു ശാന്തിയെതന്നെ ഉൾക്കിന്ന സന്താപമെന്നാലൊരുജ്ജാ

൧൨ ത്രിഷ്ടംവണ്ണത്തെ പെന്ത്രിയപ്രാണസൂത്രാദികൾക്കെല്ലാം ശുഹന്ത്തിൽ തെവന്റ

ഷ്ടാതാവായതെകെൾ ശുദ്ധസ്വയംഭൊഗിരാനന്ദസ്വരൂപമായിരിക്കുന്നവനുമായിരി

രുകാരമായിരിക്കുമായിരിക്കുമ്പൊൾ പരംബ്രഹ്മത്തിൽ കാരുണ്യനംസ്ഥിതിക്കകാരണം

സർവ്വജഗത്തയാം സകലെശ്വരനാകുന്നതിനാം സർവ്വജ്ഞത്ത്വം സർവ്വദാചെതന്റെ

ചിത്തശക്തികൾ നിസ്സാരങ്ങളായനിക്കെൾ സ്വഭാവം പെടും പ്രാരബ്ധമെല്ലാമന

ഭവിച്ചിരുന്നു കർമ്മെന്ദ്രിയങ്ങൾ താൽക്കാലത്തിൽ ഉപൊക്കവെക്കുന്നവർ സംഗങ്ങ

ളെന്നിവകൂടാതെ കണ്ടവർ ഞങ്ങളിൽ കാംക്ഷയാകുടാതെ കണ്ടെങ്ങളെല്ലാം

വിചാരിച്ചവണ്ണം പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ സമൎപ്പിച്ചു പൈരാഗ്യം തന്നിട്ടുള്ളതാ

യുള്ളവരാരാവാൻ തന്നെ ഉപൊൾക്കുന്ന ഫലമൊന്നും പറവുക്കയില്ലെന്നാൽ ഞാനിങ്ങ

ിഞ്ഞതെല്ലാമെടുത്തു തന്റെ ജ്ഞാനസ്വരൂപം വിചാരിച്ചുസന്തതംമാ

നന്നെക്കൊണ്ടു ശിക്ഷിച്ചിട്ടും പരമാനന്ദത്തിൽ തൊഴുതുമായമായി മൊഹ

ങ്ങൾ മാനസത്തിങ്കൽ നിന്നാശകങ്ങൾ മാനമല്ലൊപരമാപദമാക്കും

സൌമിത്രി തന്നൊടു ചൊല്ലുമതൊൾ ചെയ്തു സൌഭാഗ്യമൊട്ടുമാതവൈവാ

ചൊല്ലിനാൻ കെൾക്കണമം ചെയ്തിങ്ങനെ എന്നരുൾചെയ്തുകൊണ്ടു

വിഷാദമുണ്ടാകൊലാ കൂടാതെ മെവിയവുണ്ടാകരുതാത്തതിനെ

യറിയാതവരെല്ലാം പെൺസർവ്വലൊകങ്ങളിലും വസിച്ചിരുന്ന സർവ്വജനങ്ങ

ളുംതങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ സർവ്വദാക്കുറവൊരുത്തരായങ്ങളിലെല്ലാം സർവ്വ

ജ്ഞനയല്ലൊ ജനന്നിന്നികെവലം ആയുഷ്മനാലു സംവത്സരം വനമെൾതെ

വസിച്ചുവരുന്നതുമുണ്ടായാൽ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാമകലകങ്ങളുംനൾക്കവിവെ

ട്ടമനുഗ്രഹിക്കേണമെന്നുമൽ നെഞ്ഞത്തിലൊന്നിച്ചുയന്നാലതങ്ങിച്ചയെന്നെങ്ങുറച്ചി ൧൨

ടേണമച്ചയും ഭക്തകർത്താനകരണമത്രെ പാത്രപ്പുത്രിപ്പിഷ്ടാവപ്പനാമെന്നറിഞ്ഞയം മാതാ

വുമൊരാൾപലനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുളിലെത്രമെട്ടജെമിതിഞ്ഞില്ലറിഞ്ഞയം കാനനവാസം ന്യവമാ

യ്യുരുന്തവമാനസെവെട്ടം കുറച്ചുവാങ്ങിട്ടിൽ എന്നപറഞ്ഞുനമസ്കരിച്ചിഗനാൽ പി

ന്നെയും പിന്നെയും മാതൃപാദാത്തിൽ കെട്ടിത്തൊക്കൈക്കൊണ്ടു ഞാൻ സംഗ്രഹിച്ചിചെത്താ

രാൽ കൃഷ്ണൻ പോഷ്ടാഭിഷെകം ചെയ്തു ചൊല്ലിനാൻ ഇത്ഥം ഉപനങ്ങളാശൂക്കൊസഖ്യ

യും ദേവകളൊരറിഗനാട്ടു സ്തുതിക്കൽത്താവെ പിരിഞ്ഞു പമൊസനപുഷ്പവൃഷ്ടിയാൽ

ലഷൊണ്ണമഹാരെന്ദ്രത്തുങ്ങളുമഹാദെവഗൌരിപതെപ്പുത്രിയെയ്ക്കുമ്പായിട്ടുള്ളപല

കമാരെട്ടങ്ങ് ഭഗവതിട്ടുഃപഷിനാശിനിപുഷ്പിത്തിലെയ്കാരണിചജികെഷമ

കന്യാശ്രുനാടക്കുന്നനെരവും തമ്മത്തിലെകൂറഞ്ഞിട്ടുന്നനെരവും കമ്മഷൻതിന്നിട്ടുന്നെ

നരവും സമ്മൊദമായരക്ഷിച്ചിട്ടുപിൻ ഇഞ്ഞുട്ടുർഷമത്സിച്ചതൻ ഷത്തെനെ സത്വരം

പെട്ട പൊഷ്ടം ഗാഢഗാഢം എണ്ണിൽ നരരെഴുസംവത്സരം കാനനെവസിച്ചാരാ

ൽ പരികെന്നവളിച്ചിഗനാൽ തൽക്കുരണെരാച്ചവൻ നയ്പാസഗൽഗൃദം ചകള്ള

ണ്ണാണം പറഞ്ഞാനനാകുലം എന്നങ്ങിലച്ചട്ടിയുന്നൊരു സംശയം ഇന്നരു

ആശ്ചാട്ടുകെട്ടതിൽത്തലൊം തൽപാദസെവാത്മരിയിനാഗിയൻ്റിഷ്ടൊട്ടവരു

യെയിടക്കൊട്ടവന്നമെമൊദാൽ ത്തിനായനുഗ്രഹിച്ചിടെണം പിതാപതെരാ

ഷചന്ദ്രാദയംനിയെ പൂർണ്ണഞ്ഞുതെകത്തഞ്ഞിട്ടുവനപ്പായിൽ ഷെണാതുതള്ളുവദ

നരച്ചുപതെഷ്ടിൽനിന്നിപൊന്നു കൊണ്ടോച്ചമെന്നാദരാൽ പക്ഷജെലൊചനന്താ

നുമരുട്ചെയ്തുവെപെടുഹി തന്നൊട്ടുയാത്രചൊല്ലിട്ടുവാൻമൊദെനസിതപ്പൂഹം

ഷഷത്തിനാൽ ആഗതനായ ഭിത്താലിനെകണ്ടുവട്ടവെഗെനസിദ്ധതമുതൊനവും

ചെയ്തുകാഞ്ചനപാത്രസ്ഥമായതൊയം കൊണ്ടുവാഞ്ഛയാത്രക്കാൽ കഴുകി

ച്ചസാദരം മന്ദാക്ഷമട്ടൊക്കൊണ്ടുമന്ദിതം ചെയ്തുമന്ദമന്ദം പറഞ്ഞിട

നാട്ടുജ്ഞമകം പരക്രൂരാത്തെത്തിപാദചാരെണവന്നതമെന്തുകൃപാനിധെ വാര

ണിവിരതെഞ്ഞമമവല്ലഭാഗൌരതാവെത്രവും താലപ്പന്നാദിയും ചാമരത്തുടങ്ങു

വും പാത്ര്യലൊചഞ്ഞുത്തും പരിക്കരാദിരണാദ്യലങ്കാരവും സാമന്തഭൂപാല

രെക്ഷം പിരി- ഞ്ഞിരൊമാങ്ങളൊടെ ഉന്നതിയതെന്നയൊ ഉത്തമ

ളെഹാത്മജാവചനം കെട്ടു പ്രതിപത്തി സ്ത ത്താന മരുൾ ചെയ്യുന്നിതു ഉജ്ജ

കാരണ്യ രാജ്യം മമ ഭക്ഷണ്യം വച്ചരുവാൻ താതനറികെ നിന്നൊന്നു പൊയിച്ചതിന്നാ

ശുഭൈവാകുന്ന മാനസെ ചെമ്മിഞ്ഞു വസിക്കനി മാതാവ കൌസല്യ തന്നെയും

ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ വസിക്കന്ന പക്ഷെ ഭരതിയിൽ കൂടപിരിഞ്ഞാൽ

പൊറാതെ നൂതനമായ ഭയങ്ങളൊ ഭവാനെ ഇരിത്താഴിനം എന്നിരിക്കെ വനവാ

സംതരു പതിനൊന്നതെന്നു വാനെന്നൊരവകാശം മന്നവന്നാനന്ദയൊതെക്കുത

കതൊഴുമിന്നലെ രാജ്യാഭിഷെകമാരംഭിച്ചു സത്യമൊളൊൽ കടന്നാവെ

ന്നിവെയൊരു ദൂത്താന്ന മെത്രയും മിത്രമൊന്നാലിതും എന്നതു കെട്ടരുൾ ചെയ്തു

തു രാഘവൻ തന്നിൽ കുലമൊനികളെല്ലാം കൈകെട്ടിക്കനി മന്നവൻ കൈകയിയാളിനി

യാമംബ കുശന്ന മെയർന്നു വരം കൊടുത്തിരുന്നാൻ പിണ്ഡവർനാളിൽ സുരാസുര

യുദ്ധത്തിന്നു നമ്പിക്രമം കെകൊണ്ടു പൊയനാൾ ഒന്നു ഭരതനെ വാഴിക്കവെ

ണ്ടതമെന്നെ വനത്തിന്നയക്കെന്നു മൊററതും സത്യവിരൊധം വരുമെന്നതന്ന

ടമിനെ ചിന്തിച്ചു പെടിച്ചു താതനം മാതാവിനാശവരയും കൊടുത്തിത

താതനെ കൊണ്ടു ഞാനിതാ പൊകുന്നു ദണ്ഡകാരണ്യപത്തിന്നാലവസ്ത

ദണ്ഡമൊഴിച്ചു വസിച്ചു വരുവതിന്നായതിന്നെന്തൊരു ക്ലെശം പറകൊണ്ട

മയ്യൽ കൂടണ്ടു മാതാവു മരിയൻ രാഘവനിതാ പറഞ്ഞതു കെട്ടൊരു

ശൊകാശിശു പിതാവരുൾ ചെയ്തു ഞാനിൽ നാടുകൾ വന്നിതുന്നതൊൻമമമി

ന്നാലെ വെണമെഴുന്നെളുവാൻ ദെവാൽ എന്നെ ഇനി ഞാനു പൊകുന്നത ഇ

തമക്കൊന്ന കൊണ്ടും ദെവാനെന്നു ശരി തെക്കണം കാകുത്സ നന്ദിയവാദിനി

യാക്രിയനാഗെഹ്രു ഗംഗതിയൊടു ചൊല്ലി ഗുഹനാൻ എന്റെ നെന്നിന്നതാൻ

കൊണ്ടു പൊകുന്നതിന്നു മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വനത്തിൽ ചൊന്നാം ഹാ

മ്ലെച്ഛന്തകരമെപെരി ദെവാരണ്യ ഉഗ്രഭൂതങ്ങൾ കാടുകൾ മാനുഷരൊ

ടികളായുണ്ട നാക്ക സർക്കാനനത്തിൽ മാറ്റുവാനുള്ളതാക്കുവസാഡ

മിച്ചാനെ ഇഷ്ടവരെറ കണ്ടാൽ സങ്കടം പൂണ്ടു ഭയമാനന്ദ കൊടുക്കാം

നൾകിജനത്തിനെല്ലാം വിശെഷിച്ചുമൊരൊ റയത്താം ദെയമെന്നറിഞ്ഞിടെടൊ
ചൂലഷലങ്ങൾ കടുക്കുകഷായങ്ങൾപൊലെ ഭക്തിക്ഷതിന്നാ മുണ്ടാറാക്കത്തന്നിട്ടു
ലവ്യങ്ങൾ നല്ലവണ്ണ വാനാൾ വിസമ്മശക്തിരണ്ടത്തിലെല്ലാം ശനെരഷം തിക്കൊന്നതാ
ഗ്രഹഗഷരശക്തരഗുരുക്കൾ മെക്കുളിയും കണ്ടുകല്പ്പനവും നെരെ പെരുവഴിയുമറി
യാവതല്ലാ രെയമിച്ചുല്ലൊ കണ്ടറിഞ്ഞുവാൻ ശിവ വാതാതെ വിസയും വാരമാം
പാദപാരെരണവെണം നടന്നിട്ടുവാൻ ദുഷ്ടരായുള്ളൊരു രാക്ഷസവരെക്കണ്ടുംലെ
ദ്ദുംപൊരുതുക്കാമില്ലാക്ക മതിക്കെന്നൊടെ ചൊല്ലുന്നാൽ മാതാപിതനെയും നന്നായി
വിചരിച്ചതിന്നിടെടൊ വന്നിട്ടുവാൻ പതിന്നാലു സംവത്സരം ചെന്നാലുടനെ
ല്ലൊരു സംശയം തീരാവണ്ടക്കെട്ടൊരു വെവെടമിയമാതുലനായ്വെ തമിനെ
ഷം ചെയ്തിനാൾ നാമ്പവതില്ല ജയാംശുവണ്ണിഞ്ഞാനായ രാവണിച്ചുമതിനിക്കാരുമെ
ഷിതമെ ദാരാഹ വഴിച്ചു ദയാനിധെയ പാദത്തിൻ പ്രണാമം സ്ക്കായ്ക്കമെന്നിനടെ
സന്നിധെയെ സന്താനം വാണിട്ടു മെന്നെ മററൊക്കാനം വിധിച്ചുകൂട്ടുമൊ വല്ലതാം ചൂല
ഷലങ്ങളാഹാരങ്ങൾ പല്ലുദെടിച്ചും ഷിമതിക്കുമൊ താപമം ദത്താപതനെന്നാർ ക്കുട
നടക്കുമ്പൊൾ ഷഷ്ഠയം കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ക്കുയം ഷഞ്ഞും പുഷ്പാന്തരണങ്ങൾ ങ്ങളെ
തിക്കുതുപൂക്കളൊ ഞൊവരിനിലെറിഞ്ഞിടെല ഷുതമെവിസയങ്ങൾ കായ്ക്കുത
ചൂലംട്ടിതിയുമെ തമെതിക്കില്ല ദത്താവെ കശ്മില്ക്ഷിങ്ങളെ ജ്യൊതിശാസ്ത്രവിശാരദൻ
തിബയിച്ചെനൊദുവണ്ടുതിലെ ചെയ്താൽ ദത്താമിനെയും വനത്തിൽ വസിച്ചതിനെ
ന്നത്താം ദെവതിക്കുസാശയമില്ലെതം ത്രതം പൊരെവണ്ടാൻ കൊടിയെകുന്നതുസത്യ
മതെന്നിയമെന്നും ചൊല്ലിട്ടുവാൻ രാമായണങ്ങൾ പലവും കവിവരരാമൊദമെഴു
പറഞ്ഞു കെൾക്കുന്നു ഞാൻ ജ്ഞാനികളൊടുകൂടാതെ രെല്ലവരൻ കാനനവാസത്തിനെ
നൊവെച്ചിട്ടു ഞങ്ങളെ ഞൊവുരുമൊൻ പ്രകൃതിയെ വെറ്റുരണ്ടു മൊന്നതിന്നു
വിച്ചു കാൺകിലൊ പാണിഗ്രഹണമന്ത്രാർത്ഥവുമൊക്കെണം പ്രാണാവസാനകാ
ലത്താം വിധിയുമൊ ഷണ്ണിതിക്കെ പുനരെന്നയുടെ പിരിച്ചുതനെവനത്തിനാ
യക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ഷണ്ടിപ്രാണവല്ലഭയൊഗവും ചെയ്യുന്നതിനെന്നിതി
ആവതന്നൊണ ഷണ്ണിതിനെ ദെമി ചൊന്നതുകെട്ടൊരു മന്നവൻ മനസ്സിൽ

൧൩

ചെയ്താരുൾ ചെയ്തു അഗ്നി ചൊവ്വല്ലന്റെ പൊരികകൈകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടിന്നത

ചെയ്തിട്ടു ആ കൈകൊണ്ടു ദാനമരുന്ധതിക്കായിക്കൊണ്ടു ചെയ്കനി ജാനകിഹാ

രാദി ഭൂഷണങ്ങളൊക്കെ പെരുമാളുൾ ചെയ്തു ലക്ഷ്മണന്തന്നൊടു കൂടി ദൂതന്മാരൊ

ത്തമന്മാരെ വരുത്തുകെന്നത്രെ ദാസലരുൾ ചെയ്തനെരം ഭിംക്ഷുണൊത്തമന്മാ

രെ വരുത്തി കുമാരന്മാർ വന്നു ഞങ്ങൾ ധനങ്ങൾ പശുക്കളും മറ്റും മവധിയില്ലാ

തൊളം ദാനങ്ങൾ ചെയ്തു ആരായുള്ളവരിൽ ഗൊക്കളും ആലങ്ങൾ ത്തമന്മാരായുമ്പൊൾ

കനാകിയ വെള്ളിയുത്തത്രിക്കൊണ്ടും ദിക്കുമ്പൊൾ സാരം ദാനങ്ങൾ ചെ

യ്തു പലതിഗൊ ആയവർ തന്നുടെ സെവകന്മാരായുള്ള ദെവസന്തമന്മാർക്കും കൊ

ടുത്തു മിന്നെറിഞ്ഞാൽ പരവെന്മകൾക്കും മറ്റുമായ സെവകന്മാർക്കും ബഹു

മിശം ദാനങ്ങൾ ചെയ്കയാലാനന്ദമഗ്നരായി മാനവനായകനാൽ ലിഛന

വും ചെയ്തതാവസന്മാരും ദ്വിജന്മാരും ചെയ്ത വെയ്തുന്ന തന്ദ്രുജലങ്ങ

ളും ജാനകിദെവിയുമപെരിസരുസഭിക്കാനന്തുൾ കൊണ്ടു ദാനങ്ങൾ ചെയ്തു ല

ക്ഷ്മണവീരൻ സുമിത്രയാം മാംപയെ തൽക്ഷണം കൌസല്യാ ഗൃഹത്തിൽ സമിച്ചു വന്ദിച്ചനെ

രം സുമിത്രയും പുത്രനെ നന്നിച്ചുള്ള സന്തോഷവും ചെയ്തനായനുഗ്രഹം ചെയ്തന

യനം പിന്നെയും ഉപദെശവാക്കുമരുൾ ചെയ്താൾ അഗ്രജന്തന്നെ വരിച്ചുകൊള്ളു മടിന്നു

ന്നകാലങ്ങളിൽ മടിയാതെ രാമനെന്നിത്യം ദശരഥനെന്നു ധരിച്ചാലും ലക്ഷ്മണ

ന്നു കാലങ്ങളും ഫണ്ണെ ജനകാത്മജയെന്നറിച്ചു കാട്ടിനെയയോദ്ധ്യയെന്നറി

ഞ്ഞും മടിയെമായിയാവിച്ചിരിച്ചു പുത്രന്മാരിച്ചു പൊയാലും എന്മകിൽ സൌമ്യമാക്കികൊണ്ടു

മാതൃവചനം ശിരസിയിരിച്ചു കൊണ്ടൊരുവെയ്തൊഴുതു സൌമിത്രിയും തന്നുടെ മാതാവ

രാദികൾ കൈകൊണ്ടു ചെന്നരാമാന്തികെ ചെന്നു നിന്നങ്ങിനാൽ തൽക്ഷണത്തൊരാഘവ

ൻ ജാനകി തന്നൊടും ലക്ഷ്മണനൊടും ജനകനെ വന്ദിപ്പാൻ പൊരുന്നനെരത്തു പൌരജ

നങ്ങളുടെ ആഗമനൊത്സവാൽ കൂട്ടിച്ചു ജ്യൊതിഷ്ഠങ്ങളാൽക്കൊളുമന്നായകുമാരൻ മനൊഹരൻ ത്രൈലൊ

ക്യനാഥൻ കരുണാബ്ധിരാഘവൻ കാമദെവൊപമൻ കാമദൻ സുന്ദരൻ രാമൻ തിരുവടി

നാലുഗദ്ദിരാമനൊന്നും രാമനം ജാജ്ജ്വലിപ്പന മുകാമാലി സെവിതൻ നാരായണ

ൻ വരൻ താതാലയം പ്രതി വൊപുന്ന നെരത്തു സാദം കരഞ്ഞൊരു പൌരജനങ്ങളും

പാദുകാരെണ്ണ നടക്കുന്നതുകണ്ടു വൈദേഹം കലൻ പരഞ്ഞരം ചെയ്യിന്നാർ കഷ്ടമാഹന്ത കഷ്ടം പശ്യ പ
ശ്യ ഹാ കഷ്ടമെത്തിന്റെന്നെ വന്നതു ദൈവമെ സോദരനൊടും പ്രണയിനിതന്നൊടും പാദചാരെ
രണ സഹായ വനം ക്രൂരാനെ ശല്യരക്കണ്ടകതിക്കൊന്നതെയ്ക്കു ദുഃഖമായുള്ളതു ദുഃഖമായിട്ടുള്ളതിൽ
രക്ത പന്ത്രണ്ടിനകംനിന്നു മെക്കന്നു ശുശ്രൂഷ ദുരെന്തു ശുപാദങ്ങളാൽ നിന്ദ്രം പനാന്തെന്നു
ഞെങ്ങൾ കല്ലിലും പുൽ ശര ഞ്ഞാം കരൈരമത്തെ തലൊം പത്രവാസസ്സും ദശരഥനതന്നുതം
മൃത്യുവിലൊക്കമിപ്പുന്നതയൊരു ഇന്ദ്രിതത്തൊന്നവാനെന്തൊരു കാരണം എന്നതുകേട്ടു
നന്ദനം ചെയ്യുന്നാൻ കൈകയാ പുത്രക്കു രണ്ടുവരം നൽവനെന്തിനാൽ പാലതുകാരണം രാഘവ
ൻ പൊരുന്നിതു വനത്തിന ഭരതനവാടെക്കന്നുവനഞ്ഞൂറ്റം ധരാമജ്ജലം പൊകനാമെങ്ങിൽ വന
ത്തിനങ്ക്രു പെരാഘവന്തന്നെ പിന്തിഞ്ഞാൽ പൊവുക മൊതു പ്രകാരം പുരവാസികളൊക്കയുമുള്ള
ഹിമ്ലാദി പൊകക്കൾ കൈതൊരനന്തരം പൊമടുപൻ പുരവാസികൾ തമ്മൊരു സാമൊദമെവദ
ന്തു ചെയ്തി തന്നെരം രാമനെ പിന്തിപ്പുഞ്ഞിയായകരുമെ കൊമതുഗന്തിയാം ജാനകിയുമ
പ്പം തപമായുള്ളതു ഞാൻ പറഞ്ഞു വൻ പിത്താം തെളിഞ്ഞു കേട്ടു നിനെ വരും രാമനാക
ന്നതു സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു താമരസാക്ഷനാകിയ നാരായണൻ ലക്ഷ്മണനായതനന്തൻ
ജനകജാ ലക്ഷ്മി ഭഗവതിയൊഗമായാ പരാമായ ഗുണങ്ങളെത്താനവലംബിച്ചുകൊണ്ട
ഭേദം ധരിക്കുന്ന താപാവരൻ രാജസമായ ഗുണത്തൊടു കൂടവെ രാജീവസംഭവനാകുപ്പവമ്പ
മുയം വ്യക്തമായിനിൽക്കുന്ന സപ്രധാനനായ ഭക്തവരായതന്നൽ വിഷ്ണുരൂപം പൂണ്ടിനിത്യ
പംനിൽക്കുന്നു കൊണ്ടുന്നതിശ്വരൻ രുദ്രവെഷത്താൽ തമൊഗുണയുക്തനായി നിജ പദ്മഭ
ൻ സംഹരിക്കുന്നതാം പൈപൂർവതമാനസഭക്തിപ്രസന്നരായി ദേവമകരാവതാരമനവഷ്ടിച്ചു ദെവ
ഞങ്ങളെയും ഹയഗ്രീവനെക്കൊന്ന വെദാദിനാക്കിക്കൊടുത്തിരാഘവൻ പണ്ടു പൊയിവി
മനെ പണ്ടു മന്ദരം പാതാളലൊകം പ്രവെശിക്കുന്നേരത്തു പ്പെഷ്ഠഗിരിയുയൊരുത്തിരാ
പ്പവൻ കൂർമ്മനായൊന്നിറ ഭൂഭാഗത്തെ കൊന്ന കൊണ്ടിയാക്കി തിറെ മെൽ വെച്ചു
പാലിച്ചുതും കാരണവർ നിതനിൽ കുഞ്ഞുച്ചുതും കാരണവൻ രൂഢനായ്ക്കി രാഘവൻ നി
ഹേമെട്ടു നരസിംഹരൂപമായി പ്രഹ്ലാദനെ രക്ഷിച്ചു വധിച്ചു കൊന്നുവാൻ പൂരണ്ട
ണായനവെ രണ്ടുതെ കൊണ്ടു പൈരനായൊരു ഹിരണ്യകശിപുതൻ വക്ഷഃപ്രദേശ
പ്രവാസനം ചെയ്തതും രക്ഷാംബുധിരന്നാം ലക്ഷ്മീവരനിവൻ പുത്രരാജ്യാത്മമതിതെയും

൧൨൭ ഭക്തിപൂണ്ടിട്ടുള്ള സാദരമിട്ടുള്ള കാരണം എന്തെന്നാൽ ശ്രാദ്ധജനങ്ങൾ ഇറന്നതിൽ ഭ
ക്തനായൊരു മഹാബലിയൊടുമെന്നിട്ടുള്ള കൃഷ്ണഗയാദിജഗത്രയം സ്വഭാവം ...
ബാണന്നൽക്രിയ ഭക്തപ്രിയനായിത്തീർന്ന വിക്രമനായിവൻ ശത്രുസ്വരൂപികളായിരിക്കുന്ന
ഒക്കുമ്പൊൾ ശത്രുക്കളുടെ നാശം വരുത്തുവാൻ ശാർങ്ഗിയിൽ ദാസ്യപനായിട്ടിന്നതും ശാ
സ്ത്രീവരനായ രാഘവനായിവൻ ശത്രുവിനിട്ടു ദശരഥപുത്രനായി ശത്രു സ്വതാവ
രനായിട്ടിറങ്ങിയനാൽ രാത്രിഞ്ചരകുലമൊക്കെനശിപ്പിച്ചു ശത്രുഭാരം തീർത്തു ശക്ക
ത്തരക്ഷിപ്പാൻ ദുഷ്ടന്മാരെ പരമാത്മാവ് പരാപരൻ വേദ്യനല്ലാതെ വെദാന്തവെദ്യൻ പരൻ
നാരായണൻ ഉരുളെഷത്തെ മനുഷ്യൻ കാരണമായ്ത്തീർന്ന രാമൻ മനോഹരൻ രാവണന്റെ
ഗ്രഹാർത്ഥനിമിത്തം ദൈവ ... ഗമിക്കുന്നതിന്നതിൽ കാരണമെന്തെന്നു
ള്ള കൈകെയിയെക്കൊണ്ടും ഭൂമിയായ ... ഭഗവാൻ ജഗന്മയ
ൻ രാഘവൻ വിഷ്ണു മഹാമായ ... ജനകജ ... കാര്യം തന്നെയും
... നടന്നു വനം ...
പന്തിരണ്ടാണ്ടു ചെയ്യുന്ന ... വനത്തിന്നായി
പറയും എന്നതുകൂടം ഗമിക്കുന്ന രാഘവൻ ... എല്ലാവരും രാമ
നല്ലതിട്ടു ... രാമരാമ ... എല്ലാവരും ... രാമരാമ
... ഭയാദികളൊന്നുമെന്നിരിക്കിലുമില്ലയെങ്കിലും
... സംശയം ... ദുഃഖ ...
... നാനാ
... ഭഗവൽപ്രഭവത്തിനെന്തിനെന്നും
... ഭക്തജനാനാം ഭജനാർത്ഥമായുള്ള ഭക്തപ്രിയൻ പിറന്നിതെന്നാ
ൽ ... വസ്തുക്കളിൽ തന്നെ ...
പാലിപ്പതിനായ ... ഗനാൽ ... മനുഷ്യനായീശ്വരൻ രാമനായ
... രാമദെവൻ ... വാമദെവ ...
... രാമനെ നാരായണനെന്നെ ... പൌരജനാം ...
... രാമന്റെ താരഹസ്യം ... മാമൊടുള്ള

ഷ്ഠ കാംഗ്യാ, തിഷ്ഠ വക്കൽഖ്യാം രാമദേവ കഷ്ഠ രഭ്യൊരു ദിക്കിൽ യമായനാശപ്പം സിദ്ധിക്കു ൧൩

മെവന്നാഗൊവതിയം രഹസ്യം മഹദിദ്ദശം പാവതിനാശനം ചൊന്നതിൻ കാരണം രാമ

ദ്രിയന്മാർ ദേവാന്മാരത്തെത്തൊൻ രാമതപം പരമൊവദെശം. ചക്രതാവപന്തി

ന്തിരുവെൌരജനങ്ങൾക്കു താവസശ്രെഷ്ഠനം മൊദാലെഴുന്നതിരാഘവൻ താതഗെഹം

പ്രവെശിച്ചുടൻ വൃദ്ധകലിനം വണങ്ങിയരുൾ ചെയ്തകൈകെയിയാകിയ മാതാവുതന്നൊടു

ശൊകം കളഞ്ഞാലുമമ്മെ മനസി തെളിഞ്ഞു വാക്യം കെട്ടു കൈകെയി സാദരം വെറ്റെന്നെഴുന്നിറ്റി

രുന്നു സസംഭ്രമം ശ്രീരാമനും മൈഥിലിക്കുമനുജനും സൌമിത്രിയും ജനകാത്മജയും ജ്ഞാനം

സൌമൃത്യമാൻ വൊവാനായുറക്കുമെ ദമകല ക്കളഞ്ഞിരിഞ്ഞു ളെതാതനാജ്ഞാ

വിക്കവെണ്ടുതവെ കാതെ ളെഷ്ട വാക്യം കെട്ടു കൈകെയി സാദരം വെറ്റെഴുന്നിറ്റിരുന്നു

സസംഭ്രമം ശ്രീരാമനും മൈഥിലിക്കുമനുജനും വിരഞ്ഞു വെവ്വെറെ നൽകിനാളംബയും

ധന്യവസ്ത്രങ്ങളുവെകഷ്യിച്ചു രാഘവൻ വന്ദിച്ചിരഞ്ഞു വസിഷ്ഠനൊടീവൃക്ഷവല്കലൊ

ചനാനജ്ഞയാ വല്കലം ചകൊണ്ടന്താനമൃതാനുതനെരം ചകിതമാകി ഭഗവതിയാകിയ

ജാനകി വല്കലം കയ്യിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടാദരാൽ തൽക്ഷണെ ലജ്ജയാ ഭർത്തൃമുഖാംബു

ജം ശുദ്ധമാക്കീനാളെ ഞങ്ങളിനെങ്ങനെ ഉടുക്കുന്നതെന്നു ചിന്തയാ മംഗല

ദെവതാവല്ലഭൻ രാഘവനിംഗിതജ്ഞനതുദാവാക്ഷെ ക്ഷൌമാം വല്കലം ദിവ്യാംബരൊവ

രി വെഷ്ടിച്ചു സൽക്കാരമാനം കലൻ തിന്നിരനാൾ ഉന്നതകണ്ടൊരു രാജദാരങ്ങളും

ദുരായുതങ്ങളിനങ്ങളുമൊക്കവെ വന്നശൊകത്താൽ കരയുന്നതു കെട്ടു നിന്നരുളീടും വ

സിഷ്ഠമഹാമുനി കൊപെന ഭത്സിച്ചു കൈകെയി തന്നൊടു താവെന ചൊല്ലിനാനെന്തിനു

തൊന്നവാൻ ദുഷ്ടെ നിശാചരി ദുഷ്ടത്തമാനസെ സത്യം മൊഞ്ഞാനുംകരൊരലിലെല

ലെ രാമൻ വനത്തിനു പൊകെണമെന്നല്ലൊ താമസമിലെ വരത്തവരിച്ചിതു ജാനകി

ദെവിക്കു വല്കലം നൽകുവാൻ മാനസെ തൊന്നിയതെന്തൊരു കാരണം ഭർത്തൃവല്ലഭ

പ്ര തയാകിയ ജാനകി ഭർത്താവിനൊടു കൂടപ്രയാണം ചെയ്കിൽ സർവ്വാഭരണവിഭൂഷിത

ഗാത്രിയായി ദിവ്യാംബരം പൂണ്ടു നടകൊള്ളുക കാനനത്തിൽ പതിവാരണൊത്ഥം പതിമാനസ

പം തെളിച്ചു സദാകാലം ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയും ചെയ്തീടിലിയാതെയിനാഞ്ഞതു വസിച്ചിടു

കെന്നവരുളതാ വസിഷ്ഠാക്കിക്കെട്ടു ദശരഥൻ താനുമന്ത്രിയൊടെവമരുൾ ചെയ്തു

80

൨൭൦ രാജാവെയപ്പൊം രഥമാശുവരുത്തുക രാജീവനെത്രപ്രിയനായസ്സ്വരം ത്വരാമുമ്പാരാമവ

ക്ത്രാംബുജം കണ്ടു പുത്ര ഹാരാമനെസൌമിത്രെ ജനകജെ രാമരാമത്രിലൊകാഭിരാമാംഗവാ

ഹാ മമപ്രാണനസ്ഥാനമതനാഹരാ ദുഃഖിച്ചു ഭൂമിയിൽ വീണു ദശരഥൻ ഉൾക്കാമ്പഴിഞ്ഞുകര

യുന്നതനെരം തെരുമൊടിച്ചിതിത്തി സുമന്ത്രരും ശ്രീരാമദെവനമസ്കാരങ്ങളുഞ്ചെയ്തു

തെരിൽകരെറുകന്നിതെപ്പാൾ തമിഴിന്നനെരമിതിക്കാരങ്ങിടരുതെതെമെന്നുവന്നിച്ചു

തെരിൽകരെറിനാതിരാവഴ്ചുടനായിക്കരാമനുമാനസവെദംകളഞ്ഞുജനകാത്മജ

യിണവണങ്ങിപ്പുകൾകണവംചെയ്തതാണതൊഴുതുടൻ തെരിൽകരെറിനാൾ പൊണ

ചാവാനിരുന്നിരാക്കൾ കരഞ്ഞൂം കൈകൊണ്ടുവന്നിച്ചതാനും കരെറിനാൽ ലക്ഷ്മണന

പ്പാൾ സുമന്ത്രരുമാകുലപ്പോൽ ദുഃഖെന തെരിനടത്തിനാൻ ഭുവനം തിലക്കതിലെത്തുന്നപൊ

ന്നാൻ രഘുനാഥനും ഗംഗ ചെർന്നിവെഗാലതിൽ ചെന്നിത്തിനാൽ വലമയിലൊകപമത

ന്നാരും രാജീവലൊചനൻ ക്രൂരമാരണ്ണെപ്പൊൾ രാജാവമൊഹിച്ചു വീണിതു ഭൂതലെ

ബാല്യ ബുദ്ധാവസ്ഥ വെർ കിഴ്ത്താവം മുത്തുമിലജിപ്പിച്ച നാലെതവെഷതെഷ്യപ്പെ

ശ്രീരാമദയാംബുധെ കൃഷ്ണാപുത്രമായൊരുതിരുമെനികാണായ്കിലെന്നിനെഞാനു

പൊവുകന്നു പ്രാണനൊപൊയിതെങ്കിലൊ ഹിതാവതാമരാണത്താരം ചെയ്യില്ലിപ്പിച്ചു സ

ച്ചരുംസ്വരംതെരിൽ ഹിന്നനടകൊണ്ടാൽ മന്നവൻതാനും ചിരംപ്രലപിച്ചുമടെ

ന്നാൾപരിചാരകന്മാരൊടാകുലാൽ എന്നെ എടുത്തിങ്കൊണ്ടുപൊയിക്കിരാമൻതന്നുടെ

മാതൃഗെഹത്തികലാക്കുവിൻ രാമനെ വെർപ്പെട്ടിരിച്ചു ഞാനിത്ഭൂമിയിൽ വാഴുന്ന

തില്ലിനിനിശ്ചയം എന്നതകെട്ടാശു ഭൃത്യജനങ്ങളും മന്നവൻതന്നെ എടുത്തു കൗസ

ല്യതൻമന്ദിരത്തിങ്കലാക്കിനാരന്നെരം വന്നൊരുദുഃഖെന മൊഹിച്ചു വീണിത

ന്നെയങ്ങുന്ന കരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ പിന്നയാമവും വന്നുകൗസല്യതന്നൊടു ശ്രീ

രാമനും തമസാനദീതന്നുടെതീരം ഗമിച്ചു വസിച്ചു ഭൊജനം വെടിഞ്ഞിയമാത്രജലമി

വനംചെയ്തു ജാനകിയൊടും നിരാഹാരനായൊരു വൃക്ഷമൂലെ ശയനംചെയ്തഞ്ഞു

നാൽലക്ഷ്മണൻ ചില്ലമസ്സും ധരിച്ചുതിങ്കെ രക്ഷിച്ചുതിന്നു സുമന്ത്രരുമായൊരെരാ

ദുഃഖെന്നു ഞാനഞ്ഞുഞ്ഞും പറഞ്ഞാകുലാൽ പൌരജനങ്ങളും ചെന്നവികൊപക്കരി

രാമനെയഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കുടാകിൽ കാനനവാസം നമുക്കുമെന്നെവരും മാനസത്തി

കല്പിച്ചുചൊന്നാൻ പൌരജനത്തിൻ പരിദേവനം കണ്ടിട്ടു രാമദേവനുമങ്ങിനിന്നു

ദ്രുതമിച്ചുകൊണ്ടവർ നൃത്തനടിച്ചാലയക്കായമിച്ചവർ കാത്തിനവരുംപിച്ചാമെന്നവർ

ചെട്ടം കലന്ന്തങ്ങൾ നിന്നിതു സൌശമിച്ചു മൂന്നിയങ്ങരുംമൂപെവാക്കനാമിച്ചൊഴ്

ക്രൂകതൈരെന്നു രാഘവൻ വാക്കുകൾ കേട്ടു സുമന്ത്രരുംവെഗെന തേരുമൊരുമിച്ചിതന്നേരം

രാഘവന്മാരും ജനകതനൂജയും തേരിലേറിഗനാരെതമുഴിഞ്ഞില പൌരജനങ്ങളന്നേരം

സുമന്ത്രരും ചൊററയോദ്ധ്യാഭിമുഖം ശമിച്ചിട്ടതെററന്ന തെതോർന്നിതന്നേരംകൊണ്ടുചെന്നു

ക്രിടന്ന പുരവാസികളെല്ലാം ഹിതെറന്നായ്തങ്ങൾ ഞാൻനൊക്കുന്നേരംകണ്ടില രാമനെ

യന്നവരാഞ്ഞതിക്കണ്ടതമ്മാരാക്കൂർ പുക്കുമെയിനാൽ സീതാസമേതനാം രാമനെ സന്തതം

ചിന്തിച്ചിരിച്ചു ചിന്തിച്ചനുദിനം പുരവൃത്താദികളെയൊഴിച്ചിടചൊൽമിത്തശത്രുപ്രാപ്തി

ച്ചിഗനാരെവരും മംഗലദേവതാവല്ലഭൻ രാഘവൻ ഗംഗാതടം പുക്കു ജാനകി തന്നൊടു

മംഗലസ്നാനവും ചെയ്തു സഹാനുജം ശൃംഗിവെരാമിത്തുരെമരുവിഗനാൻ ദാശാർത്തിപ്പു

മിദേഹാത്മജം ശിംശപമൂലെ സ്വവനവാണിഗനാൻ രാമാഗമനമപൊത്ഥവമെത്ര

യുമായൊടുകൂടിക്കൊണ്ടുകേട്ടു ഗുഹൻ തട്ടാപ്പാമിയിരിച്ചുവയന്ന നായകന്മാരും രാമൻ തി

രുവടിയെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചാൻ പുരുഷമനെ ഭക്ത്യാ സസമ്പ്രമം പക്വമധുമധ്വപക്ഷ്മാദി

കളെല്ലാം കയ്യിക്കൊണ്ടു ചെന്നു രാമാഗ്രെ വിനിക്ഷിപ്യ ഭക്തിയുമഞ്ജനപൂർവ്വം

ചയാൻ വെരിന്നെഴുന്നേറ്റിട്ടു പക്ഷിസന്തുഷ്ട്യാ ഹൃദയമണച്ചാലെഷ്ടവും ചെ

യ്തു മന്ദഹാസം ചെയ്തു മായിക്ക് പുഷ്കം മെരുതരം കുശലപ്രശ്നവും ചെയ്തു തങ്ങളി

ലാലനത്തിരുമൊഴികൾ തുഞ്ചി ചെയ്തു ഗുഹനെ പുകൊള്ളാൻ ചന്ദ്രനായെ നഗരയെ നിന്നു

ള്ളൂയമെന്നരെനെപ്പാദജത്തെയും പാവനം നെൻ്റെമായുന്നെരാജ്യമിതുമൊരുമ്മ

ഷൺമിനമപിനമെമ്പൊതവക്കിതരനാമഗയെനയും രാജ്യവും സകലം കൂടാതെരക്ഷി

ച്ചുകൊണ്ടിങ്ങു സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിതിരുവഗി സന്തതം തവമിച്ചാലത്തിലെ

തും ഞാനും; പുരം മമ ശത്രുമിത്തിടണമന്നിട്ടു ദോഷാദിവത്തരെണ്ണങ്ങളാൽ മൂലഫലങ്ങളുപ

ഭുജിക്കേണമെ കാലെ കനിവൊടനുഗ്രഹിക്കേണമെ ഞാനും രണ്ടിച്ചു നില്ക്കും ഗുഹ

നെപ്പുപുരുഷഹാസം പൂണ്ടരുൾചെയ്തു രാഘവൻ കേൾക്കുന്നാകം മമ സഖെ ചൊന്ന

ഭൂമിതിൽ ചേർന്നിരിക്കേണമെ സംവത്സരം പതിന്നാലും കാഴിയെണം സംവസിച്ചിട്ടു

൨൭൨ വൻഗ്രാമാലയങ്ങളിൽ നിന്നു ടത്താം ഭക്തിക്കൊന്നതിനുമെന്നമഹാ വനവാസകാലം

കഴിപ്പൊളം രാജ്യാഭരണത്തെ ഭവാൻ മൽസഖിയല്ലൊ ഏതുനാളിലും പരിപാലിക്കസന്ത

തം ഭക്തിഭാവം ചെയ്തുകൊണ്ടാലും എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു പരികവർത്തിരമാശ്രിതൻ തൽക്ഷണം

കൊണ്ടുവന്നവർക്കെല്ലാം സകലലക്ഷണമൊത്ത കലൻ ഭക്ഷണമതിൻ ശുദ്ധവർക്കെ ഭദ്രതികളെ

കൊണ്ടും ബഹുമാനിയൊരു ജാതകമൊത്തൊരു സൗരത്നനാൽ കുശലൊപചരിച്ചതിനാൽ സാ

ദരമാദ്രതമായ് തല്പാപരിപൂവതിയമന്ത്രമതിൽ പൈതൃകമിയന്താനമാക്കുന്നതി

ക്കുമ്മുകൊണ്ടും ഗമനാൻ ഉപാസാദയക്കി പഞ്ചതിക്കയദാരവാസവും ചെയ്തും ഞ്ഞു

രക്ഷനാഥനം പക്ഷിണോൻ പിക്കുമവർ ധരിച്ചതിനെ രക്ഷിച്ചതിന്നു ഹനൊസ്തു

വെലക്ഷ്മി പതിയായരാഘവൻ ലക്ഷ്മണ ലക്ഷ്മി ഭഗവതിയാകിയ സീതയും ലക്ഷണമുള്ള

കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ദേവം കലൻ ബാഷ്പത്തരനായി ഹാൻ ലക്ഷ്മണനൊടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി

നാൻ പക്ഷ്മരമെന്തിനെ കണ്ടുലയൊസലവങ്ങളിലെ ഭൂമിദാരുമ്മലെ കിടന്നെ

ഞ്ഞാങ്ങനെത്രനാണ്ടു മറിയ തല്പങ്ങളിൽ ഭവാനൊത്തമെസക്കരെ പ്രഥ്വയ

ഷൻ ജനകാത്മജയൊടും വല്ലിക്കുടുക്കുകളിൽ മന്ദിരവാസവല്ല

ക്സീതീവനാന്തരെ ശ്രീരാമദേവൻ സുഃഖങ്ങളാകുവാൻ കാരണഭൂതയാകുന്നത

കൈകേയി മന്ഥര ഇതിനമാപരായ കൈകേയി താൻ ഹന്തമഹാപാപമാചരിച്ചു

ഞാൻ കൊടുത്ത ഗൗരവങ്ങളിതാമാഹന്ത സെന്തിലിത്രിയമത്താരം സമ്പരം ചൊ

ല്ലിനാൻ ദുർമതെ ശ്രേണിമധുചനം രാമദേവനാമം ജപിച്ചിരിക്കസന്തതം കാര്യദുഃഖ

ഞ്ഞു കൊഹെതു ജഗത്തെയെ കസ്യാസ്വരന്യ വാക്കൊന്നിനെ ഹന്തരുപയെ ദുഷ്ടജന

ങ്ങൾക്കെത്ര മെന്തെ ഭൂമിസന്തമൊകങ്ങളും സുഖദുഃഖകാരണം ദുഃഖത്തെസുഖത്തിന്

നാളെ രണ്ടും ലക്ഷ്മണാ കൊടുക്കുവാൻ ചൊല്ലുന്നത് കണ്ടില്ലയൊ ആകുക കൻ സന്മനവാ

നാ ജഗത്തിനേക കൻ മമഭുഃഖദാനമിത്തുപാതയിന്നിതരത്താനൊളിക്കൽ

ക്കെപ്പൊഴും തൊന്നതിന്നില്ലസംശയാൽ തൊന്നുമെന്തൊതിന്നിതിനെക്കത്ഥാ

വനത്തൊന്ന ന്യുക്രാന്തസ്ഥിതിതിൽ പുരാഭിമാനനെക്കൊലൊക്കതിലെക്കത്ര

ത ബാസം സഹദേവഗണങ്ങളിൽ തിരക്കുന്ന സ്വാമികൾ പുത്രനിദ്രനിന്നു

സ്വപത്നിമാരൊടു മത്സ്യസ്വാന്ത്വനന്തിജഞ്ഞനതാ മരിക്കുഭൂമാവിതിമതെന്തെന്നു

ച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിങ്കൽ നിത്യവിഭാഗ്യത്തെയും ഇഹത്തിൽ ദുഃഖപ്പെടുന്നവരെങ്കൽ അവശഗതമെൾക്ക വാനു
യെന്നിക്കാരു കൊണ്ടെന്നിന ഇത്തിൽ അന്ത്യരാഗതം യത്ര കാലാന്തരത്തിൽ ഭക്തി ഇതിന്നു
സ്ഥാനാർത്ഥാമെന്നും ദേഹത്തിനായിക്കൊണ്ടു കർമ്മത്തെയും വെറും ദേഹത്തിലിട്ടു കാതം പിന്നെ കൊണ്ടു
വെണ്ടുവതു മെന്നെത്രാണം ചിന്തരവതിന്നു ഞങ്ങൾ ചിന്തെയുള്ള ശരീരകങ്ങൾ പലൊരുമെ
മന്ത്രാദേഹം പൂർവ്വാവങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിത്യകഷ്ടനം മിത്രമിത്രഹിതം സമപെരുകിൽ
പങ്ങൾ സഹജമെവക്കമെന്തി ക്കാവതു സ്വരാസ്വരമ്മാതാപ്പുല്ലെലൊകെ സുഖാനന്തരം ദുഃഖമാ
യുരുമാരുലഹിച്ചു ദുഃഖാനന്തരം സുഖം ദിനം ദിനരാത്രി പൊലെ ഗതാഗതം മാനസചിത്തി
ത്തിലതൃപ്തമല്ലെടാ ദുഃഖമതു സുഖമായും വരും പിന്നെ ദുഃഖാസ്വദത്വം സുഖമായും വരും
രണ്ടുമറിഞ്ഞു സഹജമായ്വെവന്നതുണ്ടെങ്കിൽ പക്ഷമെന്നപൊലെ സവൈരാഗ്യത്താൽ ധൈര്യ
ത്തെണ്ണ മിത്രജ്ഞനം പൂർവ്വശൊകഹേതുങ്ങൾ കൂടാതെ പിന്നക്കുന്നവരുമായതു ഇതുതാനെ
വരുമ്പൊഴും ഇഷ്ടമിത്രാത്തതതന്നെ വരുമ്പൊഴും ദുഷ്ടാത്മനാമരുവന്ന സഹജെനം ദുഷ്ട
ചെയ്താകുമായെന്നിഭാവനായൽ ഇതാഗ്രഹണം സ്വമിത്രാത്മജനമശ്ശത്താനതെ ദുഃഖം വഹ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നെരം മിത്രനൽ ഇളിച്ച ഈരാജവൻ തന്നെ രക്ഷിത്രികളിലുള്ളവും പെരുകിൽ ഇളക്കു
തൊണ്ണിവരുത്തതെന്നെ ഇഷ്ടഗ്രഹൻ നല്ലതൊണ്ണിയും കൊണ്ടുവന്നാശുവണങ്ങിനാൻ
സ്വാമിന്നിയൽ ദ്രൊണികാംസമാരുഹ്യ നെഞ്ചിൽ തിണ്ണാജനകാത്മജെയാസമം തൊണ്ണിതുഴയുന്ന
തുമഗിയന്നതെന്നമാനവവീരഷ്മപ്രാണവല്ലഭം തൂങ്ങിവെരിഗവൻ പാലികകൊണ്ടെന്നെരം മം
ഗലദെവതയായിരിയസീതയെ കണ്ടുംപിരിച്ചു കരെറ്റിഗ്രഹൻ തടെകയും പിരിച്ചുതാനും ക
രെറിയിനാൻ ആയയശേഷമുള്ളാമെറ്റു ഞ്ഞസെന്മിത്രിയപ്പായന്മാരൊടും തൊണ്ണികരെറി
നാൻ ജ്ഞാതിവർഗ്ഗത്തൊടു കൂടഗ്രഹൻ പരമാദരവെ വാഴുവക്കിച്ചു തൊണ്ണിയും ചംഗലാ
പാംഗിയായാജാനകിദെവിയും ഗംഗയെപ്രാപിച്ചു നന്നായിത്തൊണ്ണിനാൻ ഗംഗെ ഭഗവതി
ദെവിനമൊസ്തുതെ സംഗെന ശംഭുതന്മെലിരിക്കിൽ വാഴുന്ന സുന്ദരി ഹൈമവതിന്ന
തെ ജനമെ മന്ത്രാക്കിനിദെവി ഗംഗെ നമൊസ്തുതെ ഞങ്ങൾ വനവാസവും കഴിഞ്ഞാദ
രമിഞ്ഞുവന്നാൽ ഭക്തിപ്പൂജകൾ നൽകുവൻ ഞ്ഞക്കും തൈരിക്കുന്ന തുവതെക്കൂടാതെ
ദക്ഷിണവയുടെ ഗംഗെ നമൊസ്തുതെ ഞങ്ങൾ വനവാസവും കഴിഞ്ഞാദരമി
ഞ്ഞുവന്നാൽ ഭക്തിപ്പൂജകൾ നൽകുവൻ ഇത്തരം പ്രാപിച്ചു വന്നിരിക്കവെ

൨൪ സ്വൎഗ്ഗവാരക്കുലംഗമിച്ചിരുന്നാൽതൊന്നിൽനിന്നതാഴ്ത്തിറങ്ങിഭഗവാൻതാണതെഴു

തവൈകുണ്ഠത്തിൽമനോഗതംക്രൂടന്നിട്കൊണ്ടുപറന്നവിയങ്ങമൊഴിനടൽക്രൂടുതയെന്നുള്ളതാ

ൽകിടെന്നംപ്രാണഞ്ഞുളളകളഞ്ഞിട്ടുവനപ്പൂരായ്ക്കിൽപലണാക്കിംപടാനനാളെഗതി

പതെതനെവഷാദവാക്കുകൾകെട്ടുമനസ്സിലന്നോഴവൈഷ്ണരാജ്യവനെവമരുൾചെ

യ്യുസത്യംപതിന്നാലുസംവത്സരംനിഷിനത്തിൽപതിച്ചുവരുവൻമുമ്പിരമിൽഞാൻമി

ത്ഥ്യാവിചാരമൊഴിഞ്ഞുവാഴ്ന്നിട്ടുണ്ട്സത്യംഭിരെശ്യംവരാമെമടിമിത്തംഞാനുമെം

[illegible]

ക്കവെങ്ങാതം മയാതവൊരുന്നം രക്ഷവതെദ്ഭുതമാഗതികംവാ കരുണാനിധെയെന്താന
നിങ്ങൾ പരമാത്മാ ഭവാൻ കാര്യമാനുഷനായതമായയാദ്ഭുതമെങ്കിലും വന്നു
സംപ്രാപ്തനാകയാൽ ജന്മങ്ങളായിതയാതൊന്നിനെന്നതും ഭാഗ്യനവാസാവകാശ
ഭൂതായതും ഞാനറിഞ്ഞിനെനിന്നതിനെന്നെടൊ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിയാതുയത്യാമെ
നകജാതയാം ജ്ഞാനമൂർത്തെ സകലത്തെയും കണ്ടു ഞാൻ ഹരിത്തിന ഞാൻ വരു
രക്ഷണിണ്ടുണ സന്തോഷങ്ങളുകൃതാർത്ഥനായെനഹം ശ്രീപതി രാഘവൻ വന്നിളം സാദരം
താപസശ്രേഷ്ഠനൊടെവമരുൾചെയ്തു ക്ഷത്രബന്ധുക്കളായുള്ള ഞാങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ബി
ന്നമൊദത്തൊടനുഗ്രഹിക്കേണമെന്നിങ്ങനെ ഉന്മാഭാഷണംചെയ്തു നത്രകിതി
നരാത്രി മുനിയുമാതിഥ്യാംപൂജ ചെയ്തു വസിഷ്ഠമുനിവരപുത്രരായുള്ള ങ്ങൾ കുമാരരന്മാരു
മായിത്തമായായുള്ള ങ്ങളകളിനുറിയെയ്യുകൾ ത്തവസന്തുഷ്ടമാതെ ങ്ങളെപൊതിനി
ത്രകൂടാദ്രിയെപ്രാപിച്ചിതു ജവം തത്രവാത്മീകിതന്നാശ്രമം ചിത്രലമനാനാമൃഗ കുലസങ്കു
ലം കൈവലനാനാപക്ഷി വർഗ്ഗങ്ങൾ നാഹാരം ഉണ്ണമൂലങ്ങൾ മാലതാപരി ശൊഭിതം ചിത്ര
കുസുമഫലൊരുകസംയുതം തദ്ഗ തപാസമാസിനം മുനികുലസത്തമം ദൃഷ്ടാനമസ്കരിച്ചി
നാൽ രാമം രഘുവരം തിരുമനെ ഹാരം കൊള്ളണം ജടാകലാപങ്ങളുംപൊഹനംകണ്ടുതന്നുരതി
വരെയുക്ഷണമിരുന്നുപ്പുറുതാരമ്മകെരഭിവന്ദിതം ബൊണങ്ങൾ രാഘവസുന്ദരം വിഷ്ണുവതാ
രണം ജടമകുടൊക്ഷേപം ജാനകിലക്ഷ്മണൊപെതം ശ്യാമം മാനവന്ദ്യം ക
ണ്ടു വാത്മീകിയുന്നതസന്തൊഷബാഷ്പാകുലനായ് തന്റെ രാഘവനെ തിരുമേനി ഗാഢം പു
ണർന്നിതു നാൻ നാരായണം പരമാനന്ദവിഗ്രഹം കാരുണ്യപീയൂഷസാഗരം ഭാസുരം പൂജചി
താസനം കൃതാർഘ്യം അർഘ്യം രാജീവലോചനം രാമഞ്ചൂടശേഖരം ഭക്തിപൂണ്ടുരഞ്ച പാദപദ്മ
കൾ കൊണ്ടുമതിപ്രമാനായനാമസ്സാദരം വചുടാമപൂരാമധുഫലമൂലങ്ങളെനാക്ക
നിവെദിച്ചു ഭോജനാർത്ഥം ആഭ്യപാവത്രമം തിരത്തരഭൂവരൻ നമ്പാമഹാമുനി
നൊടരുൾചെയ്തു താതാജ്ഞയാവനത്തിന്നു വന്നേനൊരു നൈർഗ്ഗാജനകാത്മജയൊ
ടും ഹൊദരനൊ ഞാൻ പറയെണമെന്നില്ലല്ലൊവെദാന്തിനാം ദേവനാമറിയാമല്ലൊയാ
തൊരിടത്തു സുഖമായ് വസിക്കാവതിപ്പൊൾ തയൊരും ക്രൂരഹനനരുൾചെയ്യണം ഇത്തിപൊഴുതു
ലം വസിക്കിപ്പൂവാൻ ചിന്തയെ ഇതി കയുണ്ടാശമഹാമുനെ ഇതിനെയുള്ള തിരുള്ള

൨൩

ത്തിക്കുന്ന മംഗലദേശത്തുള്ള ക്രൂശ്വാസ്ത്രിതം എന്നതു കൊള്ളുവാനില്ലാത മഹാജന
മനുഷ്യർ ചെയ്തിവന്നമരുള്ള ചെയ്യുസഞ്ചലൊകങ്ങളുടെ തിങ്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു സർവ്വ
ലൊകൊൽപത്തിയും വന്നിട്ടില്ലാതതിനെ സാധാരണമായി പാപപ്പുലയറിയിനെയാക്കി
യാലെന്തിനെല്ലാം പൈശാചികത്തിനും പരിവാനേനൊരുമദേശത്തിലെ ശൈവ
ലെ ഉളവാക്കാരണം സൌഖ്യം നടപ്പാനുളവാക്കാനിതന്മന്ത്രമായി പ്രതിക
യെന്നതെപ്പോലെ ന്നതു ഞാൻ സന്തോഷിക്കുമാറുമതുകളിലായിരുന്നതിൽ
ൽ ഉപദേശിക്കുമതിനെ ഉത്തമ ശാന്തരായിരുന്ന ഭക്തന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ
സ്വഭാവം സമന്ത്രം തിരുയജ്ഞാദികളെക്കാളും വെളിച്ചം ദൈവത്തെ ഭജി
ക്കുന്നവരുടെ ചിത്തത്തെ ഒരുങ്ങും ദേവാധിരാജനുവാൽ ഉത്തമമാകുന്ന മന്ത്രി
രം തിരുവും ഒന്നെശരണമാക്കാതിരിക്കുന്നു സ്ഥിതിയിലും വിനാശിതിരിക്കുന്ന
സ്വസ്തികളും ഉപഗനായുതങ്ങളുമാകുന്നതിൽ തന്നെ വരിക്കും തന്ത്ര മന്ത്രം ശാന്ത
ചാരിയിട്ടിരുന്നം കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാഗങ്ങളുടെ മാനസൻമാരുമങ്ങിലൊക്കെശുഭങ്ങളെ
നന്നായി മതികളായി ശ്രേഷ്ഠമതികളുമന്നു സന്തമന്ത്രത്തിങ്കൽ ഉപമന്ത്രകളുള്ള
മനുഷ്യന്റെ ഉത്തമമായൊരു മനസ്സോട്ടും സന്തോഷത്തിൽ മരുവുന്നവൻമാര
സംസന്തതം തന്ത്ര വ്യവസായമന്ത്രം തങ്ങളുടെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതൊക്കെ ഒഴിയും
ഉപേക്ഷിതരായിരിക്കുന്നതാവാമിതു സന്തോഷമായി ദൈവത്തിന്റെ വാഴുന്ന ഉപ്രേമ
ന്നു വ്യവസായമന്ത്രം പറ്റി ദേവദേഹപികാരണങ്ങളെ ഉപേക്ഷയും എടുക്കുന്നിലൊ
ക്കിലൊരു വാക്കിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ദയയുംവെച്ചുവരുന്ന സന്തോഷത്തിന്നെ
കിഴക്കിൽ നിന്നു ഒരുത്തരിന്റെ ചെയ്തതും ഉത്തമമായി ഭജിക്കുന്നവന്റെ ചിത്തത്തെ
വസ്ത്രവ്യവസായമന്ത്രം യാതൊരുത്തൻ ദേവന്മാം പരം ചിൽപ്പനം വെടിഞ്ഞു
സ്വവചനത്തെ ഏകം സന്തോഷം വെടിഞ്ഞതെല്ലാമാദ്യം എങ്ങൽ കാരണം നാടുതോറും
വം പരമ്പരാവശ്യമുള്ളു ഗൃഹാശയമിതാ സമന്ത്രാധാരം സൌഭാഗ്യം പരമ്പന
മലെ വേഗം വാഴുന്ന ദേവം പരമം പരത്തും എങ്ങ സ്ഥാപിതനായി മന്ത്രനാക്കുന്നു
ഉസ്ഥാനത്തു ചിന്തിക്കുന്നതാക്കിയാൽ സമന്ത്രിക്കാശയം വന്നിട്ടില്ലങ്കിൽ
ഉത്തെ സന്തതം ഭ്രാഷ്ടുക്കുന്നതെ ചെയ്യാ സന്തതം പാൽ വാടുന്നവാ

രതാത്മനാ സന്തതം തന്നാമമന്ത്രജപവശത്തിസന്തൊഷചെതസാം ഭക്തിയുള്ളൊരു

ത്മനാം അന്തഃകരണശുദ്ധികൾ തിരുസന്നിധിതന്നിൽ ഞാൻ കണ്ടു ആവതില്ലയെ

കണ്ണുകൊണ്ട് അവനാമമാഹാത്മ്യമൊക്കെയും പറഞ്ഞീടാവതല്ലല്ലൊ ഇതുമയനാ

യതിൻ നാമമഹിമയാ ബ്രഹ്മകന്യയായ ഉപദ്രവത്തിങ്കന്നെടുത്തു ഞാൻ തിരാതങ്ങ

ളുമായുള്ളൊരു ശിഷ്യരൊത്തു ചെയ്കയാൽ പലതരം ഉപദ്രവം ഇങ്ങനെ വന്നതൊക്കയും

ബ്രഹ്മകന്യക്കുണ്ടായി ദുരിതം പൊറുക്കുന്നൊൻ ശുദ്ധാസമാധാരനായൊരു ദുഷ്ടതയു

ണ്ടാക്കിയിരിക്കിലും ഭിരംപിതരെയും പരിശുദ്ധിയുണ്ടാക്കി തീർത്തവൻ ചൊര

ചാരൊരുകൂടലുള്ളൊൻ ഇന്ദ്രിയം ചൊരനായിരിക്കുമെങ്കിലും ധീരതെയും കണ്ടു തെളിയിക്കാ

നാനുളവായിരുന്നൊൻ ഒത്തുവന്നവനിലുള്ളൊൻ ഇങ്ങനെയൊരു മതത്തിൻ ഭുവനത്തിൽ നിന്നെ

കടാക്ഷതൃണാൽ പരത്തുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ തത്വഭെദനവനിനെ മറ്റൊരുടെ വന്നാ

ൾ കാൽ പഠിച്ചാൽ ഉപദേശിയായ ആമാശാന്തിയെതെളിയിക്കുന്നതിനാൽ ഉദ്യ പ്രാർത്ഥനാം

ദൃഷ്ടിനാമെന്നെയും ദിവ്യതം ഇങ്ങനെ പൊരമഹാവരന്റെ ദുഷ്ടാസസംഭ്രമമെന്നൊരു

ലെക്കത്തിലുള്ളതെയായ കന്യാമക്കൾ ദൃഷ്ടമതെ പരമാത്മം പറക്കുന്നതുള്ള

മറിവൊരുദാരങ്ങൾ ചെയ്തതും ഇഷ്ടരായ്ത്താവായതാനവർ കണ്ടെഷ്ടം ചെയ്തിയും

പറഞ്ഞാൽ വ്യാകുല പതൃദാരാദികളുടെ ദിക്കെത്രയും കഷ്ടമായ് പ്രസിദ്ധിവരാ

യിരിക്കുന്ന ഭക്തികളിൽ കാൽ വഴി പൊക്കരൊളും ഞാൻ ഇന്ദ്രിയം വിരക്തിപരിക്കുമാറാക്കു

ന്നിങ്ങളെ കൂടം ഗ്രഹിച്ചിട്ടെന്നെ തെന്തിങ്കലുള്ള വെഗനവെന്നതാൻ ദീർഘ

ചൊന്നാൽ മറിവരുമാറതുകെട്ടെന്നെന്നൊരു ദുഷ്ടതം ചെയ്യുസാദരം ഞങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടു

ലൊക്കുന്നതു കെട്ടുകൊണ്ടതിൻ മദ്ധ്യം പെണ്ണൊരു ചെന്നു ചൊരിഞ്ഞിങ്ങളെ ചൊല്ലി

ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾ ഇങ്ങിക്കൂടുമകൾ തന്നൊരു വാങ്ങിയൊ എന്നിനി ചെന്ന ചെയ്തി

പ്പവരു പൊങ്ങിയിരിക്കുമതിവെഞ്ഞങ്ങൾ ഇല്ലം ശയം തന്റെ മാതൃക്കൾ ഞാൻ പിന്നെപ്പൊ

യ്യെന്ന ഞാൻ പതൃദാരാദികളെയും ചൊല്ലി ചെയ്ക്കാൽ ദുഷ്ടകൾ സന്തൊഷം ചെയ്യുന്നൊ

ൽ ഇങ്ങളെക്കൊടിയിലക്കൊണ്ടു വന്നുദിനംപ്രതി തൽ ഫലമൊരൊന്നു ഇങ്ങു വാങ്ങി

ദുർമ്മതിപാപമൊക്കെ ഞാൻ തന്നെ ഭുജിക്കെന്നൊ സത്യം പറയെണമെന്ന ഞാൻ ചൊ

ദിച്ചതിനത്രമൊയവരെന്നൊടു ചൊല്ലിനാർ ഇന്ദ്രിയം ചെയ്യുന്നകൾ ഗുണഫലം

൯൯. കണ്ടാലൊഴിഞ്ഞു മററെൻ ഭക്തികളെ താന്താന്റെ നിരന്തരം ചെയ്യുന്നകാൎയ്യങ്ങൾ

താന്താനനുഭവിച്ചീടുകെന്നെ പരംജ്ഞാനമത്രെ കൊള്ളുകയാൽ തിരിച്ചെടുനൽകിമാനസെഷി

ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പൊരൊതരം തായസമൎപ്പിന്നരുളുന്നവിളക്കിന്നതാവെനചെന്ന

നമസ്കരിച്ചീടിനനെൻറ തൈവൊയശനസംഗമഹൈതനായതുസ്വയാചിച്ചുന്നതെന്നത്:

കരണവും ത്യക്ത്വാ യനയുരാദൃങ്ങൾ ദൂരെണാൻ ഭക്താനമസ്കരിച്ചെൻ വാദ

സത്തിയെന്ദുംക്തിസാഗരെമഹാനാച്ചുവാൻ തെക്ഷമിച്ചീടുമെന്നെ കരുണാത്മ

നാരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടെന്നെന്നെ ശരണാഗതരക്ഷണം ഭൂഷണമല്ലൊ മഹാത്മനാം

ശുഷ്കമിത്യുക്ത്വാ പതിതം പദാന്തികെ കൃഷ്ണാമൃതപരമ്മാരരുൾ ചെയ്തുതു

ത്തിക്കഭദ്രമന്ത്രിക്കതെ സന്തതം സ്വസ്ത്യന്തമിത്തശക്തിച്ചുകൊടുവരുന്നതെന്ന

ദുഃഫലം വരും സജ്ജനസംഗമം വിദ്യാജ്ഞാനാനാം മഹത്വമെന്തുകൂശംഋണ്ണ

ന്നെതരുന്നതെങ്ങൊരുപദെശമെന്നാൽ നിന്നക്കതിനാലെ ഗതിവരും അതെന്ന്യാ

ലൊകനം ചെയ്യുമാനസെശ്വര്യ തൈവൊയശനമ്മാരും നിന്ദ്രിച്ചുദൂഷ്ടത്തനെ ററംക്ഷി

ക്ഷായശമനമ്മവൻ ദിവ്യങ്കനത്താലുവെച്ചുന്നെന്നാക്കിലും രക്ഷരക്ഷതിശരണം

ഗമിച്ചുവൻ രക്ഷണിയൻപ്രിയതെന്ന ദുഷ്ടൊപിവാമൊക്ഷമാം ഗ്ഗാവദെശ

നരക്ഷിക്കണം സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മബൊധമുള്ളൊന്നെന്നതമകഥാരാമനാമ

വക്ത്ര ദ്വയം പുത്രൻ വക്ത്രരുവെണചൊല്ലിത്തന്നാൻ നിത്യം മരാമരെന്നുവം

ക്ഷമിക്കനിഷിത്തമെ കാശ്യമാക്കികൊണ്ടുനാരതം ഞങ്ങളെങ്ങൊട്ടുവരുവൊ

ന്നവും പന്തങ്ങളിനെതന്നെങ്കിലും ക്കുന്നിപ്പുന്നിജ്ഞാനമനുഗ്രഹം നല്കാമന്നിരു

ന്നൊർ സമ്പരംദ്രിവ്യാവപഥം ഗമിച്ചീടിനൊർ മമ്പാമരെത്തിങ്കിലുമെന്നെനഹം

ഭക്ത്യാ സഹസ്രയുഗം കഴിവൊലവും ഷെറച്ചുകൊണ്ടെന്നുടൽ മൂരിച്ചുമക്കിതുമൊട്ടു

മുറന്നുപക്ഷിജെന്നെൻബാഹു പൂതാലസെന്ദ്ര മ്മാരുമന്നെഴുന്നെങ്ങിനാൽ

ഗാപതിമാരുദയം ചെയ്യുന്ന പൊലെ പ്രിക്ഷമിച്ചീടെന്നചൊന്നതു കെട്ടുഞാൻ

തിക്ഷമിച്ചീടിനെന്നാശ്രാനന്ദുരാൽ വാഴ്ത്തി കഷത്തുനൊന്നിന്നങ്കിക്കയാ

ലക്ഷിന്ദ്രുക്കാരഭിധാനവും ചൊന്നാൻ പാൎത്ഥിവിയാം മുന്നിത്ത്യെഷ്ടാഭവാൽ ബ

ഹുലാക്രായവെദിയാമിബ്രഹ്മജ്ഞനാകിനി ഹന്നരുൾ ചെയ്കെട്ടുന്നതിന്മൂ

ന്നിക്കളും അന്നുതുടങ്ങി ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്ദിച്ചു രാമനാമത്തിൻ പ്രഭാവം [illegible]

രാഘവാ ഞാൻ നിങ്ങളെ [illegible] വിശ്വാമിത്രാത്മജന്മാരെ [illegible]

[illegible] പണ്ടു [illegible] ലക്ഷ്മണ [illegible]

[illegible] രാജേന്ദ്രശേഖരൻ രാഘവം

ലക്ഷ്മണ [illegible] ദശരഥ [illegible]

സീതയാ [illegible]

[illegible]

[illegible] ഗംഗയൊരന്തരം [illegible]

[illegible]

ലക്ഷ്മണ ഭരതന്മാർ ജനകാത്മജയെയും [illegible]

[illegible] രാമനും [illegible]

തന്നെയും സോദരനായ സൌമിത്രിതന്നെയും സാദരമാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു മെല്ലനെ [illegible]

ദേവമുനിവര [illegible] ദേവരാജൻ [illegible] വാഴുന്നതു പോലെ മന്ത്രിവരനാം

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] സോദരനെയും ജനകാത്മജയെയും [illegible]

രാഘവൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ശ്രീരാമ [illegible] വിശ്വാമിത്രാത്മജന്മാരെ [illegible]

90

൯൦ ചെന്നിട്ടൊന്നു പോയെൻ തപോജ്ഞയാശ്രമം മെവരാഘവര സന്നിധെ ചെന്ന
ഗംഗാതടെ വസിച്ചിട്ടും ദശാന്തരെ കണ്ടുതൊഴുതിരുന്ന മെവരാഘവൻ കൊണ്ടു
വന്നു ഗുഹൻ മൂലഫലാദികൾ ഇതുകൊണ്ടു കൊണ്ടുതത്തെല്ലു പരിഗ്രഹിച്ചു രഘുമാ
രന്മാർ ജടയണിഞ്ഞിതു ഇന്നെരച്ചവരതനന്നൊടു ചൊദിച്ചിനാൻ നന്നെറിയുമി
ച്ചു ദുഃഖിയായകാരുമെ ചൊല്ലെണമെന്നടുത്തതന്നൊടും ബലാബലപ്പെട്ടതെങ്ങൾ
ഉണ്ടാകാതിരിക്കെണം സൌഖ്യമയൊദ്ധ്യയിലെത്തും വനങ്ങളിൽ മൊക്ഷസിദ്ധി
ക്കും പെരുവഴിയാച്ചരും മാതാവിന്നു നമസ്കാരം വിശെഷിച്ചു വെദമെന്നെ
ക്കുറിച്ചുണ്ടാകരുതെന്നും ഇന്നെയും വിന്നെയും ചൊൽക പിതാവിനിന്നിനായ
സ്തുത്യവില്ല തന്നാകയാൽ എന്നെക്കുറിച്ചുണ്ടാകും ദുഃഖമശെഷവും സസൗഹൃദ്യ വരുതിച്ചു
തംകൊണ്ടുടക്കിടെണം ജാനകിയും തൊഴുതെന്നൊടു ചൊല്ലിനാൾ ഞാനന്ന പത്മവക്ത്ര
സ്ത്രീമനുമെന്നും അശ്രുകണങ്ങളും വാർത്തു സഗദ്ഗദം ശ്വശ്രൂപാദെഷു സാഷ്ടാംഗം
നമസ്കാരം തൊഴികരെ ഗുഹനൊടു കൂടവെ പ്രാണൻ്റിയൊംഗെനന്നെനവ്യ
നം ഞങ്ങളെ ചെന്നിറങ്ങിതൊട്ടാറ്റവെളക്കിൽ കരെയിന്ന ശവശരീരംപൊലെ
നാലഞ്ചുനാഴികയെന്നപാറെ ധൈര്യമാലംബ്യമനും തിരുത്തനായിരുന്നവൻ
ശ്രീകൌസല്യ കരഞ്ഞു ചൊല്ലിനാൾ ഉത്തമപ്പൊം വണ്ടുവണ്ടുവരട്ടയംതൊഴു
യായൊരു കൈകെയിക്കു രാജ്യമൊതുക്കിനാൽ ക്രിയാൽ പൊരാതിരുന്നൊ
താമൽപുത്രനെ കാനനാന്തെ കളവതിന്നൊരുമിയെന്നുമിഴച്ചതൈവമെ
നിങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിത്തിരിയെ വഴിതവനം ചെയ്തിതെന്തൊരു കാരണം ഭൂ
പതി കൌസല്യ ചൊന്നൊരു വാക്കു കെട്ടാവെന കെട്ടുമനും പറഞ്ഞിതിനാൽ
പണ്ടൊരു കൊതുങ്ങിവെക്കന്നതു പൊലെ പുണ്യശീലമാം ദുഃഖിയായ
യതിന്ദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടു മരിപ്പാൻ തുടങ്ങുമെന്നുൾക്കാമ്പരുക്കിത്തുണയായവള്ള
ദെപ്രാണപ്രയാണമടുത്തതപൊയനന്തപ്രാണന്ന യൊഗെശനിയൂതകാരണം
കെട്ടിന്നിശാവപ്രകാരം മനൊഹരെ സാക്ഷാൽ തപസ്വികിരീശ്വരന്മാരെല്ലാ
ണുരാമെന്നുശർജ്ജാപം ഹാവഭാവം ഹനെന്നു ചിരിച്ചു ശയ്യായിവശനായവാ
ഹിരിക്കിരവനാന്തരെ മാനസമൊഹനത്തിൽ ഇക്കന്നതെരമൊരു മിറുവൊന

മാതാവിനൊക്കൂടിയ യോഗത്താൽ സഹപത്തെത്തി ശത്രുഘ്നൻ കൂടി ദുഃഖം കൊണ്ടു നി-
നിർകൊരുവായി വന്നവർക്കും ദീനവൈഭവം ഉമ്പൊഴുകുക്കും ദയെന്നു ദുഃഖത്തിൽ നിരക്കം
പക്ഷികളും കേട്ടു കരഞ്ഞിത്തമിക്കിലും ദേഗത്തിൽ തിരിച്ചുടൻ നാദമേദിനം സാ-
യകം സസ്യായവാവശ്യമായതിനാൽ ഹാ ഹാ ഹാ എന്നും ഹാ ഹാ ഹാ എന്നു
ഹാ ഹാ എന്നു കല്പിതമാനുഷവാക്യവും ഉത്തരം മത്ത നാദം കേട്ടിട്ടിന്നതിനെന്നാ
ശ്ലോകത്തിന്നതു പാദം തന്നുതാവസ്ഥകൾ പാദങ്ങളിൽ വീണതാവെന്നയൊന്നെ-
ൻകൈനിന്നതിനെഴുന്നാൻ സ്വാമിൻ ദശരഥനായ രാജാവുണ്ടായാൽ മാതാവരാവിനാരക്ഷിക്ക
വെണ്മയെന്നാൽ യാതൊരു ഗയാവിവശനായവനതിന്നിരക്കുന്നാദമെന്നാൽ
പോണമെയെന്തിവാവിയായെയാക്കാൻ പ്രാണൻ കളയുന്നതുണ്ടെന്നാൽ വൈകാതെ
പാദങ്ങളിൽ വീണു കെഞ്ചിയുമെന്നാവുവെദംകലൻ ചൊന്നാൻ മുനിബാലകർ കൃമതെ
തഴുകാവതയാക്കുമെന്നു മഹത്വാവാവശ്യങ്ങാക്കി കൈവെന്നെന്നാൻ മമമിതാ-
ക്കന്മാരെയും ചെവി കേട്ടിരിക്കുന്ന വൈകരുതെന്നു മെവാക്യമെന്നു മനനയും വൃദ്ധന്മാരെയും
കാണാതെ പറഞ്ഞിരുന്നു ദാഹനത്താൽ ജലം കൊണ്ടു ഞ്ചുചെല്ലുവാൻ ദാഹം കെട്ടു
ക്കിന്ന തിന്നിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുതാനമെക്കും മവരോടറിയിക്ക സത്യമെന്നാലവർ നിന്നെ
യും രക്ഷിക്കും എന്നെടുതാതനകൈവശങ്ങാക്കിലൊന്നിനെയും ദേഹം മാക്കിയുമറിക്കിന്നു
ഞങ്ങൾ പോകാഞ്ഞുമിസയങ്ങൾ വെഞ്ചംപോണം പറക്കിന്ന വൈകരുതെന്നെന്നതു
ദുഃഖംപാരണം ചെയ്തു പിന്നെ സജലകലശവും കയ്യെക്കൊണ്ടു ദമ്പതിമാരിരിക്കുന്നവിടെക്ക
ചെന്നു ദമ്പതിമാരിരിക്കുന്നേടത്തെത്തിയാൽ ചെല്ലും ദോഷാന്തരെക്കുറിച്ചെഴുന്നേൽക്കുന്നു വെളുവെളുപ്പാൻ
ക്കവിശന്നു ദേഹിച്ചു വൊപ്പിക്കുമെങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടു കൊടുവൊരു പുത്രൻ കിണരറന്നു
ഞങ്ങളൊമെനം ക്ലേശാശ്രയം ഞങ്ങൾക്കുദൈവമെന്നാവും ഭവാനെന്നറിഞ്ഞെന്നതവെ
കേട്ടുവാൻ ഭക്തിമാനെന്നയും മനമെല്ലാമതിന്നുപനായുള്ളതെന്തിന്നു കുമാരാബലാൽ
പ്രകാരം നിരൂപിച്ചിരിക്കുമ്പോഴെന്നു മല്ലാദമിന്നു ദുഃഖം കൊള്ളുക എന്നു കേട്ടാറായിക്കാൽ വെ-
ളുമാററം പിടിയന്തരാകെട്ടുതാമ്പൊഴുതമെഴുവം ഞ്ഞുജനകനാവൈകുവാനെന്തുകുലം മ-
മനനെ വേഗേനതിന്നിരിക്കിന്ന സാദരം ഞാനുമാകുന്നെന്നാൽ ദമ്പതിമാർ വദ-
ഭക്ത്യാനമസ്കരിച്ചുത്തുയും ദീനന്മാരിപുത്രന്മാരെല്ലാമറിഞ്ഞിട്ടു തന്നെരം ചൊ-

൬൨ — നല്ലൊരു യൊദ്ധാവിവനക്കിയ ദ്ധിവതിന്നാൽ ദശരഥനെന്ന പെരായിട്ടൊരുവ

നായാട്ടിന്നു മൃഗയാവിവശനായി ശാർദ്ദൂലമൃഗങ്ങളെയും കൊന്നു പാർത്തിരുന്നെ

ൻ നദീതീരെ മൃഗാശയാ കുംഭത്തിൽ നീരകം പക്ക ശബ്ദം കെട്ടു കരിവരന്നുള്ള ത

ന്റി കാരം തന്നിലം ഭുജ്ജം കൊണ്ടുന്നാദമെന്നൊർത്തു ഞാനമ്പയച്ചെനറിയാതെയതും

ഖലാൽ പുത്രനെക്കൊന്നു നെരത്തകരളിൽ കൊണ്ടന്നെയും ദുഃഖിച്ചു തത്ര ചെന്നിട്ട

നെൻ ബാലനെ കണ്ടു നമസ്കരിച്ചുടനത്തുല്യമവനമ്മയെന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ ക

ഷ്ടമത്രെ മമ വന്നിതു തത്ര ബ്രഹ്മഹത്യാ പാപമില്ലെന്നറിഞ്ഞുയം കണ്ണും

പാറിഞ്ഞു വയസ്സുമെറക്കം വഞ്ഞു ശാലാന്തെ വിശന്നു ദാഹത്തൊടും എന്നുടെ

പാർത്തിരിക്കും പിതാക്കന്മാർക്കു തണ്ണീർ കൊടുക്ക എന്നെന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ

ഞാനതു കെട്ടു ഝടിതി പാവനെനറിഞ്ഞൊന്നു കുറാഞ്ഞെണ്ണെ കാക്കിക്കെ

ണാംനൂറി പാദ പങ്കജമെന്നിയെ മറ്റുള്ള പാപിയായൊരറിയനവപലംഭാനം വ

നമിഷയം കൃപാവശന്മാരെന്നു സന്ത താം താപസ പുംഗവന്മാർ നിന്നുളളെ

ചമാകം ക്രൂരഞ്ഞു കരഞ്ഞവരെത്രയും ദുഃഖം കലർന്നു ചൊല്ലിനാൻ പു

ത്രനെവിടെ ഇരിക്കുന്നതു ഭവാൻ തത്ര വന്നെങ്ങളെ കൊണ്ടുപൊയിടെണം

ഞാനതു കെട്ടവർ തന്നെയെടുത്തിട്ടിനതയൊഴുകെ കണ്ടൽ കാട്ടിനെൻ കഷ്ടമാ

ഹന്ത കഷ്ടം കഷ്ടമെന്നവർ തൊട്ടു തലൊടിനെയ ശരീരവും പിന്നെ ജ്വലന

രം ചൊല്ലി വിലപിച്ചു പിന്നതയൊടവരെന്നൊടു ചൊല്ലിനാർ നീയിനിക്കി

ത്വമമ്മൾക്കിടെണം തിള്ളുമൊറ്റം ചെലവിട്ടിട്ടു വൈകിടാതെ തത്ര ഞാനും ചിതക്കു

ടിയെനന്നെരം പുത്രസാകം പ്രവെശിച്ചാരവർ കണ്ണും ദുഷ്ടദെഹന്മാരായി മാവെപ്പ

ന്നവരും പുത്രാലൊകം ഗമിച്ചു പൊകിനാർ പുത്രതപൊശനനന്നെന്ന

മന്നൊടു പുത്രശൊകത്താൽ മരിക്കെന്നു ചൊല്ലിനാൻ ശാപകാലം നമക്കാഗതമാ

യിതു താപസവാക്യം സത്യമായും വരുമന്നവനെവം പറഞ്ഞു വിലപിച്ചു പിന്നെ

യും പിന്നെയും കെണതൊടങ്ങിനാൻ ഹാരാമ പുത്ര ഹാ സീതെ ജനകജെ ഹാരാമ

ലക്ഷ്മണ ഹാ ഹാ ഗുണാംബൊധെ നിങ്ങളെ പിരിഞ്ഞു മരണം പുനരിങ്ങനെ

വന്നിതല്ലൊ എന്നു സംഭവം തന്നിൽ പുനരെന്നെ നിന്ദിച്ചു പിന്നത്തെ രാജാ ദശരഥ

ൻ ഏകനൃപാലയം പുക്കിട്ടു രാജാക്കന്മാർ ജനങ്ങളും അനേകം വന്നിട്ടു കരഞ്ഞു തുടങ്ങിനാർ ഭരത

ക്ഷിതിതലെ വീണു കേഴുന്ന ലോകങ്ങൾ തൻ ക്ഷണം കേട്ടു വസിഷ്ഠമഹാമുനി മന്ത്രികളോടു കൂ

ടി സസംഭ്രമമന്തഃപുരമകം പുക്കാൻ ചെന്നു തൈലമയദ്രോണിതന്നിലക്കായ്യ ഭൂപാ

ലകൻ തന്നുടൽ കണ്ടു വന്ദിച്ചാൻ എന്നതു ചെയ്തു താനും ഒരേടം വിളിച്ചിന്നതൊന്നറിഞ്ഞു.

ട്ടു വൈകാതെ പോകണം വേഗമേറീടും കുതിരയേറി ചെന്നു കേകയരാജ്യമകം പുക്കു ചൊ

ല്ലുക മാതുലനായ യുധാജിത്തിനോടിത്ഥം എന്നെക്കാലം ക്ഷണമായതെയക്കണം ശത്രുഘ്നനോ

ടും ഭരതനെയെന്നറിയിട്ടു താൻ ചെന്നപ്പോൾ കേകയപുത്രിയിന്നെൻ സഹോദരാ കേകയരാജ്യ

മകം പുക്കു നയ യുധാജിത്തിനോടു ചൊല്ലിനാൻ കേട്ടു പുറപ്പെട്ട വസിഷ്ഠനുടെ ചൊല്ലുവാ

ക്കുകൾ ശത്രുഘ്നനോടും ഭരതനെ ഏതുമേ വൈകാതെയയോധ്യക്കയക്കെന്നു കൂടവാക്യം കേട്ടനേ

രം നടന്നിവർ ബാലകന്മാരൊടു പോകെന്നു ചൊല്ലിനാൻ കാലേ പുറപ്പെട്ടു കുമാരന്മാരും

ഏതാനും ദിനങ്ങളാൽ ചെന്നു അയോധ്യ പുക്കു താതനെ കണ്ടില്ല ഭ്രാതാവിനെയും എന്നു കണ്ടു

തന്നുള്ളിൽ പലതരം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു മാഴ്കും ഭരതനും സന്താപമോടു മയോദ്ധ്യ

യിൽ പുക്കു സന്തോഷ വർജ്ജിതം ശബ്ദഹീനം നാട്ടുഭ്രഷ്ടലക്ഷ്മീകം ജനോത്സവ വർജ്ജിതം ദു

ഷ്ടാദിഗതോത്സവം രാജ്യമെന്നിതും തെരുവീഥിനിന്മേകന്മാക്കളിതു ചൊന്ന രാജഗേഹം

രാമലക്ഷ്മണവർജ്ജിതം തത്ര കൈകേയിയെ കണ്ടു കുമാരന്മാർ ഭക്ത്യാ നമസ്കരിച്ചീടിനാർ

അതുകേ പുത്രനെ കണ്ടു സന്തോഷമോടു താലുമുതമായ ഗാഢമാലിംഗ്യമാശിഷും വെച്ചു

അന്തരാം ഗേഹം കന്യാകുമാരി ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി ഭദ്രമിപ്പോൾ മൽ കുലത്തിനു ചൊല്ലുക വേഗം താതനും മമ

ഭ്രാതൃജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമമേതുമേ കുറവില്ലല്ലോ പറകെന്നു അന്തരം കൈകേയിയോടന്നനേരത്തിനു

ത്തരമായി ഭരതനും ചൊല്ലിനാൻ പെട്ടെന്നു ചൊന്നാലും എന്തിനിക്കാണാത്തതിന്നു താതനെവിടെ വ

സിക്കുന്നു മാതാവേ മാതാവിനോടു ചോദിച്ചു ഞാൻ അറിയുന്നീല താതനെ കണ്ടുകൂടാതെ പൊരുന്നാ

ണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഭഗവതി താനെ വന്ദിക്കുന്നതെന്നു ഉള്ളിൽ കണ്ടുകേട്ടു ദുഃഖപരംഭീതിയും മൽപി

താവെങ്ങു പറകെന്നതു കേട്ടു സൽപ്രിയമാതാ കൈകേയി ചൊല്ലിനാൾ ഏതുമേ കളയെന്ന ദുഃഖി

ക്കാണാവകാശം നിന്നെ വാഞ്ഛിതമെല്ലാം വരുത്തീടിനേൻ അമ്പോടു ദുർഭാഗ്യങ്ങളിതു ചൊല്ലാം

ചെയ്യുവതിവയെ പാർത്തു കാണ്ണിവരുത്തിയ സൽപുരുഷന്മാർ ഗതിലഭിച്ചീടിനാൻ താതൻ തനി

യെ വെന്നതു കേട്ടോരു ഭരതനും ദുഃഖിച്ചു വീണു ദുഃഖംകൊണ്ടു പലതും വിലപിച്ചിതു ഭൂമിയിലെ,

ഹാനിയിൽ പിന്നെ മറ്റു ജനങ്ങളായിട്ടല്ലൊ കാര്യക്കൂടം കഴിച്ചിട്ടുവന്നവരായിട്ടിൽ പറഞ്ഞു

ഞാൻ ഇതു കല്പിച്ചതു [illegible] വൻ വസ്തുകണ്ടതിലും ഞാൻ ദർശിച്ചിട്ടുവന്നതിലൊരു സംശയം ദുഃഖം കൂടിയ

[illegible] ഘോരമായുള്ള [illegible] പാതകമാകിയ നരകത്തിൽ [illegible] ഞാനും [illegible]

[illegible] സ്വരം ചെന്നകെ [illegible] ഞാൻ പാദൈന [illegible]

[illegible] ചെന്നു [illegible]

[illegible] ദോഷങ്ങളിതെല്ലാം [illegible] ഭരത്തനെ [illegible]

[illegible] ഭരത്തനും [illegible] പ്രാപിച്ചിതെന്നെയും ദുഃഖ

[illegible] ഭരതനും [illegible] രാമ [illegible] വംശനായകനാരാ

[illegible] ഭാരദ്വാജ [illegible] ജാതനായി [illegible] നാൻ [illegible]

[illegible] പാർത്തലൊന്ന

[illegible] ഭരതനും ദുഃഖം [illegible] രാമനസ്യ [illegible]

[illegible] ഞാൻ പറയുന്നതു [illegible] രാമചന്ദ്ര [illegible]

[illegible] ഞാനറിഞ്ഞതു രാജ്യവന്ദനം [illegible] ഞാനറിഞ്ഞതെ

[illegible] ബ്രഹ്മഹത്യാശതങ്ങളും പാപമതു ഭുജിക്കുന്നതുണ്ടു ഞാൻ [illegible]

[illegible] ബ്രഹ്മാദികൾ [illegible] ദേവന്മാരെന്നും [illegible]

[illegible] മാതാക്കൾ [illegible] ഭജിച്ചിട്ടുന്നതുണ്ടു ഞാൻ [illegible]

[illegible] ഭരതനും [illegible] ചെയ്തു നാൾ ദോഷം [illegible]

[illegible] ഞാൻ [illegible] ഗോഹത്യാ [illegible] ഭരതനും

രാമനും [illegible] വസിഷ്ഠൻ [illegible] മഹേശ്വരൻ [illegible]

[illegible] സത്യവരായ [illegible] വൻ [illegible] രാമ [illegible]

[illegible] ബഹുകുല [illegible]

[illegible] പാപം [illegible] രാമ [illegible] വന്നു

[illegible] ഞാനും [illegible]

നാശാദി [illegible] സത്യ [illegible] സകലജഗന്മയൻ [illegible]

[illegible] ജഗൽക്കാരണൻ [illegible] കാരണം

൬൬൭ ക്കിയ ചൊല്ലിതം ശക്തിയില്ലീനാം പവിത്രമെപ്പൊഴുമെഴുതെത്തിയ ചാരിച്ചുകണ്ടാലൊ

ഭിക്ഷംദുഃഖിപ്പിച്ചനവകാശിയില്ലാത്തമെദുഃഖമെന്തിംചെലംകൃതവശാത്മനാംതാതെ

നന്നായിരിക്കംചത്തനെന്നായിരിക്കും ഒപ്പനായായാലതിക്രമരാജ്യഭൂവർമ്മാരത്തലച്ചുതൊട്ടു

ച്ചുച്ചുപെയില്ലാത്തതാൻമെയിച്ചുവിണിട്ടുപൊൾന്നിക്കുംരമെക്രൂരസംസാരമാ

ക്കിച്ചൊസ്തസംഗമൊരന്നതിക്കരമായുള്ളതത്രസൌഖ്യംവരുത്തിട്ടുവാൻനക്ഷത്രനാമാ

യുള്ളയാരുശാന്തിയാകിന്നിപ്പഴയുള്ളതിൽമരണഷംതിരിയായിതുംമിക്കുവകും

തുംനിച്ചയാലാക്കുംതൃക്കുരുനാരവസ്ത്രയെന്നാക്കിണമെല്ലാംപ്രകൃവശാഗതം

തചെറിഞ്ഞുള്ളമ്മാനെയിരിക്കംചത്രമിത്രാഷ്കരത്രാദിവസനാവെടിച്ചെന്നര

ചംദുഃഖമില്ലാത്തതെസാധെതമെന്നസ്വവഷിക്കുത്തമെത്ര്യഷംഷ്യമെക്കാഗികഴിന്നഷ്ട

ണ്ണുതായതുംബ്രഹ്മണാപ്പുഷ്ടണ്ണുതായതുംവരിക്കിലെസംപ്രാപ്തിയില്ലാതെമെയ്യതൊ

നാൽക്ഷണഭംഗരമായുള്ളതിരിക്കയാലത്തിലെന്നൊരാരമ്പഹാൽഞ്ഞായിനാഷ

ത്തുതംബസമെത്തിട്ടുഹരമെക്കിഞ്ഞണതുംമിത്രിച്ചുമായുഗണമെവേടവണ്ണുന്നു

മന്ത്രിച്ചുംകണ്ടവെൽന്നസംഭ്രമംകണ്ടിവെത്രപ്രലഗാംചമിസ്സുവൽസമ്പത്തിലുമാ

യുദ്ധത്തിനശുഭരംപ്രാകാന്നാമെദൈവന്യായംകൂണാമിന്നെല്ലാംപ്രാപ്തമാംദേഹികളുടെഹം

ചനരിപ്പിച്ചില്ലാപത്രങ്ങളുപെകിച്ചുദേഹികൾപ്പുച്ചുപുണ്ണവവസ്ത്രങ്ങൾകളഞ്ഞു

നൂതനങ്ങൾദേഹങ്ങൾതയെകിച്ചുദേഹികൾപൂക്കുശോഭനവദേഹങ്ങൾകൈക്കൊള്ളുന്നു

ജൂകാലചക്രത്തിൽതദേദേഹത്തിനുതക്കിക്കാതിദേതങ്ങളുണ്ടെന്നു ദുഃഖത്തിനെന്തൊരുകാ

രണംചൊല്ലുന്നിതുജന്മതംചൊല്ലുവൻകൊൾത്തിജ്ഞാനിജ്ഞനമരണവുമാത്മനതി

ത്തിക്കഷ്ടഭാവഷിക്കുന്നിത്യനാനന്ദസ്വരൂപൻനിരാകുലൻസത്യാത്മകൻസകലെശ്വരൻശാശ്വ

തൻവ്യാപ്യാദിപാകിസസ്പൂരുസനാതനൻജ്ഞാഉയനെകൻപരൻപരമൻവിശ്വമനാ

രതംചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചുകിണ്ടയമായറിഞ്ഞുദുഃഖവജ്ജനിയെല്ലാമാത്മജ്ഞാനകളിൽസ്നേഹ

ചംസമ്പരമെത്തിയിഷ്ടമുള്ളകൊയശ്ശാസ്ത്രങ്ങളുവലനംതവനന്ദനൻതൃപ്തിയായിമെിസം

സക്കാരാകയുംചതുമിത്രാദിസോദരാവാപ്പ്യയുക്തനായൊരുഭരതകുമാരനുംതാതശി

രമെല്ലാതെയിന്നിത്തിൽനിനാദരപ്പെട്ടമെതുന്നിതായിച്ചുവിധംചരാദിരണ്ണാചെ

പചനങ്ങളാൽസർവ്വാംഗമെല്ലാമലത്തിരുന്നിനാൽഅഭിഷേകത്തിനായിതായിമെയ്യെ

സംസക്തിരാജംവല്ലഭമാരാചാര്യസൌഖ്യംതൂകുന്നൊലൊകംതാദശവാസരെഭക്ത്യാകഴിച്ചിട്ടു നൃ

പിന്നെയുംമാമുനിമാരൊടുപരായണമ്പാരം മിക്കാവഴിക്കൊടുനഗൊരനഗ്രാമരത്നംപെട്ടെന്നു

ന്നലെപനതാംസ്വലഗ്നമായൊടൊപ്പണംതൊരവും ശ്രീരാമസാരംപിന്നെനമസ്കരിച്ചു

ഴുപനമാതാക്കന്മാരും ശ്രീരാമഭക്തനായിരുന്ന ഹനുമാൻകിഴക്കിലങ്ങുണ്ടാമസ്യൊത്തനായുടൻ താനും

പ്രാർത്ഥിച്ചുരാമകുമാരനെക്കാണ്മാനെസന്തിപ്പിച്ചിട്ടു ഇന്ദ്രിയംനന്ദിഗ്രാമവഴിയായിചെന്നുവൊയൊരുടരതന്നുംസ

നജനാപ്പുരിയിൽചെന്നുനന്ദനന്മാരായമഹാജനങ്ങളൊടുംകൂടെമന്ത്രജനങ്ങളും തദ്വസിഷ്ഠന്നുമ്മുനിയും

ച സന്നമാക്കുംശുദ്ധിവസ്ത്രാഭരണമെന്നതിഞ്ഞാറു ഹൊമസ്നാനസ്വദിനാംശിനമ്പസ്നാനഭാസനെക്കുറിച്ച

ഗനായകരാൽ ശത്രുഘ്നസംയുക്തനായ ഭരതനെന്ന ത്രിവർഗ്ഗത്തിലെനേരമവർക്കാതിന്മുമ്പിൽ

ത്താഴ്ചെയ്തവരവാസിക്കുന്നതീർത്ഥമന്ത്രാനന്ദംവന്നുവന്നത്തിനാൽ കൊടിഭരതകുമാരനെ

ടദെവാജസന്ദവസംഭവൻ ചെന്നിട്ടുനാൽദെശകാലെപ്രത്യയഗുണവാക്കുകൾക്കുതിരായ

ത്താനായതിലെപ്പിച്ചുവൻസത്യസന്ധൻതവതാതൻദശരഥൻപൃത്ഥ്വീതലേനിന്നുസ്വർഗ്ഗത്തിൽപൊയി

നാൻപുത്രാദിദുഃഖംവെഷക്കെകൊണ്ടുത്തമാവൊരുപരലൊകയാത്രാമന്ത്രങ്ങളുംമദ്ധി

ഷെകരിനാക്കുഞാൻമന്ത്രങ്ങളെല്ലാംപെട്ടെന്നുചെയ്തിട്ടുവൻരാജ്യമരാജകമാംഭവാനിപ്പി

ത്യാഴ്ച്യാകെച്ചിന്നിനക്കകുമാരൻതാതനിയൊഗത്താലതുയുംവെണംപൊത്തകൂത്തൊമതു

ക്ഷാകലെവനംചെന്നാൽമിയാഗുണങ്ങൾനമ്മൊക്കുംവന്നുകൂടുന്നതിനുപ്രസാദത്തിനാൽ

എന്നാൽചെയ്കവസിഷ്ഠന്റെയൊട്ടനന്തരംതാഴ്ത്തുണർത്തുംഭരതനുംതന്നിയന്മരാ

ജ്യംകൊണ്ടുകിംഫലംമന്നവനാകുന്നതുമമപൂർവ്വജൻതന്നെതവനാടെക്കിം കണ്ണാരതെ

റിഞ്ഞുള്ളതെല്ലാമറിഞ്ഞാലുമെപൂന്നനാമെന്മപ്പെഴർകാലെപൊകുന്നതുണ്ടുഞാൻനാ

ളിക്കനെതന്നെകൊണ്ടുഞ്ഞുപൊരുംപിൻഞാനുംഭവാനശ്വസ്സമിത്രമൊഴിയുംനായനായുരവാ

സിക്കുന്നുമമമാതൃജ്യംതന്നെതൻകാലാൽ കൈയിരപ്പെടയൊഴിമാനകാരശംഖാവപടഹവാദ്യത്തൊ

ടും ചൊല്ലുവത്രപ്പുരതാവസസാമന്തമെലെനിപാലകവൈശ്യശൂദ്രാദിയുംസാദരമദ്ധ്യതക്കെ

ക്കൊണ്ടെന്നുതന്നു മാതാക്കളെനന്നുള്ളവരിട്ടുമഹോത്സാഹംരാമനെത്തെടിപ്പിച്ചിട്ടുപൊയാരങ്ങ

ണ്ടു ഭൂമിയിൽതന്നെകിടക്കുന്നതെല്ലാഞങ്ങൾക്കുഫലമൂലങ്ങൾ ഭുജിച്ചുഭിന്നതപ്പമാർഗ്ഗെവനം

ചെയ്തുവൽക്കലങ്ങളുംപൂണ്ടുതാപസവെഷംധരിച്ചുഞങ്ങൾപൂണ്ടുതാപസമിച്ചൻവസിക്കുന്നതെ

ല്ലത്രുതപംഭരതൻപറഞ്ഞതുകെട്ടവരെത്തുമന്നവനന്നുവൊള്ളിനാൽമിത്തെ

൬൭൧. ഇങ്ങിനെ ചൊന്നിയ തന്ത്രവും ഉണ്ണാമങ്ങിര ലക്ഷ്മണനെക്കൂടി സ്വയം ഉണ്ടാക്കിയവം ചെയ്ക

ശ്ശേഷം ഭരതനെ രാജ്യത്തിൽ ദൈവങ്ങളും ഭരതനും ശത്രുഘ്നനോടു കൂടെ പുറപ്പെട്ടു തത്ര

ന്തിയെ യോഗേന സൈന്യത്തോടും സമം രാമനെക്കാണ്മാൻ നടന്നിതക്കിനെ നാറിങ്ങുവഴി

ഞ്ഞൊക്കെ ഒക്കവും രാജദാരങ്ങൾ കൈകേയി മുമ്പായിട്ടുള്ള രാഘവനെത്തന്നെ കാണ്മാൻ

നടകൊണ്ടാർ താപസശ്രേഷ്ഠൻ വസിഷ്ഠനും പത്നിയും താപസന്മാരുമായ സാകം പുറപ്പെട്ടു

ഭൂമിയിങ്കൽ പൊണ്ണും പൊലിക്കുന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നവരന്തരാ രാഘവനെ

ശോകനാശനം ചെയ്വാൻ ലോകർ ഇരിക്കുമ്പോൾ വേഗത്തിലും ശൃംഗിവേരപുര

ത്തിങ്കൽ ഗംഗാതടെ ചെന്നാരന്നു പെരുമ്പട കൈകേയി പുത്രനായ ഭരതൻ പടയൊക്കവും

ആഗതനായതു കേട്ടു ഗുഹൻ താനും ശങ്കിതമാനസനായിട്ടുമന്നേരം കിരാതന്മാരോടു ചൊ

ന്നാനന്നേരം ബാണചാപാസി ശസ്ത്രങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു തോണികളൊക്കവെ

നിശ്ചയിച്ചു രാമനെ ഇല്ലാവരും ഞാനെന്നു ചെന്നു കണ്ടു ഇപ്പോൾ വരുന്നതുണ്ടു

ചെവിക്കൊണ്ടാതെ നിന്നു കൈവെന്നവരിലുള്ളവരെ ഞങ്ങൾ തടുത്തിടുന്നതുണ്ടു

ഇപ്പോൾ രാഘവനോടു വൈരത്തിനെന്തിന്നു പോകുന്നതാകിൽ വന്നിരിക്കയും ശു

ഭനെന്നാകിൽ കടക്കയും വേണം പരീക്ഷിക്കേണം നിഷാദനും ഗുഹൻ തന്നെ അതിന്നിമിത്തം

ഇളയ ഗുഹൻ ചെന്നു സാദരം കാൽക്കൽ നമസ്കരിച്ചിട്ടു നാൽ നാനാവിധ ഉപായനങ്ങളും

കാഴ്ചവെക്കുന്നവരോടും തൊഴുതിന്നിട്ടു നിൽക്കിരാംബരം ചെന്നു ശിരസ്സാ മംഗലം ചരിത്രം

മന്ത്രിയും വന്നാമയം ചീരം കുമാരം കുമാരരൂപം മൗലി ധരിച്ചിരം രഘുവരനെ സാദരം സ്വാഗതം

മാരാസമാനശ്ശീലമനോഹരം കാരുണ്യസാഗരം കണ്ടു ഗുഹൻ താൻ ഭൂമിയിങ്കൽ വീണു ഗുഹനാ

ലിംഗിതനായ ശ്രീരാമവും ചെയ്തു ഭരതനെന്നതിനെ രഞ്ജനനായ ഗാഢമായിട്ടുള്ള രാഘവനാമ

ദിക്കും പലരുമനോമയ വാക്യവും ഉക്തിയാ ഗുഹനോടു ചൊല്ലിന്നവർ ചൊല്ലിനാൻ ഉത്തമ

പുരുഷന്മാർ സ്മരണം ഭവാൻ ശ്രീരംഗനം ചെയ്തു തെല്ലോ ഭവാനെ ലോകർ ഗ

നാഭൂതനായ രാഘവൻ ലക്ഷ്മി ഭഗവതിയോടു കൂടെ ഞങ്ങളിങ്ങു വന്നു മൈഥിലീനും

പക്ഷമതായിട്ടു സുന്ദരനായ ഭവനത്തിലിരുന്നിതെന്നുള്ളതൊരു സംശയമല്ല

വൈദേഹിയോടും ജനകാത്മജയോടു കൂടെ ശയിക്കുന്നു പൊലിക കണ്ടു രാ

മനെന്നിയവരുടെ വചനം ഞാനിപ്പോൾ ശ്രീരാമനെക്കാണ്മാൻ പറഞ്ഞുതരിക തന്റെ ...

ച്ചു നായകൻ സീതയൊടുംകൂടെ നിഷാദസംസ്ഥാനമായ ശൃംഗിവെരത്തിൽ ചെന്നതു കെട്ടു ഗുഹൻ തന്റെ ബന്ധു

ക്കളൊടും സന്തൊഷം ചെതസാ ഭക്തൻ ഭരതന്നു ത്തമനെന്നതത്ര പൊതിഞ്ഞെടുത്തു

നടന്നാൻ ഫലമൂലമധുഭൊജ്യങ്ങളാലുംവന്നു സീതയൊടുംകൂടെ ഗുഹൻ സാദരം ചൊല്ലിനാ

ൻ കണ്ടൊഷ്ടചെയ്തിൽ കരുണാനിധെ സീതയൊടൊന്നിച്ചു നിന്നെ വണ്ടൻ മഹാശയ നമസ്കാരം കണ്ടു ഭര

തന്നു കൃതാർഥനായ്ക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുവന്നിവ ഭരതനം ചെയ്തു നാൻ ഹാസ്യകമല മന്ദഹാസ

മിങ്ങൊന്നു പ്രസാദിക്കുന്നു സ്വവല്ലഭങ്ങളെപ്പൊലെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും രക്ഷതെന്നരാം

മെന്നരുളിച്ചെയ്തു മഹാരാഘവം വാക്യം ശ്രവണത്തിൽ ശാന്തമായതിന്ന് ഒരിക്കലും വൈദെഹനി സീതാമ

തീയാം പ്രയാണം ചെയ്തു ശരീരം ആലെ നൽകിയിരിക്കുന്നു കൈതവഹസ്തഭ്രമം ഇളക്കി വൽക്കലങ്ങ

ഉം ധരിച്ചു ആയുധം കൈക്കൊണ്ടു തൻ ഗൃഹത്തിൽ നിന്നു ജലത്തെയാരണ്യം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയ്പൊയി

മെന്നെയും ചിത്രകൂടത്തിൽ നിന്നെയും നിന്നെയും സുമന്ത്രസഹായം വന്നതന്നു ജനനിയും മാ

നസൻ ഭ്രാതൃവാത്സല്യത്തൊടും ഇങ്ങുവന്നു ഫലങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു വനത്തിന്നു പൊയതവ

നല്ലൊരു ഗംഗാതീരത്തു വസിച്ചു സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്തു പിന്നെ ജലം കുടിച്ചു രാത്രിയിൽ

സഹിച്ചു കിടന്നു വന്നൊന്നു വെളിച്ചം വന്നതിനാൽ ഫലമെന്നിയെ ചൊല്ലിനിന്നവനൊടെ

ഭിവസത്തിന്റെ കരുണയാൽ ഒന്നുമില്ല എങ്കിലും ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു കൊണ്ടുപൊയി

വനെന്നതു കെട്ടു ഗുഹൻ സുമന്ത്രരൊടു ചൊന്നാൻ മംഗലദെവത വല്ലഭൻ തങ്കൽ തിരിച്ചുവന്നെന്നെ

ഞാനിന്നു ഭക്തിയുള്ളൊരുകയാൽ പുണ്യവാഹിനിയിൽ വെച്ചു പ്രസന്നൻ ദെവൻ നിന്നെയും ചെയ്യില്ലാ

കെൾക്കമഹാമതെ ഗംഗാതീരത്തു നാമിപ്പൊൾ തന്നെയും മംഗലമായ ജലത്തിൽ നിന്നു ഭാഗ്യം തന്നെ

കടവിൽ കൊണ്ടുവന്നിതയാ തന്നൊടു ചൊന്നാൻ രഘുനായകൻ വാക്യം ആനന്ദപൂർണ്ണനായി കേട്ടു

ഭരതന്നു തത്ര ഗംഗയിൽ മഹാവിപ്രന്മാർ പ്രിയസഖെ വിളിക്കുന്ന കാലത്തു തിരുനിയെ സത്വരം കൊണ്ടുവന്നു

ഗംഗയിൽ മുങ്ങി ഭക്താദിനിഷ്ഠകൾ കഴിഞ്ഞു ഗുഹൻ സാദരം ഗംഗാപതിയായ നദിയെ കടത്തുവാ

ൻ ഭൃത്യവർഗ്ഗത്തൊടുംകൂടെ സസംഭ്രമം നിഷാദരായ കാന്തൻ മഹൽ കൈവന്നിവത്തിലും ചെന്നു

കൂലത്തെ ഗംഗയിലിറങ്ങി നൊന്നങ്ങു തൊണിയിൽ കയറി നിന്നു നാൻ ഒന്നൊന്നായി എല്ലാരും

ഉത്തമരായ പലരൊരു തൊണിയിൽ താൻ മുമ്പിൽ ശത്രുഘ്നനൊടും ഭരതനെയും പിന്നെ സത്ത

മനായ വസിഷ്ഠനെയും താപസരുമായ മാതാക്കളെ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു പാർശ്വത്തിൽ വാമഭാഗ്യമാം കൈക്കൊണ്ടു

തന്നെയും ഉത്തമയായ സുമിത്രാദെവി തന്നെയും പിന്നെ ശചിമാർ മറ്റുള്ളവരെയും ഭക്ത

100

൱ തെഴുതക്കരത്തിലെ മന്ദംതാഴത്തെ ചുട്ടിയ്ക്കട്ടിനാനായരാൽ തെമ്പർ തഗനിയെക്കൂടി

നാകലാംകുപെക്കാ ന്തിരുവമ്പാടുമ്പന്നൂരിൽ ഭരതാഗ്രജന്താപസേന്ദ്രാശ്രമം പ്രാപ്യ

ഗാഢം നുരുക്ഷന്മാരെവശംകിനാ സംപ്രാപ്യ സംപ്രീതനായ് ഭരതനുംവമ്പാടയെക്കാവെ

ശ്രീരാമനിത്തിരിനാൽ താനമനജനമായ്ജാക്കണെ സാനന്ദമായ്വശ്യനിന്നൊരനന്തരം

ഉച്ചലന്തം മഹത്തെജസംരാഘവംകിജ്ജാരാത്മാനമാസിനംകിധി സമ്മുന്നുള്ളാന

നായസാക്ഷാംഗംസഹൊദരം പ്രക്ഷ്ടുത്യ ഭരതാഗ്രജൊക്ഷിന ശ്വരംജ്ജൊതാദശരഥ

നംബാലകന്ത്രിതെജ്വപക്ഷജയംമാംസമിന്ദ്രനം പ്രാഷ്ടവാലാകുശലപ്രശ്നാംചെ

യ്തു ഉജ്ജ്വാതരാജാടവലക്ഷമായിരിന്നം തിഷ്ഠികലനരുടലെയതിനെത്തെനെ ട്രാക്ഷ

മിക്കൊക്കുവവനമക്കൊട്ടുമൈരാജ്യംരക്ഷിച്ചുനാനാജനങ്ങൾക്കു താൽ പൂജ്യനായ

യാമ്മിനിയെതിനിസജ്ജിനവലക്ഷലയ്യംജടയും പൂണ്ടു താപസനായ്വെഷത്തൊടി

ഗ്രഹിച്ചുവാൻ എന്തൊരുകാരണംവമ്പാടയൊട്ടുമാഹാത്മവനാന്തരെവന്നതായെ

ന്നിന്ദ്രുതാഭരതാജ്ഞാവാക്യം ഭരതനതിതം കിവരന്തനൊട്ടുചൊല്ലിനാനിത

ന്നുലഞ്ഞിലെപ്പെരാതെപൊകയിക്കെന്തൊരുപുണ്യാത്മജന്മാരമഹാമനെ എതി.

ലാംവാന്തവം ഞാനന്ത്രിനിസക്കടംപൊവാനനുമഹാത്മന്മിനിതൊരാമാറിഷെക

മിച്ചതിനുകാരണംരാമവാദുരാജ്ഞാണ്ടാണ്ടയാതിയെഞാനെതമെയൊന്ന്

ത്തിലുരാഘവൻകാനനത്തിനെന്നുന്നഞ്ഞുവാൻകൂലവംകെകയാപുത്രിയാമംബതൻ

വാക്കായകാരക്കൊണ്ടുവെഗദൈകൂലമതിനന്തുള്ളക്കുമാതസ്വനൊതസ്വനൊത്താ

നതിനിക്കാദമ്പംപ്രഞ്ഞാപം ദയാതിയെ ശ്രീരാമചന്ദ്രനുഭൂതനായാൻവാടവനം

ഒാഴുമുംഭക്തിഭക്തിയെമാമംപൂണ്ടു ഭാഗണ്ണുത്താലെന്താരുഫലംപൂവിനി

തെന്നായ്പിപിച്ചുരാംകാന്തിതിൽ ശ്രീരാഘവചരണാന്തികെപിണ്ണസംഭാരങ്ങളെ

ക്കുമായിടസമിച്ചുപൌരവർണ്ണാനുക്കൂട്ടുനൊട്ടുക്കൂടവെന്ത്രീരാമദൈവനമിഷെ

കംചെയ്തുരാജ്യത്തിനായരുളിക്കൊണ്ടു പൊരയെക്കാണ്ടു പൂജ്യനാംജ്യെഷ്ഠ

നെവെലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവാൻ ഞാനെന്നു ഭരതവാക്യംകൊണ്ടുമംഗലാത്മാരാമ

നംകെകെന്നിനാൽ ഷംമൊച്ചുമൂന്നുസന്തെഷിച്ചുതൃത്താൻ കെംബഹനാവർണ്ണ

ന്താനമെയ്ക്കതൊൻ ഞാന്നുശാകണ്ടത്തെ രിക്കുന്നതുമാനസെശൊകകണ്ടൊക്കൊ

ക്ഷമെകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നൊരു നൊക്കാർത്തന്നൊടെക്കൂടെ ഭക്തി പൂണ്ടു പതിയായ രാമൻ കൽനിന്നു

യം തന്നിനിൽക്കിലല്ലുവർനിന്നെ ഞാൻ വന്നപാദയൊട്ടുമില്ലൊരു സംശയം ഉണ്ടും

കഴിഞ്ഞുറങ്ങി പലർകാലെ വെണ്ണം രക്ഷശ്രേഷ്ഠനെ ചൊല്ലുന്നവരുടെ വാൾ എല്ലാമതുവെ

ച്ചവർ ങ്ങുമിന്നിക്കിനിന്നു ചൊല്ലും വൈഷ്ണവമെന്നു ഭരതനും കാൽകഴുകി സമാചരിച്ചു നിന്ന ശേഷ

നെക്കാഗ്രമാനസനായതിരിച്ചു തം ഹോമശേഷാഹാരം നിന്നു സ്നാനഷം ചെയ്തുകൊണ്ടു മന്ദ

യെതൽ ക്ഷമ തണ്ണകാനനം ഒട്ടവെച്ചുചൊക സമാനമായുള്ള ദൈവകൃതായിരുള്ളവരുടെ

ങ്ങളും ദൈവവിനതമാരായില്ലതകളും ഭാവനവൈഭവമെന്നുമരുളും ഭക്തഭക്തരാ

ലെ വയങ്ങൾ ഭോജ്യങ്ങളും ഭക്തിപ്രസാദനം മറ്റും ബഹുവിധം ഭോജനശാലകൾ സൈന്യ

ഹങ്ങളും രാജഗെഹങ്ങളും ഉത്തമമനോഹരം പുഷ്പരത്നപ്രഭൃതികൾ തമൊക്കവെവ

ളി ഷ്ടിനപത്തിഷങ്ങന ഞങ്ങം കൾ ങ്ങാശക്രൂർക്ഷെനവിശ്ചിനെസകലാദരമൊടു

ഒളിച്ചുതമ്മിൽ നാൾ വരുമ്പോൾ ചെന്നും ഭരതം സഹോദരന്മാരുമായി ലപണവർക്കുള്ള

നന്തരം തപനൊന്നിത്ത ഭരദ്വാജമുനി രെവതരായാർ രാമരാമനിസന്നിളുടെ

നവും ചെയ്തു ഷ്ടിനിയമങ്ങളും ഭരദ്വാജപാദങ്ങൾ കുമ്പിട്ടു നാൾ താപസ

നനൊടെ ഷാഷം കൈക്കൊണ്ടു പതിനെട്ടു നമ്മാരും ഷം ഷുമികൂടാചലം

പ്രാപ്യമഹാബലനത്ര ഷട്ടുകരെ ഞ്ചിണ്ടിക്കെട്ടി തമായൊരു സംഘം

സം സമന്ത്രരും ശത്രുഘ്നനം താനമായി ഭരതൻ തടന്നിരാമസന്ദർശനാകാംക്ഷയാ മന്ദ

മാർ ഞ്ഞനാനാതവാസനമങ്ങളെ കാണാഞ്ഞാരൊരൊരാമന പരമാരെഴുതാ ഞാനൊ

ട്ടുതലൊട്ടിപ്പമത്യാദരം ക്കെവാഴുന്ന രക്ഷത്തമനെ തെസനമിത്രിയൊടും മിഥിലപതി

യൊടും ശത്രുഘ്നത്തമനായ ഭരതകുമാരനെ ഷ്ടാരം താവസന്മാരുമരുൾ ചെയ്തു ഉത്ത

മിരെഷ്ടരസ്തിരമ്പാലെ ത്രക്കൂടാദ്രിതൽ വാശെഷ്ടമഹാശ്രമത്തെ ഉത്തമവൃക്ഷ

ൽ വാഴുന്നതെന്നുടെ ശ്രേയം കൊണ്ടുക ഞങ്ങൾ ഭരതനും തന്നെവലെ നന്നെര

ത്തു കാണാക്കുന്നതു ത്യായതമായ രാമചന്ദ്രാശ്രമം പുഷ്പപടലവൃക്ഷവല്ലിതരു

ശല്ലി രമണീയകാനനമങ്ങളെ തരത്തകളിൽ ബകുളവനങ്ങളുമായുള്ളതഖിലങ്ങ

ളനാഗവനനാഗങ്ങൾ കെരവൃഗങ്ങളും കൈതമാരങ്ങളും ഷൊരസ്യ ചെമ്പകത്തെ

ശാകതാലങ്ങളും മാലതിലത്തിളമവാലനാംബിശാഖികളുംയതമാല

സ്വാലങ്ങളും ഹൃഗൊൾനാനാവിഹംഗനാദങ്ങളും തുംഗമാതംഗപ്ലവംഗങ്ങ

ളങ്ങാതിനാനാമൃഗപ്രാന്തിൽ ലക്ഷ്മണനും ഹ്യാസമായ ചൊല്ലിക്കൂടെ ഭരതനും പൃക്കാ

ഗ്ര സംലഗ്നവലക്കലാപൈക്കതം പുഷ്കരാക്ഷാശ്രമം ഭക്ത്യാവന്ദിച്ചിനാൽ ഭാ

ഗ്യവാനായ ഭരതനതു നേരം മാഴ്ക് രജസി വന്ദിച്ചു കണ്ടായിതു സീതാര

മണ്യാമവാക്കരവിന്ദങ്ങൾ ജ്ഞാനമായിതു ശോഭിതം പാവനം അങ്കുശാ

ങ്കുശധ്വജവജ്രമത്സ്യാദികൊണ്ടങ്കിതമംഗലമാണ്ടമഹാനായിട്ടിണങ്ങാൽ പണ്ടങ്ങുകര

ഞ്ഞും തദാ രെണ്ടതൻ മൈഥിലിയിൽ കെ... നാൽ ധന്യാധന്യന്മാരൊധന്യാവഹ

ത്രയം എന്നും മര്യാദകൾ പുണ്യപുരം പരംശ്രീരാമപാദ പത്മം കണ്ടു തലമാറാതിരിക്കുകാ

ണ്ടാനവകാശവും വന്നതെന്നെപ്പോം മുപരിട്ടാദ പാദം വൃക്ഷത്തെ വെച്ചണം ചെല്ലുന്നതെന്നും

വെധാവഷ്ടിശനം മുവകടും വൈചെ വെട്ടങ്ങളും നാരദാദ്യമുനികളും ഭക്തന്മൊത്തുള്ള

പ്രേമരസപ്ലുതമിത്തനായാനന്ദബാഷ്പാകുലാക്ഷനായി മന്ദമന്ദം പരമാശ്രമസന്നിധൌ ചെ

ന്നിതന്നൊരു നേരത്തു കാണായിതന്നു രാമചന്ദ്രൻ പരമാനന്ദമൂർത്തിയായിട്ടുള്ളൊരുകല്യാണ

പര്ണശാലയിരമന്ദിരൊരമ്പലമിരുവാകൽ ഇരുവർ പൊലനംദൂർവാദളത്തിനുശ്യാമളം

കമലദളം പൂർണ്ണചന്ദ്രനിലന്നനടുപെക്കണം രാമാങ്കമകൾ വല്ക്കലാംബരം സൌമ്യം ബാദ

പ്രസന്നവക്ത്രാംബുജം ഉദ്യത്തരുണാരുണനയനശോഭിതം സിദ്ധ്യാദിമാഗയം കിരീടിയാം

യാഗമിദ്ധ്യമാക്കിനൊദ്ധിതിക്കുന്നൊരു ചൈതന്യമാനമാത്മാനമലൌകികംവക്ഷസ്ഥിതശ്രീവ

ത്സലക്ഷണം മധ്യംലക്ഷ്മിനിവാസയോഗ്യമുടെ തലക്കണ്ണെ സെവിതപാദപങ്കജം

ലക്ഷണം കൃഷ്ണ ശ്രീവല്ലഭം ശരീരം ഭക്തന്മാർ സെവിതം വക്ഷസ്ഥലം വാഹനം രക്ഷാദിനാ

ശനം രക്ഷാദിലക്ഷണം ലക്ഷ്യശ്രവണം പ്രവരപക്ഷ്യത്തികം കന്ദർപ്പകോടിതോനെകപക്ഷങ്ങൾ

ജ്ഞാപരം കാരുണ്യപൂർണ്ണം ദശരഥനന്ദനനായിട്ടുള്ള വാസ്തവികം മനോഹരം ദൂർവാപത്രി

തിയം ഭക്തിയോട് കൊണ്ടു കണ്ടാൽ പിന്നെ മനസ്സിലിപ്പൊൾ രാമനവനെയും ശത്രു

ഘ്നനെയും മെയ്യിത്താമൊദപൂർണ്ണനെല്ലാമിട്ടു സംഭ്രമിച്ചു ചൊല്ലി തൊഴുതീടിനാനം

ചെയ്തീട്ടിച്ചെരിയാൽ രക്ഷയാനുഷ്ഠിക്കൊണ്ടീട്ടീട്ടു നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ബാഷ്പജലം

കരഞ്ഞു കാലം പാർത്തു സോദരന്മാരെയും രാസംഗമിതിൽ ചെന്ന് പരമിപവശങ്ങളും മറ്റു

പ്രാനന്ദപൂർണ്ണകം സംഗമേശ്വരന്മാരു സന്തതിയും തന്മയെ ഭരതാംഗുലി ക്ഷേമി

നാൻ ഉദ്ധൃതനൊന്നക്കത്തായ പശുകുലമദ്ധ്യെ ജലാശയം കണ്ടു പൊലെ തൊവെ ഭഗനമുള്ള
സ്തിയെ ഉത്ത ചെന്നാശ്രകണ്ടു ഞാനവിടെ വന്നീട്ടു മെന്തിമനെ പൂജ്യതം ആരാധനം ചെയ്യുന്നമാതാ
പിന്നെ അവിടുന്നു പാദങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവൻ രക്ഷനാഥനം എത്രശ്രേഷ്ഠമാർ കയ്യുക്കൊണ്ടു കൈഉസ്ക്കുരൂപം
പുത്രനന്ത്യാഷ്ടയാരാ ഭിക്ഷ കാം ചെയ്യുഗാഢമാല്ലിന്നുള്ള ശിരസ്സുകന്ന ടൽഉദയവെട്ടം മൂല
യുഷ്യമരണ തട്ടാത്തന്ന്യാരായ ജന്മമന്ത്രജനനെത്തെയും പിന്നെ നമസ്കരിച്ചു ഭൃഗുനാനാടരാൽ
ലക്ഷ്മണന്താനുള്ളവ ലക്ഷ്യം വന്നാത്തിനാൽ ലക്ഷ്മി സമയായവന്ത്രിതന്നെയും ഗാഢമാല്ലിന്നുള്ളകൈ
സഖ്യാദികൾ സമാശ്രയമെ ദിമ്പതുല്ലിഗനാൽ കണ്ണുനീർ തത്ര സമാഗതനും ഉള്ളവർ ഗുരുവരം ഭക്ത്യാ
വന്ദിച്ചു സാഷ്ടാംഗമുള്ള ഉടൻ നയരക്ഷ ത്ത്മനാശ്രചൊല്ലി ഗനാൽ എത്രയും ദിവ്യവാൻതാനെ
നന്ദി ശ്ലോകം താതനസൌഭ്രമിച്ചു മമലാതന സവെട്ടവന്നൊരാഷനരെന്നു ശ്ലെശികയാൽ ഉത്തൈ
നുചൊന്നതെന്നോടു ചൊല്ലിവാൻ എന്തസൌമിത്രിയെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞതരാമ പാദ്യം കൊണ്ടു
ചൊന്നാൻ വസിഷ്ഠ ആശ്രമതാം ശ്രേഷ്ഠതാതൊട്ടന്നമാശ്രകൾ ഗനെനുള്ളതിരഞ്ഞതതന്നു
ശ്രവിച്ചു മന്നവൻ പിന്നെ ആത്മനിന്നെയും ദുഃഖിച്ചു രാമരാമ എന്നി സീതെ തിരുമാരതിരാമെ
ലക്ഷ്മണതിപ്രലാപം ചെയ്തു ദേവലോകം ചെന്നു പുക്കാന്തിക്കന്ന ദേവതഭാഗ ഗനസ്മി
പുത്രസന്താപം കിഞ്ച ശൂലാദിം ഗുരുവചനം സമാകർണ്യ രാജ്യവരൻ പിന്നിദ്ധതലെ തൽക്ഷ
ണ കൈലാശവാനിന്നിതെറ്റം ലക്ഷ്മണനൊടും അന്നജനങ്ങളും ദുഃഖമാ ചൊല്ലുമ
റ്റുള്ള ജനങ്ങളും ഒക്ക വാവിട്ടുകരഞ്ഞതാഞ്ഞനാൽ ഹാ താതമാം പരിത്യജ്യ ഭവിവശാ
ലെതൊരുക്കിന പൊന്നിതെള്ളു ഉഭവാൻ ഹാ ഹാ ഹാ താതഹ മനാതെ തൊന്ന്യുള്ളതൊനിന്നെ
ഹൈനവനിലുള്ള താരനവാസരം ദൈവമിനിതന്ത്യക്കിട്ടുന്നതത്തുള്ളൊൻ ദൈവമിനിക്കിനെല്ലു
ള്ളിമിക്കയിൽ നിതയും സൌമിത്രി താനുമുള്ള വെരൊട്ടനം ചെയ്യുമിനി ഗനാൽ ദുതചെ
ത ദുമയാം വന്ന ഷൊരത്തികൾ കൊവരുത്താവ മെപ്പുചരുത്തി മരുത്തി നൽ മന്ത്രം ഇന്നിമിപ്പിപ്പ
ക്കിനുള്ളവർ മരിതനഷ്ടക്കുിയയും ചെയ്താൻ പിശുശ്ശ ഗൃസ്ഥി തെംഗിത സശു വസിഷ്ഠ
കനിഷ്ഠതാനും കൊണ്ടു വെള്ളതയാതൊരന്ന ന്നാൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതക്ഷ സാദരം നൽകിയതക്കു
ക്കുമെനഷൊ വെട്ടന്തു തികൾമിനിച്ചിതെന്നൊത്തി വെട്ടെന്നൂ ജെട്ടാനന്തരം മൂട്ടാ ന്നാനം ക്ഷി
ശ്ചപൃഥ്വിയാപം ചെയ്തത നാട്ടു നന്തരം പ്രവിഷ്ടിതശ്രമം അന്നവവാസവും ചെയ്തതെല്ലാ
വരും പിന്നെ ദിനിഗനാനുത്ര ദേവനും മനുരാതിനിൽ കുത്തിട്ടു ജനസന്ധ്യയും വന്നിട്ടു പൊന്നാ

ശ്രുമൈവന്നിട്ടിരുന്നാൻ അന്നേരമമ്മാതൃഭരതനും രാമനെച്ചെന്നു തൊഴുതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ രാമ
രാമ പ്രഭോ രാമ മഹാഭാഗ മമ വാക്യം ചെയ്ക തന്നെ കേൾക്കണം ഞാൻ അയോദ്ധ്യയെ അഭിഷേക
സംഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു നീ ഇപ്പോൾ അതു ചെയ്കവേണം അഭിഷേകം ഭൂപാ
ലനം ചെയ്ക രാജ്യത്തെ വൈചിത്ര്യം ഇല്ല ചൊല്ലിതും ജ്യേഷ്ഠനല്ലോ ഭവാൻ ക്ഷത്രിയനാകുന്നു മതി
ശ്രേഷ്ഠമാനസൻ പ്രജാപരിപാലനം അശേഷമെയാദിയും ചെയ്കിലിന്നു പരിശേഷമെല്ലാം
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പൌരന്മാരെയും ഇനിക്കുള്ള രാജ്യത്തെയും പുത്രകലത്രവനത്തിനെ
പാർക്കേണം ഞാനുമിങ്ങു നിന്തിരുവടിയെ വനവാസമൽപ്പമല്ല ഇതു മനസ്സിലും പ്രസാദമായാലും എന്ന
തൊഴുതു കൊണ്ടു പാകെച്ചെന്നു ഇങ്ങനെ ഭരതനും ഭ്രാതാവു തന്നോടു പാദാംബുജം
ശിരസ്സാ ഭക്തിപൂർവ്വം ചെയ്തു ജനകസംസ്കാരവും ചെയ്തിരുന്നു പറഞ്ഞിതന്നു
ഭരതകുമാരനും ഉണ്ടായി രാഘവനെ സംഗമിക്കായിട്ടു ചെന്നു ഞാൻ ചൊല്ലി
നാൻ അച്ഛൻ മമ കൈകേയി കുമാരന്നിയതായും അയോദ്ധ്യ തന്നെ ചെന്നു താത
നെന്നെ കല്പിച്ചു സംവത്സരം പതിന്നാലു കാനനവാസമെന്നു ചൊല്ലിനാൻ പിതാവിനെ
ക്കാരാജ്യം സത്യസന്ധനാക്കുവാനായി ഏറെ ചെന്നതു കാരണം ചെയ്തവാക്കിൽനിന്നിളകാ
തിരിക്കതന്നെ യോഗമല്ലാ ഞങ്ങളും വേണം ആ താതൻ തന്റെ വാക്കു തെറ്റുകിൽ
നിത്യം വന്ന അനൃതം ചെയ്തു പോകും താതൻ നരകത്തിൽ മേവും എല്ലാ
ഏമെന്നതിനിക്കു കൈകേയീ തന്റെ പുത്രനായ രാജ്യം ഭോഗം ഞാൻ ഏകാന്തത്തിൽ
വസിക്കുവാൻ രാമവാക്യം കേട്ടു ചൊന്നാൻ ഭരതനും കൈകേയിക്കു താതന്റെ ദശമാനസൻ
ആകിൽ ഭ്രാന്തനായി പ്രവൃത്തിക്കൽ രാജ്യഭാരം കൊണ്ടു രാജ്യസമാനസൻ ചൊന്ന
വാക്യം ഗ്രാഹ്യമല്ല മഹാത്മനേ എന്ന വനവാസത്തിനു വാഴ്കിലും എന്ന ഭരതവാ
ക്യം കേട്ടു രാഘവൻ പിന്നെയും മന്ദസ്മിതം ചെയ്തു ചൊല്ലിനാൻ ഭൂമിഭർത്താവു താനും
ഇല്ല കൈകേയി കുമാരനല്ലായ്കയാൽ താതൻ സത്യഭയം കൊണ്ടു ചെയ്ത
തെന്ന ധർമ്മം പാലിക്കതെന്ന സാധുജനങ്ങൾ നരകത്തിൽ ഇതി വേദങ്ങളിൽ
സത്യത്തിൽ മാനസം എങ്കിൽ ഞാൻ വാഴുവൻ വനെ നിൻ തിരുവടി സത്യമെന്നിയെ രാ
ജ്യം പാലിക്കണം സാദരം ഇതി പറഞ്ഞതു കേട്ടു സാദരം രാഘവൻ പിന്നെയും ചൊ
ല്ലിനാൻ രാജ്യം ഇനിക്കില്ല ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു നാം താതൻ പറഞ്ഞതു

വൃത്രാസമായതിൽ ചൊൽ നരകത്തെ സത്യമിതൊശാവമെന്നതിന്റെയും ഫലമില്ലാ

നംനിത്തിരുവടിയിനാലെ ചിക്കരനിനു നിത്യത്വങ്ങളെന്നെപ്പോലെ വെറുവർക്കാ

നന്നുന്നതരുതെങ്കിൽ ചെരുവർ ചൊന്നപരലൊകമാതൃണാം നിത്യാവ വരെന്നു

ദെവാവലെകപ്പിച്ചതെന്ന ജ്ഞമാത്ഥി നന്നയിച്ചന്തതെ ദ്വിമിലച്ചുകളെക്കുതിനെക്കിരു

ന്നപ്പോൾ വെപ്പിലത്തെഷണ്ഡരതനംനിന്റെ സമ്പത്തിക്കണ്ടൊരു രക്ഷവരൻ തൽഭൊഗനാ

ത്ഥംനയനാണം പെങ്ങുയാലെ മാനൽ ഗുരുവിനൊടപ്പോൾ വരിക്കുന്നം ചെന്നതെക്കെക്കയിന്നു

തന്നൊരു ചൊല്ലിനാൽ ക്രുദ്ധനായി ശൈവചാപം കൊൾകിന്നതിനെ യക്ഷിലെ വൃദ്ധമായെയൊരുത്തനാം

ശ്രീപാദങ്ങളാരാമനാകുന്ന നാരായണൻ പരൻ താമരസൊദ്ഭവൻ പ്രാർത്ഥിക്കകാരണം ഭൂമിയി

ൽ സൂര്യകുലത്തിൽ അയൊദ്ധ്യയിൽ ഭൂപാലാത്മജനായി പിറന്നിതും രാവണനെക്കൊന്നു

ത്രൈലൊക്യം രക്ഷിച്ചു ദെവകളെ പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടവൻ യൊഗമായാ ദെവിയായ സീതയും

നന്തൻ ദിവ്യ പ്രവരനാകുന്ന ലക്ഷ്മണൻ രാവണനെ കൊൽവതിനു വനത്തിന ദെവകാര്യാ

ർത്ഥം പൊയിരുന്ന രാഘവൻ മന്ദരവാതാഭം കൈകെയിമിത്തന്റെ സമ ദൈവകൃതമെന്ന

ഭക്തിയൊടു രാമദെവനിന്നു ത്തനത്തിങ്കലെ തന്നാൽ ഗ്രഹം നിവരിത ക്ഷെത്രികകാരണം

പുരുഷാരണ്യങ്ങളായ സ്വരം നിരാജ്യം ശാന്തിക്കു പൊകമറിയാതെ മന്ത്രികളൊടും ജനങ്ങളൊ

ത്തിരുമന്ത്രിച്ചാതപസ ഭയൊദ്ധിയെപ്പൊഴും ചെന്നയൊദ്ധ്യാപുരി പക്കവന്നിക്കിനിവന്നിരുന്നു

ഞാനമനങ്ങളും ദൈവിയർമിരെക്ഷസംവത്സരാവധൌ രാവണന്തന്നെ വധിച്ചു സപുത്രം

ത്രൈലൊക്യം കുട്ടകൊണ്ടു ഭരതനും ശിതെവരന്നൊരു സമയം കൈകെയൊന്റു ദ്ദക്ഷാ

രക്ഷത്തമസന്നിധൌ സൌമരംഗതാം ശുഭസന്മന്ത്രയാസനൊമരം പാദുകം ദെവിരാജ്യുരാ

ജ്യായതെ പാദുകമത്രാമമ സെവിച്ചു കൊണ്ടവൻ യാപത്തവാഗമനം ദെവദൈവമെതാവ

ദെവാനരതം ഭക്തിയിൽ വൻജ്ഞാനം ഭരതൈക്ഷി കെട്ടു രക്ഷത്തമൻ വെൾത്താ രക്ഷിക്കൽ ചെ

ന്മെതിയ ഭക്തിമാനായ ഭരതനനൽ കിനാൻനത്യാ പരിഗ്രഹിച്ചിനൊനിന്നിക്കുത്തെ

മരന്നമിട്ടിപ്പ തപാദുക മത്തമാം ഗെലെത്തു രാമനരെന്ന നെട്ടക്ത്യാ പ്രമക്കെണ്ടങ്കുതാ

നമസ്കരിച്ചു താംയവരിച്ചു ചൊന്നാൽ സഗൾഗമും മമ്പച്ചപുണ്ണ്പ്രഫമൈദിനെ ദിവാ

ൻ വന്നതിക്കെന്നവസ്തുകിൽമിന്നെ ത്താൻ ത്തന്ദൈവ സമക്ഷിസ്സ ചൊല്ലിച്ചു വചനയിൽ

പിണ്ഡമിരിക്കുന്നതു ഞാനെപ്പൊ എന്നതു കെട്ടുരക്ഷ വതിയും നിജെകണ്ണിനിൽ തുടച്ചു ബാഷ്പ

ചെയ്കിനാൽ ഞാനിന്നു തന്നെയയോദ്ധ്യക്കു പോകുന്നു എന്നു തന്നെ വരും

ക്കയം എന്നരുൾചെയ്തിട്ടും കൊടുത്തയച്ചാൻ ഭരതൻ പ്രസന്നനായിട്ടിനാൽ അന്നു

പുഷ്പകത്തിന്മേലം ചെയ്തുപന്ത്രണ്ടു മണ്ഡം മണ്ഡം പറന്നു ഭരതനും ശത്രുഘ്നനും ഞാനും എന്നു

വരുമാറും ഭ്രാതാവും മാതാക്കളും മഹാസേനയുമായ് രാമചന്ദ്രനെക്കണ്ടു ചെന്നു കൊ

ണ്ടാടുവാൻ മാർഗ്ഗേ കൊണ്ടുപോയി ശൃംഗിവേരത്തിൽ വന്നായ ഗുഹനെയും ഗംഗ

കടന്നു ഭരദ്വാജാശ്രമത്തിൽ വന്നു ഗുഹൻ വഴികാട്ടുവാൻ പിന്നെ പെരുമ്പ

ടയും നടകൊണ്ടു ചിത്രകൂടത്തിൽ താനും സൈന്യവും കൊണ്ടു ശോകമകന്നു നടന്നു മക

ന്മാർ ഗംഗ കടന്നു ഗുഹൻ ഭരദ്വാജനാലംഗങ്ങളോടെയരുളിച്ചെയ്ത കുമാരന്മാർ ചെന്നയോ

ദ്ധ്യാപുരിയിലക്കരയവരൻ തന്നെയും ചിത്രകൂടത്തിലനന്തരം ഭക്ത്യാ ശിരസാ

ശ്രീരാമപാദങ്ങൾ വന്ദിച്ചവനെല്ലാവരും താപസവേഷനായുള്ള

ഭരതനും താനെ ശത്രുഘ്നനും പ്രണതന്മാർ ചെന്നു നന്ദിഗ്രാമത്തിൽ പാർപ്പിക്കുന്നു

വന്നു താനും ജഗദ്വന്ദ്യൻ കാൽക്കൽ ചേർന്നു വാഴ്ത്തും പെരുമാളെ രാഘവപാദ

ങ്ങളെ നമസ്കരിച്ചു സന്താനം ഗന്ധപുഷ്പാദ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു പൂജിച്ചു കൊണ്ടിട്ടു

കണ്ണുനീർ ചൊരിയും ഭരതനും നാനാ മുനിജനസേവിതനായയോദ്ധ്യാമാനവ വീരൻ മന്ന

വരൻ രാഘവൻ ജാനകിയെയും മന്ത്രജനങ്ങളെയും വാസനം കലർന്നുലകിനും ഭംഗ്യാ

ചെവന്നൊരനന്തരം ചിത്രകൂടത്തിൽ നിന്നു കണ്ടു രഘൂത്തമൻ മിത്രവർഗ്ഗങ്ങളെയോർത്തു

നവന്നെത്തി പിടിച്ചിരുന്നാലെ വിയർസ്വരം മുഖകാരണത്താലെ കൊണ്ടു ചെ

മൊഴിയും ചിതറിക്കേട്ടു ജനങ്ങൾ ചൊല്ലിയർത്ഥം സുതയുമത്ത്യുത്തമനായ സൌമിത്രി

യുമാത്മരാമാത്യജനങ്ങൾ കൂടാലംരാഘവൻ സത്യസന്ധൻ നടകൊണ്ടാൻ വനാന്തരെ

അത്രി തന്നാശ്രമം പുക്കു മുനിയെ ഭക്ത്യാ നമസ്കരിച്ചു രഘുനായകൻ രാമൻ മഹാമുനി

യന്ന്യമഹാമുനിയെക്കണ്ടു ചിൽപ്പടനമകാണായ കാരണം സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു നാരാ

യണൻ വരൻ മോക്ഷമേനന്നറിഞ്ഞു മുനീന്ദ്രനും പൂജിച്ചിത്തുപാദ്യാദികൾ കൊണ്ടന

ന്തരം ഭക്ത്യാ ഭോജ്യം ചിതം പിന്നെ മുനിവരൻ ചൊല്ലിനാൻ പ്രേമാലാപനങ്ങൾ നന്നായരുളിചെ

യ്തു ചെന്നാ പത്നിയനസൂയ കൈകൾ ആ ദിവ്യവസ്ത്രാദിഭൂഷണങ്ങളാൽ വെളുത്തമയമായ

ലക്ഷ്മീ ജാനകിയോടനന്തരം ശാലാന്തേ ഹേവന്ന കുന്നിതചെന്നകണ്ടാലും ജനങ്ങൾ

ത്മജെ എന്നതുകെട്ടുരാമാഞ്ചിതാംഗിയാംകിളിപ്പെണ്ണാനന്ദപൂൎവ്വംപാടുകയുംവന്നതിനാൽവ
ന്ദെവിഗിരിപ്പെണ്ണിനുംഗനംചൊല്ലുന്നസ്വഭാവംഒക്കെഅറിഞ്ഞതിവിസ്തൃതംഅവിടുത്തെയും
ഷിനാൾക്കിരിത്തുമായുഗങ്ങളിൽസ്വാമിമൊഹനമായമുക്തിപദംകൃഷ്ണലക്ഷ്മംഗരാഗപദമെ
ന്നിവമങ്ങനാത്മമനസ്സുകൾനൽകിയെന്നുനന്നവൾത്തിരുവൃത്തമന്ത്രരാഘവന്തന്നൊടുകൂടിന്നി
പൊന്നതുമത്തമംകാന്തിയിനക്കുമായത്തിരിക്കിയംകാണുന്നാകുന്നവരവൎദ്ധനന്നൊടുംചെ
ന്നുമഹാരാജധാനിയകംപുക്കുനന്നായിരുന്നുകിരംവസിത്തൻതന്നുമന്ദഗഹപംകൊടു
ത്താമരാൾപ്പെട്ടന്നരമെശ്ശിക്കുന്നയമിനിന്നുകൃഷ്ണമാത്മവരെയുംഭക്തിയില്ലാതെത്തിക്ക
ലൻതവൊധനന്തിശ്രീരാമനൊടുകൂടഭൊക്തൃഭവാനഹൊനാരായണനായതെന്നറി
ഞ്ഞനഹംനിത്യഹാമായജഗതയവൎണ്ണനാംസത്തൊഹങ്കാരത്തിയായുതനിന്റെയുംഞാത്തരമ
ശ്രീവിഷ്ണുപുവാക്യംകെട്ടുതൊരാമെന്നവസിഷ്ഠരക്ഷണാലനംദൈവന്തത്തുമിയൊരാനന്ദത്തി
ല്പക്തിവൈവമെന്നാൾക്കിഞ്ഞിനെല്ലാപെരുമ്പാലമ-(ശ്രീ-ഭാഗവത)ത്തരമായതെന്നുമൊമഹ
ശ്വരസംവാദമെന്നതുമദ്ധ്യാത്മരാമായണംകാണ്ഡംസമാപ്തം. ശ്രീ. ശ്രീരാമചന്ദ്രായനമഃ
ശ്രീപാൎവ്വതീപരമെശ്വരെഭ്യൊനമഃ. ശ്രീസരസ്വത്യൈനമഃ. ശ്രീകൃഷ്ണായനമഃ. ശ്രീ- ശ്രീ. ശ്രീ-

ന്നു കുലം വെന്തു ഞങ്ങൾ കണ്ടു കൊള്ളാം പിന്നെയും എങ്കിലൊ തൊഴുതു കരഞ്ഞിരാമെന്ന
വർ ചൊന്നാർ ശങ്കകൂടാതെൽ ഇഷ്ടം തൊണ്ണുകാണ്ടിയാർത്ഥി രാമൻ്റെ സംഗ്രഹിച്ചതാവസ
ക്ഷുരകന്മാരൊടുറിഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊകെന്നു ചൊന്നാൻ ചെന്നു നിന്നു പാദം വന്ദിച്ചു
ചാരന്മാരൊ അന്നാശിയാതെ രാക്ഷസന്മാരെന്നും ഇച്ഛാർത്ഥി രാമൻ താനുമിത്രാന്തജന്മാരു
മടെ ചൊരമായുതത്തുമഹാകാനനമകാവക്കാർത്തിച്ചു സംസാരനാമമഞ്ജിതനിംഹപ്യാ
ഗ്രശക്ത്യാ ഭൂഗഗണാദികിഞ്ഞുമാതവരിനം ചൊരരാക്ഷസകുലസമ്പിതം ഭയാകുലം
രസങ്കടാദിപൃഷ്ടം കണ്ടു രാഘവൻ ചൊന്നാൻ പതുക്കെ നന്നായിനാലെ പറയുംതൊന്നിക്കൊ
ൾക ദിക്കുണാന്തിങ്ങളൊരൊരുകുലസാംപിൽ മകൾ വിച്ഛിത്തിനന്നായിരിക്കയിൽ കുലത്തിലും
വെണ്ണം നല്ലൊരു ശരക്കുലവിഗളുകൊൾകകളിൽ കുമ്പിൽ സിന്ദതക്ഷണം വധിയെതെ
വരെയ്ക്കുമിന്നാലെണ്ണം നസ്സിവർഗതാ ദിയാക്കിപാഷാപരമാപ്പാക്കർക്കുമസ്തും
യാകും ഒരിയാം മഹാമായശക്തിയെന്നതു ചൊല്ലെന്നുമയൊക്കുന്നത്തിനകവെണ്ടും
താൻ ചിലപ്പാനന്തൊല്ലിതിയുംവരായക്കൊത്തു മെങ്കൾ ചെയ്യുന്നൽ ലക്കാരെണ്ണ
രുചെമ്പാതമൻഗനസ്ഥാനത്തിനാതന്നാലുമെന്നും വിസ്താരംനൊള യൊങ്ങനാവധിയെ
പോർക്കുമിപ്പാനാത്തെക്കൊഴു ലക്ഷ്മണിയും കണ്ടാർത്തലാരൊരംപലകുലഗാംവരത്തൊ
ക്ഷപക്ഷപതിന്ന വരശാഭിതമാം ഹൃംകലംതൈയപാനയംചെയ്തുമിത്രാന്തന്മാരായ
പ്പുക്കുമക്കൾ ഭൂതലചെന്നു ത്തുന്നയ പാദപംതന്നെരമാശുകാണാക്കുന്നുതവരുന്നതു
ന്നതമയമഹാസമുദ്രഗ്രരവം ഉത്തുംഗക്ഷംകരമുത്തുഞ്ഞചിവം ഓരിക്കുന്നതും വക്കുഗലേ
രം ചൊരാകാരമാരുത്തന്നെന്നും വാമാസമ്പ്രചലതൃഷ്ണപ്പളിഞ്ഞെഴുന്നിദ്ദമശാർദ്ദുലകിം
ഹമിത്തിയപർവ്വതഗിരിവാരണതുംഗവനമായിപരക്കുന്നു ഞങ്ങളും മൃഗപക്ഷിയാനും കരഞ്ഞാറവം
തുളിതുളികളിവമലമാംസഞ്ചരെക്കും ഭക്ഷിച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മത്തിച്ചപെണ്ണിൾ
ന്നതന്നെരം ഉത്ഥാനം ചെയ്തുവസ്തുവാണങ്ങൾ തൈകൈക്കാഞ്ചപചതുക്കാണന്നെന്നൊരു
ചെയ്തുതരാമചന്ദ്രൻ കണ്ടുനിദ്രയകരനായൊത്തിരിഷപരന്നുനക്ഷത്രന്നെരവെക്കുന്ന പ
ഴുതരം സന്താഹത്തൊടു ബാണം തൊടുത്തു നൊക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നതുകൊണ്ടു കുലിത്ത
റച്ചുകുമാരൻ വച്ചതെ ഭൂബാഹപിതൈവഗിയായെത്തുതൊടുപക്ഷംകാതിയുംപരിവാ
ഴ്ച്ചകൊൾവനല്ലൊ ഹനത്തുക്കൾ ചെയ്യുന്നിന്നാനെതമന്ത്രിക്കാതെ വന്നു നിന്നത്

൧൧൦ രാക്ഷസപ്രവരന്മാരിഷ്ടരെന്നവനെ ഭാഗവെടുപ്പുംവണ്ണം അട്ടഹാസം ചെയ്തിളകിവീണ്ടും

നാദം പൊങ്ങി ദുഷ്ടനായിട്ടിന്നകന്നൽത്താഴ്ന്നിട്ടും പൊരലെ പക്ഷികളെവെന്നലൊകം തെ

ക്കുമാറുരചെയ്താൻ കഷ്ടമഹാ ഹന്ത ഭക്ഷം തിണ്ണംഞെരിഞ്ഞു വരും ദുഷ്ടജന്തുക്കളെറെപ്പെരു

വൻ കാട്ടിൽ ചെന്നുതിരക്കുന്നതെന്തഹൊ ഭയം ചാപമേന്തിരഘവംശവരന്മാരെന്നും ശ

ക്തരിൽ ചെമ്മെ കയ്യെടുത്തുമനൊഹരി പൊയൊരുനാരിയൊടുകൂടി ഞാനിങ്ങൊഴിച്ചിത

ച്ചൊല്ലുമാറെങ്ങാനിങ്ങു കിഞ്ചന ഭയം വിനാ ചൊരമാം കൊടുംകാട്ടിൽ ഞങ്ങളിരിക്കുന്ന

തമെന്നൊരു സുന്ദരി ചൊന്നവൾ പിന്നെ രക്ഷൊവരൻ തൽക്കെട്ടുതൽക്ഷണമുരചെയ്താനിത്തരം

ഞാൻ കലനായകൻ മന്മഹാസനന്തരം രാമനെന്നിക്കുറെ നടന്നതിയെ പിന്നാമലെ

ചനസിതാമെമ്മയെ എന്നെക്കൊണ്ടിനിലക്ഷ്മണനെന്നു നാമമിവനുമെന്നുരതൽ ചുണ്ടിത

വനാന്തരം ജനകതനയാളൊഗത്താൽ രക്ഷൊജാതി കുലാകുലത്തെ കൊല്ലുന്നവനെന്നു

ചൊല്ലുകെ ഗതയും രക്ഷിച്ചുമാനിനി കനിവൊടു രാമൻ വമ്പിച്ചുമട്ടഹാസം ചെയ്തവ

ന്നവൻ മിതനൊന്നു സാലവും പറഞ്ഞു ചെന്നു കൂടുനാമിതി ശൂലധരൻ രാക്ഷസനെപ്പൊ

ന്നാൽ ശക്തനാം പ്രരാവണനെന്നെന്നിരിക്കെട്ടിന്നുമൊക്കെ ചൊല്ലിയെന്നെയാര

റിയാതെയുള്ള ഞാനിന്നുമൂഢൻ ഭവാനിന്നിഹ വന്നിരിക്കുന്നോ ഞാൻ മറ്റെയതി

ഷിത്തമമായിതാപസവെഷമിട്ടിഹ പ്രദേശത്തെ വിജനെത്തവെ ന്നരെങ്ങാ

യറിഞ്ഞിട്ടെല്ലാമിപ്പൊഴിക്കണ്ടിട്ടുമിപ്പൊഴ് അംഗനാരത്നത്തെയുമായവനിങ്ങും വെ

റെ ഞെങ്ങനമെന്തെ പാപിനങ്ങിനെകണ്ടിട്ടിപ്പൊൾ തീണ്ടി ദുർമ്മതി ശപ്പുരുഷൻ ദെവാ

സുരാദിത്തൊത്തരം പറഞ്ഞവൻ മെല്ലെ തന്നെ നൊക്കി സമ്പരമമുടനെ കണ്ടു രാഘവനപ്പൊൾ

പത്തികൾ കൊണ്ടു തന്നെ പാരത്തു ഞെരുങ്ങുന്നപ്പൊൾ ദുഷ്ടരാമൻ പ്രതിവചനം ചെയ്തിസ

മ്പരന്നതാചാരനിത്യമെന്നതൊന്നെരം താന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു പെയ്തിട്ടുനിന്നാൽ പാദങ്ങളും ബന്ധരെയും

ത്തൊടവനിന്നെയും മനങ്ങളെപ്പൊൾ ഉത്തമാംഗവും പുനി കിട്ടിനാനെന്നു രാമൻ രക്തവും പരന്നി

ത ഭൂമിയിലുതനെറംപിത്ത കൈതകതൊഴുപുണ്ണൻ വെടിയൊച്ചയിൽ പുത്രൻ ചിന്താർച്ചു

രക്തികളെ ച്ചൊതും പ്രയൊഗിച്ചുടെ പദുച്ചുചികളും അതിനെനരം പ്രരാവണനന്തരന്തിന്തി

നന്ദായൊരുവനെ കാണാഞ്ഞിതാ കാശമാർഗ്ഗേ പുഷ്പകവിമാനം പുക്കു ദുഷ്ടസന്നിഭ

കാന്തി സുന്ദരശരീരനായിത്തിളങ്ങും ബരത്തൊടും രാഘവം പ്രണമിച്ചു ഘാനിനാപ്രണാമം

രാകെന്ദുമുഖം ഭവഭഞ്ജനം ഭയഹരം ഇന്ദിരാരമണം മിന്നിയവരതുളസ്യാമം ഇന്ദ്രാദിപൂജ്യാരകമുന്ദ

വന്ദിതപാദം സുന്ദരം സുകുമാരം സുകൃതിജനമനൊം ചന്ദ്രം രാമചന്ദ്രം ജഗദഭിരാമം വന്ദിച്ചു

ജ്ഞാനമസക്കാരം ചെയ്തു ചെയ്തനന്തരം പൂജവൻ തിന്നരുളിച്ചെയ്തു ശരഭംഗൻ രാമ രാമ രാമ

നൊരുകൊടിമുനീശ്വരൻ കാരുണ്യമൂൎത്തെ ത്രൈലൊക്യപതെ ശരാവത ദുൎല്ലഭമായ ഇതിനെന്നെ ശാപത്തി

നാൽ ഗമിച്ചു തനാദിയാരു രാത്രിഞ്ചരനായെ നക്ഷത്രം തിരുവടികൾ തൊടുമാഹാത്മ്യം കൊണ്ടു ശാപമൊക്ഷ

ത്തിൽ മൊക്ഷം പ്രാപിച്ചുതിന്നു താപസന്തതി നിലരണാം ഭജഗന്ധ ഭാഗവതിക്കായ്ക്കു രണ്ണ

മെമാനസത്തിന്നു ഭക്ത്യാ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു നാമകീൎത്തനം ചെയ്യാകെണം പാദങ്ങൾ കൊണ്ടു ചരണാ

ട്ടനം ചെയ്യാകെണം ശ്രൊത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു കഥാശ്രവണം ചെയ്യാകെണം നെത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു രാമലിം

ഗങ്ങൾ കാണാകെണം ഉത്തമാംഗെന നമസ്കരിക്കാകെന്നിങ്ങനെ ഉത്തമഭക്തന്മാൎക്കു ഭൃത്യനായ വരെണം

ഞാൻ നമഃ ഭഗവതെ ജ്ഞാനമൂൎത്തയെ നമൊ നമ ഉത്തമരാമായ ആത്മാരാമായ നമൊ നമഃ നമൊത്തമരാമാ

യ സീതാഭിരാമായ നിത്യം നമഃ ഉത്തമരാമായ ലൊകാഭിരാമായ നമഃ ദെവലൊകത്തിന്നു പൊവാനായ്ക്കു

റിക്കെണം ദൈവദെവെശ ഹരെ നാരായണ വൈകുണ്ഠ ഇന്ദിരാപതെ മഹാമായാദെവിയെന്നെ മൊഹിക്കു

ന്നായകം ഭജിപ്പിലൊചന സന്തതം നമസ്കാരം ഞങ്ങളെന്നെപ്പിരിഞ്ഞുപോയതനാലിയ രക്ഷനായ നമ്മളെന്നെ

ന്നയെന്ന കൊടുത്തവരങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിനിയും കണ്ടുകിട്ടുകയില്ലയെന്നു ഭക്തിയുണ്ടായ് ലൎഥമുക്തി

യും ലഭിച്ചീടും രാമനൊടു അങ്ങെയും കയ്യെ കൈതൊഴുതു ശരഭംഗമലാദെന വൈചെന്നു നാക്കലൊകാദിച

ക്കാൽ ഉക്ത ചൊല്ലി സ്തുതിച്ചീടിനെരുമഹാനദീം വങ്ങളനന്ത മൊക്ഷത്തെയും പ്രാപിച്ചീടാം രാമചക്കു

ണയാലും അങ്ങനെ തിരുമുമ്പിൽ നിന്നിട്ടുമയമായ ശരഭംഗമന്ദിരം ചെയ്താർ സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമനെപ്പൊലെ

ക്ഷണങ്ങളെകൊണ്ടു പ്രീതിയ്ക്കാത്മാവ സ്വപരൻ പൂജിച്ചു ഭക്തിയൊടെ കന്ദമൂലഫലാദികളാലതിത്ഥ്യം

ചെയ്യിച്ചതാനന്തരം കൊണ്ടു ശരഭംഗനവർകൾ ചെയ്തു ഞാനനെകം നാളുണ്ടു പാൎത്തിരിക്കുന്നത

ത്ര ജാനകിയൊടും നിന്നെ കാണ്മതിന്നാശയാ ചെയ്ത കൎമ്മവശ്യത്വാൽ ചിരം തപസ്സാമൊഹ തരുമാള്ളു

ള്ളനല്ലൊ പുണ്യം ഇന്നു ഞാനവ എല്ലാം ഉത്തമനായ നിന്നിരുന്നിന്നുതന്നെ നിന്നരുളി ഞാൻ

മൊക്ഷത്തിനായി യൊഗം പൂണ്ടെനക്കൊന്നിനെയും കണ്ടു മമപുണ്യം പുനരിങ്ങിനെ ഫലിക്കയെന്നിയെ

ഹന്ത്യാഗം ചെയ്തതെന്നതന്നെ ഭക്തിയുള്ളവൎക്കാലം പാൎത്തിരുന്നിതു ബ്രഹ്മസായൂജ്യ

കൈവല്യത്തെയും പ്രാപിക്കുന്നെൻ ഇയ്യിടെനായ ശരഭംഗനാം തപൊധനൻ യൊഗെശനായ

രാമനാമ്പദാംബുജങ്ങൾ നിന്നിൽ ലയിച്ചിട്ടെന്നെന്നും സന്തതം ചരാചരജ്ഞന്മാർ ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണവാസന്തം

൧൨ ജഗന്നാഥൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനായുള്ളോരുത്തമമാം ദേവാലയം ചിരവാസസംയുക്തമാകും നഗരം സൈന്യ-

ത്തിനെല്ലാം ജനകാത്മജ സമന്വിതം സൌന്ദര്യമനോഹരം കരുണാരത്നാകരം കണ്ടീടാവതല്ലാ-

ത്തില്ലാതെയായ രഘുനാഥൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ ദേഹവും മറന്നിട്ടു ചൊല്ലുമൊക്കെ ശപഥം പ്രാപിച്ചിട്ട്

നാൾതോറുമയനങ്ങൾ ആകാശമാർഗ്ഗേ വിമാനങ്ങൾ ഞെങ്ങിഞെരുങ്ങിയതെന്നാകെ ശാന്തികൾ ചെയ്തു പൂജയും ചെ-

യ്തു പിന്നെ പാകശാസനൻ പാദാരവിന്ദങ്ങളും വണങ്ങിനാൻ മൈഥില്യാ സൌഗന്ധിതനായ താപ-

സഗതി കണ്ടു കൌതുകമായ്ത്തന്നെ അയനം കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ പരികിച്ചാൽ കാലമിങ്ങനെയൊര

നന്തരം പുത്രരിലൊരുവൻ മൂലമൊക്കെ ഉടനെ പുഷ്പം പകർന്നു ഭക്തന്മാരുടയ താപസികളായ

മുനിമണ്ഡലം ദാശരഥി വന്നതു കേട്ടു കേട്ടു പലരും തിരികെ ലങ്കാനാഥനാം ജഗന്നാഥൻ

പുഷ്പകമേറി കാകുത്സ്ഥൻ തന്നെ കാണ്മാൻ നടന്നു വന്നിതു ഗന്ധർവ്വന്മാരും കിന്നരന്മാരും ജാനകിദേവി

താനും മാമുനിമാരെല്ലാം നമസ്കാരവും ചെയ്താർ താപസന്മാരും മഹൽസ്ഥാനം ചെയ്തവർക

ളൊരായിരം ഭോഗാനന്ദവശന്മാരായുള്ള ചെയ്താർ പിന്നെയും തമ്പി ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു

ഞങ്ങളിൽ കനിവു ചെയ്തു വന്നതെങ്ങനെ വന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ട് പോൽ ഗാനാവലി കൈക്കൊണ്ടു മൂലം ഭൂമിഭാരം

കുറവായ്വാനായിട്ടൊന്നിന്നു ഭൂമിയിൽ ആത്മാ ജ്യേഷ്ഠകുലത്തിങ്കൽ പലർക്കും ഒന്നാകുന്നതു ശോഭിത

സീതാദേവിയോടും കൂടി ഹാ കനകമയമായ രഥമതിൽ ശത്രുഘ്നന്മാരും ശംഖചക്രങ്ങളഭിഷേകവിധ്യാ

ദികളും സർവ്വം ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചീടുവാനെന്നറിഞ്ഞു നാം നായകാവസ്ഥ കല സൌമിത്രാശ്രമം

പലം കാനനം കാണ്മാൻ ശ്രീരാമൻ കൂടെ ചൈതന്യമുള്ള ജാനകിയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിത്രാത്മജനോ

ടും കൂടെ മാനസം ഒത്തു ആനന്ദമോടെ കണ്ടാൽ പിന്നെയും ചെയ്യും അവരെല്ലാം

മാരെയും കൂടി ചെന്നവരൊരോ പർണ്ണശാലകൾ കണ്ടു ഗന്ധർവ്വന്മാർ ഒന്നിനും തലയെടുത്തു

ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളൊക്കെ ഒരോരോ ആശ്രമങ്ങളിൽ വച്ചു കണ്ടു രാഘവൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ചെയ്താൻ മന്ത്ര

മന്ത്രകർമ്മങ്ങൾ മഹത്തുക്കളായ മഹർഷിമാർ ഒക്കെയും പരിപൂർണ്ണമെന്നോർത്തു താപസവരന്മാർ ഹോത

ഉദ്ധാരം കേട്ടു ചെന്നാർ താപസജനം രാമഭദ്രനെ കണ്ടു കൈക്കൊണ്ടു സത്തമന്മാരെക്കൊ

ണ്ടിട്ടു ആയതനേകം ഭക്തിയോടു കുറിച്ചിട്ടു ആശീർവാദവും ചൊല്ലി ഉത്തമമായി ചമഞ്ഞിതു

നാഥ ശ്രുതവാക്യത്താൽ മഹാശക്തിമാന്മാരായ ഭക്തവത്സലനായ ഒരു ദേവോത്തമന്മാ

ർക്കു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഉത്തമമായ പൂജ രാക്ഷസകുലമൊടുക്കിയതിനെക്കൊണ്ടു നാശ

മാക്കിയവൻ ഞാൻ ഇഷ്ടാനുരൂപം തപോനിഷ്ഠയായവർക്കു സന്തുഷ്ടരായ താപസകുല

ശിഷ്ടം ചൈതന്യത്തിന്നു സന്നിധികൊണ്ടതിന്നു സന്നിധാനം ചൈതന്യത്തിന്നു സംപൂൎണ്ണമാനനാഷ്ടന ...

വാസികൾക്കു തന്നെ തന്റെ ചൈതന്യത്തിന്നു സത്തമായ ശ്രമങ്ങളിൽ സസംസൎഗ്ഗനമെന്നപരിശുദ്ധികളിൽ

ത്തു വത്സരംതൊറും ശതക്കാലം കാണാഞ്ഞതിൽ പിന്നെ മായസ്ഥിതിക്കാശ്രമം. മനോഹരം കൃത്യ

താവസ്കുലശിഷ്യസഞ്ചയപൂൎണ്ണം സൎവ്വത്രസംപന്നമനുപമം സൎവ്വകാലാനന്ദദാനോദയ

മതൃത്വതം സൎവ്വപാദപലതാഗുല്മസംകുലം ഫലം സൎവ്വസൽപക്ഷിമൃഗഭുജംഗങ്ങൾ ചെയ്തിതം രാ

ജവനവരങ്ങൾ തന്നൊരു നിത്യം സ്വഗതന്നായിതെന്നകെട്ടാൽ കുറിച്ചൊഷൻകും ദ

സംഭാവനാകുമഗസ്ത്യനിയൊഗത്താൽ സംപ്രതി രാമമന്ത്രൊവാസനരതത്തിനു സംഭ്രമത്തൊടു

ചെന്നകൂടിക്കൊണ്ടിഞ്ഞു പൊന്നസംപൂൎണ്ണ ഉലൂഖലനാനസൂൎയ്യപാദ്യാദികളാൽ ദക്ഷിണ്യൂണ്ടു

ജലനെത്രനായ്ക്ക സൎഗ്ഗശുദ്ധം ദക്ഷവത്സലനായ രാഘവനെ പൂജിച്ചൊന്നാൽ നിത്തിരു വാഴെ

നാമമന്ത്രത്തെ തന്നെ സന്തതം ജപിച്ചുഞാൻ മൽഗുരുനിയൊഗത്താൽ ബ്രഹ്മശങ്കരമുഖ്യ

ന്മാരായ പാദമെക്കൊനിന്മഹാമായാപ്ലവം കടപ്പാനൊരു പൊതം ഭക്തിയില്ലാതൊരുപരമാ

ത്മാവെക്കൊന്ന വെദ്യനിഷ്കളങ്കാനന്ദന്മാരായും ഭവത്തവം ബുൽദികൾക്കു ഭൃത്യഭൃത്യഭൃത്യനായി

ദെണ്ണം ഞാൻ ബൽപാദാംബുജം ഇത്രനാൾക്കാണ്ബലഭിക്കെണം ചിത്രഭാസ്കരാന്തനിലയായൊരു

ത്തിൽ വിന്ന ബസനായിമുഴുകിക്കുമെന്നിനിത്തുവഗിദക്ക പാദസ്പൎശ്യാകരുണാകടാക്ഷങ്ങൾ ത

നാല്കുമിക്കെണം സത്വരം ദയാനിധെ ചൈതന്യാം സാമെദ്ധ്യാത്മ കൽഗലപിന്നമാകും ഗാത്രമെ.

ത്തോന്നമതികൾക്കു പതിക്കുള്ളൊരുന്നായാമഹാമൊഹപാശകുശബന്ധവും ചൊദിച്ചിട്ടു

നാശനദേവാൻ വാഴുകെന്നതിൽനിത്യം സമുദ്രങ്ങളുടെ ഭത്തിൽ പാൎത്തുന്നതും സൎവ്വദാദേവാ

ന്നതിനെ കെവലമെന്നക്രിയും ബന്ധങ്ങളെപരത്വാരായങ്ങൾ തങ്ങളെ ബന്ധഹാകായമൊഴിബന്ധ

ഷിദ്ധികയില്ല ബന്ധങ്ങളെ പരിമുഖമാരാം നിങ്ങൾ തങ്ങളെ ബന്ധഹാമായമൊഴിബന്ധമില്ലാതിരുന്നതും

സൈവാനരൂപമമൂൎത്തനന്ദ്വരൻ ദേവൻ മുവപാദവങ്ങളെ ബ്രഹ്മാഷിവശൈവപൊഴി

വിശ്വസംഹാരസൃഷ്ടിസ്ഥിതികൾക്കു ചെയ്വാനായി വിശ്വമെന്നാനിയായ മായ തൻ ഗുണങ്ങളാ

ൽ രൂപകങ്ങളും ദേവാദി ഷൊഡശമികളായെ മിഥുവനായ ദേവാൻ വാഴു ന്നമൊഹാത്മനാം

നാനാരൂപങ്ങളായെ തൊന്നുന്ന ലൊകത്തിങ്കൽ ദാനമാൻ ജലം പ്രതിബെവപൊരെകാ

ണം പൊലെ ഞങ്ങളെ തങ്ങൾ ദേവബാലരൂപത്തെ നിത്യമെങ്ങിനെയറിഞ്ഞുവാനിങ്ങു

ഞാൻ മയാനിയെ തന്നൈവ ദേവചരണാംബുജം ഭയമകലെ തൃക്കാൽമുന്നിൽ മത്തെ

വാഞ്ഛാവശാൽ ചന്ദ്രകാന്തിശൃംഗാരനാം പ്രസാദിക്കുന്നിതുലനായ ഭവാൻ ഹിമയമ

നന്നായ്ക്കിലും സന്മയമായ പരബ്രഹ്മമാം രൂപമായ്ക്കൾ കണ്ണായ ഗോചരമായ്യൊരു ദിവ്യവം തബാ

യാമിലും ബനരമിതന്നമ്മ നാക്ഷിക്കുമമ്പരം കൊറകൊറവു ഭംഗംകളിന്നിയം കാരുണ്യപൂർണ്ണനെന്നും

കാത്തുകൊള്ളണമെന്ന് രസ്സു നുരക്കുപമയികിനാം ചെരചരം സ്തിതാസംയുതം നശിതാങ്ങളെനിഷെധി

തപാദവങ്കങ്കൾ ലപ്പിരട കളെബരം കൊളളമതി ശാന്തമനന്തഗുണമെ ഭിരാമമാം ശ്രീരാമമാന

ദ സന്മാർഗ്ഗത്തെ പ്രത്യക്ഷമാമന്നെത്ര ഗോചരമായ്യൊരിക്കിരുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടു തെളിവാഴുക

വെണംപിന്നീടും ഭക്ത്യാനാമമുച്ചരിക്കാമിടെണംമറ്റൊരു വരമവെക്കിക്കുന്നെനമ്പൊററവ

ന്നിച്ചുകൊള്ളുന്നതിലിന്നമനിയെയുമ്മരുഹാസ്യം ചെയ്യരാല്പവനരുൾ ചെയ്തതിന്നുശിവാ

ന്നേശ്രുമായൊരു തപസ്സിതത്തൊന്നിഞ്ഞതെന്ന കാഞ്ഞാനായിവന്നുമനെസ്സന്തതമെന്നെ

ന്നെ ശരണം പ്രവിശിച്ചു മന്മന്ത്രോപാസകന്മാരിൽക്കീരപെക്ഷമന്മാരുമായി സന്തോഷന്മാരാക്കണെഭക്ത

മാകിൽനിന്നറിഞ്ഞിടിച്ചുവള്ളന്തന്നെ കാണാഞ്ഞിന്നുമയ്യൊ തപസ്സ്കൃതമെതൽ ന്തൃത്യക്കിൽ

യാവളിച്ചിടും സൽകൃതിപ്രവരനാം മൽസ്ഥനശിലെചുമ്മും സൽഭക്തിവർദ്ധിച്ചിടും ജ്ഞാനം

നമഷുണ്ണും താവസെസ്വന്തമഭവാനെന്നെ ശ്ലോകിക്കപ്പെലം പ്രവിശിക്കുമയ്യൊമമ സായുജ്യത്തെ

നാശേഷങ്ങൾ രാരാഗ്രഹണവച്ചാശ്ച നാമഗസ്ത്യനെക്കണ്ടു വന്ദിച്ചു കൊൾവാനെന്തിന്നാവതി

ച്ചാൾതന്റെ വക്കിഞ്ഞിൽക്കാലം പന്തുകണ്ടുത്യാഗ്രഹതെയ്യമ്മുണ്ണുന്ന മഗസ്ത്യാശ്രമസ്ഥലെ

ബന്ധരാമൊക്കെ കെട്ടു ചൊല്ലിനാൻ സ്തുതി കൃഷ്ണമങ്ങുതൻ ഭദ്രമതത്തൊന്നിയതിന്നഞ്ഞാൻ

ക്കാട്ടവനക്കുറവരിക്കുടമ്മൊന്നുതന്നാർ വാടമെന്നിയെ വന്നിതെങ്ങളിന്നിവിടെനാംതുട

ന്നെന്നുഞ്ഞാനം കണ്ടിടെൽപ്രഭുരുമിനെപുഷ്പമെരുത്തൊരു ശെഖരക്കെളികാണാ

മയ്യൊ നതം മാനസും പൂർണ്ണ രാത്രിയും കഴിഞ്ഞൊള്ളൊളം പ്രഭാതത്തെചെയ്യ സന്ധ്യാവന്ദനം

ചാരിച്ചും ശ്രീതനൊക്കി ഒയൊടും ജാനകിദെവിയൊടും സൊദരനൊടു കൂടുന്നാർന്നുസത്യാ

ഷെണപെട്ടു ചെന്നിതരാമനഗസ്ത്യാശ്രമേ മൌജപം വന്നു സൽക്കാരം ചെയ്താനഗസ്ത്യാസഹജ

നും പിന്നെ ടാങ്ങനാക്കാഞ്ഞെന്ന നവരെല്ലാവരുമുണ്ടുള്ള പല്ലവപ്പം ചെയ്തിരുന്നൊരു

ശെഷം ദിനമൊന്നറിച്ചുകെഞ്ചാരുഗസ്ത്യ ചെയ്തുമഹാകാനനമാർഗ്ഗേനടകൊണ്ടിതുമെഞ്ചും

നും സല്ക്കൃഷ്ടഫലമൂലമാസ്യ്യപാദവചതാസംപ്പെ തന്നാലരുൾഗസഭയിനിഷെവിതം നാനാ

വക്കൾനടന്നാടും കൊണ്ടതിമനൊഹരം കാനനങ്ങൾ തൈയ്യെ [illegible] താങ്ങനു [illegible] ന്നും നൂന

സമാനമാനസന്മാനായ ശ്രീരാമനെ വെട്ടു ഛിന്നമൃത്യു തമ്മുപമം ആശ്രമത്തിൽ വരുമാറു രക്ഷിത

ക്കണം സത്യമാം പൂണ്ടുപാദകമിരത്തിക്കരഞ്ഞു സംബന്ധികളായ ജ്ഞാനികളായൊരൊതരണ്ടുസം

ബന്ധുക്കളുകണ്ടറിയിച്ചു തവജ്ഞാനം ബ്രഹ്മലോകം ചേർത്തിനൊരു നേരപ്പുനരത ബ്രഹ്മജ്ഞാനം

രാമഞ്ജനെന്നാർ ചൊല്ലുന്ന കാണുന്നതൊഴും ആശ്രമത്ത്മൈരാതിവകണ്ടു കണ്ടവരും ചെന്നാശ്രമത്തി

ന്നുപുറന്നുടത്തു ശ്രീ ദശരഥ മിത്രമായൊരു നേരമത്തി ചെയ്ക രാമൻ ശിശ്രുതനായ സന്തിക്ക

ത്തന്നൊരുടനിതി പൊഴ്വെടനന്ന പൊന്ന ഭവാനഗസ്ത്യാശ്രമത്തിനുനൊരുഗതനായൊരന്നെയഞ്ജ

ത്തിൽ ദിവസം ജാനകിയെയും ഭ്രാതാവായ ലക്ഷ്മണനൊടും കാനനമാർഗ്ഗമിരിക്കുന്നതുവാ

ശ്രമശ്രുമാരാമൊദത്തം ത്തിക്കുമഹാപ്രസാദമിത്യുക്തവാംസമ്പരം ഗമ്യാചാര്യമന്ത്രമരു

നമ്പാതം ഗന്ധവരനഗസ്ത്യമതി കുലസത്തമം ധ്യേത്തമാം ദിക്കുസമ്പായ്യതം രാമമന്ത്രാശ്വാസ്യ

ഭ്യാതക്കുരംശിഷ്യന്മാർ കണ്ടിക്കാമദമഗസ്ത്യമാത്മാമതി വരം ബ്രഹ്മദസ്തിനയം കൊണ്ടാന്നതവ

ന്നെത്താറും ഗുരുവിൽ വിണ്ടു ജ്ഞനമസ്കാരവും ചെയ്താൻ രാമനാ ആശ്രമത്തിൽ സൊദരനൊടും

നിജ ഭാര്യയൊടുംകൂടിയനാഗതനായി മുനിയപ്പോൾ വിരഞ്ഞു ചെന്നു പാദത്തിൽ വീണു കാന്തന്ന്യാത

ജ്യൊതിക്കാഴ്ചയെണ്ണ കണ്ടുവന്നു ലക്ഷ്മണൻ ദിക്കിയൊടുമെയ്യപൊന്നക്കൊമ്പിൽ കണ്ടറിഞ്ഞി

ക്കുന്നതും ദസം ദവമന്നരെക്കുമരതിൽ ചെയ്താൻ ദക്ഷിണെരപ്പനാമമാനയ ശിഷ്യരൊമദ

ദൂരെ ഉണ്ടിരുന്നതാടക്കുവസല ജീവം പാർത്തിരിക്കുന്നതാരതിന്നുണ്ടു കാണ്മാൻ പ്രാ

ർത്ഥിച്ചു സർവകാലം ആശ്രിതർ രാമരൂപം അമരാമരെത്തിരാമമന്ത്രപൊന്നെങ്കിലുമിതി കൊള്ളുന്നൊരു

ത്തമെജ്ഞന്ത്യാമുതന്നിതി നാകകംശത്രു ക്കുബാസരദസമതൊയലൊക്കൈവരൊത്തമന്മദ്ധ്യ

മിത്തിരുന്ന ദക്ഷ്യാമതി സത്തമമാരൊരു നിഷിദ്ധ സംബാധയതിന്നാണു ഗന്ധർവരാമ

ഭദ്രവക്തം വാത്തരു ചെയ്ത ഭദ്രന്തിരന്തരമന്ത്രസന്നതം രാമ ഭദ്രന്തെ ദക്ഷൊരിതി

മദ്ധ്യവസമാഗതം യൊഗ്യനിയിലിപ്പൊൾ ശിഷ്യാതിസംബന്ധയാൽമമഭാഗ്യപുണ്ണ്യവൈന

സർവ്വപ്രാപ്തമായിതു ഭവാൻ ആശ്രമവാസരത്നമസ്തമലമതെയല്ലുമത്തവ സാമർത്ഥ്യവാവന്നിത

ജഗല്പതെ കും ദസം ദവന്തന്നെ കണ്ടു രാഘവന്താനംത്തിൽ യും വൈദേഹിയും സംഭ്രമസ

മന്വിതം ഉതിട്ടു ദക്ഷ്യാമജ്ഞ നമസ്കാരവും ചെയ്തുകൊണ്ടു ജംബൂമമെയ്തന്നെ ഉന്നിച്ചു

പ്പൂജിച്ചും ഗാഢമായ്പ്പുണർപ്പും ചെയ്തു പരമാനന്ദത്തെയും ഗൃദ്ധവായ്പിശാഗങ്ങൾനായ

ലക്ഷ്മണനെയും ഗാഢമെൻ ശിഷ്യവരമായ്പ്പുമുജ്ഞം അപ്പ പന്നെത്തികിലൊലൊ കുലനായതവൻ

൬൮൩

വരൻ എന്നിങ്ങനെ കരണങ്ങളെ സംഹൃത്യ ദെവന്മാരില്ലാതെ ഭവനങ്ങൾ കരവങ്ങളും മറ്റും

ഇല്ലാതെ പ്രളയങ്ങൾ വഹിച്ചു മഹാത്മനാകുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ അഞ്ജനാഭിരാമൻ പിന്നെയും ഉണർന്നവനായി

[illegible] സനകാദി പരമ [illegible] സംപൂർണ്ണ [illegible] വിഷ്ണു [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു സാദരം [illegible] നാരായണനെ കാണ്മതിനു [illegible]

വരുന്നതും പാർത്തു [illegible] ദെവകളൊടും കമലാസനനൊടും ദെവാൽ [illegible]

[illegible] കൽ നിന്നു [illegible] രാവണനെ കൊന്നതിനാൽ [illegible]

[illegible] വാനെന്ന തന്നെ [illegible] വരുന്നതിനു

[illegible] കണ്ടു കൊണ്ടു വാൽ ദെവസംഘങ്ങളൊടും [illegible]

[illegible] ലൊകങ്ങൾ [illegible] മെഴുന്നരുളി

ലൊക കാരണസ്ഥിതികളെയും [illegible] മായാ [illegible]

ശക്തിയെന്നും പ്രകൃതി മഹാമായയെന്നും [illegible] വരണങ്ങളെ [illegible]

ഗുണങ്ങളുടെ [illegible] വെദാന്തികൾ [illegible]

[illegible] മൂലപ്രകൃതിയെന്നു ചൊല്ലുമാ

[illegible] സംസ്കൃതിയെന്നും ചൊല്ലും [illegible] അവിദ്യയെന്നും പറയുന്ന

[illegible] ശക്തിയെ [illegible] ചൊല്ലുന്നു [illegible] സ്വാതന്ത്ര്യമായുള്ളൊരു [illegible]

[illegible] മഹത്ത [illegible] യൊഗത്താൽ മഹത്ത

[illegible] അഹങ്കാരം [illegible] മഹത്ത [illegible] അഹങ്കാരവും [illegible]

[illegible] സാത്വികം രാജസം താമസമെന്നു

[illegible] താമസത്തിങ്കൽ നിന്നു [illegible]

[illegible] ഭൂമി [illegible] പഞ്ചഭൂതം [illegible] രാജസത്തിങ്കൽ നിന്നു [illegible]

[illegible] സാത്വികത്തിങ്കൽ നിന്നു [illegible]

[illegible] വ്യോമ [illegible]

[illegible]

[illegible] ലൊകങ്ങൾ [illegible] ദെവമാനുഷ [illegible]

[illegible]

ഉണ്ടാകുന്നതാം ശ്രുതികളെക്കൊണ്ടും ആപ്തവചനങ്ങളെക്കൊണ്ടും താനം തന്നെ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ലോകസൃഷ്ടികാരണം

ഗുണമാം ശ്രുതികളെക്കൊണ്ടു ലോകേശനായ് ശാന്തനായ് ഭൂമിയിൽനിന്നുണ്ടായ സമ്പത്തും ഗുണത്തിങ്ക

ൽനിന്ന രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും അനന്തമായ ഗുണംകൊണ്ടു സംഹരിക്കുന്നതും ഭഗവാനെന്നുള്ളതായ

പ്പത്തിൽ ഗുണത്രയം ഇത്യാദി ശ്രുതികളെക്കൊണ്ടു സ്വരൂപം ആവശ്യകമായും അവറ്റിനെക്കാൾ വിലക്ഷ

ണമായിരിക്കുന്ന ഭവാൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇത്യനേകന്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടും അനാദിയായിരിക്കുന്ന കാലത്തിങ്കൽ

ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന ഭവാൻ മൂന്നു ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുമായതന്നെ തത്ത്വഗുണവാനെന്നും

ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഭവാൻ മഹാത്മായരങ്ങുന്നവരിൽ വന്നതെല്ലാം ഇതിന്റെ ഇത്യാദികളെക്കൊണ്ടും

ഉള്ളതെന്നെല്ലാം ചൊല്ലുന്ന ഇപ്പോൾ മേൽ പറഞ്ഞ സ്വഭാവമായ വർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉൽപത്തി മുതലായ ഭേദങ്ങളെ വെളിവാക്കുന്ന വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും വേദികളായ സമന്മാരായി പാടു

ന്നവരാം ഭക്തന്മാരായുള്ളവർ ഇത്യാദികളാൽ ഇത്യാദി രത്നങ്ങളാൽ നിത്യസംസാരികളെന്നവ

ത്യന്തംജ്ഞാനൻ ചൊല്ലുന്ന നിരന്തരം ഇത്യാദ്യങ്ങളെ സകലരാലും ആയവ ഞങ്ങളെ ഇത്യാദികളെന്നു

രന്നു ചൊല്ലുന്നു തപഞ്ജന്മാർ പരന്തപാസകന്മാരായുള്ളവർ ഭക്തന്മാരെ പിരിയായ ഇത്യാനെ

സംഭവിച്ചിട്ടുംപോലും ഉള്ളവരായ ഇത്യാദി വാക്കിനാൽ തന്നെ ഇത്യാദി രംഗങ്ങളുടെ ആകുന്നു

എന്നുകയാൽ പരമഭക്തിസമ്പന്നന്മാരായുള്ളവരെക്കൊണ്ടുള്ള ഭക്തന്മാരിൽ ഉള്ളതും സംശയമൊന്നാൽ പരമ

ഭക്തിയുള്ളവരായുള്ളവർക്കു പരംപദത്തിൽ പോകും മോക്ഷം സംഭവിക്കയില്ലെന്നിരിക്കുമ്പോൾ

പരകൈവല്യജ്ഞാനമെന്നിരിക്കുന്നവരായുള്ള ഉത്തമസോപാനമായ ഇത്യാദി വചനങ്ങളാൽ തന്നെ

ആയതു മാത്രത്തിൽ സാരം ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുവന്നതിൽ സ്വപ്രസംഗിതിന്നെ മോക്ഷകാരണമെ

ന്നവെളിവാക്കുന്നവരായ വിദ്വാന്മാർ ചൊല്ലിയിട്ടുണ്ടു സാധകന്മാരായ സമസ്തന്മാരെല്ലാം

മിഥ്യയായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനം ഭക്തന്മാർക്കില്ലെന്നുള്ള മഹാന്മാരായി വിഗതകല്മഷന്മാരായി

പരമഭക്തന്മാരായി ഇപ്പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവരായി മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു യോഗ്യന്മാരായി

സംഗതന്മാരായി സന്യാസികളായ ഭക്തന്മാർ ഇതുകൊണ്ട് മാനസന്മാരായി പ്രേമതല്പരന്മാരായിരിക്കുന്ന

കപരായണന്മാരായി നിത്യം യോഗാത്മം മഹിമയുള്ള സമ്പന്നന്മാരായിക്കൊണ്ട് ശമദമസാധ

നങ്ങളോടു കൂടി സാധുക്കളായവരോടു സംഗതിയുണ്ടാകുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന ഭവൽകഥാശ്രവണത്തി

ലുണ്ടാം ഭവൽകഥാശ്രവണത്തിന ഭക്തിയും സംഭവിക്കും ഭക്തിവർദ്ധിച്ചിട്ടു പിന്നീടു ജ്ഞാനമുണ്ടായവരും

വിജ്ഞാനങ്ങളാദികൾ കൊണ്ടു മോക്ഷപദം ഉണ്ടാം ആകയാൽ പരമഭക്തിയും നിങ്കലെ പ്രേമവും

൩൪൧ രാഘവാ സുരാദികൾ കൊണ്ടെന്റെ യാതിയെ പക്ഷാദികളും ഭക്തന്മാരിലുമെ

ന്നു ലോകത്തിൽ ഭക്തിപൂർവം ചെയ്തു എന്നല്ലൊ സഫലമാകുന്നിതു മമ ജന്മം

ഉന്നതൻ കൃതഘ്നനും എന്നല്ലൊ ഭവത്തിന്നു സാഫല്യം ഉണ്ടായ്‌വന്നതു

എന്നല്ലൊ സഫലമാകുന്നിതു മമ നേത്രവും വിനയാ വന്ദിക്കായ്ക ഭവാൻ

പക്ഷിഭുജഗനായകാദികൾ പൊഴുതിങ്കൽ പൊഴുതുമൊരെടത്തിരിക്കുമ്പൊഴും

ഉറങ്ങുമ്പൊഴുതും എന്നവെണ്ട നാനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പൊഴും സദാകാലം മാനസെ ഭവദ്രൂപ

ത്തെ ഒന്നെണ്ണം ധ്യാനിയ്ക്കും സംഭവിക്കും ഭക്തിയോടെ തന്നാൽ

നിരീക്ഷിതമായ ഉപവാസം കൊണ്ടു നമസ്കാരം

ചെയ്തപ്പൊഴുതു രാക്ഷസവംശം ഉദ്ഭവത്തിനായി

ഞാൻ നാരായണൻ രാക്ഷസവംശത്തിനായി

മർത്ത്യനായി പിറന്നിതും

യാത്രിയ രാത്രൌ

ലക്ഷ്മണൻ ദേവകാര്യങ്ങളെ സംഹാരം ചെയ്തു

നാന

തം രാഘവൻ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ദൃഢമെന്നിരിക്കിലും ശക്തിയില്ലെന്നല്ലൊ നിന്നെ ഞാനുതകഷ്ടം കഷ്ടം ക്രൂരപ്രവരനായുള്ളൊരക്കന്ന് ദൂഷണൻ

ഞെരിൽ ഭവാൻ എന്നെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു ചെയ്തതു വഞ്ചന അവതരിച്ചിലാമായ്വന്നിതലക്ഷ്മണസഹ

തനായി വള്ളിശാലയിൽ തിരുത്തലക്ഷ്മണനൊന്നൊഴിഞ്ഞുമായി വള്ളിപൂക്കുന്നുകൾ കൊണ്ടുകളിച്ചുകൊണ്ടു

ക്രീനാൽ ഉത്തമഗംഗാനദിക്കു തന്നിൽ തീരെ മഹൽ മൈഥിലി മൻ വന്നിരുന്നിതു ശ്രീകൃഷ്ണൻ ദേവിയൊടും

കൂടി വനസമുദ്രത്തിലെ മൈഥിലി ത്യക്തയാന നെടുനെ സംവാദിച്ചു വസിച്ചിതെന്നിരക്കുന്നാലെ

മിനെ ഭൃത്യയുള്ള ദേവി തന്നെന്തിരാമനെയൊരു ദുഃഖിൽ വാണതു പോലെ വാണാൻ ഹയശ്രീപാദ

കന്യകം ലക്ഷ്മണനന്ദിനം ലവം കൊണ്ടുവന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രീതിയൊടെ രഘുത്തമിഷ്ടം ഞാനെ

ചൊവബോണവം ശ്രീലക്ഷ്മയാരക്ഷാത്മമായിരുന്നിതും ഭക്തിയൊടെ സീതയെ ദുഃഖിയാക്കിയ

രംഗ്രാതെക്കാലെ ഗൌതമിങ്ങലെ ഭക്തിഭൃഗുഃസ്യം കവിള്ളവർ പൊരുമ്പോൾ സൌമിത്രി വന്നി

യചാരം കൊണ്ടുപൊരും പാരം പാരമ്പ്രീതിപ്പെട്ടു ലങ്ങൾ നെവാഴും കാലം ലക്ഷ്മണനൊരുദിനമെക്കാ

ന്തെരാമദൈവന്റെ മുഴൽക്കുമ്പിട്ടിനയാന്വിതനായിട്ടെല്ലാം ന്നാൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തെയരുൾചെയ്തെണം.

ഭഗവാന്റെ ഭക്തനാമതിയനൊരു ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വഞ്ചനം ജ്ഞാനവിജ്ഞാനഭക്തിവൈരാഗ്യ

ഹനമെല്ലാം മാനസാനന്ദം വരുമാറരുൾചെയ്തിടെണം ഞാനിന്നിരുവരിയൊരൊന്നിലുമിരിപ്പ

ല്ലാം നെരൊരു പരമേശ്വരിയാൾ ഭ്രമജലെന്തിരാമനനന്തനുളലക്ഷ്മണനൊന്നൊടെല്ലാമുള്ള

ധാനകളരുൾചെയ്തവഴി പൊലെ കേൾക്കുമെങ്കിൽ ദുഃഖമാകുവദെശം കേൾക്കുന്നതിൻ

ക്രൂരമിക്കുഭ്രമമെല്ലാം തീർന്നുൽമായാസ്വരൂപത്തെ ഞാനെല്ലാർക്കുമ്പൊരുളിതെന്നുഞാ

നസാധനം ചൊല്ലാമല്ലൊ വിജ്ഞാനസഹിതം ജ്ഞാനവും ചൊൽവാൻ പിന്നെ വിജ്ഞേയമാത്മ

സ്വരൂപത്തെയും ചൊല്ലാമെടൊ ജ്ഞേയമാത്മനുഭവരമാത്മാനമറിയപ്പൊൾ മായാസംബന്ധി

മൊക്ഷത്തിന്നതല്ലൊ ആത്മാവല്ലാതെയുള്ളദെഹാദിവസ്തുക്കളിലാത്മാവെന്നതുമൊയം

ചൊതൊന്നു ജഗത്രയമായയാകുന്നതിതിന്നു യതിനാലെ മായസംബന്ധമാകും സംസാരം ഭ

വിക്കുന്നു രണ്ടല്ലൊ വിനെവിക്ഷെപാവരണങ്ങളെന്നു രണ്ടുരൂപമായതിന്നറിക സൌമി

ത്രെ എന്നതിൽ മുന്നെതല്ലൊ ലൊകത്തെക്കല്പിക്കുന്നതെന്നറികതിന്റെ കുലങ്ങൾ ഭേദ

ങ്ങളൊടും ലിംഗാദി ബ്രഹ്മാന്തമാം മിഥ്യാരൂപമതു സംഗാദിദൊഷങ്ങളെയും ദെവിക്കു

ന്നതും ജ്ഞാനരൂപിണിയാകും വിദ്യയായതമറ്റൊന്നുപ്രാപ്തിഹെതുഭൂതയെന്നറിഞ്ഞാ

ലും മായയാകല്പിതം പരമാത്മനി വിശ്വമെന്ന മായകൊണ്ടല്ലൊ വിശ്വമുണ്ടെന്നതൊന്നു

൧൨൭ രജ്ജുവജ്ഞാനത്തിങ്കലെ പന്നഗത്തിങ്കൽ ഭയം പോലെ ഭയം ഇല്ലാതാക്കിയിരിക്കിലും ഉള്ളതിനെ

ജ്ഞാനവസ്തുവാൽ കാരണസൂക്ഷ്മം കൊണ്ടു കാര്യത്തെ മനസ്സിങ്കൽ സ്ഥിതിക്കുന്നതൊക്കെയും ബ്രഹ്മ

സന്നിഭം ഇല്ലാതിരിക്കിലും തന്നെ ശോഭിതമാം കരണങ്ങളും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും കണ്ടു ജ്ഞാനസം

സാവയവമൂലമായതു ദേഹസ്ഥൂലം പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ സംഘാതമെല്ലാം ദേഹമായതു പഞ്ചഭൂത

സഞ്ചയമയം ദേഹസംബന്ധം മായാവൈഭവം ഇല്ലാത്ത ഇന്ദ്രിയ ദശകവും മഹങ്കാരവും ബു

ദ്ധി മനസ്സ് ചിത്തം മൂല പ്രകൃതിയെന്നിവയും ക്ഷേത്രമായതും ദേഹമെന്നു ജ്ഞാനമമ

ന്നിവനിങ്കൽ നിന്നവ വേറെന്നു വന്നതിനാലും പരമാത്മാവിന്റെ ആനന്ദമയം ... പാദങ്ങ

ളെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രജ്ഞ സന്നിധിയിങ്കൽ ഇരിക്കും ജീവാ

ത്മാവെന്നും പരമാത്മാവെന്നതുമെല്ലാം കേവലം പര്യായശബ്ദങ്ങളെന്നറിഞ്ഞാലും ഭേദ

മെന്നതില്ല രണ്ടും ഒന്നത്രെ നൂനം ദേഹങ്ങളെന്നു പറയുന്നതജ്ഞാനമതല്ലോ മാനവും ഡംഭം

ഹിംസ വക്രത്വം കാമക്രോധം മാനസ വൈരങ്ങൾ സന്തുഷ്ടി ... സത്താ ... ഭാവമക

ലക്ഷണങ്ങളെന്നിവ ... സഹിഷ്ണു സമബുദ്ധി ഭക്തിയെക്കൊണ്ടു ഗുരുസേവ

യും ചെയ്തു ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ജയിച്ചും ദേഹത്തിലും ചെയ്യും കർമ്മഫലത്തിങ്കൽ ... [illegible]

ക്കം വരുത്താതെ നിത്യത്തെ സമാശ്രയിച്ചാനന്ദസ്വരൂപനായി മാനസ വചന ദേഹങ്ങളെ

കൊണ്ടു ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിച്ച സൌഖ്യം അനുഭവിച്ചിരിയാതെ ജനനമരണാദികളെ കണ്ടിരിക്കുന്ന

ജനകാദികൾ ... ചനസമഭാവനയോടും സന്താപാവസ്ഥയും മെയ്ക്കൊണ്ടു അനുഭവിക്കുന്ന ... ദ്ധാ

രമരണത്തിങ്കലും ജ്ഞാനം ... പാദദാരാത്മജാദി ... ദേഹാദിയും ചെയ്തു സക്തിയുമെന്നി

യെ ക്രിയാ തന്നിരന്തരം ... പ്രാപിക്കുന്നതും ... ഭാവങ്ങൾ സന്തുഷ്ടി ... ഫലങ്ങളു

ണ്ടാകുമെന്നിക്കണ്ടു പ്രകൃതജനങ്ങൾ ... മാനസമൊത്തു ... പരമാത്മജ്ഞാനത

ത്വരനായി വേദാന്തവാക്യാർത്ഥങ്ങളും ... ലോകനം ചെയ്തു വൈദികങ്ങളായ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങൾ സമ്പ

ത്താൽ ജ്ഞാനവചനങ്ങളിൽ ... ചിന്തിച്ചു മാനസികങ്ങളായ ... എല്ലാം കൊണ്ടു

ജ്ഞാനമാകുന്നതെന്നറിക ... പ്രാണനും അഹങ്കാരവും മാന

സാദികളായ ... നിന്നും മെല്ലെ ... പരമാത്മാവു താനെന്നു വേറിട്ടിരിക്കു

ന്നിരാത്മാവും ... തന്നെ ... ആത്മാവായ ജ്ഞാനം കൊ

ണ്ടു തന്നെ ... കണ്ടിരിക്കും ജ്ഞാനമാകുന്നതെന്നു കാണുന്ന വസ്തു തന്നെ

ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിന്ന ജ്ഞാനം കൊണ്ടുതന്നെ ആറ്റെന്നറിവിന്ന സാധനമാകയാലെ

സ്വതപരിച്ഛിന്നാത്മാവല്ലാതാനന്ദസച്ചിദാനന്ദതനായിരിക്കുന്നല്ലൊ എന്നാകയാൽ

ചരാചരങ്ങളായ ജഗത്തുകളിൽ യോഗേശനാകുന്ന ഈശ്വരനിൽ ഭക്തിയുള്ളവരായി ജ്ഞാനാനന്ദമുള്ള

ജനങ്ങൾ ആത്മാക്കൾ ഭക്തിപ്രാപ്തിയിൽ വേറിട്ടവരായിട്ടുള്ളവർ ജ്ഞാനംകൊണ്ടുപകാരം ചെയ്‌വാ

നായിട്ടു ഏകാത്മനായും ജ്ഞാനമയനായും ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും ആയ ഒരുവനാ

യിട്ടു പരമാത്മാവായിട്ടുള്ള ഈശ്വരനിൽ ആത്മാക്കൾ അണയുന്നു. കൃഷ്ണഭക്തന്മാർ ആയിട്ടുള്ളവർ

ആത്മാരാമന്മാരായി മുക്തിലയമെന്നതായിട്ടുള്ള പദത്തിൽ ചേരുന്നതാകുന്നു എന്നാൽ ജ്ഞാനഭക്തി

നവൈരാഗ്യത്തോടു സഹിതമായി മനസ്സുറപ്പിച്ചവരായ കൈവല്യസ്വരൂപത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവർ

ആകുന്നു അവർ ഇരുവരും ജഗത്തിങ്കൽ മുക്തന്മാരാകുന്നു എന്നാൽ

ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തന്മാർ ഭക്തികൊണ്ടുതന്നെ കൈവല്യം വരുന്നതിനാൽ എത്രയും നല്ലതെന്നു

തിരുവുള്ളത്തിൽ തോന്നി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ ഭക്തന്മാർ എന്റെ പദത്തിൽ ഏത്തും എന്നും

ഇപ്രകാരം ഭക്തിയുള്ളവനായാൽ അവൻ ശുദ്ധനായി നിത്യമുക്തനായി ഇരിക്കുന്ന ആത്മാവാകു

ന്നു ഭക്തിക്കുള്ള കാരണം എന്തെന്നു കേട്ടാൽ ഈശ്വരഭക്തന്മാർ ഒരു ഉത്തമസംഗമത്തിൽ ഭക്ത

ന്മാരാകുന്നു എന്നതിനാൽ ഉത്തമരാകുന്ന ഭക്തന്മാരാകുന്നവർ ഈശ്വരന്റെ പദാരവിന്ദ

ങ്ങളിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടാകയും അതിനാൽ മനശ്ശുദ്ധി ഉണ്ടാകയും ഭാവനയോടു കൂടിയ ഭജനം

ചെയ്കകൊണ്ടും ആത്മലാഭം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും എന്നതിനാൽ ഉത്തമമായ

ഭക്തിയോടു കൂടിയവരായ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ ഭക്തന്മാർക്കു അന്തരംഗം

ആയ ഭക്തി എല്ലാവർക്കും ഭക്തിയിൽ പ്രീതിയുണ്ടാകുന്നു എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉത്തമന്മാരായ

ഭക്തന്മാരായിട്ടുള്ളവരാകുന്ന ഭക്തിയുള്ളവർ ജ്ഞാനവൈരാഗ്യങ്ങളോടു സദൃശന്മാരാ

യിട്ടുള്ളവരെന്നാൽ ഭക്തിയും അവർക്കു ഭക്തിയും ഉള്ള ഈശ്വരാനുസാരമായി ഭക്തന്മാരായിരിക്കുന്ന

ത്തിനാലെ ഭക്തന്മാരായ വക്തവ്യമല്ലാതെ ഗുഹ്യമായ ഭക്തന്മാർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത

ഭക്തന്മാരെ നാരായണൻ അറിയുന്നെന്നാകിലും വക്തവ്യമല്ല എന്നു വിശ്വാസമു

ണ്ടാകയാൽ ഭക്തിവിശ്വാസം ശുശ്രൂഷ എന്നിവ ഉള്ളവർക്കു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ജ്ഞാനമാക

ന്നു എപ്പോഴും ഭക്തിസംയുക്തന്മാരാം യോഗീന്ദ്രന്മാർക്കു സ്നാനസംസ്ക്കാരത്തോടെ ചെയ്യേണ്ടിയതെന്ന

റിഞ്ഞാലും ഉത്തമം എന്നതിനെ യോഗശ്രേഷ്ഠന്മാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നാകുന്നു

൨൨൨ നരാംഗനെത്തിന്നിരെ മഹാകാനനെ പഞ്ചവടിദ്ധൃതലെ മനോഹരെ സഞ്ചരിച്ചീടുന്നോ

രു യാമിനീചരി ജനസ്ഥാനവാസിനിയായിട്ടൊരു ശൂർപ്പണഖ കണ്ടാൾ കാമിനീമോഹിനി

പങ്കജകുങ്കുമകിഞ്ജിശാരങ്കശാംകിതങ്ങളായിരിക്കുന്നിതു പാദപങ്കജങ്ങളും കണ്ടുനേരാ

പാദപെരുവന്ന കൂടുംകണ്ടു മോഹിതയായതയായപലകെങ്ങളെക്കൊണ്ടു രാമാശ്രമകാമുകനാൾ

ഭാനുമണ്ഡലംസമാനെഞ്ജലം രാമനായ ദാനവരിഗംഭീരം ഭവഭയനാശനസ്വരം മാനവ

വരനെ നാമോഹനകായാകൃതം മാനസ്ഥിരവസമത്തായ വംമശ്വഹാരം ജാനകിയോടുംകൂടി

വസിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ടിനകെതന്നെബോണപിച്ചിതയായാൾ ഉള്ളൊരസ്ഥരവേഷത്തോടും മന്ദ

ഹാസംചെയ്തു രഘുവരനോടു മന്ദമായുരചെയ്താൾ ആരെടോ ഭവാൻ ചൊല്ലീടാരു

തപസ്വിവെഷത്തോടും നെരെ ഇവിടെ വരുവാൻ കുലമെന്നും എന്തൊരു കാര്യം ഇവിടെ വന്നു

ചാപങ്ങളെല്ലാം എന്തിനു ധരിച്ചിതു താപസവെഷമെല്ലാം എന്നോടു പറയേണം എന്നതാ

ൻഹാസ്യം കേട്ടിട്ടു ഞാനോ നിന്നെയെന്നോടു ചൊല്ലിക്കുമെല്ലാം വാക്കുകൾ സത്യവാനായ രാ

ഘവൻ പിന്നെ ഞാൻ കൂടെ ശൂർപ്പണഖയോടെ ഉരചെയ്തിതു രാക്ഷ

സാംഭ്രാതാക്കന്മാരാക്കി ജനസ്ഥാനത്തെ വിടുന്നതു താപസനായി വന്നതാണിന്നു

ഭീക്ഷ്മരതു ചെന്നു പരമാത്മാ ചൊല്ലേണം മായാവിയെന്നു ചൊല്ലി കേട്ടു കൊള്ക

ജാനകിയോടും സുമിത്രാപുത്രനെന്നു നൽഭാഗ്യ ശ്രീരാമനെന്നെന്നെ നാമം എന്നെ ഭക്തിയിൽ

വർജ്ജനകാമ്യപ്പിതാവചനാൽ ഭ്രാതാവായ ലക്ഷ്മണനിവനെന്നെടോ എന്നാലെന്തെ

ന്തു കാര്യം നിനക്കുമനോഹരെ നിന്നുടെ മനോഗതം ചൊല്ലുകയമ്പിയാതെ എന്നതു കേട്ടനേ

രം ചൊല്ലിനാൾ നിശാചരി എന്നോടു ഞാനിപ്പോൾ ചൊല്ലുന്നതു കേട്ടു നീ തന്നെയുമറി

ഞ്ഞുകൊൾവാൻ മമ ശക്തി പോരാ എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞീടിനാളുമംഗയോടെ ജാനകി

തന്നെ കണ്ടാൾ കിഴക്കുമറിക മൂന്നാമത്തെ ഭവനവരന്നാട്ടിൽ ചെന്നാനന്തരം ഹിത

പൊയ നവെഷം പോയിതു ചൊല്ലാം ഏതൊരുകാരണം തൊട്ടുനിന്നിട്ടു സദാകാലം ജാനകിയാകു

മിവളെന്നാൽ പത്നിയല്ലോ മാനസെ പതിയാൽ പെറിഞ്ഞീടുകെന്നും കൊണ്ടു സാവധ

ന്ത്രാൽ വത്സ ഭർത്താവും കഷ്ടമല്ലോ താവൽ തന്നെ പിന്നീട്ടു തന്നുടെ ലക്ഷ്മണനെടോ ലക്ഷ്മ

ണൻ മമഭ്രാതാവ് സുന്ദരരൂപനായ നല്ല ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻ തന്നെയൊക്കുമിനിയെല്ലാം കൊണ്ടു

നിന്നുടെ ചെറുപ്പമെന്റെ കാന്തയും മനോഹരെ സംഗവുമില്ലാ ചെറുപ്പം വിട്ടുകളകവനെ

ടൊഷംഗലിലവനന്നുവനെന്തയും തിണക്കണ്ണുന്നിചെന്നുപറഞ്ഞുടക്കൈവെക്കിയാൽ ൬൮൭

തഎന്നതുകെട്ടുനെരം സെന്യമിത്രിസമീയവൊയിചെന്നവണങ്ങവെക്കിക്കുമ്പൊൾ

വാക്കെന്നതന്നെചൊന്നവണ്ണം തുടങ്ങിലവന്മരചെയ്താൽ എന്നുടെ പരമാത്മം ത്രി

നൊടുപറഞ്ഞിട്ടും മന്നവനായരാമന്നന്നടെമാസൽ ഞാനൊയെന്നിട്ടാസ്യാവാൻ

തക്കവണ്ണ്യവല്ലൊ ചെന്നിചൊല്ലിട്ടിലെശ്വരനായരാമന്തന്നൊടുതപകുലശീലാചാര

ങ്ങളെല്ലാം എന്നാലന്നെരം തന്നെ കൈക്കൊണ്ടുമല്ലൊ രാമൻ തിന്നെയെന്നതുകെട്ടുരാവ

ണസഹൊദരി പിന്നെയുമരെല്ലാ കുലനായകനൊടുചൊന്നാൾ എന്നിപരിഭ്രമിച്ചിട്ടുന്നക്കു

ത്തിണക്കൊന്നുമൊരുമെയൊരു സന്താപമുൾപ്പുരാമനവിടിനിപൊരുമരഞ്ഞുതൊൾനൊടുമ

മണൊടുരുഗന്ദനൊ രൊ രൊ ഭൊഗമെല്ലാം ഞ്ഞാൻ ചെൻഭജിക്കാം തുരുമനൊരുമം

ത്തരമവണ്ണരചെയ്തു കെട്ടുനൊരുത്തരമരുൾചെയ്താൻ അവനിനുപങ്ങളുക്കനായക

പന്ത്രിതെജൂസിപ്പാനൊരുത്തിവെണമതിവണ്ണുംതിഞ്ഞെപ്പൊൾ ഒരുത്തിവെണമവ

നതിനാരെന്നതിരഞ്ഞിരിക്കന്നൊരു ഇപ്പൊൾ തിന്നെയും കണ്ടുകൊപരുത്തും ദൈവമൊ

നുക്കൊതിച്ചാലിതെന്നിനെ വരിച്ചുകൊണ്ടുമവനില്ലുസംശയമെതും തെരികെന്നിരി

ക്കലം കണ്ഞിട്ടാനെ ചെൽ കരത്തെഗ്രഹിച്ചിടുംകൂടകന്നവനെടൊ രാജവമാതും

കെട്ടുരാവണസഹൊദരിപ്യാകുലചെതസ്സും കുലക്കത്തനാതികെ വെഗാൽ ചെന്നിന്നുവെക്കി

ച്ചു നെരത്തുകുമാരനും എന്നൊടിന്നരം പറഞ്ഞിടൊല വെറുതെന്നിതിയിലിങ്ങുതൊരുകാം

കമയെന്നറിഞ്ഞാലും മന്നവനായരാമൻ തന്നൊടുപറഞ്ഞാലും പിന്നെയുമതുകെട്ടുരാചവസ്സി

പവൊതിചെന്നിന്നവെക്കിച്ചുണ്ണാശയാപലതരം കാമവികാരാഭംഗം കൊണ്ടുകൊവപ്പുമതി

ഭൊഗവമാലുപ്പ എംപ്പണ്ടുരാക്കനിയതു കൂൾ മായരൂപം വെടിഞ്ഞു താമപൊലെ കാ

യകാരകം ഘൊരരൂപം കൈക്കൊണ്ടുപൊൾ കാമപക്ഷ കൊണ്ടുസീതാദെവിയൊടുത്തതെ

ച്ചാൾ സംഭ്രമത്തൊടുരാമൻതനുതുറിഞ്ഞുതരാപൊലകെൽകണ്ടു സീതകെട്ടിച്ചുപാവെന്നവണ്ണു

ഗതുകാരണം മലയം മുക്കമെല്ലാം ചെറിച്ചനെരമവണ്ണംമുഴങ്ങിട്ടനാദത്തെകൊണ്ടുലൊകമെ

ക്കമാനൊക്കികൊണ്ടുനിലപകൂതമന്റിൽം കൃത്തിൽ തിന്നുപാടിനാലഞ്ചെവഴിവരുമതുനിയാപ്പു

പൊലെ ചൊരയുമൊക്കുക്കിച്ചുകാണ്ടരിതുയെ ഞ്ഞൊലെ ചൊരയും ഗൊചമെവെഗത്തിൽ

നടകൊണ്ടു രാവണൻ തന്നിൽവരവണ്ണിയിത്തിരിച്ചുഉണ്ണടെവദെവന്മരുൾചെയ്തു അന്നുതി

൭൨൪ നാൽ രാക്ഷസപ്രവരനായിരുന്ന ഖരനുമിൽ പക്ഷെ ഹാഹാവിളികൾ പാഴ്ത്തന്റെ തിണ്ണ പോലെ

ഒരു ഭാഗനാ ചെയ്തു ഷ്ഷിൽ പതനം ചെയ്തിജന്റെ സ്മൃതി തന്നെ നോക്കി ചൊല്ലിനാനാശുഖ

രൻ ഭ്രാതൃതൻ വക്ത്രത്തിങ്കൽ സമ്പ്രമം പൂവെച്ചു തന്നെ ബോധിപ്പാരെന്നെന്നോടെ ത്രയം വി

ളിച്ചിന്തിച്ചിതന്നേരം സിംഹനാദം ചെയ്തു സഗൽഗദം ശൂർപ്പണഖ ഉത്തരമായി ചൊല്ലിനാളവളും

ശ്രീരാമൻ താപസവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടത്രെ ഒരു ചാമരം അത്രെ ഷൺ പ്രസിദ്ധമായ രാമ

ലക്ഷ്മണന്മാരെന്നിവർ പറയുന്ന വനാന്തരമൊരു കാമിനിയും കൂടിയുണ്ട് എന്നവർ കപെൽ

ഭദ്രശയ്യാഗത്താൽ പുനരാമവരഞ്ജൻ വർഗ്ഗേന ചെന്നെത്തിരുന്നുനിൽക്കുമ്പോൾ കണ്ടുകൊണ്ടു

രാമിയിൽ നിന്നിരുന്നവരെ കൊല ചെയ്യരാക്ഷസർ ഒക്കെയും ഹന്തിച്ചു മാന്തിരിക്കുന്നതു വരുമാറായി

ഷൺമിത്രരക്തഷം പാനം ചെയ്യിക്കയില്ലെന്നു മനസ്സിൽ ഭയപ്പെട്ടു ഞാനും ഹനിപ്പെടുവാൻ

കോപത്തോടുകൂടെ ചെന്നു തിന്നുവാനായി മൂക്കും മുലകളും കൊണ്ടു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു

ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു എന്നിത്രനാളവൻ പതിന്നാലു പേർ ചെന്നിരുന്നുള്ള കേൾക്കകൊണ്ടു

ത്തിടനാമിവരൊക്കയും വധിച്ചിരുന്നു ഞാനും എന്നു ചൊല്ലി കേട്ടു ഞാനിത്തൊഴിൽ

രനെറെ കോപത്തോടും പതിന്നാലു രാക്ഷസരെയും ശൂലമുൽഗരമുസലാദികളെക്കൊണ്ടു ഭിണ്ഡിപാ

ലാദി പലവിധമായ ശസ്ത്രങ്ങളുമായിക്കൂട്ടി ചാരത്തും ഭീരുക്കളാകിയവരായിരുന്നവരെസന്നദ്ധരാ

ക്കിയയച്ചാരത്തിനെറ ചെന്ന വൈരിയെ വധിപ്പാൻ പെരുമ്പടയൊത്ത ശത്രുവെ പ്രയോഗിച്ചു

ചാവുംമുമ്പെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇതു പൊരുതുവാൻ തക്കവണ്ണം രാമൻ ശത്രുക്കളെയുമൊരു

ശസ്ത്രങ്ങൾ വരുന്നേരം പ്രത്യേകമൊരോ ശരം കൊണ്ടു വധിച്ചുടൻ പ്രത്യസ്ത്രം ജനത്തെയും വധി

ച്ചാരെ രെന്നിനാൽ ശൂർപ്പണഖയുമതു കണ്ടു വേഗം ചെന്നു ചൊല്ലി മുറിച്ചു രാക്ഷസർ ഉണ്ടായിട്ടില്ല

ലറിനാൾ എന്നു ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞിതു ഇന്നൊട്ടുക്കൂടാതെ ഞെട്ടിയിരുന്നവർ പതിന്നാൽ

വരും ചൊല്ലിത്താങ്ങുമെന്നൊന്നെനരം രാമസായകങ്ങൾ കൊണ്ടു ചെന്നിരിന്നവരാതവണ്ണം

വായവർ മരിക്കുന്നോവർ എന്നു ശൂർപ്പണഖയും ചൊല്ലിനാളതു കേട്ടുവന്ന കോപത്താൽ

ഖരൻ ചൊല്ലിനാനതുനേരം പൊരിക്കാനിശാചരർ പതിന്നാലായിരവും പെരുതായു

ള്ളവർ തന്നെ ദൂഷണൻ ത്രിശിരാവും ഘോരനാം ഖരനെന്നവും ചൊന്നതു കേട്ടനേരം ക്രൂരനാം ത്രി

ശിരാവും വരവും ചാലെ ചൂതുമിരുന്നാലും ദൂഷണനും ചെന്നുകൊണ്ടു ഘോരതയൊടുകൂടി

ചെയ്യപ്പതിന്നാലായിരം രാക്ഷസപടയോടു കൂടക്കൂടെ കോലാഹലം കേട്ടായതന്നേരം

രാമൻ ലക്ഷ്മണനൊടു ചൊന്നാൻ ഇപ്രകാരം സുഗ്രീവനുള്ളൊരു പൊരുത്തമിതു നമ്മൊടുള്ള

പ്പിന്നവർ വന്ന രാക്ഷസബലം ചൊല്ലാമിതു പൊരുമുളവാകുന്ന രാക്ഷസവീരന്മാരെയൊട്ടുക്ക

ഇക്കാലത്തിങ്കൽ ഒരു കാര്യം വെണം എന്നതിന്നൊരു ഉപായം ലക്ഷ്മണ

ന്നിട്ട ക്രൊധത്തൊടെ വരുവെണം ഭവാൻ ഞാനൊരുത്തനെ പൊരുതു വരെയൊക്കെക്കൊൽ

വാൻ മനസ്സിനക്ക സന്ദെഹമുണ്ടായി എന്നു ചൊല്ലുന്നിലയെന്നയാണയിട്ടു കൂറാം

വാൻ കുഴിയെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടെങ്ങുണ്ടെന്നിപ്പക്ഷി ദെവിയെയും കൊണ്ടെന്നെതന്നെ തന്നയന്ന

ലക്ഷ്മണൻ നൊക്കുമ്പൊൾ ഗൊപുരം പ്രവെശിച്ചാൻ പാവ ബാണങ്ങളെയുമെടുത്തു പരിക്രമം

ഭൊഗനെക്കുറിച്ചുള്ള സന്നദ്ധനായി നില്ക്കുന്ന നെരത്തു തിരിച്ചു രാത്രിഞ്ചരരെ രാക്ഷസവനൊ

ടിച്ചു ശസ്ത്രങ്ങൾ പ്രയൊഗിനാൻ അസ്ത്രങ്ങൾ പാഷാണങ്ങൾ ഇവയെക്കൊണ്ടു മെറ്റം പ്രക്ഷെപി

ച്ചിതു വെഗാൽ പുഷ്കരനെത്തൻ മെലെത്തൽ കൂടങ്ങളവയെ എല്ലാമെയ്തു പിളർത്തു രാമൻ തന്നെയും

തിർപ്പാരെക്കം സായകങ്ങളെ അയച്ചു പ്രൊഗിച്ചിതു ബാണങ്ങൾ തന്നാലെ ദെവനുടെ

രാക്ഷസരക്ഷസൈന്യവും ഉഗ്രനാം സെനാപതി ദുഃഖം ഉണ്ടായതെന്നെരം ഉഗ്രസന്നിഭനായ രാമനൊടു പൊരു

തുടങ്ങിനാൻ ബാണഗണങ്ങളവനെറ്റവും വരൻ വെഗെന ശരങ്ങളാലെ ഇപ്പൊൾ പ്രായമക്കിനാലെ

ബാണങ്ങളെക്കൂടെ തുരഗം നാലിനെയും കാലവെഗത്തിൽ ചെന്നു സാരഥിയെയും കൂടി ചാവമാക്കി

ച്ചു തൽക്ഷണം തത്തക്കങ്ങളെല്ലാം കൊണ്ടു പെണതെരിൽനിന്നു ഭൂമിയിൽ ചാടി വീണാൻ വില്ലുമായി

ശരഭീകരനായതിനിത്തമായ കൈകൊണ്ടും പിടിച്ചു രാമനെ വിളിച്ചു വന്നാൻ അവൻ തൽക്ഷണം തന്നെ ചെയ്തു

ച്ചിതു സിംഹനാദം അതിൽ പിന്നെ ഉത്ഥാനം ചെയ്തു പ്രകാശിച്ചിതു സിംഹനാദമക്കാലം മിത്രൻ വന്നതിൽ

ശ്രീരാമൻ സമവർത്തിയായി വന്നു പ്രവെശിച്ചിതു ദുഃഖങ്ങൾ ക്രൂരങ്ങളായ ബാണങ്ങൾ ശിരസ്സിൽ

പഞ്ചരൊഷങ്ങളുള്ള ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു രാമനെ എയ്താൻ കൂട്ടുകൊണ്ടെടുത്തുള്ള രാമൻ കൂടെ ബാണങ്ങളെ

എയ്താൻ കൂടെ അതിലൊക്കെ ഒന്നൊന്നായി രാവണപുത്രൻ ബാണങ്ങളെ ഉടൻ അന്നെരം രക്ഷ

തിരിച്ചും വെട്ടിച്ചു രാമനതിന്നു ബാണങ്ങളെ എയ്താൻ അവയും ഒടിച്ചു വന്നതും ബാണമെയ്താനവ

നിപതിപ്പിച്ചവയും ഒട്ടുക്കെ നാൽ അങ്ങിലക്ഷ്മണൻ ക്രുദ്ധനായി ഒരു ബാണത്താൽ ശരം ഒക്കെ

നശിപ്പിച്ചു വന്നാഗിനാൻ അന്നെരം വരനാം ഇന്ദ്രജിത്തിനെയും രഥം തന്നിലാക്കി ദ്വികരയെ

തൊട്ടു നീളെ വില്ലു ചെന്ന ഉള്ളവനൊടു ബാണങ്ങൾ ക്രൂരങ്ങൾ എന്നിവ ഒന്നൊന്നായി

ചെല്ലിനാനവയെല്ലാം രാമബാണങ്ങൾ കൊണ്ടും ഖരബാണങ്ങൾ കൊണ്ടും ഭൂമിയിലാക്കി

ശംഖം കാണരുതാതെയായിത്തിരിഷ്ടരതരമായ രാഘവശരാസനം പൊട്ടിച്ചാൻ ഭാർഗ്ഗവ
ശെബാണമെക്കുമ്പൊരൻ പട്ടയനന്തരത്തിനാൽ ദേഹം ശരഞ്ഞുകൊണ്ടും ദേവ
യാതെയിരിത്തിന്നാന്തരനെരം താവസദേവാദികളെല്ലാം സാധുക്കളും താവമൊട്ട
ശ്രാപം വംശം കേഷമെന്നരചെയ്താൽ ജയിച്ചു താകരാമൻ ജയിച്ചു താകയെന്നുടയ
തൊഴുതരതും താവസന്മാരും ചൊന്നാൽ തല്ക്കാലെ ക്കാട്ടൊരുവന്നവരുടെ കണ്ണിൽ കൂന്നം
ശക്തനാൽ നിർഭിന്നമായിരിക്കുന്ന ശരാസനത്തെക്കണ്ടിട്ടു കാണാഞ്ഞന്നതെത്രയും ചിത്രം
ചിത്രം മുഖ്യ വൈഷ്ണവചാപം തയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഇരിക്കക ളഭാഗത്തെ തെറ്റ
അവൈഷ്ണവം തെജസ്സുകൊണ്ടുകാണാഞ്ഞു രാമചന്ദ്രനെയദ്ദെഹത്തിന്റെ പക്ഷിച്ചാൻ
വരന്തടെ ചാവവും കവചവും കുണ്ഡലഹാരകിരീടങ്ങളും മരക്ഷണാൽ സ്തുതനെ കൊന്ന
ത്രവഗണങ്ങളും തെളും പൊട്ടിച്ചാട്ടി നായകനുത്തിന്നാന്തരനെരം മറ്റൊരുത്തിൽ കരത
യ നാനാശ്രവരൻ തെറ്റി പൊട്ടിച്ചിതരാജവനതമൊഴിപ്പിന്നെയും ഗദയുമായി
ത്താനശ്രവൻ ഭിന്നമായിതിനാൽ മിലവഞ്ജനാലതും രാമൻ ഒരൊയമെഴുന്തൊടെ
ന്നെമറ്റൊരുത്തിൽ ചെന്ന് വന്നസ്ത്രപ്രയൊഗം തുടങ്ങിനാൽ വരൻ ഘൊരമാമാനെയാസ്ത്ര
ചെയ്തതരക്ഷപതി വാരുണാസ്ത്രണതുത്തിന്നാൽ അതുശ്രമം പിന്നെ കൌതബെരമസ്ത്രമെ
യ്ക്കതെരിന്ദ്രാസ്ത്രം കൊണ്ടു മന്നവന്തുത്തതു കണ്ടു രാക്ഷസവീരൻ നൈരൃതമസ്ത്രം പ്രയൊ
ഗിച്ചിതയാമ്യാസ്ത്രേണ വീരനാം രക്ഷപതി തടുത്തു കളഞ്ഞപ്പൊൾ വായവ്യമയച്ചതമെ
ശാസ്ത്രത്തെ കൊണ്ടു ജഗന്നായകനതടുത്തതു കണ്ടു രാക്ഷസവീരൻ ഗാന്ധർവ്വമയച്ചതു ഗൌഹ്യക
മസ്ത്രം കൊണ്ടു ശാന്തമായതു കണ്ടു വരൻ കൊവത്തൊടെ ആസുരമസ്ത്രം പ്രയൊഗിച്ചത
കണ്ടു രാമൻ ഭാസ്കരായ ദൈവാസ്ത്രം കൊണ്ടു തടുക്കയാൽ പിന്നെ കൂർമ്മാ മൈഷീകാസ്ത്രമെയ്ത
തുരക്ഷപതി വൈഷ്ണവാസ്ത്രേണ കളഞ്ഞു ശക്തിക്കുന്നസ്ത്രത്തിനാൽ സാരഥി തന്നെ കൊന്നു തുരഗ
ങ്ങളെയും കൊന്നു തെരുമെല്ലാം പൊടിപെടുത്തു കളഞ്ഞപ്പൊൾ യാതുധാനാധിപതി
ശൂലവും കൈക്കൊണ്ടിട്ടു ക്രൊധെന രക്ഷപതിയൊടു തുത്തിയുന്നെരം ഇന്ദ്രദൈവത
മസ്ത്രമയച്ചപ്പൊൾ ശൂലവും ചിന്നിച്ചിതറി തലയറുത്തിന്നാൽ ജഗന്നാഥൻ പിന്നെ ശെഷകാ
നഗരൊത്തരംമാരെ തല ഞെരിപ്പിച്ചിതു വന്നു ബാണവൃഷ്ടി നെരം കണ്ടു രാക്ഷസരെല്ലാ
മാരുടെ തലയെന്നു കണ്ടു ഭാവെന നിന്നു സംശയം തുടങ്ങിനാർ വരുത്തുമന്ത്രി നിരാക്ഷ

ണ്ടാംന്റി ശാചരരവൎഷം പതിന്നാലത്തിരപ്പത്തെട്ടിൽ ഇളയതനായ്വരികയുന്നെമക്കാൽ കൊണ്ടുരാജാ: ൧൭൭
വന്നനാമൃശ്ചികത്തിൽ വിണ്ണാണ്ടുക്ഷാരാവണാദിഗന്റിയും മതിലുള്ളന്റിശാചരർ പതിനായിയിര
വും യതിപ്പാരതെക്ഷാടിപ്പിച്ചിച്ചുഹമതനെരം ഞാനവും ചടിച്ചിത്രരാജവൻ വെക്കൽ തിന്നു
മാനപെപുനരവ വെവളമതനെരം രാമനെപ്പെടുക്കിച്ചിണം ചെയ്ത്ടന്നുമന്തിൽ പ്പാമൊടമപൃണ്ടു
ക്രൂരിത്തിപ്പാർ പലതരം നമനെയ്പാടാംബുജം രാമലൊകാഭിരാമസമ്പ്പവാപാഹരം നസവകാ
ഭിഷ്ടപ്രദം സമജ്ഞപുരാടയവരിമെചരജ്ജൂവതെക്കിച്ചിണം ചിത്തം ദ്രവതിരമാവനൈപ
ഷാദാംബുജം ത്യാന്റിച്ചെക്കാഴും മന്റിജനകജീവമരണാദ്ദൂ: വണ്ടു ഉജ്ജ്വലയുന്നമാക്ഷാദ്ദമ
ഹെശനെഞ്ഞവജ്ജുചെയ്തുസനൊവിഷ്ണുണഞ്ഞുൾകിൽ പ്പ്രത്യക്ഷനായനെരം ദെടമവിഭൂമം
തിൺത്ത സംസാരമായയകൃക്ഷചെട്ടനെ കുറാരമാംഭിച്ചിക്കാദെവാന്റി പ്രാപ്പിച്ചുഞങ്ങൾ മഹാദെ
വനൊരുതന്നുലമതാത്തൾ ചെയ്തുപരമെശ്വരനതലം യാക്തിലരമാർക്കിരഞ്ഞിക്കാഞ്ഞിന്റി
ത്തമനായവതൽ ഇച്ചുവൻ ഞാനഭ്രമൈരമാക്ഷസരമഹാജാരം ഞണ്ണുതെചെൽദ്ദിപ്പനന്മൊക്ഷംതന്ത
ന്തിവന്റിച്ചുസാംശ്യമൈതും ഒന്നാൾ ചെയ്തുപരമെശ്വരനതകൃപാന്റിച്ചിയും മഹാദെവനുയതുഷ്യ
പതിഞ്ഞൊരനൊവഹരു ശങ്കരം ചെയ്തുമൊക്ഷകം തന്നിടെണം അനന്ദരൂവനാം ന്റിതിരു
വരന്നാപാഹനവരവെക്കിച്ചനെരത്തുരജ്ജന്നാമതനുപാസവും ചെയ്തുസാനന്ദമരുൾ ചെയ്തി
ഗവെച്ചിയമനുപ്രാണവാഹം കാരാദിക്കൾ ക്കൊക്കവെസാക്ഷിഭൂതനായതുപരമാത്മാജൊഗ്രത്സ
ക്ഷുപ്ത്യാദിവപ്പും തെടമണ്ടുൾക്കൾതിതെ സാക്ഷിയാം ബ്രഹ്മം സച്ചിദാനന്ദമെകം പരം ബ്രാഹ്മ കെവലം
രാഗാദ്യനാഗമവായിക്ക ഞാം കണ്ടുദിതെടമണ്ടുൾക്കും സാക്ഷിയായിട്ടെതെന്റിലക്കും പരമാത്മാവു
പരബ്രഹ്മമനന്താത്മകം പരമം ത്വാന്റിക്കുമ്പൊൾ കൈവല്യം വന്നുകൂടും രാവണവധംചെയ്ത
മാക്ഷവും നൽകിടെമപതെരെവശങ്ക്ഷ ഗലക്കാരണന്നാശാരിപിരാജ്ഞവന്തുനെമക്കാൽ നാഴികകൊണ്ടു
കൊന്നാൻ വെഗെനവതിനാലു സഹസ്രാൻകൊല്ലാബലം തെസൌകിത്രസ്തിതാതെമ്പതെന്നാടുംകൂടവന്ന
രാമദെടനെവിഞ്ഞന്നമസ്കാരവും ചെയ്യുന്നൾശത്രുഘ്നസൌമിത്രാം ഉത്തമിപ്രഹാംകണ്ടുമകത
ബാലെച്ചുദാംമിതമഹാത്മജംമനുംമരുഷ്യതക്ക കൾക്ക് കൊണ്ടുതപൊവെപാവുക്കിച്ചിനൊരൊക്ക
വെപ്പുളൂമതിൽ വച്ചുവുംമാച്ചിനൊട്ടതക്ഷാവിമാച്ചിന്നിവാടക്കുന്നതകണ്ടുലക്ഷ്മണൻറിജ്ജ്വ
ഭിക്ഷുയാംകൃഷ്ണിനൊൻരാവണഞ്ഞതെൻവരപ്പ്ത്രാന്റിക്കിട്ടൊചെന്നുതെവമെടതെവശനാൾ ചെ
യിക്കുന്നൾത്തിനാൻചിന്നെലക്ഷ്മണന്തനെന്നെവെക്കാമതെന്റിയൊഗിച്ചാൻ ചെന്നുനിന്നിതുവരാൻ

൨൭൧ തന്നൊടു ചൊല്ലിയതെന്നും യെശുവും ചെയ്തതും പെരുകുമ്പൊൾ അവർക്കു [illegible] യെശുവി

ശുതം പെറ്റിനായി [illegible] അവസരം തന്നെ [illegible] വന്നവനായി തന്നെ അതു

ചെയ്തവർ എല്ലാവരും തന്നെ [illegible] വചനങ്ങൾ എഴുതി ചൊന്നതിന്നു തക്കവണ്ണം

[illegible] ഉത്തരങ്ങൾ [illegible] കാലം വൈകാതെ യൊടു [illegible] വെറുക്ക

[illegible] പലരും [illegible] നാർ പലപ്പൊൾ കഴിയാ

തെ [illegible] വെച്ചും [illegible] ദയവും [illegible] തവചനം [illegible] ചെയ്തു യാനാ

[illegible] വിട്ടിട്ട നാർ [illegible] കൊണ്ടു വന്നു [illegible] അക്കാലത്തിൽ

[illegible] ഇന്നാൾ [illegible] ചെയ്തു [illegible]

[illegible] [illegible] നാൾ

[illegible] രാവണൻ [illegible] തന്നെ

[illegible] പറഞ്ഞു യവനന്മാർ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] വസ്തുവാൽ ശക്തനൊക്ക [illegible]

[illegible] [illegible] ചൊ

[illegible] [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു ചൊല്ലു [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] ചൊല്ലിയവൻ

[illegible] [illegible]

[illegible] യാതനാ [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

നന്ദം വന്നവറെ കണ്ടുഞാൻ നില്ക്കുന്നെരം ആശ്രമത്തിങ്കൽ തന്റെ രാമനെ കാണ്മെൻ ജഗദാ ...

ശ്രയൻ ഭ്രതൻ ശൊവലക്ഷ്മണ ഞ്ഞാൻ. ഏകണ്ട ഛാവബാണങ്ങൾ ഞൊരുമെന്നിയം തെളിഞ്ഞെക്കാൽ ത

റിവസവെഷത്തൊടുംശത്രു ദാശ ഞ്ഞങ്ങൾ സൊദരനായിരുന്ന ലക്ഷ്മണനൊടുംകൂട

ക്ഷാമത്തിങ്കൽ പൊന്നുഞ്ഞച നഞ്ഞാനം ശ്രീരാമമൊൻ ഭഗവാനും ദേവിതന്നെ ക

ണ്ടു കനാരി മുനിപുങ്ങവന്മാരിലുള്ളവർ അക്കിങ്കൽ ദെവഗന്ധർവ്വനാഗമാനുഷനരിമാ

രിവെപവം കാണ്മാൻ വില്ലുമെക്കുവാൻ വില്ലുയക്ഷാദ്രിരമെമനാനം ഗൌരിയും വാ

ണിമാതം ഇന്ദ്രാണിതാനും മറ്റുള്ള ഭക്തരന്തിവർഷം നാണം പൂണ്ടെത്തിരിഞ്ഞു മവളവിവപൊ

ലെകാണെന്നൊന്നു നാഗനം ദൈവതയവളഞ്ഞൊ തപസ്സിയാൻ പുരുഷൻ ജഗല്പതിയെന്നക

ണ്ടിക്കാണിക്കണ്മിഴിച്ചുനിന്നപ്പൊൾ ബലിഷ്ഠന്മാൻ യാതുവാനക്കവൃന്ദവളഞ്ഞെനക്കളിച്ചു

കൊണ്ടിഞ്ഞുവെപാരുവനൊരുമ്പെട്ടൻ മലങ്കുലനാസകണ്ണുലെർമനംപല ക്ഷാനനെ പ്പൊൾ ലക്ഷ്മണ

ൻ കൊപത്തൊടെ രാഘവന്റെ യൊഗത്താൽ ഖഡ്ഗത്താലന്നം വരനൊരുമ്പെ ന്നഞ്ഞാനിരിഞ്ഞെൻ

ശൂർപ്പണഖ നക്തഞ്ചരപതിയായുമവൻ രാക്ഷവെഗെനപെന്ന രാമനൊടെറ്റനെരം

നാഴികമൂന്നെക്കൊൽ കൊണ്ടവനൊരുത്തിയാൻ ദന്തുമാക്കിടാം പിണഞ്ഞുടുകിൽ ദശമുഖ

നാൽ മരിച്ചയം രാമനെടെ വിക്രമം പറഞ്ഞാൽ കനൽ നെർമിഴിയാണോം ജാനകിദെവി

യെപ്പൊൾ നിന്നെടെ ഭാര്യയാകിൽ ജന്മസാഫല്യം വരും ബന്ധകാശത്തിൽ കൊണ്ടുവാൻ തങ്ക

പങ്കമുത്സാഹം ചെയ്തുകിലെത്രയും നന്ന ഭവാൻ തത്സാമർത്ഥ്യങ്ങളെല്ലാം പത്താക്കിയാക്കു

പരസംഗെ വന്നിങ്ങ കൊണ്ടാകുന്ന ദൈവരാതെ രാമനൊടെറ്റൽ നിപ്പാൻ നിനക്കു ശക്തി

പൊരാ കാമവെവരിക്കുന്നെരെ നിലക്കരുതെന്നു പൊൾ മൊഹിപ്പിച്ചൊരുങ്ങി മായ

യാബാലപ്പൊരെ മൊഹനഗാത്രം തന്നെ കൊണ്ടുപെണ്കയ്യു ഇങ്ങനെ സൊദരി വചനങ്ങളിവ

ണ്ണം കെട്ടനെരം സാദരവാക്യങ്ങളാലാശ്വസിപ്പിച്ചു ഇങ്ങനം നന്നടെ മന്ത്രിയറ തന്നിലങ്ങു

കാപെക്കാൻ വന്നതിലെത്തും ഇട്ടാലിന്നയണ്ണൊകമൂലം ഉത്രയഞ്ചിതം ചിതം പൊത്തൊണി

മമൊരുമത്ത നാൽ കുന്നെക്കാൽ നാഴികകൊണ്ടു തന്നെ ശക്തനാം നക്തഞ്ചരപ്രവരൻ വര

ന്താനം ഏകമെപെട്ടപ്പെഴും സൊദരരവരും പത്തികൾ പതിനാലായിരവും കൂട

ഞ്ഞെന്നു കണ്ണമാനക്ഷത്രങ്ങൾ രാമനെന്നതു നന്ദികമവത്സലനായ ഭഗവാൻ വന്നെക്കുന്നൻ

മക്കൾമാനെ കയ്യിൽ മുക്കൾ നടുക്കിയിയൻ യാതായപ്പെമനം പ്രാപ്തിച്ചൊക്കാറണഞ്ഞിന്ന

൧൩൦ ദ്രുതലെ രക്ഷകളെ മുഞ്ഞു നാട്ടിൽ നിന്നു പൊയ്കൾ എന്നെ കൊല്ലുവാനൊരു വെട്ടുവന്നാനെ

ത്തിലെല്ലാം ഒന്നവെങ്കിലും രാജ്യം പെരി പാലിക്കാമല്ലൊ അങ്ങു ക്ഷമിക്കണം വാഴുവാൻ രാ

കൃഷസരാജ്യമെന്നാൽ പക്ഷി ഇല്ലൊന്നു കൊണ്ടും രാമനൊടെ ലക്ഷ്മണനതിനെല്ലാം ജ്ഞാതിയും.

മഹിക്കെണ്ടുന്നൊന്നു കൊണ്ടും ജനമം മാത്രം സിദ്ധിക്കും എല്ലാരെയും നാടെൽ തവണ്ണ

നിന്നൊരു ശുദ്ധത്താനന്ദവും പ്രാണനിൽ സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻ രാമനെന്നറിഞ്ഞ രാ

കൃഷസപ്രവരനും ഉള്ളത്താനമൊത്താൻ വിഭീഷണനും തന്നെ പ്രാപിക്കയും

ഭക്തിക്കൊണ്ടെന്നെ പ്രസാദിക്കയില്ല വിലൈശൻ ഇത്തരം തിരുവടി രാത്രിയും

കണ്ടെല്ലാമിട്ടൊരു വർഷത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തു വന്നതെന്തെ വീരനാൽ മെൽ വന്നതെ

പരിവാരാതെ പാരമാരമായിരം തന്ത്രമായി ചതുരംഗം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നിതു നിങ്ങളെ

നാനാ ദേശങ്ങൾ കാക്കും ഗൌരവത്തൊടും മൌനവും പൂണ്ടു ജടവൽക്കലധാരിയും ഗമിക്കുന്നു

തുകനായ രാമനെ ആശ്രയിച്ചു ഞങ്ങൾ രാമരാമ എന്നു ജപിച്ചു സ്മരണ പൂണ്ടു മൊദത്തൊടും

ശുദ്ധിനൊടു ധർമ്മവും ചൈതന്യ കാരുണ്യ വിഗ്രഹങ്ങൾ കലാഗതനായ ലൊകം കാക്കുന്നവനായ

രാവണൻ തന്നെ കണ്ടു സംഭ്രമത്തൊടും ഭയമൊടും പൂണ്ടു കൊണ്ടു തന്റെ മെലണഞ്ഞാന

നും ശ്രീ രാമദൂതൻ പൂർവ്വകാലത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വധിച്ചു വിധിച്ചമല്ലൊ ലൊ

ശ്രീരാമ ചരണം എന്നൊരു ഗമനം തെക്കിനിയ തന്നെ യൊദ്ധ നിന്ദയം തന്നവപൊലെ

തൊന്നുന്ന ഭാവങ്ങൾ കൽപ്പിച്ചു കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നിൽ വന്നു ചെരുന്നവ

ജനത്തിൽ മെവെങ്കിലും ആയുമായ് ആഭിഷെകമായിരിക്കുന്ന കാലം മായയെന്നിയെ

ഉടയവൻ മഹിമ ഇങ്ങിനെ ഇതു മാത്രം വാക്യമെവം കെട്ടു രാവണനെങ്ങനെ നാരു

മിക്കിരിക്കുന്നൊന്നെല്ലാം ചെയ്തുന്നെരം സാക്ഷാൽ ദേവനായ രാമ ദശരഥൻ

തകെക്കു പരിവാരങ്ങളായി പൊൽ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വന്നിരിക്കുന്ന വനവാസകാലം കൊ

ണ്ടു ഗതിയായൊരു ഗമനത്തൊടും ദണ്ഡകാരണ്യം പൂക്കു വാഴുന്നിതവർ ബലാ

ലനാദെ ഭയമില്ലാതെ നിന്നിക്കാക്ഷ ചഞ്ചലം കണ്ണും മൊഹിച്ചതു കെട്ടു നൽ വരാധിക

ദശമുഖൻ പതിനാലായിരം രാക്ഷസവരെയും കൊന്നിതു കൂടെന്നു കൊൽ നാസികയും കൊണ്ടു

മന്ത്രിക്കുന്നെന്നാൽ ഇരുന്നീടുന്ന തന്നെ ആരും ഇല്ലാതെ കൊന്നൊടുക്കിപ്പൊന്നു

ദ്രവമെന്നിരിക്കുന്നെന്ന വലിയ മുണ്ടൊരുമായാമൃഗത്തെ കാണിച്ചു സീതയെ കൊണ്ടുപൊന്നു

തന്നെമൊഹിച്ചിരിക്കുന്ന രാമചന്ദ്രനെപ്പൊഴെയകറ്റി ദൂരത്താക്കുവാൻ ഭഗവതിയെയയക്കൊ ൬൯൪
ട്ടെ എന്നു ഞാൻ വൊന്നിട്ടുവന്നിതു മമ സഹായമായിട്ടിങ്ങിനെ മനൊരഥം മാമകം സാധി
ച്ചിടുമിപ്പൊൾ സംശയമെതും പക്ഷികസ്വരവാക്യം കെട്ടുടനെ ചന്ദനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ദെവ
ത്താൽ കൂടി വഞ്ചനകൾ ചെയ്താൽ ഞാൻ വരുമെല്ലൊ ശത്രുമൂലനാശനമായ കാര്യം ഇതിനെന്നവൻ
തിന്നാൽ ശത്രുവല്ലൊ നിന്നാൽ നാശം വരുത്തുവാനവസരം തന്നെ വരുത്തിയല്ലൊ ശത്രു
വാക്കുന്നതവൻ നക്ഷത്രനിണക്കത്താൽ ചൊല്ലുവൻ കെൾക്കുന്നാകിൽ നല്ലതല്ലെ ക്ഷത്രത്തിനാ
ൽ ഞാനൊരു പലം കെൾ രാമചന്ദ്രനല്ലയൊ ബുദ്ധികൊണ്ടു കണ്ടാൽ രാമകൊണ്ടൊരു തരമ
ന്തരം ഒന്നു കെൾക്ക നിന്റെ ഇതിനുത്തരം ഞാനൊന്നിതു രാക്ഷസവംശം പരിപാ
ലിച്ചുകൊൾക നിന്റെ ശ്രീനാരായണൻ പരമാത്മാവു തന്നെ രാമൻ ജ്ഞാനത്തിൻ പരമാത്മാവി
ത്താൻ കെൾക്കുന്നുവൊ രാവണരാക്ഷസ ശ്രെഷ്ഠന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നൊരൊരൊ കൃത്യങ്ങ
ളൊക്കെയും പൊലച്ചു പ്രഭാവം പത്തു സംഭവങ്ങളും പ്രാപിച്ചുകാലം വന്നാൽ പത്തുലൊക
നനങ്ങൾ ചെയ്ത ത്രിത വാത്സല്യത്താൽ ഹനുമാൻ വെണ്ടതെന്നു ചൊല്ലുമെന്നതു കെട്ടുകി
ളിയായൊരു മന്ത്രി ചൊല്ലിയായതിനെ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ മാനുഷനെന്നും പൂർവ്വപക്ഷികസ്വര
ത്തിനെക്കൊണ്ടു ചൊല്ലെണം ദയാനിധിയെ ഞങ്ങൾ തന്നെ ഇന്നു സമയം ചെയ്യുന്നായുൾ മംഗലാവ
രുത്തുവാൻ ദെവതാവതാൽ ഇപ്പൊൾ മാനുഷനല്ല രാമൻ സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണൻ താനെന്നു
ധരിച്ചു സെവിച്ചുകൊണ്ടു ഇക്കടൽക്കു അവയവം ചെരവെക്കു സ്വാമി ചൂടുവൻ ക്ഷണിക്കുമായമാന
ഷൻ തന്നെ സെവിച്ചുകൊൾകയെന്നും എത്രയും പരമകാരുണികൻ ജഗന്നാഥൻ ഭക്തവത്സലൻ ഭ
ക്തിയുള്ള ശരണാഗതന്മാർ ചെന്നു പറഞ്ഞതു കെട്ടു രാവണനെന്നൊന്നാൽ നെരത്തു പറഞ്ഞതി
കലനെല്ലൊ ദെവൻ ശ്രീനാരായണൻ പൂർവ്വ വരമൻ പരമാത്മാ താനെന്നെന്നൊടു വന്നതിനൊ
ടു സത്യം ചെയ്തതു തെളിയിച്ചീടിനെന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചു സത്യസങ്കല്പനായ ഭഗവാനാ
മെന്നെ പൊഴിനെയച്ചു മല്ലെന്നാക്കുവാനിന്നാണെന്നൊരു നന്ദി നന്ദിയെന്നും ഞാൻ
തനിയെ ഇന്നിപ്പൊഴും ഒന്നുംകൊണ്ടും ഞാനൊന്നുകൊണ്ടു കണ്ടിട്ടും ചെന്നതല്ല ഇതിന്നു
കൊണ്ടു പൊരുകവെണം ത്രിലൊകത്തിൽ ഹരിഭഗവാൻ പൊരുമായയചരണങ്ങളുചെന്നെത്തുമകാര്യ
കരാമചന്ദ്രനെന്നാണെന്നതു രണ്ടുതര ചെന്നു ഞാനൊന്നു വൊന്നിട്ടുവന്നതിനെ
നിയമാപെം വാക്കുകൾ ഇന്നൊപ്പാലെ ഒന്നു മുത്തിനിയൊരു ചെയ്യുന്ന താഴ്ചപെന്നു

൬൩൨ ദെവാദിക്കുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ തന്നെ എന്നതുകൊണ്ടു ചെറിയ ലിപ്തതമരിച്ചനും നന്നല്ലെന്നുള്ളു

ഷധമൊറവുന്നിക്കുന്നതും വന്നാൽ ചെന്നവൊഷ്കരത്തിൽ നിന്നുടൻകൂടക്കൊണ്ടും ചൂണ്ട സംഖ്യയുംകൊ

ണ്ടു കൃത്തനാക്കി വരുമല്ലൊ രാമസായകമൊറവുമരിച്ചാലെ നമ്മിത്തിച്ചാമൊദും കണ്ടുംപൊഷട്ടു

ഷമൈനമച്ചൊന്നാൻ രാക്ഷസരാജാവ ദെവാനാക്കാരിച്ചാപ്പൊക്കിൽ സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായ

ണൻ പരിപാലിച്ചുകൊൾകയെന്നും എന്നവളെ ചൊല്ലി സിത്രാകൃതി കൈലെന്നൊരുപൊ

ന്നിറമാക്കുഞ്ഞൊരുമൃഗവെഷവും പൂണ്ടാൻ പഞ്ചവടിസരൻ തന്നിലാശ്രമചുറ്റും നിന്നാൻ ചെ

ന്താണ്ടുണ്ണും തിരിഞ്ഞു തന്നെ നിന്നു ചൊന്നാൾ സീതയും രാമനൊടു തന്നെ ആശ്ചര്യത്തിൽ

മികച്ചുള്ള ശാന്തസുന്ദരമായ മൃഗമതിൽ ഭവനൊഹരമായൊരു പൊന്മാനായും ചാരുമ

ഷ്കൾ വെണ്ണിക്കൊണ്ടുനെറ്റൊണ്ടു രണ്ടുനിലക്കൽ കൊണ്ടു ചെത്തുക ഭൂദാവത്തൊടെ

രൊമിപകൾ കാട്ടി കാട്ടി കാട്ടിച്ചുകൊള്ളുക. മിന്നവെഗനെപൊലെ പുത്തത്തിച്ചാവിച്ചമന

രാഗഭാവെന കൂരെപൊന്നിന്നും ക്യാകുലിച്ചും രാഘവാശ്രമ ചാലെ പാന്തെ സഞ്ചരിക്കു

ന്പൊൾ രാമനെ കണ്ടു സീതാകണ്ടുമിന്നുയും പൂണ്ടൊൾ രാവണനിചെയ്ത തമറിഞ്ഞു രഘുനാഥ

ൻ മെമിയൊടരുൾ ചെയ്താനെ കാനെ കാനെ കെട്ടിന കൊഷാനായകൻ ന്നിന്നെ കൊണ്ടു പൊ

വതിനുകൊണ്ടുൾ ഭിക്ഷുരൂപെണ പഞ്ചമന്തി കൊണ്ടുനകനെ ജനിയൊരുമായും വെണമതി

നമ്മയാതെ മായാസീതയെ പഞ്ചശാലയിൽ നിർത്തിടേണം പവനമജ്വലത്തിങ്കൽ മറഞ്ഞു

വസിക്കനിയനെ രാവണവധം കഴിഞ്ഞുകൂടുവൊളം ഗുപ്തയായങ്ങളെ രാമരുന്നിടെ

ണം ജഗമാത്രയഭൂതെസീതയെ രക്ഷാതെ പ്രിയെ രാമചന്ദ്രൊക്തികെട്ടുകൊണ്ടു മൊമി

താനും കൊമളഗാത്രിയായ മായാസീതയെ പഞ്ചശാലയിൽ പാർത്തു വഹ്നിമണ്ഡലത്തിങ്ക

ൽ ചെന്നിരുന്നു മഹാമൊദമായ മായാസീത തന്മായകനകമൃഗം കണ്ടു മായാസീത

യുമാ രാമചന്ദ്രനൊടു രാചെയ്തൾ ഭർത്താവെ കണ്ടിലയൊ കനകമായ മൃഗമെത്രയും ചിത്ര

വിത്രം രത്നഭൂഷിതമിട്ടും വെറിയ ചിത്രവിദിതമെന്ന കൊണ്ടുവന്നീടുന്നമൊമിക്കണ്ടു

തയതെന്നതൊന്നും കളിച്ചാന്തിസുഖമുണ്ടാതനക്കിഞ്ഞുന്നിമിച്ചുകവരുമെന്നെ

യൊന്നനുമം പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നീടുക മൈവെത്തി ടാനെമഗമ്മിടരുതെതും

ഭർത്താവെ ജഗല്ലതെ മൈമതിവാച്ച്യാകെട്ടുരാഘവനരുൾ ചെയ്തു സൊമരന്നൊ

ടു നീ കാണുക കൊണ്ടുവരെണം സീതയെയവർ കൊണ്ടു ഭയപ്പെടുന്നു കാനെയുത

സാനന്ദമാരണ്യകാനനം തന്നിലെങ്ങും എന്നരുൾ ചെയ്തു ധനുർബ്ബാണങ്ങളെടുത്താൽ ചെന്നിരുന്നു

ഗത്തെ കണ്ടെത്താനൊരുമ്പെട്ട ജഗന്നാഥൻ അടുത്തു ചെല്ലുന്നേരം വേഗത്തിലോടിക്കളഞ്ഞുകൂടയെ

ന്നതോന്നുമ്പോൾ മന്ദം മന്ദം അടുത്തുവരുമളവോൾ പിന്നെ ഓടിക്കളിച്ചിട്ടും പരിചൊടു ദൂരകത്തിച്ചുവിട്ടാ

ശ്രമത്തോടു കൂടി അതിനെത്തന്നെയൊട്ടു ദൂരത്തായതിനെ രഘുനാഥൻ നിനച്ചു നിഗ്രഹിക്കുന്നവേഗമിനിയെന്നു

റച്ചു ശ്രീരാഘവനൊരു ശരം നന്നായിതൊടുത്തയച്ചപ്പോൾ ഗുണം മാറിൽ തറച്ചതുകൊണ്ടു ഭൂമിയി

ൽ പിന്നെ അവൻ മലപോലെയൊരു രാക്ഷസവേഷം പൂണ്ടു മാരീചൻ തന്നുടെ തലകളുരുണ്ടു വീ

ണുതന്നേരത്തെയെന്ന രഘുനാഥൻ മുറിച്ചു ബാണമേറ്റു വക്ഷസ്സിൽ പിന്നെ മാരീചൻ പ്രാണ

പതനയോടുകൂടി കരഞ്ഞാനക്ഷോഭം ഹാഹാ ലക്ഷ്മണ സൌമിത്രേ വെന്നഹൊ ദൂരഹാഹായെന്നിങ്ങ

ലം പെരുമാറ്റം ശ്രീരാമന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു ലക്ഷ്മണനെ നോക്കി ചൊന്നാൾ സീതയും സന്നിധിയിൽ ചെല്ലുക

ഗയാതെ നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ദുഃഖിപ്പെട്ടു ഭവാനെ ശ്രീരാമൻ രാക്ഷസന്മാർ കൊല്ലും പോയരക്ഷി

ച്ചു കൊൾക ചെന്നു ലക്ഷ്മണാ മടിയാതെ രക്ഷിക്കുവാൻ പോക്കി കൊള്ളുക ലക്ഷ്മണനെന്ന

തുകേട്ടു ജാനകിയോടു ചൊന്നാൻ ലക്ഷ്മണൻ ദേവി കേൾക്കേണം ദൈവകാര്യം മാരീചന്റെ

നാദമാണിതു വന്നിവൻ നല്ല ചോരനെന്നു ദൈവം കരഞ്ഞതവന്തന്നെ അസുരനാശത്തിനായിതു

കേട്ടുപോയകലുമ്പോൾ നിന്നെ അവൻ വയ്യം കൊണ്ടുപോയിടാമല്ലോ പങ്ക്തികന്ധരനിക്കാനന

ങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നതെന്നറിയാതെയരുൾ ചെയ്യുന്നതെന്തെയല്ലോ ലോകവാസികൾക്കൊക്കെയും ഇത്രയും

ശ്രീരാഘവനിവർ തന്നെയെന്നറിഞ്ഞാലും അത്രേ നിന്റെ ജ്ഞാനം ഇന്നു ബാലിശത്തിൽ നി

ന്നെങ്ങിനെയെന്നു ചോദിച്ചിട്ടുന്നാൾ ജാനകിയതുകേട്ടു കോപിച്ചു കൊണ്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞിതു

ലക്ഷ്മണനോടു ലക്ഷ്മണ നിന്നെ ഞാനറിഞ്ഞേനിന്നു രാമനെ ഭരതന്റെ ശത്രുവിന്റെ പക്ഷം

ചേർന്നു നിന്നു വൃത്താന്തത്തെ ഒക്കെയും മനസ്സിലാക്കുന്നവനല്ലോ നീ ദുഷ്ടാത്മാവെ ഞാനറിഞ്ഞില്ലയല്ലോ

രാമനാശം കാംക്ഷിതനായ ഭരതന്റെ കാര്യത്തിനായിട്ടു വന്നവനാകുന്നു നീയെന്നു പറഞ്ഞു നിന്നു

രാമനാശം വന്നാൽ ശൂദ്രമായെന്നെയും കൊണ്ടു ചെല്ലുവാനും എന്നുമെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു

ഇപ്പോൾ തന്നിന്നുതൽ പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യുന്നേനറിഞ്ഞാലും ചെറിയ ഭാഗ്യഹാരണോദ്യതനായ നിന്നെ

ശരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന രാഘവനെന്നും രാമനെയൊഴിഞ്ഞു ഞാൻ മറ്റൊരു പുരുഷനെ ചെന്നു സ്പർശിക്കുന്നു

അറിഞ്ഞിട്ടില്ലയല്ലോ ഇത്തരം വാക്കുകേട്ടു സൌമിത്രി ചെവിരണ്ടും പൊത്തിക്കൊണ്ടു നരവരനോടു

ചെല്ലുവാൻ തിരിക്കുന്നു ശമിക്കുന്നിതിനിന്നുള്ളിൽ നിന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ടതിനാൽ എന്നു

൬൨൪

രംചൊല്ലീടുവാനൊന്നുമതന്നെചെയ്തു ദുഃഖിതന്മാരായിട്ടും നരികൾക്കെല്ലാംവന

ദേവതമാരെ പരിപാലിച്ചുകൊൾകിൻ മനുവംശാധീശ്വരപത്നിയെ പണ്ടുപൊലെ ദേവി

യെയുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു മനസ്സിൽ പൂജിച്ചുകൊണ്ടുവാൻ നടന്നു സന്തോഷിച്ചു അന്തകന്റെ

ദുഃഖസാഗരമുഴന്നപൊഴുതാസനായവതിഷ്ഠിച്ചിട്ടു നാനാവനങ്ങളിലും പലകാലവും സഞ്ചരി

ച്ചു ന്യാസിയായി അക്കാലത്തിൽ തന്നെ വന്നിരുന്നു ദശരഥന്റെ ഭിക്ഷുവെഷത്തെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു

കണ്ടതൽക്ഷണത്തിൽ മായാസീതയെ ദുഷ്ടനായവൻ അപഹരിച്ചു ദുഃഖത്തിൽ ലങ്കയിൽ

ചെന്നു ദുഃഖാസംഗതയായിരിക്കുന്ന സീതയെ ചൊന്നാർ അന്നുതന്നെ പലവുരുവും ഭക്തിയോടെ

ഞാൻ നിന്നെ അന്വെഷിക്കുന്നു എന്നെ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കെണമെന്നു പറഞ്ഞു ചെയ്തു

കണ്ടതൊക്കെയും ദുഃഖിതനായി ഭവാന്റെ അന്തഃകരണമായി ശ്രീരാമൻ വരുന്നു സ്വരം

ഭിക്ഷുരൂപിയായിട്ടു ചെയ്ത ദുഷ്കർമ്മം കൊണ്ടു ബന്ധനത്തിലകപ്പെട്ടു യൊഗിനിയായ ചൊല്ലി

ദുഃഖിതനായവരെന്നിട്ടും നിഷ്ഠുരങ്ങളായ വാക്കുകളും രാക്ഷസരാജൻ ദുഷ്ടനായ കാരണന്ദു

മിത്രത്തിൽ നിന്നുവന്നുതാനെ വരുന്നതെന്തു രക്ഷ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ലൊകരായിട്ടു

മിന്നൽ പൊലെ പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ എന്റെ പരമാർത്ഥം പറയുന്നുണ്ടു താനും മെദി

നിസുതയായ കെട്ടുരചെയ്തിട്ടു ദെവിപതിവ്രതമാരായൊരു സ്ത്രീ പതിവ്രതമാരുടെ വശ

മനാം നൂറുവർഷം വന്നു എന്നെ കണ്ടു ദശരഥനന്ദനനായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ തന്നുടെ പത്നി ജനകാത്മജ ഞാ

നെന്നു പറയുന്നു നാമങ്ങൾ നാലു പറഞ്ഞിട്ടു അന്നനാളിൽ അഞ്ചുരൂപവും ശ്രീരാമനായ നാഥൻ

ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു ദുഃഖം വനത്തിൽ പതിനാലാണ്ടു കഴിച്ചു ലക്ഷ്മണനും ഞാനും ഭർത്താവി

നൊടുകൂടെ പൊന്നു ഞങ്ങളും നിന്റെ വശമായി ഞാനിങ്ങനെ വിഷാദിച്ചിരിക്കുന്നു

ദുഃഖിതനായി ചൊല്ലുന്നു പരമാർത്ഥം എങ്കിലൊ നീയും ഇന്ന് മംഗലനായ ദെവകന്യകമാ

രൊടു ചെർന്നു പൊകണമെന്നു ചൊന്നതു കെട്ടു രാക്ഷസരാജാവാം ഞാൻ തന്നെ

ലൊകത്തിങ്കലെന്നൊടു എതിരാളിയായ് ആരുമില്ല എന്നു ചൊല്ലി മനസ്സിൽ സന്തോഷിച്ചു ഞാൻ

നിന്നെ മനസ്സിൽ വെച്ചിട്ടു മായാസീതയായ രാജ്ഞിയായവളെ കൊണ്ടുപോയി

രാക്ഷസനായിട്ടുള്ള ലൊകരുടെ നാഥനായ രാവണൻ വെഷം പൂണ്ടു രാമനാമം ചൊല്ലുന്നതാ വ

ർക്കൊക്കെ കാണിച്ചു നിന്നെക്കണ്ടു ശരണാഗതനായൊരെന്നിട്ടു ഭക്തിയൊടെ

സ്മിമഹാഭൊഗങ്ങൾ ഭക്തിയൊടും രാവണപാതകമെവം കൊണ്ടിതു ഭയത്തൊടും ഭാവത്തെ

വവൎണ്ണ്യംപൂണ്ടുള്ളാനകിളൊന്നുമനംകെവലമുത്തിതമരണംനിണക്കിലൊള്ളവന്നി [illegible]

ചൊല്ലീട്ടുകിൽ ശ്രീരാമദെവന്നാൽ സൊദരനൊടുംകൂടവെഗത്തിൽ വന്മെ ചൊല്ലെദ്ധിന്നിവ

തിപതിമദമടങ്ങീ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ തൊഴുതുകൂപ്പിപാദപതിയെശരത്തിനക്ഷമായുള്ളവാ

ക്കുചൊല്ലാതെ രാത്രാവെ രാമബാണങ്ങൾ കൊണ്ടുമരം [illegible] ഭൂമികിൽപിടിപ്പാനൊന്നക്കാര

ണമിതുണ്ണംതങ്ങളെനെനിതാവാക്യംകെട്ടുരാഘവനെറെറം തിണ്ടും കൊപംകൊണ്ടുകൂട്ടി

തനായതനെരാഘവപതിയെയുംതെരതിചെറുഞ്ഞചെല്ലാകാശമാഗ്നിയും ചൊന്നു

ദുശാസ്യനാം ഹാഹാ രാഘവരാമസെന്യത്തിൽ തെകാണുന്നു ഹാഹാ മൽപ്രാണെശ്വരാ ത്രാഹിമാം

ഭയാതുരാം ഞാൻ രക്ഷിതൊമ്പിലാവം ക്കെട്ടുപക്ഷിന്ദ്രനുംസമ്പരമുഖാനാചെയത്തിനാൽ ഏടാ

യപ്പംതിഷ്ഠതിഷ്ഠ ഗ്രെമമന്ദ്രാരിതൻ പത്നിയെയും കട്ടുകൊണ്ടെങ്ങിവ കൂടപൊകുന്നുദുഷ്ടാത്മാവെ

ത്തുച്ഛരജ്ഞികൾ ചെന്നുതനകൾമന്ത്രകൊണ്ടുതുച്ഛമാം ഒരൊരുപാശംകൊണ്ടുപൊകുന്നപൊ

ലെപക്ഷിശ്രെഷ്ഠ പരമൊപുത്രബെഷകയൊടും ശ്രീരാമന്മൊരുപത്രവാനായുള്ളൊരുക്കുള

രാജനെപ്പൊലെ പലവൈരത്തൊടിക്കുഞ്ഞനായ ഗൃഹെചെന്നുയുദ്ധം തുടങ്ങിനാൻ അപ്പ

ഴും പത്രാരിലക്ഷുപ്പുമായുധമയന്നതിടുക്കിതുകുന്നവിദ്രുതമതനെരം കാൽനഖങ്ങളെ

കൊണ്ടുചാപങ്ങൾ പൊളിച്ചുടനൊന്നുതാകിറമുറിഞ്ഞവശം കെട്ടുതീക്ഷ്ണതുണ്ഡം

കൊണ്ടു തെങ്ങന കിത്തിക കാൽക്ഷണം കൊണ്ടുകൊന്നിട്ടിത്തിനാന ശപങ്ങളൊരുക്കത്ത

പക്ഷിയപക്ഷവാതങ്ങളെറ്റുഴുകക്കസമ്പ്രവരനഞ്ചാമ്പലമുണ്ടായുന്നയാത്രയെക്കുറിച്ചു

ഉൽക്കിത്തിച്ചൊരുങ്ങിതെന്നിട്ടിവുണ്ടുനൊക്കരത്തിചാരിറുനകൊപ്പൊസൌത്രപത്രിയെൽത

യാശ്ചിമിൽറ്റിത്തി ഹന്നൊരുത്തന്ന് ചന്ദ്രഹാസമിത്തിലച്ചുതരംപക്ഷിനായകനൊടെ പക്ഷ

ങ്ങൾ ചൊദിച്ചുമ്പൊളുക്ഷതിങ്ങൽ പിന്നാക്കമനാൽവൻ രക്ഷകാനായകൻ മിന്നെ

ലക്ഷ്യത്തെമിയെയും കൊണ്ടുകതലിത്തെന്തൊടും മുക്ഷണ്ടക്കനൊക്കിമറെറാരുതെര

ലെറിതെറെറന്നടക്കൊണ്ടാൻ മറെറാരും പക്ഷപൊരിച്ചുറെവരത്തൊനൊത്തിറവുപിഞ്ഞു

നക്കണ്ണിനൊരുമക്കൾ കറെവാൻ കുഴിപ്പാം ജാനകിയെയന്നാനം ടിത്താഴതെന്നെ തണ്ടുപ്പുത്താ

നാം പഞ്ഞൊഴിച്ചുത്തമനായത പക്ഷി പന്നംപൊകായെകന്നുപൃഥ്വിയിൽ ആവരം പത്രരാജനാം

നൽക്കിപ്പംമയെല മകന്നാശുഷെഷ്ടിപൊയൾത്തയ്യാരാഘവങ്കൾ ഗനായകരുയാതിമെന്നി

യെന്നെയുംവെകുകളുതെന്നു ടിത്താവെനാഥാരക്ഷാനായകനെന്നെ കൊണ്ടുതാവെഴിന്നര

൭൱൩ ഇത്താവഴിയ്ക്കൽ നിന്നിക്കയ്യെ പാപം പലതും ഞാൻ ഇന്നു ഞാൻ പറയുന്നു എന്നെ

ക്ഷോരക്ഷിക്കുകൊണ്ടെണമെന്ന് ദേവരയോദ്ധ്യയെ രാമരാമാ രാമ ലോകാഭിരാമ രാമ

ശ്രീദേവിയുമെന്നെ വെടിഞ്ഞാൽ ഇതുകളും പ്രാണവല്ലഭാ പരിത്രാഹി മാം ജഗല്പതെ കേറണ

വഴിപടന്നെനെക്കൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കും രാക്ഷസൻ വരുന്നവൻ വാഴിക്കുകൊണ്ടെങ്ങളെ മെസ

യലെ തന്പോമഹാ സത്വവാക്കുമ്പിയെ നാളുകളുന്നതെല്ലാം അവനെത്ര തുടർന്നീടും രാമഭദ്രനിങ്ങു

ഞങ്ങളിൽ ദയയാ നക്ഷത്രം രാവണൻ ശിക്കാവെഗന്നന്നിന്നാനന്തനെരം പൂർണ്ണമായി ചിത്രയിൽ ഇക്കിട്ടു

ശ്രുനെടുത്തുന്നെരം അങ്ങുന്നാഥൻ കണ്ടൊരു പഞ്ചവാനരന്മാർ പൊങ്ങി ഭൂഷണങ്ങളയച്ച

ഗിരിപ്പുമെന്നത്തിരയ്ക്കു വഴ്യം കൊണ്ടു പെടിക്കു രാമഭദ്രനകാണ്മാൻ യോഗം വരുമെന്നെ

കണ്ടിരിക്കുമ്പോഴിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചിത്രിനിതാദേവി മന്ത്രം നക്ഷത്രം രാവണനിഞ്ഞിലനും

മെല്ലത്തങ്ങു ചക്ഷിത്തിൽ തന്റെ പത്തനം ഗമാരുങ്ങും ശുഭാന്തമല്ലൊ മഹാശോക കാനനമെ

ശുദ്ധിതലെ മഹാശിംശപ തരുക്കളെ വൃക്ഷാരായ തുടരയെ ഇന്നെ കണ്ണുനീർ തൂകിപ

ഇരിക്കുകൊഴ്കെന്നക്കിളക്കുതന്റെ വന്നുകാൾക്കുക്കവന്നീടിനൊരുശാനനൻ ഉത്തമൊത്തമയാ

യജ്ഞാനകി ദേവി പാതിവ്രത്യമർക്കുകവന്നീടിനൊരു ചൊല്ലം വന്നുകൊണ്ടുകുളമെത്ര

യുംമിന്നമാക്കുവാൻ സന്തമമാഞ്ഞിതു തൊഴു രാമരാമെതിങ്ങുവല്ലാ നിങ്ങയാ

ചെയ്യനിന്നിപരക്കലനൊരുകണ്ണുമെല്ലാം നിഹാരൽനിതവപാതിവ്രത്യം സമ്മാനിച്ചോ

രക്ഷനോവർ കുളിച്ചിന്നയാ മല പക്കൽ വന്നിട്ടതു തക്കൾ കൊണ്ടു മായാസ്യം മന്ത്രം

കുമന്ത്രികളെക്കൂട്ടുത്തരമെന്നും മായാമൃഗ വെഷത്തെ കയ്ക്കൊണ്ടു ജനകാത്മജ തന്നെ മരി

ചാമരം മുതൽ കൊണ്ടുവരുന്ന കൊണ്ടുനാഥ ശ്രമം തൈഴ്ക്കുന്നതു ഇക്കാതലായ രാഘവ

ന്നിയവനൊലച്ചെ ശരമേറ്റു ന്യാരനന്തരം ചൊല്ലന്നൻ പറഞ്ഞൽ ദുരവെകൊണ്ടായവണ്ണം

ലക്ഷ്മണൻ വരുന്നതു കണ്ടു രാഘവന്താനമ്മൾക്കാമിനി ഇന്നുമിച്ചുകൾക്കിക്കുകൾ വരുന്നു ചൊല്ലക്കു

ഞാനെന്തുമറിഞ്ഞില്ലല്ലോ പരമാർത്ഥിക്കാലമിപ്പന്നെയും വഞ്ചിക്കുന്നതെപ്പെരു രാക്ഷ

നായകൻ കൊണ്ടുപോയതു മായയാ നിതാ ലക്ഷ്മിദേവിയെയും കണ്ടെമനാരഞ്ഞൽ ലഭിക്കുന്ന

വഴിമദ്ധ്യേ പക്ഷികൾ വാഴുന്നിടി തന്നെ ലക്ഷ്മണനറിഞ്ഞില്ല കാൽചുവപ്പാവന്നു കുടാതെ

ക്കുകൊണ്ടു തന്നെ ഗ്രഹ്യതമെങ്ങനെന്ന പൊലെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ തിരഞ്ഞൊരുപൊ

ലിരുപ്പുമെല്ലൊ രക്ഷൊനായകൻ ഭാര്യയും തന്നെ നാഥൻ നിന്നെ തൽ കാലത്തൊഴുക്കു

രാവണൻ തന്നെ കൊന്ന ത്രിലോകമഹിപതികൾ വാഴുന്നിതയെ സത്യപ്രിയരാജാക്കന്മാരൊക്കെയും ൩൫൧

പാകാമയെഴുത്തു കൂടെ വെക്കാതെ തന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ കാലം ദ്രുമിക്കൽ വന്നിട്ടും ഇങ്ങനെ

രാമട വന്നിരുന്നപ്പോൾ ക്ഷത്രിയന്മാരായ രാജാക്കൾ വംശത്തിങ്കൽ ഒന്നുമാത്രം നമിച്ചിരുന്നു രാമാ

യണാനന്തരം നായകന്മാരുടെ ചരിതവും മായാവൈഭവങ്ങളും കേൾക്കയും ചൊല്ലുകയും ഭക്തി

മാർഗ്ഗം ഒന്നുപോലെയുള്ള ഭക്തിമാനായ സേനകൾ ഭൂമിയിൽ എല്ലാ സാരശ്രേഷ്ഠന്മാരും കയ്യിൽ വ

തന്നും വന്ദിച്ചു കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധമായ ഈ കഥ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇവ

രെക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നതിനാൽ പഞ്ചശാലയിൽ നിത്യം ഓരോരുത്തരായി ഇരുന്നിട്ടുണ്ടു

പൊന്നിൻ പാത്രത്തിന്നു മേലെ ചിത്രമായി തീർത്ത ഭാഗവതങ്ങളും കൊണ്ടുപോകയും

കൊണ്ടുഭക്തിക്കുള്ളവരുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു കണ്ടാൽ തന്നെ ആനന്ദം തോന്നുന്ന അത്ഭുതം

കൊണ്ടു ചേർത്തു പണ്ടത്തെ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ നടത്തിയ ഉത്സവങ്ങളെ അനുസരിച്ചു ചെയ്തു

തുടർന്നു ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു ആയുസ്സും ഐശ്വര്യവും ഭക്തിയും വർദ്ധിച്ചു ഒന്ന

ത്രേതായുഗാവസാനം ഇങ്ങനെ നടന്നിരുന്നു ഇപ്പോൾ ഞാനിതു പറഞ്ഞതിൽ വന്നു

ചേർന്നു ഭഗവാന്റെ അവതാരമെന്ന കഥയാൽ സ്വർഗ്ഗം ചെന്നുകൊള്ളുന്നതിനാൽ ചെ

യ്താൽ ഞാനിങ്ങനെ ഭക്തിയോടു ഈ രാമായണം കേൾപ്പാൻ ഇവിടെ സത്യമായിട്ടു ഞാനും

ആകയാൽ അവരെല്ലാം ഭക്തിയോടെ ഇതു വായിക്കയും കേൾക്കയും ചെയ്യുന്നവർ പലരുമുണ്ടാ

യിരുന്നു എന്നതു കൊണ്ടു ഇവിടെ അനേകം ഭക്തന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു പല തരത്തിലും വർദ്ധിച്ചു

ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭാഗവതത്തിൽ നിന്നു ചൊല്ലുവാൻ പറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടു ഞാനും കേട്ടു വന്നു

കൊണ്ടുവന്നു അമലരായ വന്ദ്യന്മാർ ഇവിടെ ചെന്നിരിക്കുന്ന ദിവ്യമായ ഭാഗവതങ്ങൾ

ആനന്ദമായ ഭക്തിയും ഭക്തിയും പൊന്നും ശ്രീരാമന്റെ കഥയും കൊണ്ടു എല്ലാവർക്കും കൈ

വരുത്തിയ മഹാന്മാരുടെ വാക്കു സത്യമെന്നോർക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാരെന്നു പറയുന്നു എന്നാൽ ഇവരാ

ലും പലരും ഭക്തരായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഭക്തിയോടു കൂടി ചെയ്തു വന്നു എന്നതിൽ ചെ

ന്നിരുന്നു ഞാനും ഇങ്ങനെ ഭാഗവതത്തിൽ ചെന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു കുലശ്രേഷ്ഠരായ

ഗുരുഭാവം കൊണ്ടു ഞാനും ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ആനന്ദം ഉണ്ടായി

ഇതിനു മഹാപ്രഭുവായ ദേവിയുടെ മഹാമഹിമ അറിയുന്ന മഹാന്മാർ ഇവിടെ മഹാഭാരതത്തിൽ

പുരാണശ്രേഷ്ഠമായ ഈ ഭാഗവതത്തിന്നു ഒക്കെ ഒരു മഹത്വം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു അവ

നിസ്തുമഗ്യാതെ ആരംപറകയും കാനനം തൊഴുന്നു നന്ത്താൽ പൂണ്ടു പെയ്കള്ളും കാണാഞ്ഞു
ഷിവശനിവന്നുടവത്മാരെന്ന ഞങ്ങളുടെ ജ്യൊകണ്ടു വനങ്ങൾ കഷണയായയിനി തെയ്യെസ
ത്യം ചൈതൽ മിൻകൃഗ സഞ്ചായഞ്ഞുളെന്നിങ്ങനെ ഞ്ജൊകണ്ടു കൃഗലൊചനയായ ജനകപു
ത്രി തന്നെ പക്ഷിസംഘമെന്നി ഞങ്ങളെ ഞ്ജൊനമ്മ ഞ്ജൊകണ്ടു പത്തുനാകൾ ഒയ്യുമചൊല്ലു
മിൻ പരമാൎത്ഥം പുനകൂണ്ടുമെ പറഞ്ഞു മിൻ പരമാൎത്ഥം പൊക്കുരാക്കുയെന്നിങ്ങളെ
ഞ്ജൊനമ്മ ഞ്ജൊകണ്ടു തന്റെ തൊനെ പറഞ്ഞതൊക്കെ ൟഃ പറപ്പൂണ്ടു ബഹുരസിനിഞ്ഞു
രഞ്ഞിഞ്ഞു മെകണ്ടു പല ജ്യൊ സഖ്യുക്കു സരുഗൾ ഷരൻ സജ്ജൻ സന്ധ്യാവും സഖ്യകാരണ
നെകനടപുനപരി ലൂക്കുൻ തിരിപ്പൻ തിരാകൊണ്ടു രാഹകാരനെക്കൊണ്ടു ഷയ നപജ്യാനന്ദം
ത്തക്കൽ ജനഗഷയൻമായയാമനസ്സ | ഭാവെന്നുമമിഷ്ടി ഗനാൻ കാക്കുമാനമൻ പൂഘാഞ്ഞു
ക്ഷളെയൊഷ്ഠി കൂനിയതബഞ്ചാമ്മാൻ സവ്വുമ ഭവദെടഞ്ഞുളെന്നാനം ഗിതെതൊന്ന
കക്ഷിക്കുഞ്ഞാനമിപ്പായകയാൽ ശ്രീരാമദൈവനെവം കരഞ്ഞനാക്ക പൊൾ തെരുഞ്ഞു ഞ്ഞുവി
ണാകുലമടമിക്കിൽ ഉരുപ്പാപഞ്ഞുളെന്നും കൂട വെക്കിടക്കുന്നതെന്നുയമമൂത്തകാണാഞ്ഞു തപ്പു
മാഴ്കും അതനേരം സൌമിത്രിയൊടു ലക്ഷ്മണപുരുരാമൻ ഭിന്നമായൊരുരഥം കാണെന്നിടാ
മാരിനിതമ്പം ഗീതനെയൊരുരാക്ഷസൻ കൊണ്ടുപൊ ബൈരാഗ്യ | രാക്ഷസനവനൊടു
പൊർ ചെയ്തിനാൻ അന്നെരമഗിഞ്ഞതെർ കൊഴുത്തു കിടക്കുന്നതെന്നു വന്നിനമെവർ
കൊന്നാരെ ഭിക്ഷമിപ്പാരെന്നു ശ്രീരാമനെവം പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പൊൾ പ്പൂരമായൊ
രുരൂപം കാണായ്ക ഭിയാനകം ജടാനഞ്ജി തന്നെ കൊന്നുതുഷ്ടനായൊരു യാതുധാനനിരിക്കു
ന്നതത്തിന്ന് കണ്ടു പലയൊകൊക്കുപതിവനെഞ്ഞാൽ പൈതാനെ ബാണങ്ങളുമ്മിപ്പൂമിഞ്ഞു
ഗ്യത്തിനിന്നതു കൊണ്ടു നെരം ചിത്രകൂടയനമിവ പക്ഷിരാജനം പൊന്നാൽ വഴിക്കുന്നപ
ന്നവട ഭിക്കുന്നായൊരു ദിവ്യസാമിത്രമെത്രയും വരാതെനാമിജൊഷിപ്പും ശിപ്പുമന്ന ഷിര
മൊരുപക്ഷിയാം ജടായുഞാൻ കൃഷ്ണനായശാനന്നി ന്നു വന്നു തന്നെ കൊല്ലുകൊണ്ടുകാ
ഗശവൊക്കന്നെ ഷരിഞ്ഞു ഞാൻ പൊരമ്മ ചെന്നതു ഞാനവനെയുദ്ധം ചെയ്തു ക്രിപ്പുതെരും
മിക്കും പൊടിപ്പു തളങ്ങളെപ്പൊൾ വെട്ടിനാൻ ചന്ദ്രഹാസംകൊണ്ടവൻ ഞാൻ മൺമേൽ വ
ഷ്വെവനയൊക്കു ഭൂമിയിൽ പിന്നെ ഞാനും നിന്തിരുവടിയെക്കണ്ടൊഴിഞ്ഞുമരിയാ
യെന്നിരുന്നദമിയെ പുപരമംപൊഞ്ഞുകൊണ്ടു പുതക്കൻ പാക്കിൽണമെന്നു

പിയാത്മപറിയെന്നു കാണിക്കുന്നതിനു കൊണ്ടിൽവന്നിക്കണം ഞങ്ങൾ ഭാഗ്യമിൻവാക്കു

കൾക്കൈ നാടൻ ഇത്തകാരുണ്യം പൂണ്ട ചെന്നു തിരുനാതൻ ഉതകൈക്കൾ കൊണ്ടു തന്നെ

ഗിനാനവന്മൽ ദുഃഖാഗ്രഹമനയനത്തോടും രാമചന്ദ്രൻ ചൊല്ലു ചൊല്ലുപൊഴമവല്ലഭാ

ഗുണങ്ങൾ എല്ലാമെന്നതൊക്കു ഒപ്പിനാൻ ജോസഫും രക്ഷാനായകനായിരാവണമെന്ന

തന്നെ മക്കണിൽ കൊണ്ടു പൊഴിതയതപതെ ചൊല്ലുവാറില്ലേ ശക്തിമരണം സ്നേഹത്തെ

ചനല്ലതവരുപതിനായനുഗ്രഹിക്കണം നിന്തിരുവടിതന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ ബെസ

മറിയവളോടുകൂടെ നവകാശം വന്നതുദേവൽകുലവപാത്രമാകയാൽ മഹാപുണ്യ പുരുഷാരങ്ങ

ളെല്ലാം മയാനിയെന്നെ തിരുവഗസാക്ഷാൽ മഹാപത്ഥം പരമാനന്ദ പരമാത്മാ

യയാമാനമക്രൂപ സന്തമെന്തിരാഗെ വന്നിട്ടു കവെണം ഞാന്ത്യകാലത്തിൽ വണ്ണം

കാണായ്മൂലം ബെസവ മറിയക്കനായെഞ്ഞാനെന്നുന്നു ബെസ ദാവെനദാസനായിയൊരവനെ

ബെസ്തകസമ്മനരതക്കരതലത്തനാൽ ബെസവസ്ലമനു തൊഴുതു ഞങ്ങളെന്നാൽ തിരുമലര

ഗയെതൊഴിന്നാമശ്ലൊകങ്ങളിരപതിയനകൊണ്ടുന്നപൊഗിനാൻമനും മനപൂണ്ടാത്മാനനും

വന്നിട്ടവണ്ണം താന്നെര പ്രാണങ്ങളുതകിളുജോസഫും മരിയാ തന്നിൽ പിന്നെ നെരത്തരള

വരൻ കണ്ണിനിൽ വാത്തദിക്ക വാത്സല്യ ആപരവശാൽ അതെള്ളജെനതൻ മിഴിതുമിതമാംപക്ഷ്മം

ലംത്തമാംഗത്തെയെടുത്ത സംഗതിക്കു ചെത്തിയത്താരകാക്കാത്മത്വ സൊദരനെയുംചൊന്നാൻ

കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടുവന്നനല്ലൊരുകഥിതതിങ്കൾ ഉടെണങ്ങ സംസ്കാരത്തിനവെക്കിയാതെലക്കുണ

നതകെടുമിതയത്തിൽ ഗിനാൻ തൽക്ഷണ ഗെസക്കള്ളു സംസ്കാരവും ചെയ്തു മന്നനാവന്ന

ഗിള്ളുമക്കൾ ഉദ്ധം ചെയ്തു കാനനെ തത്തുഗം വദിച്ചു മാസ ഖജെം പുക്കിയെൻ വെളള്ളലാട്ടി

കള്ളം ചെയ്തിഗിനാൻ നല്ലൊരുഗതിയവനന്നു വാൻ മിത്രാത്മമായിവക്കുകണവയെല്ലാം ദ

ക്കളുസ്ഥിതിലാഷം പക്ഷദ്ദേനതകൊണ്ടു തൂണനായി ദഹിച്ചുല്യംകാരുണ്യ മൂത്തികമചെ

ക്കണൻ മയചെക്ക സാരൂപ്യം ദഹിക്കെന്ന സാദരമരുൾ ചെയ്തതന്നെരം നിമാനമതുമുപ്പ

ജ്ഞാരം ഭോനസതി ഭദ്രമിപ്പുരുഷപം പൂണ്ടൊരു ജോസഫും ശാബെനാഗമവത്മലജസ്ഥിതാംബെ

ദുക്തിതരൂപം പൂണ്ടു മിണ്ടിവാശ്ച മദ്ദ്യാരാൽ പൂജിതനായി സ്തുതിക്കപ്പെട്ടുകെന്നാൽ തെ

ജസാസകലവ്യാപ്തനായി കാണായവനന്നസന്നതഗാഢത്തൊഴുകയരക്കെട്ടത്തൊഴുതനന്ത

ദക്ഷിയൊരാമരെന്നതിൽ ചെയ്താൻ അഗണ്യഗണമാദ്യമലയമെമയതന്ത്രവിവജ്ഞൻ

140 സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരമൂലം പരമം പരം പരമാനന്ദം പരാത്മാനം വരദമഹം പ്രണതോസ്മി
സന്തതം രാമം മഹിതാക്ഷം ... താമരക്കണ്ണനിരീഹിതാവിൽ(?) സ്വഭക്തിദരമനോഹരത്വാ
മത്താം ജാനകീ ... വ ... പാദപങ്കജം ... പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം ഭുവനൈക
മനീഷമഖിലസ്സിതം ശതരവി ഭാസുരമഹിതം ... ശരണദം സുരപാദമൂലരചിതനിലയ
നം സുരസേവ്യം പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം ഭവകാനനദവദഹനനാമധേയം ഭവവക
... ഭവമുഖദൈവതം ദൈവം ദനുജപതികോടിസഹസ്രവിനാശനം ... പ്രണ
തോസ്മ്യഹം രാമം. ഭവഭാവനാദൂരം ഭഗവന്മുഖ്യർ ഭവവിമുഖർ ... സേവി
തം പരം ഭവസാഗരതരണാംഘ്രിപോതകം നിത്യം ഭവനാശായ ശരണം പ്രണതോസ്മ്യഹം
രാമം ഗിരിശഗിരിസുതാഹൃദയാംബുജവാസം ഗിരിനായകവരം പ്രഭുമമരസേവിതാംഘ്രി
ദ്വയം സുരസേവ്യമനഘം സേവിതപാദം സുരവരമജിതം പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം
പരദാരധനവർജ്ജിതന്മാരായ പരഗുണഭൂതിതുഷ്ടചിത്തന്മാരായ പരഹിത
നിരതാത്മനാം സേവ്യം പരമാനന്ദമയം പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം സ്മിതരുചിര
വികസിതവക്ത്രാംബുജം സുലഭം സുരനീലവർണ്ണം ... കമലലോചനം
... വരം ... നന്ദനം പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം ... തൃണീഷം ... മജ
... പരം പ്രണതോസ്മ്യഹം ... ആത്മാനമദ്വയമദ്വയമമ
ലം പരമം പരാപരം പ്രണതോസ്മ്യഹം പരം ഹരികമലജശംഭുരൂപഭേദേന ഗുണത്രയ
... കേവലം ... വിരാജിതം ... അവ്യക്തമജം ... ക്ഷമനോ
ഹരം പ്രണതോസ്മ്യഹം രാമം രതിപതിശതകോടിസുന്ദരകളേബരം ... നാശാദിഹീനം
... യതിപതിഹൃദയാംബുജവാസം ... സാരം ... പരമാത്മാരാമം പ്രണതോസ്മ്യ
ഹം രാമം ഇങ്ങനെ സ്തുതികേട്ടു രാമചന്ദ്രൻ പ്രസന്നനായി പക്ഷീന്ദ്രനോടരുളിച്ചെയ്തു
പരമായി ഞാനുതന്നേ ... പരമാത്മാവായ ... പ
രൊക്ഷംകൊണ്ടും ... വന്നവൻ ... പോലെ
രായണനായ ഞാൻ ... രാമവാക്യം കേട്ടു ... പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ ...
... സായൂജ്യം ... പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ ...
മം ... രാമൻ സൗമിത്രിയോടുംകൂടെ ...

നാന്തരം പ്രാപിച്ചു ദുഃഖത്തോടും അമ്പെരിക്കുന്നോരോ ദിശി സീതയെ കാണായ്കയാൽ സന്ന
ഖെദന്മാരായ്ക്കൊണ്ടവനങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പൊൾ രക്ഷകാരൂപത്തൊടൊരു സമ്പത്തെ കാണാഞ്ഞുന്നവക്കസി
വടനവും ധൈര്യമുള്ള നമ്പാഹരണങ്ങളും ലക്ഷ്മണാദികളുമില്ലെന്നൊരു സമ്പത്തിടംപ കണ്ടുണ്ടാകണ്ടുമെയ്യ
നീ കണ്ടൊണ്ടുഭയമുണ്ടാം ഭക്തിക്കുമിവരിപ്പൊൾ നമ്മെ വന്ന് അത്താലും വക്കീലും ദുർഗ്ഗമമെല്ലത്തും
മിത്രം മിത്രം പക്ഷിനിപക്ഷം കാലും തലെയിലിട്ടാനം രക്ഷകപ്പെട്ടുടൻ ഭക്തിക്കും മുമ്പെ നമ്മെ
രക്ഷിക്കും പ്രകാരമെല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞു നിന്നിപ്പോൾ തപ്പെ ജാമദഗ്ന്യന്മാരായി തങ്കമാരനം കളിതാം യാത്ര
മിനാലെന്നൊന്നാലതും വരും രാഘവനെവം പറഞ്ഞിട്ടെന്നൊരനന്തരമാകുല മകന്നൊരുലക്ഷ്മ
ണനരചെയ്താൻ പൊരും വ്യാകുലഭാവമെത്തുമിച്ചരിപ്പോനൊരൊരൊ കാരം ചെയ്തിക്കൊണ്ടനാ
മിരിവരും തൽക്ഷണം ചെയ്തിട്ടതിക്ഷണാഭജും രാമൻ ലക്ഷ്മണൻ വഴമകത്തെ ചെയ്തില്ലാനതനെരം
രക്ഷാപിരനുമതിമിന്നുയാ പുണ്ടു രാമലക്ഷ്മണന്മാരെക്കണ്ടു പൊയിപ്പാൻ ഭയത്തൊടെ മല്ലജങ്ങളെ
ആചെയ്തിട്ടുവാൻ ശക്തന്മാരായി ഭവനത്തിലൊരു മുഞ്ഞാക്കിട്ടതിൻ കീഴിൽ അത്ഭുതകാരന്മാരാ
നിഞ്ഞുഅറിവരും. സപ്പരുമന്മാരെന്ന കല്പിച്ചിട്ടുന്നത്താനും ചൈാരകാനനപ്രദേശത്തിങ്കൽ വരു
വാനം കാരണമെന്തറിഞ്ഞു സത്യം ചൊല്ലുകവെണം ഞങ്ങൾ കമ്പെസവാദ്യം കൈക്കൊരുപെരുഷെ
ത്താമഞ്ഞിരിച്ചു നന്നരമരുൾ ചെയ്തു കെൾപ്പെട്ടു ദശരഥനാമമയൊദ്ധ്യാധിപതിയുടെ പുത്രനായുന്നനം
രാമനെന്നെല്ലോ താമം സൊദരനിവൻ ലക്ഷ്മണനെന്നാമം സീതയെന്നുണ്ടു മമ ഭാര്യയായൊരുനാ
രി പെരിയതങ്ങളുൾ നായായിന്നതനെരമതി മായയായ നിശാചരൻ കട്ടുകൊണ്ടുപൊയാൻ ക
നനം തൊഴുതങ്ങളുടെ ഞങ്ങൾ അമ്പൊൾ കാണായി വന്നു തിടിതിയാം വെഷത്തൊടും പാണി
കൾ കൊണ്ടുപരിവെഷ്ടിതമാകയാൽ പ്രാണരക്ഷായ്കം ചെയ്തിട്ടതിൻ ഭജങ്ങളും ഇരുവെ
ട്ടി തഞ്ഞുപംശമില്ലെ രുഭവാൻ നെരൊവപറകെന്നു രാഘവനരുളിച്ചെയ്തപ്പൊൾ സന്തൊഷമൊടുനം
പറഞ്ഞിതെന്നാൻ കമ്പെസനം നിതിരുവടിതന്നെ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെങ്കിൽ സ്വന്നാശ്ചെന്നെനഹിന്നതിരു
വടിതന്നെ ശ്രീരാമരുകണ്ണാശ്ചന്നതനിമിത്തമല്ലയോ പ്രയ്നാസ്തിലെ മെരുഗസൽ മനഹം രൂപ മിത്
ക്കു വനത്തിന്തനിക്കിസഞ്ചരിക്കിടും കാലം ന്യൂനിജനമനൊ ഐശ്വര്യം വരിച്ചതിന്നു ഭരനായൊ
രുഞാൻ കിളിച്ചുനടക്കുമ്പൊൾ അങ്ങവരിനെ കണ്ടുഞാനവർ സ്വസ്ഥിതരുമക്ഷനാഥ ഹൃദയനിശാവ
പൊന്നൽ കീരന്നൻ മുക്കുന്നായുതെ താൽക്കി രാക്ഷസനായി പൊകെന്നാൽ തക്ഷനായിപിന്നെ ശാപ
നുഗ്രഹതനൊന്നൽ ക്രിപാക്ഷമാൽത്തിനാരായണൻ തന്തിരുവടിതന്നെ മൊക്ഷമാൻ ദശരഥപുത്രനാ

൭൪൨ ത്രെതായുഗെ വന്നവ [illegible] ളിൽ [illegible] വന്നു [illegible]

ന്നതെ കൊടാ തെ [illegible] ശാപം കൊണ്ടു രാക്ഷസനായൊരു [illegible] താപെന നിന്നു കാലമെന്നൊരു

[illegible] എന്നെ പറഞ്ഞു [illegible] ശതകൊടിയാൽ [illegible] ശതമെ [illegible]

[illegible] മരണമതെന്നു സംഭവമമതെന്നാരു [illegible]

[illegible]

[illegible] ലായശെഷം [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ങ്ങളും പൃത്ഥ്വ്യപ്തേജോവായ്വാകാശങ്ങളൊക്കെയും ഉൾപ്പെട്ടു കാണാകുന്ന സമസ്തമായ ൨൪൨

പൊരുളെ ലോകങ്ങൾ പതിന്നാലും തന്റെ അംഗങ്ങളായിരിക്കുമാറാകിയ ഭഗവാന്റെ അംഗങ്ങളെ ചൊല്ലു

പതിന്നാലുലോകംകൊണ്ടും പാതാളം പാദമൂലം രസാതലം പാദാഗ്രം മഹാതലം ഗുൽഫങ്ങളെന്നും തലാ

തലം ജാനുക്കളെന്നും സുതലം ഊരുക്കളെന്നും അതലം വിതലം ...

മഹീതലം നാഭി ... സ്വർലോകം ...

ലോകം ... ജനലോകം തപോലോകം ...

... സത്യലോകം ഉത്തമാംഗം ...

ഇന്ദ്രാദികളായ ലോകപാലന്മാരെല്ലാം ഭുജങ്ങൾ ദിക്കുകൾ കർണ്ണങ്ങൾ ...

... അഗ്നി മുഖം ... മിത്രൻ ...

... കാലം ...

... നക്ഷത്രപങ്ക്തി ...

... മഹാമായ ...

... ഭാഗം ...

... സമുദ്രങ്ങൾ ...

... നദികൾ ...

... ബ്രഹ്മാവ് ...

... വൃക്ഷങ്ങൾ ...

... ഭഗവാൻ ...

... ദേവകൾ ...

... മനുഷ്യർ ...

... ഭഗവാന്റെ ...

... ഭക്തന്മാർ ...

൪൪ ദകബ്രഹ്മപദാൎത്ഥം രാമനാമമെതിക്കറിഞ്ഞുപദെശമരുനല്കിയെസൊമനാഥൻ വസിച്ചിരുന്നു സദാകാ

ലം പരമാത്മാവ പരബ്രഹ്മമെന്നിരിക്കുന്ന പരമെശ്വരനെന്നറിഞ്ഞുവഴിപൊലെ മൂഢന്മാർ

ഭവത്തത്വമെങ്ങിനെയറിയുന്നു കൂടിലൊകയാൽ മഹാമായാമൊഹിതന്മാരെ രാമഭദ്രായപര

മാത്മനെ നമൊനമഃ രാമചന്ദ്രായ ജഗത്സാക്ഷിണെ നമൊനമഃ പാഹിമാം ജഗന്നാഥ പരമാനന്ദ

പവിത്ര സൌമിത്രിസെവ്യ പാഹിമാം ദയാനിധെ ശ്രീമഹാമായാദെവിയെതന്നെ മൊഹിപ്പിച്ചിട്ടാ

യകംഭാങ്ങിലൊരുന സന്തതം നമസ്കാരം ഞാനതിന്മല്ലു ഭക്ത്യാ ചെയ്യുന്നു ഗന്ധൎവ്വനൊത്തുത്തമവൃത്ത

ഷനായുവന്നമരുൾ ചെയ്തു സന്തുഷ്ടനായെന്നവസ്തുത്യാ തിങ്ങല ഭക്ത്യാ ഗന്ധൎവ്വശ്രെഷ്ഠാ ഭവാനിപ്പൊൾ

പ്രാപിച്ചാലും സ്ഥാനമെല്ലാം സനാതനം യൊഗിഗമ്യം പരമാനന്ദം പ്രാപിക്കിന്മെല്ലാം സാധുത്വാലെടൊ ഞാൻ

ഒരുമല്ല ഏനവൊന്നനുഗ്രഹിച്ചു ഞാനിന്നൊരു ഭക്ത്യാ ജപിച്ചിരുന്നിങ്ങനെ എന്നുമുക്തി സംഭവി

ക്കണമില്ല സംശയം ഉത്തമം ഭക്തനായിന്നാശ്രയം വന്നമരുവത്ര ഞാനിന്നെവരം വാങ്ങിക്കൊ

ണ്ടു ഗന്ധൎവ്വശ്രെഷ്ഠൻ മംഗലം വരുവാനായി തൊഴുതു ചൊല്ലി ഗന്ധൎവ്വൻ മതിലാശ്രമാവുകാണാഞ്ഞതം

ഗാശ്രമത്തിൽ സമ്പ്രതി വസിക്കുന്ന ശബരി തന്നെ വന്നിട്ടു ചെല്ലാമൊരാം ഭക്തികൊണ്ടെറ്റം പവി

ത്രയായെല്ലാം ഭവാനെയറിയുന്ന ഭക്തിമികുന്നവളെന്നു കണ്ടാൽ ഉത്തമം

ചൊല്ലുമവളവിടെത്തന്നെ പതിക്കും നിങ്ങൾ ഞാനും ഗന്ധൎവ്വനെവം ചൊല്ലിമറഞ്ഞെ

ാരനന്തരം സന്തുഷ്ടന്മാരായൊരു രാമലക്ഷ്മണന്മാരും ഘൊരമാം വനത്തൂടെ മന്ദമന്ദം പൊയിട്ടു

ന്നുചാരുതലെന്നു ശബരീ ആശ്രമമുകന്യക്കാർ സംഭ്രമത്തൊടും പ്രത്യുത്ഥായ താപസി ഭക്ത്യാ സം

പതിച്ചിതു പാദത്തിൽ ദൊഷഹന്താക്കൾ പിന്നെ സന്തൊഷമുൾക്കൊണ്ടു നെത്രങ്ങളൊഴുക്കുമാനന്ദ

കീൎക്കൊണ്ടു പാദ്യാൎഘ്യാസനാദികളാലെ പൂജിച്ചു തങ്ങടെതീൎത്ഥാഭിഷെകവും ചെയ്തഭൊജ്യ

നങ്ങളാം ഫലമൂലങ്ങൾ നൽകിനൊരുപൂജയും പരിഗ്രഹിച്ചിരുന്നിതു രാജീവനെത്രന്മാ

രാം രാജനന്ദനന്മാരും അന്നെരം ഭക്തിപൂണ്ടുവന്ദിച്ചു ചൊല്ലിനാൾ പണ്ടിയാളുന്നെന വസിക്കുന്നെന്നാ

തിരെക്കാൽ എന്നുടെ ഗുരുഭൂതന്മാരായ മുനിജനങ്ങളെന്നും പുതിച്ചിരന്നെകാലം ആരാഞ്ഞുവന്നാൽ

അന്നവരെയും ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നിതു പിന്നെ ശ്രീരാമലക്ഷ്മണം പ്രാപിച്ചാരവരെല്ലാം എതെ

നാളും ചൊന്നാരവരെത്തമെ വെടിയാതെ ഉണ്ടിവസിച്ചിരുന്നിതുതന്നെനിന്നും പന്നഗശായി

പരമപുരുഷൻ പരമാത്മാവ വന്നവതരിച്ചിതു രാക്ഷസവധാൎത്ഥമായി നമ്മുടെ ആശ്രമത്തിങ്കൽ

ചുതെപ്പൊഴും എന്നിൻ ചിത്രകൂടത്തിങ്കൽ വന്നിരിക്കുന്ന വസിഷ്ഠ വിഷ്ണു ഭക്തരാമവനെ

നാലപന്നതന്നെയും കണ്ടു ദേഹത്യാഗവും ചെയ്താലും ഇൻ വന്നിട്ടുമെന്നാൽ മോക്ഷം ത്തിന്നെക്കുമെ 4(?)

ന്നു ഗുനം വന്നിരിക്കുന്നു. ഗുരുഭക്തിതം സ്ത്യമെല്ലൊ. തിന്നിരുവഗയുടെ വരമും പൊത്തുവാത്തി

ത്തിരുവരയെയും സ്യൈനിത്ര വന്നിരിക്കുന്നേൻ ഞാൻ ശ്രീപാദം കണ്ടുകൊൾവാൻ മമ്മുരുഭൂതന്മാരാന്ത

പസന്മാർക്കുപൊഷം യൊഗം വന്നിലയല്ലൊ ജ്ഞാനികളായതിനാൽ ഇന്ത്യകളുലൊരെത്ത

നൊരിട്ട മഹിക്കാർക്കരിയലുലയല്ലൊ വരുന്നൊരിക്ഷയമല്ലൊ തൊരു ഭവദ്രൂപം കാണ്മാനുമവകാശമു

ണ്ടതു. മഹാഭാഗ്യം കൃക്കാകിലിണക്കുപ്പിന്നതിനുകൊൾവാൻ ത്ത്യുക്ഷ്മമവത്തപമിയെല്ലൊ കട്ടെയതി

യെരാച്ചപന്തകിട്ടുശബ്ദിയൊടുപൊന്നാ നാകലം ക്രൂരതൈഞാൻ പൊയുന്നതകൊട്ടിവരുഷക്കിട്ടു

ന്നിന്മാത്രമാളികളിലുകാരണം. മമഭക്തന്മാർ നിങ്ങൾ ഗതയെ ഭക്തിയെന്നൊരിത്തു മറ്റിലുകാരണ

മെതും ഭക്തിവന്നിട്ടുവാൻ ഇല്ലുമറ്റെതൊന്നും തീക്ഷ്ണാനാദികളെപൊളുമാനവെളുമാത്ര്യയനകൈയതാ

പവാസയാഗാദ്യങ്ങളാകളുഞ്ഞാലൊന്നിനാലൊരുത്തനാകണ്ടുകൂടുകയില്ലയെന്നെമറ്റൊത്തിയൊന്നു

കൊണ്ടൊഴിഞ്ഞാരുമ്പഞാൻ ഭക്തിസാധനം സംക്ഷേപിച്ചു ഞാൻ ചൊല്ലീടുവനത്തമെകെട്ടുകൊൾ

കഭക്തി വന്നിട്ടുവാനത്ത്വൈയ്യസാസനമെല്ലൊ സജ്ജനസംഗമിന്നെ മലക്കപാലവം രണ്ടാം സാധനം പൃണ

മതം മക്കൾ തന്നെ രണ്ടാമിന്നെ മുപിചൊല്ലിച്ചരിത്രതം മലക്കലങ്ങാതൈവാശ്ശൊവാസനമഞ്ചാമതം പൃ

ഷ്ഠവം മന്നിൻ മാളികൾ ഒട്ടുമെന്നെ കരിതൈപുക്കിൽ ഇക്കന്നതെന്നാലു മതം മമന്ത്രൊപാസകരുമെ

ഴ്രാമതെട്ടാമതും മംഗലിൽ ലെറകെട്ടുയിരിക്കുകൊണ്ടെ ഞാനെന്ന സമുദ്രങ്ങളെന്നും മന്ത്രിരന്മാകയും

സമ്മാമക്കുക്കങ്ങളിൽ പരമാണിതിച്ചും സമ്പൂവാഹ്യാതങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യം ഭവിക്കയും സമ്പൊ

കാത്താഞാനെന്നൈയുമ്പുഷ്ഠാനയും മന്ത്രവിചാരം കൊണ്ടാമ്പതാമതു ഭദ്രമിത്തശ്വിക്കുരു

ലമാളിംസാധനാം ഗുണം ഒത്താമാമ്മതു ഭക്തിസാധനം നവവിധമതുമിനി ഭക്തിനിമാകുന്നതിന്നി

ശ്രവിക്കുമാൽത്തിക്കു ഹൃദ്യംഞെങ്ങൾക്കൊന്നാകിലും വൃദ്ധന്മാർക്കും ആനൊരെക്കർക്കെന്നാകിലും പ്രകര

നെനൊകിലും പ്രെമലക്ഷണയായ ഭക്തിസംഭവിക്കുമ്പൊൾ വാമലൊചനെമമതപൊനട്ടുതിക്കും.

തയ്യാനുഭവിക്കുനായാൽ മുക്തിയും വരും. തത്രജന്മനി ശൈവ്യമത്ത്യന്തമതപൊധനാകയാ

ൽ മൊക്ഷത്തിനു കാരണം ഭക്തിതന്നെ ഭാഗവതാഢ്യൻ ഭഗവൽഭക്തിയെയുമതിയുമുള്ള ഭക്തിയുമുണ്ടു

കൊണ്ടുകാണാക്കുന്നതിന്നു ഭക്തിയുക്തമതിന്നതക്കു തൈവംവധനങ്ങാനകിമാത്രം, മറ്റൊത്തിഗൽ

നിയപരയെന്നാകെനവരിനിതാസീതമക്കളെയും മനൊഹരമായപദവമെവം കൈകെതൊടുശബ

രിയും പൃകലമകൾമാരരാമരാഘവ ചെയ്താൾസമ്പൊചെയ്തിരിക്കുന്നതിരുവടിസല്ലു

൭൫൩ അതെന്നെന്നാൽ ശ്രീമഹാലൊകാനസ്വരനാഥം ചെയ്യുള്ള പുലം പറഞ്ഞു വന്നിരിക്കുന്ന [illegible]

ശ്രീമഹാലക്ഷ്മീപതിതന്നിൽ വാഴുന്നൂനം കൊണ്ടു ചൊല്ലുന്ന ദശകണ്ഠനെന്നറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന [illegible]

ദശാനനന്മാർ മക്കളെ ഞാൻ കൊല്ലുവാനായിട്ടും ഞൊന്നവനെ കൊണ്ടു ചൊല്ലാൽ വാഴുന്ന

ക്ഷിതനക്കാണന്നാൽ പരമാത്മഭാഗവതപ്രസാദം വൈരമുള്ളാക്കയും [illegible]

ന്നസ്തിപൽകരിപ്രൊഷ്ടൻ ബാലിയെ വെട്ടിക്കൊല്ലും സംകെതമായിട്ടിന്നും [illegible] ശാപം

പറ്റുവാൻ [illegible] കളൊക്കെയും മാത്സ്യാവതാരങ്ങൾ വരുത്തുന്ന ദെവന്മാരെ

[illegible] സഖ്യം ചെയ്തു കൊൾക [illegible] പരന്നൊരാന്നാൾ [illegible] പത്തുള്ള [illegible] കാര്യ

[illegible] ശ്രീരാമപ്രവെശം ചെയ്തു ദെവ [illegible] ചെയ്തിട്ടു [illegible]

[illegible] പാൽക്കടൽ [illegible] മാത്രം ദെവന്മാരെ [illegible] സ്വസ്ഥനാം

[illegible] ദൈവത്യാഗവും ചെയ്തു [illegible]

[illegible] കാലം ഭക്തവത്സലൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു [illegible]

[illegible] പ്രസാദിക്കുന്നവർക്കു [illegible]

[illegible] ശ്രീരാമഭക്തി [illegible] ശ്രീരാമപാദാംഭോജം [illegible]

[illegible] മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ [illegible]

[illegible] ശ്രീരാമദെവനെന്നു [illegible]

[illegible] ശ്രീരാമമന്ത്രം [illegible] കാലം ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ [illegible] കെൾക്കയും ചൊല്ലുകയും

ശ്രീരാമഭക്തന്മാരെല്ലാം [illegible] ശ്രീരാമമയം ജഗത്സർവ്വമെന്നറിഞ്ഞു [illegible]

[illegible] ശ്രീരാമരാമെതി [illegible]

പരമെശ്വരൻ [illegible] പരമെശ്വരിയൊടു രാമകഥ [illegible]

[illegible] ശ്രീരാമങ്കൽ [illegible]

[illegible] പരമാനന്ദം [illegible] ശങ്കരാ [illegible]

നാമം. ൧൩- ഇത്യദ്ധ്യാത്മരാമായണെ ഉമാമഹെശ്വരസംവാദെ യുദ്ധകാണ്ഡം സമാപ്തം-

ശ്രീ [illegible] ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩- ൧൩-

ഹരിഃ- ശരിക്കളെപ്പോലെ ചാൎത്തി പെവലിക്കാരൊരുമിച്ചുലകാഫശേഷംചൊല്ലിനാ
ഴാച്ചുവനെക്കിലനഞ്ഞാലിശങ്കരൻവസിദയൊടരുൾചെയ്തപ്രകാരങ്ങൾകല്പ്യാഞ്ഞിലന്ദു
ശരചന്ദ്രനക്കൊസപ്പ്യാനെയനവരജന്തന്നൊടും പംപാസരിത്തടം ചെന്താം മനൊഹരം സംപ്രാപ്യ
പിന്നയും പൂണ്ടരുത്തിഗ്നെനാൻ ക്രോശമാത്രംവിശാലംവിശദമ്പതംക്കൊശമ്പിനാശനം ജന്തുപുഞ്ജ
ലംഉല്പപങ്കജകല്ഹാരകമലമിതിലൊല്പലമജ്ജിതഹംസകാരണ്ഡവമഷൾമൂടകൊക്കിലക്കൂട്ട
കായിമ്പ്മസംസിഹപ്യാഞ്ചുന്ദുകരസെവിതംപുഷ്പലതാപല്ലവവിടപവാദവസല്ലപസെ
വിതം സന്തുഷ്ടജന്തുകം കണ്ടുകൌതുഹലംപൂണ്ടു തണ്ണീർകുടിച്ചിണ്ടലും തീൎത്തുമന്ദംനടന്നിനാ
ൎക്കാലെ വസന്തെന്നപ്പിൽ തണ്ണിൎവ്വതലെട്ടലെംകവാലബാല ന്മാരിവരും ശ്രീരാമ്യകാടുവാ
ശ്ശ്രപാലെ സന്തതം വിശ്വാസങ്ങൾക്കൊണ്ടു വിപ്രലാപങ്ങൾ ൊന്ന താപിരഹം പൊറാഞ്ഞുതിര
കയും പൂതായശാന്തികൂത്തുകാരകയും തൂലികലൻനടനടക്കുംവിധയെന്ന നാഞ്ചുന്നഭാനകര
ചത്രനം സവരംഷ്ണുകളൊടുംകന്തിച്ചുവനത്തുംഗമായശൈലമിമ്പതിനാൽ ഷാരത്തിര
യാൎദ്ദയെനചൊല്ലി ഗ്നെനാൻ ക്ഷുർവരുന്നതിവർസന്നദ്ധരാക്കിനെരെയദ്ധുവർതന്നി
വെഗനവിരന്മാരെന്തുയ്യമെന്നതൊന്നും കണ്ടാൽ ഞങ്ങൾചൊൽകയാലെ നെഞ്ചപറിന്നു
ഗ്രഹിച്ചാനഴിവരുന്നവരച്ചിപ്പിക്രമരുമായവർത്തയും തെജസാമ്യക്കുകളൊക്കയിഞ്ഞുന്ന
കാണിന്നാവൻവെഷസരിമൂളിക്കുന്നതുചാവബാണാദിശസ്ത്രങ്ങളുമുണ്ടെല്ലൊനിയൊരു
വിപ്രവെഷം പൂണ്ടുവരൊടുവായ്പന്താചെന്നചൊദിച്ചറിയെണം വന്നതെന്തായ്പലാവമ്പദാമങ്ങൾ
കൊണ്ടുവർമിത്തമെന്നനങ്ങാൽവിരവിൽനീ ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുകാട്ടിച്ചിന്നൊടെങ്കു
കളെക്കുലതല്ലെങ്കിൽനിന്നുടെ വക്ത്രപ്രസാദമന്ദമന്ദരസംഞ്ജയമിതമെന്നതുമെന്നൊ
ടുചൊല്ലണം കൂട്ടസ്വാമിനസൂതൻ വാക്കുകൾകെട്ടുവൻ ബ്രഹ്മചാരിവെഷമാലംബ്യ സാദരം ഞങ്ങ
സാചെന്നനമസ്കരിച്ചിട്ടിന്നാനങ്ങനാചുത്രനം ഭക്ത്യാപാദാംബുജംകണ്ടലൊചനയാരായമാ
നവകഞ്ഞരന്മാരെതൊഴുതുമിന്നീതന്നിയന്നും ഗജത്തന്നെങ്കിലൊൽകാന്തിപൂണ്ടുമെക
ണായനിഞ്ഞുകിവരും ആരെന്നറിക്കിലാഗ്രഹമുണ്ടതെനെരെപ റയെണമെന്നെതുസാദരം
ദിക്കുകളാന്തഭാസെവശോഭിച്ചിക്കുമക്കിശാകരന്മാരെന്നതൊന്നുമതെല്ലൊകുകന്ദു
തമ്മാൎഭവാന്മാരെണാലൊക്യചെന്തിഭൂതിസദൈവമെവിധൈക്കവിരന്മാരായയുവാക്കളാ
മപ്പിറവെകളെമിന്നനിയെവിധൈകകാരണ്ടുതങ്ങാരായൊരുമിച്ചുവന്നൊരിപ്പി

൪൧൭ ഭവാന്മാർ നിങ്ങൾ ഈനാം പ്രധാന പുരുഷന്മാർ മായയാ മാനുഷാകാരന്മാരായ സഞ്ചരിക്കുന്നത
ലീലയാ ഭൂഭാരനാശനാൎത്ഥം പരിപാലനത്തിന ഭക്താനാം മഹീതലെ വന്നരാകുന്നുവെച്ചെ
ഞാൻ ഇന്നൊരു പുണ്യ പുരുഷന്മാർ പുണ്യ ഗുണവാന്മാർ കാത്തും ജഗൽസൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംസാരസംഹൃതു
കൃതൌ ലീലയാ നിത്യസ്വതന്ത്രന്മാർ ഭക്തിനൽ ഈ നരനാരായണന്മാരെന്നു കല്പിക്കുന്ന
തൊന്നുന്നിതെന്നാൽ രാജസം പറഞ്ഞതൊക്കെ തന്നിൽ ഭക്തനെ കണ്ടുള്ള ആരമ്യ ത്തമൻ വ
ന്ന സൌവൎണ്ണ വചനം ലക്ഷ്മണനോടശേഷശബ്ദശാസ്ത്രമെന്നതും അപശബ്ദമേതു
മെ വാക്കിങ്കൽ ഇല്ല വ്യാകരണം വശമായി ജ്ഞേയം മാനവവീരന്മാരെ കണ്ടുള്ള വാനര
ശ്രേഷ്ഠനെ നോക്കി മനോഹരം രാമനെന്നെന്നുടെ നാമം ദശരഥപുത്രൻ ഭൂമിപാലെന്തനയനിവ
ൻ ലക്ഷ്മണൻ സോദരൻ നിയതലക്ഷണൻ കേൾക്ക ജാനകി സോദരം പരമാത്മം മഹാമതെ ജാനകിയാ
കിയസീതയെന്ന എന്റെ ഭാൎയ്യയെ എന്നുടെ ഭൂമിനിക്ഷേപപാതനിയോഗേന കാനനസീ
മനിയാതമ്മാരായിതപഞ്ചവടിയിൽ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു വസിക്കുന്ന നാളിൽ ഇപ്പോൾ ജാനകിയെ
ഇന്നിശാചരൻ വന്നടുത്ത് ജാനകിയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി നാൻ കാനനെ ഞങ്ങൾ തിര
ഞ്ഞു നടക്കുന്ന കണ്ടില്ല ഭവനെയൊരിടത്തുമെന്നു കണ്ടുകിട്ടിയതെന്നിട്ടു വാരാതെ
ചൊല്ലിതന്നതു കേട്ടാശു മാരുതി ചൊല്ലി നാൻ കൃഷ്ണ ഞാൻ ഇതു കുന്നുകൾ പൊൽ സൂൎയ്യ
പനാകിയ വാനരെശ്രൻ പക്ഷനാഥൻ വസിക്കുന്നിതാരഷ്യമൂകമതിൽ കരായി ഞങ്ങൾ
നാലുപേരുണ്ടല്ലോ സന്തതം കൂടെ ബാലിയാൽ വൈരം ജഗ്രജനായി ബാലി കപീശ്വര
ൻ ഗ്രന്ഥി തങ്ങളിൽ സ്നേഹിതയേനസ്ഥി വനങ്ങൾ പരിഗ്രഹന്നന്നെ അഗ്രജന്നന്നെ ഭ്രാ
തൃഹീനനാൻ സ്ത്രീ കൃത്യകാമലം സതതമാക്കുന്ന പാശത്താൽ ബന്ധിക്കുന്നതകൾ ചൊല്ല
ൽ ഞാനവന്നന്നടുത്ത് നായകന്മാരായ വാനരൻ വാഴുന്നനെയ ഋഷ്യമൂകത്തിന്മേലെയും ഹ
രിനാഥനാം ജഗന്നായകനതിനുണ്ടാക്കി സുഗ്രീവ കൊണ്ടെൻ ബന്ധുവിന്നൊരു സഖ്യം ദേവാനഞ്ജ
ൽ നിഗ്രഹിക്കാം ഇവിടെ വൻ കമലിൻ കാര്യം പോലെ ചെയ്യാമതിനാൽ വാനരമാരുതി ഞാനാലംബനം മ
ഹിതിക്കില്ലയൊ ദേവമെന്നിതാനുനിന്തിരുമനം കൂടിയുള്ളൊരു ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഭാവമെല്ലാമകലുന്നു
യാതൊന്നെന്നുമന്നതിൽ ചിന്തിക്ക ഇതാകൈയേൽകാതെ കാണുന്നതിരുമൂന്ന് പാദത്തിലുമാകിവൊ
ക്ഷാമമില്ലാതെ സഞ്ചരിക്ക വനിൽ നിന്നഞ്ഞാൻ കുലഭാവമകലത്തു നിന്നൊരു ചൊന്നൊരു ശബ്ദഗോചരത്ത
ൻ പാദകമലങ്ങൾ തഞ്ചും കണ്ടുള്ളളവെന്നിന്ന വാമഭാഗം ചെയ്താൻ ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരെക്കൂ

ത്തിലാക്കാറെണ്ടുത്തനന്തരമാൎത്തിൻ സുഗ്രീവസന്നിധൌ കൊണ്ടുചെന്നിതെന്നാൽ വ്യഗ്രം പ്പെൻ

കളകിൻ ഭാസ്കരനന്ദനനാം ഭാഗ്യം മഹാഭാഗ്യമൊന്നൊന്നാമെന്നും ഭാസ്കരവംശസമുൽ

ഭവന്മാരായ രാമനും ലക്ഷ്മണനും അമരേശാമരാൎച്ചിതന്മാർ ഇങ്ങെഴുന്നെള്ളി സുഗ്രീവനെന്നിവണ്ണം

പറഞ്ഞിട്ടീശ്വരന്മാരെ മഹാതരങ്ങളായ്യാതലെ തൊഴുതു വൈഷ്ണവനായകന്മാരാം കുമാരന്മാർ വിശ്രാന്ത

ചിത്തന്മാരായിരുന്നതിന്റെ ശേഷം വാതാത്മജൻ പരമാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു നീതിയോടു കൂടാത്മജനോടു ചൊ

ല്ലിനാൻ ഇതികഥ കേട്ടിതു ഗോത്രവണ്ണങ്ങളാതങ്ങളായൊരു യോഗീശ്വരന്മാർ ശ്രീരാമലക്ഷ്മണ

ന്മാരെഴുന്നെള്ളിയതാരെയും പെരുക്കവെണ്ടാ ദേവാദിദേവനെ വന്ദിച്ചു സല്ക്കാരം ചെയ്തു

ഭാഗവതശിഷ്യന്മാർ വന്നിരിക്കുന്നതിനാലൊരു സുഗ്രീവനന്നെരമാദരമുൾക്കൊണ്ടായ സസംഭ്രമം

വിഷ്ണുവനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുവാൻ വിഷ്ണുരാമനാം നല്ല പല്ലവങ്ങളാലഞ്ചൽ വെച്ചു പലവരിയിൽ ഇരു

ന്നതിന്റെ ശേഷം നാം മാരുതി ലക്ഷ്മണനെ [illegible] തങ്ങളുടെ സെന്നിധി സുഗ്രീവനും പക്ഷമൊരു

ലൊരിക്കിട്ടതിന്റെ ശേഷം [illegible] പ്രവഴുമിരുന്നിതെന്നാൽ നക്ഷമാരുതി [illegible] സംഘ

ഹംഘിത്താത്മജനോടു ലക്ഷ്മണൻ ശ്രീരാമവൃത്താന്തമെല്ലാം പറഞ്ഞു തന്നെ രഘുവീരന്മാൎക്കുള്ളതു

നൽമൊരു മൈത്രി രാമചന്ദ്രനോടു ചെയ്തിതെന്നാൽ നാമിങ്ങനെയായ [illegible]

തീരുമെന്നു [illegible] ശത്രുനാശത്തിനു [illegible] മിത്രമായ്ക്കൊള്ളുക ചെയ്യാം [illegible]

വശാൽ [illegible] രാവണൻ തന്നെ സകലം

വധം [illegible] കൊണ്ടുപോരുന്നതുണ്ടു ഞാൻ [illegible]

മാനവവീരാ [illegible]

ഗലമൊരുദിനം പുഷ്കരനെത്തിയാലൊരു [illegible] പുഷ്കരമാർഗ്ഗേണ കൊണ്ടുപോയാ

[illegible] രാമരാമ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഭവാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ത്ത ഭയെനഞാനെപ്പൊഴും പാൎത്തിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ നിന്നൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ദശാന്തരെംവാ ഫ്രീവ

ഷിവന്റെ കയ്യിൽ കുത്തശാപത്തിനാൽ ഭീമസ്യ കാലവെവന്നിരുന്നിട്ടിനെൻ വിശ്വാസമെല്ലാംഞാൻ

വിശ്വനാഥനിൽഭീഷ്മസഹനാംബാവിൽവരിഗ്രഹിച്ചിതന്നാലുസൎരാഗമുമവച്ചഭീതനെയുംനാഴുംനഗ

രവും പത്നിയുമെന്നവെടിയും മരിഞ്ഞുപുത്രികൾക്കുമഞാൻതൽപ്പാദപങ്കജംഹാൽക്കാരണം

ഷിപ്പോൾതിവസ്ഥവിഷയത്തിൽപ്പുഷ്ടിത്രാത്മ ഞൊക്കികൾക്കെട്ടൊരനന്തരംമിന്നും വെനസ്തത്തെ

നാംരാഷ്ട്രവൻ മിത്തകാൎയ്യങ്ങൾ തലൻപൊന്നെൻതവശത്രുവിനെക്കൊന്നുപത്നിയുംരാജ്യവും

മിത്തവും മെല്ലാമൎത്തിത്തരുവഞാൻസത്യമിടംരാമഭീഷണംകൈവലംമാനവെ ദ്യൊക്തികൾക്കെ

ട്ടെന്തെങ്ങൊരു ടിന്തനയൻമിഞ്ഞിനെവെച്ചുനാൻ സ്വല്പാകനാഥജനാക്രിയവെന്നിയെകൊ

ച്ചുവാനെററംപട്ടിയങ്ങുതിങ്ങയുംവച്ചവനൊരംബലംമററൊരുവനംമൊചൊല്ലുവൻ ബിഷതൻ

ബാഹുപരാക്രമം ദുന്ദുഭിയാകുംമഹാസുരൻവന്നിതിക്കിസ്സായരച്ചൊരിമാഹിഷവെഷമതിയുദ്ധ

ത്തിനായിട്ടിന്നിപ്പൊരുനെരത്തിക്കുലനാംബാലിപറഞ്ഞു ചെന്നുടൻ ശൃംഗംപിടിച്ചുപതിച്ചു

ഭൂമിയിൽ ഭംഗംവരുത്തിച്ചവിപതിച്ചവൻ ഉത്തമാംഗത്തെചുഴററിയെറിഞ്ഞിതു രക്തവംവിണ

മതംഗാശ്രമസ്ഥലെ തൂത്രമദൊഷംവരുത്തിയബാലിയെ ഉന്നു ശാപക്കാലത്തിങ്കൽ വരുന്നാകിൽ

ബാലിയുടെതലപൊട്ടിത്തെറിച്ചുടൻ കാലൻപുരിപുക്കമപ്പൊത്ത ഗൌരവാൽ എന്നു ശപിച്ചതുകൊ

ണ്ടകപിവരനം അന്നു തുടങ്ങി ഇവിടെവരുവീലതാനുംതകൊണ്ടുഷിടെവസിക്കുന്നമാനതസംഭീത

ക്കുള്ളതെന്നിരന്തരം ദുന്ദുഭിതന്റെതലയ്ക്കിതുകാൺകഞാനംമഗിരിപൊലെകിടക്കുന്നതുദെവാൽതൻ

തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ടിക്കത്തെക്കൊണ്ടുതുംകപിവീരനെനിങ്ങൾയും ഉന്നതകൈക്കുമിരിച്ചുരച്ചു

ത്തമൻതന്നെട്ടെറ്റക്കാൽപെരുവിരൽകൊണ്ടതതന്നെയെയ്തുമെക്കൂടെറിഞ്ഞിതുനാൻചെന്നവി

ണ്ടുദശയൊജനപൎയ്യന്തം ഉന്നതകണ്ടുതെളിഞ്ഞു സുഗ്രീവനന്നെടമന്ത്രികളും വിസ്മയപ്പെട്ടിനന്നു

നന്നന്നുകളെക്കുകളെക്കൊവൎന്നനായതൊഴുതുതൊഴുതുതിന്നിനാൻ മിനെയുമക്കൊണ്ടുകൊണ്ടവ

ററിനാൻ മണ്ണവാസമതസാലങ്ങള വയല്പൊബാലിക്കുമതിലപ്പുളിച്ചുവാനായിരുവസാലങ്ങളെ

ട്ടിവയെന്നറിഞ്ഞാലും ഞാനിവൻ ഫലിച്ചിണക്കുന്നൊരംപൊത്തുള്ളൊരു അക്കൊഴിഞ്ഞവനെ

മെഴിനംപൎത്തിൽനിൽക്കുമവ ററംയൊരമ്പെയ്തു പൊട്ടിക്കിൽബാലിയെ കൊല്ലാകിലും

ത്യംസ്തുക്കൊമ്പു ഞൊക്കികൾത്ത ശംകെട്ടൊരുലക്ഷ്മണ സഹയൊത്തതാനികിഷ്വരാഘവൻപാവം ക

യക്കുലപ്പൊരുസായകംശൊഭയൊടെതൊഴുതിഞാക്കുത്തിനാൻസാലങ്ങളെഴും മിതൻപ

ണം സുഹൃത്തമാം ഗംഗ കൊണ്ടുന്ന്യാം ശ്രീവക്ഷസ്സും ഞങ്ങം ചകലങ്ങൾ സുഗ്രീവനെ രാഘവൻ ഞാനം ഭജിച്ചു

പിറ്റേച്ചെക്കിറങ്ങി ഗംഗ സംഗം കൊണ്ടു കല്മഷം വെരറ്റു മംഗലാത്മാവായ സുഗ്രീവനെന്നു മാമാ

യയാത്രയെപ്പിന്നിച്ചിതെന്നെ അകൾക്കിൽ ക്കുന്ന കണ്ണാരെപ്പറ്റി സത്യപ്രവഞ്ചിതം ചെയ്തു

ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറഞ്ഞതെ ഭൊസ്വെഷാലിയെ ചെന്നുപിന്നെ കാവ്യത്തിന്നകാലം ഞങ്ങളെ

ഉത്തരിയെ ഭൊഷാലിയെ കൊന്നു രാജ്യാദികം ചെയ്തു പലനാം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നിതിന്നിതിനാൽ

അകൾ ഞങ്ങളെ കേട്ടു ന്യായത്തിൽ സ്വയം ഒക്കെ അകൾ ചൊല്ലുവനായി

രാമനം ചിത്തം പിരന്നു കിന്നാൽ വരും ഇതിൽ ചെന്നു ഇക്കിസ്വയം പ്രീയത്തിനായി

ഇനിഗിനാൻ ബാലിയെ ച്ചെയ്തു ഹവം മാഞ്ഞതിന്ന് ഗിനാൻ ഇത് ഭാവന രമ്യമാക്കുന്നെ രംഗ്

ഇന്നാം ബാലിയല്ലാവിന്ന് ഗിനാൻ മിത്രനെ യന്നം വക്ഷസ്സിൽ ഇത്തിനാൽ ഇത് ചെയ്തു മിത്രനെയ

നെല ഞങ്ങൾ രാവണൻ ഇന്നു ഗിനാൻ ബന്ധുരൊക്കെണ പരമ്മാത്മനെ ചെയ്തു മതി വടിയക്കര

മന്ദിരരക്ഷമണിഞ്ഞെ കരുവ വരമ്മാരായി ശക്തി കലന്ന വരൊക്കെ പൊരുന്നെ രംഗിത്രാത്മജ

നെ ആകൃതി ചെയ്തനെ തിനം തിരിച്ചു യോമ മ്പ്രൊരുങ്ങന്നം മിത്രായിനാശനാശയ്യാ രാഘവൻ

പ്രയോഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെ രംഗ ആത്മ ചക്ഷുസ്സിലെ യോഗം കൊണ്ടു രക്ഷ ചെയ്യുന്നിതനായ

യഗിനാൻ മിത്രനെ യന്നം പരമാത്മാ നിശ്ചയത്തിൽ ചുരുക്കമായും ഒക്കെ മിത്രം പക്ഷനായി

ഞങ്കിത്രനെയന്നം മിത്രം ബന്ധം യൊരുത്തനിക്കിയ രാമനെ ഒരു ആയുഷ്മത്താവൽ ചങ്ങാതൻ ചൊല്ലിനാൻശ

ഇതിനെ കൊണ്ടു കഞ്ഞിക്കയാതെ വധിന്നതിലൊത്ത് ന്നിത്തിച്ചു ഞാനെ ശൊവസ്യനെ

നാകിൽ വധിച്ചുകളഞ്ഞാലുമന്ത്രേണ്യം അന്നിതിരുവ ഗിനാന്നെ നെസത്യം പ്രമാണമെന്നാ

ൽ നനത്വം ചന രത്നം പരം പിഴച്ചുമയ ഇന്നു ഒക്കെ സത്യസന്ധൻ ഭവാനെന്നതാന ഇത്.

പ്രത്യക്ഷമതെ ശരണാഗത വത്സലമിത്രാംബെ ഞാൻ ഇത് ഇന്നലെ ആകലാൽ ശുശ്രൂഷാ ഉത്തമനെ

രാചെയ്യിനാൻ ബന്ധുസ്വരൂപനെ തന്നായി ഗുണം ചെയ്തുതന്നെ ദേവ ക്ഷമാരക്ഷ തന്നെ മമ സഖെ

ഈ സുമതെ ഭവാനൊരു ശിവ ശ്രീ മിത്രപക്ഷം ഭാമാശം ഞാനിന്നെ രക്ഷ ഇതാ വാനായി തന്നു

ഞാൻ ധനികൻ നിന്ന പ്രേമം വരാഞ്ഞാനൊരുത്തം ശമിത്രാത്മജ ഇന്നതിനു വന്നിതശ

ഇയവരെ ഞാൻ ബാലിയെ സമ്പാരം ചെയ്തിനാൻ ഇതിരിച്ചു ഷം മറിയാതെ ച്ചത്രാ വിനാശനാ

ചെയ്തു ന്നമമ്പ്രെകൻ ന്യത്യവശഗതനെന്നു ഇതിൽ സത്യമിദ്ദാഹം രാമനെന്നാൽ ചൊല്ലി

ച്ചെന്നു ഇ രാമഭദ്രൻ ഞങ്ങൾ സഖായെ ന്ന മിത്രാത്മജൻ രാമ ഭദ്രൻ സുമിത്രാത്മജനൊന്നിച്ചു

൭൦൨) ശ്രീനാരദമിത്രാജ്ഞ ഒന്നൊരു ചൈതന്യത്തിന്റെ ബഹുവാക്യരവൊടു യജ്ഞത്തിനായി

ശത്രുഘ്നലക്ഷ്മണന്മാരും വാനരശ്രീമിത്രാജ്ഞ ഒന്നൊരാലയത്തിൽ ഗമനം ചെയ്തു ചിത്ര

നഗരത്തിനായിക്കൊണ്ടു മിത്രാജ്ഞ ഒന്ന് ഋഷിക്ക് ഗമനം ചെയ്തു. ശ്രുതനായി വന്ന ശ്രീകൃഷ്ണ

പുരത്തിൽ തൊഴുമാറാൻ ഒന്നാം ശക്തിയുടെ ബഹുരൂപം ചെയ്യുന്ന നാദങ്ങൾ ശ്രുതിയാൽ

സ്തുതനായ്യൊരു ബാലിയും ബഹുപ്രകാരം ചുറ്റ സമ്പദം ബഹുരൂപം പറഞ്ഞൊരു നെരത്ത

ലക്ഷ്മണൻ ചെയ്തു ഗമനം ഉത്തരം ഭൂമിയിൽ വന്ന ശ്രീരാമനെ തൊഴുത ശങ്കരനും

പറയുന്നൊരു ശങ്കയും ഇല്ലാതെ കേട്ടിട്ട് വിഗ്രഹങ്ങൾ വരാതെ നായി

ഇരിക്കുന്ന സുഗ്രീവനായി വന്നു ഉവാച കാരണം ഇത്രയും പറഞ്ഞ ലക്ഷ്മണൻ ശ്രീരാമനെ

ശ്രീരാമൻ ഇല്ലാതെ ബാലിയുടെ ഒരു ദോഷം ചെയ്തു ഗമനം ബാലിക്കു ഒരു ശങ്കയും

ഇല്ലാതെ ലക്ഷ്യം ചെയ്തു വൈരം ഉണ്ടായിരുന്നൊരു കാര്യം നിശ്ചയം ചൊല്ലി ബന്ധു

വാക്യങ്ങൾ കൊണ്ട് സുഗ്രീവനെ ബന്ധമില്ലെന്നൊരു വൈരത്തിനാൽ ബന്ധുവാക്യങ്ങൾ

കേൾക്കാതെ ബാലി ശത്രുവായി ഇരുന്നവൻ വന്നു ഗ്രഹിച്ചു

യുദ്ധത്തിനായി ഇരിക്കുന്നതും കേട്ട് ശ്രീരാമനായി ഇരുന്നു ശരീരം വിട്ടു ബാലി

ഉടനെ കേട്ടിട്ട് വൈരിയെ കൊന്നു ശരമിൽ വരുവാൻ വിരവോടെ കൈകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്ന

ദേവതമാരും ഒന്നായി വന്നു ഉടനെ ബാലി വാനരനെ കൊന്നു ബാലിയുടെ കാനനത്തിൽ

ഉടനെ ചെന്നിട്ട് താരയെ സുഗ്രീവനു നൽകി ഒന്നായി ചെയ്തു ഒന്നായി

രാജ്യം ഉള്ളതും പറഞ്ഞ് ദശരഥൻ മകനായ ശ്രീരാമൻ വന്നു

നടന്ന ലക്ഷ്മണനോടു കൂടി സമയം ഒന്നായി വന്ന് ഇരുന്നു

ദശരഥാത്മജൻ ശങ്കരനായി ശ്രീരാമൻ ചെയ്തു വാനരന്മാരും രാവണൻ തന്നെ

കണ്ടു കൊണ്ടുവന്ന ലക്ഷ്മണനോടു കൂടി ചൊല്ലി തന്റെ ദുഃഖം

ചൊല്ലി മിത്രാജ്ഞ ഒന്നായി കേട്ടു ഗമനം ചെയ്തു ശ്രീരാമൻ

പുരം ചെയ്തു കൊണ്ടു വാനരസഹായി ദുഃഖം ശാന്തിക്ക് വന്ന ലക്ഷ്മണൻ ചിത്ര

തന്നെ കൊന്നു ശ്രീകൃഷ്ണൻ മിത്രാജ്ഞ വന്നു ഒന്നൊരു സഖ്യം ചെയ്തു കൊ

ണ്ടു ദിക്കുകൾ സമുദ്രങ്ങൾ താണ്ടി സീതയെ അന്വേഷണം ചെയ്തു സീതാ

ദേവിയെയും കണ്ടു ലങ്കയിൽ ചെന്നു രാവണനെ കൊന്നു ദേവതകളും ചെയ്തു

പിന്നിത്തെപ്പൊഴുതകൊണ്ടു തന്നെയവൻ വൈരമെല്ലാം കളഞ്ഞൊരു സുഗ്രീവനെപ്പൊരുമായി ൫൮൧ 7

വാഴിച്ചുകൊൾകയിലുമയൊദ്ധ്യാഗ്രാമം തന്നെ ശരണമായി വെഗെന പ്രാപിച്ചാമംഗദം രാജ്യം കാലത്തെ

തെളങ്ങിനെ പൊളികരഞ്ഞുകാലം പിരിച്ചുണ്ടിനെ താരാനമസ്ത്രികാംബിളെയൗവ്യാകലത്തിനാം

ഞാൻ വന്നെന്ന രാഗവശെന പാഞ്ഞിതു ബാലിയും ശ്രീപാദഭാവം കൊണ്ടു പെരിയ ഭക്തതമെനാ

ന്നിളിയം മമ വല്ലഭെ കൊൾക ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ വന്നതെങ്കിലൊ ചെറുതെന്നൊട്ടുമവരെന്ന

റിയുന്നയം രാമനെന്നെങ്ങഹമെന്നുണ്ടെങ്കിലുമാൾമെരാമനാകുന്നതുസാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു നാരായണൻ താ

നവതരിച്ചു ഭൂമിഭാരാപഹരണാർത്ഥമെന്നതു കേൾക്കുന്നു ഞാൻ പക്ഷെ ദെവം ഭഗവാൻ ...

ണനെകനാഥൊരാമൻ ശ്വരൻ തപ്പുരണാം ... സ്തതിപ്പാനായി ഞാൻ ...

പാർപ്പുവൻ മൽഗ്രഹത്തിങ്കൽ പരാരപ്പെമെവും സുഗ്രീവനെ ... തന്നെ ...

കുന്നവരെ ... ഭാവം ... പരമെശ്വരൻ വല്ലഭെ ...

... വിലെന്നൊന്നിങ്കൽ ... വെണ്ണ ... പൊലനെ ...

... താരതിപ്പെത്തും ... കാരം ...

... സുഗ്രീവനെ ... കണ്ണുകളും ...

... കൊണ്ടു ... ഞങ്ങൊരുനെ ...

കൾ കൊണ്ടു ... ബാലി സുഗ്രീവനെ ...

വെകെറിയും കൈകാൽ പരസ്പരം താഡനം ... കൊണ്ടും തലതങ്ങളിൽ കൊറിയ വൈരം

... കലന്നവം കൊണ്ടു ...

... കാർത്തികാ ...

മാറത്തിനും ... വൈരം ...

... കാലനും ...

... പൊരുമ്പൊലെ ...

കണ്ടു പരാത്തു കൊണ്ടാഗ്രഹം ... കണ്ടു ... കൊണ്ടു ...

... ബാലി ... സുഗ്രീവനും ... കൊണ്ടു ...

... സുഗ്രീവനും ...

നാ... സുഗ്രീവനെ ... കണ്ടു ...

൭൨൭ ത്വഞ്ഞ്ം കലൻവെരുന്നവെങ്ങൾ ഉശമഹനന്തൻ ബാഹുത്തിൽ വക്ഷസ്സ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്മി

മത്തിക്കൊണ്ടു പ്രക്ഷഷണ്ണം മംഞ്ഞാശ്രമഹെന്ദ്രമാചന്ദ്രം തൊട്ടുണ്ടും ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്നവർ

ദ്രുതമെത്താറായിരുന്നു ഗ്നാൻ ചെന്നിരുമ്പാമ്പിതൻ മാറിൽ തറച്ചിരുന്നതുവൊ നഞ്ഞുപറവി

ൽ ഗ്നാൻ ബാണം ഭൂമിയുടെ പാമ്പിറച്ചി തന്നെരഞ്ഞ രാമനെക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നതു തൻ

മൊഹം കലൻ ഉത്തമമർത്തം നെമൊഹവും തെൻ നൊക്കി ഗ്നാൻ ബാണം കാണായിത

പ്രെരിപ്പിക്കുന്നതനെ തമ്പാണം ഉൾക്കണ്ഠ ഗരിച്ചു വന്നിയിൽ ഉവാവ പുളിരവസ

നവം ചരഞ്ഞടമ കുടമ്പെടവും വെർമ്മാറിത്തിങ്കൽ വനമാലയും പൂണ്ടു പാവ്വായ നഞ്ഞുതായു

ധനുർഭുജങ്ങളും മൂച്ചാലുള്ള ചന്ദ്രിമുണ്ടശിരവും പക്ഷഭാഗെ പത്മസദ്ദതമൊരായ ലക്ഷ്മണ

സുഗ്രീവനാരെയും അങ്ങു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവരിൽ തമ്പിച്ചുണ്ടായ കൊവ വെടാകുലചെ

നസാഹിത്യ ഞാനൊന്നറിയുന്നു മുഖ്യസ്തുതമെന്നിനെ കുപചെയ്യവെടുത്തിവ്യാജ്ഞെ

നലൊരസത്തെയും കൈക്കൊണ്ടു രാജസത്തെവെറഞ്ഞതെന്തിങ്ങിനെ എന്തൊരുക്കി

ൽ ലഭിച്ചിതു കൊണ്ടു ചിത്തിക്കരാങ്ങ കുലൊരുവനെ പ്രിയംവിരശ്മം ഇരുന്നിരിക്കു

ന്തിക്കൊതിൽ നെരെ വെൺകുതുങ്ങി കൊണ്ടെ വനം എന്തൊന്നു സുഗ്രീവനാൽകൃതമായതെ

ഞ്ഞുതമറെന്നാൽ കൃതമല്ലയാഞ്ഞതു രെക്ഷാവരൻ തപവിക്കയെ കർത്തി കൽാന്ന ജ്ഞന

ശരണമാക്കപ്പെട്ടിച്ചു നിഗ്രഹിച്ചു ഭവാനെന്നയെന്നാതിലെ ധർമ്മക്രമം മാമക. കെട്ടി

യിനിലെ ക്യാരറിയാത്തതു കൂന്നലൊകത്തിൽ പിരന്നാമെന്നല്ലെ ബാലിവരാക്രമം ചക്രാഹര

ത്തെത്തിക്കു സ്ഥലത്തൊടെ ശങ്കിച്ചിന്നാമശാസ്ത്ര നൊരുക്കു ഗിബെസിച്ചതാനര നാശിക

കൊണ്ടുനിന്നിതെ വെച്ചതൊഴു തെന്മുഖത്താൽ സത്വിച്ചെന്നന്ന ഭവാനെ ലൊകത്തിങ്ക

ൽ ഇത്തലമാർ പറയുന്നു രക്ഷവതെ സത്യമെന്നൊന്നലഭിച്ചതിതു കൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിന്നെ കാര്യമെ

നെന്നുള്ള വാനരത്തെച്ചതിചെയ്തു കൊന്നിട്ടൊരു മാനമുണ്ടായതെന്തെന്നു വംകിന്നി വാനരമാംസ

മഭക്ഷ്യമത്രെ ബന്ധമാനസെന്തൊന്നിയതെന്നിതു ദൂരപത്തെ നമംബലഭാഷണം ചെയ്യാവതിയെട്ടു

ന്നമായതു ചെയ്യരുതെന്നൻ സത്യത്തെ തന്നിച്ചതിന്നായസമ്മയമായിരിക്കു സരനസ്ക്കുന്നിതുമ്മിതെ

ന്നാൽ പ്രതിയാമെരസത്ത്വമിന്നൊന്നെടപാപം കുഞ്ഞു സത്യത്തെ നിന്നുവാൻ നിന്നെവധിച്ചു

ന്നാൽ മൊഹബെസനായിനിന്നിയതമിയംഞ്ഞെതമൊരാപ്തി ഭഗിനി സഹൊദരൻ

ക്ഷയാപ്പുതുനെന്റെ ചമാസമായെന്നമെന്ദ്ദിമിന്നെയല്ലൊ വെദവാക്യമത ചെതസി മൊഹാൽവ

ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ വാനിക്കുന്നിൽ വെച്ചു തെററം മഹാപാപിനാവമവൽ തിനാലെവരുമല്ലൊ മറ്റുള്ള ഭവിച്ച

നില്ക്കുന്നവർകളെ ശൈത്യമെറ്റും എപ്പൊഴും ഗ്രഹിച്ചിഹാസ്യവും ഭവിക്കുന്നു ശരത്തിനാലെ

ഇലാഞ്ഞിന്റെ ഉത്തമമാനസെലൊകത്തിന്റെ വരുത്തുവാനായിക്കൊണ്ടുലൊകപാലന്മാർ നടക്കുമെ

ച്ചാടഹാഹിതഷറ്റപെറകാഴ്ചകൾ വരെയുതപാപത്തിന്റെ നാഥനും വഴികൾ തെററപ്പൊയതാമരൂടെ ചെക്കു

നൊക്കവെ കൊശല്യപുത്രൻ ഭക്തിവിശ്വാസവിത്തനും രാമനെന്നാരായണനെന്നു തിരുവുള്ളത്തിൽ ശൈവമക്കണ

സസംഭ്രമംഭക്തിയനന്തരം വന്ദിച്ചു ചെയ്തുനാമിപ്പൊഴമവരാഗം ഭക്തന്മാരൊമ്മതിരാമരാമ മഹാഭാഗ

നാഥവനാരായണൻ നിന്തിരുവടിക്കുഞ്ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞതെല്ലാം ചെമിനസെക്കാരുണ്യമൊ

ടുക്ഷമിക്കണം നിന്തിരുമെനിയും കണ്ടുകണ്ടാശ്രന്നിന്ന കൈതൊഴ തമായശരമെററുദെഹമുപെക്ഷിച്ചു

തിനയൊഗംവന്നിതംഹന്തഭാഗ്യമെന്നൊന്നുപൊല്ലാവരും സാക്ഷാൽമഹായൊഗിനാമപിച്ചുമ്മദം

മാക്ഷപ്രമാണം വെടിഞ്ഞുവതെന്തിരുനാമഞ്ചമക്കഷ്ടാന്തരങ്ങളുടെയിസന്നായതുകൊണ്ടുചൊല്ലും

പുരുഷൻ മൊക്ഷം ലഭിക്കുന്നതാകയിന്നമെസാക്ഷാൽപരബ്രഹ്മനായ ഭഗവാനെ കണ്ടുകണ്ടു

പെട്ടിന്നുടെസംശയം തെക്കാണുമരിച്ചുനവകാരിക്കാലംഉണ്ടായതെന്നുടെ ഭാഗ്യത്തിൻ കൈമുതൽ

ഞാവപൽ ലഭിക്കുന്നിതിശ്വരാനാരായണനന്തിരുവടിക്കുനന്ദിതാൻ മാതൃക്കയപല്ക്കിഭഗവത്ഥ

പങ്കജങ്ങൾ തന്നെ ഗ്രഹിച്ചു നാശവകില്ലെമഹാത്മക്കൻ ആയിരുന്നു ഭവാൻ വന്നുജന്മനമസ്കാ

യാലെന്നതും വെഞ്ഞാലൊചനഞാന റിഞ്ഞിതെന്നിരന്നുടെലൊകം ശിക്ഷിക്കുന്നവർ തുടങ്ങി മെന്നെയറി

ഹിക്കെണം ഭഗവാനെ എന്നൊരുക്തിയ്ക്കായിപനാക്കുമംഗളത്തിനെ തിരുമുഖമുണ്ടായിരിക്കെണം

ത്ത്ക്കരയവന്ദനംചൊല്ലി മൊക്ഷമിരിക്കെനതെകെതൊഴ്കയും വെണ്ണം ഞ്ഞം ചവരിച്ചുതക്കെ

കൊണ്ടുവയെന്നതപൊഴുമെക്കുതൊഴുകയും വെണ്മെഹനുമതകെട്ടുരക്ഷത്തിൽ പൊണ്ണപരെ

ചന്നുപറിച്ചുതലൊഗിനാൽ മെല്ലവെ വാനരന്മാരുമൊത്തു ജലം ഹനുമാനരെ ഉപേക്ഷിച്ചു

ഭക്തിഹ്യയം യൊഗിനികളുടെ രാവണമായതെങ്ങനെലൊകംതെക്കുമെന്നും ലഭിച്ചിതന്നാൻ രാമനാ

യൊരുവരമാനൊക്ഷിക്കരാമവദരം പ്രവെശിച്ചൊരനന്തരം മക്കടെന്നും ഭയതൊടൊഗിവെ

ഗനചെക്കിതകിക്കിന്ധയായപുരാക്കിരചെയ്തനാൾ താരയൊടു രാത്രിക്കതും സുഗ്രീവൊകനാഥനാ

യിവനകപീശ്വരൻ ശ്രീരാമസായകമെററുരണാങ്കിതന്താരകുമാരനെ പാലിക്കവെതാതെ

ഗൊപുരവാതിൽനാലുംതുറന്നിപ്പൊഴുതൊഴ്കകിക്കിന്ധാമഹാപുരം മന്ത്രികളൊടു [illegible]

യെത്തിപരിവന്തിക്കുന്നതിൽ കടാക്ഷിക്കെണം ചൊന്നുമതിലുകതെകൊണ്ടുതാക്ഷമൊലൊലവിച്ചു

[illegible]

ന്നു. ഈ പുത്രനാമംഗളൻ എന്നെഴുന്ന [illegible] സംസ്കാരമായി [illegible] ഗുണങ്ങളെ [illegible]

പക്ഷിരാമ [illegible] ത്തായി [illegible] ശാസ്ത്രവും [illegible] നാൻ

[illegible] യായ [illegible] താരയും [illegible] പ്രധാനമായും പൌരജനങ്ങ

ളുമായി [illegible] പെണ്ണും [illegible] പാദ [illegible] കൊണ്ടും [illegible]

[illegible] സാംഗമായ [illegible] ത്തമസന്തിയെ [illegible] കളൊടും [illegible] മന്ത്രി

[illegible] വഞ്ഞാൻ [illegible] രാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചു കൊൾക [illegible]

[illegible] സനാഥന്മാരായ [illegible] തൃപ്പാദ [illegible]

[illegible] വഴക്കുന്ന [illegible] കൊണ്ടു [illegible] ലക്ഷ്മണനെ [illegible]

[illegible] കേട്ടുനിന്നു [illegible] തന്നെ [illegible]

സംശയിച്ചു [illegible] മന്ദമായി [illegible] രാജ്യാഭിഷേകം [illegible]

[illegible] അഭിഷേകം [illegible] നഗരം [illegible] സംവത്സ

രത്തെ [illegible] അഭിഷേകം [illegible] കുമാരനെ [illegible]

[illegible] അഭിഷേകം [illegible] രാജ്യം [illegible]

[illegible] പാലനം [illegible] കൊണ്ടു [illegible]

[illegible] കുലം [illegible] വർഷം കഴിഞ്ഞാലനന്തരം

[illegible] ത്തിരുവുള്ളക്കേടു [illegible] ന്നെന്നെ

[illegible] നാളും [illegible]

[illegible] രാമനെ [illegible] കൈകൊണ്ടു [illegible]

[illegible] വനം [illegible] അഭിഷേകം [illegible] രാമനിക്കു [illegible]

[illegible] പോരനെ [illegible] ഇന്നത്തെ [illegible]

[illegible] ഒരു ഗഹ്വരം കാണാം [illegible] തൽക്ഷണം [illegible]

[illegible] വഴിയെ [illegible] മുഹൂർത്തം [illegible] പാദ [illegible] സന്നി

[illegible] വനവാസ [illegible] ശ്രീരാമഭദ്രൻ മനോഹരൻ [illegible]

[illegible] നാരായണൻ തന്നെ [illegible] രൂപം [illegible]

[illegible] നാൻ [illegible] വരുന്നു [illegible]

ശ്രമങ്ങളിനാൽ താഴ്ചപത്തിസമാധിയിരമയങ്ങാം ചെയ്കാഞ്ഞാൽ ശേഷങ്ങളും ശാന്തരെയും കൂടാവരു ൧൬൨

ള്ളു സെറ്റുത്തിസന്തോഷം താഴ്ചവനെപ്പൊലെ ഉള്ളതത്രെ ഗുണനാൾ കെട്ടത്തിലാ ഗ്രഹം പാരംഭിച്ചുട്ടു

ൻ. മാഹാത്മ്യം ഒക്കയും ദൈവം തിരിപൊക്കിപതൈവെക്കുന്നു ശ്രമിക്കുന്നൊക്കയും പൊഷകവങ്ങൾ ള്ളതു ചെയ്ക

വെണം ദയാനിധിയെന്നാലും സമീപിച്ചാൽ ഇടുക്കിട്ട് സദാനാരായണൻ കൂടെ കൊണ്ടു സന്തോഷം കൂട്ടുന്നതും അ

നുഭവം മെന്നയൊരു ഗുരുവിൽ ഭക്തിയാവാന്നതെന്നു കെട്ടുണ്ടാൻ ഉണ്ണനായിട്ടു സന്മാർഗ്ഗങ്ങളെ

അറിയപ്പെട്ടു പൂർവ്വകളെങ്ങളെങ്ങണം ലൊകകെതനാഥ ദേവന്മാർക്ക് ചെയ്കിലൊലൊകൊയ്ക

രക്ഷകയുടെ ഉല്ലാസങ്ങളെ വന്നതിന്റെ നെരത്തിൽ ആമെണ്ടു അഴകുള്ള ദേവനക്കു ചെയ്ത

കെട്ടത്തിന്ന ചെയ്കിൽ മൽ പൂജാധിയാനം നെഞ്ചിലവസാനമിക്കുന്നതിന്ന വഴിയും പൊ

പനൊരുസൽകർമ്മം ശ്രീ ക്കലങ്ങളെ ഞാൻ ഭാവാസ്ത്യം കൂടാതയാൽ തന്നുടെ തന്നുടെ ഗ്രഹം കൂടാതെ

ണമിട്ടിതുകൾ ചിലവകണ്ടാന്നാൽ ആചാരം നൊയ്മ്പും കൊണ്ടു സാദരമായ ചാരുശ്രീ മാരിൽ

മാമെന്നൊട്ടുൾ ക്ഷമയും തിക്കലെങ്കിലുമാം ചെന്നത്ത് ഭഗവാനെ യൊഗിക്കുമാമെടെ ആശ്രമത്തിൽ

കുടിലെന്നാകിലും മക്കൾ കലെങ്കിലും മല്ലിക്കലെങ്കിലും പൂജിച്ചിലത്തിൽ കലയും നല്ലസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങളെ

ക്കിലൊഴുന്നരുതമെളെയും വെടമന്ത്രങ്ങൾ ഞായമന്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു ഭക്തിയോടെ വെച്ചിട്ടു

തിവിധകാലെ കൂടിക്ക വെണം ഒരു ചാരുശ്രീയെ കൂടമായി സസ്യാവസാനം പ്രിയം നിത്യകർമ്മം ചെ

യ്ത് നിന്നെ പൂജിക്കണം ശുദ്ധാത്മാവായിട്ട് സങ്കല്പമായി ചെയ്തുകൊണ്ടു നാമത്തിന്നെ ക്കി

ക്കു പൂജിക്ക ഭക്തിയൊടെ ഉപവാസം വ്രതം പ്രതിജ്ഞാവനം ചെയ്കയും പ്രതിമാസ്യ ശൊഭനം ചെയ്ക

വെണം പ്രമാണം നാമസ്മരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു പൂജിച്ചവൻ ചിന്തിക്കച്ചെയ്യുന്നു ചിന്തിക്ക

നിത്യം പ്രതിമാദിക്കളിലും കാരണം സാക്ഷിയായ്ക്കൊണ്ടു ചിന്തിക്കുന്നതെ ഗൊവിന്ദക്കാഴ്ച

കൾ കൊണ്ടാടുകളായൽ നെയ്യും പാലും ചിലത്തിൽ ക്കലെന്നാകിലും കവിലെസവ പൂജാപാത്രമായവ

സംപാദനങ്ങൾ കിനം ചെയ്തവെണം ആയവൻ ശ്രദ്ധയൊടു ക്രൊധം വരാതെയെന്നാകിലും ഭക്തനായ

ഇവന്നാൽ തിരിച്ചു അംഗസംഖ്യാ ക്ഷേത്ര ഭക്ത ... ഉപവാസം ...

നൈവെദ്യം ... ഞായം ... നമസ്കാരം ... ചെയ്ക ...

പശ്ചാത്തപിച്ചെന്നിരുന്നാൽ ... ന്യാസം കഴിക്കുന്ന ചെയ്ക സന്ന്യാസം ...

ചെയ്ക മമത്വം വിട്ട് സന്ന്യാസം പിന്നെ ... ന്യാസം ചെയ്തു സാദരം ...

ലക്ഷം വെച്ചു ... ഭാഗം ... കൈവല്യം ... പാദം ... പ്രദാനം ...

ക്ഷമായചമനാക്കുമമൈന്നിങ്ങിനെ പാത്തൂപത്രക്ഷയവും വെച്ചു കൊണ്ടെങ്ങ. ചെത്തമറൊ
ന്നിരുവണ്ണം ക്രൂരമൈക്കലെ ശ്ലീവസംജ്ഞാനത്തിട്ടു ജ്ഞപവും പൂർക്കമപ്പെട്ട ഹംസ്യ്രവിച്ചു
കൊണ്ടെങ്ങണം പിന്നെസ്സദേഹമത്തിലുമ്പയാവ്യരാഷത്തെയെന്നും ഞ്ഞെണ്ണിങ്ങക്കവും കൂടാതെ
ജ്ജപരവായൽപ്രതിമാദിക്ഷുമൽക്കലാവെരുപ്പു രൂപമയിക്കൃത്തിക്കതെവല. പാപ്പഷമഗ്ഗ്ന
ട്ടാമഴുവത്തിലിതൃരളെട്ടെപനങ്ങാനവന്തുമിട്ടു ഷമൈണെതെതുയജ്ഞെ ഇങ്ങനവലാരമെന്നാ
ലതെതയും കൊണ്ടുരാമിനിതെക്കന്നതെയങ്ങൾജ്ഞകമൈക്കത്തുക്കാരെന്നിരാജമൈന്റെട്ടു
ടിപെൺ വെളെഞ്ചുവതിസ്സാരെത്തുയയിതിമായിട്ടിച്ചു കൊണ്ടിൽ ഗുരുയാണ്ടാ
നം ദിക്കിക്കുമറ്റിക്കിനിഹൊ മധഗുരുന്ത്യാക്കതമാഗ്കജ്യോനലെ കൂലമന്ത്രക്കൊണ്ടു ചെയ്യാമമ
ത്തിനിയെ ദിക്ക്, പരുഷക്കുക്കണം കൊണ്ടുമാമൈടെ ഒന്നു വാസനാഗെ നല്ലണ്ണാ ഹാമിഷാഷ
സ്സാ പാതിനാലെ യകളെ ചക്കലെ ഹൊമം മഹാമതെതെഹജ്ഞാംചെതടെപ്പു പ്രത്യക്ഷഹാപ്രദം ദി
ഷതാദിരണ്ണമിട്ടുദില്ലിതാംതെ വലംമാമെ വവിപ്പാദശപ്പിതംസ്സാദിക്കെഹോമകാലെപ്പു
ദി ദക്കുരഞ്ചയൊത്തമൻവവിഷദാനാം ഷതിദാനവും ചെയ്തു ഹോമശെഷത്തെസ്സമാവയമത്തു
ഇൽ ദക്കാജ്ജ്മിച്ചുവാം ശ്യാനിച്ചു മെന്നിയാശ്ച്ചത്തുവാസം നാഗവില്ലി ദലാദിയും ദത്രാമദ്രെമ്മവാൽ
പ്രീതി പൂർവ്വകം നിന്ന്ഗിതത്തുപിലാദിയും ചെയ്തു പാദാംബുജെനമനസ്ക്കാരവും ചെയ്തു ദൻലെത
ന്നിമാച്ചക്ഷെച്ചുമ്പിന്നീ തന്നെമദത്തമാക്കും പ്രസാദത്തെയും ഷനത്തമാംശെന്ദിയായാനനുപൂ
ർവ്വകം രക്ഷമാം ഗ്ഗോരസംസാരാദിത്തിപ്പൂർവ്വത്താഷ നമസ്കാരവും ചെയ്കനന്തരം ഉദാസീച്ചു ചൂട
ൻ പ്രതുഞ്ചെ പാച്ചിക്കൽ ഞാതാദിനമണപ്പിക്കമസ്വെ ഭക്തിസംയുക്തനായ്യെങ്ങന്ത്തുദാനിതു
മെപം ക്രിയായൊഗമന്ത്രക്കിൽ ഒഹനാശമയ സാരൂപ്യംപെഷമെഹികസൌഖ്യങ്ങളെ
ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നതൊ ഇതാം മയൊക്കാം ക്രിയായൊഗക്ഷത്തമം ദിക്കുമ്പഠിക്കുന്നൻക്കെട്ടുക്കാത
ാൻ ചെയ്യിചൊതിതുപ്പുജാഫലപ്പുണ്യവനെന്നതദിക്കമീയനാന്ദൽചെയ്യൊരനന്തരം ശെഷാം
ശജ്ഞാതനാം ലക്ഷണം തന്നൊപ്പെശമ്മിദമരുദ്ലെയൊരനന്തരം മായാമയനായനാരായണ
ൻപരൻമായാമപലാഞ്ചദദിഷം തുടങ്ങി നാൻപാജെനകാത്തജൈമ്പിതെമനൊഹരവാ
ജനമൊപ്പിന്നാലെ മമപ്പിയെ ഷഡമാദിപ്രലാപം ചെയ്തതിദയനെദവദെവണവരാ
തഷമജ്ഞിതസെൺമിതിതന്നുടെ വരുത്രാമൃതം കൊണ്ടുസെന്തുഷ്ടയെപ്പമരുവം ഇല
ദിനംഞാങ്ങിനെവാഴുന്നനെരമൊരുദിനമഞ്ജുകിച്ചക്കിസ്വാഷരക്കിക്കൽ പാഴുന്നു

ഗ്രീവനൊടു പറഞ്ഞവചനങ്ങൾ നമ്മെ വണങ്ങി എന്നെ കാന്തമാം വണ്ണം കെൾക്ക കപിപ്രവരന്മാരെ ൧൩൪

ഷി തങ്ങളുമ്പൊൾ കൾഞാൻ പറയുന്നതു സാദരം എന്നുടെ കാൎയ്യം വരുത്തിരക്ഷിക്കുന്നവൻ മന്നമെ സത്യമ

തൻ പുരുഷൊത്തമൻ പിന്നെ നിയൊഗ്രീവ സുഗ്രീവ തതൊ എന്നെ നന്ദന മാനസെ തൊന്നുന്നതിന്നഹൊ

ബാലി മഹാബലവാൻ കപിപുംഗവൻ ത്രൈലൊക്യ സമ്മതൻ ദെവരാജാത്മജൻ എന്നുടെ മൂലമായി

കൊല്ലപ്പെട്ട വനത്തെ കാൎയ്യം വരുത്തി കൊണ്ടിതു രാജ്യാഭിഷെകവും ചെയ്തു മഹാരാജനായുള്ള നാ

ഥൻ താരയെ മഹിഷിയാക്കി വാണു ഇന്നൊ എന്നൊടു ചൊന്നത് ഇതെല്ലാം എന്നതു ഇത്തിരി ഇല്ലെന്നൊന്നും നിനക്കത്

ഉള്ള വാഗ്വിശ്വാസ വചനം പാലിച്ചു ധൎമ്മിക്ക മതിനെ പ്രത്യുപകാരം മറക്കുന്ന പുരുഷൻ ഉത്തമ

നൊക്കുമൊ ഇന്നിവിടെ ഉള്ളതും പാൎത്താൽ എത്രയും കൃതഘ്നനൊടു ദൃഷ്ടി ദൊഷം ചെയ്താവെ വായ്ക്കും

ഇന്നെയും പാൎത്തു പറഞ്ഞു സമയവും വന്നതൊന്നിങ്ങു അഴിയാതെ തന്നെ വാനരവീരാവെന്ന ചൊന്നതിൻ സ്ഥാന

നാല്പാരവും പെരുത്തെ മൎമ്മങ്ങൾ രാമൻ കൊണ്ടിതു മിയയായി വെക്കുന്നതെന്നു കണ്ണുനിറച്ചു താന

ന്നു നന്ദിയിന്മേൽ അഗ്രജനായ ഗുണാഢ്യൻ പൊലെ പ്രിയനായ സുഗ്രീവൻ ദിവാനയം സിദ്ധിയും ഒന്നും ഉണ്ടാന

മന്നന്നുടെ വാക്ക കെട്ടു സാദരം നീയും സുഗ്രീവനും ഉത്തരമായ വചനത്തിനൊടു ചൊല്ലിനാൻ സത്യമ

തെന്നി പറഞ്ഞതിന്നും ഉത്തരം ചൊല്ലുക മമത്വം ഞങ്ങളിൽ ഒപ്പം നിശനായ വന്നതു ചെന്നതിൽ

ചൊല്ലാം സ്വരമെന്നുടെ യാത്രയൊരും ദിവാൻ പതിനഞ്ചിങ്ങു കലക്കുമയക്കിടെണം സഹതിപ്പിവന്നത

ചാരെയ വാനരസത്തമന്മാരെ വരുത്തുവാനായിട്ടു തന്നെ നെരെ പതിനായിരം കപിവീരരെ പാരാതെ

അയക്കപ്പെട്ടുള്ള പത്തിനൊടും പക്ഷത്തിനകത്തിൽ വരെണം കപികുലം പക്ഷം കഴിഞ്ഞുവരു

ന്നതെന്നാകിലൊ വദ്ധ്യനവനതിന്നില്ലൊരു സംശയം സത്യം പറഞ്ഞൊരിങ്ങു ഇന്നതിൽ ഇല്ലെന്നു അഞ്ജ

നാപുത്രനൊടു അത്യന്തം നീയൊ ഗ്രഹിച്ചു വഞ്ചനം ഉണ്ടാകരുതെന്നു ചൊല്ലി എന്നാൽ തിരുവടിയൊട ചൊല്ല

ന്നു ഇന്നുമാരുതപുത്രനും വാനരസത്തമന്മാരെയും പത്തു ദിക്കിന്നു മയക്കാനയിമതം ദൂതരെയും

ഇദ്ദൂതന്മാരും തന്നെ ശംഖ വായു വെഗപ്രസാരെണ കപികുലനായകന്മാരെ വരുത്തുവാനായിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിതു

നമ്മാനായി ഉത്തമരാമനായ രാമഭദ്രൻ കാൎയ്യം മതിയുന്നതും രാമനും പൎവ്വതമെൽ നിന്നു ദുഃഖിച്ചു ദൂരമി

ന്നിയൊരുമിച്ചിരിഞ്ഞു വാഴുന്നിയെന്തായി വെന്നലക്ഷ്മണനൊടു ചൊല്ലിനാൻ പാവമയ്യൊ മമ കാ

ന്തെ കുമാരനെ ജാനകിയെ ദെവിമഹിഷിയൊരു കൃതിയിൽ മാനസ താവെ നിജ വിഷമിക്കയൊന്നും

ഇല്ലെന്നു മറഞ്ഞതും ഇല്ലയൊ കശ്ശിൽ പുരുഷൻ എന്നൊടു സംപ്രീതനായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതെ

ന്നു ചൊല്ലിയതിൽ കെവലമെത്രയും വിഷണ്ണവദനമവൻ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നതെന്നാകിൽ ഞാനൊ

൲൨൭ ണ്ടു ബലാൽ കൊണ്ടു പൊരുവൻ തന്റെ ഭാര്യയെയും ജ്യേഷ്ഠൻ കരുണ ഇല്ലാതെ തന്നെ മാനസം കൊ
വെന്ന ദുഷ്ടമാർഗ്ഗി ആയവൻ വംശം കൂടെ ഒടുക്കുന്നതെന്തൊരു സംശയം ഉത്തമത്തിലുള്ള ഒന്നിനെയും
അതിനെയും കാണാഞ്ഞു ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നതിനെന്തൊന്നെന്നറിഞ്ഞാൽ എന്നു പക്ഷിയുടെ ചൊല്ലാനന്തരം
അറിഞ്ഞ കാരണം ചൊല്ലേണമായിരുന്നു എന്നെപ്പോലെ എന്റെ ഇഷ്ടവും ചൊല്ലിനാൻ ഇതു കേട്ടു ലക്ഷ്മണനെപ്പോ
ലെ സമ്മതനും നല്ലൊരു ഉത്തമനായ വാനരൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഇനിയും സന്തോഷം തരുന്നതിനായിട്ടു ഗോത്രത്തിൽ ജയിക്കപ്പെ
ട്ട നാഥൻ സുഗ്രീവനും ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന അവസ്ഥയിലും ദുഃഖിതനായ എന്നെയും മറന്നാനെന്നോർത്തു
കാരുണ്യ മൂർത്തി പറഞ്ഞിട്ടവൻ മൈക്കണ്ണിമാരെ ഒട്ടു ദൂരദേവതാഭിഷേകം ചെയ്വാൻ സമ്മതിച്ചു താനാം കാര്യകർ
ത്താക്കൾ തത്ര നടന്നുചെന്നു വാനരന്മാർ ചൊന്ന ശരത്കാലമെന്നതു കൊണ്ടവൻ വന്നിരിക്കയില്ലെ പറഞ്ഞ
പക്ഷം സീതാന്വേഷണം ചെയ്യുന്നതിന്നു വാനരർ എന്തിന്നു ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ലവൻ ആയവൻ ഇപ്പോൾ
വകതിരിയാതെ എന്നെ മറക്കയാൽ ദുഷ്ടനവൻ ഇതു സത്യമെന്നു നിന്റെ ഇഷ്ടം ഉള്ള വാക്യങ്ങൾ കേട്ടു മറക്കുന്ന
ദുഷ്ടനാകും സുഗ്രീവനോടു ചെന്നു കിഷ്കിന്ധയിലും ബാലിയെപ്പോലെ ഒരു മരണം ശ്രേഷ്ഠനെന്നു
ചൊല്ലുക വൻ ദ്രോഹിയാം മഹാ കൃതഘ്നനിന്നു സുഗ്രീവൻ മതിയില്ലൊരു സംശയം ഉത്തമ രാജ്യം
ചെയ്തോരവനോടു ചെന്നു നീ ഇന്നു ഞാൻ ചൊല്ലുന്ന സന്ദേശം ചൊല്ലിയാൽ വരുമെന്നു നീയൊരു സുഗ്രീവനെ
ക്ഷണം പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക എന്നു കോപിച്ചു ജ്ഞാനവാൻ യഥാർത്ഥമായ് എന്നു പറഞ്ഞു രാഘവൻ
ഇതു കേട്ടു നീതിമാനായ ലക്ഷ്മണൻ വില്ലും ശരങ്ങളും എടുത്തു ഹന്തുമിച്ഛയാ തന്നെ
മനം കലങ്ങി രക്ഷകനിലും ചൊല്ലി നീ എന്നെയും ഉണ്ടോ എന്തിനെന്നു ചോദിച്ചവൻ പറയുന്ന വാക്ക്യങ്ങൾ
സുഗ്രീവനെ ഇപ്പോൾ കൊല്ലുന്നതിന്നു ബാലിയെപ്പോലെ ഞാനും മിരട്ടി
ട്ടു കൊല്ലുവനെന്നു കോപം മതിയെന്നിങ്ങനെ രാമനവനോടു ചൊല്ലിയതിന്നുത്തരം ചൊല്ലുന്ന
തും കേട്ടുകൊണ്ടു വേഗേന വാനരപതിക്കടുക്കെ ചെന്നു ഉത്തരം ചൊല്ലുക എന്നു രാമൻ
ശുഭ വചനം ഉണ്ടായ ശേഷം ലക്ഷ്മണൻ സുഗ്രീവരാജ്യം പ്രതി നിന്നിതിനാൽ കിഷ്കിന്ധ
യിലും ദുഃഖിച്ചു വെച്ചിട്ടു ശോഭയോടെ മക്കൾ ഭാര്യമാരോടു തന്റെ മന്ദിരം പുക്കു പിന്നാലെ കൂട്ടി
സർവ്വ ജനങ്ങളും കലങ്ങി ആയുധങ്ങളുമായി അനേകം വാനരന്മാരും ലക്ഷ്മണനെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു മുതുകിൽ കൈ
കൊണ്ടു വന്നിട്ടു ദുഷ്ടനെന്നു ശങ്കിച്ചു ലോകത്തിന്നു ഞാൻ ആകുലം വരുത്തുകയില്ലെന്നു ഉപദേശം ചെയ്യാതെ
വാനരനാഥനോടെന്തിന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ അഞ്ചാറു കൊല്ലും നിവർത്തിച്ചു കാലം ഭവനാദികളിൽ ഉണ്ടാകുന്നു
നീ അറിക നിന്നെ കൊല്ലുവാനാണു എന്നു ചൊല്ലിയ രാഘവ വചനമായവനോടു ചൊന്നതും തിരിച്ചു

ന്നീശ്വരൻ നാനാജനങ്ങളുടെ ആയുസ്സാദി മഹിമ്മാനസമജ്ഞാനസംശയത്താകയാൽ മൊക്ഷം

വരുത്തുന്നതെന്തെന്നൊന്നെന്ന സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു തിരുവുള്ളക്കുറിപ്പുള്ള സജ്ജനഗണയനാശിനിയാ

ക്രിയഭിന്ന്യകഥയെ പ്രസിദ്ധയാക്കും യഥാർത്ഥമെന്നിയ്യ ഉദാസീനപ്രാകൃതയാതയാരാമായണാദിശാമതന്ന

ദേവിത്വം സൽക്കാമിത്യ വഞ്ചത്തിക്കരപ്പൊക്കവെച്ചിട്ടു തയ്യാറുവാനാനന്ദപൂരുഷൻ ഈശ്വരാജ്ഞ

മൊഹം രാഗവും ദ്വേഷവും വെദാദിഷ്ഠം വ്യവഹാരാർത്ഥമിട്ടയെ തന്നാൽ ക്രിയാകാലദേശാദിതന്നിട്ട

മിത്തെ വരുഗ്രഹിച്ചിട്ടിന്നീശ്വരൻ സമ്പാദികളായ ഗുണങ്ങളിൽ താനന്തരകന്നെന്നൊപ്പെട്ടവ

രുന്നിത്യന്മാരിൽ വിജ്ഞാനമൂർത്തിയാം സാക്ഷിസ്വരൂപൻ വിജ്ഞാനശക്തിമാനവ്യക്തനായവൻ കൃഷ്ണ

ദികളാലറിയപ്പെട്ടവ്യയൻ ദേവതാവശ്യാപത്തനന്നനന്മയൻ ഉപദേഷ്ടാശ്വരന്മാർ സനകാദികൾ

പുത്രാക്കന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു ... [illegible] ... കളായുള്ള ഭക്തന്മാർക്ക് സത്യമുള്ള ബോധമുണ്ടാ

മെന്നപോലെ ശത്രുഘ്നഭക്തനിന്നാനസാരണെ സജ്ജനായ ... [illegible] ... ഇന്ദ്രിയദോഷമെന്നറിഞ്ഞു

സ്വയം നഗരാന്തികം പ്രാപിച്ചു ലക്ഷ്മണനും ചെറുഞാണൊലിയിട്ടു ... [illegible] ... രവനെക്കണ്ടു ഭയ

പ്പെട്ടു ... [illegible] ... വാനരന്മാരുടെ ... [illegible] ...

... [illegible] ... നാരന്മാരെല്ലാം ... [illegible] ...

... [illegible] ... ലക്ഷ്മണനായ ... [illegible] ...

... [illegible] ... ലക്ഷ്മണനാഗതനായതറിഞ്ഞു ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... സുമിത്രാത്മജൻ ചൊല്ലിനാൻ ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... സുഗ്രീവനെ ... [illegible] ...

... [illegible] ... സുഗ്രീവ ... [illegible] ...

... [illegible] ... സുഗ്രീവനെ ... ചൊല്ലിനാൻ ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... സുഗ്രീവ ... [illegible] ... ചൊല്ലിനാൻ

... [illegible] ...

... സുമിത്രാതനയനെ ... [illegible] ... ആത്മജൻ പറഞ്ഞിതന്നാൾ

൭൩൧ താരയിൽ പാനനെ പൊക്കെണമെന്നു ചൊന്നാരെ മെനൊഹരെ ലക്ഷ്മണന്നന്നടെ ചാരത്തു ചെന്നു

കൊപത്തെശ്ശമിപ്പിക്കെണ്ടുന്ന സാരവാക്കുകളാൽ പിന്നെ ഇവിടെക്കൊണ്ടുഴന്ന പൊന്നെനെ

ക്കും വെഗെന കൊണ്ടുവരികെ ഭൂപതെ ഞാനിങ്ങു ഇനിമെൽ വാനരന്മാരെ വരുത്തുക

കൊണ്ടും പ്രവെശിക്കുന്നിനിങ്ങൾ താരാതനയനും മാരുതിയും ശ്രീരാമസെവകരായവരുടെ

നാൾ ഭൃത്യന്മാരായ പ്രധാനന്മാരും ചെയ്തു സൌമിത്രിയൊടു അങ്ങുനാനന്ദനൻ ചൊല്ലിനാൻ എന്നു

പറഞ്ഞു ഭാഗെനിന്നരുളിവാനന്തം പരത്തിലാക്കുമ്പൊഴു സകലജനം രാജമാർഗ്ഗങ്ങളും

നഗരഭൂവും രാജാലയ സുഗ്രീവനെയും കണ്ടു വെവ്വെറെ കണ്ടു പറഞ്ഞാലനന്തരം നായകനെ

ഞ്ഞുവണങ്ങിയാൽ സൌമിത്രി മെല്ലാം ഭൃത്യം ഭയം പറഞ്ഞു തദാ ശ്രീരാമസെനയിൽ

യൊദ്ധാക്കളും നന്നിതു ഭക്ഷ്യപാവങ്ങൾ മരുവിൽ മണിമയ സെനയങ്ങളുമെല്ലാ ശൊഭയും കണ്ടു

കണ്ടാനന്ദിച്ച് കൊണ്ടു മതൃ കതകു ചെന്നമന്ദിരത്തിന്ന നെരത്ത കൊണ്ടാടുന്ന താരെശ

തുല്യ രൂപിയായ മന്നവൻ താരാജഗന്നൊർമ്മെ ഹിതനായി സുഗ്രീവൻ അംഗനമാരൊടു കലർന്ന

തന്നെരം ലക്ഷ്മണൻ താനെവന്നതറിഞ്ഞിട്ടു മന്നവൻ തന്റെ പൊന്നാസനത്തിന്നു എഴുന്നെറ്റു

രമയതിൽ തന്നെ ഇരിക്കിലയൊ ഭക്തനായൊരു മന്നവൻ തന്നുടെ നായകനായൊരു കപീന്ദ്രനെ

നാരികളെ കൊപമുണ്ടായാൽ പവനെന്നൊരു ഗതി ചൊവ്വ മെല്ലെ ലക്ഷ്മണനൊടൊന്നു ചൊല്ലി

ഞാൻ മന്നവൻ പലകാലമുണ്ടു ചെയ്യും ഭക്തിയിൽ വന്നതിന്റെ നിന്നരികത്തു വന്നതു

ഭവൽകൃപയാ പരിരക്ഷിതനാകയാൽ സൌഖ്യം കലർന്നവൻ വാണാൻ തത്ര ഇവിടെ മരുവുന്നു

വാക്കുവെണ്ണം മുദ്രയാൽ ഇവിടെ കപിവരരായ്ക്കന്നാനാ ദിഗന്തരങ്ങളിലും മരുവുന്ന വാനരന്മാ

രെ വരുത്തുവാനായവൻ പത്തു പതിനായിരം ദൂതന്മാരെ അയച്ചിരിക്കുന്ന കപികുലമെന്ന

ഖരും വന്നിറങ്ങും തായിട്ടവിടെക്കുനാൾ അന്നു ലക്ഷ്മണൻ ഇതു കെട്ടു സന്തൊഷിച്ചു നാഥനെ

പരമാത്മാവെ ഒഴിയുന്നുവാൻ ശക്തനല്ലെന്നു കപിസത്തമന്മാരെല്ലാം പുത്രകളത്രമിത്രാദികളായ

ഭൃത്യന്മാരും സുഗ്രീവനെക്കൊണ്ടുവന്നുടൻ ശ്രീരാമപാദാംബുജങ്ങളും വന്ദിച്ചു കാര്യമായത് സകലത്തെയും

ചൊന്നു താരാവചനമെവം കെട്ടു ലക്ഷ്മണൻ പരമാനന്ദം പൂണ്ടു സുഗ്രീവനെയും കണ്ടു സന്തൊഷിതൻ

തനായ സുഗ്രീവനും സപരിവാരനായും ചെന്നു വന്ദിച്ചു മന്നവൻ തന്നുടെ പിന്നാലെ നടന്നാൻ

കപിസത്തമനെ കണ്ടു കൊപമകന്നു ലക്ഷ്മണൻ മിത്രഭാവത്തൊടു ചൊല്ലിനാൻ നിരവദ്യ സത്തമ

താനെ മറന്നതെന്തിങ്ങിനെ നൃപതി രാഘവൻ തന്നെ കൊന്ന ശരമായുധം ഭവാൻ കരുതീടെണമിന്നുമെ

കിന്നു ന്നഗ്രജന്മാംഗംഗളിക്കിലപ്രഹം സുഗ്രീവനെന്നെന്നാപനരുൾചെയ്തു ഉഗ്രനാമഗ്രജനിഷമ
രുൾചെയ്തു സുഗ്രീവനിഗ്രഹാൎത്ഥമായ യുദ്ധിതം ഇത്തരം സൌമിത്രി ചൊന്നതു കെട്ടിന്നുത്തരമായരു
ളപത്തനം ചെയ്കിനാൽ ഇതുകമരുൾചെയ്തിനെന്തു കാരണം ടിക്കനൊറ്റംപെരുമൊത്തമ ങ്കൽക്ക
ഉസത്തമതെനാക്കിൽ സുമിത്രാത്മജനിലാം സ്വനാചാലം ത്തിങ്കൽ കപിവരൻ രാമകാൎയ്യംചെയ്കണിന്ന്
ദിക്കുന്നിതു ന്ത്യമസമെന്നിയെ വാനരപംഗവൻ നിന്നു തന്നുടൽ നിന്നുകയല്ലെന്നും പിന്നെയുമാമാറുകണ്ടു
തില്ലെഭവാൻ വേഗേന നാനാദിഗന്തരത്തിങ്കൽ നിന്നാഗതന്മാരായ് വാനരവീരരെത്തിരാമകാൎയ്യമ
ശെഷെണ്ണ സാനിങ്ങളുമായമെന്നിയെ വാനരനായകൻ മാരുതി ചൊന്നതു കെട്ടു സൌമിത്രിയുമാരു
ഢപജ്ഞനായിനിലക്കുനു ശാന്തരെ സുഗ്രീവനപ്പോൾ പാദ്യാദികൾ നല്കി ചെയ്തുപദേശങ്ങൾ
വണങ്ങിനാൻ ശ്രീരാമദാസോഹമായഹന്ത രാഘവ കാരുണ്യലേശനമിന്നു തന്നതു ഞാൻ പൊക്കത്ത
യത്തെ ക്ഷണാൎദ്ധമാത്രം കൊണ്ടു രാഘവ നിന്നെ ഞാൻ സേവിക്കുമല്ലൊ ബലാൽ സെവാപ്രമൊക്കിൽ
സഹായമാത്രം ഞാങ്ങളെവരും തന്നെയിങ്ങനെ ത്തവഹിക്കുന്നതു കാൎയ്യങ്ങൾ മൊഴി കേട്ടു സൌ
മിത്രിയുമുൾക്കാമ്പലിഞ്ഞവനൊടു ചൊല്ലീടിനാൻ ദുഃഖേന ഞാൻ പരുഷങ്ങളുൾപറഞ്ഞതുമൊക്ക
ക്ഷമിക്കമഹാഭാഗ നെഞ്ചിനിങ്കൽ പ്രണയമതിലുണ്ടാകയാൽ സഖ്യം കൊണ്ടു പറഞ്ഞതൊ
ന്നൊരൊന്നെ കാൎയ്യവൈരാഗ്യ വനത്തിൽ രാഘവൻ താനെ വസിക്കുന്നിതല്ലൊ ചെന്നാലുമിന്നു തന്നെയ
ങ്ങു കെട്ടിൽ നാമിന്നിനി പൊക്കയെന്നു സുഗ്രീവനും തെരിൽ കരെറി സൌമിത്രാത്മജനുമങ്ങ
ടെതൃപ്ത മംഗളങ്ങളാദിനാദങ്ങളോടും ഞങ്ങനാമത്തിൽ ലാംഗദാദികളുമലമങ്ങു സുവാനര
സേനയൊടുമൊരുമിച്ചു രഘുവരവൈതാലവഴിയെ സാദരം പെരുമാറി വഞ്ചലനെപ്പോലെ രാമ
തിരുവടിയെച്ചെന്നു കാണ്മതിനായ് മൊദമൊടുനടന്നാർ കിംശുലംഗൾ രഘുപതിപദം പാവനമെപ്പൊഴും
ഫലമാനസ്സിരാജിനായരം ത്യാമംങ്ങൾ കടൊഴുപലം മാനവം രാമമമ്പ ശയമ്പിലൊല
മിലൊചനം ശാന്തമൂൎത്തി ചൈതന്യഭാവം ങ്ങൾ കാന്തി രഹസ്യം മനൊഹരം കാന്തി
ഗപക്ഷ സഞ്ചയസെവിതം മൂൎത്തിം കണ്ടു കൂരാൽ കപിവരൻ തെരിൽ നിന്നാശുതാഴത്തിറങ്ങി
നാൻ വീരനായൊരു സൌമിത്രിയൊടുംകൂടി ശ്രീരാമപാദാരവിന്ദത്തെ കെവിണുപൂണ്ടൂട
ജ്ഞാനമന്ത്രത്തിനിനാൻ ശ്രീരാമദെവനും വാനരവീരനെ കാരുണ്യമൊടുഗാഢാലിംഗനം
നാൽ സൌഖ്യമില്ലി ഭവാനെന്നരുൾചെയ്തുടനെ ആദരവെന കനിഞ്ഞിരുത്തിനാൻ ചെന്തളിരുമാ
ശ്രുതനുപൂജകളും ചെയ്തനൊപാദ്യാൎഘ്യാദിപൂൎവ്വം പ്രീതിപൂണ്ടൊന്നലൊം ടിക്കിവരവഗനായ സുഗ്രീവ

സംഭ്രമത്തൊടു പ്രിയനൊടു ചൊന്നത്തിന്നു തന്നൊരം വന്നുനിലക്കുന്നതിന്നൊരു പതത്തെകണ്ടിട്ടു ഞാനന്നെത്ര

ചാത്തങ്ങളെല്ലാമുടനടൽ കൊണ്ടാണ്ടൽ വെലചെയ്തിട്ടുവാൻ തന്നൊരുകൂടക്കിട്ടിരിക്കുന്നൊരു

തൊക്കവെ നാനാകുലപ്രായസംഭവന്മാരിവർ നാനാസരിത്തീരവനശൈലനിവാസികൾ വളർന്ന

ഋക്ഷശിലീമുഖന്മാരെവരും ചില്ലവതെ കാമരൂപികളെന്നത്രെ ഗന്ധംകലർന്നിരിക്കുന്ന ഗോചരന്മാരു

ടെമുഖ്യന്മാരും ചൊല്ലുവാനരുതവർ ചൊന്നവർ ദെവാംശസംഭവന്മാരിവരാകയാൽ ദെവകിങ്കരരായ

ചൊല്ലുക്കൾ വരിനിന്നിതിൽ ഗന്ധമാദനനിവൻ പെരുമകളിൽ കെസരിമൂശഗണങ്ങളിവരെല്ലാരു

ന്ന കെസരിമുതൽ ചെറുകുരങ്ങുകളിവർ കെടില്ല പെരുസമന്മാരിങ്ങു ചെയ്വുവിൻ ചെന്നിലൊ

ഷ്ഠ ചന്ദ്രമുഖികൾ കെസരികന്യകസിരികൾ കൈവനരത്നാഞ്ജനവത്തസ്ഥലിയവർ കൈനിന്നിഷ്ഠചാ

ലനാരമ്യാവരെത്തുന്നങ്ങ കൈലാസഗിരികൾ അവരെ വെട്ടുപ്പിച്ചിവരെങ്ങും ചുറ്റുന്നുകൾ

വക്കടങ്ങിങ്ങനെ ചെവർസംഖ്യ കൂട്ടമിങ്ങനെ കപികുലം മൂലഫലദലപങ്കാശനന്മാരിവർ

ഗണങ്ങളവാനരന്മാരിവർ ചെവകന്മാർ കപികളെന്നറിഞ്ഞീടും ദെവദുന്ദുഭിരവമുഖ്യന്മാരും ഗ

വാക്ഷൻ കലികുലവനാധിപൻ ബലവാൻ പുഷ്കരസംഭവപുത്രൻ വനഗൊചരകാരിമുഖ്യ കല്യ

ന്നിവ പതിമഹാമെരുഗന്ധമാദനമായിവനെന്നുടെ മന്ത്രിവരനിവൻ മഹാസത്വപരാക്രമൻ

ഗന്ധവാഹാത്മജൻ നീശാംശസംഭവൻ നീലൻ ഗജൻ ഗവയൻ ഗവാക്ഷൻ ദ്വിവിദൻ വലിയ മൂഞ്ഞവൻ

മൈന്ദൻ ദ്വിവിദനും കെസരിമാരുതി താരനുമഹാബലിയാനിവർ പ്രമുഖൻ ശരഭൻ സുഷേണനും ശൂര

ൻ നളൻ കുമുദൻ ഋഷഭൻ വൈരമൻ പനസനും ഗന്ധമാദനൻ താരൻ ധൂമ്രൻ ഭൂപനൻ ജാംബവാന

താരാതനയനാമംഗദനിങ്ങിനെ ചൊല്ലപ്പെട്ട ഇവ വാനരരാജവംശാഗ്രന്മാർ ചൊല്ലുവാനാവതല്ലാ

തൊരുത്തങ്ങളെല്ലാം വെണ്ണനത്തെ നിന്നിവരൊടൊക്കെ ചെയ്കവെണ്ടതെന്നിവർ സ്വാമിക്കൊക്ക

വെന്നരുളിവശ്യത്തിമ്പം കെട്ടു രാഘവൻ സുഗ്രീവനെ പിടിച്ചാലിംഗനം ചെയ്തു സന്തോഷപൂർണ്ണ

ഗുണന്ത്രാം ചൊല്ലത്തൊഴിൽ മന്ത്രങ്ങൾ തമ്മിൽ ചെയ്തു ഭദ്രം മനക്കാമ്പു ഗൌരവത്തിങ്കലും നി

ന്നുയം കൂട്ടക്കാണ്ഡലൊത്തങ്ങളവ രംഗഭവാൻ ജാനകിമാർഗ്ഗം സമീക്ഷിച്ചെന്ന വെഗിക്കുന്ന വാനരവീര

രെന്നാണ്ടുദിക്കിൽ ചെന്നിത്തമവ്യക്ത മെവം കെട്ടു വാനരവീരനായ സുഗ്രീവനും ലക്ഷ്മണനും ചൊല്ലുന്നു ന

രംകപിരന്മാർ പൊക്കണമെന്നൊരൊദിക്കിൽ പടനായകന്മാരെയും നിനച്ചിട്ടു ചൊല്ലുകയുമു

ണ്ടെന്നു തന്നെത്തിരെ വലവും ചൊല്ലിരയണം അംഗദൻ ജാംബവാൻ മൈന്ദനും ദ്വി

വിദനും താരഹനുമാനും ശരഭൻ സുഷേണനും പാതാളജനത്രി ഹനുമാനുമായിട്ടുള്ളവൻ ദക്ഷിണദിശയെ

[illegible]

സ്ഥലം സ്വർണ്ണമയമതെന്നാമൊഹനം കണ്ടവർകണ്ണിന്നമൈററമാനന്ദകരംപരം വാപികളുണ്ടു

മണിമയവാരിയാലൊപുഷ്കരണിയതിപരിശുദ്ധമായിപല കൂവാഹലങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞോരുള്ള

ഉൽപലങ്ങളുള്ളകല്ലുരുമതലമായിമിക്കഉപസാദൃശമൊക്കെന്നസാഹ്യതനം പെയ്ദുകിന്ന

സമിതങ്ങളായുള്ള ഉപവനങ്ങളുള്ളപലതരം തന്നെവപന്തരത്താൽ ഉപരിഭൂഷിതങ്ങ

ളായിമാനസമൊഹനമായുള്ള സ്ഥലംമൊന്നവവഞ്ചിതനെവഗെപൊവമംതത്രഗെവെ

മണികാഞ്ചനവിഷ്ടരെഷിത്രാകൃതിപൂണ്ടു കണ്ടൊരൊരുത്തിയെയൊഗംധരിച്ചുജടവല്ക

ലംപൂണ്ടുയൊഗിനിതിഷ്ഠലള്ളാനനിരതയായിപാവകജ്വാലസമ്മാദികലന്നതിപാവന

മായമഹാഭാഗയെക്കണ്ടുതൽക്ഷണെസന്തൊഷപൂർണ്ണമനമ്മൊടുംഭക്തിയുമിതിയുംപൂണ്ടു

വണങ്ങിനാർശാഖാമൃഗങ്ങളെക്കണ്ടുമൊഹംപൂണ്ടുയൊഗിനിതാനുമവരൊടുചൊല്ലിനാൾ

നിങ്ങളാരാകുന്നതെന്നവംഘണ്ടിങ്ങുവന്നിതുവാൻമൂലവുംചൊല്ലെണംഎന്തിനെമാർഗ്ഗ

മറിഞ്ഞവാറെന്നതമൊക്കെനിന്നൊരുകുന്നതെന്നതുംചൊല്ലേണംഎന്നിവകെട്ടൊരുവാ

യുതനയനാനന്നാളിങ്ങനെമിന്നിതനായിചൊല്ലിനാൻപൃത്ഥ്വിനാന്തമൊക്കവെകെട്ടാലുമെങ്കി

ലൊസ്വതമൊഴിഞ്ഞുവംയുമാറില്ലഞാൻഉത്തരകൊസലത്തിങ്കലയൊദ്ധ്യയെന്നുത്ത

മയായുള്ളൊരുപുരിദ്ധതപൈതന്തിലെവവാണുദശരഥനാമൊരുവൻപുത്രന്മാരുമായിഷമ്മി

തനായപെർനാരായണസമൻജ്യെഷ്ഠനവർക്കിൽശ്രീരാമനാകുന്നതെന്നറിഞ്ഞാലുംആ

താജ്ഞയാവനമ്പാസായ്മാശ്രൻഭ്രാതാവിനൊടുംജനകാത്മജയായസീതയാംപത്നിയോ

ടുംഗിരിനമ്പലെമൊദനവാഴുന്നകാലമൊരുദിനംദുഷ്ടനായൊരുദശാസ്യൻനിശാച

രൻകട്ടുകൊണ്ടുപൊയിനാൻസീതയെരാമനാലക്ഷ്മണനാകുമനുജനും ഭ്രഷ്ടിനിതെ

ന്നതിരഞ്ഞുനടക്കുമ്പൊൾ അർക്കാത്മജനായസുഗ്രീവനെകണ്ടുസഖ്യവുംചെയ്തിതങ്ങ

ഹന്ത്വാഹന്ത്യമിക്കെണ്ണിതിന്നഗ്രജനായിടുമ്പാലിയെക്കൊന്നുസുഗ്രീവനുരാജ്യവുംനൽകി

നാൻശ്രീരാമനമതിൻപ്രത്യുപകാരമായാരാഞ്ഞുസീതയെകണ്ടുവരികെന്നവാനരനായ

കനായസുഗ്രീവനവാനരന്മാരെയയച്ചിതെല്ലാവരുംദക്ഷിണദിക്കിലന്വെഷിച്ചിതി

ന്നൊരെരുലക്ഷംകപിവരന്മാരുമങ്ങങ്ങുതന്നുംദാഹംപൊറാഞ്ഞുജലകാംക്ഷയാവ

ന്നമൊഹനഗഹ്വരംപുക്കിതറിയാതെതൈദെവവശാൽമിന്നെത്തുന്നവന്നതാളെ

ന്നിയെക്കാണ്മതുയതം ഭദ്രമതവരുതുരന്നതെങ്ങനെഞങ്ങളറിഞ്ഞില്ലനെരെ

യജ്ഞം ചെയ്തവെണമത്രെ ഭരദ്വാജയോഗീന്ദ്രൻ മുതകൊൾവരൊടും വെഗെന മന്ത്രിത്തൊപ്പം ൭൧൨

ചെയ്തിട്ടുനാൾ പകാഫലമൂലങ്ങളെ എല്ലാം ഉണ്ടാക്കവെ ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തരായി പാനം ചെയ്തു ഉപചാരങ്ങളും

ഒന്നൊന്നു വലിയൊന്നു നാൽ മന്ത്രം താന്ത മാർഗ്ഗിയെ ചെയ്തു തങ്ങളെ പണ്ടോൻ എന്നതു കൊൾവർ

മൂലഫലങ്ങളും നന്നായി ഭക്ഷിച്ചു മധുപാനവും ചെയ്തു തത്തങ്ങളുടെ പൈസ്ഥി വാഴു

കൂടെ പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അനന്തരം ചാരുത്വമങ്ങളെ സായോഗീന്ദ്രമാരുതിയെയും പലരെയും

തുടങ്ങിനാൾ വിശ്വമെറ്റ നന്ദിനിയായിരിക്കുന്ന പക്ഷിയാം ഹേമമനൊഹരിനത്തെട്ടും

കൊണ്ടു സന്തുഷ്ടയായിനാൾ കൃഷ്ണനും ശെഖരന്തന്നെയതു മൂലാദിയ പക്ഷിമുമ്പാനൽകിനാനിശ്വ

രൻ ദിവ്യസംവത്സരങ്ങൾ മദ്ധ്യത്തായുതം ഉത്സവം പൂണ്ടു വസിച്ചു മഹാപുരാതനസ്വിത്തോമമന്ത്ര

സിന്ധുയം പ്രഭാസന്ത തമൊക്ഷമുവെണ്ടിച്ചിരുന്നൊരു ഗന്ധർവ്വ പത്നിസമീപം ഉണ്ടായി അതു

ശ്രീഷലൊകം പ്രവെശിച്ചിതു മഹാമയം ചിത്രപഗാത്രിയുമെന്നൊടു ചൊല്ലിനാൾ സന്തതം അന്ന്

പക്ഷം ചെയ്തിരിക്കൊല്ലാ ഇന്തകഞ്ഞാന്ത്രപരികൈയിലിട്ടുകൊണ്ടു ത്രെതായുഗെ സമ്പന്നനാരായണ

ൻ വന്നു ജാതനായിട്ടും ദശരഥപുത്രനായി ഭൂഭാരനാശനാർത്ഥം പിന്നെ സപ്തലൊകവും വന്ദിച്ചിരി

ക്കിട്ടും ദശാന്തരെ ശ്രീരാമപത്നിയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി ക്രൂരനായൊരു ദശാനനൻ അക്കാലം

ജാനകിദേവിയെ അന്വെഷിക്കുന്നിനായി വാനരന്മാർ വരും അന്നു നിന്റെ ഗൃഹമതിലെ ചെന്നെത്തി

രിക്കവെ അവരെ രക്ഷിച്ചു പൂജിച്ചു മാനിച്ചുപകാരം ചെയ്തവൊരു ശ്രീരാമദേവനെ കണ്ടു

വണങ്ങുക നാരായണൻ പ്രസാദിച്ചിതന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ ഭക്തിയാൽ വരനെന്നു ചൊല്ലിയതാൽ വരുന്നവ

ർക്കു വരം യോഗിഗമ്യം സനാതനം ഇക്കായൽ ഞാനിന്ന് ശ്രീരാമദേവനെ വെഗെനകാ

ണ്മതിന്നായിക്കൊണ്ടു പൊകുന്നിതിങ്ങനെ എന്നെ വെരുവഴി കാട്ടുവാൻ നിങ്ങളെന്നിട്ടവരും

കണ്ടിരിപ്പിൻ ശ്രീ താന്തങ്ങളവർ കണ്ണോടു ശ്രീഗന്ധർവ്വരാം ഭൂഷിതയായിരുന്നു

തുമിത്രാദിമിത്രം ഇതുമെന്നൊതുംവർ പക്ഷിയുടെ നാമത്രയങ്ങളിനാൽ യോഗിനി

യും ഗൃഹവാസിയാവെണ്ടിച്ചു യോഗശക്തിയാൽ ഉത്തമമതിലിട്ടു പക്ഷിണ്യന്ത്രിവരെ

സിതനായിരിക്കുന്നു ശ്രീ ദേവനെ കണ്ടു കൃപാലുമാനസം ഭക്തിസംഗതം രാമായണം സംശയം തന്നെ

ത്താപത്തുമുന്നിയാം ആദ്യാംഗം സ്ഥിതിം പാപം നഷ്ടപ്പെട്ടു ദേവാസുര ദേവപ്ര

ഭരാമമായിയെ കാണ്മതിന്നായി ഞാനുണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു ഞാൻ സാക്ഷ്യമില്ലാതെങ്ങളല്ല

തെല്ലുവനതെങ്ങാനനെ കൃപാകരം സ്വസ്ഥരം തവ തൃപ്തിയായി അനുഗ്രഹം ചെയ്തിടേണം

൭൧൨ ന്റുവരിടുശ്നാർത്ഥം തപൊബലമദൈത്യവന്ദനം ചരിതം രക്ഷപതെ ആദ്യനാ

യൊരുഭവന്തന്നെ സ്വാമിപെട്ടുന്നപ്പൊരാപൊഴെ ഭവാനിങ്ങിനെ അന്തര്യാമിയാ

നംസമുദ്രതൈഷവിസന്തമലക്കു ദൈത്യന്മാരിനം വരം മായായവനികാ ഭാവന്നവാ

ദിവ്യൂഢനതായം മയനായമാനുഷനിഗ്രഹം അത്രനെകളുടൈ നീതിഞ്ഞളുകൂടാതെ

അറിഞ്ഞാനകൃത്തിയപ്പൊഴൊ ദെവകൾക്കൊഷം ഭാഗപതാകഠം ശ്രീയൊഗാഷ്

മനിലൊകെശമുഖ്യമരെനൊഴെ മന്ത്രിക്കയാൽ ഭൂമിയിൽ വന്നവതരിച്ചനാം നായകനെ

നാമലീലയായ ജ്ഞാനെ നന്ദികൾ ഇതം സൃഷ്ടിയിൽ തപതയം ജഗത്തെയെകത്തിൽ

വരുവാനറിയം ശ്രുതിനാം ഭവന്തവെട്ടം സദാഭൂതമാനപ്പെതാപസാന്ത

നം താപത്രയവഹം നാരായണം തെവകിവാട ടശ്നം ശ്രീ അമലമെഴിക്കുന്നുടശ്നം

കെവലം ജന്മമത്തടിതാനമടശ്നാസന്താപ്പ ടശ്നം പെട്ടാന്തടശ്നം പത്രവിതാ

മുതൽ താം നിദ്രതികൊണ്ടു ദെയന്ത്രിതന്മാരായമാനുഷർ നാമരൂപമെതിങ്ങ

ത്തിലെല്ലാമൈ താമനാമത്രെ ജനിക്കാത്തരെണമൈ നിന്റെ നിത്യത്തെഗുണത്രയമാകു

യ നിന്റായതിരിക്കിണ്ടനാമ്ഷയതെനെമഃ സ്വാത്മാഭിരാമായ നിർഗ്ഗുണായ നിർഗ്ഗുണാ

യനെന്റിതാഭിരാമമയതനെമഃ പെട്ടാത്മകം കാലരൂപിണമീശാനമാമിമമൂ

ന്നിലപിക്കുന്ന സത്തു തമരെ സമെഷ രത്നം പുരുഷാവരം നിന്നെ നിണക്കൊ

ണ്ടാൽ നിന്നിടാമൂടത്ത സിംഹാസനന്റെവതപൊഴ്ച്ചും ചിന്തെന്നെന്റു അഖിലന്തി

യാമിതം ചന്ദ്രായ യാമിനി ത്രാം ഞങ്ങൾ ഞാനന്നുമിന്നുയനായ ഭവാനെ ബഹുധിയം ശ്രീപം

കണ്ടുവം ചെയ്തിപ്പൊതന്നിലാക്കാവാം ഭവാനവപ്പാന്തരെ ദെവതിക്ക് ഇന്ന ജാതി

കളിൽ ജനിച്ചെവമാദ്യഞ്ഞുമാനം കൂട്ടങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതി മഹാമായാവിലംബെന നീയും ക

നൃപതിനം കരുണാനിധിയെന്നിട്ടൊ മെട്ടിനെതിന്നിൽ ചിഹ്നിത വെഷത്തൊടു ജാതനായിരിക്കുന്നു

ട ചെയ്യുന്നിതു ഭവാൻ ഭക്തന്മാരുടെ ഇങ്ങൾക്കു നിത്യം ചൽ കാഠം പിയൂഷ പാനന്നിക്കാ

ന്നതൊലൊക്കന്നിതുമിലർമം ചുമിലർവാചൊല്ലുന്നിതു ഭമികൊസല ഭവതിനെ തെ ഷൊതാ

വൊബല വിശ്വയെനിങ്ങിയമെന്ന പായുന്നിതു മിലർക്കെസല്ല്യാൽ പുത്രമാനനാകിട

ഹമെപ്പി ഭഗസ്കിക്കുന്നിതു മിലർ നൃഷ്ടാവതാനവെ കണ്ടതയാൽ വന്നിഹക്ഷിത

ശാചരവംശമൊടുക്കുവാൻ ത്രിനാമ്മന്ന വിന്നെന്തകൈപലം പുണ്ടമയിലെന്ന പായുന്നിതു മി

ഷൾഭൂപാലപുത്രനായി വന്നുജനിച്ചിതു ഭൂഭാരനാശനത്തിന്നെന്നിതു ചിലർ യത്നത്തെര

ഇല്ലിച്ചുയത്നത്തെനിക്കുവാൻ തന്നു സാക്ഷികളത്തിങ്കൽ ജനിച്ചിതും ദേവശത്രുക്കളെയൊടുക്കുവാ

നെപ്പൊഴുതു ദേവകളെപ്പാലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ എന്നെ ചൊല്ലുന്നിതു ചിലർ ആർജനമൊന്നും

തിരിച്ചറിയാവതല്ലമെയ്യായിട്ടുള്ളതിൻ ബൽക്കഥകൾ ചൊല്ലുന്നിതു ആദരവോടു കേൾക്കുന്ന

തത്ത്വമായി നൂനം ദേവാദ്യവത്തെ കണ്ടീടുവാൻ കാണാമവനത്രെ പാദവക്കെ മഹാത്മാ മഹാ

മായയുടെ ഗുണബന്ധയാകയാൽ മിത്ഥ്യയനായ ഭവൽസ്വരൂപത്തെത്തൊഴിന്നിതിനെയറിയാവല്ലമ

ത്രിദശന്മാരെ ചൊല്ലിത്തരിക്കുന്നിതു മഹാത്മാക്കളും കൊണ്ടതും ... ണയനശ്രീരാമം സ

ഹാദരം ചെയ്തിതം രാഘവം സുഗ്രീവമുഖ്യകപികുലസേവിതമദ്രിദേവന്തന്നമസ്കൃത്യ സാദരം

രാമായ രാമഭദ്രായ നമോ നമോ രാമചന്ദ്രായ നമസ്തേ നമോ നമഃ എന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലിസ്തുതിച്ചു

ശ്രീരാമപ്രഭൃതികളും മംഗലവാദ്യഘോഷങ്ങളോടു കൂടി പ്രസന്നനായി ഭക്ത

യായോധ്യയിലെത്തി ലക്ഷ്മണസഹിതനായി പറഞ്ഞു എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കേണമെന്നും മാനസെ

കാതം ചൊല്ലിനാൻ എന്നതു കേട്ടരുളിച്ചെയ്തു നാരദൻ അവനുമക്കാര്യം കേട്ടുകൊണ്ട

പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ ജടായുവും ... ഭക്തിയോടെ ... ണം ചെയ്തു ഭക്ത്യാ

ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ ... ലെ ചൊല്ലി കണ്ടുകൊണ്ടു വണങ്ങി പ്രാകൃതന്മാരായ ജനങ്ങളോടു

സംഗമമെങ്കിലും ... സ്ഥിതിചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ രാമദേവൻ

സ്വീകരിച്ചു ... സംസാരസാഗരം ... തരണം ചെയ്തു ... ബാണ

ശരങ്ങളും ... കരമഞ്ജിമയക ... ഹേമാംഗദാദികളോടു

കൂടെ ശോഭിതം ... മാനസം ... മൈവെണ്ണാവരം ... ചേർന്നുമായക

ദിഗ്ഗജങ്ങളും ... ശ്രീരാമദേവനതുകേട്ടു വണങ്ങി ... മന്ദസ്മിതം പൂണ്ടരു

ളിച്ചെയ്തു ഏവം ഭക്തിയോടറിഞ്ഞു മഹാത്മാക്കളെ ... വൈകാതെ ... ക്രമമായ

മെന്തിനെന്നു ... രാജ്യം ചെയ്തു ... ഭരതനെ ... ആത്മകം ചെയ്തു

കൊണ്ടു പരമാത്മാവിനെ കേവലനായിരിക്കുന്നവനെ ... ക്രോധാദി ... ആത്മ ...

ശ്രീരാമദേവൻ ... ദൈവമായ ... ശ്രീരാമദേവനെ ... രിച്ചിരുന്നവർ

... പ്രാർത്ഥിച്ചു ... രാഘവനെ ... യെ ... ജ്യേ

വരിക്കുന്നു ശാന്തരെ ... ദിവസം കഴിഞ്ഞു തന്നെ ... രാമപുത്രിയെ ... കണ്ടു

൭൬൭ ർായക്കയും ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിച്ചു താരാസുതനിജ ബന്ധുക്കളൊടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ

പരമാത്മാക്കൾക്കു നന്നനാമൈത്രമതിഞ്ചെയ്തു വാസരം പൊയതും മാസമതിതല,

ഷിവണിതന്നിൽ വരഭൂസുതയെ കണ്ടറിഞ്ഞതുമില്ലനാം രാജന്റെയാഗമനത്തിന്,

തൈത്യമാരാജ്യസാന്നിക്കു ഞാൻ ചെല്ലുകിലെന്നമെനിപ്രഹരിച്ചീടുമതിനില്ല സംശ

യം സുഗ്രീവശാസനംചെയ്യുമവൻ ശൂരൻ പിന്നെ [illegible] ശത്രുതനയനാമെന്നെ വധി

ക്കുമതിനില്ലനിശ്ചയം [illegible] എന്നാലവനൊരുസ്തുട

മെന്നുള്ളതെന്നെ രക്ഷിച്ചതു രാമന്തിരുവടി രാമകാര്യം ഞെയ്യാസാധിയാതെ ചെൽകിൽ

രാമതാംജ്ഞെ വനം രക്ഷിക്കില്ലവൻ മാതാപിതാക്കൾ സമാനയാകുന്ന ഭ്രാതാവുതന്നുടെ

ഭാര്യയെ [illegible] വാഴുന്ന വാനരപുംഗവൻ പാപി [illegible] തത്തും

ഇപ്പൊൾ [illegible] വസിക്കുന്നതില്ല ഞാൻ ഇവിടെ വസിക്കുന്നതെയുള്ളു [illegible]

[illegible] ചൊല്ലിക്കരയുന്നനെരം കപികളും [illegible]

[illegible] പൊട്ടിചൊല്ലിനാർ [illegible] ദുഃഖിക്കുന്നതൊരു [illegible]

[illegible] നെരക്ഷിച്ചു [illegible] നാം പൊന്നു [illegible]

[illegible] വസിക്കാം [illegible] ഭയം [illegible] ഉണ്ടെങ്കിലും

[illegible] ഭയം [illegible] പൊകന്നാ [illegible]

[illegible] പറയുന്നതു [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ക്കെന്നു വാനരെന്ദ്രം പറഞ്ഞിലയൊ പൊൽകമെ രാഘവാത്തിന്നടുമായതെങ്ങാനു

ചൊ കന്ദ്രയത്തിങ്കലില്ലെന്നറിതെടൊ കഷ്ടമെത്രെ പറഞ്ഞതെടൊ ഇതിന്നു ദുഷ്ടയൊയമന്നൊരു മായ

കളതെന്മെത്തുവതാവന്നൃത്തിന്നുകാലത്തു ഗൊഭിക്കുമിതുടൊ സജ്ജനഭാഷിതം ദുർജ്ജനത്തൊടു

ചിതൊ ഇതിവിശ്വാസവും സജ്ജനത്തൊടു സുവിവർത്ത ഭാവവും ദൈവഭക്തിജ്ജലയതിയിതെ ദൊഷവും പുഷ്

പസ്യത്തിൽ വാഴ്ചൊരു വൈരവും വിശ്വപുവിശ്വവും ശൌശത്തിന്ന തന്ത്രയവും തിരിക്കാളുന്ന

ഗുരുതൈന്ത്യ ന്യുഗ്രഹം രഹസ്യമായതെങ്ങാലും അത്യന്തമെന്നു ചൊല്ലുവൻ കെൾക്കണമിന്തു രാമദെവ

മനുഷ്യനല്ലൊ കെൾക്കെടൊ നാരായണൻ പരമാത്മാ ജഗന്മയൻ മായാഭഗവതി സാക്ഷാൽ മഹാലക്ഷ്മി

ജായാ സകലജഗന്മൊഹകാരണീ സീതയാകുന്നതു ലക്ഷ്മണനും ജഗദാധാരഭൂതനായുള്ള ഫണിശ്വരൻ

ശെഷൻ ജഗൽപ്രഭുവൻ ഭൂമിമാനുഷവെഷമായി വന്നിതയൊദ്ധ്യയിൽ രക്ഷൊഗണത്തെയൊടു

ക്കി ജഗത്രയം രക്ഷവരുത്തുവാൻ വഞ്ചുമിർ ബ്രഹ്മനാൽ പ്രാർത്ഥിതനാകയാൽ പാർത്ഥിവപുത്രനായ

മാൽ സൂര്യവംശത്തിലവതാരം ചെയ്തു കഞ്ജെസെവ്യൻ ജനാർദ്ദനൻ മാധവൻ വൈകുണ്ഠവാസ

മുകുന്ദൻ ദയാവാരാന്മുത്തനിയവന്നിങ്ങുവന്നിട്ടു ഭിന്നാന്ദ്രഭൂതവർഗ്ഗം നാംവരിലുള്ളിട്ടുവാൻ

ഭക്തന്മാരെയെല്ലാം ഗെനവാനരവെഷമായിപ്പുത്തി ക്ഷിതിയിൽ വന്നിന്നിരിക്കുന്നിതും പണ്ടു നാമെറ്റം

വഞ്ചുചെയ്യാനൊന്നെ കണ്ടുവണങ്ങി പ്രസാദിച്ചുമായവൻ തന്നുടെ പാർശ്വാദരന്മാരുടെ പദം തന്ന

തിരുള്ളൊരുവരിചരിച്ചിന്നിയും വൈകുണ്ഠലൊകം ഗമിച്ചു വാണീടുവാൻ വൈകെണ്ടതെങ്കിൽ

ചൊന്നതിങ്ങനെന്നതാം ഗന്ധനെന്നീ വണ്ണം പവനാത്മജൻ മംഗലവാക്കുകൾ ചൊല്ലി പലതരം ഭംഗ്യ

നിഷിച്ചുടൻ വിസ്മയാലം പൃക്ക കാശ്യപിചന്ദ്രിയെ നൊക്കി നൊക്കിട്ടും ദൃഷ്ടാണവാരശിത്തി

ശമിതൊന്നാഹരം ഷക്കമവെന്നു ചലെന്നുപടം കൂട്ടക്കുസ്ഥിരമെറ്റമഗാധം ഭയങ്കരം ദുർല്ലാവലം

ദൈത്യമക്കൾ സജ്ജയം പ്രത്യവപുത്രാദി ജാതികളെന്നൊക്കയും തസ്കരാഖ്യത്താകുലം പൂണ്ടിത.

ന്നുടൻ മിന്നിച്ചുമിന്നിച്ചു മന്നിച്ചിതിതു യൊദ്ധൃതനാം ചെയ്യുന്ന സന്തതമൊൽനാഗ

ചരം ഷക്കവരി ഭക്ഷ്ടൈത്യം ധീഷവഷാരായി കരഞ്ഞിതു മാംസവും തണ്ടാരിൽ മാതിനെ

കണ്ടിലനാം ദുശകണ്ടെനെഷു കണ്ടു കിട്ടുക്ക ക്ഷതമതിൽ പൃഗവനന്തിരുന്തി ദജ്ജനമെങ്ങ

ചാംനിഗ്രഹിച്ചു മവന്നകൈനിര്ജ്ജയം കൂട്ടനായുതന്നുഗ്രവൻവല്ലിതത്തിൽ നിരൊവ

വാസെനപൂത്തി ഭിന്നിച്ചതിൽ കത്തിക്കനല്പനമക്കവാത്തൊന്നമെന്നിയും നിന്നുമിച്ചുറച്ചുക

വികലം ദർമ്മിനിച്ചുതിടന്നിരെല്ലാവർക്കുമുള്ളിതിന്നെന്നിന്നമെയെന്നൊൽവർത്ത

൭൧൭

ഒക്കൊട്ടമെന്നു ചൊല്ലു ഗ്രഹാന്തരാൽ ക്ഷിപ്രം പൂന്തത്തു പുത്രക്കൾ മുറ്റത്തു ഭൂതനായി

ഉണ്ണാതെ ഗൃധ്രപ്രവരനം പൂത്തി ശരപ്രവരെത്തും ഗരുഡവനായി ത്രിണ്ണാപരക്കടിക്കും

ക്ഷിതകളെ തിഷ്ഠ്യാ പറഞ്ഞിതു ഗൃധ്രൻ ക്ഷേലശവൻ പക്ഷികളോടു തൊഴുതു നിൽക്കുന്ന ദൈവം

ബഹുഭക്ഷണം തന്നതും ഭാഗ്യമല്ലോ ബലാൽ കൃതിൽ കൃതിൽ പ്രാണഹാനി വരുന്ന

തു സംപ്രീതി പൂണ്ടു ഭക്ഷിക്കാമെന്നതിനു ഗൃധ്രവാക്യം കേട്ടു മക്കൾ ദൈന്യം പൂണ്ടു പവിത്രന്മാരായ

ഉണ്ണുണ്ണി മാതാ ചൊല്ലിയതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഭൂതഭൂതനായൊരു ഗൃധ്രവൻ സമ്പരംകൊണ്ടു

ഇങ്ങുള്ളോരെയും നിഷ്ഫലന്മാരാക്കി രാത്രിഞ്ചരന്മാരെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു തന്നെ

മെനക്കാലൊടു കാഴ്ചപ്പെട്ടതല്ലോ ഞങ്ങൾ പറയാവതെന്തെന്നു ഹരിരാമകാര്യ

ത്തെ എന്നാസമ്പാതി ക്ഷിതിയിൽ നാം സ്വാമി ഉപദേശം വന്നതില്ലയോ ഇവൻ തിഷ്ഠപനാൽ മറ

ക്കുന്നവന്നതു മെത്രയും പാപകർമ്മത്തെന്നവയം നിഷ്ഫലനായ സമ്പാതി ജടായുവിൻ നന്മ

യൊന്നെല്ലാം പറയാവതല്ലല്ലോ വസ്തുതകൾ അറിയുന്നവനുടെ പുണ്യമെന്താൽ മ

റെറ്റുവർക്കും ശ്രീരാമകാര്യാർത്ഥമായ ഇവൻ ചെയ്ത മാതാവിന്നു രാമപാദം

ഭജിച്ചു പക്ഷിയെന്നാകിലും മോക്ഷം ലഭിച്ചിതു പക്ഷീന്ദ്രവാഹനാനുഗ്രഹം കേവലം

വാനരഭാഷിതം കേട്ടു സമ്പാതിയും മാനസാനന്ദം കലർന്നു ചൊല്ലി ഇതു കേട്ടിട്ടു

സമാനമാം വാക്കുകൾ ചൊന്നതിനെന്നോടായവനെന്തിന്നു നിങ്ങളാരെന്നു പറയുന്ന

തഞ്ഞു ഞാൻ ഇങ്ങു വരുമ്പോൾ ഭയപ്പെടായ്കയെന്നുമ്പർകോൻ പെരുത്ത സമ്പൂർത്തകെ

ട്ടു സമ്പാതിതന്നോടു കപിലാകാട്ടു ചെന്നം ഭാഗ്യചെലനനന്ത പാദപങ്കജം സംഭാവ

സമോദമുൾക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാൽ നൃപകുലജാതനായ ദശരഥനാകും പുത്രൻ മഹാവിഷ്ണു

നാരായണൻ പുഷ്കരനേത്രനാം രാമൻ തിരുവടി ലക്ഷ്മണനായ സഹോദരനും നിജലക്ഷ്മി

യാം ജാനകിയോടും തപസ്സിനായ് പുക്കിതു കാനനം നാഥാജ്ഞയാ ചെരാകട്ടു കൊണ്ടു

നിന്നാരെ ലക്ഷ്മണമെത്രയും ദുഷ്ടനായുള്ളൊരു ദശമുഖൻ രാവണൻ ലക്ഷ്മണന്നും കമലെക്ഷണ

നം മറിഞ്ഞെ കൊണ്ടുപോയിതു ജാനകിയെന്നത് ഞങ്ങളെല്ലാം തെരഞ്ഞു

നക്ഷണം ദാശരഥിയോടും ജടായുവും പക്ഷിപ്രവരനതിനാൽ വലഞ്ഞൊരുമിക്കാവര

ന്നിജ രൂഹാസം കൊണ്ടു പക്ഷവും വെട്ടിയടുത്താനതു നേരം പക്ഷീന്ദ്രനും പതി

ച്ചാൻ ശരണിതലെ ദേഹാന്തിനെ കണ്ടു ഞങ്ങൾ മൊക്കവെ സത്യം പറഞ്ഞോമ

ഞ്ഞാനമെന്നിന്നടെ കൃതുവരായെകന്നൻ ബ്രഹ്മാദിസുരർഷിയും തപ്പസ്സാലെനവർക്കു

ശ്രീരാമനെക്കണ്ടു സ്തുത്താന്നാർ. ലക്ഷ്മണരാമസായൂജ്യം ചെയ്ത ലിതഭാഗവാൻ അക്കാല

ചാരുവനാന്തിയരാമനും അക്കൽ ജനൈകസാക്ഷികമായൊക്കും. സഖ്യംചെയ്തുകൊണ്ടിത

ബാലിയെ സുഗ്രീവനായെക്കൊണ്ടു രാജ്യം നൽകിനാൻ വാനരേശ്വരനായ സുഗ്രീവനും ജാനകിയെ

തിരഞ്ഞീടുക കണ്ടുവാൻ ദിക്കുകൾ നാലിലും പോകെന്നയച്ചാൻ അക്കാലം കപിവരന്മാരെ

യൊരൊരുത്തർ ദിക്കുകൾ തോറും പോയിതഞ്ഞുതും രക്ഷാവരനെയും കണ്ടു തിരിച്ചു മെ

ക്കുതനത്തിൽ തത്തവന്നിടായ്കിലിതെപ്പോഴവനെ വധിക്കും കപിവരൻ പാതാളത്തിൽ ഉടവാസ

രം പൊയതു തെളമറിഞ്ഞില്ല ഞങ്ങൾ തത്തകൊണ്ടു ദിവിവിരിച്ചു തിന്നുമിത്തു തിരിച്ചുഴാൾ

ഭവാനെയും കണ്ടു കിടപ്പവരാൽ കൃതാനന്തരന്തു റിഞ്ഞു തന്നിയെക്കിലൊസ്ഥിതാവ ശേഷം വാ

ഞ്ഞുതരെരണമെഞ്ഞെന്നു ത്രിദേവരഷാഷ്ട്ര ത്താന്ന ഞ്ഞുത്തരീയെന്നെയുമതാത്തിയറിഞ്ഞ

ടെടാതാരെയവാഷൂ കൾക്കെട്ടു സമ്പാതിയുമാരുതസൂതെടമവനൊടു ചൊല്ലിനാൻ ഞങ്ങൾ നാം ഭ്രാ

താവിറിക്കുജടായു ഞാനെന്നുടെ നാത്രിഞ്ഞു വനൊടു ഞാൻ തിന്നതിനാനെന്നായിരം വത്സരം പ്പൂ

ഞാനിന്നെന്നുടെ സോദരൻ വാർത്ത കേട്ടിന്നെൻ എന്നുടെ സോദരനായുധ കൃതിയക്കെന്നെയെടു

ത്തു ജലാന്തികെക്കൊണ്ടു പൊയിനിന്നുൾ ചെയ്തിട്ടിന്നുടക കൾ ഉടകെട്ടറിഞ്ഞുകൾ വാക്കുസഹാ

യം ചെയ്തുനാശത്തിനാൽ അതെപ്പോഴവനെയെടുത്തു കരിക്കുത്തുക്ഷേത്രിരത്തുവെച്ചിന്നാനാരു

ൽ തന്സമീപെ ചെക്കുത്ത ഞ്ഞുഷ്യംനൽകിവന്നാം ഭ്രാതാവിനായെക്കൊണ്ടു സോദരം പൂപൂ

നമ്മെശത്രുക്കൾ താൻ പിന്നെയും കൃത്തമരാരായ വാനരസഞ്ചയം പുഷ്പനായി സമ്പാതിയും

നതിതനനടുത്താന്നമെക്കു പറഞ്ഞുതിങ്ങിനാൻ തുംഗമായിട്ടതിക്കൂടായാലൊവരിച

നൊഴിഞ്ഞുമതെ സമുദ്രമാത്തനത്രാമഹാശോകകാനനെ ജാനകി നക്കഞ്ചരിഞ്ഞമതു

വന്നുതന്നൂരമെന്നുമുഖമാനനകത്തിനെതൊരെനനന്ദകാണാം ശ്രീരാമനായിതൽ സാമവും മാ

ക്കിതലാപ്പിതിന്നവൻ ഭൂമിതനയെ കണ്ടുവരുന്നവനാസോദരനെക്കൊന്നമുഷ്ടിനെ കൊട

ലക്ഷണമെതൊരു കാന്തിയും പക്ഷാംഷ്മിയുമെയത്തെ നറിഞ്ഞുൾക്കടക്കണമെന്തു പെരവരന്നാകരം

മിന്നെവന്നുരക്ഷ്യത്തുമൻ രാവണന്നെയും നിഗ്രഹകടം കാണാചെയ്തിതിന്നവധിയെന്നു

ത്തിയം രതാഭരം ഗതയൊരുനിന്നുതും യത്തൊനമായിത്തടന്നപക്കാഷ ഭാഷകളൊടെ

ചിയെക്കണ്ടുപറഞ്ഞുടിനിക്കുതൊന്നുപാറിത്തടന്നവരുന്നതാസ്ഥിൽ നിരുമിക്കാനമിതിനൊരുമ

ക്ഷിതിയിലുണ്ടായ്യം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ സമ്പാതി തന്നുടെ വൃത്താന്തങ്ങളെപ്പാടു

വാനരന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ ഞാനും ജടായുവും ഭ്രാതാക്കന്മാരാമെന്നറിഞ്ഞീടുതമ്മി

ൽ സന്തോഷമായി വേഗബലങ്ങൾ പരീക്ഷിപ്പതിന്നതിവേഗം പറന്നിതു മേല്പൊട്ടു ഞങ്ങ

ളും മാർത്താണ്ഡമണ്ഡലപക്ഷ്മനികടത്തിലേത്തിനാൽ ഉന്നതികരബാധയാൽ തൽക്ഷണേ

നിദ്ധ്യം പരിഗ്രഹിച്ചു ജടായുവക്ഷപുടങ്ങളിലെല്ലാവനെ ഞാൻ രക്ഷിപ്പതിന്നു ഞാൻ

പിന്നിലാക്കിനേൻ പക്ഷം കരിഞ്ഞു ഞാൻ വീണിതു ഭൂമിയിൽ പക്ഷങ്ങളയന്നോടു വി

ണ്ണാനം ജനസ്ഥാനപ്രദേശേ ജടായു വീണിതിന്നെ ഞാൻ ആസഹ്യപർവതമൂർദ്ധനി ഞാനും വീ

ണേൻ പ്രാണശേഷത്താൽ ഞാനൊന്നുമേ അറിഞ്ഞീല താപാൽ ദിനമൊന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു

ഉദ്ദേശം ഏതെന്നു ശങ്കിച്ചു ദിക്കറിയാതെ ഭ്രാന്തമാനസനായിട്ടു ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പരന്നിട

ശാകരതാപസന്നുടെ പുണ്യാശ്രമത്തിന്നടുത്തു ഭാഗ്യവശാൽ കണ്ടു മഹാമുനി ചൊല്ലി

നാനെന്നോടു പക്ഷം കരിഞ്ഞു ഭവാനിപ്പോൾ ഇത്തരമായ്വന്ന സംഭവമെന്തെന്നു ചോദിച്ചവനാ

ലവനോടു ഞാനും പറഞ്ഞിതു ഉണ്ടായ വൃത്താന്തം ഒക്കെയും കേട്ടു കനിഞ്ഞിട്ടു ചൊല്ലി

നാൻ വൃത്താന്തം പക്ഷം പോകിൽ എന്നതു കേട്ടു ഞാനെന്നുടെ വൃത്താന്തമൊന്നൊഴിയാതെ

മുനിയോടു ചൊല്ലിനാൻ പിന്നെയും ഞാനതു ചൊല്ലിനേൻ സന്താപമുണ്ടായി

ക്കുമെന്നോർത്തു ഞാനതു കേട്ടു പരിതാപമിന്നെപ്പറ്റിനെന്നോടു ചൊല്ലിനാ

രെന്നെ എന്നതു കേട്ടിട്ടു മഹാമുനി എന്നുടെ ആവശ്യമായതിനു ഉപദേശ

ത്തിനായുള്ള ചൊല്ലിനാൻ ഞാൻ കൃത്യം ഇന്നതെന്നു അറിഞ്ഞു ഉടൻ ദേവാ

ൻ ദേഹമിതിന്നു ഭവമെന്നതു ദേഹമോർക്കിൽ കർമ്മസംഭവമറിഞ്ഞീടിലും ദേഹാ

ത്തിനു അഹങ്കാരം കൊണ്ടു ദേഹാദിപ്രകൃതികളിൽ ചെയ്യുന്നു

ഇത്യാദി അജ്ഞാനബുദ്ധ്യാ സകല പാപങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു അഹങ്കാരമോഹത്തി

ൽ ആയുസ്സംയുക്തമായവൻ തന്നെ തദ്ദേഹമാകുന്നു അജ്ഞാനമയം വിഷയസുഖത്തെ

ന്ദിരാഹത്തിന താദാത്മ്യയോഗേന താനൊരു ചൈതന്യവാനായിരിക്കുന്നു ദേഹാഹ

ങ്കാരം ജനിക്കുന്നു അജ്ഞാനമാകുന്നതിനാൽ മായയാൽ ദേഹാഭിമാനവ്യവഹാരങ്ങൾ ഉ

പജീവ്യാഹന്തസങ്കല്പസൽകൃതപുണ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു പുണ്യങ്ങളാൽ സുഖനാകുമ്പോൾ സംസാരത്തി

ൽ ദുഃഖസൗഖ്യാദികൾ സംഭവിച്ചിടുന്നു സർവങ്ങളും മറന്നു പരമാത്മാവായി ചെല്ലുന്നു

ഉത്തരാഷ്ട്രവാൻ പുണ്യ പാവാത്മകന്ധ്യയം ത്രെഷ്ഠപുണ്യങ്ങളുടെ ചെക്കാൻ വരെരെത്താൻ മിത്ത [illegible]

ാരുവെണയ്ക്കെട്ടാനാട്ടിക്കു ട്ടു് തിന്നിയ്യ സ്വ മി ച്ചവസിക്കെ ണം സ്വപ്നം ഗമി ച്ചെണക്ക

ഇത്തൈവെട്ടു ഭവിച്ചു സ്വിച്ചവാഴും മി ദൈവ ത്തമാം ഗം കൊണ്ടിരിച്ചയൊ ഭവി ച്ചു

മൊഴുങ്ങി യ ില ന്ന തമ ജ്ഞ ചെ ലെന്ന പതിച്ചു ഹാരസമൈതനായി ഭ്രമൈ പതിച്ചു ശല്ല്യാദികെ

ആ ഭവിച്ചാമൊട്ടു ക്കൊണ്ടുപാട്ടും ചി രതരം പിന്നെ ജ്ഞ രുഷ ൻ ഭജിക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ തന്നെ

ഉത്തമ യ മ ഭവിക്കും ഖലാൽ എന്നതിലൊന്നെ രെത ജ്ഞ യി ച്ചത്തെ ചെന്ന ിമത്തി

യാതിലാഷ്ടും. യെറി രക്തത്തൊടു സംയുക്തമ ജ്ഞന്നതാനൊങ്ങ രാജ്യ പ ി വെട്ടിതവമാം

ഏകദിനെ കലൻ കലമാര മക്രിടിച്ചാ പതിന്നെ മെച്ചുവെ പഞ്ചരാത്രം കൊണ്ടു ച

ൽ ചെട്ടകാമെം പഞ്ചദിനം കൊണ്ടു പിന്നെയ പരാക്രമം മംസപെശിയം ഭവിക്കുമതിന്നതമാ

സപ്താഹ കാലെ നവിന്നെയും മെച്ചുവെ പെശിരുധിരപരിപ്പുതമായുരുമാംശുതന്യാനു രൊപ്പത്തിയും

ജീവം പിന്നെയൊരു പഞ്ചവിംശതി രാത്രിയിൽ പിന്നെയൊരുക്കുന്നുമ സെനസ്സി കിതങ്ങ

ൾ തൊഴും ക്രമെണ ഭവിച്ചിട്ടു മംഗിജ്ഞാല പൂർണമാസത്തിനാൽ ഇന്നങ്ങളും നവ ചക്ക്ഷ ഗ്രഹ

പ്രസ്വിക്കുന്നാസികാകണ്ണ് നെതങ്ങളും പഞ്ചമാസം കൊണ്ടു ഷഷ്ഠമാസെപ്പനഃ കങ്ങളെയാ

ച്ചിട്ടം ഭവിക്കുമതിച്ചും പിന്നെ മെയ്യെവസ്ഥ നാട്ടിവായ ക്കങ്ങളും സപ്തമെ മാസ ഭവിക്കും

പ്രണരന്ദ്രഗുതമാം യൊങ്ങരഃ കൊശരൊമങ്ങൾ അഷ്ടമെ മാസ ഭവിക്കും പ്രണരന്ദ്ര ഷണ്ണമാ

[illegible] ഉദരസ്ഥലാങ്ങളെ ഒമ്പതാം മാസെ വരും. ദിനം പ്രതികം പം കചെരണാദികളും

വരും പഞ്ചമെ മന്ദ്ര ചെ തന്ത്ര വാനായി വരുമങ്ങ സാജീവൻ തൈണദിനെദിനെ നാട്ടിപ്പു

ത്രാഷ്ടരസ്യെണ മാതാവിനാൽ സാപെക്ഷമായ ഭക്ഷ്യാന്ന രസത്തിനാൽ വർത്തതെ ഗഭഗമായ

പിണ്ഡം പ്പ ഹത്തു വരുതിങ്ങ കമ്മ ബല ത്തിനാൽ പ്പട്ടജന്ന ങ്ങളും കണ്ടു ന്നി [illegible]

പ്പ കാലം തിരിച്ച തിരിച്ചു ജ്ഞാര വനാ വ്വതെനായിനിൽകാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു

ങ്ങിനാൽ പ ത്തു ജ്ഞ രാമരം യൊ ആ [illegible] പ്രകൃത ക്കുണ്ടു തന ഭവിച്ചെ ന ഹം പുത്ര

നാ ബന്ധ സ്യ ക്കൾ സംബന്ധ സ്വമെതന്നു രാമരം കൊ [illegible] ജ്ഞാന [illegible] കഞ്ച്യാ ബന്ധ രെ

ണെക സക്ത നായി നി ത്തമന [illegible] മായാ [illegible] ഇന്നവഹം [illegible] യൊരു ചെയ്യു

കൊണ്ടു പലനാൾ കൃഷ്ണ [illegible] ക്കലുതക്ഷപമെച്ചാ മന ഭവിച്ചു ന്നി

ഈ ച്ചെ [illegible] ഇപ്പോഴ് ജ്ഞാനിങ്ങനെ ഗർഭ പാത്രത്തിൽ നിന്നെ ബാഹ്യപ്പലെകെ

൭൪൪ ച്ചൊദിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടനാഥൻ ദുഷ്ടന്മാരെ കൊന്ന ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിന്നായി ഞാൻ ലക്ഷ്മി

ശ്രീ ജാലങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നാരായണസ്വാമി തന്നെയെന്നറിഞ്ഞിരിയൊരെ

യും മൃത്യുകാലത്തിങ്കൽ ഞാനെന്ന ഭാവത്താൽ ദേവന്മാരിലും ഋഷികളിലും ജീവനും ജ്ഞാതനായും

നിരന്തരം നിങ്ങൾ ധ്യാനിച്ചിരുന്ന ബ്രഹ്മം മനോവാക്കുകൾക്ക് അതീതനായ ... ബ്രഹ്മം ആകുന്ന

ഞാനെന്നു ചൊല്ലുവതും എന്തുകൊണ്ടു ... വാക്യാർത്ഥം ... സത്യമായിട്ടുള്ള

ഉപദേശം ... അത്ഭുതമായുള്ള ... പറയുന്നു

ബലാൽ മോഹമായ ... ദേവന്മാരും ഋഷികളും ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നാരായണൻ ഭൂമിജാതനായിട്ടും ദശരഥപുത്രനായി ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ന്ത്രശ്ശം ഉത്തമതാപസന്മാരുടെ വാക്യം സത്യമല്ലാതെ വരികയില്ലെന്നമെ ശ്രീരാമദെവ ഫലവ

കഥയുത്തമമാഹാത്മ്യമാരാച്ചൊല്ലത്തൊലം യാവതൊരുത്തൻ രാമനാമമുച്ചത്തിൽ സമാനമായ്‌മാ

ഷ്ഠതെമാനസെ തെളിഞ്ഞിപ്പരമെ ററപൊനക്ഷത്രമെന്മെൽവരെണമെന്നെഞ്ഞുർക്കുകല്പ്യാണഗാത്രി

യെ കണ്ടുകൊൾ്‌ണമെന്നായ്‌വതിപ്രയത്നം ചെയ്‌കിലമ്പുവലിന്ന തന്നെകടക്കാഞ്ഞുരുന്നിഞ്ഞു

യം ശ്രീരാമനാമസ്തുതികൊണ്ടു സംസാരവാരാന്നിധിയെ കടക്കുന്നതെവരും രാമഭാക്ത്യാലൊക

നാഥനാമൊല്ലാകുന്ന രാമഭക്തന്മാൎക്കിഞ്ഞു ക്ഷൊഭിക്കുമ്പം സാഗരത്തെ കടന്നുവാനെന്തമൊരാ

ശ്ചൎയ്യമാകയില്ലാരുജം തിയ്യം എന്നപറഞ്ഞു പറന്നമതിൽ നില്ക്കുന്നതായ സമ്പാതിമഹായശം

മിന്നെക്കമ്പവരുമാൎത്തെരുതകത്തൊടുമെളുന്നമായ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ ഗ്രെദ്ധ്രഹാനതുചക

ഭയങ്കരമഹെസമുദ്രമായിട്ടെ ഭയാകുലം എത്തിന്നെനിമിത്തിനെ കടക്കുന്നവാറെന്നും മറ്റു

കരകാണാതിരിക്കില്ലാതുവതില്ലാ ഞങ്ങൾ നിന്നിള്ളവെളിച്ചലാവതിനെന്തുപകാരം കഥിക

ഞെടുക്കനെയ തരുങ്ങനാമം ഗദൻ മക്കൾ നായകന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ ഏറിയം വെഗബല

മുള്ളശൂരന്മാൎ ശക്തിയം പെരുമാനം പാരമുണ്ടെ ല്ലൊ നിങ്ങളെല്ലാവൎക്കുമെന്നാകിൽ വരിൽ

വെച്ചിഞ്ഞുവന്നെന്നൊരൊരുത്തൻ പായെണം ഞാനിതിനായെന്നവനെല്ലൊ നമ്മുടെ പ്രാണ

നരക്ഷിപ്പതൊരുത്തനെന്നതുണ്ടധം സുഗ്രീവരാമസൌമിത്രികൾക്കും ബന്ധുവുഗ്രം കണ്ടൊരക്ഷ

കുന്നതുമവൻ അംഗദനിഞ്ഞനെ ചൊന്നതു കെട്ടവർ തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ നൊക്കിനാരെവരും

ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലൊരുത്തരുമംഗദൻ പിന്നെയും വാനരന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ ഇത്തിരിമ്പ

ച്ചിരിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ബലം പ്രത്യെകമുള്ളതാകുന്നതൊഗമുള്ളതും ചൊല്ലുവിൻ കുശയൊങ്ങിനവർ ചൊ

ല്ലിവതിനൊക്കെന്നാരുകപ്പൽ ചാടുമെ ക്കന്നവരന്നമദ്യനാളത്താമെന്നമറെറവന്നൊ

ചുതുവതെജവതമാമെന്നമെന്നതുചാടുമിനിക്കൊന്നൊരുകുമ്പിതൊട്ടുതുലാപ്പുവാനുള്ള

ല്ലെന്നെകനങ്ങുമെനൊരു വയൊങ്ങനയുണ്ടെല്ലൊ ഞാൻ കണ്ടുനിക്കുല്ലം കടക്കാവതല്ല കടൽമക്കൾ

ക്കിരരെനിങ്ങളും മന്നുതി കുമൻ മുന്നലൊകണ്ടു ഞാൻ മുന്നമന്നു മന്നയൊ ഞങ്ങൾക്കും വ

ശയല്ലാനകാലെ പെരുമ്പറയും കൊട്ടിമുവെഴുവട്ടം വലത്തുവെച്ചിനാൻ വാക്കുകരുത്തന്നാ

യെനിക്കിപ്പൊൾ ലവണാബ്ധികടപ്പാൻ കഴിവില്ല വെഗമന്നൊരിരിവരിത്തൊന്നവൎക്കും പ്രദക്ഷിണം

ദിനവൊൾക്കു ചെയ്തെൻ ദശമാത്രയാ കാലമുരുവനീശ്വരന്ത നമ്മെലിലക്കണ്ടൊത്തൊ

മക്കുമെത്രയും ഞ ആമങ്കൊജൻ ചൊന്നതു കെട്ടിന്നു അരക്കുരിരപെത്തനം ചൊ

ഹേമക്കുന്നാൽ ഞാങ്ങൾക്കു പാപത്തിന്റെ കൊന്നറിഞ്ഞീടയമ ഞങ്ങൾക്കു പാപവാൻ ഉജ്ജ്വലം

ത്തിലും സാമർത്ഥ്യമില്ല മററുള്ളതെന്നാകിലും സാമർത്ഥ്യമെററവും ഭവാനെങ്കിലും ദൈ

ങ്ങിനങ്ങളെയക്കണ്ടെന്നുമെട്ടെന്നു വിചാരിക്കണംമെന്നു പവ്വുങ്ങൾക്കുമെയില്ല

സാമർത്ഥ്യമനാശനം ചെയ്യുന്നിതെന്നെയാക്കനല്ലവയം താരെയെനെവം പറഞ്ഞൊരു

നന്തരം സാരസസംഭവപവൃന്ദം ചൊല്ലിനാൻ ഹന്ത ശോഗസ്സ്രോണവൃന്ദനെന്നിങ്ങിനെ

ത്തുതിക്കുന്നതെന്തും പറയാതെ കുഞ്ഞനാഥൻ തന്നെയിരുന്നുകളകയൊ കണ്ടിച്ചതിനെയൊ

രിഞ്ഞുമററുള്ളോരെല്ലാം മക്ഷായത്തിനിഗട്ട പാത്രനാമധേയരുമസൗഖ്യാൽ മഹാദേവപ്പിച്ചസ്വ

ർവൻപിന്നെ വാതാത്മജനാകയമതുവന്തന്നെയുതത്തു ബലവേഗമെത്തിലൊകെസ്ത

യെകൊന്നതാവം ക്കളഞ്ഞൊക്കെ സരിയാക്കിയ വാനരനായനക്ഷത്രനായഞ്ഞനവെറവുള

നായൊരു സമ്പൂര്‍ണ്ണപ്രയാനൻ ഭയവാൻ കെവലം ഞങ്ങനാഗഭൂഷ തനായവന്ന്യലങ്ങൾ

ങ്ങാതനായൊരു നെരം ഭവാൻ ഞങ്ങൾവൃയൊങ്ങനമെല്ലെപ്പാടിയതിങ്ങനെന്തിരിക്കുന്ന

ത്ഥമാനനെലജ്ജിരണ്ണന്ദിലുപൊഞ്ഞും നെരം മലപാ തന്നെതുമ്പുതടകണ്ടുനവകു

മെന്നൊരു ഭക്തിച്ചാതുര്യയാൽ ശതമടവെങ്ങളെപോരുപതിച്ചതാം തൃത്തിച്ചുമാരുത

നിന്നെയും കൊണ്ടുപൊകച്ചവത്തിത പാതാളമല്ലെപൊർത്തിമൂത്ത കൾക്കൃഷ്ണമക്കൊ

പാനവർന്നതൈലമ്ലൂചസംഭവമൃവർഗ്ഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യക്ഷരാക്ഷസന്നപ്രസാദിച്ചിനാർ

ക്കുപരാലൊകനാശം വരുമ്പൊഴും കല്പാന്തകാലത്തുമില്ലമൃതിയെന്ന കല്പിച്ചിതി

ഇക്കം പരാവിശ്രയം ഞങ്ങളായ സാരാത്മ്യത്തികൾ ചൊല്ലി നാർനമസ്കാരാദുമാനിവനെ

നസാദരം വക്കും ഹനുമൽക്കലൊകിതിനെ കയാലിച്ചതിത്തങ്ങൾമന്നിത്തുമമനസ്സെന്നിത

ച്ചിലക്കുയൊതന്നിതരാക്ഷവനംഗമിയമതമെന്തിനെന്നൊക്കിനവൽബലവിച്ചുശൌ

ക്കുങ്ങൾവിഞ്ഞു ച്ചുതിന്നിപ്രവഞ്ചിത്ത കൈവാക്കമാമല്ലടൊഞ്ഞനാംമ്പിനിതനൈഞ്ഞൊന്നനെ

രം പൊഷ്ടഷത്രനമ്മഹൊയസമ്പരംച്ചിതനായ ബ്രഹ്മാണ്ഡമൊന്നകുക്ഷങ്ങുമാറൊന്ന

വൻസത്തൊരുസിംഹനാദം ചെയ്തങ്ങിനാൽ വാമനമൂത്തിയെപ്പൊലെ വളന്നിടൻ

ഭൂമിധരാകാരനായിന്നുചൊല്ലിനാൻ ലാംഘനം ചെയ്തസമുദ്രത്തെയും പിന്നെലങ്കാ

പുരിയെയും ഭിന്നമാക്കിക്കളഞ്ഞാൻ രാവണനെകുലത്തൊടെയൊടുക്കിത്താൻഭൂമ

ിയെയും കൊണ്ടുപൊരുവനെന്നമെന്നതുപൊക്കിലൊകശകണ്ടനെഞ്ചിച്ചു ചൂ

മെല്ലവെ വാമാകരത്തിലെഴുന്നള്ളുകയെന്നാൽ കാവരതെന്നാൽ കൂടവലത്തുകര ---

ത്തിലാക്കി തൊഴുതു രാമായണത്തിൽ ചെയ്തതൊഴുന്നിതു വാൻ രാമായണത്തിയമെന്നതു

പുണ്ടാകയാൽ മാരുതി വാലുകൈകൊണ്ടു ചെയ്ത സനാതനൻ കൊണ്ടു കണ്ടൊരു

ന്നിന്നെയും ദേവിയെ ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നിതു രാവണനൊടെതൃത്തുവൻപിന്നെയും

ശ്രീരാമൻ ഉം ദശാസ്യനെ രാഘവൻ വിക്രമം കാട്ടുവാൻ തന്നെ രമാമൈ ലോക ഷ്ടാരമാ

ന്ന്വെ ന്നപൊരുകുംതിങ്ങുന്നൊരുവിഷ്ണു വരാതെക്കൃഷ്ണം ദിവിക്കുന്നതെ മാരുതദേവൻ

മുന്നിലെ കെതവിട്ടു രാമകാര്യാർത്ഥമായ ലോപൊരുകന്നുതുൾപ്പെടുന്നവും ലക്ഷ്മിക്കു

പ്രമാണപൊന്നെന്നവിലെ ലൊരണന്തരം വെഗനവൊത്തു മഹെന്ദ്രത്തി മുകളെറി

നാഗരിയെ ലൊവെന്നിരുന്നിലെ ഞങ്ങളിൽ നാഗം പങ്ങളിൽ ലൊരുത ഞങ്ങ

ചെയ്തമൊരു ത്തൊഗൃഹത്തിലത്താല മൈ- ജൃതൃപ്ത രാമായണമൊമഹൊ ഭവരസം

വാദെക്കിവിഷ്ണു സകാണ്ഡം സമാപ്തം - ശ്രീ രാമജയം - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ

ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ . ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ

പിരം:- സകലശുകകുലവിമലതിലകിതകളെബരെ സാരസ്യപിയൂഷസാരസർവ്വസ്വ

മെ കഥയമമ കഥയമമ കഥകളതിസാദരം കാകുത്സലീലകൾ കെട്ടാൽമതിവരാകി

ളിമകളൊടതിസരസമിതി രഘുകുലാധിപൻകീർത്തി കെൾപ്പുവാൻ ചൊദിച്ചനന്തരം കിളിയു

മഴകിനൊടു തൊഴുതുരചെയ്തിതു ഗിരിനാഥ കാരുണ്യമൂർത്തിയെ ചിന്തിച്ചു മാനസെ പറയു

ന്നു ഗിരിജയൊടു ഗംഗാധരനെങ്ങിനെ ചൊല്ലിക്കെട്ടു കൊൾകെന്നരുളിച്ചെയ്ത ലവണങ്ങളെ വിദിശത്തെ

യൊക്കനിർദ്ദിഷ്ടം ലങ്കയിലുള്ള കത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ മാരുതി ഇനങ്ങൾ വൃഷചരണന്നിനായഗതം

കടാക്ഷമായിപ്പൊഴിഞ്ഞിട്ടു ഉറപ്പിച്ചു ചലം കപിവരരെല്ലാം തലസഹിതം ചെയ്യുന്നതുകണ്ടുകൊ

ള്ളിനിന്നിതുകണ്ടു ചെല്ലാവതും മമ ജനകസുതശമമഹിമ ചപലമായെ രാമനെന്നവെൊക്കിൽ

താങ്ങിശരശാലങ്ങളെ തനയനയശരസമഗ്രതിക്ഷ്വാകുസാലദൈവപത്രൈശ്വര്യവർദ്ധനം

അഖിലജഗദധിപനൊളിവിൽ വെടിയിരുന്നു നിവൃത്തനാം നായകൻ കൃതാർത്ഥത്തിലും പ്രണത

ജനബഹുജനനമരണഹരനാമകം പ്രണവപ്രയാണകാലെ നിരുപിക്കുവൻ ജനിമരണങ്ങളെ

യെതിരെ പൊഴിക്കുമജ്ഞനാകിലും പനസഫലത്തെ ശ്രീഹനുമദ്വൃദ്ധിവസതിരക്ഷപതി

നാഥരം തന്ന് രാഘവയശ്വതിശരസ്ത്രൈമരുമിനിവിഭയകുമാരസമ്പത്തിതൻ നിന്നൊക്കിൽ ഭവ

രെ പെടിയാ ഭൈക്തമൈതി പവനതനയനരചെയ്തു പൊലും നിജമൊറ്റമുയർത്തു വാരത്തിക്കര

ഞ്ഞും അതിവിപുലഗന്ധമലയമാരുതം മക്കൾ നിറന്നാർക്കുന്നു താരിപ്പൂർ യാത്രക്കാരായിനനായ

ദശവദനപുരിയിൽ നിന്നെ പുരുദയവൃക്ഷങ്ങളിലുത്തമന്നായിട്ടു മാലൊത്തുലാടെ നിന്നാൽ വതഗപതി

വിവപവനസുതനപലമിഹായസാദ്യാനന്തിം ചൊടിയാ ചൊല്ലും ദശാന്തര അമരസമുദയമതില

തനയബലപവെഗങ്ങളൊടു ചൊന്നാർ വരിക്ഷണതം ഹാതദ്വാന്യരസ യെഴുവവനസുത

ന്റെ പഗതിഷ്ടക്കുവാൻ ആകുംനിന്നുതനാകജനനിയും താപിതമനിലജമതിബലങ്ങളു

ഞ്ഞി നുകൊണ്ടു ഗാഢകൈന്നതു കെട്ടുവിഗഗനാഭം പവനസുതൻ ജവഗതി കൂടക്കുവാൻ ഗളൈന്നെ

ചന്തമെന്നിയെ നമ്മെ നാൾകരിനതരമപദൈവതവനൊട്ടു ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു ലയിംഭവാനെ

ന്നെക്കവരാ ഭയരക്ഷിതത്തിലിതു വെച്ചിനുകൾ നവർ കണ്ടിക്കം പുത്തിനുമാം കൊള്ളുത്തീശ്വരൻ

മിത്രമിതമശന്തഹനൂമദ്വചനയാ പീരാമിഗംക്ഷിനിക്കൊന്നു കൊണ്ടുകൊള്ളന മമവടനക്കുവ

രമതിൽ കിരമിനൊടു പൂകിന മറ്റൊന്നമൊത്തകാലാകാലയായകടൊസരസമിതി രട സതര

മതിനന്ദരസിതം സാഹസാൽ കെട്ടിലാങ്കജൽ ചൊല്ലിനാൻ അഹമിപ്പൊൾ ജഗദുഭവ

൭൨൧ നമുക്കുണ്ടാകുന്നാലാശസി താനെപോകനെത്തി. നമെപോകുന്ന അവളെഞ്ഞിരിചരപ്പി

ഷിൽപിരപ്പിനൊപ്പിലെന്നകണ്ടു പാശെപ്പാവാവരുന്നതൃഷ്ണ ഞാൻ ജനനരപതിപ്പി

ചിരിതമ്പിലറ്റതംപെന്നരക്ഷപതിയൊടറിക്കുഞാൻ തവവതനമുഹരക്ഷതിലവഗ

തെടയാകുലവാൽ താല്പെക്കപ്പ്ളിക്കൊണ്ടേവന്നപത്തിയെൻ ഞാനുതമെക്കുഞ്ഞിപൊരുപൊഴുതമ്പി

ഷിപ്പഹല്ലാത്ത ദാസ്സിന്റെ ഹരി ദേവി നമ്മൊന്നുതന്നെതുനക്കുകുലവരനൊടു വഞ്ചകരപെഴുതതാ

ഹൃദയം കൂട്ടത്തോടെ പൊഴുതങ്ങളെ തെതമെമന്ത്രി തവന്നുകൂടപ്പിതിയതിലവതിസ്വാരും പായപ്പിന്നി

ടന്നപ്പാക്കുതി പൊക്കിനാൻ ഞാനിമിഷലക്ഷ്ടമെമൊരുയൊജ്ഞനയാമമയുദ്ധഗനജനൻറിഞ്ഞു

കണ്ടവഴിഞ്ഞിലതികതരവതനപ്പിവരമൊടനാകുലമരുതമൊയഞ്ഞുഞ്ഞയാജ്ഞനിസ്റ്റതംപവ

നതനെയനലത്തിനഭൂതിദശയൊജ്ഞനാപലമിതികലൻ കാഞ്ഞയൊരനന്തരം റിജ്ഞമന്ന

പുരുക്ഷതകമൊപൂസ്വരസ്സന്തുദറി നന്ദിനിരപതയൊജ്ഞനാപായമാപ്പിതുവങ്കഹരമതിപ്പി

പലമിത്രിതാത്തിരമാകിതിക്കുളതയൊജ്ഞനാവണ്ണമാപ്പിമെമ്പിനാൻ അലമലപ്പിതയമമ

ലനങ്ങളെഴുകാക്കുമെന്നപതയൊജ്ഞനപാപത്തിന്റിനാഴിഞ്ഞതപൊഴുതപവനസുതന

റിക്കുശബ്ദരനിന്നിരപ്പുതലനായുക്കുകുങ്ങിനാൻ തദനലക്ഷതരമവനകുതര

തപൊംപവാൽ തര പലഞ്ഞപറങ്കുലൊക്കിനാൽ ശുണനസ്ഥിതിസുരസ്വപവരെസ്വര

നെസതെടെതക്കെദിജംഗമാതാവെനമൊഞ്ഞനെശരഞ്ഞിഹിപരഞ്ഞന്പരമ്പിക്കെയഞ്ഞ

കെലതെശാനെശരണ്യനരനെനമൊഞ്ഞനെസ്വവഗവിൽസ്സസപലനിതിശമനദശം

ഞരെപെത്തിഞ്ഞിനിജ്ഞംപറഞ്ഞുസ്വരസ്യംപരിക്കുജയമയിസ്വപെനപൊമ്പിലെന്നി

പഞ്ഞടിസ്സഞാനുമ്മുളപവണ്ണക്കുദാരക്ഷവതിയൊടമിലമറിക്കതൽ കൊമ്പെനര

ഒക്കൊഗണതൊയമെക്കുയൊപ്പുതഞ്ഞെംഞ്ഞറിപതിനതവഷലതിവെകവെഗാ

ഭികളൊഴിതെയസ്സരയക്ഷവന്നെനമഹംറിജ്ഞെലമ്പി തമ്പിലമവനൊടറിമ്പിച്ചു

പൊതിറിജ്ഞൻ രപൊകംഗെതുങ്കാഴിസ്വരസ്സുംപവനസ്ത നഫഗഗനവം ഗരുഡത

ഭ്രനിയപഞ്ഞുവാരം തിതിതെശിക്കുമ്പൊഴിക്കുലനിതിയക്ഷമലവരനൊപ്പുചെഷ്ടിറി

നാൻ ചെന്നിസലക്ഷ്മിക്കണ്ണം കഴിന്നുനെസഗരനരപതിനനയരെന്നെവണ്ടല്ലയാൽ

സ്വഗരമെന്നപൊക്കിനിതെക്കാവരും തട്ടിജ്ഞനഭവനികരാമതിലുവറിഞ്ഞു കാക്കാ

ത്മമാപ്പിപൊങ്ങിനിതമിവൻ ഞടയിലൊരുവതനമവനിക്ഷതെക്കാരണമിച്ചുയാമ

പാഞ്ഞെത്തണഞ്ഞിത്തിരേണം മണികനകമയനമലനായമൈനാകവും മാനവപോഷം ... വാവി

ച്ചുപൊങ്ങി ഗിനാൽ ഹിമഗിരിവരതനയനഹമമക്കെകമ്പിതിറന്നിയെങ്ങിരുന്നത്തെങ്ങിലൂടെ

ത്തിന്നു സമീപത്തിങ്കൽ ശരഭസമയക്കയാൽ വന്നണഞ്ഞാൻ ഉടനെ ഹനുമാൻ ... ത്തെത്ത പൊരുത കൊണ്ടുകന്നു

ആശ്രിതസമജലവമതിമധുരമധുരരവം മാധവ ... ങ്ങളും ഭൃംഗങ്ങളും കൊണ്ടുകൊടോഞ്ഞലമവ

ഗ്രതരുതരുത്തര ... മകരാക്ഷി ... ലതപൊങ്കുംപൊയെന്നവാക്കൽ ... തത്തെപെരുവഴിക്കിലശന

ശയനങ്ങൾ ചെയ്യുകന്നതും ... പെണ്ണുമറെന്നിടിവക്കയെന്നതുമത്രം ... ഞ്ഞനത്തിമതിക്കര

ഴുകലത്തിലക്കൊള്ളുഞ്ഞ ... പൊങ്കുംപൊയെന്നവാക്കൽ ... തെത്തമെ പെരുവഴിക്കിലശനശ

യനങ്ങൾ ചെയ്യുകന്നതും ... പെണ്ണമറെന്നിടിവക്കയെന്നതുമത്രം ... പൊഴിവസൽ ... ലൊഴി

ഞ്ഞതുതൊന്നമെഴഗതഭിയക്കിനിമിരവൊഗിന്നത്താൽ പൊമെടൊബസ്വസൽക്കാരവരി

ഗ്രഹിച്ചെനഹം വവനസ്ഥിതിവയ്യമുരളെച്ചുതൻ കൈക്കണ്ണാൽ ലക്ഷ്മിതാശ്വരനെതലൊ

ഗിഗിനാൽ പുനരവനമതിലെ സമുദ്രദിനടക്കൊണ്ടുതൃഷ്ണ ജനെന്ദ്രപുരം പ്രതിസംഭ്രമാൽ

തരുജലത്തിലിലതിഗംഭീരമുശാലയെ സന്തതം വാണെന്നു ചൊല്ലായുഗ്രഹിത്തിയും

സഹിതവനപരിവരിമൊഴിപൊക്കുന്നവന്നിഴചാഗ്രതഗിക്കുറിത്തി ഗിനാലിഞ്ഞതെ

പാഴ്ത്തുമമഗതിശ്രുതിയതാരെന്നതത്തരാപൊത്തക്കി ... ഗിനാൽ ... ത്തിവിപുല

തരഭിയതരാം ... യെക്കണ്ടുപനമ്പൂ പാദത്തെനക്കൊണ്ടു ഗിനാൽ താൽ ... ഞ്ഞാം ... പത്തിഗി

ച്ചുനിത്തു കൊണ്ടതിന്നന്തിചയാസ്റ്റാഹിക്കയെക്കൊണ്ടന്തരം ഉശവൂനപരി ... ൽ

ഗിരവൊഴുലെന്നുവാൻ ഉത്തമണ്ടിക്കനൊഞ്ഞക്കയില്ല ഗിനാൽ പരമഗതിരിറന്നി

രഘുപ്രവര ... ച്ചുതുപാരജലക്കാരഗൊപുരാഗ്രം ... ഉശവൂനനഗരമതിമ

ലപിപുലസ്ഥലം ഉത്തമണവരിതിമതു മനോഹരം ... ലവലകുസുമമുലയതിസ്ഥ

സകലം ... ലപ്പുതം പക്ഷിമൃഗാൽ ... മതിക്കനകമയമമരപുരസ്ഥശമം ...

മതു ത്രികൂടാചലൊപരി മാർത്തിക മലമക്കട്ടുലതമഗ വന്നെവന്നപൊഴുതുകണ്ടു

തലക്കാനഗരം മനോഹരം കനകിരചിതമതിന്റെ ... ഞ്ഞു പലതരം കണ്ടു ... ഹനുമാൻ

യെന്നമാനസെപരവശതയൊഴുകെ ഗിതിവലവഴിനിന്നു ... പത്തനാടെന്നുന്നു

നിച്ചമെന്നനാൾ ... ചരപരെതൃശത്രുവന്നായ ... രദുരെക്കാഴ്ചനെ

ന്നൊന്നവൻ ... മന്ത്രി ... ചരകുലത്തിലെ ... ഞ്ഞരവെര ... പുരം ഗമിച്ചു

നാമരൂപങ്ങളിൽ ഏറ്റവും [illegible] ചരിക്കുന്നതിലെ പൊരുൾ [illegible]

ഗതിയും ജാനകി സന്തതം ഭർത്തൃ [illegible] ദാശരഥി [illegible]

രാമനെ ദേവൻ അഖില ജഗദ്പതി രഘുത്തമൻ പാദതാമര [illegible]

ലക്ഷ്മണ ഭരത [illegible] മനസ്സിൽ [illegible]

ൽ മരുമക്കൾ കൂടി [illegible] ജനകനരപതിവരമകൾക്കും

3 ശത്രുഘ്നനും [illegible] ഭാഗങ്ങളെല്ലാം ജനകനരപതി [illegible]

തനിക്കിൽ വരും [illegible] സകല [illegible]

[illegible]

[illegible] ദശരഥനന്ദനന്മാർ [illegible] കനകമണി [illegible]

[illegible] കാണുമ്പോൾ [illegible]

[illegible]

[illegible] ഭവനങ്ങളും

[illegible] ദശരഥനന്ദന [illegible] ഭവന [illegible]

[illegible] കനകമണി [illegible] ഭവനങ്ങളിലെല്ലാം കാണുന്നവർ [illegible]

[illegible] പവനൻ [illegible]

[illegible] ഉന്നതമാകും [illegible]

[illegible] മനോഹര [illegible]

[illegible] കൃശഗാത്രിയാം [illegible]

[illegible] നയനങ്ങളെ അനവരതം [illegible] രാമരാമ [illegible]

[illegible] ചരിക്കുന്നതിലെ പൊരുൾ [illegible]

[illegible]

[illegible] രഘുത്തമൻ [illegible]

[illegible] വരത്തിൽ [illegible] സുരകൾ [illegible] ഭവനത്തിൽ [illegible]

[illegible]

[illegible] ദശരഥൻ വരവേൽക്കാൻ [illegible]

൧൭൦൯ ദ്രാക്ഷ കണ്ടു കപികളുമാൽ ആസ്വരസ്വരതിപരാംഗനാസ്തുതിപെകുന്നതൊക്കെയുംശാ

രവൈഷമ്യം ഉശവദനനനവരതമകത്തിരിക്കുന്നതെഹനാശം ഭവിക്കുന്നതെന്നിത്ഥം

സകല ജംഗമങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞനാഥനൻ മാധവൻ സാക്ഷാൽ കൃഷ്ണനെയും കണ്ടു കണ്ണാൽ ഒളിച്ച

തരശരശക്തി താംഗനായി കേവലം ഒത്തുലമായി ഭഗവൽപദാംബുജ ഭജവരദജനമൽമൃദാ

നന്ദപുത്രൻ മാം വൈകുണ്ഠരാജ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അതിനബെതസമയമിദമിതുമന്ന

കരുതിജ്ഞാനം ഭോജപത്രിയെക്കൊണ്ടുപോന്ന നാൽ അതിനമൊരുപരിഭവമൊട്ടും

വെന്നിലവനായ്ക്കൊള്ളുന്നാശകാലം നമുക്കാഗതം ശരീരമമിതി ചിന്തിച്ച മരണസമയത്തുമാ

ഹിതിച്ചു കണ്ടാലതിതിരിച്ചു പഞ്ചാലം കമലജൻ മകിയെത്തുക ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനൊക്കാലസ്ഥിര

പനാമിത്രരണ്ടുതാം സതതമകത്തിരിരിപ്പ കരുതിയെരഘുനാഥനെപ്പോഴുമൊരിത്തിരിക്കു

ന്നിതിരിക്കവെ കപികൾകുലപരരാമന്റെയാത്രചെയ്തുംകൊണ്ടു കണ്ണിണതിരിക്കിൽ പുഷ്പകം ഉ

ശാനനൻ രഘുജനന്തിലകവചനെന രാത്രിവരും കണ്ടിൽ കവിവരൻ കാമരൂപാന്വിതം

തുവ യൊരൊരുക്കിയ സ്ഥശസ്തകത്തിൽ ശരീരനായിത്തീർന്നു പരവരമപെക്ഷണം ചെയ്തുകൊ

ണ്ടിരവർ ശിരസ്സിൽ വന്നിരുന്നാദരാൽ താർമകൾ തന്നെയും കണ്ടുരാമൊരുന്നാ നന്ദിലമവ

ന്റെ ഉദ്ബവം ഞാൻ യാത്രപുമാത്രമക്കൊണ്ടുഞാൻ ജൃംഭിതമായിതുടൽ ഞാനെപ്പോഴുതിലവനവെന്തി

ന ഞാനെന്നുകണ്ടുവിവരം ഉരവൽ വാണ്ടിയന്നു ഞാനാൽ രഘുപതിയെപ്പോഴുമവനശെഷമി

തിച്ചു രാമനിഞ്ഞു കൈപ്പിടുനെവരും ഒന്നിച്ചു പെരുമരണമതിന്നിതിമായുണരാമശര

ചിന്തിച്ചവരുന്നു പരമഗതിവരുവതിന്നു പരമപ്രവരുടെ ശമം പാനഫലിത്രമമവാക്യമ

ദ്ദ്രുതമെസ്ഥിരതിവഹമനപലവശാസ്ത്രമാക്കയും പുക്കിലക്കൽ ഇലകാലമൊക്കെന്നതി

ആപന്നവലഭമിവർക്കുരവെട്ടുന്ന തിരുമിഴിഞ്ഞു നശ്ശരനിന്ദ്രിമിതിനാൽ രാവണൻ കനകമണി

പക്ഷികൾ കടകാംഗദനൂപുരകാഞ്ചിമുഖാദിരണാരാവമന്തികെ ചിതവശതരപ്പെട്ടയമൊട്ടുകെ

ട്ടു നൊക്കുമ്പോൾ ചെന്നുവിസ്മയമാർന്നുകണ്ടു ഉച്ചൈർഭവി

ച്ചിതു സകലപിതൃചരിത്രവൽതന്നിൽ വരവെപ്പതുഷ്ടിയായി

ക്കൃതിതന്നിതയുംഹരത്തിലിപ്പതുകൊണ്ടാൽ മച്ഛെരിപ്പുണ്ടു ഞാൻ മാംഗ താൻ

വൈവസ്വതമിതിയാനന്ദമയമൊന്നെന്നുവമശരീരതിരാക്കലം ഒളിച്ചു ചെമ്പു

ന്റെ ചിത്രിക്കും ഉശാന്തരെ ഉശവദനൻ പരവശതയാ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ദശരഥതനൂജ [illegible]

[illegible] ദശരഥതനയനാൽ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ഈ കുലത്തിലെകന്നിലത്തിപ്പെട്ടിട്ടു ഭവാൻ സന്ന്യാസിയായിരുന്നതിനാലും കാണാതെ സഭയിലിരി

ന്നാലെ മൊഴി ശ്രുതിവചനങ്ങളിരുന്നതെന്തിനെന്നാൽ തീർത്ഥമാം കൂട്ടുകൊണ്ടുലയൊടു ദേവദൂതന്മാരുടെ

മനസ്സിതമുതന്നിന്നത്തിന്റെ കുലത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം. ദേഹം ദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ശരീര

വചനം ഭവാൻ ദേവാലയത്തിന്റെ മലയാകും പ്രവേശിക്കും രാജ്യജനത്തിലെ ഒരു വനങ്ങളിൽ

[illegible] മാനത്തെ സ്വരാജ്യസ്വരാജ്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ തെറ്റം ബലവാൻ ലവണങ്ങളിൽ

യ രാജ്യങ്ങളിലെ നന്ദനം പ്രസന്നമായ മതിയിൽ സംശയം ലവണമയമൊഴിയിൽ ത

വിശ്വാസത്തിന്റെ ബലം കൊണ്ടു ഭക്തന്മാർ ഈ മരണത്താൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥസമീപം ബലവ

തികളെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ പ്രസന്നമായി നിന്നോടെ ശ്രേഷ്ഠപുത്രിയും അവനവന്റെ നിർമ്മാണകാരനവന

ദേവനാശനന്ദ്യ ശാന്തിയാൽ ശക്തികളാലും കാരണം അവതരണമായവന്റെ മതിയിൽ തിരുവായ്മൊഴി

ലെങ്കിൽ നിന്നെ അയക്കുവാൻ ജനകന്റെ വചനമതു കണ്ടിട്ടില്ല എന്നവനും ചെയ്ത

തിന്നൊരു കാരണം ഉണ്ടായിരുന്നത് ദൈവമനസ്സിന്റെ നിർമ്മലവാഴ്ചയാം കൊണ്ടു

പെയ്യുന്നിന്നെയും കൊന്നവൻ തത്തിലിഹലോകത്തിൽ ഭക്തവചനങ്ങൾ കേട്ടറിയും ഈ

ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ അധികാരങ്ങളിൽ കാരണം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവ

ന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെ പൊഴുതിലെ ന്യായവിധിയൊട്ടുമയതെങ്ങു ഭൂതാരംഭത്തിൽ

ഉള്ളതിനാൽ ദേവദൂതന്മാരും പാപികളായ ഭൂവാസികളെ കാക്കുമൊരായത്

ദേഹത്തിൽ ജനങ്ങൾ തങ്ങളിൽ ഒരുവനുമെന്നും ഇഷ്ടമായതിനെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശാസ

യിച്ചതിന്നു അവരവരുടെ വശത്തെ ഒട്ടും വരാതെ പുത്രന്റെ മരണം സാദരം

പക്ഷിരാജനിൽ പരിശുദ്ധവചനം കേട്ടുപോരുവാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നതു ലോകത്തിൽ

തിലുള്ളവരുടെ നന്ദനനായ തൃത്തൃക്ക് ഇത്ഥം മൈപിതൃ പരമാർത്ഥം ദേവസുരന്മാരുടെ

ഇതു ഭോഗങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ അവൾ കൃപ കൊണ്ടുള്ള ദേശവാഴ്ചകളുടെ കൽപ്പനകളും,

മൂർ ദേശത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടു സകലജനങ്ങളും തങ്ങളെ സ്വരാജ്യമാക്കുവാൻ ചെയ്തത

തിനാൽ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളാൽ ദൈവജനനമായിരുന്ന വചനങ്ങളും ഭാവങ്ങളും

അങ്ങനെ കൊണ്ടും ആദിസംഗതികളാൽ തങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ നന്മ പൊഴിയുന്നു

സംഘത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ കൊണ്ടു ദേവദൂതന്മാരും തിരുവടിയോടു നന്മ ചൊല്ലുന്ന

ആത്മാക്കൾ ആദ്യത്തിലെ കൃപയാൽ കാണപ്പെടുന്ന ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്

തങ്കം അന്നന്ദിത്തിനലമെല്ലാം [illegible] ഞങ്ങളെന്ന മോദിത്തുടയുമാശ ചൊല്ലി [illegible]

നാൽ ശ്രുണുവചനത്തിന്മമതി ശാച [illegible] കളെൽ പാവതിയെ നമസ്കരി [illegible]

[illegible] തപ്പുമയ മൊട്ടുറങ്ങിയെന്നൊപ്പം ഞാൻ [illegible] മാഹാത്മ്യം കണ്ടു [illegible] ധം [illegible]

ലങ്കാഗമിച്ചവൻ ശ്രീരാമനാം രാമനും മൈരാവണനോ പടിലക്കുണ്ണമ്പിരണ്ടും ശരത്തിൽ കരവതി

പതനദഹനങ്ങൾ അങ്ങോലെന്ന ശ [illegible] ഹിനം [illegible] ലക്ഷ്യം രണ്ടു [illegible] ദശമുഖനെ

[illegible] ക്രമം രാക്ഷസരുടെ [illegible] ഷണന്നാനൽ [illegible] യെ [illegible] നൊട്ടുമാ

[illegible] വെള്ളാദരാൽ മറിച്ചുപെനയൊക്കു [illegible] രം [illegible] നാൻ [illegible] ശശര [illegible] ദശമുഖൻ

നഗരത്തിലിയറിയ [illegible] മയമായമഹാപ്രേമത്തിൽ [illegible] രസം [illegible] വന്നിനൊ

[illegible] പ്രധാനങ്ങളുമെല്ലാ [illegible] കൂട്ടിന് [illegible] സഹജ [illegible] സൈന്യസമേതനാ

[illegible] നാഥക [illegible] രങ്ങ [illegible] പതി [illegible] ഷണൻ [illegible]

രാമപാദാരവിന്ദം [illegible] നാൻ [illegible] കേട്ടു [illegible] രാക്ഷസസ്ത്രീകളെക്ക

[illegible] ണ്ടകൊണ്ടുവന്നു [illegible] മെല്ലെ [illegible] കണ്ണ [illegible] വയമതിന [illegible] കൂട്ടാ [illegible]

കൊണ്ടുവന്നു [illegible] രാമയം [illegible] പതി [illegible] ചൊല്ലി [illegible] കെ

[illegible] നാർമനസ്സിൽ പരവശതയൊടുറങ്ങി നാം [illegible] രവരും മനസ്സു [illegible] കം

[illegible] ദേഹിയും [illegible] കണ്ടു [illegible] മമഭക്ത [illegible] വരാതെ [illegible]

[illegible] വരുവതിന [illegible] കണ്ടു [illegible] നവ [illegible] രനമെന്നെ [illegible]

[illegible] വനമദ്ധ്യേ [illegible] ധനം [illegible] നെത്രയും

[illegible] വെവലം [illegible] വെനമ [illegible] നൊകുലാൽ തരത്ത

[illegible] ദിത്താരമൊ [illegible] ഉത്ത [illegible] ശലശാപ [illegible] ഭയപര

വശത [illegible] ന്തതം [illegible] നാൽ [illegible] വചന [illegible]

[illegible] മാനസ [illegible] നാൻ [illegible] നയന

പരമൊ [illegible] ശര [illegible] വന്ന [illegible] രാമ [illegible]

[illegible] ഭരതനെ [illegible] ശത്രുഘ്നന്മാർ [illegible] ഹൃത

ൻ [illegible] നാൻ [illegible] മരുമ

[illegible] നൽ [illegible] വെഷമായി [illegible] കൊണ്ടി

൨൬൭ നാൻ കാണാഞ്ഞുട്ടു ഷിഷ്യരാമനം തന്മിഷ്ടം ബിഭീഷണൻ വെച്ചുതിരഞ്ഞവരു
മെപാട്ടിഞ്ഞകിടങ്ങാങ്ങട്ടായ്ക്കിനെകണ്ടു പരമഗതിപ്പെനരവനനൽകിയസ്ഥാക്ക്യവാൻ
പക്ഷ്തപൊലെഞ്ചനടങ്ങുമ്പിസെനതടാതരഞ്ഞിസ്വതനൊടു സംവദി സഖ്യം ചെയ്തിത
സ്വചാരം കൊന്നിതുശ ഇസ്വതനെഷ്ടം തരഞ്ഞിതനയിന്മഹകളിടുനായ വജ്ഞിതതൽപ്ര
ത്യുപകാരമായതുതിഗ്ര വന്നം ഇഷ്ടപരരെണ്ടിരമനൊടു നാലുദിക്കിക്കലും കണ്ടുവരുവാന
യച്ചൊരനന്തരം പനരവരിലൊരുവനഹമതുവന്നിഗനെൻ ഷുജ്ഞുവാനായ സമ്പാദിത
ൻ വാക്കിനാൽ ജലധിയുമൊരുശതകയൊജനകഞ്ഞുതം ചെയ്തു കുതിച്ചുചാടിക്കട
ന്നിഗനെൻ രജനിചരപുരമതിൽ ഷുധ്വൻ തിരഞ്ഞനഹം രാത്രിയിലത്രാതാനഗപവ
ശാൽതരുനിക്കരവരനിരയിൽ ശംശപക്കവം തന്നുലദേശെ ദേവിയെയും ക്ഷൊകത
ഷിനൊടു കണ്ടു കൃതാർത്ഥനായെനഹം കാമചാടാൽ കൃതകൃത്യനായ്ഗനെൻ ദേവദേവച
രഷിചഹരഞ്ചെസരജ്ഞമഭൂഷസ്മഹൊമമഭൂഷന്നമൊഞ്ഞുതെക്ഷ്വവഗങ്ങളവരനിവപ
ഞ്ഞൊഞ്ഞു ഗനാൻ ഷിണെങ്ങകളാതിരുന്നാനരക്ഷണം തിമിതിരച്ചകുലവരചരി
തം ക്രമെണ ചെകിഞ്ഞു താകാശമാഞ്ജമനൊഹരം പവനനൊരുതനയൊടു പഞ്ഞു
കെട്ടിക്ക കായൊ പരിചായമെന്നുടെ മാനസഭ്രാന്തിയൊ സ്വപ്നരതരമൊരു പൊഴുതറഞ്ഞാ
തെഞ്ഞാനിഹ സ്വപ്പമൊ കാണ്ണുനകാംക്ഷസ്വചൊ സരസതരപതിചരിതമൊതുകഞ്ഞൊ
കൃതം സതിമാങ്ങുന്നതാഷമമ മദവമെങ്ങൊരുഷത്രിതമമ പറഞ്ഞുതെന്നാകിലതു
ഞ്ഞമൻ മുമ്പിൽ മെകാണ്ണുഞ്ഞു ഞ്ഞണമെങ്ങനക്കൂപട്ടു വിരുവചനം കെട്ടുമാരുതിജാത
മൊദം മരുമരമിറഞ്ഞിനാൻ ഷനയമൊഴുമവനിമകൾ ചരണനതനായി തിക്കെവിണ്ണനമഞ്ഞ
തിച്ചാൻ ദിക്കിചുചുകം തൊഴുതു ചൊല്ലുതകലെയവനായതിന്നിഗനെൻ തക്ഷ്യാകലമ്പംഗ
തക്ഷ്യശരിരനാഞ്ഞിന്നി ദെവിചരപതിവചനം കേട്ടു മെമൊഷമായെന്നൊരുമുഹമ്മ
തിനാൽവരകയെങ്ങവിശങ്കിമതികരുതിമിമിപറപ്പവത്രയും ചെതപ്പിട
തികലൻ മരുന്നാട്ടി കൃതിമരഷുവനപെരുതെന്തിരുമിച്ചുകന്നിരുന്നതും
ഞ്ഞുകലിരുനം ശരണമിപരണനരസിജമധചനായെക്കൊങ്കുത്തുവെണ്ടുകുറഞ്ഞൊ
നമെഞ്ഞിനരവശമിവനഹമിഹതചരിഷസനമ്പുമഹാമുദസാന്തകൊണ്ടലെ
രുത്യരാമന്ത്യഞാൻ സുകമിക്കമിക്കുലതിലകനായ സുക്ഷ്മാങ്ങങ്ങൾ നൃവദ്ധത്യഞ്ജഗ

ശ്രാണനനുനൻകപടമൊരുവരൊടുമൊരുപൊഴുതുമറിയിലഹം കത്രണാവാചാമനസിന്നു

മാതാവെപവനസുതമെശ്വരതരവചനമതുകെട്ടുടൻപങ്ക്തിലയാമെദെമിലൊരിക്കിതാദരാ

ൽ ഭീമനുകൃഷ്ണപുത്രുടവള്ളിവാക്യം കെനഞ്ഞിന്നെലെപൊക്കുനവർമന്ദ്യം തലൊം സമയമിഹ

വദമനജവാനരജാതികൾതഞ്ഞിൽ സംഗതിസാദിമിക്കുവാൻകിതൻമഗഹനഭിമകാര

ണമെതെന്നൊകാരുണ്യവാരന്നിധെകരിക്കഞ്ജരതിരുമനസിദ്ഭവതിപെരിക്കപ്രെമമണെനമെ

തന്നൊടുമൊന്നതിസുലഭംപൊലെണശ്രുണസുമതിഭിലമമിലെശല്യത്താനതലുന്തിരാ

മദൈവനാണസത്യമൊമലെദൈവതിപതിവചനമവലംബ്യരണ്ടുംഗമായശ്രേയാശങ്കഹ്ലമാശ്രമ

ത്തിങ്കലും മരുമിനതുപൊഴുതിലൊരുകനകമൃഗമായ്ലൊകുമാരിതന്മിപെനടനരക്ഷ്യപതിനി

ശിതതൻമിശിഖഗണലാവച്ചമിയമിച്ചുന്നിചനാംമമർചനെകൊണരാഘവൻ ഭൂനടക്ക

മലയ്ക്കുലചുടജാഭിമിവന്നപൊഴുതൊയ്യുത്താനതമ്മെപറയാവതൊടുന്നവിയെവിടെയിമി

യിലടയനെഞ്ചിയമൊരുകരഞ്ഞിരഞ്ഞുമ്പലംമിയെനഗഹനഭൂമിഗഗനചരവതിഗരുഡസ

ന്നിദൽകെണിടക്കുംജടായിവിനെകണ്ടുത്തവനമചതവചരിതമിമിലമഗിക്കിലുപാത

കൊടുത്തിതുമണിപങ്കിളുതാവുനരമികളെലവരഞ്ഞനെസാകന്ദുതംപക്കുതിരഞ്ഞുകവെ

സ്വാഗതിനൽകിശബരിമൽമിനമുതിവരാത്രമൈചെനടൻശാന്താതുകൻമുഞ്ഞിയുംകൊടു

ത്തിഗനാൽഞ്ഞചശബരിമിമലവചനനെനപൊഴുതുകൃകൊരുപ്രവരവാശെഷ്നടക്കുമിയെന്ന

തപനസുതനിരിവരക്ഷമടകിനൊടുകണ്ടുതാക്കുക്ഷ്മൂർകൊണ്ടുയിക്കിതെന്നെത്തൂം

ബാനരികളൊരുവരാരുടെസന്നിയെന്നുഷചൊർവെഷമാലംബ്യമൊനഞ്ഞാൻരക്ഷ്യപതി

ഇലവരാദുമയമിച്ചവമഞ്ഞതിനിമലനാരെഷമിലെടുത്തുടൻതരഞ്ഞിസുതനിക

ട്ടിലെകൊണ്ടുപൊന്നിനിനെൻസഖ്യംവരസുരംചെയ്യിപ്പിതാശുഞ്ഞാൻദഹനനെയുമമഴകിതെന്നു

സൌഖ്യമിയാക്കികൊണ്ടുദജേമിവക്കുമാശുതിത്തുവാൻതപനസുതനുഹന്നിയെബാലാലടക്കി

കൊണ്ടുതാരാപതിയെവിഷ്ണുരക്ഷ്യതമൻക്രിപൻകരതനയനകൊടുത്തിതരാജ്യവുംമുദ്ര

യെയാരാഞ്ഞുകാണ്മാൻകിഷ്കിന്ധുനൃപഗനലപതിദൂധരെനാപദിക്കിങ്കലുംവരുത്തെമമ

കെകലക്ഷം ഞ്ഞിയൊഗിച്ചാൻഞ്ഞതെവാഴുതരക്ഷ്യപതിയുമിവൊരികൈമിതിച്ചും

ഗ്രീയാംമമകളിൽനൽകിഗനാൻഞ്ഞതജനകനുപതിമകൾകളിൽകൊടുക്കിനഹെണ്ടനല്ലാ

ക്ഷരാഞ്ചിതന്മിന്നെയുംസപദിവെമനിഗരുഡിയാസസിക്കുയെസാദരംചൊന്നാനിയാ

൬൯൧ [illegible] ഭഗവതിയുടെ [illegible] ലോക

യാനങ്ങളും [illegible] ലതനയനമാരുടെ [illegible]

[illegible] നാൽ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഭവാൻ [illegible]

[illegible] ഭഗവതി പറഞ്ഞിട്ട് [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] കമലദലനയനന [illegible]

[illegible] മാസം കഴിഞ്ഞാലെന്നിയെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ലതനയന [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ഭഗവതിയെയും [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നാഗരികളിലുംവാനൊളമുള്ള ഗൊപുരങ്ങളൊടുകൂടിയ [illegible] രക്ഷവരന്നമാം [illegible] ശ്വാസമാം [illegible]

ശ്രവന്തുവാനായുള്ള [illegible] കസ്തരഭസമൊരു ദയാദൃഷ്ടി [illegible] താവകം ചൊല്ലുവാനായുള്ള

ള്ചെയ്യേണം ഞാൻ പവനതനയ വചനമെന്നവൈദേഹി [illegible] ഞാൻ [illegible] നെരം [illegible]

ള്ളമാനസെ [illegible] ഭരമതിൽ [illegible] മമ [illegible] മാരുതി [illegible] നൽകി

നാള ശ്രണ്ണ തനയ [illegible] ദയാവാക്യം ഭവാൻ [illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

ഭവതി [illegible] ശ്വാസമെന്ന [illegible] നാഥം [illegible]

[illegible]

ലലമത [illegible] നൊട്ടു [illegible] ഞാൻ [illegible] കാത്തിരുന്നിതു [illegible]

[illegible] കൾ [illegible] പറഞ്ഞിതു [illegible]

പാഴുതി [illegible] വചനായ ശക്രാത്മജൻ [illegible] കാകുത്സ്ഥൻ [illegible] വന്നിതു [illegible] പൊഴു

തുപലപല ശകലങ്ങൾ കൊത്തി [illegible]

[illegible] ഭക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible]

ചരണ [illegible] ഞാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible] ഭയമവന [illegible] പാഞ്ഞു [illegible]

[illegible] കൊണ്ടു [illegible] ലോകങ്ങൾ [illegible]

[illegible] ലൊകങ്ങൾ [illegible] കൊണ്ടു

[illegible] ശരണം

[illegible] ഭയ [illegible]

[illegible]

നയനമൊന്നു [illegible]

[illegible] പൊഴുതി

[illegible] കാരണം [illegible]

[illegible] വചനം [illegible] ഭവതി [illegible]

ഛ— ന്ത്രൂപം ഉൽഗരം കൊണ്ടു താസ ഷെടാപ്പിൽ ഗനൊൽന്യതണിൽ ചര നുയനനിശ

ഉനഉശാണരെൺ ദ്രം കൂ ഉി ഷ്ടനക്കതൊരത്ത വൻ ത്തഷിലബലവതിവൽ

ളൈവരെരച്ചെക്കു കൊന്നതൃന്തരൊഷൊൽനിയൊഗിഷ്ടനണരം പരമരണ്ണ

ഏണനൊരെത്തുണ്ണുവണ്ണബപംപണ്ണരെസനത്തവങ്ങാക്കം ദിവിള്ളിതുതഉൻഉശവ

ഉനൻഭിതകുയാളെപ്പാക്ക നാൽതൽബലമണ്ടനംമണ്ടയൊൽ ദ്രുതിഉം പരിഭവ

മൈാടിഷിതബലസ്നിതമിഷ ലെണ്ണൊരുപണ്ണരെസനത്തവമ്മാർമരിണ്ടിഗനൊൺ

ഇലനെമമിക്കാട്ടിമ ബ്യഗതിസഹിങ്കിവനംണ ഞ്ഞബന്ധക്കു കൊടുന്നവെള്ളില്

ബിൻമഹിതബലസ്ഥിതമതിന്നു വരൊക്കമക്കുസൻമന്തിപത്രജ്ഞാർഷാക്കൂവി

ന്ദ്രദശം ഉശവഉനവപനിശമനബലസമന്നിതം ഉങ്ങ്. കൂസലവപ്ലെങ്ങുപാവം

ദിക്ക കറിനതരമല ഗനിജ്ഞരെമതി ചെടുത്തരം കണ്ണരെണുമ്മരുതാർകപ്പ്

ഇണം ദവനതലക്കലയക്കപരല ഗമരുക്കപി യെന ദ്രി ശങ്കം പ്ര യൊഗിലാരത്ത

ഇഷണം ത്തനിലജ്ഞനുവരക്ഷിരവൊപ്പ് കൊടിഗനൊനായതലൊഹങ്കംദിതായന

ത്താലെ ടൊനിജ്ഞസപിവതനയരെഴ്വരുമമിതപ്പെന്ന്യപനിങ്കർ രച്ചൊകാഗമ്മ

ക്കുതക്കുത്തയാൽ മന്ത്ര ഉശമവനമ്മരുതാവപഞ്ചിതിയ്ക്കംമാനപ്പംനാങ്ങപ്പം രച്ച

ഉപ്പംതെഗനാൽണ്ണിയൊനുവിവനൊഴ്ജ്ജിമ്മതിനിക്കുമറിഞ്ഞിണ്ണെകൊണ്ടു

ലമംഉത്തൊനാരെക്കുണ്ണവരൊരുവരെതിബിട്ടുകിലന്ത്രരക്ക രാഭിക്കളഞ്ഞുമെത്ത

മക്കമാഗില്ലജ്ഞഗതിയെ ത്തവർപലരുമൊരുതപ്പിയൊഡെപുമരിള്ളിതിന്നെ

ക്കാന്യക്കുണംനശിള്ളിതുമാമകം പലവഷിംകരുതിയൊരുപരവശതരെക്കെക്കാ

ണ്ടുപാരമതണ്ണെസാരുതാരതൊനാകുലാൽമിനയമെമപ്പുതൊപ്പിതിയമകൻ

ക്കരച്ചെങ്ങിതപിക്കുപ്പംസമിഉംയൊഗ്യമക്കുതമൈ ത്തലമലമിതഗക്കലണ്ണ

ത്തമിലദ്രുതമാത്തവൈഉംരെയക്കുശൊക്കതെമ്മാഹരം ത്ത്രവരനെണ്ണ

ബ്രഷമിഹകൊണ്ടുവരുവനെനക്കപാക്കമരണംനിഗ്രഹിള്ളിഗനാൽക്കവ

രണ്ടതവൊഴ്ചുതൊരണമെഗനാൽതാഞ്ഞതക്കുപാക്കമാരനെസന്ത്ര

ഹ്ന ശരണികരശക്കിതനശിരണാക്കവക്കുളുശപൊപ്പുഗൊണമൽതാന്മ

തനെരംകിനിമിനൊഴ്ഗഗഹനദ്രുമനിനതാണ്ണാശതൻകുൾഗമെൽഗരാങ്ങ

ഞെരിഞ്ഞിതെന്നാൽ ശമനശക്തിയിരിക്കുന്നൊരു പെരുമ്പട്ടി എന്നാൽ ശക്തനാമക്കൊണ്ടു ൨൦൨

മാരൻമനോഹരൻമിഴിയുഗങ്കളിലരുമിച്ച രാമ്പൽ രാഘവൻ ആയിരത്താണ്ടു മാലയാ

കെട്ടിട്ടുപൊതിഞ്ഞു ഞാനമരർപതി ഞങ്ങളിലുടക്കിതമ്പലം സ്വഹി തൃതീയത്തുമൂന്നു പെടവെ

ത്താടങ്ങളും ചൊല്ലി എന്നാൽ പ്രിയതനയശ്രുതനവചനമിഹ തവ സഹോദരൻ വെ

ന്നാലിവാചകം പൃഥക്കരങ്കൾ ചെമ്മയുതനെ രണ്ടാമത്തെ കൊന്നതിപ്പിനെ മാതർ

ന്മൂലയത്തിന്നയച്ചിടുവാൻ തന്റെ ഹൃദയമ്പല ചൊല്ലിച്ചെയ്തു വൻ തന്റെ കനി

വെച്ചാക്കാൻ നിന്നെ നൽകിടുവൻ ഇതി ജനകവചനമതു ചൊല്ലി കേട്ടാക്കലാൽ ഇന്ദ്രജിത്തും പറഞ്ഞു

എന്നാൽ തൽ ക്ഷണേന്ദ്രജിത്ത് ജനകതയ ശോകംമൊഴിയാമതെന്തിനിത്ര കൊണ്ടുവന്നാൽ പാർവ്വതീ

മൊക്കവെ മരണമിരഹിതനവനിതിനിച്ച സംശയം മറ്റൊരുത്തൻ ചെല്ലാ തവസ്ഥുമൊ

ഭയമവനമരണ തത്ത്വമില്ലെന്നു കാണ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്പൊഴുതുമെങ്കിൽ സ്വിച്ച കൊണ്ടുവൻ

ഭുവനതലമഖിലമരമിക്കൊരു വാഴിയാം പൃഥ്വിദേവാ കൊണ്ടന്നവരൻ്റെന്നാൽ പരമദാന

സമീപാങ്ങിച്ചനമൊരൊരുവാനരൻ വന്നതിരിട്ടതമട്ടെന്തംഞ്ഞതക്കൂതമപ്പിലപാ

നാഞ്ഞപാവെ തൃയം ഹന്തമശക്ത്യാ പിണ്ണന്നിണം ചൊതം കൃതിട്ടു രക്തകതിർ രമ്പൽ

ത്തനാവിവാകുലെന്നുന്നൊന്നൊൽ യത്സ്ഥിവെ വരുത്തുവാൻ സപദിപ്പിവ ദൂപഗതമിഹ പ്രമദാകൃത

സമ്പദ്ധിനാശകരം പരം ഇത്തിയം സ്സ്വ ചെമിഹാതി പസമക്ഷി ശ്രിതവെ ല്പ്രഭാസന്താവമങ്ങ

കളതകരുതമാം ഇതി ജനകനെ നയഹിതങ്ങൾ സുമിച്ച ടിന്ദ്രജിത്തും പുറപ്പെട്ടു സന്നദ്ധനാ

യി രഥകവചചാപശരവസനരാദികൾ കൈക്കൊണ്ടുരാമദൂതന്മാരുയത്തൊരു ചെന്നിട്ടെന്നാൽ ഗരുഡ

നിഭനിഗഗനമൽക്കുതിച്ചിട്ടെന്നാൽ ഗജേന്ദ്രൻ മൃഗം കംമാരുതിവിടിക്കുവാൻ ചെപ്പമതിയുമക

ത്തടിൽ വന്നവാരപ്പുരം ബാഹുബലവെഗമിക്കുങ്ങൾ കാണ്കെയാർപ്പവനനതനൊരസ്സ്ശരമെ

യ്യെകൊണ്ടുതിന്ത്യാകാരങ്ങിഞ്ഞായപഞ്ചാസ്യ പ്രിതമൻ്റുടാസപദി പുഷ്ടിമിമ്പലിശ

ചെട്ടുകൊണ്ടുതുടനാറാമൂപ്പെണ്ണാം പടഞ്ഞുന്നെപ്പതാഹരിത്തിമ്പലപഷ്ടിതരമൊനവാ

നെ ചൊല്ലിത്തുകെനാരൊടനലവഞ്ചംമുഷ്ടിന്നാൽ തുടന്ന കപികുലതിലകനപ്പുകൊണ്ടാൽ

നമിതംതിരനൃതനൈക്കൊണ്ടിതുസ്ഥിരംന്തരഗമൃതന്മുഖമെപാരയതിവെപൊയൊന്നാൽ ദ്രു

രതനായറെന്നാൽ മെല്ലവ്രണമാട്ടും ആപരമൊരുരഥമൽകിമ്പതങ്കയുടനൊവമഞ്ഞശ

ശ്രെണ്ഡവഹ്നന്തടങ്ങിന്നാൽ ക്ഷണം തെളിഞ്ഞുശപക്തനായശരവാതെനരൊമഞ്ഞുന്നു

൨൬൭ പക്ഷി ഭക്ഷിക്കുന്നത്തിന മെൽ ഒരു ഇരുത്തിയവനില്ലെന്നു കാണുകയാലം ദൈവജ്ഞസം

ഭവമ്പൊന്ന ചെയ്ക്കിന്നാൻ ത്തിലജനത്തിനെ ബലമതിയെൊടു ടനാളര ച്ചായ

ത്തമെൽ ച്ചാപിത്തുട്ടതലെ ദശവദനതനയശരസ്യതനനില തനയനെ ബന്ധി

ഷ്ഠ്യതൻ ഹിതായിൻ ചൊല്ലിൽ വെച്ചുവന്നെന്നു നാൻ പവനജൻ മനസ്സിയെൻ

ച്ചെന്നായിലപരുടെ ദെവന്മാർ കൊടുത്ത വരത്തിനാൽ നന്ന നളനെ നാം രാമന്ത

രുവർ നായകന്മാരുതം ങ്ങളിൽ ജനത്താൻ ...

[illegible]

ദുർന്നയനയസഹിതമാദരാൽ പപ്രച്ഛന്ന്യാരയശ്ശുവന്നകവെന്നവസ്ഥൻ കഥയശ്ശമസ 264
ത്രം മഹാമതെന്നെയയശ്ശമിദ്ദ്ന്നത്തെയും ഭയമകലമകതെന്നില്ലിന്നെന്നക
ന്നെന്നാലും ഞ്ഞെസദ്ദ്കൊക്കശിഷ്ട ഭിന്നെയും ഞാനവചനവമലമയശ്ശക്കത്തെന്നുമുതല
കെശരാജ്ഞന്മികളില്ലെടൊ ന്നിലനിളുര കലവെലാമ വൻബൈദ്യങ്ങൾ നിതിയെ
ദുംഖെവായതനയനം മന്ദിരശ്ശകലവരനെപ്പുരമിന്നിരിക്കിശ്ശമന്ദഹാസെനമന്തരം
ചൊല്ലിനാൻ ജുടവചനമതിവിശമ്മിന്നിളംപ്പട്ടൊടുപൂക്കുന്നാംരാമക്കുതൽ ഞൊനരിഞ്ഞൊക്കാ
ഭുവനപതിമമരവതിപരനനരന്മുക്കിതൻ പുണ്യപുരുഷൻ പുരുഷൊത്തമൻ പരൻ ഭുജംഗ
ശയനശയനനമലനഖിലശ്വരൻ പുഷ്കരപാരത്തിഭുക്തിമുക്തിപ്രദൻ പരമാത്മനപ്പുമയമ
ഞ്ഞിലയനതിവാസിയാം ഭൂതെശസെവിതൻ ഭൂതപഞ്ചാത്മകൻ ഭുജംഗകുലരിപുമഞ്ചിര
ഹസ്തങ്കൾമായവൻ ഭുവതിഭൂതിവിഭൂഷണസമ്മിതൻ നിഞ്ജനകവചനമിതസത്യമാക്കിടുവ
ൻ നിർമ്മലൻ കാനനത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു ജനകാത്മജയുമലരജനമായി മരുവുന്ന നാൾ ചൈനന്നിങ്ങ
നക്കിയെടുക്കൊണ്ടുപൊയവമരത്തിലവനെവതിന്നൊരുകാരണം താമരസൊദ്ഭവൻ കല്പി
തനെകവലംതിന്നുദശവദനനയനം മതംഗാശ്രമെതാപെനത്തിലുമായി ഗമിച്ചിട്ടിനാൽത
ചനതനയനൊരുനല്പൊക്കയിവിസപ്പെ പരിതാപ്പക്ക്പെട്ടുകൊണ്ടുചെയ്യൊന്നത്തത്തെങ്ങുമ
ചതിസ്തതെനയൊരുബാണെന കൊണ്ടന്നക്കുമെജനന്നക്കിഷ്കിസസ്വയം നൽകിനാൻ ത്തുഗമല
ലവനമനമഴകിനൊട്ടുചെയ്തതെന്നിസപുത്രം കൊട്ടത്തിയിട്ടിഗനാൻ ന്നുന്നിനവന
മപതിനനയാസെപഷന്നാതംമായയാശകിട്ടതൊടുമൈമകെകജനന്നിരം പ്ലവഗകുലപതി
പ്പുസരെലഷുതരമയശ്ശുതിലെകനപതിമഹവന്നകണ്ടിഗതനെൻ പങ്ങൾപിടമികൾയെട്ടന
ടന്നപതകത്തുന്നാം പൊനരവംശപ്രകൃതിയിലം നിടൊഴുക്കിൽ ന്നിശചരവരരെയൊക്ക
ക്കുള്ളതമൈനെവിൽ ഷ്ടതിന്നാള്ളന്നകാരണം മരണട്ടിയമക്കളെന്നിവിഷ്ടയാതെട്ടമി
മറെന്നുഞ്ഞന്നത്തെ ചെന്നതിയും ദശവദനസമരഭൂമി ഉഹരകഷാത്ത് മായിത്തൽട്ടന്ന
പത്ഭത്തെന്നിപ്രഹിള്ളനഹം ദശതിയതശതവയസ്സിട്ടിങ്ങുമെനാകിലുമാദിനിക്കെ
ററം ശ്രീയദെഹമൊക്കിന്നിതവതനയ കരഗതിതമിന്നിമിന്നി പൊടശനത്തൊൻ പെ
സനായെനൊരുകാൽ ക്ഷണം കമലഭവമുപസുരവരപ്രസാദെനചൈകായത്തിനെതമെവി
ലക്ഷ്ണാക്കുരാവലിഭവപമൈരുപൊട്ടതമരണമ്പെ മകമ്മടാബെസ്വഭാവെനവന്നിതനെ

൨൦൭ [illegible]

[illegible]

യാലാശന്റെ ഭങ്ങടവ ഭയാവഹം ഭക്തലോകധ്യേയം ഭാരകോലപ്രദം ഷട്ടാദം.

അജം ഷഡ്ഗുണസമ്പന്നം ചരണസരസിജം സഹായമായുള്ളവന്റെ ചൈതന്യം കണ്ടു ഭജിച്ചു കൊണ്ട്

ദേവൻ കൃപാനിധി കരുണാമയനെന്നു കരുതിയിരുന്നതു കണ്ടു വൈകുണ്ഠലോകം പ്രാപിപ്പാൻ വഴി

തെളിയുന്ന പരമാനന്ദത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ ആശ്രയം ചരണം ഭക്തിപൂർവം വണങ്ങി

ചന്ദ്രനുള്ള നയനങ്ങളിലെ ശ്വരം വിശ്വനാഥനാരായണം ശരണാഗതവത്സലം പരമപു

രുഷം പരമാത്മാനമദ്വയം ഭക്തിവിശ്വാസെന സേവിക്കുന്നതാം ശരണ്യമിതി ച

രണകമലെ പതിച്ചിട്ടു ശത്രുഭാവത്തെ ത്യജിച്ചു സന്തോഷത്തോടു കൂടെ വന്നവനെ

ഗതിയുള്ളതെന്നാകിലും കാരുണ്യം ചെയ്‌വതിന്നു മറ്റാരുമില്ല രഘുപതിയെ മനസി കരുത

ിലവൻ ഭക്തനായിരുന്നാലും ഭക്തിയുള്ളവൻ സ്നേഹം ചെയ്കയാൽ ഉപകാരവചനങ്ങൾ തൊഴുതു

ദേവ സത്യം ഞാനൊരുത്തനെന്നു ചിന്തിച്ചു സന്മതം അത്രെ സമവചനമിതി പവനതനയൻ ഉത്തമനായ

രാവണന്റെ ദശാനനൻ നയനങ്ങളിൽ വളർന്ന മഹാ കോപം ഉള്ളവൻ ഉടൻ നടന്നായ്യമിച്ചു

കൊടിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ തിലസ്സു ഭഗവാനെ വെടിഞ്ഞു പിന്നെ ഇക്കാര്യമിത്ര കണ്ടിലമ

റ്റൊരുത്തരെ മഹാനെന്നു ഭക്തിപരമായിരുന്നുള്ളവർ പരമാരുണ്ടോ ഞാൻ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുമ്പൊ

ഭയമുണ്ടൊരുമിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചു വന്നുകൊണ്ടെന്നു പാപിയായൊരു ദുഷ്ടാത്മാ ദശമുഖൻ കാലായമമ

കാലയമമരാമനെന്നുള്ളൊൽ കാനനവാസി സുഗ്രീവനെന്നാരവം പരമനന്തരം ജാനകി

തന്നെയും അത്യന്തദുഷ്ടനാം ഇന്നെയും കൊല്ലുവൻ ദശവദനൻ വിചാരമിതു കേട്ടുകൊണ്ട്

പുത്രൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു ചൊല്ലിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തവൻ വെറുതെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടെന്നാ

യിന്നവർ നൂറു സാവിരം രക്ഷ ചെയ്‌വതിന്നിവർ ഞാൻ ഉണ്ട് ഇതറിയുമാറവണനാരൊരു

മിത്രത്തിന്നു നിയമിതമായ ചെയ്തവർ കാവൽ നിന്നിട്ടുണ്ടു ചൊല്ലുന്നതെന്നാ

ൽ കാലചേതനെ വചനമിതി കേട്ടു ദശാസ്യനും പറഞ്ഞാനിതു ദ്രോഹം ചൊല്ലിനാൻ

ഞാനിവിടെ ഇനി ചെയ്‌വരാക്ഷസ പാപികളിലുള്ള ഘോരകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ വയ്യ പോരുന്ന

തല്ലെ ഇതിലൊരു വനവാസനോടു ചെന്നീടുവാൻ എൻ വിഭീഷണൻ മെല്ലവെ ചൊല്ലി

നാൻ അരുതരുതിത്രത്തോളം ഇനി കൊല്ലുകയെന്നു പണ്ടുള്ള വാക്കുകൾ ചൊല്ലിയതിനാൽ

നീ വക്ഷസി ദിക്കിരവെട്ടുകൊണ്ടിന്നു ചെന്നു നിന്നോടു കുറ്റമായുള്ള പാതകം

നമ്മുടെ നിയോഗം ഇങ്ങൾ മാത്രം കണ്ണ നമ്മൾ ഇരുവരും പാപികളാം ഇതിൽ

൨൭ നിദ്രശവദനസ്വഹാങ്കവച്ചനെനനതാനെന്നുള്ള തങ്ങളെനെ [illegible]

[illegible]

ഭൊരൊമത്തിപ്രാപിച്ചൊലത്തിന്റെ ശക്തികളൊന്നൊൻ ഗജേന്ദ്രഗമനാചലവട്ടൊടികൾക്ക
ത്തിയും ശസ്ത്രങ്ങളായുധങ്ങളും ഹസ്ത്യശ്വങ്ങളും അനലശിഖകളുമെലെന്നതുപൊലെയവർ
തെളിഞ്ഞൊഹന്തവിഷ്ണുപദം ഗമിച്ചു തട്ടൊമിച്ചു സപത്നിയെയും വിശ്വരായലയം വെറ്റൊ
ൽ പ്രത്യാഞ്ഞമെല്ലാമറിയിച്ചുകൊണ്ടു വാൻ അഹൊമഹദൊഷിയാ പാവകസ്മൃതങ്ങൾ
പെരത്തൊരുവൻ ചെന്നത്തൊ ഭുവനതലഗതിമലർഭാര്യരത്നങ്ങളാൽ ഭൂതിപരിപൂർണ്ണമാ
യുണ്ടലങ്കയും പുനരതിലവസ്തനങ്ങളൊമിച്ചുതെങ്കിലും ഭൂതിപരിപൂർണ്ണമായുന്നതശ്രീ
ദശവദനസഹജഗൃഹമെന്നിയെമറ്റുമുണ്ടുവാതിൽ ഗെഹങ്ങൾ ചൈത്യകുലജവംശസകല
പതിപ്രിയഭൃത്യന്മാരും മാരുതിരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൻ വിദ്ധ്വംസനമിരുംകനകമയമന്ദിര
ചയത്തിക്കൽ രമതവെന്നൊരൊരൊ കാമിനിവഹംതിരിവംതൊക്കുന്നാർ മിക്കുരഭിർവസനച
രണാഭികൾ വെന്നൊത്തിവസംവെർപ്പുഭൂമെനപതിഞ്ഞും ഉലച്ചതികയതികയടനുഴറിയല
റിച്ചൊണ്ടുകുന്നതമായ സൌധങ്ങളിലെറിയും ദഹനന്ടനമിവെയുമറ്റുത്തദഹിച്ചിച്ചുംതാ
ഴത്തിവിണ്ണമിടഞ്ഞുമറിഞ്ഞും മമതനയരമണജനകപ്രാണനാഥഹാമാമകം കത്തുമമ്പൊഴി
വിദൈവമെമരണത്ത നടലത്തിമക്കിവരികെന്നതമ്മാംപുവൈനാരുഷിച്ചുപൊഴിലപരവ
ദുരിതമിതരങ്ങളിൽപരവരതിരമിതനുഭവം മറെറാരുകാരണമിച്ചിതിയെന്നതമെപരശനമമ
മിതപരദാരങ്ങളുംപെപാൽപാപ ദശരഥാത്മജൻപരിഗ്രഹിച്ചാനതലൊംതും ഇലിതന്തി
മതിമദൈനചെയ്തൊച്ചനാരുമനിൻപലമിത്തിരിച്ചയം മനസതൽമിയെയാരുമഹാവ
രമികമിച്ചുമം ഉണ്ടവക്കുമാപത്തിനായിങ്ങിനെന്നുതത്തുമിതഞ്ഞൾ കാഴ്ചകാഴ്ചമെന്നിവ
ഷ്ടമിച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടെത്തന്നാഞ്ചെസഞ്ജനംമിമനശരപരവശതയെയാഴുവലനിൽവൽ
മായാഹാര്യങ്ങൾ പുതമാരെയും കരചലമൊടനതിനമണഞ്ഞുവിശച്ചതിങ്കൽമി
പാരിതുഭിംഗംവരുത്തിനാൻ അവർമനസ്സമരുമിനതവെഴ്ചമയപാവകന്ദ്യൂരാരഞ്ഞു
മിരവെറ്റിതകെപകംതിരിപരികൾ ചെഹമിയമൊരൊന്നെപാതൊഴുതിലക്കുംതില
തിലെവെന്തമരിഞ്ഞും ശരണ്യമി പരികമിതിലപവഴിയുമടനൊറിയും ശാതിതിൽവെന്ത
ക്കിത്തുടൻവിഴിക്കും രഷ്ടുങ്കലവരെചൂകുതെങ്ങുമാചിരാജ്യമെഴുതുവിയൊജ
നയും കമലങ്ങൾസരസ്ഥപരമിഭവയതദൈംജനം നൽകിനാൻസന്തൊഷനാമിതപാവക
ദഹനം രക്ഷനമതിലതനയമതത്തിലിതന്നിലെലാംശുൾചംതഷതിവെളിച്ചു

വനം ഗിനാൻ വചനങ്ങൾ ഉപാനന്ദൻ ചൊല്ലി കേട്ടളവയവകന്ദിഷ്ട സമ്പ്രിയാകകാരണം
പതിവിരതയാം ഭിയജ്ഞാനത്തിലെ മായാൽ വൃത്തിതനായ കയ്യാലും കളഞ്ഞവശാൽ അവ
നിതനയാളപ്പൈവെഭവ മൽഭർത്തൃത്വത്തിൽ തന്നാലിതവർണ്ണിച്ചും രങ്ങനിചരകുല
ധിക്കിനപാവകനായിയരാമനാമ ഭക്തികൊണ്ടുമഹാജനം തന്നയധനദിരമൈവാ
ൽ ഖമേനാക്കിലും തായതയാനലനെ കണ്ടു തരുഭിമനകരിയായ ലക്ഷ്മണതന്നു
സന്താപം വൃക്തിനാലെനട്ടിൽ ഉമാദേവതിയതിമെന്നജ്ജനനം ഭൂമിസംപ്രതി
പക്ഷികളെ ചൊല്ലിനനെട്ടുകൊല്ലിന്മേൽ ഭുവനപതിഭുജംഗപതിശയനദ്ദേഹം ഭൂമി
ഭൂതദേവാദി സംഘം ശ്രീ. ഭൂതവാവപഹം തരണക്കുലവരനമയിന്നിനയാപദം
തായണതൈയ്യാനലക്ഷ്മണസ്തുതിച്ചൊന്നാൻ അനുഷ്ഠിനിയമ കൊണ്ടയുവന
ക്കരെക്കാളെയ്വപയാതുഗഷ്ഠ്യാരാമനാകം രക്ഷവരനമവരങ്ങൾമരണങ്ങനമാ
യിരുന്നം ജഗന്മയിങ്കലിനന്തസനാസനം മനസിതവചെയ്തുവരിനാവകണ്ടുകൊ
ചമൽഭരം താക്ഷമിവിഞ്ജനകാൎമ്മങ്ങളെ തൈച്ചുതമിതിനിനയമിതിചൊന്നവന്ന
നാഥുക്കുഃ പകൽകൊണ്ടുപം ത്രിതന്തിതയ്യം മമരമണ്ഡ്യ രിതക്കരചയതനിന്നെക്കണ്ടു
മാനസതാപമകന്നതമാമകം കമലമിന്നെമഹാവസാമിതശാന്തെമർക്കാന്തനു
അന്നശ്രവണ സൌഖ്യാൽ ഫിനാക്കനകണ്ണപട്ടുഹാരിഗിരമിഞ്ഞനെ കേൾവൻ ഒതാന
കമ്പം തൊഴുതു ചൊല്ലിനാൻ കരുണാശയചമിതിവിലഹാമലമതിനസമമകൾ
സമാരൊഹകമവന്നെ നഞാൻ കൊണ്ടുപൊന്ന് തവരമണസഫിയക്കുവശതക്കൊ
ക്കിളിച്ചുതായമശൊകമൈച്ചിട്ടിത്തൂവൽ വചനത്തൈചനമിതികേട്ടുവെടെ
മിച്ചപാരംപ്പെ സാദിച്ച പറഞ്ഞുചൊല്ലിനാൻ ഞാനിനതവകളുതമനമിയൊരു
ഉജ്ജമൈണാങ്കിന്ന വരുന്നതുമിഛ്യാസമരുളെ ശുഭലക്ഷ്തനത്തിചലമൊട്ടുതുട്ടിവ്യാ
ഞ്ഞുണെ ഗോമണബന്ധനായിട്ടു ജലസാഗരം കടവുകലബലനകന്നജഗതി
യാകണ്ടെനെകൊണ്ടു കൊണ്ടുപൊക്കുളുമാം മരിപൊയൊരു ബാഹുനിഗകൊണ്ടു
പൊയാലുതമൽപ്രാണ ക്ഷാമകിട്ടുന്നു പൊരാദുഃഖം രതികുലജവരയിവിടെ
വന്നയച്ചും ചെയ്യു വനനെകൊണ്ടു കൊണ്ടുപൊകൊണ്ടാവാൽ
രദസമയിനയവെചചെയ്തിട്ടിന്നാൽ നമ്മുടെ [illegible]

സമയമവനൊടരുൾചെയ്തയച്ചിതെന്നാൻ ഞങ്ങളതൊക്കെയും തിന്നെവാനരന്മാരെങ്ങൾ തൊഴുതു ൨൫൦

നമിച്ച ജനനിയൊടു യാത്ര പറഞ്ഞിച്ചു രുഷ്ടോം മഹാ ഗർജ്ജവം കണ്ടുപിടിച്ചിതെന്നാൻ തിരുവനവ

മലയമഹേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചെന്നാൻ തിരുനാദം ചെയ്തു വാനരസംഘമം കണ്ടു തന്നിന്നെത്തൊരുന്ന

നടുവാതകെട്ടായത കാണ്ഡമഹാനാദം കേട്ടുവരുന്നതു വരവന്നതെന്നതിന്നുമ്പാൾ സംശയം

മാനസെ പൊന്തുകാരെങ്ങളുമക്കാലമെയാമതം കപിനിവഹമതിലെഴുതിയും പറയുന്ന

ചെറുകാണായിതിരുവിവരമായസങ്കം കപിനിവഹമിരവൊടു കണ്ടുതന്നിതയ്ക്കാരുത്ത

ശിരനനുഗ്രഹത്താൽ പവനസുതൻ വരവാലമ്പമാകിയലങ്കയും നിശ്ശേഷം ദഗ്ധമാക്കി

മിഴിതിരുവിപ്പെട്ടെന്ന കലവൈരിയാകും ദശഗ്രീവനെ സമയമറിയുകകൊണ്ടു പറഞ്ഞിതു സ

ഭിമൊശരസ്സുതനൊടിക്കാര ചൊല്ലുവാൻ ജാംബവാനാദികളെന്നടന്നിട്ടുമിൻ ഞാനവ

ട്ടുവ വനതനയനയമവരൊടു ചൊല്ലിം ഗരാഘമാചുമ്മു ബാലിപുത്രനും കൂടെ കൈക്കൊണ്ടു

കപിനിലയമതിലങ്ങിനെകുന്നിട്ടുക്കൂടി ചിത്തങ്ങളിലായി പൊയിതെന്നാർ പ്ലവഗകുലവര

പ്രധാനമക്കറെനടകൊണ്ടപൊയി പ്രസ്രവണാചലം കണ്ടുചെവിയെന്നാർ കുസുമഫലം

ലമധുഫല താതങ്ങൾ മഹാഗുരുസമാനന്തം സുഗ്രീവപാലിതം കണ്ടിവിടവർ പിടിവിത

രായകപികളും കണ്ടു ഞാനിനാശനാശത്രുപറഞ്ഞിതെന്നാർ പലനികരസഹിതമിഹമ

ധുരമധുപൂരവും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനാമെല്ലാരുമൊക്കവെ തരണിസുതസഹായമായവഗ

ദ്ധത്താന്തങ്ങൾ താമസം കൈകൊണ്ടു തത്ക്കാലാദരം നൽകിനവരുടെ ഭക്ഷണമെന്നാ

ലിപ്പൊളിംഗമനൊട്ടില്ലെന്നരനന്തരം ആവനതിന്മവരൊട്ടുനാക്കൊണ്ടതെയ്ക

യാപ്പാശമധുവനം ചെന്നിതെല്ലാവരും ചെന്നൊട്ടിതു മധുരമധുപാനവും ചെയ്തവർ

പകപലങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കും ദശാന്തരെ ദധിമുഖൻ മതിശക്തിയായപാലനം ചെയ്തു മാനമാ

നെന്നതിവന്യശാസനാൽ ദധിമുഖനവലനെ ചൊല്ലിയൊട്ടക്കാക്കുന്ന മധുരസാരത്തു

തുക്കയാൽ പവനസുതമുഖകപികൾ മുഷ്ടിപ്രഹാരേണ പാഞ്ഞാൻ ദധിമുഖൻ വരുമതിതു

തം ചെന്നു തമ്മിൽ ദധിമുഖൻ മാതുസുഗ്രീവനെ ചെന്നു കണ്ടുമാലെയും വൃത്താന്തങ്ങൾ ചൊല്ലു

നാൻ തവ മധുവനത്തിൻ ഭാഗം വരുത്തിയാൽ താരെയനാദികൾ തന്നായ കപിബലം സുമ

രുതതവകങ്ങളായവർ പാലിച്ചു സുഗ്രീവ രമാവിപരന്നെവാനരേന്ദ്രൻ വനരാംപല മധുമധന

സുതതനയാദികളെന്നൊക്കവെ വന്നുമൽ ഭൃത്യജനത്തെയും വെന്നടൽ മധുവനപാലിത

൭൭൪ പൊഴുതഗ്രിഗ്രിതെന്റിഞ്ഞിനെ ഭാതലവാതമാകന്നു സുഗ്രീവനം തിങ്ങിമന
സ്തുരവിവരുന്ന സംഞ്ഞാമെണന്നിട്ടുപാത്തും രാമനെന്നു ചൊല്ലിനാൻ
പവനതനയാദികൾ കാക്കുവും സൽമിളപ്പാരം ഉത്തിഞ്ഞുവരുന്നിതന്റിളയം
മധുവനമത ഞ്ഞെ യെന്നാക്കിലൊ ഫലനെ ബലഭാഗ്യയാതെ കാഞ്ഞെവിപ്പൂരുമെ
ണ്ടവ കിരവെപ്പു വരുവതിന ലെ ഷ്ണ്ണു ചെന്നാത്തിന്നു ചെക്കലെണ്ടാപ്പും
ടവാൽ ണ്ടവനമത കെട്ടു ഴ ലൈന ചൊല്ലിനാ നഞ്ജനാപുത്രാദികൾ ഞൊട്ടുസാ
ദരം ഞ്ഞിലതനയ ാംഗദഞ്ഞാം പവനാദികൾ ഞ്ഞു സാ സുഗ്രീവ ഭമ്പ്ഷ ത്തം കെർക്ക
യാൽ പുനരവരുമത പൊഴുത വാലുപ്പ ഞ്ഞാമെണ പൂജിൽ വെഗന്നു ന്നാശുചെ
ന്നിറനാർ പങ്കജ പെരിയ പുരുഷമഞ്ഞിരാമത്തിരു വദിപ്പൂണ്ണു പുരുഷൻ പുക്കളെ
ണ്ടമൽവരൻ പുരമഥനപൂജിമരുവമമലജഗദ്ധ്വരൻ പുഷ്കരനെത്രൻ പുരണ
രപൊദരൻ ഭുജഗപതിശയനനമലൻ ജഗല്പ്പിര പൂജിൽ പുരുഷുതസെവിത
മാധവൻ ഭുജഗരിപുവാഹനൻ കേശവൻ പുഷ്കരപത്രമനെൽപുരാ
തനൻ ഭുജഗകുലഭൂഷണാരാതിതാം ദ്ധ്യയൻ പുഷ്കരസംഭവപൂജിത
ന്നിഗ്ഗുണൻ ഭുവനപതി മവപതിസ്താം പതിമക്ഷതി പുഷ്കരസംഭവപുത്രിയം
സപിപിഞ്ഞ യജ്ഞനപൂജിത്തിൽ നൽ ദൈവാരാതി പുഷ്കരബാസവവംശജ
മുകുടവൻ ഭുജബലവതാം പരാപൂണ്ണു ജ്ഞാനാകൽ ഭൂവതിനന്ദനൻ ഭൂമിജാവ
ല്ലഭൻ ഭുവനതലപാലകൻ ഭൂതവന്ദ്യാങ്ങ്കൽ ഭൂരി ഭൂതിപ്രദൻ പൂണ്ണു ജ്ഞാനാ
തൻ ഭുജഭവകുലാധിപൻ പുഞ്ജെർ കാനൻ പുഷ്കരബാണൊപമൻ ഭൂരികാ
രുണ്ണു വാൽ ദിവസകരപുത്രനം സൌമിത്രി യക്ഷ ദ്വിഷ പൂജിതം ഭജിച്ചത്തി
ക്കെസന്തതം [illegible]
ൽ വായുപുത്രാദികൾ പുനരഥ ഹരിപരന്നെയാം വന്ദിച്ചു പൂജിൽ മൊദം പറഞ്ഞാ
നഞ്ജനാത്മജൻ കരിപിനൊട്ടു തത്ര കണ്ടെനഹം ദേവിയെ കഞ്ചുരെന്റാലയെ
സങ്കടമെന്നിയെ കുശലപുരുഷൻ [illegible]
ദരം [illegible] അശോകവനിതയിൽ [illegible]
[illegible]

ഞായർ പെരുത്തി മുട്ടി ബഹബാള്ളുപം പാൎത്തു പാൎത്തുവന്നു ശ്രീരാമരായമെതിമന്ത്രപം

രമിങ്ങിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി ലമ്മിള്ളുമു ദ്ധ്യാനം ചെയ്യുന്ന നേരത്തു ഞാനന്ദാ ഞങ്ങൾ ശരീര

രനായി കമശാപാതലെ ചൂനമുൾക്കൊണ്ടു രുണ്ണെനനാകുലം തപെചിതമൃതമിമമ

മിലമതിയിൽ തമ്പിയൊടും തെളിഞ്ഞുവന്ന തന്നൊടും ചെമ്മുടങ്ങളെമ്പരഹിതയാ

യമരുംപംമ്പ സെവചെന്നു ദശാനനൻ കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ പൊയ്യതും മമിതുമതൊനാഴ്സുതി

സംബന്ധമായതാം സക്രന്നാത്തിന്നെ വന്നുള്ളതും കമിതിരുന്നിരന്നുമെന്നാൽ

കമിന്നാനൽ കിടന്നമൂന്നമായ കമ്മരമിനാൽ ത്താഹമവർ പൊരുവതിമിടക്കുവ

ന്നിതെന്നെനക്കും ചൊല്ലിനിൽക്കിന്നതിനു ശ്രീരാമനയ്ക്കു വനമാമാരുതനന്നു രാമരു

സൻപനാഥനെന്നാമവും ദേവതിയെയതിമഹാദ്ധുതികൊണ്ടു കൊണ്ടെനാഹി ബ്രഹ്മമഹ

നദീമന്ത്രിതാമെതൊ ഞാനും മലിതമാമിലക്ഷ്മി മുയസ്നുലം പഞ്ചുലൊകനം

പാപവിനാശനം മമവചനമിതിതിലമാകുന്നു ഞാനിമൊമമുംപ്പെചത്തിന്നുത്തമനെ

ശ്രവണയുഗളത്തിനും കെനമമ്രാമിനാരുമിതാ ദശമെനവന്നിങ്ങ്ങ്യം മമനയനയുഗ

ളത്തിനും യുതമാണു വാൻ മനസ്സിലും പാദാംബുജം ദൈവമെന്നചമിതിങ്ങിലനായെറു

തും കെട്ടതിൽ പന്നരാക്കാരെണ്ണമുഴുക്കിനിനമിമി നിനയമെഴുതൊടുമറിയിൽ വിണ

വന്നുണെനൽ മിടമയനെന്നാതു ചെറിള്ളിതമൊമിഷ്യം അവതിനചരകിനയാരൊന്നതെ

ന്നൊരുന്നുടിട്ടുത്താനത്തിചതിമുന്നനാരാകിരി മമലക്ഷ്മിയാടെലുത്താനാങ്ങൾ

കണ്ടു ലൊകമിഴും മിഴുപിടിച്ചിരുന്നെനൽ ഞാനുതനാമൂതലകത്തിലിലുപർക്കണവതിന്നു

ഞാനെന്ന ചിന്തയും കൊടുത്തിനാനാദരൊൽ കരുതിണ്ടിലുതിനെമിരപെരുമ്പാങ്ങ്ങിത്താഭക

ണ്ടിനിർകൊണ്ടു കുളിക്കുന്നുമുൽനിരമിട്ടുള്ള ഗജഭിക്ഷമുലത്തുണിക്കലുമിൽ ഈമ്മിങ്ങള

മിലംപിണ്ടിതൊരാചൊംപന്നതകിമയമമുമ്പ ചെയ്യും ദേവൻ പങ്ങാന്നനെറു കണ്ടു

മതകുളിരിമിതമിരിലിമിട്ടുന്നതിനു പടമിക്കുന്നതും മിക്ക മനം ചൊല്ലുന്നു

തചന്നചൊല്ലിനൊൾ പെചമിതമിലമിമിചെറുങ്ങാതിരുതൊന്നിമിയൊടും കമി

സെനയൊടും രാമയമപതിപതിയെ മിരപെരുങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവന്നു ദശാസ്യകുല

മൊചമുടിമുട്ടുടൽ സകലരകമയൊടു ചില ക്ഷമാരതകൊണ്ടു ചൊംസന്താപവശനത്തി

മുന്നാകരുതെതമെ ദശരഥസുതനാമി ശ്രീപാദ ഭക്തിമായിനിൽ ദേവിമെ

൨൪൮ മെനിയിഹനം ധന്യമാരരാൽ പുനരൊരു യാത്രാവാക്കും പറഞ്ഞിട്ടുക

വൃത്ത്യ പരുഷന്മാരിശ്വാസിയായ ജനകനൃപന്തയൊഗെഹമില്ലാ

വാചൊന്നര വാശൂശൂരന്മാരാൽ നൽകിനാറ് കമലാക്ഷി കന്നിനൊ

ടമിത്രകൂടാചലെ കാന്തനമൈ വന്നുകുന്നാ ഞൊളുദിനം കതിന തരനവര

നികരണെ വിലിബ്ബൊരു കാന്തന്താന്തവും ചൊൽകെന്നു ചൊല്ലിനാറ്

തെനപല തരമിവ പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു ക്ഷീണാവകല ലസ്മരുവും ദശാന്തരെ

ബഹുവിശവ ചൊവിഭവെനദുഃഖം ത്തിത്തിലും ബായവിയെയ്യു മാശ്ചര്യമി

ക്ഷത്താൽ നിടയുകൂടനു കൈവച്ചു ക്ഷുപൊന്നവെഗെനവി

നെമറൊന്നു ചെയൊന വും അമലനിൽ ചരകുലപതി ക്കിട

ഷ്ട ക്ഷുദമാരാമ ചൊക്ക ത്തക തെന്നത്തി നാടൽ പരിഭവ തൊടടൽക

രുതി വനനിശാചര പാപികളെ കുല ചെയ്യുന സംഖ്യകം ദശവദ

നന്തനെ ക്ഷുഹ രക്ഷാ കുമാരനെ ദുഷ്ടാശരാലയത്തിനഷ്ടിയിൽ

നൽ അടദശക്ഷു പൊത്തുജൻ ഉഷാക്കു ബസനാൽ ഭൂവരാധിശനെ

കണ്ടു പറഞ്ഞു ഞാൻ ലക്ഷ്യ തരമവെശം ദിവ്യ ചിത്ര ലങ്കാവൃത്ത

മിനെയും ദെവിതമ്പദം മിഗഭെയ മകു കൊടുവണങ്ങി വാങ്ങി ചൊന്ന

പിന്നു സമുദ്രവും ചാടിക്കടന്ന ഞാൻ തവചരണ കമല മശൃനെവവന്നു

ചിത്ര ദാസനുയാതിയെ പാഹിമാം പാഹിമാം ഇതി വചനന്തവചന

മാഹന്ത കെട്ടമിന്നു രാകാന്തനം പ്രീതി പൂണ്ടു ഭിനാർനുരജം

നുകിക്കരം കാക്ഷ നയന കൃതം മതി വണങ്ങു സാദ്ധ്യത്തിൽ കെവലം

സമയക്ഷുവ കാരമി ചെയ്തതിനാദരാൽ സന്തൊഷവും മമതനൊന്നിൽ നിഞ്ഞു

ഞാൻ പ്രണയ മനസാ ഭവാനാൽ കൃതമായതിൻ പ്രത്യുപകാരം എങ്ങിനെ

ചെയ്യ ടൊ പുനരപി രമാവരന്മാരുടെ പുത്രനെ പൂണ്ടു മൊദം പുണർന്നിതിനൊവി

നെയും ഉരസി ക്ഷുഹരണി ക്ഷുഹരണ ക്ഷുപൽകിടനാ നൊക്കി ൽ ദൊമരുടെ പുത്രദാ

ഹൃദയം ഭുവനതലമതിലൊരുവനിങ്ങിനെ കിട്ടുമൊ പുണ്ണ് പൂണ്ണ ഭുവ

സൗഭാഗ്യ മുണ്ടായ യടൊ പരമശിവനിതി രഘുകുലാധിപ വന്നനടെ പാവനയായ

കഥയതുകേൾ ചെയ്ത ഭഗവതി ദേവാ നിന്റെ പരമേശ്വരൻ കേട്ടുടനവ ൨൪൫

ദേവിയായി വന്നിടും എന്നാൽ ഭക്തിമുക്തികൾ തരസ്സിൽ തന്നെ ചൊന്നത

കേട്ടു മഹാപാതകങ്ങൾ തീരുമെന്നുമേ. ഇത്യദ്ധ്യാത്മരാമായണേ ഉമാ

മഹേശ്വരസംവാദേ സുന്ദരകാണ്ഡം സമാപ്തം. ശ്രീ. ശ്രീഗുരുഭ്യോ നമഃ.

ശ്രീ വേദവ്യാസായ നമഃ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ. ശ്രീ.

൨൭൫ ഹരെ. നാരായണ ഹരെ നാരായണ ഹരെ നാരായണ ഹരെ നാരായണ ഹ

രെ നാരായണ രാമ നാരായണ രാമ നാരായണ രാമ നാരായണ രാമ രാമ രാമ

രമണീയതര ലൊകപതെ രാമ സീതാപ്രിയ രാമ ത്രിദശപ്രഭൊ രാമ ലൊകാഭിരാമ

പ്രണവാത്മക രാമ നാരായണാത്മാരാമ ഭൂപതെ രാമ കല്യാണ തപൊധന പൂജ്യ

നനുസാരാന ഭൂതിക്കു സദ്ഗുരു ശിഷ്യരുതമെ ശരി കതൈപ്പതലെ പൊല്പെ ചൊല്ലുന്ന

ശ്ശും ചാരു രാമായണശ്ശുകം മനൊഹരം ഞങ്ങൾക്കു കാകുത്സ്ഥ ചരിതമതു ചെല്ലു നാഴി ത്തത്തം

തെളിഞ്ഞു കെട്ടുകൊൾകിനെങ്കിൽ ചൊല്ലുന്നുണ്ടുവൻ പരമെശ്വരൻ പരൻ ചെന്നു കാമനു

ഞ്ഞിതം കൃഞ്ഞുതിരിനാൽ പന്നഗാനനെ ചെവിതന്നു ഭദ്ര രാമ ചരിതാമൃതം പവിത്രം

ശ്രുണു പ്രിയെ ശ്രീരാമ ചന്ദ്രൻ ഭുവനൈകനായകൻ താരകബ്രഹ്മാത്മകൻ കരുണാക

രൻ മാലത്തിവന്നവതരിച്ചു കൊടുത്തവാറു സമൊദമരുൾ ചെയ്തിതാദരാൽ ദെവകളു

ചമസാക്ഷാന്മായമെഞ്ഞെളുന്നി കെവലം മാലത്തി ചെയ്ക തൊഴൽ പുണ്ഡയന്ത്രിത്തെന്നി

രുചിക്കപൊലെ മശുക്രമാമകള്ളി ശതയൊജനായതമത്രമം ലംഘിച്ചു രാക്ഷസവി

ററെയും കൊന്നു ലങ്കയും ചുട്ടുപൊറിച്ചുതിരിസമയം ഞങ്ങളിനെയുതെളുത്രമാരെ

രുത്തന മെഞ്ഞു മൊരു നാളുകളിച്ചുന്നതിണ്ണയം ഹരിനെയും ദിനവാംശതെയും ലക്ഷ്മ

ണനെനെയും മിത്രാത്മജനെയും കെവലാ മൈഥിലിയെ കണ്ടുവന്നതു കാരണം പാ

താളജൻ പരിവാരിച്ചുതുദധം തന്നിനെ യതിതെക്കാളിറ്റിയുമുടനെക്കുനെവാ

നിലിയെ കടന്നിട്ടുന്ന നക്രാദികരചക്രാദി പരിപൂർണ്ണ ഉഗ്രമായ ഞങ്ങളും കടന്നവൊ

ഷിരാവണനെ പടയൊടു മൊട്ടിച്ചിതാൽ ഉഴിയയെ നക്കാണാതു ദൈവമെ രാമ

പാത്രം കെട്ടുന്ദ്രിവനം പുനരാമയത്തിരുവാണതു ചെയ്തിട്ടു നാൾ പലം പനം ചെ

ത്തു സമുദ്രത്തെയും ബന്ധലങ്കയും ഭിന്ന്ചി കലിച്ചതിനാംചിതം രാവണനനെ സ്സബ

ലം കുലചെയ്തു ദെവിയെയും കൊണ്ടു പൊരുന്നതുണ്ടു നാം ചിന്തയുണ്ടാകരുതെന്നു

മെദാനന്ദെസഹിതനായാ ക്കുന്നതു കാക്ഷിനിന്നം നിയ്യരാജമൊതിയാൽ ഇങ്ങിച്ചുകൂടാ

തൊരു ശ്രുതർ കാണായ വാനരസഞ്ചയം വഹ്നിയിൽ ചാടെണമെന്നു ചൊല്ലിന്റ

ലക്ഷ്മിനെയാമെന്നരുളെ ചെയ്യുന്നവരിച്ചു വരവരിച്ചിയെകാട്ടു നവാനയപ്പായവ

ക്കു നെരമിറിക്കുന്നയാതെരഞ്ഞുത്തമലത്തിൽ പെണ്ണാംപുത്തിതെനാതിപൊലം
കെശനം മറില്ലാനെന്നറിഞ്ഞു യം. ലൊകത്രയത്തിങ്കലാരെന്നു മന്നുരാജ്യവന്ത
ത്തിരുമുമ്പിൽ മഹാരണ്യത്തിന്റെ ണശൊഭാണം ചെയ്ക ജലധിയെ ജയപുരം സെത
ബന്ധിച്ചിലമാനുഷം വല്ലുകണ്ണിലും ഏതും ജയന്തവനപ്പതിമിത്തങ്ങൾ കാണ്മേ
രഘുപതെ ദക്ഷശക്ത്യാന്വിതമിത്രപത്രൊ കക്കുറിന്നം മാതൃക്കൾ കാഴ്ചയുണ്ടാനന്തര
ക്കണ്ണെമന്ദിലാമാഴ്വതൊഴുതുതിലും വാദ്യസന്തടവനൊടു പൊരുളിലുന്ന ഗനാൻ ല
ക്കാഴ്ചരത്ന ക്കല്ലകളുളുതാനന്തങ്ങൾ ശതാംഗപ്രഹി നമൈനൊട്ടെത്തിക്കെന്ന കൊടിമ
ത്തിൽ ക്രീഡകൾ ഒന്നിപ്പയൊക്കവെ കണ്ടിട്ടത്തിൽ കവെണം വചസ്സാ ഭവാൻ എന്നതു കെട്ടു
തൊഴുതു വാതാത്മജൻ നന്നായി തൊഴുതു ഞാൻ ത്തിപ്പുകുത്തി ഗന്നാൻ മക്കുടസമുദ്രത്തി
ടാപലാം പതന്തതുന്നതമിത്ത്യസ്ത്രീലങ്കാപുരം പ്രാണഭയമില്ലയാതെ ജനങ്ങൾക്കും കാ
ണാം കനകമണിമയനസമാനമണിവിസ്താരമണ്ഡപങ്ങളുമെഴുന്നള്ളിയൊരു ജനാപത്തൻ കനകമതി
ലെഴുമുള്ള ഗൊപുരന്നാലുമുണ്ടതിൽ കലശങ്ങളിൽ ശൊഭിതമായതിനെഴുനിലകളും ക
ണ്ടിനെതന്നെയതിന്നുത്തുങ്ങപൂന്തു ലായി പൊന്നുകൊത്തിലക്കളെഴുതുന്നൊരു പൊ
ലെപകിരിനം നന്നായി ഗൊപുരപങ്ക്തിയുങ്കൊണ്ടുമായി രൂപത്തെന്നു ഗൊപുരം പൂ
ൎവ്വത്തിനം കിടങ്ങുകളും സാഗരമാം കിളൊക്കുവാൻ വെലയെന്നു പാലപങ്ക്തിയാൽ
ന്നാങ്ങൾ കൊൾകിത്തിലെ ഗൊപുരംകാക്കുന്നതിന്നു നിശാചരന്മാർ പതിനായിരം
ദക്ഷിണഗൊപുരം രക്ഷിപ്പതിനും കുന്തരക്ഷാപരരുണ്ടു നൂറായിരം സദാശക്ത
രായി പശ്ചിമഗൊപുരംകാക്കുന്ന കന്നപരരുണ്ടു പത്തുനൂറായിരം ഉത്തരഗൊ
പുരംകാത്തിരിക്കുന്നതിന്നു ശക്തരായുള്ളൊരു കൊടി നിശാചരർ ഇങ്ങനെ ചില
മുന്നുതിലയ്ക്കുമുണ്ടുഗ്രതയൊടുന്നു പൂകാത്തിരിപ്പാൻ നന്നു പുരംകാക്കുന്നതിന്നു
ണ്ടു പെരുമന്ത്രശാലകളുണ്ടതിലിരട്ടിക്കുന്നം ഹാടകനിർമ്മിതമൊജനശാലയും
നാടകശാലനടുന്നതിൽ മറ്റൊന്നുമമ്മജ്ജനശാലയുമുദ്യാനത്തിന്നരികത്തു
ഉത്തമനിത്യശാലയും ലങ്കാധിപൻ രമ്യമായ കാരണമെട്ടു മാതംഗവാഹംവരയൊ
ജനങ്ങളും ന്തപ്പുരത്തിൽ നിന്നുമിത്തുരത്തെ ന്നഹാതമിത്രമാപിനിയൊടെനം ചെ
ന്നൽ ബലവാൽ പൊക്കുന്ന തൊളുതാനെ ദശാനനം മൊഹനൈപത്തു ജാതെമിയെക്ക

കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ആനന്ദാശ്രുവും ഒഴുകി ആശ്ചര്യചിത്തരായിട്ടു വാനരന്മാർ കൊണ്ടു
ധൈര്യവീര്യവും കീർത്തിയും വർദ്ധിച്ചു പരക്കും ഹനുമാനെ പ്രശംസിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അത്ര
വേഗം ശ്രീരാമനോടു കൂടെ ആനന്ദിച്ചിരുന്ന വാനരരെയും രാക്ഷസരെയും കണ്ടു
പിന്നെ അവർ ചെന്ന് ബന്ധനം ചെയ്ത രാക്ഷസരെയും കുമാരന്മാരെയും
കണ്ടു പിന്നെ അവനെ വിട്ടയച്ചു ഹനുമാൻ വാനരസൈന്യത്തിൽ
നാലു ദിക്കിലും സൈന്യം ഒരുക്കി വേഗത്തിൽ പോരിന്നായി വന്നു
ചെന്നു നിന്നു രാവണൻ കോപിച്ചു പറഞ്ഞു താൻ തന്നെ പുറ
ത്തു പോരുവാൻ ഒരുങ്ങി വിഭീഷണനെ കണ്ടു കോപിച്ചു പറഞ്ഞു
ദുഷ്ട വിഭീഷണൻ ചെന്നു ശ്രീരാമനോടു ചേർന്നിരുന്നു എന്റെ പുത്രന്മാരെ
യും കൊന്നു എന്നു പറഞ്ഞു കോപത്തോടെ ആയുധങ്ങൾ എടുത്തു
ഉത്തമനായ ദശാനനൻ ചെന്നു നിന്നു വാനരരോടു പോരിന്നായി
വന്നവൻ സുഗ്രീവൻ ഹനുമാൻ മുതലായ വാനരവീരന്മാരും രാക്ഷസ
രും തമ്മിൽ പൊരുതി ഏറ്റവും ഘോരമായ യുദ്ധം ചെയ്തു
വാനരരും രാക്ഷസരും ഒരുപോലെ യുദ്ധം ചെയ്തു
പിന്നെ കോപിച്ചു രാവണൻ ശരങ്ങൾ എയ്തു വാനരസൈന്യത്തെ
കൊന്നൊടുക്കി ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു
അതിബലവാനായ രാവണൻ ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു ലക്ഷ്മണനെ എയ്തു
വീഴ്ത്തി ശ്രീരാമൻ കോപിച്ചു ദശാനന
നോടു യുദ്ധം ചെയ്തു ശരങ്ങളാൽ പത്തു ശിരസ്സുകളെയും ഛേദിച്ചു
പിന്നെയും ശിരസ്സുകൾ ഉണ്ടായി വന്നതു കണ്ടു ശ്രീരാമൻ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു
അഗസ്ത്യൻ ഉപദേശിച്ച ബ്രഹ്മാസ്ത്രം എടുത്തു ചെലുത്തി കണ്ടു
ദേവകൾ ആനന്ദിച്ചു രാവണൻ മരിച്ചു വീണു കാലം പോക്കുന്നതു
കണ്ടു ദേവകളും ഋഷികളും ശ്രീരാമനെ സ്തുതിച്ചു പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തു
വാനരന്മാർ ആനന്ദിച്ചു ലക്ഷ്മണനോടു കൂടി ശ്രീരാമൻ ജയിച്ചു
സൈന്യം ഒക്കെയും പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടു സൈന്യത്തോടു കൂടെ വാനരപ്പടയിൽ മഹാ

ബലാൽകൃതം നന്ദി ഭാഗവും മറ്റെ ഭാഗവും പർവ്വതവും പറിച്ചു കൊണ്ടുവാൻ
വേഗവും വാനരന്മാരെയും ഒക്കെ രണ്ടു പ്രവരപ്രമുഖരായുള്ളവർകളിൽ ഞാൻ
മാരുതി കണ്ടവരെ മേൽ പിന്നെ സുമിത്രാത്മജനാം ഗദയോടെ സുഗ്രീവനെന്നെ
ക്കിലയും തിരിക്കവെ എന്നിങ്ങിനെ ഇരിക്കുമാറുള്ളതിരങ്കിൽ ഗവൻ ഗവയൻ ഗവാ
ക്ഷൻ ബലി ശുമി സമാനനായ മൈന്ദൻ ദ്വിവിദൻ പങ്കജസംഭവനുടെ അനുമതി എന്നതും
ഗന്ധന്മാരും ശതബലി താരനും ഉള്ള വാനരനായകന്മാരൊക്കെയും വാനായ
തല്ലാതൊരു സൈന്യവും കൂടെ പാർക്കുന്ന കൊണ്ടുമൈവെക്കരുതായലങ്ങാക്കരുതാക്കും
വഴിക്കെട്ടെങ്ങനെ മരുള്ളെ ചെയ്യുമക്കൾ ടൈസെന്തികമതെന്നു സഹോദരനെയും രക്ഷ
തിനക്ഷത്രമങ്ങളെല്ലാമതെന്നു മിന്നുന്ന നക്ഷത്രനാഥനും ഭാസ്കരദേവനും ഒക്കാശമാ
ർഗ്ഗം മിന്നുന്നതു പോലെ ലോകനാഥന്മാർ തെളിഞ്ഞു മിന്നി നിന്നാർ ഞങ്ങൾ മിന്നി
ച്ചുക്കളിച്ചു ചുണ്ണച്ചു ചൊക്കാത്തിൽ തീർത്തുവാൻ മക്കൾ സഖിയം രാത്രിഞ്ചരേശ്വര
രാജ്യം പ്രതിവരമായുള്ള വേഗാൽ നടന്നതങ്ങിനാർ ദശാത്രി ചൊക്കനിറങ്ങുമ
രണ്ടാളവർ നിന്നങ്ങു കൂടുന്നതു പോലെ ചാടിയെമൊടിയുമൊരൊവനങ്ങ
ളിൽ തെറിക്കും പക്വ ഫലങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കയും ശൈലവനാദികോലങ്ങൾ പിന്നിട്ടു
ശൈലശിഖരികളായ കപികുലം ദക്ഷിണ സമുദ്രതന്നുത്തര തീരവും പുക്കു മഹെ
ന്ദ്രശൈലാന്തമരുന്നിനായ് മാരുതി തന്നുടെ കണ്ണുടെ ശേഷം പാർത്തിറങ്ങിയശേഷമു
പവീരനും താരെയെക്കണ്ടു മഹാസൌമിത്രിയും പാർത്തിറങ്ങിവന്നിങ്ങനാഗ്ര
ജം. ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരും കപീന്ദ്രനും വാനരവീരൻ പ്രവേശിച്ചനന്തരം ഉള്ളതും
പരിശീതന്നുടെ പക്ഷി മന്ത്രം പ്രവേശിച്ചിതു തങ്ങളുടെ വാനര വൻ സുഗ്രീവനോ
ടരുൾ ചെയ്തിതാശു നാം മഹാ കൃത്യം സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്തു പാർത്തിനിയിരിക്ക
ട്ടാനവായുവും പിരിയാതെ ഉള്ളവരൊന്നിച്ചു മന്ത്രിച്ചു പാരാതെ കെട്ടിക്കവെണമിനി
യൻ വാനരസൈന്യത്തെ രക്ഷിച്ചു കൊള്ളേണം സേനാപതികൾ കൃശാനപുത്രാ
ദികൾ രാത്രികിൽ മായാവി ശാരദന്മാരായ രാത്രിഞ്ചരന്മാർ വന്നു മിളിച്ചു ചൊൽക്കവ
മരുൾ ചെയ്തു സന്ധ്യയും വന്ദിച്ചു മെന്നിനാൽ വഴ്ത്തായ്പെരളുന്നാദം പാനത്തുന്ദു
മകരാലയം കണ്ടു മാനസെ ഭീതികലർന്നു മരുന്നിനാർ നക്രചക്രങ്ങളെ ഭയക്കര

൭൫൩ മൈത്രെയനുഗ്രഹംവരുത്താലയംൻ്റെ മഹിമ്പാനം ശ്രീരാമൻ നന്തരംഗാധമഗാധയ

ത്താരണം ചെയ്തിനരുനാക്കുമ്പൊൾ നെഞ്ഞൂസ്ഥംകടന്നുചെന്നു

ഞ്ഞനെരാവണനെ നെ വധിക്കുന്നു ചിന്തപരവശനായക്കണ്ടുമസഞ്ചന്ദ്രൻ

രാമപാദം മകുടനാർ ചന്ദ്രനമ്മ മുട്ടിയില്ല പൊങ്ങിനാൻ ചന്ദ്രഹാസിയെ

ത്രിലൊകരാമനം ദുഃഖം കലൻ്റപ്പിയാപംത്രൻ നാനൊക്കലൊകത്തെയറ

കറിക്കുവാൻ ദുഃഖഹപൊദയശൊഭലൊട്ടാട്ടി സൌഖ്യ ക്കുദൈഹകാമജ്ഞ

ഷാദികൾ ആഞ്ഞനെന്നിന്ത്യ ങ്ങനവയെഞ്ഞനെന്നൊക്കനൊദിവമായങ്ങ

ചിട്ടാത്തിൻ സംഭവിക്കനിചരിച്ചുകാൺകിലൊസംഭവിക്കുന്നു ദെഹാഭിമാ

നിക്കുംക്രിയവരമാത്തിൻ സൌഖ്യ ദുഃഖാദികൾസന്ദസാദൃശ്യങ്ങിക്കിച്ചുരൊങ്ങ

ത്തുംസാമ്രാജ്യമനജമാത്രംപരംദുഃഖാദിസച്ചപ്പംബുദ്ധിസംഭുതങ്ങൾ

ക്ക്യനാരാമൻപരമാത്മപരബ്രഹ്മൻമായാഗുണങ്ങളാൽസംഗതനാകയാൽ

മായിന്മഹിമ്മാങ്ങനൊന്നുംപ്പാദുഃഖിയെന്നുംസുഖിയെന്നുംമെക്കാമത്ത

മൊക്കയൊത്താലബുധസൂതരുടെമതംശ്രീകാന്തിലക്ഷ്മശരണചന്ദ്രമൊദത്ത

ജൊലിക്കുന്നായക്കിക്കുന്നും വാനരൻ ചിക്കുവടക്കെകരെവന്നുവാനിൽപൊരെ

ലവരെന്നൊരന്തരംശങ്കനീസംജയിച്ചുജഗന്ത്രയംലങ്കയിൽവാഴുന്ന

ലംകെശ്വരനാദാമങ്ങൾതകെവരുത്തിയിരവൊട്ടുമന്ത്രികെതനംവിക്കി

രുന്തിനിനാൻ ശ്രുതിനെയാസ്സരൊദികൾക്കുമരുതാതൊരുകാര്യങ്ങൾമാരു

തിചെയ്തതുമിന്തിച്ചുദുഃഖിച്ചുനാണിച്ചുരാവണൻമന്ത്രികളൊടുകേൾക്ക

ച്ചനവമ്പുകൾമാരുതിവന്നിവിടെചൊന്നാക്രൊശ്രുതാമെയൊർത്തിക്ക

യുമക്കുട്ടലൊങ്കുംതാങ്ങതാതൊരുലങ്കിച്ചുക്കൊണ്ടുവന്നുകാംബക്കാ

രുവാനരൻജാനകിതന്നെയുംകണ്ടുപംഞ്ഞാലുടനിതിജ്ഞാനതച്ചുനവ

വനംനക്കുഞ്ചരങ്ങാരെയുംവധിച്ചുന്നുപുത്രനാമകുമാരനെയും

കൊന്നുലങ്കയുംഭസ്മിപൊടിച്ചുസമുദ്രവുംലംഘനവുംചെയ്തുസങ്കാ

മന്തിയെന്തുന്നുനമ്മുവൊയതൊ ഞ്ഞാംനമുക്കിനിചെയ്യുന്നമ്മ

ഷിക്കൊരുസംശയംഞങ്ങൾക്കിക്കുലസൈന്യംരാമന്മക്കാൻതന്നെത്തരത്തി

ശെമൽപിനാർ കത്തവ്യമെന്നതാകുന്നു തിരുമെന്നതിന്റെ തിരുമിഷ്യകമ്മിക്ക ൨൨
ന്റെണ്ടെന്നും മന്ത്രിശാരദമാർ ന്റെണ്ടെന്നടെ മന്ത്രികൾ ചൊന്നതു കെട്ടു തമ്പുലമാക്കു
ന്നിചൊരാവന്നിയുമമ്പിതം നന്നായി തിരുമിഷ്യ ചൊല്ലുവിൻ വൈകാതെ എന്ന
ടെകൽ ണ്ടാകുന്നതിന്റെ ണ്ടെന്നിലെ ദൈവഹാപന്റെ ണ്ടർക്കുപാ ഞ്ചലും ഉത്തമമെത്രെ
മംമിന്നെ ഖപമവും തയതിന്റെ വിയമാകുന്ന ബ്ബിചൊരശ്ചം സാക്ഷ്യമിമിമിമം മുക്കാക്കു
മമി൨ംസാക്ഷ്യമല്ലുന്നതിനുകൂന പക്ഷങ്ങളും കെട്ടാൽ പലക്കുമൊരു പൊരുലമാ
നസ്സ്വാദമൊഴിഞ്ഞു തൊണ്ടു മത്തകൂടാതെ ലജ്ജയും പറയുന്നൊരു ജ്ഞസ്ഥിതം മെമ്മ
കംനന്നന്ത്രിദശം എന്നറ ചൊല്ലാതിഷ്യകമ്മിഷ്യതത്തമം മിന്നെനഞ്ഞൊമത്രമക്രമംശെ
പാക്കുവൻ ഓരൊരോമതം പറഞ്ഞെനഞ്ഞനങ്ങൾ തിരുവാനാക്കിയെത്തിവാൾ മിഷ്യനത്ത
രംനക്കതിനെ നൈനകമന്ത്രമായ ചെവനമ്പഞ്ഞിമിഷ്യകമ്മിഷ്യമ്പി വത്രമക്രമമ്മാ
ഷുങ്ങ മന്ത്രമതെന്നിയെ മിത്രാദിമാനെന താഞാൽ പറഞ്ഞതു സാമിഷ്യത്തിന്നുമുക്ക
ൽം പറഞ്ഞതു ബൊമിഷ്യമറെറവന്നു പറഞ്ഞിഷ്യ ഷാമി കൊല്ലുകൊല്ലെ തസ്ക്കമിഷ്യങ്ങു
ടാതെ കാലപ്പെട്ടു ശുപമായി൨ം പരമ്പരം തിരുയാക്കുന്നമ്പി മിഷ്യനമന്ത്രമൊഴിഞ്ഞമായ
ന്റെഞാന്നസമമതെന്തും എന്നാമിവിടെ നലുങ്ങിതനകുതൈനൊന്നിന്നു ണ്ടെമ്പി
ചാരിഷ്യ ചൊല്ലുവിൻ തണ്ടിനെരാവണണെഞ്ചൊന്നതു കെട്ടുതപിഞ്ഞിതനെപ്പൊ
ശാപരർ ചെല്ലുന്നാൽ നന്നനന്നെതയുമൊന്നത്രാനകൂങ്ങളിതിനൊരുകാര്യംചിചാ
രുണ്ടായതും ലൊകങ്ങളെല്ലാം ജയിച്ചഭവാന്നൊരാകുലമെന്തഭിമിഷ്യതമാന
ചെമന്ത്രനാംരാമകൾ ന്നിദയവാമിന്തെഭിമിഷ്യതമാനൊനൊമന്ത്രനമമെത്രെ
മത്തനംമന്ത്രിയെ പാകുതെജയിഷ്യഹൽ ബക്രാന്റിന്റെ ഇഷ്യ പത്തനെസ്ഥ
രംചിക്കുതിയായൊരു കീത്തിവന്നത്തന്ന പത്രനാംമെല്ലന്നിനാട്ടിന്നിതൊക്കന്ന
മിന്നെശനെഷരായുമമുന്നിഭവാൻ ജിതെഞ്ഞിതശ്രമംപൊകും ശാന്തരെപ്പൊലു
കമായമിമാനം ഭവിഷ്യതമതനൈത്രുപാത്തകണ്ടൊന്നപൊകാലനെന്നെമ്പി
ൽജയിഷ്യഭവാനണ്ടൊകാലമന്നത്താചൊരുഭയമുണ്ടാപ്പുഹംകാരമാത്രെണ്ണ
നെവരുന്നനെ സംഗരത്തിങ്കൽ ജയിമ്പിലയൊ ഭവാൻ മന്ത്രുങ്ങളുടെ വകഉ
ഷ്യായെണ്ണമൊ പറവർ മന്ത്രങ്ങളു ചൊല്ലുവിൻ മിന്നെ മയനാം മഹാത്മര

൨൨൯ ൽവെച്ചു ഇന്ദ്രകരത്തെ തന്റെ കീഴിലാക്കിയൊഷം ദാനവന്മാർ കരത്തെ പിടിച്ചു

ക്കുന്നു ദാനവന്മാരെ കൊണ്ടുതന്നെ ചൊല്ലെണമൊ കൈലാസശൈലത്തിങ്കൽ

ചെന്നു നാലൊലായ ശ്ലാനമായിയ കാരണം കാലത്തിൽ ചന്ദ്രഹാസത്തെ നൽകിയ

യൊക്കുലങ്ങളെ ... ചാരം ... മനസ്സിൽ ... ലൊക്യവാസ ... ളെ

വൽബലമായ ... കെലൻ ... മാക്കിവന്നിവിടെ ചെയ്തകഷ്ട

...

ണ്ടാമൊഹ ക്രുശലഭങ്ങൾ മനൊരായസത്തിൽ വീണ മരിക്കുന്നു ജാനകിയെ കണ്ടൊ ൨൨൨

ഹിക്ക കാരണം. പ്രാണികൾ നാശം ഭവാനുമകപ്പെട്ടുന്നല്ലതല്ലെ ത്രമിഴിക്കെതെന്നുള്ള

ശ്രുതി ഉലർന്നിരിക്കുന്നതെന്നാകിലും ചെയ്യമതികൾ മനസ്സിൽ കാരണം

ചാപല്യവാസനം കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെ വാസനകൊണ്ടത്രെ സ്ത്രീകൾക്കുമെശാസനയായ

മാണ്ടെക്കിലും തത്വം വിശ്വാസം നശ്വരഭ്രമം ജാക്ക പൊഴുതറക്കുന്നതിനൊക്കൊ പറയെണ്ടതി

ല്ലല്ലൊ കാരിയതെല്ലാമവനയതിയത്രനാഗിച്ചുള്ളൊക്കുമാവത്തിനാകിറില്ലയം

തൊഴിതിരിതിരിരാമനെയും മഹാവാനരന്മാരെയുമൊക്കെയൊടുക്കുവൻ ജാനകിതന്നെ

യന്ത്രിക്കിട്ടു കമാനമെൻ വെട്ടുമതൊക്കുളുളൊതെമെടുഹത്തിനന്തരംപന്നുപൊകുന്ന

മെമൊഹിച്ചവാഹനെ സാധിച്ചു കൊൾകന്നിരിയുന്നവർക്കുവശനായംപർഷനവന്നുമാ

വത്തിരിയുമയമൊക്കിന്നിരുന്നുമതിഗ്രഹമുള്ളപുരുഷനവനാക്കുന്നിജനൊരൂ

ണ്ടുളൊക്കവെപുരുഷവ്യയം കൂടകണ്ടൊക്കിയെട്ടുവിരുന്നിട്ടും പറഞ്ഞിതിന്നനാ

ദരാൽ മാനുഷനായിയരാമനെയും മഹാവാനരന്മാരെയുമൊക്കെയൊടുക്കിത്തൊൻ ജ്ഞാ

പരുവാനനജ്ഞയെ ചെയ്കിലെന്നാശരസ്വരനൊടുചൊല്ലിനാൻ അന്നരകാഗ

തനായാൽ തിട്ടിഷണൻ ധന്യൻ ത്രിജഗ്രജനനൊവണങ്ങിനാൻ തന്നിൽ കണ്ണിരുഞ്ഞിട്ട

ശാസ്ത്രം ചൊന്നാനവനൊടു പഴച്ചിട്ടിഷണൻ രാക്ഷസാധീശ്വരാ ബുദ്ധരാനനകെ

ട്ടുകൊണ്ടമൊന്നാടെവാക്കുള്ളന്നിന്നുന്നതു ചൊല്ലുന്നമെല്ലാവരുംനിക്കുള്ളവരൊ

ടു ചൊല്ലുന്നു ബ്രഹ്മജനനൊക്കു ന്നമെന്നുകുലത്തിനെന്നുള്ളമെല്ലാവരുമൊ

ക്കിച്ചിത്തകൊണ്ടും ശത്രുത്തിനാരുള്ളതൊക്കിന്നു രാമനൊടിത്തിപൊക്കത്തിൽന

ഞ്ചരവിവമത്തനത്തൻ പ്രഹസ്തൻ നികുംഭനും മഹൊദരനും യജ്ഞശത്രുന്നകാദികളുഞ്ഞം

കുംഭകർണ്ണൻ ജാംബുമാലി വജ്രദംഷ്ട്രനും കുംഭനും കുംഭനികുംഭനും കമ്പനൻ വമ്പമഹൊ

ദരനും മഹാപാർശ്വനും കുംഭഹനുത്തിരാവതികായനും ദെവാന്തകനും നരാന്തകനും ത്രിശി

ദെവാരികൾ വജ്രദംഷ്ട്രാദികളും ധൂമ്രാക്ഷനും ശോണിതാക്ഷനും വിന്നെതിവാക്ക

സുഗ്രാക്ഷനും മകരാക്ഷനും ഇന്ദ്രനെ സംഗരെ ബന്ധിച്ച വീരനാമിന്ദ്രജിത്തിനുമാമ

ല്ലവനൊടെ ഓനെരെപൊരുതുജിക്കുത്തിന്നാരുമെസ്ത്രീരാമനൊടു കരുതൊക്കുമാനസെ

ശ്രീരാമനായതുമാനുഷനല്ലകൊണ്ടാരെന്നുവൊനമാമല്ലൊരുവനും ദെവെന്ദ്രൻ

൨൨൭ ശ്രീവിഭാവനിയുള്ളവൻ വൈവസ്വ. തന്റെ ശ്രീയുള്ള കേൾവാശിയുള്ള ജഗ

ത്ത്രാണനമശ്രീമിത്തെശനശ്രീവന്നിശാനനമശ്രീവെശ്വരാപ്രശ്രീഭുജംഗശയനൻ

ശ്രീനിത്യങ്ങളെ വസ്തുക്കളുള്ളവൻ സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണു നാരായണൻ വരൻ

മാക്കളുൻ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയകാരണൻ കൃഷ്ണൻ ഹിരണ്യാക്ഷനെ കൊലചെയ്തവൻ ഹിര

ണ്യകശിപുവിനെ നരസിംഹരൂപം ധരിച്ചു കൊന്ന

ഹിരണ്യകശിപുവാം വീരനെ ലോകൈകനായകൻ വിഷ്ണു വാമനകൃഷ്ണ ആയത്തി

ലോകത്രയം ബലിയെ വഴുവാങ്ങി കൊണ്ടതിവിക്രമൻ ശ്രീരാമനായി മന

ഷ്യരൂപം ധരിച്ച രാവണനെ ശംഭുകയാൽ വധിച്ചവൻ യശോദയെ യോഗ്യരായ ഉണ്ണാലവതി

ച്ചിട്ടും ജഗന്മയനിന്നു ദശരഥപുത്രനായി ജനിച്ചതിനെ യൊട്ടു കുശവാനെന്നറിഞ്ഞി

ട്ടിന്ന് സത്യഭക്തന്മാർ ഭരതനുനന്ദൻ ശത്രുഘ്നൻ കൂടിയെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഇങ്ങി

ലെന്തിന്നു പറയുന്നിതിനൊന്നു ശങ്കയുണ്ടാകിലതിന്നുളെള്ളൊക്കുവൻ സേവിച്ചവ

ർക്കുഭയമെന്തൊക്കെ യൊട്ടുകുന്ന ദൈവന്മാരെ ഞങ്ങൾക്കറിവില്ലാ കേവലൻ ഭക്തപ്രിയൻ പരമൻ

പരമേശ്വരൻ ഭക്തിയുമൊക്കെയും നൽകുന്നോനായുള്ളൻ ഭക്തവത്സലനാംഭവാൻ

ലോകനാഥൻ ശ്രീപരമേശ്വരൻ ഭക്തി കേശവൻ ഭക്തിയൊടുന്നിരുവരുടെ

നിത്യമായി സേവിച്ചു കൊണ്ടു മഹിമയാം ധൈര്യമിതൊന്നിയെ കൊണ്ടുകൊ

ടുത്തെന്തിനു പാലിച്ചും ലോകത്തിൽ നൈഷ്ഠികരായി കൈതൊഴുന്നൊരു ഭക്തിക്കെ

ന്നെചൊല്ലിയാൽ ഉചിതമവരാലറിയാം ഇങ്ങു ഭക്തിയില്ലവരെല്ലാം നെൽക്കിട്ടു

മഹാനന്ദകരമായി ഞാനം ഭക്തിയുള്ള മറ്റാരും കാണാനിനി പക്ഷമാനെ രക്ഷിച്ചു

ബാലകന്മാരെയും കൊലചെയ്തൊരു രക്ഷനാം കംസനെ കൊന്നവനായാഗര

കമ്പം മറിയിനാശത്താൽ ബാഹുബലങ്ങൾ നൽകിനാൻ തിരുവാലവിലെ പശുകുലം

മഹാപുണ്യനും ദുഷ്ടന്മാരെ യൊക്കെയും കാലം ചെന്നവർക്കുള്ള ഭക്തിയും പെരുകിച്ചു

നിലയാം മനുഷ്യൻ ഇവയാലൊക്കെ തങ്ങളെ പൊരുതുമാറും മറ്റ് ദൈത്യ കുലാ

രാജ്യസനായിക്കിയ ഭാഗ്യവാന്മാരെ ജനിച്ചിട്ടു ഭക്തിയാൽ നന്ദിയാലനെക്കൊ

ന്നുകൊണ്ടതുമൊന്നവരാദികളെ കൊലചെയ്തതും ഉന്നതനായിക്കിയ ബാലി

യെ കൊന്നതും ഉന്നവനായിക്കിയ രാഘവനെന്നൊക്കെയും ആഞ്ജനേയൻ വന്ദിതനാം ദേവൻ

വന്നെല്ലാരെങ്കെന്നെത്രയൊ കണ്ടു പറഞ്ഞുടൻ വസിഷ്ഠകുലഗുരുവരനെത്തന്നെ സുമന്ത്രസ്വന്ന

സുനന്ദിയെ പൊയ മാരുതിപ്പെരുത്തി ഭരതനൊടുരിയാതെയറിഞ്ഞിരിക്കെ അവൻ വന്നൻ

നായകന്റെ താനന്ന തെളിയം നന്നല്ല സഖ്യനന്തൊടു പൈരം പിതാക്കൾ ഗവനെ

കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൈവിയെ ദുഃഖിച്ചലനായകനവൻ പ്രബലന്തന്നൊടു മത്സരം

ചെയ്തുതുടങ്ങിയാൽ വിശേഷനായും നഗരവും സേനയും സൈന്യം ഒന്നും ഇല്ലാതാക്കി

ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തിയായ കൈകേയിയുടെ പുത്രൻ ഇത്ര തന്നെ

ദുഃഖിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതിനെ നമ്മൾ കൊല്ലേണമെന്നു വിചാരിച്ചു ചൊല്ലി

ക്കാം പ്രബലനെന്നു കണ്ടാലെന്നൊരു മൊഴി തീർത്തു വരുന്നവരെയും ഒന്നൊഴിക്കുക

വരുന്നെരമായ മനുഷ്യരെ കൊണ്ടു നേരെ വന്നു തന്നെ എന്നൊരു

താരകമങ്ങളെ കൊടുക്കപ്പെട്ടു താനെ ഒന്നു ചൊല്ലിയെന്നും വിചാരിച്ചു

ചെല്ലാമെങ്കിൽ മനസ്സിലെ മാറ്റി കൊടുക്കാമെന്നു തോന്നിയാൽ

നമുക്കു കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ ഭരതനെ കൊല്ലേണ്ടതില്ല

വരുന്നതിനാൽ വരും വഴിയെ ശ്രീരാമനൊടു കലഹം തുടങ്ങിയാൽ

ഞങ്ങൾ എന്തിന്നു പക്ഷത്തെ സഹിച്ചു വാഴുന്ന ശങ്കരനെയും

നമുക്കു രാക്ഷസരാജ്യത്തിൽ നിന്നു ലക്ഷ്മണനൊടു പിണ

ങ്ങാതെ കൊണ്ടു നേർവഴിക്കു ജാനകിദേവിയെ കൊണ്ടു കൊടുത്തു

വസിക്കുന്ന സംശയമെന്തിനു ജനകദേവിയെ വംശം മുടിച്ചു ഞങ്ങളായി

ഞങ്ങൾ വിഭീഷണൻ പിന്നെയും വന്നു മാറ്റങ്ങളെ ചൊന്നതു

കേട്ടു നന്ദിച്ചു വാനരവീരനാം ശ്രീരാമനൊടു ചൊല്ലി

ഞാൻ ശത്രുക്കളും ശത്രുക്കളാകുന്നതിനു ഭാവത്തോടു കൂടി ശത്രു

ക്കൾ ശത്രുക്കളാകുന്നതു വന്നു വരുത്തുമവരെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഉത്തരമെന്നൊ

ടു ചൊല്ലി ലോകത്തിൽ വന്നു നാമെന്നാലതിന്നു സംശയം തീർന്നിരുന്നു

വരുത്താം ചൊന്നതു കേട്ടാൽ വിഭീഷണൻ ഭാഗവതന്മാരിൽ കൂടിയ

ഭഗവാനായ പുരുഷൻ പുരുഷന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ പൊരുളും

താനറിഞ്ഞാൽ പറഞ്ഞതു പൊലെ കൊണ്ടു ചെയ്യാമെന്നു ശ്രീരാമ

൨൨൯ ദൈവപാദാംഭോജമെന്നിയെ മറ്റാരും ശരണമില്ലിതിന്നില്ല കൈവല്യം ചെന്നുതക്കാ
ൽപിന്നെ കെസ്സന്തതം പിന്നെ സന്ദിഗ്ദ്ധ കൊണ്ടവൻ ജഗന്നാഥ ജഗന്നാഥ സ്വരനാ
പമാത്രത്വമായവൻ ഞാൻ ഹന്ത ഇന്ദ്രിയസുഖം സുഖം സ്പർശാദിരാഗനാലയഥത്രി
ത്രൈഗുണ്യപഞ്ചകൈവല്യത്യജ്ഞ രാമപാദാംബുജങ്ങളും മാനസത്തിങ്കലുറപ്പിച്ചുതു
ഷ്ഠനാക്കിയിപ്പോൾ വന്ന ഞാനിനാശജന്തപട്ടം കൊടുപ്പിച്ചു രാവണനെന്നോട്ടു ചൊന്നാ
നന്നെരമാവത്തിനിക്കു വരുത്തുന്നതു ഭവാൻ രാമനെന്നൊന്നു സന്ദിഗ്ദ്ധ കൊണ്ടു
രാഘമൊരാമയശിഞ്ഞതിനാഗ്രഹിച്ചുതിഞ്ഞിയാപൊൎക്കായ്ക്കിലോ മമ ചന്ദ്രഹാസ
ത്തിനിന്നെ കൊന്നതു ഭോജനമാക്കി വരുമെന്നയൊ എന്നതൊക്കെയുമിട്ടിവണ
ൽ ചൊല്ലിനാനെന്നറിയാതെ നാഥ ത്രിലോകനാഥ ഭോഗവശമായതിയൊഗ
മനസ്സിൽ ചൊന്നവതല്ലാമതസൌഖ്യമല്ലാമമസങ്കടം ഞാൻ മൂലപങ്ങൾ കാരുതെ
ത്രമെങ്കിലൊ ഞാനിതവെഗെന പൊക്കുന്നു പുത്രമിത്രാദികളെ താങ്കളെ
ക്കമത്രവിശിഷ്ടസ്വരം വന്നിതന്നിമൂലമാനാശം ഞങ്ങൾക്കു വരുത്തുവാൻ കാല
നുശരപമദിരെരാമനായി ജാതയായിജനകാലയെ കാലയസ്സിതാഭ്രിയാനെ
നജാതയായിപ്പിന്നെ ഭൂമിഭാരം തീരത്തിട്ടുവാനായിയുമിതിന്നായൊരു ചൊല്ലുവനാരഞ്ഞു
രവരും എന്നിന്നെപ്പിന്നെ ഞാൻ ചൊന്നപാതൊക്കെ കണ്ണുഭവാനങ്ങളെ കേൾക്കുന്നു
തുസ്സെരാവണന്തന്നെ വല്ലിപ്പാനവൻ തിങ്കൽ ദൈവൻ വിധാതാവ വെക്കുക്ക കാരണം
വന്നുപിറന്നിതു രാമനായ്ക്കിനിജയം പിന്നെയന്ത്യാപാം വന്നങ്ങുമൊരു ദശരവം
ശപിനാശം വരും പെൺ ദുരാശയപ്പിയെ ശരണം ഗതൊജ്ഞാൻ രാവണന്തന്നിയൊ
ഗെനമിട്ടിപ്പണന്നെവരെ ദൈവശംപാദാംബുജം സ്വപ്നാത്മമാക്കെ ശോകത്തിനുനാപ
മാത്രമായ സാക്ഷാൽ മാതൃംഗമിശ്ചാനന്ദിത്തം ശ്രീരാമ ദൈവതിരുനങ്ങുഞ്ഞാ
ത്തിന്നെരെ മക്കളിൽ നിന്നെപ്പോലെന്തരമവൻ വ്യക്തവഞ്ചനചൊല്ലിനിനാനെന്നു
ഷം ഭക്തിപ്പിനയപ്പിതുസുമതിജ്ഞ രാമ രാമ രമണ ത്രിലോകീപതെ ന്യായിൽ ജ
യ ജയനാഥ ജയ ജയ രാജീവനേത്ര കുഞ്ജ ജയ ജയ രാജശിഖാമണെ സ്വ
നാപതെ ജയ രാവണന്തന്നുടെ സോദരൻ ഞാനവസെവാത്മമായിപ്പിടകൊണ്ടു
ൻ ഭയാതിയെ ജ്ഞാനായ്ക്കു തന്ത രക്ഷവതെ ത്രിപതെ നാക്കുമിപ്പിഷണൻ ബലിട

കതെസെവകൻ ദെവിയെ കട്ടതെന്നിതിന്നിയെന്ന രാഘവനൊടു ഞാൻ നല്ലത

ചൊല്ലിയെൻ ദെവിയെ ശ്രീരാമനായെക്കൊണ്ടുനൽകുകെന്നാൽ വാക്യമെററവും

ഞാൻ പലതരം പറഞ്ഞാനവാക്കുമെല്ലാം അവമതിച്ചു തഞ്ചാതിയാക്കയാലെ ഇപ്പൊൾ

ലക്ഷ്മണമെ വചനമായത് ഇങ്ങു ചൊല്ലിയതെററം അവശ്യമായി വന്നിതവന്നിവിടെ

ശാൽ വാക്യമായെന്നെ വധിക്കുവാനുത്തിതനായ ഇങ്ങോട്ടു പൊന്നു ഞാൻ ഭൂരൻ

ശ്രീ ഭയത്താലറിയുന്നമെത്രയും ഇത്ഥം കാലമായ പറഞ്ഞു പാൎത്തിരുന്നിടെ ഹനായ

മിത്രമായുമൎത്ഥമിതു ഞാനെന്നൊരാശ്രയം ഭവനം മററില്ലിങ്ങു ദൈവമെ ഇമ

മരണമൊക്ഷമാത്രം. ദിവസ്സ ഉരണാ ആ ഇങ്ങു മൽ ശരണം കരുണാനിധെ ഇതാകിൽ

ഭീഷണ വാക്യങ്ങൾ കെട്ടതു കൊണ്ടായ സുഗ്രീവനായ പറഞ്ഞിതു നൽ ചിരപ്പെശ രാക്ഷ

സമായയാതിയെ മെത്രയും വിശ്വാസ യൊഗ്യനല്ലെന്നതു നിശ്ചയം ഇന്നെവിടെ ശിക്ഷി

ച്ച രാവണ രാക്ഷസന്മാരൊടു സൊദരൻ വിക്രമമുള്ളവൻ ആയുധപാണിയായി ഇവ

നാനമാത്യരുമായി പിശാചന്മാരെന്നറിഞ്ഞു ഇവൻ ഇവിടം കാണ്മതിന്നാകിലും

നമ്മുടെ ഛിദ്രങ്ങൾ ചൊല്ലിയും നിഗ്രഹിപ്പതുമെല്ലാമിതിന്നു ചിന്തിച്ചെതാഗിക്കക്കൊള്ളെ

പറയുന്നെന്നാതിവനില്ലൊരു സംശയം ശത്രുപക്ഷത്തിങ്കലുള്ള ജനങ്ങളുണ്ടാകിൽ

മെന്നുള്ളതിന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ശത്രുക്കളെ നന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളത

മമാകുന്നതെന്നറിയെണമെല്ലാരും കണ്ടിരിക്കുമവനുള്ള ഗുണങ്ങളെന്നൊ

നിഭൃതമെന്നാൽ ചെയ്യുന്നാമറഞ്ഞുള്ളവാനരവീരരും ഇതിങ്ങു ഉററം വരുമ്പൊ

ൾ പറഞ്ഞാർ പലതരം അന്നെരമത്തായ വചനങ്ങളിൽ ഏറെ ചൊന്നാൻ പിന്നീടു

ഞാനൊരുത്തനൊത്രയും ചെന്നു ശരണം ഗമിച്ചുവന്ന നെയ്യും നന്നാരക്ഷിക്കുന്നതെന്നെന്നാ

ലെമതം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിങ്കൽ ഇല്ലാത്തവർ ശത്രുക്കളവരുമെന്നു വന്നിട്ടുമൊ

നല്ലവരാം മാമവനില്ലെന്നാലൊക്കെയും എല്ലാവരും നിരൂപിച്ചു ഞാനൊരുത്തനെ

തിനാൽ മാത്രമിങ്കൽ ഞങ്ങളെ രംഗണഗണം ഇങ്ങു വന്നിട്ടു തെറ്റാതെ ഭാഷയിൽ ശാശ്വതമായി

യശസ്സും ഉണ്ടാകിൽ ഇങ്ങു ധനമൊക്കെയും എന്നു ശാസിച്ചിട്ടും പലരും പറഞ്ഞു

ശം ചൊന്നവചനം നിശ്ചയമായി ഇതാ വെയ്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മണനൊടു ചൊന്നതവനെ

തന്റെ രാക്ഷസരാജ്യത്തിൽ ചെന്നു പറയുന്നതു കെട്ടിനി നല്ലവരും ആ

൨൨൭ ഭവാനാക്കിന്നിതി ജ്ഞാവരന്മാരെ ഉള്ളിൽ പതികളായ പാതിവ്രത്യമാരെ സ്പൃ
ശൊരക്ഷ ഷ്ഠാനസഭവചാരിമിരക്ഷിയാഞ്ഞാ പവൻ ഞ്ഞാപ്തഹാകെവലം ര
ക്ഷിതാവുശ്യാമെയം ചെക്കൂരുണ്യവാറ് എന്ന ചൊല്ലുന്നിതവെദശാസ്ത്രങ്ങ
ളിൽ പുണ്യപാപങ്ങളുടെ ഗതിയരുതെതമെ ക്രമമൊരുകപൊതം നിജ്ജപെ
ടയൊരൊന്നിച്ചൊരുവനത്തിൽ വാണിരുന്നാൻ ഉന്നതമായൊരുപാദപാ
ഗ്രതടാ ചെന്നൊരുകാട്ടാളനെന്നു കൊണ്ടിരുന്നാൻ തന്നൊടുപക്ഷിക്കിളിയെ
ക്കൂറതാന്നരെ പന്നൊരു ദുഃഖം പൊറാഞ്ഞു കരഞ്ഞവനന്നെ മറയിരുന്നിട്ടും
ദശാന്നരെ പണിതകാററ്റും മഴക്കും ഇന്നെശന്നം ചെന്ന ചരമായ്ക്കുതന്നിൽ മ
റഞ്ഞിരുപിന്നനാക്കുന്നശനമിരാതനാതൊറിത്തിക്കുന്നപ്പുകുമത്തിൽ മരുതി
ട്ടിനതയൊരുനിലക്കുന്നകാട്ടാളന്റെ കണ്ടു കരുണകലൻ കപൊതവും കൊ
ണ്ടുവന്നാശുകൊടുത്തുതവന്നിയും തന്നൊടു കൂടിയിരുന്ന കപൊതിയെ വഹ്നി
യിൽ ഇട്ടു ചുട്ടാത്തിന്നിരുന്നാൻ എന്നതകണ്ടു വിശപ്പടങ്ങി ശാപ്പിന്നെയും വി
ശപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരാതനം തന്നൊടു ദെഹവും നൽകിനാരപൊതുവഹ്നിയിൽ
വീണിരാതശനാത്ഥമായ് അത്ര പൊലും പണ്ടമർത്തരകുലഞ്ഞാം മാത്രനെ
നാലൊപറയെണ്ടതില്ലല്ലൊ എന്ന ശരണമെന്നൊരിത്തുവന്നവനെ
നാം അഭയം കൊടുക്കുന്നതെന്റെ വ്രതമെന്നിങ്ങനെ ശങ്കയില്ലാതൊന്നകൊണ്ടു
നൊന്നെല്ലാതിന്നതിന്നൊരുമിച്ചെണ്ടു ലൊകപാലന്മാരെയും മറ്റുക്കാ
ണായ ലൊകങ്ങളെയും നിമിഷമാത്രം കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചു സംഹരി
ച്ചിടുവാനൊരുത്തെ ദശൊഷിച്ചില്ലെന്നിശയം പിന്നെ ഞാനാരെ ഭയപ്പെടുന്നു
ക്ഷേടാവന്നിടുവാൻ ചൊല്ലുവനെയറിയാതെ ഭാഗ്യയായകാലമിത്തിചൊല്ലു
മാനപ്പെട്ട സുഗ്രീവനിൽ ചെന്നവനെ വരുത്തുക എന്നിങ്ങനെ ശരണാഗതിക്കുന്നവർക്കു
ഞാനെന്നു മഭയം കൊടുക്കുമത്രെ തം പിന്നെയവർക്കൊരു സംസാരദുഃഖ
വും വന്നുകൂടാ എന്നുമറിക നീ ശ്രീരാമവാക്യാമൃതം കെട്ടു വാനരവീരൻ
വിളിച്ചു ചിത്തനന്നെ വരുത്തിനാൻ ശ്രീരാമപാദം ബഹുജന്മ തിണ്ണസാഷ്ടാം
ഗമായി നമസ്കരിച്ചു പിന്നെ രാമദർശനാലാഭമുള്ളിൽ വരുത്തു

ന്ദ്രാമണ്ഡനം കൌമണ്ഡനം ബാണധനുർദ്ധരം സൌമിത്രിം ബാദിപ്രസന്നമുഖാംബു

ജം കാമദം കാമൊപമം കമലാവരം കാന്തം കരുണാകരം കമലെക്ഷണം

ശാന്തം ശരണ്യം വരെണ്യം പരമ്പൂരം ലക്ഷ്മണസംയുതം സുഗ്രീവമാരുതിവൃ

ന്ദകുലസെവിതം രാഘവം കണ്ടു ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു തൊഴുതൊരു വിനീതനായുള്ളൊ

യ സന്തൊഷമൊടും വിഭീഷണൻ ഭക്തപ്രിയനായ ലൊകൈകനാഥനെ

ഭക്തിപരവശനായ്സ്തുതിച്ചിതന്നാൻ ശ്രീരാമ സീതാമനൊഹര രാഘവ ശ്രീരാ

മ രാജെന്ദ്ര രാജീവലൊചന ശ്രീരാമ രാക്ഷസവംശവിനാശന ശ്രീരാമ പാദാം

ബുജം നമതെന്തസ്സദാ ലഭ്യാംഘ്രിഗൊത്രൊരുവായ നമൊ നമഃ ലക്ഷ്യൈകൊദണ്ഡധരാ

യ നമൊ നമഃ പങ്കജത്തിൽ പൂജിതകലശ്യാംശവെലക്ഷ്യവരശൂലിപ്രിയായ നമൊ നമഃ

രാമായ സുഗ്രീവമിത്രായ കാന്തായ രാമായ ഇത്യമനന്തായ ശാന്തായ രാമായ വെദാന്ത

വെദ്യായ ലൊകാഭിരാമായ രാമഭദ്രായ നമൊ നമഃ വിശ്വൊത്ഭവസ്ഥിതിസംഹാര

ഹെതവെ വിശ്വായ വിശ്വരൂപായ നമൊ നമഃ ഇത്യമനാദിഗൃഹസ്ഥായ തെ നമൊ

ഇത്യാദ്യശുദ്ധായ ഭദ്രായ തെ നമഃ ഭക്തപ്രിയായ ഭഗവതെ രാമായ ശക്തിപ്രദായ രാമായ

നമൊ നമഃ വിശ്വെശനാമിത്തിരുവടിതാനെല്ലൊ വിശ്വൊത്ഭവസ്ഥിതിനാശനകാരണൻ

സന്തതം ജംഗമാജംഗമഭൂതങ്ങളെന്നിവ സൃഷ്ടിപ്പാതനാകുന്നതും ഭവാൻ ഇമ്മഹാമായയാൽ

സൃഷ്ടിക്കുമന്നിട്ടു ലയമാം പരബ്രഹ്മമൊന്നായിനാം തന്നുടമായയുള്ളൊരു പാപങ്ങളാൽ

ജന്മമരണങ്ങളുള്ളൊരു ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം തന്നാലെ ജഗത്തൊക്കവെ ബലാൽ സത്യമിത്യ

തൊന്നുമതിനില്ല സംശയം എന്തു നാഥനെക്കണ്ടാലതെവിരിക്കുന്നതു ചിന്മയമാം പരബ്രഹ്മം

സനാതനം ഏകമാദ്യം അദ്വിതീയമായതു മനക്കണ്ണിൽ പതിഞ്ഞു സകലെഷു നിൽക്കുന്നിത

ഖഹം അജ്ഞാനിയൊരുത്തനു വ്യക്തമായ്ക്കണ്ടില്ലയിമായമറിയിക്കാണുന്നമായാനമായാനാമങ്ങൾ

പ്രദം വിഷയസംയൊഗമൊക്കയുമൊർത്തു ലൊകൎക്കുമനൊമയനാം ഭൂമിക്കാലെ സ്വപ്നമെന്ന

തൊന്നിക്കുമങ്ങുതന്നെ വെറുതിത്താനവന്മാനസെന്ദ്രിയങ്ങൾ നിശ്ചലമാക്കിവരുണാദി

ലവണങ്ങളുമാകാനിവാരിതങ്ങളൊക്കയും കുന്തിഭൊമന്നവമാദിയെല്ലാമിപ്പൊതെന്നെ ദൈവമെ

താപസരുവനായിട്ടുന്നതും ഭവാൻ സകലങ്ങളുള്ളതിൽ വെച്ചതിസ്ഥൂലനും ഭവാൻ ഇന

മങ്ങൾക്കൽ നിന്നറിയാൻ ഭവാൻ മാന്യമില്ലാത്ത മഹത്തായവനും ഭവാൻ സർവ്വലൊകാനാം

൨൨൩ പിതാവായതും ദേവൻ സൎവ്വലോകേശമാതാവായതും ഭവാൻ സൎവ്വജ്ഞധാതാവായതും ദേവ

ൻ മൂൎത്തികളെന്ദ്രശയനാദ്യായാദിയെ ജ്ഞമതൃ്യാത്തിദിനമ്പിൽ പുഞ്ജനാഗാരഭൂതൻ

പ്രപഞ്ചത്തിന്നീശ്വരൻ അച്യുതനവ്യയനവ്യക്തനദ്വയൻ സൎവ്വിൽ പുരുഷൻ പുരുഷൊ

ത്തമൻ പരൻ നിശ്ചലനിൎമ്മലൻ നിഷ്കളങ്കൻ നിൎഗ്ഗുണൻ നിരീശ്വരൻ ഒന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാതവൻ

നിത്യനിരാമയൻ നിൎമ്മമൻ നിൎഗ്ഗുണൻ നിൎവ്വികാരൻ നിരാകരൻ നിരീശ്വരൻ നിൎമ്മുക്തൻ നി

രുപദ്രവൻ ശാശ്വതൻ ഷഡ്ഭാവഹീനൻ പ്രകൃതിപരൻ ആത്മാവ് സൎവ്വാവയക്തൻ സനാതന

ൻ സൎവ്വഗൻ മായാമനുഷ്യൻ മനോഹരൻ മായാവലൻ മായയിൽ ഹീനൻ മയ്യതകൊടി ഭക്തകൾ

ക്കായിവന്ന ഭക്തന്മാരെ ഭജിക്കുന്ന സ്വാനന്ദമാത്ര സൎവ്വാത്മാ രക്ഷാവതെ ജ്ഞാന

യോഗാഢ്യ സെനയം കരെററുവാൻ മാനുഷസ്വീകരിച്ചവനെന്നും ഗങ്കാതെസീതാപതെ

രാമ കാരുണ്യകൊണ്ടത്രെ ഭൂമിയിൽ ജനിത്തു കരാവണാദികളെ ഹനിപ്പാൻ ജനങ്ങൾക്കു ഭവ

സാഗരൽ തീരുന്നതിനു മന്നെരക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമെ ഭക്തിപരവശനായി സ്തുതിച്ചി

രുന്ന ഭക്തനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞു രഘുത്തമൻ ഭക്തപ്രിയൻ പരമാനന്ദമുൾക്കൊണ്ടു

മുഖസ്മിതപൂൎവ്വമെം മമ്മുൾ ചെയ്തു ഇഷ്ടമാം ശുഭമായ വരത്തെ വരിക്ക സന്തുഷ്ടനാ

യൊരാൻ വരദാനെകത്തെയരുൾ ഒന്നുമെതാവ മൊരുത്തനെന്നെക്കണ്ടുകിട്ടിയാൽ

മിന്നെയൊന്നാകിലുമൊൎക്കേണ്ടുന്ന രാമവാക്യാമൃതം കെട്ടു തിട്ടിമകന്നാമൊരുമയുൾക്കൊ

ണ്ടു ഞാനിപ്പോൾ പുണ്യനായേൻ കൃതകൃത്യനായെനഹം ധന്യാത്മാ കൃതകൃ

ത്യനായെനഹം ബ്രഹ്മാദിപരമാവലോകനം കൊണ്ടെങ്ങിനെ ഞാനിവിടെ പാൎപ്പിക്കാനാ

യെന്നില്ല സംശയം മത്സമനായൊരു ധന്യനില്ലാ ജഗതിയാൽ മത്സമനായൊരു ശുദ്ധാത്മ

ൾ വൊമത്സമനായിമറ്റൊരുത്തനില്ലീ ഹബ്രഹ്മരൂപത്തെ കാണായകാരണം കൃ

പ ചെയ്തു തന്നിട്ടുതിനിശ്ചലമാം ഭവജ്ഞാനവും ഭക്തിയും ബദ്ധ്യാനശു

ദ്ധിയും ദേഹമെ രാഘവതിരുമെനിയെ ചാൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്നമെ ബ്രഹ്മാദികളും

ത്തിരെപ്പൊഴും തെറ്റിടാതെ ഭജിക്കുന്ന ശുഭമായ പദങ്ങളിലെന്മനമാകുന്നു സന്തതം

രാഘവൻ നമ്മൊടൊരു വരത്തെനൊട്ടരുൾ ചെയ്തിട്ടും ചൊവഴിരക്താരായിശാ

ന്തരായി ഭക്തിപരന്മാർ ശുദ്ധമതികളായി ജ്ഞാനികളായുള്ള യോഗികൾമാ

നസെ ഞാനിരിക്കുമമസ്ഥിതിയെമാരിച്ചുകൊൾകയായാലെന്നെയും കൃപാനിദ്ധി സന്തതം

പാഴക്കിന്റെയെന്നാൽനിണക്കുമൊക്ഷംവരും അത്യുമ്മത്തിന്നാൽകൃതമായൊരു ഭക്തി

കരണൊത്രുമപുത്ര്യഞ്ഞശുശ്രുഷയാമിതിഹാസം ചൊൽകയും കെൾക്കയും ചെയ്കിലെളുപ്പവ

ങ്കൾ ഇതിനൊരു സംശയം ഞങ്ങൾക്കില്ലൊക്കെ ലക്ഷ്മണനൊടു ഇതന്നൊട്ടു ഭക്തി പ്രിയനരുൾ

ചെയ്തിതു സാദരം എന്നെക്കുറിച്ചുപൊറുക്കേണമെന്നും ഫലമിന്നതന്നെവരുത്തേണ

മതിന്നിലക്കാവിൽവന്നിരിക്കേന്നെന്നഭിഷെകവും ശങ്കിച്ചവിഹിതമതെല്ലാം ചെയ്തിരിക്ക

സാഗരവാരിയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടു കൈശാവുപ്പുഗണിതപമാരുമതിസമ്പ്രമം അൽ ചന്ദ്രമാ

ൾ മതാകാശഭൂമിയും മൽക്കടയും ജഗത്തിങ്കലുള്ളതിവൽവാഴ്കയെപക്കരാജ്യദൈവം മ

മാക്ഷേത്രയാഭാഗവതൊത്തമനായ്വിട്ടിഞ്ഞാൻ പക്കൽ ഭക്തിപാദ്യാംഭൊജങ്ങൾക്കലക്ഷ്മണൻ ല

ക്ഷ്മപൂർവ്വം വിചാരാത്മഭക്തിയൊകടെ പൊഴുതാവുള്ളൊരെല്ലാം ചെയ്തിതിന്നാൽ വസിഷ്ഠാ

വാനരപീശ്വരന്മാരുമതിസ്വാധുവാനെന്നപൂഴുന്നിജഗതിയും സ്വാഭൃഗന്മന്നുളിത്തി

യിപ്പുത്തുകിന്നാർക്കുമെല്ലാമൊത്തമനമ്മർ പക്ഷപൂർവ്വക്ഷമയാൽ വെച്ചിട്ടു ചെയ്തി

നാനാമരാൽക്കപ്പുരങ്ങൾകൂടിയുത്തിയിറങ്ങുമ്പോൾ ലക്ഷ്മണൊത്തമനെ ഭക്തിച്ചി

നാർഗ്ഗന്ധർവ്വകിന്നര കിംപുരുഷന്മാരുമന്നു മാനിച്ചുമുദ്രാശരന്മാരുമന്ത്രിരാമദെവനെ

വാഴ്ത്തിനൃത്തിച്ചു ഭേരികൾ നാദം ചേർക്കുന്നൊരുമ്പരും പുണ്യജനെശ്വരനായ വിഭീഷ

ണ്ണനന്നെയും ഞാൻ സുഗ്രീവനും ചെയ്കുന്നാൻ പാരെഴുരണ്ടിനും നാഥനായ് വാഴുമിത്തീ

രാമൻ ത്രിലോകരക്ഷയിൽ ശ്രദ്ധ്യൻ ഭവാൻ രാവണനിഗ്രഹത്തിന്നസഹായമാമാവൊണ്ണമുത

ചെയ്യേണം ഭവാനിനിക്കെപ്പൊഴും ഞാനുമിതിൽ നന്ദനം ചെയ്യുന്നൊരു സെവയാൽ തിരുകൂടെ

റാമനുഗ്രഹം സുഗ്രീവപാത്രമാകുന്നിതിങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു പവനൊട്ടു ചൊല്ലിതിന്നാൻ സാ

ക്ഷാൽ ജഗന്മയനാമകി ലെശ്വരൻ സാക്ഷിഭൂതൻ സകലത്തിനുമാകയാൽ ഉത്സാഹമായെനക്കാ

ശ്രീമതിയൊടുകൂടെ സർവ്വശത്രുക്കളെന്നെ ഇങ്ങു തിരിച്ചു കെൾ ശ്രുണ്ടു നാനാസുഖങ്ങൾ നെകൊണ്ടു

കൽക്രൂരനുപാതാശ്രയം മാറാതുമക്ഷെപ്പൊഴും സ്വധർമ്മമതെന്നുമക്കുതൊന്നുന്നതുകൃഷ്ടിത്തുപണ

ടെടെനമായ്ബലമായ്തപശമനം ചെയ്ക്കനാമെന്നറിഞ്ഞു കൊണ്ടുമയഭാവനെ സെവിച്ചു

കൊൾകനാം നക്കഞ്ചരപുവരൊക്ക കെൾക്കൊരൊരു ഭക്തനാം ഭാനജനം ഉത്തിച്ചിതിന്നാൻ

രക്ഷൊവരനായ രാവണൻ ചൊൽക്കയാൽ തൽക്ഷണം വന്നശുക്കനാം നിശാചരൻ ഉ

ഷക്കരെന്നിന്നതിച്ചു ചൊല്ലിതിന്നാൻ മൽസരാജനാം സുഗ്രീവനൊടു ഉടൻ രാക്ഷസാ

൭൯൪ ധീശ്വരൻ വാക്കുകൾ കേട്ടുകൊണ്ടു ഭാസ്കരപുത്രനോ പരാക്രമവാരിധെ ഭാനുതനയ

നാം ഭാഗധെയം ഞാനവെ വാനരരാജൻ മഹാകുലസംഭവാ ഞങ്ങൾ തൊന്നുന്നതാണ

ജ്ഞാനാക്കയാൽ ഭ്രാതൃസമാനൻ ഭവാനുമമറിഞ്ഞീയൻ നിന്നൊടു വൈരമറിക്കൊതു

ക്കുമറെറനാൽ പിരൊധംനിങ്ങൾക്കു മിക്കെത്തുമെ രാജകുമാരനാം രാമ ഭാര്യാമഹാം

പ്രാജെനകൊണ്ടുപൊന്നെനതിനെന്തു തൈക്കൽ ദശസെനയെയുമത്തിനീട്ടുതം കി

ഷ്കിന്ധയാം നഗരിക്കുപൊയികൊൾക എന്നുരപൊടു ശുകനൊക്ക മല്പ്രാപ്യമായെന്ന

കവലമെന്നദ്യെല കായരമെദ്യാ ത്വക്കസ്വരന്മാർ മനസ്സു ദുമൈത്ര്യം മൂഞ്ഞൂലന്മ

രായവാനരയൂഥപം എന്നൊന്നുകാര്യനതൊന്നു വിരവെ വനസ്കാരം നിന്നു

ടൊഷ്ട്രിനിന്നു ഹനുമാനുതകൊണ്ടിക്കൾ കെട്ടു കിളികുലകമായ ചാഗമിടപ്പാര

തിട്ടുതം കുക്ഷിപ്രഹാരങ്ങളെറ്റു ശുകനതിങ്ങു ഷ്ക നായെററം കരഞ്ഞുതുഞ്ഞു

നാൻ രാമരാമ പ്രഭൊ ഭാകാരുണ്യവാരിധെ മാമനാഥം പരിത്രാഹി രഘുപതെ ദൂതരെ

കൊല്ലുമാറില്ലപണ്ടാരുമെനാഥ ദയ ഞ്ഞരക്ഷിച്ചുകൊള്ളെണമെ വാനരന്മാരെ

നിവാരണം ചെയ്കാതു വാനരവീരഹതൊഹം പ്രവാഹി മാംതുണ്ഡം ശുകപക്ഷിദൈവനം

കെട്ടൊരുഭക്തപ്രിയൻ വരദൻ പുരുഷൊത്തമൻ വാനരന്മാരൊടുചൊല്ലിനാനന്നെ

രമാനന്ദമാർ കൊണ്ടുയ ന്ശുകനെ ദൂതചൊല്ലി നാൻ സുഗ്രീവനൊടുത്താനെന്നൊന്നു

ചെറ്റെങ്കിലുന്തെന്നു ദശഗ്രീവനൊടതു ചൊല്ലീടുകെന്നതു കെട്ടു സുഗ്രീവനും ചൊല്ലി

നാനാശുതകനൊടു സ്വരം ചൊല്ലു ഞങ്ങളാലിയെന്നപൊലെ ഭവാനെയും കൊ

ല്ലുന്നതാതുസപുത്ര ബലാന്വിതം ശ്രീരാമപത്നിയെകട്ടുകൊണ്ടു പൊന്നപൊരെന്നെയും

കൊന്നുകാനതിനിനെയും കൊണ്ടു പൊകെന്നുമിന്നു കിഷ്കിന്ധകദരണ്ടല്ലതി

നെന്നു ചെന്നു ചൊല്ലീടുക ഞാൻ എന്തുതൊഴിൽകൾ കെട്ടുതെത്രെഞ്ഞെളവൾ മുചൊ

ടവന്നനമതു ചെയ്തു വാനരന്മാരെത്തതെനെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുനമൊഴിഞ്ഞതു

കാത്തു കൊണ്ടു പിൻ താനരചെട്ടിയക്കാവൽ തെന്നതുക്കാനമൊരടെയതു ചെയ്തു

രഘുവരൻ വാനരന്മാരും വിടച്ചു കെട്ടികൊണ്ടു ദ്വിനനകൈപിട്ടുകാത്തു കൊണ്ടിരു

നാർ ശാർദ്ദൂലവിക്രമം പൂണ്ടുകപികുലം ശാർദ്ദൂലനായനിശാചരൻ വന്നുകൊണ്ടാ

ത്തനായിരാവണനൊടു ചൊല്ലിനാൻ വാനരകുലമിതവപണ്ടുമതകെട്ടൊരുന

[illegible] രാവണ [illegible]

[illegible]

[illegible] രാഘവൻ [illegible]

[illegible] ലക്ഷ്മണനോടും [illegible] പാരം തുടങ്ങിനാൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ത്രാഹി മാം ത്രൈലോക്യപാലക ത്രാഹി മാം ത്രാഹി മാം വിഷ്ണോ ജഗല്പതേ ത്രാഹി
മാം ത്രാഹി മാം പാപലക്ഷ്യനാശന ത്രാഹി മാം ത്രാഹി മാം രാമ രമാപതേ ഞങ്ങൾക്കാലെ
തവ മായാഗുണവശാൽ ഭൂതങ്ങളെ ഭവാൻ സൃഷ്ടിച്ചിതെന്നരം സ്ഥൂലങ്ങളായുള്ള
പഞ്ചഭൂതങ്ങളെ കാലസ്വരൂപനായ്ക്കൊണ്ടു നിന്നവ സൃഷ്ടിച്ചതേറ്റം സൂക്ഷ്മ
ഭാവങ്ങളായിക്കൽപ്പമനാദിക്കാലവൈഭവത്തിൽ പിന്നെ പിന്നെ ശേഷിച്ചതിലും സ്വ
സ്വഭാവമായിത്തന്നെ ഭവാൻ പുനരെന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതും പിന്നെ ഭവാൻ തന്നെ യോഗസ്വ
ഭാവത്തിങ്കൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു മറ്റുള്ള ദേവകൾ ആദിയാം സാത്വികങ്ങളായു
ള്ള ഭൂതങ്ങൾ താമസങ്ങളിലമായിത്തന്നെ വരുമ്പോൾ ദേവതാസമസ്തക്കൊരുസ്വ
ഭാവമായുള്ളതാം കാമക്രോധാദികളുൾപ്പെട്ടതാമസഗുണം മായയാ വിഹിതമിവ നിർഗ്ഗുണ
നായിരിക്കുന്ന മായാഗുണങ്ങളെയതിജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വൈരാഗ്യമനസ്സിൽ ചിലർക്കു
ഭവാൻ കാരണപുരുഷനായിരിക്കുന്ന ഗുണാതീതനായി നിന്നരുളുമ്പോൾ നിരവധികൽ നിന്നു
ണ്ണങ്ങളാൽ മനുഷ്യനായി ദേവാദികൾക്കു താൻ തന്റെ സ്വഭാവങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം
പകർന്നുകൊള്ളുന്നതിനായി പ്രദേശാദികൾ തന്നെ ചൊല്ലുന്നതായി ഭൂതപതിയായ നാം
മായയാ മറന്നനായി വിലസുന്നൊരു നായകൻ മായാഗുണങ്ങളെക്കൈക്കൊണ്ടു നാര
തം നിരുപിക്കുന്നതിന്നതു പിന്നെ ജനനായോരു സത്വഗുണനായ നിരാകാരനായ
ങ്ങിനെ മോക്ഷദനാം നിന്തിരുവടി തന്നെയല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ലെന്നറിഞ്ഞു
ജ്ഞാനികൾ ഇങ്ങനെ കൂട്ടിച്ചു സമ്പ്രദായകമായിട്ടുള്ള പ്രഭുനാമം ചൊല്ലുന്ന മായയതും
കൃഷ്ണ പക്ഷനാം യഥാ കാലത്തു ചേർത്തു കോസലേശനാം ഭവാനു ശാന്തി രാമദേ
വം പരം ഭക്തവത്സലം കാരുണ്യപൂർണ്ണം കാരുണ്യസാഗരം നാരായണം ശരണ്യം
പുരുഷോത്തമം ശ്രീരാമം ശരണം ഗതോസ്മ്യഹം ഞാൻ രാമചന്ദ്രാഭയം ദേഹി മേ
സന്തതം രാമപാദാംഭോജം കൈതൊഴുതീടുന്നതും വന്ദിച്ചു സ്തുതിച്ചു വരുണനൊട്ടു
ത്തമപുരുഷനോടു നാമകൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും മറ്റുള്ളവർ ദേവമായാമതിനിവ വണ്ണ
മാരുതിക്കും പൈന്തിരുനാമങ്ങളും വാഴ്ത്തിയാൽ തിരുവടികൾ മതിനിങ്കൽ കൂടിത്തൊ
ഴുതിരിക്കുവാൻ ദിനമെന്നുള്ളിൽ വന്നിട്ടു നന്ദിച്ചതിനാൽ നിന്നെ രമാനാഥ കാരു
ണ്യനിധേ ജഗൽപതേ ഞങ്ങൾക്കാശ്രയം പരം ഭക്തിക്കു പുരുഷോത്തമ പദാംബുജമിദ

ശംസ്വഭിക്ഷിതം തദ്രപാപാത്മാക്കളായുള്ളൊരീശ്വരന്റെ ദ്രവ്യംപാരമപദത്തെ
പ്രാപിച്ചുവൊൾവെഗാലപിടിക്കയക്കവാണന്നവലൊരാകൈവകാരെരാജം മൂലമതറിഞ്ഞു
യം രാമനാം ബ്രാഹ്മണമയശ്ലോകതനെന്തരമാമയനിന്ദിട്ടുമായിരമജ്ജപംചഷിക്കുംമൊട്ടുഞ്ഞിലെ
ഗെനഷാണാംവന്നമെല്ലുപെരുങ്ങിരവംപൂക്കിനായരാൽക്കൂട്ടിരമജ്ജപമൊക്കനിലക്ക
യാൽശൊട്ടെനമയിത്തേതനും ദെശത്തുനിന്നുകൊല്ലുംശങ്കിന്നതൊക്കെ ഇത്യംപുരജ്ജിംവട്ടമാ
യിവന്നിതല്ലൊഴും സാഗരം ചൊല്ലുന്നാൻസാദരമന്നെരാനുകൂലമെന്നിയെമജ്ജലെസ്ഥ
രം സെതുബന്ധിക്കണമെന്നാംകിഷ്വരനെന്നുമവനൊരുദ്യോഗങ്ങൊള്ളരാധിശ്വകർമ്മ
കനവനായതാണിശ്വരംശില്പക്രിയതല്പരനെന്നതയ്യംവിശ്വകൃത്താവഹാരിണിയായിത്തവ
വിശ്വമെല്ലാംനിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതുമ്പംവർക്കുമെന്നപറഞ്ഞതൊട്ടുതുടനല്ലാതെമെല്ലാം
ഞാനുമിന്നാൻസന്തുഷ്ടനായൊരു രാമചന്ദ്രന്താനുമിന്നിപ്പൊൾ്പ്രവലക്കണ്ണാമാരെല്ലാം(പ്ര
ജ്ഞനായിട്ടുനന്നനെമിഞ്ഞുഷാനാജ്ഞയെ ശ്രീമത്തുസെതുസംബന്ധനെതൽക്ഷണെ
മർക്കടമുഖ്യനാകുന്നതൻപക്ഷരനെന്തനെവന്നിഷ്ടസ്ഥരംവച്ചതെല്ലുംശിലകളെ
ാകിലമൂലമായിട്ടിയനാകലികളും ശൃഷ്ടിക്കുംകലംചെന്നുതത്രമംവച്ചതവാ
ഷാണെപാദവങ്ങളഞ്ഞൊക്കൊണ്ടുവരുന്നവവാക്കുതെങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടിനംവച്ചു
ഞാതുടങ്ങിനാൽനെരെശതയൊജനായതമായുന്നിരഞ്ഞുയൊജനവിസ്താരമാം
വണ്ണംഞതംവച്ചുഞാതുടങ്ങുംപിന്നെ രാമഭദ്രനാം ദാശരഥി ജഗദീശ്വരൻ്പ്രാമ
ശെശംപരമെശ്വരം ശങ്കരം രാമെശ്വരനെന്നനാമമക്ഷ്ടചെയ്തുശൊഭനമായമുമ്പെ
ത്തനസംസ്ഥാപ്യ പാപഹരായതി ലൊകഹിതാൎത്ഥമായിട്ടുളളവന്നിഷ്ടഭക്ത്യാ
നമസ്കൃത്യ രാജ്ഞീവലെചനനെയമൎത്ത്ചെയ്യതൊരുമന്ത്രമിവിടെവന്നാദരാൽ
സെതുബന്ധംകണ്ടുരാമെശ്വരനെയുംഭക്ത്യാഭജിക്കുന്നതെത്രാഴവൻബ്രഹ്മഹ
ത്യാദിപാതകങ്ങളതൊക്കെവെഷ്ടിതുശുദ്ധനായ്വുന്നതുംമമാനുഗ്രഹാൽനിത്യം
സായൂജ്യമുക്തിപ്പൊരുസംശയംസെതുബന്ധത്തിങ്കൽമജ്ജനവുംചെയ്തുഭ്രമെശനായിവ
രാമെശ്വരനെയുംകണ്ടുവണങ്ങിപ്പൊതുനിന്നുകാശിക്കുജ്ഞാതെക്കിമ്മിവാരാണസിയ
ക്കുഗംഗയിൽസ്നാനവുംചെയ്തുഗതശ്രമംഗംഗാസലിലവുംകൊണ്ടുചെന്നാദരാൽരാമെശ്വ
രന്നഭിഷെകവുംചെയ്തസ്ഥീമസ്മൃതികണ്ണതാരമ്പംമജ്ജനംചെയ്യുന്നമന്ത്ര

൨൮൭ നെന്നൊടു സാദൃശ്യം വരുമതിനില്ലൊരു സംശയം എന്നരുൾചെയ്ത ശ്രീരാമനും

വന്നന്നത്തിൽ നിന്നൊടുൾപ്പെട്ട വന്നീടുമെല്ലാവരും പിശാചകൾ രാക്ഷസന്മാരും നാഗന്നാമിന്നെ

നിശാചരന്മൊടു പറഞ്ഞൊരു ഞ്ഞാൻ മിത്രമെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടതിന്നുത്തരം ചൊല്ലിനെ

തിൻപതിന്നാലു യൊജനത്തിന്നു തിരുവത്ര യൊജനമിറെന്നാക്കുന്നിട്ടിന

മിരിവത്തൊന്ന യൊജന നാലായുന്നതിന്നു തിരുവത്തരഞ്ഞായ്യത്തുപൊലെത്തിരിവ

ത്തകുന്ന മഞ്ചൊം ഇന്നും ഞഞ്ചയനാൾ കൊണ്ടു ശതയൊജനായതഞ്ചെഞ്ചലമെന്നു

യെത്തിനൊന്നാരനന്തരം സെതുബന്ധത്തിലെക്കടന്നു കപികളുമാതം കപീന്ദ്രന്മാരും

നാൽക്ക മാരുതികളെ കരെറി രഘുത്തമൻ താരെയകണ്ണെ സുമിത്രതനയനങ്ങു

അംഗദ ചെന്നു സുവെലാചലം കടന്നിനാൻ വാനരസെനയെവും ദ്രുതം ചെ

ന്തൊചരാലൊക നാശായ രാഘവൻ ശങ്കവിട്ടിന്നു സുവെലാചലെ പരിസംപ്രെ

ക്ഷ്യ നൊക്കിയനെരത്ത കണ്ടിതു ഞാൻ ത്രികൂടത്തിന്മെൽ തൊക്കുമുപരം സുലങ്കമതി

ശൃംഗ പ്രാകാരതൊരണ വജ്രം മനൊഹരം പ്രാസാദ സങ്കുലം കൈലാസ ശൈ

ലെന്ദ്രസന്നിഭ ഗൊപുരങ്ങളാൽ പരിശൊഭിതം ഹെമസമന്വിതം പ്രാസാദങ്ങളിൽ പുഷ്പ

ത്തൊടുശെഷ ദിവാസവനങ്ങളൂ ഭ്രഷ്ടവെന രാവണൻ രത്നസിംഹാസനമെന്നില

മ്പൊംക്കലെ രത്നമുങ്ങ്ങാതപത്രെരു വശൊഭിതെത്തുലവ്വർണ്ണങ്ങളും വെൺചാമ

രങ്ങളും ചാലത്തരുണിമാരെ കൊണ്ടുവീശിച്ചും നിലശൈലാഭം ദശഗ്രീവം

ജലരികിലമെഘംപൊലവംകണ്ടു രഘുവരൻ വിസ്മയം കൈക്കൊണ്ടു മാരുതിനന്ദമാ

നസസന്തത്തിൻ വാനരന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ കണ്ടിതൊ ദശാനനെ ഇരുത്തരം

സുരൻ തന്നെപ്പൊരവെ പാപികൾ ഉമയെത്തു ചെന്നു ദശഗ്രീവനൊടു ഭുത്തുതാന്തങ്ങ

ഞാനൊന്നു രക്ഷിയാതെ നിന്നീക്ഷ വെക്കാതെ എന്നരുൾചെയ്തതു കെട്ടുതൊഴുത

വൻ ചെന്നു ദശാനനന്തന്നെവണങ്ങിനാൻ പക്ഷിഭവനമവനൊടു ചൊദിച്ചാ

നെന്തിന്നു വെകുവാൻ കാരണം ചൊല്ലിയാൽ വാനരെന്ദ്രന്മാരൊഞ്ഞു പിന്നെ

ഭീമാന്ധിരൊഷം വരുത്തിയാരൊ തവ തിക്തി ഞെട്ടാവം കാലിട്ടുവാൻ കാരണമൊ

നന്നെ വെളുംതങ്ങളഞ്ഞു ചൊല്ലി സെതുരത്തിൽ ചെന്നൊരത്തൊക്കെ കൃത്യകൾവ

രമാത്ഥം ദശാനനന്തന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ രാക്ഷസ രാജന്മുൻപ ചലിക്കയിലുമൊ

ക്രൈഃവെദ്രശമാഗ്ഗണ ചൊല്ലീടുവൻസിസ്യതന്നത്താരത്തിരൊപലി ചെന്നൊര
ന്തരമെന്നിയെന്നാനവവാക്യങ്ങൾ ചൊന്നനെരത്തവരെന്നെങ്ങിനെ ഉടൻകൊ
ന്നൂതാനവാനരങ്ങളും ദശാനനരാമരാമപ്രഭൊ ചെഹി വാഹിത്തിണാനമയം ചെന്നു
കരഞ്ഞനാദം കെട്ടുതനെവപ്പൂനയങ്ങിനയങ്ങിനെന്നാദരവൊടരുൾ ചെയ്തു ധ്യാ
വരൻവാനരന്മാരുമായ ദ്ധ്വാനതകെട്ടൊനാംഭ്രയത്തിൽനിന്നുന്നാൻവാനരരെ
സന്യൈല്ലാം കണ്ടെ പൊന്നിതമായനവത്തിരനനങ്ങിയാസാദരം ചൊന്നെരപ്പത്തതന്നെ
നൊക്കു ചൊല്ലിനാൻ ചെന്നു രാവണനതനൊക്കു ചൊല്ലുക നീ തലയെന്നിൽക്കീഴ്ക്കൊണ്ട
തിലല്ലാക്കീ ചെതമൈ വെകാതെയും സൂര്യങ്ങൾ കരങ്ങളിലുമൊന്നും ചൈ
യതകൊണ്ടുണ്ണം രണ്ടും കണ്ടിരിക്കെന്ന പറക്കിന്ന് ഉണ്ണുബലം കൊണ്ടുനിതലെ
ക്കുകൊണ്ടുസനാങ്ങി പൊന്നിങ്ങിരുന്ന കൊണ്ടു ദിവാൻ ചൊരുമതിന്നു ബലമെ
ത്തിലെന്നൊക്കു ചൊല്ല നാം ഒക്കാതെ പാറക്കു ക്കാഴ്ത്തിന് ലങ്കാപുരിയും നിശാചരരെ
നയം ശങ്കിച്ചിനാം ശരങ്ങളാലെ കൊണ്ടുടൻ ഒക്കെ പൊടിപെടുത്തെണ്ണങ്ങിൽ
വന്നിങ്ങു പുക്കൊരുദ്രൊഷവുമാരുതിതിന്നുവൻനന്ദനത്തെ ഒക്കല ശ്രെഷ്ഠാദിവാ
നൊരുശക്തനെന്നാകിൽ പുരം ചുട്ടു കാഴ്ത്തിന് ഒക്ക ഏവ ചവിട്ടുകൊണ്ട്
ത്തിങ്ങു ഒന്നങ്ങി ചെയ്തിവന്നതിൽ ഇനി നാൾ ഇന്നാരെസൊദരനനൊക്കുകൂട
വെ സുഗ്രീവ ലക്ഷ്മണന്മാരെയും മൈന്ദഗവാക്ഷാന്തദിവം നെരണ്ടാംകണ്ണെ
കണ്ടുകൊണ്ടൊരു മസാര ബലനുംക കണ്ടുപ്രഭാകരം പുംഗവ വാലിതനയപ്പൂതൻ സഹിദ
ക്കാരായ വാനരന്മാർ കൂടെ അങ്ങവെഗങ്ങൾ നവം ചെയ്തു സർവ്വലൊകങ്ങളും ദിക്കുമാ
ത്തിയുവൻ ഗന്ധംകളൻ തിലകുന്നിതനിദ്ധ്യം സംഖ്യമാക്കും ഗണിക്കാവതല്ല സംഖ്യാ
വതാം പരനായകമാരനഹംകാരമെറിയ വാനര സെനയിൽ സംഖ്യ പ്രധാനന്മാരെ
കൂട്ടുകൊണ്ടുകല താപുരത്തെയും നൊക്കി നൊക്കി ദൂതൻ ശങ്കാരഹിതമെചെന്നിളകു
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

236a (gedoppelt)

൨൩൬ തങ്ങൾ സ്വകൃതപ്രാകൃതൻ രാമചന്ദ്രപ്രിയൻ സുഗ്രീവനെപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവ

ന്റെ നാം ചൊതൻ രജതസമപ്രഭൻ രംഭനഞ്ഞുതവെന്നിൽ നിൽക്കുന്നവൻ വമ്പ

നായുള്ളൊരു ശരഭൻ മഹാബലൻ മൈന്ദനഞ്ഞുതവൻ ദ്വിവിദനും സുന്ദരാരക്ക

വൈദ്യനന്ദനന്മാരശ്വിനീസുതന്മാർ ആവാം നളൻ നീലനഞ്ഞുതു ബാലശമെന്നും

വിശ്വകർമ്മാവിന്റെ മകൻ താരൻ ബനസൻ കുമുദൻ വിനതൻ സമ്പാതി ഋഷഭൻ

കടൽ വിശാലനും മരുത്തിന്റെ പുത്രനായ കേസരിശൂരനായിട്ടും പ്രമാഥിശ

തബലസാരനാം ജാംബവാനും വെഗദർശിയും ഗന്ധമാദനൻ ഗവയൻ ഗവാ

ക്ഷനും സുഷേണൻ ധൂമ്രനെന്നിവർ ഉപവനത്തിലൊരൻ സുമുഖനും ദുർമ്മുഖൻ ഗൊ

മുഖൻ എന്നിങ്ങനെ വാനരനായകന്മാരെ ഞാൻ പ്രത്യേകമെണ്ണിനെ ചൊല്ലുന്ന

തും പ്രത്യേകമായ അനേകം വാനരനായകന്മാരുണ്ടു കോടിയുണ്ടെന്നുമറി

ഞ്ഞാലും ഇന്നിങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പൊർക്കായി വന്നിട്ടുള്ള വൈരംപെട്ട യുദ്ധ

ങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ ശ്രീരാമദേവൻ ഇങ്ങനെയൊരു കൂട്ടവാനരന്മാരെ വാനരസം

ഘത്തിൽ വരുത്തി ശ്രീരാമദേവനും മാനുഷനല്ലാതിനാരായണനാം പര

സ്വരൂപൊത്തമൻ സീതയാകുന്നതു യോഗമായാദേവി സൌമിത്രൻ ലക്ഷ്മണ

നായതനന്തനും ലോകമാതാവായ ചെന്താമരജാനകിയും രാമലക്ഷ്മണന്മാരെന്നറിക

വഴിപോലെ വൈരമവരൊടു സംഭവിച്ചിട്ടുവാൻ കാരണമെന്നതൊ

ക്കിന്നിമാനസപലദ്ദിതാത്മകമായ ശരീരവും പഞ്ചഭൂതമാത്രയിന്ദ്രിയങ്ങളും

വസംപഞ്ചപഞ്ചാത്മകതയങ്ങളൊരഞ്ഞു സഞ്ചിതാപുണ്യപാപങ്ങളാ

ൽ ബന്ധനായി പഞ്ചാസമെതാവപകൃതമല്ലങ്ങളാൽ സമ്പൂർണ്ണതമെത്തിട്ടു

സമെതമായ ഞാനെന്നഭിമാനിക്കപ്പെട്ടുള്ള ജീവാത്മാവിനുള്ള അജ്ഞാനങ്ങൾ കൂ

ടൊക്കിയ ഞാനെന്ന സാത്വികമായ കാര്യത്തിൽ ഒക്കെയൊരൂപം ആകുന്ന

ത്രിഗുണാത്മകമായ മനോബുദ്ധ്യഹങ്കാരാദികളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കർമ്മങ്ങ

ളാകുന്നതും ദേഹഭോക്താവായ ദേഹം കൊണ്ടു രാഗാദികളുമായി

സ്ഥാപിക്കും ദുഃഖം പുണ്യപാപങ്ങളും ഞാനൂഴിയിൽ ജന്മം വന്നിട്ടുള്ള ബ

ദ്ധബന്ധനം ദേഹത്തെ ഞാനെന്നഭിമാനിക്കപ്പെട്ടുള്ള മോഹത്തിനാലവ

ഗത്തെ ചെയ്യുന്നു ജന്മമരണങ്ങളാകുന്ന ദുഃഖമായും മോഹിതന്മാൎക്കു വന്നിട്ടി

ക്കുന്ന ശോകജന്മമരണാദികളിനിന്നു വാനാകയാൽ ദേഹാഭിമാനംകളകിനിന്നുമ്മാ

പരിച്ഛിന്നതായനവച്ഛിന്നാത്മാനമാത്മനാകണ്ടുതെളിഞ്ഞിരിക്കിന്നുമ്മാ നെഞ്ചിനിൽ

ട്ടുകസന്തതമാത്മനിതന്നെ ലയിക്കിന്നു കേവലം പുത്രദാരാൎത്ഥഗൃഹാദിവസ്തുക്കളിൽ

സക്തികളഞ്ഞു നിരക്തനായി വാഴ്കിന്നു സൂകരശ്വാദിദേഹങ്ങളിലാകിലും ഭോഗം

നരകാദികളിലുമങ്ങുമുള്ളൊ ദേഹം നിത്യവൈരാഗ്യം മായയതുപൊയിത്തീൎന്നു വാഹന്ത

ന്നെ ഭ്രമമതു ഭാരതവൈഷ്ണവന്മാർ നിത്യലബ്ധാത്മജ

ന്മം ഭവിച്ചിട്ടിനിയെന്നയുണ്ടാകുമൊ ഭോഗത്തിലാഗ്രഹം പുനരായുള്ളവ

നൊക്കമഹാമതെ വെറുതെ പുത്രനാം പ്രാപ്തമണൊഴുവാൻ ഭവാൻ തെളിയൊത്തു

സമ്മതൻ ഘൊരതവൈശസനൻ എന്നിവ കൈവനരഞ്ജാനിയെ മൊലെമിഠ

ന്നയും ഭോഗാഭിലാഷയെ ത്യജിച്ചിനെ ഇന്നതു ദുഃഖ സമസ്തക്ലേശങ്ങളും നന്നാ

യിപലിത്യജിച്ചിട്ടുകമാൻ ഒരാമനെത്തന്നെ സമാശ്രയിച്ചിട്ടുകരാമനാകുന്ന

താത്മാവരനദ്വയൻ സീതയെ രാമനകൊണ്ടു കൊടുത്തതൻ പാദപത്മാശ്രയന

ായിവസിക്കിന്നു സൎവ്വപാപങ്ങളാൽ നിൎമ്മുക്തനായി ദിവ്യമാംപദം പുക്കുവാഴും

ഗമിക്കാമെങ്കിലും അക്ഷയമായി പ്രാപിക്കിലൊടുക്കിലൊടുമെവിടെ ചെല്ലും നരകത്തിൽ

ന്നെ പാരംസംശയംനഹി തവതൊൻനിനക്കു പറഞ്ഞതനക്കു ജനനത്തൊടുമൊടുമൊളിച്ചു

കൊൾകെടൊ രാമരാമെതി ജപിച്ചുകൊണ്ടുമയും പെറ്റിട്ടു സൎവ്വകാമ്യവും

സത്സംഗമത്തൊടു രാമചന്ദ്രം ഭക്തവത്സലം ലൊകശരണ്യം ശരണദം ദൈവമതെ

കാന്തികാന്തം രാമനെന്നിതം ചാപബാണായുധധരാഘവം സുഗ്രീവനെന്നിതം ലക്ഷ്മ

ണ പാദയതം രക്ഷാനിപുണം വിഭീഷണനെന്നിതം ഭക്താഭിരന്തരം സേവിച്ചു

കൊൾക ഇലൊകമതിവന്നിട്ടു മതിയില്ലി സംശയം ഞാനുംപുനകവാക്യമജ്ഞാനനാ

ശനം ശ്രുത്വാ ദശാസ്യനും ക്രൊധതാമ്രാക്ഷനായി ദുൎമ്മനായിട്ടാകുംപുനരനെ

ന്ദതൊന്നുമാറ്റത്തരൊഷെണനൊക്കിയുരചെയ്താൻ ദുൎന്നയങ്ങളിനിയാ

ചാൎത്തനെമൊലെനിന്നു വംശിക്ക ചെല്ലാം എന്നതുകാരണം പണ്ടുനിവെകൊ

രുപകാരമൊൎക്കയാലുണ്ടുകാരുണ്യമിനിക്കതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നുകൊല്ലുന്നില്ല

നകില്ലതെന്നതിൽ വിനാശമാകയതുവൊക്കനി കെട്ടാൽ പൊഴുതുകൂടാ
തൊരുവാക്കുകൾ കെട്ടുപൊഴുതാൻ അകമഴിഞ്ഞില്ലതമെ എന്നൊടെമനസ്സിൽനി
ന്നാൽ കഷ്ടം എന്നിപ്പൊളവന്നതും ഇമ്മരണം വിണയെന്നമെ എന്നുത കെട്ടുവെ
ദിച്ചിരിക്കുമവൻ എന്നതൻ മന്ദിരം തന്നിൽ വന്നിരുന്നിതൊരു ബ്രാഹ്മണനെ
ദ്രഷ്ടാൻ പരാശരകാൻ വിദ്യ ചൻ ബ്രാഹ്മണ്യം വഹിച്ചില്ലനന്തരം താനനത്തി
കൽ പാരമ്പര്യമായ മഹൽജ്ഞാനിശ്ചയിൽ പ്രധാനതപം കൈക്കൊണ്ടുദേവ
കൾ ഉദയാത്മമായിരിക്കുന്ന ദേവകൾ ശക്തി ശക്തിനാൽ കൊണ്ടു
യാഗാദികൾ ചെയ്യുമെന്നിതെന്നാൽ യോഗായസിദ്ധിയുമാർ ബ്രഹ്മവിഷ്ണുയാ
ദ്യുദ്ധാരകളെ ഉദയാത്മമായിരിന്നെവരനായി മരുപ്രദേശാന്തരെ നിന്നുരാ
വൈദികുലശ്രേഷ്ഠനായിയവങ്കൽ ഉൾമഹാരുദ്രൻ വിശ്വാചരൻ എന്നതനല്ലൂ
ത കൊപകാരത്തിന്നന്തരമെ പറഞ്ഞ പാൻ ഇന്ദ്രിയിക്കും സൌമ്യം തൊരുവനാമ
ഗന്ധർവ്വൻ ശുകാചാര്യമെ സമ്പ്രദായമായതൊരു ദിവസം ബൊധാൽ സാമൂഹികിതനാമഗ
ന്ധർവൻ തപൊധനൻ സംഭാജനായക്കെ നിമിത്തനായക്കയാൽ സ്വാതന്ത്ര്യംഗതത്തെന്നു
തൊരുവനാമതാ ഗ്രാമവാസി യാന ശിവൻ വങ്കൽ ഉൾപുരൻ ചെന്നാന ഗന്ധർവ
പാംസിരിക്കുന്നതിനെ ചൊന്നാൻ ശുകനൊടുമനുഷ്യാസ്വാദിതം ഒട്ടുനാളുണ്ടുമാംസാ
ദികിയ ചെന്നു കൂടുമായ ചൊല്ലിനിന്നനമുക്കെടൊ ഗാഢാഗമമാംസം വെണമെല്ലൊകെ
ട്ടതിനെയവിഞ്ഞൊ ഭവാൻ ബ്രാഹ്മണ്യ സന്താപൻ എന്നഥ പെശുക പറഞ്ഞുവൊടു തൊടൂ
ചൊന്നാനെതിന്നെയെന്നവണ്ണം ചൊന്നാൻ മനുഷ്യ ശുകചിന്ത പെഷാസിരിവ
ൻ വിത്തമെല്ലാം വരുത്തിടെന്നാൻ മായയാ മനുഷ്യമാംസാദികളും ഇക്കൊടുത്ത
പൊഴുതെത്രെ പവങ്കൽ ഉൾപുരൻ മരിഞ്ഞിടെന്നാൻ ഷിത്തമെന്നെരായിച്ചു മത്തെ
പറഞ്ഞു മനുഷ്യമാംസം കണ്ടതെത്രാവരുത്തിയും കൂട്ടനാക്കി ചെയ്തു ശുകനെ
ശപിച്ചിതുമിത്ര ദെവക്കിഴുരാക്ഷസനാകിയ പൃഥ്വിയിൽ പാഴുന്നു ചന്തവൊര
വൈഭവാൽ ഇതംശപിച്ചുലത കെട്ടു ശുകൻ താനെ മെതയും ചിത്തമിതെന്നൊരു
കാരണം മാംസൊത്തരം ഭക്ഷിക്കണമിതിക്കെന്ന ശാസനം ചെയ്തതും മറ്റൊരു
മക്കളൊ ഷിന്നെയതിന്നകൊല്ലു ശപില്ലുതമെന്നൊടു മറ്റുള്ളമെന്നപറഞ്ഞു

ചൊല്ലുവെല്ലെന്നു പറഞ്ഞതിന്നു വൈനല്ലവൃത്താന്തമതെന്നു ചൊല്ലേണം എ
ന്നതു കേട്ടു ശുകനുമഗസ്ത്യനോടന്നേരമൊരു സത്യം പറഞ്ഞീടിനാൻ മംഗലനായിന്നെന്നു
നല്ലൊരു വനരമങ്ങിങ്ങും നടത്തുവിൻ ഞ്ഞും വന്നതുകൊണ്ടു ചെയ്കവ്യങ്കനമായ സമ്മതി
താം വേണമെന്നങ്ങു ഞാനതു കേട്ടു ചെയ്തിതും തമ്മെതകോകിൽ കൈകൊണ്ടാര
നന്തരം ശ്രീരാമചരിത്രം ചോദിച്ചു നാൻ വൃത്താന്തമൊക്കവെ കൊണ്ടു കേട്ടു
രനന്തരമുത്താവമൊടുതു ചെയ്താനഗസ്ത്യനും പജ്ഞിതനൂരരാജിതവചം യശ്ശീ
സമ്മതിക്കാതെ ചെയ്തതിങ്ങും യം താനമതിമൂഢനായ ഉമമെങ്ങുമ്പോലാൽ എന്നാവ
രാഘവന്റെ തന്നെ മെൽ ഋഷ്യമായി വന്നു കൂടാമമതു ഭീതം സത്യപ്രധാനമല്ലേന്നു
ശ്രുതമാരാൽ നല്ലതു വന്നുകൂടുമെന്നിൽ നിന്നെല്ലാം കല്യാണമായി ശാപമൊക്കെയും
നൽകിനാൻ ശ്രീരാമപത്നിയെ രാവണൻ കട്ടുകൊണ്ടു രാമന്റെ മതിവെള്ളമൊക്കെയും
ദുഷ്ടരാവണൻ ദൂതനായി നീയും വരും ശ്രീരാമനവലത്തിൽ വിഭീഷണനായും വരും രാ
ഘവൻ വാനരസേനയുമായി ചെന്നു രാക്ഷസരെല്ലാരെയും കൊന്നൊടുക്കി
ദശാവതാരത്തിങ്കൽ ഒരു കാലമവസ്ഥയതെങ്ങു വന്നിട്ടു വാനരന്നെന്നും ഒക്കും ദശാ
നനനന്തിൽ ചെന്നവനങ്ങു രാമനെ ... പിന്നെ ശേഷങ്ങളെല്ലാം
യാതൊരു ... സുദേശം ... തന്നെന്നു ചൊല്ലുക രാവണനായതൊരു ദേശം
ചെയ്തുമവൻ പ്രിയനായി വരും ... വാതുന്നി രാക്ഷസഭാവമശേഷമുപേക്ഷിച്ചു
സാക്ഷാൽ ... വന്നുകൂടും ദുഃഖങ്ങളൊക്കവെ അനുഗ്രഹിച്ചു കലശോദ്ഭവൻ സത്യം ത
പോധനനായ മുനിവരൻ ചൊല്ലിനാൻ ... ശുകൻ പോയനന്തരം ചൊല്ലിനാൻ രാവണ
ൻ വാക്കുകളിങ്ങനെ വന്നതു രാവണമായാവൃത്തം ... ന്നു രാവണനെക്കണ്ടു ചൊ
ല്ലുവാൻ സന്തോഷം കുശലപ്രശ്നവും ചെയ്തു രക്ഷോവരൻ ... ദാസ്യം
കൈക്കൊണ്ടു താതന്മൊഴി ... കേട്ടു നന്ദനന്തന്നൊടു ചൊല്ലിനാൻ ചൊ
ല്ലുവൻ ഞാനവൻ നല്ലതു പിന്നെ ... ക്കാതവൻ മനസ്സാക്കരുതിന്നിതെന്നു.
ശ്രീകൈലാസത്തിൽ വന്നതിൽ പിന്നെ പലതുങ്ങ കാണുന്നു കണ്ടില യൊന്നാശ ഹൈത
ക്കാരി ദശകണ്ഠ പ്രഭോ ... അമർത്തിക്കുമാനസ ദോഷങ്ങളായ ... പൊട്ടുന്ന തമ്പ
ം ചൊരയും പെയ്തു ... ദേവകളെങ്ങും ... ഞങ്ങളെ

ഷാംകിളിയുംഭൈരവർക്കുണ്ടാന്നുതാനെരാക്കനാട്ടിൽമിറിച്ചുകാണാക്കനഗൊ
ക്കളിൽനിന്നപെരഞ്ഞിട്ടിങ്ങിക്കുന്നുകൃഷ്ണകൻമാർജ്ജാരനെനാട്ടുപിണഞ്ഞുന്നരാഷാ
ൽനകലഞ്ഞുഞ്ഞൊട്ടുമപ്പുങ്ങളെപന്നഗങ്ങളാലംഗരുഡനൊട്ടുണ്ടാകുങ്ങുന്നായെററംക
ദാരുണികടനായിവങ്ങുംവംശിംഗലകൃഷ്ണമാറിസന്തതംകാലനെയുംകാണുന്നു
തെക്കുറവുംകാലമാവത്തിനതുങ്ങുന്നിന്നിങ്ങിയംപിന്നിമിത്താണുഞങ്ങായതി
നതിരുപശാന്തിയെചെയ്തുകൊണ്ടുങ്ങളെപാശത്തെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവാനെ
തുമെസംശയമെന്നിയെസീതയെകൊണ്ടുപൊയ്ക്കുരാമപാദത്തെവെച്ചുവന്ദിക്കവൈ
കാതെരാമനാകുന്നതിണ്ണനായരായന്നാൽമിത്ര്യാഷമെച്ചുറന്നുപിച്ചുഭക്തിച്ചു
കൊണ്ടുകൂടയനാംപരമാത്മാനമവ്യയംശ്രീരാമപാദപൊതംകൊണ്ടുസംസാരവാ
രിധിയെക്കടക്കുന്നിതയൊഗികൾഭക്തികൊണ്ടുനാംകരണാചഞ്ചലമായിച്ചുകൊ
യെജ്ഞാനികൾനിന്നിച്ചുകൊണ്ടന്നദുഷ്ടനായിരിക്കുംമിത്രനാംഭക്തികൊണ്ട്
ണ്ടാട്ടമെകാലംകളയാതെകണ്ടുനീരാക്ഷസവംശത്തെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുകസാ
കന്മാർകൂടുന്നതെസെവിച്ചുകൊണ്ടുകസത്യമത്രെഞാൻപറഞ്ഞതുകെവലം
പത്ഥ്യമെന്നിങ്ങിനെമിത്രമാനസെസാന്ത്വനപൂർവ്വംദശമുഖന്തന്നൊട്ടുശാന്ത
നായമാരുതിവാൻവംശരക്ഷാത്ഥമായിതിന്നെകെട്ടുപറഞ്ഞുദശമുഖൻപിന്നെയും
മാരുതിവാൻതന്നൊട്ടുമെച്ചുവെമാനവനായകൃപണനാംരാമനെമാനസെമാനിക്കുന്നതി
നെന്തുകാരണംമർക്കടാലംബനനക്കുസമത്ഥനെന്നിട്ട്ക്കാണ്ടാപൊക്കുന്നവൻഞാനെ
ത്രയംരാമനിയൊഗിക്കയാലിനിയെന്നതുസാമപൂർവ്വംപറഞ്ഞുഭവാനിങ്ങിയം
നെരഞ്ഞപൊയാലമെന്നിവെച്ചുന്നനാൾചരണത്തെചൊല്ലിവിട്ടുന്നുങ്ങിയംദു
ഷ്ടൻഭവാനെന്തിന്നിവിടുന്നാക്ഷമിത്രമത്രക്കൾകെട്ടാൽപൊറുക്കണംകൊണ്ടുവാൻ
ഇതാപറഞ്ഞമാരുതിതാനുംമാരിദശവക്ത്രനുംപ്രസാദിച്ചുകരെന്നാൽവാനര
സെനയുംകണ്ടക്കെമെലമാനവുംകൈകൊണ്ടുങ്ങിക്കുംദശാനനരൊക്കത്തി
നായിരഞ്ഞുചരശിരരെസ്ഥലംതത്തുവന്നപൊട്ടുംപിയെന്നരാവണനെകണ്ടു
കൊണ്ടുരാഘവദൈവംസൌമിത്രിയൊട്ടുമിൽവാണ്ണുന്നാൽപത്തുകിരീടം
കൈകളിരുപത്തുംതനൊടൊത്തവർരഘുവരൻപത്തുകിരീടങ്ങ

ത്തും കുടയും ത്രിമൂർത്തികളെന്നപോലെ ചുഴന്നരത്തരാവണൻ നാലുചുറ്റും ചെന്നിട
യാംകൃഷ്ണ ബാണ തന്നെ നോക്കി നോക്കി ചിരിച്ചിതെന്നാൻ മുരു പുഹമ്പ ദശകണ്ഠ
രന്മാരൊക്കവെ വന്നു തൊഴുതൊരനന്തരം ആശു മെറ്റെ തൂമിൻ കൊടിയിൽ പെ ഉണ്ണി
ച്ചത്രന്റെ ദിക്കുവന്നിക്കയിൽ പുത്രനാം ദേവേന്ദ്ര ഗന്ധർവ്വ യക്ഷരാക്ഷസ കിന്നരന്മാരും ഗ
രുഡ വാദ്യങ്ങൾ വാദ്യങ്ങളും പാരണ ശൈലാഗ്ര വരമാർ ശാർദ്ദൂല സൈന്യ ദിക്പാല
യാനങ്ങളിൽ പല്ലവപാദ വൃക്ഷ പാദങ്ങൾ മറഞ്ഞു ഭീരബലശക്തി കൊണ്ടുള്ള
ഹയങ്ങൾ ചുമന്നു കൊണ്ടു ദീനം ജീവയാത്ര ചെയ്തത് പൂർവ്വ പുത്രന്മാർ
ദിക്കുകളും തൽകാലങ്ങളിൽ കൃത്യമായി നിരന്തരം ലോകങ്ങളെല്ലാം വശത്താക്കി രാവണൻ
അൽപ്രഹസ്ത നാം വന്നു ദൂതൻ പറഞ്ഞതൊക്കെ കേട്ടിരിക്കും നേരം ദുർമ്മുഖൻ ചൊല്ലി
ദാവിന്ദ്രമകനെ രണ്ടാമതു ചെയ്തിനാൻ ശത്രുവർഗ്ഗം മുഴുവനും ഭൂതലം എന്നതൊരു കൈയ്യാൽ ഞാൻ
ദാരിപ്രകാശൻ ദശമുഖ വക്ത്രം തന്നിൽ വന്നു ചെന്നവൻ പൂർവ്വ രാവണനെയും
നാട്ടിൽ ഞാൻ ഗോപുരദ്വാരം തന്നെയും പശ്ചിമ ഗോപുരം രക്ഷയാ മന്ത്രി നാശിനിമാരാൽ
നൽകിത്തന്നെയെന്നരുളിച്ചെയ്തിട്ടു വിഭീഷണൻ താനും അനന്തരം ഇന്ദ്രജിത്തും ചൊന്നു
ഹസ്തികൾ രഥവരാവണായുധം പ്രൗഢ ത്തമായ് വന്നങ്ങിനെ മായാമാരീചിരം കൊണ്ടുവന്നാനെ
കരിതുരഗങ്ങൾ മഞ്ചു ദശസഹസ്രം ശംഖങ്ങൾ ആയിരം പെരുമ്പറകൾ ആയിരം കളകാഹളം ആയിരം
പടഹങ്ങൾ ആയിരം മദ്ദളങ്ങൾ ആയിരം ചെണ്ടകൾ ആയിരം തൊയ്കരമ്പ് തപ്പുകളെ
യിങ്ങിനെ സംഖ്യകളൊക്കുകയിൽ കരിബലം ലക്ഷം പുരത്തെ വളഞ്ഞൊരു തിക്കും ചൊടിപ്പു
ൾ പാഷാണങ്ങളെ കൊണ്ടു വൃക്ഷങ്ങൾ കൊണ്ടും നഖരങ്ങളെ കൊണ്ടും മുഷ്ടി രുധിരം
കാണ്ടു മുഷ്ടി ശരം കൊണ്ടു സന്ധ്യ തൊലകനാരം തകർത്തീടിനാൻ കൊടുമയിലും തിങ്ങും
കണ്ടൻ കുടമിട്ടു ഞാൻ വില്ലിലിട്ടു കത്തുന്നേരം തീപ്പൊരി പോലെ ശരജാലം പൊഴിക്കയും
ട്ടുകൊണ്ടു നടുമിന്നൽ ദീപക്കടഞ്ഞങ്ങൾ ശസ്ത്രങ്ങൾ ചക്രങ്ങൾ ശക്തികളെ പിഴച്ചിതാൾ
മാരുതനു പത്തികൾ പല്ലുങ്ങൾ ശൂലങ്ങൾ ഇടികൾ കടുരവങ്ങൾ ഭിണ്ഡിവാലങ്ങളും
നാമരദണ്ഡ മുസലങ്ങൾ കുന്തങ്ങൾ ചരടുകൾ പ്രാസ തോമരങ്ങൾ ഉഗ്രങ്ങളായ വജ്രങ്ങ
ളിവ കൊണ്ടു പ്രഹരിച്ചിതെന്നാൽ നക്തഞ്ചരനാകുന്ന ത്രിശിരസ്സ് വന്നവർ പെ
ത്തുമവെ വർത്തിന്നായയച്ചീടിനാൻ ശാർദ്ദൂലനാദിയാം രാത്രിഞ്ചരന്മാരെ രാത്രിയിൽ ചെന്നു.

242

[illegible]

ഷണ്ടുകശകളും ഉദ്യാനങ്ങളും മഹാരാജാലയവും ചത്വരങ്ങളും പരിഘങ്ങളും
ഉദ്യാനങ്ങളും മറ്റുള്ള ആശ്ചര്യസൌധങ്ങൾ കൊണ്ടാടിയ
ശനിത്തിന്നുത്തരരക്കരും ഭാരണനാടും പാതാളങ്ങൾ നാടും തെരുവുകൾ നാടുമത്രെ
ഞെരിഞ്ഞ നാടും രാക്ഷസരാജ്യവും ഹിമനാടങ്ങളും ദ്രുമതയെയും കടികൾ നാടും
തിങ്ങിയ ഉയിരുകൾ പ്രവാഹവും ഞെരുങ്ങിയ ഇന്ദ്രൻമാരെറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാം ഭയങ്കരം
ഇളിമ്പരും കിന്നര കിമ്പുരുഷ ഗന്ധർവ്വ കൂട്ടം ബലവും സഹ്യാചലങ്ങളിൽ ഈശ്വരന്മാർ
നാട്ടിൽ തന്നെ അത്തരം നാരദനാദി മഹാരാജ്യ ഹംസങ്ങളും ഗൌരവ
ഉള്ള ആദ്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ട് നാൽ നരിയിടങ്ങളെ ദുഷ്ടവിമാനയാനങ്ങളിൽ ഒരുവ
രഹസ്യങ്ങളുടെ തന്നിറഞ്ഞിരുന്നോർ തുംഗനഷ്ടിരുന്നത് തൊറ്റനാദ നേരം നാംഗുരുത്തന്നൊട്
തിനാൽ പിരിയുന്നതിനെ കൊന്നതെന്തെന്നാൽ മേഘനാദൻ മറ്റൊരുത്തനില്ലെ
ദിഗന്തന്മാരുതിരെന്നവർ വെൽ കൊണ്ടുപട്ടിന്നാൽ പിരനാരം ജാംബവാൻ മൈന്ദവിരാധ
രൻ സാരഥി തന്നെയും വെമ്മാരുതി തെരുന്തകൻ അവനെ കൊന്നു ചിന്നാൻ മിത്രന്മാരെ
പ്രഹസ്ത നൊറ്റമ്പത്തിനൊന്നു യൊദ്ധാക്കൾ ഇഷ്ടമില്ലാതെ നിഷ്ഫലമാക്കിയ പിന്നൊട്ടെറ്റാൻ
ത പവനനൊളം പെരുത്തിങ്ങു ഊറ്റമഹോദരൻ ചക്കന്നൊടെറ്റാൻ ശിരുവാങ്ങ
നൊട്ടചക്കിക്കു കുശയാം രക്തത്തിൽ തന്നൊടും രാക്ഷസരാജാക്കന്മാർ പത്തുപേർ തങ്ങളെ
പെർ ചെയ്തു പക്ഷ സുരാലയം വാനരന്മാർ ഇളയംവന്ന തന്നെരം ഭാനുവും വാലി
തന്നിൽ പിരിഞ്ഞിഗെന്നാൽ ഇന്ദ്രനാദങ്ങളും ജനൊട്ടെറ്റതെറ്റുപൊരിരുന്നതായരാ
നെമരിഞ്ഞിഗെന്നാൽ നാഗങ്ങളും ഉഗ്രമായി ഹി ക്ഷുദ്ര ജനങ്ങളിൽ ബലരാഘവന്മാരെയും വാനരരെ
രെയും വനകപികളെയും നരന്മാരെയും ഒന്നൊഴിയാതെ ഇളക്കിയിന്ദ്രജിത്തിനിവൻ വെന്നിട്ട
ഭൂരുഭവനം കൊട്ടിവിട്ടപ്പോൾ ഇന്ദ്രജിത്തിനായി വിളക്കാവാഹരന്തിൽ മൈതിഗ്നാൽ താവസപ്പാദവും
ദൈവസമൂഹവും തീവ്രകലഹം ഇട്ടിഷണ്ണിരണ ഹാഹാരിഷാദങ്ങളുകളിൽ മജ്ജര
യി മെതിതൻമാരെക്കിമരുവും ഭരതന്മാരെ സമ്പത്തിവങ്ങളും സഹോദരവങ്ങളും സഹാ
ചരങ്ങളും ക്ഷേത്രമാമാപാങ്ങളും സഹായമകൊണ്ടെജ്ജോ പഴനാമിന്ദ്രവക്ക്
മൊലെ പവനാശന നാശനൻ തന്നിൽ നിയോജിക്കുയും ഗാത്രപവക്കവമക്കുതലയ്യാ
കത്രയന്തിനാടത്രുതം നാഗരിരാമപാദവണങ്ങി ഇന്നാൽ നാഗാസ്ത്രബന്ധനം

[illegible]

ക്കെ ഗദകൊണ്ടെറിഞ്ഞീടിനാൻ വീരതയൊടന്നാകുലമെന്നിയെ പാരാവതത്തെ
ന്നാകുകൊണ്ടു വിവശനായ്മാരുതി രണ്ടാമതൊന്നെറിഞ്ഞീടിനാൻ ശൃംഗാക്കനെവു
മൊന്നു ബൽപരാക്രമികളായുള്ളവെന്നു സകലപാണിടിനാൻ ശെഷിച്ചുള്ള രാക്ഷസർ
കാട്ടിൽ പെട്ടെന്നു വെയ്ക്കിന്നിതംഗനമാർ ചിലവണ്ണങ്ങളും പുത്താന്തമായഹന്തയെ
മൊശാന്തനം മിത്തവപത്താംപിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ വജ്രഹസ്തനിവ വെശങ്ങ
ഹാബലൻ വജ്രദംഷ്ട്രൻ തന്നെ പൊകയും തന്നായി വാനരന്മാരെ ജയിച്ചു ഭ്രമാനിക്കുന്ന
ു വരികെന്നയച്ചീടിനാൻ ദിക്കിന്നെ പൊരത്തു വെവംവസ്തുശക്രാതുജാതജനൊടെത്തി
നാൻ മുന്നിത്തജ്ഞന്ത്രായന്നൊരു ത്രയംപെന്നിക്കളൊടെ തുമഹാബലൻ പ്രകൃഷ്ടമിരെ
ശലകുഷ്ടികൊണ്ടെററവും അങ്കവരന്മാർ മരിച്ചു മഹാരണെ വന്ധ്യ ചക്രാദികളെ
റ്റുമക്കൾ മാരും മരിച്ചുരസ്പാതു മാത്ര പത്തെണ്ണുയക്തമായുണ്ടായ വെളി വടനക്കത്ത് അങ്ങ
നവമക്കൾ വന്നിതരക്തനാദികളെന്നിപ്പൊ വല വഴിനിന്നു തൊ ടങ്ങികളെസങ്ങളും
ബലാൽത്തരെയനം വജ്രദംഷ്ട്രൻ തങ്ങളിൽ ഘൊരമായെററം പിണങ്ങിനിലത്തിൽ
യെന്നു വാണീവെടിച്ചു ടൽ വജ്രദംഷ്ട്രൻ ഗദനുഗ്രഹപ്പെട്ടിന്നിതനംഗദൻ താക്ക
കൊണ്ടു ശതനക്കത്തെവരിൽ വന്നു ക്കൽ തന്നെ മുകമ്പനന്തന്നെയും വമ്പടയൊടുമയക്കാന്തത
നരം അമ്പകണ്ടൊഴിച്ചു തമ്മെ ദിഗ്വിക്കൊററവും ദുത്രവനിൽ പ്രവഞ്ചനകമ്പനൻ വധിച്ചമഗൊ
പരമ്പാരെര പെരുക്കൂറ്റൻ വായുതനയൊടെററവും പിണങ്ങു കായം പെറുങ്ങുകാലാലയം മെ
തിനാൻ മാരുതിയെ ത്രിവിധമഹാലൊകങ്ങും പാരം ഭയം പെരുത്ത ദശകണ്ഠനും സഞ്ചിന്ത
ൻ തിങ്കരാക്ഷസസെനയിൽ പഞ്ചാദ്യയാനും കണ്ടാന്തനെരം രാമെശ്വരന്തന്നെയു ചൊന്നി
ൻ മെഷ്യമാരാമദെശത്താംസ ഞ്ചപാചലൊപരി വാനരസെനപരന്നതും കൊട്ടുകളങ്ങരമാക്കി
വന്നതും കണ്ടൊരനന്തരം ക്ഷിപ്രം പ്രഹസ്തനെന്നൊരു വരികെന്നു കല്പിച്ചുനെരമവനെ
നുകൂട്ടിനാൽ നിയമിഞ്ഞിച്ചൊയുപുത്താന്തമെതമെനായ്കന്മാർ പടക്കാരൻമിച്ചുള്ളൊരുക്കൊ
ചെല്ലുന്ന ചെല്ലുന്ന രാക്ഷസവീരരെ കൊല്ലുന്നതും കണ്ടു മക്കയച്ചിണ്ടുനാം ഞാനൊരു ഭവാ
നൊ കതിച്ചനൊ പൊർ ചെയ്തുമാനുഷവാനരന്മാരെ ജയിക്കുവൻ പൊരുന്നതാരെന്നു
ചാൽ കെണക്കൊവൻ പൊരുന്നതിന്നു ഞാനെന്നു കൈക്രൂപിനാൽ തന്നൊ മന്ത്രികൾ നാ
ലുവെരുങ്ങവർ ചെന്നു നാലംശമുള്ളയും വരുത്തിനാൻ നാലൊന്നെലങ്കിലുള്ള ഭൂതവരങ്ങളും

൨൪൩ ശൂലം ചെന്നാം പ്രഹസ്താൻ മഹാരഥൻ കുംഭഹനുമഹാനാദനും ദുഷ്ടൻ ജംഭരി

വൈരിയാം വീരൻ സമുന്നതൻ എന്നിവരെയുമൊന്നായ്മന്ത്രികൾ നാൽവരും തിങ്ങിനവ

നടയെഴുന്നെള്ളിത്തുടങ്ങി ഇത്തരങ്ങളായുള്ളതു കണ്ടവൻ തന്നെ കതിരച്ചെറ്റം ശസ്ത്ര

രാശി പൊഴിച്ചു ചരതുരംഗ സൈന്യം മുഴുവൻ ചെറുതായെന്നൊരനന്തരം മർക്കടന്മാർ

ശിലാവൃക്ഷ പാറകൊണ്ടും രക്ഷോഗണത്തെയുദ്ധത്തിൽ തകൃത്തീടിനാർ ചക്രചാപപ്രാ

സ ശക്തി ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾ മർക്കടന്മാരെ മറ്റൊക്കമര കൂടുന്നു ഹന്ത വീരന്മാരുടെ ദേഹങ്ങളും

ഉടനെ രക്തനദികളിലൊക്കെയൊഴുകുന്നതും ദൈവസംഭവനന്ദനൻ ജാംബവാൻ

കുംഭഹനുവിനെയും ദുഷ്ടനെയും കൊന്നു മഹാനാദനെയും സമുന്നതൻ തന്നെയുമന്നവ

ന്നു പ്രഹസ്തൻ മഹാരഥൻ തനിക്കനൊടെറ്റുള്ള ദുഷ്ടനെയും ചെയ്യുന്ന കാലമതിൽ

നന്ദിയിന്നാൽ സേനാപതിയും വയസ്സിൽ മുന്നിട്ടാരാവണൻ കേട്ടു കോപാന്ധ

നായി ശൂരരെയും പെരിതായ കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ തന്നെ പോരുതുമിക്കുന്നതുകണ്ടു

കോപിച്ചു കൊള്ളിച്ചിരുന്നാർക്കു പൊന്നുകൊണ്ടു തനിക്ക് വരുത്തുക എന്നാദരവോടെ

പഞ്ചഭൂതങ്ങളെക്കൂടെക്കണ്ടു മിന്നൽ പോലെയ മായയൊരു തേരിൽ ഏറിനാൻ കുല

പർവ്വതങ്ങളും വെൺചാമരങ്ങളും നീലത്തഴകളും മുത്തുക്കുടകളും ശൃംഗാരം വാദ്യ

ങ്ങളെക്കൊണ്ടും പൂരിച്ച വായുവേഗം ചേരുന്ന തേരിൽ കരേറിനാൻ മേൽ വരങ്ങൾ പോലെ

പെരിതായ ഹാരങ്ങളാദിയായ ആഭരണങ്ങളും പൊന്മയമായ ശരിയായ പത്രങ്ങളും

ഹസ്തങ്ങളിൽ ചാപബാണായുധങ്ങളുമിളക്കി പോലെ നിശാചരനായകൻ കോലാ

ഹലമെത്തുമ്പോൾ പ്രഹസ്തൻ ലങ്കയിലുള്ള മഹാരഥന്മാരെല്ലാം ശങ്കിതാന്തം ചുറ്റു

മാരതന്നെ രാക്ഷസന്മാരും മരങ്ങളും മുക്കണ്ണന്മാരും പാലരും തിങ്ങി

ത്തിക്കി വാക്കോടെ ഗതങ്ങളെല്ലാം ഗോപുരത്തൂടെ തെരുതെരെ വിക്രമമോടെ നക്ത

ഞ്ചരന്മാരെയൊക്ക ക്രൂരരൊട്ടു മിക്കതും രക്ഷത്തമൻ മനുഷ്യം ചെയ്യുന്നതു രാമൻ്റെ

ചാമരത്തെ ഭീഷണന്മാരോടരുൾ ചെയ്തു നല്ല വീരന്മാർ വരുന്നതു കാണ്കെ ഭോ

തലെണ്ണമെന്നാവരെയുമറിഞ്ഞാം എന്നതു കേട്ടു മിട്ടു ഷണൻ രാഘവന്നോടു

മന്ത്രിതം പൂർണ്ണ ചെയ്തിനാൽ ബാണചാപരത്തോടു ബാലാക്കൽ കാന്തിപൂണ്ടോന കണ്ടു

തേരിൽ വന്നതു കമ്പനൻ തന്നെ ഹസ്തങ്ങളും ചേരുന്നതേരിൽ ക്കരയെത്തിനും ഹാവരാകുമ്പോൾ

ചൊന്ന ചാവത്തൊടും മന്നവന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്ന രാവണനെന്നുള്ളതിനാലെ മന്നം ശക്തി
നാൽ ക്രമയൊഗം നന്ന ചൊന്ന ചാവം വന്നു പൂർണ്ണമായൊരു തിരുക്കരയെ ക്ഷയം
പുത്രൻ ഭൂഷണം പൂർത്തികയിൽ വരുന്ന രാവണന്റെ പുത്രൻ പൊന്നിൻ ഞാനക്കു
ത്തി വന്നവനന്നത്തനൈറം മഹൊദരൻ മന്നവ വാക്കു മെലെ പരിഭവം തിരിച്ചവനാ
ലിന്ദ്രജിത്ത് വിശാലനരാന്തകൻ വെണ്ണെഴുത്തിനെ ത്രിശൂലവും ഇങ്ങി
ശിക്ഷനവൻ രാവണന്റെ രാവണന്റെ പുത്രൻ മറ്റെതിനെ ഞെട്ടുവാനന്തകൻ തന്റെ
ൽ വന്നതു മന്നവ കുംഭകർണ്ണാത്മജൻ കുംഭനെന്നവൻ നികുംഭൻ പരിഘായുധ
നല്ലാദിവാകലാന്തകനായിരിക്കുന്ന രാവണനെ വരൊടും നമ്മെ വെൽവാൻ പൊരുത്തു
തമ്പി വിഭീഷണൻ ചൊന്നതു കെട്ടിനന്തരം രാഘവൻ താനപ്പൊൾ ചെയ്യെണ്ടുന്ന ശൌര്യ
ത്തിൻ കുലം ചെയ്യുന്നതിന്നു കൊള്ളാം കണ്ണിനു വരുന്നൊരു എന്നതിൽ ചൊല്ലിനിന്നു
ഇന്നെരം വന്നവരൊടു ചൊന്നാൻ ശൌര്യം എല്ലാവരും നാമൊന്നിച്ചു പൊന്നാലവ
ർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും നന്നായി വെല്ലുവാൻ പാർത്തു ശത്രുക്കൾ കന്നപൊരും കാത്തുകൊൾ
കിൻ തെക്കു ചെന്നു കാവലായ കുത്തിനിന്നു ഞാൻ പൊരുതവരൊടു ശക്തിയില്ലാ
യകപ്പിയിൽ നിന്നു ജെത്തു മെലെ വാനരം തിരിച്ചുള്ളനെരം നിശാചരരെ വെല്ലും ചൊന്നപ്പൊ
ഴെ രാമൻ വാനരസൂനു കാരാതി രാവണൻ വാനര സൈന്യത്തെ വെല്ലുവാൻ വന്നപ്പൊൾ
നാൽ വാനരെന്ദ്രന്മാർ ഭയം തിരിക്കെ നമ്മാന വെറുതെ കാക്കൽ നിന്നിരിന്ന നാൽ
ക്കു ശരങ്ങളും മറ്റുമൊക്കെക്കൊണ്ടു കൈനകയ്യ തനയനും പൊരിനൊരുമിച്ചു വന്നവനാ
യ ഞെട്ടി വന്നൊരു പൊരിനു കപിലയെ നന്നുഗ്രഹം നൽകുക എന്നരുളിച്ചെയ്തു
ചെന്നിരുന്നിതു നാഥൻ വന്നതാൻ ചെയ്തതിന്നെരം രണ്ടു ദിക്കിലും പൊരിൽ വിരുതു
നാഥരും അന്നത്തെ ദെവെന്ദ്രനൊടു വലഞ്ഞിതു മായയും ശത്രുനിശാചരൻ മറഞ്ഞു
വഴിയിൽ കൈകൊണ്ടു ചിക്കലും ചന്ദ്രചൂഡ പ്രിയ നായകനും ദുർവൃത്ത സഹായ കാവ
ലുള്ളവനായും മഹൊദരൻ മുമ്പിൽ ചാരി ചെല്ലുന്ന മുക്ഷ്ശലപത്തിനെ
നെല്ലാം ശിക്ഷിച്ചു ചെയ്തുകൊള്ളുവാനന്തരം ലക്ഷ്മണനും തൊഴുതു രാമനിൽ വന്നു
നാൽ കൊണ്ട നിചൊരനെ കണ്ടൊരു നെരത്തു പാനരനായകനായിരുന്നൊരു തെത്തും
തന്നിൽ കൂതിച്ചു ചരിച്ചിതന്നെരം വന്ന നിശാചരനാഥനും ദക്ഷിണഗൊപുരം മൊട്ടു

247 ഭാഞ്ചിരക്കൊവരനൊടു മാരുതപുത്രനാനിങ്ങൾ രക്ഷാരക്ഷസന്മാരായിമാവൃത

ന്റെക്കെനത്തെക്കുറിച്ചു പറമ്മിക്കുന്നിതാക്കവന്നെത്ത്രമാവത്തകപികുലത്താലെ

ദൊഷിന്നെയെടുച്ചുകൊൾവാൻ വന്നതിങ്ങളെന്നാരെന്നെയൊടിച്ചുകൊൾവിതന്നെനിക്കി

ൽനിമിത്തമെന്നെയെന്നൊടെപുത്രനാമക്ഷകുമാരനെക്കൊന്നതത്തൊനെതൊഷിന്നും

തെണ്ണാനഗെച്ചുവൻകപീന്ദ്രനനന്ദിച്ചിച്ചുപിന്നെ ദശവക്ത്രനംപിന്നെയുമന്നൻ

ചൊന്നാതിപിക്കിന്നവന്നകപികളിൽനല്ലനല്ലൊഭവാൻനമ്മയന്തായത്തിങ്ങി

ന്നിതകൊണ്ടുനക്കതെല്ലുകൊണ്ടുംൽമറ്റൊരുത്തനും മൃത്യുവരാതെജീവിച്ചുവരി

ക്കുമൊ മൃത്യുവന്നിലതിണക്കത്തകൊണ്ടുന്നാനെന്തുപറ്റുമെല്ലാനെന്നവന്നന്നിട്ടി

ഞ്ഞിനെരമിന്നും വൊതിൽതണ്ണം ഫന്നനെരത്തൊനഗെച്ചുവൻദശാനൻ്റിപിന്നെ

മെഘനാദമിന്നാൻ കപീന്ദ്രനന്നിലനന്നെരം കതംകൊണ്ടുരാവണമെല്ലെക്കെരതി

ത്രിമിയ്ക്കുവ പക്ഷിക്കും മിച്ചുതന്മെലും കൊന്നമരത്തിക്കെലും നല്ലകൂടത്തുക്കത്തുക്കമൊ

ക്കവെചം രൊക്രമെണന്നിത്തത്തടഞ്ഞു ഭനാൻ പാദത്തടഞ്ഞിനൻനാരദനംതെവാവാ

വകാത്തൻകൊണ്ടുപാവകപുത്രനെരാവണനെക്കൂടൻതന്നെമിട്ടു ഭനാൻതൽക്ഷണെ

കൊപിച്ചുലങ്കെണൻവെഗെനരക്ഷൊവരനെച്ചെറുത്തൊനതനെരം ബാണഗണംവരി

ഷിച്ചാഭിവരും കാണരുതാതെചമഞ്ഞതുപൊൽ ഒന്നുമില്ലും ഒച്ചുക്കത്തുത്തല

ക്കൂന്നൻ അക്ഷൽമൂളുത്തനിന്നുദശകണ്ഠനും പിന്നെമയൻതെളിത്തൊരുവെൽസെന്ന

ത്തിതന്നൊടെമാലൊമുവൃഷടീടിനാൻ അസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുതടുക്കരുതാത്തുസെന്യമി

ശക്തികൊണ്ടൊരുശ്രുപ്തിഞ്ഞിനാൻ ആടലായഷിതകുമാരനെ ലക്ഷ്മണനെ തുത്തിട്ടുവാ

നായിട്ടൊമിച്ചു ദശാനനൻ കൈലാസശൈലമെടുത്ത ദശാന്യൻ ബാലപരരാരമിങ്ങ

ക്കരുതാഞ്ഞിതരാമവന്തന്നുടെ ഗൌരവമൊത്തിലാഘവം പൂണ്ടിതരാവണവി

രനും കണ്ടുനിക്കൊന്നൊരു മാരുതപുത്രനാമഞ്ജയനന്നൊനഗെച്ചുവൻ ദശാന്യനെ

ചൊരയും ചർദ്ദിച്ചുതെരിൽവീണാനവൻ മാരുതിതാനും കുമാരനെ തൽക്ഷണെ

പുഷ്പസമാനമെടുത്തുകൊണ്ടാദരാൽ മിച്ചുരാഘവൻമുമ്പിൽ വെച്ചുവണങ്ങിനാൻ

മൊഹംപിന്നിട്ടു ദശമുഖൻ കയ്യിലാമാറുപക്ഷമായ ദൊത്തമായം ശക്തിയുമെത്തെല്ലൊത

നായകനാകിയരാമനും വൈരുല്യനൊടുകൂടുത്തഞ്ഞി ഭനാൻ ഗന്ധവാഹാത്മജ

ൻ ശ്രീത്തിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ പഞ്ചിച്ചു അവനൊടു യുദ്ധത്തിന്നെന്നൊടെ കണ്ണെമെറെക്കൊണ്ടു
തിന്നൽക്കിക്കക്കെഴ്ചുക്കൊൾക കണ്ടെ തയെന്റിയെ കൊൽക ദശാസ്യനെ മാരുതി ചൊന്നതു കെട്ടു
രക്ഷത്തമനാരുപ തലത്തണ്ടെ ദെശത്തിങ്ങിനാൻ ചൊന്നാൻ ദശാനനൻ തന്നൊടു രാഘവന്റെ
ന്നെയ യുദ്ധം കാണ്മാൻ കൊതിച്ചെന്നപൊലം ഞാൻ തിന്നാശു യൊഗം വന്നിതു ബലാൽ നിന്നെ
യും നിന്നൊടു കൂടിയ ജ്ഞാനെരെയും കൊന്നു ജഗത്രയം വാഴിച്ചു കൊണ്ടു വന്നന്നെടെ മന്നി
ലരക്ഷണം നില്പിൻ എന്നരുൾ ചെയ്തു ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾ തൂകിനാനെന്റിനൊന്നൊടു പൊക്കൊ
ൻ ദശവക്ത്രനും ഘൊരമായുള്ളതു പൊരുതു ഒന്നരത്തവാറെന്നിയൊരു ശിക്ഷ മിക്കമയെന്ന മാരുതി
തന്നെയുമെയ്ക്കുമയ്ക്കിതു ശൂരനായൊരു നിശാചരനായകൻ ശ്രീരാമദെവനും കൊപം മുഴു
ത്തു തീരതകൈക്കൊണ്ടു തത്താരുസായകം രക്തൊവരന്നെടെ പക്ഷപ്രദെശത്തെ പക്ഷ
മാക്കി പ്രയൊഗിച്ചാൻ തിളുതം കുലന്യമയ്ത്തു ബാണമെറെന്നെരം വെന്നല്ക്കു ചാവവും വിത്തു
തദ്ഭുതമൊനക്കബെരിയവനായ ദശാസ്യനു ശക്തിക്ഷയം കണ്ടു സത്വരം രാഘവൻ തെരും
കൊടിയും കുടയും കുതിരയും ചാരുകൾ ഇടഞ്ഞും കളഞ്ഞു ഗിനാൻ സാരഥിതന്നെയും കൊ
ന്നകളഞ്ഞവ വാദ്രുഢത്താവെനന്റിന്നു ദശാസ്യനും രാമനും രാവണൻ തന്നൊടരുൾ ചെയ്താനാ
മയം പാരം നിണമണഞ്ഞു മാനസെ പൊയാലമിന്നു ഭയമ്മൂടായെക്കുതമെനിക്കിനിലക്കിൽചെ
ന്നങ്ങിരുന്നാലും ദുഃഖവാഹനത്തൊടൊരുമ്പെട്ടു കൊണ്ടായൊധനത്തിന്നു നാളെവ
രെണ്ണിനിക്കാക്കുസ്ഥവാക്കുകൾ കെട്ടു ഭയമുട്ടു വെഗത്തിലഞ്ഞുനടന്നാൻ ദശാനനൻ രാഘവാ
സ്ത്രം തടർത്തടൽതഞ്ഞെന്നൊരാകുലപ്പുണ്ണുമരഞ്ഞെന്നെത്തിതലൊംവെവപ്പുഗാത്രനിക്കുമുരും
പ്രാപിച്ചു താവകണ്ടു യതുഷിത്തിച്ചുമെപ്പിനാൻ മാനവെന്ദ്രന്നിന്നെ ലക്ഷ്മണൻ തന്നെയും വാ
നരരാജനാചക്കൽ ഓക്കളിനെയും രാവണബാണവിശാരദന്മാരായ പാവകപുത്രാദിവാനരന്മാ
രെയും നിൻ പ്രൈനപെടും കൊണ്ടു രക്ഷിച്ചു തന്നൊടെ സിദ്ധാന്തമെല്ലാമരുൾ ചെയ്തമെന്നിനാൻ രാ
ത്രിയിൽ ദെവന്മാരും ഭൃത്യാജനനത്തൊടു പെത്തുനിജൊഞ്ഞു തമ്മെഴുഞ്ഞു ചൊല്ലി ഗിനാൻ നമ്മുടെ വിക്ര
മ ബലങ്ങളുൽകീർത്തിയും ഞായയുമതു പരുഷകരാദിയും നഷ്ടമാക്കിന്ന തെപ്പുഞ്ഞു സ്യതുതൊ
കഷ്ടകാലം നമുക്കാഗതം നിശ്ചയം ദൈവാപ്തതാൻ പ്രമാണം ഭുവനംവെ ദവതിയുള്ള ഹാന
സ്തു കൈശനം രംഭയെന്ന നെന്നമുകുബെരാദിച്ചും ജംഭാരി മുമ്പാം നിലിംവവരന്മാരും ക്രും
ഭാക്ഷ വാദികളായ മുനികളും ശംഭു പ്രണിതിയായ്പിയ ദെമ്പയും പക്ഷതവൊബലം

൨൫൦

കൊണ്ടുപാതിരാത്രിയോടെ മരുവുന്ന സന്ധികളും സത്യമതിൽ ചെയ്തു യശാ
വഹങ്ങൾക്കു ഇത്ര്യയാകുന്നസൂര്യനെ അറിഞ്ഞയം തിരിച്ചു കാണ്മിൻ നമ്മ ഇതിന്റെ
പുനരെ ഞാനെന്നു ഇങ്ങു കൊൾവാനഹോ കാലത്തിൻ ഉറക്കുന്നാകും കുംഭകർണ്ണനെ കാ
ലാതെയുണർത്തിനിന്നിഞ്ഞുൾ വെച്ചിട്ടു ആറുമാസം കഴിഞ്ഞൊന്നില്ല എന്നിട്ടുമാറ്റേണ്ടു
ന്ദ്രിട്ടു വന്നതിനെന്നോടുതന്നാലുമാ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഇങ്ങനെ ബോധിപ്പിച്ചതിൽ വച്ചു
പ്രകാരവും രാക്ഷസന്മാരോടിയോഗം ചെന്നൊരു രാക്ഷസരെല്ലാമൊരുമ്പെട്ടു
ഞെവാൻ തുടങ്ങുന്നതു ഭേരികളും വാദ്യങ്ങളും ആനതേർ കാലാൾകൾ തുരഗങ്ങളും കുംഭക
ർണ്ണൻ ഉണർന്നുണർവാകുമാത്രം ജഗൽകമ്പം വരുത്തിനാരെന്നൊരു വിസ്മയം കുംഭസഹസ്രം
ജലം ചൊരിഞ്ഞിതന്നാൽ കുംഭകർണ്ണൻ ശ്രവണാന്തത്തിന്നെയും കുന്തിവരമ്മാരെക്കൊ
ണ്ടുനാസാരന്ധ്രസംക്രുദ്ധന്മാരെയും പിടിച്ചു വലിച്ചിട്ടുണർത്തിക്കാരം മറ്റൊലിയും മാനകൾ
ഉംഭേരിവെച്ചിട്ടു കമ്പിതമായിട്ടുന്ന ഏകാരം ഭേരിക്കാരസക്കളുമാകുന്നരെന്നുള്ള വയങ്ങളാൽ ശം
പ്രതിനാദികാളെ മുഴങ്ങുന്നതു ആരംഭസമാരംഭസാകാരങ്ങൾ എത്രസ്ഥിരമെല്ലാം ഉണ്ണാ
ശ്ചിരവും കുംഭസഹസ്രം തിന്നേണ്ടുന്നതു മദ്യവും കുംഭസഹസ്രം തിന്നേണ്ടുന്നതു രക്തവും സംഭോജ്യ
മന്നവും കുന്നപോലെ കൊണ്ടിട്ടും കലന്നെഴുന്നേറ്റിരുന്നിതന്നാൽ ദൃഷ്ടങ്ങൾ ആദിയാ
യുറ്റുവരുത്തിവന്നതു എല്ലാം ഭക്ഷിച്ചു ആനന്ദിച്ചുന്ന ഇതിനുശേഷം ആചമനവും ചെയ്തിരിക്കും
ശിയെന്നു ഭയാജനങ്ങളും വന്നവണങ്ങിനാർ കാൽക്കൽ ഉണ്ടായതു മറ്റെന്തിച്ചാണ്ട
യ കാരണവും കേട്ടുവന്നിക്കാണാനുള്ള എങ്കിലൊ ബൈഭീഷണങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നാൻ
സന്തോഷത്തോടു വരുവാനെന്നിട്ടിനിന്നെ ചൊല്ലി ഉണ്ടായെന്നെ പോരേണം എന്നതു
പറഞ്ഞനേരം ജ്യേഷ്ഠനെ കണ്ടു തൊഴുതു തിരുപാദങ്ങൾ വാട്ടം വരാതവണ്ണം പൊന്നു
നക്ഷത്രം ഏകവക്രപൊരുത്തങ്ങൾ ബോധിച്ചെന്നതു കേട്ടവൻ രാവണൻ തന്നെയും ചെന്നുവണങ്ങിനാൻ
ഗാഢമായാലിംഗനം ചെയ്തിരുത്തിനാൻ ആദ്യം പൊരുന്നിച്ചു സോദരൻ തന്നെയും ആദിത്യ
ഗ്രഹിച്ചു തിരിഞ്ഞൊന്നിരുന്നിട്ടു ഉണ്ടായ സന്തതിയോടു ചൊല്ലിനാൻ ഇന്നിതാ സോദരാ
വിനാശകരമുണ്ടാകുന്നതിന്നു ഞാൻ ജാനകിദേവിയെ കൊണ്ടുപോരുകിൽ ഏറ്റവും
ിയാതെ കാട്ടാരാമസീമ്മി കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചിരുന്നെൻ വാരാന്നിധിയിൽ ചിറകെട്ടി
കടന്നവർ വെളിൽ വാനരസേനകൾ ആക്കുന്നതൊന്നാൽ പ്രഹസ്താദികളെ പലരെയും

ഷെന്നയ്യ മെയ്ക്കുഷ്ഠിച്ചിക്കിതന്ത്രംകൊല്ലാതെ കൊന്നയഷ്ഠാനത്ത ധാരണമല്ലൽഷ്ഠുത്തു

ഞാനിങ്ങിനെനിന്നെയുഞ്ഞിനെൻമന്നവന്മാരെയും വാനരന്മാരെയും കൊന്നിയെന്നെ

കൊല്ലിച്ചുകൊള്ളെണമെ എന്നതകെട്ടു ചൊന്നാൻ കുംഭകർണ്ണൻ നന്നനന്നെത്രയും നന്നന

ന്നെത്രയും നല്ലതത്രെയുതം താനറിയാത്തവൻ നല്ലതറിഞ്ഞുചൊല്ലുന്നവർ ചൊല്ലുകെട്ടു നല്ല

വണ്ണംകെട്ടുകൊള്ളത്രെയെന്നന്നാട്ടുക്കാത്തവർക്കിഞ്ഞൊണമിത്രത്തൊക്കുന്നതിയെരാമനാ

ൽകുകകന്നിങ്ങിനെസൊദരന്മാരൊന്നിന്നിയൊരഞ്ഞിക്കുന്നതിക്കുണ്ടത്തനന്നനന്നൊ

ത്തകാരൻനാട്ടിൽനിന്നാശവാങ്ങിക്കുഗണമൊക്കവെ നല്ലവണ്ണം വെരുംകാലമല്ലുന്നതും ചൊ

ല്ലാമതകൊണ്ടതും കുറമല്ലെല്ലൊ നല്ലതൊൽത്തരാഷ്ട്രം വരുത്താവതല്ലുൽവരുത്തുമാവ

ത്തണെയുന്നൊര്കാലദെശാവസ്ഥാഞ്ഞും നയഞ്ഞുകുപ്പെലവുംവൈർകൾകാലവിപ്പിക്കുവെംശ

ത്തുക്കൾഞ്ഞുകുളെത്തുഞ്ഞവക്കുംഞാത്വരുഷകാരങ്ങൾഭെദങ്ങളുംനാലുവായങ്ങ

ളുമാതുനയങ്ങുണ്ടെങ്കിൽവരുന്നതമൊക്കനിരൂപിച്ചുവത്രുംപറയുന്നുമാത്രനങ്ങുണ്ടി

ലാഭങ്ങളെവരുംവരുത്തിക്കുവെച്ചുകുറത്തിനെയുള്ളതാമൊതയുദ്ധംവെറുത്തെ

ഞ്ഞിനെരാജ്യാധിനിഷ്ഠമെന്നാലത കുഞ്ഞുവംവെരുമാറുപറഞ്ഞുകൊണ്ടുബഹുമാനംമിമാ

നവുംഭിമിച്ചുകുലമനാശംവരുമാറുനിയവുംകൂടരായുരുമാത്രജനങ്ങൾക്കിൽനല്ല

തകാതൊഴമെന്നതചൊല്ലുവാൻണ്ടൽവിഷമങ്ങളവകേന്നിയില്ലൊകുന്ധരാംമത്ത

കൾചൊല്ലുകെട്ടുനിൽനാടുമായിക്കുംകലഹംനശിച്ചുപൊം നാട്ടെരുംകെട്ടുമൊഹിച്ചുചെ

ന്നചെന്നിൽകുട്ടുത്തക്കൾക്കുംമൃഗകുലംതാനയെക്കണ്ടുമൊഹിച്ചുശലഭങ്ങൾമനരായിന്ന

വിൽവീണമരിക്കുന്നമൃത്യുങ്ങളെയുംരസത്തിനകൽമൊഹിച്ചുചെന്നത്താൽവെറുനഖ

ത്തിശരവിക്കയാൽഗ്രഹമൊന്നിങ്കലെയൊലാവത്തപൊക്കുവാനാവതല്ലാത്തവ

ങ്ങൾവരുംനല്ലകൂടെവംശത്തിനംനല്ലനാട്ടിനംകുലനാശംവരുവതിന്നായല്ലൊഞാനിതി

തനിലെരാശൃങ്ങളിഞ്ഞാനറിഞ്ഞനെല്ലൊരാത്രിചൊരിലപഞ്ചയങ്ങൾക്കുവശ

നായിരിച്ചവനെന്നമാവന്നൊഗ്രിഞ്ഞില്ലെനറിഞ്ഞയംഇന്ദ്രിയഗ്രാമങ്ങളിങ്ങിനിരിക്കുന്ന

വർക്കൊന്നകൊണ്ടുംവരാതനമാവത്തക്കൾനല്ലതല്ലെന്നതറിഞ്ഞിരിക്കെയലാൽചെല്ലമെ

ന്നകലെൾത്തന്നിഭിക്ഷപ്പുഷ്ടജങ്ങൾക്കുതവാസനയാലതിന്നാവതില്ലെതമതിൽ

വശനാക്കരും എന്നാലതിങ്കൽനിന്നാശുമനക്കിനെതണ്ടെശാസ്ത്രാവെകൊവരശ

ങ്ങൾ ക്കൊണ്ടുപലെയ മാത്രമല്ല ക്കൊണ്ടിരിക്കുവനന്നൊ ജഗത്തിങ്കലാരാനമൊ
ക്കിന്നിഷ്ണന്ന ഉണ്ടാകാലെ ഞാൻ ദൈവാനൊടു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കു ദുഷ്ടരിൽ ഫലം
ഇ ദൈക്കാഴ്ചവാഗതമായിക്കുന്നത് ശ്വാരത്തിക്കൊണ്ടും തൃക്കാലത്തു ദെയ്വമാനുഷന
ശ്രീരാമൻ പരശുരാമൻ നാനാജഗന്മയാൻ നാരായണൻ പരൻ സിന്ധുയാകുന്നത
യാഗമായ്യാ ദെവചെന്തസ്സിന്നിയിലിക്കിക്കുകന്നുന്നെ തന്നൊടു തന്നെ പറഞ്ഞി
ന്നിരിക്കുയൊ മന്വന്തരമെ ചെന്നതൊരാത്രിതം ഞാനൊരുനാൾ വിശാലാനെയുമാ
സ്വം കൊന്നാ നന്നനരനാരായണാശ്ശുമെവാഴുന്നതൊരരുതാനാരദനെ പറ തൊഴുമെണ
കണ്ടു നമസ്കരിച്ചു ലൈഹം ഏതൊരു ദിക്കിൽ നിന്നാഗതനായി എന്നൊരുവൊടരുൾ ചെ
യ്കയുമാമുനെ എന്നൊരു സ്വത്താന്നശ്ശുണ്ടു ജഗത്തിങ്കലന്തരം ക്രൂരതകൾ ചെയ്കവണ
ഷ്ടാം ചൊതിച്ചു ഇനിരണ്ടനാരദനെന്നൊടു സ്വാദരം ചൊന്നാനദ്ദന്തങ്ങളൊക്കവെ രാ
വണപിശിതന്മാരായി ചമഞ്ഞൊരുട ദൈവതങ്ങളും ഉന്നിമാന്മെൽ വിളിച്ചു ദെവദൈവ
ശനായിരിക്കും ഭഗവാനെ സെവിച്ചു നിന്നിച്ചു സന്തമൊക്കവെ ചൊല്ലി ലൊകങ്ങൾ ക്കുക
ാക്കിയരാവണൻ പൌലസ്ത്യപുത്രൻ തിവരഷ്ടൻ ബലൻ തങ്ങളെ യെല്ലാം ഉപദ്രവിച്ചീടു
ന്നതെങ്ങുമില്ലിക്കരുതാതെ ചമഞ്ഞിതെന്ത നാലെന്നിയെ ദുഷ്കൃതം ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും
വിഞ്ചനാൽ മന്നമെകില്ലതെന്തു നാമിതെന്ന ഭവാനിനിസത്യസമുണ്ടതെരക്ഷ
ക്കവെണമെന്തുമാർഗം നിന്നിരാവണനെ രംഭക്കും ദുഷ്കൃതകാര്യഞ്ചം കലന്നുന്ന ചെയ്യുന്നു
വശിക്കിൽ ഞാനൊരുപായം ദശരഥപുത്രനായ് വന്നു പിറന്നിതു സ്വച്ഛന്ദമത്ര രാവ
വണനെയും നിഗ്രഹിച്ചാൽ തീരുവതിന്നു ലൊകങ്ങൾക്കൽ സത്യസങ്കല്പനായ് ഈശ്വരന്ത
നാടശക്തിയൊടു ചെന്നു രാമനായ് വന്നിതിന്നുണ്ടുപൊ ചെല്ലാമൊരു ക്ഷണം മംഗലം
വന്നുകൂടും ജഗത്തിങ്കലും എന്നരുൾചെയ്തു മറഞ്ഞു മഹാവിഷ്ണു നന്നായി കൊൾക
നിങ്ങൾ നന്ദനെൻ രാമൻ പരബ്രഹ്മമായ സനാതനൻ കൊണ്ടഞ്ഞിന്നു വരുന്ന ശത്രുഘ്നൻ മായയെ
മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ടു രാമനെ കാണ്മാൻ ഭക്തന്മാർ പ്രസാദ
ക്കും രാമചന്ദ്രൻ ഭക്തിയെക്കൊണ്ടു മഹൽ ജ്ഞാനമാതാവെന്നൊരു ഭക്തിയിൽ ശ്വാസമാമൊ
ക്ഷപ്രദമിന്നിതു ഭക്തിയില്ലാതവർക്കു കല്പകോടികളും സംഖ്യയില്ലാതൊരു ജന്മങ്ങൾ പല
രണ്ടുൾ പക്കജനെന്നൊന്നിങ്ങിലും സംഖ്യാവതാരമതെപ്പൊഴും വന്നിന്നുടെ

. ശങ്കയെ ക്ഷാമകാലെ ഞങ്ങൾ ഉണർത്തുവാൻ രാമാവതാരസമയക്കെ തൊന്നാതെ രാമജെ വന്നിനാ
ലെവരും ലൊകരും ജ്ഞാനസ്വരൂപനാകുന്ന പരമാത്മാൻ മാനസമതിൽ ധ്യാം രാമനാകുന്നതാം
താരകബ്രഹ്മമെന്നതെ ചൊല്ലുന്നതാം ശ്രീരാമദെവനെത്തന്നെ ധ്യാനിക്കിൻ രാമനെത്തന്നെ ട
ജ്ഞാനികൾ ഭജിച്ചു നമസ്കരിക്കുന്ന സംസാരസാഗരം ലംഘിച്ചു രാമപാദത്തെയും പ്രാപിച്ചു
സങ്കീർത്തിത്തു കൊണ്ടു ശുദ്ധസത്വം ശുദ്ധന്മാർ നിരന്തരം രാമനെ സ്മരിത്താം ജ
ത്തിങ്കൽ തിരു [illegible] രിച്ചു ഭക്തന്മാർ ഞങ്ങളും ചൊല്ലിനാ മങ്ങളുമുള്ള ധ്യാനനാകണ്ട
കണ്ടു [illegible] തന്നെ സായൂജ്യവും പ്രാപിച്ചു [illegible] ലഭിക്കുന്ന തമ്പുരാൻ മായയിൽ മൊ
ഹങ്ങളെയും കളങ്ങൾ അടങ്ങിച്ചും ഭക്തിച്ചു കൊൾകാനരുളി ത്തിരുമെ നൊദരനെ വമ്പരം ഞെ
നക്കൊതി ക്രൊധം മുതൽ ഞങ്ങൾ ശൌര്യം ചൊല്ലിനാൻ ജ്ഞാനൊപദെശം തിങ്കലെ ക്ഷന
ക്ഷണാനിന്നനെത്തി വരുത്തിയ ഹാസ്യവും തിരുമെ സെമിച്ചു കൊൾകനിയെ തങ്ങൾ ബന്ധിച്ചി
നെന്നതു കിന്നരി ഞെനഹം വെദശാസ്ത്രങ്ങളും കെട്ടു കൊണ്ടുങ്ങൾ തിരുവെദമകന്നു സ്മരി
ച്ചു വാഴുന്നനാൾ ഞൂമെ ക്ലിഷ്ടമായ ചെന്നായൊധ്യനായ ചെയ്യു രാമാദികളെ ജയിച്ചു വരിക
ന്നതു ഗുരുവാക്കുകൾ ത്തരം കൊണ്ടു ഹനുമാൻ കുംഭകർണ്ണൻ നടന്നിനാൻ പുറപ്പെട്ടുകൈ
യിട്ടു ചെരചുത്തുമൻ തിരുവഹിച്ചാൻ വരും മൊക്ഷമെന്നൊതിവൻ ലൊകാരരപ്പം കൊന്ന
ത്തംഗമെ ചരാചരാകാരമൊരാളി കൊണ്ടു നിവൃത്തം ശുദ്ധരം പാർഷ്വരിന്നു കൊണ്ടു ങ്ങ
തെന്നായശമാക്കിയ ശ്രൂലവും കൈക്കൊണ്ടു വാനരസെനയിൽ പക്കൊരു നെരത്തു വാന
രവീരരെല്ലാവരുമെതിനാർ കുംഭകർണ്ണൻ വരവു കണ്ടൊരു കുലവാൽ സംഭ്രമം പൂണ്ടെപ്പിട്ടു
ഉണ്ണൻ തന്നൊടു വന്നങ്ങൾ രാക്ഷസനെ വരിപ്പൻ പറകം ചെര ത്തൊങ്ങളുമരുണ്ടത്തം
ങ്ങൾ രച്ചുത്തമ ഞെൊടിച്ചു തിന്നപ്പൊത്തരമായിട്ടു ഉണ്ണാൻ ചെല്ലിനാൻ ബ്രഹ്മ
ങ്ങൾ രക്തകസെനെ പത്തു വാനരകളെ രത്തൊങ്ങളുയരച്ചു ങ്ങളുമം ഒച്ചപ്പെട്ടുത്തുമൻ
പരിച്ചു രാവണ സൊദരൻ കുംഭകർണ്ണൻ മഹാപുഷ്ടികൊ നെഞ്ചൊരൊശക്തി മാർഗ്ഗം ചെയ്യുമാ
ൻ ദെവകലാന്തകൻ തിരുവശിവൻ രൂപത്തൊടു മെററൊൽ ജയിച്ചിട്ടുവാൻ തുടരിത
ങ്ങളെല്ലാം മറിച്ചു ചെന്നു കയ്യാ പുഷ്ടികൾ കാക്കൽ പിടിനാൻ ഭ്രാന്തനായിട്ടു ഉണ്ണാൻ തൊ
ൻ ഭവൽ ഭക്തിമാൻ ശ്രീതിരുവുങ്ങെന്നെയനുഗ്രഹിക്കെണമെന്നിതയെ നൽ കുകരാഘവനെന്നു
നൊന്നാദരപൂർവ്വമാ ഉപൊങ്ങമവെച്ചെഴുച്ചാൻ വസ്ത്രവും കൈക്കൊണ്ടു നിഗ്രഹിച്ചിട്ടുവാനുഗ്രഹ

[illegible]

രാമപാദം [illegible]

[illegible]

[illegible] വാനരന്മാർ [illegible]

[illegible]

കൈക്കൊണ്ടു രാമനൊടെറ്റു മുടുത്ത നിശാചരന്മാരും മൊക്ഷം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ
ഞങ്ങൾക്കു പലരും മരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം തന്നൊടു ചൊദിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങ
ൾക്കു വന്നിരുന്ന ദുഃഖമെന്നെരം അങ്ങു ചന്ദ്രാകാരമായ രണ്ടു പാദം കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളും
തീൎത്തിരിക്കുന്നവൻ പറഞ്ഞു ഞെറം നിൻ തിരുവടി നമസ്കരിക്കുന്നതിന്നു ഭക്തി
ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു കൾ വരികിൽ ഇങ്ങു രക്ഷിക്ക ഞങ്ങൾക്കു തരിക ദൈവതമായിട്ടിരിക്കുന്നൊര
ശ്രെഷ്ഠത്തമായ ഗതിയും വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തൊന്നുന്നു ഭക്തിഞ്ഞുമുണ്ടാകുന്നതിനെ
ഗംഭീരമായ പിന്നെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ദൈവമാകുന്ന രാമനെ സൎവ്വസ്വരൂപനായ
രഘുവംശജനായ ഭക്തന്മാരുടെ രക്ഷകനായിരിക്കുന്ന ആരെല്ലാറ്റിനും പരമാത്മാവുമായി
താപസ ദെവസമൂഹം വിഷ്ണുപദം ചെൎക്കും ഭക്തന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും
ആയ മഹാ ദൈവത്തിനെ ശ്വരനാരദനും നമസ്കരിച്ച പാദത്തിന്മെൽ വീണു സ്തുതിച്ചിരിക്കുന്നു രാമ
ൻ ദശരഥനന്ദനൻ സകല ലൊകങ്ങൾക്കും പൊലെ ആകുന്നു ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ അനന്തനായ
ഋഷിശ്രെഷ്ഠന്മാരും സമുദ്രം സമുദ്രം സദാശിവം രാമം ജഗൽ പ്രിയ രാമ മാതൃരാമ മാമെ
മാനവർ അകലന്നിനിയെന്നാലിനി പതിരാമനായി അരുളി രാഘവന്റെ ശക്തി ചെയ്തു
ആയിരം തന്മൂൎത്തിരാമ ദെവദെവെശ ജഗന്നാഥ നാരായണ പ്രിയ ആശാരാമ ഒന്നു തന്നെ
വിശ്വസാക്ഷി പരമാത്മാ സനാതനം വിശ്വാത്മാവായി പരബ്രഹ്മമെന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
ഭക്തന്മാരുടെ ആനന്ദത്തിനു കൈക്കൊണ്ടു മായയാൽ മാനുഷ ശരീരനായി ശുദ്ധസത്വ ജ്ഞാനാനന്ദ വനാ
ധിസ്വരൂപ സത്യ സ്വരൂപനായി സൎവ്വ ലൊകെശനായി സൎവ്വജ്ഞനായിരിക്കുന്നവൻ അവ്യക്ത
വനായി സൎവ്വ പ്രകാശനായി അപ്രമേയനായി സൎവ്വാത്മകനായി അവ്യക്തനായി സ്വസ്ഥനായി നിൎമ്മല
നായി നിരാധാരനായി നിൎഗ്ഗുണനായി നിഗമാന്ത വാക്യാൎത്ഥനായി നിൎമ്മലനായി ആവ
രിക്കിലും വനായി നിൎവ്വിഹനായി ഒരു ക്ഷണത്തിൽ അനന്ത കൊടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു
കൊണ്ടു സംഹാരവും രക്ഷയും ചെയ്യുന്ന അവതാരങ്ങളാൽ ലൊകങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കി പരി
പാലിക്കുന്നതും വരുമ്പൊൾ ഭക്തന്മാൎക്കു ആനന്ദത്തിന്നായി പരമാത്മാവെന്നു
യാതൊരു ആത്മാവിനെ കാണുന്നതൊക്കെയും ചൈതന്യ സ്വരൂപനായ ശ്രീരാമനെ
തന്റെ ഭക്തിനായി കൊണ്ടു നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നു ഭൂമിയുടെ പ്രകാശനായിരിക്കുന്നതിന്നു
കാരണം വിശുദ്ധ ജ്ഞാനന്ദനിരം സൎവ്വലൊകാധാര മൂൎത്തിയായിരിക്കുന്ന സ്വരൂപം കൊ

൭൫൩ ഞാൻ പറഞ്ഞ മറ്റൊന്നിനാൽ തൽബോധമുണ്ടാക്കുവിക്കേണ്ടുന്നതല്ലാതെ തൽപ്പാദപങ്ക

ജങ്ങൾ കണ്ടു സേവിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാനിനിക്കവകാശമുണ്ടാകിത്തീർന്നില്ല പുരുഷന്മാർ ഭേദന്റി

ക്രൂപാവൈഭവമെപ്പോഴുമെന്നുള്ളിൽ വാഴ്കേണമെങ്കൽ പ്രഭോ കൊടുക്കാമെങ്കിലും

മത്സരകാമക്രോധലോഭമോഹാദികളാകുന്ന ശത്രുക്കളുണ്ടാകയാൽ മനസ്സു മാർഗ്ഗത്തിങ്കൽ സ

ഞ്ചരിച്ചിരുപ്പാൻ ശക്തിയില്ലായ്കയിൽ മായാബലവശാൽ ബലക്ഷയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനായും

ചെയ്കകൊണ്ടുൾക്കാമ്പിൽ നിന്നെയും ധ്യാനിച്ചു നിരന്തരം ത്വൽപൂജയും ചെയ്തു

മ ഞങ്ങൾ ഭക്തിപ്രവണന്മാരായിക്കൊണ്ടിരുന്നിടത്തിൻ ചരിതങ്ങളും വാഗീ

ശ്ശനായി സഞ്ചരിക്കുമാറായനുഗ്രഹിക്കേണമെ രാമരാജേന്ദ്ര ലക്ഷ്മണനായക

രാഘവ ലോകനായക യെ പാദയുഗ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭേദഭക്തിന്നു ബോധിച്ചു

കുംഭകർണ്ണൻ തന്നെക്കൊൽകയാൽ ദേഹിന്ദ്രനായിരുന്ന സ്തുതിച്ചു നാരദമഹ

ർഷിനാഥനെ തൊഴുതു മായൊയെന്നിന്നെ മറ്റൊന്നു ദശഗ്രീവനെ ഭവാൻ കൊന്നു

ശത്രുക്കളെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ലോകത്തിന്റെ പാലകനാം മാനവവീ

രാ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു വണങ്ങി സ്തുതിച്ചു ഭക്തിമാനായിരുന്നാ

രദനാം തദാ രാഘവനോടനുവാദവും കൈക്കൊണ്ടു വേഗേന പോയി മറഞ്ഞിത്

നാനന്തരം കുംഭകർണ്ണൻ മരിച്ചതുപോലവും കമ്പം വരുമാറു കേട്ടു ദശാന

നൻ പെരികെ ദുഃഖിച്ചിരിക്കുന്നേരം മോഹമാർന്നതിൻ പുത്രൻ മാത്രം കൊണ്ടു

ചിന്തയുള്ള തരം ചൊല്ലി വിലപിച്ചു ചിന്തയായൊരു ദശഗ്രീവനെ തൊഴുതു ചൊന്ന

തൊഴുതു പറഞ്ഞാൻ ത്രിശിരാവും അന്തകനായൊരതികായനും വീരനായ ദേവാന്തകനും

നരാന്തകനും മഹോദരനും മഹാപാർശ്വനും മത്തനുന്മത്തനുമൊരുമി

ച്ചു ത്രിശക്തിയെക്കൊണ്ടു വീരന്മാരെല്ലാവരും സമരത്തിനൊരുമ്പെട്ടു

ദുഃഖേനായം രാവണനെ നോക്കി ചൊല്ലിനാൻ ദുഃഖിച്ചു ഇങ്ങനെ കാരണമെന്തെന്നു

ചെന്നാൽ ശത്രുക്കളെ കൊന്നു വരാമെന്നു ചൊല്ലി ഇത്തരമായവർ പുറപ്പെട്ടിതു ഞങ്ങ

ളെ ശത്രുക്കളെല്ലാവരെയും ഒടുക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു ചെന്നു

യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ ചെന്നാർ രണാങ്കണത്തിൽ ദശാനനൻ കണ്ടുകൂടാതെ കണ്ടു

ചെന്നവരെയും കണ്ടു വാനരന്മാരെല്ലാവരും ഭയവും പാരം ഭ്രമിച്ചു

ണ്ടിളപ്പെടുമാറു വൊരുപം കൊറ്റത്താൻ ദശകണ്ഠൻ വെളുത്തു കണക്കെ പരന്നൊരു വമ്പ
ടയുമായിൽ മഹാരഥൻമാരിവരെവരും (ത്രയശവാഹനഭൂമി ണങ്ങാലപ്പം) പൊങ്ങുപൊള്ളു
ന്നുവെന്നതു കണ്ടു നൂറുകൊണ്ടു തൂകി പ്രവരന്മാരും സംഖ്യയില്ലാതൊരു കളപ്പെരിയ
ടപ്പടയൽ പോലെ പരന്നതു കണ്ടു തവന്താകൽ തിരിപ്പെട്ടിനാൽ സമരമെന്നൊരുമി
ച്ചിയം പൊങ്ങുവതല്ലെത്തം കല്ലും മരവും മലകളും കൈകൊണ്ടു ചെല്ലുന്നവിരരെ
ടെറ്റു തിരിച്ചവർ കൊല്ലുന്ന ത്വരിതകപിവരന്മാരെയും നല്ല ശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടികൊണ്ടു
ന്തരെ വാരണവാജിരഥികളും കാലാളും ദാരുണന്മാരായ വാനരവീരരും പിന്നെയും
പ്പുറപ്പെട്ട രക്ഷസ്സുകളും കൊന്നൊടുക്കി തലപലവയൊക്കെ മുന്നതും അന്തിയില്ലാതകപ്പെട്ട
ങ്ങളും പൊന്നരഥത്തെ കിനിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു തട്ടിപ്പെട്ടാൽ രാക്ഷസരൊക്കെയും മെല്ലെത്തും കണ്ടുതി
രുക്ഷമായെഴുമൂന്നതാൽ നരാന്തകൻ കുന്തവും മെത്ത കുതിരപ്പുറമേറി അന്തകനെ
പോലെ വേഗാലെഴുന്നപ്പോൾ അംഗദനുമതികൾ കൊണ്ടു പന്തണ്ടൽ ടിംഗം വരുത്തിയ
പ്പരന്തി രിഞ്ഞിനാൽ ദേവാന്തകനും പരിഘവുമായുന്നു ദേവനൃപതനയെയൊന്നൊടിടറി
ത്തു വാരണമേറി മഹോദരൻ വിഷമം തെളിപ്പെട്ടി തിരിമറിയപ്പെടമണത്തിത്തൂവരെയും
ചെപാരിൽ തിരിഗനാംഗദൻ ദേവാദികളും പ്പെടക്കിനാരതന്നെ രം കണ്ടു തിരിക്കും വായുപു
ത്രൻ തിരിമമാതുവന്നാശുതന്നെ പാരതനെരാമാൽ തി കൊന്നിൽ തന്റെ ദേവാന്തക
നെയും പിരന്നാംതിലൻ മഹോദരത്തെന്നെയും ശൂരനാകും തിരിമരാപിൽ തലകളെയു
ക്കി പെട്ടികളെന്നു കൊണ്ടിനാൽ വന്നപൊരുതായ ഹാമിരനന്തിന്നരം കൊന്നുക
ളഞ്ഞാൻ ഋഷഭൻ മഹാബലൻ മത്തനസ്സുമന്നെടമരിച്ചാർ കുമ്പിപത്രമായാരെയും
ടുത്താരതിട്ടുംതം പിന്നെ കപിരന്തികായനന്നൊരമ്പ ഞ്ഞുതിരിഞ്ഞാപ്പുറപ്പെട്ട
നേരത്തിൽ ശസ്ത്രാസ്ത്രജാലം ചൊരിയുന്നതിലും കലപ്പെട്ടുണ്ടായതു ത്രികൂടത്തിൽ നിന്നു
കിഷ്കിന്ധനിൽ ചെയ്യുന്നൊണ്ണുപ്പെട്ടു തനിക്കണ്ട മരത്തെക്കുപതന്നതെഴുന്നാൾ
തിരികെത്താണു ഭയപ്പെട്ടു വാനരരൊക്കവേ പൊങ്ങിപ്പോമണ്ടിത്തുടങ്ങിനാൽ രാമ
ൻ മെയ്യുതൊഴുതാരതികായനെ നെറ്റിമിത്തിലെന്നു ചെയ്യുന്നാനതു നേരംലക്ഷ്മണ
നാണഞ്ഞുൾചെന്നു കൊമ്പൊട്ടിനൽ ക്കണംപൂത്തു വഞ്ഞുതാക്കിപ്പിണയെയും
ണാക്കുത്തുതായുമായികൊണ്ടാരകമ്പനാകി പെറ്റിമിത്തിലിളകുന്നത്തനേരം മാരുതതിലെ

൭൮൭ ൻ ദമനനെന്നവിവന്ന സാരനാണെന്നറിഞ്ഞിരിയൊടു ചൊല്ലിനാൻ പണ്ടറിഞ്ഞവൻ
കൊടുത്തൊരു കഞ്ചുകമെന്നതു കൊണ്ടവനെ ബ്ബന്ധിച്ചാലും സ്വയം സത്വത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊ
ണ്ടു ബ്രഹ്മാവിന്നരുളിച്ചെയ്തു വന്നവനെ വധിക്കുന്നതിനെന്നറിഞ്ഞു വധിക്കുമു
ടനിരുന്നു ... നന്നായ ദശാനനനെയും കൊന്നു പാലിക്കുമെന്നുരചെയ്തവനെ
അവറഞ്ഞു മറഞ്ഞു സതി എന്നൽ പക്ഷെ ... തമ്പലം ... ക്കാന്തിൽ ...
... വന്നിരുപ്പെക്കാരസംഭവമായ ... തൽക്ഷണമെ ...
നെരം ... വതിച്ചു ... കായമിരണ്ടാമൊടുകൂടി കൊണ്ടു ... കപികുലം രാമാ
ന്തികെ വെച്ചു കൈവണങ്ങിനാർ രാമയും ... രക്ഷൊഗണം രാവണനൊടു
... രവസ്ഥാക്കൾ ... ദശകണ്ഠനും ... മന്ത്രിമാരും ...
... ക്കളും ... വാനരനായകന്മാരും മന്ത്രികളും ...
... ശങ്കര ... രാമനെ ...
നന്ദിക്കെ ...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...
...

൧൭. അന്നേരത്തു പ്രഹസ്തനുടെ നാൽപടയാളികൾ സന്നാഹത്തോടെ രണ്ടാം പാളയത്തിൽ വന്നിട്ടു വില്ലും

ത്തിലും അത്തനെ മുഖത്തിൽ ചെന്നു വളഞ്ഞു കൊണ്ടും വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു രാവണൻ സന്തോഷ

മോടെ മന്ത്രികളോടും കൂടി ചെന്നു സന്തോഷം പൂണ്ടു ഇനി നാം ജയിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു ചെന്നു മൂന്നു

കൂടവെ അങ്ങും ശ്രീരാമ പ്രവരന്മാർ പിണങ്ങി നാൽവമ്പരായ കപിവീരന്മാരുടെ മെയ്യിൽ പന്നഗങ്ങൾ പോലെ

അമ്പുകൾ ഏറ്റും അവർക്കു കൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ ചോര ഒഴുകി പാരം കോപം പൂണ്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ഇനി നാൻ

അമ്പു കൊണ്ടിട്ടു പിളർന്നു പോകുന്ന ശരീരം എന്തിനു മരങ്ങളും മലകളും കൊണ്ടു പൊരുതുവാൻ എന്നും

പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ മുഷ്ടികൾ കൊണ്ടും മരം പർവ്വതം തുടങ്ങിയുള്ള ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടും

രാക്ഷസന്മാരെ വധിച്ചു മഹാ ആയുധങ്ങളെ ഏറ്റു ശത്രുക്കൾ മുടിഞ്ഞു തേരുകൾ ഉടഞ്ഞു വീണു

അങ്ങു പോരാളികൾ മുടിഞ്ഞു ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടു ഓടുന്നേരം കൂടെ വന്ന ശത്രുക്കളെ കൊന്നു

തുരത്തി പടയും പട്ടു പോയതു കണ്ടു പ്രഹസ്തൻ കോപിച്ചു വന്നു ചെന്നു വില്ലും കയ്യിലെടുത്തു ശരങ്ങ

ളെയും വേഗത്തിൽ മഴപോലെ തൂകി കൊണ്ടു കപികളുടെ മെയ്യിലും തൂകി ശരങ്ങൾ ഏറ്റു

കപികൾ തളർന്നു മരങ്ങളും ശിലകളും കൊണ്ടു കൂട്ടമായി തുടങ്ങിയ കപികളെ കൊന്നു

നിന്നു പിന്നെ നാലു കോടി സൈന്യങ്ങളോടു കൂടി വന്ന രാക്ഷസന്മാരുടെ മുമ്പിൽ വന്നു നിന്ന

രാക്ഷസന്മാരോടു പൊരുതുവാൻ അംഗദൻ മുതലായ വീരന്മാരോടു കൂടി സുഗ്രീവനും സു

ഗ്രീവനോടു കൂടെ ശതം ഇതം കപികുലനായകന്മാരും പടതൊട്ടു കൊടുത്തു തുടങ്ങി

മൽപ്പോരിൽ വന്നൊന്നു ചെയ്തവും അതിൽ ഒന്നിച്ചു നിന്നൊരനന്തരം അവരിൽ ഉത്തമൻ

നമ്മുടെ ദേവദേവന്മാരുടെ ഉത്തമനെ രാമൻ എന്നു പറഞ്ഞു വിളിച്ചു രാക്ഷസ

പ്രവരന്മാരെ എല്ലാം ഒടുക്കി നിന്നൊരു മഹാവീരനായ പ്രതാപശാലി ശോകപ്പെട്ടു

മാറി ദുഃഖമായി ലോകവും കൊണ്ടു പാശം ആയുധത്തിനാൽ ആ വലിയ ഘോര

യുദ്ധം ചെയ്തു വൈകാലത്തിൽ എത്തിരുന്ന നേരത്തു ലോകസംഹാരകൻ ഭീതനായി

കൈകൾ നീട്ടി എന്നെ ഭഗവാൻ ഭഗവതോത്തമൻ രഘുവരായണൻ പോരുവൻ എന്നു

വന്നു ഒന്നിച്ചു പോർക്കളം കൈപിടിച്ചു വാങ്ങി നിന്നു ഇനി നാൻ കൊന്നൊടുക്കും

നരിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞു വാനരൻ അവരെ എല്ലാം കൊന്നു ജയിച്ചു തിരിഞ്ഞു

നാനാ ഭാഗവും വായുപുത്രൻ അന്നേരം കപികുലങ്ങളോടു സഹായത്തിനൊന്നു

രായവെ അമ്മ എന്നോർത്തവനും തടഞ്ഞു പാഞ്ഞു വന്നു ഇരിക്കുന്നവർ കയ്യിൽ പാപത്തെ

വാരാന്നിധിയും വനങ്ങൾ ശൈലങ്ങളും ചാരുനദികളും കടന്നൊരാൽ വല്ലികമരുന്ന
കളും കൊണ്ടു മാരുതനന്ദന പൊക്കിന്ന വൈകാതെ ഞാൻ വിരിഞ്ഞിതൻ വാക്കുകൾ കേട്ടവൻ
ദീക്ഷ്യാതൈഷ്ടതയെ പെരുമെ എന്നാൻ മെത്തി ഇങ്ങനെ വന്നാൻ ചമഞ്ഞവൻ വാരാന്നിധിയും
കുലപർവ്വതങ്ങളും ലങ്കയും രാക്ഷസരും പിറകും വന്നും ശങ്കാവിഹീനം കരുതെ തെക്കൊട്ടു
എന്നാൻ വായുവേഗേന കുതിച്ചു യസ്സാബ രെ പൊയ വന്നി ഹാര ശൈലവും വിരിഞ്ഞു
വൈരിഞ്ചമുഖവും ശങ്കരശൈലവും നെരെ ശനനാദിയുമ്മാ കാഴ്ചരം മെരുഗിരിയും
ചന്ദ്രാദ്രിയും കണ്ടു മാരുതി പിന്നയും പൂണ്ടെനെൽക്കി എന്നാൻ മാരുതനന്ദനനൌഷധത്തി
ന്നണ്ടു മാരുത വെഗേന പൊയി തിരിഞ്ഞൊരു പാരവശ്യത്തൊടൌഷധിശൃംഗം നെരൊരു
മറിയാതെ ചെന്നു ചെറ്റു എന്നാൻ ഉപരവാരുമാം കെട്ടു രാത്രിഞ്ചരെശ്വരൻ പാരം വിചാ
രം കലർന്നു മരുവിനാൻ മിന്നവരനാമ്മി മൃത്യുത്ത്യം ഇരുന്നാൽ വന്നാൽ ഉരത്തിങ്കൽ നിന്നു പുറ
പ്പെട്ടാൻ രാത്രിയിൽ ആരും സഹായവും കൂടാതെ രാത്രിഞ്ചരാധിപൻ കാലനെമിഗൃഹം പ്രാ
പിച്ചു നവത്തിവിശ്വയം പൂണ്ടു വന്നാൻ പൂജ്യമെറും തെരുഞ്ഞു സന്തുഷ്ടനാമിതങ്ങളും ആദി
കൾ കൊണ്ടു പൂജിച്ചു ചൊദിച്ചാനിക്കാലത്തിങ്കൽ വരുംമൂലെ ലങ്കാതരംഗങ്ങളുണ്ടെന്നെങ്ങും
വാനെന്നൊരു കാരണമിന്ന് നമെറ്റാരെകമ്പമകൂടാതെ പുത്ര രതിപ്പിടിതനാമിയലരാ
വണനക്കാലനെമിതന്നൊടു ചൊല്ലിയെന്നാൻ. ഇക്കാലമെ വൈദവമെന്നു ചൊല്ലാവതൊ
ക്കുന്നിന്നൊടു ചൊൽവാനൊരു വന്നിതാം ശക്തിമാനായ ലക്ഷ്മണനെ നടെ ശക്തിയെ
റ്റാശു വീണ്ണു എന്നാൻ ഭൂതലെ പിന്നെ പിരിഞ്ഞൊന്നും ചെയ്യുമമാഞ്ഞെങ്ങൾ മന്നവന്മാരെയും
വാനരന്മാരെയും കൊന്നരണാങ്കണം തന്നിൽ വീണ്ണു എന്നാൻ വെറിമെല്ലാം പറയുമതി
ച്ചിച്ചിതാമങ്ങൾ ഞാൻ ഞാനിങ്ങ് പിളചൊന്നാലും വാർ മാരുതനന്ദനനൌഷധത്തിന്നു പൊ
യി എന്നാൻ ചെന്നിട്ടിനി വരുത്തണമവന്നിന്നിനൊടു പായവും ചൊല്ലാമതിന്നെ
ടെ താപസനായി ചെന്നു മാർഗ്ഗമദ്ധ്യെ പുക്കു പാപവിനാശനമാകുന്നതൊരു വാക്കുകൾ ചൊ
ല്ലി മൊഹിപ്പിച്ചു കാലവിളംബനം വരുത്തുക എന്തിലുടൻ വരുത്തിടെണം താപസ വാക്കുകൾ
കെട്ടനെരം കാലനെമിയും രാവണനൊടു ചൊല്ലിനാൻ സാമവെദങ്ങളെ സഞ്ചരെച്ചം
കെശ്വര സാമമാമെന്നുടെ വാക്കുകൾ കെൾക്കണം നിന്നെക്കുമിച്ചു മരിക്കുമിനിക്കാലമെ
നന്നല്ലെന്നു ഞാനും ഉരിക്കിലും നിങ്ങളിയും മാരീചനെ കണ്ടുകൊള്ളുമരിച്ചാനന്തരമിതിക്ക

ഇമ്മിക്കളാൽ ചഞ്ചലം മക്കളും തമ്പിമാരും മരുമക്കളും മക്കളുടെ നല്ല മക്കളും മി
ത്രങ്ങളും ഒക്കവെ ചെന്നിട്ടിരിക്കുന്നിട്ടും ഖമൊഹമിങ്ങനെ ഒരു ഭെദങ്ങളും
എന്ന രാജ്യം കൊണ്ടും പിന്നെയൊരു പരദൈന്യഭെദന്ന വജ്ഞാനത്തിയെക്കൊണ്ടും മഹാ
ജ്ഞാനാത്മകമായ ദെഹം കൊണ്ടു ദൈന്യഭെദം തവ ചിത്തിൽ കാണ്ക ദൊഷിതയെ രാമ
ൻ കൊണ്ടു കൊടുത്തിരിപ്പാദാം ശൊകത്തിൽ നമസ്കരിച്ചിട്ടു സൊദരനായി കൊ
ണ്ടു രാജ്യപം പിന്നെ സൊദരം നൽകിത്തപസ്സു ചെയ്തിട്ടുവാൻ കാനനാന്തത്തിൽ
മുനിവെഷമായും പൂണ്ടു മാനസശുദ്ധിയൊടും കൂടനിത്യപ്രവൃത്തിയും ശാന്തിയായ
ശാന്തതയെ കൈക്കൊണ്ടു ഭക്തിയൊടെ കിന്താദയം കണ്ടു സന്ന്യാസമവതാര
വും ചെയ്തു ദിവ്യ ഏകാന്തവാസനം പ്രാപിച്ചു ഉപനായി സർവ്വവിഷയപാ
ശങ്ങളും കൈവിട്ടു സർവ്വ നിയന്ത്രണത്തെ വ്യാപ്തിയെ കാണ്ടു മറ്റുമുഖ്യകണ്ടു കൊ
ണ്ടാത്മാനമാത്മനാ സ്വാത്മാവദയം കണ്ടു സർവ്വലൊകങ്ങളും സ്ഥാവരജംഗമജ്ഞാ
നായതനം ദെവതിക്കു ജ്ഞാനധ്യാനങ്ങളും ദൈവവിശ്വാസവും ഇന്ദ്രിയാദ്യ
ങ്ങളും ഇന്ദ്രിയമാം ദെഹി സർവ്വത്തിന്നാധാരമൈന്നതും ബുദ്ധ്യവസ്ഥാഭവശ്യന്നമാ
യൊന്നതായ്ക്കുൾ കൊണ്ടു കണ്ടതും കണ്ടതും ഒക്ക പ്രകൃതിയെന്നതെ ചൊല്ലപ്പെട്ടു
സൽഗുരുമായയെന്നും പറഞ്ഞീടുന്ന അക്കാലെ ലൊകത്തിന്നനെകദാസർഗ്ഗസ്ഥിതിവിനാ
ശങ്ങൾക്കു കാരണം ചൊല്ലീടിനാ ശ്വേതകുണ്ഡാദിമയങ്ങളാം ദെഹങ്ങളെ ജ്ഞാനി
ച്ചിരിക്കുന്നതുമായ്യാവൃതഗണം കാമക്രൊധാദികളെല്ലാം പ്രവൃത്തികളും ഇങ്ങനെ.
സാദികളെ ദൊതൻ ഗുണങ്ങളുമൊക്കൊണ്ടു മൊഹിച്ചീടുന്നതൻ വശത്താക്കുമാ
ത്മാവിനെയവർ കണ്ടു തപൊദൃഢവൃത്തി ഗുണങ്ങളെ നിത്യമാത്മാവാക്കി സ്വരന്ന
കലെന്നു ഒരൊ പണം ചെയ്തതൻ വശത്താക്കിനെ രെഹിരന്തരം ക്രീഡിച്ചു കൊ
ണ്ടിരുന്ന ഗുരുസന്നാത്മാ പരനെക്കനവനുമെയ്യാലൊക്കനാക്കുന്ന നിത്യ കാണ്ടിന്ന
തന്നുടെ ആത്മാവിനെ ത്താമുറക്കുന്നതന്നു പരാമായയാൽ ഗുണമൊഹത്തിനാൽ ബൊ
ധശുദ്ധാത്മായായൊരു ഗുരുവിനാൽ ബൊധിതനായിനിന്നു നിത്യ ബ്രഹ്മമായികൊ
ണ്ടിനാത്മാവിനെ ശുദ്ധമാക്കിസദാ വെണ്ണനെല്ലാമവനവനെത്താൻ ദൃഷ്ടാ
പ്രകൃതിഗുണങ്ങളുമൊക്കവെ വിട്ടുവിട്ടിവനുകന്നവരും ദെഹിയും നിത്യമെ

വം യദ്രാത്മാനം നചിവർത്തിച്ചെത്തായവാഗണങ്ങളിൽനിന്ന വിമുക്തനായിട്ടുള്ളവൻ മുക്തി
വിമുക്തനാകുന്നിതി ജ്ഞാനപ്പാതിരതാ ശയാങ്കിതകാമനായിപ്പൊന്നിരതനായിവാ
ഴുകകനാൽ വരും മാനവമൈത്രാദികളൊക്കെ ലോകത്തിൽ പ്രാപിക്കുമെന്ന സമർത്ഥനല്ലേക്കി
ലൊമാനസ്സെവാവനെ ഭക്തിവശവശത്തിന്ന്യാസ്പഗണനാം ദൈവനെയാശ്രയിച്ചത്ത
ന്തശുദ്ധ്യാനിരന്തരം പൂർവപക്ഷകങ്ങൾക്കമുക്ത്യാ സ്വപങ്ങൾ പിറൊപ്പചെരന്തഗണാംഞ്ച
നെറിമുലശെങ്ങൾ കൂർന്തരസിതയാ സമ്പൂർണ്ണംലക്ഷ്മണസെചിതം ബൊണയനങ്ക്
രം പീരാസനസ്ഥം വിലൊലംപലൊചനം ത്രൈദാവപതിം തുഷ്ടപിതാംബരധരം ഹാ
രകടകകെയൂരാംഗദമിയായൊരുരത്നാഞ്ചിതകുണ്ഡല നൂപുരചാരുകടകകടിസൂത്ര
കൌസ്തുഭ സൌരസമാല്യ വനമാലാകയർന്ത്രീവത്സവക്ഷസം രാമം രമാവരം ശ്രീരാമ
ദെവം മുകുന്ദം ജിതാനന്ദം സ്വഷ്ടിസ്ഥിതം സർവ്വെശ്വരം പരം ശരണ്യം ശരണാഗത
വത്സലം ഭക്ത്യാ പരമമായ ക്തനായിട്ടു ധ്യാനിക്കിൽ മുക്തനായി വരുമെന്നും ഭവാൻ ഇങ്ങി
യം തച്ചരിതം കെട്ടു കൊൾകയും ചൊല്ക്കയും ഉണ്ടെങ്കിൽ രാമരാമെതി സന്തതം ജപി
നെകാലം കഴിക്കുമെങ്കാഞ്ഞുനാകിലെങ്ങിനെ ജന്മങ്ങൾ പിന്നെയുണ്ടാകുന്നു ഇഷ്ട
ജന്മാന്തരങ്ങളിലുമുണ്ടായ കമ്മഷമൊക്കനശിച്ചു പൊം ഇല്ലെന്നും വൈരം വെടി
ഞ്ഞു ഭക്തസംയുക്തനായിട്ടു ശ്രീരാമദേവനെ തന്നെ ഭജിക്കന്ന ദെവം എല്ലാ
റ്റിലുമെകം സദാപുരിദിഭാഷിതം ഭാവത്രുവം പരുഷം പരംനാമരൂപാദിവിഹീനം പുരാ
ണം ശിവം രാമദെവം ഭജിക്കുന്ന സന്തതം രാക്ഷസെന്ദ്രൻ കാലനെമി പറഞ്ഞൊ
രു വാക്കുകളിപ്പെട്ട ആചാര്യങ്ങൾ കെൾക്കയാൽ ക്രോധതാമ്രാക്ഷനായി വായുജൻ
ഇതൽ ഗദയാൽ ചെർദ്ദിച്ചത്തെന്നൊരു ബന്ധുചൊല്ലിനാൻ നിന്നെ പെടിക്കണ്ടി
ന്തികൊണ്ടു ഞാൻ ഇനിയെല്ലാം ചിരിച്ചു ക്രൊധനായ ഒരു കാലനെമി കയണ്ണാ
ദാചരനന്നെരം മൂലമെല്ലാം ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാൻ രാക്ഷസരാജന്മുഖാമെമ
തിരുകയ്പ ദാവമിത കൊണ്ടെങ്കിലും ഫലം നിന്നൊടു ശാസനം ഞാനരുളിച്ചനെ
തന്നെസൽഗതിക്കന്നു ധരിക്കസ്വതന്ത്രരൂപങ്ങളെവഞ്ചിച്ചതിന്നഞ്ഞാനദ്യസമ
ദൃക്തനം ചെയ്തതെന്നു പറഞ്ഞു മാരുതി പാശെട്ടിശം ചെന്നൊരുന്നായുഗ
വെഷമാകിതൽ കണ്ണകൊണ്ടാൻ താമ്രകം മായാവിരചിതം നാനാമുനികളസെ

൨൱൪ വിതം മൊഹനം ശിഷ്യജനപരിപാലകം സെവിതം ക്ഷമാശ്രമം കണ്ടു വാ

ഴുതനയനം തിന്നിട്ടിന്നു തിരിയെ യൊരന്നരാശ്രമമെന്നതുലം വെണ്ടു കണ്ടിട്ടില്ല

ഞാൻ മാർഗ്ഗവിഭ്രംശം വരികയൊകെവലമൊക്കെണമെന്നു നെമ്പ ഭ്രമമല്ലിക്ക നാനാ

പ്രകാരവും താപസനെക്കണ്ടു വന്ദിച്ച പാനവും ചെയ്തു ദാഹാർത്തിതീർത്തു കാണൊമിഹ വെറു

ഷഡംഗ്രിൽ കമത്യുന്നതം ദ്രൊണാചലം രക്ഷാവും ഗവാക്ഷ ഗൃഹാന്തർഗ്ഗതം തിരുവടി

ക്കാരു യൊജനയത്തിൽ വന്താരമായ്ക്ക പുണ്യാശ്രമമശ്രമം രംഭവനസ്ഥലെക്കര കൊണ്ടാ

ദ്യാദിസമ്പൂർണ്ണ തൊയമതു ചെവാറിയതും കാലമെത്തിയദാഹരന്നം തത്രശാല

ക്കിലുത്തുക്കൽ സദൃശ്യാദികളൊടും കൂടെയൊഗം ദുഃഖമാത്രാറിൽ ക്ഷുൽചന്ദ്രപ്പൂഢ

പ്രസാദം വരുത്തുവാൻ ഭക്ത്യാ ശിവപൂജയും ചെയ്തു വാഴുന്നനത്തഞ്ചെരെന്ന നാം താവ

സശ്രെഷ്ഠനെ വിരഞ്ഞന്നുകസ്ക്കാരവും ചെയ്തുടൻ ജഗൽപ്രാണതനയനിങ്ങിനെ ചൊല്ലി

നാൻ രാമകൃതൊഹം ഹനുമാനിതിമമ നാമം പവനജനഞ്ജനാനന്ദനൻ രാമകാര്യാർത്ഥം

മിക്കിവിരാം ചെരാശക്കു സാമൊദമിന്നു പൊകുന്നു ദയയാ നിയെ ദൈവരക്ഷാൻ ത്വയി

വിടെക്കവന്നിതു ദാഹം പൊറാഞ്ഞു തണ്ണീർ കുടിച്ചിട്ടുവാൻ ഞങ്ങളെല്ലാവരുമെന്ന

തൊൾ ചൊല്ലെണമെ ഞങ്ങളെ പാർക്കുതെന്നെ ഇനൊഗതം മാരുതി ചൊന്നതു കെട്ടിരി

ശാപരൻ കാരുണ്യഭാവം നടിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ മാമകമായ കമണ്ഡലുസ്ഥാക്കള

മായയറിഞ്ഞു പൊക്കം കുടിച്ചിട്ടുക പക്വ ഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചു നന്ദരം ദൂരെ പൊക്ക

ഞങ്ങൾക്കുന്നൊന്നറിഞ്ഞുക പക്ഷുരാവരി ഭൂമിക്കെങ്ങു ഭവാനിന്റെ ദുഃഖമെല്ലാം

വും മെയ്യിൽ വരുന്നതും ദിവ്യദൃഷ്ട്യാ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുസത്യകണ്ടമായ

തു കണ്ടു ചൊല്ലീടുവൻ വാനരന്മാരും സുമിത്രാതനയനും മാനവവീരനുമിരിക്കെ

രാകയാൽ മൊഹമെന്തിന്നു ഴിന്നിതെല്ലാവരുമാഹ വന്നൊന്നൊർത്തിരിക്കു

ന്നിനൊത്തു താപമാകുന്നു ചൊന്നാൻ കപിപുംഗവൻ ഹിതത്തെ കാരുണ്യശാലി

യല്ലൊ ഭവാൻ പാരം പെരുതുമെ ദാഹമതുകൊണ്ടു പൊരാ കമണ്ഡലു സംസ്ഥ

തമാം ജലം വായുതനയനെവം ചൊന്ന നെരത്തുമായ്പ്പൊരമിതമായ വസ്തു

നെ തൊയകരം ചെന്നു കാട്ടിക്കൊടുത്തു കൊണ്ടു ദയൊമൂദാ കാലമെന്നിയെ

ക്കിനാൻ നെത്രനിഴലകം ചെയ്തു തൊയ ക്ഷമിവാമമാത്രം ...ം പ്രൗഢ

ക്കസംഭ്രമം എന്നാൽ നിനക്കൊരു ഭയം കണ്ടുകിട്ടുവാറില്ലന്നല്ലൊ ലക്ഷ്മണനൊപദെശംചെ

ചെയ്തൻ എന്നതു കെട്ടു വിഭീഷണൻ മാരുതിയൊടെന്നാനയച്ചാവറ്റിനൊട്ടും കൂടാതെ കണ്ണും മടച്ചു

വാവിട്ടു പ്രവിശിച്ചു തങ്ങളിൽ കൂടെ ചുറ്റിലും. ദശാനനൻ വന്നടിയ കിരിയായ മശിരി

യും കുന്തനായ മഹാകിമ്പിരനെത്തിന്നതുവാനൊരുമ്പെട്ടനെരത്തു കണ്ണുംപിടിച്ചുക

ഷിരുണം നൊക്കിനാൽ വന്നൊരു മിന്നൽ കണ്ടൊരു മഹിമയെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു മിന്നൽ

ൽ കവിരുണം ദെഹകവചെ ചിച്ചു മെച്ചുപ്പൊരിയതുമെഹി യുഗ്മിന്നൽ പൊലെ തമെന്നു

നം ഉൽ‌പ്രിയമാനദെശെ കണ്ടിതന്നെരം ഉഗ്രരൂപത്തൊടു നീർമ്മകിയെയും ചെയ്തൊ

ഹരാംഗിയാമപ്പോരണ്ടു മണിവാതാത്മജനൊടുപൊന്നാഭനന്തരം നിന്നടെ കാരുണ്യമു

ണ്ടാകയിമിനിന്നിവന്നു ശാപമൊക്ഷം കിംപരാകുന്നമൊരപ്പുരണ്ടു മകന്തൊ

നാരുഷിതന്നുടെ ശാപെന രാക്ഷസിയായിതാ യൗമായിതിമെനാമം മഹാമതെയുൗ

നാന്നിയിവിയൊന്നു ശിരക്കേണം ത്രിവുപുത്രാ ശ്രുമെന്നിക്കണ്ടതാവസൻ നക്കത്തെ ചെരൻ

കാലനെപ്പിമഹാബലൻ രാവണൻ പെരിതനായി വന്നിരുന്നവൻ താവകമാംഗുമിച്ചുംവ

രുന്നിട്ടുവാൻ തൈവസവെഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്നിതാ താവസ ഭൂദെവ വിവാഹസകൽപ്പിച്ചു

നെരിച്ചും വരിച്ചുകന്നത്തിനിഷ്ടമൊടും ഒദ്രാണ പച്ചതം പ്രകിച്ചും ഉളെ രഷ്യന്തു

ണ്ടും കൊണ്ടുചെന്നിന്നിരുപ്രാദക്ഷിശമശെഷമൊടുകുകതൊം നിന്ദ്യുരാഷെ ചൊക

ത്തിന്നുപൊകുന്ന പാനരവിരകുശലം ഭിന്നക്കതെ പൊയുന്നുവണ്ണം പറഞ്ഞവൾ മാരുതിമാ

യവിയാം കാലനെമിതന്നെക്കുകെ ചൊന്നാനവനൊടു ചൊന്നാനസ്വരം വന്നുവാതി

തൈവെക്കിയ്തെന്നെയൊ കാലമിനിക്കുയാതെവർ കിന്നുലമന്ത്രൊപദെശം ചെയ്തു

നാഥന്താൻ ദക്ഷിണയുന്നനിവാദ്യം ചെയക ദക്ഷനാഥനുകൂടും ഭവാൻ ന്നിച്ചു

യം തൽ കക്ഷണെ കുക്ഷിയും ചെപ്പുദക്ഷ ബെതുരക്ഷപ്പുവരൊത്ത മാംഗെക്കവരൻ

കുന്നിച്ചാനതു കൊണ്ടുവന്നാതാരാചെന്നു പൊക്കിനാൽ ശത്രുരാജം ലയം കിരാങ്ങ്

നെത്തയും ദ്രൊണാചലത്തെയും മാരുതി കണ്ടുവണങ്ങിനൊക്കുംവിധയെനിരുക്ഷശ വാസ

ദ്രുഷ്ടിയും കണ്ടിതെരുഷശമെണ്ണമെ കണ്ടുതില്ലപ്പൊകാണാഞ്ഞു കൊപിച്ചുവച്ചു

തത്തെപറിച്ചെണെകപിംബെം കണ്ണത്തെവിച്ചുവൻ കണ്ടു ചെന്നതവാപുരാച്ചു വന്നു

വിൽ വെച്ചിണ്ടുത്തിത്തിനാൽ വച്ചക്കന്നെരം കൊണ്ടുൽ നെഞ്ചുകൊണ്ടിന്ത്യയിപ്പൊടുന്നോൻ

[illegible] നില കണ്ണന്മാനുമരിച്ചുവന്നതെററവും ഒൌഷധത്തിൻ കൊണ്ടുതിരിയ നെരത്തൊട്ടാ
ഷെധകനെന്നുതിന്നിതെല്ലാവരും കുന്നിളരുന്ന വണ്ണം തന്നെയാകെ ക്കണ്ണിന്നതന്നെ
ശലഭിക്കെല്ലാരുസംശയം ഞാല്ലായ്ക പൊണ്ടുനെരാത്രിഞ്ചരന്മാരെ കൊല്ലുന്നിതെന്ന
തുൾ ചെയ്തൊരനന്തരം കുന്നമെടുത്തുഴന്നിരാൻ കപിപുംഗവൻ വന്നാനരത്രിഞ്ചരം
കാണ്ടുമിന്നെയും രാഘവന്മാരും മഹാകപിവീരരും ശൊകമകന്നു തെളിഞ്ഞുവാഴും
പിയെൻ മർക്കടവീരരൊടരുളിച്ചെയ്തിതിനാനക്കൽ തനയൻ സുഗ്രീവനും തദാ വിക്രമതാരും
പറഞ്ഞിതു വാനരരൊക്കക്കടന്നു ചെന്നകത്തിലകൾ വെക്കുവാഹഞ്ഞങ്ങളൊക്കവെ കൊണ്ടു
കൾപ്പുകവണ്ണങ്ങളൊക്കയുമൊക്കെ തെരുതെരെ ക്രൂവതൊകണ്ടുൾ ക്രൂക്കതെരുതെരെ ഗൊപുരത്തും
രവിന്നിതു തെന്നുകക്ഷിക്കെത്തൊക്കയൊട്ടു തിശാചരർക്കു തുഞ്ഞങ്ങളവരെന്നു കണ്ടൊക്കി
ലൊവെന്തുപൊറാഞ്ഞാൽ പറക്കുമന്നെരമന്നക്കൽ പിടിപൊക്കാമരക്ഷണം എന്നവർ
കെടിട്ടുതെളിഞ്ഞുമുംകൈക്കൊണ്ടു ചെന്നുതെരുതെരെ വെച്ചുതുടങ്ങിനാൻ പ്രാസാദ
ഗൊപുരഹർമ്മ്യഗെഹങ്ങളും കാപ്പുസങ്കണ്ഠനത്രുവ്യതാൾക്കങ്ങളും ആയുധശാലകളാദി
രങ്ങങ്ങളും മായാതനങ്ങളും മണ്ഡനശാലയും വാരണപുരവും വാജിസദൃഹവും തെ
രുകളും വെന്തുവെന്തുവീണ്ടൊരു പുഷ്പകൊത്തരത്തുചെന്നിതുഹനനസ്ഥശകുനൊവണ്ണു
വില്ലുാനനാകലം മാരുതിപൂർത്തിലെറനനാഴികമണ്ണൊരുകലകാലപുരം ഭ്രമിയാ
വിവന്നിതുരാത്രിഞ്ചരന്മാർ കൾ വെന്തലറിച്ചൊണ്ടു മാത്രം പുരത്തുനെരുതെരെ ഹാ
കഷ്ടമാതാവിനെ ഗൊത്രജനായിയ രാഘവൻ കുത്തുകുത്തുന്നശരങ്ങൾ വെറുതെ
ക്കഷ്ടം ഗൊത്രാവിളിക്കുന്നുതുതിചിതുതചെറ്റം വർണ്ണാതഭരതമെന്നു പറകഷ്ടരത്ത
ഞ്ചെരന്മാർ തിലവിളിച്ചുഘൊഷവും രാത്രിഞ്ചരന്മാർകൾ വെന്തലറിച്ചൊണ്ടുന്നഘൊ
ഷവും വാനരന്മാർ തിന്നുന്നഘൊഷവും മാനവെന്ദ്രസന്നിധാനാദിഘൊഷക്കൊ
ണ്ടുനർക്കൾവെന്തലറിട്ടുന്നനാദവും ഇന്ദ്രാദിശയങ്ങൾ നാദവും സന്തതം തിങ്ങിമു
ഞ്ഞിപ്പുവമണ്ണിതുവിന്നാക്ഷണ്ണുദശാനനവീരൻ കുംഭകർണ്ണാത്മജന്മാരിൽ കുംഭനെന്നാ
രു കുംഭനെ നൊട്ടമെപൊരെക്കന്നു ചൊല്ലിനാൻ തമ്പിയായുള്ളവരും കുംഭനെന്നരാ
ക്ഷസിൽ തൊന്നെനക്കതിൻ പറഞ്ഞിരാൻ കമ്പനൻ താനും പ്രജംഘനും ചെറ്റാവ
ന്നുത്രള്ളപാക്ഷനും ശൊണിതാക്ഷനും യൂപാക്ഷനും പറഞ്ഞുചെന്നതി

പാകലന്റുത്താർ കപിവീരരും രാത്രിയിലാത്തഞ്ചുത്തു പൊരുതൊരു ശത്രുബലരന്മാർ
തെരുതെരെ ഉലാകയും ക്രുദ്ധശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു കപികളും ഗാത്രങ്ങൾ ഭേദിച്ചു ശോ
ണിതം വീഴുകയും ഏററമിളച്ചു മരിച്ചും വിറച്ചു മണ്ടീററം കരിച്ചു പൊരിച്ചും പരസ്പരം
മുററമുഴുത്തു പരിച്ചു മരാമരാം തൊററു പോകായെകന്നു ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയും വാനരരാ
ക്ഷസന്മാർ പൊരുതൊരഭിമാനം നടിച്ചു ചൂതിച്ചും കളെബരം നാലഞ്ചു നാഴികനേരം
പൊരുതതിൽ കാലൻ പുരിപുക്കിതേററരക്കരാഗണം കമ്പനൻ വമ്പോടടുത്താനതനേ
രമന്യ കൊണ്ടെററമതന്നു കിട്ടിയുള്ളും കപി കലത്തിന്നൊഴിച്ചാനതങ്ങുടൻ ഭീമനാന
ചന്ദ്രനം കൊണ്ടിച്ചും കമ്പനൻ തന്നെവധിച്ചൊരനന്തരം വിമതൻ തഞ്ചുടുത്താൻ പ്രജം
ഘനം പ്ര വാക്കനം തപശോണിതനെന്ത്രനം കൊണ്ടിച്ചുടുത്തുനതനെര മാരുതൻ കൊണ്ടെ
വന്മാർ പ്ലവരെറും പൊരുതതിക്ഷണനായി വന്നതു ബാലിതനയനം മൈന്ദനാമതി
വിവിദൻ മാരുതമകെതരം വന്നുടുത്താനതനെരം കൊന്നാൻ പ്രജംഘനെ താരെയനം
തൂമിന്നെയലഞ്ഞും വിവിദൻ മഹാബലൻ കൊന്നിതു ശോണിതനെന്തനയം ദ്വിതാമൈ
ന്ദനം യൂപാക്ഷനെക്കൊന്നുവിട്ടതിനാൽ നക്തഞ്ചരന്മാർ പലർ നാൽ വരുമവർക്കുള്ളു
പരം പ്രവേശിച്ചൊരനന്തരം കുംഭനഞ്ചുശരം പൊഴിച്ചിതിനാൽ വമ്പരാം വാനരന്മാ
രൊക്കമണ്ടിനാർ സുഗ്രീവനം തൽബലാക്കുലാഭിവിണ്ടഗ്രയെയാന്തുവൻ വിൽ കളഞ്ഞിതിനാ
ൽ മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്തനെരത്തു കുംഭനെ പൊടിഞ്ഞുതൊന്തിച്ചിതിനാനന്ത്യമിൽ വാരാന്നി
ധിയാകലക്കിമറിച്ചിതിച്ചൊരനാം കുംഭൻ കരൾ വെന്തിതിനാൽ സുഗ്രീവനെ ങ്ങൾ മൂത്രംകണ്ടു
കൊന്നു സുഗ്രീവൻ മുഷ്ടിയാലടിച്ചതിനാൽ സുഗ്രീവൻ വിഴുങ്ങിനെക്കൊന്നനെരത്തുമിത്ര
ഗർവ്വിതൻ കുംഭൻ പരിച്ചവമാണ്ടുടൻ സംഹാരരുദ്രനെപ്പോലെ രണാങ്കണെ സിംഹനാദം
ചെയ്തുടുത്താനതനെരം സുഗ്രീവനെയമിന്ദ്യവാതാത്മജൻ തടഞ്ഞെതിർത്താൻ നികുംഭനെ
തൽക്കുലം മാരുതി മാററലച്ചാൻ നികുംഭനം വക്ഷസ്സിൽ മുഷ്ടികൊണ്ടിടിച്ചും
ഉത്തമാംഗത്തെ പറിച്ചെറിഞ്ഞാൻ നികുംഭനായൊരു ജഗൽപ്രാണപുത്രനും പെരിച്ചുമണ്ടി
നാർ ശേഷിച്ച രാക്ഷസർ കൂട്ടത്തോടുത്താർ കപിവീരരും ലങ്കയിൽ പുക്കൊരരചവരും
ചെന്നു ലങ്കേശ്വരനൊടറിയിച്ചൊരവസ്ഥകൾ കുംഭാദികൾ മരിച്ചൊരു വൃത്താന്തം കെട്ടുകോപിച്ചു
വൈരിയം ഭീതിപ്പെടുമിനാൻ നിന്നെ ഖരാത്മജനാം മകരാക്ഷനെ നീ ചൂതനകൊവെന്ന

൨൩൧ ചൊന്നാൽ ദശാനനൻ കൊന്നിതാമാറുകൊള്ളെ ജയിച്ചിരിഞ്ഞു വന്നു കൊന്ന നേരം മകരാ

ക്ഷനം തന്നെ സൈന്യസമേതം പുറപ്പെട്ടു സന്നാഹമൊരു മുഹൂർത്താൽ രണാങ്കണെ ചെന്നുത്ത

ച്ചു ഞ്ഞു തായ ശരങ്ങളെ വർഷിച്ചു പൊകാരെ ചൊരിഞ്ഞു പെയ്തിനാൽ തിന്നെങ്ങു പാഞ്ഞു

ദയ കൂടാതെ വാനരർ ചെന്നു ഭയം തീർന്നു എന്നു രാമാന്തികെ ചെന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ടു ശ്രീ

രാമചന്ദ്രൻ ശരത്തിനെ തൊടുത്തു കലങ്ങുടൻ നന്നായി എയ്തു പൊന്ന ഞാൺ വലിച്ചിനൊരു

നൊന്നു മകരാക്ഷൻ ഭിന്നമായി ശിരം കണ്ട പോക്ഷണം പിന്നെയും

പൊരുതിന്ന ലങ്കയിൽ ഒന്നത്തിൽ പടക്കു മകരാക്ഷൻ തന്നൊട്ടു കെപ്പിച്ചും

ഇതിരവും തപ്പിത്തിരിഞ്ഞു ഒന്നൊരു ചാപവും തേരും പൊയ്പോയ്ത്തന്നെ രാഘ

വൻ സമിതി തന്നെയും കൊന്നാന നേരം പരിപാലിച്ചു പരിശ്രമവും കൊണ്ടു പൊരുതു

ത്തു മകരാക്ഷനെ കൊന്നാൽ പാവകർ ഒത്തും കൊണ്ടു കണ്ണും കെട്ടു ദേവകൾ ത്തൊഴുതു

സ്തുതിച്ചിനാൽ രാവണൻ താന്ത തിരിഞ്ഞു പൊരുതു മെവലരെ പൊരുതു തളർന്ന ത്രിരാവ

ണനൊടു ചെന്നു ചൊന്നതു കേട്ടു ദേവകളൊത്ത താനായിയ രാവണൻ പാരം കൊപം പൂ

ണ്ടും പരിചാരകന്മാരൊടു ചൊല്ലിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തിനൊടു സമ്മതം

ഏഴം പറഞ്ഞു ചൊല്ലിനാൻ ഇന്ദ്രജിത്തു നികുംഭിലയിൽ ഹോമം ചെയ്തു പൊയ സ

ന്ദേശം ചൊല്ലുവാൻ ഇന്ദ്രജിത്തു സന്തോഷം പൂണ്ടു കാരണത്താൽ

പറഞ്ഞതിങ്ങു വന്നു പുത്രന്റെ ക്ഷണം പുറപ്പെട്ടു പൊരിന്നായി യുദ്ധമംഗളം

സന്നദ്ധനായി ചെന്ന കാലം പടതന്നിൽ ലക്ഷ്മണനാൽ ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ

രാവണപുത്രൻ കപിവരന്മാരെയും നമ്മെയും അസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു നന്നായി പൊരുതുന്ന നേരത്തു

നാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു കെട്ടി നിന്നെന്നു ചൊല്ലി ചെയ്തു ഗരുഡൻ വന്നു കുലനാശം

പരുന്തുകൾ വന്നു സന്ദർശിച്ചു ചൊന്ന പാടിച്ചുള്ളിനെ കേട്ടു ശ്രീരാമഭദ്രൻ ചിന്തിച്ചു

ചെയ്തു ആയൊധനത്തിൽ കലശപ്പെടുന്നവരെല്ലാം ആയസം പൊയവരെയും വിശേഷിച്ചു

എവരാതവരെയും ഭയം പൂണ്ടു പാരം തിരിച്ചു നടക്കുന്നവരെയും ചൈതന്യം വന്നു

ഉയിർക്കുന്നതിനു ജാംബവാനെ പൊൽ ചെയ്യുന്നെല്ലാവരും നിനയാതെ

കണ്ടതിന്നു പിൻ എന്നതുഴി ചെയ്യുന്നു കപികുലങ്ങളെ കൊന്നുള്ള ഉയത

കൊണ്ടൊരു രാവണിതൽ ക്ഷണം മൂർച്ചിച്ചു കിടന്നു പടക്കളത്തിൽ ചെയ്തു മായാസീതയെത്തന്നെ

തിൽവെച്ചുടൻ പശ്ചിമഗൊപുരത്തൂടെ പുറപ്പെട്ടിതു ചപലനായിതിന്നനെരം കപികളും ഉന്നത.

ജിതെൽമായാസീതയെ കണ്ടു ദുഃഖമാരുതിതാനും പരവശനായിതു വാനരവീരരെല്ലാവ

രും കാണവെ ജാനകിദെവിയെ വെട്ടിനാനിന്ദ്രജിത്തും അയ്യൊ ശിവ ഭൊ രാമ രാമ എന്തെ ചെയ്‌വൂ

ദുർമ്മതിയാൽ മിഴിയാൾ കരഞ്ഞിട്ടു നിന്നൽ ചൊരയും പാരിൽ പരന്നതു കണ്ടു മാരുതി ജാനകി

യെന്നതെ നിനാൽ ശൊകിച്ചുള്ളതും നഷ്ടമായതുമെല്ലാം വന്നതിൽ പരമെത്ര ദുഃഖമെ

ചെരനായിരിവാൻ കണ്ടിതു വശമായ ദുഷ്ടാത്മനായ വീരൻ കപികളെ ശൊകിച്ചു

ഗമിപ്പവനാരെയും വാങ്ങിച്ചു ശൊകാതുരനായ മാരുതനന്ദനൻ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു രാഘ

വനും താനും ചൊല്ലിനാൻ ജാംബവാനെന്നുമ്പൊ ആകുലമാർന്നിതു എന്തു കൊണ്ടിങ്ങനെ ദുഃഖം

പെരുന്നതു ചൊല്ലൽ പുറത്തു വന്നിട്ടു ദുഃഖം വന്നിതു ആയതു ചൊന്നിതു കപിവരൻ ചൊല്ലിനാൻ

ശനനന്ദനൻ പാർക്കൽ ദുഃഖമെല്ലാം മാരുതി സീതയെ കണ്ടിപ്പൊൾ ചത്തുമമ്മാരുമായിരുന്നു ലങ്കാല

ധീനരാം ഹനുമാനും കണ്ടിതു വാനരൻ ചെയ്യുന്നതു പറവാൻ ഭാഗ്യമെന്നതു ദുഃഖിതനായ്ക്കൊണ്ടിതി

ഹനനനെരം മാരുതാത്മജൻ ചൊല്ലിനാൻ എന്നെ പെറ്റവൾ എന്നുടെ കയ്യിൽ വെച്ചിതു എന്നൊര

വസ്ഥയുണ്ടായിതു ദുഃഖത്തൊടെ കണ്ടു ജഗത്സ്വാമിയെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും പൊരുതുന്നതും

ഞെട്ടിയെന്നുടൻ മാരുതി ചൊന്നതു കെട്ടവർ താനമായ് ചെന്ന തൊഴുതു ഉണർത്തിച്ചിതു

മൈഥിലിതന്നെ ദശാസ്യ ത്താനത്തെ ചെയ്തു എന്നു ഭൂമിയിൽ വീണുരഘൂത്തമൻ

സൌമിത്രി താനും മന്നവരെല്ലാം ചെന്നമർന്നിരുന്നു ചെയ്തു ഉള്ള ചെയ്തി നിനാൽ മനവെന്തവരും

മഞ്ഞനവതു നാഥത്വസൈന്യങ്ങൾ ചെത്തുന്നതു കണ്ടു വിഭീഷണൻ മാർക്കണ്ഡനാൽ കണ്ടു

ദുഃഖം കേട്ടതിനായുള്ളവാൾക്കൽ കേട്ടുപറഞ്ഞു തുടങ്ങിതു മാരുതം എന്തൊരു ചൊ

ല്ലു ദുഷ്ടാത്മനായ ഇന്ദ്രജിത്ത് ചെയ്യുന്നതു വന്നു ചെട്ടിയാണെൻ ചൊല്ലിതു നേരം കൊണ്ടു

രൻ പറഞ്ഞിതു മാരുതി ചൊന്നുള്ളതു ചൊന്നപ്പൊഴ്ത്താനത്തെ കീർത്തിപ്പാൻ ഞാനൊരു ചെറുപ്പം

മന്നനനുജാനുജരാമനെ ഞാൻ ഭൊ ലൊകെശനായ മൈഥിലിയെ കൊല്ലുവാൻ

ലൊകത്രയത്തിങ്കലാരുമുണ്ടാകുമാറില്ലെന്നാണ് മെല്ലനിന്ദ്രജിത്ത് കാൽമണമെല്ലതെ

ത്തിനെ ന്നാളെ കെൾമൈക്കിന്നാൽ ചെന്നവൻ നികുംഭിലയിൽ ചെന്നു

ഹൊമം ചെയ്തു ഹൊമം കഴിച്ചതിന്നായവൻ ചെയ്യൊരു പാപമത്യുഗ്രം ചെന്നിതെ

ഹൊമം മുടക്കണം എങ്കിലെന്നവനെ വധിച്ചിടാം എന്നു രാഘവ വക്ത്രമിതിൻ

270 ഷാനെപ്പ്യാക്കലത്തിന്റെ ഉന്നിലക്കവഷാഷതെ ലക്ഷ്മണനെയും കപികുലപ്രവ

വരന്മാരിൽ പെരുകെണം ഓരൊ കാലാകങ്ങളിൽ ടത്തെതമെയാത്രയയക്കെണമെ

ന്നിട്ടിഷണൻ പൊന്നത കെട്ടുവാലന്ന്യപത്തിൻ മന്നവൻ പൊവാനൊരുങ്ങിനൽക്കി

നാൻ വന്നുവൃത്താന്തങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു നെരത്തു തത്ഥ നന്ദിഗ്രാമ ചന്ദ്രനംസെ

ട രത്തിന്നെയും വാനരന്മാരെയും രാക്ഷസപുംഗവ. പിന്നെ രത്തിന്നെയും വാനരന്മാരെയുംചെ

ന്നു ശത്രുഘ്നനന്തന്നെയും കൊണ്ടുവരികെന്ന് ഗുഹം നൽകിനാൻ ലക്ഷ്മണനാഗ്ര

മഹാത്മാ സൈന്യം രത്നവരനാം നാനതനെരം മെന്നാൽ ഷിഷിട്ടൻ പൂഷണങ്ങൾ

തിലമിന്ദ്രാജ്ഞാനങ്ങൾ കെട്ടിത്താരണം ശൂരൻ വൃഷഭൻ ശരഭൻ പനതനം പരമ

നസൻ കുമുദൻ സുഷേണൻ പ്രമാഥി ശതബലി ജാംബവാൻ പാതാളങ്ങൾ വെഗദ

വിശാലനം ജ്യോതിർമുഖൻ സുമുഖൻ ദധിമുഖൻ നീലൻ ഗജൻ മൈന്ദൻ ദ്വി

വിദൻ ഗവയൻ ഗവാക്ഷനം മറ്റുമിത്ത്യാദിവൊല്ലുങ്ങളെക്കിണ്ണം ഷാരൂനന്നതലക്കണ

ത്തൊഴും കപിവരന്മാരിൽ വിട്ടിഷണനാർനിക്കുംടിലത്തിൽ പെന്നപ്പെരുത്തനക്ക

ബെരാപവന്മാരെ ഷുപ്പം പലവും നിത്തിഹൊമം തുടങ്ങിനാൻ രാവണിമക്കളും മലയമ്മരപ്പ

ചെരുത്തകൊണ്ടെല്ലാവരുമായുള്ള കമികളും ഉൾമുടെകൊണ്ടുവിണ്ണതുടങ്ങിനാർ

ഷില്ലാതൊരുരാക്ഷസവീരരും മറ്റും കപികളെല്ലാം പൊഷം നട്ടിതെല്ലാ പെരെമേറെ

തൊഴുതെല്ലാം നക്ഷത്രരാവണിവിട്ടും ശരങ്ങളും കെട്ടിയൊരുത്തപെരുന്നുതിനാൽ

ഷുഖിൽ വെഗം പൊന്തുക്കുന്നമാരുതസംഭവനെന്നതുത്തരിത്തിനാൽ വന്നിക്കുംടിലയിൽ

ണാറൈലെത്തുന്നുശാനമെത്രം ഷെന്നെരം കണ്ടുവിട്ടിഷണൻ സെത്തിത്തന്നൊക്കണ്ട

കിത്തപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ വിരാകപികളെല്ലാം പൊഷമകവെന്നിൽ നെരെവെത്തിലൂതത്ത

ന്ദുക്രുട്ടമുഷം മാരുതനന്ദനനെന്നുകൊണ്ടിരുന്നെട്ടുക്കുവന്നതകണ്ടെല്ലാം ഭവ

ൻ ക്രുദ്ധരായ മരുത്തിവന്നെന്നിയുടുംതുടങ്ങിനാർ പൈക്കരുതെതമെയാതം വിട്ടിഷണ

ത്തൊനനെരത്തു സെന്നിത്തിയമന്ത്രശസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിനാൻ മന്ത്രശസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു

ട ണീരു ജ്ഞാനമന്ത്രാസ്ത്രശസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിനാൻ അതെല്ലാം കണ്ടു പെരുത്തമരുത്തതന

ല്ലനമൊരുക്കുമാരനെല്ലാമുരം ലക്ഷ്മണപാർശ്വമിട്ടു ഷെണനെക്കണ്ടുതൽക്കണാ

ചാർന്നാൽ മുശാനമെത്രസംരാക്ഷസങ്ങളിൽ വന്നവിന്നിന്നാകമാൽ ഷിത്രയന്നല്ലൊ

ഷട്കൈവല്യം പുത്രമിത്രാദിവർഗ്ഗത്തെയൊടുക്കുവാൻ ശത്രുക്കളെന്നുൾക്കൂട്ടത്തിലായിരുന്നിതെ
ന്നിത്യപുംവെലചെയ്യുന്നതൊർത്തിട്ടിനാലെ ത്രയംനന്നനന്നെപറയൊല്ലുഗൊത്രമിനാശം
പൽത്താംങ്ങളെന്നുൾക്കുപൂർത്തകണ്ണൊമംഗതിലില്ലന്നിണ്ണീയംഒന്നുപാലൊകംപ്രാപിച്ചസന്ത
തികൊണ്ടത്രെസാദ്ധ്യമാകുന്നതെന്നെല്ലാംപെശമതാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെന്നകുലത്തെയൊടുക്കു
വാൻആപത്തായാവെലചെയ്യുന്നതുമഹത്താംഎന്നതുക്കൊണ്ടിട്ടുംഞാനെൻചൊല്ലുന്നാൻനന്നിനിക്കും
നിൽമിതാപുമറിക്കിന്നവംശംമുടിക്കുന്നതിന്നിന്നയെതുമെസംശയമില്ലന്നിപരിക്കമാനമെ
വംശത്തെരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപാലിനംഞാനംശുദ്ധികുലനായകാനുംഹാൽത്തുന്നിനെ
യിൽപറഞ്ഞുതിലക്കുന്നമെയനുമഞ്ഞാതെയൊണങ്ങുൾക്കുകുമാരനംഎല്ലാമല്ലെന്നുമിച്ചു
ഇണങ്ങുലെച്ചിന്നനാനാശുത്തെന്നിട്ടുതന്നൊടവൻതന്നെറിനംമമബാഹുപരാക്രമംകണ്ടിതി
ല്ലെന്നുകുമാരന്മാരെല്ലാംകണ്ടുകൊൾകല്ലായ്കിലിന്നുതിതെന്നാൽകൊണ്ടുകുന്തക്കാർക്കു
ദിക്കണമാക്കുവാൻഞാംപറഞ്ഞെഴുബാണങ്ങൾക്കുകീകൊണ്ടുസെനികളിതിയുടെയുദ്ധിക്കിനാ
ഒന്നൊവുംപത്തുബാണംവായുപുത്രനെക്കില്ലുസമരത്തിനെന്നിട്ടുഷണ്ണന്തനെന്നുമുഗ്രശര
മെല്ലാപാനരിമരങ്ങംമെറ്റുമുറിഞ്ഞുവശംകെട്ടുമരുന്നാൾതൽക്കണംബാണംമറ്റുപെരി
യപവങ്ങുംലക്ഷ്മണന്നുക്കിനാൻശത്രുമദവെതിൽകുത്രിരിണ്ണന്നുംശരസഹസ്രന്നെസത്തി
ന്നുകവപുറന്നുത്തിൽക്കിട്ടിനാൻരക്താഭിഷിക്തശരീരകൾതാഴിതനക്കണ്ടൊരനംസമിതി
നയനംപാരമുത്തണ്ടുബാണംപ്രയൊഗിച്ചുതെളംപൊറിച്ചുകിരീടങ്ങളെക്കൊന്നസാര
ഥിതന്റംതലയുംപുറിച്ചതിസാരമായൊരുമിപ്പിച്ചുംമറിച്ചിട്ടിനാൻമന്നവൻപണ്ടിക്കണ്ടൊത്തു
ശ്രീനന്നെറുംഎറ്റൊമായൊരുമിച്ചുംമഹിയകുലത്തിലെറ്റമുത്തുബാണങ്ങൾക്കുകിട്ടിനാൻവര
രംലങ്കയിൽപുക്കതെരുംകുറിച്ചിട്ടുതാംവണ്ണിതരാവണപുത്രന്തുരുമറിഞ്ഞില്ലെപൊയതാം
വന്നതുംനാരദന്താനംപ്രശംസിച്ചിതന്നെരംപൊരമായുദ്ധായസംഗരംകണ്ടൊരുസാരത്സം
ഭവനാദികൾചൊല്ലിനാൻപണ്ടുലൊകത്തിൽകണ്ടിട്ടില്ലിനെയ്യുന്നുപൊരുതൊക്കിൽപ്പിച്ചു
ണ്ടാകില്ലിങ്ങുകണ്ടാലിതുപശുത്തുപുരുഷമാനൊണ്ടൊരുങ്ങിഞ്ഞു കൽപിച്ചവരെപ്പൊലെ
തപലങ്കംപ്രശംസിച്ചുനിച്ചുതിരുതത്ത്വദിവസത്രയാകിലിഞ്ഞുദശംവാസരംമുന്നകിടന്നൊ
രനന്തരംവാസവനെവന്നമന്ത്രംകുമാരനംലാഘവത്തൊന്നകരെന്നെസസ്സിച്ചിച്ചുരാഘവ
ന്തബന്ധുരാംഭട്ടാരകഹംമാനസെഇന്ദിച്ചുനിച്ചുതയമ്പുംനിരതചെന്നവൽക്കണ്ടൊരുജൻകണ്ടുപു

ഛെദിച്ചവനിസ്വകുലത്തിൽ പുഷ്ടിപ്രിയന്മാരായത്തീരാത്രങ്ങളിൽ വന്നവർക്കു ശരണ്യ
ങ്കിൽ നിന്നിരാവണിത നാടലാമയത്തിന്ന ത്രൈലൊക്യത്തിന്നുമ്പന്ത കല്പമാനന്മാരായ
ദെവകൾ സന്തതം സെവിച്ചിരിയെത്തുതിച്ചിരിതൊരൎ പുഷ്പങ്ങളും വർഷിച്ചും എടുത്ത
നപ്സരസ്സുകളും പാടിനൃത്തം ചെയ്തൊനെത്രങ്ങളാലാരവം തുടങ്ങിതെങ്ങും ഗൊത്രാലീനാ
ന്ദം പ്രസാദിച്ചിതൊരൊരവും താപസകന്നകൾ കണ്ണും തടങ്ങിനാർ താപസന്മാരും ഗഗനപഥമാം
ർക്കും ദുന്ദുഭിനാദവും ഘൊഷിച്ചിതൊരൊ മാനുഷിത്രി തൊശന്റിരിഞ്ചനൎമ്മന്നെതൎശങ്കരവാ
താലെ മുഞ്ഞാണെന്ന് ചിരിച്ചു ശംഖെങ്ങളിന്നൽ സിംഹനാദം ചെയ്തു വാനരന്മാരുമാ
യി വെഗെന സെനയിൽ മാനവെന്ദ്രഞ്ചരണാംബുജംകൂപ്പിനാൽ ഗാഢമായിട്ടിംഗ
നം ചെയ്തു രാഘവൻ ക്രുദ്ധമൊടും പുകന്നിതിനാൽ കൃഷ്ണിലക്ഷ്മണനൊടു മിത്രിച്ചു
ഞാ ചെയ്തു ദുഷ്കരമെത്രയൊന്ന് ചെയ്കകിരിയം രാവണന്യമ്പൊല മരിച്ചതു കാരണം രാവ
ണന്താനം മരിച്ചാനതിനിക്കുട്ടനായിനന്ദിവിഭീഷണനായു [illegible] പുത്രശൊകത്താൽ
ദുഃഖിച്ചു വന്നു [illegible] പറഞ്ഞു [illegible] ലങ്കനെരം പുത്രൻ മരിച്ചതു കെട്ടൊരു രാവ
ണൻ മരിച്ചതു ഭൂമിയിൽ മൊഹം കലൎന്നു [illegible] ലാപം തുടങ്ങിനാൻ
ഹാഹാ [illegible] മാരമങ്ങൾ [illegible] നന്ദനഹാഹാ [illegible] മാരമലത്തു [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പറഞ്ഞു [illegible] കരഞ്ഞു
തുടങ്ങിനാൻ [illegible] മരിച്ചതു [illegible] കാരണം [illegible] കൊണ്ടു ഞാൻ
[illegible]
[illegible] രാവണൻ [illegible]
[illegible] രാവണനെ [illegible]
[illegible]
[illegible] രാവണനെ [illegible]
[illegible] പറഞ്ഞി [illegible]
[illegible]

ത്തരം ദേവദേവശംഭരനായുള്ളരൈവേരനിശ്ശേഷകാൎയ്യത്തിൽ പ്രധാനനങ്ങോട്ടു ഭവാൻ വേദ
ലക്ഷ്മനായകുബേരസഹോദരൻ തിരുവയോദ്ധ്യ വന്നു നാം ശത്രുഘ്ന ഇന്നിവൻ സാമദങ്ങളെ
ൽ സമസ്തവിദ്യാലയൻ വാമദേവവസിഷ്ഠവാസാത്മാക്കിതെന്നിയൻ വെദവിദ്യാ പൂതജ്ഞാനവരാ
ഷണൻ ബോധവാൻ ഭാഗ്യവശൽ ചൊൽവിനയവാൻ എന്നിത്തെട്ടുഭവാനിന്നയുദ്ധാന്തരെനന്ന
നന്നെത്രയുമൊന്നൊക്കില്ല ശ്രുതം ത്വ വശമാക്കിയ കൎമ്മനാശനം ഭീമശ്രുതം തവ ദൃഷ്ടിക്കു വ
ഷ്ടനം രാത്രിഞ്ചരേന്ദ്രപ്രവരപ്രഭേദമയാ സാൎദ്ധം പരപൊരുപൊരുതകപൊരുന്നതിൽ മാനവന്മാ
രെയും വാനരന്മാരെയും മാനനെനവൊർ ചെയ്തുകൊണ്ടകങ്ങളിൽ ജാനകിദേവിയെപ്രാപിച്ചു
കൊണ്ടുകാമമാനസനായവംസ്ഥിതന്തിരുന്നിതിമാനവപതിയവാൻപറഞ്ഞതെല്ലാമതുയാന
ന്മിവൻ കെട്ടു സന്തുഷ്ടനായി ബുദ്ധിമാനയുള്ളവെച്ചെന്നിരുന്നെത്രയും ജ്യേഷ്ഠനായമന്ത്രികളൊടും
മിവരിൽ മുഖ്യരായുള്ളനിശാചരന്മാരെക്കൂട്ടിച്ചൊല്ലിയൊട്ടും പുറപ്പെട്ടതെപൊരിനായിച്ചെന്നു
രക്ഷോഗണം രാമനൊടെതിരായ്പൊരുന്നൊരു ഭയാതെയൊട്ടുമിന്നാൾ രാമനും മന്നവന്തന്നൊടു
ത്തിരുരാവണൻതന്നെപൊരുചെയ്താനന്ദേദമായിതിജ്ജയംസിന്നെരശ്ശ അനന്തരം ബാണ
ങ്ങളെക്കൊണ്ടുഭിന്നമാക്കിനാൻ രാവണദേഹം പൊരവെ ദിക്കുകളെല്ലാം വശംകെട്ടു
രതയ്ക്കിട്ടു വാണുദശാനനൻ വൊരിൽ മിത്രമായൊരു ദൈന്യൊത്തുടിരുവരില്ല കാലം
പക്ഷെ നന്നരം ശക്തനെന്നുമനസ്സിൽ ചിന്തയും ശക്തിവൈനരിതിന്നു ചൊല്ലിനാൻ
ക്രോധജാതിയാം മക്കൾ വീരരും അക്കാലെ പൊരുതനായിയ രാമനും ഒക്കെ ഒക്കമിച്ചവരിൽ
നാടതിക്കരവന്നപ്പൊരം പ്രതിജ്ഞാശക്തിയുള്ള നിശാചരന്മാരെല്ലാമൊക്കെയെല്ലു
ത്തിനാനെകാത്മിയായത്തു ദുഃഖമുൾക്കൊണ്ടുമക്കൾമാറാതെ സൽഗുരൊരോന്നുപറഞ്ഞെന
ല്ലൊകവിൽ ഭൂമിശ്ചാതിയാക്കിയ രാവണനാലമിഞ്ഞാതെനായ ശുക്രമഹാമുനി രാവണ
നൊടുവദേശിക്കിതെങ്കിൽ ദേവതമാരെപ്രസാദം വരുത്തുകയിപ്പൊൾ മൊരു ഹോമത്തിന്നു ശ
ങ്കൾ തൈലങ്ങൾ പ്രകാരമതിരഹസ്യ സ്ഥലെ ചെന്നിരുന്നാശു ഹോമം തുടങ്ങുക വന്നു
കൂടുകയില്ലെന്നാൽ തീരാത്ത ഭൊഷിപ്പം വരാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിൽ നിന്നുകൾക്ക
ൽ നിന്നുപറഞ്ഞിട്ടും ബോണൻപുരം ദശാസ്യ ചൊല്ലിക്കൾ വാനവരുമായി നാമിന്നിന്നു
മന്ത്രം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾകെന്നു സാദരം അന്തരമെന്നിയെ ഹോമം കഴിക്കുന്നു ശുക്രമുനിയൊ
ട്ടുമലമന്ത്രം കെട്ടു രക്ഷോഗണാധിപനായുള്ള രാവണൻ പണ്ടൊരു ലോകസമ്മാനമായിത്തീർന്നു

ഷിന്റെയെന്നൊന്നു ദുഃഖത്തെപ്പിന്നാശാതെ ബന്ധുയിന്മാനസെ ഹാവിയിവൈ ഭവമെത

യുദ്ധത്തിങ്കൽ പ്രാണഭാര്യയല്ലോ ഭൂമിശൂക്കൾ വന്നവരെന്നിങ്ങനെയുള്ളൊരു

ദുഃഖത്താൽ കണ്ണീരിൽ ഭൂമിയിങ്കൽ നൽവരം നിർജ്ജയം നാഥനായ പതിയുമെങ്ങ

ല്ലിവന്നു തൻ പ്രാണഭയം കൊണ്ടെത്രയും മഹാബലൻ ഭാർഗ്ഗവ ബാണങ്ങൾ കൊണ്ടു ദശാനനൻ

ചെയ്കിലുമെന്നതിൻ വാഞ്ഛയാൽ പരം ഗംഭീരത്തെ നോക്കിട്ടാനതകണ്ടു അംഗശരീരം കണ്ടാ

യ കിന്നു കണ്ണീർ നിറച്ചവർ രോദനം ചെയ്യുമാറായത്തെ കണ്ടവരായത്തെ വെന്നിനാൽ

ഹൃദയമെപ്പോഷം ഭക്തിവശമെന്നു രാമൻ തിരുമനസ്സിലിങ്ങനെ വിചാരിച്ചു

യഥാനന്തരം ചൊന്നവൻ പരിതാപം ദശാസ്യനാൽ ഇങ്ങനെ നാരിമാർ തന്നെ വാരിനതും

കണ്ടുകൊണ്ടാരാനിരിക്കുന്നതിൽ മുമ്പിലെ കണ്ണീർ തൂകി ഭക്തനായ വിഭീഷണൻ ദേവ

കിന്നരാദികൾ അജ്ഞാനമാകുന്ന ശോകം കളഞ്ഞു ജ്ഞാനത്താൽ നാശനം ശോകമേകം

ഭാര്യാജ്ഞാനസംഭവം ശോകമാകുന്നതു അജ്ഞാനമോഹം കാരണമായതു ബന്ധുമായ

ശരീരാദികളിൽ അജ്ഞാനവും ഉന്നത ജ്ഞാനസംഭവം ദേഹമൂലം പുത്രദാരാദികളെ സ്വ

ദേഹികൾ സംസാരദുഃഖങ്ങൾ കാരണം ശോകഭയ ക്രോധലോഭമോഹസ്പൃഹ രാഗഹർഷാ

ദികൾ രാഗദ്വേഷങ്ങൾ അജ്ഞാനജന്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു അജ്ഞാനമെല്ലാമകലെ

ഈ കിന്നു ജ്ഞാനസ്വരൂപനായ പരമാത്മാവിനു ആനന്ദരൂപസ്വരൂപനല്ലോ പരൻ ഒന്നിനോ

ടില്ല സംയോഗമതിന്നു മറ്റൊന്നിനോടില്ല വിയോഗമെന്നു കല്പം ആത്മാവിങ്ങനെ കണ്ടു

തെളിഞ്ഞുടനാത്മനി ശോകം കളയുക വല്ലതെ ഭങ്ങാ ശ്രീരാമ ലക്ഷ്മണന്മാരെയും വാനരന്മാ

രെയും കൊന്നു വന്നിതു വൻ അല്ലാതിങ്ങിലൊരാമ സായകമേറ്റു വീണവനും പ്രാപിച്ചതിപ്പോൾ സം

ശയം എന്നെ രാമൻ അരുൾ ചെയ്കിൽ പിന്നീതയെ കൊണ്ടുതന്നെയെന്നൊരുക്കു വിപാപകന്മ

ർക്കൽ പതിച്ചു മരിക്കെ ദേഹം ഭാവനയൊടുമെന്നാൽ ഗതിയും വരും പ്രതിജ്ഞകൾ മടിയാതെ

യും ദശഗ്രീവനെ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവർക്കു രാക്ഷസന്മാർ രക്ഷകരായ നിന്ദ്യ ജനന

താതൻ മെലൊക്കെയൊക്കെ കലെന്നുവിന്നതിന്നു സൌഖ്യാൽ പ്രധാനപുരുഷ ശ്വരനായ്മേ

ക്കുമ്പൾ നായയിന്നു രാമനായതും മെയിൽ മരവതാരമിന്നു തുടുവെ വന്നതു മനം തന്നെ

രക്ഷണം രക്ഷിച്ചു വലിയോനൽ ഇന്നു മൊഴികളൊക്കെ ധീരനതിരൂപകമെന്നിങ്ങനെ രസ

ഷഡുമണമനകാലെ പരാരെപ്രാണവന്മരണപ്പൂഷണ ശരീരം പതിച്ചു യാവൻ മനം ഹിരണ്യാ

൨൩൭ ണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മന്ദിരം തന്നിമെൽ പെയ്യുമ്പൊഴുതുണ്ടാകുന്ന ഘോരനാദയൊടുകൂടി

ഉണ്ടാക്കിയ ചതൽ മന്ദിരം കൈനഖം കൊണ്ടു ചിന്തുന്നതും കുന്നമങ്ങളെല്ലാം പൊടിയായ്ക്കു

ച്ചമയ്ക്കുന്നതും ലൊകം കുന്നിയായതന്നതും ഘോരനായ ഒരു കമ്മിത്ര യരക്ഷസ്സിന്നൊരു

രണ്ടാരെയും അഭിവസിച്ചതിനാൽ ലങ്കയിൽ അന്ത്രനാൽ രാമനാമത്തെ ധരിച്ചതും പുത്രിവ

ത്തിയായ രാമനിവന്തന്നെ മാത്താണ്ഡ വംശെ ദശരഥപുത്രനായ ധാത്രിയുടെ പതിയായിട്ടു

രാഘവൻ ഇന്നെവരിൽ മനുഷ്യനായിട്ടു തന്നെ വന്നു പിറന്നിരിക്കുന്ന ദശക്കണ്ഠൻ

പുത്രനിനാശം വരുത്താവാനം ചെയ്തുത്തു ഭൂമിയിൽ ജാനകിയിൽ വനദൈവപട്ടു വെക്കട്ടുകൊണ്ടു

വൊന്നു പുത്രനിൽ ഇങ്ങനെ ആൽകൂടി ഇന്ദ്രജിത്തൊടു വൈദേഹിയെ കൊണ്ടുതിരിക

രാമനും സൊദരനായ ലക്ഷ്മണനും ഭക്തനാൽ ഇക്കരാമൻ കണ്ടു ഞാൻ അവരെ നിത്യനാ

മിയിക്കാനനം വാഴുകതപൊയി നാരികളെ ജ്യൊതിവാക്കു കെട്ടാത രാവണൻ ഉണ്ടാവരാ

ഇമതൊന്നാണതനെരം പുത്രമിത്രാമാത്യ സൊദരന്മാരെയും കൂടാതെ വരുത്തിത്തന്നെ

കാനനെ ഇനി ഇരിക്കുന്നതും ഭീമയയുടെ ഭാവിച്ചവണ്ണം ഭക്തികൾ ചെയ്യു

നന്മെ രാഘവതന്നൊടെതൃത്തുയുദ്ധം ചെയ്തവൈകുണ്ഠരാജ്യം മനഭക്തിയിട്ടു വന്നു

ഞം പറഞ്ഞു പുത്രന്മാരൊരു പെട്ടുപൊക്കി ഇങ്ങനെ ഇത്തരം രാവണൻ കൂലബലാൽ

ത്രികൾ സംഗരത്തിന്നു തൽക്കാലെ പുറപ്പെട്ടുവന്നിതു ഭൂതലെ പക്ഷി വനസഹായമായ

വെഗെന സംഹൃതിക്കായതല്ലെ തരംഗസെനയും പഞ്ചവടനായകന്മാരുമൊന്നിച്ചു ഉപലക്കാട്ടു

നെക്കുള്ളിൽ പൊക്കിയാൽ വഴികളിപൊലെ പരന്നുവരുന്നതുമായ കൃത്യം പാപികൾ കണ്ടെന്നും

ഭീതികൂട്ടപ്പൊങ്ങുന്നതു കണ്ടുനിന്നൊരാക്രിയ രാമനും പൊരുതാൻ വാനരവീരരെന്നിങ്ങ

ള്ളിവരെല്ലാമനം നടിച്ചു ചെന്നെൽക്കരുതാരുമെ ഞാനിവരെല്ലാ പൊർചെയ്തുവനാ

നെന്നുള്ളതൊക്കെക്കണ്ടു കൊൾകെവരും എന്നരുൾ ചെയ്തു നിശാചരസെനയിൽ ചെന്നു ചാടി

നിന്നാനെ കനിവില്ലാതവരൽ ചൊന്ന ചാപവണ്ണതും കൈക്കൊണ്ടു രാഘവൻ കൊപെന ബാണ

ചാപങ്ങൾ കൂട്ടി ഗിനാൽ എത്ര നിശാചരന്മാരുണ്ടു അവനെ ആ തത്ര ആമന്മാർ കൂടുന്നതുപൊല

ഒരു രാമമയമായി ചമഞ്ഞിതു സംഗ്രാമഭൂമിയമൊന്നാകവെ ദൈവമതാരം എന്നൊട്ടു

തന്നെ പൊരുതിതു രാഘവതന്നൊരിനിരക്കിലാരതൊക്കവെ ചാതുശ്യനന്ദികന്മ

രമൊരു പൊലെയാതുധാനാധിപയെപ്പൊഴും ഞങ്ങൾ അന്ത്രം ചെയ്യഭയമെ ചൊരമാ

ക്കാനത്തിന്നെത്തിരിക്കുമ്പൊഴാവതില്ലെന്നു തമ്മെ വാസരരാത്രി നിശാചരവാനരമെഴുന്ന
വാരിധി ശൈലവനങ്ങളും കാണായി പിന്നെയും ശാഖങ്ങളും നാഴികനീളമാകട്ടുകൾ
കാകങ്ങൾ പെരുത്ത ഭയങ്കരമാം വങ്കം രാമചാപത്തിൽ തന്നെ നാദവും പൊമ്മാത
ഗുരുതരത്തരക്കൊട്ടു ദെവഗന്ധസ്യയക്ഷാ രൂപവും ദൈവക്കിന്നുനാം നാരദനും തമ്മിലെല്ലാ
വത്തെന്നെ സ്തുതിച്ചു തടങ്ങി നാൽക്കുകാലം പുരികനാനന്ദപുഷ്പകം വിമാനം കൊണ്ടു നിശാ
ചരർ മെഴുന്നെതന്നിൽ ചിന്നിനാരെല്ലാവരുമെഷത്തിനങ്ങൾ നിനക്കും ബലം പൊയ്യരാജ്യ
വത്തെന്നെക്കാണായി തന്നെ രാഘവൻ തന്നാമം വിട്ടു ഷണ്മുഖനും ഇനരൽ തനയനും മാരുതപുത്ര
നും മറ്റുള്ള വാനരവീരരും വന്നിരിക്കുമ്പൊൾ നിറഞ്ഞ രാജ്യവനത്തെ രാമൻ കണ്ടു നായകന്മാരെയും
ചെയ്തിതു കണ്ടുകൊണ്ടു മാതാവെ കൊണ്ടുവരാൻ നാരായണനും പരിശുദ്ധമായ ജ്ഞാനൊരൽപ്പമല്ലെ
ന്നുകൊണ്ടെത്താൽ ധന്യമെ രാക്ഷസരാജ്യം പുവനത്തെ രാമൻ രാക്ഷസസ്ത്രീകൾ മന്ത്രിക്കുന്നവർ
നാഥൻ പൊരുന്നവരെല്ലാം ദിനാചനംകൊണ്ടവലംബനമാരണ്യാന്തരയായിരിക്കുന്നവരും
ഷണ്മുഖനാമനക്കൊപ്പൊരിവന്നു സൗമിത്രി രാമനെ ശുശ്രൂഷകാരനാമവത്തിനൊക്കാവെ വസിക്കു
വന്നിതു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുരാജ്യം ശ്രീരാമൻ വെണ്ണക്കൂറക്കമിതിക്കുമാറാവെണ്ടുന്നമാതുല്യയൊദശര
ഥരാൽ ജാനകിയെക്കൊണ്ടു ശുഭാഗതപകലം പൂർവ്വനൊരുത്തൻ മഹാവീര രാവണൻ ഞങ്ങൾക്കു
ഹാരമായി തന്നെ പെരായിട്ടെയെല്ലാം വന്നുകൂടുമെന്നുപുത്രനെക്കുറിച്ചുവങ്ങിവരുന്നു ശ്രീ
വനെമാരുതി വന്നിട്ടുഞെട്ടെ ചൊക്കും വായുപുത്രൻ കെട്ടിനാഥനും കണ്ടുകൊണ്ടന്നു
തൊന്നിയതെല്ലാം ഞെട്ടിചാരമാവത്തിനകപ്പെട്ടപ്പൊമിഷ്ടമല്ലാക്കിൽ വിട്ടിട്ടുകണ്ടുതെ
ചിക്കിനാൽ ചിത്തനായെന്നതറിഞ്ഞു കിന്നരൻ ഉത്തമൻ നല്ലവിവെകിയിട്ടിഷണൻ സത്യ
വ്രതൻ മെഴിൽ നന്നായി വരുമവസ്ഥ ചന്ദ്രവൻ കുലമൊക്കകുഴിത്തിന്നാൽ ചിരിച്ചുനിന്നു തമ്മെ
ണെത്തിനും നല്ലസ്തുതകാരെയും തമ്പിമാരെയും കെല്പുള്ള മറ്റുള്ള ഭൃത്യജനത്തെയും എല്ലാമെന്ന ഭിന്ന
ഷിട്ടുവരാൻ പണ്ടുതാൻ വല്ലായ്മ ചെയ്തതെല്ലാം കുറ്റമൊന്നുമില്ലാതായതും ദൈവമായതും
നിർവ്വികാരമായി നിന്നുനെരം നിന്നിട്ടിരിക്കും പുരുഷകളെഞ്ഞിലിരിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ
ണ്ടുചെൻ അൽപ്പമന്ത്രിയെന്നറിഞ്ഞാർക്കും കണ്ടൊരിതു ഞങ്ങൾ തന്നെ വെറുത്തുചമൽക്കാരം ശ്രീരാമനെക്കു
ഷഡ്ചൈതന്യമാറ്റുള്ള സാത്വികന്മാർക്കു നല്ലൊക്കയായിട്ടും പാരമ്പര്യങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചു വന്നാ
രെയുമില്ലെന്നു തൊഴുതുമ്പൊൾ ഹനുമാനും സുഗ്രീവനും ചെന്നൊരു കാൽത്തളിരിൽ നമിച്ചും ദുഃഖമകന്നു

൨൭൭ ററക്കിയാനവന്റെ ഭാവം ഘോരരൂപം കണ്ടു ജനത്തിൽ പിലവണ്ണൻ നക്ഷത്രൈരവൻ കെട്ടും ഖ

ത്തനായി ശത്രുക്കളെ കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ഇന്ദ്രിയകുംഭനാശമായി പുകൾക്കില്ല നാം എന്ന

തകെട്ടു തിരുവാക്കെന്ന മകുടമണിയൊന്നു മഹോദരനും മഹാപാർശ്വനും ഉത്തരഗോപുരത്തൂടെ പുറപ്പെട്ടു

ശത്രുക്കൾക്കുൾത്തടങ്ങിനാരെ മറ്റവരും മുന്നേ തിങ്ങിത്തുടങ്ങിയുരുണ്ടാലനാശം ചെയ്തനായ നിശാച

രനായകൻ ഗോപുരവാതിൽ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു പാഹിലമെന്നിയെ പനെരപിരകും രാക്ഷസരെ

യ്യുത്താതനക്കൂട്ടമായി മുഞ്ഞത്തിശാഖരപിരകും സുഗ്രീവനും തിരുവാക്കാനംതരത്തിൽ

ഉഗ്രമാം വണ്ണം പൊരുതാരത്തനെ രാവണപാഹനമായിട്ടു വാക്കനരപിരതനെ സാഹസം കൈകൊണ്ടു

വാനരരാജനും കൊന്നതു കണ്ടു തിരുവടി ലൊചനൻ ചെന്നു ഉപവളർന്നും പരിശയം തൈകകൊണ്ടു

കുന്തം കൊണ്ടൊന്നു തള്ളിനാൻ കപിരാജനും നന്നായി തന്നു തിരുവാക്കാനമഹൊപന്നൊൽ

വാനരനായകൻ വക്ഷസി പക്ഷ കൊന്നു വെന്തൊട്ടു മത്ത് രാജനും ചെറ്റം മെലൊന്നു ഭൂഗനതകൊ

ണ്ടവൻ തെറ്റന്ന കാലാപ്ചരം പക്ഷ മെതിനാൻ തെല്ലെ കൊണ്ടു തൊൾ മഹോദരൻ തെ

ന്നതകത്ത സുഗ്രീവനവനെയും കൊന്നു പരമ്പിന്നയ ഭൂവനതകണ്ടു തിക്കുനാട്ടുന്നു തൊൾ മഹാ

പാർശ്വനും അംഗദൻ കൊന്നാനവനെയുമന്നേരം പടെന്നു മിഴികളെ ട്ടാശരവിശനും പൊർ

മതെന്നു മ രുണ്ടു കപികളെ താലസാലം കൊണ്ടു തിരിത്തിനാ ഗുഹക്കിൽ രാമനും മൈന്ദനും

ലക്ഷ്മണൻ തന്റെ നാമസാരത്തെയുമതൊട്ടുശാനനൻ ശരപരമ്പ ചെയ്താനതു വന്നു വാനര

ന്മാരർക്ക് തെതു കപികളും വാരണപ്പുകരക്കുകൊണ്ടു കസാരമായൊരഗവായു വാനര

നിംപൊരുതുപ്പക കംകപ്പു ... ദാനമായുള്ള മാമ്പര ... കംഷ പുരവട്ടു സശക്തി പരവശ

പൊൻ ശൂലമുദ്ഗരം ബാണങ്ങളും ശക്തികളും വന്നവരന്നതു കണ്ടു ഹവാഗായമ്മ

ചെയ്താനുമ്പരം ... കനൽ കൊണ്ടങ്ങു മിന്നൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ... നഗരിയെ

നിന്നാരം ... ങ്ങൾ ... ങ്ങളെ പാമ്പരമക്കു പെട്ടുമടങ്ങു ബലവാൻ താ

ൻ ... മയൻ കൊണ്ടു തൊടുത്തു ... ചെയ്തതെല്ലാം താൻ ... കെശാഖം

ചൊന്നും ... ശാന്തമാക്കി ... രണം ... ചെയ്താനു ശാന

നന്നേരം തൈലചൈണ്ണ രാഘവൻ ... ചെയ്തും ... നെരപ്പെ ... വൈ

... ങ്ങൾ ... ബാണങ്ങൾ ... കൊണ്ടു ... ങ്ങൾ ... ത്തെ

മനാക്കിയ രാഘവൻ ... ശരങ്ങളെയെയ്തു കൊണ്ടു ... ഞ്ഞിതു നക്തഞ്ചരർ

ൟ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ ശരങ്ങളാലും കൊടുന്ന ലക്ഷണം കൂടിയുണ്ടല്ലൊ എന്നതിനാൽ ആ
ശരവൎഷത്താൽ തന്നെയും കൊന്നുവല്ലൊ എന്നതുകൊണ്ട് ചാവുകയില്ലെന്നു കൊ
ണ്ട് മിഴികളാൽ തള്ളിക്കൊണ്ടു തന്നെ രാമൻ ശരങ്ങൾ തൂകിയപ്പോൾ രാവണൻ കൊണ്ടു
തിരിച്ചു മിഴികളെ മെല്ലെയും ഒപ്പം ബാണങ്ങൾ കൊണ്ടും രക്തം ഒലിക്കുന്ന
ൻ മിഴികളെ കൊണ്ടു രാവണൻ കൈകളും കൊണ്ടു പൊരുതുന്നൊരു വില്ലും കൈക്കൊണ്ടു പാ
ദം വാനിൽ ഉയർന്നെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞു ബാണങ്ങൾ ഒക്കെ തന്നെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വന്നു
ലോകങ്ങൾ ഒക്കെയും മറഞ്ഞു ദിക്കുകളും ശബ്ദം കേട്ടു കിടുങ്ങുന്നു
ലക്ഷ്മണനെ എതിരിട്ടു നിന്നു രക്ഷിച്ചു വാനരന്മാരെ മിഴികൾ കൊണ്ടു നോക്കി നിന്നു
ന്നെ ശരമായ ശക്തി വരുന്നതു കണ്ടു ലക്ഷ്മണൻ ശക്തനെന്നാകിൽ ദേവൻ ചൊന്നവാറെ
ചിത്രം എന്നു പറഞ്ഞു വേഗം അമ്പിനാൽ ചെന്നതിനെ ഉടനെ അറുത്തു ശക്തിയും വില്ലും കൊണ്ടു ല
ക്ഷ്മണൻ വീണതു കണ്ടു ഹനൂമാൻ കൊണ്ടു രാമനും ഇന്ദ്രജിത്തും ശക്തി വരുത്തിയതും
ചെറുത്തു ശക്തി പൊഴിഞ്ഞു രാക്ഷസകുലനായകൻ താൻ കൈകൾ കൊണ്ടു പിടിച്ചു പടിക്കൽ കൊ
പമൊടു പടിഞ്ഞു ഇന്നു മിത്രനായ സുഷേണൻ ഔഷധങ്ങൾ പ്രാണരക്ഷക്കായി കൊണ്ടുവന്നു ചെ
യ്തു ലക്ഷ്മണനെ ഉടനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു കൊണ്ടു പിന്നെ ശോകം തീർന്നു
ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം ചെയ്തു അവനെ രാമൻ കൊല്ലുവാനായി ബാണങ്ങൾ കൊണ്ടു
കണ്ടു കൊണ്ടു നിന്നു ദേവകൾ ഇന്ദ്രന്റെ രഥം ശസ്ത്രങ്ങളെ അയച്ചിതു വേഗത്തിൽ
അസ്ത്രങ്ങളോടു കൂടെ മാതലി വന്നു രഥം കൊടുത്തതും പൊരുതുന്ന ശേഷം
രാമൻ ചിത്രം രാവണന്റെ തലകൾ അറുത്തു വീണ്ടും ഉണ്ടാകുന്നതു
രാവണനും രാമനും തമ്മിൽ ഏഴു പകലും രാത്രിയും പോരാടി കൊണ്ടു
വന്നിട്ടും മറ്റൊന്നും വരാതിരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം വംശം സ്വന്തം വചനം
ചെയ്തു സ്വർഗ്ഗലോകത്തു നിന്നു ദേവകൾ ആകാശഭൂമിയിൽ നിന്നു പോരാട്ടം
കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഗസ്ത്യൻ രാമനെ കണ്ടു ആദിത്യഹൃദയം ഉപദേശിച്ചു
ഭഗവാൻ രാമൻ ബ്രഹ്മാസ്ത്രം എടുത്തു രാവണന്റെ മാറിൽ എയ്തു
കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പെ ദേവകൾ ഒക്കെയും പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തു
ശരം ഉടനെ രാവണനെ കൊന്നു രാഘവ രാവണ യുദ്ധം തീർന്നു

[illegible]

മന്നവൻ തെളിവോടുടകരതിനാൽ തന്നെയും ത്രൈലോക്യനാഥൻ രാഘവനെ കണ്ടു മിണ്ടിലാരാരെന്ന്

നെരിട്ടു ദശാനനൻ വെമ്മഴ പൊലെ ശരങ്ങൾ തൂകിനാൻ രാഘവൻ ഗാംഭീര്യത്തൊടെ ചെന്നു

ഗിനാൻ രാക്ഷസമന്ത്രം പ്രയൊഗിച്ചു തന്നെ ഒരു രാക്ഷസശരങ്ങളും ക്രൂരകമായയൊ ത്രൈയം ക്രൂരന്ന

ഗങ്ങളും ആമത്തൊടു മഹാവീരന്മാർ ഗാന്ധർവമന്ത്രമെങ്കിൽ രഘുനാഥനും മാതലിയെ ചെയ്തു ദശാനനൻ

ബാണങ്ങളെ ഛേദിച്ചു കൊണ്ടും ഉല്ലാസമായി ഗന്ധർവ പങ്ക്തികൾക്കും ശരമൊന്നെകൊണ്ട് ദുഃഖനരാക്ഷസൻ

ഘോരമായി വന്ന രാഘവരൻ കൈ കൊണ്ടുതന്നെ തത്ര തിലകുതിരെയുമൊക്കെയും കിന്നരന്മാ

നായിട്ടുകണ്ടൻ ശോകം വന്നു തന്നിൽ നിന്നിനാൻ ലോകങ്ങളൊക്കെ പൊങ്ങാതും കലങ്ങി

കാലപുരത്തിനയക്കുന്നതിന്നെന്ന ശൂലം പ്രയോഗിച്ചിതാ ശരശതം അങ്ങു കൊണ്ടു

തടവൊന്നൊന്നും ഏൽപ്പിച്ചു തിര തന്നൊടു തെളിഞ്ഞു നെറുക്കൽ ശക്തി ചെയ്തു തിരക്കി രഘുനാഥനും പ

ത്തുന്നുതു ഇന്ദ്രശൂലം മറികന്നതോടെ രണ്ടാമത് ഉത്തരഗങ്ങളെ ശരങ്ങൾ കൊണ്ടു മുറിച്ചിതാ

ലവൻ സാരഥി തെളിമ മഞ്ഞൾതിരിച്ചു തന്നിക്കു പൊരിൽ നിന്നിനാൻ അന്നേരം കുല

മൊർക്കന്നൊരു നെരത്തു പൌലസ്ത്യൻ അസ്ത്രതന്നെയും ചൊല്ലി ഗിനാൻ ഒത്തിനാക്കൊണ്ടു നിന്നി

ത്തിരിഞ്ഞു ബലാൽ അസ്ത്രനിര്ത്തിനാൽ തെളിഞ്ഞു ലങ്കാകയാൽ ചെരാട്ടു ത്താൽ തൊന്നൊരുത്ത

രൊടൊഗിക്കുന്ന ഉപവാരിന്നു കണ്ടു ഭവാൻ നിയസ്തു ഇതു തന്നിൽ കിതി രാമനറിയ ത്തൊസവ

നെന്നി ഞെണവും ഉഗ്രം ഗിശാചരാധിശൻ പണ്ടൊരുത്തരം സാത്വമസ്ത്വം ചെയ്തുന്നാൻ

രാമനെ ഒക്കെയും തൊട്ടിടുക്കമത്ത്യശി ചെയ്തു ചെകുത്തൊക്കെ രാമനൊടെറിവു പൊരുത്ത

തിലക്കുന്നെരമാമായം വെന്തു താൻ തകണ്ടു തൊട്ടു ഹാടി വാനെ കുറ്റിച്ചു ഇമ്മാകയാൽ മൊഹമ

കലവൊതും പൊക്കൽ ഞെട്ടിക്കുരത്തിനാലന്നു മെല്ലാം കത്തിനിപൊന്നു ത്തെണ മെനക്കി

ഷ്ട തെസാരഥിതാന്നിയെന്നും മഹാരഥന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യം വാങ്ങികൾ നാട്ടവും പൈ കിട്ടുന്നു

ജയാംഗൽ കാലവും പൊരിൽ നിന്നു കൊന്നതരു ശിശെഷവും എല്ലാമറിഞ്ഞു രാവണൻ തന്നെ നവ

നെല്ലാറിവുണ്ണാൻ വന്നു ഉതൻ വീടാം ഉന്നതകൊട്ടുത്തെ ഞെതരാവണനെ നാന ഷണ്ടെന്നാ

തുരൈ കൈവണ്ണയും കൊടുത്തിന്നിന്നു തെരത്തൊരു ക്രൂട്ടി ക്രമിന്നൊത്തിരിക്കുതിയെ ഒന്നുകൊണ്ടു

മെല്ലാ ഇന്നൊരു നാഥയൊടു ഒന്നതിലെഞ്ചു, മന്നവനൊട്ടു ഉപൊരെന്നു കൊണ്ടു തുന്നം

തരത്തിവെഗെനക്കൂട്ടി നാൻ ക്രൊധം മഴത്തണ്ടു തിരാമനന്തം തണ്ടു ലൊരമണ്ണുവൊരുത്ത

ഉപണ്ടുമിഞ്ഞും മറയുന്ന ശരങ്ങൾ ഒത്ത തന്നിന്നെയും ഉവൊർകണ്ടു തിലക്കുന്നെരവെന്നു

൨൭൨ നെയ്യെന്നറിഞ്ഞീടുക ഗന്ധം നളരാഘവനെത്തിത്തിനിന്നിനാനാകാശമെന്നാൽ

പ്രഭാകരസന്നിഭൻ വന്ദിച്ചിരുന്നാരക്ഷകുലനായനാനന്ദമയനരുൾ ചെയ്തതു ഗന്ധ

നംഅദ്യ ഭയം ഞാനങ്ങാശുവന്നുത്തവാന്നിച്ചോദിച്ചിടെക്കുപന്നഗ ഞാനെന്നെടൊതാവത്

യപ്പോഴിച്ചാദയംതിന്നിൽ പൊമരാഘത്തമംഗളങ്ങളവഴമകന്നപൊഴം ശത്രുനാശംവരും ദ്രോഹ

വിനാശനം വരിക്കുമായുശ്ശ സൽകീർത്തിവദ്ധനം നിത്യമായിതഹൃദയമാം മന്ത്രമിതു ത

മമൈത്രെഷം ഭക്ത്യാ ജപിക്കെടൊ ദേവസുരൊരഗചാരണകിന്നരതാപസഗുഹ്യകയക്ഷരക്ഷോ

ഭൂതകിംപുരുഷയൊഷിദമാനുഷന്മാരും സംപ്രതിപൂജ്യനെന്നതെന്നെടീക്കു സൂത്രം ദേവകളാ

കുന്നതാദിത്യനാകിയദേവനത്രെ പതിനാലു ലൊകങ്ങളും രക്ഷിക്കുന്നതും നിജരശ്മികൾ കൊ

ണ്ടിവൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതിവൻ കല്പകാലാന്തരെ ബ്രഹ്മന്മാരും ചൊല്ലമഹാദേവനും ഷണ്മുഖ

നാനും പ്രജാപതിവൃന്ദവും ശക്രനും വൈശ്വാനരനും കൃതാന്തനും രക്ഷൊപതനും വരുണ

നും വായുവും യക്ഷാധിപൻ ഈശാനനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രജാലവും ദിക്കിലിവൃന്ദവും പാര

ണവത്തന്മാർ മന്വാദരംത്താരാഗണങ്ങളും നാനാഗ്രഹങ്ങളും അശ്വിനിപുത്രരു

മഷ്ടവസുക്കളും വിശ്വദേവന്മാരും ഋഷികളും സാദ്ധ്യരും നാനാഋതുക്കളും പിന്നെമരുത്ത

ക്കളും മനവന്മാരും ഉരഗസമൂഹവും പാരമാഗസ്ത്യസംവത്സരൊകല്പാദികാരകനായതും സൂ

ര്യനിവനെന്നെവെദാന്തവെദ്യനാം വെദാന്തകനിവൻ വെദങ്ങളെ പരിതിൻ വെദാന്ത

വിഗ്രഹൻ സൂക്ഷ്മദിവാകരൻ മിത്രൻ പ്രഭാകരൻ ദൊഷാകരാന്തകൻ പൂഷാ ഹരിനാക

രൻ ഭാസ്കരൻ നിത്യനഹസ്കരൻ ഈശ്വരൻ സാക്ഷി സവിതാ സമസ്തലൊകെകചക്ഷുനൽ ഭാനു

ൽ വിവസ്വാൻ നഭസ്വാൻ ഗഭസ്തിമാൻ ശാശ്വതൻ ശംഭുശരണ്യൻ ശരണ്യൻ ലൊകത്തി

ന്നാധാരത്തിമിരാരി ശൊകാപഹാരി ലൊകാലൊക വിഗ്രഹൻ ഭാനു ഹിരണ്യഗർഭൻ ഹിര

ണ്യരൂപൻ മാർത്താണ്ഡൻ സഹസ്രാംശു സനാതനൻ സപ്താശ്വനശ്വനാഥൻ സകലെശ

രൻ സഹസ്രാംശു നാഥപൊദയപ്രിയൻ മംഗലൻ ജ്യൊതിനക്ഷത്രനാഥൻ അനന്തഗൻ ജ്യൊതി

ർമ്മയൻ തപനൻ സവിതാ രവി വിഷ്ണു വികർത്തനൻ മാർത്താണ്ഡനംശുമാൻ പുഷ്കരനന്ത്യ

ഹരൻ വിരൊചനൻ പ്രദ്യൊതനമ്പരൻ ഖദ്യൊതനദ്യൊതനദ്ഭുതൻ വിദ്യാവിനൊദൻ

വിഭാവസു വിശ്വസൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരകാരണൻ വിശ്വപതി മഹാവിശ്വരൂപൻ

ഹരി വിശ്വാവിഭാവനൻ വിശ്വെകനായകൻ വിശ്വാസഭക്തിജ്ഞാനാംഗതി പ്രദൻ

ച്ചക്രിരണൻ തരത്തിട്ടിനമത്തിം പഞ്ചേർക്കുമ്പൈപെസ്പ്രമേനാഷ്ക്കമാം മൂപാദശാത്മാ പരമാ

ത്മപരാവരൻ ത്വട്ടിനെയൻ ജംഗമിൻ ട്ടുതൻ വ പൻവെമ്പിനാശനൻ കെവലാത്മാനിന്ദ്രനാ

നാത്മകൻ നാരമോട്ടിന്നിഷെബിതൻ ജ്ഞാനസ്വരൂപനജ്ഞാനനിനാശനൻ ദുരിതധൂകൊൾക

നിന്നിരുമി ദെവനെ സന്തതം ഭക്ത്യാ നമസ്തെ ഭക്തിയുക്ത സന്താപനാശകാരായ നമൊനമഃ

അസുരകാരാന്തകരായ നമൊനമഃ ചിന്താമണെ മിമാനന്ദാത്മനെ നമഃ സംസാരനാശകാരാ

യ നമൊനമഃ മൊഹനാശകരായ നമൊനമഃ ശാന്തായ രൌദ്രായ സൌമ്യായ ഘൊരായ കാ

ലമതാം കാലസ്വരൂപായ തെ നമഃ സ്ഥാവരജംഗമാചാര്യായ തെ നമഃ വെദായ വിദ്യെ

കസാക്ഷിണെ നമഃ സ്വപ്രകാശായ നിത്യായ തെ നമൊ സത്യസ്വരൂപായ നിത്യം നമൊ

നമഃ ഇതി മാരുതിഹൃദയം ജാമ്പവാൻ ശത്രുക്ഷയം വരുത്തുക സർവ്വരം ചിത്തം തെളിഞ്ഞ

ഗന്ധ്യാത്മകൈസ്ത്രയം ഭക്തിവർദ്ധകാകുത്സം സംക്രമം നാഥൻ മിന്നെമാനവമെ

മഹാമുനി പെൺവിണാശരെ പൊന്ന മരുന്നാൾ രാഘവന്മാരുടെ യൊട്ടുമ്മെയും ഞ്ഞ

പമെന്നിവെ തെൻ നടത്തുക രാമത്തിതെ രത്തവെഗെന്നിട്ടു നാനെതമെചന്ദലമില്ല ഭശാന്തം

കൂടിപൊറെകൊണ്ടു ദിക്കുകടന്നിട്ടു ഭൂഗൊരങ്ങളുമെന്തൊരുത്തി സ്വയം രാമചന്ദ്രൻ കൊടിമ

രംപെങ്ങളിൽ യാത്രയിൽ പ്പുറപ്പെട്ടു ശരാപരാക്രമം ചാതുര്യാനന്ദ വൻപടികൾ തമ്മെക്കാമാതമിതന്നെ

യ്യ മൈറയെക്കി ഗിന്നൽ ശൂലമുസലഗദാദികളും മെൽക്കുമെചെപൊതിഞ്ഞു രാക്ഷസരാജനെ സായ

കജാലം പൊഴിഞ്ഞവയും കുറിച്ചു യൊധനിന്നു ചിത്രരൂപം ഭെറമകന്നുമണങ്ങും വലംവെ

ച്ചു മൊറങ്ങിയും വെളുത്തമൊട്ടുകിൽ വാങ്ങിയും സാരഥിമാരുടെ സൌഖ്യകൈശല്യവും തെളിഞ്ഞു കളവ

യച്ചു കൈശല്യവും പണ്ടുകിൽ കണ്ടതില്ല നാമിങ്ങിനെയുള്ളൊരു യുദ്ധമിപ്പൊൾ വണ്ണമിന്ന്മെമ്മിലെന്ന

ദെവാദികളും പക്ഷികൾ ഗിന്നൽ നന്നനന്നെന്നു തെളിഞ്ഞിതു നാരദൻ പൌലസ്ത്യരാഘവന്മാർ തെളി

ൽകാണ്മാൻ തെളിയുന്ന വാനികൾക്കു വിസ്മയം പൂണ്ടിങ്ങിനെ വാമെടുത്തു മറഞ്ഞിതു നക്ഷത്രം മെട്ടിനിതാ

ന്നിറക്കിത്തപാരവാമിപാപെറിയിച്ചു മിക്കിമറഞ്ഞിതു പാതളവാനികളും നടുങ്ങിഗിനാർ

തം സ്തുതിച്ചെനം സുരയൊ ദൈത്യൻമിലും അംബരമംബരത്തൊടൈത്യൻ ഗിക്ക രാഘവരാവ

ണയുദ്ധത്തിന്നു സമം രാഘവരാവണയുദ്ധമെന്നിങ്ങിയ കെവലമിങ്ങിനെ തിന്നപക്ഷികൾ നാർദെ

വാദികളുമന്നെരത്ത രാഘവൻ രാത്രിഞ്ചരെന്ദ്രന്റെ യൊന്നു ത്തൊൻ ശാത്രകിന്റാനതനെരമ

ച്ചാഞെ ക്രുദ്ധനുച്ചകാണാതിത വക്രലകൂടുമെല്ലുകളഞ്ഞു രണ്ടുമതാമൊന്നായിതമ്മൊഴുതിം നിനെ

ന്ന രാഘവൻ ചെങ്കിളും ഭൂമിയിൽ വീണാറാക്കത്ത ഞാൻ ഇതാ ഉണ്ടെന്നു ഉറൊന്ന തല മുതലെ
ഭൂമിയിൽ വീഴ്ത്ത രാക്ഷസകുലസത്തമൻ പിന്നെയും വന്നു തല കൊണ്ടു വാഴ്കിലെന്നെ വിശേഷമെന
ന്നനന്തരം ഇങ്ങിനെ നൂറായിരം തല പൊയ്കിലും ഒന്നും കുറവില്ല വന്നവനും നശിക്കു
ന്നില്ല വന്നതിന്നു ദൈവബലം ചിന്തിച്ചു മനസ്സിൽ വെച്ചു തുടങ്ങി കാകുത്സ്ഥൻ മകരാക്ഷ
ൻ പറഞ്ഞ ബ്രഹ്മ വരം ഇവന്നു ഉണ്ടെന്നു വരാവിയാം ദുഷ്ടനെ കൊന്നു ബാണത്തിനെന്തിനി
ഷ്ടരെന്നു ഇവനെ കൊല്ലുവാൻ ഉള്ള ഞാനിന്നു ദശകണ്ഠനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിവുള്ള വായുവേഗ
ത്തോടെ ഈശ്വരൻ ഇരിക്കുന്ന രാഘവൻ പിന്നെയും മദ്ധ്യശരം സ്വയം മെയ്യിൽ ബാണങ്ങൾ തൂകിനാൻ
രാവണനും പൊഴിച്ചിതു ഗിനാൽ ബാണങ്ങൾ ദേവദേവൻ മേലെ ഏറിയിട്ടും വെള്ളം കൊണ്ടു ശരങ്ങളെ
കണ്ടു രക്ഷ വരനൊന്നും ഇല്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞ നേരം പക്ഷിസമൂഹങ്ങൾ ആകുന്ന ശരങ്ങളെല്ലാം
ഭൂമിയിൽ ഒരു ശരം ഇളക്കിയും ഏഴു ദിവസം ഏഴു വന്നിട്ടും ചെറിയ ഒരു ഞെരുക്കം പൊരുതു
താമനന്തരം മാതലി താനും തൊഴുതു ചൊല്ലിനാൻ എന്തിനു വിഷാദം ഉണ്ടാകുന്നു കാരുണ്യമാനസ
ഹൃദയഗത്തിൽ തവ പൊയ്യനന്നായി രാവണൻ തന്നെ ബാണം കൊണ്ടു കൊല്ലുവാൻ ഉണ്ടായ ദൈവത
പ്പോഴായ ജഞ്ജിനെ മാതലി ചൊന്നതു കേട്ടു രഘുത്തമൻ നന്നു പറഞ്ഞതെന്നിട്ടു
നൊന്തിട്ടു കൊന്നിട്ടും വരുതരം എന്നതുമില്ലെന്നു വൈരിഞ്ചമന്ത്രത്തെ
നന്നായി എടുത്തു തൊടുത്തു രാഘവൻ സൂര്യാനലസമരത്തിന്നു തരത്തവൻ വായുവേഗമന്ദരം
മെയ്ക്കൊത്ത സൂക്ഷ്മമായ വിശ്വമെല്ലാം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സായകം വിശ്വാസഭക്ത്യാ ജപിച്ചു
അയച്ചിതു ഗിനാൽ രാവണന്റെ ഹൃദയം പിളർന്നിട്ടു ദേവിയും ദൈവവും പാറിക്കളിക്കവേ പക്ക
ലെ രക്തം കുളിച്ചു കിരീടവും ഭൂമിയിൽ വീണു പിണമായി വെച്ചു ബാണവും മെ
ത്താനൊത്തു സ്വയമന്നേരം തേരിൽ നിന്നു വാങ്ങി പിന്നിട്ടു ഗിനാൽ പാർശ്വത്തിൽ രാമരമിരുന്നു പൊഴി
ല തുടക്കം ഉള്ള കൊണ്ടു കുസുമമലർ തൂകിനാരൊക്കുന്ന മൊത്ത നവാന പരദേവരും അക്കാലം
ദേവൻ കൂട്ടിമെൽക്കൂടെ ശക്രനും തെരുതെരെ കൊണ്ടു ഞെരിഞ്ഞു പുഷ്പവൃഷ്ടി സംഭവനം
ചെയ്തിനിതു ഗിനാൽ അക്കാലം നേരെ എഴുന്നള്ളി ആനന്ദം നേരം മനസ്സിൽ ഇളകി ജനങ്ങൾ പവനനും
നന്നായി വീശിനാൻ ചൈത്രമാസ ഭോഗവും താവസമ്പൂർണ്ണം ജയജയ ശബ്ദങ്ങൾ നാനാവൃക്ഷങ്ങളിലും
ഉണ്ടായിനാർ ശേഷിച്ചുള്ള രാക്ഷസരൊക്കെയും കമ്പം ഉൾക്കൊണ്ടു ഓടിനാരൊക്കെ ലങ്കാപുരത്തെ
ക്കു ഇന്നു മാതൃനിലയം വാദിയായ മെഴുക്കിരുന്നു മാത്രം പെറുകിനാർ അവരും ശേഷിച്ചു കണ്ടു

വിഭീഷണൻ പൃഥ്വിശ്വരി കണ്ടു ചെന്നിരുന്നാക്കലൊൽ ദുഃഖംകൊണ്ടു വിലാപം തുടങ്ങിനാ ൮൧൫

രൊക്കന്നിശിമതമൈ ചൊവരുന്നതും ഞാനതൊക്കപറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മാനംനിളങ്ങെന്നെ

യും വെടിഞ്ഞിരുന്നിൻ വിരാമഹാശയനൊരു ജിതനായനിപാരിലിവണ്ണംകിടക്കമാറായിതു കണ്ടു

തെല്പ്പാം ഞാനന്നു ടിമിക്കെണമെന്നുണ്ടു വന്നിതാ ശ്രീരാമചന്ദ്രം ഏവംകരയുന്ന വിഭീഷ

ണനനൊടു ദൈവദൈവശനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതാരാൽ എന്നൊ ഭൂമിവനിതാ പ്രാമണം ചെയ്യുന്നു

ശ്രീമഹാപ്രഭുരന്തഃ വന്നതന്നെ സകലശൂരയതൊഴുമെന്നതു പരലൊകത്തിനു

പതിരരായുണ്ടായാലുമായ്ക്കു നല്ല പെറിലുമിക്കണന്നെ പെണമൈ പൊറിലുമതുപിടി

ച്ചു വിട്ടിരിക്കപാരംസ്വകൃതികൾ കണ്ടിനിയൊഗംവരാതൊരാണ്ടെല്ലാമൊഴുകിയെവതിനെപ്പ

ക്രിയക്കതുണ്ടു കമ്പൈക്കാതെന്തുകൊണ്ടിൽ ചെയ്യുന്നതുണ്ടാകന്നാരം തമ്മജ്ഞൊടികെ ണവിനി

നായ്ലകത്തിൽ വയ്ക്കാലിൽ പിണക്കരഞ്ഞുമാതം കയ്ക്കൊണ്ടുമൊഴിച്ചുപനരുടൻ ഒരൊരൊരം പറഞ്ഞും

പിന്നെമാറ്റുത്തുനടിജനങ്ങളും കെണ്ടുതുടങ്ങിനാൽ വണ്ണരഥാദിജനങ്ങളൊടുകൂടി ചെയ്യവണ്ണം

ക്രൊഞ്ചതന്നൊടുസൊദരംരാവണന്തന്നെ സംസ്കരിച്ചിടുകപാവകനെ ജ്വലിപ്പിച്ചിയുമ്പോ

ൾ തത്രവിഭീഷണൻ ചൊന്നാനിവനൊടുകൂടി പാപം ചെയ്തവനിൽ ദ്രൈവൈരപ്പെടുന്നതുമ

ശയിതിവന്നിൽ സംസ്കരിച്ചിടുവാനെന്നു കെട്ടറവും വന്നബഹുമാനമൊടു രഘുനന്ദനനിന്നെയും

ചൊന്നാൻ വിഭീഷണൻതന്നൊടു മൽബാണമെറ്റു മരണം തന്നെ മരിച്ചൊരു കണ്ണൂരാവിശ്വരനതിന

പാപങ്ങൾ വൈരവുമാമരണാന്തമെന്നൊക്കുന്നതിയസൽഗതിയുണ്ടാവതിന്നു ശെഷക്രിയ

കൾ വഴിയെ കഴിക്കെണം രൊഷമതിനാൽ നിനക്കുമകടൊലന്തുനഗര ഭ്രാന്തുകൊണ്ടുമിതിയുമാനത

ന്തനക്കുടുമുതിവരന്മാർ മരിയവദ്ധാദരണമായ്ക്കുള്ളതുകൊണ്ടും തുടങ്ങുന്നു രാവണൻ ദെഹമ

ലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടുവാദ്യങ്ങളും മെളിച്ചുകൊണ്ടുംപൊന്നു കത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നവണ്ണമെ

രാവണൻ ദെഹംദെഹിച്ചു തന്നൊട പുഷ്പജനായുദ്ധക്രിയയും ചെയ്യുന്നതിൽ ദുഃഖം പറഞ്ഞു

ചൊന്നിലെന്നുങ്ങിരമപാദംനമസ്കരിച്ചിനാൻ മാതലിയും രഘുനാഥനെ വന്ദിച്ചു ജാതമൊദം

വെളിച്ചുരാലയംമെനിനാൽ ചെന്നിതുങ്ങിയ മന്ത്രം പഞ്ചിത്തുന്നു ലൊകനം ചെയ്യുതിനെ

നാൽക്കെണിലും ലക്ഷ്മണനൊടരുൾചെയ്തിതുരാമനും തന്മൊഴവരനാം വിഭീഷണനിത്തുമാതമായ

ത്തുൾ ലങ്കാരാജ്യമിഴക്കുമിത്തടുത്തുടലഭിഷെകം കഴിക്കെന്ന ഫന്നതുകെട്ടു കപിവരന്മാരൊ

ടൊചെന്നശെഷമിളുതിശാചരന്മാരുമായിത്തുള്ളവതൊയാദികിൽതങ്കലണ്ഡങ്ങളാൽ പുഷ്പകലശ

[illegible] ണ്ടു പുക്കിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന വാദ്യഘോഷത്തോടു നാവസമ്മാരുമായയോദ്ധ്യയിലെത്തി ഉപഭിഷെ-

കവും ചെയ്തു ഭൂമിയും ചതുർദ്ദിപാകരരാദിയും രാമകഥയും കൊണ്ടു ഇരുന്നിട്ടിരിക്കുന്നതൻ ലൊകെശനാ-

യിവാഴുകെന്നു കിരീടാദി ലങ്കാരവും ചെയ്തു ദാനപരന്ത്രതായുള്ളനായൊരുന്നിട്ടിരിക്കുന്നാ-

യെക്കൊണ്ടു രാജ്യത്തിവാനിൽ കാര്യങ്ങളെ വഴിച്ചു വാഴ്ച കൂടുഫലം പുണ്ടുന്നിട്ടിരിക്കുന്നൻ കാ-

ര്യങ്ങളെക്കൊള്ളുമെന്നിച്ചു കൊണ്ടുവന്നൊരുതായാരാഘവൻ കാക്കൽ വെച്ചു ഭൃത്യാദ്യവും ചെയ്തു

ന്നിട്ടിരിക്കുന്നാ ഉരാൽ നക്ഷത്രപ്രസാദത്തിനായി രാമഭദ്രനതെല്ലാം പരിഗ്രഹിച്ചി-

നാൻ [illegible] ഭക്തനായെനഹമെന്നിച്ചു [illegible] പ്രസാദിച്ചതിനി ഗ്രഹിനാൻ [illegible]

ഗ്രഹിച്ചിതന്നിയവരിരിക്കുന്നെടുന്ന സുഗ്രീവനെ [illegible] ചെയ്ത സന്തുഷ്ടനായരുൾ ചെ-

യ്തിതു രാഘവൻ [illegible] ത്തിരിക്കുന്നതെല്ലാം [illegible] വരസഹായ വൈനരവണ്ണൻ

തന്നെ ഞാൻ [illegible] വരിച്ചിരുന്നയം [illegible] അനന്തരം [illegible] നിട്ടിരിക്കുന്നൊ [illegible] ശങ്കാ-

യില്ലിനമഭിഷെകവും ചെയ്തു പിന്നെ ഹനുമാനെ നൊക്കിയരുൾ ചെയ്തു മന്നവന്നിപ്പൊൾ

ന്നിട്ടിരിക്കുന്നൊ [illegible] ലങ്കാപുരം [illegible] ഇരിക്കേണം [illegible] ക്രിയ [illegible]

യൊഗ്യം നക്ഷത്ര [illegible] മായിയാം [illegible] ത്താന്തമെല്ലാം പറഞ്ഞു കെട്ടിരിക്കേണം [illegible]

[illegible] വാക്കിനാൽ [illegible] പറക്കിൻ സത്വരം ഹനുമാൻ [illegible]

[illegible] ലങ്കാപുരം പ്രവിശ്യ സത്വരം [illegible]

[illegible] രാമൻ [illegible] ഭൂമിസുതയെ നമസ്കരിച്ചിരുന്നാ-

ൻ [illegible] പ്രസാദമായൊരു [illegible] വൃത്താന്തമെല്ലാം പറഞ്ഞു [illegible] നാൻ [illegible]

ന്നിട്ടിരിക്കുന്നതൊന്നും സുഗ്രീവനാദിയാം മർക്കടന്മാരൊടും രക്ഷൊവരനാം ദശഗ്രീവനെക്കൊ-

ന്നു [illegible] തെളിഞ്ഞു [illegible] ഭൂപതിയൊടൊക്ക പറകെന്നു [illegible]

[illegible] സന്തൊഷം [illegible] സീതക്കുന്നതെന്തെ ചൊല്ലു-

[illegible] ഗൽഗദ [illegible] ഞാൻ മർക്കടശ്രെഷ്ഠ ചൊല്ലു-

ന്നതു ചൊല്ലുന്നിതെന്തിനെ [illegible]

പാരു ഞാൻ നേരത്തു [illegible]

വാനൊന്നു [illegible] ചെന്നു ചൊല്ലിനാൻ [illegible] രാമൻ

ന്നിട്ടിരിക്കുന്നതൊന്നു സന്തുഷ്ടനായരുൾ ചെയ്താൻ [illegible] ജാനകി ദെവിയെ ചെ-

ന്നവരുത്തുകിട്ടിനതയെന്നുതുകളിൽ കാണായതകൊണ്ടുമാം ജ്ഞാനംകൊടുള്ളദ്രവ്യാംബരാദി
ങ്ങാനലെ വാദ്യലങ്കാരങ്ങളിലുംശില്പമായൊരുശിങ്കിക്കമെലാരൊവ്യമല്ലരൊടിാഗെ
വരുത്തുകപ്പരം മാകുന്നതിന്നൊട്ടുക്രൂരവിഭീഷണൻ ഈരാമദെശംപ്രവെശിച്ചു സാദരപൂൎവ്വ
മാരായനായിജനത്തെക്കൊണ്ടുകൂട്ടിയാഗയെക്കുണ്ടിച്ചചമയിച്ചതണ്ടിലെറ്റിച്ചുകൊ
ണ്ടുചെല്ലുന്നെരം ഉണ്ടായിപട്ടണത്തെരുകളിൽ ഘോഷത്തിനുപ്പനംവാനരവീരരുകത്തിക്കതിരക്കി
യങ്ങിനെകാന്തിമെതിയെകണ്ടുകൊണ്ടുവാൻകുന്തിപ്പതാത്തുണ്ണണയുന്നതുകണ്ടൊരുയശൊക്കന്മാ
രറിഞ്ഞാറിയകന്നറിയാൻ കൊലാഹലംകെട്ടുരാഘവൻ കാരുണ്യശാലിവിട്ടിചണ്ണത്തെ
നാട്ടുരുൾചെയ്യുവാനരന്മാരെയുംവട്ടിച്ചുനങ്ങളൊത്തൊനരചെയ്തതിന്നൊടതെന്നതെ
ങ്ങാനകിമെതിയെകണ്ടുപട്ടിന്നൊരുഹാരിയെന്തുജ്ഞതപറഞ്ഞുകില്ലമാതാമിനൊ
ചെന്നകാണുന്നതുപൊലെമൈഥിലിയെചെന്നകണ്ടാലുമെവരുംപാട്ടപാരെണവരെണ
മെന്നിക്കെപ്പെട്ടിന്നെനുനക്കിംത്തുകൂഷണംകഴുത്താങ്കമ്പികപരാനിന്തുതമൊയെയൊരുമായാ
ജ്ഞനകജ്ഞവക്ത്രനൊഹരംകണ്ടുകൊപറാക്കുന്നവാച്യപാട്ടണ്ടുണ്ടെചജ്ഞെനിക്കാകുകന്റ്ബ
ഹരിയംചെയ്തിനാൽലക്ഷ്മണനൊട്ടുമായിട്ടിന്നതിജ്യംഗുപാതൽകമണ്ണെചെയ്തിനാണ്ടെത
മെപെകാതെവിശ്വാസമായതമരുത്തിനിടംമംഗലിഹത്തിൽവാഴുന്നവക്കാവരുത്തവാൻ
കുഞ്ഞിലണിയെനന്നായിട്ടുവരിച്ചിക്കാട്ടുണ്ടായില്ലെത്തിരിക്കത്തിൽപാൎപ്പാൻസെന്ദ്രിത്രി
ച്ചമതകെട്ടുരാഘവന്മണസെനുച്ചെ ഭാവമായലൊകസംഭ്രമംസാമൎത്ഥ്യമെറുന്നവാനരന്മാരു
മായിപൊഴകുണ്ടാന്ത്തനിലുംചെയ്യിച്ചുരാമവാക്യംപ്രവെശിച്ചുചെയ്തിനാൽ
ഭൂമിസുതയുംമന്നെരംപ്രസന്നയായിഭൎത്താരമാലൊക്യഭക്ത്യാപ്രെമക്കണ്ണിരംതൂകിചൂടിയും
പങ്കപാങ്കജമായെറ്റുംദെവകിയെന്നുതവൊശനാനാരെയുംപാവകന്തിന്നൊയും പഞ്ജ്വലിച്ചു
ചെയ്തിനാൽഭൎത്താവിനെയെഴുന്നുന്നെത്തൊന്നമമിനെത്തൊതിന്നിച്ചതെങ്കിലതിനെന്തിസാക്ഷി
യദെവാസകലപ്രവഞ്ചത്തിനും സാക്ഷിയാൽപരമാൎത്ഥമിന്നറിയിക്കെന്നഎന്നുപറഞ്ഞുടനുന്നവലം
വെച്ചുവഹ്നിയിൽചാടിനാൾകണ്ടുകൾഭയംവിനാടുണ്ടുവനാഭികൾവിസ്മയമ്പൂണ്ടുതഴെഗ്വ
ലമായിതലൊകവുമന്നെരം ഇന്ദ്രൻകാലനും വരുണനും വായുവും കുബെരനും കാമവമ്മാരും
കമലാസനംമഹാദെവനുംനരന്താരംവിദ്യാധരന്മാരും ഗന്ധൎവ്വകന്ദപ്പുരിയിനുംകിന്നരന്മാരും ഗന്ധൎവ്വ
കിന്നരകിംപുരുഷന്മാരും മുനിശ്രെഷ്ഠന്മാർ പിതൃക്കൾ കന്യകയും ചാരണഗുഹ്യകന്മാരും

൮൫൨ ത്ര്യ ജാലം നാരദതുംബുരുകന്യജനങ്ങളും മറ്റുമുള്ള മാനവഗണങ്ങളൊക്കെ

വഴുറ്റും നിറഞ്ഞെത്തി രാമനെത്തിരുവടി തന്നെക്കുന്നല്ലദേശത്തിങ്കൽ അതന്നേരം

വന്ദിച്ചിതെല്ലാവരെയും നമസ്കരിച്ചും രാമചന്ദ്രം പരമാത്മാനമന്നേരം പ്രേമമൂൎദ്ധ

ക്കൊണ്ടു ഏകകണ്ഠന്മാരായി ചൊന്നാർ സൎവ്വലോകത്തിനും കൎത്താ ഭവാനല്ലൊ സൎവ്വ

ത്തിനും സാക്ഷിയാകുന്നതും ഭവാൻ വിജ്ഞാനവിഗ്രഹനാകുന്നതും ഭവാൻ ജ്ഞാനാ

നന്ദഘനനാകുന്നതും ഭവാൻ സൃഷ്ടികൎത്താവാം വിരിഞ്ചനാകുന്നതും അഷ്ടവസു

ക്കളിലഷ്ടമനും ഭവാൻ ലോകത്തിന്നാദിമദ്ധ്യാന്തഹീനനേകനാം നിത്യശുദ്ധ

വൻ ഭവാനല്ലോ ക്ഷേത്രജ്ഞനായതും സമസ്തദേവകൾക്കെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠനായതും മാദ്ധ്യസ്ഥ

രൂപൻ ശ്രുതിനിഷ്ഠ ജ്ഞാനികൾക്കെല്ലാം വിദ്യാനായകനാകുന്നതും നിത്യം ഭവാ

നല്ലോ നിന്റെ മായയാൽ മൂന്നു ഗുണങ്ങളിലും വർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന്നെന്നറിയപ്പെടാതെ വാ

ഴ്ന്നിരുന്നാ മന്ദരന്മാരെങ്ങളും ഞങ്ങളിൽ നന്നായി ശ്രീരാമനാം മാനുഷപ്രബോധകം

ദുഷ്ടനാം രാവണനെ ഞങ്ങളുടെ പാട്ടമൊടുക്കിയതിനായ്ക്കൊണ്ടിന്നു ഭയം നഷ്ടനാ

യാനവതരിച്ചിതിന്നാൾ ഭക്തവൃന്ദ സൌഖ്യം വരിക്കാം നിൻ കരുണയാ ദേവകളി

താഴ്ച കളഞ്ഞു ദേശാന്തരെ ദേവൻ നിൻ വിലമ്പനം വന്ദിച്ചു വാഴ്ത്തുന്നിൻ വന്ദേ പരം

പരമാത്മാനമദ്വയം വന്ദേ പരമൈശ്വര്യനിധികാരണം ശ്രുത്യന്തജ്ഞാനികൾ

ക്കാൽ വിശേഷമനന്തത്തിൽ സത്താമാത്രമദ്വയമീശ്വരം സൎവ്വപ്പുഴിക്കാതം സ

ൎവ്വജഗന്മയം സൎവ്വലോകമയം സൎവ്വജ്ഞമരുളും രത്നകിരീടധരമിളം കാരുണ്യ

രത്നാകരം രക്ഷനായകം രാമാഖ്യം രാജരാജേന്ദ്രം രാജീവ ലോചനം രാജീവലോച

നം രാവണകുലനാശനം മായാപരമം ജ്ഞാനമായാമയമനന്നായകൻ മായാവിഹീന

ശ്രീവത്സം മാധവം മാനവിഹീനം മനോജ്ഞാത്മകം മാംസകൃത്സാരം മനോഹരമാനം

യോഗിചിന്ത്യം നിത്യം യോഗഗമ്യം മഹായോഗധ്യാനം വരിഷ്ഠം മുകുന്ദം രാമം

രമണീയരൂപം ജഗദഭിരാമം സദൈവ സീതാഭിരാമം ഭക്താനന്ദം നിത്യശുദ്ധ

ചൈതന്യരൂപം വന്ദിത്ത മാനവരുള്ളൊന്നിങ്ങളെന്നേരം ആശ്രയിച്ചേൻ ജഗദാശ്ര

യഭൂതയാം മൈഥിലിവത്സലയായ വൈദേഹിയെക്കാഴ്ചയാക്കൊണ്ടു വന്നാശ്രവ

ണങ്ങളിനാൽ ജഗൽസൃഷ്ടികൾ കൊണ്ടുനിന്നതെല്ലാവരും ഗംഗേശനിഗ്രഹാത്മാവ

നക്തിക്കൽ നിന്നെ കേവലവരൊന്നിതയായ വൈദേഹിയെ ശങ്കാവിഹീനം പരിഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക. ഉപന

ത്തിൽ ജഗത്രയത്തിങ്കലും പാവകനെ പ്രതി പൂജിച്ചു രാഘവൻ ദേവിയെ മോദാൽ പരിഗ്രഹിച്ചിതന്നാൾ

പതെരുഹാകമ സംജ്ഞാനകിദേവിയെ സാംകെ സമാവെശ്യ ശൊഭിച്ചിതെററവും സന്തുഷ്ടനന്തദാ രാമനെ

നിജ്ഞൻ സംശ്ലേതനസാധ്വം വന്നു സ്തുതിച്ചിതു രാമചന്ദ്രപ്രഭോ പാഹിമാം പാഹിമാം രാമഭദ്രപ്രഭോ പാ

ഹിമാം പാഹിമാം ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതിന്നു മററാരുമില്ല ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാരുണ്യ വിശേഷവശാൽ യെന്നിരുന്ന

മാത്രം ഭജിച്ചിരിപ്പവൻ സന്തതം തൊണ്ണണമെന്നെ പൊററുമാറ സെന്നിത്യതം പൊൽവാനമെയ്യും

യെഞ്ചെറിക്കൊണ്ടു കേൾപ്പാൻ മന്ദിനം യോഗംവരുവാനനുഗ്രഹിച്ചിടേണം യൊഗതത്ത്വജ്ഞനകാളുക

ൾ ഭക്തിമഹാദേവനും നിന്തിരുനാമങ്ങൾ രാമരാമെതിജ്ജപിക്കുന്നിതമ്പ ഹം പൊല്ലാതിത്തം ദിരന്ദ്യിര

ക്കുന്നിതെ ചൊല്ലുമാങ്ങുശക്തിക്കുമാവല്ലതിൽ ഇവം പല തരം ചൊല്ലിസ്തുതി ചെയ്തദേവ ദേവന്ദ്രനൊടു

ചെയ്തിതു രാഘവൻ കൃത്യ ഭമിച്ചു കപികലാപിരരെ ന്നത്താൽ കാളങ്ങളുജീവിപ്പിക്ക വേണം പക

ലങ്ങൾ കനികൾ ഉക്കിക്കുമ്പൊൾ ഒക്കെ ശശ്യരമായിപ്പുമഴിടുക വാനരന്മാർക്കു അപ്പോൾ നല്കുകയും തന്നെ

ചൊല്ലുകെന്നമെന്നകെട്ടിന്ദ്രനും എല്ലാമകൾ ചെയ്തവണ്ണം വരികെന്നത്താരശ്ചൊൽ കൊണ്ടു അനുഗ്രഹിച്ചി

നാൻ നന്നായുറങ്ങിയുണർന്നവരെപ്പോലെ മന്നവൻ തന്നെ തൊഴുതാരവർകളും ചന്ദ്രചൂഡൻ പരമേശ്വര

നും രാമചന്ദ്രനെ നൊക്കിയതുൾ ചെയ്തു തന്നൊരം നിന്നടൊതൻ ദശരഥൻ വന്നതാ നിന്നുമാനമദനിന്റെ

ന്നകൊണ്ടാൻ ചെന്നവണങ്ങുകെന്നപ്പൊഴുക്കെട്ടമന്നവൻ സംഭ്രമം പൂണ്ടുവണങ്ങിനാൻ വൈദേഹിയൊ

ടും സൌമിത്രിതനൊടും കൂടവെ ഗാഢം പുണർന്നാലിംഗനം ചെയ്തു പുളകം പൂണ്ടു ശുദ്ധമായൊ

രു പരമപുരുഷനെ സൌമിത്രി തന്നെയും മൈഥിലി തന്നെയും ഒക്കെപുണർന്നാനന്ദമഗ്നനായി

തിരുമനെ പറഞ്ഞു ദശരഥനെക്കനിയിച്ച ഭവാനെ ഞാൻ നിത്യപത്രൻ ഭരതൻ വന്നിതന്നാക

യാൽ ജന്മമരണാദികൾ ഉണ്ടായ്തിന്നു നിന്മഹാമായ്മൊഹിച്ചിരിയായത്തന്നെയാകണം സംസാരനാശനകാരണ

ഞ്ഞ വഴിയെ തീരാവാക്യം കേട്ടു രാമചന്ദ്രന്താൻ പൊടൊൻ പൊവാനനുഗ്രഹിച്ചിരന്നാൻ ഇന്ദ്രാദിദേവ

കളെല്ലാം ദശരഥൻ ചെന്നമരാവതി പുക്കുചൊന്നാൻ സ്വർഗ്ഗം സസന്തനൊനെ വന്ദിച്ചനുജ്ഞയാ സ്വർലൊ

കം ചെന്നു പുക്കിരിപ്പിച്ചനും കാഞ്ചിയിൽ ഇരിക്കുന്ന ദേവിയെയുമ മഹേശ്വരൻ ശൂലപാണി ചുരുചന്ദ്രചൂഡനായ്യതന്നെ

ത്തിരുനാൾ ശ്രീരാമചന്ദ്രനിയൊഗേന പൊകിതു നാരദനാദിമഹാമുനിവൃന്ദവും — പുഷ്കരപാണികളാണ്ടാ

ഗിനാൾ പുഷ്കരനെത്രനെ വാക്കിനി രാക്കലം മന്നവൻ തന്നെ വന്ദിച്ചു വെക്കുന്നതു വിന്നെ വിഭീഷണ

നായ് ദിക്കജനൂദൊദാസനായെന്നെക്കരിച്ചു വാത്സല്യമുണ്ടെന്നാൽ ചെയ്കിലപ്പൊഴേ വസന്തോഷ്ണനായ മംഗല

290

൨൯൦ ദൈവത യാത്രിയധൈമിയെ മംഗലസ്നാനപൂർവം ചമയിച്ചിട്ടെണം ശ്ശത്രുഘ്നനിവന്നും കഴിഞ്ഞു

ൻ സുഗ്രീവനെയും വിഭീഷണനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു എന്നിവിടെകൊണ്ടു പൊന്നുതമ്പുരാനവർകൾ മനവത്താല

മരുൾചെയ്തു സൊദരനായ ഭരതനെ അയോദ്ധ്യയിൽ ചെന്നിട്ടു പൂജ്യസഹോദരനനൊടും എന്നെയും വ

ന്നിരിക്കുന്നു എന്നാനവന്തന്നൊടു ഗുഹനെയും അറിഞ്ഞു കാരണങ്ങളെന്നും അറിയിക്കയെന്നു എന്നതിനെ

ക്കുറിച്ചു ചെന്നൊരു രാജ്യത്തിൽ പാർക്കുന്നതും ശ്രീനാശനാദിക്കുതാരിക്കേണ്ടതിന്നു ജനക

വനൊടുകൂടി അയോദ്ധ്യയിലും എന്നലഭിന്നായ സംവത്സരം തികയുന്നതെന്നതും പാർത്തപൻപാ

ടുന്നു ചെന്നിട്ടു ഞാനെന്നു തന്നെ അയെന്നാലവൻ വഹിക്കിൽ ചൊല്ലിയ മറ്റെന്നാൾ എന്നു

തുകൊണ്ടു പുറപ്പെടുന്നതു ഞാനിഹവന്ന സമയപ്പെട്ടെനമക്കുന്നു ചെന്നകാൾവാൻ പറയുന്നു

ഇന്നുതന്നെ അന്നിൽ വാസൽ ചെയ്യുന്നതു കല്ലെന്നതു മെ സൽക്കരിച്ചിട്ടു കസംബരമെന്നെ ടെമക്കൾ

ഭിരരെയൊക്കെ വെസാദരം ശ്രീതിയവർക്കു വന്നാളറിക്കുംവരും ശ്രീതിയറിന്നൊരു ഉപചല

ക്ഷിയക്കെൾ ഉന്നെന്നറിവെടുകൂക്കി ഗൃഹത്തിൻ മുഖംവന്നു കൂടാക്കെവിരരെയുമിപ്പോൾ പാനാ

ശനപുഷ്പരതാംബരങ്ങളെതാൽ വാനരന്മാർക്കലങ്കാര ഭാവംവരുംവണ്ണം പൂജയും ചെയ്തുകഴി

കണ്ണുമായി ചെന്നരാക്ഷിവനെതരനെക്കുറിച്ചിട്ടെ ഷണൻ കൂടെ പ്രമയോദ്ധ്യക്കുതഞ്ചവാനിഹ

പുണ്ണുകമായിവിമാനമുടഞ്ചെഞ്ചൊ രാത്രിഞ്ചരന്മാർ പറിത്താഷുണത്തിപ്പെവാത്തെ ക്കൊമ്പയെയും മു

ത്തുപൊന്നുമൻ കാലത്തിന്നു വരുത്തിക്കൊന്നാമ്പവൌല ക്ഷ്യയായം പന്നവരുമിത്രത്തിൽ

യൊടുകുമഞ്ഞിനൊടും ചെന്നമാനയവിരൻ വിമാനമെറി ഗനാൻ അക്കൊന്നജനത്തിക്കവരമ്പ

രെയും നക്കഞ്ചരന്മാനൊടുംരെഷുത്തമൻ മന്നുന്നെപൂണ്ടുരുൾ ചെയ്തു താരാൽമന്നെതരം

ഞാനയൊദ്ധ്യക്കു പൊകുന്നൂമിത്രകാഴ്ചയും മൈദക്കുതവിഞ്ഞതാൽ ശത്രുഭയമിനിന്നിഞ്ഞുൾ ത്തകപ്പ

മക്കടരാജനതിവമഹാചതെക്കിക്കു സ്ഥിൽ ചെന്നവാഴ്ക നെന്നരുമാകിനു ശരാവിശ്ശാമിട്ടിഷ

ണലക്കിലാന്തവെൺവാഴ്കനിചൂറബന്ധുവർഗ്ഗം കാക്കുത്ഥാന്തിഷമരുൾ ചെയ്തനെരത്തുവെഗ

ത്തിൽ പറിച്ചവർക്കുഞ്ചൊല്ലി നാർ ഞങ്ങളുംകൂടപ്പൊകൊണ്ടയൊദ്ധ്യയിലഞ്ഞു കൌസല്യ

ദിനൈയും വന്ദിച്ചു മംഗലമാമ്മാറഭിഷെകവും കണ്ടു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ക്കുഞ്ഞവിട്ടുവാങ്ങിപ്പൊവാ

ന്നൊരുകവെണം തിരുമനസ്സിലെ കുഞ്ഞത ഞങ്ങൾക്കില്ലംജഗൽപ്രഭൊ ഞങ്ങളിനിതന്നെ

നമക്കുമഭിമതം ഞങ്ങൾക്കു മക്കു നെതൊന്നിയതത്ഭുതം ഇങ്ങിലൊ ചെന്നാമാനമെറ്റുമിൻ

സക്കടമെന്നിയെമിത്രവിഭീഷണനും സെനയാസംസ്ഥം ത്രിശാചരന്മാരും വാനരന്മാരുമ്മാനമെറ്റം

ഗിനാൽ സംസാരനാശനാജ്ഞയാ ലക്ഷ്മീകം ഹംസസമന്വിതം ഇക്ഷ്വാകുതിലകൊത്തമൊ നക്തഞ്ചരെന്ദ്ര

സുഗ്രീവാജ്ഞാപ്രയുക്തന്മാരാമനെ കണ്ടു പിമാനസം എത്രയും ശൊഭിച്ചിതാംബരാന്തെ ത്തെളിഞ്ഞ

ത്രിംശം കണ്ടകധനദാസനം ഉത്സംഗസ്ഥിതമീനപ്രസാദിതാം ഭക്തവത്സലൻ നാലുദിക്കും പൊനരാ

ലൊകത്രവസ്ഥിജനകാത്മജവല്ലഭ ദെവ സന്തൊഷിതെ നരസിംഹലൊചനെ പശ്യന്തി ക്രൊശച

പാപരി സന്ത്യാനം പിഞ്ചതിതൊ വാഹനമായലങ്കാപുരം ശുഭാങ്കണം കാണ്ടിനഞ്ഞു ശൊഭിതകൾക്കുമമാ

ംസ്വാമ്യ പുഷ്പം ഭയങ്കരം അന്നെ വാനരരാക്ഷസ സ്ത്രീകൾമായെത്രയും ഘൊരമായുള്ളൊരു സംഗരം

അന്നെ രാവണൻ പിണങ്ങിയതിനെ നന്ദ്യുപെഴ്ത്തതെന്നെടുകാരണം കുംഭകർണ്ണൻ മകരാക്ഷ

നതെന്നതാത്മാക്കൊണ്ടുന്ദ്രജിത്തുവധം ഭദ്രം ത്രിശിരസ്ഥമതി കൊഷനംപന തെസൗമിത്രി

തന്നെ പൊരുത്തമെ പിണങ്ങിയതും മിന്നൽപൊലുള്ള തെണവ പുരാരെ കപിക്കൾ കൊണ്ടു ഗിനാൽ

സെതുബന്ധ സ്തുതകാരണാ സാഗരെ ഹെതുബന്ധസ്ഥാനത്തിന്നിയപ്പുറം സെതുബന്ധസമയമാഹാത്മ്യം

പ്രിയെ പഞ്ചപാതകനാശനം ത്രൈലൊക്യ പൂജിതം കണ്ടുമുദ്രം ദുരിതനാശനം കണ്ടുമമ

അത്തിനത്ര രാമെശ്വരം എന്നാൽപ്രതിഷ്ഠിതനായമഹെശ്വരൻ പന്നഗഭൂഷണന്തന്നവണങ്ങു

ന്നിന്നത്ര വന്നെന്നെ ശരണമായ് പ്രാപിച്ചു ത്രാണമനായ് വിഭീഷണൻ വധമെ ദൃഷ്ടക്കരമെന്നതൊരൊ

ഭൂമി കാണെടൊ കിഷ്കിന്ധ സ്വയം കപിന്ദ്ര പുരിയിമാം ശുഭാമനൊഹരം ദൂതവാക്യം പുരൊ സുഗ്രീവ

നയമൊപെക്ഷിതന്നൊരം താരാദികളായ വാനരസുന്ദരിമാരെയും കണ്ടുകൊണ്ടുപൊയ് വെണ്ണം കൊ

ണ്ടു ഹലമയൊധ്യാപുരവാസിനാം ചെന്ന് പാരപുണ്ട്രൊഴവരും തിങ്ങിയും വാനരസ്ത്രീകളുമൊരു സ്ത്രീകളെ

ഒള്ളാമാനിനിമാരെ ഹിതതിങ്ങിയിന്നു ഉന്നുചുറ്റുമയൊഗമിട്ട വിമാനമനൊജ്ഞമിതി പൊകണിങ്ങ

പാരഞ്ഞിട്ടു ഇങ്ങു എന്നൊട് പറഞ്ഞ് വധൂമാരെയും മിന്നതമെന്നകൂടികൊണ്ടുപൊയ് വെണ്ണൊരാ

ശൊഭ ത്രൈലൊക്യനായകൻ ഞങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളാകുമൈക്ഷ്വാകുവന്നിങ്ങുമിമാനസം കൈവാണിതലെനൊക്കി

മന്ദമന്ദം തദാ താണതുകണ്ടു ചൊല്ലി ഉത്തരപ്പുത്തമെൽ വാനരസ്ത്രീമാരെന്നിങ്ങു ഇങ്ങൊരുമാനിനിമാരെ

പത്തുജ്ഞാപിനെവരും ഉടൻപിരയതകെട്ടുമൊദനക്കിഷ്കിന്ധസ്വപുരനിങ്ങൊംഗനമാരെയും പൊകണ

ചൊല്ലിമിമാനം കരെറിനാർ ശാഖാമൃഗസ്ത്രീ വന്നാരും കരെറിനാർ താരാദികളായവരെന്നി

ഉത്ഭവം താരാരുമാദികളെങ്ങും മൊദമാർന്നിതം ത്രൈലൊക്യനാലാമമങ്ങുവഹാംസിഗാമിനിംഗന

ദ്രുവാലനാദികൾ കൊണ്ടുസംഭൊഗനെയുള്ളവരുമായി വെഗെന സാപ്രന്ദമൊദാൽ തിങ്ങിച്ചു

മിമാനമം മിതെ വെകനായകൻ ജാനകിയൊടുകൂടി ഉചിതപരമാനന്ദസംയുതം പ്രിയമനൊഹ

ഒരെ വസ്ത്രവിധിമാതൃക്കളുംകാഞ്ചലം പഞ്ചനം വാണിടമതെവകണ്ടുഭരതനെന്നാമെടെ

യെക്കൂട്ടാ ഭരദ്വാജാശ്രമം കണ്ടെത്തുവിൻ കരയിൽ നാതടശോഭിതം ഗംഗാനദിയതിനെ കടന്നി

ഞ്ഞു ശൃംഗിവേരൻ ഗുഹൻ വാഴുന്ന നാടെടോ പിന്നെ [illegible] നദിയതിനെ കടന്നു [illegible] യെന്നാൻ

[illegible] ചെയ്തു നേരത്തു [illegible] മാനവും [illegible]

[illegible] രാമനും ചൊല്ലി [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] താപസശ്രേഷ്ഠൻ നൽ [illegible] യൊരു [illegible]

[illegible] ഭരതനും സോദരനും [illegible] ശത്രുഘ്നനായ കുമാരനെയും [illegible] ശത്രു [illegible]

[illegible] ചൊല്ലിനാൻ [illegible]

[illegible] ചെയ്തു [illegible]

[illegible]

[illegible] ഭരദ്വാജ [illegible]

[illegible] ക്രമവും കണ്ടു [illegible]

[illegible] സാക്ഷാൽ മഹാ [illegible] നാരായണനായ [illegible]

[illegible] ഭഗവതി സീതയാ [illegible] നായതനന്തൻ [illegible]

[illegible] മമാശ്രമം ചെന്നയൊ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ചെന്നയൊ [illegible] സോദരന്മാരെയും കണ്ടു വിശേഷമറിഞ്ഞു വന്നിട്ട

[illegible] ഗുഹനെയും

[illegible]

[illegible] ഭക്തനായിട്ടും ഭരതനെ കണ്ടപ്പോൾ

[illegible] സോദരനെയും [illegible]

[illegible]

നൊട്ടും കൂടവാഴുന്നതു കണ്ടു മാരുതിയും ജാനകിയും ഭക്തിതൊറ്റവും ഭക്തിക്കുള്ളിൽ ഭക്തന്മാരവനിയിൽ ഏറെ

നൽകുന്ന ലക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെയുറ്റ നക്ഷത്രമാത്രാദു ചൊല്ലി ഗിനാൻ ഞങ്ങൾ തന്നെ കുശലത്തോടെ

തന്നിനഗെന്ദിരാമയും കാണായാറണ്ടിഗെന്റി തയെയും സുമിത്രാത്മജന്തന്നൊടു മാതാരമെജ്ഞയ്ക്കു

പഗങ്കന തന്നൊടും സുഗ്രീവനൊടും വിഭീഷണന്തന്നൊടും മുഖ്യമായുള്ള രക്ഷോബലന്തന്നൊടും കൂടെ

കമലാക്ഷമാനത്തിന്മേലെ വന്നിങ്ങു ചേർന്നിരിക്കുന്നു ദയാപരൻ രാവണനെ കൊന്നതു ധീരിയെയും

പിന്നെ ദേവകളാലഭിവന്ദിതനായിരിക്കും രാഘവനെ കണ്ടു വന്ദിച്ചു മാനസെ ശോകം കളഞ്ഞു

കാമിനിയിരിക്കുന്നു ഭരതകുമാരനും ചൊല്ലിന്റെ ദൂതിയിൽ തന്നെയും കണ്ടു സന്തുഷ്ടമാനസൻ

നായകനെ ചൊന്ന ഗാഢമാലിംഗനം ചെയ്തു വാനരവീരൻ പരമാനന്ദബാഷ്പം

ഏകവും ചെയ്തുതൊട്ട പൊന്മണി നന്ദത്തോടനൊ ഭവാനെ വന്നിരിക്കുന്നു വയും

അഷ്ടവാക്യം ചൊന്നതിനന്തരം വന്നായതുകൊണ്ടു നിന്നു കാണുന്നേരം ശോകാദികൾ തീരുമെല്ലാം

ഭവാനിപ്പോൾ ലോകമഹാമേരു സാകം തനിയിലായുള്ള മാരുതി ഞായനെ കണ്ടപ്പോൾ ചൊല്ലിയ ധീരൻ

രാത്രിയിന്നും ദൈന്യം മാനവനാഥൻ അംബ വാനരന്മാരൊട്ടു കാനനെ സംഗതിയുണ്ടായതെല്ലാമെ

ബൈഹിയെക്കണ്ടു കൊണ്ടുവാരെണ്ണിയെയാഞ്ഞാശാനായി വനാകിയ രാവണൻ ഇത്തരം ചൊല്ലിയ നേരം

മരുത്സുതൻ ഇത്തരം രാജകുമാരകൻ ചൊല്ലിനാൻ എങ്കിലോ നിന്നുടെ ദയയാൽ ഉപലക്ഷിതൻ

നിന്നാൽ കലശൽ വിലയിക്കുന്നവനായി തന്നത്തെ തെളിഞ്ഞു യെയൊരു ദുരിതവും തീരും തന്നെ ഉണ്ടായിതെന്നെ

ഞാൻ കേട്ടു ഉള്ളിൽ വന്നു ഭയം ദുഃഖവിനാശം തവ പൊയിതെന്നു പറഞ്ഞു ഭരതൻ ആനന്ദം പൂണ്ടിതു

കൈ വെച്ചു അന്നേരം കരുണാമയൻ വന്നെത്തും വരെ ഞാൻ ശത്രുഘ്നനൊടു ഭരതനായി വർദ്ധ

പൂർണ്ണമായ ദിനം ഇത്ര എന്നൊർത്തു കൊണ്ടായിനാർ ശത്രുഘ്നനൊടു ഭരതകുമാരനു മൂത്താദരം ത്തിയെഗ

ഭാനൻ തന്നൊരാപ്പോളേ നാനാപ്രകാരം നെയ്യുന്ന ജനങ്ങളെന്നരത്ത രാജ്യമലങ്കരിക്കാനുമെല്ലാവരും കൈത്തൊഴു

ദേവന്മാരും ഭക്തിപൂജയൊടു ഉത്സാഹം ചെയ്തു ഭരതന്റെ ആജ്ഞയാൽ കൊടിക്കൂറകൾ തോരണങ്ങളും വന്നിട്ടു

പൂക്കൊടികളും നിരന്നു തോരണങ്ങളും മാലകളും വൈക്കണം പട്ടുകളെല്ലാം പുറമെ കെട്ടിയെ വെണ്ണം പട്ടാളിക

ളുമൊരുങ്ങണമെല്ലാവരും രാജധാനിയിൽ മാതൃജനങ്ങളും വാദ്യഘോഷങ്ങളും

ഞാൻ വാരനാർ ഗണങ്ങളും മലർ ചാർത്തിയ മാലയും വന്നെത്തണം എല്ലാവരും ചെന്നു കൊണ്ടാടാകു

ക്കൊടികൾ കൊട്ടകളും മംഗല്യത്തിനു കൂട്ടുവാൻ വെണ്ണം പുഷ്പങ്ങളും കുംഭങ്ങളും ധൂപദീപങ്ങളും കൂട്ടും ഏര

ഉപരി ചെന്ന് പൌരരും താപസന്മാരും ഭൂസുരവർഗ്ഗവും ഭൂപതി വീരന്മാരും വന്നീടണം ചെറു

൨൩൪ ജനങ്ങളുമായി ബാലവൃദ്ധന്മാർ ശ്രീരാമനെ കാണ്മതിന്നു വരുന്നേരം ശത്രുഘ്നനും ഭരതനുമായി

സപത്നീമാതൃമാരാറങ്ങുലക്കെല്ലാം നിന്നാൻ ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ കാണ്മതിന്നായി വന്നു പൌരജനങ്ങ

ളിരിക്കുന്നയോദ്ധ്യയിൽ വാരണമ്മാരെരുപതിനായിരം തേരുമെണ്ണ വണ്ണം പതിനായിരമശ്വ

ങ്ങളായിരത്തരഗങ്ങളും ഞങ്ങളെ ഇരുപതിനായിരമങ്ങു കാലാൾ പട്ടകളും രാജനാരീജനം തന്നിലെ

ത്തൊണ്ടു രാജകുമാരനെ കാണ്മാനായി നിന്നാൻ പാദുകം കൈക്കൊണ്ടു ചെന്നു ഭരതനും പാദചാരി

ണനടഞ്ഞുടൻ നാൽ ചുറ്റുമായ്ക്കൊണ്ടു ശത്രുഘ്നനാകിയ സോദരനോടുമന്നേരം പുഷ്പ

ചന്ദ്രോദയം ചെയ്തകന്നേരം കാണായി ചന്ദ്രനത്തത്രമനോഹരം പൌരജനാദികളൊക്കെയും കൂ

ടി ഹലാൽമാരുതപുത്രൻ പറഞ്ഞാനന്നേരം പുഷ്പകമതിൽ തെമായിയ പുഷ്പകം തന്മേലവ

ൻ നിന്നും നിതാന്ത ലക്ഷ്മണൻ സുഗ്രീവ നക്ഷത്രചാരിവക്ഷ്യമായുള്ളൊരാൾ വൈദേഹിസമന്വിതം

കണ്ടു കൊണ്ടിതിൻ പരമാനന്ദവിഗ്രഹം പുഷ്പകം താരകം ചന്ദ്രശോഭിതം പരം ജനങ്ങൾ ജനങ്ങളുമ

ളായ ശബ്ദം പുനരപി ഭരതന്മാരുമായി ചെന്നു ബാലവൃദ്ധന്മാർ തൊഴുതു വന്ദിച്ചാരപ്പൊഴുതു

ഹലം പറയായ തെല്ലുമേ വാനവർ വാക്കുകൾ പരമന്മാർ തന്നവർ പാദം വണങ്ങിനാരെവ

രും പായകിമാനപ്രസന്നതനാം ഭഗവാനെ രാമഭദ്രനെ കണ്ടു ഭരതനും മെല്ലെ മഹാഗിരി പൂക്കുന്ന

ശോഭയായ് ചെന്നു പൊലെ വണങ്ങിനിന്നാൻ മിക്കുരുകാണിയ താണുമെല്ലവെ പുഷ്പകമാ

യവിമാനപുഷ്പമന്നേരം ജനങ്ങൾ ബാഷ്പം കലർന്നു ഭരതനും രാമനെ നായിമാനം കരേറി ഭിന്നാൻ

ഞാൻ മമ സക്തിയുള്ളോരഗ്രജന്മാരെ കൈത്താങ്ങി സംഗ്രഹിച്ചു ചെന്നിരുന്നാൻ കാലമനേകം കഴിഞ്ഞു

കണ്ടു ഞാനെപോലെ കുമാരനെപ്പുനരത്തൊക്കിനാൻ ഹർഷാശ്രുധാരയും ചൊരിഞ്ഞു പുഷ്പകവും

ഉച്ചവാസം പുരം പൂക്കും വീഥി വഴിയെ നന്നെരത്തു ശത്രുഘ്നൻ ലക്ഷ്മണനും ഭരതനും ഒന്നിച്ചവ

രെങ്ങും നാനാംഗനൽ ... വാൽ നിലനിന്നു നാന്മൈന്ദനം തദനന്തരം ...

ൻ ഗവയൻ ഗവാക്ഷൻ നളൻ നീലൻ ഋഷഭൻ പനസൻ ശരഭനും ശൂരൻ ... പിന്നെ കേസരി

കുമ്പൻ കുമുദൻ ശതബലി ദധിമുഖൻ താരനാകും വേഗദർശി വിനതനാകും ഗന്ധമാദന

ൻ കേസരിമുഖ്യന്മാരെപ്പോൽ കപിനായകന്മാരെയും നാമങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു ഭരതനോടു ഭരത

കുമാരനും പുരുഷോത്തമനും വാനരപ്രവരന്മാർ കപികളും ശ്രീരാമപുത്രനും കുശലം ചോദിച്ചു പ്രീതിയോടും കലർന്ന

വന്നിരുന്നോരവർകളും സുഗ്രീവനെ ക്ഷണിച്ചുവൊന്നു പുണർന്നാൻ ... ഭരതനും വിഭീഷണനെ

ത്തഴുകിനാൻ രാക്ഷസപ്പരിവൃഢൻ രാവണൻ തന്നെ വധിച്ചീടുന്ന നായകന്മാരാകുന്ന വാനരർ

ക്കാലമങ്ങൊരുവനായിച്ചമഞ്ഞു ഭവാൻ പണ്ടു മറ്റൊരു ഭവാനിതിന്നെങ്ങൾക്കറിഞ്ഞീടുന്ന സംശയമില്ലെന്നുള്ളി

ല്ലുന്നിക്കൊടൊരശൊക താതരയായ കൈനസ്സൂത പട്ടം രാഘവൻ ഭക്തന്മാനമതിന്നുള്ളിലെന്നാൻ കാലെ

കറിഞ്ഞുചൊന്നാളുടെ മുലമൂലക്കെ പരന്നതുമൊതൊരു നന്നെരം കൈകെകിയെ ക്രിയമാണ്ടതന്നെ

ക്കം കാരുണ്യനാശത്തിൽ തവ ഭൂതങ്ങളും വന്നിരുമാരൂണമൂജനങ്ങളും നന്ദിച്ചവരുമണ്ണു

തുടങ്ങി നാൽപതു ലക്ഷങ്ങൾ മൂത്ത വാദങ്ങൾക്കുള്ളിനിന്നു ക്ഷമ പറഞ്ഞു ചൊന്നാര വർക്കും ഭക്തിവര

വശനായ ഭരതനും മിത്തമന്നിഞ്ഞു തൻ പാദുക കൂടെ പുഷ്പം ശ്രീരാമപാദാരവിന്ദങ്ങളിൽ ചെത്തി

പതിച്ചിണാശ്രമത്തിലുള്ളിനിന്നാൻ രാജ്യം ചെയ്യാതെ മൈക്കൾ വരുത്തു ഞാൻ പൂജ്യനാം ശ്രീകൽ

സമക്ഷത്തിലൊരാൾ ഉന്നതരങ്ങളും സഫലമാക്കുന്നിതു ശത്രു നാശനെന്നയെന്നെന്നരുളിയും വനമന്നൊ

രപ്പൊളെല്ലാം സഫലമായി വന്നിതു മലക്കുള്ളിൽ രാഘവപുഷ്പം പ്രഭാവങ്ങൾക്കിനി പതിനാലു സംവത്സരങ്ങളി

ലൊരു ദിനം ഭൂപതെ ക്ഷത്രിയന്മാരും കുതിരയും പറഞ്ഞു കൊണ്ടുനടിച്ചു മനം പതിനാലു ദിവസങ്ങളെല്ലൊ

തിന്നു കാരുണ്യമൂഴികകൊണ്ടുഞാനിന്നിയൊരും രാജ്യമത്ര രക്ഷിച്ചതും ത്യാജ്യമല്ലൊരും ഭവാ

നാമിതിനവ രാജ്യവും ജനങ്ങളെയും ഭവനത്തെയും പാലനം ചെയ്ക ഭവാനിനിമേലിൽ തുടങ്ങി കാലം

തനിച്ചു കാരുണ്യവാരിധെ ഇങ്ങനെ ചൊന്നു ഭരതനെ കണ്ടവർ ഏതെയും പാരം പ്രശംസിച്ചു വാഴ്ത്തിനാ

ർ സന്തുഷ്ടനായ രഘുകുലനാഥനും അന്നു തൻ മാനിനിമാരെയും മാനിച്ചു നന്ദിയോടെ ഭരതാശ്രമമതു

നാഥനും ഭൂമിയിൽ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാനിനി പുഷ്പകമായ വിമാനത്തെ മടിയിൽ ഇഷ്ടമായുള്ള ധനദനുക്കു ഉപേക്ഷ

തു കൊടുക്ക പൊയ്ക്കൊൾക എന്നതു ക്കാലത്തെ പുഷ്പകമായ പെരുമ്പടയൊടു വിടചൊല്ലി നാമമുള്ളവാ

ട്ടും നമ്മിൽ ക്ഷത്രിയന്മാരകൾ ഉരുളിച്ച മനം [ചൊല്ലി] മഹാ സന്നമാകുന്നു വസിഷ്ഠമുനി ഗുരുനാഥൻ കൊ

ണ്ടിന്നയോധ്യാ സന്നദ്ധരായി ശതൃഘ്നനിരുന്നു ഗുണനായകൻ ഭരതനും കൈകയീ പുത്രനും കുല

സ്വഭാവത്തിൽ വസിഷ്ഠനും വാമദേവാദി മഹാ മുനി വര്യന്മാരും ഭൂമിദേവന്മാരുത്തമന്മാരും മന്ത്രികളും

രത്നങ്ങൾ ഉത്തമമെന്നു ചെല്ലുകിന്നുള്ള പതിയായ രാമനൊടൊന്നെരം ബ്രഹ്മസ്വരൂപനാമാരാമനെ വ

രൻ ജനനായകനെ കണ്ടു ആനന്ദമംഗല തീർത്ഥ ജലങ്ങൾ തിരുവടി തന്നെ പാദം തൊഴുതു തൽ പാദങ്ങളിൽ വീണു

ന്നവരെല്ലാം ഉയർന്നു ജനങ്ങളുമാനന്ദ ഗംഗ തന്നിൽ സകലർ പുതിയ പ്രഭാവന്മാരും സനാതനൻ തിരുപാദമായ യാത്രയോ

കണ്ടുണ്ടായതിലും രക്ഷിച്ചു സംഹരിക്കുന്നവൻ ഇക്കിന്നിയെല്ലാം ഇവർ വാക്കുകൾ കേട്ടു തിരിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞാൻ മന്ദ

ഹാസപുരസ്സരം മാനസ വൈഭവം കണ്ടു കാണ്മ മെന്നാനന്ദയൊന്നിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നൊരെല്ലാവരുമിവ

രിന്നൊരു ക്ഷിതി കൊള്ളുവതും പങ്കജലൊചനനാം ജനകാത്മജയാൾ സുഗ്രീവൻ തന്നുടെ ഭൃത്യനാം ശത്രുഘ്നനും

തട്ടാം ശത്രുഘ്നൻ കൃതകൎമ്മാരെവരൽത്തന്നാൻ സംഭാരവും മദ്ധ്യെ കാണ്മ മെവരും സംഭവിച്ചിട്ടു
നാരായണന്റെ ചെതസാ ലക്ഷ്മണനും ഭരതകുമാരനും രക്ഷൊവരനും ദിവാകരപുത്രനും മുമ്പെ ജ്വാ
ലാരശൊഭനവും ചെങ്കുസാലക്ഷ്ണ്യമൊട്ടും കുത്തുമുട്ടിയ വ്യാംബരം പൂണ്ടുമാല്യാന്നലെവഷ്യ ലങ്കാ
രങ്ങളുണ്ടു കുറുഹലം കൈകൊണ്ടു നാരതൻ ശ്രീരാമദെവന്റെ ലക്ഷ്മണനും പുനരാരൂഢമൊട്ടു
മലക്കിൻ ചിനാൻ ശൊഭയൊടെ ഭരതൻ കുഞ്ഞലപാദുകയാട്ടരണ്ടും ഉതല്ലാമന്നു വച്ചായി
ജാനകിദെവിയെ രാജ്ഞനാരീജനം മാന്യുപലകത്തിലിട്ടു രവിസൂനു വാനരനാരീജനത്തൊടും
കൌസല്യാദിമാതാരാലലങ്കാരങ്ങൾ നൽകിനാർ അന്നെരമഥ സുമന്ത്രൻ മഹാരഥം തന്നെ ച
മയിച്ചു യൊജിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൻ രാജരാജസമൻ വിഭു ആയവൻ രാജ്യയെല്ലാം മഹാത്മാ ഇന്ന
മിനാൻ ഇത്ഥം തനയനംഗദവീരനും ഐന്ദ്രിയും ത്രിഷ്ഠണന്നതും വ്യാംബരാഭരണാ
ദ്യലങ്കാരങ്ങൾ ഉപഗങ്കാശ്ചാരു ചങ്ങലപാദുകൾ നാഗനകമ്പയിയാൻ ഇടന്നിനാൻ സിതയ്ക്കു
സുഗ്രീവപത്നി കൂടാതെയും വാനരനാരിമാരും വാഹനങ്ങളിൽ പിമ്പെ നടന്നിതു ശംഖനാദ
ങ്ങളും ഗംഭീരവാദ്യഘൊഷങ്ങളുമായും തൂസാരഥ്യ വെല്ക കൈകൊണ്ടു ഭരതനും ചാരു
ചാമരം നക്തഞ്ചരെന്ദ്രനും ശ്വെതാതപത്രം പിടിച്ചു ശത്രുഘ്നനും സൊദരന്മാരുപൃഷ്ഠങ്ങ
ളെവിടന്നിനാൻ മാരുതി വെഷം ധരിച്ചു ചമഞ്ഞുള്ള വാനരെന്ദ്രന്മാർ പതിനായിരം പൊ
രും വാരണെന്ദ്രന്മാർ കഴുത്തിലെറിച്ചു വെറരങ്ങനങ്ങളുമായി നടന്നിതിനാർ രാമനിവ
ങ്ങ് മെഴുന്നള്ളുന്നെരത്തു രാമമാരും ചെന്നഹസ്ത്യമെറിനാൻ കണ്ടിതാനന്ദത്തോം പൌര
ഷഠാങ്ങളും പുണ്യ പൌരുഷമാലൊകനരീജനം ദെഹപരവശന്മാരത്തിമരുമിനാർ മങ്ഗലം ചെ
ന്നരാഘവൻ വാസവമന്ദിരതുല്യമാം താതാലയം കണ്ടു വന്ദിച്ചുകം പുക്കുമാതാപദം വന്ദിച്ചിത
ന്നവിഷ്ടപ്രിയമാരെയും പ്രീത്യാ ഭരതകുമാരനൊടന്നെരം ആജ്ഞയായിച്ചൊന്നാനന്ദമിങ്ങിതം
ദവാൽ ഭാനുതനയനും നക്തഞ്ചരെന്ദ്രനും വാനരനായകന്മാർക്കും യഥൊചിതം സൌഖ്യനവാസ
ത്തിനൊരൊ ഗൃഹങ്ങളെ ലാക്കുകപൊണമവരെ തിരവിൽനിന്നു എന്നതു കെട്ടു ചെയ്താൻ ഭരതനും
ചെന്നവരൊരൊ ഗൃഹങ്ങളിൽ മെവിനാർ സുഗ്രീവനൊടു പറഞ്ഞു ഭരതനും അഭിഷെകത്തിന്നു
വെണ്ടുന്ന മംഗലമാം തീൎത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുവരെണം മംഗലനാഴികളൊടും യഥൊചിതം നാലു സമുദ്ര
ത്തിലും ചെന്നിറ്റിച്ചെം കാലെ വരുത്തുക എന്നുനാൽ വെണ്ടതും എങ്ങിനെ ലൊകാംബു പാനം മരുത്സുത
പൂത്താംഗദ ജാംബവാൻ സുഷെണനും വെഗത്താടെ പുഞ്ചക്കലശങ്ങൾ തന്നിൽ മലയജജലങ്ങളെ നവാ

യെക്കുറിച്ചു വാനരശ്രേഷ്ഠന്മാർ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ജലങ്ങളെ അവർ കൊണ്ടുവന്നിതെന്നരുളിച്ചെയ്തു
സ്വർണ്ണപാത്രങ്ങളിലും പുഷ്പങ്ങൾ ശർക്കര പാലിയായ ഇതിൽ ഉത്തമങ്ങളായ സർവ്വൌഷധികളും അവർ
മാതൃജലപാത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നാർ സ്വയംശത്രുഘ്നനും മന്ത്രിമാരുമായി മറ്റുള്ള
ശുദ്ധപാത്രങ്ങൾ സംഭരിച്ചിതെന്നാൽ രത്നസിംഹാസനേ രാമനെയും വൈദേഹിയെയും വാമ
ഭാഗേ ഇരുത്തി പൂജ്യമായ വാമദേവവസിഷ്ഠജാബാലി ഗൌതമൻ വാല്മീകി എന്നിവരെല്ലാം വസിഷ്ഠനാം
ദേവികൾ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠരെല്ലാം കൂടി ദാശരഥിയെ അഭിഷേകവും ചെയ്തു പൊന്നിൻ കലശങ്ങ
ളാൽ ഇരുന്നു ദുഃഖങ്ങളും നശിപ്പിച്ചു ചേർത്തുമക്കളും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഭംഗം പോലെ തിരിഞ്ഞു
ദേവന്മാരും ആമരമിഷീനാർ ശത്രുഘ്നവീരൻ ഇടയിൽ ഇരുന്നു കയ്യിൽ വെൺചാമരം വീശി
ച്ചിതെന്നാൽ ലോകപാലകന്മാരും ദേവതമാരും ആകാശമാർഗ്ഗേ പുകഴ്ത്തിനിന്നാൾ ദേവഗന്ധർവ്വ
മാരും പാടി ആടുന്നു ദേവദേവന്റെ തിരുമേനി കണ്ടു ഭക്ത്യാ ചന്ദ്രചൂഡനും ചെയ്തു
കൊണ്ടിതു സ്തുതിചെയ്തിതു ശിവനും അന്തർഗ്ഗതമായ ശാന്തകാനനം പഞ്ചവക്ത്രകന്മാണം
ശ്രീകോദണ്ഡധരം ഹാരകിരീടധരം രാമമിതം രാഘവം മനോരസമനോഹരം മനോഹരം പീതാംബരം
പരിശോഭിതം ഭൂധരം സീതയാ വാമാങ്കസംസ്ഥിതയാ രാജിതം രാജരാജേന്ദ്രം രഘുകുലനായകം
രാജീവലോചനം സ്വവംശമുഖ്യം രാവണനാശനം രാമമായാപരം സേവകപ്രിയഷ്ടദം സേവ്യമാനാ
മയം ഭക്തന്മാർക്കെന്നും മായാമയിയെയും വന്ദിച്ചേൻ പരാക്രമനെ സ്തുതിച്ചിതെന്നാൽ രാഘവ
ജയ ജയ ലോകനായകനായ രാമ ലോകമൂലകാരണനായ ദേവദേവ നിന്നെ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നേൻ ദേവ
ലോകഗുരുവായ ദേവ ശ്രീരാമദേവ സിംഹാസനസ്ഥായ ഹാരകിരീടധരായ നമോ നമഃ ആദി
മദ്ധ്യാന്തഹീനായ നമോ നമഃ വേദസ്വരൂപായ രാമായ നമഃ വേദാന്തവേദ്യായ വിഷ്ണവേ രാമായ
തേ നമോ വേദജ്ഞവന്ദ്യായ നമോ നമഃ ഉരുഗുണങ്ങളുള്ള കരുണാകര ജയ
ഭക്തന്മാർക്കു നാഥനായ ആശ്രിതവത്സല ജഗന്നാഥനായ ദുഷ്ടരാവണ രാക്ഷസൻ
മുതലായവരെ ഒടുക്കി ലോകം പാലിപ്പതിന്നായി ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരൂപത്തോടും വന്നവതാര
നായകനായ ദശരഥൻ തന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ചു നിന്തിരുവടി ദേവകൾക്കു സന്തോഷം വരുത്തിയ
ശ്രീരാമദേവ ദേവകൾക്കു തുണയായവൻ നീ തന്നെ നിന്തിരുവടി തന്നെ ഉത്തമപുരുഷനാകുന്ന
വിഷ്ണുവാകുന്നതും ഭവാൻ കാരുണ്യം കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരും ധന്യന്മാരായതു നിന്തിരുവടി
തന്നെ പരംപുരുഷനായ ശ്രീരാമ ആദിത്യവംശ ശത്രുനാശന നാഥനായ

ഉത്തര ദാശരഥിയെ വെവ്വേറെ പറഞ്ഞു നാൽ പറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിലും ഇങ്ങനെയെല്ലാമായിട്ടുകൊണ്ടുള്ളോ

ന്നിയമിച്ചിയ രാവണ രാക്ഷസൻ തൻ ക്രൂരത്താൽ പതൊക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദുഃഖവശത്തിന്നു ഞങ്ങൾ

ക്കു ദൈവമെ ബഹുവധം ഭക്തിപ്പെട്ടിരുന്നെപ്പോഴും ശ്രീരാമചന്ദ്രനൊന്നിൽ സംഗ്രഹം രാമായ

രക്ഷിപ്പതിനായിട്ട് ലോകാദിരക്ഷയായിസ്ഥിതി രാമായണമെന്നും ഭക്തന്മാരെല്ലാവരും ശ്രീരാമഭദ്ര

നെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന പക്ഷം ത്രൈലോക്യനാഥനായ രാവണൻ നഷ്ടനായിത്തീരുന്നു തൽക്ഷണം വന്നു

ന്നങ്ങൾക്കു ദൈവമെ പക്ഷിയും വാഴ്ത്തിയ ലോകത്രയത്തിങ്കൽ ഇഷ്ടപ്രകാരമായി ചിന്തിക്കപ്പെട്ട

ത്തിനാൽ മിക്കതും ഉള്ള ആയ കാരണം കൊണ്ടു ശക്തിയുള്ള ഞങ്ങൾക്കു ഭുവനൈക രക്ഷ

യോടു കൂടിയിരിക്കുന്ന അരക്ഷാമിനാശനനായിട്ടു രക്ഷിച്ചു തന്നരുളി ചെയ്തു

ന്നങ്ങളും രക്ഷാപരനെ വന്ദിച്ചു പ്രപഞ്ചം ഭവാൻ പക്ഷിവാഹനവാമിനാശന രക്ഷകന്മ

രോടു കൂടിയും നമ്മുടെ ഭൂമിയെ സംരക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന

രാമായണം ഭാഷ നാരായണനെ ഭയപ്പെട്ടു സന്തതം ഞങ്ങളും ഭാഗ്യമുള്ളവരായിരുന്നു

ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടു നമസ്കരിച്ചു പാടി കൊണ്ടു നാരദൻ സ്തുതിക്കുമിക്കാലം

ഭാവത്തെ തന്നെ രക്ഷിപ്പാൻ ആയിരം നമസ്കാരം ഇന്നു മഹാത്മാക്കളുടെ നാമങ്ങളെ

ന്നിന്നു മഹാഭാഗ്യവാന്മാർ പ്രതി ധർമ്മം രാക്ഷസരാജനെ കൊന്നു ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളെ

രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു കാരുണ്യ വൈഭവം പന്നഗത്തെ

വഹിക്കും ഭഗവാൻ തം വന്ദേ മഹാഭയം വന്ദേ മഹാഭയം ഇന്ദ്രാദികൾ പരമപുരുഷൻ പദം

സംഭാവ്യ ഭക്തന്മാർ പക്ഷീന്ദ്രവാഹനം കമലനയന രാമാ വയം ഭയം പൂണ്ടിരുന്നു പണ്ടൊരു

രാവണനെന്നൊരു നിശാചരനാൽ നടുങ്ങി ലോകങ്ങളെല്ലാം ദുഃഖിച്ചിരുന്നു

ദേവന്മാരും സകല മഹർഷിമാരും പിതൃക്കളും ഭക്തന്മാരും നാരദാദികളും

ദശഗ്രീവനെക്കൊന്നു ഞങ്ങൾക്കു നിർഭയത്വം വരുത്തി രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഭയം ഒഴി

ഞ്ഞു ഭഗവാനെ നമോ നമോ നമഃ എന്നു ഭക്തന്മാരും ഋഷികളും സ്തുതിച്ചു

ന്ദ്രാദികൾ കൊണ്ടു പക്ഷീന്ദ്രനാൽ ചിത്രമായ ഞങ്ങൾക്കു ഇങ്ങനെ തീരാത്ത ഭാഗ്യം

പരമാത്മാവിനെ നമഃ ചാരുരൂപനെ മഹാരസം ഗന്ധർവന്മാരും രാക്ഷസരും

കൾ തമ്മിൽ നാരദാദികൾ കൂടി പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തു ഗന്ധർവന്മാർ പാടി

ഈശ്വരൻ തന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷിച്ചു എന്നു ശ്രീരാമചന്ദ്രാനുഗ്രഹം കൊണ്ടു സമസ്ത

ത്തും താമലാദെന്നിങ്ങിനെ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു താരകബ്രഹ്മമന്ത്രം ... പതയവതക ൨൩൫

ന്നവാണിനൊർസഖിയിൽ വരമ്പ്രപന്നങ്ങൾ മാത്രമാനന്ദമയ്യത്തെ ദൃശ്യയമൈകം മനോമയം ഭാവ

നയാ ഭഗവല്പാദാംബോജങ്ങളെ സേവിച്ചിരുന്നാർ ജഗത്രയവാസികൾ സിംഹാസനൊപരി

സ്ഥിതയാ സംയുതം സിംഹപരാക്രമം ... കൊടിപ്രഭം. സൊദരവാനരനായ പസരാക്ഷസഭൂദെ

വപൂജിതനൊപ്യമാനം പരം രാമമഭിഷെകത്തിന്നാദിവിഗ്രഹം ശ്യാമളനാകൊമളം ചന്ദ്രികാ

പ്രഭം ചന്ദ്രബിംബാനന ചാരുതായതദൃശം ചന്ദ്രകമന്ദഹാസൊജ്വലം രാഘവം ത്യാഗിത്വവ

ത്തിഭിഷെപ്രഭം കണ്ടുകൊണ്ടാനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിതെല്ലാവരും വിശ്വംഭര പതിവാലനവും

ചെയ്തു വിശ്വനാഥൻ വസിച്ചിതു ദശാന്തരെ സന്ന്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നിതവതീർണ്ണം ഉത്സവയ

ത്തങ്ങൾ ദിവ്യഗഹങ്ങളും പൂക്കങ്ങളുമെല്ലാമതിപ്പൊൾ സംയുതമ കുലചലങ്ങളൊക്കെക്കലർന്നു

ഭുസ്സ്വരൂപങ്ങളുമക്കാലമിക്കിൽ സത്സംഗസംയുതങ്ങളായിവന്നിതൊക്കവെ നൂറായിരം

രാഗങ്ങളിൽ വശക്കളും തുടരുരാവിരത്തിൽ ശ്രീരാമനെയും കൃഷ്ണനെക്കൊടിപ്രപഞ്ചാദരങ്ങളും ന

ല്ലാപ്പണങ്ങൾ കൊടുത്തു ഭക്ഷണങ്ങൾ വസ്ത്രാദരാഭരണങ്ങളും സംഖ്യമായിപ്പതിപ്പിച്ചു

ത്തിനാൻ ഭിന്നെയും ഭൂതംരത്നൊജ്വലമാലാമയഹൽപ്രഭം പഞ്ചവൈധൂര്യമനംഗ്യമനു

പമം ഭക്തിയുള്ള പുത്രനനൽകിനാനാദരാലാദിതെയ്യവിവപുത്രനയനം അംഗദതനും കൊടു

ത്തൊരനന്തരം മംഗലപാദശിയാസ്തകന്നൽകിനാൻ മെരുകൊലൊകത്തെപ്പൊകൊടുത്തിരുവെ

രാമിലയതിന്നങ്ങിനെയുതെ ഇവരുടെഹാരം കെട്ടുന്നതുകണ്ടു വൈദെഹിയും പാരം പ്രസാദിച്ചു മനു

സ്സിതാമിതം കണ്ടു ദെശത്തിങ്കൽനിന്നെടുത്തു തൊട്ടുരണ്ടുകൈകൊണ്ടും വിരിച്ചു നൊക്കിനാൾ ഭർത്താവു

പാങ്ങുവും മാരുതിവക്ത്രവും മറ്റു ഹസ്തിമയമായിയഹാരവും ഇങ്ങിനെയൊരുവെറെ ഉത്തമനായെ

രം മംഗലദേവതയെ ചൊല്ലിനൊരു ഇക്കാണുവർക്ക ഇതിഷ്ടനാകുന്നതാരുടെക്കയക്കിൽ നിക്കു

മനൊഹരെ നൽകിവന്നിന്നിമാറാരുമില്ലയതിന്നാകുതെ ഭംഗം വരുത്തെപ്പാനൊമലെ എന്നതുകെട്ടു

മിഥിലാവൈദെഹിയും മനം തിരിച്ചു പവനമാനനൽകിനാൾ ഹാരവും പൂണ്ടതിലിരങ്ങിനാനൊരാരവും

മാരുതിയും പരമാനന്ദസംയുതം അങ്ങിനെയൊരു തിരുമനസ്സിൽ നിന്നിട്ടു മങ്ങുന്നവനെക്കണ്ടു രാമചന്ദ്ര

ൻ മന്ദഹസിതത്തോടു ചെയ്തതാനന്ദ പരവശനായി മരുത്സൂതാക്ഷരം മാരുതനന്ദനവെന്നും വരത്തെ

നിൽപവരിച്ചുകൊൾകെന്നാൽ ഇനിയാതൊന്നതുകെട്ടുവന്ദിച്ചു കപീന്ദ്രനും മന്നവനൊടു ചൊല്ലിയിരു

ന്നിതാനൻ സ്വാമിന്നു ദെവിയിന്നിരുവടിതന്നുടെ നാമവും ചാരുചരിത്രവുമിങ്ങനെ നാൾ ഭൂമിയിങ്കൽ വാഴ്വാ

300

൩൦൦ നനുഗ്രഹിച്ചീടെണം രാമനാമം കെട്ടു കൊൾവാനനാരതം രാമജപന്തുരണശ്രവണങ്ങളിൽ

രാമകൈങ്കര്യസെവനവരായിട്ടൊമരുവരാമമവെണ്ടുകയാറിയെവൃന്ദമിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ

താങ്കൾ ഭക്തിയും ഉണ്ടാകിറിക്കെണമെന്നതു കെട്ടൊരു പുണ്യകീർത്തനാകു അനുഗ്രഹം നല്കിനാ

ൻ മലങ്ങളെ കളഞ്ഞു നാൾ കൊണ്ടു നമ്മൾ വാഴ്കന്നി ഭക്തി കൊണ്ടെവരും. ബ്രഹ്മതപസ്സവൈജ്ഞാന

ത്തെയും യൊഗാനുഭൂതികൾ താനെവരിക്കന്നനുഗ്രഹിച്ചിനാൾ ജനനബൊദ്ധാവതി

താകനായവൻ പിന്നനമസ്കൃത്യ പിന്നെയും പിന്നെയും രാമസീതാജ്ഞയാവാരംവന്നിട്ടുരാമ

പാദാംബുജം ചിന്തിച്ചിരിക്കും ചെന്നാവാലപം കതവള്ളിനാൽ പിന്നെ ഗ്രഹനെല്ലാ

പ്പരക്ഷ്യവരൻ ഗദ്ഗദം സകലപ്പുണ്ടവെരും ഭവാൻ മൽ ചരിത്രങ്ങളും ചിന്തിച്ചുവാഴ്കന്നി

ടൊഗങ്ങളെല്ലാം ഭജിച്ചുപുനരെക ഭാവം ഭവിച്ചിട്ടു തന്നെ നൊടുന്നിരിപ്പൊരാപരാഭരങ്ങ

ങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തൊപാസകന്മാർ പാത്രാവതിങ്ങിനാൽ പ്രെമഭാവെനമിയൊഗദുഃഖം

കണ്ടു രാമനാലാശ്ലിഷ്ടനായി ഗ്രഹങ്ങൾ ഗംഗാനദിപര ശൊദിതമായൊരു ഗൃഹെവെരംപ്പ്

വെശിച്ചരുളിനാൻ പൂജ്യമില്ലാതവർക്കാരണങ്ങളും മാല്യ കുസുമഭക്തിചന്ദനാദിയും പി

ന്നെയും വെച്ചുവെച്ചാനൽ തിമന്നവൻ ഗാഢഗാഢമൊരുനീരൊൽ മക്കടനായകന്മാർക്കാകെ

ടുഞ്ഞപൊരിക്കിസ്സ്സക്കുതന്നെ യച്ചരുളിനാൻ സുഗ്രീവനംമിയൊഗെനദുഃഖംവെന്നു

ങ്ങി സപക്ഷ സ്തിച്ചു മരുമിനാൽ ശിഷ്യനകനായിട്ടു ജനകനെന്നിരിയൊടുംപം

ഷ്ഷപ്പുത്രയിരിതയെ കൊണ്ടു കൊടുത്തിട്ടാരൊതരം തൃതനവടുഠംബരാഭരണാദിയുംന

ൽകിനിടുഹരാന്ത്യത്തിന്നുപുകനന്ദൽകിക്കുറിപൊടുയാത്രാവതിങ്ങിനാൻ കൗശരാജ്യ

ത്തിന്നവർക്കാഭരണങ്ങളാശയാനനും വരമരുനൽകിനാൻ പിന്നെമാരുതങ്ങളുപസ്ഥാനുമ്മൊ

ക്കവെ മന്നവന്നിൽ പലഭൂഷണാദ്യങ്ങളും സകലമവസ്ത്രം കൊടുത്തയച്ചിനാൻ സദ്ഗൊടുത്ത്

തങ്ങളെവെയാതവർക്കങ്ങും നകത്തമരെന്നൻ ഹിതിച്ചിനനെനരം ഭക്തജനമസക്തിമസ്ഥാൻ

രണ്ടാം വിഷം തെമാതിന്നു തണപ്പൊരുവുകലംകമശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുരാനൊവങ്ങളിതിന്റൊളിൽ

പതുതാരകാലത്തിൽ വാഴ്കന്നി നാശമില്ലാതെ ഭൂപങ്ങുമകയില്ലെനവെക്കനെ മന്നവെകൊതം ത

മ്പിച്ചു പുത്രജനനിപനരവിനിച്ചീടെ രാവിരുമിംഗതന്നെയും പുത്രിച്ചുനിത്യകർമ്മ

ങ്ങൾ പരായണനായി വിശ്വാസനാൽ കിതനായി പത്തിട്ടു കെന്നതിയൊഗിച്ചുരാമഭവൽ

ഷങ്ങളക്കലമിണിച്ചു ഭാരങ്ങളൊരുവെട്ടുപം കൊടുത്താലവെവാനയച്ചുംഭിത്തുദായ

ണ്ണ ഭഗവാൻ ശിവനെയും ഇങ്ങിനെ യോഗ്യങ്ങളും കൊണ്ടു കൂടിയ [illegible] രാത്രി ചെയ്തീടിന പുഴിണം

വണങ്ങിക്കും ഗന്ധവങ്ങളെന്ന യാത്ര [illegible] ചെയ്തു ... [illegible] നൊരു ഇം [illegible] ഷണ്ണൽ ല

ക്കിൽ ചെന്ന പുഷ്പങ്ങളെന്നൊരു മാതാക്കളൊരു [illegible] അറിഞ്ഞു നാൻ ജ്ഞാനികളെ [illegible]

ഉം ക്രൂരാരാഘവൻ ജനങ്ങൾക്കൊണ്ടു രാജ്യഭോഗാന്തരം അശ്വമേധാദിയാഗ യാഗങ്ങളും

ചക്രവർത്തി ശിവപവിത്രയാകി [illegible] പൊങ്ങിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സൌഖ്യം പലർക്കും പ്രജകൾക്കും

ശ്രമെല്ലാം പരിപാലിച്ചു ഞാൻ വൈശ്യശൂദ്രം വന്നിതമർക്കെല്ലാരും പ്രതിഭയമൊ

രുവർക്കുമില്ലല്ലൊ സസ്യവർഷങ്ങളെല്ലാ ഗതിക്കുമുണ്ടു ഭയപ്പൊരുമൊരെടത്തുമില്ലല്ലൊ

ബാലമരണമകമ്പമില്ല കാലെ വർഷിക്കുമല്ലൊ ഫലങ്ങളും രാമപൂജാപരന്മാർ നരന്മാർ

ഭക്തി രാമനെപ്പോതിക്കുമെ പരം സന്തതം പങ്ങ്വാശ്രമങ്ങൾ തെറ്റിക്കുതിക്കുന്നതൊന്നുമില്ലെന്നും വരുകില്ല

ല്ലാർക്കുമെ ഫലമവൻ പുണ്യകർമ്മം മാനസെന്നല്ലതൊരിത്തൊരു [illegible] ല്ലാർക്കുമെ നൊക്കുമാറില്ല

ഒരുമെ പരമാരെങ്ങും ഞൊക്കുവില്ല പരദ്രവ്യമാരുമെ [illegible] ഹിംസ ചെല്ലാവനങ്ങളെന്നായില്ല

രാജ്യരമാക്കുമെന്നെന്നും [illegible] രക്ഷിക്കും പണ്ടും നന്നായി പ്രജകളെ രക്ഷിച്ചു രാഘവൻ സാകെ

തവാസികളായ ജനങ്ങൾക്കു പൊകാന്തരം വരെ തൊന്നിതില്ല രാമ വൈകുണ്ഠലൊകെ ഭോഗങ്ങളന്ത

ശ്രമാഖിലശൊകമൊഴിഞ്ഞു ജഗൽക്കണ്ടെ നിർഗ്ഗുണനാത്മാരാമായ [illegible] ത്തമൊത്തമം

മുത്തുജയ ശൊകം അദ്ധ്യയനം ചെയ്കിൽ മർത്ത്യൻ ജന്മനാമൊക്കെ [illegible] ക്കുമതില്ല സംശയം ചൊ

ല്ലിര സന്ധ്യയൊ [illegible] പുത്രം ഗാത്രവിനാശനമാരൊഗ്യവർദ്ധനം ദീർഘായുരർത്ഥപുത്രം പവിത്രം പരം സെന

പുത്രം സകലാഭീഷ്ടസാധനം ഭക്ത്യാ പഠിക്കിലും കേൾക്കിലും തൽക്കൊണ്ടാൽ മുക്തനായിട്ടും മഹാപാത

കങ്ങളാൽ അഞ്ചാഭിലാഷം ലഭിക്കും മഹാ പുണ്യം പുത്രാഭിലാഷിണ പുത്രനെയും പൈതാവിൽക്കുമക്ക

ൾ നന്ദനങ്ങളാൽ പുത്രം മിത്രാഭിലാഷിമഹാ [illegible] നാഞ്ചനങ്ങളും വന്ധ്യായ്ക്കപത്തിൽ കെട്ടുകിൽ നല്ലൊരു സന്ത

തിയുണ്ടാമവൾ കൊന്നതില്ലെയും ബദ്ധനായുള്ളവൻ മുക്തനായി വന്നീടും അർത്ഥം കെട്ടുകിലെത്തവാ

നായവരും ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം [illegible] കൊരുതമുള്ളൊരു മൃത്യു ഭൂമിതൽ കെൾക്കിൽ പ്രവാസിയാ വരുമവൻ ഭീത

നിതകെൾക്കിൽ തിട്ടയനാകുമല്ലൊ പ്രാസിതൻ കെൾക്കിൽ അനാതുരനായി വരുംഭൂതവൈരാഗ്യൊർത്മാ

താം [illegible] ജനങ്ങൾ ക്കമറ്റി ക്ലളെല്ലാമകന്നു പൊന്നിക്കിലും ദൈവ [illegible] വൈഷ്ണവ [illegible] ളുഞ്ഞായാ

ചെന്നുമ്പൊൾ പ്രവൃത്തിക്കുമത്ര്യാദരം കൊണ്ടെല്ലാമകമ്പമറ്റെല്ലാ ശത്രുക്കൾ കാമമൊക്കെ ഞങ്ങളും സാധിക്കും

അധ്യാത്മരാമായണം പരമേശ്വരനിന്നു [illegible] ശതഭാരരാൽ അദ്ധ്യയനം ചെയ്കിലും

൩൦൨ [illegible]

ഹരിഃ - ഇതി ശ്രീ [illegible] സമാപ്തം -

കേരള [illegible] സമാപ്തം - ശുഭമസ്തു - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ

ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ ശ്രീ - ശ്രീ - ശ്രീ -

1. Mahābhāratam

2. Addhyāltma Rāmāyanam 1870.